VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — CSÜTÖRTÖK, 1953 JANUÁR 1

Eredményekben gazdag újesztendőt kívánunk Baranya megye dolgozó népének!

1953 ÉS PETŐFI

130 évvel ezelőtt, 1823 január 1-én csillag született. Járhattak később alacsony felhők, de a nép akkor is tudta, merre ragyog a szabadságnak ez a csillaga, hol keresse azt.

A 26 éves Petőfi örökre eltűnt egy domb mögött a fehéregyházai csatatéren. Harminc éves születésnapján tombolt a császári önkény, csak a bitófák hordtak gyümölcsöt. Mikor ötvenéves lett volna, akkor a kiegyezés rózsaszín gőzében, de a régi nyerseséggel, kegyetlenséggel nyúzták a népet a földesurak mellett már a gyárosok is. Német vezényszavakra masíroztak a császári hadak.

Születésének százéves ünnepét a véreskezű bölcsőrablók gyalázták meg. Magyar kultúráról fecsegtek, de még a fővezérük sem tudott magyarul. Petőfi nevét cégérnek akarták, hogy alatta kiárusíthassák herczegferenci, pekárgyulai portékáikat. Minden jóérzésű ember felhördült a gyalázatra, amikor a nép áldozatkészségei a nép Petőfijét sajátjukként ünnepelni kezdték.

Tíz évvel ezelőtt, születésének százhuszadik évében, 1943-ban már elkezdődött a darútollasok pünkösdi királyságának böjtje. A Szovjetunió ellen, rablóháborúba hajszolták a magyar katonákat, de Petőfi egy percig sem volt velük, hanem ellenük. 1942-ben a Szovjet Hadsereg harcosai közt százezrével osztották ki Petőfi Sándor verseskötetét, *„Lelépjük a német zászlót"* címmel. Így indultak útnak a szovjet katonák, hogy meghozzák nékünk a szabadságot, visszaadják Petőfi örökét.

A hamis próféták epigonok és félremagyarázók ellenére mindvégig őrizték népünk legjobbjai az igazi Petőfi képét. 1942-ben a Magyar Függetlenségi Mozgalom tömegtüntetésen, rendőrök sorfalán áttörve koszorúzta meg Petőfi szobrát és napok alatt elözönlötték az országot a Petőfi jelvények.

Azóta tíz év telt el és belőle nyolcat bent, Ezalatt a nyolc év alatt többet tettünk a hazáért, a népért, mint a megelőző évszázadok együttvéve. Ez egyben azt jelenti, hogy végrehajtottuk Petőfi álmait, fokról-fokra megvalósítjuk műveibe zárt végrendeletét.

Ha most ballagna vele az ökrösszekér Tolna északján, akkor ragyogó tükör-betonon gördülnének a kerekek a sztálinvárosi gyárcsarnokok és lakópaloták felé, mintha csak a János vitéz óriásai építették volna őket, pedig azoknál is hatalmasabb erő, a magára talált nép és a szolgálatába állított gép alkotott itt csodát.

Petőfi Sándornak, a népet képviselő, a néppel eggyéforrott nemzeti költőnek a hazaszeretete izzó és csodálatos. Elképzelhető, hogy mennyire szeretné a nép hazáját, az új arcú Magyarországot! Ő, aki megtalálta a pusztulásnak induló Alföldben is a szépet, milyen verssel köszöntené most az újjászületű Alföldet, ahol már nem *„törpe nyárfaerdő sárgul a királydinnyés homokban"*, hanem erdősávok váltogatják egymást az egyre messzebbre érő csatornákkal!

Ő sem kívánta — ahogy mondta is — *„a haza kopott bocskorát örökké foltozni, hogy legyen folt hátán folt, hanem tetőtől-talpig új ruhába"* akarta öltöztetni.

Petőfi Sándor a forradalom költője volt és maradt. Az ő költészete már nem a nemesi lelkiismeretfurdalás kifejezője, hanem az öntudatra ébredő nép hangja. Petőfi nem akarta *„felemelni érdekegyesítéssel"* a népet, hanem a néppel együtt, annak felszabadításáért küzdött, és általa akart új nemzetet.

Mi sem foltozgattuk a *„kopott bocskort"* burzsoá látszatjogokkal, hanem új társadalmi formát teremtve váltjuk valóra Petőfi akaratát: *„Bármily erővel, bármily áldozattal, — Bár mind egy szálig elvesztek belé, — Hazát kell nektek is teremteni! — Egy új hazát, mely szebb a réginél — És tartósabb is, kell alkotnotok. — Egy új hazát, ahol ne legyenek — Kiváltságosok kevély nagy tornyai, — Sötét barlangok, denevértanyák. — Egy új hazát, hol minden szöglettig — Elfusson a nap s tiszta levegő!"*

Petőfit olvasnunk és követnünk kell. Követniök az íróknak is, mert bőven van a mához mondanivalója. Erre tanít bennünket a párt, amikor az elnyomatás idején feledésre ítélt szabadságharcosainkat a ma elé lobogóul tűzi. Róluk mondotta Révai elvtárs: *„Örökségük, szellemük nincs többé száműzve a magyar állam életéből, ellenkezőleg: útmutatásuk intézményekben, a szervezett népben, a dolgozók államhatalmában, milliók akaratában vált vérré és hussá, népünk munkájának keretévé és útjává."*

Petőfi útmutatásairól azonban még nem mondhatjuk el, hogy teljes egészükben az írók munkájának keretévé és útjává váltak, pedig eok megszívlelésre váró akadna, közöttük.

„A néppel tűzön-vízen át" ez volt a hitvallása. Arany Jánosnak írta: *„Ha a nép uralkodni fog a költészetben, közel áll ahhoz, hogy a politikában is uralkodjék..."*

Ezért választotta a forradalmi népiesség útját, ezért valósította meg a költészet forradalmát, mindennapi nyelven írt, demokratikussá tette költészetét, témáit a nép életéből merítette, a nép szemével nézte az életet és a művészet fegyverét a nép kezébe adta. El is nevezték ellenfelei útszélinek, betyárnak, póriasnak, — módszere ellen Gyulaitól— Babitsig ezer kifogást kerestek. Petőfi mégis a néppel maradt.

Válaszát félre nem érhették: *„Nem írástudóknak, nem az uri rendnek. — De beszélek szürös, gubás emberekenek."*

Nála a forma csak a tartalmat szolgálta, az általa alapított Tizek Társasága ezt így fogalmazta meg: *„Az eszme, a gondolat az úr, s a szavak csak szolgák."*

Petőfi így írta: *„Csatázok verseimmel... — Egy-egy harcos legény minden dalom — Rongyos legények, de vitézek. — Mind bátran harcol, bátran vág."*

A közelmúlt irodalmi vitájának zárszavában idézte Révai elvtárs tőle ezt a mondatot: *„Ha nem tudsz mást, mint eldalolni saját fájdalmad s örömed: nincs rád szüksége a világnak, s azért a szent fát félretedd."* Nála hiába keresnők a „Balzac-i kettősséget" műve és magatartása között. Azt hirdette: *„Akiben egyszerűség, nincs, abban semmi sincs"*. Ő egyszerűen volt elvhű, önfeláldozó, hazafias, egyszerűen gyujtotta lángra szabadságszeretetével fiatalok és öregek szívét.

Sebektől véres alakját örökre eltakarta a fehéregyházai domb, de versei azóta is szüntelenül csatáznak. Szerte a világban ismerik nevét, mert az önkény, a szolgaság ellen mozgósítja a népeket. Nálunk is csatázik, ahogy ő mondta, a *„belső bitangokkal"*, a népünk békéjére törő belső ellenséggel, nevezzék azt klerikális reakciónak, vagy bármi másnak. Petőfi egy-egy harcos legénye ott terem, bátran harcol és bátran vág. Itt az ideje, hogy a ma költői is ilyen „harcos legényeket" sorakoztassanak fel. Közelebb kerül ezzel a győzelem. Petőfi úgy volt magyar, nemzeti, hogy egyben harcosa is lett az európai szabadságmozgalomnak. — mi a világ békemozgalmának lehetünk a részesei.

Az 1953-as év sokszor idézi majd a 130 éve született Petőfit. Könyvnyen tehetjük ezt, mert gondolatakarata, harca egy a miénkkel. Petőfi téeszosok földjén gördülnek a gépek, Petőfi brigádok veszik kézbe az ötéves tervért való vetélkedésben a világszabadság vörös zászlaját. Így védik meg és nem a zsarnok önkényétől kérik a békét.

Petőfi is velünk van, amint tovább megyünk: *„Ha majd a bőség kosarából — Mindenki egyaránt vehet, — Ha majd a jognak asztalánál — Mind egyaránt foglal helyet, — Ha majd a szellem napvilága — Ragyog minden ház ablakán: — Akkor mondhatjuk, hogy megálljunk, — Mert itt van már a Kánaán!"* — A kommunizmusról szólott.

Szántó Tibor
az Írószövetség Pécsi Csoportjának titkára.

Vidám mulatsággal búcsúztatta Pécs dolgozó népe az 1952-es évet

Pécs városának dolgozói a jól végzett munka örömével, gondtalanságával készült az új évre az építőmunka, gazdag eredmények születésének újabb szakaszára.

A Pécsi Porcelángyárban

Weisz Károlyné kultúrfelelős vezetésével a kultúrcsoport még a legkisebb szüneteket is felhasználta, hogy a kultúrműsort próbálja. A Porcelángyárban a sztahanovistákat ünneplik az új évvel együtt és ezt a meleghangulatú, családias vidám családi estet felhasználják a kultúrcsoport tagjai, hogy a gyár dolgozóit szórakoztassák. A műsoron elhangzik a „Pohárköszöntő" és az első poharat Sztálin elvtársnak, a világbéke őrének egészségére ürítik majd a Porcelángyár dolgozói. A táncscsoport a „Baranyai táncszvit"-et mutatja be, az énekkar pedig cseh, lengyel népdalokat énekel a magyar és szovjet dalok mellett. Bizonyos, hogy a Porcelángyár dolgozói jó szórakozás közben lépik át az újév küszöbét.

A Sopiana Gépgyárban

nem rendeznek szilveszteri ünnepséget. A dolgozók azonban a pécsi szórakozóhelyeken, más üzemekben megtalálják szilveszteri szórakozásukat. Polják Dezső már egész programot állított össze magának. A szilveszterezést a SZOT székházban kezdi meg, majd a tisztiklubba megy, ahonnan a vasas labdarúgócsapat évadzáró ünnepségére megy el. Természetesen nem egyedül, hanem feleségével együtt.

A Dohánygyárban

szép kultúrterem várja a dolgozókat. A vidám, hangulatos szilvesztert este 8 órakor kezdődik. A büfét már jó előre elkészítették, a kultúrosok színdarabokkal, villám-tréfákkal, szilveszteri táncokkal készültek az ó-év búcsúztatására. A nyolc órakor kezdődő kultúrműsoron és az azt követő táncmulatságon előreláthatólag ott lesz az üzem valamennyi dolgozója.

A Pécsi Nemzeti Színház

szilveszteri ünnepélyét klubavatási ünnepséggel köti össze. Újév előestéjén a Denevér előadásának lezajlása után avatják fel ugyanis a színház dolgozói az első emeleti újonnan berendezett klubtermet. Az ünnepséget a szakszervezet rendezi és még az is előfordulhat, hogy a színház művészei ezúttal saját magukat szórakoztatják műsorukkal. Mivel a klub helyisége kicsi, a klubavatási —szilveszteri ünnepségbe bevonják a színház valamennyi más helyiségét is. A folyosókon táncolnak, az üzemi bizottság irodájában büfé lesz, a pártirodát erre az alkalomra kiürítésen társalgónak rendezik be. Ilyen az ünnepélyen próbálják ki a színház dolgozói a szilveszterkor vásárolt háromezernyolcszázforintos hatalmas zenegépüket, melynek műsorát hangszórókon át közvetítik a különböző szobákba.

Az erős szilveszteri, újévi készülődést

a pécsi üzletek

hatalmas arányban megnövekedett forgalma is mutatta. Egyedül a Kossuth Lajos-utcai élelmiszeráruházban és csupán a szerdai napon 60 kilogramm sonka fogyott el és több, mint fél mázsa vegyes felvágott. — Ugyanezen a napon délután három óráig (eddig a napi forgalomnak mintegy felét bonyolítják le) 200 üveg likőr és pezsgő fogyott. A likört inkább a falusiak, a pezsgőt a városi dolgozók vásárolták. Ugyancsak ezen a napon 200 darab csokoládé-szerencsepatkó fogyott.

Mire ezek a sorok megjelennek, már elmúlott szilveszter éjtszakája, átléptük az újév küszöbét és egy napi pihenő után megkezdjük a negyedik tervév feladatainak végrehajtását. Az újesztendő vidám bekösöntése, az ó-év elbúcsúztatása után kezdjünk hozzá még nagyobb kedvvel, még nagyobb lendülettel az új feladatok sikeres végrehajtásához.

Akik élenjártak a terven felül vállalt 400.000 tonna szén kitermelésében

A pécsi Szénbányavállalat üzemei 1952 december 30-án, reggel hat óráig 28.870 tonna szenet adtak évi tervükön felül. Így járultak hozzá az országosan igért 400.000 tonna szén kitermeléséhez. Szaboles két aknája, az István- és a Béke-akna bányászai több, mint 24.000, a vasasi bányászok pedig több, mint 14.000 tonna terven felül termelt szénnel járultak hozzá ehhez az eredményhez és pótolták a pécsbányatelepi közel tizezer tonnás elmaradást is.

Egymással versenyben harcolnak az év utolsó napjaiban a pécsvidéki szénbányák fejtései, hogy minél nagyobb mennyiséggel járulhassanak hozzá a 400 ezer tonnás vállalás teljesítéséhez.

Vasason a DISZ brigád az első az évi tervteljesítésben. Decemberben 1607 csille szenet termeltek terven felül,

egész évben pedig 4112 csillével adtak többet az előirányzatnál.

A körletek közül Vasason a Gradwohl-körletre legbüszkébbek Petőfi-akna bányászai.

Ez a körlet fejezte be elsőnek az aknán tervét és 1136 csille szenet termeltek terven felül. Egész évben pedig 8972 csille szénnel adtak többet az előirányzatnál.

István-aknán Kovács István (8) csapata tört újból élre a versenyben.

A Kovács-fejtésben dolgozók az utolsó napokban, amellett, hogy 30-án már 1953. évi január 5-i tervüket teljesítették — 908 csille terven felül termelt szénnel járultak hozzá bányaüzemük elsőségéhez. Háromszéki Vilmos csapata 681 csille szenet termelt decemberben terven felül. Nem messze marad el mögöttük Bokor József csapata, amely 107.1 százalékra teljesítette havi tervelőirányzatát. Dícséretreméltó eredményeket értek el Szlavek Antal csapatának tagjai is, akik 110.7 százalékos átlagteljesítménnyel küzdötték magukat az elsők közé és 516 csille szenet termeltek terven felül népgazdaságunk számára.

István-akna legjobb körlete a Dorozsmai-körlet, amelynek dolgozói több, mint 2.500 csille szenet termeltek terven felül.

Az év sikeres befejezése mellett arra is gondot fordítottak a pécsi szénbányavállalat üzemeinek vezetői, hogy biztosítsák a zökkenőmentes átmenetet az 1953-as évre.

A pécsszabolcsi Béke-aknán ezért nyolc munkahely közül ötben ciklusos gratikon alapján szervezik január 1-től kezdve a munkát s egyben az eddigi kettő mellett még egy elővájásban meghonosítják a 100, illetve a 120 méteres mozgalmat. A vasasi Petőfi-aknán vezetői megállapították a fejtések optimális létszámát. Így elkerülik a munkahelyek túltelepítését, a felszabaduló létszámmal pedig jól teljesíthetik feltárási és elővájási tervüket is. A jövő év feladatainak jobb biztosítására két kisebb fejtés kivételével minden szenelő munkahely számára biztosítják az éjjeli előkészítést: megfelelő ellenőrzés mellett mindezeken a munkahelyeken éjjel végzik a csúszdák átrakását, a biztosítást és a fabekészítést.

A nagymányoki szénbányavállalat négy üzeme közül — Hidas kivételével — valamennyi befejezte évi tervét.

A nagymányoki üzem dolgozói egész éven át lelkesedéssel harcoltak a terv túlteljesítéséért. A harc eredményeként az év végéig a vállalt 3800 tonna helyett közel ötezer tonna szenet termeltek terven felül.

Nagymányok legjobb fejtési csapata, Glöckner József brigádja egész évben jól dolgozott, döntően segítette abban hogy az akna túlteljesíthesse évi tervét. Az üzem legjobb aknásza Máté Gyula harmadvezető jól felvilágosító munkával és fegyelemszigorú betartásával elérte, hogy harmadában az év végére már egyetlen igazolatlan mulasztó sem akadt az év-eleji havi 20—24 mulasztóval szemben.

Szászváron jól dolgozott a 13-as fejtési DISZ-brigád, amelynek Tayer József sztahánovista vájár a vezetője.

A brigád elérte a 130 százalékos évi átlagteljesítményt, s jelenleg már 1953 első havi tervüket teljesítik. A DISZ brigád tagjaihoz hasonlóan jól dolgoztak Szászváron a többi csapatok is. Az összefogás eredményeként még Sztálin elvtárs születésnapja előtt befejezték évi tervüket és a vállalt 2700 tonna helyett az év végéig körülbelül 450 tonna fekete szenet termeltek tervükön felül.

Mázán Vecse Mihály harmadvezető aknász körzete tünt ki az évi terv teljesítése során.

Vecse Mihály elérte, hogy harmada egész éven át átlag 120 százalékban teljesítette előirányzatát. Az ő harmada is döntő mértékben hozzájárult, hogy a mázai szénbánya a vállalt 2300 tonna helyett 30-án reggelik már 2900 tonna szenet adjon terven felül.

Az 1935. évben született férfiak és nők bejelentése

A 18 éves férfiak és nők szokásos évi bejelentését a belügyminiszter rendelete szerint január 1. és 31. napja között kell teljesíteni.

1953. évi január hó 31. napjáig tehát az állandó lakásukba be kell jelenteni mindazon magyar állampolgár férfiakat és nőket akik 1935. évben születtek, tekintet nélkül arra, hogy ezideig külön bejelentőlapon be voltak-e jelentve. Ha az 1935. évben született személy állandó lakásától ideiglenesen távol tartózkodik és hazatérése 1953. január 31-ig nem várható, a szülője vagy törvényes képviselője köteles gondoskodni az állandó lakásba történő bejelentés megtételéről.

A bejelentéseket városokban az ill. járási (kerületi) rendőrkapitányságnál, községekben a községi tanács végrehajtóbizottságánál a férfiak és a nők állandó lakásának bejelentésére szolgáló 1., illetőleg 2. számú bejelentőlapon kell teljesíteni. A bejelentéseket nyolc és 13 óra között vasárnapokon is lehet teljesíteni. A bejelentés pontos teljesítéséért az 1935. évben született személy és szállásadója (szülője) is felelős és mulasztásuk büntetést von maga után.

A bejelentéskor visszakapott igazolószelvény az állandó lakás bejelentését igazolja és azt a bejelentett személy köteles megőrizni és hatósági közeg felhívására bármikor felmutatni majd a lakásból való távozáskor a kijelentőlaphoz csatolni.

R5070

A békeharc újabb feladatairól

számoltak be a budapesti Sportcsarnokban rendezett nagygyűlésen a bécsi békekongresszus magyar küldöttei.

A népek bécsi békekongresszusán résztvett magyar küldöttek kedden délután a Sportcsarnokban rendezett nagygyűlésen számoltak be a kongresszus tanulságairól, a békeharc újabb feladatairól. A Sportcsarnok ebből az alkalomból ünnepi díszt öltött.

A nagygyűlés elnökségének tagjai között foglalt helyet többek között Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Szabó István altábornagy, honvédelmi miniszterhelyettes, az MDP politikai bizottságának tagjai, Ratkó Anna egészségügyi miniszter, Andics Erzsébet Kossuth-díjas akadémikus, az Országos Béketanács elnöke. Megjelentek a nagygyűlésen a Budapesten tartózkodó délamerikai békeharcosok képviselői is. A termet zsúfolásig megtöltötték a budapesti békeharcosok képviselői.

Először Ladányi Ferenc, a Magyar Népköztársaság érdemes művésze adott elő részletet Pablo Neruda „Ébredj, favágó!" című költeményéből, melyet lelkes tapssal fogadtak a megjelentek. Ezután Mekis József, a vasas szakszervezet elnöke, az Országos Béketanács tagja nyitotta meg a nagygyűlést, majd Andics Erzsébet, Kossuth-díjas akadémikus, az Országos Béketanács elnöke, a Béke Világtanács tagja, a Bécsben járt magyar küldöttség vezetője tartotta meg beszámolóját.

Andics Erzsébet beszédét több ízben szakította meg a jelenlévők lelkes tetszésnyilvánítása. Beszéde után hosszasan zúgott az ütemes kiáltás: „Sztálin! — Rákosi! — Éljen Sztálin, — Éljen Rákosi!".

Ezután Juhász Ferenc Kossuth-díjas költő olvasta fel a népek bécsi békekongresszusáról írott költeményét, majd Szádeczky-Kardoss Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus szólalt fel.

A nagy tetszéssel fogadott felszólalás után Tollas Sándorné, a debreceni Rákosi-telepi tsz-e tagja lépett a mikrofonhoz.

Ezután Máthé János veszprémi katolikus püspöki helynök szólalt fel.

Utána Puskás Ferenc olimpiai bajnok, a Bp. Honvéd válogatott labdarúgója mondott beszédet.

Puskás Ferenc után Mérai Tibor, a Szabad Nép munkatársa következett szólásra.

A beszédet követő tapsvihar elültével Mekis József, a vas- és fémipari dolgozók szakszervezetének elnöke mondott zárószavakat.

Zárószavai után Sosztakovics Béke-dalának hangjaival a nagygyűlés véget ért.

Munkanélküliség, fokozódó nyomor

— A kapitalista országok egyszerű embereinek 1953. évi kilátásai

Moszkva (TASZSZ): A Pravda szerkesztősége az új év előtt tudósítói útján két kérdéssel fordult a kapitalista országok egyszerű embereihez:

1. Mit hozott önnek az 1952-es év?

2. Milyen személyes kívánságai vannak 1953-ra?

A Pravda december 29-i számában közli több imperialista járom alatt sinylődő ország egyszerű embereinek nyilatkozatát.

A kapitalista országok egyszerű embereinek a Pravda december 29-i számában közölt nyilatkozatai keserű sorsukról a békéért a kenyérért és a szabadságért vívott mindennapos harcukról tanuskodnak.

Aubrey E. Miles, amerikai őrmester, — aki otthagyta az amerikai hadsereget és menedéket talált a Német Demokratikus Köztársaságban, — kijelentette, hogy *azért nem kíván szolgálni az amerikai hadseregben, mert nem akar részt venni asszonyok, gyermekek, hadifoglyok meggyilkolásában, mint azt az amerikai hadsereg teszi Koreában.*

Lucienne Beauregard francia asszony, egy Vietnamban elesett francia katona anyja *azt kívánja, hogy 1953-ban érjen véget a vietnami háború,* amely már eddig is rengeteg keserűséget jelentett a francia népnek. *Hawley*, angol szövőnő írja: *1952-ben hét hónapon át munka nélkül voltam. Most ismét dolgozom. Béremet azonban csökkentették. Félelem tölt el, ha a következő évre gondolok. Minden jel arra mutat, hogy a küszöbönálló 1953. igen súlyos esztendő lesz.*

— Számomra kevés örömet hozott az 1952. év — írja *John Streak*, amerikai munkás. — *Nehezebbé vált a megélhetés, többet kell dolgozni. Az idén két hónapon át nem dolgoztam, ezért adósságba keveredtem. Önök azt kérdik tőlem, mit várok az 1953-as évtől? Számításaimban oly gyakran ért csalódás, hogy most szinte félek erről beszélni.*

KÜLFÖLDI HIREK

New-York. (MTI) Egy osztrák labdarúgó csapat Colombiába utazott és útközben egy newyorki szállodában pihent meg. Az amerikai hatóságok — a fasiszta McCarran-Walter bevándorlási törvény alapján — a szállodában fegyveres őrizet alá helyezték a játékosokat. A csapat tagjai továbbutazásukig nem hagyhatják el a szállodát.

*

Az „AFP" szaigoni jelentése szerint Bao Daj vietnami bábkormányának hadügyminisztere lemondott. A francia hírügynökség a lemondás okául azt említi, hogy a volt hadügyminiszter és a miniszterelnök között „a háborús erőfeszítésekkel kapcsolatban ellentétek voltak".

*

Az Egyesült Államok haditengerészetének 6. flottája — mint a „Reuter" jelenti — január elején „baráti látogatásra" spanyol földközitengeri kikötőkbe érkezik. Ezek a látogatások azokkal a megbeszélésekkel vannak kapcsolatban, amelyek már hónapok óta folynak az Egyesült Államok és Franco fasiszta kormánya között Spanyolország részvételét illetően az agresszív háborús tervekben.

*

London (MTI) Az angol munkáspárti imperialista bérenc vezetősége megtiltotta a párt tagjainak, hogy résztvegyenek a népek békekongresszusán. A tilalom ellenére a népes számú angol küldöttség többsége a Munkáspárt tagjaiból és helyi szervezeteinek funkcionáriusaiból állott.

Az áruló pártvezetőség — mint az „AFP" jelenti — a népek békekongresszusáról való hazatérésük után kizárta a munkáspártból M. G. Wijsont, a párt volt tájékoztatásügyi megbízottját és Lily Irene Warne-t, a munkáspárt halifaxi titkárát.

*

A belgrádi rádió jelentése szerint a Belgrádban tartózkodó külföldi újságírók este „meghitt estebédet" rendeztek az Avala szállóban Tito tiszteletére. A belgrádi rádió hozzáfűzi, hogy az estebédet „igen kellemes hangulatban" töltötték el.

Nagy munkasikerekkel tették emlékezetessé az év utolsó napjait a kahovkai vízierőmű építői

Moszkva: A kahovkai vízierőmű építői kiemelkedő munkasikerekkel tették emlékezetessé az év utolsó napjait. Egy hónappal a határidő előtt befejezték a vízierőmű-épület és a duzzasztógát alapgödrének kiásását.

Már befejeződött a központi betongyár építése is.

Mao Ce-Tung táviratban mondott köszönetet J. V. Sztálinnak a kínai Csang-Csung vasútvonal átadása alkalmából

Peking (Uj Kina) Mao Ce-Tung, a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának elnöke, december 31-én táviratot intézett J. V. Sztálinhoz, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökéhez, amelyben köszönetet mond Sztálinnak, a szovjet népnek és a szovjet kormánynak a közösen igazgatott kínai Csang-Csung vasútvonal átadásáért.

Mao Ce-Tung elnök táviratának szövege a következő:

„Sztálin elvtársnak, a Szovjetunió Miniszertanácsa elnökének.

A kínai Csang-Csung vasútvonal Kína és a Szovjetunió által történő közös igazgatása alatt a szovjet fél igen nagy mértékben hozzájárult a kínai nép vasútépítési programmjához. A kínai nép sohasem feledkezik meg erről a testvéri, a baráti támogatásról. Őszinte szívből jövő köszönetet mondok a nagy szovjet népnek, a szovjet kormánynak és Önnek abból az alkalomból, hogy a szovjet kormány — az 1950. évi egyezménnyel és az 1952. évi közleménnyel összhangban — ellenszolgáltatás nélkül a Kínai Népköztársaság kormányának tulajdonába adja át a kínai Csang-Csung vasútvonal közös igazgatásával kapcsolatos minden jogát a vasúthoz tartozó összes javakkal együtt.

Kívánom, hogy a Szovjetuniót és Kínát egybefűző nagy barátság napról-napra még jobban elmélyüljön és erősödjék.

1952 december 31.

MAO CE-TUNG."

1953 január 1, a terv új mérföldköve

A terv nagyszerű eredményekben bővelkedő döntő esztendejét hagyja maga mögött dolgozó népünk. A döntő tervév szülöttei, a nyersvas ezertonnáit termelő diósgyőri óriáskohó, a Sztálin Vasmű új tűzálló téglagyára és erőműve, a hejócsabai cementgyár, a hódmezővásárhelyi gyapotegronáló, a makói gépgyár, a pécsi szénbányák lüktető munkája, új iskolák, tudományos és szociális létesítmények egész sora, gyorsan fejlődő mezőgazdaságunk, — népünk jólétének, életszínvonalának ugrásszerű növekedése — arról tanuskodnak, hogy dolgozóink az elmúlt terv évben is eredményesen szálltak szembe a nehézségekkel, diadalra vitték pártunk, kormányunk útmutatásait.

Az új évben új gyárak, tárnák kapcsolódnak be a termelő munkába. Tovább fokozzuk a szocialista építés ütemét, még nagyobb célkitűzéseket valósítunk meg. Az év első napjaiban csapolják le az első adag izzó acélt a diósgyőri 180 tonnás billenthető Martin-kemencéből. A Sztálin Vasmű új, 700 köbméteres nagyolvasztóját is elhagyja az első nyersvassal teli üst. Nagy békeakotásunk, két 125 tonnás Martin-kemencéje és a kokszolómű egy része szintén megkezdi a termelő munkát. Dunakeszin új gyár épül, ahol a földalatti gyorsvasút tübingjeit gyártják majd. Tovább emelkednek a dunai cementmű falai és megkezdi munkáját az új hódmezővásárhelyi kenyérgyár közel húsz kemencéje. — Komlón kétezer, Sztálinvárosban 1600, szerte az országban sokezer új, napfényes munkáslakás, új napközi otthonok, csecsemőotthonok, iskolák jutalmazzák dolgozóink lelkes munkáját. Több kombájnt küldünk a falunak, több gépet a bányának.

Az új tervév azonban nemcsak új győzelmeket ígér, fegyelmezettebb munkát, nagyobb áldozatkészséget, újabb erőfeszítéseket követel. A jövő évben 16 százalékkal kell növelni iparunk termelését. A bányászok ezreinek kell követniök Loy Árpád, Tajkov András, Rufli Lajos, és a bányászhősök többi ezreinek nagyszerű példáját, hogy 1953-ban 4,6 millió tonna szénnel termelhessünk többet, mint 1952-ben. A szocializmus építésének nem lehet egyetlen őrhelye sem, ahol ne találna követőre Muszka Imre, Szodorai István, Mautner Róbert és a termelés többi élenjárójának nemes versengése a még jobb eredményekért.

A nagy célkitűzések az ország valamennyi dolgozójától megkövetelik, hogy egyetlen nappal, órával se maradjanak adósai a tervnek. Már az új év első munkanapján tegyünk eleget: tervkötelezettségünknek. A diósgyőri kohászati üzemek példája bizonyítja, hogy ha a kezdetnél elmaradunk, később nehezebben birkózunk meg a megnövekedett tervvel, hisz az elmaradást is pótolni kell. Az oroszlányi „Szeptember 6"-akna dolgozóinak munkája viszont azt példázza, hogy ha az első perctől kezdve teljesítjük a tervet, akkor egész évben lépést tudunk tartani a növekvő előirányzattal és bátran bízhatunk abban, hogy túlteljesítjük évi feladatainkat.

Pártunk, kormányunk az 1953-as terv összeállításánál biztosan épített arra, hogy az új feladatok végrehajtásánál minden tartalékot mozgósítunk. Minden egyes újítás bevezetése gyorsítja, könnyíti munkánkat. Senkinek sem utolérhetetlen Muszka Imre eredménye, aki közel húsz újítás segítségével nyolcszorosára növelte gépének teljesítményét. Újítóink lelkesedése olyan munkaeszközökkel könnyítette meg dolgozóink munkáját, mint a mechanikus lapkás esztergakés, amely eddig 200 esztergályosnak eredményét sokszorozta meg. Az első magyar gyártmányú fogaskerékhengerlőgép, a szállítóberendezések gyárából kikerülő exkavátorok, az új szovjet gépóriások, az élenjáró szovjet technika széleskörű alkalmazása, mind, mind új erőforrást jelent a terv végrehajtásához.

Ezernyi rejtett tartalékunk mellett új erőforrást jelentenek számunkra a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának útmutatása. Sztálin elvtárs újabb nagyjelentőségű tanításai. Szélesebb látókört, szilárdabb öntudatot adott dolgozóinknak a szovjet emberek példája. Dolgozó népünk most még tisztábban látja, hogy államunk gazdasági erejének szüntelen fejlesztésével az eddiginél is eredményesebben szolgálhatjuk a szocializmus, a béke ügyét. A sztálini tanítások sokezernyi munkáskezet együtt lendítenek újabb békelettekre, a Vörös Csillag traktorgyár Fényszarusi brigádjának tanulsával, akik naponta kétszeres előirányzatot teljesítenek és a pártkongresszus tiszteletére valamennyien befejezték ötéves tervüket. A szovjet tapasztalatok, Rákosi elvtárs útmutatásai a szocialista tulajdon fokozottabb megbecsülésére ösztönzik dolgozóinkat. Ugy, mint a Villamosgép- és Kábelgyár kollektívája, amely 1952. második felében csaknem nyolc millió forint értékű importanyagot takarított meg népgazdaságunknak.

Népnevelőink úgy értékesítsék a XIX. pártkongresszus tanulságait, mint a felsőnyárádi bányaüzem párt- és szakszervezeti aktivái, akiknek munkája nyomán csaknem teljesen megszűnt az üzemben az igazolatlan hiányzás és az elsők között fejezték be évi tervüket.

Dolgozóink az új esztendő küszöbén felmérik az elmúlt év munkaskereinek gazdag tapasztalatait. Az élenjárók a tervismertető értekezleteken, a százezrek az utána következő napokban mondják el, hogyan akarnak küzdeni az új évben tervük megvalósításáért. Az országnak nem egy olyan üzeme van, mint a Csepel autógyár, ahol a dolgozók javaslatai alapján már összeállították az új tervév műszaki és szervezési intézkedéseinek tervét.

Ahol a dolgozók egésze nemcsak segíti a vezetők munkáját, hanem egész évben számon is kéri a műszakiaktól, hogy mit tesznek a terv sikeréért, közös erővel veszik fel a küzdelmet a fegyelemsértések ellen, egységesen lépnek fel a lazaságot, a liberalizmus ellen.

A terv sikeres megvalósításával hazánkat, elért eredményeinket védjük. Ezért műszaki és fizikai dolgozók úgy készülnek fel az új tervévre, hogy minden egyes gépalkatrész elkészítése, minden talpalatnyi föld megmunkálása, a képzetlenebbeknek átadott tudás minden gondolata a békeharc újabb szakaszának egy-egy győztes csatájává váljék.

A KÖLTŐ GYERMEKKORA

(Részlet Illyés Gyula „Petőfi élete" című művéből)

Kiskőrös lakossága a század elején nagy többségében szlovák. A lutheránus templomban, ahol a kisdedet megkeresztelik, — sietve, még születése napján, mert oly gyöngécskének látszik, hogy a bába egy napnyi életet sem jósol neki —, szlovákul zúgnak a szoláár. Jóreszt ezen az édes, hegyipatakosörgésű nyelven adják tovább a jámbor asszonyságok is a híreket az újszülöttről. — szerencsére hétről-hétre erősödik. De nem sokáig babusgatják. Huszonkét hónapos korában el kell tőle válniok. A csecsemő szülei odahagyják Kiskőrös, Félegyházára költöznek.

A gyermek ezen a földön áll meg először a lábán, ezen teszi az első lépést, itt ejti ki az első értelmes emberi szót. Neki van igaza, amikor később, dacolva az okmányok bamba adataival: a köznapi lélektelen igazsággal, ezt a várost vallja szülőföldjének. Ő, akinek hivatása, hogy a valóságot alakítsa, ő ne szállhatna szembe a valósággal? A lélek köti őt és nem a sár, még csak a vér sem. Lelke itt született meg és magyarnak született!

Azáltal, hogy az első szavakat ezen a nyelven mondja. A drága Hrúz Mária, a kedves hajdani kiscselédlány, aki a kinti kurjongató világban csöndesen megúszta magát s akkor beszél, ha kérdezik, mosolyogva s óvatosan adja fia szájába a magyar szavakat. A gyermek kicsi agyában a farkasóváló bundás állat képét az a különös hangösszetétel idézi föl, hogy „kutya"; erőkszervei a „kenyér" szó hallatára készülődnek az evésre. De — Aranytól tudjuk — a kis Hrúz Mária nem mindig ejtette tisztán a magyar szót. Minek köszönheti a magyar nyelv, hogy magának hódította a tizenkilencedik század legköltőibb szellemét?

Fazekas Gergely bácsinak, aki néha maga mellé vette az ülésdeszkára, a szomszéd Vica, meg Mari néninek, akik markába nyomtak egy-egy almát. Varga Benedek bácsinak, aki szellemét először megdicsérte. Jegyezzük föl a „gyermekszáj" történetkét, amellyel a kisfiú az első nyilvános tetszést aratta. Vargáéknál ült nagy társaságban, bóbiskolt; amikor a látogatóba jött katolikus papok elmentek, hirtelen ezt mondta: „Ezek a papok! Mindenkinek asszonyt adnak, maguknak egyet sem hagynak." Hatéves volt.

Nyurga, vézna fiú. Arca fakó-barna, haja korom fekete, szeme éjsötét, mindezt anyjától örökölte. De a kis Hrúz Mária szeme álmodozó, messzetekintő volt, — a fiúé pedig állandóan mintha lázban égne. Csillogását az apa szemétől kapta.

Petrovics István, feleségével ellentétben, bőbeszédű, eleven és nyakas ember. Könnyen fölmérgesedik s ilyenkor a keze is könnyen lódul. Nem mentse rögtön őrre, amikor egyszer tótszármazéknak nevezték?

Ilyen a fiú is — **fürge és indulatos, de kitöréseit** legtöbbször mintha még idejében hallgatásra parancsolná egy belső hang, — a hajdani alázatos kis szolgáló természetének hangja. De a lefojtott indulat nem enyészik el, a dacot nyakasság táplálja.

Egész nap ugrándozik, kiabál, fecseg és boldog, ha környezetét megnevettetti. Vidám arccal fut a családi asztalhoz és vidáman forgatná is a nyelvét, de Petrovics Istvánnak szigorú elvei vannak, nem szereti, ha jelenlétében tücsköt-bogarat összebeszélnek. A nagyok között a gyermeknek hallgatás a neve. A fiú elkomorodik a leintésre, öt-hat figyelmeztetés elég neki, hogy hosszú esztendőkig összevont szemöldökkel, némán üljön atyja társaságában, oly könnyen a szívére vesz mindent!

A játékban ügyes és merész. Inas lábai gyorsan viszik karcsú, vékony termetét: a versenyfutásban mindenkit megelőz. Hosszú karjával mindenkinél messzebb hajítja a labdát. Egész addig, amíg a gyerekcsapatból valaki gúnyolni nem kezdi, hogy balkézzel dob — balogsuta! Ettől fogva nem dob. A többiek énekelnek. Boldogan ereszti ő is hangját a gyerekhangok közé. Idétlen rikácsolás szakad ki a torkán. A többiek abbahagyják a dalt és gúnyosan néznek rá. Félrevitte a szólamot, mert hallása siket. Ettől fogva nem énekel.

Beszélni is egyre kevésebbet beszél. Mi okozta, hogy ilyen apróságtól, amitnek más oda sem legyint, ő mindinkább elszótlanul? Vagy volt nagyobb oka is? Első iskolás korában már felhős arccal jár, örök sértődöttségében, mint egy számüzött. Gyermek- és kamaszindulatait nem „éli ki"; azok tehát benne maradnak. Ezért kell foglalkoznunk velük.

„A gyermek szelíd magaviseletű, de kissé nyakas, önfejű, minden nagyobb vétség nélkül magábavonuló közlékeny egy tanulótársával sem szerető volt. Mikor a játék idején a többiek játszottak, ő magát az iskola egy kőlábához vonva, minden vágy nélkül nézte társai vigságát, és felszólításomra: eredj, Sándor, játszál te is, „nem szeretek"-kel válaszolt. Ilyen volt az atyai háznál is, kerülte a szomszéd- és utcagyerekeket". Ezt egyik tanítója jegyezte fel róla.

A kovácsműhelyek előtt álldogál. Szívja a pörkölődő lópaták és a tűzhely izzó szenének csípős szagát, nézi az üllőről röpködő szikrákat, a kalapácsoló, szurtos kovácslegényeket. — kovács szeretne lenni.

Ezt az egyik szomszéd jegyezte meg róla. Vasat hajlítana tehát és tüzet szítana. A lélektan az ilyen hajlandóságú lelkekről azt jegyzi meg, hogy ezek voltaképpen nem tüzre, hanem bitre szomjasak: életkedvük hol hamu alatt alszik, hol — hirtelen kitörve — magas lánggal lobog, akkor legmagasabban, ha másokért — magukon kívül — égnek.

Rendelet az 1953. évi állami begyüjtésről

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa törvényerejű rendeletet adott ki az 1953. évi állami begyüjtésről. A rendelet szabályozza a mezőgazdasági termékek állami begyüjtését az 1953. évre, illetőleg az 1953—54 gazdasági évre. A rendelet első része az általános rendelkezéseket tartalmazza, majd intézkedik a terménybeadási, állatbeadási, tejbeadási, a baromfi- és tojásbeadási és borbeadási kötelezettségről, a begyüjtési árakról, a begyüjtési tervek megállapításáról és teljesítéséről, valamint a beadási kötelezettség megállapításáról és teljesítéséről, a beadás elmulasztásának következményeiről. A rendelet végül záró rendelkezéseket tartalmaz. A rendelet ismertetésére lapunk legközelebbi számában visszatérünk.

Leveleink nyomában

Meg lehet és meg is kell javítani a püspökbólyi állami gazdaságban a DISZ-munkát!

„Gazdaságunk dolgozói nagy lelkesedéssel készülnek december 21 méltó megünneplésére. Megmutatkozott ez a dolgozók lelkes egyéni és csoportos munkafelajánlásán . . ." — így kezdődik Farkas József püspökbólyi DISZ-tag levele, melyben a gazdaság eredményeiről, hiányosságairól számol be. Jogos büszkeséggel írhatta levelének első részét Farkas József! Jogos büszkeséggel, hiszen 603.763 forint megtakarítást tesz ki a gazdaság dolgozóinak, köztük a fiataloknak DISZ-tagoknak felajánlásokból származó megtakarítása.

Elhanyagolják a fiatalok tanítását

„Szép vállalásaink mellett azonban még hiányosságok is vannak — folytatódik a levél. — *Ez megmutatkozik DISZ-szervezetünk munkájának kezdődő ellaposodásában, valamint kultúrgárdánk munkájában . . ."* A levél második része is megfelel a valóságnak. Valóban, az ifjúsági szervezet munkája nem kielégítő, különösen nem kielégítő a tanulás, az önképzés, a fiatalos lelkesedés területén.

„Elsajátítani a tudományt, kikovácsolni a bolsevik szakemberek új kádereit a tudás minden ágában és tanulni, tanulni, tanulni a legkitartóbban — ez most a feladat." Nagy tanítónk, az ifjúság nagy barátja, Sztálin elvtárs tűzte ki ezt a feladatot 1928-ban a KOMSZOMOL VIII. kongresszusán. Pártunk a DISZ megalakulásakor ezt a sztálini tételt, mint elsőrendű feladatot tűzte a mi fiataljaink, a mi ifjúságunk elé is. Hogyan fogadta meg vajion nagy tanítónk, az ifjúságot vezető pártunk szavát a püspökbólyi DISZ-szervezet? Nyugodtan alkalmazhatjuk rá Farkas Mihály elvtárs megállapítását: *„Dolgozó és tanuló ifjúságunk nagy politikai változása fejlődése mögött a DISZ és tegyük hozzá — a párt munkája az ifjúság között általában véve elmaradt."*

Elmaradt, mert nem mozgósította tagjait tanulásra, továbbképzésre, sőt, még a pártszervezet, üzemvezetőség is megtorpant, ha a tanulást gátló akadályokat, maradi nézeteket le kellett volna gyűrnie. Nézzünk csak néhány példát: A DISZ-fiatalok nagyobb része eljár politikai körre. — Van azonban a fiatalságnak egy része, amely nem vesz részt sem a politikai körön, sem a kultúrcsoport munkájában, elmaradt a fejlődéstől. És ezeket a fiatalokat hagyják a többiek, a fejlődő ifjak sötétben élni! Egészen pontosan meghatározva a püspökbólyi állami gazdaság írástudatlanjairól van szó. A segédagronómus elvtárs — szintén fiatal, — elmondja, hogy a volt püspöki uradalom volt tulajdonosai, a kenetteljesen prédikáló, a „tudást terjesztő" papok mindent megtettek, hogy a cselédeket, családjukat, gyermekeiket a babona analfabétizmus sötétségében tartsák. Farkas József, aki maga is nyögte a papi uradalom terheit, elmondja: *„Szóltak, mikor kitavaszodott, gyertek ácatolni. A szülőknek is mondták: ne engedjék iskolába gyereküket, többet használ a gyerek az uradalomban, ha keres. Így szerezték a papok olcsó munkaerőt és így maradt írástudatlan az uradalom népe, fiatalsága."*

Vajjon mit tett a DISZ-szervezet, a pártszervezet, az üzemvezetőség, hogy megtanítsa ezeket a fiatalokat — legalább a fiatalokat a betűvetésre? Mondhatni semmit. Legfeljebb összeírták az írástudatlanokat és mikor amazok azt mondták, hogy nem akarnak eljárni a tanfolyamra, akkor ebbe bele is nyugodtak. Hol maradt a politikai munka? Hol maradt az agitáció? Bizony, senki se magyarázta meg az írástudatlan dolgozóknak konkréten, saját személyükre, életükre vonatkoztatva, hogy mit hoz nekik az írástudás: hogy ellenőrizhetik keresetüket, eljárhatnak moziba, jobb beosztásba, magasabb fizetési osztályba kerülhetnek, stb. Vagy miért nem vonták be az agitációs munkába a DISZ kultúrfelelős édesapját?

— *Én olvasó ember vagyok, tudok és szeretek olvasni* — mondja Kovács Ferenc apja. — *Ha pedig még többet olvasok, még többet tudok . . .* — Aki így beszél az olvasásról, a tudásról, az másokat is meg tud győzni annak fontosságáról. És vajjon nem különösen nehéz az ország annak a néhány írástudatlan ifjúnak is a munkáját? Nem, természetes, hogy nem. Miért nem követik hát Lenin elvtárs útmutatását ezen a területen is: *„A kommunizmus abban áll, hogy az ifjúság, azok az ifjak és leányok, akik tagjai az Ifjúsági Szövetségnek, azt mondják: ez a mi ügyünk, összegyűjtjük és elmegyünk a faluba, hogy megszüntessük az írástudatlanságot, hogy a felnövekvő nemzedék között ne legyenek írástudatlanok . . . A szövetség feladata még az is, hogy miután bizonyos ismereteket elsajátítottunk, segítségére legyünk annak az ifjúságnak, mely maga nem tud kiszabadulni a tudatlanság sötétségéből."* Lenin elvtárs régen 1920-ban mondotta ezeket a szavakat. De a püspökbólyi állami gazdaság pártszervezete, diszesei még ma is megszívlelhetik speciális helyzetükben, a tanult fiatalok pedig komoly segítséget nyújthatnak az elmaradottaknak.

Természetesen nem csak ezek a tünetek jellemzik a tanulás lebecsülését a püspökbólyi állami gazdaságban. Az iskoláraküldés, a továbbképzés területén is akad javítanivaló. Így például a párttitkár elvtárs, Németh György nem egyszer arról panaszkodik, hogy a gazdaságban csupán szakmai káderekét képeznek ki, a politikai továbbképzésre kevés lehetőséget adnak a gazdaságvezetők. Hát miért kell ezen sopánkodni? Hát nem a pártszervezet az, amely iskolára, továbbképzésre javasolja a káderekét? De nem megfelelő a kiválogatás sem. Így került iskolára Kovács Ferenc DISZ kultúrfelelős is, aki akarata ellenére viseli funkcióját, aki az iskolán tanultakat előreláthatólag a közeljövőben — míg csak meg nem nevelik — nem hasznosíthatja. Miért nem megy Püspökbólyon kitűntetésszámba az iskola, mint egyebütt?

A felelet: azért, mert a DISZ-szervezettel kampányszerűen foglalkozik úgy a pártszervezet, mint az üzemvezetőség. Pedig *„Az ifjúság nevelése, irányítása, a DISZ erősítése azonban semmi esetre sem kampányfeladat!* — mondotta Farkas Mihály elvtárs — *Ezzel a bonyolult, sokrétű feladattal rendszeresen és tervszerűen kell foglalkozni. Az ifjúság nevelését, a DISZ szervezetek irányítását és támogatását a párt állandó jellegű, egyik legdöntőbb politikai feladatának kell tekinteni."*

A kultúrcsoport nem kap támogatást

A kampányszerű foglalkozás a kultúrgárda munkájában is megmutatkozik. *„A kultúrcsoporton belül nincs még az együttműködés* — írja Farkas József. — *Támogatást csak a gazdaságvezetőségtől kapunk, de nem kapunk segítséget sem a felsőbb szervektől, sem a helyi szervezetektől."* A levél itt is igazat mond. A kultúrcsoport kiküldöttét néhány hónappal ezelőtt egy megyei értekezleten a művészeti előadó így biztatta: *„Csak nyugodtan induljanak a versenyen, majd küldünk patronáló szakembert!"* Ezzel szemben a csoport egyetlen patronálóval sem találkozott, de még arról sem kapott értesítést, hogy tulajdonképpen mikor is lesz a verseny. Ennek ellenére a színjátszók felkészültek és két antiimperialista darabbal sikeresen szerepeltek Beremenden. Ez azonban nem a felsőbb szerveken, népművelési osztályokon, DISZ-bizottságokon múlott.

A helyi szervek közömbösségét talán legjobban az mutatja, hogy sem a párttitkár elvtárs, sem a gazdaságvezető sem az ÜB-elnök nem vett részt még egyetlen egy próbán sem. Így nem is tudják megmagyarázni a fiatal, még képzetlen színjátszóknak a mű eszmei mondanivalóját, politikai jelentőségét. *„Minden estém eltoglalt. Egyszer politikai iskola, azután politikai kör, vezetőségi ülés . . . Mikor menjek hát a próbákra?"* — kérdi Németh György párttitkár elvtárs. Különös dolog ez! Hát vajjon miért mindenre, csak éppen a fiatalok kultúrmunkájára nem jut ideje a pártszervezetnek? Igaz, más módon oldották meg a „pártellenőrzés" kérdését. Ugyancsak a párttitkár elvtárs dicsekszik el vele, hogy *„nyolc párttag is felelős a kultúrcsoport munkájáért . . ."* Farkas József már másképpen fejezi ki ugyanezt: *„Ha a kultúrfelelősök összeállnának, már ők maguk is eljátszhatnának egy szindarabot!"* Így is van. A DISZ, SZHSZ, MNDSZ, MSZT és ki tudná még felsorolni hány kultúrfelelős van papiron az állami gazdaságban, csak azért, hogy a funkció „be legyen töltve" . . . Hogy nyolc felelős, nyolc bába között hogyan vész el a gyermek, ezzel a pártszervezet édeskeveset törődött!

A szakszervezet közömbösségét már említettük. Talán ezt ki kell egészíteni azzal, hogy az ÜB elnök, Bien Adolf elvtárs valósággal imádkoztatja a tagokat, kultúrfelelőst, hogy támogassa a csoportot, mégsem tesz semmit. Mert az igazán semmi, hogy a szociális keretből a kultúralapot időnként kiadja. Ebből táncruhák, hangszerek lettek, de ez még nem rendszeres, módszeres és főleg nem elvi támogatás. A kultúrfejlesztési alapot a pártszervezet, a kultúrcsoport, az üzem vezetőinek bevonásával kell előre megállapított terv szerint és rendszeresen felhasználni. A könyvtár kezelése és fejlesztése is a szakszervezet hatáskörébe tartozik. Vajjon miért tűri Bien elvtárs, hogy a könyvtár felhasználás nélkül porosodjék, hogy maga a DISZ kultúrfelelős, Kovács Ferenc is sárgafedelű ponyvaregényt olvasson, mert a könyvtárban „nem talál semmi érdekeset", mert a könyvtárhoz a gazdaság dolgozói hozzá sem tudnak férni?!

Megérdemlik, jogosan követelik a segítséget a fiatalok

Pedig érdemes, nagyon érdemes a támogatásra a püspökbólyi DISZ szervezet és kultúrcsoportja. Érdemes rá, hiszen az elmúlt években szép eredmények születtek az ifjúság valóban lelkes, jó munkát végzett. Elkészítették a fiatalok a labdarúgópályát, a kultúrházat, még kertet is csináltak az új munkásszállások elé. Talán éppen itt rontotta el a gazdaságvezetés a dolgot. A virágoskertet többszöri kérés ellenére sem kerítette be és a disznók, csirkék azt egykettőre szétturták. Sok fiatalnak elment akkor a kedve a munkától és kevesen törekedtek, hogy ezt az akkori lelkes kedvet visszahozzák.

„Először választottunk már DISZ-vezetőséget . . . Ez nem elég bizonyíték, hogy törődünk a fiatalokkal?" — Németh elvtárs, a párttitkár kérdezte ezt és mi egyéb lehetne a kérdésre a felelet, mint az hogy nem! Nem, ez éppen az ellenkezőjét bizonyítja! Ha foglalkoztak volna a DISZ-szel, nem kellett volna ötször választaniok vezetőséget! Ha foglalkoztak volna a kultúrcsoporttal, most szívesen jönnének a fiatalok, még az újmajoriak is, hiszen tavaszszal még valóságos patáliát csaptak, mert nem vehettek részt a színjátszócsoport munkájában. Ha foglalkoztak volna az írástudatlanokkal, akkor nem kellett volna tizenötször összeírni őket, mert attól még nem tanulnak meg olvasni! Támogatást érdemel a DISZ-szervezet, támogatás érdemel a fiatalos lendülettel dolgozó „Marci bácsi", Pallós Márton kultúrfelelős és ugyanakkor nagyobb figyelmet, több tiszteletet érdemel az ifjúságtól is.

„Ezeknek a hibáknak a megszüntetése érdekében nagyobb gondot kell fordítaniok a helyi szerveknek és a felsőbb szerveknek ifjúságunk nevelésére" — fejezi be levelét Farkas József és ezzel tulajdonképpen Farkas Mihály elvtárs útmutatásának végrehajtását követeli:

„Az állami gazdaságokban végzett ifjúsági munkában az a legfontosabb feladat, hogy működő, eleven DISZ-szervezetek jöjjenek létre, amelyek a párt vezetése alatt legyelmezett, önfudatos, dolgos ifjúságot nevelnek az állami gazdaságokban."

G. L.

A LÁTNOK PETŐFITŐL:

A MAGYAR NÉP

Szabad a magyar nép, szabad valahára,
kinek láncot vertek kezére, lábára,
S görbedt derekával a rabigát vonta,
Mintha csak állat és nem ember lett volna.

Szabad a magyar nép, fejét föltarthatja,
Kénye kedve szerint kezeit mozgatja,
S mely előbb mint bilincs őtet szorította,
A vasat, mint kardot ő szorítja mostan.

Szabad a magyar nép... lejárt napod, német!
Nem táncoltatod te többé ezt a népet,
S pióca módjára nem szívod a vérét,
Megfizette isten gonoszságod bérét.

Nincs itt urasága csak az egy magyarnak,
S kik a mi fejünkre állani akarnak,
Azoknak mi állunk feje tetejére,
S vágjuk sarkantyunkat szive közepébe.

Vigyázz, magyar, vigyázz, éjjel is ébren légy,
Ki tudja, mikor üt rajtad az ellenség?
Ha eljön, úgy jöjjön, hogy készen találjon,
Még a félholott se maradjon az ágyon!

Haza és szabadság, ez a két szó, melyet
Először tanuljon dajkától a gyermek,
És ha a csatában a halál éléri,
Utószor e két szót mondja ki a férfi!

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS ★

Pártszervezeteink lelkesen készüljenek a tagkönyvcserére, az ünnepélyes taggyűlésekre

A Központi Vezetőség 1952 szeptember 15-i, a tagkönyvcseréről szóló határozata óta megyénk területén növekvőben van a párttagság aktivitása, munkában való példamutatása. Ezzel egyidejűleg növekedett a taggyűlésen résztvevők száma.

Járási pártbizottságaink fokozott segítséget nyújtanak a pártszervezeteink számára, ezzel is megjavítsák a vezetés színvonalát.

A januári ünnepélyes taggyűlések előkészítő munkájához nagy segítséget nyújtott a mohácsi járási pártbizottság is, amely a járás területén négy körzetben összehívta a párttitkár elvtársakat: ismertette velük a tagkönyvcsere feladatait. Ezt követően a titkári értekezleteket, pártbizalmi értekezleteket tartottak. Így a falusi pártszervezetek nagy segítséget kaptak munkájukhoz, ami elősegítette, hogy a párttagok 100 százalékban eleget tettek a tagdíjuk befizetésének.

A mohácsi járási pártbizottság azzal is segíti az ünnepi taggyűlések sikerét, hogy a munkatársain kívül bevonják a választmányi tagokat is a munkába, akik minden pártszervezethez eljuttatják az új pártlagsági könyveket. Az ünnepi taggyűléseken felszólalásukkal segítik a küldött elvtársak a taggyűlés színvonalát. Beszélnek majd a párttagság előtt álló közvetlen feladatok végrehajtásáról is. A tagkönyvcserére való készülődésben a tömegszervezetek, főképpen a DISZ és az MNDSZ tagsága is megjavította munkáját. Szorosabbra fűzték ők is kapcsolatukat a dolgozó parasztokkal, mozgósították őket a munkára.

A sombereki és a székelyszabari pártszervezet politikai felvilágosító munkájának lett az eredménye, hogy a két tszcs tagsága az élenjáró párttagokkal együtt két nap alatt befejezik a vetést.

A tagkönyvcserére lelkesen készül a pécsvárai járás területén a kátolyi December 21 termelőszövetkezet párttagsága. A pártszervezet vezetősége elhatározta, hogy beszélgetnek a párttagokkal a párttagsági könyvcsere jelentőségéről.

A beszélgetésben rámutatnak a pártoktatás jelentőségére, fontosságára.

Elmondják, hogy a SZKP XIX. kongresszusa anyagának tanulmányozása kötelező minden oktatásba bevont elvtárs számára. A politikai felvilágosító munkában azt is elárik, hogy az oktatásból kimaradt négy párttagot ismét bevonják pártoktatásba.

A termelőszövetkezet párttagsága már eleget tett a párttagsági díj befizetésének, most arra mozgósítják a párttagságot, hogy ezután rendszeresen fizessék a tagjárulékot, ne maradjanak hátralékban. Ezzel kapcsolatban

a párttagok úgy határoztak, hogy az ünnepélyes taggyűlésen befizetik a január havi járandóságot.

A vezetőségi tagok arról is beszélnek, hogy minden párttag megtisztelő kötelessége, az ünnepi taggyűlésen való részvétel, ahol a megjövő érvényes párttagsági könyv ellenében annak leadása után kapja minden párttag kézhez az új párttagsági könyvet.

Mivel előfordult, hogy hárman elvesztették a tagsági könyvüket — és a vizsgálat után csak egy elvtárs kapta vissza párttagságát: most erről is beszélnek az elvtársak. Elmondják, hogy

minden párttagnak úgy kell vigyázni párttagsági könyvére, mint a szeme fényére.

Az elvesztett párttagsági könyv könnyen az ellenség kezébe kerülhet, ami hozzásegítheti ahhoz, hogy beépülhessen szeretett pártunk sorai közé. Beszélnek a vezetőség tagjai a kommunisták felelősségéről, kötelességeiről. Ezzel kapcsolatban ismertetik pártunk szervezeti szabályzatát. Beszélnek arról is, hogy a kommunistáknak az állam iránti kötelesség teljesítésében is példával kell elöljárni. Biztosítják, hogy az adóval visszamaradt párttagok eleget tegyenek kötelezettségüknek, hogy befizessék a jegyzett békekölcsönt, valamint a kötelező tűzbiztosítási díjat is. Ugyanezen kötelességek teljesítését szorgalmazzák a pártonkívüli dolgozók felé is, akik előtt jó példával járnak a párttagok.

Ezek a példák azt mutatják, hogy helyesen dolgozik a December 21 termelőszövetkezet pártszervezete, amely fontos politikai kérdésként kezeli a tagkönyvcserére való mozgósítást.

A pártszervezet titkára a vezetőség tagjait is bevonja az ünnepi taggyűlés beszámolójának elkészítésébe.

Olyan beszámolót készítenek, amilyen még nem volt az eddigi taggyűléseken. Az ünnepi taggyűlést olyan ünneppé teszik, hogy minden dolgozó érezze: ezután nemcsak a kommunistáknak, hanem a pártonkívüli dolgozóknak is olyan munkát kell végezni, amely meggyorsítja a szocializmus megvalósítását hazánkban. Az ünnepélyes taggyűlésre meghívják a DISZ-szervezet tagjait és azokat az élenjáró termelőszövetkezeti tagokat is, akiket rövidesen a taggyűlés felvesz majd a tagjelöltek sorai közé.

A pécsi járási pártbizottsághoz tartozó pártszervezetek is lelkesen kiveszik részüket az ünnepi taggyűlések előkészületeiből. Németi község pártszervezetének vezetősége minden kommunistával beszélgetett. Ismertetik az elvtársak:

„Minden párttag számára nagy ünnep lesz az új tagkönyvek kézhezkapása, amely ismét erősíti pártunk egységét, erejét."

A pártvezetőség megértette a párttagsággal, hogy akkor ünnepelhetnek igazán, ha eleget tesznek állam iránti kötelezettségüknek, ha a vetési tervet nemcsak 100 százalékban, hanem azon felül teljesítik. A párttagok többsége Peterácz János elvtárson kívül eleget tettek állampolgári kötelezettségüknek, a vetést is 100 százalékban befejezték.

Az a lelkes munka, amit pártszervezeteink vezetői végeznek, akkor lesz sikeres, ha párttagságunk minden egyes pártszervezetnél teljes számban megjelennek az ünnepi taggyűlésen, ha úgy készülnek a januári taggyűlésekre, hogy:

meggyorsítják a soronkövetkező munkák ütemét és ebben a kommunisták járnak elöl jó példával.

Pártunk tagjainak meg kell mutatni szeretetüket, abban is, hogy betartsák a párt- és kormányhatározatokat. Abban is meg kell nyilvánulni szeretetünknek, hogy ezután fokozott mértékben, jobban és nagyobb alapossággal tanulmányozzák az SZKP XIX. kongresszusának anyagát, amely mind annyiunkat a párt iránti szeretetre és az ellenség elleni kérlelhetetlen harcra nevel.

Nagyszabású Petőfi-emlékünnepség lesz Pécsett

Január 9-én, pénteken a Magyar Írók Szövetsége Pécsi Csoportja és a városi tanács népművelési osztálya a Pécsi Nemzeti Színházban Petőfi Sándor emlékünnepséget rendez. Az 1953-as év Petőfi emlékév, mert 130 évvel ezelőtt, 1823-ban született a magyar nép nagy forradalmár költője.

A budapesti megemlékezéshez hasonlóan Pécsett is a dolgozók legjobbjai előtt ünnepi műsorban idézik fel Petőfi Sándor harcát és műveit. Csorba Győző pécsi költőt kérte fel a rendezőbizottság a megemlékezés ünnepi előadójának. A műsorban előreláthatólag városunk kultúréletének legkiválóbbjai működnek közre, hogy méltóvá tegyék az ünnepséget Petőfi Sándor nevéhez.

A műsorban a tervek szerint Petőfi Sándor versei mellett, a János vitéz egy részlete és Illyés Gyula Petőfiről szóló filmregényének egy színpadra írt jelenete szerepelne. Ez utóbbit Örsi Ferenc pécsi író dolgozza át színpadra. Ezenkívül zene- és táncszámokat is tervéznek az ünnepi műsorba.

Az ünnepség előkészületeiben nemcsak az írók és művészek vesznek részt, hanem városunk legjobb dolgozói, legkiválóbb értelmiségiei, ezzel is bizonyítják, hogy Petőfi Sándor emlékének felidézése nemcsak az írókra és a kulturális élet hivatalos képviselőire tartozik, hanem egész népünk szívügyévé vált.

Az Írószövetség pécsi csoportja lírai alkotásainak mérlege Révai elvtárs megállapításainak tükrében

A „Dunántúli Napló" december 28-i számában *Pataki* László, az Írószövetség pécsi csoportjának elnöke rávilágított a csoport munkájának eredményeire és néhány hiányosságára, fogyatékosságára. Megállapításai elsősorban a „Dunántúl" című folyóirat prózai alkotásaira és kritikai rovatára vonatkoznak. Révai József ismeretes zárszava azonban

mai líránkkal kapcsolatban

is igen súlyos megállapításokat tartalmaz. Amikor tehát a pécsi írócsoport évi munkájának mérlegét elkészíti, azt is latra kell vetnie, lírikusaira, milyen mértékben vonatkoznak a legilletékesebb helyről érkezett figyelmeztető szavak.

Darvas József, a Magyar Írószövetség elnöke 1951. áprilisában, az Irokongresszuson hangoztatta: „*Ma már elmondhatjuk, hogy irodalmi életünkben a polgári irodalom különböző árnyalatának nincsen számottevő képviselője.*" 1952. őszén az MDP Központi Előadói Iroda kultúrpolitikai munkaközösségben rendezett irodalmi vitán viszont megállapították: „*Líránkba kezdett visszaszivárogni a régi polgárias költői hangulat.*" Révai elvtárs ezt a megállapítást elemezve konkréten is rávilágított ennek a visszaszivárgásnak egyes megnyilvánulásaira, amelyekre egyes kritikusok tetszetős, de hibás elvi megnyilatkozásai adták az indítékot.

Ismeretes, hogy a sematizmus elleni harcban hangoztatni kellett az őszinteség fontosságát a lírában. — *Egyik legtekintélyesebb kritikusunk azonban oddig ment, hogy a líra értékelésének döntő kritériumává tette meg az őszinteséget. Ez mint főkövetelmény tettetlenül helytelen,* hiszen dilettánsok is lehetnek őszinték. Az őszinteségnek mint főkövetelménynek és az értékelésben döntő szempontnak a hangoztatása adta az indítékot, hogy némely költőnk főfeladatának *belső vívódásai* megénekelését tekintette. Ez a nézet akkor helyes, ha a költő megírja, hogyan küszködött, vívódott, hogy eggyé váljon népével, ha gyökere a nép feltétele — ilyen értelemben Ady, József Attila, sőt Petőfi versei is tükrözik a belső harcot; de a vívódás követelménye mint a kétkedések és engedmények idealizálása: esztétikailag reakciós álláspont, a polgári magánlíra szentesítéséhez vezet. Ezeknek a helytelen nézeteknek az eredményeként több lírikusunk verseiben ismét megjelent a magánkeserveket megéneklő témakör, a polgári „magánlíra" tematikája. Az ilyen versekben uralkodóvá vált a halálhangulat, a szocialista építés lendületét fékező pesszimizmus, nem egyszer éppenséggel az aggodalmaskodás, a megijedés hangja, sokszor pedig a klikk-harc mint lírai élmény. Révai elvtárs ezeknek a lírikusoknak azt mondotta: „*A mi líránknak nem a magánélelek magánkeserveit, hanem a nép nagy, közös érzelmeit kell kifejeznie.*"

Vajjon illenek-e Révai elvtárs megállapításai a pécsi írócsoport folyóiratának lírai verseire, vonatkoznak-e figyelmeztető szavai a „Dunántúl" lírikusaira is?

Nagy általánosságban örömmel állapíthatjuk meg, hogy a vázolt hibák *csak kis mértékben nyilvánulnak meg* folyóiratunk verseiben. — Ezekben nyoma sincs a halálhangulatnak, nem találunk példákat a „megijedés költészetére"-re, nem jelentkezik mint lírai élmény a klikk-harc sem a „Dunántúl" lapjain. Érdekesen alakul azonban a kép, ha fejlődésében nézzük a folyóiratot.

Az első számban

öntudatos, harcos hang jellemzi a versek túlnyomó többségét. A szereplő hét költő 12 költeménye közül mindössze egy olyant találunk, mely ben a polgári formalizmus nyomait érezhetjük és csak egy van olyan, amely a munka öröme helyett annak nehézségét, keserűségét érzékelteti, vagyis helytelen szemléletet sugároz. (Zalavári László: Apám című vers.) Az irodalom pártszerűségnek lenni elve tehát általában helyesen valósult meg az első szám költeményeiben.

Némileg megtörik azonban ez a harcos lendület a második számban. Örvendetes ugyan, hogy ebben új nevek, új tehetségek is jelentkeznek és 11 költő 22 versét tartalmazza a kötet, de ez a mennyiségi növekedés nem jelenti a pártszerűség szempontjából értelmezett minőségi emelkedést is. A 22 versből csak kettő az igazán harcos költemény. (Urbán László: „Párizsi júliusra" és Kövesdi János: „Budapestért készen állj!"), van ezen kívül néhány derűt, optimizmust sugárzó alkotás ebben a számban (Gáj István, Kozma Szilárd, Takács Imre, Urbán László versei), lelkes hazafiság szólal meg Vasvári István két versében. — *a közölt költemények egy része azonban tőlbé-kevésbbé közeledést tükröz az apolitikus költői magatartás felé.* — Pákolicz István „Csók" című verse például nagyon közel áll a polgári magánlíra magánkeserveket megéneklő költeményekhez. „Molnárszikla" című balladájának megjelenése pedig a felszabadulás előtti időkben lett volna időszerű. Pálfalvi Nándor „Emlékezés" c. verse a múlt nyomorára való visszaemlékezést tartalmaz, de biztató kicsengés és a jelenre való utalás nélkül. Az első szám harcos hangja után tehát — ha nem is kirívóan és a Révai elvtárs által vázolt szélsőséges formában — a „Dunántúl" második számában is megfigyelhetjük „*a régi polgárias költői hangulat" belopakodásának jeleit.*

Révai elvtárs szavai jókor hangzottak el a „Dunántúl" számára is. És nem eredmény nélkül! *A napokban megjelent harmadik szám versei ismét népünk nagy, közös érzelmeit szólaltatják meg harcos hangon, ha pedig a magánélet kérdései kapnak költői megfogalmazást, derű és optimizmus csengki a sorokból; szerkesztők és költők megtalálták az utat, amelyre Révai József elvtárs szavai reflektorfényszerűen rávilágítottak.* Nem véletlen, hogy ennek a számnak a versei művészi megformálás szempontjából is haladást mutatnak.

Kétségtelen, hogy a pécsi írócsoport termékei közül

nem a lírai alkotások a legkülönbek.

Bár folyóiratának hasábjain számról-számra új nevek bukkannak fel, *a versek színvonala nem éri el a prózaírók műveinek színvonalát.* A „Tollal a békéért" pályázat eredménye is nagyon jellemzően tükrözte ezt a helyzetet. Ennek egyik oka az, hogy egyébként tehetséges költőink jórésze még mindig nem eléggé jártas a verselés mesterségbeli ismeretében; *tanulniok kell tehát, sokat tanulni.* A csoportnak az eddiginél is rendszeresebben kell szakmai segítséget nyujtania kezdő költőinek. Ez azonban még nem minden. Révai elvtárs szavai rávilágítanak arra is, ami ezen felül még elengedhetetlenül fontos: „*Az íróknak továbbra is kötelességük mesterséget tanulni, ábrázolási művészetet tanulni! De a fő dolog a sematizmus elleni harcban: az eszmeiségért vívott harc.*" A csoportnak ezt is állandóan tudatosítania kell tagjaiban.

Kolta Ferenc

Az elmult év sportjának mérlege

Ha visszapillantunk az elmult esztendőre és a lezajlott sporteseményekre, bátran állíthatjuk, hogy az 1952-es év a magyar sport életében diesőségek sorozatát hozta, győzelmek esztendeje volt. Siker kísérte végig labdarúgóinkat, atlétáinkat, úszóinkat Moszkvától a helsinkii olimpiai játékokig, a berlini főiskolai világbajnokságtól a legutolsó nemzetközi labdarúgómérkőzésig mindenütt. Soha ilyen sikert még nem értek el sportolóink, soha ekkora megbecsülést nem vivtak ki a magyar sport nevének, ország-világ előtt, mint az elmult évben.

Vessünk néhány pillantást a tavaly lezajlott sporteseményekre. Labdarúgóink kitűnő szereplése a Szovjetunió fővárosában, Moszkvában örökké emlékezetes marad sportolóink számára. Ha nem is győztünk, de sokkal gazdagabban tértek vissza játékosaink Moszkvából erőben, tudásban, gazdagodva tapasztalatokban. Valamennyi sportágban példaképnek tekinthetjük a szovjet sportolókat, igen sokat tanultunk tőlük, sportolók, edzők, sportszervezők az elmult évben.

Nemzetközi kapcsolataink is kibővültek. Hazánk a baráti, testvéri népek sportolóit sokszor látta vendégül és mi is számos külföldi sporteseményen szerepeltünk. Az elmult év az olimpiai játékok történetében soha nem látott győzelmet hozott hazánknak. Sportolóink nagyszerű erőlétükkel, hatalmas küzdeniakarásukkal és technikai tudásukkal 16 aranyérmet és számos értékes helyezést vivtak ki. A néhány éves magyar népsport fejlődése olyan szédületesen gyors, hogy az olimpián megelőztük a nyugati államokat. Nem túlzás azt állítani, hogy az elmult év forradalmi változást hozott a magyar sportban.

A párt, a dolgozó nép állama messzemenő támogatást, erkölcsi segítséget és biztatást ad sportolóinknak. Ez a felbecsülhetetlen segítség, melyet a Szovjetunión kívül egyetlen ország sportolói sem kaptak meg, ez tette lehetővé, hogy sportunk ilyen hatalmas fejlődésen menjen keresztül.

A sportegyesületek a párttól, az államtól, a szakszervezetektől jelentős támogatást kapnak, munkájukat zavartalanul tudják végezni, biztosítja az anyagi támogatást a sportkörök részére a felszerelést, a kitűnő minőségű pályákat és edzőtermeket. Az egyesületek támogatása, a játékosok gondtalan élete, a megbecsülés, az épülő Népstadion, az új pécsi vasút-stadion, a miskolci fedettuszoda — és napokon keresztül sorolhatnánk, hogy mennyi mindent ad a nép, az állam, a terv, sportolóinknak — mind-mind jobb munkára, újabb sikerek elérésére ösztönzik sportolóinkat, versenyzőinket.

A nemzetközi győzelmeknél azonban van egy sokkal jelentősebb győzelmünk is: bővült, hatalmas tömegeket mozgósított az MHK, tömegsportunk, testnevelési rendszerünk alanja. Ma már dolgozó népünk túlnyomó többsége tisztában van a sport egészségvédelmi és honvédelmi jelentőségének. Ennek tulajdonítható, hogy az általános iskolás gyermekektől őszhajú dolgozókig tíz és százezrek részt vesznek az MHK-ban.

Ha az elkövetkező évben a versenyzők és a falusi sportkörök MHK-zói, az OTSB és a járási sportszervezők az egész hatalmas sportapparátus: a magyar népsport minden egyes tagja ugyanolyan szeretettel, lelkesedéssel dolgozik, mint 1952-ben, akkor elérjük azt, hogy oly kimérhetetlen utánpótlásra támaszkodhatunk, hogy hamarosan felzárkózhatunk a szocialista sport diadalmas úttörői mögött.

TOTÓ ÉS GÓLTOTÓ UTMUTATÓ:

1. Bp. Kinizsi—Bp. Honvéd: a veretlen Honvéd az esélyesebb: 1, 1. 2. Bp. Dózsa—Bp. Építők: a Dózsa csapata esélyesebb, de az Építők meglepetést okozhatnak: 2, 1. 3. Csepeli Vasas—Vasas Elektromos: A csepeli fiúk jobbnak, mint tavaly: 1, 1. 4. Bp. Vasas—Bp. Haladás: közel egyforma erők találkoznak, a Vasas valamivel jobb: 1, 2. 5. Bp. Vörös Meteor—VL. Kistext: a Meteor sokkal jobb ellenfelénél: 1, 1. 6. Haladás TF.—Vörös Meteor Tüker: a Tüker az utolsó helyen van, a Főiskolásokkal szemben nem sokat kereshet: 1, 1. és góltotó 1. 7. Vörös Lobogó Magyar Posztó—Bp. Postás: teljesen nyilt mérkőzés, a Posztó veretlen, a Postás lányok is jók: 1, 2. és góltotó 2. 8. Ganz. Vill.—Bp. Kinizsi: a Kinizsi meglepetést okozhat: 2, 1. és góltotó 3. 9. Csepeli Vasas—Szikra Gázm: a jobb formában lévő csepeliek győzelme biztosra vehető: 1, 1. 10. Bp. Lokomotív—Szikra Athenaeum: egyenlő esélyel játszik a két csapat, bármelyik győzhet: 2, 1. 11. Bp. Honvéd—Bp. Vörös Meteor: biztos Meteor győzelem várható: 2, 2. 12. VL. Pamuttextil—VL. Keltex: a kelenföldiek az esélyesek: 2, 2. — Pótmérkőzések: 13. Bp. Vasas—Bp. Haladás: 1, 1. — 14. III. kerület Vörös Lobogó—Bp. Építők: 2, 1. — 15. Csepeli Vasas—Városi Tanács: 1, 1. — 16. VM. Háztartási Bolt—Bp. Haladás (női): 2, 1.

Vitaest a pécsi Írószövetségben

A Magyar Írók Szövetsége pécsi csoportjában pénteken este 7 órakor a most lezárult „Tollal a békéért" pályázat műveinek egy részét vitatják meg a bírálóbizottság tagjainak vitaindításával. Minden érdeklődőt szívesen látnak a November 7 Kultúrotthon Színház-téri épületében megrendezésre kerülő vitaesten.

SZTK TAGOK FIGYELMÉBE

1953. év január hó 5-től kezdődően az éjszakai orvosi ügyeletes szolgálatot a Megyei Rendelőintézet (Munkácsy M. u. 19. szám) földszintjén, a gyermekgyógyászat helyiségében fogjuk tartani. Az ügyeletes orvoshoz szóló csengő a gyermekgyógyászat Munkácsy M. utcai bejáratánál van elhelyezve és lámpával van megvilágítva. Az ügyeleti szolgálat este 20 órától reggel 6 óráig tart. A vasárnapi ügyeleti szolgálat a továbbiakban is az eddigiek szerint az ügyeletet tartó orvosok lakásán fog megtörténni és az ügyeletet tartó orvosok neve a Dunántúli Napló szombati számában fog mindenkor megjelenni.

Felhívom az SZTK tagok figyelmét, hogy az éjszakai orvosi ügyeleti szolgálat csak sürgős esetek ellátására szolgál.

Hivás telefonon is eszközölhető. Telefon hívószám: 30-00.

HIREK

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 1

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Újév. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás csütörtök estig: borult, ködös, enyhe idő, sokfelé újabb esővel, ködszitálással. Mérsékelt légáramlás. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére csütörtökön reggel északnyugaton —1—2, másutt 1—4 fok. Délben északnyugaton 1—4, másutt —3—6 fok között. A fűtés alapjául szolgáló várható középhőmérséklet négy fok alatt.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Budai I. pártszervezet helyiségében pénteken délután 5—6 óráig Jankó Mária, Nagy Jenő utca 36. szám alatti kerületi irodában 6—7 óráig Táncsics Lajos tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Az SZTK Baranyamegyei Alközpontja** ezúton értesíti biztosított tagjait, hogy belső átszervezés folytán a készpénzsegélyek kiutalásának rendje megváltozik. A táppénz, anyasági és terhességi segélyeket ezentúl posta útján (csekkfizetési utalványon) fizetjük ki havonta kétszer, illetve minden hó 15. és 30-án.

PÉCSI Szabókisiparosok Szövetkezete ezúton is értesíti a dolgozókat, vállalatokat és közületeket, hogy Kossuth Lajos-utca 3. szám alatti mértékutáni szabó- és javító részlegének kibővítése által az eddiginél már fokozottabb mérvben áll rendelkezésre mindennemű szabó- és javítási munkák, fordítások elkészítésére. 5

CSEREPESEKET és segédmunkásokat felveszünk. Pécsi épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány-u. 14. szám. 1

A PÉCSI Gázmű felvételre keres gépészetechnikust, lakatos, bádogos és szerelő szakmunkásokat. Jelentkezni: Légszeszgyár-u. 11. szám alatt. 4

KERES, családi házban lévő 3 szoba, komfortos lakást elcserélnénk 2 szoba, hallos vagy 3 szobás belvárosi komfortosért. Cím: Inköznél. 7

VEZETŐÁLLÁSÚ tisztviselő különbejáratú, szép bútorozott szobát keres a belvárosban. Címeket 100 számra kérjük.

SOMOGYHÁRSÁGYI Állattenyésztő Állami Gazdaság keres azonnali belépésre agronómusokat (növénytermelési és állattenyésztési vonalra) valamint egy általános adminisztrátort gép- és gyorsírás tudással. Jelentkezés önéletrajzzal: Somogyhárságyi Állattenyésztő Állami Gazdaság, Somogyhárságy. 6

HIZOTT sertés eladó. Nagyárpád 123. sz. Schmidt Mátyás. 151

ELADÓ hegedű, tok vonóval jutányos áron. Árpád utca 17. 194

KÉTSZEMÉLYES rekamiéállvány, festett kerek asztal székekkel eladó, Kossuth-u. 42. Kövecs. 100

KOMBINÁLTSZEKRÉNY olcsón eladó Kálmán-utca 4. 99

ORION 3+1, Super rádió sürgősen eladó Áradi-vértanuk-u. 55. (Petrezselyem). 193

MODERN hálószoba, új, előszínre fényezett eladó, Tompa Mihály-u. 26. 197

ELADÓ: bútorok, tűzhely, mázsa, fürdőgázkályha, boyler, stb. Mandula-u. 3. 182

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Doktor S.-u. 20. 185

KIFOGÁSTALAN állatpotban lövő, stenpelt, mély gyermekkocsi eladó, Zsolnay Vilmos-u. 9. 177

BÉRELSZÁMOLÁST, normát, gyors eredménnyel tanítok. Címeket „Dekád" jeligére kérem. 176

BÚTORFÉLÉK eladók Simon szőnyegjavítónál, Kálvária-u. 74. (Sztálin-út sarok). Telefon: 32-84. 173

ÁLTALÁNOS adminisztrátornak (számlázó, terv, statisztikus, ipari bérelszámoló, normás, árukönyvelő) gyakorlatilag kezdőket kiképzünk. Leveleket „Jövő" jeligére a kiadóba kérünk. 171

ELCSERÉLNÉM pécsi, belvárosi két szoba, hallos, összkomfortos lakásomat hasonló budapesti lakásért. INKÖZ-nél. 3

BELVÁROSI, kétszobás, konyhás, éléskamrás, családi házrész eladó. Ára: Tizennyolcezer. INKÖZ 2

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2. — Telefon: 13-32 és 13-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

Osztályok közötti kultúrversenyre készül az Építőipari Technikum

Iskolánk kultúréletében nagyszerű megmozdulásnak számít az első E osztály kezdeményezése, az első osztályok közötti kultúrverseny megindítására. Öt elsőosztályunk tagjai lelkesen készülődtek a december 21-én megtartott versenyre. Mindennap próbáltak s hogy még komolyabban készülhessenek, a felsőbb osztálybeli tanulók segítségét is igénybe vették az egyes számok betanítására.

A tanulók lelkesedése az osztályfőnököket is magával ragadta és személyesen is részt vettek a kultúrversenyi készülődésekben. Ennek köszönhető, hogy a bírálóbizottság véleménye szerint a bemutató nívója magasan felette állt a várt eredménynek.

Az Ifjúsági Színházban lezajlott versenyben az első E osztály érdemelte ki a legjobb helyezést az „Aranycsillag" című operett részleteinek bemutatásával. Második az I. B. osztály lett, harmadik az I. C. osztály. A jutalmakat a karácsonyi szünidő lejárta után kapják meg az elsőosztályosok.

Az I. E osztályból kiindult kezdeményezést, hamarosan követik a második, harmadik osztályosok is, a már május végén megrendezésre kerülő osztályok közötti kultúrversennyel.

Horváth Klára levelező, Építőipari technikumi hallgató

Havonta 300 szakelőadás keretében oktatják a pécsi vasútigazgatóság dolgozóit a téli forgalom ellátására

A pécsi vasútigazgatóság területén a téli forgalom zavartalan lebonyolítása érdekében a technikai berendezések fejlesztésén kívül nagy gondot fordítanak a vasutasok szakmai továbbképzésére.

A pályafenntartási szolgálatnál egy év alatt nagyot fejlődött az oktatás. Amíg tavaly csak ötön foglalkoztak e szolgálati ág dolgozóinak tanításával, az idén télen már nyolcra emelkedett az oktatótisztek száma, akik igen nagy súlyt fektetnek saját képzésükre is. Ezért nemcsak a hivatalos rendelkezéseket tanulmányozzák át gondosan, de a „Vasút" című folyóiratot és a „Szocialista vasutat építünk" című könyv lapjait is sűrűn forgatják.

Tavaly egy-egy pályamesteri szakaszon havonta egyizben volt szakelőadás. Idén ez már körülbelül 10 naponként, legalább havonta háromszor történik meg. Így teszik valamennyi dolgozó előtt ismertté a forgalmi utasításokat. Az oktatók nemcsak az általános szabályokról és rendelkezésekről beszélnek, de a helyi viszonyok figyelembevételével arról is, hogy milyen emelkedésben fekszik az illető pálya, bólyás esetén milyen uralkodó szélviszonyok vannak, tehát az ottani körülményeknek megfelelően hogyan tudják a forgalom biztonságát elősegíteni.

A pécsi vasútigazgatóság területén az oktatótisztek havonta mintegy 300 szakelőadás megtartásával, a vasutas dolgozók pedig az itt hallottak elsajátításával készülnek elő az idei téli forgalom zavartalan, baleseimentes lebonyolítására.

A Harsányi-együttes vendégszereplése Pécsett

A Vidáki Népszórakoztató Vállalat a Nemzeti Színházban január 5-én, hétfőn délután fél 6 és fél 9 órai kezdettel két előadásban bemutatja „Kérem a panaszkönyvet" című vidám kabaré műsorát 30 tagú társulatával, fővárosi artisták és színészek vendégjátékával, kacagtató vidám műsorral, melyre a nagy érdeklődésre való tekintettel ajánlatos jegyeket elővételben megváltani a színház pénztáránál. Üzemek dolgozói kedvezményes jegyeket igényelhetnek kultúrfelelősökön keresztül.

ALIG HASZNÁLT, szürke télikabát férfi részére eladó. Felsőbalokány-u. 67. 179

KONYHABERENDEZÉS, modern, új olcsón eladó. Rákóczi-út 13/B. Házfelügyelő. 181

Párthírek

Értesítjük a párttörténet és a politikai gazdaságtan II. évén tanuló elvtársakat, hogy „A Szovjetunió új ötéves terve hatalmas lépés a kommunizmus útján" c. anyagból a konferenciát az alább felsorolt időben és helyen tartjuk.

1953 január 3-án délelőtt 8 órakor: Kászon József elvtárs konferenciája a KIOSZ 4-es termében lesz. (Rákóczi út 24)

Január 3-án délután 2 órakor: Ambrus Jenő elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében. Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza nagytermében. Gungl Ferenc elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében lesz. Végh László elvtárs konferenciája a KIOSZ adóközösségi termében. Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a KIOSZ 4-es termében és Nemeskéri László elvtárs konferenciája a KIOSZ 5-ös termében lesz. Légrádi János elvtárs a megyei tanács oktatási osztály tanácstermében (Bajcsy Zs. u. 1.) Jáin Vilmos elvtárs a szakszervezetek megyetanácsa 43-as termében (Színház-tér) tartja a konferenciát.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét a feltétlen és pontos megjelenésre.

Megyei Pártbizottság agit. prop. osztálya

*

Azok a propagandista szemináriumvezetők, akik december 30-án délután 2 órakor nem voltak propagandista konferencián, feltétlen 1953. január 2-án délelőtt 9 órakor jelenjenek meg a Pártoktatás Házában foglalkozáson.

Városi pártbizottság agit. prop. osztálya.

Hol szórakozzunk?

CSÜTÖRTÖK

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány (Bérletszünet) délután fél 4, este fél 8 órakor.

MOZI:

Vindsori víg nők (Kossuth) fél 5, fél 7, 9 órakor.

Civil a pályán (Park) 4, 6, fél 9 órakor

Kívánesi vőlegény (Petőfi) fél 5, fél 7, 9 órakor.

PÉNTEK

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány (Szelvénybérlet „E") este fél 8 órakor

MOZI:

Vindsori víg nők (Kossuth) fél 5, fél 7, 9 órakor

Civil a pályán (Park) 6, fél 9 órakor

Kívánesi vőlegény (Petőfi) fél 5, fél 7, 9 órakor

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZOMBAT, 1953 JANUÁR 3

A MAI SZÁMBAN:

A Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendelete az 1953. évi állami begyűjtésről (2. o.) — **A Kesztyűgyár kommunistái ünnepélyes taggyűlésen kézhezkapták új párttagsági könyvüket** (3. o.) — **Laza a munkafegyelem, egyenlősdiség, a közös vagyon gondtalan kezelése fékezi a rádfalvai tsz-ek fejlődését** (3. o.) — **Két népművelési előadó jelentése öt körzeti kultúrbemutatóról** (3. o.) — **Hogyan segíti a bányászok érdekvédelmét az iparági társadalombiztosítás** (4. o.)

A januári párttaggyűlések legyenek kiindulópontok az új munkasikerekhez

Ötéves tervünk negyedik évének megkezdése egybeesik azzal, hogy pártunk taggyűléseken kiosztja az új tagsági könyveket a párttagok között. Az új tagsági könyvek január 2 és 31 között történő kiosztása új nagy feladatok elé állítja pártbizottságainkat és pártszervezeteinket: meg kell szilárdítanunk és tovább kell fejlesztenünk azokat az eredményeket, amelyeket a párttagok aktivizálásában, öntudatuk fokozásában, a pártfegyelem megjavításában és a tömegkapcsolat kiszélesítésében a Központi Vezetőségnek a tagkönyvcseréről hozott határozatának végrehajtása során eddig elértünk.

A taggyűlések sikere jelentős mértékben a szervezési munkától függ, attól, hogy pártszervezeteink és pártbizottságaink a pártcsoportvezetők és népnevelők segítségével hogyan tudják biztosítani párttagjaink minél nagyobb számban, lehetőleg száz százalékban való megjelenését. A tapasztalat azt mutatja, hogy pártszervezeteink nagy része helyesen látja feladatait ezen a téren. Ujhegyen például egy-egy pártcsoport tagjai együtt mennek el majd a taggyűlésre, a Börgyárban már megbeszélték a műszaki vezetőkkel, hogy a párttagokat úgy osszák be műszakra, hogy a taggyűlésen résztvehessenek. Petőfi-aknán pedig a népnevelők látták munkához. Megmagyarázták párttagjainknak, a januári taggyűlés különös jelentőségét, rámutattak arra, azért kell minden párttagnak személyesen megjelennie a taggyűlésen, hogy a tagsági könyvet saját maga vehesse át és így lehetetlenné tegyük, hogy az ellenség kezébe kerüljenek tagsági könyvek.

Függ a taggyűlés sikere attól is, mennyire sikerül lecsökkenteni a tagdíjfizetésben hátralékosok számát. Általában megállapíthatjuk, hogy a tagsági díjfizetésben jelentős eredményeket értünk el. Petőfi-aknán egy hónap alatt a hátralékosok számát 50-ről tizre csökkentették. Több pártszervezetünkben azonban nem értek el ilyen szép eredményeket. Azok a pártszervezeteink, ahol még mindig vannak hátralékosok, az elkövetkezendő napokban fordítsanak még nagyobb gondot a tagdíjfizetés jelentőségének megmagyarázására. Helyesen látta a bőrgyári IV. alapszervezet titkára, Bukovácz elvtárs, ennek a feladatnak a jelentőségét: alapszervezetében tíz olyan elvtárs van még, akik két-három hónappal vannak elmaradva a tagdíjfizetéssel. Bukovácz elvtárs a vezetőség tagjait megbízta azzal, hogy beszélgessenek ezekkel az elvtársakkal, nehogy egyetlen elmaradó is legyen a január 13-i taggyűlésen.

A taggyűlések sikere azonban elsősorban a politikai munkától függ. Az új párttagsági könyvek kiosztása — ünnep minden párttag számára. Ennek az ünnepnek, a párttagsági könyvnek a jelentőségét kell minden előtt megmagyarázniok pártitkárainknak, pártcsoportbizalmiainknak, népnevelőinknek. Keressenek fel újból — mint az összeírás idején — minden párttagot, mutassanak rá arra, hogy a párttagsági könyvünk azt fejezi ki, hogy Rákosi elvtárs pártjához tartozunk és valamennyiünknek úgy kell dolgoznunk, hogy méltók legyünk a párt tagjának megtiszteltetésére.

Az 1953-as tervév minden eddiginél nagyobb feladatot állít elénk. Iparunk termelését 16 százalékkal kell emelnünk, feketeszén termelésünket majdnem 50 százalékkal, tovább kell javítanunk az exportáru minőségét, biztosítanunk kell határidőre történő szállítást. Fontos, hogy az idei gabonavetés tervét, amelynek teljesítéséből a rossz időjárás következtében néhány százalék még hiányzik, az utolsó holdig teljesítsük. Vigyáznunk kell arra, hogy a rendelkezésünkre álló takarmánnyal biztosítsuk állatállományunk átteleltetését. Mindezek a feladatok elsősorban a kommunistáktól követelnek még szilárdabb helytállást. A taggyűlést úgy kell előkészíteni, hogy újabb munkahőstettek forrásai legyenek, pártszervezeteink és pártbizottságaink neveljék és mozgósítsák párttagjaikat arra, hogy szocialista munkaversenyükkel már az év elején lendületet adjanak a munkaversenynek és lelkesedésükkel magukkal ragadják a pártonkívüliek tömegeit is.

Az utóbbi hónapokban hatalmas lendületet vett a pártoktatás: emelkedett a politikai iskolák színvonala, javult a fegyelem. A taggyűléseket előkészítő politikai munkának tovább kell fejlesztenie ezeket az eredményeket. Meg kell értetni azokkal a párttagokkal, akik eddig nem jártak politikai iskolára, hogy „a párttag kötelessége, hogy szakadatlanul fejlessze politikai tudását és emelje műveltségi színvonalát, igyekezzék elsajátítani a marxizmus-leninizmus tanításait."

A Központi Vezetőség június 27-i ülésén Horváth Márton elvtárs különösen felhívta pártszervezeteink figyelmét a tömegekkel való kapcsolat kiszélesítésére. A januári taggyűlések előkészítésébe igen helyesen bevonják a DISZ fiatalokat és a pártonkívüli dolgozókat. Petőfi-aknán a DISZ fiatalok dekorálják a helyiséget, a Sopianában a kultúrcsoport szavalatokkal és népi táncokkal készül a taggyűlésre. Helyes volna, ha a többi pártszervezet is követné a példát, hogy ezzel nemcsak a pártszervezetek, hanem az üzem minél több dolgozójának szívügyévé tegyék a taggyűlések sikerét.

Most, amikor párttagjaink megkapják új tagsági könyveiket, az agitációs munka elmélyítésével biztosítsák pártszervezeteink, hogy a taggyűlések életünk minden területén hatalmas fellendülés kiindulópontja legyenek.

ELŐRE AZ 1953. ÉV ELSŐ NEGYEDÉVI TERV TELJESÍTÉSÉÉRT

A Sopiana Gépgyár dolgozói tervük túlteljesítésére tettek fogadalmat az 1953-as tervévet beindító ünnepélyes röpgyűlésen.

A Sopiana Gépgyár dolgozói másodikán reggel, az újév első termelő napján — lelkes röpgyűlést tartottak. A röpgyűlésen Várszegi Imre a vállalat igazgatója ismertette az elmúlt évben elért eredményeket, majd beszélt az 1953-as évben a dolgozókra váró feladatokról. Elmondotta, hogy üzemükben a jó eredmények ellenére is van még javítani való. Elsősorban a termelőeszközök jobb kihasználása, a munkafegyelem megszilárdítása, az önköltségcsökkentés fokozása és a minőség javítás terén s ezek érdekében még jobban meg kell szilárdítani a gyárban a felelős egyszemélyi vezetést. Ezeknek a feladatoknak a jó végrehajtása lehet csak biztosítéka az 1953. évi terv túlteljesítésének.

A gyár dolgozói a röpgyűlésen el határozták, hogy az egyenletes termelés megvalósítása érdekében január első dekádjában békeműszakot tartanak, s ugyanolyan eredményeket érnek majd el, mint máskor a hó legutolsó dekádjában. A hozzászólók valamennyien megfogadták, hogy az új évben, de különösen a békeműszakon jobb munkát végeznek. Varga János kétszeres sztahánovista felajánlotta hogy a békeműszak alatt 13 napi tervét teljesíti. Koronics János sztahánovista elmondta, hogy 85 óra alatt 120 normaórát akar teljesíteni. Németh Gyula esztergályos teljesítményét az év első negyedében átlagosan 130 százalékra emeli, az év második negyedében pedig eléri a sztahánovista szintet. Romvári István az önt ódéből 125 százalékra növeli teljesítményét a békeműszakon. Solymosi Béla üzemlakatos öt nappal előbb fejezi be első negyedévi tervét. Illés József ifjúmunkás esztergályos 125 százalékot ér el a terv teljesítésében. Horváth Endre is felszólalt ezen a röpgyűlésen. Nála komoly hiányosságok mutatkoztak eddig a munkafegyelem terén. A röpgyűlés részvevői előtt megfogadta, hogy magatartásán változtat, a jövőben sem késni sem igazolatlanul hiányozni nem fog és 125 százalékot ér el a terv teljesítésében. Kőszegi Jenő köszörűs 130 százalék elérését vállalta és ennek érdekében párosversenyre hívta Horváth Endre köszörűst.

A mohácsi I. számú Téglagyár égetői, ki- és behordói és kamratisztítói másodikán 9.400 darab téglával termeltek többet a napi előirányzatnál

A mohácsi I. számú téglagyár dolgozói Sztálinváros számára termelnek. Az üzem nem teljesítette évi tervét sem nyersgyártásban, sem égetésben. Amikor a dolgozók látták, hogy milyen súlyos a lemaradás, igyekeztek szépíteni az elért eredményeken. Decemberben mindhárom dekád tervét túlteljesítették. Az első két dekádban 120 ezer darab volt a gyártási és égetési előirányzat, de ezt tízezerrel túlteljesítették. A harmadik dekádban pedig 117 ezer darab téglával termeltek többet az előirányzatnál. Így igyekeztek javítani a hibán, s maradéktalanul kielégíteni a sztálinvárosi rendelő vállalatok és üzemek igényeit. Az elmúlt év lejártával befejezték az üzemben a nyersgyártást s áttértek a téli nagy javításokra. Nagyrészt a most folyó karbantartási munkák jó elvégzésétől függ, hogy fogja teljesíteni a gyár az 1953-as évben reá kiszabott feladatokat. Az égetés azonban zavartalanul folyik tovább, az elmúlt évből még kétmillió nyerstégla vár kiégetésre és elszállításra. De már készítik a dolgozók a helyet az újabb nyerstéglának és építik az újfajta szárítót, amellyel megnyerik a téglák szárítási és szállítási idejét. Ha a szárító elkészül, tovább emelkedhet majd a nyersgyártás üteme is.

A téglagyár dolgozói az új évben nem akarnak lemaradni, feltétlenül teljesíteni akarják tervüket. Ezt már január másodikán is bebizonyították, amikor a kihordók 9.400 darab téglával többet hordtak ki a napi előirányzatnál. Ebben az eredményben azonban nemcsak a kihordók jó munkája foglaltatik, hanem benne van az égetőké, a behordóké és a kamratisztító dolgozóké is.

A porcelángyári korongosműhelyben az újév első termelő napján kimagasló eredmények születtek

A Porcelángyár dolgozói 1952. évi tervüket 107,3 százalékra teljesítették, kétmillió forint értékkel termeltek több árut az előirányzottnál annak ellenére, hogy egyik gázkemence beszakadt és kiesett a termelésből. Ezzel az eredménnyel köszöntötték a Porcelángyár dolgozói az új esztendőt, a terv túlteljesítésével a hátuk mögött kezdték meg az 1953. évi terv teljesítését. A korongosműhelyben már az új év első termelő napján sok kimagasló eredmény született. Deák István sztahánovista korongos és társa, Bene László 235 százalékra teljesítették napi előirányzatukat. Idős Eicher József sztahánovista és fia, ifj. Eicher József munkaérdemrendes sztahánovista egymással versenyezve dolgoztak ezen a napon is és 201 százalékos eredményt értek el. Ifj. Fábri Gyula 200 százalékos teljesítménnyel mutatott példát. Rein Lajos 194 százalékos eredménnyel tört az elsők közé, a Nyári brigád tagjai pedig elérték a 200 százalékot.

A bányászok fokozott harcot vívnak a szilárd munkafegyelemért

A pécsi Szénbányavállalat üzemei az 1952-es tervelőirányzatukon felül több, mint harminchatezer tonna szenet termeltek.

Az újév — 1953 — első műszakjában is születtek kiemelkedő termelési eredmények, bár az első harmadban egyik bányaüzem sem teljesítette tervét. Vasas, amely nemcsak évi terve megvalósításával, de decemberi 109,26 százalékos teljesítményével is az első volt az elmúlt évben a pécsvidéki bányák sorában, egésznapi tervének mintegy 35 százalékát termelte a délelőtti műszakon. Az elmaradóknak itt Bauer József fejtési brigádja mutatott példát, amely az előirányzott száz csille helyett 120 csille szenet termelt. Náluk is szebb eredményt ért el a pécsszabolcsi István-aknán — amely össztermelésben is jobb. — Kovács István fejtése. Kovács Istvánék a terv szerinti 135 csille helyett fegyelmezett, jó munkával 156 csille szenet szállítottak ki. Pécsbányatelepen Kotoucs Károly sztahánovista váltár brigádja ünnepelte tervteljesítéssel az új év első műszakját, azzal, hogy a tervelőirányzatban megadott 40 csille helyett ötven csille szenet termeltek.

Az első műszak elmaradását legfőképpen az okozta, hogy kevés munkacsapat jelent meg teljes számban az ünnep után. A pécsvidéki szénbányák élenjárói ezért megfogadták: az új esztendőben még fokozottabb harcot vívnak a fegyelem megszilárdításáért, hogy a negyedik tervévben is az elmúlt évihez hasonló szép eredményeket érhessenek el.

Sikeresen túlteljesítették 1952. évi tervüket a Beremendi Cementgyár dolgozói

A beremendi Cementgyár dolgozói hónapról-hónapra lelkesen küzdöttek évi tervük mielőbbi teljesítése, illetve túlteljesítése érdekében. December hónapban a gépi berendezés leromlott állapota miatt kétségessé vált a havi és évi terv teljesítése. Az üzem dolgozói fáradságot és akadályokat nem ismerve küzdöttek meg a nehézségekkel, úgy, hogy a hónap közepén már kedvezőbb volt a helyzetük. 26-án éjjel tizenkét órakor azonban a hármas nagy forgókemencét falazás miatt le kellett állítani. A huszonnégy órát igénybevevő javítás miatt most már úgy látszott hiába volt minden törekvés, tervüket mégsem tudják teljesíteni. Ekkor az üzem falazóbrigádja vállalta: lerövidíti a javítási időt. Hatvan-hetven fokos melegben kezdték meg a kemence falazását. Egy pillanatig sem állt meg a munka. Huszonhetedikén délben tizenkét kemény, küzdelmes óra után büszkén jelentették a falazóbrigád tagjai, feladatukat elvégezték. Így lehetővé tették a munka folytatását. Két órakor ismét megindult a harc a terv teljesítéséért. Így vált lehetővé, hogy 28-án délben befejezték éves cementgyártási tervüket, 30-án reggel pedig klinkertervüket.

Az utolsó napokat és órákat már tervük túlteljesítésére használták fel: 1952-es évi tervükön felül 101 vagon cementet és 61 vagon klinkert adtak népgazdaságunknak a beremendi cementgyár dolgozói. Az új esztendő első napjaiban pedig hozzákezdtek az 1953-as terv jó teljesítését elősegítő téli nagy javításokhoz.

HÍREK A SZOVJETUNIÓBÓL

Uj város a Taigán

Nem is olyan régen még a tajga zugott ott, ahol most Szovjetszkaja Gavany, ez a fiatal távolkeleti város fekszik.

Az első orosz települők 1913-ban jöttek ide, a Tatár-csatorna partjára. Annakidején a kis halászteleplésen ugyanúgy, mint Oroszország egész Csendes-óceáni partvidékén, az amerikaiak és japánok garázdálkodtak, fosztogatták a népet.

A szovjet hatalom új életre ébresztette az egykor kihalt tajgát. A Tatár-csatorna partján lévő kis halásztelepülés a sztálini ötéves tervek éveiben hatalmas fejlődésen ment keresztül, úgyhogy 1941-ben már várossá nyilvánították. Szovjetszkaja Gavany a kerület közigazgatási és gazdasági központja lett. A város halászati kombinátját és konzervgyárát a korszerű technika legújabb vívmányaival szerelték fel.

Régebben azt tartották, hogy az itteni éghajlati viszonyok között nem lehet mezőgazdasággal foglalkozni. Ma már dús lombú gyümölcsösöket láthatunk ezen a vidéken.

A kereskedelmi kikötőben éjjel-nappal zajlik az élet. Óceánjáró hajók érkeznek, mozdonyok sipolnak. A város napról-napra szebb, rendezettebb lesz. Ahol nemrégen még évszázados fák voltak, ott most sokemeletes lakóházak, üzemek vannak. Szovjetszkaja Gavanyban 1926-ban még csak 20 kis ház volt. 1941-ben az uj város már több mint 2000 négyzetméternyi lakóterülettel rendelkezett. Az Októberi Forradalom előtt a településnek egyetlen iskolája sem volt. A szovjet hatalom éveiben 31 iskola épült. A városnak két klubja, több mint tíz kórháza és orvosi rendelője van.

1928-ban a város költségvetése mindössze 160.000 rubel volt, 1939-ben ez az összeg 4,130.000 rubelre emelkedett. Az idén a város költségvetése meghaladta a 13 millió rubelt.

Az új város dolgozói önfeláldozó, lelkes munkával válaszolnak a párt és a kormány gondoskodására. Az ötödik ötéves terv során Szovjetszkaja Gavanyban számos új üzem épül, a régieket pedig jelentősen kibővítik. Már hozzákezdtek a városi kultúr- és üdülőpark építéséhez.

Évről-évre, napról-napra növekszik és szépül a távoli tajga fiatal szocialista városa.

1952-ben hatvanféle új géppel gazdagodott a szovjet könnyűipar

Moszkva (TASzSz). A Szovjetunió könnyűipari vállalatai számára 1952-ben több mint hatvanféle új gépet alkottak a szovjet gépgyártók. Az új gépek jelentősen emelik a munka termelékenységét, javítják a minőséget.

1952-ben igen sok újítást valósítottak meg a könnyűipari vállalatok gyártási folyamatainak gépesítése terén.

A szovjet tervezők nagy eredménye az üveg csiszolásának és polírozásának automatizálása.

Villamosítják a kazahsztáni kolhozokat

Moszkva. Az Alma-atai „Micsurin" kolhoz számára az elektromos energiát az 1947-ben épült nagyteljesítményű vízierőmű szolgáltatja. A villamosenergiái széles körben alkalmazzák a termelésben is. 32 villanymotor egész sor különböző gépet hajt.

Az új technika alkalmazásával a kolhoz jövedelme az utóbbi három év alatt több, mint háromszorosára emelkedett és az idén meghaladta a 4,5 millió rubelt.

Az elektromosság egyre nagyobb tért hódít a kazahsztáni kolhozok és falvak életében.

Ukrajnában több, mint 16 millió példányban adtak ki szépirodalmi műveket 1952-ben

Kiev (TASZSZ): Kievben megjelent Oleszja Kravec ukrán írónő „Hajnal Hampu felett" című ifjúsági regénye. A regény a 480. mű, amelyet az ukrán könyvkiadó vállalatok 1952-ben kiadtak.

Sokezer példányban jelentek meg ukrán nyelven a népi demokratikus országok íróinak művei. Kiadták például Nagy Sándor Sztálin-díjas magyar író „Megbékélés" című elbeszélését.

Az 1952-ben kiadott szépirodalmi művek példányszáma meghaladja a 16 milliót.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendelete az 1953. évi állami begyüjtésről

A „Dunántúli Napló" január 1-i számában beszámolt arról, hogy megjelent a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendelete az 1953. évi állami begyüjtésről. A rendeletet az alábbiakban kivonatosan ismertetjük.

A törvényerejű rendelet általános rendelkezéseiben megállapítja, hogy a szerződéses növénytermelést, az állattenyésztést és hízlalást, valamint a sertésvágások után kötelező zsírbeadást az erre vonatkozó külön rendelkezések szerint kell teljesíteni.

A gépállomás által elvégzett talajmunkák ellenértékét a termelőszövetkezetek és III. típusú termelőszövetkezeti csoportok az összes területük után számított kataszrtális holdankint 30 búzakilogrammig terményben, az ezt meghaladó részt szabad választásuk szerint természetben vagy pénzben fizethetik.

Beadásra az köteles, aki a beadási kötelezettség alapjául szolgáló földterületen bármilyen címen ténylegesen gazdálkodik. A termelők több község, vagy város határában fekvő földterületeit a termelő lakóhelyén összesíteni kell, s a beadás kötelezettségét ennek alapján ott kell megállapítani.

A beadás kötelezettségének megállapításánál az egész holdon felüli, 400 négyszögölnél kisebb területrészt figyelmen kívül kell hagyni. A 400—1200 négyszögöl közötti területrészre a holdankinti kötelezettség felét, 1200 négyszögölre vagy ennél nagyobb területrészre pedig az egy holdra vonatkozó kötelezettséget kell számítani. A borbeadásnál viszont minden 200 négyszögöl szőlőterület után az egy holdra eső kötelezettség egynyolcad részét kell számítani.

A törvényerejű rendelet megállapítja, hogy a termelőszövetkezetek és a III. típusú tszcs-k beadási kötelezettségét közösen kell teljesíteni s ezért — az elnök személyes felelőssége mellett — a tagok egyetemlegesen felelősek. Az I-es és II-es típusú tszcs-k tagjai az egyénileg dolgozó parasztokra vonatkozó mennyiségben és szabályok szerint, egyénileg kötelezettek a beadásra.

A beadás kötelezettségének teljesítése után fennmaradó termékből a termelő elsősorban az állami termény kicsöngi és a gépállomással szemben fennálló természetbeni tartozását köteles kiegyenlíteni. Köteles következő évi vetőmagszükségletét biztosítani s az általa kötött szerződéseket teljesíteni. Az ezekután fennmaradó termékekkel szabadon rendelkezik.

A termelő kötelezettségeinek teljesítése után fennmaradó termékek szabadpiaci forgalmát és szabad szállítását engedélyező rendelkezések a gabonaféléket illetően 1953 június 15-ig, a kapásnövényekre és borra vonatkozóan 1953 augusztus 15-ig érvényesek és az 1953. évi begyüjtés előrehaladástól függően lépnek újból életbe. A beadási kötelezettség a következő ágakra oszlik: 1. termény-, 2. állat-, 3. tej-, 4. baromfi- és tojás-, 5. borbeadás. A rendelet a termény- és borbeadás kötelezettségét az 1953—1954. gazdasági évre, a tej-, tojás- és a baromfibeadás kötelezettségét az 1953-as naptári évre, az állatbeadás kötelezettségét 1953 második félévre vonatkozóan állapítja meg. Az 1953-es év első felében az 1952—1953-as gazdasági évre megállapított állatbeadási kötelezettség hátralévő részét kell teljesíteni.

A terménybeadás kötelezettségének alapja a termelő gazdaságához tartozó szántó, rét és legelő együttes területe. Mentesek a terménybeadás kötelezettsége alól az egy katasztrális holdnál kisebb háztáji és egyéb gazdaságok, a községi vagy városi legeltetési bizottság egységes kezelésébe vont legelőterületek, a mezőgazdaságilag nem hasznosítható területek és mezővédő erdősávok, valamint azok a rizsterületek, amelyek után a termelő rizsbeadást teljesít. Mentes a tsz-ek és a III-as típusú tszcs-k legelőterületének a szántóterület 12 százalékán felüli része.

A törvényerejű rendelet a terménybeadás mértékének megállapítása szempontjából a gazdaságokat nyolc kataszteri csoportba és nyolc birtokcsoportba sorolja. A tavalyi rendelkezéstől eltérően a tsz-ek és a III-as típusú tszcs-k számára is nyolc kataszteri csoportot állapít meg. A rendelet búzakilogrammban írja elő a terménybeadás kötelezettségét. Megszabja, hogy azokra a kulákokra, akiknek összes földterülete 25 katasztrális holdnál kisebb, a dolgozó parasztok terménybeadási kötelezettségének 110 százalékát kell kivetni.

A nyolc holdon alulí termelők, akik tehenet nem tartanak, a rendeletben megállapított terménybeadási kötelezettségen felül, az eredeti takarmánybeadási kötelezettségük további 20 százalékát kötelesek helyettesítő-ül beadni.

Az öt holdon alulí dolgozó parasztoknak az általuk eltartott harmadik és minden további 14 éven alulí gyermek után fél-fél holdra eső terménybeadási kötelezettségét el kell engedni.

A termelési szerződéssel lekötött szántóterület, valamint a zöldségtermelésre használt öntözéses szántóterület után megállapított terménybeadási kötelezettséget — a minőségi vetőmagvak, a vetőburgonya és a szerződéses újburgonya kivételével, melyek a terménybeadási kötelezettség teljesítésébe beleszámítanak — a szerződés teljesítése esetén törölni kell. Ha elemi kár miatt a termelő földadóját csökkentik, vagy elengedik, mérsékelni kell a terménybeadás kötelezettségét is.

A terménybeadás kötelezettségének 47 százalékát a kenyérgabona csoportba, 31 százalékát a takarmánycsoportba, 15 százalékát a napraforgó csoportba, 7 százalékát a burgonyacsoportba tartozó terményekkel kell teljesíteni. A csoportok arányát a begyüjtési miniszter egyes járások területén a termelés helyi adottságainak megfelelően módosíthatja.

A terménybeadás búzakilogrammra vonatkozik, s az egyes termények átszámításának kulcsa azonos a tavalyival.

A kenyérgabona-csoportban előírt kötelezettséget a tényleges termésredménynek megfelelő arányban búzával és rozzsal kell teljesíteni. Ha a termés erre nem elegendő, a fennmaradó részt elsősorban árpával és zabbal, ezek hiányában pedig kukoricával és napraforgómaggal lehet helyettesíteni.

A takarmánycsoportban a kötelezettség 30 százalékát árpával és zabbal, 55 százalékát kukoricával, a fennmaradó 15 százalékot szabad választás szerint árpával, zabbal, kukoricával és szálastakarmánnyal kell teljesíteni. Fejlett állattartással rendelkező tszcs-k és III. típusú termelőcsoportok a begyüjtési miniszter engedélye alapján a takarmánybeadást hízottsertés beadásával is teljesíthetik.

A napraforgó-csoportban előírt kötelezettséget napraforgómaggal, ennek hiányában hízottsertéssel vagy sertészsírral kell teljesíteni. A kötelezettség teljesítése után fennmaradó napraforgómagot a megállapított vám ellenében élőlajra és darára cserélhetik át a termelők, s ezzel szabadon rendelkeznek. A napraforgómagot szabadpiacon eladni nem lehet.

A burgonya-csoportban előírt kötelezettséget burgonyával és hüvelyessel kell teljesíteni.

A rizs vetésterülete után rizst kell beadni. A rizsbeadás mértéke: az ütemtervben, illetve termelési tervben előirányzott termésmennyiség 80 százaléka. Az ezután fennmaradó rizst a termelő, vám ellenében meghántolhatja, s a hántolt rizzsel szabadon rendelkezik. Ujonnan létesített, vagy kizárólag helyi vízzel öntözött rizstelepekre vonatkozóan a begyüjtési miniszter a beadás kötelezettségét mérsékelheti.

A törvényerejű rendelet szerint a gabonaféléket a cséplőgéptől azonnal, a kukoricát és napraforgómagot a betakarítástól, a rizst a cséplőtől számított öt napon belül, a burgonyát a szedéstől számított egy napon belül, a szénát és a hüvelyeseket legkésőbb 1953 szeptember 30-ig kell beadni.

A törvényerejű rendelet 1953 második félévére az állatbeadás kötelezettségét élősúlykilogrammban állapítja meg. Az így megállapított kötelezettség — a megyei állatállomány arányában — sertés- és marhabeadási kötelezettségre oszlik. Az állatbeadás kötelezettségének alapja ugyan az a terület, amely a terménybeadás alapjául szolgál. A terménybeadás alól mentes területek az állatbeadás alól is mentesek, kivéve a tsz-ek és a III. típusú tszcs-k legelőterületének a szántóterület 12 százalékát meghaladó részét. A termelőszövetkezetek és a III. típusú tszcs-k birtokcsoporta való tekintet nélkül, a félévi állatbeadási kötelezettség fejében katasztrális holdankint 7.70 kiló, az egyénileg dolgozó parasztok és az I-es, II-es típusú tszcs-k tagjai 12.60 kiló, a kulákok 13 kiló húst kötelesek beadni.

A sertésbeadás kötelezettségét a tsz-ek a III-as típusú tszcs-k és a dolgozó parasztok legalább 126 kiló, a kulákok pedig legalább 130 kiló élősúlyú hízottsertéssel, a marhabeadás kötelezettségét a termelők legalább 280 kiló élősúlyú vágómarhával kötelesek teljesíteni.

Azok a termelők, akiknek együttes szántó-, rét- és legelőterülete a 14 holdat nem éri el, egy hízottsertést önkéntes társulás alapján közösen is beadhatnak. Egy-egy hízottsertés beadására legfeljebb öt dolgozó paraszt vagy három kulák társulhat.

A marhabeadás kötelezettségének teljesítésére — a földterület nagyságától függetlenül — legfeljebb 12 dolgozó paraszt, vagy 4 kulák társulhat. Mind a sertés-, mind a marhabeadásra a kulákok csak egymással társulhatnak.

Akinek sertésbeadási kötelezettsége 20 kilónál nem több, kötelezettségét zsírbeadással teljesítheti. — Ugyanez kötelező azokra a termelőkre, akiknek a hízottsertés beadása után fennmaradó hátralékuk 20 kilónál nem több. A sertés- és marhabeadás kötelezettségét a termelők egységesen sertésbeadással is teljesíthetik.

1953. második félévében az üszőnevelő bikanevelésre, húsbika- és ürühízlalásra kötött szerződés alapján átadott állatokat, továbbá a vállalatok által megvett törzskönyvezett sertés- és szarvasmarha tenyészállatokat a kötelezettség teljesítésébe be kell számítani.

A törvényerejű rendelet a tejbeadást az 1953-as naptári évre szabályozza. Nyolc holdig minden tehenet tartó termelő a tehén után; nyolc hold fölött kivétel nélkül minden termelő földterülete után köteles tejet beadni — akkor is, ha nem tart tehenet. A nyolc holdon alulí termelők, ha tehenet nem tartanak, több takarmányt kötelesek beadni.

A törvényerejű rendelet a tejbeadás mértékének megállapítása szempontjából az országot négy tájegységre osztja. Az újonnan alakult termelőszövetkezetek kedvezményt kapnak. Az egyénileg dolgozó parasztok kötelezettsége a második és a további tehenek után kevesebb, mint az első tehén után.

Az egy tehén után járó tejbeadási kötelezettséget elengedik a szoptatás és a nevelés idejére, ha a termelő bikaborjú nevelésére szerződést köt. Ez vonatkozik a termelőszövetkezeti tagoknak a termelőszövetkezettel kötött szerződésére is. A nyolc holdon alulí dolgozó parasztoknak, ha tehenük orvosilag igazoltan beteg és emiatt nem ad tejet, el kell engedni a tejbeadás kötelezettségét.

A tejbeadás kötelezettségét mérsékelni kell minden olyan tehéntartó gazdánál, akinek háztartásában négy, vagy ennél több 14 éven alulí gyermek, vagy teljes való táplálkozásra szoruló beteg van; és azoknál a dolgozó parasztoknál, akik tinó- vagy üszőborjú nevelésére szerződést kötöttek (a borjú szoptatásának és nevelésének idejére). Végül mérsékelni kell a tejbeadás kötelezettségét azoknál a tsz-tagoknál és egyénileg dolgozó parasztoknál, akik 1952. január 1 óta tehenet nem tartottak és e célból üszőt állítanak be.

A tejbeadás kötelezettségét naptári évenként 270 napon át, folyamatosan, naponként kell teljesíteni. A termelő köteles az egy-egy hónapra megállapított tejmennyiséget a hónap utolsó napjáig beadni.

A baromfi- és a tojásbeadás kötelezettségének alapja a termelő gazdaságához tartozó szántó, rét, legelő, kert és szőlő együttes területe. A háztáji gazdaságok nagyságukra való tekintet nélkül, az egyéni gazdaságok 800 négyszögöl, vagy ennél nagyobb terület után kötelezettek baromfi- és tojásbeadásra. A tsz-ek és a III-as típusú tszcs-k kötelezettsége a közös művelés alatt álló terület után holdanként 1.5 kiló baromfi és 1.1 kiló (20 darab) tojás. Azok a tsz-ek és III. típusú tszcs-k, melyek 1952. március 10 után alakultak, vagy területük azóta legalább háromszorosára emelkedett, kataszrtális holdanként csak 1 kiló baromfit és 0.85 kiló (15 darab) tojást kötelesek beadni. A tsz-tagok beadási kötelezettsége a 800 négyszögölön alulí háztáji gazdaság után 1.25 kiló baromfi és 1.25 kiló (23 darab) tojás; 800 négyszögölnél nagyobb háztáji gazdaság után 2.50 kiló baromfi és 2.50 kiló tojás.

A dolgozó parasztok és az I-es, II-es típusú tszcs-tagok kötelezettsége holdanként 2.50 kiló baromfi és 2.50 kiló (45 darab) tojás.

A baromfibeadásnak legalább 40 százalékát hízottsírbával és kacsával kell teljesíteni. A baromfibeadás kötelezettségét negyedévi és havi részletekre osztják. Március 31-ig teljesíteni kell a baromfibeadásnak legalább 15, a tojásbeadásnak 35 százalékát; június 30-ig a baromfibeadás 10, a tojásbeadás további 40 százalékát; szeptember 30-ig a baromfibeadás további 25, a tojásbeadás további 15 százalékát; végül a negyedik negyedévben december 31-ig a fennmaradó részt.

A borbeadás kötelezettségének alapja a termelő gazdaságához tartozó szőlőterület (egyszeresen számítva). A 400 négyszögölnél kisebb szőlőterületek után nem kell bort beadni. A borbeadás kötelezettsége mértékének szempontjából az ország öt tájegységre oszlik. A borbeadás mértékét literekben állapítja meg a rendelet. Az így megállapított kötelezettség 11.5 Malligand fokos borra vonatkozik.

A négy évnél fiatalabb telepítésű szőlőterületek után a borbeadás kötelezettségét törölni kell. Ugyanez vonatkozik a szerződéssel lekötött szőlőterületre, ha a termelő a szerződésben vállalt kötelezettséget teljesítette s ezt igazolja. Földadó elengedése esetén (elemi kár miatt) a borbeadás kötelezettségét azonos százalékos arányban mérsékelni kell.

A rendelet a továbbiakban részletesen felsorolja, milyen feltételekkel lehet a borbeadást musttal, borszőlővel, csemegeszőlővel teljesíteni.

Az előző évi termény- és állatbegyüjtés átvételi árai változatlanul érvényesek.

A rendelet kimondja, hogy a termelők beadási kötelezettségének megállapításáért valamint a begyüjtés terveinek teljesítéséért az illetékes tanács, ezen belül a végrehajtóbizottság, illetve annak elnöke felelős. A begyüjtés versenyében legjobb megyék, járások, községek, városok, tsz-ek, tszcs-k és dolgozó parasztok, továbbá begyüjtővállalatok és földművesszövetkezetek pénzjutalmat, ellismerő oklevelet és vándorzászlót kapnak.

Minden termelő számára beadási kötelezettségéről beadási könyvet kell kiállítani, s ezt legkésőbb 1953. március 31-ig a termelőnek meg kell kapnia. A kötelezettség mértéke ellen a könyv átvételétől számított nyolc napon belül a termelő a tanács végrehajtó bizottságánál felszólalhat. A végrehajtóbizottság határozata ellen az átvételtől számított 15 napon belül a felettes tanácshoz lehet fellebbezni.

A tej-, a baromfi- és a tojásbeadást a beadási könyv elkészültétől függetlenül, január 1-től kezdődően folyamatosan teljesíteni kell.

A törvényerejű rendelet előírja, hogy a hátralékos mennyiség 10 százalékával fel kell emelni annak a termelőnek a kötelezettségét, aki a beadást határidőre nem teljesíti. Ez után a hátralékos termelőt a helyszínen el kell számoltatni, illetve kártérítés fizetésére kell kötelezni.

A törvényerejű rendelet záró rendelkezése megállapítja, hogy a beadásra kötelezettek hátralékukat az 1953-as naptári évben kötelesek teljesíteni. A tej-, tojás- és a baromfibeadás hátralékait az év első negyedében kell beadni. A hátralékok beadása nem mentesít a beadás késedelmes teljesítésének következményei alól.

A kenyai legfelső bíróság kénytelen volt felmenteni D. N. Prittet az ellene emelt vád alól

London (MTI) Ismeretes, hogy a kenyai legfelső bíróság „a bíróság tekintélyének megsértése" címén vád alá helyezte D. N. Pritt demokratikus angol ügyvédet, a kiváló békeharcost, Kenyatta és társai védőjét. A vádat azzal indokolták, hogy Pritt angol munkáspárti képviselőkhöz intézett táviratában a Kenyatta és társai elleni per lefolytatásának módját „az igazság megtagadásának" nevezte.

Mint a „Reuter" jelenti, a kenyai legfelső bíróság szerdán kénytelen volt felmenteni D. N. Prittet az ellene emelt provokációs vád alól.

A bíróság épülete előtt hatalmas tömeg várta az ítélet kihirdetését és amikor megtudta, hogy Prittet felmentették, lelkesen megéljenezte a kenyai nemzeti mozgalom vezetőinek védőügyvédjét.

Szovjet segítség

Idén újabb 4 szovjet szénkombájnt kapnak bányászaink.

A megnövekedett feladatok sikeres végrehajtása érdekében ebben az évben a Szovjetuniótól újabb 4 szénkombájnt kapnak bányászaink. Az első kombájn előreláthatólag áprilisban már megkezdi munkáját. Egyegy ilyen gép 24 óra alatt 20—22 vagon szenet is kitermel. Ezeknek a gépeknek segítségével több bányaüzemben már teljesen kiküszöbölik a kézi erővel végzett munkát, s így a bányászoknak csupán az ácsolást kell majd elvégezniök.

A Szovjetunió két hét alatt 7.100 tonna vajat szállít a Német Demokratikus Köztársaságnak.

Berlin (MTI): A Szovjetunió a Német Demokratikus Köztársaság kormányának kérésére december utolsó és január első hetében 7.100 tonna vajat szállít a Német Demokratikus Köztársaság lakosságának. A német demokratikus sajtó a szovjet vajszállítmánnyal kapcsolatban rámutat a béketábor országai közötti gazdasági együttműködés nagy jelentőségére.

1953-ban a Szovjetunió kielégíti Ausztria egész kőolajtermékszükségletét.

Bécs (TASZSZ): A szovjet tájékoztató szolgálat jelenti, hogy az osztrák szövetséges ellenőrző tanács szovjet tagja, Kraszkevics vezérőrnagy, 1952. december 24-én levelet intézett Ausztria szövetségi kancelláriájához, amelyben értesítette, hogy a szovjet kőolajipari főigazgatóság 1953-ra 1040.500 tonna kőolajtermékeket biztosít Ausztria számára.

Az osztrák kormány kérését teljesítve a Szovjetunió így teljesen kielégíti Ausztria 1953. évi kőolajtermékszükségletét.

Hírek Jugoszláviából

Bukarest. A jugoszláv forradalmi emigránsok „Pod Zastavom Internacionalizma" című, Bukarestben megjelenő lapja írja:

Rankovics titoista belügyminiszter az elmúlt év végén felszólította mindazokat a csetnikeket, usztasákat, Ljotics-pártiakat és egyéb Quislingeket, akik a második világháború végén a hitleri megszállókkal együtt a nép méltó haragja elől nyugatra menekültek bőrüket, hogy térjenek vissza Jugoszláviába. A titoista „Vjesnik" című lap ezzel kapcsolatban azt írta, hogy ezeknek a visszatelepülőknek „minden elkövetett bűnét megbocsátják."

Rankovics beszéde után egyre többen kezdtek nyíltan útlevelekkel Jugoszláviába visszatérni. Ljubljanában u. n. visszatelepítési központot is létesítettek. Titoista adatok szerint az utóbbi időben kb. ezren jöttek Jugoszláviába ezen a központon keresztül. Visszatértek a többi között Szvetiszlav Szavics, volt királyi tábornok és Dragisa Jejenics valjevoi csetnik, hírhedt gyilkos.

*

A Bulgáriában élő jugoszláv forradalmi emigránsok lapja, a „Napred" arról számol be, hogy Jugoszláviában sok helyen megbénult a titoista ifjúsági szervezetek tevékenysége. Az ifjúság legnagyobb része még csak nem is tagja ezeknek a szervezeteknek.

*

A „Vjesnik" arról panaszkodik, hogy a falusi ifjúság több, mint 50 százaléka nem vesz részt a kötelező katonaság előtti oktatáson. Az „Omladina" című titoista lap ugyancsak kénytelen beismerni, hogy az ország nagy részében a falusi leányok nem hajlandók résztvenni az u. n. „oktatási tanfolyamokon", amelyeket a titoisták a valóságban kizárólag katonai célokból szerveznek.

A kárpátukrajnai magyar népi együttes a Karél-Finn SZSZK-ban vendégszerepel

Moszkva (MTI) A kárpátukrajnai magyar népi ének-, zene- és táncegyüttes rövid fennállása alatt nagy népszerűségre tett szert a kárpátukrajnai terület határain túl is.

Az együttes a napokban a Karél-Finn SzSzK városaiban, a többi között Sortavalában vendégszerepelt. Ezzel kapcsolatban a „Leninszkoje Znamja" kiemeli, hogy a kárpátontúli népi együttes szereplése nagy kulturális esemény volt Sortavala dolgozóinak életében.

Magyar területi színház Csehszlovákiában

Bratislava. Komarnoban 1953. januárjában nyílik meg a magyar területi színház. Fellegi István, az új színház igazgatója az „Uj szó"-nak adott nyilatkozatában elmondotta, hogy a művészegyüttes lelkesen készül Urbán Ernő Kossuth-díjas magyar író „Tüzkeresztség" című darabjának bemutatására.

Autóbuszalkalmazottak sztrájkja New-Yorkban

Newyork (TASZSZ) Január 1-én Newyorkban megkezdődött a CIO-hoz tartozó közlekedési munkások egyesült szakszervezete által kihirdetett sztrájk. A sztrájkban 8000 autóbuszvezető és javítóműhelyi munkás vesz részt. A sztrájkolók mostani bérük megtartásával a munkahét csökkentését követelik.

A közlekedési munkások egyesült szakszervezetének elnöke bejelentette, hogy kihirdeti 45.000 Metro-alkalmazott általános sztrájkját, ha a newyorki hatóságok követelik, hogy a város tulajdonában lévő Metro-vonalakon az autóbuszalkalmazottak sztrájkjának idejére fokozott munkát végezzenek.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

A Kesztyűgyár kommunistái ünnepélyes taggyűlésen kézhezkapták új párttagsági könyvüket

A Kesztyűgyár kommunistái ünnepi taggyűlésre jöttek össze pénteken délután. A megjelent 50 elvtárs azzal a jó érzéssel foglalta el helyét, hogy már rövid idő választja el attól a pillanattól, amikor kézhezkapja az új párttagsági könyvét. A megjelentek elmélyülten hallgatták Racskó Józsefné DISZ-tag „A párttagsági könyv" című szavalatát. Ezt követően a kultúrgárda vidám tánccsoportja köszöntötte az ünnepi taggyűlést: népi táncokat jártak.

A beszámolót Gurbács Istvánné elvtársnő, helyettes párttitkár mondotta, aki

ismertette a párttagsági könyvcsere fontosságát

és jelentőségét. Beszélt a párttagság új átjelentkezési rendjéről is. Megszabta a kommunisták előtt álló feladatokat az új esztendőben. Közölte a párttagokkal, hogy az egész magyar ipar 16 százalékos növekedését jelölte meg pártunk ebben az évben s ebből a munkából a Kesztyűgyár dolgozóinak is ki kell venni részüket hogy a tervek maradéktalan teljesítésével hozzájáruljanak ötéves tervünk megvalósításához. Lelkes munkára szólította fel az üzem kommunistáit. Gurbács elvtársnő helyesen mutatott rá és példának hozta fel az SZKP szervezeti szabályzatát, amely kimondja: Nem elég az, hogy a párttag csupán egyetért a párt határozataival, a párttagnak kötelessége harcolni a határozatok megvalósításáért is. Ráért ezután arra, hogy az üzem kommunistáinak egy része nem vette ki kellőképpen a részét a pártmunkából, ami elősegítette volna a jobb termelési eredményeket is. Helyes lett volna, ha dicséretet mondott volna a legjobb pártmunkások felé és bírálatot azok felé, akiknek a jövőben sokkal jobb pártmunkát kell végezni.

Az üzem kommunistái lelkes dolgozók, sokra képesek. A jobb munkához azonban az is kell, hogy minden elvtárs ismerje feladatát. A párttagok megértették a párttal szemben legelemibb kötelességüket, ezért volt az, hogy nem volt elmaradásuk a tagjárulékok befizetésénél. Ez azonban csak egyrésze a kötelezettségeknek. Minden párttag kötelessége, hogy a pártépítő munkából is jobban kivegye részét. Ebben a feladatban nem mutatott utat Gurbács elvtársnő. Nem mondta el, hogy többet és jobban kell foglalkozni a becsületes pártonkívüli dolgozók nevelésével, hogy jobb felvilágosító munkát kell végezni a dolgozók között, hogy érezzék azok is a párt állandó segítését, irányítását. Általában a pártépítési munkák feladatairól igen keveset beszélt az elvtársnő.

A beszámolóhoz hozzászóló párttagokból áradt a lelkesedés, felismerték az elvtársak, hogy többet kell tenniök, jobban kell végezni a munkát s ebben elsősorban a kommunistáknak kell jó példát mutatni. *„Történelmi határkőhöz értünk, amikor ismét erősödik a pártunk, mert azok az elvtársak is, akik eddig nem végeztek jó pártmunkát, most felismerik, hogy harcos tagjai lesznek pártunknak, akik minden erejükkel segítik pártunkat azzal, hogy jobban kiveszik részüket a pártmunkából"* — mondotta Smur József elvtárs.

Földvári Józsefné elvtársnő az üzem igazgatója felszólalásában kérte a párttagokat, hogy

serkentsék jobb munkára

a pártonkívüli dolgozókat is. Ismertette, hogy ebben az évben 30 ezer pár kesztyűvel többet kell készíteni, mint a múlt évben de a lemaradásukat is be kell még hozni. Földvári elvtársnő egyben felajánlást is tett, hogy április 4 tiszteletére a műszaki vezetőkkel és a szakszervezeti bizalmiakkal karöltve átszervezik a munkát s biztosítják a zavartalan termelést. Bejelentette, hogy az üzem összes sztahánovistái elfogadták a budapesti Táncsics Bőrgyár felhívását és az első dekád sikere érdekében tíznapos sztahánovista műszakot tartanak, amelyet szombaton kezdenek el.

Gyenes Antalné, DISZ-titkár beszámolt arról, hogy eddig nem végeztek megfelelő munkát úgy a termelő, mind a szervezeti életükben. Ezen változtatni fognak. Máris megkezdték a munka megjavítását, ami lehetővé teszi, hogy az üzem DISZ-fiataljai betöltsék hivatásukat.

Pozsgai Andor elvtárs, sztahánovista szabász a pártvezetőség nevében ígéretet tett, hogy nagyobb segítséget adnak a szakszervezet munkájához. Egyben vállalást is tett és megfogadta, hogy április 4 tiszteletére megjavítja a minőségi termelését és 142 százalékos átlagos teljesítményt fog elérni. Tóth Géza elvtárs, sztahánovista 180 százalékról 184 százalékra emeli teljesítményét. Még többen is tettek vállalást.

„Pártunk egységét erősíti meg a tagkönyvcsere, ami azt követeli meg tőlünk, hogy jobb politikai felvilágosító munkát végezzünk. A termelés területén vállaljuk, hogy első negyedéves tervemet a határidő előtt két héttel belejezem — mondotta Pécs Anna elvtársnő. A többi felszólalások is megerősítették azt, hogy az üzem kommunistái a pártépítő munka területén is jó munkát fognak végezni.

Ezután minden elvtárs

átvette új párttagsági könyvét.

A pártvezetőség egyeztette az új és a régi párttagsági könyvek adatait. Felírták és aláírták minden elvtárssal az ívet, hogy átvette az új párttagsági könyvet, Korom Béláné elvtársnő nem hozta el magával a régi párttagsági könyvét és ezért nem kapta meg az újat. Sudár István elvtárs nem jelent meg a taggyűlésen, mert a vezetőség nem értesítette személyesen.

A Kesztyűgyár ünnepi taggyűlése a hiányosságok ellenére is betöltötte feladatát. A beszámoló fogyatékosságait a felszólalások kiegészítették. Hiányosság volt az, hogy nem tették elég ünnepélyessé a termet, ahol a taggyűlést megtartották. Az üzem kommunistáinak lelkes felszólalásai arra kell, hogy figyelmeztesse a pártszervezet vezetőségét, hogy többet várnak tőlük a párttagok, több segítséget, több irányítást a munka végzéséhez.

Laza munkafegyelem, egyenlősdiség, a közös vagyon gondatlan kezelése fékezi a rádfalvai tszcs fejlődését

A rádfalvai Határmenti Önkéntes termelőszövetkezeti csoportban a tagok jelentős eredményeket értek el a szövetkezeti vagyon növelésében. Ebben az évben 19 anyakocát, 74 süldőt és 15 malacot neveltek fel. Fejlődött a jószágállomány is, mely azt mutatja, hogy a csoport egyes tagjai szívügyüknek érzik a tszcs vagyonának növelését. A sok hiányosság mellett, melyek akadályozták a tagok jövedelmének növelését, mégis munkaegységenként kiosztottak 2.72 kiló búzát, 80 deka árpát, cukrot, burgonyát, és takarmányrépát és ezen kívül előlegként 2.78 forintot és még kapnak 5.22 forintot. Rácz József elvtárs, aki egész évben jó munkát végzett, egyedül 600 kiló búzában, 52 kg árpában és 3.200 forint készpénzben részesült.

Azonban az eredmények mellett súlyos hiányosságok vannak a tszcs munkájában. A vezetőséggel az élen a brigádvezetők, a munkacsapat vezetők nem tartják be az alapszabályban előírtakat. Ez megmutatkozik a munkaegységgel való gazdálkodásnál. Erről így beszélt Dobi István elvtárs a Termelőszövetkezeti Tanács ülésén november 15-én.

„Káros következménnyel jár, ha nem gazdálkodnak jól a munkaegységekkel... A munkaegység beírását egész egyszerűen rábízzák az érdekelt tagokra, akik gyakran nem bánnak szűkkeblűen magukkal".

Így van ez a rádfalvai tszcs-ben is. A munkaegységet a tagok maguk írják be a munkakönyvbe „saját" adataik alapján. A munkanormáról szó sincs. Meg van még az egyenlősdiség a csoportban, mely ellen nem veszi fel a harcot a vezetőség. Egy alkalommal többen mentek ki dolgozni. A tagok egyrésze elment reggel hajnali hat órakor, volt, aki nyolc, vagy még ennél is később állt munkába. Ifjú Babos János és felesége ugyanesak kiment kapálni, de már reggel kilenc órakor otthagyták a többieket és elmentek a saját szőlőjükbe dolgozni. A munkaegységet mindenkinek egyformán írták be. Aki egész nap kapált az is annyit kapott, mint aki csak két-három órát dolgozott. A legnagyobb munkaidőben mikor a kapálással is elmaradtak, az aratás is a nyakukon volt, több tagnak adtak „szabadnapokat". A munkával elmaradtak, az aratást késve kezdték meg és így mintegy 70—80 mázsa szemveszteségük volt. A nyár folyamán egyedüli eredményük a cséplési munka gyors befejezése volt. Ezután a munkafegyelem egyre roszabb lett, egyre kevesebben jártak dolgozni. A munkacsapatvezetők nem tudják a csapatukon belül biztosítani a munkafegyelmet és nem is tudják irányítani munkájukat. Legtöbb esetben maguk sincsenek tisztában, milyen munkát végezzenek el.

A vezetőség gyenge munkáját bizonyítja Gál Lajos munkacsapatvezető esete, aki elkiséri ugyan a tagokat a munkahelyre, megmutatja, hol dolgozzanak, de utána elmegy haza és olvasással tölti az idejét. Arra hivatkozik, hogy a bazáji gazdálkodásban jövő lehene „gorombe" és arra kell vigyázni. Arra nem figyel fel, hogy a tagok két-háromszorosát írják be a munkakönyvbe munkaegységként, mint amennyit elvégeztek.

Ez a felelőtlenség, a nemtörődömség rányomja bélyegét a munkák elvégzésére is. A silózási terveket magasan túlteljesítették a csoportban, de még ez sem lesz elegendő az állatok átteleltetéséhez. Más községekből vásárolták és vásárolják a kukoricaszárat, mikor a termelőszövetkezeti csoportnak is még három hold kukoricaszára van vágatlanul a határban. Olyan áruért dobják ki a csoport pénzét, melyet kis körültekintéssel helyben is meg lehetne szerezni.

Sok helyen a szakképzettség hiánya miatt nem hajtják végre a fontos állategészségügyi rendszabályokat. De előfordul az is, hogy lelkiismeretlenségből követnek el súlyos kártokozó hibát. A takarmányozást és az állatok elhelyezését is sok szövetkezetben javítani kell"

— mondotta Dobi István elvtárs, a Termelőszövetkezeti Tanács elnöke. Nagyon rá illik ez a rádfalvai csoportra is. Az állatok takarmányozásának biztosítása veszélyben forog. Az állattenyésztési brigádvezető, nem talál embert, aki kocsival elvisme a községtől egy kilométer távolságra lévő sertéstelepre a takarmányt s így már több esetben előfordult, hogy a sertések nem ettek.

A szarvasmarha istállóban annyira zsúfoltan vannak a jószágok, hogy amikor etés van, összetaposják a kisborjukat! Pedig hely az van bőven, csak a vezetőségnek és a brigádvezetőnek el kellene végezni az állatok átcsoportosítását.

„Sok helyen nem vigyáznak a közös magtárra, a közös kazalra és az a felfogás járja, hogy „ki-ki vigyázzon a saját vagyonára, a közös vagyonra meg vigyázzon a jószerencse"

— mondotta Dobi István elvtárs. Rádfalván senki sem felel az állvett vagyontárgyért, sok esetben már el is tűntek, de senki nem vonja felelősségre a tékozlókat. Pedig a közös vagyon megóvása közös érdek. Ezt nem tartják szemelőtt, vagy nem akarják figyelembe venni!

Szeretnék ezzel a cikkel segíteni a csoportnak a hibák kijavításában. Azt javasolom a vezetőségnek, értékeljék munkájukat, melyet eddig végeztek és állapítsák meg a feladatokat. Következetesen tartsák be a párt és a minisztertanács határozatait és a mulasztókat, a munkafegyelem lazítókat fegyelmezzék meg munkaegységlevonással, állítsák fegyelmi bizottság elé és ha az sem használ, közösítsék ki soraik közül. Ne nézzék, hogy az rokon, vagy jóbarát, mert a csoport érdeke fölötte áll a személyi érdeknek. A lehető leggyorsabban szüntessék meg az egyenlősdit, mely a hibák okozója. Ne engedjék meg, hogy munkaegység-csalásokat kövessenek el. A jogtalanul szerzett munkaegységre nem szabad kiadni semmiféle járandóságot. Ha a hibákat kijavítják, az 1953-as évben munkájukat több siker koronázza, több lesz a tagok jövedelme.

Czeigler László
VB-elnök.

KÉT NÉPMŰVELÉSI ELŐADÓ JELENTÉSE ÖT KÖRZETI KULTÚRBEMUTATÓRÓL

Az elmúlt napokban zajlottak le megyénkben a művészeti csoportok második országos versenyének körzeti bemutatói. A bemutatókon több csoport vett részt, mint eddig bármilyen kulturális megmozduláson és a dolgozók is fokozott figyelemmel, érdeklődéssel fordultak a körzeti versenyek felé. Levelezőink, tudósítóink sorra számolnak be a kultúrcsoportok bemutatóiról és az elért eredményekről. Mai számunkban két levelezőnk beszámolóját közöljük, melyben öt körzeti versenyről írnak.

A mohácsi járás területén

három körzetben tartották a bemutatókat. Mohácson, Majson és Bolyon. A mohácsi bemutatón mintegy 800—900 néző jött össze, akik zsúfolásig megtöltötték a járási kultúrházat. A dunaszekcsői DISZ színjátszók a „Zászlók a Krasznodon felett" című darabbal jó helyezést értek el. Hatalmas sikert aratott a kultúrotthon román táncsoportja, melyben nemcsak fiatalok, hanem idősebbek is táncolnak. A kölkedi DISZ színjátszók az „Esküvő" című egyfelvonásossal jöttek. A csoport tagjai nem tudták jól a szöveget, próbát is mindössze öt-hatszor tartottak. Ennek nyoma természetesen meglátszott az előadáson is. A mohácsi Ságvári DISZ „Az acélt megedzik" című darabbal, a kultúrotthon tánccsoportja „Moldvai csángó tánc"-cal, a kultúrotthon színjátszógárdája pedig a „Gyilkosok" című egyfelvonásossal indult. Utóbbinál súlyos hiba, hogy a jugoszláv katonák szerepét magyar határőr ruhában játszották. — Ilyennek nem szabad előfordulnia, mert nemcsak meghamisítja, de meg is fordítja az ilyen öltözék a darab eszmei mondanivalóját.

Bólyon a körzeti bemutatón 400—500 dolgozó előtt szerepeltek a résztvevő csoportok. A szajki MNDSZ-színjátszók az „Ellencsoport" című tszcs-alakítást tárgyaló darabbal indultak, a gépállomás táncosai pedig délibaranyal és orosz táncokat mutattak be. A bemutatóról hiányzott a versendi csoport, mely annyira elszigetelődött a községtől, hogy két bevonult táncost nem tudtak helyettesíteni.

Majson mintegy négyszázan vettek részt a körzeti bemutatón. A népművelési csoport erre a bemutatóra nem tudott eljutni és ezt a majsiak joggal hiányolják. A bemutatón résztvett az ormánypusztai és sátorhelyi állami gazdaság kultúrcsoportja, a határszéli Udvar és Nagyvárád kultúrcsoportjai, valamint a majsi általános iskola és DISZ kultúrcsoportja.

A körzeti bemutatók sikere tanúsítja, hogy művészeti csoportjaink akarnak és szeretnek is versenyezni, hogy tanácsaink bátran igénybevehetik segítségüket, mikor Szabad Föld Téli Esték előadásait kell színesebbé, élményszerűbbé tenni. Különösen szól ez a dunaszekcsői DISZ és a bólyi állami gazdaság tánccsoportjához, a versendi kultúrosokhoz, mert ezekben a községekben éppen a kultúrműsor hiánya miatt nem látogatottak az SZFTE előadások.

Szabó Józsefné
népművelési előadó.

A villányi járás falvait

a körzeti versenyeket hirdető plakátok díszítették még nemrégen. Mindenütt a 25—26-i versenyekről beszéltek. Sokan készültek, sokan meg csak kíváncsian várták, mi lesz a bemutatón.

Elérkezett december 25. Mindenki izgatott. Sorra érkeznek Vókány községbe a falusi kultúrosok. Az általuk kultúrosokat meleg teával fogadják. Jól megszervezték a fogadtatást, jól dolgozott Szilágyi elvtársnő a kultúrotthon igazgatója, a tanítók és a tanácselnök elvtárs. Megkezdődött a bemutató. Nincs hiány semmiben, csak az a „báj", hogy szűk a hely, azaz sokan vannak a teremben. Itt Vókányban megértették a második országos kultúrverseny jelentőségét.

A kultúrcsoportok jól megválasztották műsorukat. A vókányi felnőtt kultúrosok, idős elvtársak a „Hegyi mese" című színdarabot mutatták be, mely a második világháborúról, a nácik garázdálkodásáról szól. A pécsdevecseri DISZ-es lányok Boglár elvtársnő betanításában három német táncot adtak elő, melyekkel igen nagy sikert értek el.

December 26-án Villányra került sor. Délutánra jár már az idő. A községi kultúrcsoportok idejére megérkeztek. A fogadtatást itt is jól megszervezték.

A villányi állami gazdaság tánccsoportja magyar népi tánccal indult. Helyi táncot mutatnak be, a „Dunántúli karikázó"-t. Másik számuk orosz tánc: a „Hóvihar". Minden egyes tánchoz, mert ezekben a községekben éppen a kultúrműsor hiánya miatt nem látogatottak az SZFTE előadások.

Szabó Józsefné
népművelési előadó.

A villányi járás falvait

a körzeti versenyeket hirdető plakátok díszítették még nemrégen. Mindenütt a 25—26-i versenyekről beszéltek. Sokan készültek, sokan meg csak kíváncsian várták, mi lesz a bemutatón.

Elérkezett december 25. Mindenki izgatott. Sorra érkeznek Vókány községbe a falusi kultúrosok. Az általuk kultúrosokat meleg teával fogadják. Jól megszervezték a fogadtatást, jól dolgozott Szilágyi elvtársnő a kultúrotthon igazgatója, a tanítók és a tanácselnök elvtárs. Megkezdődött a bemutató. Nincs hiány semmiben, csak az a „báj", hogy szűk a hely, azaz sokan vannak a teremben. Itt Vókányban megértették a második országos kultúrverseny jelentőségét.

A kultúrcsoportok jól megválasztották műsorukat. A vókányi felnőtt kultúrosok, idős elvtársak a „Hegyi mese" című színdarabot mutatták be, mely a második világháborúról, a nácik garázdálkodásáról szól. A pécsdevecseri DISZ-es lányok Boglár elvtársnő betanításában három német táncot adtak elő, melyekkel igen nagy sikert értek el.

December 26-án Villányra került sor. Délutánra jár már az idő. A községi kultúrcsoportok idejére megérkeztek. A fogadtatást itt is jól megszervezték.

A villányi állami gazdaság tánccsoportja magyar népi tánccal indult. Helyi táncot mutatnak be, a „Dunántúli karikázó"-t. Másik számuk orosz tánc: a „Hóvihar". Minden egyes tánc

Kovács István
népművelési előadó.

Lapunk a továbbiakban is közli a járási és községi népművelési előadók és ügyvezetők leveleit, tudósításait a kultúrversenyről, a körzeti és járási bemutatókról. Szerkesztőségünk időnkint összegezi majd a tapasztalatokat és értékeli a beküldött és leközölt írásokat.

Segítség a pécsi porcelángyártás jó hírnevének

Egyszerű igénytelen gép áll a Porcelángyárban. A gép a Német Demokratikus Köztársaságból került hozzánk.

1951-ben Felter Károly magyar elektromérnök a Német Demokratikus Köztársaságban járt. Az egyik porcelángyárban látta meg először a szigetelő-faragógépet. Felcsillant a szeme. Ilyen gép Magyarországon még nem volt. A szigetelőket kézzel formázták, faragták, hosszú munkával és aránylag sok selejttel.

A Német Demokratikus Köztársaság mérnökei és munkásai elmondották neki, hogy a gép nálunk is új, nemrég tervezték, még tökéletlen. De ebből egy jó gépet lehetne csinálni. Oda is adták Felter Károlynak a gép egyik tervrajzát.

Felter Károly hazafelé elő-elővette a tervrajzot és gondolkodott.

A könnyűipari minisztériumban megörültek a gépnek. Ugyanígy a budapesti szerszámgépgyárak is. De azt mondták, hogy nem tudják a gépet megcsinálni, mert nincs benne a tervükben.

Felter Károly a pécsi Porcelángyár munkásaihoz fordult. Tudta, hogy a gyár dolgozói minden körülmények között megcsinálják. Ők érzik a legjobban, hogy milyen szükség van a gépre.

A gép, természetesen, a porcelángyáriak tervében sem szerepelt. De a tervrajzon a lakatosműhelyiek annyira felfigyeltek, hogy elhatározták: ha benne van a tervben, ha nem, ők elkészítik a gépet.

Össze is jöttek az egyik délután a műhelyiek. Felter Károly kiterítette a tervrajzot. Mindenki mondott valami javaslatot. A javaslatokat összegezték és a tervrajzon megszületett az új szigetelő faragógép, az eredetinek egy tökéletesebb formája. Ezután mindenki szétszéledt ócskavasért. Öreg kocsitengelyeket, régi lemezeket kerestek. Végül is elkészült a gép.

A gép néhány ügyes mozdulat után elkészít egy nagy szigetelőt, fele idő alatt, mint ha kézzel gyártanák. Emellett kevesebb anyagot kell szétforgácsolni, nem kell ragasztani, jobban bírja a próbát.

A gép elkészítői: Bauer József, Keszler János, Zsirmann József és a többiek 500—500 forint jutalmat kaptak. Azóta a gépet készített IID 15—25-ös szigetelők eljutottak a világ minden tájára. Argentínába, Finnországba, Svédországba és még nagyon sok országba. A szigetelőkkel mindenütt meg voltak elégedve.

A Porcelángyár dolgozói örömmel fogadták a magyar kormánydelegációnak a Német Demokratikus Köztársaságban tett látogatását. Előttük állt a gép, a bizonyíték, hogy milyen termékeny és gyümölcsöző a népi demokráciák barátsága. Ez az egy gép is erősítette iparunkat, fokozta jóhírét és egyben a népi demokratikus országok iparának megbecsülését az egész világon.

A lakatosműhelyiek továbbhaladnak a megkezdett úton. Ugyanezt a gépet háromméteres nagyságban készítették el. A háromméteres gép egy méter negyven centiméteres óriásszigetelőket gyárt. Az óriásszigetelőket Bombayban úgy fogadták, hogy még több megrendelést küldtek.

Így segítette a Német Demokratikus Köztársaság ajándéka a pécsi Porcelángyár jó hírnevének emelését.

Hogyan segíti a bányászok érdekvédelmét az iparági társadalombiztosítás

A társadalombiztosítás a felszabadulás óta mélyreható változáson ment keresztül és a népgazdaságunkkal együtt állandóan fejlődik. „*Népünk egészsége ma fontosabb, mint bármikor ezelőtt és gondoskodni kívánunk arról hogy tovább javuljon*" — mondotta Rákosi elvtárs az országgyűlés költségvetési vitája előtt tartott beszédében. A szovjet tapasztalatok alapján pártunk és kormányunk javaslatára fokozatosan valósítjuk meg a szocialista társadalombiztosítást. 1950-ben pártunk a szakszervezetekre bízta a társadalombiztosítást és egységesítette a szakszervezeti intézményeket, valamint az ügyintézést és fokozatosan megszüntetjük ezen a téren a bürokratikus ügyintézést.

1945-től a társadalombiztosítási juttatások népünk életszínvonalával fokozatosan emelkedtek.

A magyar társadalombiztosítás elsősorban a bányászatban terjedt el a multban az iparágak között. De a felszabadulás előtt a társadalombiztosítási intézetek mindig a tőkéseket szolgálták. A dolgozók által befizetett összegeket legtöbb esetben az akkori társadalombiztosítási vezetők, a jobboldali szocdem párt vezetői kezelték és a tőkések rendelkezésére bocsátották a társadalombiztosításra befizetett összegeket. Az első és a második világháborúra több milliót fordítottak a társadalombiztosítási összegekből, vagy saját maguknak luxuspalotákat építettek.

A felszabadulás előtt a dolgozók keresetük 6—12 százalékát fizették társadalombiztosítási célokra. Ezt pártunk a felszabadulás után megszüntette és a társadalombiztosítási segélyeket az állam által juttatott költségekből biztosítja.

Az imperialista országokban, annak dacára, hogy a dolgozók keresetük 10—20 százalékát levonják társadalombiztosítási célokra, nem bővítik az egészségügyi ellátásukat, hanem napról napra, kevesebb táppénzt, valamint nyugdíjat kapnak. Az imperialista kormányok a társadalombiztosítási költségeket a háború előkészítésére, fegyverkezésre fordítják. Ezáltal a dolgozók egészségvédelme az imperialista országokban mindinkább rosszabbodik.

1953 január 1-ével pártunk javaslatára közvetlenül a bányász, vasas és a vasutas szakszervezetekre bízta a társadalombiztosítás ügyintézését és bevezeti mindhárom szakmában az iparági társadalombiztosítást.

E nagy horderejű rendelkezést dolgozó népünk politikai és gazdasági téren elért eredményei tették lehetővé. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának és a SZOT-nak a társadalombiztosítás átszervezésére vonatkozó határozata biztosítják arra, hogy végrehajtjuk pártunk programmját, amely célul tűzte ki, hogy a társadalombiztosítás intézményéből kiküszöbölni a bürokratizmust, a dolgozókkal szemben megnyilvánuló élelmezetlen közömbösséget. E rendelet végrehajtása a társadalombiztosítás demokratizálódását jelenti azáltal, hogy a szolgáltatások ellátását, és az ügyviteli szervezet ellenőrzését magukra a biztosítottakra, a dolgozókra bízza. Ez nagy megtiszteltetés és nagy iskola a szakszervezetek számára, hogy a társadalombiztosítási ügyeket önállóan igazgatja. Ezen az iskolán a bányaiparban a dolgozók bizalmából többezer aktíva vesz részt az üzemi társadalombiztosítási tanácsok tagjaként, vagy társadalombiztosítási megbízottként, a társadalombiztosítási ügyek üzemi irányításában.

Megtanulják, hogyan kell a munkásosztály egészségvédelme felett őrködni és az állam által rendelkezésre bocsátott anyagi alapokkal felelősen gazdálkodni. Ezeket az aktívákat a dolgozók választották meg 1950-ben a szakszervezeti választások alkalmával.

Az iparági társadalombiztosítás bevezetésével minden üzem önálló társadalombiztosítási költségvetéssel fog gazdálkodni, az állam által e célra juttatott összegekből. A bányász szakszervezet és üzemi bizottságok eddig nem vettek részt a társadalombiztosítási ügyvitel gazdasági munkájában, emiatt nem is válhattak a területi társadalombiztosításnak felelős gazdáivá. A szakszervezetek a kapott feladatoknak csak egy részét végezték el eddig. A gazdasági és ügyviteli munka alapjának, az üzemi társadalombiztosítási költségvetésnek a hiánya már megnehezítette a szakszervezetek, az üzemi bizottságok jó munkáját, kezdeményezését. A dolgozók, a társadalombiztosítási aktívák nem ismerik, hogy az állam milyen hatalmas összegeket fordít az üzemek társadalombiztosítására, egészségvédelmére és így a felhasználásért nagymértékben csökkent a felelősség, de a vállalatvezetőségek sem ismerték az üzemük költségvetési adatait, és így nem is igen törődtek az összegek hovafordításával és ellenőrzésével. Ebből kifolyólag hiányzott az ösztönző erő, a takarékosságra, a munkafegyelem erősítésére, a dolgozók egészségével való fokozottabb törődésre — a tervszerű társadalombiztosítási munkára.

Ez tette szükségessé a társadalombiztosítás átszervezését, az iparági társadalombiztosításra, hogy ezáltal a bányász szakszervezet és a bányaipari dolgozók a társadalombiztosításnak valóságos vezetője, irányítója, és ellenőrzője legyen. A szovjet tapasztalatok segítségével létrehozzuk vállalatonként az üzemi társadalombiztosítási költségvetéseket.

Pártunk és kormányzatunk több millió forintot bocsát a bányaipari társadalombiztosítási költségekre (táppénz, családi pótlék, üdültetés, nyugdíj) és ezzel az összeggel kell a társadalombiztosítási tanácsoknak gazdálkodni. Ezáltal a szakszervezeti társadalombiztosítási tanácsoknak, valamint a vállalatvezetőknek és a társadalombiztosítási aktíváknak megnő a felelősségük. Munkájukat a társadalombiztosítási költségvetésük alapján kell majd végezniök, betartva a dolgozók érdekében az állami pénzügyi fegyelmet. Az ügyviteli munkában való részvétel a társadalombiztosítási gazdálkodás felett ellenőrzés legyen ösztönző arra, hogy a szakszervezeti társadalombiztosítási funkcionáriusok még fokozottabban foglalkozzanak a dolgozó társaik beteg ellátásával, azzal, hogy minél előbb visszakerülhessenek a termelő munkába.

A költségvetést a dolgozók jóváhagyásával fogjuk végrehajtani, melyről minden negyedévben az UF-nek a dolgozók előtt be kell számolni.

Az 1953 évre elkészített iparági társadalombiztosítási költségvetések a SZOT határozata értelmében a társadalombiztosítási tanácsoknak lehetővé teszi hogy ha jól gazdálkodnak az előirányzatukhoz képest megtakarítást fognak elérni, azt az üzem dolgozóinak közvetlen egészségvédelmére, szanatóriumi üdülőhelyek vásárlására, gyermeküdültetés hozzájárulására, pihenőszobák létesítésére, diétáskonyhák költségeire használhatják. A megtakarított összeg másik részét a szakszervezeti központ osztja szanatóriumok és üdülőhelyek létesítésére fordítja. 1953-ban a Bányaipari Szakszervezeti Központ a megtakarított összegből Komlón létrehozza az első szanatóriumot 80—100 férőhellyel, amit tovább fogunk fejleszteni a többi bányamedencékben is.

1953-ban bevezetik a betegségmegelőző szanatóriumi üdültetést. — Pártunk a legtöbb férőhelyet a bányaipar dolgozóinak biztosította. Parádon a gyomor és női betegségben szenvedőknek. Hévízen pedig a rheumatikus betegségben szenvedők részére. A szanatóriumi üdültetésben az előző üdültetésektől eltérően nem két hétre hanem három hétre teljesen ingyen orvosi felügyelet alatt üdülhetnek a dolgozók és ha gyógyulásuk megkívánja, az üdülést orvosi javaslatra egy héttel meghosszabbíthatják, mint kórházi ápolt táppénzesként. Mindezek a feladatok megkövetelik hogy a társadalombiztosítási tanácsok még nagyobb felelősséggel végezzék munkájukat, továbbá étre kell hozniok a pénzügyi albizottságokat, amelyek ellenőrzik a költségvetések betartását. Megkövetelik továbbá, hogy a tanácsok a vállalatvezetőkkel feltérképezzék az üzem egészségügyi helyzetét, és mindent kövessenek el a dolgozók egészségügyének biztosítására. Az UB-nak tanácsoknak ellenőrizni kell, hogy a vállalatok a párt és a kormány valamint a SZOT társadalombiztosítási és egészségügyi határozatait betartják-e.

Ezért a megválasztott TT-aktívákat rendszeresebben kell foglalkoztatni. A munkafegyelem ellen vétőket, önkényes munkaelhagyókat, notórius kimaradókat, álbetegeket csökkentett táppénzben, valamint táppénzelvonással kell büntetni.

Mindezeket népgazdaságunk fejlődése tette lehetővé. Dolgozóink lelkes munkáját, az ötéves tervünk sikeres végrehajtásában segítse az iparági társadalombiztosítás bevezetése, hogy ezen keresztül a dolgozók és a szakszervezetek kapcsolata még jobban elmélyüljön, és ezen keresztül érezzék a szakszervezetünk érdekvédelmi súlyát, nagyobb lendülettel vegyenek részt a szakszervezet által indított munkaversenyben a szocialista Magyarország felépítéséért.

Tanácsaink, földművesszövetkezeteink fordítsanak az eddiginél nagyobb gondot a gyapottermelési szerződések megkötésére

A gyapot népgazdaságunk egyik legfontosabb növénye. Megyénkben már három éve termelünk gyapotot s minden évben egyre nagyobb területen. Elmondhatjuk, hogy termelőszövetkezeteink, állami gazdaságaink és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok értenek már a gyapot termeléséhez, melyet szerződéses alapon termelnek.

Az idei gyapottermelési szerződés megkötése mult év október elsején kezdődött és több községben a tervet teljesítették is. Zákon a szerződéskötési tervet 106 százalékra. Ádám Pál nagytótfalusi és kisharsányi termelési felelős ugyancsak túlteljesítette előirányzatát. Ez az eredmény azonban nem általános, nem foglalkoztak megfelelően a szerződéskötéssel községi tanácsaink és a földművesszövetkezetek. Ezt bizonyítja Diósviszló község példája, ahol 20 holdból csak 400 négyszögölre kötöttek eddig szerződést. Kővágótöttösön a tervnek 13 százalékát teljesítették azért, mert hanyagul foglalkoztak vele. Kiss József, a pellérdi és Kiss Sándor, a peterdi földművesszövetkezetek ügyvezetői nem segítik a tanács munkáját és ezzel akadályozzák a szerződéskötés ütemét.

A lemaradás nemcsak a községi, hanem a járási tanácsok hibája is. A sellyei járási tanács olyan helyekre ütemezte be a gyapot termelését, ahol nem lesz kifizető. Ez történt Drávafok községben. A pécsváradi járási tanács nem adta meg a pécsváradi községi tanácsnak a tervet s így természetesen nem törődtek a szerződések megkötésével.

A gyapottermelési szerződés megkötése, a terv teljesítése kötelező minden községi tanácsnak. Szükséges, hogy a terv teljesítése érdekében a most beinduló kampányban az eddiginél sokkal jobb munkát végezzenek a községi tanácsok és a földművesszövetkezetek. Vonják be a szerződéskötésbe a népnevelőket, mint ahogyan azt több községben tették. Azok a dolgozó parasztok, akik már termeltek és kötöttek most is szerződést, mondják el a faluban, milyen jövedelmük volt a termelésből. Ne várják tanácsaink, hogy a dolgozó parasztok menjenek el hozzájuk, hanem a tanács és a többi szervek aktívái menjenek házról házra és úgy biztosítsák a szerződések megkötését.

Tarcsai Imre
MT mezőgazdasági osztály.

ORVOSI ÜGYELET

A Megyei Rendelőintézet a biztosítottak részére ügyeletes szolgálatot tart 1953. év január hó 4-én a következő orvosokkal sürgős esetben: — 1953. január 4. I. tömb: A város nyugati fele, Sztálin u. Széchenyi-tér, Bem utca, Bajcsy Zs. u. és a Siklósi úttól nyugatra (Pellérd felé) eső részen: dr. Csacskó Lajos, lakik: Belgrádi u. 3. sz. Tel: 27-29. II. tömb: A város keleti fele (Pécsvárad felé): dr. Kovács János, lakik: József utca 17/b. Tel: 23-49. III. tömb: Gyárváros, Ujhegy, üszögi rész: dr. Saartay Árpád, lakik: Fürst S. u. 63. sz. Tel: 10-08.

Ejszakai ügyeleti szolgálat sorrendje 1953 január 5—9-ig. Január 5-én: dr. Várkonyi Mária, dr. Davida Rozália. Január 6-án: dr. Csacskó Lajos — dr. Papp István. Január 7-én: dr. Kiss E. Viktor — dr. Várkonyi Mária. Január 8-án: dr. Harsányi Zoltán — dr. Sisko Valér. Január 9-én: dr. Kovács János — dr. Liposits Ipoly. — Az éjszakai ügyeleti szolgálatban felsorolt ügyeletes orvosok nem a lakásukon, hanem a Megyei Rendelőintézet Munkácsy Mihály utca 19. szám alatti gyermekgyógyászati osztályon keresendők, vagy személyesen vagy 30-60 telefonhívószámon.

A PÉCSI Gázmű felvételre keres gépészt-technikus t. lakatos, bádogos és szerelő szakmunkásokat. Jelentkezni: Légszeszgyár-u 11. szám alatt. 4

ELVESZETT téglalekő női karóra. Rákóczi út busz megállótól. Kertváros, Tolsztoj-u. 43 számig, ahol a megtaláló özv. Végvári Jánosnétól 100 Ft jutalomban részesül.

ANYAGKÖNYVELÉSBEN jártas munkaerőt felveszünk. Gyors- és gépíráshoz jól tudók előnyben „Jó munkaerő" jeligére. 11

KISKERESKEDELMI Vállalat keres vállalati statisztikust, számlaellenőrt, könyvelőt és adminisztrátort. Ajánlatokat a kiadóba „Női munkaerő" jeligére. 8

A sport társadalmi szövetségeknek több fiatalt kell bevonni soraikba

A városi TSB december 28-án beszámolót tartott a Társadalmi Szövetségek évi munkájával kapcsolatban. A városi TSB elnöke, Schwara Nándor elvtárs ismertette a működő szövetségek munkáját. Rámutatott arra: hiányosság volt eddig a munkánkban, hogy a társadalmi szövetségek és a VTSB munkája között nem volt meg a kellő összhang, ami akadályozója volt a szebb eredmények elérésének. Feladatként tűzte ki, hogy a Városi Testnevelési Sport Bizottságnak sokkal jobban össze kell fogni a szövetségeket, több segítséget kell adni munkájukhoz. A társadalmi szövetségeknek ezután rendszeresen kell tartani megbeszéléseket, ahol beszámolnak a havi munkáról és kijelölik a legfontosabb feladatokat, melynek elvégzése kötelező valamennyi aktívának.

Schwara elvtárs bírálta az egyesületeket, amelyek maguk sem fordultak segítségért a szövetséghez, hanem azt megkerülve, egyenesen a TSB-hez fordultak, holott a felvetett problémát a szövetség is meg tudta volna oldani. Az eredmény — mondották a gyűlésen — különösen megmutatkozik a teke, a természetjárás, a labdarúgás és a szépen fejlődésnek induló úszó szövetségek munkájában, amelyek megalakulásuk óta igen sokat fejlődtek. Ezt bizonyítja a tekesport fejlődése is. Felszabadulás előtt jóformán alig volt három szövetség és most már tizenkét igen jó, fejlődőképes szövetséggel büszkélkedhetünk. Az eredmény azonban még jobb lenne, ha nem küszködnénk a folytonos pályahiánnyal, mely részben fékje fejlődésünknek.

A hozzászólók között Bálint elvtárs, a társadalmi szövetség elnöke mondotta el röviden a hiányosságok okát és felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy segítsenek a sportpálya építésben, mely jelentősen járulna hozzá a sportkörök fejlődéséhez. Elmondotta, hogy a motoros szakosztály bár fejlődött, mégis lemaradás van, melynek oka, hogy a szakosztályok munkájukat nem hangolják össze s így akadályozzák Pécsett a motorsport fejlődését.

Súlyos hiányosságként vetődött fel az értekezleten, hogy általában félnek a szövetségek az aktívák közé bevonni az ifjúságot. Pedig a példa tömkelege mutatja, hogy az ifik igen jól megállják helyüket például a röplabda és a labdarúgó szakosztályban is, akik áldozatkész munkájukkal azon vannak, hogy a szocialista sportot fejlesszék és mind szélesebb tömegeket vonjanak be. Végezetül a társadalmi szövetségek feladatává tűzte többek között, hogy az aktíva-hálózatukat frissítsék fel újakkal, mégpedig az új erőket az ifjúság soraiból kell kiválasztani.

Alpár Ferenc
tudósító.

Nagyszabású asztalitenisz bemutató Soós Ferenc világbajnok részvételével

Soós Ferenc világbajnok és Pécs város legjobbjai részvételével nagyszabású asztalitenisz bemutatót rendez a Pécsi Szpartákusz SK. a Nagy Lajos Gimnázium tornatermében szombaton este 6 órakor. Soós Ferenc nagy erőpróbája a február hónapban, Bukarestben rendezendő világbajnokság előtt. A pécsi legjobbak (Antal (Szpartákusz), Gyulai (V. Meteor), Almási (Honvéd) is kitűnő formában vannak. Előreláthatólag nagy küzdelmek lesznek a bemutató során. A mérkőzésre nagy érdeklődés várható.

AZ ÖTTUSA EREDMÉNYEI

Az Öttusa Szövetség Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére kétszámos technikai csapatversenyt rendezett párbajtőrvívásból és pisztolylövésből. Rendkívül izgalmas, szép küzdelmet nyujtottak öttusázóink. Párbajtőr: 1. Haladás 20 győz. 2. Épületszerelő 20 győz. 3. Bástya 6 győz. Pisztoly: 1. Haladás 355 kör. 2. Épületszerelő 348 kör. 3. Bástya 314 kör. Összetett eredmény: 1. Haladás 55.5 pont. 2. Épületszerelő 54.8 pont. 3. Bástya 37.4 pont.

Egyénileg kiemelkedő eredményt ért el párbajtőrben: Boros T., Karakán B., Radó E., pisztolyban: Deák T., Knoftik A. A pisztolylövésben mutatkozó gyengébb eredményt az igen rossz időjárási viszonyok okozták.

* Az OTSB labdarúgószakosztálya úgy döntött, hogy a pályák rossz állapota miatt a Magyar Népköztársasági Kupa legközelebbi fordulóját február 22-én bonyolítják le. A fordulóban a Pécsi Lokomotiv a Vasas Gánzvagon csapatával találkozik. A fordulóban már szerepelnek az új NB I-es csapatok is.

* Sakk. A II. osztályra minősítőverseny a P. Vörös Lobogó játékhelyiségében vasárnap kezdetét szombaton, január 3-án este fél 6 órakor. Felkérik az érdekelteket a pontos megjelenésre.

Párthírek

Értesítjük a párttörténet és a politikai gazdaságtan II. évén tanuló elvtársakat, hogy „A Szovjetunió új ötéves terve hatalmas lépés a kommunizmus útján" c. anyagból a konferenciát az alább felsorolt időben és helyen tartjuk.

1953 január 3-án délelőtt 8 órakor: Kászon József elvtárs konferenciája a KIOSZ 4-es termében lesz. (Rákóczi út 24)

Január 3-án délután 2 órakor: Ambrus Jenő elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében. Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza nagytermében. Gungl Ferenc elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében lesz. Végh László elvtárs konferenciája a KIOSZ adóközösségi termében. Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a KIOSZ 4-es termében és Nemeskéri László elvtárs konferenciája a KIOSZ 5-ös termében lesz. Légrádi János elvtárs a megyei tanács oktatási osztály tanácstermében (Bajcsy Zs. u. 1.) Jáhn Vilmos elvtárs a szakszervezetek megyetanácsa 43-as termében (Színház-tér) tartja a konferenciát.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét a feltétlen és pontos megjelenésre.

Megyei Pártbizottság.
agit. prop. osztálya

KERESKEDELEM bármely ágában adminisztráció, árubeszerző, raktárkezelést, vagy egyéb állást keres. „Volt kereskedő" jeligére. 103

BÉRBEADÓ fehér félhálló, hármas, tükrös szekrénnyel, havi 50 Ft. Losonc-u. 15. 101

FIATAL, gyermektelen házaspár bútorozott szobát keres. Címeket: „Tisztaság" jeligére a kiadóba. 196

ELADÓ: rézdíszes gyermekágy, rekamié, fotelok, ötágú csillár. Bercsényi-u. 4. 195

28 AN ESTE elvesztettem a Szigeti-út és Petőfi-mozi közötti útszakaszon fekete számlapos órámat, kérem a becsületes megtalálót jutalom ellenében adja le a Beloiannisz-u. 4—6. sz. épületbe. 107

JAZZDOB FELSZERELÉST veszek, egyes tartozékokat is. Pataki, Tettye-u. 17. 100

VOLT vezető könyvelő elhelyezkedne. Ajánlatot „Január 1" jeligére. 198

HIREK

SZOMBAT, JANUÁR 3

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Benjamin. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** Várható időjárás szombat estig: Változó felhőzet, több helyen még eső, nyugaton és északon havaseső, esetleg havazás. Egyes helyeken köd. Mérsékelt déli, majd élénk északnyugati-északi szél. A hőmérséklet csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szombaton reggel nyugaton és északon mínusz 1—plusz 2, máshol 2—5 fok, délben nyugaton és északon mínusz 1—plusz 2, máshol 4—7 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 3-án, szombaton négy fok alatt lesz.

— **A Pécsi Orvostudományi Egyetem** és az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Pécs-Baranyai Területi Bizottságának Tudományos Szakosztálya 1953. január hó 5-én, hétfőn délután 6 órakor, az I. sz. Sebészeti Klinika tantermében tartja IX. Tudományos Ülését a következő programmal: 1. Székely György: A hypophysis mellső lebenyének argentaffin elemei. 2. Szentágothai János és Székely György: Az adenohypophysis argentaffin elemei és az adrenalocorticotrop hormon elválasztása.

— **Találtak** egy zsák dióval kézikosarat. Igazolt tulajdonosa átveheti a pécsi kapitányság házipénztárában. Találtak egy irattárcát katonai könyvvel. Igazolt tulajdonosa átveheti a Színház felügyelőjénél.

— **Halálozás.** Özv. Pollonyi Józsefné sz. Vörös Emma temetése 3-án fél 1 órakor.

— Özv. Pakucs Péláné temetése ma délelőtt 11 órakor lesz. (x)

PÁRTÉPÍTÉS
Útmutatást nyujt a mindennapi pártmunkában

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-32 és 15-43
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelő: MELLES REZSŐ

Hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:
Dohányon vett kapitány (Szelvénybérlet „E") este fél 8 órakor

MOZI:
Windsori víg nők (Kossuth) fél 5, fél 7, 9 órakor
Civil a pályán (Park) 6, fél 9 órakor
Kíváncsi vőlegény (Petőfi) fél 5, fél 7, 9 órakor

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — VASÁRNAP, 1953 JANUÁR 4

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A MAI SZÁMBAN:

A bőrgyári pártszervezetek a párthatározatok jó végrehajtásával készülnek az új párttagsági könyvek kiosztására (2. o.) — A titoista párt- és tömegszervezetek a fasizmus szervei (2. o.) — J. V. Sztálin elvtárs választávirata Rákosi Mátyás elvtárshoz, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Elnökének (3. o.) — Kínai érdemrenddel tüntették ki a Csang-Csung vasútvonal szovjet dolgozóit (3. o.)

Az egyenletes termelésért, a munkafegyelem megszilárdításáért

A baranyamegyei szénbányák, üzemek és vállalatok — igen kevés kivétellel — sikerrel teljesítették ötéves tervünk harmadik évének tervfeladatait. Igen sok üzem — mint a Sopiana Gépgyár, a Cementáruipari Vállalat, az Építési Vállalat — több bányaüzemünk, — mint a szászvári, nagymányoki és mázai üzem — határidő előtt fejezte be évi tervét, s ezzel mintegy alapját rakta le az 1953-as tervév sikeres megindításának.

Az 1953-as év az eddiginél is nagyobb feladatokat ró iparunkra, elsősorban szénbányászatunkra és alapanyaggyártó üzemeinkre. Mint Gerő elvtárs a Központi Vezetőség legutóbbi ülésén mondotta: „Ipari termelésünket 1953-ban 1952 várható termeléséhez képest 16 százalékkal kell emelnünk... Az ipari termelés 16 százalékos emelése 1953-ban olyan feladat, amely állami szerveinktől, minisztériumainktól, üzemeinktől, párt- és tömegszervezeteinktől, egész munkásosztályunktól és műszaki értelmiségünktől rendkívül magasfokú szervezettséget, fegyelmezett, szorgalmas munkát, igen komoly erőfeszítést követel meg... El kell érni, hogy 1953. első negyedében a termelés 1952 utolsó negyedéhez képest folyamatosan tovább emelkedjék, s hogy januárban se legyen visszaesés... decemberhez képest sem." Elsősorban ezek azok a feladatok, amelyek üzemeink vezetői, párt-, DISZ- és tömegszervezetei, a bányák, üzemek kollektívái előtt állanak. Ezeket a feladatokat kell végrehajtani, hogy megfeleljünk azoknak a feladatoknak, amelyeknek teljesítését pártunk, Rákosi elvtárs, 1953-ban elvárja tőlünk.

Megfogadva Gerő elvtárs szavait — üzemeink nagy többségében már december elején megkezdték az 1953. évi terv zökkenőmentes megindításának biztosítását, s elmondhatjuk, nem eredmény nélkül. A mohácsi I. számú téglagyár, amely az elmúlt évben súlyos elmaradással küzdött, decemberben már a terv teljesítése mellett az ezévi terv előkészítésével is foglalkozott, az újév első termelő napján pedig túlteljesítette tervét. Az égetők, ki- és behordók és a kamratisztítók közös munkájának eredményeként 9.400 darab téglával termeltek többet az előirányzatnál. A mohácsi Selyemgyár másodikán 103,2 százalékra teljesítette tervét. A szászvári szénbányaüzem — amelynek ugyancsak felemelték a tervét — az első napon 116,5 százalékot ért el a tervteljesítésben. A nagymányoki üzem 100.4 százalékra teljesítette napi három vagonnal felemelt tervét. Hasonló jó eredményeket értek el a Sopiana Gépgyárban és a pécsi Bőrgyárban is, ahol a dolgozók elhatározták, hogy január első dekádjában béke-, illetve Sztahánov-műszakot tartanak. Ezzel az a céljuk —, mint a bőrgyári dolgozók felhívásában olvashatjuk, — hogy túlóramentesen biztosítsák a naponkénti egyenletes, ütemes termelést, s sikerrel teljesíthessék az 1953-as év első negyedének tervét! A két nagyüzemben többszáz dolgozó harcol ilyenformán a tervteljesítés sikeréért, s ebben a harcban olyan eredmények születnek, mint Dömötör Istvánné bőrgyári munkásnőé, aki már az első napon 135 százalékra fokozta teljesítményét.

Azonban nem beszélhetünk így minden üzemünkről. Műszaki vezetőink, aknai párt- és szakszervezeteink DISZ-szervezeteink decemberben az átlagosnál jobb munkát végeztek. De ezt a munkát nagyrészt a hajrá jellemezte, az év végére kifulladtak. Decemberben úgy tűnt, hogy műszaki vezetőink jó munkát végeznek a terv zökkenőmentes teljesítése érdekében, s valóban voltak is eredmények. István-aknán több tartalékfejtést készítettek el, mint azelőtt, a fenntartás és az elővájás túlteljesítette tervét, többféle termelési összpontosítást végeztek, de az akna mégsem teljesítette másodikán előirányzatát. — Azért, mert a műszaki előkészítés mellett a szakszervezet, a pártszervezet és a DISZ a műszakiakkal karöltve megfeledkezett arról, hogy megfelelően tudatosítsa a dolgozókban az ezévi tervteljesítés nagy jelentőségét és azt, hogy a terv teljesítése munkafegyelmet követel. Hiába készítették jól elő műszakilag a termelést, ha az ünnep után igen sok dolgozó magáról megfeledkezve nem jelent meg munkahelyén és így nem tudták megfelelően telepíteni a fejtéseket. Hasonló a helyzet még néhány más bányaüzemünknél is. Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén mondott beszédében kihangsúlyozta:

„1953-ban fel kell számolni az ezévben tapasztalt rendszertelenséget, az ideges kapkodást, a hajrázást, amely ez évben a szénbányászat... munkájára sokszor rányomta bélyegét. A bánya- és energiaügyi minisztériumtól, a bányamunkásoktól, s a műszakiaktól, valamint bányászpártszervezeteinktől, a bányaterületek városi és megyei pártbizottságaitól, a szakszervezettől, a DISZ-től azt kérjük, hogy biztosítsák az 1953. évi erősen emelkedő terv teljesítését a magasabb szervezettség, átgondoltabb vezetés, fegyelmezettebb munka révén." S beszédében fokozottan hívta fel a figyelmet arra, hogy „...az átlagosnál is nagyobb erőfeszítésre, tervszerűbb, átgondoltabb szervezettebb alaposabb munkára van szükségünk a pécs-mecseki medencében..." Tehát a pécsvidéki szénbányaüzemek vezetőire, párt, szak- és DISZ-szervezeteire fokozottabb feladatok várnak, mint másutt. Elsősorban abban kell segítséget nyújtaniok, hogy mielőbb megszilárduljon a munkafegyelem, s biztosíthatóvá váljék a termelés egyenletes ütemű emelése. Az aknai szakszervezetek csak elvétve foglalkoznak a műszakmulasztókkal, s legtöbb aknánkon és üzemünkben csak a büntető-fegyelmező eszközöket alkalmazzák a rendbontókkal, műszakmulasztókkal szemben. A büntetés — tüzelőanyagelvonás, fizetéses szabadság elvonás, stb. — érzékenyen érinti a műszakmulasztót, — a büntetés azonban számára nem magyarázat. De ha a szakszervezet valamelyik tagja személyesen beszél vele, megérdeklődi a mulasztás okait, s ha probléma akad, igyekszik a hibán segíteni, az legtöbb esetben használ. A pártbizalmiak, a szakszervezeti bizalmiak, a DISZ-fiatalok foglalkozzanak területük műszakmulasztóival, magyarázzák meg nekik, milyen nagy kárt okoznak családjuknak és az államnak is mulasztásukkal.

Az év első napjaiban elmaradó üzemeinkben szívleljék ezt meg, s kövessék azoknak az üzemeknek a példáját, amelyek megfogadták, hogy már az év első napjaiban felszámolják a termelésben a hó végén jelentkező kapkodást, hajrázást, s úgy végzik a munkát, úgy teljesítik a tervet, hogy erre sem a hó végén, sem a negyedév lejárta előtt ne legyen szükség!

Kínai kulturális delegáció komlói és pécsi látogatása

Szombaton délelőtt a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának közoktatási miniszterhelyettese vezetésével tíztagú kínai kulturális delegáció érkezett a komlói bányászvárosba. A kínai vendégek a komlói vájáriskola nevelőivel és tanáraival megbeszélést folytattak. A látogatás során megvitatták az ipari tanulók elméleti és gyakorlati oktatásának, kulturális nevelésének kérdéseit. Ezután megtekintették a korszerű, új vájáriskola épületét, majd ellátogattak a kökönyösi bányászlakónegyed egyik új háztömbjébe is a bányászcsaládokhoz.

Amikor búcsút vettek a bányászvárostól, a küldöttség vezetője meleg szavakkal köszönte meg a szívélyes fogadtatást és a megbeszélésen hallottakat.

— Első ötéves tervünk megindításánál hasznosítani fogjuk — a szovjet tapasztalatok mellett az Önök tapasztalatait is. Az ipari tanulók képzése terén további jó munkát, még szebb eredményeket kívánok a komlói elvtársaknak — mondotta befejezőül.

A kulturális delegáció tagjai a délután folyamán felkeresték a munkaerőtartalékok hivatalának pécsi igazgatóságát, ahol megismerkedtek annak szervezetével és munkájával. Este pedig részt vettek az új építőipari iskola megnyitó ünnepségén az Ifjúsági Színházban. Az MTH pécsi igazgatósága az este folyamán fogadást rendezett a kínai vendégek tiszteletére, akik ma Sztálinvárosba utaznak tovább.

ELŐRE AZ 1953. ÉV ELSŐ NEGYEDÉVI TERV TELJESÍTÉSÉÉRT

A Nagymányoki Szénbánya Vállalat üzemei — a hidasi kivételével — tervük túlteljesítésével kezdték meg az új évet

A nagymányoki

szénbányaüzem dolgozói is felemelt tervük túlteljesítésével kezdték meg az 1953-as évben a termelést. A nagymányoki bányászok másodikán 100.4 százalékra teljesítették napi tervüket, amely a tavalyi tervhez viszonyítva három vagonnal magasabb. A terv teljesítése mellett azonban nem feledkeznek meg az elővájásokról sem. Az elővájásokban dolgozó bányászok igyekeznek, hogy minél több termelőmunkahelyet készíthessenek elő társaiknak. Az elővájások dolgozói közül másodikán Takács György csapatának dolgozói tűntek ki, akik 112.3 százalékra teljesítették tervüket.

Mázán

az év első termelő munkanapján tartották meg a tervismertető értekezletet. A műszaki vezetők egy hónapra előre feltárták a fejtési, fenntartási, feltárási és elővájási munkahelyek tervét és ezt ismertették a dolgozókkal. A hozzászólók főleg a fejtési csapatok részéről — valamennyien vállalást tettek. Legtöbb fejtési csapatvezető megfogadta, hogy terven felül, naponta egy csille szénnel többet termelnek. Az egész nagymányoki bányakerületben bevezetik azt a rendszert, amelyet most Mázán is alkalmaztak: a műszaki vezetők a dolgozók munkahelyein felmérik a termelési lehetőségeket, megbeszélik velük, hogy megfelelő műszaki feltételek mellett mennyivel termelhetnének többet és a dolgozók aszerint teszik meg munkafelajánlásaikat. A műszaki dolgozók pedig a műszaki feltételek feltétlen biztosítására tesznek fogadalmat. A fogadalomtétel után pedig mindkét részről ellenőrzik egymást. A mázai üzem másodikán 90.9 százalékra teljesítette napi tervelőirányzatát.

A szászvári

bányaüzem dolgozói másodikán 116.5 százalékot értek el a napi tervteljesítésben. A szászvári bánya terve ebben az esztendőben napi egy vagonnal emelkedett, de ezt a mennyiséget is túlszárnyalhatják a dolgozók. Továbbra is a DISZ-fejtés dolgozói mutatnak itt példát 123.4 százalékos napi eredményükkel. Szorosan nyomukban járnak a hetes fejtés dolgozói 115.6 százalékos tervteljesítésükkel.

A hidasi

bányaüzem még mindig a nagymányoki kerület eredményeinek fékje. Az üzem az ötéves terv negyedik évének első munkanapján is csak 51.3 százalékos eredményt ért el. Egyedül a 11-es csapat kollektívája mutat példát itt az elmaradóknak, amely másodikán 132.4 százalékra teljesítette tervelőirányzatát. A hidasi bányászoknak sokkal lelkesebben kell küzdeni a terv teljesítéséért, nem szabad várniok, hogy a kerülethez tartozó másik három bányaüzem teljesítse helyettük is a tervelőirányzatot.

Petőfi akna műszaki intézkedési terve elősegíti a termelés emelését és a takarékosságot.

Petőfi-akna műszaki vezetői a fizikai dolgozókkal együtt elkészítették 1953-ra a műszaki intézkedések tervét. A terv végrehajtásán keresztül biztosítják a fát minden fejtés, elővájás és fenntartó csapat részére. Ezentúl nem fordulhat elő olyan eset, hogy a harmadik déli bányarészben dolgozó csapat rakodóra, vagy esetleg az első nyugati bányarészbe megy fáért. A fejtéseket is összpontosítják. Ez azt jelenti, hogy eddig hat szintről szállítottak, most pedig úgy szervezték a termelést, hogy csak három szintet kapcsolnak be a szállításba. Ez az átszervezés segít majd az üresvillahiány felszámolásában is és igen sok dolgozót szabadít fel a melléknunkák végzésétől.

A műszakiak megfogadták, hogy biztosítják a csapatok részére a megfelelő mennyiségű sűrített levegőt. Eddig a sűrített levegőt a fejtésekbe egy csövön vezették. A fejtésben lévő nagytömlőről vezették a levegőt a rázómotorhoz is. Ez hátráltatta a termelést, mert a legfelső munkahelyen dolgozó bányász gépével már alig tudott dolgozni, mert kevés levegőt kapott, elrabolta tőle a rázómotor. Ezentúl gépekhez vezető tömlőn kívül még egy különálló csövön is vezetnek fel levegőt a fejtésbe a rázómotorhoz. Így nem érzik meg a fejtőkalapácsok a rázómotor működését. Ha ezt mindenütt megvalósítják, 20 százalékkal növekedhet a fejtési csapatok teljesítménye.

A műszaki intézkedési terv elkészítői nem feledkeztek meg az anyagtakarékosságról sem. Az 1953-as évben ezen a területen még jobb eredményeket akarnak elérni, mint az 1952-es évben. 1952-ben 60 köbméter fát takarítottak meg az akna területén. Ez a mennyiség egy napig elegendő az akna részére. Azelőtt, ha egy alapvágatot, vagy szállító folyosót lezártak, akkor felszedték a kisvasúti síneket, utána elgátolták és elzárták. Ma már kiszedik Petőfi-aknán a vasúti talpfákat is, amely komoly megtakarítást jelent nemcsak fából, hanem sínszegekből is, ugyanis a felszedett sínszegek mégegyszer felhasználhatók.

Petőfi-akna műszaki vezetői megfelelő tartalékfejtésekről is gondoskodtak. Eddig már négy tartalékfejtést biztosítottak, amelyeket bármikor telepíthetnek, s megkezdhetik benne a termelést.

Ezeken kívül igen sok hasznos átszervezési javaslatot, újítást tartalmaz a Petőfi-aknai dolgozók műszint-terve. Most az a feladat, hogy megvalósítsák a tervben foglaltakat.

A Mohácsi Selyemgyár dolgozói 103,2 százalékra teljesítették másodikán tervüket

A Mohácsi Selyemgyár dolgozói tervük túlteljesítésével kezdték meg az új évet. Már az első napon 103.2 százalékra teljesítette az üzem a tervét. A dolgozók most azért harcolnak, hogy ezt az eredményt átlagosan is megtarthassák, s biztosítsák az egyenletes termelést. Az első napon szép példát mutattak a termelésben a gyár sztahánovistái. Még közülük is kitűnt Bartalovics Katalin DISZ ifjúmunkás szövőnő, aki 135.5 százalékra teljesítette tervét. Nem sokkal maradt mögötte Fenerbach Pál sztahánovista szövő sem, 135 százalékos eredményével. A versenyben harmadikként került ki Wőő Károlyné sztahánovista, aki 128 százalékot ért el. Az üzem egyik büszkesége, Kis Pál László 16 éves sztahánovista DISZ ifjúmunkására, az újév első termelő napján még büszkébbek lehettek a gyár dolgozói. Az ország legfiatalabb sztahánovistája sok „öreget" maga mögött hagyva, 126.2 százalékra teljesítette napi tervét. Kassai Tiborné sztahánovista csévélő 122, Lippai Istvánné sztahánovista szövőnő 118 százalékos eredményt ért el napi munkája során.

Az üzemrészek között is verseny folyik az első negyedévi terv sikeres teljesítése érdekében. Az első napon Wahl György művezető brigádja tűnt ki a szövőde alsó termében a gépek jó kihasználásával. Ebben az üzemrészben a dolgozók a tervezett 70 százalék helyett 79.2 százalékot értek el a gép kihasználásában. Az újév első termelő napján ebben az üzemrészben állítak legkevesebbet a szövőgépek.

Jó eredményt értek el a gépkihasználásban Aczél Gyula sztahánovista művezető partijának dolgozói is. Ezek a dolgozók export-puplint gyártanak, 104 százalékra teljesítették géphatásfok tervüket.

Az egész üzemben komoly harc folyt azért, hogy minél jobb minőségű árut gyártsanak. Sokkal jobban ügyeltek a szövők munkájukra, s ennek eredménye, hogy másodikán a tervezett 85 százalék I. osztályú minőségű áru helyett 90.8 százalék volt az elsőrendű minőségű.

Nagy érdeklődés előzi meg a Petőfi-ünnepély gazdag műsorát

A január 9-i, pénteki Petőfi ünnepély iránt városszerte nagy érdeklődés nyilvánul meg. Csorba Győző, költő tart az ünnepségen emlékbeszédet.

Illyés Gyula „Két férfi" című filmregényéből Örsi Ferenc alkalmazott színpadra jeleneteket. A műsorban a Pécsi Nemzeti Színház tagjai közül fellép Miklós Klára, Kálmán György, Bakos László, Buss Gyula, Fülöp Mihály és Major Pál. Rendező: Orbók Endre.

Kovács Anny és D. Kovács József a Honvédzenekar kíséretével a János vitézből énekel részleteket. A Honvédzenekart Csáky Nándor vezényli.

A Déryné színjátszó studiótól Csida Sándor és Huasz Miklós szerepel. Közreműködik még a gazdag műsorban a Zeneművészeti Szakiskola is.

Jegyek a földszinti és páholyülésekre 3 forintos árban válthatók az üzemeknél és vállalatoknál. A kiküldött jegyekről szerdán 3 óráig kell elszámolni a Széchenyi-téri könyvesboltban.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

A bőrgyári pártszervezetek a párthatározatok ó végrehajtásával készülnek az új párttagsági könyvek kiosztására

A pécsi Bőrgyár egységes pártszervezetének vezetőségi ülését két héttel ezelőtt tartották, ahol részvettek az alapszervezetek titkárai is. Nyíri Lajos elvtárs az egységes pártszervezet titkára ismertette a Központi Vezetőség 1952. december 8-i határozatát

a párttagság átjelentkezési rendjéről.

Elmondotta, hogy: számos esetben az alapszervezetek titkárai és vezetőségei — a kommunista éberséget megsértve — szabályos átigazolás és minden ellenőrzés nélkül vették tagnyilvántartásba az alapszervezetüknél párttagsági könyvvel jelentkezőket. Sok esetben nyilvántartottak s létszámban jelentettek olyan párttagokat is, akik már hónapok, sőt évek óta más alapszervezetbe távoztak, meghaltak, vagy akiket a pártból időközben kizártak. Ismertette azt is, hogy egyes párttagok és tagjelöltek nem jelentkeztek időben az új lakhelyükön vagy munkahelyükön és így nem voltak pontosak a tagnyilvántartások egyes pártszervezeteknél. Felhívta az elvtársak figyelmét arra is, hogy a párttagság átjelentkezése körüli mulasztások gyengítik a pártfegyelmet és az éberséget, megkönnyítik az ellenséges elemek befurakodását is a párttagság sorai közé. Ezután részleteiben is ismertette a Központi Vezetőség határozatának minden egyes pontját.

Második napirendi pontként tárgyalták a Politikai Bizottság 1952—53-as oktatási évről szóló határozatát, hogy a párttagság 50—55 százalékát be kell vonni a szervezett pártoktatásba. Megállapították, hogy a határozatnak nem tettek eleget, mert a párttagságnak csak 48 százaléka veszi ki részét a szervezett pártoktatásból. Ezért be kell vonni azokat, akik elmaradoztak a politikai iskolákról és be kell vonni még a pártoktatásba a legjobb dolgozókat is. Ezután Nyíri elvtárs felhívta arra is a figyelmet, hogy készüljenek fel az elvtársak a tagkönyvcsere előkészítő munkájára.

Bukovácz Lajos elvtárs, az üzemfenntartó alapszervezet párttitkára hétfőn vezetőségi ülést tartott, ahol ismertette a párthatározatokat a vezetőség tagjaival. Megjelölte a feladatokat, hogy tisztán lássák mit kell megvalósítani az alapszervezeten belül. Pénteken tartották meg a pártcsoportértekezletet is, ahol Palotai Ottó elvtárs, az alapszervezet vezetőségi tagja ismertette a feladatokat a pártcsoport-tagokkal. A pártcsoport-értekezleten hiánytalanul megjelentek az elvtársak. Palotai elvtárs a párttagság átjelentkezési rendjéről többek között elmondotta, hogy minden párttag és tagjelölt, aki munkahelyet vagy lakóhelyet változtat, köteles előzetesen bejelenteni távozását alapszervezete vezetőségénél és kérni az új alapszervezetébe való átigazolását.

köteles a párttag

— és tagjelölt új munkahelyén vagy lakhelyén az odaérkezéstől számított öt napon belül jelentkezni az új alapszervezet vezetőségénél tagnyilvántartásba vétel céljából. Palotai elvtárs részletesen ismertette a többi tudnivalókat is. Nem tért ki azonban a pártoktatás feladatainak ismertetésére, pedig az üzemfenntartó alapszervezetnél is még van tennivaló, mert a párttagoknak csak 52 százalékát vonták be pártoktatásba, igaz, hogy ez nem kevés, de ennél több is lehetne, hiszen vannak olyan elvtársak, mint Plech István, Egyed Gyula, Iván József lakatosok, akik becsületes, jó munkát végeznek. Ezeket az elvtársakat politikai felvilágosító munkával meg kellene győzni, hogy az SZKP XIX. kongresszusa anyagának tanulmányozásából vegyék ki a részüket, hogy még az eddigieknél is jobb munkát tudjanak végezni.

Amióta előkészületek folynak a párttagsági könyvcserére — és a 30 népnevelő dolgozik aktívan —, azóta harcosabbak lettek az elvtársak. Ma már jobban megy a bírálat és önbírálat is náluk. A pártcsoport értekezleten megbírálták az elvtársak Hári Lajos elvtársat, aki inkább hazamegy, minthogy résztvenne a politikai iskola foglalkozásán. Hasonló elvtársi segítséget nyújtottak Istókovics József szlahánovista lakatosnak, akit szintén megbíráltak, mert elmulasztotta az oktatáson való részvételt. Istókovics elvtárs az egyik legjobb csoportvezető, december havi átlaguk 123 százalék volt. Ilyen jól kell példát mutatni a tanulásban is Istókovics elvtársnak, amilyen jó példával jár elöl a termelésben. Ezt kívánják tőle az elvtársak. A két elvtárs helyesen fogadta a bírálatot, ígéretet is tettek, hogy ezután eljárnak oktatásra.

Palotai elvtárs beszélt még az ünnepélyes taggyűlésről is, melyet 13-án tartanak. Elmondotta, hogy biztosítják a párttagok teljes számú részvételét az ünnepi taggyűlésen. Felhívta még a párttagok figyelmét arra, hogy ezután minden egyes elvtárs a keresete arányában fizessen párttagsági díjat.

A párthatározatok

így kerülnek le az egységes vezetőségi üléstől a párttagok sorai közé. Most mindenütt folyik a párthatározatok ismertetése, ha valamelyik elvtárs nem értett meg valamit, ismét megkérdezheti a pártbizalmi elvtársaktól. Néhány napon belül még egyszer összehívják a népnevelőket is, megbeszélést tart velük az alapszervezet vezetősége és tovább folytatják munkájukat, hogy valóban teljes értékű népnevelő munkát fejthessenek ki az ünnepi taggyűlés előkészítése érdekében.

Farkas József elvtárs már nagyon várja azt a pillanatot, amikor kézhez kapja az új párttagsági könyvét: „A brigád fogadalmat tesz a jobb munkára. Alig várom az ünnepi taggyűlés napját, én is felszólalok majd. Aztán arról sem feledkezem meg, hogy nyomban befizessem a januári párttagsági díjat, amikor kézhezkapom az új párttagsági könyvemet."

Ipari tanulók! Jusson eszetekbe a múlt

Pártunk II. kongresszusán Rákosi elvtárs rámutatott, hogy fejlődésünk egyik biztos záloga az, hogy a szocializmus nevéltjei csak ezután jelennek meg. Pártunk szerető gondoskodása jut kifejezésre abban, amikor biztosítja ipari tanulóink szociális védelmét s azt, hogy a lehető legjobb körülmények között tanulhassák meg választott szakmájukat.

A törvény biztosítja az iparostanulók számára a megfelelő fizetéses szabadságot. A 16 éven aluli tanulók 24, 16—18 éves korig 18 nap fizetéses szabadságot és 12 nap ingyenes üdülést vehetnek igénybe. Ma már tilos az iparostanulók túlóráztatása és éjszakai munkára való beosztása is. A múltban nemcsak a műhelyekben, még az iskolákban is pofozták a tanoncokat. Ipari tanulóink bántalmazása tilos. Tanulóidejük általában két év, de ha egy tanuló nagy ügyességről és szorgalomról tesz tanuságot, tanulóidejét lerövidítik, előbb leteheti a technikai minimum vizsgát. A vizsga sikeres elvégzése után szakmunkás fizetést kapnak. Ebben is érvényesül a szocialista bérezés elve: egyenlő munkáért egyenlő bért.

Az ipari tanulók számára biztosítjuk kulturális és sportigényeik kielégítését is.

Mennyivel más állapotok ezek, mint a múltban! Ha 1933-ban egy inast felvettek a pécsi Spineth-féle kesztyűgyárban, kétheti próbaidő után azt mondta a főnök: sajnos kérem, most nem tudom leszerződtetni, mert kevés a segédem. De csak végezze szorgalmasan a munkáját, ha lehetőség lesz arra, leszerződtetem és a munkával töltött időt beszámítjuk a tanoncidőbe. Aztán egy év, másfél év után közölte a főnök úr, hogy leszerződteti, de sajnos a munkával töltött időt nem számíthatja be a tanoncidőbe. Így azután volt aki öt-hat évig is tanoncoskodhatott, mert a hivatalos tanulóidő négy év volt abban az időben. Sokan inaskodtak abban az időben a Spineth-féle kesztyűgyárban, Schnur József, Kisasszondi József, Ruppert Nándor. De ebben az üzemben nem lehetett „akárki" inas, mert akik ott tanultak, teljes, vagy félárváknak kellett lenniök. Természetesen nem azért, mert Spineth úr sajnálta az árvákat, hanem azért, mert így könnyebben tudott hatéves szerződést kötni, nyugodtabban túlóráztathatta és nyakoncsiphette a „szófogadatlan" inasokat. Jaj volt annak az inasnak, aki rosszul végezte el a főnök által rábízott házimunkát, például a főnök lakásának takarítását, favágást, piaci bevásárlást.

Sokat keresett a tőkés a tanulók kizsákmányolása által. Heti fizetésük csak 2—3 pengő volt. Ezenkívül kötelezte őket, hogy túlórázzanak. A tanoncok munkájával kiszorította a segédeket, mert azoknak ötven fillért kellett volna fizetni egy pár kesztyűért, a tanoncok pedig 25 fillérért is kénytelenek voltak megcsinálni, természetesen ugyanolyan minőségben.

Természetesen ezen kívül is talált módot Spineth, hogy gyarapítsa vagyonát. Tíz év alatt 18 házat, új gyárat a Basamalom úton, teher- és személyautót, balatonmenti villát és ki tudná még elsorolni, hogy mi mindent harácsolt?!

Az iparostanulók nem kérhettek béremelést, mert sokszor meg is pofozta és hazaverte őket ezért, s megígérte, hogy felbontja a szerződést.

Az iparostanulókat a mult rendszer elnyomta. Ha pedig hosszú évek után felszabadultak — munkanélkülivé váltak. Sokszor mondták ezért a segédek, hogy jobb volna még inasnak lenni, mert az ő sorsuk még sokkal rosszabb volt.

Ma, amikor egyenruhás ipari tanulókkal találkozunk, önkéntelenül is eszünkbe jut a mult. Ipari tanulóink ha tanulnak, ha dolgoznak, jusson eszükbe a mult, gondoljanak arra, hogy nem volt mindig ilyen jó sorsuk a fiataloknak, mint nekik van most. S legyenek hálásak azért pártunknak, hogy megbecsült tagjai a társadalomnak. Az új esztendőben lássanak fokozott munkához, jobb tanuláshoz. A szakma minél tökéletesebb elsajátításával köszönjék meg mai boldog, vidám életüket.

Takács József
Szakszervezet Megyei Tanács pol. munkatársa.

A titoista párt és tömegszervezetek a fasizmus szervei

„A „Jugoszláv Kommunista Párt" jelenlegi összetételében, mivel a nép ellenségei, gyilkosok és kémek kezébe került, elvesztette azt a jogát, hogy kommunista pártnak nevezze magát és nem más, mint Tito—Kardelj—Rankovics—Gyilasz-klikk kémfeladatainak végrehajtó gépezete."
(A Tájékoztató Iroda 1949. évi határozatából.)

Árulás a háború előtti időszakban

„Ismeretes, hogy a burzsoázia régóta folyamodik ahhoz a módszerhez, hogy kémeket és provokátorokat toboroz a munkásosztály pártjainak soraiból. Ilymódon igyekszenek e pártokat az imperialisták belülről bomlasztani és maguknak alárendelni azokat. Jugoszláviában sikerült ezt a célt elérniök" — mondja a Tájékoztató Iroda határozata.

A háború előtti időszakban a Jugoszláv Kommunista Pártot belülről hosszú ideig tartó frakcióharcok bomlasztották, amit provokátorok és különféle opportunista elemek erőszakoltak a pártra. A Jugoszláv Kommunista Pártot a gyakorlatban majdnem mindig burzsoá ügynökség vezette, amely letérítette a helyes útról. A párt Központi Bizottsága 30 év alatt több, mint tízszer cserélődött és rendszerint (néhány ritka eset kivételével) áruló összetételű volt.

Ilyen volt a helyzet, amikor Tito és kémtársai befurakodtak a pártba. Titonak és áruló kémtársainak sikerült magukhoz ragadni a párt vezetését.

Tudjuk azt, hogy Tito már a 30-as években rendőrbesúgó kém volt. Érdemes itt megjegyezni azt, mit írt Mac Lean, az egyik hírhedt angol kém Titoról és környezetéről.

Tito *„más volt, mint a kommunisták"*, akikkel addig találkozott. *„nagyon független"* volt. *„tárgyilagosan... szűk dogmatizmus nélkül. ítélt meg minden kérdést... Tito általában hajlott a vitára és hagyta meggyőzni magát, ha megfelelő érveket tudtam felhozni."*

Mac Leannak arra a provokatív kérdésére, hogy *„Jugoszlávia független állam lesz-e, vagy pedig a Szovjetunió része"*, Tito, Mac Lean megelégedésére, nem internacionalista, hanem nacionalista választ adott. Tito egyáltalán nem háborodott fel erre a kérdésre, mint ahogy minden kommunista felháborodott volna rajta, hanem „kitérőleg" így válaszolt: *„... Ön nem tételezheti fel, hogy könnyűszerrel odaadjuk azt, amit ilyen óriási áron szereztünk"*.

„Ez jelenthetett valamit" — fűzte hozzá Mac Lean. *„Talán idővel még tovább fejlődik és inkább nacionalista lesz, mint kommunista?... Érdekes dolgok ezek, érdemes gondolkozni rajtuk..."*

Mac Leannak egyébként a Tito környezetében levő „másfajta kommunistákról" ugyanez volt a véleménye. Az egyetlen, aki nem tetszett neki, Arszo Jovanovics, a jugoszláv népi felszabadító harcok legendás tábornoka, akit a titoista orgyilkosok később megöltek.

„Merev, darabos, hajthatatlan ember — írta Mac Lean Jovanovicsról — *Munkáját rendkívül gondosan végzi... érveit tényekkel, számadatokkal támasztja alá és gyakran hivatkozik a térképre. Valahányszor Tito dührohamot kapott, vagy örömujjongásban tört ki, Jovanovics hallgatott. Mikor azután ezek a kitörések véget értek, rátért a helyzet nyugodt és józan megítélésére. Jovanovics azonban nem tartozott Tito bizalmasai közé..."*

Az angol kém jellemzéséből is megtudjuk tehát, hogy a Jugoszláv Kommunista Párt vezetését, néhány kommunista vezető kivételével, a Tito-féle gyülevész kémbanda kaparintotta meg. Ezt a jugoszláv partizánmozgalom elárulására, a kommunisták tömeges kiirtására használták fel. A legjobb partizánokat, a kommunistákat, a németeknek bejelentett támadásra küldték. Tito klikkje a háború folyamán fizikailag megsemmisítette a JuKP legegészségesebb erőit. A háború előtti 12.000 párttagból 9000 elpusztult. Köztük a JuKP legtöbb kommunista vezetője, akiket Titoék hátulról, orvul gyilkoltak meg.

A JuKP szociális összetétele ennek eredményeképpen nagyon leromlott. A háború befejezésével 141.000 párttag volt és ezek közül csak 3000 volt régi káder. A háború befejezésével a JuKP-nak 10 százaléka volt csak munkás — közöttük igen tekintélyes számban kisiparosok, lumpenproletárok, munkásarisztokraták.

A nacionalizmusba burkolt ellenforradalom

A felszabadulás után, a JuKP-nak nem volt programmja, pedig a program adja meg a kommunista párt számára a világos célt, amit el kell érni, amiért a harc folyik.

A JuKP-nak a felszabadulás után nem volt szervezeti szabályzata. Az ellenség fő támadási iránya, pedig mindig, épp a párt szervezettsége ellen irányul. A párt szervezeti szabályzat nélkül alaktalan tömeg. A JuKP a felszabadulás után, amikor nemcsak lehetőség volt a legalitásra, hanem feltétlenül szükség volt rá, a titoista árulók miatt továbbra is illegalitásban élt. A dolgozók nem tudták, hogy hol vannak a JuKP pártházai, a párttagoknak titkolni kellett, hogy ők párttagok. (A párttagság feltételéért szigorú megrovás, vagy pedig gyakran kizárás járt.) A párttagok nem hordhatták maguknál tagsági könyvüket — a járási pártbizottságok páncélszekrényeiben őrizték — a taggyűléseket titkosan és rendszerint magánlakásokban tartották. A tagfelvétel felülről történt, a tagság megkérdezésével. A párttagok ajánlása formális volt — vagy meg sem volt — gyakran kellett olyanokat ajánlani a pártba, kiket mégcsak nem is ismertek.

A párt illegalitásba kényszerítésével a Tito-klikk elszakította a pártot a tömegektől, és tág tere nyílt arra, hogy a pártba tömegével csempésze be a kulák és egyéb burzsoá, ellenséges elemeket.

A pártot felolvasztották a Népfrontban. A Népfront, szerintük Jugoszlávia alapvető ereje, amely „tömöríti Jugoszlávia népeit", beleértve a kulákokat, a burzsoáziát és ellenséges elemeket is.

Az ellenforradalmat a nacionalizmusba burkolták. A magyarázat mindig és mindenütt az volt, hogy *„mi saját magunkat szabadítottuk fel"* „mi ezért első helyen állunk, legfontosabbak és legelőrehaladottabbak vagyunk a népi demokráciák között", a *„mi* körülményeink egészen mások mint a Szovjetunió körülményei", *„mi* már túljutottunk 17-en", *„nálunk* nem lehet mindent mereven alkalmazni", a „marxizmust-leninizmust revideálni kell" és a többi. Ezeket az áruló „elméleteket" Tito, teoretikusa, Kardelj és a Tito-klikk többi tagjai gyártották. A szemináriumokon ezeket az áruló „elméleteket" tanították, „a legfrissebb elméleti felfedezés"-ként állították be a párttagok és dolgozók előtt.

A fasiszta párt kialakítása

1948 nyarán, amikor a Tájékoztató Iroda történelmi jelentőségű határozata megjelent a Tito-klikkről, Titoék sietve „legalizálták" pártjukat és sürgősen kijelentették, hogy „kéthónapos tagfelvételt" tartanak. A kéthónapos tagfelvétel alatt tágranyitották a párt kapuját a városi és falusi burzsoázia, az jugoszláv nép megátalkodott ellenségei előtt. „Hogy sikeresen vezethessük a társadalom minden rétegét — jelentette ki Neskovics titoista helytartó — ahhoz az szükséges, hogy egyenlő arányban legyen minden réteg pártunkban képviselve. Ügyelnünk kell a közép- és zsírosparasztok, a szegényparasztok és munkások, az iparosok, az ügyvédek, az orvosok, sőt a lelkészek és nyugdíjasok arányszámára is."

Ez volt a titoisták terveiben az úgynevezett „felöltés". A gyilkosok tervének másik része a „likvidálás" volt. Vadállati módon üldözni kezdték mindazokat, akik a Tájékoztató Iroda határozataival egyetértettek. Már ezt megelőzőleg is kinzókamrába vetették a kommunista párt legkiválóbb tagjait. Szreten Zsujovicsot és Andrej Hebrangot, akik hűek maradtak a marxizmus-leninizmus eszméihez. 1948 nyarán, rövid idő alatt, kétháromhónapon belül többezer kommunistát kizártak a pártból, a börtönökbe és koncentrációs táborokba vetették őket, azért, mert nyíltan felmertek lépni, mert elítélték a titoisták árulását és az imperialista táborba való dezertálását. Olyan terror volt ez, hogy még a Gestapo is megirigyelhette volna. A kommunisták és a Szovjetunióhoz hű pártonkívüliek tízezreinek deportálása néhány hónap alatt, Arszo Jovanovics és sok kommunista vezető orvulgyilkolása által tett Himmler, Hitler Gestapo főnökének vadállatiasságán.

Mivé lett ilyen körülmények között a párt? A Tito-Rankovics klikk engedelmes kémszervezetévé, besúgógépezetévé, a fasizmus eszközévé. Ma a tito-fasiszta pártba csak azok léphetnek be, akik gyűlölik a Szovjetuniót és bálványozzák a belgrádi véreskezű hóhért. A párttagoknak kötelességük a pártban, az utcán, otthon a családban minden gyanús szót feljegyezni és az UDB-nak jelenteni. A titoista párt hemzseg a rendőrügynököktől, a párt vezetése összefolyik az UDB-val.

Hasonló a helyzet a tömegszervezetekkel is. A jugoszláv „Népfront" nem egyéb, mint a szovjetellenes uszítás szervezete. A „Népfront" tagjai kötelesek résztvenni az „önkéntes munkán", az ingyenes, jobbágyi munka álcázott formájában. A titoista ifjúsági szervezetekben vad háborús uszítás folyik, állandóak a katonai gyakorlatok. A titoista ifjúsági szervezet kísértetiesen hasonlít a Hitler-Jugendre. Hasonló a helyzet a jugoszláv szakszervezetekkel, a jugoszláv nőszövetségekkel.

A jugoszláv szkuptsina — országgyűlés, — amelyet népinek neveznek, a titoista gyilkosok gyülekező helye. A jugoszláv szkuptsinában a nép fiai nem vehetnek részt.

A jugoszláv nép egyre jobban felismeri elnyomóit. A titoista párt- és tömegszervezetek elvesztették minden hitelüket, mert a jugoszláv nép bojkottálja a titoista tömegszervezeteket. Többizben előfordult már, hogy valóságos röpirateső árasztotta el Belgrádot, Zágrábot és a többi városokat. A kommunisták a rendkívüli nehézségek között új, igazi kommunista pártot szerveznek. A pártsejtek már dolgoznak.

A jugoszláv nép ellenállása egyre határozottabb formát ölt. Hosszú példákat lehetne sorolni a szabotázsokról, robbantásokról, a vonatkisiklatásokról. A jugoszláv népnek van tapasztalata az elnyomók elleni harcban. A jugoszláv nép elkeseredett dühe elemi erővel robbant ki a német fasiszta támadás idején, az áruló királyság ellen, a fasiszta iga ellen. Közeledik az idő, amikor a jugoszláv nép felkel és megdönti a százszorosan áruló gyilkos és kém Tito fasiszta rendszerét.

I. V. Sztálin elvtárs választávirata Rákosi Mátyás elvtárshoz

A Magyar Népköztársaság Miniszterelnöke Elnökének,
RÁKOSI MÁTYÁS elvtársnak.
Budapest.

Fogadja kérem, Elnök Elvtárs, köszönetemet a születésnapom alkalmából küldött baráti üdvözletért és jókívánságokért.

J. SZTÁLIN

Kínai érdemrenddel tüntették ki a Csang-Csung vasútvonal szovjet dolgozóit

Harbin (TASZSZ) Január 1-én Harbinban ünnepi ülést tartottak, amelyen a Kínai Népköztársaság Központi népi kormányának érdemrendjével tüntették ki a kínai Csang-Csung vasútvonalon dolgozó szovjet vasutas szakembereket.

Az ünnepségen jelen voltak Szungkiang tartomány és Harbin élmunkás vasutasai, közéleti képviselői, szovjet vasutas szakemberek és vendégek.

Az elnökség tagjai közt volt Csou En-Laj, a Kínai Népköztársaság népi közigazgatási tanácsának elnöke és A. Sz. Panyuskin, a Szovjetunió rendkívüli és meghatalmazott nagykövete.

Csou En-Laj az ünnepi ülésen tartott beszédében elmondta, hogy a kínai Csang-Csung vasútvonal közös kínai-szovjet igazgatásának három éve folyamán a szovjet kormány szovjet szakembereket küldött Kínába, hogy a kínai Csang-Csung vasútvonalon dolgozzanak.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormánya a szovjet elvtársak iránti hálája jeléül ezeket az elvtársakat „A kínai Csang-Csung vasútvonal közös kínai-szovjet igazgatásának tiszteletére" érdemrenddel tüntette ki baráti segítségnyújtásukért s a Kína és a Szovjetunió közötti barátság megerősítése terén elért sikereikért.

Csou En-Laj lelkes taps kíséretében nyújtotta át az érdemrendeket a szovjet vasutas szakembereknek.

A. Sz. Panyuskin, a kitüntetettek nevében szívből jövő köszönetet mondott a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának.

Harbinban a kínai Csang-Csung vasútvonal és Harbin közéleti képviselői ünnepi gyűlést tartottak a kínai Csang-Csung vasútvonal közös kínai-szovjet igazgatásának tiszteletére emelt emlékoszlop leleplezése alkalmából.

Ugyanezen a napon Harbinban megnyitották a kínai Csang-Csung vasútvonal közös kínai-szovjet igazgatása emlékére létesített múzeumot, amely megmutatja, milyen hatalmas sikereket ért el a vasútvonal a közös kínai-szovjet igazgatás időszakában.

A szovjet tudósok új módszert dolgoztak ki az atomkoncentráció tanulmányozásával kapcsolatban

Moszkva (TASZSZ): A szovjet tudósok a „jelzett" atomok, vagyis a rádióaktív indikátorok segítségével új módszert dolgoztak ki a különböző anyagok összetételének megállapítására és az ezzel kapcsolatos kutatómunkára. Ezt a módszert autoradiográfiának nevezték el. A módszer lényege az, hogy a tanulmányozott tárgyba rádióaktív izotopatomokat, vagyis vegyileg azonos anyagokat kevernek, amelyek azonban más atomsúllyal rendelkeznek. Az ú. n. „jelzett" atomok helyzetének regisztrálására fényszalagot használnak. Lymódon a rádióaktív atomok szinte maguk írják fel elhelyezkedésük pozícióját. Ezután a művelet után mikroszkóp alatt, erős nagyításban nézik meg a fényszalagot. Az autoradiográfiát széles körben alkalmazzák majd a különböző szerves szövetek, a fémötvözetek, stb. tanulmányozásánál.

„Megtisztítják az utat Broz úr előtt"

— A Daily Graphic" cikke

„A Scotland Yard zöld falai mögött a legnehezebb biztonsági munka folyik amely Anglia rendőrségére bármikor béke idején hárult. A rendőrség különleges osztálya készül Joszip Broz — köznéven Tito — látogatására a belügyminisztérium titkos osztályától kapott adatok alapján összeállítja azok névsorát, akiket Tito megérkezésének első percétől figyelni fognak. Tito saját óriási biztonsági szolgálatának számos tagja előre Angliába repül, hogy a Scotland Yarddal tanácskozzék. Tito saját testőrségének kíséretében saját külön repülőgépén fog Angliába repülni. A fiatalodon golyóálló mellényt visel, de ettől függetlenül az angol rendőrség felkészül minden esetleges eshetőségre."

Szajfuddin Kicslu, Howard Fast és Monica Felton újévi nyilatkozata a „Pravda"-ban

Moszkva: A Pravda a nemzetközi békemozgalom több kiváló képviselőjének újévi nyilatkozatát közli:

Szajfuddin Kicslu, az indiai béketanács elnöke, — *hogy 1953-ban végetér a háború Koreában, Malájföldön és Vietnamban. Kívánom, hogy 1953-ban jöjjön létre az igazi béke, valósuljon meg a leszerelés. Bővítsék ki az országok gazdasági és kulturális kapcsolatait, szüntessék be a faji megkülönböztetést és minden gyarmati nép érje el a függetlenséget.*

Howard Fast, amerikai író nyilatkozatában hangsúlyozta:

— *Az amerikai népet még sohasem hatotta úgy át a béke helyreállításának mély vágya, mint most.*

— *Kívánom* — írja a továbbiakban, — *hogy az új évben a béke erői diadalmaskodjanak a háború erői felett. Azt is kívánom, hogy az amerikai nép siljereket érjen el a reakció és a fanizmus elleni harcban.*

Monica Felton, az angol békemozgalom kiváló képviselője ezeket írja:

— *Remélem, hogy 1953-ban megteremtik a világ békéjének alapjait, kívánom, hogy érjen véget a koreai háború és az Ázsiában dúló többi konfliktus, vegyék fel a Kínai Népköztársaságot az Egyesült Nemzetek Szervezetébe, oldják meg békésen a német kérdést, erősítsék meg a kereskedelmi kapcsolatokat a Kelet és Nyugat között. Végül remélem, hogy 1953-ban a nagyhatalmak között megegyezés jön létre, amely a fegyverzet általános csökkentéséhez vezet.*

A begyűjtési minisztérium versenyjelentése

A legutóbbi értékelés szerint megyéink fele jelentősen túlteljesítette tejbegyűjtési tervét. A megyék rangsorában 109 százalékkal Szolnok megye került az élre, második Pest megye, harmadik pedig Fejér megye. Leghátul áll a tejbegyűjtés versenyében Somogy, Győr és Borsod megye.

Az elmúlt héten sok megye szép eredményeket ért el a baromfi- és tojásbegyűjtésben. Számtalan termelőszövetkezet és egyénileg dolgozó paraszt 1952-es beadásának teljesítése után már megkezdte 1953-as tojás- és baromfibeadásának teljesítését is. A tojásbeadásban első Győr megye, második Vas, harmadik Zala megye. Az utolsó helyen Tolna, Fejér és Bács megye áll. A baromfibegyűjtésben Békés, Győr és Csongrád jár az élen, az utolsó helyeken Borsod, Baranya és Szabolcs megye áll.

A hízottsertés begyűjtésének tervét ezideig 8 megye teljesítette túl: Zala, Komárom, Pest, Csongrád, Heves, Fejér, Nógrád és Vas. Utolsó helyen áll a hízottsertés begyűjtés tervének teljesítésében Borsod, Bács és Csongrád megye. Tanácsainknak fokozottabb gondot kell fordítaniok arra, hogy az ütemezést pontosan betartsák és a terv teljesítésével együtt azt is elérjék, hogy minden termelő az előre megállapított időpontban valóban beadja a hízottsertést, s ne maradjon egyetlen hátralékos sem.

Jelentős volt az előrehaladás az elmúlt héten a borbegyűjtés tervének teljesítésében is. Borbegyűjtésben Szolnok megye jár az élen, tervét ezideig már 102.6 százalékra teljesítette, második Vas, harmadik Zala megye. A borbegyűjtés tervének teljesítésében utolsó helyen Borsod, Békés és Hajdu megye áll.

Külpolitikai hírek

Bonn. (ADN). Storch bonni munkaügyi miniszter bejelentette, hogy megvonják a támogatást mindazoktól a munkané küliektől, akik Nyugatnémetországban elutasítják a részvételt a fegyverkezési munkálatokban. Storch ezt az intézkedést a Nyugatnémetországban még érvényben lévő munkaközvetítési és munkanélküli biztosítási törvény 90. §-a alapján akarja meghozni. Az említett paragrafus szerint fel lehet függeszteni a munkanélküli segély folyósítását azokkal szemben, akik vonakodnak egy felajánlott munkát elfogadni.

*

Newyork (TASZSZ). December 30-án New Yersey állam börtönében meghalt English, egyike a „trentoni hatoknak", akiket 1948-ban gyilkosság hazug vádjával ítéltek el. A hat elítélt közül négyet a második tárgyaláson felmentettek. Kettőt — Englisht és Coopert — életfogytiglani börtönre ítéltek. A második per idején Englishen világosan láthatóan súlyos szívbetegsége veszélyes jelei és a védelem képviselői követelték szabadlábrahelyezését, vagy legalábbis megfelelő orvosi kezelést. Ezt azonban nem engedélyezték.

Nemrégen New Jersey állam legfelsőbb bírósága felülvizsgálta English és Cooper perét és megállapította, hogy mindkettő ellen „törvénytelen tanuvallomások" alapján emeltek vádat és ezért perújrafelvételt rendelt el.

*

Berlin (MTI). Egy brémai papírkereskedésben szilveszter napján három részeg amerikai katona „tréfából" meggyújtotta a tüzijátékná' használatos rakétákat. A robbanás következtében az üzlet egész áruraktára és berendezése elégett. Az üzletben tartózkodó 61 éves Frieda Reinhard és a hatéves Hildegard Schmontkowski olyan súlyos égési sebeket szenvedett, hogy kórházba szállítás közben meghalt. Az amerikai gengszterek ügyet sem vetettek a súlyosan sebesült öregasszonyra és gyermekre, gépkocsiba ültek és hangos nevetéssel távoztak tettük színhelyéről.

*

Páris (MTI). a tuniszi bej pénteken rendeletet írt alá a bányajoggal kapcsolatban. A rendelet életbelépése eredményeként a nagy francia kapitalista bányavállalatok részére még fokozottabb lehetőségek nyílnak a tuniszi föld természeti kincseinek kizsákmányolására és profitjaik növelésére.

*

London (MTI). Eden angol külügyminiszter — jelenti az „AFP" — Brit'ej Jugoszlávia londoni nagykövete távozása alkalmából búcsúebédet adott. A titoista nagykövet búcsúztatásán Morgan Phillips, az angol munkáspárt titkára is résztvett.

*

Newyork (MTI). Mint az „AFP" jelenti, a newyorki kikötő mázsakezelői január 1-én sztrájkba léptek. A mázsakezelők sztrájkjukkal béremelési követeléseiket akarják kiharcolni. A kikötő 17 rakpartján teljesen megbénult a forgalom.

*

London (MTI). Egy délangliai tengerparti fürdőhely — Bognor Regis — lelkésze „megváltó" ötlettel szolgált a tömeges emberirtásban jártas háborús gyujtogatóknak. Dr William Snow vikárius egyházközösségének újévi gyűlésén kijelentette: a világot ma elsősorban nem egy új háború fenyegeti, hanem a túlnépesedés. A világon naponta 55.000 új szájnak kell enni adni.

„Elkerülhetetlenül szükséges — javasolja — hogy nemzetközi méretekben valamiképpen szabályozzuk a születéseket. Ez történhetik járvány, éhínség, atomrobbantással végrehajtott pusztítás, vagy közös megegyezés útján. A legcélszerűbb az lenne, ha világparlamentet hívnának össze, amely megszabná, hogy az egyes nemzetek számára évente milyen születési kvótát lehet engedélyezni."

*

(MTI). A „Reuter" jelenti Dzsakartából, hogy Hamangku Buvomo indonéz hadügyminiszter pénteken lemondott. Az elmúlt év októberében az indonéz parlament élesen bírálta a hadügyminiszter politikáját. Buvomo a holland gyarmatosítókon keresztül az ország hadseregét az amerikai imperialistáknak akarta kiszolgáltatni azon mesterkedett, hogy Indonéziát bevonják az agresszív csendesóceáni szövetségbe. E politika ellen október 17-én Indonézia fővárosában a nép hatalmas tömegtüntetésen tiltakozott. E tiltakozás hatására a parlament határozatot fogadott el, hogy meg kell változtatni a hadügyminisztérium vezetését és a fegyveres erők parancsnokságát. Buvomo már akkor lemondással fenyegetőzött, mostanáig azonban meg tudta tartani a minisztérium vezetését.

Wilhelm Pieck elvtárs 77 éves

Berlin (MTI) A német demokratikus sajtó január 3-án vezető helyen emlékezik meg arról, hogy Wilhelm Pieck, a Német Szocialista Egységpárt és a Német Demokratikus Köztársaság elnöke betöltötte 77. életévét. A lapok számos cikkben méltatják a német munkásosztály nagy vezetőjének évtizedes harcát és államférfiúi tevékenységét.

Súlyos károkat okozolt az olaszországi áradás

Róma (TASZSZ) Mint a lapok közlik, az umbriai árvíz következtében sok bakos kényteleu volt elhagyni otthonát, mivel a víz a házáig ha'olt.

A toscanai területen a kiáradt Arno-folyó súlyos károkat okozott. A „L'Unita" a károkat kommentálva, amelyeket az utóbbi hetekben történt áradások okoztak, azt írja, hogy az áradások legfőbb oka a gátak és a partvédelem rossz állapota. Az utóbbi 30 év folyamán csupán néhány folyó mentén végeztek rendszeres medertisztítási munkálatokat.

A norvég kormány újabb jegyzékben tiltakozott a McCarran-Walter-törvény alkalmazása ellen

Oslo (TASZSZ) Az „Arbeiderbladet" washingtoni tudósítójának jelentése szerint Morgenstierne washingtoni norvég nagykövet december 31-én az Egyesült Államok külügyminisztériumának újabb tiltakozó jegyzéket nyújtott át az u. n. McCarran-Walter-törvény alkalmazása ellen, amely szerint az Egyesült Államok kikötőibe érkezett külföldi hajók legénységét külön ellenőrzésnek vetik alá.

NEMZETKÖZI SZEMLE

A kínai Csang-Csung vasútvonal átadása a szovjet kormány őszinte barátságának újabb bizonyítéka

Csou En-Laj, a Kínai Népköztársaság külügyminisztere legutóbbi nyilatkozatában — amelyet Pierre Courtadenak, a „L'Humanité" munkatársának adott — kiemelte, hogy a kínai-szovjet szövetség teljesen újtipusú szövetség, amely a két ország népeinek örök barátságán, közös békétörekvésein alapul. Ennek a szilárd szövetségnek, baráti együttműködésnek újabb ragyogó bizonyítéka a kínai Csang-Csung vasútvonalnak a szovjet kormány részéről a Kínai Népköztársaság kormányának történt átadása.

A Kínai Népköztársaság hatalmas eredményeiben — abban, hogy mint a kínai népi politikai tanácskozó testület állandó bizottságának ülésén Csou En-Laj már bejelenthette: Kína gazdasági helyreállításának időszaka végetért, megkezdődhet a tervszerű építés, megvan a lehetőség az új választási törvény és az alkotmány előkészítési munkálatainak megkezdésére — felbecsülhetetlen jelentősége van a Szovjetunió állandó baráti, testvéri segítségének.

Az 1950. február 14-én megkötött szovjet-kínai barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés bizonyítéka annak, milyen a két nép újtipusú szövetsége. A szerződés — amely mindenekelőtt a békét tartja szem előtt — rögzíti a két felet érintő kérdések közös baráti megtárgyalását, a gazdasági és kulturális kapcsolatok kiszélesítését.

A Szovjetunió e szerződés megkötésekor öt éven át 300 millió amerikai dollár értékű hitelt bizosított a Kínai Népköztársaság részére a helyreállítás és iparosítás megvalósítása céljából. Így gépgyártási, szén- és érebányászati felszereléseket és egyéb, békés építést szolgáló anyagokat szállított és szállít a népi Kínának. Ez a szerződés rendelkezik többek között a most átadott Csang-Csung vasútvonal összes vagyontárgyával együtt 1952. év végén történt átadásáról is.

A szovjet kormány betartotta a szerződést és határidőre átadta a Csang-Csung vasútvonalat. Az ünnepélyes átadáskor szovjet és kínai részről hangsúlyozták a két nagy ország népei újtipusú szövetségének jelentőségét.

A népi Kína és a Szovjetunió barátsága, a Távolkelet és a világ békéjének záloga, a világ békeszerető népeinek igaz örömére tovább mélyül és szilárdul.

Churchill Amerikában

Churchill angol miniszterelnök a hét közepén sietve az Egyesült Államokba utazott, hogy megtárgyalja Eisenhowerrel — még annak hatalomrajutása előtt — azokat a kérdéseket, amelyek az angol kormányt leginkább foglalkoztatják s amelyeknek megoldását leginkább szeretnék.

Churchill mindenekelőtt a brit birodalom erősen megtépázott tekintélyét szeretné helyreállitani. Churchill útjával kapcsolatban az angol burzsoá sajtó is tele van Amerika elleni panaszokkal. A jobboldali „Sunday Express" szerint jó, hogy a miniszterelnök elutazik, hiszen „az angol-amerikai barátság állandó foltozásra szorul." A lap keserűen emlékeztet például az amerikaiak középkeleti tevékenységére és megállapítja: az amerikai külügyminisztérium itt mindig hajlandó engedményeket tenni — Anglia hőrére. A továbbiakban arról ir a lap, hogy — ha kap is Anglia némi „támogatást" az Egyesült Államoktól — ehhez tűszúrások és megalázlatások is vannak mellékelve. Helyreállitani Anglia tekintélyét, — ennek a kérdésnek megoldása nem sok jóval kecsegtet a tárgyalások során.

Churchill nem mulasztja el az alkalmat, hogy ki ne térjen a Honolulu-ban — Anglia részvétele nélkül és háta mögött — kötött csendesóceáni egyezményre, amely — mint ismeretes — az Egyesült Államok és a brit „nemzetközösséghez" tartozó Uj-Zéland és Ausztrália között jött létre. A csendesóceáni katonai egyezmény kérdése olyan fájó pont, amely felett az angol kormány nem tud könnyen napirendre térni. Churchill most megpróbálja bizonyitani, hogy Anglia erős. Ennek „igazolására" a legutóbbi légihadgyakorlat és atomkisérlet „ütőkártyáját" viszi magával uktatáskájában.

A béke kérdése messze kivül marad majd a tárgyalások keretein, amelyeken — a tervek szerint — a Távol- és Középkelet stratégiai kérdéseit, az allanti szervezet jelenlegi helyzetét, Anglia gazdasági nehézségeit — némi „segély" céljából — vitatják meg.

A béke elleni harc azonban minden bizonnyal szerepel majd e két fő háborús gyujtogató tanácskozásainak napirendjén. Ha másban nem is, ebben a kérdésben bizonyosan megegyeznek. Azonban e megegyezés papirfoszlányaival szemben szikla szilárdan áll a népek egységes békefrontja, amelynek munkájában egyre tevékenyebben vesz részt az angol és amerikai nép is. A népek tudják, hogy a béke legyőzi a háborút!

Az amerikai kormány újabb lépése a fasizálódás útján

A nagy pestis- és kolerajárványok idején tarthatták úgy vesztegzár alatt a kikötőket, vizsgálhattak meg minden személyt úgy, mint azt most az amerikai kormány teszi az amerikai kikötőkbe érkező külföldi hajók személyzetével.

Az amerikai bevándorlási törvény új rendelkezéssel bővült az elmúlt napokban. Az új „biztonsági rendszabály" McCarran, a számtalan fasiszta törvény hirhedt szerzője szennyes nevét viseli.

Az amerikai bevándorlási hatóságok emberei már elinduláskor rajta vannak a hajókon, hogy már az út folyamán kiválaszthassák a hajó legénységét.

Az Egyesült Államok fasizálódásának ez az újabb bizonyítéka nagy felzúdulásra adott okott még a — máskor többé-kevésbbé engedelmes — csatlósok körében is. A „szövetséges" kormányok sorra tiltakoznak az amerikai bevándorlási törvény ellen, ami természetesen csak a haladó elemek ellen irányul. Nem vonatkozik a nácikra, a fasisztákra. „Ezek előtt most szabaddá vált az út!" — írja a londoni „Times".

De nemcsak a kormányok tiltakoznak az új bevándorlási törvény ellen. Mind több azoknak a külföldi tengerészeknek a száma, akik megtagadják a választ az amerikai bevándorlási hatóságok tisztviselőinek.

Az amerikai kormány a béke és a haladó politikai eszmék elől akarja elzárni az Egyesült Államok népét. De az amerikai nép egyre inkább felismeri a helyes utat. Hiába próbálkozik a kormány különböző politikai vesztegzárak válogatott módszereivel, a béke erőit az Egyesült Államokban sem lehet megsemmisíteni.

A szocializmus ifjú rohambrigádjainak életéből

Zeri i Popullit

A cerriki olajfinomító az ötéves terv hatalmas alkotása

Az Albán Népköztársaság első ötéves tervének egyik hatalmas alkotása a cerriki olajfinomító, amely évente 150.000 tonna különböző üzem- és kenőanyagot ad majd a népgazdaságnak.

A felszabadulás előtt az ország nyersolaját fillérekért valósággal elrabolták a kapzsi imperialisták. A felszabadulás végetvetett ennek a gyarmati állapotnak és a fekete arany is a nép tulajdonába került, hogy jólétét és boldogságát szolgálja.

A cerriki síkságon gyors ütemben folyik az építkezés. Már lerakták a vízvezetéket, elkészült a csatornázási rendszer több munkáslakóház, az étkezde, a mozi, az olvasóterem és az olajfinomító néhány épülete.

Az olajfinomító több tucat épületből áll majd, a különböző lepárló részlegek mellett hőerőmű, javítóműhelyek és fémhordógyárat is építenek. Az olajfinomító mellett új szocialista város is épül, amelynek az olajfinomító üzembehelyezésekor már 3500 lakosa lesz és a jövőben tovább bővítik. Ezt az új ipari központot Tirana—Durazzo-Elbasszán vasútvonal révén kapcsolják be a közlekedési hálózatba.

Az olajfinomító felépítése hatalmas feladatot jelent az albán dolgozók számára. Több mint 272 ezer köbméter földet mozgatnak meg, sokezer köbméter vasbetont építenek be, 218.000 négyzetméter vakolási munkálatot végeznek és csak az olajfinomító és a város épülete közt 11 kilométer hosszú műutat építenek.

A nagy feladatok elvégzésében jelentős könnyebbséget jelent a Szovjetunió önzetlen, baráti segítsége. Hatalmas buldózerek, toronydaruk, elektromos szivattyúk, villanyhegesztő-berendezések és más korszerű gépek könnyítik meg az építők munkáját. A Szovjetunió értékes segítséget nyújtott már az olajfinomító terveinek elkészítésében is és az építkezéshez kiváló műszaki kádereket küldött.

Az építkezés gyors ütemben folyik. Az olajfinomító és a szocialista város építői az építkezés megindulása óta eltelt néhány hónap alatt nagyszerű eredményeket értek el. Sikerelk biztosítéka az élenjáró szovjet módszerek széleskörű alkalmazása. A Levcsenko—Muhanov-módszer bevezetésével az építők a mult hónap folyamán 128 ezer lejet takarítottak meg.

Kezdetben számos nehézség mutatkozott. A nehézségek leküzdéséért folytatott harcban példát mutattak az építkezés kommunistái. Dalan Pupo, Ali Emini, Guri Serifi, Zaber Bako, Petrit Lamcse kommunisták példamutatóan harcoltak az előirányzatok teljesítéséért és még a nyár folyamán elnyerték a sztahánovista kitüntetést. Példamutatásukat az építkezés valamennyi dolgozója követte. Az építkezés dolgozói harmadik negyedévi tervüket a nagy nehézségek ellenére is 117 százalékra teljesítették, a Népek Bécsi Békekongresszusának megnyitását pedig negyedik negyedévi tervük határidőelőtti teljesítésével köszöntötték.

— Nagy feladatok várnak itt még ránk és sok nehézséggel kell még megbirkóznunk, — mondja Hamit Topcsi sztahánovista. — Elhatározásunk azonban szilárd, mint a szikla. Fel fogjuk építeni a cerriki olajfinomítót, mert ezzel a szocializmus építését és a béke megvédését szolgáljuk.

La Bulgarie d'aujourd'hui

Egy falusi orosz nyelvtanfolyam

Amikor Szvoboda faluban megszervezték az első orosz nyelvtanfolyamot, 25 személy jelentkezett és a tanulás néhány nap multva megindult.

Az öreg Radi Sztojmenov, a termelőszövetkezet mezőőre, sokáig gondolkodott.

— *Idegen nyelvet tanulni - nem könnyű dolog* — mondta a tanítónőnek. — *Öreg vagyok én már a tanuláshoz, nem vehetem fel a versenyt a fiatalokkal.*

Pedig Radi Sztojmenov nagyon szerette az orosz nyelvet. Fia, Vászjo, Moszkvában tanult, agronómusnak készült. Sokat írt apjának a szocializmus hazájáról, a szovjet emberekről, a kolhozparasztok munkájáról és boldog életéről, a csodálatos mezőgazdasági gépekről. Az öreg Radi Sztojmenovot különösen boldogsággal töltötte el az a tudat, hogy fia már jól megtanulta az orosz nyelvet.

Egyik nap Radi Sztojmenovnak levelet hozott a posta. Az öreg boldogan olvasta fia levelét. Legnagyobb meglepetésére a levél végén néhány oroszul írt mondatot látott. Próbálta elolvasni, de nemigen boldogult a mondatokkal. Aznap este sokáig elkerülte szemét az álom.

— *Ha jelentkeztem volna az orosz nyelvtanfolyamra, akkor most már legalább valamit megértenék ezekből a mondatokból...* — ilyen és hasonló gondolatok foglalkoztatták.

Másnap délutánra aztán megérlelődött benne az elhatározás: elindul az esti iskola felé, ahol az orosz nyelvtanfolyam folyt. Némi aggodalommal nyitott be a terembe, mert az járt az eszében, hogy hátha fog sem veszik már, hiszen a tanfolyam már néhány hete megindult.

Minka Georgieva tanítónő szeretettel fogadta.

— *Ülj csak le ide az első padba, Radi apó. Te leszel a tanfolyam legidősebb résztvevője.*

— *Hát bizony már öreg vagyok, de a szívem még fiatal!* — válaszolta az öreg. — *Aztán meg nagyon szeretnék oroszul megtanulni... már a gyerek miatt is...*

Telek-múltak a napok, a hetek, a hónapok és március végén befejeződött az orosz nyelvtanfolyam. Az iskola színpadán a tanfolyam résztvevői orosznyelvű műsorszámokat adtak elő, s az ünnepségen a falu apraja-nagyja megjelent. A kultúrműsor után Minka Georgieva tanítónő kiosztotta a bizonyítványokat. Elsőnek Radi Sztojmenov kapta meg bizonyítványát, mint a tanfolyam legkiválóbb hallgatója.

— *Radi Sztojmenov volt a legidősebb hallgatóm* — kezdte a tanítónő. — *de ő mutatta a legtöbb igyekezetet és ő érte el a legszebb eredményeket a tanfolyam során.*

Az öreg Radi Sztojmenov boldogan szorongatta kezében a díszes bizonyítványt és örömében kövér könny csepp gurult végig ráncos arcán...

Szvoboda faluban most újabb orosz nyelvtanfolyam indul. Radi Sztojmenov lelkesen beszélte rá falujabeliett, hogy jelentkezzenek a tanfolyamra.

Neues Deutschland

Berlin demokratikus övezetében

hatalmas méretű újjáépítési munka folyik. A kormány célja a város neves középületeinek újjáépítése mellett megszüntetni a lakásínséget és egészséges, új lakásokat biztosítani a dolgozóknak. 1952-ben Berlin demokratikus övezetében 2.875 új lakásba költöztek be, a 2.139 Sztálin Allée-i új lakáson kívül.

Az Alexander téren építőállványok erdeje övezi az újjáépülő városházat, amely vörös téglával a főváros egyik jellegzetes épülete. Szemben az építkezéssel az idén létesített szép park és a történelmi nevezetességű újjáépült Marienkirche látható. A templom felépítéséhez a kormány 195 ezer D-márkával járult hozzá. Nyugati irányban az ugyancsak lázas ütemben épülő állami opera és a német történelmi múzeum építőállványai láthatók. A berlini Dóm új kupolatornya mögött a távolban a munkásosztály vörös zászlója leng dicsőségesen az újjáépített híres Brandenburgi kapun.

A Prenzlauer Berg-i körzetben Berlin demokratikus övezetének legnagyobb építkezései folynak. Itt épül az úgynevezett „zöld város" összesen 774 modern lakással, egy központi mosodával, iparostanulóiskolával, óvodával és 6 áruházzal. A romokból felépített festői szépségű Rosengarten és a megszépült új Märchenbrunnen mellett egész sor új park létesült Berlin demokratikus övezetében.

Nem feledkeztek meg kórházak építéséről sem. Ezek közül a legjelentősebb a Friedrichshaini hatalmas modern kórház.

Mialatt Berlin nyugati övezetében eltakarítatlanul hevernek a romok, addig a főváros demokratikus övezetében hatalmas ütemben, páratlan lelkesedéssel gyógyítják a dolgozók a háborús sebeket.

Österreichische Zeitung

Lü In-Juan munkás

A pekingi elektromos centrálében a látogató hiába érdeklődik Lü In-juan után. Ezen a néven senki sem ismeri. Ha a látogató aztán újságot vesz elő a zsebéből és megmutatja az újságban megjelent fényképet, azonnal megkapja a szükséges útbaigazítást.

— Lao In-szün a legkiválóbb művezetőnk! — hangzik a felvilágosítás. — Miért nem ezzel kezdte...

Pedig az ötvennégy éves művezető igazi neve Lü In-juan, de munkatársai évek óta Lao In-szünnek nevezik, ami annyit jelent, hogy „Öreg hős", s igazi nevét már régen elfelejtették.

Lü In-juan ifjúkorában Harbinban dolgozott. Szeretett volna minél rövidebb idő alatt szakmunkássá válni, de ez az akkori Kínában igen nehéz volt.

A túlhajszolt munka következtében Lü In-juan súlyosan megbetegedett. FeletteseI munkaadói többé nem törődtek vele és felesége kölcsönökből, barátainak adományaiból csak nagynehezen tudta előteremteni azt a komoly összeget, amelynek ellenében a harbini orvos hajlandó volt elvállalni a beteg munkás kezelését.

Évek hosszú során át robot, nyomor, és embertelen elnyomás volt Lü In-juan osztályrésze. A japán megszállás idején még súlyosbodott a harbini munkások és így Lü In-juan helyzete is.

1945 augusztusában aztán bevonult a diadalmas Szovjet Hadsereg Harbinba, Lü In-juan és a többi munkás hamar megbarátkozott a szovjet katonákkal, akik gyakran felkeresték őket munkahelyükön is. Lü In-juan az egyik szovjet katonától tanulta meg, hogyan lehet jobban kihasználni az esztergapadot. Hamarosan szoros barátság szálai fűzték össze a szovjet katonákat és az erőmű dolgozóit.

Aztán jött a gyászosemlékű Kuomintang-rendszer. Tizennégy évig vártak a harbini dolgozók arra, hogy felszabadulhassanak a japánok uralma alól, de ugyanaz a nyomor és elnyomás maradt továbbra is az osztályrészük. Titokban szervezkedni kezdtek.

Egy napon aztán diadalmasan bevonult a Kínai Népi Felszabadító Hadsereg a Harbinban megalakították a népi hatalom helyi szerveit. A népi kormányzat a japán tisztek egykori házait átadta az erőmű dolgozóinak. A munkások éppen kis ünnepség keretében vették át új lakásaikat, amikor váratlanul kigyulladt az erőmű. A munkások halálát megvető bátorsággal rohantak az erőműhöz, hogy életét vegyék a tűzvész pusztításának. Ci Min, az erőmű kommunista igazgatója és a többi kommunista dolgozó az első sorokban harcolt a lángokkal. Lü In-juan itt tanulta meg becsülni a kommunistákat, ekkor érezte át, mit jelent az: a nép tulajdonának védelmében harcolni.

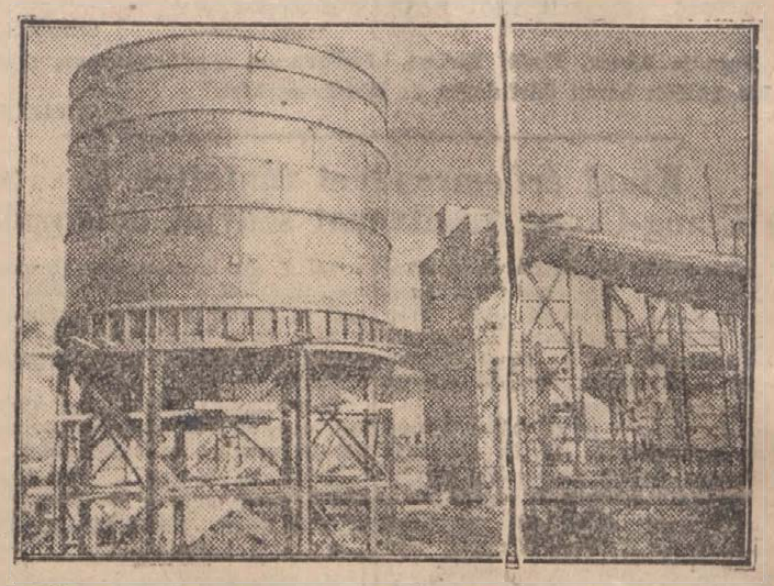
A tüzet sikerült eloltaniok, de az erőmű berendezésében súlyos károk keletkeztek. Szünetelt az áramszolgáltatás. Az ócskavas között volt ugyan két használhatatlannak minősített generátor, de a japánok kivonulásuk előtt minden tervrajzot és cserealkatrészt megsemmisítettek és így csaknem mindenki lehetetlennek tartotta azok üzembehelyezését. Lü In-juan ekkor azt javasolta, hogy a két használhatatlan generátorból készítsenek egyet. Többen megmosolyogták javaslatát, de a kommunistáknál támogatásra talált és azok segítségével tervrajzok és mérnökök nélkül elkészítették a generátort. Harbinban ismét kigyulladhattak a fények.

Lü In-juan boldogan emlékszik vissza ezekre az izgalomtól fűtött napokra és arra az örömre, amit akkor érzett, amikor az ötlete nyomán üzembehelyezett generátor az első áramot termelte.

Sok nehézséggel kellett megküzdenie Lü In-juannak azon az úton, amely a harbini generátortól a pekingi erőműig vezetett. Egyik munkabőstettet a másik után hajtotta végre, bekerült a munkásosztály pártjába, elnyerte a Munka Hőse kitüntetést és most művezető a pekingi erőműben.

Nagyon sokat szeretnék dolgozni, hogy Kínában mindenütt kigyulladhassanak a villanylámpák, hogy megérhessem azt, hogy népünk az évezredes sötétségből a világosságra lépjen, — mondja Lü In-juan.

Képek a Szovjetunió életéből

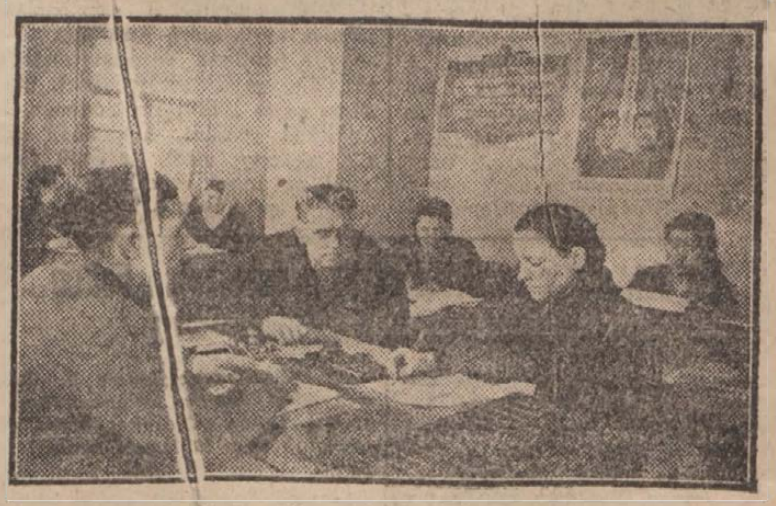

A kujbisevi vízierőmű építkezése télen sem szünetel. Hatalmas mértékben segíti a téli építési munkálatokat az újonnan épült önműködő betongyár, amely naponta többezer köbméter betonnal segíti a világ legnagyobb vízierőművének határidőelőtti elkészítését

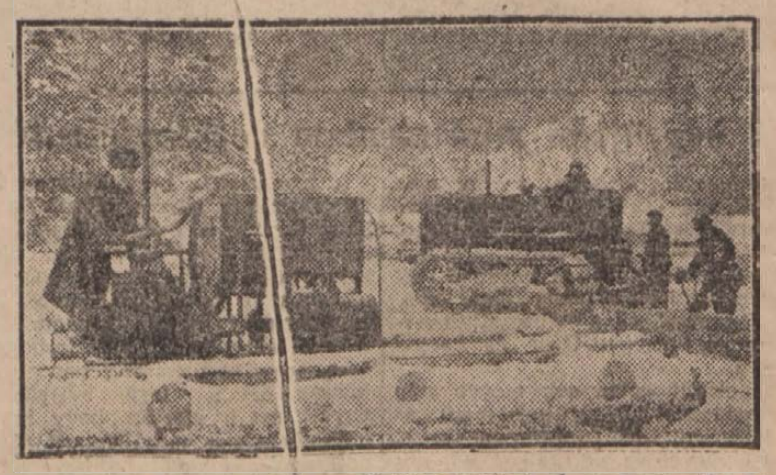
A Szovjetunióban az építőmunka télen sem szünetel. Moszkvában a Dorogomilovszkaja-rakparton újabb magasépület készül. A 31 emeletre tervezett szállodának már a 13. emeletén dolgoznak a gyorskezű szovjet kőművesek.

Képünkön Vaszilij és Szergej Piszkun kőműveseket látjuk, amint a szállodaépület külső falát újfajta kerámialapokkal fedik be.

A Szovjetunió kolhozaiban megkezdődtek az évvégi elszámolások. A Tiraszpol-kerület kolhozainak bevétele például 15 millió rubellel több, mint a mult esztendőben, amikor ezeknek a kolhozoknak összbevétele 50 millió rubelt tett ki. A kerület tizenöt kolhozából tizenhárom kolhoz milliomos kolhoz lett.

Képünk egy kolhozirodát mutat be, ahol a kolhoz vezetősége a kolhoziroda dolgozóival együtt az évvégi zárszámadás munkáját készíti elő. A kolhoziroda dolgozói kivétel kettő felsőbb iskolát végzett.

Távol-Keleten beláthatatlan erdőségek terülnek el, ahol sokmillió köbméter cédrus-, juhar-, tölgy-, vörösfenyő-, és jegenyefát termelnek ki a népgazdaság szükségleteire. Habarovszk határvidékén többtucat erdőipari gazdaságot létesítettek. Ezek a legkorszerűbb gépekkel vannak felszerelve. Az erdőipari gazdaságokon a fakitermeléstől kezdve a raktárra szállításig gépek segítségével végeznek el minden munkafolyamatot.

A képen: közelítés a horszki erdőipari gazdaságban. Balról a mozgó villanytelep látható.

A „Tollal a békéért" pályázat díjnyertes műve.

HATÁRŐRÖK

A nagydarab, csupaizom szakaszvezető olyan óvatosan, vigyázva lucskolta nyakára a vizet, mint egy kényes kisasszony. Szörnyen vigyázott, egyrészt, hogy valahogyan le ne fröcskölje meztelen lábát, másrészt pedig, hogy vízcsobogással, prüszköléssel fel ne ébressze társát, az édesen szunyókáló Vass Jánost. „A tudják még vagy öt percet — gondolta —, nehéz munkája volt az éjjel!" Az eszébe sem jutott, hogy ő maga is nehéz munkát végzett, teljes 16 órát cserkésztek együtt a határmenti tölgyesben. De mit jelent neki. Dudás Sándor szakaszvezetőnek 16 órai szolgálat?! Semmi az, hiszen másfél év alatt igazán megszokni a határőréletet... Ez a gyerek azonban csak most került ide, alig két hete... Hát persze, hogy feldörzsölte a sarkát a csizmában, na meg azután ki is fáradt alaposan. Igaz, nem panaszkodott egyetlen szóval sem! Csak fáradt kocogásán, ügyetlenül palástolt sántításán látszott: nem szokta meg a zömök alföldi fiú a határőrszolgálatot.

A búcsúzó őszi Nap nagyrahízott korongja eltűnt a tölgyes mögött, mutatva: nemsokára indulniok kell. A hatalmas ember végigboronálta szőke tüskére nyírt haját, majd nagyot sóhajtva nekilátott a keserves feladatnak: az ébresztgetésnek:

— János... Halljad, János... Ébredj már, te hétalvó!

Az meg se nyikkant.

Dudás nagyot pattintott a törölközővel és most már hangosabban is mételte a sarki ágyban szuszogó gubanc felé:

— Ébrejd már pajtás! Hé, ébresztő!

Mikor látta, hogy ennek sincs nagyobb hatása, kihúzta magát és egészen „hivatalos" hangon kiáltotta:

— Vass elvtárs ébresztő! A keserves... Nahát... Csakhogy felébredtél! Már azt hittem, hogy egy kézigránáttal tudlak csak kivetni abból az ágyból! Siess, mert pillanatokon belül az alhadnagy elvtársnál kell lennünk!

— Értettem! Kelek már... A mosdóvizet meginni én önthetem ki, igaz?

A szakaszvezető mosolygott. Nem ért rá válaszolni, mert a kancáját tekerte nagyművészien a lábára. Nem akármilyen feladat ez... Nagy részt ettől függ, hogyan bírja a határőr a gyaloglást, az esőtől felázott, csizmamarasztaló utat. Csak mikor már rajt volt a csizma és úgy próbaként megtapodta a padlót, állapította meg:

— Hát, ha olyan nagyon akarod, öntsd ki te!

*

Az erdőből még nem űzte ki az őszi eső nyomait a fáradt, gyenge Nap. Az ázott föld illatát, a korhadó falevelek édeskés aromáját belehelni csak kellemes, ha leszámolja az ember a pocsolyákban gázolást, a cuppogós sarat, a fák tetejéről érkező hideg zuhanyokat. De erre a nedves, gőzölgő földre lefeküdni és teljes mozdulatlanságban órákhosszat néma csendben figyelni, már nem valami mulatságos. A hosszú szakaszvezető kissé szánakozva nézte hát az új fiút, aki utálkozva tisztította kezéről, arcáról a rátapadt földet.

— Húzd jól a hasad alá a sátorlapot, azután gondolj csak arra, milyen jól megmelegszel majd otthon!

Vass János határőr csakazért is mutatta, hogy semmi baj:

— Te talán fázol, Dudás elvtárs? Mert én igazán nem. Egy cseppet sem! Ugy érzem magam, mint otthon!

— Otthon... — a nagydarab ember mocorgott egy kicsit, géppisztolyára támasztotta állát és elmerengett. De jó lehet most otthon! Anyja a kenyeret dagasztja és ahogyan erős ökléi belenyomja a tésztába, az halkan cuppog... Apja, a varjúbajszú öreg paraszt bizonyára olvas. Minden este olvas, mióta villanyt kapott a kis baranyai falu. Eleinte mindenféle szemeteket olvasott... Cowboyregényt, színesfedelű kiskönyveket, meg ami éppen jött... De most már megválogatja, mit vesz a kezébe. Először egy Móricz Zsigmond könyvet fedezett fel. Azután már csak Mórictól akart olvasni. Majd egy városi jött a faluba és könyvankétot tartott „Az aratás"-ról. Hát persze, hogy akkor már azt is át kellett böngésznie, pedig az igen vaskos könyv!

Dudás szakaszvezető félkönyékre emelkedve, félig mondva, félig mormolva beszélte is, amit gondolt. Közben szeme a határon túl, a kifürkészhetetlen sötétben kutatott. Társa mellette úgy fintorgott mint a káposztát szaglászó nyulak. Hát ez az a hős, akiről két hete annyit hall, hogy már a füle fáj tőle!? Ez kapott el már öt kémet, aki most fázósan gubbaszt mellette, miközben a papáról, mamáról ábrándozik!

A szakaszvezető azonban nem vette észre Vass János fanyalgását. Beszélt tovább, mint ahogyan a nagyobb testvér beszél nyűgös kisöccsének, hogy megnyugtassa, elcsitítgassa. Ugy ömlött belőle a szó, mint valami pletykás mámiból. De nem afféle szószátyár vénasszony-fecsegés volt ez. Mélyről jött Dudás Sándor szava, a szívéből. Ugy elképzelte a sötétet kémlelve, a sárban fekve az otthon melegét, hogy valósággal nyelte az otthonsülő kenyér idevarázsolt, ingerlő illatát, hallotta apja dörmögését.

— Tudod, csepp kis ember az én öregem. Csak a feje nagy. Aztán valahányszor olvas, mindig azt mondja: „No, ismét töltöttem egy kis bevalót a kongó hordóba..." Dudás szakaszvezető hirtelen elhallgatott. Ugy megszorította társa csuklóját, hogy annak még a szeme is befátyolozódott. Csak miután kipislogta szeméből a könnycseppeket, látta meg, amit Dudás előbb észrevett: odaát megszakadozott az éjszaka egyenletes sötétje és világosabb-sötétebb foltokra tagolódott. Valaki, vagy valami mocorgott túl a határon.

— Én előbük megyek, te maradj itt!

Észre sem vette a fiatal határőr és már egyedül maradt. Felemelte a géppisztolyt és megcélozta a mozgolódó foltokat. Hevesen emelte fel a fegyvert, de leengedte újra.

— Hisz ezek legalább még háromszáz méterre vannak... És Dudás úgy magyarázta, hogy legjobb közelre bevárni őket, azután biztosra menni... Dudás elvtárs pedig ért hozzá, hiszen már vagy öt határsértőt...

— Maradj csak nyugton egyelőre! — előbb hallotta meg a szakaszvezető suttogását, mint őt magát észrevette volna. — Még messzire vannak... Jöjjenek csak közelebb!

Vass János egyszeriben nyugodt lett. Hogy visszajött melléje ez a nagy, magas ember, ez a hahészédű, tréfálkozó elvtárs, már nem is volt olyan titokzatos a túlsó oldal, olyan sötét az éjtszaka. A szakaszvezető pedig halkabban suttogva a falevelek zizzenésénél, magyarázta:

— Most jönnek át. Nézd, milyen ravaszok! Ugy kihasználják a terepet, mint akik régi rókák a szakmában!

Az éj közben betakarta a hívatlan vendégeket. Csak a gyakorlottabbszemű Dudás látott valamit belőlük.

— Ketten vannak... És éppen nekünk tartanak... Itt, az erdő mellett akarnak belopódzni.

Vassnak veszetül zakatolt a szíve. Valóságos indulót vert mellében. Ujjai fájón feszültek a géppisztolyra és hozzátapadva a földhöz beleölelkezve a sárba várt, várt...

— Nem félek, nem félek! — hajtogatta és attól tartott, hogy ezt a veszett szívdobogást, fogalmak ütemes vacogását meghallja a másik. Igen restelte volna, ha a szakaszvezető észreveszi görcsös izgalmát.

— Készülj! — súgta az egyszerre, halkan, mint a gondolat. A két emberárnyék már előttük néhány méterre kúszott. — De még ne mozdulj! Hadd kerüljenek mögénk... Elvágjuk az útjukat!

*

Az erdei magasfigyelő alól két határőr figyelte a jugoszláv oldalt.

— No, nézd csak, már megint mocorognak azok a patkányok! — állapította meg rosszalóan Kajdi határőr, az őrs tréfamestere. Bitta tizedes kétkedve nézett rá. Nem tudta, igazat mond-e vagy csak valamilyen „heccen" tóri a fejét az apró, fürge legény. Végre is elhatározta: tréfának veszi a dolgot.

— Adja csak ébrébb, Kajdi elvtárs, azt a látcsövet! — kérte a leghivatalosabb hangon.

Kajdi Feri hasonlóképpen folytatta:

— Értettem, tizedes elvtárs! Megtörölgessem a lencséjét? Vagy inkább parancsol egy rakétát?

A tizedes csak legyintett, de azért „szemügyre vette" a kiserdőt. Szinte a feje fájt az erőlködéstől, de nem látott semmit.

— Mondja, Kajdi elvtárs... Mikor jön meg már az esze? Olyan csend van ott a makkosnál, mint az ötemetőben, ahová még virágot sem visznek a vénasszonyok! Mit látott maga mocorogni?!

— A sötétben minden tehén fekete! — adta meg a választ nagyböl csen a másik. — De ha kiérnek az erdő árnyékából, a tizedes elvtárs is meglátja...

A másik legszívesebben cifrát káromkodott volna. Már ő is látott valami mozgást. Gyorsan határozott:

— Eléjük megyek! Figyeljen tovább Kajdi elvtárs, szükség esetén pedig adjon rakétajelet!

Az utolsó szavakat már futtában mondta és csak hálát érte el a hang:

— Értettem, tizedes elvtárs!

A tizedes nem látta Kajdit, de érezte, hogy a szavakból már hiányzik a tréfa nevetésre ingerlő, csiklandós tüskéje. Elpárolgott hát haragja is. Mosolyogva gondolta: Mégis csak rendes gyerek ez a kis Kajdi!

*

Amilyen barátságos, enyhetadó, biztató és üdítő egy tavaszi vagy nyári napon a nagy tölgyeserdő, olyan riasztó, rideg, vigasztalan, komor mély sötétje, gerincetborzoló hidege a későőszi estéken. Vass János cé é akarva-nemakarva kirajzolódtak egy nemrégiben látott rajzfilm képei: az erdő fái, mint csúf, bibircsókos képű boszorkányok és varázslók kinyujtják hosszúkarmú ágkezeiket a betévedt idegen után — őutána.

— Csak ezen legyek túl — fohászkodott hideglelősen Vass és meg sem érezte, hogy Dudás bátorítóan oldalbaböki. — Csak ezen legyek túl, azután úgyis elfogadják a leszerelési kérvényemet... Hiszen családfenntartó vagyok...

Pedig a félelem most még csak simogatta. Igazán akkor fogta jeges markába a szívét, mikor a szakaszvezető egyedül hagyta. Mielőtt azonban elkúszott volna a lesállyról, kioktatta a fiatalabbat:

— Ha mögénk kerülnek, én rájukkiáltok... Te csak fedezz, téged nem is sejtenek. Ha baj van, akkor lőjj! Ne törődj se velem, se mással!

Nehezen teltek a pillanatok. Vass János most már nem magáért, hanem a másikért, a szakaszvezetőért félt. Ugy érezte, azok ketten egyenesen Dudásra mennek. És a szél, ez az álkozott, veséigható szél is mintha betolakodóknak kedvezne. A bibircsókos boszorkányok suttogtak, panaszosan nyögtek, zörögtek és elnyomták a surranó határsértők amúgyis halk neszét.

— Állj, ki vagy?

Ez Dudás hangja! Az ő bátor, mákor vidám, most fenyegető harsogása! A fiatal határőr mindenről megfeledkezett. Elfeledte borzongását, félelmét, már a leszerelésre sem gondolt, csak Dudást féltette. Csak egy gondolatot szörnözött, dobolt, üvöltött az agya: Mi lesz most? Megadják-e magukat? Vállgödrébe szorította géppisztolyát, kapkodva szedte a levegőt és várt... Várt...

Hirtelen sárga láng lobbant. Vakító sárga, nem világító láng. A kézigránát robbanásának szele egyszerre ért hozzá a fülsiketítő dörrenéssel. Aztán csend lett. Még a szél is megijedt, nem nyargalt már a fák között. Vass János szívét ismét markolta fogta a félelem, de másféle félelem, mint az imént. Mi lehet Dudással? Megsebesült? Miért nem szól, miért nem lő? És mi van a határsértőkkel? Nem hallott semmit. Szívének dobogása valósággal megsüketítette. Azután hosszú-hosszú pillanatok mulva meghallotta ismét a csörtetést. A határsértők távolodtak. Az egyedül maradt határőr felemelte a géppisztolyt, óvatosan feltérdelt, imbolyogva felállt és mint a lábadozó beteg az ápolóra, nekidőlt egy vastagtörzsű, barátságos tölgynek. A csörtetés még hallatszott.

Vass János meghúzta a ravaszt. És miközben a géppisztoly szórta a tüzet, megindult előre, ahonnan Dudás hangját hallotta, ahol az a szörnyű, vakító sárga láng lobbant.

*

Bitta tizedes futott. Ugy szaladt, ahogyan csak szíve és tüdeje bírta. Mélyen meggörnyedve ügetett a kes keny, csúszós határőrösvényen, mégis, mintha a levegőben járt volna. Ugy lépett, úgy rakta híres nagy lábait, hogy alig csapott valami neszt. Csak az eddig némán gubbasztó baglyok ijedt, megkepelt vijjogása mutatta, hogy valami rendkívüli zavarja az erdő álmát. A tölgyes széle közelében a tizedes óvatosabbá vált. Itt már kúszva folytatta az utat.

— Segítek egy kissé Dudáséknak — gondolta, miközben pihenőt tartott, hogy kifújja magát — bekísérem a madárkákat, így legalább nem szakad meg a szolgálatuk. Ennek a Dudásnak szerencséje van, burokban született... Egyszerre elkapja a hatodik határsértőt... Már akár előleget is vehet az arany határőr jelvényre!

Továbbindult. Semmit sem látott, de a határőrnek semmi a sötét. A határőr a fülével lát, Bitta is hallása után tájékozódott. Az avar minden moccanása, a levelek zörgése, susogása — mind-mind sokatjelentő útmutatás volt az ő számára. Hirtelen földre lapult. Elért hozzá is Dudás szakaszvezető szava:

— Állj, ki vagy?!

Elég messziről, de érthetően érkezett a szó. A tizedes szája a fülééig szaladt. Halkan heherészett. No, ez megvan! Hogyan is mondta Sztálin elvtárs? Nagyot ütünk annak a disznónak az ormányára, amelyik a mi virágoskertünket akarja feltúrni! Hát ez makkos ugyan, de ilyen disznókra nincs szükségünk...

Ekkor lobbant fel a narancssárnyű tűz. Kézigránát! — döbbent meg Bitta és máris meggörnyedve szaladt tovább. Versenyt szaladt kergetődző gondolataival:

— Mi történt? Miért használtak a mieink kézigránátot? Ellenálltak a határsértők és a hegyükbe vágták? De lehet, hogy amazok dobták és már szabad az útjuk visszafelé?

Hirtelen újra földre lapult. Olyan nagyot, boldogat sóhajtott, hogy majd elfújta maga elől a tócsát, melybe orra, bajsza beleért. Fölötte fütyültek a golyók, a mi géppisztolyunk lövedékei.

— Megvannak hát az enyémek, a mieink... De miért csak egy lő? Azt a keserves uristenit! Csak nem sérült meg mégis valamelyik?!

Ismét csend lett. Nagy, mély csend. Olyan, hogy még a fákról hulló esőcseppek halk koppanása is hallatszott. Talán fél óra is eltelt, talán csak néhány pillanat, mikor Bitta tizedes meghallotta, amit várt: halk, kaparásszerű zajt. Most már úgy figyelt, úgy meresztette a szemét, hogy szinte káprázott belé. Ő is megindult még óvatosabban, mint az az ember előtt, kinek neszezését, lopakodását meghallotta. Nem tudta: ellenség jön-e, vagy barát, Tito kéme, vagy határőrtársa igyekszik-e feléje.

Azután előtűnt a fák alatt kígyóként csúszó ember. Szorgalmasan rakta egymásután könyökét, láteszott, alaposan kioktatták, hogyan kell kúszni. Most már szeme is segítette Bitta tizedest.

— Ez civil... Szóval...

Nem szólt ő egyetlen szót sem. Mikor a másik mellé ért, a géppisztoly agyával lesújtott egyszer, kétszer... Elég volt. A civil fekve maradt, még egy nyögés se bukott ki a száján. Bitta István megkönnyebbedve felsóhajtott:

— Ez megvolna! Ugylátszik, nemcsak Dudás kap kitüntetést! Azám, mi van velük? Nézzük csak...

A fehér rakéta magas ívben szállt az égnek. Ezüsthajnal szállt az erdőre az éj legközepén.

Bitta foglya felnyögött. A tizedes egy kis vizet zöcskölt a megbilincselt ember képére és halkan biztatta:

— Ha zajt csapsz, kiskomán, folytatjuk a kábítást. Hányan vagytok?

A másik keservesen tapogatta tarkóját és csak nyögött.

— Hányan vagytok? — a géppisztoly felemelkedett...

— Ketten... A másik lemaradt...

— Hogyan?

— Lelőtték...

— A kézigránátot ti dobtátok?

A válasz elmaradt. Bitta rátapasztotta kezét a határsértő szájára, géppisztolyát felemelte. Éktelen csörtetéssel igyekezett valaki felé jük.

— Állj, ki vagy?!

— Én vagyok... Vass János!

Bitta megismerte a fiú hangját, de az óvatosság sosem árt. Igy készenlétben tartva a géppisztolyt, válaszolt:

— Mutasd magad!

— Gyere, segíts... Dudás elvtársat hozom...

Vass János hangja kétségbeesetten csuklott el. Bitta azonban nem engedett.

— Gyere már... Én nem mehetek! Mi van Dudással?

Vass határőr nem válaszolt. Csak mikor Bitta és a másik elé leboccsátotta vállairól nehéz terhét, tört ki belőle a kétségbeesés:

— Dudás elvtárs meghalt! Megölték ezek... Ezek a gyilkosok!

A tölgyes fái fölött kibontotta felhőtakaróját a Hold. Rávilágított az erdőben gubbasztó három emberre. A határsértő rémültem összegörnyedt. Nem a ráemelt géppisztoly ijesztette meg. Vass János arca, a határőr szeméből áradó gyűlölet fakasztotta benne az iszonyatot... Tudta: ezentúl már csak ilyen tekintetekkel találkozik...

*

A temetésen az emberek egymás sarkát taposták. A töpörödött, sántító Vajkóné, ez a templombújó, szelíd öregasszony két könyökkel fúrta magát előre, csakhogy lásson valamit. Eljött az örökké bólogató harangozó, Zsigmond Feri bácsi is, aki még Doberdóról hozta magával a szüntelen megelégedést. Mondták is neki a gyülekezők:

— Minek jött, Feri bácsi? Hisz itt se magának, se gazdájának nem akad dolga!

Mások sóhajtoztak:

— Szegény Dudás Sanyi, de fiatal volt!

— Én édes gyerekem!

— Ha mi egyszer elkapnánk ezeket a gyilkosokat!

Azután hirtelen csend támadt. Megfogható, eleven, figyelő csend. Idősebb Dudás Sándor, az apa állt a frissen hantolt sír mellé. Kalapját kezében gyürte, mint aféle beszédhez nem szokott ember szólás előtt. Szeméből, az öreg, kiégett szeméből szivárogtak a könnyek. A csillogó cseppecskék végigszaladtak az arc mély barázdáiban és a széles, lekonyuló varjúszárny-bajuszba vesztek.

Idősebb Dudás halkan, mintegy mesélve beszélni kezdett:

— Jó, nagyon nagyon jó gyerek volt a mi Sándorunk. Fiataságunk segítője, véneségünk támasza... Ki gondol ezután velünk, öregekkel? A mi Sanyink már nyolcéves korában úgy szerszámozta a lovat, vezette, etette az állatokat, úgy dolgozott, mint egy egészember... Ugy is élt mindig...

Az öreg hangját elfojtotta halk zokogás. Könnyein át látta feketébe öltözött asszonyát, ezt a gyenge, munkában fáradt parasztasszonyt, látta, felesége nem sír. Magasra emeli fejét és messze néz, messze, mint aki valahová a távolba beszél. Dudás Sándor is megemberelte magát. Kisujjával szeméhez nyúlt, folytatta:

— Ugy élt mindig az én fiam, mint egészember. Tudja az egész falu, hogy ahol ő szántott, ott bokrosabb volt a búza, bővebben termett a kenyér. Dícsérték a traktorállomáson, csak anyja szidta... Az is csak akkor, ha olajos ruhával jött haza... Soha másért, mert nem érdemelte az én édes fiam...

Az öreg körülnézett. Rálátott a két határőrre, a hadnagyra és Vass Jánosra, akik utolsó útjára elkísérték az arany határőrjelvényes elvtársat.

— Akkor meg éppen nem szidtuk — folytatta most már kemény szóval az öreg, — mikor határőrnek ment. Láttátok, mikor hazajött szabadságra, hogyan állt rajta a katonaruha! Ott lóg a falon a dicséret, amit kapott. Az asszony gyüjtötte a leveleket, amit a hadnagy elvtárs írt. Azokban is csak dicséret volt, soha nem panaszkodtak a mi fiunkra. Itt van az utolsó levél...

Előkaparászta a belső zsebből, a szíve fölül. Onnan olvasta a szemüveghez szokott ember böngésző hangján:

„Jó párttagot, becsületes, hős kommunistát nevelt gyerekéből Dudás elvtárs"... Ezt írta a határőrség nekünk, amikor az ötödik kémet elfogta a gyerek. Nem hagyott egyetlen bitangot sem, egyik se ért el a mi falunkig, pedig mi nem esünk messzire a Drávától... Vigyáztak ránk a fiaink, becsülettel... Az én gyerekem is köztük volt. Büszkék voltunk rá mindig, az én határőrgyerekemre. Büszkék voltunk mindannyira... A mi határőrgyerekeinkre... Mert úgy érzem én, gyerekem nekem minden elvtárs ott az őrsön. Különösen édes gyerekem Vass elvtárs, aki agyonlőtte az én fiam egyik gyilkosát...

Vass János úgy izgett-mozgott, mint akiben bonszorult valami és ki akarja adni. A hadnagy rá is szólt: „Mi a baj, Vass elvtárs?" Az nem válaszolt. Égő szemmel figyelte, mit mond még az öreg. Dudás Sándor pedig most feléjük fordulva beszélt:

— Én most itt, az én édes fiam sírjánál arra kérem az én gyerekeimet, a határőrelvtársakat, hogy írjanak nekem ezentúl is, mint ahogyan a Sanyi szokta... Irjanak gyakran, de legalább minden héten egyszer. És — itt elnehezült, megforrosódott hangja — különösen akkor írjanak, ha egy gazembert, egy ilyen besurranó bitangot lefülelnek! Hadd tudjam, megbüntetik-e az én fiam gyilkosait!

— Szólhatnék? — kérte súgva a hadnagyot Vass határőr.

— Mit?

— Felajánlanám, hogy én írok minden héten az örs nevében...

A hadnagy szemében a csodálkozás fénylett.

— Hát maga le akar szerelni?! Most továbbítottuk kérvényét a parancsnoksághoz!

Az alföldi gyerek nem habozott a válasszal:

— Nem áll az a kérvény, hadnagy elvtárs! Határőr szeretnék már én maradni!

*

„Kedves Dudás Apánk! Most soronkívül írok, mert nagy újság van nálunk. Uj elvtársat kaptunk. Fiatal, jótorkú gyerekét, csak úgy harsonázik a hangja, ha énekel. Hát ennek a fiúnak, Ambrus Péternek adtuk Dudás elvtárs fegyverét. Elmondtuk a fiúnak, milyen ember volt a géppisztoly gazdája. Elmondtuk azt is, hogyan halt meg a titoista kémek kezétől. Azóta úgy megbecsüli a fegyvert az új elvtárs, hogy összeszorul a szívünk, ha nézzük. Csak azt pátyolja, gondozza. Igaz, még nem ért hozzá úgy, mint Dudás elvtárs értett. Gyengécskébb is a gyerek, ügyetlenebb. De belejön majd! Jó határőr lesz belőle! Most nem írok többet, mert Ambrus elvtárs is szeretne írni a papírra, aztán nem maradna hely..."

Vass János a levél alá kanyarította a nevét, majd odatolta a papírt az új elvtárs elé:

— Irj hát, ha akarsz! De siess, mert nemsokára már az alhadnagy elvtársnál kell lennünk... Kezdődik a szolgálat...

Garami László

DOHÁNYON VETT KAPITÁNY

Scserbacsov nagyoperettje a pécsi Nemzeti Színházban

A Nagy Péter életét bemutató szovjet operettet másodszor hozza színre színházunk. Hogy a három éven belül másodszor szériában játszott darabot mégis állandóan telt házak nézik, az Adujev mélyértelmű súlyos mondanivalókkal telt szövegkönyvének, Scserbacsov gyönyörű muzsikájának és nem utolsósorban a pécsi színház művészegyüttese jó, színvonalas előadásának köszönhető.

A „Dohányon vett kapitány" cselekménye

Nagy Péter cár uralkodása idején

játszódik le, a XVII. század fordulóján, a XVIII. század elején. A darab írója a reformátor cár újért, haladásért, népe felemelkedéséért vívott küzdelmét mutatja be, melyet a régihez ragaszkodó, maradi bojárok ellen vívott. Ebben a harcban Péter a feltörekvő polgárságra, a kalmárokra, nemegyszer a nép egyszerű gyermekeire támaszkodott, ami természetesen a hatalmukat veszítő bojárok egyre elszántabb ellenállásába ütközött.

A történelmi tények, szájhagyományok, a korabeli irodalom alapján megírt szövegkönyv hűségesen követi a nagy cár életútját — amennyire keretei engedik és alkotómunkáján túl megmutatja a néphez, a bojárokhoz való viszonyát is a tehetséges, sőt zseniális, de nem egyszer hirtelen haragragerjedő uralkodónak. Péter reformokat léptet életbe, nemcsak az öltözködésben, termelésben, hadviselésben, etikettben, de még a házasodásban is. Egyik terve, hogy összeházasítja a bojárokat, az orosz nemességet a gazdagodó, ügyesen kereskedő kalmárokkal. *„Elég volt az elzárkózásból bojárok!"* — ezt a jelszót igyekszik az ország felemelése, a haladás érdekében mielőbb megvalósítani és ugyanez a cél: az ország érdeke, határainak védelme, kereskedelmének kifejlesztése sarkallja arra, hogy megszervezze, megteremtse az orosz flottát és az orosz tengerészeti személyzetet.

Az operettben Afaki reformátor ceremóniamester, Szmurov kalmár és leánya, Lyuba, néhány holland hajós és fiatal, újért hevülő bojárgyerekek képviselik azt a magot, melyre Péter cár elsősorban épít. *De ezek mellett már megjelenik a nép is: Iván, egy bojár familia muzsikjának személyében.* Iván éleseszű, tanulnivágyó, szerelmes ifjú, ki Szmurov kalmár lányáért lobog és lobogása nem is viszonzatlan. A cár törekvéseit azonban gátolják a maradi bojárok, Nenila Verfolomojevna, a legtekintélyesebb bojár, Szvinyin özvegye és fia: Anton eskütt ellenségei Péter reformista terveinek. Az anya azért, mert ragaszkodik az országot sötétségben, elzárkózásban tartó hagyományokhoz, fia pedig azért, mert válogatás nélkül külföldet mintázza és onnan természetesen csak a rosszat: a húságot, a léhaságot, nem utolsósorban a francia etikettet majmolja. A cár — egy félreértés folytán — mégis Antonhoz, ehhez a nyafka, üres fejűhöz akarja adni Lyubát, Szmurov kalmár leányát. Az esküvő előtt azonban az anya minden tiltakozása ellenére 11 másik bojárfiúval együtt Franciaországba küldi hajósmesterséget tanulni a hencegő, üresfejű bojárfiút, Antonnal együtt elutazik szolgája, Iván, aki Párisban gazdája helyett tanul a tengerészeti akadémián. A bojárfiúkkal utazik Hannibál is, a cár keresztfia, akit Péter egy hordócska rumért vásárolt rabszolgakereskedőktől. A néger fiatalember természetesen az elnyomott Iván pártfogolja annak gazdájával szemben és *e két „hontalan" — a volt rabszolga Hannibál és a muzsik Iván — fejezik ki legszebben, legigazabban a darab eszmei mondanivalóját, ők azok, akik az operetten belül valósággal kinyilatkoztatják:*

a haza a nép hazája!

A nép dolgozik, szenved, nemegyszer vérzik és meghal érte.

A néger Hannibál alakját érdemes külön is megvizsgálnunk, mert ennek alakját Puskin egyik elbeszélésének felhasználásával írta, formálta meg Adujev. „A cár szerecsenében olyannak írja le Puskin Ibrahimot, mint ahogyan Adujev életrekelti, mint ahogyan a pécsi színpadon megjelenik. Szerénynek, nagytudásúnak igazi hazafinak és nem utolsósorban — szerelmesnek látjuk a cár hűséges keresztfiát, reformátor segítőtársát, Dianna grófnő — habár közelannyira sem megformált alak, mint Hannibál, — ugyancsak megtalálhatja eredetijét Puskin elbeszélésében.

A mindvégig fokozódó színpadi feszültség, a darab mondanivalójának kibontakozása és maradéktalan érvényesülése, a történelmi szereplők hűséges megelevenítése természetesen nemcsak az író, nemcsak az édes dallamokat szülő zeneköltő érdeme, hanem a rendezőé is. *Szilágyi Albert és Papp István* jó munkát végzett. V. I. Pudovkin mondta: *„Író s rendező közös munkájának legfőbb feltétele a közös cél: a nép, a nép államának szolgálata."* Nem kétséges, hogy a „Dohányon vett kapitány" megszületése és pécsi bemutatója a nép szolgálatának a jegyében született meg. Erre mutat a rendezők törekvése, mely az eszmei mondanivaló tiszta kicsengésében csúcsosodik ki. Érdemes itt néhány kitűnően kidolgozott drámai ütközőpontot megemlítenünk: Hannibál és Anton összetűzése az első felvonásban, a cár és a bojárasszony párviadala, a cár és a muzsik találkozása — hogy csak az első felvonás ütközőpontjait említsük, mind-mind a rendezők elmélyült munkájáról, *a társadalmi összeütközések céltudatos kidomborításáról tanuskodnak. Külön kiemelendő a rendezői munka egészéből a néma szereplők, a tömegek jó mozgatása, az egyre színesebbé, előbbre való egyéni játék a karon belül.* A falánk bojárlány, a néger Hannibál érkezésekor szepegő szolgálók, a huncutkodó matrózok egyre szervesebb beilleszkedése a cselekménybe, azt bizonyítja, hogy

a rendezők helyes, céltudatos törekvése:

a színpadon szereplő valamennyi művész igazi szerepeltetése.

Nem mentes azonban a rendezői munka a hibáktól. A táncokkal külön cikk foglalkozik, mégis, néhány szóval itt is rá kell térni, egy-két tánc (például a matróztánc) erőszakoltságára, mely rontja az előadás egészét. *Vajjon mit fejeznek ki ezek a táncok? Úgy hisszük, nem sokat.* Néhány apróbb ellentmondás is akad. Így Anton Szvinyin miért jelenik ki Zsuljev kalmár leányára, hogy „olyan jó húsban van, hogy ..." Látnivaló, hogy a Glikeriját alakító Fesztoráczy Kató egyáltalában nincsen jó húsban, nem kövér. Itt helyes lenne a szövegkönyvet megváltoztatni. Ellentmondás van Szvinyin magatartásában is, mikor Hannibállal tűz összeáll. A kardot rántó Hannibáltól első esetben nem fél a bojárfiú, második esetben, mikor a néger valamivel hevesebb, már annyira fél, hogy sikoltva keres védelmet Glikerija szoknyája mögött. Vajjon először miért nem rezzen legalább meg? A pimaszul hencegő, nagyképű Anton nem állhat olyan magabiztosan a felhevült hatalmastermetű tiszt előtt, ha igazi mivoltában, teljes gyávaságában be akarjuk mutatni. Ellentmondás látszik még ott is, ahol a részeg holland hajósok előtt így fakad szólásra Péter: „Itt vannak a külföldi vendégek, röstelem magam." Vajjon miért röstelné magát eszméletlenségig részeg emberek előtt a világosfejű uralkodó olyan csekélység miatt, hogy térdethajt előtte valaki? Természetesen ez az aggály csak úgy jogos, ha a hajósok valóban az eszméletlenségig részegek, annyira ittasak, hogy képesek egy újabb tánnyal táncolni. *Ez utóbbi jelenet különösen brutális és visszataszító, két okból is helyes lenne hát rajta változtatni.* Ezek az apró hiányosságok azonban egy kissé sem rontják le az előadás egészének jó hatását, melyhez a szereplő művészgárda legnagyobb része legjobb tudását adja.

Nagy Péter cárt *Kovács Gyula* hozza színpadra. Maszkja kitűnő, mintha a Nagy Péter című filmből látnánk „minden oroszok cárját" kilépni. Kovács Gyula megeleveníti a természetes életet élő, egyszerűséget kedvelő, népbarát cárt. Néha azonban különleges eszközökkel is él és ez az átélés nemkülönben a hihetőség rovására is megy. Igen helyes az a játék a harmadik felvonásban, mikor a tömeg között Ivánt keresi —, hogy megbizonyosodjék, ő a hajó megmentője vagy sem. Ezt a keresést azonban elhagyja, egyszerűbb, olcsóbb megoldást keres, ami helytelen.

Ezen túlmenően azonban Kovács Gyula alakításának legnagyobb hiányossága az, hogy *nem eléggé szeret.* Sokkal szenvedélyesebben gyűlöl, mint ahogyan szereti Hannibált, Akakit vagy a többieket. Ezzel szemben *kitöréseiben félelmetessé válik, szenvedélyének izzása a Zsuljev kalmárral folyó jelenetét a legtetszőlegesültebb részletté avatja. Buss Gyula* a cár keresztfiát, a néger Hannibált alakítja. Meleg, érző, emberi, olyan, mint ami lennie Puskin és Adujev megírta. Mindig, ha nem is szól, ha csak a háttérben tartózkodik is, de benne él a darabban. Legszebb példa erre a második felvonás párjelenete (Péter Gizivel), mikor a szerelmes Hannibál és Dianna grófnő egymás látásától megittasulva örülnek a régvárt meghitt találkozásnak. Péter környezetéhez tartozik még *Szabó Samu* Akaki ceremóniamestere is. Szabó Samu eredeti, szívből jövő humorral teszi szeretetté a hiú, hazudozó — de mindezek ellenére hűséges ceremóniamestert. Az aranyoskedélyű, fürge ceremóniamester azonban mindig mértéktartó.

a mondanivaló soha nem sikkad el a viccek pergőtüzében.

Somló Ferenc Szmurov kalmárjában a szerető apát, tehetséges, becsületes kereskedőt ismertük meg. Színes, kifejező alakítása mellett színtelenné, lapossá vált az írólag is gyengébben kidolgozott Zsuljev figurája, akit *Komlós András* mutat be. Lyubát *Mátray Mária* alakítja. Úgy érezzük, hogy a *kereskedőlány nem szereti eléggé Ivánt, a szolgalegényt, ez volt az oka annak is, hogy Lyuba nem lopja be magát a közönség szívébe, tragédiáját és örömét nem érezzük igaznak.* Glikerija *(Fesztoráczy Kató)* kissé erőltetettnek, túlaffektáltnak hatott és ezt a hatást csak fokozta a számtalan hanyatesés, nadrágmutogatás. A célt: a külföldimádat kigúnyolását, a férjvadászást más eszközökkel is el lehetett volna érni. *Pataki Erzsi* bojárasszonya súlyos egyéniséget, komoly nagyasszonyt mutatott be. Ő volt az ellentábor, a maradiak legméltóságteljesebb, legrobosztusabb képviselője és az ő bukása jelentette a régiek meghódolását is. Fia Anton, a gőgös mágnás a francia módi kedvelője és hódolója. *Anyjától tulajdonképpen Párisból való hazaérkezésekor szakad el, de ezt Kálmán György nem tudta kellően érzékeltetni.* Kálmán György kissé túl könnyen, operettfiguraként kezelte Anton szerepét, ezért a megalkotott szerep utálatossága, nevetségessége ellenére sem elég mély. *Korodini Ferenc* Iványa emberi, közvetlen. Kissé túlságosan öntudatos azonban az első felvonásban és éppen ezért nem fejlődhet eléggé a második, harmadik felvonásban küzdőképességben, harcosságban. Ez az oka, hogy a szabadságdal egy kissé tűz nélküli való, hogy a harmadik felvonásban Ivánt kissé egysíkúnak, minden szeretetreméltósága ellenére kissé tehetetlennek érezzük és a második felvonásban. Antonnal való párjelenetekor nem érezzük a megcsúfolt férfi a megvert szolga belső forrongását.

A francia környezet: Germaine marquise, Dianna grófnő, Niniche fogadósnő és a két szakács jól illeszkedtek be a kollektívába. *Takács Margit, Péter Gizi, Bázsa Éva, Szalma Lajos és Puskás Tibor* koruk jellemzően francia légkörét hozták a színpadra. A három bojár és a bojárasszony *(Széplaki Endre, Bakos László, Monori Ferenc és Simonyi Magda)* új iránti ellenszenve, apró lázadása, maradisága néha-néha elveszik külsőségekben, feloldódik a humor tégelyében.

A díszletek — *Básthy István* és *Vincze Győző* közös művei — megfelelő keretet adnak a mű hangulatához. Az első felvonás kereskedőháza, a második felvonás francia kertilakja, a harmadik felvonás tengerparti részlete elnyeri a közönség tetszését. Gyengébb a második felvonás fogadó-díszlete, mely túlságosan komor, rideg, eléggé kidolgozatlan.

A „Dohányon vett kapitány" muzsikájáról a későbbiekben írunk. A zenekarral kapcsolatosan azonban meg kell jegyeznünk, hogy *az énekes szereplők hangja alig-alig érvényesül a zenekar önző, öncélú, erőszakos játéka miatt.* Ez a megállapítás pedig nemcsak a hátsó sorokra vagy az emeletre vonatkozik, hanem még az első sorokra is. A vezénylő Endre Emil vagy helyettese tartsa kezében az eddiginél jobban a zenekar irányítását, hogy *játéka ne menjen az előadás, a mondanivaló rovására.*

A „Dohányon vett kapitány"-t a bemutató előadástól kezdődően telt, sőt zsúfolt házak előtt mutatják be a pécsi Nemzeti Színház művészei. A darab sikere legjobb, legszebb bizonyítéka annak, hogy

dolgozóink szeretik, megbecsülik a szovjet népművészetét,

operettművészetét is, mely a mi szocmunkra is iránytmutató. Az előadás közönsége gazdagabban távozott a színházból, mint ahogyan odaérkezett. *Művészi élménnyel, jó szórakozással gazdagodik, ki megnézi a „Dohányon vett kapitány"-t. Az előadás a pécsi Nemzeti Színház művészgárdájának újabb állomása azon az úton, mely a szocialista-realista művészet felé vezet,* mely a szocialista színjátszás felé vezet.

KÉT KÜZDELEM

A „TOLLAL A BÉKÉÉRT"-PÁLYÁZAT DÍJNYERTES MŰVE

Nem vagyok vándor, messze még nem jártam;
Sem alföldi utcán, Kékesünk aljában,
Sem zöldelő bársony krimi kertekben,
Hol csöndes álmot szó az esti szél
S a földdel együtt mindent elmesél
Egy gyönge lány oly szépen, nesztelen
Tűnik távolba aztán át hegyen,
S elveszik ott az esthomályban,
Krimi réten vagy Hegyaljában,
Alföldön, avagy dühös tengeren.
Elvész hát az éjtszaka tündére,
Elvesznek hát az éjtszakák!
Csak vesszenek! Nagy munkánk visszfénye
Foglalja el a birtokát.
Szűnjenek meg a látomások,
Jöjjenek: béke, a szív, a hang,
Régiek helyébe újak mások,
Távozzon a sok léha rang!
Szóljon az élet, a munka szóljon,
A bányász ott lenn a fö'd alatt,
Pusztu jon az vagy meghajoljon
Amely a sok új közt ó maradt!
Jöjjön az üllő, a gőzkalapács
Író, tanító és kazánkovács,
Kiáltsa messzire: ...„éljen a béke!"
„Éljen a nevük, kik haltak érte!"
Ott távol innen a fe'homályban
Füstös romok közt, kéklő ég a'att,
Kik elől sok gazember megszaladt
Ott távol innen, messzi Koreában,
Ott, ott a hegybeásott s fö'dkunyhók alatt,
Elvtárs gondolsz-e a félhomályra,
Füstös romokra, hősi népre,
Békédet óvó Koreára?
Gondold meg elvtárs! Menj a géphez;
Gyorsabban járjon a sok kerék;
Minden mozdulat gondos legyen
S jusson eszedbe: „még elébb!"
Üss nagyobbat rá a vasra,
Hul jon a sok szikra szét,
Járjon a pöröly ördögi táncot,
Adjon az acél új harczenét.
Törjön a fúró még gyorsabban
A fénylő fekete szénbe be!
Jusson eszedbe a sok békeharcos
Kinek inkább nem kedves élete;
De küzd a bátor s hogy golyót kapott
„Békét" rebegett s a földrerogyott;
A többi ment, csak ment előre,
Történtett lila félhomályban.
A te békédért is harcol elvtárs
A sok ifjú hős ott Koreában.

És leszállt a mélyre, a föld szívébe
A bányász, már idős harcos ő.
S többi is mind vele tartott,
Egyik sem volt ott révedő.
Ma békeműszak, harcolni kell;
Folyik a szén már s a csilevonat
Eltűnik fényével az íves kanyarban
Aztán visszajő, megtelve tolat.
Ömlik a gyémánt: a fekete szén,
A szorgos kezek érdeme,
A falvak ezrei utcáin át
Villanyfény hogyan ne ömlene?!
Harc ez itt lenn, béke harca
A harcosok itt egy nagy család,
Tőlük ugyan nem fordulhatna
És nézi is őket a nagy világ.
„Éljen a hős nép, éljen a béke,
Éljen a nevük, kik haltak érte!"
Ott távol innen a félhomályban,
Füstös romok közt, kéklő ég a'att,
Kik elől sok gazember megszaladt,
Ott, távol innen, messzi Koreában!
Feljöttek mind a hősök a föld alól.
Kezükben lámpa, szivükben nóta ég.
Harci kedvüket sugallja a szellő,
Léptüket rezgve kíséri a lég.

És Zsiros Úr ott lenn a határszélen
Ki sír magában, mert minden fáj neki,
És szomszédja ott a szűk utcában
Ki Koreát és a békét élteti
Ellenségek. Gyűlölik egymást. Hát
Zsiros Úr csak morog ha látja ezt,
De nem sejti még, hogy jön majd a vég,
És egyszerre ő is rajtaveszt.
Hogy min, a szomszédja tudta már
A szorgos, a „nagybajszú" Kereki
Ki át lakik ott a szűk utcában
És Koreát és a békét élteti.
Egy ködös késői délutánon
Zsiros Ur mindent kirakott
Mi lim-lom volt, a félszerből
És berendezte, mint kis lakot.
Nem tudta miért még senkisem ott,
Csak bámu'ták milyen furcsa itt
A faluban ez a szokatlanság:
A Zsiros Úr egyszer dolgozik.
Pókhasát húzta, to'ta is mérgesen,
Cipelt fazekat, kályhát, vasat,
Este meg úgy járt mint az árnyék.
A falu fe'é nézett úgy vicsorított
„Hej ha én egyszer visszavágnék?!"

Hogy mi lett a sorsa, tudjuk mi már
Kereki és fia kitettek magukért
Az egyik paraszt, a másik katona;
Amit tettek mind a jó honért
És hogy beteljen ős gyalázata
Zsiros uramnak s a balga kémnek.
Öröme tellett bennük a falunak
Öröme tellett bennük a népnek.
„Jaj annak aki reánktör,
Jaj annak aki ostobán
Át akar gázolni itt mirajtunk.
Népünknek drága, szép honán!"

Nem vagyok vándor, messze még nem jártam,
Éltem a harcot s érzem itt
És láttam a munkánknak szép honában
Vörös zászlóknak erdeit.
Hol csöndes álmot szó az esti szél
S a földdel együtt mindent elmesél
Egy gyönge lány oly szépen, nesztelen
Tűnik távolba aztán át hegyen.
Nem leszek vándor, nem megyek messze,
Én itt maradok.

NYÁRI SÁNDOR
az Építőipari Technikum hallgatója.

A zárszámadások bizonyítják: ahol jó volt a munkaszervezet, fegyelmezett a munka, ott bő jövedelmet kaptak a csoporttagok

Az 1952-es gazdasági év termelőszövetkezeteinknek nagy erőpróbája volt. A fagy, az aszály kedvezőtlenül befolyásolta a gabonaneműek terméseredményeit és különösen súlyos kihatással volt a kapásnövények terméshozamára. *„A régi nagybirtokos-nagytőkés rendszer idején hasonló kedvezőtlen időjárás százezrek számára hozott volna éhínséget és százezreket juttatott volna koldusbotra"* — mondotta Gerő elvtárs. Államunk a dolgozó parasztoknak, de különösen a termelőszövetkezeteknek

jelentős támogatást nyújtott a nehézségek leküzdésére.

A zárszámadást készítő termelőszövetkezeteknek eddig több, mint nyolcmillió forint esedékes hitelt hosszabbítottak meg és közel három millió forintot kaptak vetőmag vásárlására és jelentős kedvezményt kaptak termelőszövetkezeteink a kukorica- és burgonyabeadás csökkentésével is.

Megyénkben 220 tsz és tszcs készített ezévben zárszámadást. Az eddigi zárszámadások bebizonyították a nagyüzemi gazdálkodás fölényét a szétparcellázott kisüzemi gazdaságok fölött. Különösen azokon a helyeken értek el eredményeket, ahol megfogadták a párt és kormány útmutatásait, széles körben alkalmazták az élenjáró szovjet mezőgazdaság módszereit, következetesen harcoltak a párt- és kormányhatározatok végrehajtásáért. A görcsönyi Augusztus 20 tsz keresztsorosan vetett búzájának 12.5 mázsát fizetett holdja, keresztsorosan vetett árpájukról 12 mázsa átlagtermést takarítottak be. Négyzetesen vetett és pótbeporzott kukoricájukról 18 mázsa átlagtermést takarítottak be, amíg régi módszerrel vetett kukoricájuk holdja csak 11 mázsát termett, az egyénileg dolgozó parasztok pedig kilenc mázsa kukoricatermést értek el. Nyári ültetésű burgonyájuk holdja 90 mázsát fizetett, az egyénileg dolgozó parasztok csak 20 mázsa átlagtermést értek el. Ebben az évben több, mint fél millió forinttal nőtt a szövetkezet közös vagyona és mindenből példamutatóan teljesítették beadási kötelezettségüket.

Az élenjáró tsz-ek és tszcs-k eredményei láttára egyre több dolgozó paraszt lép a szövetkezés útjára. Az elmúlt két-három hét alatt Páprádon, Besencén, Hobolban és Kistamásban új termelőcsoport alakult és sok új belépő volt Kákicson, Gerdén, Lothárdon és még számos helyen is.

Termelőszövetkezeteink gazdasági eredményei azonban nem egyformák. Jelentős számmal vannak még csoportok, ahol a hiányos, vagy éppen a rossz vezetés következtében nem gazdálkodtak példamutatóan, elhanyagolták, vagy egyáltalán nem is alkalmazták az élenjáró szovjet mezőgazdasági módszereket, nem tartották rendet, szervezetlen, laza volt a munkafegyelem. Így a kedvezőtlen időjárás okozta nehézségek csak súlyosodtak, megnehezítették a csoport tagságának anyagi helyzetét. Ezt a helyzetet igyekezett kihasználni az ellenség, elégedetlenséget kelteve a rosszul gazdálkodó szövetkezetekben. A lusiákat, a hanyagokat hozta fel példának, hogy keveset kaptak, olyan tagokat, akik kétkaki gazdálkodást folytattak, vagy a legégetőbb munkák idején távolmaradtak a közös munkától.

Itt kell felvetni, hogy jónéhány termelőszövetkezetben nem tartották be az alapszabályt, több háztáji földet szőlőt, vagy jószágállományt hagytak kint a tagoknál a megengedettnél. A villányi Uj Alkotmány tsz azok között van, ahol a lehetőségekhez viszonyítva nem lehet dicsekedni az eredményekkel. Ennek oka, hogy *a tagok többsége a megengedettnél jóval több szőlőt hagyott kinn háztáji gazdaságában és ezek után a szőlők után járószt a termelőszövetkezet fizette az adót, az teljesítette a beadási kötelezettséget.* Ebben a csoportban a munkaszervezet is laza volt. Nem osztották fel egyénekre a területeket, így a tagok nem érezték felelősnek magukat a munkáért. A szövetkezet vezetősége még sem vont le senkitől sem munkaegységet. A laza munkafegyelem miatt nem tudták alkalmazni az új agrotechnikai módszereket, csak igen kismértékben. Nyilvánvaló, hogy a villányi tsz-ben gyenge eredménye van a zárszámadásnak is

A szebényi Gábor Áron termelőszövetkezetben

is megvan az oka az alacsony termésnek és a rossz zárszámadásnak. Egyáltalán nem alkalmazták sem a növénytermelésben, sem az állattenyésztésben az új módszereket. Kukoricájuk egyrészét és a kaszálót kiadták az egyénileg dolgozó parasztoknak és most nincs biztosítva az állatállomány átteleltetése. A munkaszervezetet nem építették ki, nem vezették rendesen a munkaegységeket, egyenlősdi alapján dolgoztak. Ennek következtében csökkent a tagok egy munkaegységre eső jövedelme, *megkárosultak a becsületesen, szorgalmasan dolgozó tagok is a jogtalan munkaegységhigitással, vagy beírással.* A gordisai Déli Őrszem tsz-nél 1200 munkaegységet kellett eltörölni, mert mögötte nem volt tényegesen elvégzett munka. Drávaszabolcson 2000 munkaegységet írtak be jogtalanul.

„Ami a mezőgazdaság szocialista átépítését illeti, itt továbbra is változatlanul az eddig elért eredmények megszilárdítása, a meglévő szövetkezeteink gazdasági megerősítése a főkérdés. Lényegében ennek kell meghatároznia a fejlődés ütemét a továbbiakban" — mondotta Gerő elvtárs a Központi Vezetőség november 29-i ülésén. Tehát megyénkben is legfőbb feladat a meglévő termelőszövetkezetek megerősítése. Ezen belül a vezetés megjavítása, az ellenőrzőbizottságok munkájának megjavítása, melyeknek őrködniök kell a szövetkezet vagyona felett, keményen kell harcolni a gondatlanság, a pazarlás minden megnyilvánulása ellen. Valamennyi tsz-ben és tszcs-ben szilárd munkaszervezetet kell kialakítani.

brigádokra, munkacsapatokra és egyénekre

kell felosztani a területet. Felelőssé kell tenni minden szövetkezeti tagot, hogy a részére kimért területen példamutató munkát végezzen, juttalmazni kell a brigádvezetőket és munkacsapatvezetőket, valamint a tagokat, hogy érdekeltté váljanak a minél nagyobb terméseredmények elérésében. A legszigorúbban sujtsanak le a közös vagyon megkárosítóira, a munkaegységlazítókra és cselőkre. Fordítsanak nagyobb gondot a munkafegyelem megszilárdítására. Büntessék meg azt a tagot, vonjanak le munkaegységet attól a tagtól, aki hanyagul vagy egyáltalán nem végzi el a reá bízott feladatot, igazolatlanul távolmarad a közös munkából.

Különös gonddal kell foglalkozni az alapszabályok betartásával. Nem szabad olyannak előfordulni, mint ami Villányban megtörtént, hogy a megengedettnél sokkal több területet hagyjanak kint a háztáji gazdaságban, mert ez a szövetkezet közös munkájának a rovására megy. Az eddiginél keményebben fel kell lépni az ellenség aknamunkája ellen. Nem lehet megtűrni, hogy a csoportokban az ellenség kénye-kedvére végezhesse bomlasztó munkáját. Nagyobb gondot kell fordítani a tagság politikai és szakmai nevelésére is. Szövetkezeteink vegyék figyelembe az 1951. december 2-i párt- és kormányhatározatot, amely mindenkit arra ösztönöz, hogy minél többet termeljen. Ez érdeke is valamennyi szövetkezeti tagnak és felelős érte a termelőszövetkezet elnöke. Hozzanak javításokat az eddigi hiányosságokon, szélesebb körben alkalmazzák az új módszereket, a jövőévi zárszámadásnál meglátszik majd az eredménye: még bővebben gyümölcsözik a közös munka.

Egy sztahánovista traktoros élete

Szerény, visszahúzódó ember Faddi József az ócsárdi gépállomás traktorosa. Igen keveset beszél, de munkáját mindig pontosan elvégezi, nem panaszkodik rá senki a gépállomáson. Hogy ilyen hallgatag, azt a mult rendszernek „köszönheti" Gyenis János, 24 holdas kulák kényszerítette rá, hogy tűrjön, szenvedjen. Pirkadástól sötét estig húzta az igát Gyenis János földjén és még szép szóra sem méltatták. Azt persze nem egyszer kapta meg, hogy: hallgass!

Szeptembertől novemberig dolgozott Gyenisnél és ment másik kulákhoz. Nyilvánvaló, hogy a kulák nehezen engedett el ilyen munkaerőt, aki két ember helyett végzi el a munkát. Sokszor el is mondta: „Majd meghánod ezt, Jóska! Azt hiszed máshol jobb lesz?" De Faddi Józsefet már nem tudta visszatartani. Lehet, hogy éppen ezért két alsónadrággal és két inggel fizette ki Faddinak a három hónapi munkáját. Gyenis kuláknak igaza volt. Mehetett Faddi akárhová, járhatott napszámba, egyformán szenvedett.

1951-ben Faddi elvtárs az ócsárdi gépállomásra került. Itt nem maradt szégyenben. A jobb élet, a szabadság jobb munkára ösztönözte, hisz most már munkája után megkapta a rendes fizetését. Mindig az elsők között volt a gépállomáson. Idén november 7-re vállalta, hogy őszi tervét 110 százalékra teljesíti. Becsülettel valóra váltotta adott szavát és nem 110, hanem 14 százalékra teljesítette tervét. Jelenleg 192 százaléknál tart a terv teljesítésével és az őszi időnyben eddig 5000 forintot fizetett neki ki a gépállomás.

Államunk megbecsüli azokat a dolgozókat, akik példamutatóan helytállnak a szocializmus építéséért folyó harcban. Más, egy boldog újesztendő köszönt most a Faddi családra: kettős öröm érte őket. Faddi elvtárs most volt Pesten a Földmüvelésügyi Minisztériumban, ahol jó munkájáért megkapta a sztahanovista oklevelet. A november 7-i versenyben elért sikeréért a gépállomás egy néprádióval ajándékozta meg.

De mindennél nagyobb öröm az, hogy a pártszervezet felvette tagjelöltnek, hamarosan megkapja tagjelölt-igazolványát. Ez sok mindenre kötelezi Faddi elvtársat, hiszen komoly megtiszteltetés a párt tagjának lenni. „A páritag kötelessége, hogy minden erejével harcoljon a párt, a dolgozó nép, a haza ügyéért, a Magyar Népköztársaság felvirágoztatásáért" — írja elő a szervezeti szabályzat. Erről nem feledkezik meg Faddi elvtárs.

— Én ígérem — mondja — hogy nem leszek utolsó a munkában és igyekszem segíteni traktorostársaimat is, hogy mielőbb megkapják a sztahanovista oklevelet. Átadom munkamódszeremet, hogy túlteljesítsük a tervet!

Új kultúrotthonban köszöntötték a magyarmecskeiek az újévet

Magyarmecske község dolgozó népe 1952. december 31-én ünnepre ébredt. Ezen a napon avatták fel a kultúrotthont, melyet már régen várták nemcsak a fiatalok, hanem a falu apraja-nagyja is. Alig néhány évvel ezelőtt a falut — a mienket is mást is — a sötétség hazájának nevezték. Nem volt vagy csak kevés helyen találhattunk mozit, könyvtárt, kövesutat, villanyt stb. Ma már egyre sűrűbben gyullad ki a fény a községekben, egyre több kultúrotthon, mozi, népkönyvtár, hangoshíradó, nagyközségotthon szépíti meg a falusi elvtársak életét s teszi még fényesebbé a falut, mint eddig volt.

Dolgozó népünk állama többezer forinttal járult hozzá kultúrotthonunk helyrehozásához, hogy — jogos tulajdonosaik — a dolgozók művelődjenek, szórakozzanak falai között. December 31-én — az avatás napján még a szomszédos községből is felkerestek minket a kíváncsiskodók. Közülük is volt, aki szerepelt a kultúrműsoron és velünk együtt ünnepeltek a gyönyörűen kivilágított kultúrteremben. A vendégeket, — akik több, mint háromszázan voltak — az úttörő pajtások fogadták meleg, gyermeki kedvességgel.

Megható volt valamennyiünk számára, akik jelen voltunk, hogy a mi fiaink és leányaink szerepelnek a színpadon, táncolják a szebbnél-szebb néptáncokat, szavalnak és énekelnek. A jelenlévők lelkes tapssal jutalmazták a fiatalok szép fáradságos munkáját. Valamennyiünk nevében Halasi Antal tanácselnök elvtárs és Tóth Gyula DISZ-titkár elvtárs mondott köszönetet pártunknak és kormányzatunknak a kultúrotthonért. Mi dolgozó parasztok jobb munkával, beadási kötelezettségünk teljesítésével szeretnénk megmutatni, hogy megérdemeljük a kultúrotthont. A műsor után vidám zenével, tánccal búcsúzott el községünk dolgozó népe az ó-esztendőtől és lépte át az új év küszöbét.

Raffai János Magyarmecske.

Népnevelőink ismertessék az új begyüjtési rendeletet!

„A begyüjtés területén vannak eredményeink. A kedvezőtlen mezőgazdasági esztendő ellenére a begyüjtés feladatait alapjában sikeresen valósítjuk meg s biztosítjuk a lakosság zavartalan, mondhatni bőséges ellátását, az összes fontosabb élelmiszercikkben" — mondotta Gerő elvtárs, a Központi Vezetőség ülésén tartott beszámolójában. Gerő elvtárs megállapítása megyénkre is vonatkozik.

vannak komoly eredményeink

a begyüjtés terén. Azonban az 1953. évi begyüjtési terv teljesítéséért alaposabb munkát kell végeznünk, mint az elmúlt évben. Tanácsaink a tervfelbontásnál minden egyes termelővel beszéljék meg a beadás teljesítését és úgy fogadtassák el vele kötelezettségét.

A tojás- és baromfibeadás teljesítését már megkezdték megyénk néhány községében. Szava községben Hegedüs Józsefné dolgozó parasztasszony Sztálin elvtárs születésnapjára vállalta, hogy félévi tojás- és egész évi baromfibeadási tervét teljesíti. Igéretét valóra is váltotta és példamutató teljesítésének híre eljutott megyénk több községébe. Simon László gordisai dolgozó paraszt is követte Hegedüsné példáját.

Dolgozó parasztságunk a beadás teljesítésével egyéni, családi érdekeit is hiven és eredményesen szolgálja. Ezt bizonyítja a mezőgazdaság fokozódó gépesítése, a távoli falvakban kigyulladó villanyfény, új falusi bölcsődék, egészségházak, mozik, kultúrházak százai, a parasztfiatalokból lett főiskolások, egyetemi hallgatók és tisztek sora. Ha nem követelnénk meg a beadást, csökkenteni kellene a mezőgazdasági beruházásokat, a falusi boltokban kevesebb iparcikk lenne, ami sem az államnak, sem a dolgozó parasztoknak nem érdeke.

Megyénk igen sok dolgozó parasztja tisztában van ezzel és igyekszik eleget tenni állampolgári kötelességének. De vannak olyan dolgozó parasztok is, akik nem látják az összefüggést országépítő munkánkkal és a begyüjtéssel.

Ezeket a dolgozó parasztokat kell felvilágosítani népnevelőinknek és a példamutató dolgozó parasztoknak. Ehhez azonban kell, hogy a pártszervezet már most alaposan készítse fel népnevelőit a begyüjtési csatához, hogy a népnevelő ismerje meg munkaterületét és az ország minden dolgozója nevében kérje számon — elsősorban a kommunistáktól — a lemaradást. *„Begyüjtési politikánkban a továbbiakban is biztosítanunk kell, hogy a termelők feltétlenül, az előírt időre, teljes mértékben eleget tegyenek a nép állama iránti kötelezettségüknek"* — mondotta Gerő elvtárs.

De nem elégedhetünk meg az évi terv akármilyen teljesítésével, azzal, ha valaki nem minden részletében, hanem csak globálisan teljesíti a tervét. Vajjon mit szólnának a dolgozók ahhoz, ha csak egyfajta méretű ruhát lehetne kapni az üzletekben? Vagy ha csak egyazon nagyságú cipőt gyártanának, mondván, hogy annak az előállítása legkönnyebb. Bizonyára nem jó szemmel néznék az ilyent. Éppen ezért arra kell törekedni dolgozó parasztjainknak is, hogy minden részletében teljesítsék a begyüjtési tervet.

Az 1953-as állami begyüjtésről

szóló törvényerejű rendelet ugyanazokon a főbb alapelveken nyugszik, mint a tavalyi. Ahol valamelyest módosul a beadás kötelezettsége — ez a módosítás a tényleges teherbíróképesség figyelembevételével történik.

A beadás kötelezettségét — mint eddig is, — a földterület alapján állapítják meg. Ez az intézkedés azt jelenti, hogy aki ugyanakkora s ugyanolyan minőségű földön jobb munkával, több hozzáértéssel, nagyobb terméseredményeket ér el, az megérdemelt előnyökhöz jut, könnyebben teljesíti beadási kötelezettségét a több feleslege marad a szabadpiacra. Éppen ezért a begyüjtési rendelet ösztönözze arra dolgozó parasztjainkat — de különösen termelőszövetkezeteinket, — hogy minden erejükkel harcoljanak a nagyobb terméseredmények eléréséért.

A magas termésátlagok elérése

érdekében használják fel az élenjáró szovjet mezőgazdasági módszereket, a keresztsoros vetést, pótbeporzást, stb. A lippói Béke Őre termelőszövetkezet az elmúlt évben keresztsorosan vetette tavaszi árpáját és 11 mázsa átlagtermést értek el, sima vetésű árpájuknak pedig csak nyolc mázsát fizetett holdja. A beadás teljesítésére való felkészülés tehát elsősorban azt jelenti, hogy fordítsunk több gondot a talajmunkára, a vetőmagra, a trágyázásra, a helyes növényápolásra, alkalmazzuk bátran az új termésfokozó módszereket, érjük el a magas terméseredményeket. — Ezekről most se feledkezzünk meg, amikor néhány helyen még visszavan a vetés befejezése.

Kormányzatunk védi a becsületesen teljesítő dolgozó parasztok jogát, biztosítja, hogy a kötelességüket teljesítő dolgozó parasztok a beadás teljesítése után visszamaradt terménnyel szabadon rendelkezzenek. A tavalyi rendelettől eltérően, idén a beadási kötelezettség teljesítése után fennmaradó napraforgót a termelők olajra és darára cserélhetik be, s azzal szabadon rendelkeznek. Fölös rizstermésüket pedig meghántolhatják és ugyancsak szabadon értékesíthetik.

Népnevelőink minden öntudatos dolgozó parasztival együtt küzdjenek hát az 1953-as beadási terv időelőtti maradéktalan teljesítéséért, a szocializmus építésének sikeréért és ezzel együtt a világot átfogó béketábor erősítéséért.

HIREK

VASÁRNAP, JANUÁR 4

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S u 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Izabella. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás vasárnap estig: Változó felhőzet, több helyen havazás, vagy havaseső. Ma időnként megélénkülő, hőmap gyengébb északnyugati-északi szél. A hőmérséklet főleg keleten tovább csökken. Várható hőmérséklet értékek az ország területére: vasárnap reggel 0— —3, délben 1—4 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 4-én, vasárnap 4 fok alatt lesz.

— **A Közlekedés és Mélyépítéstudományi Egyesület** Pécsi Csoportja 1953 január 8-án 16.30-kor nyilvános taggyűlést tart a MÁV pécsi igazgatóság tanácstermében. Tárgya: Az Egyesület 1952. II. félévi munkája, valamint 1953. évi feladatok ismertetése. A beszámolót tartja: a) A közlekedési tagozat részéről Szolyori Árpád, b) A Mélyépítési tagozat részéről Balázs Ferenc. A beszámolóban az Egyesület a tagság bírálata alá bocsátja az 1952 II. félévi munkáját és bírálatot kér az 1953. évi munkatervre.

— **Az Egyetemi Könyvtár** értesíti olvasóit, hogy az 1953-as évre érvényes könyvtárlátogatási jegyek kiadása január 5-én, hétfőn kezdődik. Személyazonossági iratait mindenki saját érdekében hozza magával, mert a könyvtárt csak az új látogatói jegy felmutatása ellenében használhatja.

— **SZTK tagok figyelmébe!** Értesítem az SZTK biztosítottakat, hogy a XI. számú körzet betegei részére dr. Karg Norbert 1953 január 5-től az Ady E. utcai rendelőben rendel az alábbi időpontokban: d. e. háromnegyed 8—háromnegyed 10-ig, délután fél 5—fél 6-ig.

— **A Mátyás király-utcai ált. isk. dolgozók tanfolyama** új VIII. osztályt indít, amelyre jelentkezhetnek, akik az ált. isk. VII. vagy a volt gimn. és polg. iskola III. osztályát elvégezték. A dolgozók fokozottabb érdeklődésére február elsejével más tanfolyamok is indulnak, amelyekre máris be lehet iratkozni. Az időben jelentkezők kedvezményes könyvellátásban is részesülnek. Jelentkezni szombat kivételével mindennap délután fél 5 órától lehet.

— Hétfőn, ötödikén a Nemzeti Színházban közkívánatra délután fél 4, 6 és este fél 9 órakor Ilonthy Hanna és Rátonyi Róbert lép fel a Harsányi Együttes helyett. (x)

— **Elvesztettem** 200 forintot az Irányi Dániel-téri 5-ös számú üzletben, vagy az Irányi Dániel sarki húsüzletben. Kérem a becsületes megtalálót, hogy adja le Landler utca 24 sz. alá. Egy badirokkant.

— **Találtak az Állami Áruházban** szemüveget, kötött női kesztyűt, nylon erszényt pénzzel, készpénzt. Igazolt tulajdonosai átveheti a pécsi kapitányság hézipénztárában.

KÉT férfit albérletbe felveszek. Március-ötjn 64. 38

KÍKTANKOS, 125-ös Csepel eladó. Márton-utca 9. 37

MAGASLATI-UTON különbejáratú bútorozott szoba fürdőszoba használattal férfinek kiadó. Érdeklődni: Kálvária 32. 39

RÁDIÓ-MŰSOR

ÁLLANDÓ MŰSORSZÁMOK:

Kossuth-Rádió:

5.00—8.30-ig: Reggeli zene — 5.30: Hírek. Lapszemle. — 6.45: A Szabad Nép mai vezércikke. — 7.40: Naptár. — 7.45: Levelezőink jelentik. — 7.55: Műsorismertetés. — 8.30: Műsorzárás. — 12.00: Hírek. Hangos Újság. — 14.00: Időjárás- és vízállásjelentés. — 15.15: Hírek szerbül. — 17.00: Hírek. — 18.40: Hírek németül. — 19.00: Hangos Újság. — 19.30: Hírek szerbül. — 20.00: Hírek. — 22.00: Hírek. — 24.00: Hírek.

Petőfi-Rádió:

6.00: Hanglemezek. — 6.45: Jó reggeli gyerekek. — 7.15: Hírek szlovénül. — 10.00: Hírek. — 11.30: Műsorzárás. — 18.25: Hírek szlovénül. — 21.30: Hírek németül.

JANUÁR 5., HÉTFŐ

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.55: Vasárnapi sporteredmények. — 6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. A szövetkezeti tagok téli foglalkoztatása. 3. Az egyedi takarmányozás: önköltségcsökkentés, hozam emelés az állattartásban. 4. Már most vessünk számot, hogyan teljesíthetjük jól idei beadási kötelezettségünket. — 7.45: Külföldi lapszemle. — 11.30: Nádudvari emberek. Elbeszélés. — 12.30: A magyar rádió népi zenekara. — 13.00: Részletek a Hunyadi László c. operából. — 13.30: Hanglemezek. — 14.15: Heti zenés kalendárium. — 15.00: Úttörő híradó. — 15.30: Nagy mesterek kórusműveiből. Hangl. — 15.50: A magyar rádió kisegyüttese játszik. — 16.20: Ifjú-sági fejtörő. — 16.45: Műsor az úttörők zenei szakköreinek. — 17.15: A Szabad Ifjúság vasárnapi számának ismertetése. — 17.30: Részletek Máthé György könyvéből. — 18.00: Jó munkáért szép muzsikát! A Kismotor- és Gépgyár dolgozóinak. — 20.00: Tízperc külpolitika. — 20.10: Dalolnak a paesisták. Rádiójáték. — 21.30: Táncezene. — 22.27: A rádió szimfonikus zenekara játszik. — 23.50: Magyar népi dallamok.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: A hét zeneszerzője: Erkel. — 7.35: Magyar és szovjet filmekből. — 8.35: Hangszerszólók. — 9.00: Hanglemez. — 9.10: Orosz nyelvlecke kezdőknek. — 9.40: Gyermekzene. — 10.10: Szovjet filmdalok. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: Házy Erzsébet énekel. — 11.00: Zenekari hangverseny. — 16.00: Barátság. Gorbátov elbeszélése. — 16.30: Szívt a Vadnyugat c. film zenéjéből. — 17.10: Hanglemezek. — 17.20: Utazás az Elbán. Előadás. — 17.40: Népművelési híradó. — 18.00: Lucilio Vanini, a haladás vértanúja. Előadás. — 18.45: Hanglemezek. — 19.35: Szív küldi szívnek. — 20.00: Lengyel hegedűmuzsika. — 22.00: Operett-est.

JANUÁR 6., KEDD

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. Állami gazdaságok híradója. — 11.30: A rádió asszonyrovata. 11.50: A magyar rádió szimfonikus zenekara. — 12.30: Hanglemezek. — 13.00: Táncok, baletek. — 13.30: Magyar népi muzsika. — 14.15: A Magyar Hangversenyzenekar játszik. — 15.30: Hanglemezek. — 15.50: A-dur hegedűzongora szonáta. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.40: Orosz nyelvlecke gimn. tanulók részére. — 17.15: Egy falu — egy nóta. — 17.40: Termelési híradó. — 18.00: Dalolj velünk! — 18.20: A pártoktatás anyagához. — Előadás. — 20.10: Bányászok. Részlet Gorbátov regényéből. — 20.40: Tánczene. — 21.20: Szovjet művészek hangversenye. — 22.20: Magyar művészek hangversenye. — 23.20: Szovjet szórakoztató muzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Hanglemezek. — 7.35: Népdalcsokrok. — 8.30: Hanglemezek. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 9.40: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Részletek a Liliomfi c. operettből. — 10.25: Cser Tímea énekel. — 10.40: Szkrjabin műveiből. — 15.00: Haesaturján: Trion. — 15.18: Bartók dalok. — 15.25: A magyar rádió kisegyüttese. — 16.10: Népi demokratikus országok muzsikájából. — 17.10: A MÁV-zenekar játszik. — 18.10: Aspiránsaink a jövő tudósai. Előadás. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.05: Nagy mesterek — nagy művek. — 19.35: Vidám esti muzsika. — 22.00: Hanglemezek.

JANUÁR 7., SZERDA

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Minden gépállomáson fontos feladat a gépjavítás. 3. A szerves trágyák használata. 4. Gergely bácsi megmagyarázza... — 11.30: Németország egységéért. Versek. — 11.40: Szovjet operákból. — 12.30: Szendlay László és zenekara. — 13.00: Szimfónikus szvitek. — 13.30: Szovjet zeneszerzők dalaiból. — 14.15: Erős Klára zongorázik. — 14.30: Hangverseny az ifjúsáznak. — 15.00: Úttörő híradó. — 15.30: Francia békedalok. — 15.50: Irodalmi műsor. — 16.20: Ajándékműsor a hódmezővásárhely-szőrháti ált. isk. tanulóinak. — 17.15: Polkák. Hangl. — 17.30: A béketábor országaiban. — 17.45: Szív küldi szívnek. — 18.10: Építőipari dolgozók félórája. — 20.00: Tíz perc külpolitika. — 20.10: Egy falu — egy nóta. — 20.45: Részlet: Egy fedél alatt c. regényből. — 21.00: A magyar rádió szimfónikus zenekara. — 22.25: Magyar, cseh, lengyel népi muzsika. — 23.30: Beethoven: A-dur szonáta.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Keringők. — 7.35: Hanglemezek. — 8.00: Zenekari hangverseny. — 9.00: Gordonkaművek. — 9.20: Lestyán Sándor beszélgetése úttörőkkel. — 9.40: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Hanglemez. — 10.30: Óvodások műsora. — Hanglemezek. — 15.00: Erkel és Mosonyi operáiból. — 15.30: Szovjet és népi demokratikus híradó. — 15.45: Hanglemezek. — 16.30: A nemzeti függetlenség zászlaja alatt. Előadás. — 16.45: Rohmann Henrik hárfázik. — 17.10: Versek Koreáról. — 17.30: Csárdások, népdalok. — 18.45: Tánczene. — 19.35: Részletek a Blahánné c. daljátékból. — 20.00: Bartók-dalok. — Épül a kommunizmus — épül a szocializmus. — 22.00: Verdi-operákból.

JANUÁR 8., CSÜTÖRTÖK

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. A szövetkezeti demokrácia kifejlesztésével nagyobb eredmények születnek. 3. Hogyan próbálja a klerikális reakció a dolgozó parasztság tanulását elgáncsolni? — 11.30: Új munkaerő. Elbeszélés. — 12.30: Dalok a népek egyetértéséről. — 13.00: Szórakoztató zene. — 14.15: A Rádió Gyermekújság műsora. — 14.50: Bolgár forradalmi dalok. — 15.30: A határ mentén. Elbeszélés — 16.00: Kelet-en két a nap. Hangl. — 16.30: Előadás az 1919-es kommunista márciusokról. — 16.45: Vidám hanglemezek. — 17.00: Külpolitikai kérdésekre válasz. — 17.15: Az Ifjúság hangja. — 17.35: Jó munkáért szép muzsikát! — 18.00: A néphadsereg híradója. — 20.10: Vasból való vár. Zenés mesejáték. — 22.35: Hanglemezek. — 23.00: Esti szórakoztató zene.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00 Vidám lemezek. — 7.35: Hanglemezek. — 8.30: A XIX. kongresszus zászlaja alatt. — 8.40: Hanglemezek. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Corelli műveiből. — 10.50: Ifj. Kovács Imre és zenekara. — 15.00: Ifjúsági műsor. — 15.20: Chopin műveiből. — 15.40: Fiatalok zenei újsága. — 16.10: A magyar rádió kisegyüttese. — 16.40: Portré az ózdi kohóépítések szervezőjéről. — 17.00: Hanglemez. — 17.40: Liszenkó akadémikus. A Falurádió előadása — 17.55: Hanglemezek. — 18.10: Az ötéves terv nyomában. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.05: Fővárosi népi zenekar. — 19.35: A magyar rádió tánczenekara. — 22.00: Hanglemezek.

JANUÁR 9., PÉNTEK

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.45: A rádió asszonyrovata. — 6.00: Falurádió. Mezőgazdasági híradó. — 11.30: Guadeloupi történet. Regényrészlet. — 12.50: A Budapesti Rendőrkapitányság Zenekara. — 13.00: Babos Gyula és zenekara. — 13.30: Szovjet filmzene. — 14.15: A magyar rádió kisegyüttese. — 15.00: Úttörőhíradó. — 15.30: Szórakoztató muzsika. — 15.50: Lakodalom — azerbajdzsáni szvit. — 16.30: Úttörő sporthíradó. — 16.45: Orosz nyelvlecke haladóknak. — 17.15: A pártoktatás anyagához. Előadás. — 17.35: Népek dalai. — 17.55: Nemzetközi kérdések. Előadás. — 18.10: Zenepolitikai kérdésekre válasz. — 20.00: Tíz perc külpolitika. — 20.40: Tánczene. — 20.45: Vészi Endre irodalmi riportja. — 21.00: Weiner Leó műveiből. — 22.25: Fiatal művészek operahangversenye. — 23.25: Hanglemezek.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Hanglemezek. — 7.35: Dalok. Hangl. — 8.15: Csehszlovák muzsika. — 9.20: A hős testvére. Lev Kasszilj regénye. — 10.10: Batári József hegedül. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: A Gyermekrádió műsora. — 11.00: Magyar kamarazene. — 15.00: Hanglemezek. — 15.30: Tinódi lantja. — 16.20: Mai magyar operettekből. — 17.00: Szív küldi szívnek. — 17.40: A magyar nép történetéből. Előadás. — 17.35: Szentirmay Elemér dalaiból. — 18.45: A Bányaipari Dolg. Szakszerv. ének és zenekara. — 19.05: Egy falu — egy nóta. — 19.35: Jó munkáért szép muzsikát. 19.55: Szegedi Ernő zongorázik. — 22.00: A magyar rádió tánczenekara.

JANUÁR 10., SZOMBAT

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Takarmánynormák bevezetése és a takarmányozás rendje. 3. Válasz egy beküldött szakkérdésre. 4. Egy csehszlovákiai termelőszövetkezet zárszámadásának eredményei. — 11.30: Ludosné új gondjai. Elbeszélés — 11.50: Hanglemezek. — 12.30: Balogh József és zenekara. — 13.00: A rádió művészeti híradója. — 13.20: Déli hangverseny. — 14.15: Operettkettősök. — 14.30: Petőfi, a nép költője. — 15.00: Kossuth-kantáta. — 15.30: Beszélő atlasz: Szudán. — 15.45: Állami vállalatok hírei. — 15.50: Vidám hangszerszólók. — 16.10: Szovjet napok — szovjet emberek. — 16.20: A magyar rádió népi zenekara. — 17.15: Strauss-keringők. — 17.30: Vasas központi kultúregyüttes műsora. — 18.00: Falurádió, szövetkezeti híradó. — 18.30: Szív küldi szívnek. — 20.15: Vidám szombat esti zenés műsor. — 22.25: Tánc éjfélig.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Keringők. — 7.35: Operett- és filmzene. — 8.40: Színes muzsika. — 9.45: Görög gyermekek műsora. — 10.10: Szendrő Mária énekel. — 10.30: Hanglemezek. — 10.50: A Sellő c. operából részletek. — 15.00: Hanglemezek. — 15.25: A békekongresszus írófelszólalásaiból. — 15.45: Hanglemezek. — 16.00: A szovjet kórusművészet. Előadás. — 16.35: Közgazdasági negyedóra. — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.10: Tanuljunk énekszót oroszul! — 17.30: Magyar népdalfeldolgozások. — 18.45: Mindenki operája. — 19.35: A magyar rádió kisegyüttese. — 22.00: Offenbach-est.

JANUÁR 11., VASÁRNAP

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Zenés vasárnap reggel. — 8.00: Hírek. — 9.00: Egy falu — egy nóta. — 9.30: Könnyű út a komoly zenéhez. — 10.00: Vasárnapi levél. — 10.10: Egy kis nóta — egy kis móka. — 11.00: A magyar rádió békeműsora. — 11.30: Szovjet zenekari muzsika. — 13.00: Tóki Horváth Gyula és zenekara. — 13.30: Hangos Újság. — 14.15: Művészlemezeink. — 15.30: Keringők. — 16.00: A Szovjetunió szocialista mezőgazdasága. — 16.50: Operettmuzsika. — 17.00: Egy hét a külpolitikában. — 17.20: Preklasszikus muzsika. — 17.40: Kinesos Kalendárium. — 19.00: Szovjet táncezene. — 20.20: Részletek az Igor herceg c. operából. — 21.20: Hangképek a vasárnap sportjáról. — 21.40: Hanglemezek. — 22.10: A magyar rádió táncezenekara. — 23.10: Hanglemezek.

PETŐFI-RÁDIÓ

8.00: Hanglemezek. — 8.30: Falurádió. 1. A Falurádió levelesládája. 2. Mit tartsunk észben? Rendeletek magyarázata. — 9.00: Opera: Bajazzók. — 10.15: Református istentisztelet. — 11.00: Miska bácsi lemezesládája. — 11.30: Idegennyelvű vízjelzőszolgálat. — 11.35: A világirodalom nagyjai. — 12.05: A világ ifjúsága a békéért" — 12.50: Asszony a parton c. kistegényből — 13.00: Ünnepi hangverseny az Albán Népköztársaság kikiáltásának 7. évfordulójára. — 13.40: Zenekari muzsika. — 14.00: Millöcker és Zeller operettjeiből. — 15.00: Tudományos fejtörő. — 15.20: Csárdások, polkák. — 15.45: A Tartós békéért, népi demokráciáért! c. lap ismertetése. — 16.00: A Rádió Gyermekszínházának műsora. — 16.40: Szív küldi szívnek. — 17.00: Kállai István vidám műsora. — 17.30: Hanglemezek. — 18.45: Tavasz a fővárosban. — 20.15: Afrikai népzene. — 22.00: Fischer Annie zongorázik. — 22.35: Hanglemez.

A si-sport helyzete Pécsett

Az év minden szakában reggelenként emberek ezrei hallgatják érdeklődéssel a rádió meteorológiai jelentését, naponta sokezer ember izgatottan néz ki az ablakon, vajjon milyen idő van kint? A természetjárók jó időt várnak, a kerékpárversenyzők napsütést, hátszéllel, a futóversenyek szélcsendet és szárazságot, általában minden sportoló a legmegfelelőbb időt várja. Az érdekek néha találkoznak, sokszor ellenkeznek, de végeredményben mindenki kívánsága egyszer teljesül.

— De mikor? Ha minden „jól" megy vasárnap, ez lesz az utolsó esztendő, amikor hiába várjuk a havat, a téli sportolóknak kedvező időt — mondja Bajtai Dezső, a P. Lokomotív síszakosztályának vezetője. — Pedig minden előkészület megtörtént szakosztályunkban, teljesen felkészülve várjuk a hó leesését, hogy megkezdhessük munkánkat. Szakosztályunk több mint 30 résztvevővel már kora őszel megkezdte a száraz edzéseket, elméleti oktatást. Hetenként két órában politikai előadást is tartunk, nagy érdeklődés mellett. mert versenyzőink tisztában vannak azzal, hogy az ideológiai és szakmai tudás elválaszthatatlanok egymástól. A TSB és a Pécsi Lokomotív igen komoly támogatást nyújt szakosztályunknak. Az elmúlt évben 16 ezer forintot kaptunk felszerelés és egyéb kellékek beszerzésére. Ebben az évben hasonló összegű anyagi támogatást kapunk.

A gárdánk nem rendelkezik nagy erőkkel még, de a fiatalság, melynek nevelésére nagy gondot fordítunk, igen biztató eredményeket ért el az elmúlt évben. Sajgó Pál magyar bajnok elhagyta egyesületünket és a Bp. Bástya versenyzője lett. Kürtös László és Jilly Balázs, akik tavaly is szép eredményeket értek el az országos ifjúsági versenyeken, jelenleg is szakosztályunkban versenyeznek. A szakosztály teljes ifjúsági és serdülő csapata résztvesz a február végén rendezendő budapesti ifjúsági versenyen. Amennyiben meghívást kapunk Mátraházára, úgy az országos bajnokságban is résztvesszünk. Ha az idő megengedi, úgy városunkban is rendezünk hírverő versenyeket, hogy megszerettessük városunk fiatalságával a si-sportot. A mecseki lesiklópálya technikai berendezése igen jó karban van, a pályát december második felében társadalmi munkában helyreállítottuk. Sajnos a siklás gyakorlására nem rendelkezünk kellő tereppel, ezúton is kérjük a városi tanács illetékes szervét, hogy amenynyiben lehetséges, a Kis József kiálló és a Kisrét közötti erdőrészt bocsássák egyesületünk rendelkezésére. Erre a pályára igen nagy szükségünk lenne az utánpótlás, a fiatal gárda nevelése szempontjából. Sajnos a Pedagógiai Főiskola si-szakosztályán kívül más egyesületekben nem nyújtanak lehetőséget a fiatalságnak a sielésre, így egyedül reánk hárul a si-sport életben tartása városunkban. Azonban az anyagi és erkölcsi támogatást megkapjuk, sportolóink szelleme igen kitűnő, bátran merem mondani, hogy feladatunkat teljesíteni fogjuk.

— A Pedagógiai Főiskola si-szakosztálya még csak most született meg január elsején a Pécsi Haladás kebelén belül. Hallgatóink lelkesedéssel vettek részt a szakosztály megalakításában. — mondja Jilek Emil, a Ped. Főiskola testnevelő tanára.

A bányavédőkel fiatalsága érdeklődéssel fordul a „fehér sport" felé. Komlón, Vasason és Pécsbányatelepen igen szépszámú szakosztályok vannak alakulóban. Sajnos terveinket eddig keresztülhúzta a kedvezőtlen időjárás, azonban az országos Meteorológiai Intézet közlése szerint január közepétáján komoly téli időjárás várható. Szakosztályunk a VTSB támogatásával január 18-tól kétszer harmapos edzőtábort létesít Baranyaszentlászlón. E tábor keretén belül képezzük ki főiskolánk versenyzőit, valamint a VTSB által január elején rendezendő társadalmi edzőképző tanfolyam hallgatóit. Ha az időjárás valóban kedvezőre fordul, együttműködve a pécsi Lokomotívval nagyszabású tömegversenyeket rendezünk, hogy megismertessük és megszerettessük üzemeink és iskoláink fiatalságával a si-sportot.

Remélem, a következő évben már több üzemünk, sportkör keretén belül fognak működni szakosztályok, minél több fiatal fogja megszeretni ezt a szép, egészséges sportot — fejezte be nyilatkozatát Jilek Emil.

Hol szórakozzunk?

VASÁRNAP

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány (Bérletszünet) délután fél 4, este fél 8 órakor

MOZI:

Legdrágább kincsünk a gyermek (Kossuth) 9, 11 órakor.

Vindsori vig nők (Kossuth) fél 5, fél 7, 9 órakor

Timur és csapata (Petőfi) 11 órakor

Kívánsági vőlegény (Petőfi) fél 5, fél 7, 9 órakor

Civil a pályán (Park) 4, 6, fél 9 órakor

HÉTFŐ

SZINHÁZ:

„Kérem a panaszkönyvet", a Népszórakoztató Vállalat rendezésében fél 4, 6 és fél 9 órakor

MOZI:

Vindsori vig nők (Kossuth) fél 5, fél 7, fél 9 órakor

Déryné (Petőfi) fél 5, fél 7, 9 órakor

Civil a pályán (Park) 6, fél 9 órakor

MOLNÁR ISTVÁN GYŐZÖTT A FŐISKOLAI SAKKBAJNOKSÁGBAN

A Haladás SE által megrendezett főiskolai sakkbajnokság közel kéthónapos izgalmas küzdelem után véget ért. A bajnokság sorsa az utolsó fordulóban dőlt el. Molnár legyőzte Riessenbergert, Földi viszont csak döntetlent tudott elérni Balogh B. ellen, így a bajnoki címet Molnár mester nyerte.

A verseny végeredménye: 1. Molnár I. 14.5, 2. Földi József 14, 3. Novarovszki L. 12.5, 4. Weinberger F. 12, 5. Haag E. 11.5, 6. Balogh B. 10.5, 7. Drechsler L. 10.5 pontot. (19 résztvevő.)

Molnár megérdemelten jutott a bajnoksághoz, győzelme azonban sokkal nehezebben alakult ki, mint azt általában várták. Csak a 10. fordulóban tudta utólérni a vezető Földit.

A verseny legnagyobb meglepetését Földi szerezte. A 10. fordulótól kezdve a legutolsó forduló megkezdéséig élen volt, s a 10. fordulóig megőrizte veretlenségét. Legyőzte Molnár mestert is. Mindössze egyszer kapott ki.

* **Asztalitenisz:** A Pécsi Vörös Lobogó—Pécsi Postás mérkőzés eredményét a Postás megóvta. A Társadalmi Szövetség az óvást elutasította és a mérkőzés eredményét 11:9 arányban a Vörös Lobogó javára igazolta.

Az eddig lejátszott mérkőzések alapján a táblázat az alábbi:

1. Kaposvári V. M.	3	3	—	33:1	6
2. Pécsi Vörös Meteor	3	3	—	33:13	6
3. Zalaegerszegi V. M.	3	2	1	33:22	5
4. Pécsi Postás	3	2	1	39:31	5
5. Nagyk. Lok.	4	3	1	35:33	4
6. Pécsi Vörös Lobogó	4	2	2	25:35	4
7. Pécsi Szpartakus	3	1	1	29:25	3
8. Kaposvári V. M. II.	4	1	3	25:41	3
9. Pécsi Haladás	3	1	2	27:26	2
10. Kaposvári Kinizsi	2	—	1	11:21	1
11. Nagyk. Bányász	3	—	1	2	25:32	1
12. Nagyk. Postás	3	—	—	3	10:33	0
13. Mohácsi Petőfi					visszalépett	

* **Pécs Városi TSB** Labdarúgó Társadalmi Szövetsége felkéri az összes szakosztályvezetőt, hogy az 1953. évi labdarúgóbajnokság beindításával kapcsolatban tartandó értekezleten jelenjen meg. Az értekezletet folyó hó 5-én, hétfőn este 6 órakor hivatalos helyiségünkben (Megye-utca 18.) alatt fogjuk megtartani. Amelyik sportkör labdarúgó szakosztálya az értekezleten nem képviseltetni magát, azt úgy tekintjük, hogy az 1953. évi bajnokságban nem akar indulni. Azoknak indulásához a TSB nem fog hozzájárulni.

* **A Városi TSB** asztalitenisz Szövetsége a városi egyéni felnőtt és ifjúsági bajnokságokkal kapcsolatban folyó hó 5-én, hétfőn este 7 órakor hivatalos helyiségében (Megye-utca 18.) értekezletet tart. Az értekezleten minden szakosztályvezető megjelenése kötelező. Amelyik szakosztály az értekezleten nem képviseltetni magát, labdakiutalásban nem részesül.

* **A VTSB** felhívja a sportkörök vezetőit, hogy a multévi II. jelentést és a december havi MHK jelentést legkésőbb hétfő déig adják be a VTSB-nek. A jelentési elmulasztókkal szemben fegyelmi eljárást indít a TSB.

* **A vasárnapi** kosárlabdamérkőzések 9 órakor kezdődnek a vasutas sportcsarnokban. Honvéd—Komló I. osztály férfi, B. Haladás—Petőfi I. o. női, Bástya—Haladás I. o. férfi, Mohácsi MTH—Pécsbányatelep I. o. férfi, Mohácsi Vörös Lobogó—Janus P. tartalék női, Mohácsi Vörös Lobogó—Építők tartalék férfi.

RAKODÓ munkára öt férfi munkaerőt alkalmaz a Déldunántúli Áruforgalmat Lebonyolító Vállalat Pécs, Légszeszgyár-u. 13. Munkaügyi osztály. 19

HÁLÓBÚTOR dióbarna, fényezett eladó. Szigeti-út 93. 43

FEHÉR, mély, steppelt gyermekkocsi eladó. Perczel-u. 12. 42

EGY igen jókarban lévő, mély gyermekkocsi eladó. Zsolnay-u. 55. 40

KITŰNŐ PFAFF varrógép eladó. Xavér-utca 2. 41

RAKTÁRNOKI, és ilyen más hasonló állást vállalna. „Szorgalmas kertész" jeligére.

IPARVÁLLALAT keres önálló bérfelosztót és beosztott utókalkulátort. Belépés azonnal. „Iparvállalat" jeligére a kiadóba. 15

600 NEGYSZÖGÖL szőlő, gyümölcsössel, présházzal eladó. INKÖZ-nél. 13

EGY nagyobb garson lakást két szoba, összkomfortosért elcserélnék. Kaposvári egyszoba, konyha, fürdőszobás lakásomat elcserélném hasonló pécsiért. Elcserélném pécsi, belvárosi, két szoba, hallos, összkomfortos lakásomat hasonló budapesti lakásért. Érdeklődni: INKÖZ-nél. 14

NŐI konyhai segéderőt üzemikonyhára alkalmazunk azonnali belépésre. Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat, Pécs, Légszeszgyár u. 13. Munkaügyi osztály. 12

1952 DECEMBER hó 22-ig beadott gumilábbelik javítása elkészült, 8 napon belül vegyék át. Bajcsy Zsilinszky-u. 12. 16

KISKERESKEDELMI Vállalat keres vállalati statisztikust, számlaellenőrt, könyvelőt és adminisztrátort. Ajánlatokat a kiadóba „Női munkaerő" jeligére. 8

CSEREPESEKET és segédmunkásokat felveszünk. Pécsi Épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány u. 14. sz. 1

ANYAHELYETTESNEK dolgozókhoz gyermekek mellé ajánlkozik középkorú, diplomás özvegye. „Meleg szoba" jeligére. 102

A PÉCSI Gázmű felvételre keres gépésztechnikust, lakatos, bádogos és szerelő szakmunkásokat. Jelentkezni: Légszeszgyár-u. 11. szám alatt. 4

ELADÓ: bútorok, tűzhely, mázsa, fürdőgázkályha, boyler, stb. Mandula-u. 3. 182

SZÖLÖT felesbe vagy bérbe vennék, lakással. Cím: Doktor Sándor-u. 25. Kásádi. 35

KÖZÉPISKOLÁT végzett férfi elhelyezkedne segédmunkásnak. „Hozzájárulással" jeligére a kiadóba. 34

RADIÓT, világvevőt vennék, Cimeket 106. számra a kiadóba kérek.

OTTHONT adunk annak az egyedülálló, középkorú asszonynak, aki beteg családunk ápolását vállalja. Cím a kiadóban 32. számon.

MODERN, új konyhabútor eladó. Hegyalja-u. 9. 183

NAGY Bözendorf zongora eladó. Meszestelep, Dobó I.-u. 29. 110

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó, vagy hízóért elcserélhető. Petőfi-u. 26. 109

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Tavasz-utca 15. 108

ÚJ hálószobabútor, diófurnéros, kisipari, eladó. Gáspár-u. 26. (Ágoston templomnál).

2 DARAB hatméteres 6x20-as, szőrzetes gerenda és disznóól eladó. Nagyszokó 24.

IDŐSEBB férfinek vagy nőnek teljes ellátást, gondozást adnánk házingatlanért. Irásbeli ajánlatot „Családtag" jeligére a kiadóba. 31

FIGYELEM! Felhívom ismerőseim és vevőim figyelmét, hogy kárpitos műhelyemet áthelyeztem Rákóczi út 23/a, volt „Sopiana" sörözö mellé Légszeszgyár-utcával szembe. Bárány Tibor kárpitos m. 28

Eladó: keményfagyv, egyes csillár, csónakos varrógép. Sallai-u. 33. Bejárattal szemben. 29

VILÁGOS hálószoba, vajszínű előszobafal eladó. Szilágyi Dezső-u. 2. 33

PONTOS fizetőnek különbejáratú bútorozott szoba ágynemű nélkül kiadó. Cím 44. számon.

PIROSTANKÓS Csepel motorkerékpár 125 ös eladó. Megtekinthető: Szabadszentkirály. Szövetkezeti vendéglőben 17

GYAKORLOTT, gépírni tudó adminisztrátort keresünk. Jelentkezés: 29-75 telefonon, hétfőn. 18

FEHÉR, steppelt, mélykocsi eladó. Aradi vértanuk-útja 41. 36

100-as PRIMA Csepel, 125-ös Puch eladó. Rákóczi-út 78., udvarban. 24

BUTOROZOTT SZOBA azonnalra kiadó. Miklós-u. 14. 25

ELADÓ 500-as, generálozott Puch motorkerékpár hétfőtől. Sallai-u. 41. 23

KONYHASZEKRÉNY eladó. Kiss Rókus-u. 16. szám. 16

KEVESET HASZNÁLT igáskocsi, lőszerszám, csecskavágó, hízottsertés eladó. Engels-u. 7. 18

VESZEK 3+1, 3+2 rádiókészülékeit! Értesítést Schiller, Zsinkó István-u. 2. 16

ASZTALI- és Csikótűzhely, szecskavágó, répavágó eladó. József Attila-u. 13. 14

TELJESEN új, fekete téli férfikabát, sötét férfi ruha eladó. Erreth Lajos-u. 29. Földszint 1. 13

MODERN, új hálószoba diószínre fényezett eladó. Tompa Mihály-u. 26. 12

MINDENESNEK elmennék 15-ére. Cím: Bathányi-u. 15. 11

KÉTSZEMÉLYES rekamié 2 fotellal eladó. Fürst Sándor-u. 67. Gyárváros. 10

SPORTKOCSI, gyermek széket vennék. Ajánlatot 117. számra a kiadóba. 9

ZONGORA, rövid, körpáncélos, harmónium alkalmi áron eladó. Erdősi, Kossuth-u. 89. 8

KÖNYVELÉSBEN, bérelszámolásban és mindennemű adminisztratív munkában jártas férfi munkaerő azonnalra elhelyezkedne. Ajánlatot „Pontos" jeligére kérem leadni.

HARISNYAFEJELÉST tökéletesen készítek elhasznált harisnyaszárakból. Megye-u. 11., földszint jobbra. 6

CSIKÓTŰZHELY eladó. Zombor-u. 11. 5

ELADÓ konyhaszekrény. Ady Endre-u. 25.

NŐI kerékpár kitűnő állapotban eladó. Alkotmány-u. 51. Víg.

EGY tekercs autóbuszjegy elveszett, kérem megtalálóját jutalom ellenében adja a közlekedési forgalmi irodába.

HÁLÓSZOBABÚTOR, új diófaszínre fényezett, eladó. Tettye-u. 15.

ELADÓ: 2 zománcos kályha, 1 nagy központi vaskályha, fehér vaságy, fehér szekrény, tizedes mérleg, férfi kerékpár, ajtó tokkal, jégszekrény, 9 darabból álló ebédlő bútor, szelon, világos fagy, Szepesy-u. 6.

ORION törpeszuper olcsón eladó. Mihály-utca 11., emelet.

ÚJ ÁLLAPOTBAN lévő, Gombor-féle, gombnyomásos, fehér, mélykocsi és női kerékpár eladó. Szilágyi Dezső-u. 28. Illésék.

ÁLTALÁNOS adminisztrátornak (számlázó, terv, statisztikus, ipari bérelszámoló normás, árukönyvelői gyakorlattal rendelkező kiképzünk. Leveleket „Jövő" jeligére a kiadóba kérünk. 6

GYAPOTTERMELŐK FIGYELMÉBE! A pécsi pécsszabolcsi gyapottermelők részére január hetedikén és nyolcadikán lesz az utolsó gyapotátvétel prémium, textil és olajpogácsautalvány kiadása Bajcsy Zsilinszky- (volt Siklósi)-út 20. szám alatt.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2 — Telefon 15-32 és 15-43
Előfizetési díj ... — forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLÉS REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM — ARA 50 FILLÉR — KEDD, 1953 JANUÁR 6

A MAI SZÁMBAN:

Az 1953. évi titóista „társadalmi terv" a háborús előkészületek és a jugoszláv nép növekvő nyomorának terve. (2. o.) — A „Pravda" vezércikke az ötödik sztálini ötéves terv első két évének eredményeiről. (2. o.) — Az istvánaknai DISZ és szakszervezet ne hagyja „elaludni" a versenyt, tartsa elsőrendű feladatának, hogy a bányászok minél több fekete szenet adjanak a hazának. (3. o.) — A pécsi körzeti kultúrbemutatóról. (4. o.)

Az ünnepélyes tagkönyvkiosztó taggyűlések eddigi tapasztalatai és feladatai

Megyeszerte ünnepélyes taggyűléseken osztják ki párttagjaink legféltettebb kincsét — a tagsági könyvet. Ezek a taggyűlések mind tartalmukban, mind külsőségeikben azt mutatják, hogy párttagjaink döntő többsége mélyen átérezte a tagkönyvcsere jelentőségét.

Az elmúlt napokban pártszervezeteink titkárai, vezetőségi tagjai, a pártcsoportbizalmiak és népnevelők újból meglátogattak minden egyes párttagot — és az ő agitációs munkájuk eredménye jórészt, hogy az eddig megtartott taggyűléseken, a korábbi 50—60 százalékkal szemben szinte kivétel nélkül megjelentek párttagjaink. Így például a Vasas I. telepi pártszervezet valamennyi tagja jelen volt a taggyűlésen, jóllehet a tagok többsége nyugdíjas bányász.

Annak ellenére, hogy egészen kiemelkedő eredményeket értünk el párttagjaink aktivizálásában, mégsem mondhatjuk azt, hogy a taggyűlések sikere érdekében minden pártszervezet helyesen látta el feladatát. A Sörgyárban például két elvtárs nem hozta magával régi tagkönyvét, a Vízműveknél 18 tagsági könyvet tévés adatokkal állítottak ki. Ezek az esetek arra figyelmeztetnek, nem elégedhetünk meg azzal, hogy hangszórón, falitáblán, vagy faliujságon keresztül hirdetjük a taggyűlések idejét, hanem minden elvtárshoz külön-külön el kell menni, még egyszer el kell vele beszélgetni a taggyűlés jelentőségéről, kezdetéről és újból fel kell hívni a figyelmét arra, hogy csak akkor kaphatja meg új tagsági könyvét, ha leadja a régit. Különösen vonatkozik ez a Porcelángyár pártszervezetére, ahol a tagok többsége még mindig nem tudja mikor lesz a taggyűlés és hogy régi könyvét kell magával vinnie a taggyűlésre. Nem elégedhetünk meg azzal sem, hogy a régi kartotékok alapján állítjuk ki az új könyveket. Azokban a pártszervezetekben, ahol nem az elvtársakkal folytatott egyéni beszélgetés után állították ki a tagkönyveket — minél előbb, épp a tévedések elkerülése végett — ezt a hibát ki kell javítani.

Fejlődésről tanuskodnak párttitkáraink beszámolói is. Igen sok párttitkár elvtárs igen helyesen felhasználja referátumának elkészítésénél a „Szabad Nép" cikkeit és útmutatásait, ami jelentősen emelte e beszámolók színvonalát. Több elvtárs azonban abba a hibába esett, hogy referátuma túlságosan általános, az üzem, a gyár, az alapszervezet sajátos problémáival, feladataival semmit, vagy csak igen keveset foglalkozik. Kreka elvtárs például, a Sörgyár párttitkára, ugyanúgy elmondhatta volna „beszámolóját" Petőfi-aknán, vagy a Sopianában is.

A tapasztalat azt mutatja, ahol konkrét a beszámoló, ahol a párttitkár a pártszervezet kézzel fogható feladatairól beszél, ahol jó a politikai előkészítő munka, ott aktívabbak a taggyűlésen a párttagok is. Nem véletlen hogy míg a Sörgyárban csak hárman szóltak hozzá (igazgató, osztályvezető, adminisztrátor) és csak egy munkafelajánlás történt (ez is adminisztratív jellegű) — addig a Kesztyűgyárban a sztahánovisták tíznapos műszakot kezdeményeztek. Tóth Géza elvtárs átlagteljesítményének 180-ról 184 százalékra való emelését, Pozsgai Andor elvtárs pedig 142 százalékos átlagteljesítmény elérését vállalta április 4 tiszteletére.

„Nem elég, ha a párttag csupán egyetért a párt határozataival, a párttag köteles harcolni e határozatok megvalósításáért" — mondja ki a SZKP Szervezeti Szabályzata. Az ünnepélyes taggyűlések feladata nem utolsó sorban az, hogy minél több párttagot kapcsoljanak be a pártmunkába. Helyesen látta ezt Schnur József elvtárs, a Kesztyűgyár dolgozója, aki ezt mondotta: *„Történelmi határkőhöz értünk, amikor ismét erősíteni kell pártunk, mert azok az elvtársak is, akik eddig nem végeztek jó pártmunkát, most felismerik, hogy hiányos tagjai lesznek pártunknak és minden erejükkel segítik pártunkat azzal, hogy jobban kiveszik részüket a pártmunkából."* Párttitkáraink úgy állítsák össze referátumukat, hogy minél több párttag tegyen felajánlást arra, hogy rendszeresen résztvesz a pártoktatásban, hogy népnevelőmunkát végez, stb. Ha többen vesznek részt a pártmunkában, szorosabbá válik a kapcsolat a tömegekkel és ennek következtében javulni fog a tag- és tagjelöltfelvétel is.

Hiányossága általában a titkári beszámolóknak, hogy nem hatja át őket kellően a bírálat és önbírálat szelleme. Bírálattal a vezetőség részéről még csak találkozunk, de a tagság már igen ritkán mutat rá a hiányosságokra és hibákra. Ez pedig szorosan összefügg azzal, hogy egyes párttitkárok maguk sem tárják fel a vezetőség hibáit. Kreka elvtárs például egy szóval sem említette, hogy nem jár oktatásra — így nem csoda, ha a párttagok is hallgattak. Malenkov elvtárs mondotta: *„Ezidőszerint különösen fontos, hogy biztosítsuk az önbírálat és az alulról jövő bírálat kibontakozását, hogy mint a párt elvetemült ellenségei ellen, kérlelhetetlenül harcoljunk mindazok ellen, akik akadályozzák fogyatékosságaink bírálatának kibontakozását, elfojtják a bírálatot s arra vetemednek, hogy a bírálókat üldözik és hajszát indítanak ellenük a bírálat miatt."* A januári ünnepélyes taggyűléseknek ezt is kell tudatosítaniok párttagjainkban.

Az eddigi taggyűlések azt mutatják, hogy nagyobb gondot kell fordítani a progresszív tagdíj fizetésére. Nem egyszer találkozunk olyan jelenséggel, hogy maguk a párttitkárok is megaikusznak azzal, hogy egyes elvtársak a fizetésüknek nem megfelelő tagdíjat fizetnek. Magyarázzák meg párttitkáraink még a taggyűlés előtt, de a taggyűlésen is azt. *„Ha nem fizetitek pontosan a tagsági díjat,* — ahogy Kalinin elvtárs mondotta — *előfordulhat, hogy nem törődtök a párttal, hogy közönyösen fogjátok fel a pártkötelességeket. Azaki ilyen lanyhán fogja fel pártkötelességeit, hozzá még az olyan egyszerű, tisztán adminisztratív kötelességét, mint a tagsági díj befizetése, annak nem szívügye a párt. Aki törődik a párttal, szívesen fizet tagsági díjat, mert ezzel szinte anyagi kapcsolatot létesít pártjával, szorosabban belekapcsolódik... Ha a tagsági díj kérdését a fenti módon állítjuk be, politikai kérdéssé válik."*

Ugyancsak többet kell foglalkozni az átjelentkezés rendjének ismertetésével. Az eddigi taggyűlések (Vízmű, Sörgyár) azt mutatják, hogy az elvtársak jelentős része nem ismeri a Központi Vezetőség határozatát az átjelentkezés rendjéről. Azok a pártszervezetek, ahol még nem volt meg a taggyűlés, miután a vezetőségi tagokkal és pártcsoportbizalmiakkal megvitatták a feladatokat — fogjanak hozzá e határozat ismertetéséhez és megmagyarázásához.

Lényeges fejlődést mutatnak taggyűléseink a külsőségek terén is. A Kesztyűgyárban szavalattal, népi táncokkal emelték a taggyűlés ünnepélyességét és ezzel is elősegítették a sikerét. Használják ki azonban e mellett pártszervezeteink azokat a lehetőségeket is, amelyeket a jelmondatok és feliratok nyújtanak. Kétségtelen, a Sörgyárban is eredményesebb lett volna a taggyűlés, ha jelmondatokkal, szavalatokkal, népi táncokkal tették volna ünnepélyesebbé.

A Kesztyűgyár taggyűlésén mondotta Pécs Anna elvtársnő: *„Pártunk egységét erősíti meg a tagkönyvcsere, ami azt követeli tőlünk, hogy jobb politikai felvilágosító munkát végezzünk."* Ezen a téren, ahogy a taggyűléseken megjelent párttagok nagy száma mutatja, pártszervezeteink többsége igen szép eredményeket ért el. Azok a pártszervezetek, ahol a taggyűlést még nem tartották meg, a következő napokban és hetekben, fordítsanak még nagyobb gondot a párttagság magasztos fogalmának tudatosítására, hogy a taggyűlések még aktívabbak, még sikeresebbek legyenek.

Az ivándárdai Sarló-Kalapács termelőszövetkezet versenycsatlakozása Vas megye kihívásához

Az állattenyésztésnél a hozam növelésének fő kérdése a helyes takarmánygazdálkodás és takarmánykezelés megszervezése, valamint a tenyésztői munka megjavítása, vagyis mindenekelőtt annak biztosítása, hogy a magastermelékenységű állatok leszármazottaiból történjék az anya- és apaállatok utánpótlása.

Mi, az ivándárdai Sarló-Kalapács tagsága és állattenyésztői magunkévá tesszük pártunk és kormányzatunk határozatát, az állattenyésztés fejlesztése érdekében az alábbi vállalást tesszük:

Sertésállományunkat 151-ről 600-ra, ezen belül kocaállományunkat 18-ról 50-re emeljük. Szarvasmarha-állományunkat 49-ről 150-re emeljük, ezen belül a tehénlétszámot 21-ről 60-ra, lóállományunkat 50-re, baromfitörzsállományunkat 2000 darabra emeljük. Ezzel a létszámemelkedéssel a minisztertanács határozatában előírt feladatokat 1953. év végére kívánjuk megvalósítani.

Az állattenyésztésben az 1953-as évben az alábbi vállalást tesszük a termékhozam növelése érdekében: a tehenek évi átlagos tejhozamát 60 darab tehénnél 4300 literre emeljük. Ezen belül 20 darab tehénnél 5000 literes terméshozamért indítunk harcot. 60 darab tehén után 54 darab borjút nevelünk, amely 90 százalékos szaporulati eredménynek felel meg.

Átlagos malacszaporulatot kocánként 16 darabra emeljük, az egy év alatti gépészeti elletéssel és 18 kilogrammos választási súlyt érünk el darabonként. A tyúkok tojáshozamát 100 darabra emeljük és ezzel az 1954-re megszabott feladatot 1953-ban teljesítjük.

1951 novemberében bevezettük a háromszori fejést, tőgymasszázst és így 12 literről 14 literre emelkedett a fejési átlag. 1952 márciusában bevezettük a tehenek egyedi takarmányozását, majd ekkor fokozatosan 19 literre emeltük a fejési átlagot.

A tehenek háromszori fejését, tőgymasszázst és az egyedi takarmányozást állandóan és folyamatosan alkalmaztuk és így elértük, hogy tehenenként átlagosan 4000 liter tejet fejtünk egy év alatt. Ezeket a módszereket most is alkalmazzuk, melynek eredménye, hogy három tehenünk több, mint 20 liter tejet termel naponként.

A fejlett módszerek alkalmazását továbbfejlesztjük és a 30 literen felül termelő tehenenként 1953 májusában rátérünk a tehenek négyszeri fejésére. 1953. februárjában rátérünk a borjak itatásos módszerrel való mesterséges felnevelésére. Így jelentős mennyiségű tejet megtakarítunk dolgozó népünk számára.

Az állattenyésztés termelékenységének fokozása érdekében fokozzuk az abraktakarékos takarmányozást. A zöld futószalag bevezetésével egész nyáron biztosítunk állatállományunk részére zöldtakarmányt.

A fejlődő állatállomány részére 60 férőhelyes tehénistállót építünk és borjúnevelő istállót. Ezenkívül 20 kutricás fiaztatót.

Hogy szívügye legyen minden tagunknak az állattenyésztés fejlesztése, a tsz-ünkben beindult állattenyésztési szaktanfolyamot úgy szervezzük, hogy minden hallgató magáévá tegye és a gyakorlatban alkalmazza az ott tanultakat.

Takács József párttitkár — **Bárácz István** elnök — **Hajba Dezső** áll. tenyésztő brigádvezető

A versenynyilvánosság megjavításával biztosítsák gépállomásainkon a gépjavítások határidőre való befejezését

Az ujpetrei gépállomáson

a téli gépjavítási munkálatok kisebb hibáktól eltekintve eredményesen folynak. Január 3-ig kijavítottak nyolc traktort, nyolc ekét, három hengert, négy rotációs kapát, négy tárcsát, két kultivátort, három vetőgépet és két hálókocsit. A legutóbbi értékelés szerint a dekádtervet is teljesítették. A cséplőgép-brigádban a legélénkebb a verseny, ahol párosversenyben dolgoznak a brigád tagjai. Meg is van az eredmény: terven felül egy cséplőgépet javítottak ki.

Jó munkájukat dicséri az is, hogy a gépjavítással egyidőben talajmunkát is végeznek. Az utolsó 10 napban elvetettek 68 hold búzát, melyből 48 holdat azonnal le is boronáltak. A vetéssel egyidőben folynak a szántási munkálatok is.

Példamutató munkát végez Zélity József elvtárs és brigádja, akik lelkesen harcolnak a terv teljesítéséért. Jó munkájukat azonban nem népszerűsítik eléggé a gépállomáson. Hiányzik a pártszervezet segítsége. Fokozni tudják az eredményt Ujpetrén, ha a munkaverseny nyilvánosságát biztosítja a gépállomás vezetősége. Ismertessék Kusringer János, Papp Sándor és Varró István elvtársak módszerét, akik most is jó munkájuk elismeréseként 100 és 50 forint pénzjutalomban részesültek.

Ambrus Árpád elvtárs, a gépállomás igazgatója ne tűrje, hogy a kozármislenyi gépállomással folyó párosversenyt ne értékeljék.

A mágocsi gépállomás

múlt évi december 10-én kezdte el a téli gépjavítási munkálatokat, s ezzel a tavaszi munkálatok sikeres előkészítését is. A termelési értekezleten — ahol a tervet beszélték meg — a dolgozók lelkes munkafelajánlásokat tettek, párosversenyre hívták egymást. A DISZ-szervezet, amelynek tagjai többségükben példát mutattak a versenyben is, az élenjárók között vannak. A DISZ-brigád versenyben dolgozik. Az elért eredmények ellenére lemaradás van az eke és a cséplőgépjavításnál.

A gépállomás vezetősége ezen a hiányosságon átcsoportosítással segít. Biztosítják az előregyártást és így nagyban megkönnyítik a szerelők munkáját. A kovácsműhely három műszakban, az esztergapadnál és az asztalos műhelyben két-két műszakban dolgoznak. A gépállomás vezetőségének van javítanivalója a verseny nyilvánossága terén is, melynek pontos vezetésével, a műszaki feltételek biztosításával behozható a lemaradás.

ELŐRE AZ 1953. ÉV ELSŐ NEGYEDÉVI TERV TELJESÍTÉSÉÉRT

A vasasi DISZ-brigád a terv teljesítése érdekében lekűzdi a nehézségeket

A vasasi Petőfi-aknán Kopa Lajos DISZ brigádja az újév első termelő műszakja előtt csapatértekezletet tartott, amelyen megbeszélték, milyen feladatok állanak az 1953. évi terv sikeres teljesítése érdekében előttük. Ezen az értekezleten elhatározták:

1. Minden hónapban túlteljesítik tervüket.

2. A csilléket pontosan megtöltik.

3. A csapaton belül nem tűrik meg a bumlizókat.

4. A csapat minden tagja részt vesz az alapfokú politikai iskolán.

5. Öt tized százalékkal csökkentik a pala, 2 tized százalékkal pedig a megengedett hamutartalmat.

Kopa Lajos elvtárs brigádjában úgy szervezte meg a munkát, hogy a gyengébb vájárokat jól szakképzett dolgozók mellé osztja be, ahol azok tanulhatnak is és jól elláthatják a rájuk bízott munkát. A csapat tagjai azt is elhatározták, hogy a fejtésből minden nap kiszállítják a termelt szenet, náluk egyetlen kiló szén sem maradhat az „öreg" fejtésben.

— *Azért,* — mondja Kopa Lajos elvtárs, — *mert tudjuk, hogy minden kiló szenet várnak a gyárak.*

De ezt nemcsak szavakban hangoztatják, hanem eszerint dolgoznak is. Így pénteken a délelőttös műszakon az összes szenet kiszállították. Ezen a napon nagy munka várt a fejtés dolgozóira. Az ünnepen nem dolgoztak, nyomás jött a fejtésre, eltörte az áramot. A műszak alatti rendbehozták a fejtést, elvégezték a szükséges biztosítást és emellett 140 csille szenet termeltek a nehézségek ellenére, — teljesítették előirányzatukat.

Az új év első dekádja — Sztahánov-műszak a Bőrgyárban

A pécsi Bőrgyár dolgozói elhatározták, hogy január első dekádjában Sztahánov-műszakot tartanak. A Sztahánov-műszak első napjaiban is már szép eredmények születtek. A blankosműhelyben Horváth József és Varga József megfogadták, hogy az új év első negyedében 190 százalékon alul nem teljesítik tervüket. Fogadalmukat már az első napon betartották, mindketten 192 százalékos eredményt értek el. A Bőrgyárban dolgozik egy öttagú bőrkefélő brigád. A brigád vezetője Bánfai János. A brigád tagjai megfogadták, hogy 1953-ban még fokozottabb gonddal ügyelnek a minőségre.

Dömötör Istvánné stuccoló is örömmel vállalta a Sztahánov-műszakot s már az első napján 135 százalékra emelkedett a teljesítménye — Sutyor János sztahánovista ugyanezen a napon 152 százalékra teljesítette a tervét.

Tiltakozás Braziliában az Egyesült Államokkal kötött katonai egyezmény ratifikálása ellen

Montevideo (TASZSZ): Az „Imprensa Popular" közölte a riódejaneiroi békebizottság nyilatkozatát, hogy januárban kampányt indít az Egyesült Államokkal kötött megalázó katonai egyezmény ellen.

A lap közli, hogy hasonló kampány indul Sao Paolo államban is. A katonai egyezmény ellen küzdő Sao Paolo-állambeli bizottság kötelezettséget vállalt, hogy január 15-ig 50 ezer aláírást gyűjt a katonai egyezmény ellen.

Az egész országban tiltakozó gyűléseket tartanak, aláírásokat gyűjtenek, leveleket és táviratokat küldenek a kongresszus képviselőihez, követelve, hogy utasítsák el az Egyesült Államokkal kötött katonai egyezményt.

A brazil nép erélyes harca megnehezíti a katonai egyezmény ratifikálását. Mint ismeretes, a szövetségi kongresszus az egyezményt december 15-ig sem tudta ratifikálni.

A brazil békebizottság nyilatkozata Elisa Branco nemzetközi Sztálin-békedíjjal való kitüntetéséről

Montevideo (TASZSZ): Az „Imprensa Popular" című brazil lap közölte a brazil békebizottság nyilatkozatát azzal kapcsolatban, hogy Elisa Branco megkapta „a népek közötti béke megszilárdításáért" elnevezésű nemzetközi Sztálin-díjat.

„A brazil békemozgalom — hangsúlyozza a többi között a nyilatkozat, — *nagy megtiszteltetésnek tartja, hogy Elisa Branco nemzetközi Sztálin-békedíjat kapott."* A nyilatkozat rámutat, hogy Elisa Branco személyében már a második braziliai kapott nemzetközi Sztálin békedíjat. Az első Jorge Amado volt.

Brazilia hadihajókat vásárol

Montevideo (TASZSZ): A braziliai kormány — az amerikai háborús gyújtogatók követelését teljesítve — 1953-ban folytatni akarja a fegyverkezési hajszát. A braziliai haditengerészet vezérkari főnöke kijelentette, hogy Hollandia a braziliai kormány megrendelésére több vontatóhajót és tíz — egyenként 1500 tonna vízkiszorítású partvédő hajót fog építeni.

Brazília egy nehézcirkálót és hat tengeralattjárót akar venni Franciaországtól, egy repülőgépanyahajót és öt tengeralattjárót az Egyesült Államoktól.

Más lapjelentések szerint Brazília a fentieken kívül 22 hadihajót rendelt Japánban.

Hírek az Egyesült Államokból

Washington (TASZSZ) Washingtonban megnyílt az Egyesült Államok 83. kongresszusának ülésszaka. Az új kongresszus mindkét házában a köztársaságpártiaké a többség. A szenátusnak 48 köztársaságpárti — (nem számítva Nixon alelnököt, a szenátus elnökét), 47 demokratapárti és egy úgynevezett független (Morse szenátor) tagja van.

A képviselőház tagjai közül 231 köztársaságpárti, 211 demokratapárti és egy „független". Két hely üresedésben marad a képviselőház két tagjának nemrég történt elhalálozása miatt.

A kongresszusban — mint a múltban is — a döntő erőt továbbra is a köztársaságpártiak és déli demokratapártiak koalíciója képviseli. Ez a koalíció a szenátusban a 96 szavazatból 71 szavazattal, a képviselőházban pedig 326 szavazattal rendelkezik.

A McCarran-Walter törvény értelmében kihallgatták Churchill kíséretének tagjait is

London (MTI): Az AFP londoni hír alapján közli, hogy az Eisenhowerhez igyekvő Churchill kíséretének tagjait a „Queen Mary" fedélzetén — a fasiszta McCarran—Walter-féle bevándorlási törvény értelmében — az FBI ügynökei kihallgatták. Az FBI-felügyelő kijelentette: *„Természetesen Churchill urat nem zavartam, mert sokkal fontosabb dolgokkal van elfoglalva."*

Három amerikai katona garázdálkodása

Newyork (TASZSZ): Az Egyesült Államokban dühöngő faji terror jellemző példája az a gaztett, amelyet három amerikai katona követett el nemrégen Newyorkban. A „Daily Worker" közlése szerint ezek a katonák két kézigránátot dobtak egy kávéházba, s 15 embert — főleg puertoricoiakat — megsebesítettek.

Tömegtüntetést rendeznek a sztrájkoló newyorki autóbuszalkalmazottak

Newyork (MTI): Mint a Reuter jelenti, a sztrájkoló newyorki autóbusz alkalmazottak vasárnap egyhangúan visszautasították a polgármester javaslatát, hogy egyeztető tárgyalásokat kezdjenek a vállalatok tulajdonosaival. A több mint nyolcezer sztrájkoló kedden tömegtüntetést rendez.

Eisenhower az amerikai bankárok szövetségének elnökét jelölte kormánya „költségvetési igazgatójává"

Newyork (MTI): Az AFP Newyorkból keltezett hírében közli, hogy Eisenhower január 20-án hivatalba lépő kormánya „költségvetési igazgatójává" Joseph Dodget jelölte. — Dodge a detroiti bank adminisztratív tanácsának és az amerikai bankárok szövetségének elnöke. Az amerikai bankárszövetség tavaly októberi ülésén fokozott fegyverkezést követelő háborús uszító beszédet mondott.

A szocializmus építésének hírei

1949 óta hatszorosára emelkedett Délnyugat-Kína állami vállalatainak nyersvas- és acéltermelése

Csunking (Uj Kína)

Délnyugat-Kína nyersvas- és acéltermelése 1952-ben hatszoros volt az 1949. évinek. A főbb iparcikkek termelése 280 százalékkal haladta meg az 1950 évit.

A délnyugati állami üzemek dolgozóinak száma 1950 óta megkétszereződött. A munka termelékenysége 174 százalékkal emelkedett.

Délnyugat-Kínában a különböző műszaki iskolákon és tanfolyamokon jelenleg hétezer hallgatót készítenek elő, főleg műszaki állások betöltésére.

Csehszlovákia dolgozói lelkesen kezdték meg az ötéves terv utolsó évi feladatainak teljesítését.

Prága (MTI) Csehszlovákia dolgozó népe lelkesedéssel lépett a gottwaldi ötéves terv utolsó évébe.

A Gottwald vasmű kohászai az új tervévet új munkagyőzelemmel üdvözölték: Két sikeres gyorsolvasztási hajtottak végre az új év első munkanapján.

Chlupata vasöntő és brigádja megfogadta, hogy havonta két tonna öntvényt termel terven felül.

Az Ostrava-karvini szénmedencében a széntermelés 1937 évihez viszonyítva 42 százalékkal növekedett.

A Hlubina-bányák dolgozói 1952-ben közel ötvenezer tonna szenet termeltek terven felül. A bánya dolgozói megfogadták, hogy a bányásznapra, szeptember 9-re befejezik egész ötéves tervüket és az év végéig harminc ezer tonna szenet adnak terven felül.

A kolozsvári „Tehnofrig"-gyár dolgozói új gépi berendezéseket gyártanak

Bukarest. A „Romániai Magyar Szó" írja:

A közelmúltban épült „Tehnofrig"-gyár dolgozói szép eredményeket értek el. Elkészült a Romániában gyártott első hűtőberendezés és az első tejszeparátor. A gyár ezenkívül kenyérsütő kemencéket, papírgyárak részére szükséges szárítóberendezéseket, kenyérdagasztógépeket és villamos-hűtőszekrényeket is gyárt.

A Német Demokratikus Köztársaság dolgozói lelkesen láttak hozzá 1953. évi tervfeladataik teljesítéséhez

Berlin (ADN) A Német Demokratikus Köztársaság dolgozói lelkesen kezdték meg az ötéves terv harmadik évi előirányzatának teljesítését.

A bolzenburgi hajóépítő vállalatnál 78 brigád elhatározta, hogy szocialista munkaversenyt harcol az 1953. évi termelési tervek teljesítéséért. A gyárban a mult év folyamán a különféle észszerűsítési javaslatok megvalósításával ötmillió márka önköltségcsökkentést értek el.

A rostocki Neptun-hajógyár 14 komplex-brigádja új munkaválalásokkal kezdte meg az 1953. évi tervfeladatok teljesítését.

A Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottságának határozata a Slánsky-per tanulságairól

Berlin (MTI): A Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottsága határozatot hozott, amelyben a prágai Slánsky-perből adódó tanulságokkal foglalkozik. A határozat a többi között kiemeli:

A Német Demokratikus Köztársaság és a békeszerető német nép szempontjából rendkívüli jelentősége van a Slánsky-banda megsemmisítésének és az amerikai háborús tervek kudarcának. E tervek megvalósulása igen veszélyes helyzetbe sodorta volna a Német Demokratikus Köztársaságot, mert ebben az esetben a háborús uszítók megerősödtek volna és Csehszlovákiában — a Német Demokratikus Köztársasággal szomszédos államban — a német nép halálos ellenségei ragadták volna magukhoz a hatalmat, olyanok, akik minden igyekezetükkel támogatták a német nép rablánczra fűzésére irányuló amerikai terveket.

A határozat a továbbiakban kijelenti, hogy a cionizmus, a kozmopolitizmus és más kártékony irányzatok befolyása alatt a Német Szocialista Egységpárt tagjai között is akadtak olyanok, akik letértek a marxizmus-leninizmus világos vonaláról. Elsősorban egyes olyan párttagoknál fordult elő, akik nyugati országokban töltötték az emigráció éveit.

A határozat mint a német munkásosztály árulóját és az amerikai—angol kémszolgálat ügynökét bélyegzi meg Paul Merkert, a mexicoi német emigráns csoport volt vezetőjét, aki a prágai perben elítélt André Simonnal együtt cionista és kozmopolita vonalra vitte az emigráció sajtóját és a német antifasisztákkal szemben gyalázkodó, ellenséges álláspontot foglalt el. A határozat hasonlóképpen megbélyegzi Kurt Müllert, a Német Kommunista Párt volt vezetőségi tagját, aki 1947-ben az angol Intelligence Service szolgálatában állott és a brit megszállók utasítására harcot kezdett a Német Kommunista Párt politikája és Max Reimann, a párt elnöke ellen. Müller 1949-ben az amerikai kémszolgálattal is közvetlen kapcsolatra lépett.

A Központi Bizottság határozata kimondja: A Német Szocialista Egységpártnak tisztában kell lennie minden egyes párttaggal,

A Központi Bizottság határozata végül megállapítja:

A forradalmi osztályéberség megerősítéséhez elengedhetetlen, hogy az önbirálatot és az alulról jövő bírálatot továbbfejlesszük a pártban.

A legszigorúbban felelősségre kell vonni azokat a párt-, állam- és gazdasági vezető funkcionáriusokat, akik kendőzik a hibákat és elnyomják az alulról jövő kritikát.

A pártnak kíméletlen harcot kell folytatnia a szociáldemokratizmus, a burzsoá ideológia és a kapitalista gondolkodás még meglévő maradványai ellen.

A káderek kiválasztásánál és nevelésénél nagyobb gonddal kell eljárni.

A „Pravda" vezércikke az ötödik sztálini ötéves terv első két évének eredményeiről

Moszkva: A Pravda írja vezércikkében:

„Az új sztálini ötéves terv első két éve alatt kiváló eredményeket értünk el a Szovjetunió iparának, mezőgazdaságának, közlekedésének fejlesztésében. Így a népgazdaság egész sor igen fontos ágának dolgozói határidő előtt teljesítették az 1952. évi tervet.

A szénipari minisztériumhoz tartozó vállalatok bányászai határidő előtt teljesítették a széntermelés évi tervét. Az olajipar dolgozói a kitermelés 1952. évi tervét 5 nappal, az olajtermékek és a kenőolajok előállításának tervét pedig négy nappal a határidő előtt teljesítették. A vaskohászati minisztérium vállalatainak kohászai a nyersvastermelés terén nyolc nappal, az acélolvasztás terén négy, a hengereltáru termelése terén öt, az acélcsőgyártás terén pedig hat nappal a határidő előtt fejezték be a terv teljesítését.

Így a moszkvai építőmunkások 1952-ben 782 ezer négyzetméter lakóterületet építettek és adtak át rendeltetésének.

Ukrajna mezőgazdasági dolgozói a mult év folyamán búzából 66.6 millió puddal többet adtak az államnak, mint 1951-ben.

A szovjet állam népgazdaságának hatalmas fejlődése — írja befejezésül a Pravda — ékesen bizonyítja a szocializmus Sztálin elvtárs által feltárt és tudományosan megalapozott gazdasági alaptörvényének hatását.

Tovább fokozódik a kapitalista országok dolgozóinak nyomora

Newyork (TASZSZ): 1952 az amerikai monopoliumok számára az újabb mesés nyereségek, az amerikai dolgozók számára pedig a munkásosztály számára a további elszegényedés éve volt.

A Wall Street Journal adatai szerint a 727 legnagyobb amerikai részvénytársaság nyeresége 1952 első kilenc hónapja alatt 5,2 százalékkal, a repülőgépgyártó részvénytársaságok profitja pedig 96.7 százalékkal haladta meg az 1951. hasonló időszaka alatt szerzett nyereségek összegét.

Ugyanakkor a munkaügyi kutató intézet folyóiratának adatai szerint az amerikai munkások reálbére az adó- és áremelkedések következtében az 1949. évihez viszonyítva 1952-ben átlag 148 dollárral csökkent.

Az említett folyóirat rámutat, hogy egy átlagos munkáscsalád évi jövedelme átlag 422 dollárral kevesebb annál, amennyi szükséges lenne a kormány által megállapított minimális életszínvonal költségeinek fedezésére.

A munkaügyi minisztérium statisztikai hivatalának kétségtelenül szépített adatai szerint 1952-ben a különböző termékeknek a munkáscsaládok által történt fogyasztása 1946-hoz viszonyítva a következőképpen csökkent: tej 5.3, vaj 13.9, főzelékfélék 7.4, liszt 14.7 százalékkal. A munkaügyi kutató intézet folyóiratának adatai szerint egy átlagos keresetű amerikai munkás 1949-ben 417 dollárt, 1952-ben viszont 550 dollárt volt kénytelen fizetni kereseti adó fejében.

*

Brüsszel (TASZSZ): A belga sajtóban közölt hivatalos adatok szerint a munkanélküliek száma Belgiumban 1952. végére elérte a 311.449-et. Ebből a teljes munkanélküliek száma 202.000. A „Drapeau Rouge" szerint ezek a hivatalos adatok nem tükrözik a valóságos helyzetet, mivel igen sok munkanélkülit megfosztottak a segélytől és ezek nem szerepelnek a statisztikai kimutatásokban.

*

Tel Aviv (MTI): Mint a Reuter jelenti, az izraeli kincstár vasárnap közölte, hogy az akut pénzhiányra való tekintettel a közalkalmazottak és a biztonsági alakulatok tagjai decemberi fizetésének felét január 12-én, a másik felét pedig január 22-én folyósítják.

Az 1953. évi titoista „társadalmi terv" a háborús előkészületek és a jugoszláv nép növekvő nyomorának terve

Bukarest. A „Scanteia" hosszú cikkben foglalkozik Titoék 1953. évi költségvetési tervezetével. A cikk megállapítja, hogy mint az 1952-es „terv" úgy az 1953-as is Jugoszlávia gyarmati sorba süllyesztését tükrözi és elősegíti, hogy az ország a háborús előkészületeket folytató amerikai imperialisták katonai bázisává váljon. A nemzeti jövedelem nagyrészét 1953-ban ismét militarizálásra pazarolják el. Az új „terv" nyíltan 180 milliárd dinárt irányoz elő katonai célokra és emellett 110 milliárd dinárt „kulcsfontosságú létesítményekre". Ezzel az elnevezéssel igyekeznek álcázni Titoék a stratégiai objektumokat.

A gazdasági élet lázas militarizálása a bekeipar termelésének állandó csökkenéséhez, a közszükséglet cikkeket gyártó vállalatok nagy részének felszámolásához vezet. 1953-ban a textilipar kapacitásának 62 százalékát használja ki, a ruházati és bőripar termelését 40 százalékkal csökkentik. Az élelmiszeripar termelési kapacitásának csak 58 százalékát, a dohányipar 47 százalékát, a faipar pedig 33 százalékát használja ki.

28 százalékkal csökkentik az építkezési beruházásokat az 1952. évi „terv" előirányzatával szemben.

A tervezetből kiderül, hogy egyetlen olyan vállalat sem létesül, amely az iparosítást szolgálná. Meg kell említeni még azt is, hogy a titoista kormány tagjai fenntartják maguknak a „terv" módosításának jogát, ami szintén a háborús készülődéseket szolgálja.

Jugoszláviában ma kb. 300.000 munkanélküli tengődik. Az új „társadalmi terv" 1953-ban a dolgozók újabb tízezreit kárhoztatja munkanélküliségre. Az árak állandóan emelkednek. Legutóbb a lakbéreket növelték 100 százalékkal. 1953-ban csökkentik a béralapot, az u. n. társadalombiztosítási alap pedig 5 milliárd dinárral lesz kevesebb.

Miközben a gazdasági helyzet súlyosbodása a jugoszláv dolgozók milliót dönti nyomorba, az amerikai és a jugoszláv kapitalisták meggazdagodnak, hatalmas profitokat szereznek a jugoszláv dolgozó nép verejtékéből és véréből.

Angol burzsoá lap a Jugoszláviát fenyegető újabb éhínségről

A „Manchester Guardian" című angol burzsoá lap beszámol arról, hogy a közelmultban a FAO (az ENSZ keretébe tartozó élelmiszer- és földmüvelésügyi szervezet) küldöttsége Jugoszláviában járt az ország élelmezési helyzetének tanulmányozására. „A küldöttség novemberben tért vissza — írja a lap — és figyelemreméltó jelentést készített tapasztalatairól. Ez az *okmány amellett bizonyítványféle, arról, hogy Jugoszlávia nyomorban van. A jelentés hangsúlyozza, hogy Jugoszlávia a háború befejezése óta már a harmadik éhínség-periódusba lép.*"

A „Manchester Guardian" továbbiakban idéz a jelentésből: *„A jugoszláv kormány legnagyobb problémája az* — hangzik a jelentés — *hogyan lássa el élelmiszerrel az új termés betakarításáig a városok és a szükséget szenvedő vidékek lakosságát".*

A „Manchester Guardian" a FAO küldöttségének jelentését kommentálva, úgy véli, hogy „a küldöttség nyilvánvalóan rozogának látja Jugoszlávia belső helyzetét, hiszen a jelentés arról is beszámol, hogy a házbéreket 100 százalékkal emelték és a nép vásárlóképessége igen alacsony. A küldöttség szerint Jugoszláviában rengeteg gyermek szenved a rossz és gyenge táplálkozás miatt, a gyermekhalandóság rendkívül nagy és az angolkór általános betegség a gyermekek körében. Az ország déli részén teljhiány miatt a gyermekeket háromévesig korukig szoptatják."

„A küldöttség jelentése végül megállapítja — írja befejezésül a „Manchester Guardian" — *hogy a helyzet általános éhínségre vezet, ha nem történnek megfelelő intézkedés."*

Nyugatnémet lap az amerikai megszálló csapatok katonáinak garázdálkodásairól

Mannheim (ADN) A „Badisches Volksecho" című lap „Menjetek haza!" címmel tudósítást közöl azokról az egyre szaporodó rablótámadásokról, amelyeket az amerikai megszálló csapatok katonái követnek el mannheimi taxisofőrök ellen. A lap rámutat, hogy a legutóbbi 14 nap alatt újból három mannheimi taxisofőr esett áldozatául az amerikai katonák támadásának, majd így folytatja cikkét:

„Beszélgettünk néhány taxisofőrrel. Az egyik idősebb sofőr a következőket mondotta: „Állandóan életveszélyben forgunk. Még az sem segítene rajtunk, ha fegyvert viselnénk, mert mit tehetünk, ha hátulról váratlanul palackkal vágnak fejbe? Mit tehetünk, ha egyes amerikai katonák nem hajlandók fizetni? És ez gyakori eset. Egyetlen védekezési lehetőségünk, hogy nem veszünk fel amerikai utast."

Egy másik sofőr szerint követelni kellene, hogy az olyan amerikai katonák fölött, akik németeket támadnak meg, német bíróság ítélkezzék. Elmondotta, hogy az amerikai bíróság a vádlott amerikai katonákat szinte nevetségesen enyhe büntetésekkel sújtja.

A mannheimi lap végül hangsúlyozza, hogy a városban, — általános vélemény szerint — addig nem állhat helyre a rend, nyugalom és biztonság, amíg az amerikai megszálló csapatokat nem küldik vissza hazájukba.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

Az István-aknai DISZ és szakszervezet ne hagyja „elaludni" a versenyt, tartsa elsőrendű feladatának, hogy a bányászok minél több fekete szenet adjanak a hazának

Rákosi elvtárs az országgyűlésen mondott beszédében arról is szólt, hogy az 1953-as tervévben iparunk termelését 16 százalékkal akarjuk megemelni.

„Annak a célkitűzéseinknek megfelelően, hogy elsősorban az alapanyagok termelését növeljük, a szén, a nyersvas... A szén termelését 4,6 millió tonnával akarjuk megemelni"

— mondotta.

A bányászatunk előtt álló feladatok egyben azt is mutatják, hogy pártbizottságaink, pártszervezeteinknek jobb munkát kell végezni.

Jobban kell segíteni a tömegszervezetek munkáját

is, hogy a dolgozók között végzett politikai nevelő munkájukkal hozzásegítsék az országot a nagyobb eredmények eléréséhez.

„A szenek közül legjobban a kokszolható fekete szén termelését fejlesztjük."

Rákosi elvtárs szavai a pécsvidéki bányászokhoz is szólnak. István-aknaiakhoz is, akik eddig szép eredményeket értek el, mert a dolgozók élükön a kommunistákkal valóraváltották Rákosi elvtársnak tett fogadalmukat.

Az új esztendő kezdetén azonban visszaesés mutatkozik István-aknán a napi tervek teljesítésében. Január másodikán István-akna napi előirányzatát 86,9 százalékra teljesítette. Valamivel jobb volt az eredmény harmadikán, amikor 92,2 százalékos tervteljesítést ért el az akna. Ez az emelkedő szám is azt mutatja, hogy van lendület a bányászainkban, csak ezt a lendületet tovább kell fokozni.

Ha valaki végigmegy a felolvasóteremben, megláthatja, hogy nincs rendben a verseny nyilvánossága. A szakszervezet szép állványt állíttatott fel: *„Ki áll közelebb a tervteljesítés feletti 30.000 tonnához"* Most is láthatók a százalékokat jelző táblácskák, de neveket sehol nem látni. Mi lehet hát a bányászainkkal, talán nem dolgoznak? De igen, ők ma is szorgalmasan termelik a szenet, mert tudják, hogy szüksége van rá az országnak. A hiba ott van, hogy a szakszervezet nem cserélte fel a feliratot, hogy: harcban a napi tervek teljesítéséért és ebben a munkában a következő elvtársak járnak élen: — Nevek nincsenek, mert

a szakszervezet megfeledkezett a jól teljesítő bányászokról.

Volt más jó kezdeményezése is a szakszervezetnek. Ma is megtalálható a rajzos felirat: „A bumlizók az imperialisták szekértolói." Egy cédula is ott díszeleg; ez áll rajta: „Majlinger János 5 bumli." Azóta

nem kerültek újabb műszakmulasztók a táblára.

Aki nem ismeri a helyzetet, megnyugodva menne tovább abban a tudatban, hogy megszűntek az igazolatlan műszakmulasztások. Ez még sajnos, nem valóság. Január másodikán 56 igazolatlan távolmaradás volt. Harmadikán 52-re csökkent ez a szám. Az bizonyos, hogy akadnak betegek is a mulasztók között, de a többségében mégis csak azok vannak, akik igazolatlanul mulasztanak. Ezeknek a nevét szeretnék olvasni a becsületesen dolgozó bányászok. De mást is szeretnének, hiszen erről beszélt az UB irodában Schleier Ferenc vájár is, a Háromszéki fejtési csapat egyik tagja, akinek novemberben 152 százalékos átlagteljesítménye volt. Azóta sem tudja, mennyit teljesít, mert nincs értékelve, pedig, mint mondotta: Szeretném én is olvasni a nevemet."

A verseny jó nyilvánossága serkentőleg hat minden bányászra és ennek biztosítása fontos feladat, de emellett

nem hanyagolható el a legfontosabb, hogy a szakszervezet bizalmijai politikai felvilágosító munkával megmagyarázzák a többtermelés fontosságát.

Ehelyett az történik, hogy alig folyik politikai felvilágosító munka. Az történik, hogy még ma is több olyan szakszervezeti bizalmival találkozunk, mint Bózsa József, Nagy Zoltán, Puskás Károly, Grózs Alajos és még néhányan, akik legtöbb feladatnak a tagsági bélyegek beragasztását tekintik. Ennél többet nem tesznek, nem követik Kelemen József és a többi jól dolgozó szakszervezeti bizalmi példáját, akik politikai felvilágosító munkát végeznek a többtermelés érdekében a bányászok között.

A DISZ tagok, akik már eddig is megmutatták, hogy kemény harcosok, most szintén „pihennek", de nem a termelő munkában, hanem a szervezeti életben.

Farkas György vájár ma is közel jár a 130 százalékhoz, de ő is többet tudna teljesíteni, ha foglalkozának vele, ha szervezeti életet élne. Így vannak a többiek is. A pártbizottság és az alapszervezetek nem tették meg azt, amit pártunk elvár tőlük, hogy állandó segítői, támogatói legyenek a DISZ-nek. „Számos pártszervezet helyesnek érte meg a DISZ-szervezetek vezetésével járó feladatokat. Egyszerűen kiadják a DISZ számára a megbízatást, de egyidejűleg nem adják meg a DISZ-nek a szükséges támogatást és segítséget a megadott feladatok elvégzéséhez." Farkas Mihály elvtárs megállapítása teljes mértékben ráillik az István-aknai pártszervezetekre, ahol hosszú hónapokon keresztül hagyták az elvtársak, hogy a DISZ-tagok vezetőség nélkül maradjanak.

István-aknán is sok olyan fiatal van,

mint Lukács János (2) vájár, aki Benkő Imrével együtt azon gondolkodnak, hogyan kellene egy DISZ-fejtési munkacsapatot megszervezni. Ez is azt mutatja, hogy a DISZ fiatalokban megvan az alkotó kezdeményezés, a törekvés, hogy több szenet adjanak a hazának.

Az István-aknai kommunistáknak feladatuk, hogy az ünnepi taggyűlésre való készülésükben segítsék a tömegszervezetek munkáját, hogy azok szervező és felvilágosító munkája nyomán több fekete szenet adhassanak az országnak.

Csak úgy biztosíthatja a harátúri Kossuth termelőszövetkezet vezetősége a tavaszi és évi mezőgazdasági munkák sikerét, ha felszámolja a megalkuvást és érvényt szerez a határozatoknak

Gerő elvtárs a november 29-én tartott Központi Vezetőség ülésén jellemezte a mezőgazdaságban felmerülő hiányosságokat. Rámutatott arra, hogy több állami gazdaság és termelőszövetkezet vezetőinek opportunista megalkuvásán múlott a rossz időjárás mellett az őszi munkák elhúzódása.

„Mindebből a tanulság az, hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákat előrelátóbban, tervszerűbben kell megszervezni, az ellenséget idejében le kell leplezni s el kell szigetelni. Ez a feltétele annak, hogy tavasszal a mezőgazdasági munkákat tervszerint, időjében végezzük el, s ezzel is elősegítsük a mezőgazdaságban a növénytermelésnél a terméshozam emelését"

— mondotta Gerő elvtárs beszámolójában. A Központi Vezetőség útmutatásának végrehajtásáért a harátúri Kossuth termelőszövetkezet vezetői és tagjai még nem tettek semmit, nem gondoskodtak arról, hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákra felkészüljenek. Pedig sok tennivalójuk volna a téli hónapok folyamán.

Fel kellene osztani a területet brigádokra, munkacsapatokra és egyénekre. Többek között ennek hiánya okozta a gyenge termést az elmúlt évben. Bandában dolgoztak a tagok, amelynek következménye az lett, hogy többen felelőtlenül végezték a munkát, vagy egyáltalán ki sem mentek dolgozni. A rossz munkaszervezettség oka az is, hogy a kukoricájukat és burgonyájukat csak decemberben tudták kiszedni. Csoportvezetőség ahelyett, hogy harcolna a munka jó megszervezéséért, úgy gondolkodik, hogy a „területet nem lehet felosztani, mert a területnek egyik oldala rosszabb és így amelyik munkacsapat, egyén, odakerül, az rosszul jár." De azon nem gondolkodtak, hogy a területet másként is fel lehet osztani, hogy minden csapatnak és egyénnek egyenlő minőségű terület jusson.

A minisztertanács határozata többek között kimondja:

„A brigád kapásnövényekkel bevetett területét a kézi munkák jó elvégzése érdekében egész évre ki kell osztani a brigád, munkacsapat között és a munkacsapaton belül is minden egyes tag részére ki kell jelölni azt a területet, amelyen a kézi munkákért felelős."

Éppen ezt nem tartották szem előtt a Kossuth tsz vezetői és tagjai, mert a munkacsapatok csak papíron szerepelnek. A szervezetlen munka okozta többek között, hogy kukoricából is csak nyolc mázsát tudtak betakarítani holdanként, mert csak kétszer tudták megkapálni.

Ugyanez a szervezetlenség mutatkozik az állatok téli takarmányellátásánál is. Azon sírnak-rívnak, hogy nincs elegendő takarmány az állatoknak. Arra azonban nem gondoltak, hogy a szükségletet biztosítani lehet, ha, mint Lukács Mihály elvtárs, a Béke-aknai műhelybizottság elnöke is mondotta, a kukoricaszárat, a sok vadrepcét és más növényt, amiből jelentős mennyiségű silót tudtak volna készíteni. Az erdő is a falu mellett van, ahol jelentős mennyiségű moháot tudtak volna szedni.

Ezek a hibák azért fordulnak elő, mert a csoportban laza a munkafegyelem. Annak ellenére, hogy az elmúlt év folyamán sok volt a hiányzás, egyszer sem vontak felelősségre senkit, senkitől sem vontak le munkaegységet. Bizonyítja ezt a többi között Vass József példája, aki decemberben is csak három munkaegység értéket dolgozott a csoportban, de még egyszer sem vonták felelősségre. Így nem lehet eredményt elérni a munkafegyelem megszilárdításában, ha a tsz vezetősége opportunista módon nem tartja be a minisztertanácsnak azt a határozatát, amely kimondja:

„Anyagi hátránnyal kell sújtani azt a tagot, aki akár a növényápolás, akár az aratás, és a cséplés, vagy az őszi termésbetakarítás idején nem teljesíti a megszabott munkaegységeket. Az évvégi zárszámadás alkalmával, egész évben teljesített összes munkaegységeinek annyi százalékát kell tőle levonni, ahány százalék hiányzik a fenti munkaszakaszokra összesen megszabott munkaegységek teljesítéséből."

A termelőszövetkezet vezetői előtt az a feladat, hogy a téli hónapokban a hibák kijavításával jó felkészüljenek a tavaszi munkákra. Minden egyéni munkasiker attól függ, hogy a téli hónapokban hogyan biztosítják a munka szervezettségét, a fegyelem megszilárdítását.

A termelőszövetkezetben megjelenő hiányosságokért, a hiányosságok kijavításáért Steiner Gyula elvtárs, a csoport elnöke a felelős. Steiner elvtársnak kell érvényt szerezni az alapszabály előírásainak, a minisztertanács határozatának. Steiner elvtárs ne ijedjen szem előtt, hogy

„A termelőszövetkezet elnöke a közgyűlés és igazgatóság (intézőbizottság) határozatai alapján egyéni felelősséggel irányítja a termelőszövetkezet gazdálkodását. E működések során be kell tartani az alapszabályt, a fennálló törvényeket és rendeleteket, a közgyűlés (csoportértekezlet) az igazgatóság (intézőbizottság) határozatait és a jóváhagyott termelési terveket. Gondoskodni kell arról is, hogy a brigádok állandó jellegűek legyenek, hogy ezek részére jegyzőkönyvileg adják át területüket és felszerelésüket, hogy ezek készítsék el és hajtsák végre a munkájuk alapjául szolgáló brigádterveket."

Csak úgy tudja a Kossuth termelőszövetkezet vezetősége és pártszervezete sikerre vinni ezévi feladatait, ha nem alkuszik meg, hanem harcosan, maradék nélkül érvényt szerez a termelőszövetkezet dolgozóinak érdekeit szolgáló határozatoknak.

Leveleink nyomában

Ne tűrjék a bizonytalan véleményezést, az újítások kálváriáját a Porcelángyárban

Levelet kapott szerkesztőségünk a Porcelángyár egyik dolgozójától, amelyben az megírta, hogy *az üzemben nem úgy kezelik az újításokat, mint ahogy az jelentőségéhez méltón megérdemelné.* A levélírónak ezzel a megállapításával egyetértünk, mert bár a Porcelángyárnak igen aktív, szorgalmas újítási megbízottja van, — mégsem ér el ezen a területen kívánt eredményt. Ennek az oka pedig nem az újítási megbízott munkájában, hanem abban keresendő, hogy az üzem műszaki vezetői, de elsősorban Richter Vladimír elvtárs, a gyár főmérnöke, *nem nyújtanak munkájához megfelelő segítséget.* Ezenkívül nem támogatja megfelelően sem a párt sem a szakszervezet.

A dolgozók közt igen sok lelkes újító van

Olyanok, mint *Holub Győzőné*, a masszamalom keverője, aki nemrég 300 forintot kapott újításáért, vagy mint *Veverka Ferenc*, aki az újítómozgalom megszületése óta minimum 30—40 újítást adott már be az üzemben és újításaival annyira sikerült fokozni a teljesítményét, hogy szta hanovista lett. Legutóbb az égető kemencék mélyítésére adott be egy javaslatot s azonnal kísérletezni kezdett. Mivel okult már a többszöri tapasztalaton, hogy a műszaki vezető — az ő részlegénél Krausz Brunó — halogatja a véleménynyilvánítást és így későn kerül sor az újítás kipróbálására — ő maga kezdett munkához. Közben hibát is követett el, mert a 13-as kemencénél megrázatta a főtartó oszlopot. Természetesen ezért nem lehet csupán őt felelőssé tenni, mert Krausz Brunó Kurucz Sándor újítási megbízott sürgetésére mindig ilyenformán válaszolt:

— *Előbb leégetjük ezt a kemencét, aztán a másikat és akkor majd kísérletezünk a Veverka újításával.*

Az ígéret pedig mindvégig csak ígéret marad, s Veverka elvtárs újítása pedig „megszakállasodik" az újítási irodában. De lehetne még sorolni sok hasonló esetet. Az újítási megbízott a gyár főmérnökének, Richter Vladimírnak adja ki az újításokat; szakvéleményezés miatt. — Richter elvtárs az újításokat legnagyobbrészt szétosztja véleményezésre a műszakiak között.

— És ekkor kezdődik az újítások kálváriája...

— mondja sóhajtva Kurucz Sándor elvtárs. Valóban, így is van. A műhelyek, üzemrészek vezetői *nem mernek, vagy nem akarnak az újításokra határozott szakvéleményt mondani.* Krausz Brunó művezető például majdnem mindig *olyan véleményt ad, amelynek alapján az újítási bizottság sem képes megítélni a javaslat értékét.* Ennek folytán bevezetésre sem tudják kiadni az üzemrészeknek. 1952 december 16-án *48 olyan újítás volt az üzem birtokában, amelyet elfogadtak, kifizettek érte az újítónak járó első hatalomrészletet, de nem vezettek be.* Richter Vladimír főmérnöknél jelenleg is húsznál több újítás vár véleményezésre, de nem tud időt szakítani magának erre, mert minden ügyben személyesen intézkedik, nincs megfelelő helyettese. Szakvélemény hiánya miatt porosodik már 1952. szeptembere óta Kurucz Bélának is egy újítási javaslata, amelyet az újítási bizottság már sokszor tárgyalt, de döntést még nem hozhatott, éppen a fenti hiányosság miatt. Alics János elvtárs, a gyár igazgatója is lelkes újító, de eddig még *ő sem szakított időt magának arra, hogy legalább hetenként egy órát foglalkozzon az újítási megbízottal, s meghallgassa: milyen javaslatokat tesznek a dolgozók a munka megkönnyítésére, meggyorsítására.* Gerő elvtárs legutóbbi beszédében a párt-, szak- és DISZ-szervezetek, de különösen a vezetők feladatává tette, hogy: *„...segítsenek valóraváltani az újítók az élenjárók, a fejlettebb, korszerűbb termelési eljárásokat kezdeményezők javaslatait, s ezzel segítsenek egész termelésünket magasabb színvonalra emelni."* Ez a porcelángyári vezetők, műszakiak párt-, szakszervezeti és DISZ-funkcionáriusok feladata is.

Éppen ezért a jövőben sokkal nagyobb mértékben

támogassák az újítási megbízottat

munkájában. Biztosítsák számára, hogy Alics elvtárs minden héten lehetőleg egy Richter Vladimír elvtárs, a főmérnök pedig minden héten legalább két órát foglalkozzon az újításokkal. A műszaki vezetők a hozzájuk kiadott javaslatokra pedig *adjanak a jövőben határozott véleményt,* igenlő, vagy nemleges választ, segítsék ezzel is az újítási bizottság munkáját. Az elfogadott újítások bevezetéséért pedig szívvel-lélekkel harcoljanak ne csak az újítók, hanem a részvezetők is, akiknek az elsőrendű feladatuk:

Egy traktor keresi a gazdáját

Gilvánfa község határában a szántóföld szélén egy traktor áll üzemanyaggal ellátva, előhántós ekével felszerelve már hetek óta őrizetlenül. A dolgozó parasztok — nemcsak Gilvánfán, hanem a környéken is — felháborodva beszélnek a nép vagyonának meg nem becsüléséről. Joggal kérdezik a dolgozók, miért ilyen felelőtlenek a vajszlói gépállomás vezetői és dolgozói, akik már hosszabb ideje a szabad ég alatt hagynak ázni, rozsdásodni egy ép traktort! Miért nem ellenőrzi a gépállomás vezetősége a traktorosok munkáját? És vajjon lehet-e annyi gépe a gépállomásnak, hogy egy traktor hiánya hosszú időn keresztül fel sem tűnik? Még az sem mentség, ha a gép munka közben elromlott, hiszen időközben mód lett volna fedél alá hozatni, ahol nem lenne kitéve az időjárás viszontagságainak. Helyes lenne, ha a gépállomások központja és a vajszlói gépállomás vezetősége felelősségre vonná azt, aki ennyire nem becsüli a nép vagyonát!

BERÉNYI MIKLÓS
MT sajtófelelős

Több figyelmet fordítson a központ a népboltok panaszkönyveire!

Háromgyermekes családanya vagyok, legkisebb gyermekem 15 hónapos. A neki járó csecsemőtejet minden nap a kertvárosi Népboltból szoktam elhozni. A tej kiszolgálása azonban nem megy mindig simán. Így például 27-én nem kaptam meg a tejet, azzal az indokolással, hogy már elfogyott és hétfőn megkapom visszamenőleg is. En ebbe belenyugodtam és 29-én, hétfőn jelentkeztem is a tejért, de egész egyszerűen letagadták 27-i igéretüket. Mikor ezt szóvátettem, a vezető durva hangon rámrípakodott: „Ne lamentáljon olyan sokat!" Természetesen kértem a panaszkönyvet, a kiszolgáló azonban a boltvezetőhöz hasonló hangon így szólt: „Irhat, amit akar, úgy sem adnak rá sokat". Az ilyen durva hang, udvariatlan kiszolgálás és a panaszkönyv lebecsülése nem méltó szocialista kereskedelmünk dolgozóihoz. Vállalatainknál, üzleteinkben, hivatalainkban a munka megjavítására, a hiányosságok kijavítására használják a panaszkönyvet. Türhetetlen, hogy a kertvárosi Népboltban semmibe vegyék a dolgozók jogos bírálatát. Mi dolgozók kérjük a Népbolt vezetőségét, hogy ellenőrizze jobban a panaszkönyveket és orvosolja az azokba beírt panaszokat.

BORSOS JÓZSEFNÉ
bőrgyári dolgozó

Kié az út?

A Ferenc-aknai állomástól út vezet Szaboles falu, illetőleg Pécs város felé. Ez az út gondozatlan, szinte használhatatlan, mintha nem lenne gazdája. Pedig ezen az úton termelő bányászok, a bánya érdekkörébe tartozó munkások közlekednek. Pártunk, népi demokráciánk jelszava, hogy legfőbb érték az ember. Vajjon miért nem érvényesül ez a jelszó ennél az útnál?! Miért kell a munkásoknak feneketlen sárban munkahelyükre járniok, ugyanakkor, mikor az egetérő palahegy és a köves hegyoldal lehetőséget nyújtana az út rendbehozására? En résztvettem a kollektív szerződés értékelésén, melyen felhívtam Molnár mérnök figyelmét a 154. pontra, mely az utak, folyókák rendbehozását és az út kivilágítását foglalja magában. Erre azt a választ kaptam, hogy ez az út „senkiföldje" és „közös lónak túrós a háta". Nem tudom kinek lenne kötelessége ezt az utat rendben tartani. Lehet, hogy az üzemnek is, de a tanács és az útépítészet gondot fordíthatna rá, hogy ne legyen „senki földje" a neve. En azt hiszem, hogy a dolgozók államában nem lehet gazdátlan út, különösen akkor nem, ha ez a gazdátlanság sok bányásznak az egészségébe, testi épségébe kerül. Végül pedig sok bizonyíték van rá, hogy a megbecsült „közös ló"-nak egyenesebb a háta, mint a nem közösnek!

MOLNÁR ISTVÁN
a Béke-aknai műhelybizottság elnöke

A „Dohányon vett kapitány" című nagyoperett pécsi bemutatójának táncairól

A pécsi Nemzeti Színház művészegyüttese hatalmas munkával színpadra vitte Adujev remekművét, a „Dohányon vett kapitány"-t. Az operett: friss, üde áradása a fiatalságnak, forradalmi lobogás, tűz, szívetmelegítő hangulat. Ezt hozta nekünk Szerbacsov nagyoperettje, amelynek a Pécsi Nemzeti Színházban való bemutatása a szovjet színpadi kultúra új világát idézi a szórakoztató műfajban is.

A táncokban sokoldalú operett

nehéz feladat elé állította

a színház koreografusát. Az orosz néptáncok mellett menüett és klasszikus balett is szerepel a mű cselekményében. Miellőtt részletesen kitérnék az egyes táncokra, nézzük meg az akkori kor képét. A mű a XVII.—XVIII. század fordulóján játszódik le. A tudományok iránt érdeklődő, újító, kissé szertelen Nagy Péter orosz cár az uralkodó, aki új civilizációt plántál az elmaradt Oroszországba. Így kerül a balett és egyéb társastánc is orosz földre. — Ezek azonban csak egyes földesúri udvarokban honosodtak meg. A nép saját táncát kultiválta, azzal fejezte ki örömét, főleg bánatát az elnyomás keserveiben.

Ezeket szem előtt tartva kelleti volna elindulnia koreografusnak, hogy korhű képet kapjunk, hogy a táncok a mű korhűségét és eszmei mondanivalóját elősegítsék. Nézzük meg, mennyire tett eleget a koreografus ennek a követelménynek:

Az operett legjobb táncszáma a balett-kettős, mely egy párizsi palota kertjében játszódik le. Célja a vendégségben lévő tengerész akadémia orosz növendékeinek a szórakoztatása. Ezt a táncszámot annyi kedvességgel, üdeséggel jelítette a két ifjú művész, hogy az volt az érzésünk, hogy nem is mozdulatokból, hanem virágokból és dalokból fonták ezt az ifjúság örömét hirdető táncot. Ennél a táncnál a koreografus hibájának róható fel a korhűség hiánya. Nem tartotta szem előtt, hogy a XVIII. században és Franciaországban zajlik le a cselekmény. Márpedig a *francia iskolának jellemzője, hogy a technikában öncélt lát, nem foglalkozik az ember életével, érzéseivel, a mélyebb gondolatokkal, a karakter kifejezésével.* Ha Mille Imre ezeket állította volna a tánc középpontjába, akkor a balett korhű, hibátlan lett volna.

A történelmi társastáncok közül a menüettet találkozunk mindjárt az első felvonásban. A színen hangoskodó, civakodó bojárok és kalmárok járják e táncot, amelyet a fiatalság néptánca vált föl, majd újból a menüettet folytatják. A koreografus nagyon jó ábrázolta ebben a részben a különböző karaktereket. A bojárokra jellemző nyers modor, megadta a Franciaországból betelepített menüettnek sajátos ízét. Sőt nagyon is megadta, ami az ezt követő néptánc rovására ment. Nem volt érezhető a megfertőzött uralkodóréteg és a nép között tisztán megőrzött táncok közti különbség. Csapongó örömet, áradó életkedvet idézett s tarkaruhás fiúk és leányok tánca. A nézőt, aki engedi magát sodortatni ennek a csoportnak a táncától, úgy érzi, hogy sokkal közelebb áll ezekhez a fiatalokhoz, akik a népet képviselik, mint az előzőkhöz, a népet nyúzó, idegeneket majmoló bojárokhoz. A néptánc indítása elég rosszul sikerült, erőltetett, vontatott volt. A táncosok nem tudták megbirkózni a nehéz, orosz néptánc elemeivel. A végén a koreográfiailag ügyesen alkalmazott lendület átsegítette a táncot és megnyerte a nézőt.

Ugyanebben a felvonásban

találkozunk a matróztánccal. Hirtelen megtelik a szín holland matrózokkal, akik épp olyan részegeskedők. — Legalább is a darab ezt mutatta, — mint a menüettet táncoló bojárok és kalmárok. A koreografus a matrózok tengeri életét és részegségét akarta utánozni a tánccal, azonban *a matróztánc ily beállításra nem segítette a cselekmény eszmei tömondanivalójának kibontakozását, tehát öncélú volt.* A matróztánc előadása nem csekély ügyességet követel a táncosoktól, akik közepesen állják meg a helyüket. Nagy ügyességnek, erőnek lendületnek és találékonyságnak kellett volna áradni a táncból. Mindez azonban csak néhány helyen csillant meg. Az egyes figurák gördülékenyebb, könnyebb kivitelezése és összakapcsolása terén van még sok javítani való. Ezt a feladatot az állandó továbbgyakorlás megoldja. A főprobléma azonban más: *a tánc maga stilustalan, vége teljesen laposik. Ezért közönségsikere sem nagy.*

Az operettben még egy néptánccal találkozunk, az akadémia orosz növendékeinek táncával. A koreografus ennél a résznél igyekezett az orosz ügyességet kidomborítani. Egyik szólót követte a másikat, az egyik táncos légpörgőket végez karddal a kezében, a másik a földön ügyeskedik, a harmadik igen cifrán veri csizmaszárát, stb. Mindez ha orosz, ha folyamatos, ha a pontatlan ritmusokat és öncélú tapsolásokat elkerüli, ezzel a műsor legjobb száma lehetett volna.

Általában megállapíthatjuk

hogy *a színház táncosai* — bár a tánctudás a só lépcsőjén járnak még, — *helyes úton haladnak. Fiatal, lelkes, és néhány kivétellel behetséges táncosok.* A koreografus Mille Imre legfőbb érdeme, hogy ért a táncok megformálásához és némileg színpadra való feldolgozásához. A további fejlődés érdekében foglalkoznia kell a táncok eredetiben való tanulmányozásával, törekednie kell a koreográfiák egyszerűségére, stílusosságára, népi jellegzetességére és a színészi játék fejlesztésére. A semmitmondó körítés, a tartalmatlanság a feladatra technikailag még fel nem készült táncosok beállítása, a realista emberábrázolás hiánya sürgős kijavításra várnak. Ne felejtsük: *„A nép soha sem azért táncol, hogy mulogassa, amit tud!"*

Az itt említett hiányosságokat további jó és szívós munkával könnyen kijavíthatják, ez pedig még nagyobb sikerekhez vezetheti a pécsi Nemzeti Színház művészeit, nagy szerű céljuk megvalósításának útján.

Simon Antal
a Színművészeti Főiskola hallgatója.

Hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:
Dohányon vett kapitány (Szelvénybérlet „É") este fél 8 órakor

MOZI:
Windsori vig nők (Kossuth) fél 5, fél 7, 9 órakor
Civil a pályán (Park) 6, fél 9 órakor
Déryné (Petőfi) fél 5, fél 7, 9 órakor

Hatalmas küzdelemben győzött a Haladás a Bástya ellen

Kétheles szünet után szombaton és vasárnap folytatták a megyei terembajnokság küzdelmeit. Az elsőosztályú mérkőzések mind igen nagy küzdelmet és sok jó színvonalú mérkőzést hoztak. A legnagyobb érdeklődés a rangadónak számító P. Haladás—P. Bástya férfi mérkőzés felé fordult. Ez a mérkőzés végig változatos, izgalmas volt. Az egyetemisták a mérkőzés elején a Bástya kapusa hibájából jelentős előnyre tettek szert, de a második félidőben a nagy lelkesedéssel játszó Bástya kiegyenlített. Négy perccel befejezés előtt 21:21 volt a mérkőzés állása, amikor a Haladás gyors egymásutánban négy gólt ért el a védekezésre már kevés gondot fordító Bástya ellen.

A Haladás ezzel a győzelmével még mindig nem bajnok, bajnoki címért a Pécsi Honvéddel kerül szembe.

A többi férfi mérkőzés általában az esélyes csapatok győzelmét hozta, kár a Honvéd ellen a komlói csapat feltűnően jól tartotta magát.

A nők csoportjában a Petőfi biztosan győzött a Pedagógiai Főiskola ellen és ezzel nagy lépést tett a bajnoki cím felé. A Petőfinek ugyanis kettő, míg a szigetváriaknak egy mérkőzésük van hátra és ha a pécsiek kettő pontot szereznek, jobb gólaranyukkal az első helyre kerülhetnek. Majdnem meglepetést hozott a Haladás—Pécsújhegyi Bányász közötti mérkőzés, ahol a bányászcsapat az első félidőben vezetése után csak nehezen adta be a derekát.

A legutóbbi fordulóban a következő eredmények születtek:

Férfiak: Honvéd—Komlói Bányász 15:11 (8:4), Haladás—Janus Pannonius 13:8 (8:3), Dózsa—Ped. Haladás 18:15 (8:9), Haladás—Bástya 25:21 (17:11), V. Lobogó—Nagy Lajos gimn. 24:15 (12:7), Pécsbányatelepi Bányász—Mohácsi Munkaerőtartalékok Hivatala 21:17 (10:7).

Nők: Petőfi—Ped. Főiskola 4:2 (2:1), Haladás—Pécsújhegyi Bányász 4:3 (1:3), Petőfi II.—Ped. Főiskola II. 12:9 (7:9).

A VVSZ VEZET A SZOVJET JÉGKORONGBAJNOKSÁGBAN

A Szovjetunió jégkorongbajnokság döntőjében a következő eredmények születtek: Krilja Szovjetov—Leningrádi Dinamó 10:1, VVSZ—Szverdlovszki Dinamó 6:0, VVSZ—Moszkvai Szpartak 6:0, Moszkvai Dinamó—Leningrádi Tisztek Háza 6:2, CDSZA—Himik 15:2. A bajnokság élén a VVSZ áll 13 ponttal.

* **A Szovjetunió** Testnevelési Sportbizottsága meghívására vasárnap reggel repülőgépen Moszkvába utazott műkorcsolyázóink négytagú küldöttsége. Erős Antal, az OTSB téli sport előadója és Szollás László vezetésével a Nagy-testvérek, Jurek Eszter és Czakó György utazott el a szovjet fővárosba.

* **Az OTSB és a SZOT** meghívására Budapestre utazott Várkői Ferenc testnevelőtanár, a többszörös magyar válogatott.

* **Gervainé, Farkas Gizi** két számban indul az asztaliteniszezők Tizek-bajnokságán. Az OTSB úgy határozott, hogy Gervainé a világbajnokságra való minél jobb felkészülése érdekében a Tizek bajnokságában nemcsak a női felnőtt mezőnyben, hanem a női felnőtt mezőnyben, hanem a férfi ifjúságiak között is rajthoz áll.

* **Vízilabda:** téli kupa első fordulójának eredményei: Tűzsped—Vasas Forgácsoló 4:3 (2:1), Tatabányai Bányász—Ceglédi Lokomotív 11:0 (6:0), Fáklya Opera—Előre Mávaut 6:6 (4:3).

* **Jégkorong:** Budapesti Kinizsi—Budapesti Szikra 8:1 (3:0, 3:1, 0:0), Budapesti Postás—Vörös Meteor Vendéglátó 20:0 (8:0, 6:0, 6:0).

A TOTÓ 12 TALÁLATOS SZELVÉNYE

1. Bp. Kinizsi—Bp. Honvéd	2	11:17
2. Bp. Dózsa—Bp. Építők	1	10:6
3. Csepel—Elektromos	1	8:4
4. Bp. Vasas—Bp. Haladás	1	5:4
5. Vörös Meteor—Kistext	1	16:8
6. Testn. Főiskola—Tüker	2	8:10
7. M. Posztó—Bp. Postás	2	6:7
8. Ganzvill.—Bp. Kinizsi	1	5:4
9. Csepel—Gázművek	1	4:1
10. Bp. Lok.—Athenaeum	2	3:4
11. Honvéd—Vörös Meteor	2	4:15
12. Pamuttextil—Keltex	2	2:4

A Góltoló 4 találatos szelvénye

1. M. Posztó—Bp. Postás	6:7	(3:4)
2. Ganzvill.—Bp. Kinizsi	5:4	(2:4)

Párthírek

Felhívjuk a bolsevik párt története I. évfolyam propagandistái, Sztálin életrajz-kör propagandistái és hallgatói figyelmét, hogy részükre 1953. január 7-én, délután 6 órakor a Megyei Pártoktatás Háza előadótermében „Szovjetunió belső helyzete" és az „Uj ötéves terv" tanulmányozása során felmerült kérdésekről nyilvános konzultációt tartunk. Konzultáció vezetője a megyei előadóiroda tagja.

Felhívjuk a meghívott elvtársak figyelmét: a fenti tananyag feldolgozása során felmerült kérdéseiket a konzultáción mondják el.

Megyei Pártoktatás Háza

A pécsi körzeti kultúrbemutatóról

A pécsi járásban december 28-án volt a művészeti csoportok második országos versenyének kultúrbemutatója. A felnőtt területi csoportok három, az iskolások egy körzetben szerepeltek. A párt- és tömegszervezetek, valamint népművelési ügyvezetők segítségével minden körzetben bizottságot szerveztünk, amely segített a verseny lebonyolításában, fűtött, szobáról, uzsonnáról is gondoskodott. A hosszú útról érkezett csoportoknak jól esett a szeretetteljes fogadtatás és jobb hangulatban kezdték meg műsorukat.

A pécsi járás 63 községéből 54 csoport nevezett be a versenybe. Ez a szám magában véve az elmúlt évhez viszonyítva hatalmas fejlődést mutat. Mutatja, hogy megbecsülhetőbb a kultúrmunka és azt is, hogy a benevezést nem egy helyen komoly harci feladatnak tekintették, és érdekében eredményesen használták az agitáció és propaganda fegyverét.

A **szentlőrinci** körzetben a színjátszócsoportok közül Helesfa MNDSZ csoportja tűnt ki. A „Négyzetes vetés" című jelenetet helyes értelmezésben adták elő. Példaképül állítható a fiatalok elé az MNDSZ asszonyok szereplése. Gerde színjátszói a „Mindennapi emberek" című, a szovjet kolhozok életét ábrázoló művel indultak. Itt egyes részleteknél mélyebb átélésre lett volna szükség. A csoport rendezője és a tagság törekedjék arra, hogy ne csak mondják a szerepet, hanem érezzék át és játsszák is azt. Boda a „Kádár bácsi dereka" című egyfelvonásost mutatta be. Dicsérendő, hogy a DISZ-fiatalok községük problémáit hozták felszínre és bátran, fegyelmezetten szerepeltek. Cserdi színjátszói a „Kérők"-ből választottak részleteket. Kilátásban van a hazafiság kérdését akarják ábrázolni a kiemelt jelenetekkel. Bicsérd borsodi néptánccal jött. Kár, hogy a vidámságot örömet kifejező táncot olyan szigorú arckifejezéssel ropták. Görcsöpuszta a „Tánc a fonóban" című táncjátékot mutatta be. Jó ötlet, jó kezdeményezés. A tánc jó előadásához azonban még sok gyakorlatra van szükség. A bemutatón szerepelt a szentlőrinci pedagógus zenekar, amely a „János vitéz" című daljátékból adott elő részleteket és mozgalmi dalokat játszott. A bemutatón Keresztespuszta és Dinnyeberki kultúrcsoportjai nem jelentek meg.

A pel érdi körzetben szerepelt Aranyosgadány színjátszócsoportja, mely Illyés Gyula „Tűz és víz" című színjátékát mutatta be korszerű jelmezekben, megfelelő maszkírozással, jó felkészültséggel, jó rendezésben. A színjáték azonban hosszúra nyúlott. Helyes lett volna, ha a bemutatón csupán részleteket adnak elő. Pellérd színjátszói a „Noszty fiú esete" című darabból mutattak be feltűnően jó előadókészséggel részleteket. Ugyancsak a pellérdi körzetben szerepelt a járás egyik legjobb táncsoportja, az ócsárdi, mely hírnevéhez méltóan citerakísérettel járta a szebbnél-szebb ócsárdi népi táncokat. Községükben született dallamokra. A csoport külön értéke, hogy a fiatalokon és középkorúakon kívül még a 72 éves öregek is szerepeltek. Fiatalosan ropták táncaikat. Példát vehetnek róluk a pellérdi táncosok, akik helyesen tennék, ha az országoshírű pellérdi nóták dallamára helyi gyűjtésű táncokat mutatnának be. Fel kellene kérniök az idősebbeket, akik bizonyára szívesen mutatnák meg a híres pellérdi „Libbenőst" stb. A pellérdiek üvegestánca kitűnő felkészültségre vallott, dicséretet érdemelt a vezető, Szabó Istvánné munkáját. Gyód fuvószenekarának szereplései szép sikert arattak Strauss-indulók és orosz népdalok előadásával. Kár, hogy régi, helyi népdalokat nem iktattak műsorukba. Görcsöny kultúrcsoportja távolmaradt a bemutatóról és e távolmaradást egyes szereplők megbetegedésével próbálta igazolni.

A pécsi területi körzeti bemutatóról a „Dunántúli Napló" már megemlékezett. Az iskolai csoportok körzeti bemutatóján Mecsekalja I. több, mint száz tanulóval szerepelt. Az énekkar jó műsorválasztással, évezredes előadást nyújtott és a legjobbak közé került. Helyes lenne, ha a jóhangú és hallású gyerekekből zenekart is alakítanának. A mecsekaljai táncscsoport a „Zsebkendő"-táncot és a vásárhelyi „Botos"-táncot mutatta be. A táncosok is az elsők közé kerültek. Dinnyeberki ugyancsak tánc- és énekkarral szerepelt. Tömegdalokat mutattak be. Kár, hogy nem az iskolások, a fiatalok életéről szóltak dalaik. Érdekes volt a fésüsbrigád műsora. Hangszer hiányában fésűre rakott selyempapírral szolgáltatták kísdob kíséretében a zenét. A legjobb táncscsoportok közé tartozik az ócsárdi úttörőcsapat, bár erejét meghaladó, túlságosan hosszú táncot mutatott be. A bükkösdiek népijáték-szerű tánca még jobb lesz, ha biztosítják a kísérőzenét. Ugyanez áll a bicsérdiekre is, hiszen nemcsak a gyerekek, még a felnőttek is elfáradnak, ha egyszerre táncolnak és énekelnek. A nagykozári úttörők délszláv táncokkal jöttek, jó volna, ha biztosítanák a tamburakíséretet is. Mecsekalja—Patacs bábjeleneteket adott elő „Az okos kecske" címmel. A bábukat maguk a gyermekek készítették. Kezdő csoport létükre például szolgálhatnak a többi iskolásnak. A vasasi iskolások 23 tagú fuvószenekara, 34 tagú szimfónikus zenekara, valamint 64 tagú énekkara a legjobbak közé került. Ki kell emelnünk a pécsudvardi énekkart, mely tiszta, jó szövegkiejtéssel, kidolgozott ritmusérzékkel kitűnő előadásban mutatott be baranyai délszláv dalokat. Javasoljuk itt is a zeneksérettet és ajánljuk a pécsudvardi iskolásoknak, hogy alakítsák meg táncscsoportjukat, mert ahol ilyen kitűnő előadásban megy az ének, ott a tánc is megy. Görcsöny nem saját gyűjtésű népi énekekkel jött. A táncscsoport ezt a hibát javította és három szép helyi táncmotívumot táncolt. Helyes lenne e motívumokból összefüggő táncot képezni. Aranyosgadány énekkara igen nehéz műsort választott. A táncokhoz is nagyobb előadói rutinra lenne szükség. A magas igény dicséretreméltó, mégis javasoljuk a csoportnak, hogy könnyebb számokkal induljanak legközelebb. A pellérdi zenekar például szolgálhat a többi iskolai csoport előtt műsorválasztásával. Hibája, hogy műsorukat elsietették. A táncosok ügyesek, kár, hogy nem használták fel a pellérdi nótákat táncaikhoz.

A pécsi járás csoportjai 878 fővel szerepeltek és körülbelül 3500 nézőt vonzottak a körzeti bemutatók. Még sikeresebb lenne azonban munkánk, ha a pécsi járásnak lenne kultúrháza, ami megkönnyítené a segítségnyújtást. A patronálás így csak szórványos volt, az üszögi cigánycsoport megszervezését, tanítását például Bárdos Ferenc üszögpusztai igazgatótanító végezte fáradhatatlan munkával.

A kultúrcsoportok körzeti bemutatókra való szállítását legtöbb helyen dicséretreméltóan megoldották a tanácsok és tömegszervezetek. Kivételt képez Kővágóttöttös, ahol a kultúrcsoport és a bábfelszerelés szállításáról senki sem gondoskodott.

Meg kell tanítani csoportjainkat arra, hogy a művészeti csoportok második országos bemutatója elsősorban népünk művészi tehetségének nagy felvonulása. Ez a seregszemle a leggyengébb csoport számára is nagy esemény, nagy nyereség, ha gondos, szerető bírálattal segítik művészi életünk fiatal hajtásainak fejlődését. Ehhez azonban szükséges a megyei tanács népművelési osztályának támogatása és a patronáló munka kiszélesítése. — Kultúrcsoportjaink fejlődését pedig bizonyítsa az, hogy a bemutatók alkalmával kapott bírálatot felhasználják, a hibákat kijavítják, hogy a Szabad Föld Téli Esték előadásain szívesen szerepelnek és segítenek az agitációs munkában, mint például a mecsekaljai DISZ-csoport, amely minden előadás alkalmával értékes és szép műsort ad.

Devecseri Jánosné
járási tanács népművelési előadó.

HIREK

KEDD, JANUÁR 6

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5, telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Boldizsár. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** Várható időjárás kedd estig: Változó felhőzet, legfeljebb néhány helyen kisebb havazás. Mérsékelt légáramlás. A hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: kedden reggel mínusz 1—mínusz 4, délben 1—4 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 6-án, kedden négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Szabadság út 25. szám alatti iskolában kedden délután 5—6 óráig Nikolics István tanácstag fogadóórát tart.

— **Halálozás.** Özv. Pollom Istvánné temetése kedden fél 4 órakor. (x)

ELEKTROMERNÖKÖT és önálló elektrotechnikust azonnali belépéssel alkalmaz a Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat. Jelentkezés részletes önéletrajzzal a Személyzeti osztályon, Pécs, Légszeszgyár-u. 15.

FIGYELEM! Ujonnan létesülő építőipari vállalathoz autó rakodómunkásokat felveszünk, azonnali felvételre, szálláshely biztosítva. Jelentkezni lehet, szabályszerű munkakönyvvel a 73. sz. Áll. Építőipari Trösztnél, Pécs, Rákóczi-út 56. I. emelet, a Munkaügyi osztályon. 21

1952 DECEMBER hó 22-ig beadott gumilábbelik javítása elkészült. 8 napon belül vegyék át, Bajcsy Zsilinszky-út 12. 16

KÜLÖNBEJÁRATU bútorozott szoba kiadó. Megyeri-út 63. 48

DUNNÁT vennék négyszeleset, tiszta, jó állapotban. Madách-u. 20., em. 47

ELADÓ prima állapotban lévő, steppelt, fehér, mély gyermekkocsi. Aradi-vértanuk (Petrezselyem)-u. 41. 46

BÉRELSZÁMOLÓ fiatal, férfi állást keres, állami gazdaságba is elmenne. Címeket a kiadóba „Ugyes" jeligére kérem. 45

NŐI munkaerő, szeretnék elhelyezkedni, mint (táblázó), „Leíró könyvelő" jeligére.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2 — Telefon: 15-32 és 15-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM — ARA 50 FILLÉR — SZERDA, 1953 JANUÁR 7

A MAI SZÁMBAN:

A Szovjetunió és a népi demokratikus országok közötti gazdasági együttműködés sikerei. (2. o.) — Minisztertanácsi határozat Lenin emlékmű felállítására. (2. o.) — Harminc éves a lenini szövetkezeti terv. (3. o.) — Két napig Pécs város vendége lesz Kodály Zoltán. (3. o.) — Akadályozza a terv teljesítését, anyagi kárt okoz a dolgozóknak a rosszul szervezett munkásszállítás a 73/1 sz. Építőipari Vállalatnál. (3. o.) — A pécskörnyéki bányászkultúrcsoport seregszemléje. (4. o.)

A tavaszi munkák sikeréért

A tavaszi munkák sikere jórészt most dől el gépállomásaink, állami gazdaságaink műhelyében, termelőszövetkezeteinkben. Az őszi munkák végzésénél súlyos hibák fordultak elő, tanácsaink nem tettek meg mindent az őszi terv sikeréért, készületlenül, szervezetlenül kezdték meg jónéhány községünkben az őszi terv teljesítését. Ebből az következett, hogy még mindig vannak olyan községek termelőszövetkezetek, amelyek nem végeztek a vetéssel, de nagy lemaradás van az őszi mélyszántás végzésénél is. „*Mindebből az a tanulság hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákat előrelátóbban, tervszerűbben kell megszervezni, a vetőmagot elő kell készíteni, elő kell teremteni, s hogy az ellenséget idejében le kell leplezni, s el kell szigetelni. Ez a feltétele annak, hogy tavasszal a mezőgazdasági munkákat terv szerint idejében végezzük el, s ezzel is elősegítsük a mezőgazdaságban a növénytermelésnél a termés hozam emelését*" Gerő elvtárs útmutatását szívlelje meg minden állami gazdaság, termelőszövetkezet és gépállomás, úgy készüljenek fel a tavaszi munkákra, hogy a vetést minden növénynél a legkedvezőbb időben tudják elvégezni. Idejében vetni — már fél siker.

Az időben történő vetés feltétele pedig még nincs biztosítva. A tervet alaposan fel kell használni a tavaszra való felkészülésre. Pártszervezeteink, tanácsaink gondoljanak arra, hogy igen sok vetőgép a dolgozó parasztok tulajdonában van és ügyelni kell arra, hogy ne késsenek el ezeknek a gépeknek a javításával sem. Ezeknek az elhanyagolása vagy úgy okozhat kárt, hogy hátráltatja a vetést, vagy úgy, hogy a bevetésre kijáró, elhanyagolt gépek elpocsékolják a vetőmagot, vagy éppen hiányosan, rosszul szórják a magot. A tanácsok gondoskodjanak arról, hogy ezeket a gépeket is kijavítsák, megolajozzák, kitisztítsák, hogy azok munkára készen várják a vetésre alkalmas időt.

A tavaszi munkákra való készülésnél fokozott feladat hárul gépállomásainkra, amelyek feladata, hogy segítsék megyénk termelőszövetkezeteit és dolgozó parasztjait a terv minél előbbi befejezésében, jó gépi munkával hozzájáruljanak a hozam növeléséhez. Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén rámutatott, hogy gépállomásaink jelentős része még csak igen hiányosan tölti be feladatát. Nem tartják be a termelőszövetkezetekkel kötött szerződéseket, rossz a gépállomások és állami gazdaságok közötti viszony. Megmutatkozik ez abban is, hogy a termelőszövetkezetek nem a legjobb, hanem a legrosszabb munkaerőt küldik a gépállomásokra. Így volt ez nemrég az ivánbattyáni tsz-ben is. Rákosi elvtárs a termelőszövetkezetek és gépállomások élenjáró dolgozóinak értekezletén mondotta: „*A gépállomások és termelőszövetkezetek viszonya akkor lesz egészséges és jó, ha ennek a mostani tanácskozásnak egyik jó eredménye az lesz, hogy az elvtársak mindkét oldalról, a gépállomások csakúgy, mint a termelőszövetkezetek megértik, hogy ez a két szervezet egymásra van utalva, egymást kiegészíti, száz és száz egészséges szállal egymáshoz lesz kötve. Ennek az lesz a következménye, hogy megjavul a gépállomások munkája és megjavul a szövetkezetek termelése is.*"

Ilyen szellemben segítsék gépállomásaink a körzetükhöz tartozó termelőszövetkezeteket. A vetés késése, vagy a növényápolási munkák elmulasztása komoly károkat okozhat a tsz-eknek. A megkérgesedett talajt kapálni az elhatalmasodott gyomokat kiirtani nehezebb. Az ilyen munkák elvégzéséhez aránylag több munkaerő és több idő szükséges, s ez munkatorlódáshoz, a növények gyenge fejlődéséhez vezet. Éppen ezért biztosítsák, hogy a gépi növényápolást is a talaj állapotának legmegfelelőbb időszakában végezzék el és mindig olyan munkaeszközökkel mely a jó munkát biztosítja.

Községi tanácsainknak komoly gondot kell még fordítani a vetőmagtisztításra. A közmondás azt mondja: „*Ki szemetet vet, gyomot arat.*" Aki konkolyt, ocsut vet, az aratáskor megsokszorozva látja majd viszont. Jó termés, egészséges, életképes növény csak jó vetőmagból lesz. Dolgozó parasztjaink, termelőszövetkezeteink ezért válogassák ki vetésre a legnagyobb, legsúlyosabb, szemű kukoricacsöveket, vetőburgonyának a legszebb gumókat. A tavaszi búzát, árpát, a többi tavaszi vetésű magot sem szabad egyszerűen átengedni a szelektoron, hanem úgy kell állítani a gépet, hogy csak a nagy, egészséges, jól fejlett szemek kerüljenek a vetőmagos zsákba.

A hozam növelésének másik kulcsa, a fejlett új módszerek alkalmazása. A keresztsorú vetésnek számtalan előnye van, az ugyanolyan körülmények között vetett soros vetéssel szemben. Előnye elsősorban, hogy ilyen módon a vetőmagot egyenletesebben osztjuk el területünkön. A keresztsorosan vetett növényeknél kisebb mértékű a gyomosodás. Könnyebb az állati kártevők elleni védekezés is, mert nem egysorosan, nagy távolságot bejárva pusztítja a kártevő a növényzetet, hanem köralakban pusztít, tehát sokkal kisebb területen kell az irtást elvégezni. A keresztsorú vetés után — éppen a gyökerek tökéletesebb elosztása következtében — jobban beéredik a talaj. Az így vetett gabonába a szél ereje és szárító hatása is csökken, mert nincs egyirányú szabad útja a vetésben. És így lehetne sorolni azokat az előnyöket amellyel a keresztsorú vetés jár, nem beszélve arról, hogy két-három mázsa terménnyel többet eredményez. De hatalmas előnyökkel jár a négyzetesen vetett kukorica is, főleg akkor, ha nem feledkeznek meg annak a pótbeporzásáról sem. A mohácsszigeti Vörös Fény tsz tagjai több, mint 28 mázsa átlagtermést takarítottak be arról a területről, amelyet keresztsorosan vetettek, amíg az egyirányú kukoricavetésük holdja csak tíz mázsa átlagtermést eredményezett.

A jó munkának rendkívül fontos feltétele, hogy időben elkészüljenek a vetéstervek. Termelőszövetkezeteinknél, állami gazdaságainknál enélkül úgyszólván mozdulni sem lehet — de egyénileg dolgozó parasztságunknak is tervszerűen kell felkészülnie a tavaszi vetésre, hogy meg legyen minden, ami a munkához szükséges. Használják fel ezeket a napokat arra, hogy alaposan megismerjék a begyűjtési törvényt. Vegyék számba, hogy mit és mennyit kell vetni ahhoz, hogy elég legyen a beadásra, állataik takarmányozására és bőven jusson a szabadpiacra is. Szerezzék meg időben a vetőmagot, kössék meg a termelési szerződést az ipari növényekre és így tovább. Termelőszövetkezeteink is vegyék figyelembe a tervezésnél állami kötelezettségeiket, fejlődő állatállományuk szükségleteit. Jó előre gondoskodjanak arról, hogy bőven jusson majd termény a természetben történő szétosztásra is.

Tanácsaink — a munka gazdái — fáradhatatlanul és erővel készítsék elő a munkákat, falusi pártszervezeteink pedig legyenek a tavaszi munka előkészítésének motorjai. A népnevelők magyarázzák meg mindenkinek miért sürgős a munka, miért kell jól, gondosan elvégezni az előkészületek minden apró mozzanatát. Lelkesítsék dolgozó parasztságunkat, mezőgazdaságunk összes dolgozóját minden eddiginél jobb, sikeresebb munkára és az eredmény, a termés ezer és ezer mázsájában mutatkozik majd meg a betakarításkor.

ELŐRE AZ 1953. ÉV ELSŐ NEGYEDÉVI TERV TELJESÍTÉSÉÉRT

Több fekete szenet a hazának

Pécsbányatelepen január 5-én újabb párosversenyszerződéseket kötöttek a bányászok.

A Béke-brigád tagjai megfogadták, hogy napi 65 csillés előirányzatot 85 csillére emelik.

A széntöbbletet csak úgy tudja biztosítani, ha a fát a munkahelyre szállítják. Echter Péter főaknász vállalta, hogy minden műszaki feltételt megad a fejtésben dolgozók számára, hogy felajánlásukat teljesíthessék. A Béke-brigád tagjai megfogadták, hogy versenyre hívják a vasasi és Istvánaknai Béke-brigádot és ebben a versenyben elsők akarnak lenni.

Veszeli József csapata is csatlakozott a Béke-brigád kihívásához.

Felajánlották, hogy napi 130 csilléről 150 csillére emelik az eddigi termelésüket.

Ezt azonban csak úgy tudják teljesíteni, ha Gulyás István aknász, az éjjeles faadó harmadot nem szerelésre osztja be, hanem rendesen előkészíttetni velük a fejtést.

Gulyás elvtárs megígérte, hogy másként lesz, mint eddig. Az éjjeles harmadot biztosításra és faadásra fogja beosztani, hogy a csapat teljesíteni tudja felajánlását.

Wolf Gyula csapata sem akar lemaradni a versenyből. Napi 80 csille szén helyett 90 csillét adnak ezentúl népgazdaságunknak. Bursli József aknász személyes irányítással biztosítja számukra a fakészletet és az üres csillét.

Tóth Ferenc (2) frontmester csapatának 130 csille az előirányzata. Ezt a mennyiséget nem tudja teljesíteni. A fejtés felső kijáratánál víz tört be, ami hátráltatja a szén leszállítását a fejtésbe. De felajánlották, hogy a nehézségek ellenére teljesíteni fogják előirányzatukat. Ha a víz megszűnik, 180 csille szenet termelnek műszakonként.

Jelenszki János csapata öt csillével emeli napi előirányzatát. Horváth Lajos (2) aknász vállalja a hiányosságok megszüntetését.

De nemcsak a fejtési csapatok tettek felajánlást, hanem a fenntartó csapatok is. Frei András vájár 11 méter helyett 14 métert fog teljesíteni. Versenyre hívta Vajna János vájárt, aki három méterrel bővít többet az eddiginél. Darabos Károly 11 méteres előirányzatát 13 méterre emeli. Versenylársa, Csillag József, aki szintén két méterrel teljesít többet az előirányzatnál.

Kristóf József és Borsos János csillések, akik egy hete dolgoznak a bányában, máris versenyre hívták egymást.

A fejtésben négy csillés dolgozik. A munkaerőhiányra való tekintettel felajánlották, hogy négy dolgozó munkáját hárman fogják elvégezni.

A műszaki vezetők, a párt és a szakszervezet vezetői támogassák ezeket a versenyzőket és ellenőrizzék munkájukat. Példájuk nyomán sarkentsük azokat a csapatokat, amelyek még nem tettek felajánlást a fokozott széntermelésért, az I. negyedévi terv sikeres befejezéséért.

Fokozott feladatok hárulnak a vasút dolgozóira 1953-ban

Igazgatóságunk területén 1953 első negyedében az elszállítandó áru mennyisége húsz százalékkal több, mint az előző évben volt. A feladat annál inkább is komoly, mivel a téli időjárás minden nehézsége előttünk áll. Hogy ezt a hatalmas árumennyiséget elszállíthassuk, keményebben kell fognunk a kocsigazdálkodást, a kocsifordító kérdését továbbra is. Biztosítani kell üzemeink zavartalan ellátását a téli nehézségei ellenére is. Még az előbbinél is nagyobb emelkedést mutat utasforgalmi tervünk, amely az elmúlt évvel szemben 63 százalékos emelkedést irányoz elő. Ezzel kapcsolatban fel kell számolni a személyszállító vonatok nagymérvű késését biztosítani kell — különösen a munkásvonatok — menetrendszerű közlekedtetését. Mindezek mellett pedig növelni kell tehervonataink utazási sebességét is. Rákosi elvtárs, a Központi Vezetőség 1951 november 30-i ülésén arról beszélt, hogy egy százalék terveljesítmény több, mint hatszázmillió forint értékű termelvényt jelent. Ez a szám 1953-ban egészen biztos, sokkal magasabb.

A vasútnál most folynak a tervismertető értekezletek, amelyeken a legkisebb részletekig meg kell tárgyalni a lehetőségeket és a terveljesítés akadályait. A nehézségek leküzdésére igen nagy segítséget jelentenek a vasútnál is a műszaki intézkedési tervek. A műszintervek elkészítése későn és vontatottan indult meg a vasútnál, pedig a tervkészítést széles mozgalommá kellett volna kifejleszteni. A műszint-bizottságokba mindenütt a legjobb dolgozókat kellett volna megválasztani, hogy azok kapcsolják be társaikat is közvetlenül a tervezésbe, a terv teljesítésének megkönnyítésébe. A műszintterv készítő bizottságok feladata, hogy meghatározzák: mit kell az egyes szolgálati ágaknak, helyeknek elvégezni, hogy 1953. évi tervük sikeres teljesítését biztosítsák.

A vasútnál még most is készülnek a műszaki intézkedési tervek. Még mindig adnak a dolgozók a tervek elkészítésére javaslatokat. Igen fontos, hogy a javaslattételnél is a kommunisták mutassanak példát. A szolgálati helyek szervezzenek egymás között versenyt a javaslatok mennyiségére és minőségére nézve. A műszintervek fontosságát megértették a pécsi pályafenntartási főnökség dolgozói, akik eddig 64 javaslatot nyújtottak be elbírálásra. Szép munkát végzett ezen a téren a távközlő szolgálat is, amelynek dolgozói 16 javaslatot tettek a munka jobb szervezésére. Tizenkilenc értékes javaslatot tettek a pécsi szertár dolgozói is.

Most osztják majd ki az új pártigazolványokat. Ez alkalommal ne legyen egyetlen kommunista sem a vasútnál, aki a könyv átvételekor ne mondhassa el, hogy a műszaki tervek elkészítésénél nyújtott segítséggel hozzájárult 1953. évi tervünk sikeréhez.

Várnai László tudósító, MÁV

Lelkes munka folyik az első negyedéves terv sikeréért

Az elmúlt évben is sok szép eredményt ért el üzemünk. Sok munkatársam lett sztahánovista és élmunkás. Én is sztahánovista vagyok és az elmúlt év tavaszán kormánykitüntetésben részesültem. De ebben az évben még szebb eredményeket akarunk elérni. Most az 1953-as év első negyedében vagyunk, de máris szebbek az első napok eredményei, mint az utolsó hónapban voltak. Én már az első napon 201 százalékos teljesítményt dolgoztam, az előző százalékaim pedig csak 190—195 százalékig értek.

Én az 1953-as év első negyedében teljesítményemet úgy fogom növelni, hogy minden hónapi tervemet legalább négy nappal előbb befejezhessem. Ezt úgy akarom elérni, hogy az eddigi formázásomat meggyorsítom az által, hogy a gép forgásánál a mozdulataimat most másként végzem. Ezzel lehetőségem van arra, hogy a jelenlegi selejtemet megszüntessem, bár ez is csak egy százalék. Az első negyedévi munkánk beindulásánál kedvező volt az is, hogy megkaptuk azonnal a havi gyártási előirányzatot. Jobb volt a munkamegszervezés is, mely reméljük így is fog maradni.

De nemcsak a mi műhelyünkben van ez így, hanem az egész üzemünkben ilyen lelkes munka folyik az első negyedéves terv sikeréért.

Ifj. Eicher József
porcelángyári sztahánovista korongos.

A mohácsi járásban biztosítják az őszi vetésterv teljesítését

Az őszi galyona vetése a mohácsi járásban is erős lemaradást mutat. A terv teljesítése azonban törvény, betartása tehát kötelező.

Hiba volt, hogy a járási tanács és a mezőgazdasági osztály a hiányosságok kijavítására nem tette meg a szükséges intézkedéseket kellő időben. A rendelkezéseket ugyan kiadta papíron a községi tanácsok felé, de elmaradt a helyes irányító munka és főleg ez az oka, hogy a járás a kenyérgabona vetését csupán 69 százalékra teljesítette. A hiányosság megszüntetése érdekében a járási tanács elnöke, a járási pártbizottság segítségével erélyes intézkedéseket tett, amelynek a következményeként a termelőcsoportok és dolgozó parasztok a jövőévi kenyér biztosítása érdekében a vetés befejezéséhez fogtak.

Hiányosság volt, hogy a termelőcsoportok, de a dolgozó parasztság is az állami készletből várta a vetőmagot. A helyteden állásponti ról felvilágosították a dolgozó parasztságot, amelynek nyomán a termelőcsoportok közül a bári Új Élet, bólyi Kossuth, borjádi Egyetértés, erdősmároki Vörös Csillag, göresnyádvobokai Új Alkotmány, kisnyárádi Új Hajnal, kölkedi Új Élet, mohácsi Vörös Fény, nagynyárádi Kossuth és Dózsa, szajki Úttörő, szüri Kossuth, töttösi Szabadság, udvari Petőfi és a versendi Egyetértés termelőcsoportok vezetősége és tagjai az őszi kenyérgabona vetésüket — ha nem is a miniszertanács által meghatározott időre — de 100 százalékban teljesítették.

A terv teljesítésében lemaradtak: babarczi Béke, dunaszekcsői Petőfi, homorudi Petőfi, majsi Táncsics termelőszövetkezeti csoportok.

A kenyérgabona vetés nem teljesítése veszélyezteti jövőévi kenyerünk biztosítását és ezt a községi tanácsok elnökei sem értették meg kellően. A dolgozók között nem tudatosították eléggé a vetés fontosságát és nemtörődöm formán a rossz időre és vetőmaghiányra panaszkodtak, aminek az lett a következménye, hogy megrovással és pénzbírsággal kellett sújtani a himesházai tanácstitkárt, a lánycsóki és a töttösi tanács elnökét. Az utóbbit már azért is, mert amikor vetni kellett volna, az elnök elvtárs inkább vadászni ment. Ugyanígy gondoskodott a babarczi Béke tsz elnöke, Brachmann János elvtárs is, hogy „jobb vadászni, mint a tervet teljesíteni."

A hiányosságok megszüntetése érdekében a járási tanács elnöke erélyes intézkedést tett.

Szeghalmi József
osztályvezető.

Véres összetűzések Iránban

(MTI) A londoni rádió beszámol arról, hogy az iráni képviselőház 15 tagja határozati javaslatot terjesztett elő. A javaslat követeli, hogy a miniszterelnök a megszavazott rendkívüli felhatalmazásokat ne használhassa fel a parlament ülésszakának elnapolására, vagy a parlament feloszlatására.

E javaslat támogatására teheráni haladó szervezetek hétfőn a parlament előtt tüntettek. A tüntetőket fasiszta provokátorok támadták meg. Az incidens során egy ember meghalt és 18 megsebesült. Mint a Reuter jelenti, a rendőrség 12 embert letartóztatott.

Az AFP jelentése szerint Moszadik hétfőn este rádióbeszédet mondott, amelyben közölte: *„kormánya szerdán kénytelen felvetni a parlamentben a bizalmi kérdést."*

Növekszik a tiltakozás a Rosenberg-házaspár halálraítélése miatt

(MTI) Az ADN hírügynökség jelentése szerint a hét elején több, mint 750 amerikai polgár utazott Washingtonba, hogy tiltakozzék a Rosenberg házaspár igazságtalan elítélése miatt és követelje haladéktalan szabadonbocsátásukat.

A Le Monde című francia burzsoá lap newyorki jelentése alapján közölte, Urey, Nobel-díjas atomtudós, a chicagoi egyetem professzorának nyilatkozatát, amelyet a newyorki törvényszékhez juttatott el. Az amerikai atomtudóst a vád megidézte a tárgyalásra, de nem volt hajlandó elmenni. Urey professzor e nyilatkozatában kijelenti, hogy a Rosenberg-házaspár ellen emelt vád megbízhatatlan vallomásokon alapszik.

„Ez az ítélet — írja, — *felháborít, mert szinte példa nélkül álló. Igazságtalanság megbüntetni olyan embereket, akik semmiféle bűncselekményt sem követtek el."*

A román dolgozó nép — mint az Agerpress jelenti, — számtalan tiltakozásban követeli a bírósági ítélet megsemmisítését és a Rosenberg házaspár szabadonbocsátását.

A „L'Humanité" René Mayerről

Páris (MTI) A „L'Humanité" foglalkozik René Mayer személyével. Rámutat, hogy René Mayer egyike azoknak a politikusoknak, akik a legtöbb kárt okozták Franciaországnak. Valószínű, hogy éppen ezért esett rá Vincent Auriol választása.

René Mayer 1925-ben kezdte politikai pályafutását. A Rotschild család 1928-ban kinevezte a Rotschild bankház igazgatóságába. Jó szolgálatai jutalmaként a Rotschild bankház főügynöke lett. Ebben a minőségében folytatott tárgyalásokat Volpival, a fasiszta pénzemberrel. Mussolini abesszíniai agressziójához szükséges kölcsönről.

René Mayer Franciaország hitleri megszállása alatt Vichyben tartózkodott.

1946-ban a franciaországi választók megbuktatták. 1947-ben a Schuman kormány pénzügyminisztere lett. 1948-ban leértékelte a frankot — az amerikaiak így ugyanannyi dollárért kétszerannyi frankot kaphattak és olcsóbban kaparinthatták meg Franciaország nemzeti kincseit.

Az 1949 október 28-án alakult Biadult kormányban igazságügyminiszter lett.

1949. júliusában a francia parlamentben hevesen síkraszállt az atlanti egyezmény mellett.

1951 júliusában fasiszta módszereket hirdetett és 150.000 köztisztviselő elbocsátását indítványozta. 1951 szeptemberében egy Washingtonban tartott sajtókonferencián a következőképpen határozta meg a szerinte kívánatos feladatokat: „Tovább kell folytatnunk Franciaország felfegyverzését és az Atlanti Szövetség számára katonai egységeket kell felállítanunk, anélkül, hogy megfeledkeznénk katonai kötelezettségeinkről a „Francia Unióban."

Ezt az embert választotta ki kormányalakításra a „szocialista" Vincent Auriol.

Az amerikaikak újabb mesterkedései a panmindzsoni fegyverszüneti tárgyalások meghiusítására

Keszon: Az Uj Kina hírügynökség különtudósítója jelenti:

Az amerikaiak újabb provokációt követtek el a fegyverszüneti tárgyalások térségének és a keszoni övezet semlegességéről kötött megállapodásnak nyílt megsértése terén.

Carlock, az újonnan kinevezett amerikai rangidős összekötőtiszt, január 2-án levelet intézett a koreai—kínai fegyverszüneti küldöttséghez. Levelében hivalkodóan azt állította, hogy „ha szóbanforgó térségben nem követnek el ellenséges cselekedeteket, akkor az ilyen átrepülések nem sértik az összekötőtisztek között fennálló megállapodás szellemét."

Keszoni megfigyelők rámutatnak: a két fél között létrejött megállapodás világosan kimondja, hogy egyik fél katonai repülőgépeinek sem szabad a tárgyalások térsége és a semleges övezet fölé berepülniök.

Carlock „időjárási és technikai viszonyokkal" igyekezett elhárítani a felelősséget.

Azonban az amerikai repülőgépek minden esetben fényes nappal és tiszta időben repültek be a tárgyalások térsége fölé.

Az 1952. október 8-a óta — ekkor szakították meg az amerikaiak a fegyverszüneti tárgyalásokat — eltelt idő alatt az amerikai légierő repülőgépei tíz alkalommal hatoltak be a tárgyalások térsége fölé, nem is szólva a keszoni semleges övezet légterének megsértéséről. Amerikai repülőgépek bombázták a koreai—kínai küldöttség világosan felismerhető jelzésekkel ellátott, Keszonból Phenjan felé haladó gépkocsiját. — Ezenkívül az amerikaiak tüzérsége három alkalommal lőtte a tárgyalások térségét. Több ízben rágalmazó tartalmú röplapokat terjesztettek a tárgyalások térségében. Az amerikaiak titkos ügynököt csempésztek a tárgyalások térségébe azzal a megbízatással, hogy az ott lakó polgári személyeket megfélemlítsék és közülük többeket elrabolj anak.

Az amerikaiaknak erről a szégyenteljes tevékenységéről jegyzőkönyvek tanuskodnak, cáfolatnak tehát nem lehet helye.

Mozgósították a Scotland-Yard apparátusát Tito londoni látogatásának idejére

London (MTI) A londoni burzsoá lapok behatóan foglalkoznak Tito látogatásának előkészületeivel. A „Sunday Dispatch" hangsúlyozza, hogy Tito „biztonsága" érdekében mozgósították a belügyminisztérium egyes szerveit és a Scotland-Yard hatalmas apparátusát.

A látogatás előtt — mint a lap írja — számos őrizetbevételt foganatosítanak.

Az újság felfedi, hogy az előkészületek terén a Scotland-Yard politikai osztályának vezetői „szorosan együttdolgoznak a londoni jugoszláv nagykövetség tagjaival."

Összehívták az osztrák munkanélküliek országos értekezletét

Bécs (MTI) Az Osztrák Munkanélküliek Szövetsége január 25-ére összehívta a munkanélküliek országos értekezletét.

A Szövetség kiáltványt adott ki, amely megállapítja, hogy a munkanélküliek száma december közepén már kétszáztizenötezerre emelkedett. Követeljük kétszázezer shilling téli segély azonnali kifizetését és a téli időszakra olcsó tüzelőanyag biztosítását — hangsúlyozza a kiáltvány majd így folytatja: — De nemcsak erről van szó! Munkát követelünk!

Eisenhower találkozott Churchillel

Newyork (MTI) A „Reuter" és a londoni rádió jelentése szerint Eisenhower hétfőn este elsőízben találkozott Churchillel.

A „Reuter" beszámol azokról a biztonsági intézkedésekről, amelyeket az amerikai rendőrség Churchill látogatásának idejére életbeléptetett. Hétfőn fakonátokkal zárták el Churchill lakóhelyének környékét. Az épület közelében egyenruhás rendőrök állnak őrséget.

Riadókészültségben a japán rendőrség Li Szin-Man látogatása idején

(MTI) Az amerikai imperialisták japáni lakájai — mint a Reuter jelenti, — kedden gyűlést rendeznek a Tokioban tartózkodó Li Szin-Man „tiszteletére". A rendőrséget riadókészültségbe helyezték, mert attól tartanak, hogy a Li Szin-Man számára rendezett gyűlésből szimpátiatüntetés lesz a hazája szabadságáért hősiesen harcoló koreai nép mellett.

Li Szin-Man hétfőn Clark tábornoknál, az úgynevezett ENSZ csapatok főparancsnokánál találkozott Josidával és Okazaki japán külügyminiszterrel.

A koreai-kínai népi erők győzelmes harcai a december 31-ével végetért hat nap alatt

Koreai Arcvonal (Uj Kina) Az 1952 december 31-ével végetért hat nap alatt az egész koreai arcvonal mentén rövid, de heves összecsapásokra került sor, amelyekben az ellenség több mint 1600 főnyi veszteséget szenvedett.

Ötszázhatvankét ellenséges katonát a mesterlövészek, kilencszázat a tüzérségi ütegek tettek ártalmatlanná, a többieket pedig a gyalogság semmisítette meg.

Miniszertanácsi határozat Lenin emlékmű felállítására

A minisztertanács, eleget téve szocializmust építő népünk azon óhajának, hogy a nagy Lenin halhatatlan emlékét hazánkban is méltó emlékmű hirdesse, elhatározta, hogy Vlagyimir Iljics Leninnek hazánk fővárosában, Budapesten szobrot emel. A szobor felavatása időpontjául 1954. január 21-ét, V. I. Lenin halálának 30. évfordulóját tűzte ki.

A minisztertanács az emlékműpályázat kiírására és a pályaművek elbírálására kormánybizottságot küldött ki. A kormánybizottság elnöke Rákosi Mátyás, a bizottság tagjai: Dobi István, Gerő Ernő, Farkas Mihály, Révai József, Hidas István, Horváth Márton, Darvas József, Erdei Sándor, Pongrácz Kálmán, Bernáth Aurél, Domanovszki Endre és Mikus Sándor.

A zártkörű pályázaton a következő szobrászművészek vesznek részt: Beck András, Kamotsay István, Kisfaludy-Stróbl Zsigmond, Kocsis András, Makrisza Agamemnon, Olcsay-Kis Zoltán, Pátzay Pál és Tar István.

A Szovjetunió és a népi demokratikus országok közötti gazdasági együttműködés sikerei

Sztálin elvtárs „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban" című munkájában rámutat arra, hogy a második világháború után a kapitalista rendszerből kiváltak Kína és az európai népi demokratikus országok, amelyek a Szovjetunióval együtt megalakították a kapitalizmus táborával szembenálló egységes és hatalmas szocialista tábort.

A két ellentétes tábor létezésének gazdasági eredménye volt az egyedüli, mindent átfogó világpiac szétesése. Két párhuzamos világpiac jött létre: a demokratikus tábor országainak piaca és az imperialista tábor országainak piaca.

Az imperialista hatalmak, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország maguk segítették elő — persze, akaratuk ellenére, — az új világpiac, a demokratikus tábor országai piacának kialakulását és megszilárdítását. — Ezek az imperialista hatalmak gazdasági blokád alá vették a Szovjetuniót, Kínát és az európai népi demokratikus országokat, s azt gondolták, hogy ezzel megfojtják azokat. A demokratikus tábor országai azonban a háború utáni időszakban gazdaságilag tömörültek, megteremtették a gazdasági együttműködést és kölcsönös segélynyujtást.

A szabad népek e gazdasági együttműködésének és kölcsönös segélynyujtásának alapja az a lenini-sztálini elv, amely a nagy és kis népek barátságát és egyenjogúságát, nemzeti szuverénitásuk tiszteletbentartását hirdeti. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok közötti gazdasági viszonyok rendszerének legfontosabb része a szoros kereskedelmi kapcsolat.

A demokratikus országok új világpiaca a kapitalista országok világpiacától eltérően nem ismer értékesítési nehézségeket, mivel felvevőképessége a demokratikus országokban folyó termelés szakadatlan és válságoktól mentes fejlődése alapján évről-évre növekszik. Az új demokratikus világpiac nem ismeri egyes országok diktátumát másokkal szemben, ezen országok közül egyik sem kényszerít a másikra olyan árukat, amelyekre annak ne volna szüksége, minden ország azt hozza be, ami neki szükséges, és a más országoknak szükséges cikkeket szállítja ki.

Az új, demokratikus világpiac országainak áruforgalma az 1948-tól 1952-ig terjedő idő alatt több, mint háromszorosára emelkedett. Ezen országok külkereskedelmi forgalma megkétszereződött, habár a kapitalista országokkal folytatott kereskedelem megcsappant. A Szovjetunió külkereskedelmének volumene 1952-ben háromszorosa a háborúelőtti színvonalnak. A népi demokratikus országok 80 százalékkal szerepelnek a szovjet külkereskedelemben.

A népi demokratikus országokba irányuló szovjet kivitel zömét berendezések képezik az ott épülő gyárak, üzemek, villanytelepek és egyéb ipari objektumok számára. Ennek óriási a jelentősége a népi demokratikus országok gyorsított ütemű iparosításában.

A Szovjetunió békegazdaságának fejlődése lehetővé tette, hogy ne csak az egyes gépfajták kivitelét fokozza a népi demokratikus országok felé, hanem egész kombinátok, gyárak, üzemek, villanytelepek teljes berendezését szállítsa nekik. A Szovjetunió 1952-ben tízszer annyi legújabb mintájú gépet és egyéb berendezést szállított a népi demokratikus országokba, mint 1948-ban.

A Szovjetunió kölcsönösen előnyös megállapodások alapján széleskörű és sokféle műszaki segítséget nyujt a népi demokratikus országoknak. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok között kötött szerződéseknek és gazdasági egyezményeknek megfelelően szovjet szakemberek vesznek részt ezen országokban a kutató és tudományos munkák megszervezésében és lebonyolításában, közreműködnek a legnagyobb gyárak és üzemek építési terveinek kidolgozásában. A szovjet mérnökök és technikusok gyakorlati munkájukkal elősegítik új vállalatok építését, szerelését és üzembeállítását, segítenek a termelés megszervezésében és a legújabb munkamódszerek meghonosításában.

E segítség révén a népi demokratikus országok rövid idő alatt új termelési ágazatokat és egész új iparágakat hoztak létre, amilyeneket más körülmények között nem tudtak volna és nem tudnának létrehozni.

A Szovjetunió és a népi demokratikus országok között, valamint a népi demokráciák egymás között kötött kereskedelmi, hitel és egyéb egyezményeinek jellemző sajátossága az, hogy a kereskedelmi és hitelegyezmények keretében leszállításra kerülő árukért, valamint a műszaki segítségért az illető országban szokásos választékú árukkal fizetnek. A felek között minden elszámolás klíring alapon történik. Az áruszállításokat a kölcsönös megállapodás során megjelölt igazságos árak alapján eszközlik.

A Szovjetunió és a népi demokratikus országok gazdasági együttműködésének tapasztalata azt mutatja, hogy „egyetlen kapitalista ország sem tudna a népi demokratikus országoknak olyan igazi és magas műszaki színvonalú segítséget nyujtani, amilyet a Szovjetunió nyujt nekik. Nemcsak arról van szó, hogy ez a segítség a lehető legolcsóbb és műszakilag elsőrendű. Elsősorban arról van szó, hogy ennek az együttműködésnek alapja a kölcsönös segítésnek és a közös gazdasági fellendülés elérésének őszinte vágya." (Sztálin)

Ami a demokratikus tábor egyéb országaiból az új, demokratikus világpiacra irányuló felhozatalt illeti, ezt szintén nagyfokú változatosság jellemzi és teljes mértékben kielégíti a keresletet ezen a piacon. Lengyelország szenet, kokszot, hengerelt fémeket exportál, gyorsan növekvő gépiparának termékeit, élelmicikkeket, szöveteket szállít. Magyarország közlekedési gépipara termékeinek számottevő részét, nagymennyiségű villamossági cikket, bauxitot, szövetet, mezőgazdasági cikkeket bocsát az export céljaira. Románia kőolajjal és olajtermékekkel, faanyagokkal, élelmiszerrel, Albánia kőolajjal, mezőgazdasági termékekkel, stb. szerepel az új világpiacon. Ilymódon a demokratikus tábor valamennyi országa tevékenyen kiveszi részét a kölcsönösen előnyös kereskedelemből.

A népi demokratikus országok gazdasági sikerei szemléltetően mutatják az egész világnak, mit lehet elérni, ha egy állam a Szovjetunióval való baráti együttműködésre támaszkodik és hogyan lehet a gazdasági önállóság és politikai függetlenség megőrzése mellett biztosítani a gazdasági élet gyors fejlődését és a lakosság életfeltételeinek javítását.

A Borba „dicshimnusza" — az angol labouristák viszonozzák a titóisták szolgálatait

Belgrád mostanában valóságos zarándokhelye a külföldi jobboldali szociáldemokratáknak. Phillips Morgan, Spaak, Guy Mollet, Bevan és a svéd Kaj Briok után Tito belgrádi bűntanyáját a japán, indiai, indonéziai, burmai és más távolkeleti országok jobboldali szociáldemokrata pártjainak vezetői is felkeresik, hogy megbeszéljék az amerikai gazdautasításainak közös végrehajtását. A belgrádi „Borba" arról ad hírt, hogy a Tito-fasiszta párt elhatározta: „Megerősíti kapcsolatait a külföldi szocialista mozgalmakkal", a londoni „Observer" pedig megállapítja, hogy a Tito fasisztáknak zágrábi, úgynevezett kongresszusa „újabb nagy lépést" jelentett a nyugati világgal — különösen a nyugati szociáldemokrata pártokkal — létesítendő szorosabb kapcsolatok felé. Tito a „New-York Times" tudósítójának adott legutóbbi nyilatkozatában már arról beszélt, hogy gyülekezetével belép a jobboldali szociáldemokraták úgynevezett „internacionáléjába".

Tito nyilatkozata persze nem téveszt meg senkit, hiszen közismert tény, hogy belgrádi fasiszták már régen együttműködnek a jobboldali szociáldemokratákkal. Legfeljebb csak arról lehet szó, hogy most nyíltan szentesítik „szövetségüket."

Legutóbb a Slánsky-banda prágai bűnpere mutatta meg, hogy az összeesküvő Slánsky beszervezői között egyaránt ott állt a titoista Mose Pijade és az angol „munkáspárti" Conny Zilliacus. A csehszlovák nép elleni bűnös összeesküvés persze nem az első közös szereplése volt a jobboldali szociáldemokratáknak és a belgrádi fasisztáknak. Együttes szerepet játszottak a magyar nép gyűlölt ellensége, a Rajk-banda összeesküvésében is. Sőt Zilliacus volt az, aki 1947-ben prágai útja alkalmából nemcsak a csehszlovák nép árulóit istápolta, hanem — mint Rákosi elvtárs 1950. október 27-én mondott beszédében leleplezte — „csehszlovákiai útja alkalmával az odautazott magyar szociáldemokrata kémeket és árulókat instruálta."

Mivel közösek a gaztettek, a lakájok megkísérlik kölcsönösen tisztára mosni egymást. Tito házilapja, a „Borba" dicshimnuszokat zeng a jobboldali szociáldemokratákról és azt írja, hogy „a nyugati szocialista mozgalmak a haladást képviselik." Viszonzásul az angol labouristák nagy buzgalommal, de kevés eredménnyel igyekeznek a nyugateurópai országokban megszervezni az úgynevezett „Titobarátok mozgalmát."

A Wall Street nagy reményeket fűz két ügynökségének — a jobboldali szociáldemokraták és a belgrádi fasiszták — szorosabb összekapcsolásához. Arra számít, hogy közös tevékenységük előremozdítja a nemzetközi munkásmozgalom és a békemozgalom egységének szétzúzását. A Wall Street reménye azonban — hiába való ábrándozás. A világ népei felismerték az imperialisták lakájainak gyilkos tevékenységét és leleplezik, visszaverik őket bármilyen álarcban is jelentkezzenek.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

A pártmunka, a tagjelöltfelvétel megjavításával készül a Cementáruipari Vállalat párttagsága a tagkönyvkiosztó taggyűlésre

A pécsi Cementáruipari Vállalat pártszervezete az elmúlt évben a sokrétű és bonyolult feladatok közepette is megoldotta feladatát. Az üzem kommunistáinak jó példája magával ragadta a pártonkívülieket is, akik szintén becsületesen helytálltak: már október 13-án teljesítették az évi tervet. Az üzem irányítója, lüktető motorja a pártszervezet, megmutatta, hogy 36 kommunistával is lehet jó munkát végezni. Az üzemben azonban egyre többen dolgoztak s ezt a számszerű növekedést nem követte a tag- és tagjelölt utánpótlás, úgy ahogy kellett volna. Így történt meg, hogy ezen a területen lemaradás mutatkozott, ami minduntalan napirendre került, ha egy-egy komoly feladat megvalósítására került sor.

Az üzem pártszervezete még decemberben felismerte, hogy a párttagsági könyvek kicserélése nagyjelentőségű politikai kérdés. Amikor erről beszéltek

szóba került ismét a tag- és tagjelöltfelvétel

is. A vezetőség helyesen határozott: megjavítjuk a pártmunkát, a tagjelöltek felvételét.

A pártszervezet vezetősége és a párttagság helyesen cselekedett, amikor a decemberi taggyűlésen két tagjelöltet és egy párttagot vett fel a párttagság sorai közé.

A pártszervezet megtanulta értékelni, hogy a termelésben kitűnt becsületes pártonkívüli dolgozó pártba való felvétele nagy hatást vált ki a többi dolgozó között is. Így volt ez Martinkovics Antal kőfaragó brigádvezető esetében is. A Béke-brigád vezetőjének pártba való felvétele új lendületet vitt a munkába, — kiindulásul szolgált mások előmenetelének is. Hoffman József elvtárs volt az, aki állandóan foglalkozott Martinkovics elvtárs politikai nevelésével, állandóan megbízta kisebb-nagyobb pártmunkával. Martinkovics elvtárs eleget tett a feladatoknak és mint szakszervezeti bizalmit is az elsők között emlegették jó munkájáért.

Martinkovics elvtárs héttagu Béke-brigádja állandóan a 200 százalék körül teljesíti normáját. Martinkovics elvtárs a termelés érdekében jó népnevelő munkát végzett, amelynek nem maradt el eredménye, mert december 21-re a brigád minden egyes tagja sztahánovista lett. Az előrehaladást elsősorban Martinkovics elvtárs segítette elő.

A pártszervezet vezetősége előrelátó volt, amikor a pártmunka egészének megjavítását tűzte ki célul. Ezzel kapcsolatban megjelölte a párttagok kötelességeit, hogy: foglalkozzanak a pártoktatással, a DISZ ifjúsággal, végezzenek jó politikai felvilágosító munkát, neveljék a pártonkívüli dolgozókat s így köszöntsék az ünnepi taggyűlést, ahol kézhezkapják párttagságuk írásos dokumentumát, az új párttagsági könyvet.

A párttagok munkához láttak. A DISZ szervezetben jól dolgoznak az ifjú kommunisták. Nagyfi Gizella propagandista elérte, hogy a legutóbbi oktatáson a 12 hallgató közül kilencen megjelentek. Ez is fejlődés, de itt nem szabad megállni. Az ifjú kommunisták között van Nagy Mária is, aki politikai felvilágosító munkával magyarázza meg a többtermelés fontosságát. Példát mutat a többieknek, mert 130 százalékos átlagos eredménnyel dolgozik.

A párttagok

egyre szorosabbra fűzik kapcsolataikat a pártonkívüli dolgozókkal,

nevelik és jobb munkára lelkesítik őket.

Varga Józsefné elvtársnő állandóan foglalkozik Kern Józsefnéval, aki mint mozaiklap-rakó 195 százalékos eredménnyel dolgozik. Kern Józsefné, aki szakszervezeti bizalmi, állandóan foglalkozik munkatársaival. Nemrég új munkatársak kerültek hozzá, Szabó Józsefné és Zámbó Margit, akiknek átadja munkamódszerét és mindenben segíti őket. Varga elvtársnőtől sokat tanult Kern Józsefné, aki hasonló módon foglalkozik munkatársai nevelésével, úgy ahogy ezt Varga elvtársnőtől tanulja. Mester Mihályné elvtársnő is sokat segít Kern Józsefnének. „Új házakhoz készülnek a mozaiklapok, lehet hogy bányászcsaládok lakásaiba fognak a most legyártottak is kerülni. Boldogan dolgozom én is, mert megvan a munkánk eredménye. Ma megbecsült dolgozók vagyunk, akik új házakban kapnak helyet, mint mi is, akik Meszesre megyünk lakni az egyik új bányászházba." Így beszélt egyizben Kern Józsefné.

A másik pártonkívüli dolgozó, akivel Varga Józsefné elvtársnő foglalkozik: Ritter Dezsőné, aki szintén szakszervezeti bizalmi. Ritterné brigádvezető a hozzátartozókat segíti munkájukban. Amióta Braskó Dezsőnével állandóan foglalkozik, emelkedett teljesítménye, sőt már 140 százalék körül teljesít. Lang Józsefnét is politikai felvilágosító munkával serkentette s így érte el a 150 százalékos átlagteljesítést.

A párttagok jó munkája mindenütt megmutatkozik, de nem kielégítő még a pártoktatás érdekében kifejtett agitációs munka. Ezen a téren még sok a javítanivaló. A pártszervezet vonja felelősségre Molnár Józsefné elvtársnőt, aki mint tagjelölt elhanyagolja az oktatást. Vonják felelősségre Maróti Gizella és a többi elvtársakat is, akik a politikai felvilágosító munka ellenére sem vesznek részt rendszeresen a foglalkozásokon.

A Cementáruipari Vállalat pártszervezetének vezetősége, helyesen jelölte meg a pártszervezet előtt álló feladatokat. A végrehajtásban értek el szép eredményeket.

Két pártonkívüli dolgozó kérése kerül majd az ünnepélyes taggyűlés elé, ahol döntenek az elvtársak, hogy Kern Józsefné és Ritter Dezsőné megérdemlik-e, hogy az élcsapat tagjai sorába emelkedjenek.

Két napig Pécs város vendége lesz Kodály Zoltán

Az országos Kodály-ünnepségek sorában január 11 és 12-én 3 ünnepi hangverseny keretében szólalnak meg Pécs város hangversenydobogóin a magyar élő legnagyobb magyar zeneszerző örökbecsü alkotásai.

A hangversenyünnepségen részt vesz Kodály Zoltán, kétszeres Kossuth-díjas, a Magyar Népköztársaság kiváló művésze, akinek jelenléte kétszeres ünneppé avatja ezt az országos viszonylatban is nagyméretű hangversenysorozatot. Már megjelentek az ünnepi alkalomhoz méltó szép plakátok a város utcáin, de ezen felül is érdemes emlékeztetni, hogy a hangversenyünnepség keretében 12 énekkar, mintegy 1000 énekessel, kibővített szimfonikus zenekar 60 taggal, két zongoraművész, egy hegedűművész, három énekművész és egy kamaraegyüttes szerepel. Bemutatásra kerül Kodály több, mint 40 műve, többek között a Psalmus Hungaricus, melyet 30 évvel ezelőtt írt a szerző, de ez az előadás lesz a mű pécsi bemutatója.

Az előadásra budapesti vendégművészek is érkeznek. Így Rösler Endre, a Magyar Népköztársaság érdemes művésze, aki a Psalmus Hungaricus nagy művészi feladatokat igénylő tenorszólóját énekli. Meiles Károly, a fiatal karmestergeneráció egyik legtehetségesebb tagja, aki a Psalmust dirigálja és Török Erzsébet, a rádióból jólismert énekesnő, aki Kodály legszebb dalait fogja énekelni.

A Kodály-ünnepségeken jelentősszámú képviselővel vesz részt a Zeneművészek Szövetsége is.

A hangversenyek jegyeit a színházi pénztár árusítja.

Leveleink nyomában

Akadályozza a terv teljesítését, anyagi kárt okoz a dolgozóknak a rosszul szervezett munkásszállítás a 73/1 Építőipari Vállalatnál

„Mitzinger György Himeshäza" aláírással levél érkezett szerkesztőségünkbe. A levél írója a pécsi 73/1. Építőipari Vállalatnál dolgozik egy Szigeti-országúti munkahelyen. A levél többek között ezt tartalmazza:

„A vállalat hetenkint *hazaszállít bennünket munkahelyünkről, hétfőn pedig gondoskodik visszaszállításunkról. Az utóbbi időben sűrűn előfordult, hogy nagyon későn jön értünk a kocsi. Például karácsony másnapján a szokott helyen már reggel öt órakor vártunk az autóra, de csak tíz óra felé jött értünk. Kilenc óra felé a maráziak közül sokan hazamentek, mert nagyon fáztak és azt hitték, hogy a kocsi már nem is jön. Én Himesházán lakom, de én sem tudtam ott helyben megvárni a kocsit. Ezért elgyalogoltam Geresdig, ahova tíz óra felé megérkezett a kocsi. De a munkahelyemre csak déli tizenkét órakor érkeztem meg. Így fél napot veszítettem a munkaidőből, természetesen a keresetemből is."*

Mint a vizsgálat során kiderült, nemcsak Mitzinger György kőműves kifogásolja a munkásszállításnál fennálló hiányosságokat, hanem jogosan vetik fel mindazok a dolgozók, akiknek nagyrésze két évvel ezelőtt úgy lépett munkába a vállalatnál, hogy megígérték a rendszeres haza- és visszaszállítását. A 73/1 Építőipari Vállalattól mintegy 68—70 dolgozót szállítanak naponta, illetve hetenként haza. Az újpetrei és kozármislenyi dolgozókat naponta hazaszállítják, a távolabb lakó geresdieket, himesházaiakat, marázaiakat csak hetenként. Az utóbbi dolgozók hazaszállítása még sokkal indokoltabb, mert ezekben a községekben sem megfelelő autóbusz, sem vonatjárat nincs. Himeshäza közel 20 kilométerre fekszik a legközelebbi vasútállomástól. Mégis az itt lakó dolgozóknak kell legtöbbet várakozni hazainduláskor is a gépkocsira és ha ezt szóvá teszik az illetékeseknek, azt a választ kapják:

— **Hiába kérem,** *ócska kocsit nem küldhetünk el olyan messze. Nem vállalja egy gépkocsivezető sem azt a hosszú utat.*

Ha pedig a hétfő reggeli késéseket kifogásolják, amelyek a szószoros értelmében nem is nevezhetők „reggeli" késésnek, mert a dolgozók majd nem mindig délben érnek be munkahelyeikre — akkor ezt mondják nekik:

— *Rossz volt a kocsink, kérem, javítani kellett az indulás előtt.*

Arról természetesen már „hallgat a krónika", hogy miért kellett reggel javítani a vasárnap is garázsban álló kocsikat, miért nem úgy adja ki a gépkocsivezetők szabadnapját a 73/6 Anyagellátó Vállalat, hogy vasárnap is legyenek bent néhányan a szükséges kocsijavítások elvégzésére. Ezek szerint tehát a 73/6 Anyagellátó Vállalatnak azt a dolgozóját terheli a reggeli késésekért a felelősség, aki rosszul szervezi a munkaerők elosztását, nem gondoskodik a kocsik hétvégi javításáról. Tény az is, hogy az Anyagellátó Vállalat kocsiparkja nem elsőrendű kocsijaik egy része nem üzembiztos. De ez nem lehet kifogás arra, hogy a dolgozókat a szerződés szerint ne szállítsák haza időben és a hét elején ne menjenek értük a megezabott reggeli időpontban! Az illetékeseknek úgy kell megoldani ezt a kérdést, hogy a nappali anyagszállítás sem szenvedjen hiányt, de ne rövidüljenek meg sem időben, sem anyagiakban azok a dolgozók, akiket a fent említett útvonalakon szállítanak.

Szegedi elvtárs, a 73/1. Építőipari Vállalat igazgatója elmondta, hogy hatalmas károkat okoz a termelő munkában is a dolgozók szokásos heti félnapos kiesése. Hétfőn délelőtt igen sok kömüvest hiába vár a mellé beosztott segédről, mert az még úton van és így ő sem tud dolgozni. Nemcsak a terveljesítésben mutatkozik így hiány, hanem a dolgozók fizetésében is. Óránként átlag 3—4 forintot veszítenek el így a dolgozók. Ennek a kárnak megszüntetésére — mely egyaránt kihat a termelésre és a dolgozók anyagi jólétére is — a 73/1 Építőipari Vállalat vezetői régebben már tettek lépéseket, de az utóbbi időben megszűnt minden ténykedésük ezen a területen. Szegedi elvtárs a Pécsi Közlekedési Vállalat vezetőivel megállapodott, hogy a vállalat dolgozóit meghatározott időpontban autóbuszon szállítják haza. A szállítás megkezdéséhez azonban szükség lett volna az Építésügyi Minisztérium V/B főosztályának engedélyére is. A főosztály nem kötötte meg a szerződést, mondván, hogy 1952 decemberében kap egy új Ikarus kocsit a vállalat, amellyel majd megoldódik a munkások szállítása. A decemberre ígért Ikarus azonban még most sem érkezett meg a 73/1 Építőipari Vállalathoz, és a minisztérium diszpécsere Bazsó elvtárs megmondta, hogy nem is kapják meg, biztosításnak inkább szállást a messze lakó dolgozóknak.

A 73/1 Építőipari Vállalatnál felmerült szállítási probléma a dolgozók ügye. Mégpedig olyan ügy, amely sürgős megoldásra vár. Nem tűrhető tovább az, hogy egyesek hanyagsága miatt naponta és hetenként többszáz munkaóra vesszen kárba, hogy a dolgozók akadályozva legyenek tervük teljesítésében, s anyagilag is megkárosítsák őket. Éppen ezért az illetékesek hozzanak sürgős intézkedést!

Harsányi

Harminc éves a lenini szövetkezeti terv

Harminc esztendeje írta meg Lenin elvtárs történelmi jelentőségű művét „A szövetkezetekről". A lenini szövetkezeti terv útmutatásai nyomán oldotta meg Sztálin elvtárs bölcs vezetésével a párt és a szovjethatalom az előtte álló legnagyobb feladatot: a kisárutermelők, dolgozó parasztság millióinak bevonását a szocializmus építésébe, átvezetésüket a szocialista nagyüzemi gazdálkodás útjára. Lenin elvtárs ebben a művében is megvilágította a kapitalizmus és szocializmus rendszerei közti különbséget, bizonyítva azt, hogy *„a kapitalista állam keretében a szövetkezetek, kollektív kapitalista intézmények"*, de kiemelte a szövetkezetek döntő jelentőségét a szocializmus építése során. — *„Joggal mondhatjuk, hogy a szövetkezetek egyszerű növekedése ... számunkra azonos a szocializmus növekedésével."*

A lenini szövetkezeti terv volt az alapja és kiindulópontja a Szovjetunióban a szocialista mezőgazdaság kiépülésének. E tanítás lett alapjában nálunk is — a II. pártkongresszus által elénktűzött döntő feladatnak — a mezőgazdaság szocialista átszervezésében. Az iparban megvetettük a szocializmus alapját, de ez közel sem elegendő ahhoz, hogy szilárdan álljunk ezen a talajon, míg falun döntően kisárutermelés folyik. Feltétlen szükséges a parasztság legszélesebb tömegeit átvezetni a részükre — *„lehető legegyszerűbb, legkönnyebb... legérthetőbb módon"* arra az útra, mely a boldogabb jövő, a szocializmus felé vezet. Ez az út a nagyüzemi gazdálkodás útja, melynek megmutatására a földművesszövetkezetek is vannak hivatva.

Feladatuk a földművesszövetkezeteknek a szocializmus építését úgy elősegíteni, — *hogy ebben az építésben minden kisparaszt résztvehes-sen"* Ezért van nagy jelentősége nálunk a földművesszövetkezeti mozgalomnak, ezért hárul szép, felelősségteljes feladat földművesszövetkezeteinkre. Ezt megyénkben szövetkezeteink részben meg is valósították. Földművesszövetkezeti tagokból például 15 ezren léptek rá a nagyüzemi gazdálkodás útjára.

Lenin elvtárs műveiben hangsúlyozza, hogy milyen kivételes jelentősége van a szövetkezeteknek. Mégis mint említette. — *„akadnak olyanok, akik félvállról veszik a szövetkezeteket."* Ez mutatkozik megyénkben is, mivel még mindig vannak, akik lebecsülik a földművesszövetkezetek, a termelőszövetkezetek munkáját jórészt azért, mert nem ismerik eléggé a lenini szövetkezeti tervet, szövetkezetek szerepét a szocializmus építésében.

Lenin elvtárs útmutatása azt mondja: *„Nálunk valóban, ahol az államhatalom a munkásság kezében van, ahol minden termelőeszköz ennek az államhatalomnak a birtokában van nálunk valóban csak az a feladat marad hátra, hogy szövetkezetekbe tömörítsük a lakosságot."* Ezt meg kell értenie minden funkcionáriusnak és elő kell segíteni annak végrehajtását.

Ahogy népgazdaságunk minden területén, a lenini-sztálini tanítás az útmutatónk, úgy a földművesszövetkezetek fejlődésének is döntő jelentőségű útmutatást adott és ad a lenini szövetkezeti terv. Lenin elvtárs művében azon szövetkezetek támogatását tűzte ki feladatul, *„melyben a lakosság tényleges tömegei valóban résztvesznek."* Hogy áll a helyzet megyénk földművesszövetkezeteinél?

Szövetkezeteink 54 ezer főnyi tagsága mutatja, hogy komoly eredményeket értünk el és szövetkezeteink egyik legnagyobb tömegszervezetté fejlődtek. Nem mondhatjuk el, hogy eleget tettünk a lenini útmutatásnak. Szövetkezeteink vezetői nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy a lakosságot a lenini elvek szerint szövetkezetbe tömörítsék. Bőven vannak még tennivalók. Lenin elvtárs útmutatása azt a feladatot tűzi elénk, hogy a taglétszám állandó növelése mellett, egyrészt szüntelenül fejlesszük a választott szervek munkájának színvonalát, másrészt pedig biztosítsuk a tagság legszélesebb tömegeinek részvételét a szövetkezet vezetésének és ellenőrzésének munkájában.

Földművesszövetkezeteink léptenyomon érzik államunk támogatását és segítő kezét, mely például az elmúlt év folyamán 10 millió forint áruhitelt és három millió forint beruházási hitel folyósításában mutatkozott meg. Ennek segítségével tudtuk biztosítani minőségi és egyéb cikkekből a falu előző évekhez viszonyított jobb áruellátását és tudtuk kielégíteni a falusi dolgozók megnövekedett igényeit. Az elmúlt esztendőben elért fejlődés bizonyítja, hogy munkánkban hasznosítottuk a lenini tanítást, mely szerint meg kell tanulni kulturáltan kereskedni és el kell érnünk, hogy kereskedelmünk tükrözze a szocialista kereskedelem felsőbbrendűségét. Megyénkben eddig az állami kereskedelem mellett 55 szövetkezeti kisáruház, szaküzletek és vegyesboltok egész sora biztosítja a szocialista ipar termékeinek elosztását falun. Az étkezdék és a mult évben megépített 11 péküzlet kemence, mind a dolgozó parasztság jobb ellátását szolgálja.

Földművesszövetkezeteink vezetőségeinek és taqságának az eddiginél jobban kell magáévá tenni a lenini szövetkezeti tervet. Arra kell törekednünk, hogy az eddiginél jóval több tagot vonjunk be a földművesszövetkezet munkájába. Ennek egyik módja, hogy érdekeltté tegyük a tagságot a jutalmazásokon és a részjegyhátralékok befizettetésén keresztül a szövetkezet iránt. Az a szövetkezeti tag, aki részjegyét — az 50 és 20 forintot — befizette, nagyobb gonddal figyeli, féltőbb szemmel nézi, jobban sajátjának érzi a földművesszövetkezetet. Ennél a feladatnál megvérik minden földművesszövetkezeténél bőven van tennivaló.

Szövetkezeteink feladata az, hogy növeljék a saját forrásból eredő eszközeiket, ezen keresztül *biztosítsák a jövedelmező gazdálkodást.* Az így megnövekedett szövetkezeti saját eszköz lehetővé teszi az állammal szemben fennálló tartozások rendezését, ezáltal komoly összeg szabadul fel, melyből több traktor, több gép jut fejlődő mezőgazdaságunk számára.

Mi a lenini-sztálini igazságokkal felvértezve, a Szovjetunió szövetkezeti mozgalmának gazdag tapasztalataira támaszkodva, pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével folytatjuk a harcot azért, hogy megteremtsük a szocialista mezőgazdaságot. A földművesszövetkezet éles legyver ebben a harcban. Jó, vagy rossz működése nem lehet közömbös egyetlen becsületes dolgozó előtt sem. Ezért a községi pártszervezetek, a tanácsok, a tömegszervezetek vezetői és természetesen a földművesszövetkezetek vezetői, tagjai kísérjék figyelemmel a földművesszövetkezet munkáját és segítsenek azt olyanná tenni, hogy megfelelhessen a lenini követelményeknek, hogy *„egyszerű növekedése azonos legyen a szocializmus növekedésével."*

Fodor Imre
MESZÖV megyei titkár.

Mi a baj a 68. sz. fűszerboltban?

Mi, Bálics és Szkókó környéki dolgozók már hosszabb ideje figyeljük a 68-as számú fűszerbolt vezetőjének a munkáját. Kifogásoljuk, hogy a vásárlókat hosszú ideig várakoztatja és a gyermekeknek a kért és kifizetett árumennyiség helyett kevesebbet ad. Előfordult már, hogy egy liter tej helyett csak fél litert kaptunk. — Nem 10—20 fillérrel, hanem egy-két forinttal kevesebbet ad vissza fizetés alkalmával.

Szerintünk egy boltvezetőnek, aki egyben kiszolgáló is, tudnia kell számolni és nem szabad állandóan a vásárlók rovására tévednie. Ezeket és még más észrevételeinket közöltük vele is. A figyelmeztetéseknek azonban soha sincs foganatja, mert a boltvezető a legdurvább hangon visszautasítja és kikéri magának a bírálatot. Pedig nem a dolgozó nép van a 68-as sz. bolt vezetőjéért, hanem éppen fordítva. Szeretnénk, ha az Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat figyelembe venné panaszunkat és a legrövidebb időn belül intézkednék a visszásságok megszüntetése érdekében. Mi dolgozók továbbra is azon leszünk, hogy tanácsainkkal, bírálatainkkal segítsük a boltvezetőt, támogassuk munkáját.

Bálicsi, szkókói dolgozók.

A pécskörnyéki bányász-kultúrcsoportok seregszemléje

Megyénk területén nagy lendülettel folynak a művészegyüttesek második országos versenyének körzeti, területi bemutatói. Ezek közül is kiemelkedő volt a január negyedikén lezajlott Pécs-szabolcsi területi kultúrverseny amelyet a Puskin kultúrotthonban tartottak meg 17 bányász kultúrcsoport részvételével.

A versenynek délelőtt 10 órakor kellett volna kezdődnie, azonban a gyenge szervezés miatt majdnem 11 óra volt, mikor elkezdődött. A hatalmas kultúrteremben hideg volt, a jelenlévőknek kabátban kellett ülniök. A csoportok szereplését sokszor 15—20 perces szünetek szakították meg és ez mind azt mutatja, hogy a rendezőség kevés időt töltött el a verseny előkészítésével, sikeres megszervezése érdekében. Például vehettek volna a Pécs-szabolcsi elvtársak a pécsi járás körzeti bemutatójáról, amit a Doktor Sándor kultúrotthonban tartottak meg. A csoportokat már jó előre befűtött meleg termekkel várták, megfelelő helyiségeket biztosítottak az öltözéshez és nem lebecsülendő az sem, hogy a szereplőket meleg teával harapnivalóval látták el.

A színjátszó csoportok *témaválasztásának helyességét az dönti el, hogy mennyire segíti az előadott műsor a termelést, a kultúrcsoportot fenntartó üzem terveljesítését, problémáit.* Igy vizsgálva, a Pécs-szabolcsi színjátszók jól választottak. Az „Erőpróba" című egyfelvonásost adták elő, melynek külön érdeme hogy nemcsak bányásztémát, hanem helyi eseményt dolgoz fel. A hallgatóság elé tárja az 1937-es bányászsztrájk hősi harcait, a bányászok küzdelmeit, akik az utolsó percig kitartottak a bánya mélyén, bátran szembeszálltak a horthysta csendőrökkel, a tőkésekkel. A színjátszók igyekeztek, tudásuk legjavát tárták a nézők elé. A Puskin kultúrház közönsége, — bányászok, dolgozó parasztok — hatalmas tapssal köszöntték meg a szereplők munkáját. Meg kell említenünk az eredmények mellett néhány hibát is, melyet kiküszöbölve sokkal eredményesebb munkát végezhetnek a szabolcsi színjátszók! Az első követelmény egy színdarab vagy jelenet betanításánál: a kifogástalan szövegtudás. A hosszú, kínos szünetek sora, az állandó súgónézegetés így elmarad és a színdarab eszmei mondanivalója méginkább kidomborodik. Az átélés is rendkívül fontos. Ha a színpadon Rózsáné alakítója átgondolja, mi is történne ha férje valóban — persze 1937-ben — a csendőr szemébe vágná, hogy „Gazemberek! Gyilkosok!" — bizonyára nem nevetné el magát. *Élet-halál kérdése volt ez az életben, s a színpadon is azzá kell lennie, különben nem lesz gyűlöletessé a csendőr, a rendszer. — a színdarab kevéssé éri el célját.* A rendezés hiánya oka végsősoron a hiányosságoknak és az „Erőpróba" bizonyára sikert arat a városi versenyen, ha a bányász-szakszervezet területi bizottsága, a színház, az írócsoport biztosítja a csoport részére a megfelelő segítséget. Helytelen az, hogy az írócsoport titkára, az egyfelvonásos szerzője, Szántó Tibor elvtárs, sem a próbákon, sem a bemutatón nem vett részt.

A mecsekszabolcsi fúvószenekar sikert aratott. Műsorválasztásuk jó volt. A Bánk bán-ból adták elő részleteket. Játékukkal művészi élményt nyujtottak a közönségnek. Javasoljuk a csoportnak, hogy bővítse ki legalább még egy számmal műsorát a városi bemutatóig. A mecsekszabolcsiakhoz hasonló művészi élményt nyujtott Vasas I. esztrád zenekara, mely orosz népdalokkal és két xilofon-szólóval lépett fel. Műsorválasztásuknál van egy kis hiányosság. — Például magyar témát nem játszanak pedig nekünk is vannak igen szép és jó alkotásaink. Javasoljuk a csoportnak, hogy egészítse ki műsorát, és akkor tartalmilag is, művészileg is jobbat alkotnak. A zenekar kiegészítendő. Hiányzott a cselő, s az a véleménye a zsűrinek is, hogy szerepeltessék a zenekarban, mert a lehetőség megvan rá. Hasonló jó felkészüléssel jött a versenyre a pécsbányatelepi fúvószenekar és az ujhegyi zenekar is.

Az énekkarok közül kiemelkedő volt a bányaigazgatóság alig három hónapja alakult vegyeskara. Műsorválasztásuk megfelelt a követelményeknek és előadásmódjuk is jó volt. A vegyeskar fegyelmezett magatartása, Till Ferenc karnagy jó munkájának is eredménye. Bartók Béla gyűjtéséből — többek között — három népdalt adtak elő, népzenekar kíséretével, Plantner Bányászdalát is kidolgozva és jól mutatták be. Kellő oktatás mellett hamarosan jelentős eredményeket érhetnek el. — A pécsbányatelepi férfi énekkar szereplésében pozitívum a jó műsorválasztás. Szép egyenruhában, fegyelmezetten igyekeztek a közönség elé vinni a tanultakat. Jól sikerült összekötőszöveget is alkalmaztak. Annak ellenére azonban, hogy a műsorválasztás jó volt és tartalmilag is megálta a helyét, hiányosság, hogy vegyeskarra írt dallal léptek a színpadra. Ez a hiba azért is súlyos, mert már az illetékesek több alkalommal felhívták a csoport figyelmét, hogy e szigetelten dolgoznak, ezelőtt egy évvel javasolták már a fiatalok bevonását és a vegyeskarra való alakulást, ami a továbbfejlődés lehetőségét biztosította volna a csoport számára. Csak egy példa: a karnagyot beleértve a férfikar tagjai egyké kivételével idős dolgozók, akik nagyon szépen és jól énekelnek, de *daluk igazán csak úgy lesz szárnyaló, ha kivetkőznek elzárkózottságukból és fiatalokkal frissítik fel soraikat.*

A tánccsoportok nagyobbrészükben egyetlen kivételével helyi gyüjtésű, kidolgozott táncokkal léptek a közönség elé. A mecsekszabolcsi fiúk és lányok táncaikkal magukkal ragadták a közönséget. Emelte táncuk értékét hogy helyi népviseletbe öltözve, saját zenekaruk kíséretében táncoltak. Frissek, lendületesek voltak. Tóth Pál oktató jó munkát végzett. *Elvezzék jobban, éljék át a szabolcsiak táncaikat! A jókedvet nem lehet „csak úgy varázsolni" a táncosok ajkára!* Akkor, ha szívből, örömmel táncolnak, nem lesz hiány a jókedvben. Szükségesnek tartjuk megemlíteni hogy a leányok hajviselete nem illet a tánchoz. Egy fejkendő — mely a rövid, dauerolt hajat eltakarná, — még szebbé is tenné a gyönyörű népviseletet. Az erzsébettelepi borbálatelepi tánccsoportok is igyekeztek jól bemutatkozni, táncaik azonban még kidolgozatlanok. Vannak a környékén gyönyörű néptáncok, próbálják a fiatal csoportok ezeket táncolni és még nagyobb eredménye lesz igyekezetüknek.

Értékelve: a területi bányászbemutató megmutatta, hogy hatalmasat fejlődött kultúrmunkánk, de megmutatta a hiányosságokat is, melyeknek kijavításával csoportjaink még szebb eredményeket érnek el.

A János Vitézből és Illyés Gyula színpadra írt regényéből mutatnak be részleteket a pécsi Petőfi-ünnepségen

9-én, pénteken délután 5 órakor a pécsi Nemzeti Színházban nagyszabású Petőfi ünnepség lesz. Csorba Győző ünnepi előadását a pécsi Nemzeti Színház művészeinek szavalatai egészítik ki. Miklós Klára, Kálmán György, Fülöp Mihály és Major Pál mond Petőfi verseket. A Déryné színjátszó studiótól Csida Sándor és Halász Miklós szaval.

Kovács Aami és D. Kovács József Kacsóh: János Vitéz című daljátékából énekel részleteket a Honvédzenekar kíséretével.

Illyés Gyula Két férfi című filmregényéből Örsi Ferenc átdolgozásában mutatnak be jeleneteket. Buss Gyula Petőfit, Bakos László pedig Bem tábornokot alakítja a bemutatónak szánt előadáson. A jeleneteket Orbók Endre rendezi.

Legyen aktiv békeharcos a Mezőgazdasági Szerárugyár minden dolgozója

A magyar dolgozók túlnyomó része az I. világháború előtt még nem tudta felmérni, hogy mit jelent a háború. Golváth István elvtárs, a Mezőgazdasági Szerárugyár öreg munkása így ír erről:

— *Az I. világháború előtt még nem is tudtuk, hogy mi a háború.*

Az I. világháború 17 millió halottja, az isonzói halálcsatatér, a magyar katonák holttestelvel szegélyezett havas lengyel utak megtanították a golvátistvánokat arra, hogy a háborúnak a dolgozók isszák meg a levét.

— *Gyűlöltük a háborút* — mondja Golváth István elvtárs, — *de nem gondoltunk arra, hogy a békét meg is tudjuk védeni. Suttogva kesereg tünk egy újabb közeli háború veszélyén, de nem tömörültünk. Nem ismertük fel erőnket, nem biztunk erőnkben.*

— *Az urak dolgának gondoltuk a háborút* — mondja Németh Imréné, a másik idősebb munkás. — *Azt gondoltuk, hogy mi nem tehetünk ellene, mert úgyis az urak intézik.*

1918 után

a világ több becsületes tudósa, művésze és becsületes vezető embere felismerte az újabb világháború veszélyét és gyenge szövetségekbe tömörültek a béke védelmére. De ez a békemozgalom kizárólag egyes vezetőkre támaszkodott, nem álltak mögötte tömegek akik meg tudták volna akadályozni a háborút. Nem találtak egymásra a tömegek és a békeharc vezetői és ezért nem tudhatták megakadályozni a II. világháborút.

A II. világháború előtt egyedül a Szovjetunióban volt igazi tömegbékemozgalom. Ez a békemozgalom jelentősen hozzájárult a szocializmus felépítéséhez, a Szovjetunió védelmi képességének megerősítéséhez. A szocializmust felépítő, a békéért harcoló szovjet nép úgy megerősítette hazáját, hogy halálos csapást mért a támadó német fasizmusra.

— *Mondtam is akkor sokszor* — mondja Golváth István elvtárs, — *Oroszországot úgy sem tudják legyőzni. Ha megindul, akkor nem lehet feltartóztatni. Sztálingrád után meg is indult, jött feltartóztathatatlanul.*

Golváth István elvtárs és több dolgozó társa biztatta, nevelte ekkor a dolgozókat, hogy jobb világ lesz a dolgozók hatalma. A felszabadulás után a magyar dolgozók megtanulták, hogy az elért eredményért tevékenyen harcolni kell.

A népek tanultak

a II világháborúból, a háború előtti példából. A II. világháború évei után olyan tömegbékemozgalom jött létre a földön, mint még sohasem volt. Ez a békemozgalom már nem csak vezetők békemozgalma, hanem a népek békemozgalma. Ez a békemozgalom már nem passzív szemlélő, ha nem aktív cselekvő, óriási erő, amellyel feltétlenül számolni kell. Ez a békemozgalom meg tudta akadályozni eddig is a III. világháború kirobbantását és van ereje ahhoz, hogy ezután is, hosszú időre biztosítsa a békét.

A Mezőgazdasági Szerárugyárban 1950-ben alakult meg a békebizottság. Ennek a békebizottságnak először öt tagja volt. A tagok először még csak tagjai voltak a békebizottságnak, de tettekkel még nem harcoltak a békéért. De ez a gyenge békebizottság csak a fejlődés előhírnöke volt. Ma a Mezőgazdasági Szerárugyárban a békebizottság aktív békevédelemre mozgósítja a dolgozók nagyrészét. A gyár dolgozói nemcsak szavakban, hanem elsősorban is tettekkel harcolnak a békéért.

1949-ben a gyárnak még nem volt sztahánovistája. Ma öt van. Mind az öt békebizottsági tag. És milyen emberek!

Az egyik sztahánovista, a legöregebb sztahánovista, Golváth István elvtárs 67 éves. Ha akarna, nyugdíjba mehetne már. De ő nem megy. 181 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik. Azt mondja:

— *Én még nem érzem magamat öregnek! És most menjek haza? — Most, amikor magunknak dolgozhatok? Nem tudnék én munka nélkül élni, annyira megszerettem a munkát*

De van még tennivaló

a Mezőgazdasági Szerárugyárban is. Békét akar a Mezőgazdasági Szerárugyárban minden becsületes dolgozó, de még nem harcol minden dolgozó tettekkel a békéért. Az tehát a feladat, hogy aktív békeharcossá neveljenek minden békét akaró dolgozót.

A pécsi közlekedési vállalatok sportegyesületeinek munkájáról

A pécsi közlekedési és szállító vállalatok sportegyesülete az Előre SE. Az egyesület keretén belül sportolnak a TEFU, MAVAUT, Belsped, Autójavító és a Közlekedési V. dolgozói. Mintegy 350 taglétszámú az egyesület, de nem egységes, mert minden üzem külön sportkört alkot, minden sportkörnek saját elnöke van. Az egyes különálló sportkörök még felosztanak szakosztályokra is. Ez részben természetes, hiszen minden egyesület keretén belül meg kell lennie ennek a munkafelosztásnak. Azonban a hibák ott vannak, hogy a különböző vállalatok sportkörei nem tudják munkájukat összeegyeztetni. Hiányzik az egyes vállalatok dolgozói között az együttműködés, a közös cél elérése iránti összefogás.

— Sportegyesületünknek az elmult évi munkáját nagyobbrészt ezek a hibák, hiányosságok jellemezték — mondja Elekes Jenőné, az Előre SE területi elnöke.

— Évi sportfejlesztési tervünket jóváhagyták, az MHK-ban sem volt az előirányzathoz képest lemaradás. Mult év elején az MHK beindításakor 116 dolgozó jelentkezett s közülük évvégéig 115 sikerrel letette a próbákat. De igen nagy nehézségek árán sikerült ezt az eredményt elérni.

Helyzetünk a Belspednél a legnehezebb, ahol a fiatalság teljesen közömbös a sport iránt, az idősebb dolgozók pedig kizárólag a tekével foglalkoznak. A Belsped sportköre ügyszólván havonként más vezetőt választ, mert vagy mi váltjuk le rossz munkája miatt, vagy az elnök keseredik el a közöny láttán és magától mond le. Nem sokkal jobb a helyzet a MAVAUT-nál és a Teherfuvarnál sem. Ezeknél a vállalatoknál a dolgozók igen sokat járnak vidékre. A hiba ott van, hogy a sportköri foglalkozásokat sehogyan sem tudjuk összeegyeztetni a szolgálati beosztásokkal.

Természetesen vannak jól dolgozó tagegyesületeink is, mint például az Autójavító, mely az elmult év közepe óta jól szervezi meg a sportmunkát és szép eredményeket ér el. A Közlekedési Vállalat is igen szépen szerepel, talán ez volt az elmult évben az a sportkör, amelyik legjobban tudta mozgósítani a dolgozókat.

Most felkészülünk évi sportfejlesztési tervünk teljesítésére. Összevonjuk az egyes tagegyesületeket, csak a szakosztályok maradnak meg, mint különálló sportszervek. Az Előre SE országos vezetősége fejlesztési tervünket jóváhagyta, de azon felül olyan feladatokat jelölt ki, melyeket sehogy sem tudunk teljesíteni. Szakosztályainkat kibővítjük a közeljövőben, kézi és kosárlabda, röplabda szakosztályokkal, labdarugócsapatunk benevez a városi I. o. bajnokságba. Felszerelést biztosítunk a jól működő motoros szakosztálynak is. Ám le kell mondanunk arról, hogy a tornaszakosztály részére termet szerezzünk, mert ezt a VTSB sem tudja biztosítani számunkra. A tervünkben szerepel központi szertár, röplabda és labdarugópálya létesítése, de erről is le kell mondanunk, mert nincs helyiség és terep számunkra. Ezektől eltekintve azon leszünk, hogy idei tervünket is maradéktalanul teljesítsük. Remélem, most az egyesület átszervezésével a sportkörvezetői tanfolyamok elvégzésével javulni fog a munka és minden üzemben, mintegy vállalatunknál örömmel fognak sportolni, MHK-zni dolgozóink — fejezte be nyilatkozatát Elekes Jenőné.

Sok hiba van az Előre SE működésében, de a legnagyobb hiba az, hogy mega a területi elnök is ismeri a nehézségeket, de megalkuvóan viselkedik azokkal szemben. Nem megoldás az, hogy rossz munkájáért leváltják havonta Belsped sportvezetőjét. Magától is jöhetett volna a területi elnökség arra, hogy hol van a hiba, ha az ismétlődő személycsere sem használt.

Közömbös a fiatalság? Miért nem fordul a sportvezető az üzem párttitkárához, a DISZ-szervezethez és az ÜB-hez segítségért? Ha igénybe vennék a párt segítségét a sportköri elnök összes problémáit, megbeszélné a párt és a DISZ vezetőjével, a vállalatvezetőséggel, akkor nem lenne közömbös; közös nevezőre lehetne hozni a szolgálati beosztást és a sportfoglalkozást. Hibás az Előre területi elnöke azért is, mert megtűri a hibákat. Szücs Zsuzsa, a MAVAUT MHK-felelőse például hónapokon keresztül elhanyagolta munkáját. A sikeresen próbázók lapját nem juttatta el a TSB-nek, így természetesen a dolgozók sem kapták meg a jelvényeket és igen sokan kiábrándultan fordítottak hátat a sportnak, az MHK-nak. Szücs Zsuzsa ennek ellenére még ma is MHK-felelőse a MAVAUT-nak.

Vonják be az Előre sportkör vezetői a munka megszervezésébe a sport népszerűsítésébe a fiatalságot, támaszkodjanak minél szélesebb aktivahálózatra. Számoljak fel az opportunizmust a tagegyesületek között fennálló sovinizmust. Számoljak fel az olyan hangulatot, hogy „úgy sem tudjuk teljesíteni a fejlesztési tervet, mert ez sincs, az sincs". Vonják be a Szücs Zsuzsákat az oktatásba, világosítsák fel a sportköri vezetőket, hogy mi a jelentősége az MHK-nak a dolgozók szempontjából.

Ha minden sportköri tag, minden vezető tisztán látja a célt, a feladatokat, ha kérik a párt, a szakszervezet segítségét, a VTSB útmutatását, akkor igazán jól fog dolgozni az Egyesület: a dolgozók érdekében és azok megelégedésére.

Szabó Csaba.

☆ A járási asztalitenisz bajnokságok január 10-én és 11-én kerülnek lebonyolításra a járási székhelyeken.

☆ A társadalmi szövetségek vezetőinek értekezlete, melyen a sportfejlesztési tervek és az ezévi sportnaptárat vitatják meg, pénteken 18 órakor lesz az MTSB helyiségében.

Párthírek

Felhívjuk a bolsevik párt története I. évfolyam propagandistái, Sztálin életrajz-kör propagandistái és hallgatói figyelmét, hogy részükre 1953. január 7-én, délután 6 órakor a Megyei Pártoktatás Háza előadótermében „Szovjetunió belső helyzete" és az „Uj ötéves terv" tanulmányozása során felmerült kérdésekről nyilvános konzultációt tartunk. Konzultáció vezetője a megyei előadóiroda tagja.

Felhívjuk a meghívott elvtársak figyelmét: a fenti tananyag feldolgozása során felmerült kérdéseiket a konzultáción mondják el.

Megyei Pártoktatás Háza

Adjuk le a lejárt menetjegyünket az utazás befejeztével!

A „Dunántúli Napló" december kilencedikei számában cikk jelent meg a vasútállomással kapcsolatosan. A cikkre illetékes hely válaszolt, melyben a következőket állapítja meg: *„Szabály, hogy az utas lejárt menetjegyét az utazás befejeztekor a kijáratnál köteles leadni. A lejárt menetjegyek elszedésével — amire a kapusok kötelezve vannak — számos visszaélés és jegycsalás leleplezhető és lehetővé válik a bűnösök lefülelése. A kapus a lejárt jegyek kérésekor tehát a fennálló rendeletnek tesz eleget."* A „Dunántúli Napló"-ban megjelent cikk írója, Garami László hibát követett el akkor, mikor a jegyleadási rendelet célját figyelembe nem véve, a megfelelő információs, ellenőrzés helyett pártfogolta a rendelet ellen vétőket és bírálta a kötelességét teljesítő kapust, aki a lejárt jegyek kérésekor kötelességét teljesíti.

HIREK

SZERDA, JANUÁR 7

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Artur. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szerda estig: Felhős, ködös idő, sokfelé havaseső, eső, a hegyeken havazás. Mérsékelt, később élénkebb légáramlás, az éjszakai lehülés mérsékelődik, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szerdán reggel mínusz 2—plusz 1, délben 1—4 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 7-én szerdán négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Fürst Sándor út 50. szám alatt szerdán délután 5—6 óráig Farkas Jánosné és Kárpáti Ferenc tanácstagok fogadóórát tartanak. A pécsszabolcsi kirendeltségen 8-án, csütörtökön este 6—7 óráig Bozsér János és Béres Irén tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **A Megyei Rendelőintézet** értesíti a XVIII. körzet dolgozóit, hogy körzeti orvosuk dr. Ketzeli Ferenc f. hó 7-től kezdve Jakásán, Pécs, Doktor Sándor utca 39. sz. (villamos megállónál) rendel. Telefon: 22-58. — Rendelési idő: 7—9-ig és d. u. fél 5—fél 6-ig. Felkvő betegeket reggel 8-ig kell bejelenteni.

— **Halálozás.** Özv. Csarsch Jenőné temetése Pécsett 7-én délelőtt fél 12 órakor lesz.

MINDENESNEK elmennék 15-ére. Cím: Batsányi-u. 15.

TUKÁCS szűcsmester Kossuth-utca 11. sz. alól Teréz-u. 3. szám alá költözött. 59

AFRIKOT veszek. Rákóczi-út 47. 60

KÉT férfit keresek albérletre, azonnalra. Péter János Pécs, Kossuth Lajos-u 69. I. em. 57

EGY magános dolgozó férfi különbejáratú bútorozott szobát keres, lehetőleg a belvárosban. Sallai-u. 5., fodrász-üzlet. 55

ELADÓ modern konyhaszekrény Doktor Sándor-u. 7 52

ELVESZETT hátizsákom, melyben aktatáskám, munkámhoz szükséges papírok vannak. Becsületes megtaláló adja le Nádor szálló portáshoz. 62

MINDENEST keresek. Anna-u. 16., alsó csengő. 50

ALKALMI vétel, új konyhaberendezés eladó. Doktor Sándor-u. 58. 49

1952 DECEMBER hó 22-ig beadott gumilábbelik javítása elkészült. 8 napon belül vegyék át. Bajcsy Zsilinszky-út 12. 16

FIGYELEM! Ujonnan létesülő építőipari vállalathoz antó rakodómunkásokat felveszünk, azonnali felvételre, szálláshely biztosítva. Jelentkezni lehet, szabályszerű munkakönyvvel a 73. sz. Áll. Építőipari Tröszt-nél, Pécs, Rákóczi-út 56. I. emelet, a Munkaügyi osztályon. 21

HÁLÓSZOBA, ebédlő, szalon és vegyesbútorok eladók. Ágoston-tér 3., em. jobb.

VASÁRNAP délben Ady E., Béla-utcán végig elveszett háziszőttes lópokróc. Megtaláló jutalomban részesül, ha beadja a rendőrségre. 63

ELEKTROMÉRNÖKÖT és önálló elektrotechnikust azonnali belépéssel alkalmaz a Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat. Jelentkezés részletes önéletrajzzal a Személyzeti osztályon. Pécs, Légszeszgyár-u. 13.

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja
Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztősége és kiadóhivatala:
Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-42 és 15-43
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Sztkra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.
Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

Hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány (Szelvénybérlet „E") este fél 8 órakor

Január 10-én, szombaton délután fél 5 órai kezdettel vidám „Opera és operett délutánt" rendez a színház. A műsor keretében fellép az egész társulat. Helyárak 4, 6, 8, 10 forint.

MOZI:

Vindsori víg nők (Kossuth) fél 5, fél 7, 9 órakor

Civil a pályán (Park) 6, fél 9 órakor

Déryné (Petőfi) fél 5, fél 7, 9 órakor

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — CSÜTÖRTÖK, 1953 JANUÁR 8

A MAI SZÁMBAN:

A francia nemzetgyülés megadta a felhatalmazást René Mayernek a kormány megalakítására. (2. o.) — A háború nagyobosai. (2. o.) — Ünnepélyes taggyülésen vették át új tagsági könyvükot a mágocsi gépállomás kommunistái. (3. o.) — A munkavédelmi és balesetellenes előirások megtartása és megtartatása — törvényes kötelezettség, amelynek teljesitéséért a gazdasági vezető a törvény előtt felel. (3. o.) — Miért nem találják meg igazi gazdái a vasasi kultúrotthont? (4. o.)

Üzemeinkben, bányáinkban biztosítsák a műszaki intézkedési terv maradéktalan végrehajtását

Bányáink, üzemeink az elmúlt évben nagyrészt teljesitették, sőt túl is teljesitették az évi tervet. Ez az eredmény igen jelentős, de közelebbről megvizsgálva azt tapasztaljuk, hogy bányáink és üzemeink vezetői nagyrészt úgy biztosították az évi terv sikeres teljesitését, hogy az év utolsó hónapjaiban kiadták a „hajrá" jelszót és rohammunkával, a pótműszakok halmozásával érték el céljukat. A Szovjetunió bányáiban, üzemeiben ezt a rossz gyakorlatot már régen megszüntették azáltal, hogy az iparban előrelátóan műszaki intézkedési terveket készitettek. Ezekbe a tervekbe belefoglalták a fizikai és műszaki dolgozók mindazon javaslatait, amelyek a termelés meggyorsitására, megkönnyitésére és olcsóbbá tételére irányultak. A szovjet példa nyomán — okulva az elmúlt évek hibáiból szerzett tapasztalatokból — a mi bányáink és üzemeink vezetői is végrehajtották a feladatot: a dolgozókkal karöltve elkészitették a műszaki intézkedési terveket. A műszint tervek elkészitése természetesen nem oldja még meg a termelésben mutatkozó problémákat, az egyenletes termelést, a termelés állandó fokozását, stb. ha a műszaki és fizikai dolgozók együttesen nem harcolnak a terv gyakorlati megvalósitásáért.

Az 1953-as évben megnövekedett feladatok állanak műszaki vezetőink előtt. Biztositaniok kell bányán és üzemekben a termelés egyenletes ütemű emelkedését, az 1953. évi terv sikeres teljesitését. Éppen ezért elsőrendű feladatuk, hogy harcoljanak a műszint-tervek végrehajtásáért amelyen keresztül biztositható a termelési terv végrehajtása is. Kolb Vilmos, András-akna helyettes bányamestere a műszaklak feladatáról igy vélekedik: — *„Nem elegendő az, hogy a műszaki vezető naponta végigjárja a bányát, ellenőrizze üzemét, megnézze, hogy dolgoznak a munkások. A jó műszaki vezetőnek kiváló szakembernek kell lennie, aki fáradhatatlanul végzi munkáját, közvetlenül is segit kijavitani a felmerült hibákat, hiányosságokat, s sohasem feledkezik meg arról, hogy a dolgozókat szervezze a versenyre és a többtermelésre buzditsa. A termelés zavartalan biztositása mellett ez minden műszaki vezető komoly feladata."* Azokban az üzemekben, ahol a műszaki vezetők ilyen helyesen vélekednek feladataikról, minden valószinüség szerint jól harcolnak a műszint-tervek végrehajtásáért is, hiszen a tervben foglalt feladatok végrehajtása is a termelés növelését segiti elő, tehát alátámasztják a műszaki vezetőknek a munkaverseny és a többtermelés érdekében kifejtett agitációját. A Pécsi Bőrgyárban a műszaki vezetők nemcsak az 1953-as tervév zökkenőmentes beindítására készültek fel, nemcsak azt biztositották, hogy a műszaki intézkedések terve a dolgozók segitségével időben elkészüljön, hanem azt is, hogy ezt a tervet maradéktalanul végre is hajthassák. Ennek köszönhető az a kiváló eredmény, amelyet az üzem az újév megkezdése óta napról-napra elér. Az év eleji 120—122 százalékos napi terviteljesitéssel már most biztositják, hogy a hó végén ne legyen szükség a műszaktsokat pótló rohammunkára. Sajnos, nem találhatunk ilyen jó példa a pécsi Szénbánya Vállalat üzemeinél. Az aknák már az első napokban elmaradtak a felemelt terv teljesitésében, és még az eddig élenjáró Petőfi-akna sem teljesitette a tervét. Ötödiken a vállalat üzemei mindössze csak 87.4 százalékra teljesitették napi tervelőirányzatukat. A súlyos elmaradásnak az a magyarázata, hogy az üzemek vezetői megelégedtek az elmúlt évben elért eredményekkel, az 1952 évi terv sikeres teljesitésével és az új év tervének teljesitésére már elfelejtették mozgósitani a dolgozókat. Nagyrészt ez az oka annak is, hogy a fent emlitett napon az összdolgozóknak majdnem három százaléka igazolatlanul mulasztott műszakot.

Komlón a szénbányában még súlyosabb elmaradással küzdenek. — Kossuth-akna átlag 50—52 százalékra teljesiti tervét, nem termel annyi szenet, mint amennyit a bánya egyre fokozódó gépesitése, korszerüsitése mellett innen elvárhatnánk. Az elért eredményekből következtethető az is, hogy a pécsi Szénbánya Vállalat és a komlói bánya műszaki vezetői — habár általában jó műszintervet készitettek — nem harcoltak elég lelkiismeretesen azok végrehajtásáért. Pedig rájuk is vonatkozik az a tétel, hogy a terv törvény. Törvény az is, amelyet a szén termelésére a minisztériumban kiszabtak és törvénnyé vált már az is, amelyet az 1953-ban végrehajtandó műszaki intézkedésekre készitettek. Éppen ezért tartsák be minden aknánkon, minden üzemünkben, amit terveztek, biztositsák mindenütt a dolgozóknak a megfelelő munkakörülményeket, a bányában az elegendő levegőt, ürescsillét, lássák el az éjjeles harmadban a fejtéseket fával, biztositsák a fejtések üzemképességét, előkészitését a termelő harmadok számára.

Természetesen a műszaki vezetők segitség nélkül nem képesek hatalmas feladataik végrehajtására. Éppen ezért az eddiginél fokozottabb segitséget várnak a párt- és szakszervezetektől. Szakszervezeteink lássanak azzal a műszaki vezetők terviteljesitéséért folytatott harcát, hogy megfelelően szervezzék és tarsák nyilván a versenyt. *„Elég gyakori jelenség nálunk a munkaverseny elbürokratizálása, melyről Központi Vezetőségünk ez év júniusában megtartott teljes ülésén is szó volt. Ezek a jelenségek a júniusi plénum óta eltelt idő alatt sajnos, nem szünteknek meg, hanem helyenként tovább burjánzottak"* Gerő elvtársnak a Központi Vezetőség legutóbbi ülésén elmondott szavai az aknai szakszervezetekre hatványozottan vonatkoznak. A mi aknai szakszervezeteink többhelyütt bürokrata szervek s ténykedésük nagyrésze a tagsági bélyegek kiosztásából és a segélyezések elintézéséből áll, mint Pécsbányatelepen is. Pedig éppen az lenne a feladata szakszervezeteinknek, mint Gerő elvtárs mondotta, hogy: *„...megszabaditsák a munkaversenyt a bürokratikus kinövésektől... hogy a munkaversenyt mind szélesebb és hatalmasabb tömegmozgalommá bontakoztassák ki országunkban, s nem utolsósorban iparunkban..."* Az aknai szakszervezetek által végzett már régi gyakorlat, hogy a kifüggesztett munkaversenytáblákon csupán csak az élenjárókat népszerüsitik, nem irják dicsőségtáblára az olyan dolgozók nevét, akik elmaradókból lettek 100 százalékot teljesitők. Ezen a káros és helytelen gyakorlaton könnyen változtathatnak, ha a szakszervezeti funkcionáriusok szorosabb kapcsolatot tartanak a műszaki vezetőkkel és a verseny értékelésénél kikérik a véleményüket, kérik segitségüket. Jól összehangolt munkával ezen a téren rövid idő alatt kiváló eredményeket érhetnek el és dicsérettel is segithetnek az elmaradókat az élenjárók szintjére emelni.

Az 1953. évi tervfeladatok nagyok. Komoly munka vár műszaki vezetőinkre. De feladatukat jól megoldhatják, ha következetesen harcolnak a műszint-terv végrehajtásán keresztül a termelési terv megvalósitásáért és ha ebben megfelelő segitséget, támogatást kapnak az aknai párt- és nem utolsó sorban szakszervezetektől.

Harcban a mélyszántás befejezéséért

„A növénytermelésben a hozam emelésének a kulcsa: az alapvető agrotechnikai rendszabályok következetes megvalósitása, valamint a talajerő fokozása... A mélyszántás jótékonyan hozzájárult tavaszi növényeink növeléséhez, de nem adta meg eddig a szükséges eredményt, azért, mert ez a mélyszántás nem elég mély és mert nem elég korai" — mondotta Gerő elvtárs, a Központi Vezetőség november 29-én tartott ülésén.

A Központi Vezetőség utasitása szerint dolgoznak

a palotabozsoki Rákóczi tsz tagjai

Már a betakaritási munkákkal is siettek, ami azt eredményezte, hogy korábban el tudták kezdeni az őszi mélyszántási munkákat. A vetés befejezése után minden fogatot a mélyszántásra mozgósitottak, hogy egy talpalatnyi földjük sem maradjon szántatlan. Tudatában vannak, hogy ahol becsületesen elvégzik az őszi mélyszántást, ott jóval több termésre számithatnak, hiszen az elmúlt évben is, ahol elvégezték a mélyszántást, ott 2—3 mázsával többet takaritottak be holdanként.

A csoport tagsága igen nagy figyelmet fordit arra is, hogy a község területén hogyan halad az őszi vetési és szántási munka. Igy a visszalévő földmüveszövetkezeti földekből vállalták, hogy 60 holdat megszántanak és bevetnek. Ezzel a munkával elősegitik, hogy a községben néhány nap mulva befejezik az őszi munkát. Igy az őszi munkák befejezése után hozzáláthatnak a trágyahordáshoz és felkészülhetnek a tavaszi munkákra.

Jól halad az őszi mélyszántás

Magyaregregy községben is

Eddig már 91 százalékát végezték el a szántási tervüknek, mindössze 70 hold van vissza, amelyen a mélyszántást rövidesen befejezik.

Az őszi mélyszántást úgy szervezték meg, hogy azok az egyénileg dolgozó parasztok, akik befejezték a szántást, odamentek szántani, ahol még le vannak maradva. Olyanoknak segitettek, akiknek nincs fogatuk. Például Sáfrány György 10 holdas dolgozó paraszt is Deák János dolgozó parasztho ment szántani, amikor a sajátját befejezte. A jól szervezett munkával igyekeznek behozni a lemaradásukat.

Sulyosan lemaradtak az őszi mélyszántással

az okorági dolgozó parasztok

De nem is csoda, hiszen maga a tanácselnök elvtárs is azon a véleményen van, hogy „vizes a föld, nem lehet szántani"... Valóban, nem vitás, nedves a föld, de lehet szántani. Tavaly is a „vizes földre" hivatkoztak, és éppen ez volt az oka annak, az elmúlt évben is, hogy nem fordítottak kellő gondot a mélyszántásra és nem tudták teljesiteni beadási tervüket.

Éppen ezért a legsürgősebben szervezzék meg a szántási munkákat, hogy lemaradásukat a legrövidebb időn belül behozzák. Ezért a lemaradásáért elsősorban is a községi tanácselnök a felelős.

A jól szervezett munkának az lett az eredménye

a mágocsi gépállomáson

hogy eddig az őszi mélyszántási tervüket 83.3 százalékra teljesitették. Ez az eredmény annak köszönhető, hogy már a beindulás előtt nagy gondot fordiltottak a gépek kijavitására és igy jelentősebb kiesés nem volt a munkák folyamán. Ehhez igen jelentősen hozzájárult az is, hogy a traktoristák naponta rendszeresen ápolják a gépeiket.

Versenyben vannak a brigádok és az egyének egymással. A brigádversonyben a Dürvanger-brigád vezet. A brigádnak az őszi szántási terve 1756 normálhold volt és eddig 2014 normálholdat végezte el. Az egyéni versenyben Hakenbach János traktoros vezet, előirányzott 434 normálholdas tervét 654 normálholdra teljesitette, ami annyit jelent, hogy tervének teljesitésében 172 százalékot ért el. Közvetlen a nyomában halad Inhof Gyula DISZ fiatal traktorista, akinek ugyancsak néhány százalék van vissza a Hakenbach elvtárs teljesitéséből.

Eredményesen alkalmazzák a gépállomás dolgozói a szerződéskötéseket és az előhántós ekék használatát. A szerződéskötési tervük 12.084 hold volt, de a jó felvilágositó munkának az lett az eredménye, hogy 14.140 holdra kötöttek szerződést. Az előhántós ekék használatát ugy megszerették a dolgozó parasztokkal, hogy minden tsz és minden egyénileg dolgozó paraszt csak előhántós ekével akar szántani.

Még néhány nap van vissza attól, hogy

a püspökbólyi állami gazdaságban

befejezzék az őszi mélyszántást. Az esős idő ellenére is lendületesen halad a szántás, a gőzekék éjjel-nappal szántanak. A lelkes munkának az lett az eredménye, hogy a szántási tervből csak egy százalék van vissza, amit egy-két nap alatt befejeznek.

Hogy a traktorokat és a fogatokat is kellőképpen kihasználják, trágyahordással foglalkoznak. Közvetlen a gőzeke elé hordják a trágyát, amit az eke azon nyomban leforgat a föld alá. A friss trágyát szarvasokba hordják, ahol ledöngölik és lefödelik, hogy tavasszal érett állapotban szórják ki a földre.

„Az ezévi tapasztalatok azt mutatják, hogy ott, ahol betartották és betartják az alapvető agrotechnikai előirásokat, az eredmény nem marad el" — mondotta Gerő elvtárs, a Központi Vezetőségi ülésen. Ezt kell szem előtt tartani megyénk területén minden állami gazdaságnak, termelőszövetkezetnek és az egyénileg dolgozó parasztoknak. Csak úgy lehet a terméshozamot növelni, ha dolgozó parasztjaink mindenkor betartják a miniszteritanács által hozott határozatokat.

ELŐRE AZ 1953. ÉV ELSŐ NEGYEDÉVI TERV TELJESITÉSÉÉRT

FELADATAINK AZ 1953-AS TERVÉVBEN

Az 1952-es termelési évet befejezve a következőket állapithatjuk meg: eredményeink szépek, amit bizonyit az is, hogy negyedéves tervünket túlteljesitettük és emellett a tervszerűséget is biztositani tudtuk a termelésben. Üzemünk teljes termelési tervét december 6-ra, árutermelési tervét december 10-re teljesitette.

Ezeket az eredményeket ugy tudtuk elérni, hogy fizikai és müszaki dolgozóink minden törekvésük arra irányult, hogy a terv teljesitése mellett a tervszerűséget is biztositsuk. A dolgozók lelkesen versenyeztek. — Sokan határidő előtt fejezték be évi tervüket, mint például: Németh Gyula, Exner András, Máté József, Szántes János, Illés József, Kerner József, Bálint Mihály, Kalmár György, Koronics János, Fischer Kálmán, Tóvári János, Brunner András, Selmeci Lajos, Turbéki László, Benesik János, Barna János, Molnár Gábor, Körmendi Győző, Hergert András, Pintér Károly, Gaál József és Bodor Mihály elvtársak is.

Rákosi és Gerő elvtársak arra figyelmeztetnek bennünket, hogy a még meglévő hibáinkat javitsuk ki. Igy elsősorban biztositanunk kell a jövőben az ütemes termelést dekádok szerint is és fokozottabb gondot kell fordiltanunk a gépkihasználásra. Komoly feladatok várnak ránk a jövő esztendőben a munkafegyelem további szilárditásában, az önköltség csökkentésében és a takarékosság fokozásában. Ezen a téren úgy akarunk változtatni, hogy rendszeresen megtartjuk a műszaki és a termelési értekezleteket, és a jövőben sokkal fokozottabb mértékben vesszük figyelembe a dolgozók értékes javaslatait, birálatát. A dolgozók javaslatai alapján már a műszint-tervbe is igen sok értékes újitást foglaltunk, amelyeket 1953-ban fokozatosan be is vezetünk.

Az 1953. évi első negyedévi tervünket nagyjából már december 10-én ismertettük a dolgozókkal, január 7-én pedig tervismertető értekezleteken munkapadokig való felbontásban is megismerték.

Az 1953-as év döntő jelentőségü népgazdaságunk fejlődése szempontjából. Ezt dolgozóink át is érzik. — Ezért javasolták, hogy január első dekádjában tartsunk békeműszakot, amely biztositéka lehet annak, hogy sikerrel kezdjük meg az új évben a termelést.

Pollák Dezső tudósító
Sopiana Gépgyár.

A MUNKAFELTÉTELEK BIZTOSITÁSA ELŐSEGITI A TERV TELJESITÉSÉT

A pécsi Vasas Kisipari Szövetkezet dolgozói két hónappal a határidő előtt befejezték 1952. évi tervüket.

Az új esztendő azonban még az eddiginél is jobb munkát vár a szövetkezet dolgozóitól. Éppen ezért a műszakiak az első negyedéves tervet már úgy készitették el, hogy abba bevonták a szövetkezet dolgozóit. Igy mindannyian ismerik a terveket. Ennek köszönhető, hogy biztositva van a műszakkezdés előtti a munkaanyag és a szerszámok. Ennek nyomán érték el már az első napokon a kisipari szövetkezet dolgozói a 120 százalékot.

Nagy segitséget ad a kisipari szövetkezet dolgozóinak munkájához az újitások azonnali bevezetése. Igy nemcsak a munkájuk gyorsul, de nagyban emelik a termelést is és jelentős megtakarításokat tudnak elérni. Például Gökli Lajos eddig az ollókat acélból készitette. Most az ollófogóját könnyű fémből késziti, a nagyobb ollóknál viszont vassal pótolják az acélt. Ezzel az újitással 14 ezer forint megtakaritást értek el.

Emeli a szövetkezet dolgozóinak munkakedvét, hogy a napi munkájának eredményét mindenki ismeri, mert a versenytáblán állandóan szerepelnek, úgy az élenjárók, mint a gyengébb teljesitményü munkásoknak a nevei.

FOKOZZÁK AZ ANYAGTAKARÉKOSSÁGOT A PÉCSI VILLANYSZERELÉSI VÁLLALAT DOLGOZÓI

A pécsi Villanyszerelési Vállalat dolgozói valamennyien tudják, hogy az 1953-as évben sokkal nagyobb feladatokat kell nekik megoldani úgy az ipar, mint a falu villamositása területén, mint az elmúlt évben. Éppen ezért minden igyekezetükkel azon vannak, hogy az új feladatokat tervszerüen teljesithessék is.

Kurucz József villanyszerelőt mindenki jó munkásnak ismeri a vállalatnál. De nemcsak mint jó, hanem mint takarékos munkást is becsülik munkatársai, aki nem hagyja kárbaveszni a legkisebb anyagot sem. — Nemrég összeszedte a vállalatnál elhullott apró vasanyagokat és kábeltartó kilincseket készitett belőle, melyel több, mint 6000 forint megtakaritást ért el 1952 május óta. Hasonló eredményeket ért el Odrobina István és Baranyai Zoltán lakatos is, akik 4000 forint megtakaritást értek el. Kurucz József és Baranyai Zoltán példájának egyre gyakrabban akadnak követői a területi szerelési munkáknál is. Ez részben annak is köszönhető, hogy a vállalat müszaki vezetői becsületesen segitenek a dolgozóknak egy-egy anyagtakarékossági javaslat megvalósitásánál.

A vállalat dolgozóinak és müszaki vezetőinek az a célja, hogy az elmúlt évhez viszonyitva legalább a másfélszeresére emeljék az 1952-ben elért megtakaritás összegét.

PÉCS MEGYEI KÖNYVTÁR

A francia nemzetgyűlés megadta a felhatalmazást René Mayernek a kormány megalakítására

Páris (MTI) A londoni rádió jelentése szerint a francia nemzetgyűlés szerdán reggel 389 szavazattal 205 ellenében megadta a felhatalmazást René Mayernek, hogy megalakítsa az új francia kormányt. René Mayer a gaulleisták szavazataival érte el a többséget.

Jacques Duclos elvtárs beszéde a francia parlamentben a René Mayernek adandó felhatalmazás vitájában

Páris (MTI) Jacques Duclos elvtárs, a Francia Kommunista Párt titkára kedden este a francia nemzetgyűlés ülésén nagy beszédet mondott a jelenlegi kormányválságról.

Duclos elvtárs bevezetőben rámutatott: *a Pinay-kormány bukását az okozta, hogy a tömegek egyre inkább szembefordulnak az uralkodó körök háborús politikájával, amelynek következménye a dolgozók fokozódó nyomora. A Pinay-kormány tevékenységét — hangsúlyozta — a francia kommunisták és általában a hazafiak üldözése és az északafrikai népek elleni terror jellemezte.* A Francia Kommunista Párt szolidaritásáról biztosítja a függetlenségükért küzdő gyarmati népeket.

Duclos az indokinai háborúval foglalkozva, megismételte a Francia Kommunista Párt javaslatait: *kössenek békeszerződést Ho Si-Minh kormányával, vonják vissza a francia gyarmatosító csapatokat, kössenek gazdasági és kulturális megállapodásokat Franciaország és Vietnam között.*

A Francia Kommunista Párt titkára a továbbiakban Nyugat-Németország felfegyverzésének kérdésével foglalkozott és megállapította: *ebben a kérdésben egyformán felelősség terheli az MRP-t, a radikálisokat és a szocialistákat, mert mind helyeselték a párisi és bonni háborús szerződéseket. Ezzel ismét Franciaország ellen irányuló német katonai támaszt készítenek elő. „A békét nem a Szovjetunió fenyegeti — emelte ki Duclos — hanem a Franciaországban és szerte Nyugat-Európában épített amerikai támaszpontok. Am a békeerők mindenütt meg tudják hiúsítani a háborús uszítók terveit. Ne feledkezzünk meg, hogy Franciaországot szövetségi és kölcsönös segélynyújtási egyezmény köti a Szovjetunióhoz.”*

Duclos ezután kijelentette, hogy a *Francia Kommunista Párt ellenzi René Mayer kormányalakítását,* mert Mayer Pinay politikáját akarja folytatni. Beszéde végén a francia nép egyre erősödő egységmozgalmával foglalkozott és megbélyegezte az áruló jobboldali szocialista vezetőket, akik kerékkötőj ennek az egységnek és különösen a munkásosztály akcióegységének. *„Az egységgel, az egységes cselekvéssel képesek csak megvédeni önmagukat a francia dolgozók — mondotta Duclos — ettől az egységtől függ, hogy olyan kormány jöjjön létre, amely megfelel Franciaország érdekeinek.”*

Berlin lakosságának képviselői táviratban követelték Trumantól, hogy akadályozza meg az ártatlanul halálraítélt Rosenberg-házaspár kivégzését

Berlin (MTI) Berlin lakosságának négyezer képviselője kedden este nagygyűlésen tiltakozott az amerikai imperialisták szándéka ellen, hogy kivégezzék az ártatlanul halálraítélt Julius és Ethel Rosenberget.

A nagygyűlés résztvevői egyhangúlag hozott határozattal táviratban követelték Trumantól, hogy akadályozza meg az ártatlanul halálra ítélt Rosenberg-házaspár kivégzését.

A nagygyűlésen Arnold Zweig bejelentette, hogy táviratban felkérte Albert Einstein tanárt, a világhírű fizikust, tegyen meg mindent a Rosenberg-házaspár megmentésére.

A szovjet emberek készülnek a helyi szovjetek megválasztására

Moszkva (MTI): A Szovjetunió köztársaságaiban egyre nagyobb méretekben folynak az előkészületek a helyi szovjetek megválasztására. Az utóbbi napokban Moszkvában a házak falain, kapualjakban kisebb-nagyobb fehér falragaszok jelentek meg: a választási bizottságok hivatalos közleményei a helyi szovjetekbe megtartandó választásokról. Ilyen hivatalos közlemények jelentek meg mindama szovjet köztársaságok városaiban és községeiben, ahol február 22-én és március 1-én tartják a választásokat.

A szovjet emberek nagy politikai aktivitással vesznek részt a választási előkészületekben. Az államhatalom helyi szerveinek megválasztása a Szovjetunióban valóban az egész nép ügye.

Hogy egy-egy választási kampányban a Szovjetunióban milyen hatalmas tömegek vesznek részt, mutatja az is, hogy például a moszkvai városi és kerületi szovjetekbe több mint hétezer képviselőt választanak és mintegy hetvenezer tagja lesz a választási bizottságoknak.

A választási bizottságok tagjai mindenütt a dolgozók legjobbjaiból kerülnek ki, akik a lakosság legkülönbözőbb rétegeit képviselik és kiváló munkájukkal érdemelték ki a választók bizalmát. Uzbekisztánban például az andizsáni vasúti műhely kollektívája egyhangúlag A. I. Szeverjanovot, a taskenti vasúti fővonal híres mozdonyvezetőjét jelölte választási bizottsági tagnak.

Alma-Atában, a Kazah SZSZK fővárosában a 28. fiú középiskola tanári karának választási gyűlésén Vedmics igazgató O. I. Baklanovát, a köztársaság érdemes tanítóját javasolta a városi választási bizottságba.

A választási előkészületek során az agitátorok száz- és százezrei nagy lelkesedéssel végzik rendszeres felvilágosító munkájukat a választók körében.

Az 1953/54. évi borbeadásról szóló intézkedések fokozottabban figyelembe veszik a termelés helyi viszonyait

Az 1953. évi állami begyűjtésről szóló törvényerejű rendeletben a tavalyihoz viszonyítva is fokozottabban érvényesül az igazságos teherviselés elve és a rendelet még fokozottabban figyelembe veszi a termelés helyi viszonyait. Ez a begyűjtési rendeletnek a borbeadás szabályozó intézkedéseire is vonatkozik.

Döntő változás az 1953—54. évi borbegyűjtésben, hogy a kötelezettség megállapítása szempontjából nemcsak a járások de egyes községek és városok is külön besorolhatók valamely tájegységbe. Ugyanakkor az elmúlt évivel szemben nem négy, hanem öt tájegységet állapít meg a rendelet.

Másik előnye az új borbegyűjtést szabályozó intézkedéseknek az, hogy a kötelezettséget kétszáz négyszögölenként állapítja meg, — de a négyszáz négyszögölnél kisebb szőlőterületek mentesek a beadási kötelezettség alól.

Változást jelent a begyűjtési rendeletben az is, hogy az idén a kivetés nem Malligand-fokban, hanem literben történik. Ez azonban lényegében csak a törvénybontásokkal kapcsolatos munkák egyszerűsítése érdekében jelent változást. A törvény ugyanis a literben meghatározott normák mellett azt is megállapítja, hogy ezek 11.5 Malligand-fokos borra vonatkoznak, tehát ugyanúgy mint az elmúlt évben, ha valaki magasabb Malligand-fokos bort ad be, kevesebb litermennyiséget, ha pedig ennél alacsonyabb fokú bort ad be, akkor több litermennyiséget kell beadni.

Nagib kabinetirodájának főnöke angolellenes kijelentéseket tett

(MTI) Az AFP kairói híre szerint Abdel Hakim Amer, Nagib tábornok kabinetirodájának főnöke vasárnap a sajtó képviselői előtt kijelentette: *„Első és legfontosabb célkitűzésünk az angolok eltávolítása Egyiptomból és Szudánból.”*

A görög monarchofasiszta kormány vizsgálatot rendelt el Passzalidisz, az EOA elnöke ellen

Szófia (BTA): A Hellas Press jelenti: Papagosz kormánya bírósági vizsgálatot rendelt el a politikai foglyok és deportáltak családtagjai országos szövetségének vezetősége, valamint Passzalidisz, az Egységes Demokratikus baloldali koalíció (EDA) elnöke ellen annak a „vádnak” alapján, hogy felhívást intéztek a görög néphez és kérték, segítsen a börtönökben és koncentrációs táborokban sínylődő görög hazafiakon.

Ugyanakkor az athéni körzeti bíróság megerősítette az athéni megyei bíróságnak a politikai foglyok és deportáltak országos szövetségének feloszlatásával kapcsolatos határozatát.

Ismét lezuhant két angol repülőgép

London (MTI): Az AFP jelentése szerint a London és Belfast között közlekedő szállítórepülőgép lezuhant. A gép 31 utasa közül 27 szörnyethalt.

Westerland sziget közelében lezuhant egy angol lökhajtásos repülőgép, amely egy alsószászországi légitámaszpontról szállt fel. A pilóta meghalt.

Eden háborús üszító rádióbeszéde

London (MTI): Eden angol külügyminiszter kedden este a londoni rádióban harctas kijelentéseket tett az erősen megrokkant angol birodalom állítólagos erejéről, majd annak a reményének adott kifejezést, hogy hamarosan ratifikálják azokat a háborús szerződéseket, amelyek — mint mondotta, — „újszerű kapcsolatot létesítenek Nyugat-Európa és Nyugat-Németország között.”

Eden ezekután a megszokottnál is nyíltabb kirohanásokat intézett a népi demokratikus országok ellen és védelmébe vette az imperialista háborús gyújtogatóknak a szocializmust építő országokba küldött fizetett kémeit és diverzánsait. Lelkes hangon üdvözölte a balkáni hóhérok hármas szövetségét, a reakciós Törökországot, a monarchofasiszta Görögországot és a belgrádi Tito féle gonoszlevők készülő paktumját. Eden látja-ta, hogy az olasz és jugoszláv csatlósok közötti marakodás tárgyát képező Trieszt „sajnálatraméltó hézagot képez” a háborús atlanti láncban.

Az angol külügyminiszter rádióbeszédében végül az agresszív Atlanti Szövetséghez hasonló háborús blokk létrehozását szorgalmazta a Közel-Keleten.

Blank beismerte, hogy a nyugatnémet zsoldoscsapatokat a hitleri hadsereg mintájára szervezik meg

Berlin (MTI) Theodor Blank, az Adenauer-kormány kiszemelt hadügyminisztere a „Deutsche Soldatenzeitung” tudósítójának adott nyilatkozatában kijelentette, hogy a nyugatnémet csapatok lényegükben semmiben sem különböznek majd a hitleri fasiszta katonai egységektől.

Blank leszögezte, hogy nincs okuk bírálni a régi német hadsereget és nem kívánja a régi szolgálati szabályzat megváltoztatását.

A nyugatnémet hadseregbe átvett volt náci tisztek megtartják a hitlerista Wehrmachtban szerzett rangjukat és érdemrendjeiket.

Felállítják Budapesten Dózsa György és Ady Endre szobrát

A népművelési minisztérium és a budapesti városi tanács végrehajtó bizottsága pályázatot hirdet múltunk két nagy alakja: Dózsa György, az 1514-es parasztforradalom vezére és Ady Endre, a nagy forradalmár költő emlékének méltó megörökítésére. Az Ady-emlékmű 1953 novemberében, a Dózsa emlékmű pedig 1954 májusában kerül felállításra.

Mindkét pályázat nyilvános. A pályamunkák beküldésének határideje az Ady szobor pályázatnál 1953. március 31, a Dózsa szobor pályzatnál pedig 1953. június 1. A részletes pályázati feltételeket a népművelési minisztérium és a budapesti városi tanács végrehajtóbizottsága a sajtó útján fogja közölni.

„Az amerikai monopóliumok behatoltak a dél- és keletázsiai angol piacokra

P. Antonov cikke az „Izvesztyija”-ban

Moszkva. Az „Izvesztyija” közli P. Antonov „Az amerikai monopóliumok behatoltak a dél- és keletázsiai angol piacokra” című cikkét.

Tavaly november végén és december elején zajlott le Londonban a brit birodalom miniszterelnökeinek tanácskozása. A tanácskozás legfőbb kérdése a dollárhiány, valamint az angol piacokon az amerikai monopóliumok konkurrenciája elleni harc volt. Az amerikai monopóliumok mind erőszakosabban követelik a brit birodalom vámtarifáinak megváltoztatását, hogy az Egyesült Államok szabadon hatolhasson be a brit birodalom piacaira és a nyersanyagforrásokhoz férkőzhessen.

Éles harc folyik az Egyesült Államok és Anglia között az indiai piacért is. 1951-ben az Indiába irányuló amerikai export összege 2.013 millió rupiát, az angol export pedig mindössze 1.432 millió rupiát tett ki. A dél- és keletázsiai piacokért folytatott harcban az amerikaiak Japánt használják fel faltörő kosként.

Ezek a tények azt bizonyítják, — írja P. Antonov — hogy a dél- és keletázsiai piacokért folytatott harc nagy ellentéteket támasztott az Egyesült Államok és Anglia között. Ezek az ellentétek mind élesebbekké válnak. Az Egyesült Államok, Angliával együtt készíti elő az új világháborút és Angliával együtt igyekszik elfojtani a gyarmati és függő országokban a nemzeti szabadságmozgalmakat, behatol az angol gyarmatokra, dominiumokra, az angol befolyás alatt álló területekre és arra törekszik, hogy kiszorítsa Angliát — saját szövetségesét.

A belga államtanács alkotmányellenesnek nyilvánította az „európai hadsereg”-ről szóló egyezményt

Brüsszel (MTI) A brüsszeli lapok szerint az úgynevezett belga államtanács, amelytől a kormány véleményt kért az „európai védelmi közösségről” szóló szerződés ratifikálásáról, állást foglalt a ratifikálás ellen. A „Soir” című lap megírja: Az államtanács szerint a szerződést nem lehet ratifikálni, mivel az nem felel meg a belga alkotmánynak.

A háború nagydobosai

„Tito fasiszta típusú burzsoá állama az amerikai agresszió határainkig előretolt része.”
(Rákosi Mátyás)

„Pontosan reggel tíz órakor szirénák üvöltése hasított bele a ködös reggelbe. A Miljatcka egész baloldalán leállt minden forgalom. Puszta csend uralkodott... Az ellenség elkeseredett támadást indított, de csapataink visszaverték! Az ellenséges katonák túlnyomó többsége megfutamodott, sokan elestek...”

Talán valamelyik regényből valók a fenti sorok, vagy világháborúbeli élményeket írta meg bennük valaki? Nem, ez a leírás az Oszlobozdenyije című titoista lap hasábjain jelent meg, és a néhány hónappal ezelőtt Szarajevóban megtartott háborús gyakorlatról számol be. Számtalan hasonló cikkel és címmel találkozunk a jugoszláv sajtóban: *„A belgrádi csata”, „A lugai ütközet”, „Ellenséges repülőgépek észak(!)i Belgrádot támadják”, Kiverték az ellenséget a zágrábi pályaudvarról”,* hogy csak néhányat említsünk jelenlegi urakodóköreink — minden eszközt megragadva — a végletekig fokozták a háborús uszítást, hogy a néptömegeket, az ifjúságot megfertőzzék a sovinizmus mérgével, a háború elkerülhetetlenségét szuggerálják beléjük. *„Akár lehetséges, akár nem, a mi politikai munkánknak a háború előkészítésére kell irányulnia”* — mondotta Marko Sárics, a zágrábi egyetem titoista ifjúsági vezetője, célkitűzésüket ismertetve.

Amin még a „Combat” is meglepődik

Tito és társai mind nyíltabban lépnek fel, mint az amerikai halálgyárosok szállítói. A háború legfontosabb és legértékesebb „nyersanyagát” ajánlják számukra: a milliónyi ágyútölteléket. Két esztendővel ezelőtt még buzgón hangoztatták, hogy inkább mezítelenül járnak, de nem kérnek külföldi segélyt. Egy esztendővel ezelőtt éppenséggel inkább puszta kézzel akarnak harcolni, minthogy külföldi fegyvereket fogadjanak el. Ma már — kevésbbé törődve a látszattal — legfeljebb azt kifogásolják, hogy még mindig kevés fegyvert kaptak. Zabloczki, amerikai kongresszusi képviselő megírta: *„Tito egy magánbeszélgetés során kijelentette nekem, hogy kész a világ bármely pontján az USA oldalán menetelni, Berlinben éppúgy, mint a jugoszláv határoknál.”*

A jugoszláv hadsereget gyors ütemben „amerikanizálják”. Amerikaiak a fegyverek, amerikaiak a kiképzőtisztek, amerikai katonai és stratégiai tankönyvekből tanulnak a tiszti iskolákon. Belgrádot már csak egyszerűen „amerikai kisegítő repülőtérnek” nevezi a tengerentúli sajtó, s a hadgyakorlatokról elmaradhatatlanok a látcsövükkel buzgón figyelő nyugati instruktorok. Még a „Combat” című francia polgári lap is soknak találja ezt: *„Úgy látszik, a jugoszláv kormánynak semmi titkolnivalója nincs az Egyesült Államok előtt. Popovics* (a hadsereg vezérkari főnöke) *teljes nyugalommal hozott nyilvánosságra olyan adatokat az amerikai megfigyelők előtt, amelyeket minden más állam mélységesen elrejt.”* Nem csoda, hogy Washingtontól Londonig Tito lett talán a „legkedvesebb” csatlós.

Belgrád a baktériumfegyverről

Mert Tito nemcsak egyszerű csatlós, hanem az imperialisták legelszántabb csatlósa. Vannak egyes nyugateurópai polgári politikusok, akik esetleg visszolyognak a baktériumháborútól? Tito hadseregének lapja, a Narodna Armija sietett egekig dicsőíteni: *„A biológiai háború különösen jól alkalmazható azokon a tájakon, ahol sűrű a lakosság. Igen jó lenne, ha feltalálnának minél több betegség terjesztésének hatásos módját”.* Vannak, akik húzódoznak a német újrafelfegyverzéstől? Tito nemcsak szavakkal, de tettekkel is válaszol: katonai tanácsadói közé olyan SS-tiszteket nevez ki, mint Felix Steiner és Neuhold altábornagy, akik számos szerb község lakosságát majdnem teljes számban lemészárolták. Viták vannak a leszereléssel kapcsolatban? *„A mai viszonyok között egyetlen, indítvány sem volna hasznos a leszerelésre vonatkozólag”* — jelentette ki a titoista úgynevezett „Békeértekezlet”, s Peko Dapcevics tábornok rádupláz: *„Boldogok volnánk, ha lenne néhány atombombánk. A mi földrajzi helyzetünk olyan, hogy hatásosan lehetne felhasználni ezeket.”*

Három „jómadár”

Amint látjuk, Titoék az amerikai imperializmus leghűségesebb csatlósa dícstelen címére pályáznak. A háborús előkészületek fokozását célozzák a görög-török-jugoszláv háromszög összekovácsolásának kísérletei is. Nyakra-főre utazgatnak a három ország katonai vezetői egymás csapatszemléire, s egyszerre évszázados vérrokonságot fedeztek fel népeik között. A görög miniszterelnök nemrégiben egyenesen kijelentette: *„E három országnak nemcsak saját területét kell megvédelmeznie, hanem támadásra is készen kell állnia.”*

Szítani a háborús hisztériát, az amerikaiak leghűségesebb csatlósává válni, támadó balkáni blokkot alakítani, — ezek tehát a titoisták legfőbb törekvései. Gonoszságukban elvakult gyűlölettel nézik támadó terveik legfőbb akadályait: a béke erős bástyáit, a Szovjetunót és a népi demokráciákat. Ezért próbálnak meg mindent, hogy provokációkkal, gaztettekkel akadályozzák újabb eredményeinket, gátolják fejlődésünket. Ezért követtek el többszáz provokációt határainkon, ezért küldik át tucatjával a kémeket és diverzánsokat.

A nemzetközi helyzet egyik legfőbb tűzfészke a Balkán lőporos hordója: Jugoszlávia. Legfontosabb feladataink közé tartozik ezeknek a gyújtogatóknak megfékezése. Elsőrendű érdeke ez minden népnek és különösen szent kötelessége a mi népünknek, amelynek déli határain terül el az imperialistáknak ez az előretolt ügynöksége. *S a békeszerető emberek keresztül is fogják húzni a háborús gyújtogatók gonosz számításait!*

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

Ünnepélyes taggyűlésen vették át új tagsági könyvüket a mágocsi gépállomás kommunistái

A mágocsi gépállomás ünnepi taggyűlésén minden párttag megjelent. A taggyűlés színhelyét szépen dekorálták. Eljöttek az úttörők, hogy üdvözöljék párttag édesanyjukat, édesapjukat és idősebb testvéreiket, az új párttagsági könyv átadásának nagy ünnepén.

Balogh János pártitkár elvtárs megdicsérte a taggyűlésen Szijjártó Imre, Losonczi István és Lakatos János elvtársakat, a gépállomás legjobb dolgozóit, akiknek nagy részük van abban, hogy a mágocsi gépállomás elnyerte a megye legjobb gépállomásának járó vándorzászlót. De ugyanakkor meg is róta Borostyán Ferenc és Vetre Imre elvtársakat, akik elhanyagolták a tagsági díj fizetését és csak januárban rendezték decemberi tagsági díjukat. Balogh elvtárs kiemelte,

az, hogy elsők lettek a megyében, nem szabad, hogy elbizakodottá tegye a kommunistákat, hanem harcoljanak azért, hogy az ország legjobb gépállomása büszke címet elnyerhessék.

Rámutatott, hogy a téli gépjavításokat nemcsak határidőre kell teljesíteni, hanem minőségi munkát is kell végezni. Több segítséget kell adni a mágocsi gépállomás körzetébe tartozó 24 tsz-nek, fokozni kell az egyénileg dolgozó parasztok között a nevelőmunkát. Helyesen mutatott rá Balogh elvtárs, hogy a munka oroszlánrésze a kommunistákra hárul, mert népünk a kommunistákat követi, mert pártunkat a magyar nép határtalan szeretete övezi.

— Ezért — mondotta Balogh elvtárs — szélesítenünk kell kapcsolatainkat a tömegekkel. Meg kell mutatni a dolgozóknak az ellenség igazi arcát, éberségre, az ellenség elleni kíméletlen gyűlöletre kell nevelni a dolgozókat.

Helyesen mutatott rá Balogh elvtárs, hogy a gépállomás kommunistái ennek a feladatnak csak akkor tehetnek eleget, ha szakadatlanul tanulnak, mert forradalmi elmélet nélkül nincs forradalmi gyakorlat.

— Szívünk felett az új párttagsági könyvvel induljunk harcba a legjobb gépállomás cím elnyeréséért, Lenin és Sztálin zászlaja alatt, Rákosi elvtárs vezetésével a szocializmus felépítéséért — fejezte be beszámolóját Balogh elvtárs.

A hozzászólások nagyon lelkesek voltak.

Schuller József DISZ-titkár elvtárs a DISZ nevében tett ígéretet, hogy ezután jobb munkát végeznek és méltók lesznek pártunk elsőszámú segédesapata címre.

Bálint Mályásné elvtársnő, az MNDSZ titkára, az MNDSZ nevében ígérte meg, hogy ezután több támogatást adnak a gépállomás pártszervezetének és aktív agitációs munkát fejtenek ki a falu lányai között, hogy biztosíthassák a gépállomásnak a női traktorosokat. Szijjártó Imre elvtárs, a gépállomás egyik legjobb dolgozója így szólt:

— Az új tagsági könyv nagyobb lendületet ad egyre növekvő feladataink elvégzésére.

Az új tagsági könyv áldozatvállalásra, helytállásra és kemény, hosszú küzdelmekre mozgósít bennünket.

De a hozzászólások tükrözték a titkári beszámoló hiányosságát is. Keveset beszéltek arról, hogyan kell megjavítani ebben az évben a munkát. Balogh elvtárs beszámolójában helyesen jelölte meg a feladatokat, de nem elég konkrétan. Ez az ünnepi taggyűlés kiválóan alkalmas lett volna arra is, hogy röviden elemezzék az elmúlt év tapasztalatait, a taggyűlés ezt megvitassa és megszabja az 1953. évre a legfőbb feladatokat.

Ternyák László elvtárs, a sásdi járási pártbizottság szervező titkára ezután átnyújtotta az új tagsági könyveket.

Legelőször Balogh János pártitkár elvtárs kapta meg új tagsági könyvét. Az első sorból felállt a felesége és így szólt férjéhez:

— Amikor új tagkönyvedet átveszed, gondolj arra, hogy ez újabb és nagyobb feladatok elé állít. Ezután a munkádat még odaadóbban, még harcosabban végezd. Én ígéretet teszek, hogy ezután még jobban foglak támogatni munkádban, hogy még szilárdabban állhass meg a helyed a reádbízott feladatok elvégzésében.

Hasonlóképpen felköszöntöttek még sok párttagot. Volt olyan apa, akit úttörő kislány kért fel jobb munkára. Cser Irén elvtársnőt édesanyja lelkesítette és megcsókolta.

Az elvtársak, az új tagsági könyvvel a kezükben mindannyian fogadalmat tettek, hogy ezután még jobb munkát fognak végezni.

Lakatos Imre elvtárs megfogadta, hogy 1953-ban, tervét 120 százalékra teljesíti. Nagy István elvtárs megfogadta, hogy tervét ezután nem 80 százalékra fogja teljesíteni, mint eddig, hanem 120 százalékra.

A mágocsi gépállomás pártszervezetének taggyűlése nagy lendítőerő a gépállomás pártszervezete munkájában és nagy lendítőerő a gépállomás terveteljesítésében. Ha az elvtársak teljesítik fogadalmaikat, akkor a mágocsi gépállomás egyik komoly eséllyel lesz az ország első gépállomása cím elnyerésének.

A munkavédelmi és balesetellenes előírások megtartása és megtartatása — törvényes kötelezettség, amelynek teljesítéséért a gazdasági vezető a törvény előtt felel

„Gazdasági felső, közép és alsó vezetőkáderünknek meg kell érteniök, hogy ... a munkavédelmi és balesetellenes intézkedések megtartása nem egyszerűen „szociálpolitika", hanem a termelés érdeke is. Ugyanekkor a munkavédelmi és balesetellenes előírások megtartása és megtartatása — törvényes kötelezettség, melynek teljesítéséért a gazdasági vezető a törvény előtt felel" — így beszélt Gerő Ernő elvtárs a Központi Vezetőség november 29-i ülésén.

A munkavédelem kérdése

— egyre élesebben verődik fel napjainkban az olyan vezetők felé, akik még mindig nem érzik szívügyüknek a dolgozók egészségvédelmét. Temesványi Lajos elvtárs az SZTK kerületi balesetelhárítási felügyelője, arra hívta fel szerkesztőségünk figyelmét, hogy az Üzemi Élelmezési Vállalat komlói, kőkönyösi telepein súlyos mulasztások vannak, amelyek a dolgozók egészségét, testi épségét veszélyeztetik. Emellett — mint ahogy Gerő elvtárs is beszélt róla, — a mulasztások a munka rovására mennek, a konyhán dolgozók nem tudják minden esetben jól ellátni feladatukat. Melyek ezek a mulasztások?

— *A legsúlyosabb, ami itt a munkahelyünkön megtalálható* — mondja Novák Ferenc gázfelelős, — *az a hiba, hogy a vezetők többszöri sürgetésre sem építenek a konyhából egy gázkivezető kéményt. Ennek hiányában a dolgozók már többször kaptak gázmérgezést is.*

Czigány Sándorné, a konyha egyik szakácsa elmondta, hogy ő már kétszer feküdt klinikán az Üzemi Élelmezési Vállalat vezetőinek gondatlansága miatt. Mindkét esetben gázmérgezést kapott. A gázmérgezés veszélye azonban most is fennáll. Steinbrunner Józsefné és Jung Ferencné jelenleg is gázmérgezésről beszegen fekszenek. A hatalmas főzőkatlanokban propán-bután gázzal fűtenek. A gáz égési terméke a szénmonoxid a szűkre szabott csövekben nem tud eltávozni, a tűzhelyekből kitódul és megrontja a levegőt. A dolgozók nem érzik sem a szagát, sem az ízét, csak akkor veszik észre, hogy gáz van, amikor erős fejgörcsöket kapnak. Ilyenkor aztán kinyitják az összes ajtókat, ablakokat. A huzat megtisztítja némileg a levegőt, de azután kezdődik minden előről. A dolgozók most már úgy igyekeznek segíteni magukon, hogy lesszedték a helyiségekben az összes ablakokat, állandóan, kereszthuzatban dolgoznak. Czigány Sándorné még így is fejfájásról panaszkodik. A levegő tisztítását még távolról sem oldja meg a konyhában felszerelt ventilátor. Ez olyan gyenge, hogy kézzel meg lehet állítani, anélkül, hogy kikapcsolnák a motorját.

— *A „gázproblémát" egyedül csak az oldaná meg, ha építenének három darab 45x45 centiméteres gázelszívó kéményt* — ez a dolgozók együttes véleménye. Ezzel azonban mind a Déldunántúli Üzemi Élelmezési Vállalat, mind a vájáriskola gondnoka, Láng Jusztina nem törődtek. Nem törődtek azzal sem, hogy a konyhán naponta 2300 dolgozó étkezését biztosítják. Láng Jusztina ezért utasította el a dolgozók kérését, mert az ő véleménye szerint a három gázelszívó kémény megépítése „elrontaná az iskolaépület szimetriáját". — Természetesen ebben az esetben nem a „szimetria megőrzéséről" van szó, hanem arról, hogy Láng Jusztina és az összes vezetők, akik eddig akadályozták a kémény megépítését, —

szembehelyezkedtek a Magyar Népköztársaság rendelkezéseivel

s egyszerűen nem vették tudomásul Gerő elvtárs beszédének azt a részét, amely azt mondja, hogy: *„... a munkavédelmi és baleset elleni előírások megtartása és megtartatása — törvényes kötelezettség, melynek teljesítéséért a gazdasági vezető a törvény előtt felel."* A dolgozók joggal várják és várhatják, ha rendesen végzik munkájukat, vezetőik törődjenek is velük, meghallgassák kéréseiket.

Az Üzemi Élelmezési Vállalat komlói 3. számú telepén dolgozók már sok esetben kérték, hogy készítsék el a liftet, amelyen a konyhából közvetlenül a vájáriskola tálalójába lehet felszállítani az ebédet. Ennek hiányában már sokszor előfordult esős időben, hogy az ebédet szállító dolgozók elestek és az étellel leforrázták magukat. Hiányosság az is, hogy a burgonyahámozógép földvezetékét a meghajtó motorról a vízvezetékre kötötték. Ez a mulasztás rövidzárlat következtében halálos balesetet is okozhat. Nincs minden rendben a vájáriskola tálalójában a higiénia területén sem. Szerdán, az ebédhez előkészített tányérok egy részén még látható volt az előző napon fogyasztott étel zsíradéka. A merőkanalak nagyrésze ónozott vaslemezből készült. Az ón lekopott márója és állandóan rozsdásodik. Kicsi a tálalóban a mosogató, s így nem is csoda, ha a merőkanalat is úgy „mosogatták" el az ott dolgozók, hogy másnap mindegyiken milliméter vastag mosogató-zsír réteg volt. A vájáriskola ebédlőtermét nem fűtik. Beállítottak ugyan két vaskályhát, de egyikben sem fűtenek. Mindezek a tények azt bizonyítják, hogy a Déldunántúli Üzemi Élelmezési Vállalat vezetői és a kőkönyösi vájáriskola gondnoka a sok figyelmeztetés ellenére (az Üzemi Élelmezési Vállalat vezetőjét nemrég 200 forinttal megbüntették gondatlansága miatt) sem tekintik szívügyüknek a dolgozók ügyének védelmét s ezzel

ártanak pártunk politikájának,

ártanak a dolgozóknak. Éppen ezért helyes volna, ha az illetékesek szigorú vizsgálatot indítanának az ügyben és keményen felelősségre vonnák azokat a hanyag vezetőket, akik „szimmetriára" és egyéb „okok"-ra hivatkozva megfúrják a sorozatos baleseteket, vétenek a dolgozók egészsége ellen és nem tartatják be a higiénia legelemibb szabályait sem!

Harsányi Márta

„Szépen kerestünk az elmult évben"

Hárman dolgozunk a magyarteleki Gerő Ernő tsz-ben, én, a férjem és apósom. Minden nap hárman mentünk dolgozni és azon voltunk, hogy minél több munkaegységünk legyen és így október 1-ig szereztünk 920 munkaegységet. Annak ellenére, hogy a fagy és az aszály sok kárt tett a növényekben, mégis szépen kerestünk az elmúlt évben. A gyenge termés ellenére kaptunk 11 mázsa 20 kiló búzát, három és fél mázsa árpát 58 kiló cukorborsót, 20 és fél mázsa takarmányrépát, 153 kiló cukrot, 8 mázsa burgonyát, 27 liter napraforgóolajat és két kiló mézet, 25 kiló almát. Az évi végösszeget még nem kaptuk meg, de már az elnök mondta, hogy öt forint lesz egy munkaegységre. Így pénzt is kapunk 4.600 forintot.

Kedves asszonytársak, mi tudjuk azt, hogy akik a multban kizsákmányolták a dolgozókat, azok bizony nem akarják a termelőszövetkezetet, de mi örültünk a tsz-nek. A multban nagyon sok földet megmunkáltunk, mire harmadából kaptunk annyi termést, mint most. Én és a családom öt hold földön éltünk, ami a sajátunk volt, öten voltunk, abból megélni nem lehetett, alig tudtuk az adót kifizetni, és egy kis ruhát szerezni de akkor még vissza volt a megélhetés. De ez mind elmúlott, most közösen, mi asszonyok is, építjük a dolgozók, a családunk boldogabb jövőjét.

KOVÁCS ERZSÉNE
magyarteleki MNDSZ-titkár.

Köszöntjük a csehszlovák filmhetet

A népi demokratikus országokat a nagy Szovjetunió vezette béketábor országait mind szorosabban egybekapcsolódó gazdasági és kulturális kapcsolatok erősödésének és fejlődésének egyik tanulságossága, hogy egymásután rendezik meg hazánkban és ezen belül megyénkben a szovjet, bolgár, kínai, stb. filmheteket. Az ünnepi filmhetek sorát ebben az évben a velünk szomszédos baráti csehszlovák nép filmjeinek bemutatására szánt csehszlovák filmhét nyitja meg.

„Most, amikor Kínától és Koreától Csehszlovákiáig és Magyarországig új rohambrigádok jelentek meg a népi demokratikus országok képében — most pártunknak könnyebben esik harcolnia, meg a munka is vidámabban folyik" — mondotta Sztálin elvtárs a Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusán. Ezeknek a szavaknak a jegyében, az egymás segítésének, kulturális kapcsolatainak elmélyítése jegyében nyílik meg ma a csehszlovák rohambrigád filmjeinek ünnepe, melyen dolgozóink még közelebbről megismerkednek a csehszlovák testvérpárt a csehszlovák dolgozó nép eredményeivel. A csehszlovák nép — mint filmjei is tanúsítják — a béke és szocializmus új magaslatait rohamozza és minden egyes újabb nyertes ütközet a szocializmus építéséért folyó harcnak nemcsak a csehszlovák népnek sikere, hanem eredménye az egész béketábornak is.

A csehszlovák filmhét nyolcadikától 14-ig tart. Ebben az időben megyénkben számos csehszlovák filmremeket mutatnak be, melyek közül kiemelkedik a Pécsett bemutatásra kerülő színes, zenés, táncos filmvígjáték: „Holnap mindenki táncol pardül." A film meséje a három VIT-el foglalkozik és újságunknak, DISZ-tagjainknak nyújt hatalmas, soha el nem felejthető művészi élményt.

Az üzemi kultúrfelelősök ne mulasszák el felhívni az üzem, vállalat, hivatal dolgozóinak figyelmét megyénk jelentős kulturális eseményére. Nagyrészt a kultúrfelelősökön, közönségszervezőkön múlik, hogy dolgozóink kellően értékeljék a csehszlovák filmhetet és tovább mélyüljön az a baráti kapcsolat, melynek éppen ez a filmünnepség is egyik kifejezője. Legyen a kultúrfelelősök, közönségszervezők legszebb köszöntése az ünnepi filmhét alkalmából az, hogy újabb mozilátogatók százait és ezreit szervezik meg a csehszlovák filmhét „művészi, tanító és szórakoztató filmjeihez!

A szuhakálói bányászok küldöttsége látogat el Komlóra és Pécs-Szabolcsra

Néhány héttel ezelőtt adta hírül a rádió és a sajtó, hogy a 17 szuhakálói bányász — kikért hat és fél napon át az egész ország dolgozó népe aggódott, kiknek mentési munkálatait maga Rákosi elvtárs irányította — szerencsésen megmenekült — az elvtársi segítség, önfeláldozás, Rákosi elvtárs személyes gondoskodása eredményeképpen.

A pécsi szénmedence bányász dolgozóinak éppen ezért ünnepet jelent az a tény, hogy csütörtökön és pénteken körünkbe érkezik egy csoportja a megmentett hős szuhakálói bányászoknak. A szuhakálói elvtársak csütörtökön Komlón és Pécsszabolcson délután öt órakor elmondják hősi harcuk, megmenekülésük történetét és beszámolnak arról, hogy Rákosi elvtárs személyes segítsége és érdeklődése milyen hatalmas erőt kölcsönzött a föld alá zárt embereknek. Pénteken délután egy órakor Kossuth-aknán, délután négy órakor Pécs VI. kerületben aknagyűlésen számolnak be élményeikről és a bányászok elkövetkezendő feladatairól.

A szuhakálói bányász elvtársak előadása elé várakozással tekint a pécsi szénmedence bányászsága. Bányászaink tudják, hogy a szuhakálói elvtársak megmenekülésének történetéből nemcsak a munkásvédelemre és az elvtársi segítségnyújtásra vonatkozóan vonhatnak le értékes következtetéseket, hanem arról is megbizonyosodhatnak a szuhakálói bányászok tanúságtételéből, hogy Rákosi elvtárs mennyire szívén viseli a szénmedence hőseinek sorsát.

A szovjet agrotechnikai módszerek alkalmazásával biztosítsa az idén is a belvárdgyulai termelőszövetkezet a magasabb terméseredményeket

A belvárdgyulai Béke tsz-ben a közös gazdálkodást 26 család kezdte meg tavaly márciusban 308 hold földön. Kezdetben igen sok nehézséggel kellett megküzdeniök, hiszen sokan voltak olyanok, akik vagy állataikat, vagy gazdasági felszerelésüket nem akarták bevinni a közösbe. A földeket csak tavaszival tagosíthatták és így csak a tavaszi akat tudták új módszerrel vetni. De, ahogy az eredmény mutatja, igen jól gazdálkodtak már az első esztendőben, minden tag igyekezett lelkiismeretesen kivenni részét a munkából. *A csoportban egy tagot sem találni, aki a miniszter tanács által meghatározott munkaegységnél kevesebbet teljesített.*

Ötven hold kukoricájukat négyzetesen vetették és 10 hold tavaszi árpát vetettek keresztsorosan. A kukoricát egyszer fogasolták kelés után, ami egy kapálásnak felelt meg, kétszer kapálták kézikapával és háromszor ekekapával huzatták meg. A szorgalmas munkának az lett az eredménye, hogy a fagy és az aszály ellenére 15 és fél mázsát takarítottak be holdankint. Keresztsorosan vetett árpájuk is jóval többet fizetett, mint a símán vetett.

Az elmúlt gazdasági évben egy és fél hold paradicsomot ültettek, amiről 70 mázsa paradicsomot szállítottak le a Mezőkernek. Összesen 1099 forintot jövedelmezett a másfél hold föld.

A jó gazdálkodásnak és a szervezett munkának az lett az eredménye, hogy egy kiló 41 deka búzát, egy kiló 11 deka árpát, öt kiló kukoricát, 32 deka burgonyát, két kiló takarmányrépát és két forint 52 fillért tudtak kiosztani munkaegységenkint. És így, aki jól dolgozott, az igen szép mennyiségű terményt vitt haza. *Páj Vince kocsis 241 munkaegységet szerzett március óta* és így 340 kiló búzát, 208 kiló árpát, 1200 kiló kukoricát, 77 kiló burgonyát 482 kiló takarmányrépát és közel 700 forintot. Felesége ennek a mennyiségnek egy harmadát kereste meg a nyár folyamán.

Hogy a következő évben még jobban gazdálkodjanak, a *tagság jórésze politikai és szakmai oktatásban vesz részt.* Kilenc párttag jár politikai továbbképzésre és 16 csoporttag képezi magát az esti szakmai iskolán, ahol megismerkednek a fejlett szovjet agro- és zootechnikával, amit majd eredményesen tudnak alkalmazni a termelésben.

Lenin termelőszövetkezet is 1952-ben alakult 261 hold földdel. Ebbe a csoportba is 26 család lépett 56 taggal, de ez a csoport már nem tudta úgy kihasználni az adott lehetőségeket, mint a Béke tsz tagjai, pedig az ő földjük is ott van, ahol a másik csoporté. 44 hold kukoricájuk volt négyzetesen vetve, de csak kilenc mázsa kukoricát takarítottak be holdankint. *Ennek az oka az, hogy nem fordítottak kellő gondot a növényápolásra, kukoricájukat mindössze csak kétszer kapálták kézikapával és ekével.*

Azonban, ami a legnagyobb hiba, nem volt kellően megszervezve a munka a csoportban. A tagok egy része csupán csak annyi munkaegységet szerzett, amennyit a miniszter tanács határozata előírt, de sok van aki még azt sem teljesítette. A párttagok maguk sem mutattak valamennyien példát a munkában, maga Sneg Ferenc elvtárs, az üzemi pártitkár hat hónap alatt csak 61 munkaegységet szerzett. Ha megkérdezték tőle, hogy miért nem jön dolgozni, arra hivatkozott, „Nem érek rá, sok az elfoglaltságom". És éppen ennek tudható be, hogy a többi párttagok is követték példáját. *A politikai iskolát és a szakmai továbbképzést sem tekintik a párttagok fontosnak.* A 26 párttag közül csak kilencen járnak el politikai oktatásra.

És éppen ez az oka annak, hogy ugyanolyan földön és ugyanannyi munkaerővel nem tudtak annyit termelni, mint a Béke termelőszövetkezet tagjai. Munkaegységenként egy kiló 81 deka búzát, 81 deka árpát, két kiló kukoricát, három kiló takarmányrépát és két forint 60 fillér készpénzt tudtak kiosztani a tagok között.

Helyes volna, ha Sneg elvtárs példát mutatna a munkában és a tanulásban. Csak úgy valósíthatják meg a párt és a kormányhatározatokat, ha magunk a párttagok kiveszik a részüket a politikai oktatásban és szakmai továbbképzésekben a tél folyamán. *Miután a két csoport egyesült, szorgalmas munkával a következő gazdasági évben sokkal nagyobb sikereket érhetnek el, mint az elmúlt évben.*

Miért nem találják meg igazi gazdái a vasasi kultúrotthont?

Vasas II. kultúrotthona talán a legszebb, a leggondozottabb valamennyi bányász-kultúrotthon között. Új berendezés, kényelmes székek, fényes-sikos asztalok, tucatnyi folyóirat, 1700 könyv várja itt a bánya dolgozóit, családjaikat, gyermekeiket, hogy pihenést, kulturális szórakozást nyújtson a látogatóknak. Volt is látogatója a kultúrotthonnak még ezelőtt egy évvel, egymásnak adták a kilincset — különösen az alkonyati, esti órákban — a dolgozók. A színjátszók versenyre készültek, a táncosok úgyszintén az újítókör élmunkáskör beszélgetéstől, vitától volt hangos. Igazi bányászotthon volt a Vasas II-i kultúrotthon.

Ma azonban már más a helyzet

A színjátszók, táncosok még csak összejönnek — igaz, hogy a 16 táncos közül mindössze kettő a bányász, a többi diák — a könyvtár is forgalmas: a bányászok elküldik gyermekeiket, hogy cseréljék ki a kiolvasott könyveket, de kevés dolgozó, kevés bányász látja mostanában a kultúrotthont belülről. Igaz: a terem gyakorta fűtetlen, az otthont birtokbavevő fiatalok néha-néha túlságosan hangosak, rakoncátlanok, de mégsem ezek az igazi okai annak, hogy a Vasas II. kultúrotthon nem a *bányászok* kultúrotthona. Az igazi ok az, hogy a *Petőfi-aknai pártszervezet és a szakszervezet elhanyagolta a Petőfi kultúrotthont, nem törődött a kultúrmunkával, nem segítette a kultúrotthonigazgatót, Tóth Kálmán elvtársat és a két hónapja dolgozó új vezetőség sem tesz még eleget, hogy megváltoztassa a kultúrotthon és a kultúrmunka jellegét Vasason.*

A kultúrház és a kultúrcsoport első gazdája a szakszervezet. Czukor elvtárs, az ÜB elnöke, mintegy két hónapja van helyén, ő maga tehát még nem tehetett sokat a kultúrcsoportért, a kultúrotthonért. Előtte egyedül intézte a szakszervezet ügyeit Bózsa János elvtárs, aki azt sem tudta, mihez kezdjen a rengeteg feladattal. Így csak nemrégiben vette észre Czukor elvtárs, hogy Ragács József, leváltott ÜB-elnök hogyan alkotott kultúrfelelősöket. A harmadonként „megválasztott" kultúrfelelősök még azt sem tudták, hogy ők ezt a funkciót kapták, sőt, mint kiderült, a hat *szakszervezeti* kultúrfelelős közül kettő *nem is volt szakszervezeti tag!* Természetes, hogy ezek a kultúrfelelősök semmiféle munkát sem végeztek.

A kultúrotthonnak 12 tagú vezetőségre lenne szüksége. A vezetőség azonban pillanatnyilag három tagú (és ez a pillanat azóta tart, amióta Tóth elvtárs elvállalta napi munkája mellett a kultúrotthon igazgatását — elmúlt év februárja óta), az igazgatóból, könyvtárosból és gazdasági vezetőből áll. Tóth elvtárs ugyan egyízben már javasolta, hogy tűzzenek ki vezetőségválasztást, de Bózsa elvtárs elutasította a javaslatot: „előbb írás kell a területi bizottságtól!" Vajjon *minek az írás*, ha a vezetőség a negyede a szükségesnek, ha a munkát ilyen összetételben, ilyen létszámban jól ellátni *lehetetlen!*

— Szégyen és gyalázat — mondja Tóth Kálmán elvtárs, — hogy van üzemi kultúrotthon és nem is akármilyen — benne pedig alig lehet látni üzemi dolgozót!

Valóban szégyen ez és a szakszervezetnek minél nagyobb segítséget kell adnia a kultúrotthonigazgatónak, hogy végre igazi gazdái is rátaláljanak a kultúrotthonra. Mi szükséges ehhez? Elsősorban az, hogy *a harmadonkénti szakszervezeti kultúrfelelősök szeressék a kultúrmunkát.* Azaz: azok közül a becsületes, mozgékony elvtársak vagy pártonkívülliek közül válasszanak kultúrfelelőst, akik szívügyüknek tartják a kultúrmunkát, akik harcosai akarnak lenni győztes kultúrforradalmunknak. Természetesen arra is ügyelni kell, hogy *a kultúrfelelős a jó dolgozók közül kerüljön ki.* Bumfizó, fegyelmezetlen, nem példamutató kultúros csak dezorganizálja a kultúrmunkát, nem pedig segíti.

De vajjon *csak* a szakszervezete-e a kultúrotthon, *csak* a szakszervezethez tartozik-e a kultúrmunka? Természetes, hogy nem, természetes, hogy a pártszervezet nemcsak megmozdulásokra, rendezvényekre kéri a kultúrcsoport segítségét, hanem tevőlegesen segíti is a kultúrmunkát, mint a termelés egyik lendítőjét, mint a dolgozó nép általános műveltsége emelésének eszközét. Nem áll ez a megállapítás azonban a nemrégiben megválasztott Petőfi-aknai pártszervezetre. Tóth elvtárs nyíltan és keményen megmondja:

— *Sem a pártszervezettől, sem a szakszervezettől nem kapunk segítséget!*

Hát hogyan vár Wavra elvtárs, vagy Uramka elvtárs ezek után jó munkát a vasasi kultúrosoktól?

Hát az-e a cél,

hogy néhány diák szerepeljen itt-ott a párt és szakszervezeti rendezvényeken és ünnepségeken, vagy pedig az, hogy a termelést megfelelő kultúragitációval támasszák alá, hogy csasztuskabrigádok dicsérjék a jókat, rigmusozók pellengérezzék ki a váltáskor, ebédszünetben, leszálláskor, vagy feljövetelkor a hanyagokat, műszaknulasztókat?! Mi a cél, hogy csak diákok fejlesszék a kultúrotthonban általános műveltségüket, vagy az, hogy diákok és bányászok, idősebbek és fiatalabbak egymással versengve igyekezzenek meghódítani a kultúrház falain belül és kívül a tudás várát?! Hónapok óta nem sikerült Vasason egy épkézláb természettudományos előadás, nincs termelési kultúragitáció, nincs kultúrverseny, nincs az új élet bányásza örömeit zengő felnőtt zenekar és dalárda (ha a gyerekzenészekre bányászegyenruhát adnak, azzal még nem lesznek bányászokká) és ezen a sok nincsen elsősorban a pártszervezetnek kell változtatnia, több támogatással, segítséggel.

A Vasas Petőfi-aknai párt- és szakszervezeten kívül a bányász területi bizottságnak sem lehet közömbös, hogy Vasason folyik-e kultúrélet, hogy Vasas II. résztvesz-e a kultúrversenyben. A művészeti csoportok első országos bemutatóján a táncosok saját gyűjtésű püspökbogádi táncalkkal harmadik helyet, a színjátszók a „Béke hadserege" című egyfelvonásossal pedig első helyezést értek el megyei viszonylatban. A második országos bemutatón viszont egyáltalában nem szerepel a csoport. Hogy történhetett ez meg? Úgy, hogy a bányász területi bizottság kultúrosa, Dévai elvtárs, *egy év alatt csupán egyízben* jutott ki Vasasra, — vagy három hónappal ezelőtt, — többször „nem futotta rá ideje." — Hiába kérte minden értekezleten Tóth elvtárs hogy jöjjön ki valaki a területtől, vagy a központtól, sem Dévai elvtárs, sem Gerenda elvtárs, az SZMT kultúrfelelőse nem látta túl „sürgősnek" a vasasiak problémáját. Pedig ezeken az értekezleteken jónéhányszor megígérte Dévai elvtárs:

— Majd kijövünk... Egészen bizonyos, hogy kijövünk...

Ilyen részvétlenség ilyen nemtörődömség mellett bizony elmegy a kultúrosok kedve a munkától. A fiatalok csoportjának művészeti vezetője, Holicsek Dezső pedagógiai főiskolás is már nekikeseredve panaszolja:

— Rosszul esik mindnyájunknak, hogy senki sem néz felénk. Legalább a próbáinkra jönnének el, bírálnának, segítenének bennünket! De nem. Csak egy nappal előbb jön az ukáz: gyertek, mert *holnap szerepelni kell!*

Persze a kultúrosok, a kultúrcsoportagok is felelősek érte, hogy idáig jutott a vasasi kultúrélet. Felelősek érte, hiszen aki megnősült, vagy férjhezment, azonnal otthagyta a csoportot, mert „ott már nem való szerepelni embereknek és asszonyoknak." Olyan kitűnő munkás, mint Hrubi Márton sztahánovista is azt a helytelen ósdi nézetet vallotta, hogy „az én feleségem nem bohóc, az ne táncoljon!" Az ilyen helytelen káros nézetek ellen éppen úgy küzdeniök, harcolniok kell a vasasi népnevelőknek, mint a szociáldemokrata nézetek, a klerikális reakció tanai vagy egyéb idegen, ellenséges ideológiák ellen! Vajjon nem káros nézet az, hogy az asszonynak nincs joga táncolni, hogy az asszonynak nincs joga művelődni?! Márpedig ez a nézet robbantotta szét a vegyeskart is, amelyet most kezd ismét szervezni Czukor elvtárs, az ÜB elnöke. Ugyancsak

agitálniok kell a vasasi népnevelőknek

— elsősorban saját példájukkal, — hogy ne *csak* régi, már nem élő, már nem a mi problémáinkról író költők műveit vigyék a közel kétezer kötetes könyvtárból, hanem mai íróink mai problémáinkról beszélő műveit is. Nem lehet véletlen, hogy a könyvtár látogatói igen magas százalékban csak régi írók könyveit kutiválják. A helyes könyvpropaganda, az időnként megrendezett könyvismertetések, ankétok változtatnának ezen a helytelen gyakorlaton.

A „Donyeci bányászok" és hasonló tárgyú és témájú más könyvek jó hatását a termelt szén szaporodó mázsáin mérhetnék le Vasas Petőfi aknájának és kultúrotthonának vezetői, mint ahogyan a munkafegyelem megszilárdulásán, a termelés emelkedésén, a bánya dolgozóinak kulturális fejlődésén lehetne lemérni a támogatott, ellenőrzött, aktív kultúrcsoport munkájának eredményét is.

G. L.

Szabálymódosítások az LMHK-ban

Az OTSB MHK-osztályának 1952. évi összesítőjelentése azt bizonyítja, hogy még egyetlen évben sem volt olyan nagy sikere az MHK-nak, mint az elmúlt évben. Az elért kitűnő eredmény mellett a további fejlődés újabb módosításokat kívánt. Ezért az OTSB Elnöksége utasítást adott ki az MHK szabályok módosítására. A módosított szabályok többek közt lehetővé teszik azt is, hogy az 1953. évben még nagyobb tömegek kapcsolódhassanak be az MHK testnevelési rendszerbe. 1953-ban bevezetik az LMHK előkészítő fokozatát, könnyítik a 33 éven felüli nők és a 40 éven felüli férfiak MHK I. és MHK II. fokozatainak szintjeit. Ezenkívül lényeges a változás az ügyvitelben, a nyilvántartásban is.

AZ LMHK előkészítő fokozat bevezetése

Az MHK testnevelési rendszer LMHK fokozatában a szabálymódosítás most lehetővé teszi, hogy újabb két évfolyam — a 12 és 13 évesek — is bekapcsolódhassanak a jelvényszerző rendszerbe. A követelmények kidolgozásánál tekintetbe vették az alábbi szempontokat:

a) 12—13 éves fiúk és leányok fejlődésben lévő szervezetét nem szabad nagyobb megerőltetésnek kitenni.

b) A követelmények a legtermészetesebb mozgásokon alapuljanak és fejlesszék a pszichofizikai képességeket.

c) Kevés anyagi megterhelést okozzanak és a legkisebb faluban, tanyai iskolában is lehetővé tegyék a rendszeres MHK próbázást.

Az LMHK előkészítő fokozatban, mind a leányoknak, mind a fiúknak öt követelményből (szabadgyakorlat, akadályfutás, 60 méteres távfutás, távolugrás, kislabdahajítás) kell próbát tenniök. A kötelező követelményeken kívül meg kell hallgatniok még az MHK-ban kötelező előadásokat és orvosi vizsgálaton kell résztvenniök. A sikeres próbázások után a TSB-n keresztül az LMHK előkészítő-fokozatú jelvényt kapják meg a tanuló fiatalok.

Az 1952—53-as tanévtől kezdve az általános iskolákban bevezették a természetjárást, amely a tanulóifjúság körében máris igen népszerű lett. Természetjárás közben a tanulóifjúság szellemi és fizikai képességei fejlődnek és alkalom nyílik más LMHK számokra felkészülni és azokból próbázni. Ezért az új szabályzat a természetjárást is felvette a szabadon választható követelmények II. csoportjába.

Az ismétlődő próbák bevezetése

Az MHK testnevelési rendszer 1952. évi szabályzatának 17. pontja kimondja, hogy:

a) 1953 évtől kezdve évenként ismétlődő próbát tesz az a sportoló, aki 1951. vagy a későbbi években az MHK I. vagy MHK II. fokozatú jelvényt szerzett. Így a megkezdett sportolás folyamatossá válik. Eddig csak a jelvény megszerzéséig készültek fel a dolgozók, majd a jelvény megszerzése után elszakadtak az MHK-ban való rendszeres résztvételtől. Most azonban lehetővé válik, hogy évről-évre résztvegyenek a rendszeres sportolásban.

b) Ismétlődő próbák 2 kötelező (mezei és akadályfutás) és 2 szabadon választható követelményből kell teljesíteni. A szabadonválasztható követelményeket a 4 szabadonválasztható próbacsoport 2 különböző csoportjába tartozó versenyszámából kell teljesíteni.

c) Új korcsoportba lépéskor a 2 kötelező és 2 szabadonválasztott ismétlő próbát az új korcsoportnak megfelelő szinteken kell teljesíteni.

d) Az ismétlődő próbákat a próbák megkezdésének évében kell teljesíteni.

e) Az a sportoló, aki az ismétlő próbákat sikerrel teljesítette, a teljesítés évének megfelelő évszámmal ellátott ismétlőpróba-jelvényt kap.

f) A TSB-k az ismétlőpróba-jelvényt csak abban az esetben adják ki, ha az ismétlőpróbázók ellenőrző próbáin is résztvettek. Ezt a területileg illetékes TSB-k MHK ellenőrző bizottságának valamennyi tagja aláírásával igazolja. Ellenőrző próbát tetszés szerint választott egy kötelező és egy szabadon választható követelményből kell teljesíteni, éspedig az MHK I. fokozatában a próbázók 10 százalékának, az MHK II. fokozatában pedig valamennyi próbázónak.

A szabálymódosítások közlését lapunk következő számában folytatjuk.

★ **Az Úttörő Szövetség és a VTSB** rendezésében 10-én, szombaton 12 órakor „Vívók a békéért" párbajtőr vívó versenyi rendeznek az Egyetemi tornacsarnokban. Az egyesületi vívókon kívül az Úttörő Szövetség versenyzői is teljes számban résztvesznek a versenyen. Boros T., a december 21-i verseny győztese, Karakán B. és Radó L., a decemberi verseny legjobb helyezettjei is indulnak a nagy érdeklődéssel várt törzsversenyen.

Az élenjárók példáját akarják követni az alsómocsoládi sport-kör tagjai

A „Dunántúli Napló" sportrovatában olvastam, hogy a pécsváradi járás a sport fejlesztési tervét magasan túlteljesítette és a járások közötti versenyben az első helyen végzett. Örülünk mi is eredményüknek, de ez egyben arra figyelmeztet bennünket, hogy mi is érhettünk volna el jobb eredményeket, ha a járási testnevelési és sportbizottság szívügyének tekintette volna a sport munkát és nem követett volna el olyan súlyos hibákat, melyek akadályozzák a sport szocialista fejlődését. Itt szeretnék megemlíteni egyiket-másikat, mely alapvetően hozzájárult a munka sikertelenségéhez.

Azok a versenyek, melyek megrendezésére került, mind hiányosak voltak, a szervezetlenség jellemezte. A versenyekre kitűzött díjakat a nyertesek majdnem minden alkalommal késve, vagy egyáltalán nem kapták meg. Így a járási szpartakiádra kitűzött versenyzászló a mai napig sem lett kiadva. Az elmúlt évben a járási felnőtt atlétikai verseny nem került megrendezésre és azokon a járási versenyeken, melyeket meg is tartottak, nem vett részt a megyei TSB és a járási szervek sem. Az ifjúsági versenyekről távolmaradt a járási DISZ bizottság. Az élsportolók, akik elég számmal vannak járásunkban, nem képviseltették magukat még a megyei versenyen sem. Így a szászvári Major, a magyarszéki Sipos, akik az 1951. évi országos szpartakiádon győztesek voltak. Rontotta természetesen a versenyek sikerét az is, hogy sok községi sportkör felének sem nézett. Mágocs, Bikal, Egyházaskozár, Mekényes, Szászvár, Nagyhajmás, Magyaregregy, Kisvaszar és még lehetne sorolni olyan sportköröket, ahol nem megy előggé a sportmunka s ennek egyik fő oka, hogy a sportkörök vezetői nem is törekednek a tömegsport kiszélesítésére.

Ezek a hibák egész biztos vagyok benne, nincsenek meg ilyen élesen a pécsváradi járás munkájában és ezért is tudták a tervüket teljesíteni. Én szeretném az alsómocsoládi sportkör munkáját tovább fejleszteni és így újságon keresztül kérem meg a pécsváradi TSB elnökét, ismertesse munkamódszerét és a legjobb falusi sportkör munkáját, hogy példájukat követve mi is hasonló jó eredményt érhessünk el 1953-ban a sportfejlesztés terén.

Toronyi József
alsómocsoládi sportkör elnök

Új németanyanyelvű kultúrcsoportok alakulnak

Az elmúlt napokban Villányban és környékén egy német anyanyelvű kultúrcsoport vendégszerepelt. Ez a kultúrcsoport két-háromszáz kilométert utazott Komárom megyéből Baranyába, hogy az itt élő német anyanyelvű dolgozóknak is bebizonyítsa: ma már német anyanyelvű dolgozóink is szabadon fejleszthetik nemzetiségi kultúrájukat.

A komárommegyei német kultúrcsoport az egész járásban nagy érdeklődést keltett. A közönség zsúfolásig megtöltötte azokat a helyiségeket, melyekben a komáromiak szerepeltek. A vendégegyüttes sikere nemcsak a közönségsikerben, hanem a német anyanyelvűek kultúrmozgalmának fellendülésében is megnyilatkozik. Ma már Villányban, Villánykövesden és Pécsudvecseren szervezik a német anyanyelvű kultúrcsoportot és a kultúrotthon igazgatók, tanácselnökök minden segítséget megadnak, hogy a kultúrcsoportalakítási törekvéseket siker koronázza. Ma már az egyszerű dolgozók és funkcionáriusok nemzetiségi különbség nélkül megértik, hogy kultúra nélkül nagy élhetünk, hogy jobban megy a földeken, gyárakban a munka, jobban megy az iskolában a tanítás és a tanulás, ha ezeket a célokat a kultúrmunka is szolgálja.

Kovács István
népnevelési előadó, Villány.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZÍNHÁZ:

Dohányon vett kapitány (fél 4 órakor) Ifjúsági „Ady" bérlet

Dohányon vett kapitány (fél 8 órakor) szelvénybérlet „E"

MOZI:

Kossuth: Szivárvány Csehszlovákiai felett (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Holnap mindenki táncra perdül (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Holnap mindenki táncra perdül (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS:

Pavlovról, a kiváló orosz orvos tudósról Bacsa Antal orvos tart előadást a Doktor Sándor kultúrotthonban, este 6 órakor. Az előadásra mindenkit szeretettel várnak.

*

Pénteken Petőfi ünnepség a Pécsi Nemzeti Színházban délután 5 órakor

Szombaton opera és operett-délután a Pécsi Nemzeti Színházban, délután fél 5 órakor.

Vasárnap ünnepi Kodály-hangverseny a Pécsi Nemzeti Színházban délelőtt 11 órakor és a Doktor Sándor kultúrházban este fél 8 órakor.

Párthírek

Közöljük a párttörténet és a politikai gazdaságtan II. évfolyamon tanuló elvtársakkal: „A Szovjetunió Kommunista Pártja a kommunista és munkáspártok példaképe" című anyag irodalmát:

Hruscsov a SZK(b)P Szervezeti Szabályzatának módosítása (előadói beszéd a SZKP XIX. kongresszusán) Malenkov: A Központi Bizottság beszámolója a SZKP XIX. kongresszusán. III. rész. A párt. Kovács István a SZK(b)P módosított Szervezeti Szabályzata tervezetéről. Részletek. (Megjelent a Szabad Nép 1952. október 1—2-i számában.)

Felhívjuk az elvtársak figyelmét az irodalom gondos tanulmányozására.

Megyei pártbizottság
agit. prop. osztálya.

HIREK

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 8

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Szörény. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás csütörtök estig: borult idő, sokfelé esővel, mérsékelt délkeleti-déli szél, az enyhe idő tovább tart. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére csütörtökön reggel: 0—3, délben 3—6 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 8-án, csütörtökön az ország egész területén négy Celsius fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A pécsbányatelepi kirendeltségen csütörtök délután 4—6 óráig Albrecht Ferencné és Echter Antal, a tanácsháza fél emelet 23-ban csütörtök délután 6—7 óráig Bíró Ferenc és Kovács Lajos tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Talált tárgyak.** Egy bőrtárca pénzzel, szelon átvevők, takarók, 100 forint. Igazolt tulajdonosa a pécsi kapitányság házipénztárában átveheti.

— **A Pécsi Közlekedési Vállalat közli,** hogy a dolgozók kérésének eleget téve, a Széchenyi térről reggel 6 órakor Kertvárosba induló járat menetidejét próbaképpen 2 héten keresztül 5.45 órában állapítja meg. A kocsi a Széchenyi tér felé a menetrendben feltüntetett időben indul továbbra is.

— Halálozás. Faludy Jenőné temetése pénteken fél 4 órakor. (x)

KERESEK gyermekszerető háztartási alkalmazottat, aki főzésben jártas. Jelentkezni lehet délelőtt 9—8-ig. János-u. 3. II. em. 6. szám. 70

ÁGYAK, szalmazsák, paplan, kókusz-szőnyeg 8 m., eladó. Madách-u. 17. 66

FEKETE, hosszú télikabát perzsa gallérral eladó. Irányi Dániel-tér 8. Északi kapu 6. 65

GÉPÍRNI tudó fiatalember adminisztrációs munkában elhelyezkedne kizárólag Pécsett, azonnalra is. Átkéréssel. Megkeresésüket „Pontos munka" jeligére a kiadóba. 61

SZŐLŐOLTVÁNY szükségletét szerezze be Fülöp Jánosnál, Magkaz. 107.

SZOBAFESTŐ és mázolót, valamint tetőfedőket felveszünk. Pécsi Épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány-utca 14.

ELEKTROMÉRNÖKÖT és önálló elektrotechnikust azonnali belépéssel alkalmaz a Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat. Jelentkezés részletes önéletrajzzal a Személyzeti osztályon, Pécs, Légszeszgyár-u. 15.

FIATAL NŐ elhelyezkedne helyben adminisztrációs vagy bürelszámoló munkában „Február 1." jeligére. 79

ELADÓ: rézágy sodronnyal, matracok, kétajtós szekrény és asztal. Zsinkó István-u. 2.

KÜLÖNBEJÁRATÚ bútorozott szoba fürdőszoba használattal azonnalra kiadó. Kálvária-u. 32. 75

ELADÓ: prima öszlon, cslkó-tűzhely, tükör, Vitéz u. 40. 74

NAGY, samottos kályha terem fűtésére alkalmas, eladó. Kossuth Lajos-u. 78. 68

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2 — Telefon: 13-32 és 13-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10 sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1953 JANUÁR 9

A MAI SZÁMBAN:

Mind nagyobb méreteket ölt a harc Henri Martin kiszabadításáért. (2. o.) — Hírek Tito Jugoszláviájából. (2. o.) — A jövő expressze. (2. o.) Széchenyi-akna pártalapszervezetei adjanak nagyobb segítséget a szépen fejlődő DISZ-szervezetnek. (3. o.) — Pécsett eddig 55 pártszervezetben osztották ki az új párttagsági könyveket. (3. o.) — Beszámoló a sellyei járás körzeti kultúrversenyéről. (4. o.) — Hozzászólás a „Baranya megye egészségügyi problémái" című cikkhez. (4. o.)

Csapjunk le a kenyérellátásunkat megzavaró ellenségre

Pártunk és kormányzatunk egy évvel ezelőtt, 1951 december elsején határozatot hozott a jegyrendszer megszüntetéséről, a mezőgazdasági termékek szabadforgalmáról. Egész dolgozó népünk — városokban és falvakon egyaránt — felszabadult örömmel vette tudomásul a határozatot és a december elseje után fellendült munkakészség, a termelés ugrásszerű növekedése, a gépek és fogyasztási cikkek meggyorsult előállítása még ennél az örömnél is nagyszerűbb bizonyítéka volt: milyen egyhangú helyesléssel, milyen lelkesedéssel fogadta népünk a kormányhatározatot.

Rákosi elvtárs 1952 december 15-én az országgyűlésen is beszélt erről a határozatról. „Mi tavaly december elsején megszüntettük a jegyrendszert — mondotta — és helyreállítottuk a mezőgazdasági termékek szabad forgalmát. Ez a rendszabály helyes volt és sikerének jó kihatásai úgy gazdasági, mint politikai téren megmutatkoztak. Nem is kívánunk ezen a jövőben sem változtatni." Nagy vezetőnket és tanítónkat, pártunkat egy emberként követő dolgozó népünk sem kívánja vissza a jegyrendszert, a vele kapcsolatos feketézést, az apró, könnyen vesző jegyek kezelését, ollózását. Vannak azonban még olyanok is ebben az országban, akik visszakívánnák a jegyrendszert a dolgozó népnek, akik azt szeretnék, ha a dolgozók, feleségeik, gyermekeik ismét sorbanállással töltsék szabadidejüket, pihenőnapjukat vagy — és ez számukra a legjellegzetesebb — munkaidejük egyrészét is. Vannak, akik szeretnék, hogy a dolgozók ismét a ráérők, herék, más szirján élősködők összehalmozott, jócskán előre felvásárolt árucikkeit vegyék meg — természetesen jóval a rendes bolti ár fölött.

Ezek a sötétben bujkáló elemek, a szabotáló kulákok, a szociáldemokrácia ügynökei most, a határozat után egy évvel, egy aszályos, faggyal terhelt gazdasági év után lehetőséget láttak abban, hogy szándékaikat valóra váltsák és megindították aknamunkájukat a kenyér frontján. Nézzük, mi történt Pécs városában. A kenyérgyárak, sütődék annyi kenyeret sütnek januárban is, mint decemberben, vagy novemberben. Annyi kenyeret sütnek üzemeink csak Pécs városa számára, hogy minden pécsi lakosra (beleértve az anyatejen élő maszületett csecsemőket is) fél kilogramm kenyér jut naponta. Ez a mennyiség bőven több, mint elég. A kenyér mégis „kevés", a kenyérüzletek előtt már szervezik „ügyes" kezek a sorbanállást és az ellenség — mely ezt az egész akciót kifundálta — demagóg hangon uszít népi demokráciánk, a dolgozók állama, sőt nemegyszer a Szovjetunió ellen is, amelynek köszönhetjük, hogy a nehéz, aszályos év következményeit nem kell éhséggel, nélkülözéssel megfizetnünk.

Kik vásárolnak felesen kenyeret? Mondanunk sem kell, hogy elsősorban a begyűjtést szabotáló, a lisztet feketézni akaró kulák az, aki mind a városban, mind a falun az első sorokban vásárol fel kenyeret — kenyeret nem is káló, de tízkilósszám. Mire használja fel a sok kenyeret? Elsősorban is arra, hogy segítségével tartalékolja liszt készletét, vagy borsos áron eladja a lisztet olyanoknak, akiknek — éppen őmiatta — már nem jutott kenyér. Vagy hány olyan kulák akad falun, mint Molnár György villányi lakos, aki kereken öt mázsa kenyeret etetett fel disznóival és a takarmányt a kenyér árának többszörösén adta el. De a levitézlett városi burzsoázia sem marad le a falusi osztályellenség mögött. Kolbert György volt kisiákmányoló reszelővágó havi 60—70 kilogramm étkezési lisztet használt fel — természetesen engedély nélkül, a reszelők edzéséhez. Tegnap délután a Kórház téri hentesüzlet előtt egy idősebb asszony volóságos ribilliót csapott, hogy két gyermekének reggel óta akar venni kenyeret, engedjék hát előre. Kiderült, hogy Selyem József horthyista beszerző alhadnagy, Petőfi utca 58. alatt lakó özvegyének nemhogy két, de egyetlen gyermeke sem várja otthon a kenyeret, viszont neki és két — vele egy háztartásban élő — lakójának több, mint két mázsa lisztje van — „raktáron". És ilyen példákat még lehetne sorolni, bizonyítva, hogy az osztályellenség, mint sarokbaszorított patkány, kétségbeesett harapásokkal kísérletezik.

De vajjon csak az ellenség vásárol-e tömegével kenyeret? Nem, nemcsak az ellenség, hanem néhány megtévesztett, egyébként becsületes dolgozó is követi a „jó példát". A szentegáti állami gazdaságból például a csütörtöki napon egy egész karaván jött be Pécsre — kenyeret vásárolni. Varga Györgyné, Kreizler Jánosné és Horváth Imréné egy-egy nagy bugyorral, zsákkal cipelték a kenyeret, hárman közel húsz kilót. Beszéltek arról, hogy otthon nincs kenyerük, hogy nem étkeznek az állami gazdaságban és nekik a legnehezebb: Pécsre kell még a kenyérért is járniok. Nem kellett sok utánérdeklődés, hogy kiderüljön: Varga Györgyné hét személyre július 16-án és október 6-án összesen 740 kilogramm búzafejadagot vett fel, Horváth Imre ugyanebben az időben összesen 950 kilogramm kenyérgabonát kapott. Ez a mennyiség (kilenctagu családot számítva is) bőven elegendő Horváthéknak, hiszen hat hónapra elosztva ezt a mennyiséget, 5.3 kilogram gabona jut a családnak egy napra. De ezen túlmenően a Horváth család négy tagja az állami gazdaság üzemi konyháján étkezik, kenyeret is azt kap.

Miért kell ezeknek az embereknek akkor Pécsre járniok kenyérért? Vagy azért, mert elfeketézték fejadagjukat és most a dolgozók elől vásárolják fel a kenyeret, vagy azért, mert „spórolni" akarnak a járandósággal és nem gondolnak arra, hány városi és hány falusi dolgozót rövidítenek meg méltatlan felvásárlásukkal.

Hogyan tűrhetik a becsületes dolgozók a kulákok, ellenséges elemek kártevő munkáját? Hogyan tűrhetik kommunistáink, hogy még becsületes dolgozók, volt cselédek, jól dolgozó középparasztok, munkásfeleségek is beleesnek az ellenség uszályába és nemcsak tűrik, hagyják orruk előtt mértéktelenül felvásárolni a kenyeret, nemcsak elhallgatják a demokráciaellenes uszítást, hanem maguk is beállnak a sorba és „míg van veszek" jelszóval szaporítják a felvásárlók számát. Jakobovics Béla elvtárs, szalántai tudósítónk hívott fel bennünket telefonon a napokban és panaszkodott, hogy neki nem jut kenyér, mert az ellátottak, a gabona- és lisztartalékkal rendelkezők felvásárolják az ellátatlanok elől. Vajjon miért panaszkodott Jakobovics elvtárs? Miért nem néz utána a többi kommunistával, becsületes pártonkívülivel együtt, hogy ki az, aki feleslegesen vásárol, ki az, aki mások terhére „takarékoskodik" búzájával, lisztjével és többszörösét vásárolja vissza annak kenyér formájában, mint amit beadási kötelessége fejében a terményraktárba vitt. Miért nem szégyenítik meg, leplezik le ezeket az elemeket a szalántai és más községbeli kommunisták, hiszen nyilvánvaló, hogy kulákokról vagy uszályukba került emberekről van szó.

De a kommunisták kötelessége nemcsak az éberség, nemcsak a halmozók leleplezése, a megtévedtek figyelmeztetése, hanem a példamutatás, elsősorban a példamutatás is. Az a kommunista, aki sorstálló, aki nem emeli fel szavát a sortállás ellen, az nem is agitálhat a kenyérhalmozók, feletetők ellen. Ki adna szavukra? Ki hinne nekik? De azoknak a kommunistáknak súlyos a szavuk, eredményes a fellépésük — és ilyenekből áll a mi pártunk — akik saját példájukkal, példamutató magatartásukkal agitálnak elsősorban!

De elegendő-e ha csak a kommunisták veszik fel az ellenség újabb manővere ellen a harcot? Nem, nem elégséges. Minden egyes munkásnak, parasztnak, értelmiséginek fel kell emelnie a szavát a kenyér biztosítása érdekében, minden becsületes hazafinak segítenie kell, hogy a sarokbaszorított ellenség a megfelelő helyre kerüljön. Különösen dolgozó parasztságunkra várnak nagy feladatok. A dolgozó paraszt úgy vet, úgy arat, mint aki életet teremt. A mi népünk úgy nevezi a búzát, a kenyeret: élet. Hát tűrhetjük-e, hogy ez az élet, gyermekeink kenyere, erőtadó táplálékunk a kulák disznajának gyomrába kerüljön?! Tűrhetjük-e, hogy az élet a munkások és parasztok izma helyett a kulákot, az osztályellenséget erősítse?! Tűrhetjük-e, hogy az életet a mi szabad országunkban, a nép országában az élet ellenségei, a háborús uszítók ügynökei, Tito bérencei vásárolják fel?!

Az ellenség munkája természetesen eredménytelen marad. Törekvése sikertelen, hiszen ellátásunk tervszerű, bőséges, hónapról-hónapra kenyérben is biztosított. Az ellenség legfeljebb múló zavart, nehézséget okozhat, ha a kommunisták, a dolgozók tűrik munkájukat. De tűrhetjük-e? Nem, nem tűrhetjük! A kommunisták fegyelmezettsége, ébersége egész dolgozó népünk ereje, népi rendőrségünk és bíróságunk acélos ökle csap le mindazokra, akik az életre, a kenyérre törnek és zavarni akarják munkánkat, ellátásunkat, szépülő életünket!

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

Bővül a pécsi telefonközpont

„Szerencsés a pécsi posta" című cikkünkre válaszolt a pécsi postaigazgatóság és tájékoztatást adtak, hogy milyen javulás várható rövid időn belül a pécsi telefonhálózatban.

A felszabadulás után a dombadöntött városokkal együtt elpusztult a telefonhálózat is és elsősorban ezeknek kijavítása volt az első feladat. Az újjáépítés megkezdésével, az ötéves terv ideje alatt új létesítményeink, mint Sztálinváros, Komló, Inota városok telefonhálózatát kellett meg építeni. Ugyanebben az időben létesült a sokezer falutelefon és így nem csoda, de nem is hanyagság, hogy „csak" most kerül sorra a pécsi telefonközpont kibővítése.

Az eddigi nehézségeken is segített a posta, amely, hogy csökkentse a központ terhelését és többek között saját házközpontot, a klinikákkal közvetlen összeköttetést létesített. Ezek az intézkedések azonban csak részben segítettek, mert olyan mértékben megnövekedett a pécsi telefonhálózat igénybevétele, hogy annak mértékét már csak a felszabadulás előtti országos adatokkal lehet összehasonlítani. Így a felszabadulás előtt 1938—39-ben egész Magyarország évi telefonamper-fogyasztása nem volt magasabb, mint jelenleg a pécsi telefonközpont évi átlagban.

A telefonálással előforduló sok bosszúság, időtöltés, rövidesen megszűnik, mert már szerelik az új gépekhez szükséges vezetékeket, az alapzatot és az állványt. Még mintegy fél évre lesz szükség, hogy az új gépeket munkábaállítsák, és a múlté legyen a búgó hangra való hosszú várás.

Addig is, míg a néhány hónap eltelik, meg lehet javítani a telefon használatát. Mindenekelőtt a beszélgetések időtartamát kell csökkenteni és csak a legszükségesebb esetben kell használni a telefont. Ha ennek érvényt szereznek, minden vállalatnál, hivatalnál, és a vezetők nem engedik meg, hogy minden semmiségért félórás telefonbeszélgetéseket folytassanak egyesek, mert átalányban fizetik a telefondíjat a központ kibővítéséig is az eddiginél sokkal jobb lesz a pécsi telefon.

Felavatták a siklósi járási kultúrotthont

Az 1952-es év utolsó napja nagy eseményt hozott a siklósi járás dolgozóinak. Ezen a napon avatták fel a járás kultúrházát, a volt Pelikán vendéglő átalakított épületében. Az a hely, ahol a mult rendszerben a kupecek kizsákmányolók dorbézoltak, ma a szocialista kultúra céljait szolgálja.

A népművelési minisztérium több, mint százezer forintos költségvetési keretből építette újjá járásunk kultúrotthonát. A földszinti termekben olvasó és könyvtárhelyiséget rendezünk be, az előadóterem bővítésére pedig az emeleten százférőhelyes erkélyt építettünk. Az emeleti szobák a különböző szakkörök céljait szolgálják.

Egész Siklós népe készült az avatásra. Ezen a napon kicsinek is bizonyult az új kultúrház. Egy hiányosság volt csupán: az avatóbeszédet a megyei tanács népművelési osztályának kiküldöttének kellett volna tartani este hét órakor (az avatás időpontját maguk állapították meg és maguk vállalták az avatóbeszédet), ennek ellenére a megyei tanács népművelési osztályától senki sem képviseltette magát. Az előbb említett hiányosság ellenére a járási kultúrház avatása szépen folyt le. Az ünnepi beszédet a járási tanács elnökhelyettese tartotta. Elmondotta, hogy kormányzatunk milyen sokat tesz dolgozó népünk kultúrájának emelése érdekében. Ígéretet tett a járási tanács végrehajtóbizottsága nevében, hogy a kultúrotthon mindig a szocialista kultúrát sugározza majd. A siklósi járás dolgozói nevében pedig azt ígérte, hogy pártunk és kormányzatunk ajándékát az állam iránti kötelezettség még jobb teljesítésével hálálják meg.

Az avatóbeszéd után kultúrműsor következett, melyen a siklósi Kisipari Szövetkezet kultúrcsoportja szerepelt nagy sikerrel. Az általános iskola leányuttörőit alig akarta a közönség leengedni a színpadról művészi táncuk után. A műsor után a kultúrotthon vendégei a szilveszter estét jó hangulatban folytatták és vidáman köszöntötték az újévet.

Kapitány Sándor
járási tanács oktatási, népművelési csoportvezető.

Nő az érdeklődés a Kodály-hangversenyek iránt

A január 11—12-én sorrakerülő nagyszabású Kodály-hangversenyek iránt országszerte nagy érdeklődés mutatkozik. Az érdeklődés egyik kifejezője hogy a Magyar Rádió a hangversenyekről helyszíni felvételt készít későbbi adásai számára.

Kodály Zoltán a város vendégeként szombaton érkezik Pécsre és résztvesz minden hangversenyen. Az országos zenei élet budapesti és vidéki kiválóságai egymás után jelentik be a hangversenyeken való részvételüket.

Épül, szépül Baranya

Az elmúlt évben jelentős létesítmények épültek a megyében, amelyeknek építésénél a népgazdaság érdekeit szem előtt tartva, jelentős összegeket takarított meg a falu dolgozó népe.

Megyénk 25 községében épült a mult évben kultúrotthon, és a 25 község aprajanagyja találja meg bennük a szórakozási, tanulási lehetőséget. Ezek a kultúrotthonok nagyrészt a társadalmi munka segítségével jöttek létre és a kultúrotthont kapott községben alig volt olyan dolgozó, aki néhány téglával, néhány láda habarccsal vagy éppen bontási anyagból származó építőanyaggal ne járult volna hozzá az új létesítményhez. A lelkes munka többezer megtakarított forintban is megmutatkozik. Így Aranyosgadányban 120 ezer, Dravasztárán 100 ezer, Mecseknádasdon 60 ezer forint értékű társadalmi munkát adtak a dolgozó parasztok.

Állandó mozit az elmúlt évben 4 község kapott, amelynek építésénél 150 ezer forint értékű társadalmi munkát végeztek a községek dolgozói. Újabb 12 község kapott hangosbeszélőt és itt már nem a kisbíró dobolja ki a híreket. Tizenhat községben létesült járda, amelynek építése során csak Nagypeterd községben 15 ezer forintot takarítottak meg a dolgozók társadalmi munkával. Fazekasbodán 20 ezer forint megtakarítást jelentett a közös összefogás, amelynek értéke a járdát kapott 16 községben összesen 130 ezer forintra emelkedett. Játszótér épült megyénk két községében és Pécs-Gyárvárosban. Az utóbbinál 15 ezer forintot takarítottak meg a társadalmi munka nyomán.

Néhány példa ez csak, amely mutatja, hogy közös összefogással, megtakarítással, hogyan építhetjük, szépíthetjük megyénket.

(Berényi József)

Emelkedett a születések száma

Ha a pécsi szülészeti klinika születési statisztikáját lapozgatjuk, az ott látható számokból is a jelenben való bízás és a jövőbe vetett biztos hit tükröződik. Ez úgy mutatkozik meg, hogy 1952-ben 250-nel több szülés volt, mint 1951-ben. Az újabb statisztikai adatokat január elején három lány és két fiú születése nyitotta meg.

Uj kultúrotthonukban búcsúztatták az ó évet a sósvertikeiek

Sósvertike község lakói nagy ünnepre ébredtek 1952 december 31-én, mert ezen a napon avatták új kultúrotthonukat. Az alig egy-két évvel ezelőtt még sötétségben botorkáló, dolgozó parasztok, akik az elmúlt évben kaptak villanyt, hangos híradót, most az új kultúrotthont is lelkes, nagy ünnepség keretében készültek avatni.

Ezen az ünnepen sok környékbeli dolgozó is résztvett és együtt örült Sósvertike község dolgozó népével. A megnyitón Varga Kálmán VB-elnök elvtárs a falu nevében köszönetet mondott pártunknak és népköztársaságunknak a falu eddigi fejlődéséért, a művelődés, kulturális fejlődés újabb lehetőségeiért. A kultúrotthon avatásra dicséretreméltó módon készült a helyi DISZ-szervezet és a drávaszitárai határőrség jónéhány tagja, akik fáradságot nem ismerve dolgoztak éjt nappallá téve e szép nap előkészítésének érdekében.

A határőrség és a helyi DISZ-szervezet ugyanis a „Tűzkeresztség" c. színmű betanulásával készült a kultúrotthon felavatására. A színjátszók megérdemelték az aratott sikert, mert minden egyes szereplő átélte alakítását a színpadon. Az előadás után a község dolgozó népe egyhangúan fogadta meg Varga Kálmán VB-elnökkel, hogy a jövőben még nagyobb igyekezettel tesznek eleget kötelezettségüknek, és még hűségesebben követik pártunkat és nagy vezérét, Rákosi elvtársat.

Az avatási ünnepség után örömmel, gondtalanul szórakozott a község lakossága és vidáman búcsúzott az ó-évtől.

Kisgyöri Ferenc
népművelési előadó, Sellye.

Mi található az országúton?

A vas- és fémgyűjtésnek lassan két hónapja vége lett, azonban az Ivándrádai országúton és a községben is nagyobb mennyiségű hulladékanyag fekszik, ami még most sem került elszállításra. A község közepén, a kocsiúton egy összetörött kerekű vetőgép van, melyet egy kis akarattal fedél alá lehetne huzatni. Sárok község felé vezető úttesten, Ivándárda község faluszélén ugyancsak több mázsa hulladék fekszik csupán csak azért, mert még „nem tudták" elszállítani. Ha nincs fuvaros, akkor miért rakták ki a szabadba a hulladékanyagot, az országút széléről! Helyes lenne, ha tanács vezetői gondoskodnának elszállításáról.

Ausztriában megindult a választási harc

Az osztrák népi ellenzék választási programmja

Bécs (MTI): Ausztriában január 7-én hivatalosan megindult a választási harc.

A programm bizonyítja, hogy Ausztria függetlenségének, biztonságának népe jólétének egyetlen harcosa az osztrák népi ellenzék — az Osztrák Kommunista Párt, a baloldali szocialisták és a polgári demokratikus ut'ó választási csoportja — amely programmjában világosan kijelenti: *„A nép ellenzi a kormány politikáját".*

Az osztrák népi ellenzék független és semleges Ausztriát követel. Azt kívánja hogy tartsák távol az országot a hidegháborútól, minden háborús előkészülettől és paktumtól. *Olyan politikát kíván, amely a békét és a nagyhatalmak egyetértését szolgálja és maga után vonja az államszerződés megkötését, valamennyi megszálló csapat kivonását, a megszállási rendszer megszüntetését és az ország egységének biztosítását.*

Az osztrák népi ellenzék programmja a továbbiakban demokráciát követel az önkény és a korrupció helyett és végül hangsúlyozza, hogy az osztrák néppártra vagy az osztrák szocialista pártra leadott minden szavazat egyúttal szavazat a függőségi koalíciós politika folytatására, a még súlyosabb terhekre és áldozatokra, a haza rombadöntésére.

Mind nagyobb méreteket ölt a harc Henri Martin kiszabadításáért

Páris (MTI): A „L'Humanité" beszámol arról, hogy egész Franciaországban mind nagyobb méreteket ölt a harc Henri Martin kiszabadításáért. A legkülönbözőbb pártállású személyiségek jelentik be csatlakozásukat a Henri Martin kiszabadításáért folyó küzdelemhez.

A kommunisták elsőként emelték fel szavukat az igazságtalanság ellen de rajtuk kívül ma már millió és millió francia férfi és nő tiltakozik Henri Martin törvénytelen fogvatartása ellen.

Robert Huel gaulleista képviselő is kénytelen volt megállapítani, hogy a francia parlamentben ma már egyre több képviselő van azon a nézeten, hogy Henri Martinnak kegyelmet kell kapnia.

A „L'Humanité" megállapítja, hogy az igazságot követelő nemzet kiáltását meg kell hogy hallgassák és nincs messze az idő, amikor lehull Henri Martin kezéről a bilincs.

A francia gyarmatosítók megszegik a hadifoglyokra vonatkozó nemzetközi egyezményeket

Páris: A „L'Humanité" felhívja a demokratikus francia közvélemény figyelmét arra, hogy a francia hatóságok megszegve a hadifoglyokra vonatkozó nemzetközi egyezményeket, különböző kínzásoknak — fojtogatás kikötés, villanyozás — vetik alá a vietnami hadifoglyokat.

A „L'Humanité" felhívja a francia demokratikus erőket, hogy tiltakozzanak a francia gyarmatosítók embertelen bánásmódja ellen, annál is inkább mert a Vietnami Demokratikus Köztársaság kormánya a francia hadifoglyokkal szemben legemberségesebb magatartást tanusítja. erről számoltak be azok a volt francia hadifoglyok, akiket Ho Si-Minh elnök rendeletére bocsátottak szabadon.

KÜLFÖLDI HÍREK

London (MTI): A londoni rádió jelentése szerint a francia hatóságok letartóztatták Abdel Ibrahimot, a marokkói Isztiklal Párt végrehajtóbizottságának tagját.

*

Páris (MTI): Rifai szíriai külügyminiszter szerdán Párisból Madridba utazott — jelenti az AFP.

*

Páris (MTI): Strasbourgban szerdán megkezdődött a Schuman-tervben résztvevő hat ország képviselőinek „közgyűlése". Az értekezleten az amerikai imperialisták nyugateurópai térhódítását célzó „európai federáció"-ra vonatkozó javaslatokat vitatják meg.

*

Páris (TASZSZ): A „L'Humanité" jelenti, hogy a bastiai (Korzika) kikötő dokkmunkásai január 6-án megtagadták a hadianyagok rakodását. A sztrájk egész nap tartott.

Az amerikai rendőrség részt vesz a faji terrorban

Newyork (TASZSZ): A Daily Worker jelentése szerint Los Angelesben két rendőr éjjel betört Scraggs hetvenkét éves néger munkás házába. A süket munkás nem teljesítette a rendőrök parancsát, mert nem hallotta, és ezért a helyszínen megölték.

Ugyancsak a Daily Worker jelenti, hogy december 13-án Newyorkban egy légoltalmi gyakorlat alatt egy rendőr agyonlőtte Cesar Flores portoricoi munkást, mert ellenkezett, amikor a rendőr követelte, hogy menjen le az „óvóhelyre."

A szocializmus építésének hírei

Beköltöztek az első lakók a berlini Sztálin-fasor új házaiba

Berlin (MTI) A berlini Sztálin-fasor most elkészült házaiba január 7-én költözött be az első ötven család. A Sztálin-fasor új lakói a berlini üzemek élmunkásainak soraiból kerültek ki. Az új lakóknak Friedrich Ebert, Nagy-Berlin főpolgármestere adta át ünnepélyes keretek között lakásuk kulcsát.

Kiemelkedő termelési sikerekkel kezdték meg az új évet a romániai dolgozók

A „Romania Libera" beszámol arról, hogy Romániában a dolgozók új, fokozott munkalendülettel kezdték meg az 1953. évi terv teljesítését.

A „Gheorghe Gheorghiu-Dej" konfekciógyár munkásai elhatározták, hogy az új évben fokozottan harcolnak a munka termelékenységének növeléséért. A munkások vállalták, hogy ebben az évben 26 százalékkal többet termelnek, mint 1952-ben.

A bukaresti Rákosi Mátyás Művek dolgozói is lelkes munkával kezdték meg az évet. A dolgozók büszkék társukra, a „Szocialista Munka hőse" címmel kitüntetett Nicolae Vasu sztahanovistára. Nikolae Vasu jelenleg 1957 utolsó hónapjaira termel.

Új szénlelőhelyet fedeztek fel és gépesített bányát létesítenek a Kínai Népköztársaság pingsiangi bányakörzetében

Mancsang (Új Kína) A Kínai Népköztársaságban a Jangce-folyótól délre fekvő pingsiangi bányakörzetben korszerű, gépesített bánya épül. A munka első szakaszát már be is fejezték és az új bánya egyes részeiben megkezdődött a termelés. Az automatikus szellőztető és szénszállítóberendezések már működnek. A számítógépek is rövidesen megérkeznek.

Így élnek a kapitalista országok dolgozói

Ijesztően magas az írástudatlanok és az oktatásban elmaradottak száma Angliában, — írja a „Daily Herald"

London (MTI) A „Daily Herald" vezércikkben számol be az angol kormány iskolapolitikájáról. Mint a lap írja: „Siralmasak a kormány iskolapolitikájának a következményei. Az iskolák túlzsúfoltak. Az országban több, mint ezer olyan tanterem van, amelybe ötvennél több iskolásgyermeket zsúfoltak össze, amelyekben lehetetlen eredményes tanítást folytatni.

Elemi iskolákban olyan nagy a hiány, hogy az ötéves gyermekeket, akiket ez év szeptemberében iratnak majd be, csak korlátolt számban veszik fel.

Az írástudatlanok és az oktatásban elmaradottak száma ijesztően magas Angliában — folytatja a lap. A kormány iskolapolitikájának botrányos következményei ma már országszerte nagy felháborodást váltanak ki."

A JÖVŐ EXPRESSZE

Vajjon milyen lesz a minden kényelemmel ellátott, hihetetlen sebességgel száguldó „csodavonat", amelyet a jövő technikájának legnagyszerűbb vívmányaival tát majd el a szovjet ember?

Szín: A Moszkva—Peking között közlekedő expressz egyik fülkéje: Sötét van. Az állomások fénye nem hatol át a vonatablakokat takaró nehéz függönyökön. Csupán a falióra számlapja foszforeszkál.

Megnyomok egy gombot a párnám mellett és — bár világítótestnek nyoma sincs — egyszerre fény árasztja el a kényelmesen berendezett kis — szobát. Igen, szobát! Mert mi másnak nevezhetnénk azt a helyiséget, amelynek berendezése: két, hófehér ágynemüvel megágyazott bőrpamlag, karosszék, asztal, rajta telefon, rádió és írókészlet. A bronz szellőzőrácsokon virágzó mező, zöldelő fű friss illata áramlik a szobába. Ezt a kellemes levegőt egy különleges, úgynevezett éghajlatberendezés „állítja elő".

Alighogy megmosakodtam, — talán mondanom sem kell, hogy a csapokból hideg-meleg víz folyik, — már megjelenik a kiszolgálónő. Étvágygerjesztő reggelit hoz a tálcán és érdeklődik, hogy óhajtok-e telefonon beszélni Kujbisevvel és lesz-e szükségem csomagszállítóra, ha megérkezem?

Egyik utitársam felhívja figyelmemet a távoli Kujbisevi Vízierőmüre, amelynek fényei jó messziről látszanak ragyogni.

Megnyomok egy gombot az asztalkán és egyszerre megszólal egy láthatatlan bemondó:

— Vonatunk Kujbisevhez közeledik. Most érünk fel a vízierőmü gátjára, amely 36 méter magas. Képzeljék el, hogy most egy 8 emeletes építmény tetején utaznak, amely 4 kilométer hosszú és itt van a világ legnagyobb vízturbinája. Egyetlen lapátja 25 tonna. A gát mögött kezdődik a kujbisevi tenger és egészen Kazánig húzódik...

Hallgatjuk a bemondó szavait és az ablakon át nézzük a végtelen vizet, amelyen a hajnali derengésben távoli fények villannak fel. Villamosmeghajtású hajó, olajszállító gőzösök, tengeri bóják körvonalai bontakoznak ki...

*

Az expressz 10 órával ezelőtt indult a fővárosból és máris áthaladt Azsia határán. A hegyek lejtőit fehér hótakaró borítja. A fülke azonban meleg. Megbízható műanyagburkolat védi a széltől és nedvességtől. A levegő tiszta. Szinte érezzük a gyanta illatát, mintha kitárt ablakokon áramlana be a délurali fenyőerdők ózondús levegője.

Reggelizünk, majd a süppedő szőnyegeken átsétálunk a pazar társalgóba. Néhány utas olvas, mások beszélgetnek, a külföldiek pedig a televíziós készüléket nézik.

— Leningrád jelentkezett! — szól most a bemondó.

Fiatal nő áll fel az egyik karosszékből és lemegy a telefonfülkébe.

— Ugy látszik, már Kazahsztánban vagyunk — jegyzi meg valaki. — Már nem látni havat. Gyerünk csak fel.

Kis hágcsón felmegyünk a társalgó első emeletére. Az átlátszó, üvegszerű műanyagból készült erkélyablakokon élénk tárul a végtelen kazah sztyeppe. Az expressz úgy száguld, mintha utol akarná érni az elmúlt nyarat.

Mintha nem is vonat lenne, hanem valami óriás méretű repülőgép, amely levegő helyett a földi térségeken suhan tova. Villámgyorsan robog el a másik sínpáron egy szembejövő vonat. Ugyanolyan mozdonycsoda repíti ezt is, mint a miénket. Barnás-narancssziny, áramvonalas, az aerodinamika elvei szerint épített hihetetlen gyorsaságra képes mozdony ez. Egy léghajó „csónakjára" emlékeztet. Hatalmas, aranyozott előrészén ötágu csillag vöröslik.

A gyors száguldás ellenére az utasok nyugodtan írnak és a betük szabályos rendben sorakoznak a papíron.

Most csodálatos látvány tárul elénk. Homoksivatagon — virágzó kertek és ültetvények.

— Elvtársak, néhány perc mulva rendkívüli megálló — szólal meg a bemondó. Vonatunk a most épült Ob-Aral-tengeri csatornához közeledik, amelyen a híd ivtartóit próbálják ki. Kénytelenek vagyunk utat engedni az ellenirányból jövő expressznek.

Az egyik utas izgatottan megjegyzi:

— Amikor néhány hónapja erre jártam, még víz sem volt itt, most pedig már hídon megyünk keresztül!

Az expressz simán, zökkenő nélkül áll meg a napsütötte pusztaságon. Ugylátszik, valóban utolérte a nyarat. Itt még ilyenkor sem ritkák, a meleg, sőt forró nappalok.

Közben megnézzük a mozdonyvezető fülkéjét, amely egy villanyerőmü miniatür gépteremre, vagy diszpécser asztalára emlékeztet. Az expresszen ugyanis minden villanyerőre működik; a hőmérséklet szabályozása a levegő tisztítása, a telefon- és a rádióösszeköttetés, a légmentesen záródó ajtók, sőt még a fütés is. A mozdony vezénylőasztala mellett álló elvtárs pedig valóban nemcsak egyszerű gépvész, hanem diszpécser is.

A vonat ismét megindul. A vezénylőasztalon egymás után gyúlnak ki a különböző fényü lámpák. A sebességmérő mutatója megáll a „200"-as jelzésnél. A segédmotorok az úttól függően, önműködően kapcsolódnak be vagy ki és növelik vagy csökkentik az áram erejét. A sötétség beálltakor kigyúl a fényszóró vakító sugara. A mozdony hatalmas szerkezetének minden „idegrostja" kifogástalan pontossággal működik. A hatalmas gázturbina, a mozdony energiaforrása, a gépház központi helyét foglalja el. Tömör teste fénytelen fehér burkolattal van fedve, amely elcompítja a gép lármáját.

A hídon túl ércrakományt szállító tehervonat várja expresszünk áthaladását. Mozdonyát sokszáz kilométerről diszpécser irányítja...

*

...És most térjünk vissza a jelenbe. De ne türelmetlenkedjünk, mert eljön az idő, amikor gázhajtásu „csodavonat" közlekedik majd a szovjet ország végtelen térségein.

(G. Kulikovszkaja cikke nyomán)

HÍREK TITO JUGOSZLÁVIÁJÁBÓL

Titoék költségvetésük 78.6 százalékát háborús előkészületekre fordítják

Szófia: Ismeretlen a történelemben, hogy egy állam költségvetésének 78.6 százalékát háborús előkészületekre fordítja — írja D. Kliszurov, a „Rabotnicseszko Delo" cikkírója. — Ilyesmi még nem fordult elő — nemhogy békében, de a legheveseb háborúk idején sem.

A Tito-banda az 1953. évre szóló költségvetésben 78.6 százalékot irányzott elő az agresszív háború előkészítésének céljaira.

De ez még nem minden. Az 1953. évre szóló úgynevezett „társadalmi tervben" több, mint számmilliárd dinárt irányoztak elő a „kulcsobjektumoknak" nevezett stratégiai építkezések megvalósítására. Ha a különböző összegeket összeadjuk, kitűnik, hogy Titóék az agresszió előkészítésére Jugoszlávia nemzeti jövedelmének több, mint felét fordítják.

A nemzetgazdaság fejlesztésére a költségvetés öt százalékát, szociálisjuttatásokra — ideértve a rokkantak segélyezését is — alig négy százalékot irányoztak elő.

Titóéknak természetesen hazugságokhoz kell folyamodniuk, hogy eltereljék a nép figyelmét dühödt háborús előkészületeik igazi céljairól.

A Tito-banda — ankarai és athéni cinkosaival együtt — washingtoni és londoni gazdái parancsára agresszióra készül a népi demokratikus országok ellen, készül arra, hogy résztvegyen az imperialisták által tervezett támadásban a Szovjetunió, a béke és a demokrácia tábora ellen.

Titóék elfelejtették a mult intelmeit. Hitler és Mussolini is a Szovjetunió elleni háború kártyájára játszott és el is vesztette a játszmát. Ez a sors vár e két fasiszta bandavezér utódjára és tanítványára — Titóra is.

A belgrádi dolgozók 40 százaléka gyalog jár munkahelyére a magas közlekedési díjszabás miatt

Moszkva: A „Za Szocijalisztcsku Jugoszláviju" a jugoszláv forradalmi emigránsok Moszkvában megjelenő lapja írja, hogy a titóista hatóságok 1951 novemberében hát és félszerésére emelték a belgrádi közlekedési eszközök viteldíját.

Mint a fasiszta „Politika" című lap beismeri, a rendelet életbeléptetése óta a belgrádi villamosok utazóközönsége 50 százalékkal, a trolibuszok utazóközönsége 19 százalékkal, az autobuszok utazóközönsége pedig 22 százalékkal csökkent. A belgrádi dolgozók csaknem 40 százaléka kénytelen gyalog járni munkahelyére.

Rendkívül nagy méreteket öltött az írástudatlanság Jugoszláviában

Bukarest: A „Pod Zastavom Internacionalizma" a jugoszláv forradalmi emigránsok Bukarestben megjelenő lapja írja:

Hivatalos titóista adatok szerint körülbelül egy millió írástudatlan van jelenleg Jugoszláviában. Igy például csupán Horvátországban több, mint 450 ezer az analfabéta, ami azt jelenti, hogy az összlakosság nyolcadrésze nem tud írni és olvasni.

Képek Tito Jugoszláviájából

A „Pod Zastavom Internacionalizma", a Romániában élő jugoszláv politikai emigránsok lapja írja:

Jugoszlávia a külföldi „üzletemberek" számára a legkönnyebb és legkényelmesebb vagyonszerzési forrássá vált. A különböző kaliberű és kategóriájú külföldi üzérek a jugoszláv vállalatokkal folytatott üzelmeik útján a legrövidebb idő alatt óriási pénzösszegeket zsebelnek be. Igy például a „Joszip Kras" jugoszláv cég egyik külföldi „képviselője" néhány hónap alatt 3 millió dinárt keresett.

A hadsereg részére történő szállításokon a külföldi tőkéseken és üzéreken kívül a belföldi üzérek is meggazdagodnak. Kénytelen volt ezt bevallani maga a titóista „Borba" c. lap is, amidőn azt írta, hogy *„akik a hadsereg számára dolgoznak, nagy pénzösszegekre tesznek szert"*, s *„csaknem minden vállalkozó egy év alatt telket, aranyat, dollárt és egyéb értéket vásárolt magának."*

*

A „Vjesnik" című titóista lap a következőket írta: *Podgoracs szlavóniai faluban egy motor szolgáltatta a villanyt... Egyszercsak a motor egyszerűen eltűnt. Valamilyen amerikaiak jártak ott a nyáron, s elvitték a motort.*

Eisenhower Adenauerhez intézett levelében a háborús szerződések ratifikálását sürgeti

Berlin (MTI): Eisenhower, az Egyesült Államok új elnöke, Adenauer újévi jókívánságaira válaszolva felszólította a bábkancellárt: fokozza erőfeszítéseit, hogy a nyugatnémet szövetségi gyűlés mielőbb ratifikálja a bonni és párisi háborús szerződéseket.

Az új elnök leveléből kitűnik, hogy Washington fegyverkezési tervei a nyugateurópai népek egyre viharosabb ellenállása következtében súlyos politikai és erkölcsi vereséget szenvedtek.

Drew Middleton, a New York Times bonni tudósítója a legutóbbi kommentárjában egyébként elárulja miért sürgeti annyira az amerikai imperialisták a háborús egyezmények ratifikálását.

Middleton kijelenti: *„A nyugatnémet hadsereg az amerikai stratégiai tervek egyik diadala lesz."*

Middleton egyúttal elismeri, hogy *„Adenauer az amerikai politika leghűségesebb követője az európai államférfiak között."*

Nyugat-Németországban ugyanakkor egyre szélesebb körökre terjed ki a háborús szerződések ratifikálása elleni népi mozgalom. A Nürnberg melletti Weibersbrunnban az építőmunkások szakszervezete parlamenten kívüli akciókat követelt a háborús szerződések meghiusítására. — Hamburgban a lakosság küldöttsége felszólította Helmut Kalbitzert, a bonni parlament szociáldemokrata képviselőjét, hogy harcoljon Adenauer háborús népnyúzó politikája ellen.

A wayne-i Ford-gyárban elviselhetetlen állapotok uralkodnak

Newyork: A newyorki „Daily Worker" beszámol arról, hogy a Wayne-i Ford-gyár mintegy hatszáz szervezett munkása elhatározta, sztrájkkal tiltakozik az ellen, hogy a gyár vezetősége nem gondoskodik a szükséges biztonsági és egészségvédelmi felszerelésekről, jóllehet a munkásoktól fokozott munkaintenzitást követel.

A vállalat vezetőségének nemtörődömsége máris sok balesetet és megbetegedést okozott — írja a lap. A kocsi lakkozók munkacsarnokában például a festékbevitőktől sűrű, maró füst gomolyog elő és megtámadja a munkások tüdejét. Az elszívó berendezéseket nem javítják meg. A huzatos szerelőcsarnokokban dolgozó munkások között gyakoriak a súlyos hűléses megbetegedések és az üzleti bántalmak.

Széchenyi-akna pártalapszervezetei adjanak nagyobb segítséget a szépen fejlődő DISZ-szervezetnek

A Pécs VI. kerület bányász ifjúsága múlt év novemberében választotta meg a DISZ szervezet új vezetőségét. Azóta eltelt idő alatt a DISZ szervezet erősödni kezdett. Amikor az új DISZ titkár, Fözö László elvtárs munkához látott: alig tudták megállapítani, hogy kik tartoznak a DISZ sorai közé. A munka nehézkesen indult, hiszen az új vezetőségnek nem volt kellő tapasztalata a vezetésben. A Széchenyi-aknai pártbizottság azonban

segítségére sietett a fiataloknak.

Beck Ferenc elvtárs, a pártbizottság titkára felismerte, hogy abban az esetben tudnak csak életképes DISZ szervezetet létrehozni, ha a Központi Vezetőség 1952. június 28-i határozatát magukévá teszik.

„Pártszervezeteinknek segíteniök kell a DISZ-t abban, hogy alapvetően megjavítsa vezetési módszereit, különös tekintettel fordítva arra, hogy a DISZ vezetői ne bürokratikus eszközökkel, hanem a tömegekkel való eleven kapcsolatok erősítése útján irányítsák, ellenőrizzék és erősítsék a DISZ-szervezeteket" — mondotta Farkas Mihály elvtárs.

Beck elvtárs minden pártbizottsági ülésre meghívja a DISZ-titkár elvtársat, aki közvetlen segítséget kap a munkájához, — mivel nemcsak végighallgatja az ülést, hanem többször beszámoltatják végzett munkájáról. A pártbizottsági üléseken sokat tanul Fözö elvtárs s így azt is magáévá tette, hogy eleven kapcsolatot kell teremteni a bányászfiatalokkal: azokkal is, akik már résztvettek a DISZ munkában, de mivel azelőtt nem foglalkoztak velük megfelelően, elmaradoztak. Ezeket a DISZ tagokat keresték fel elsősorban, közben állandóan olyan fiatalokkal is erősítették szervezetüket, akik még nem végeztek a DISZ-ben munkát.

A DISZ-szervezet vezetősége az ifjúság között végzendő politikai felvilágosító munkával eljutott odáig, hogy már 110 tagja van a DISZ szervezetnek. A szervezet erősítése sok munkát követel a vezetőségtől, de szívesen dolgoznak munka után, mivel azt látják, hogy állandóan erősödnek. Sok időt töltöttek el a legény- és női szálásokon. Legutóbb is több új tagot szerveztek be, köztük Grácz Máriát, Tóth Máriát, Tátrai Margitot és még hét ifjúmunkás lányt.

A DISZ szervezet vezetősége tervszerű munkát végez — úgy dolgoznak, ahogy a pártbizottság feladatul tűzte eléjük — elkészítették a havi tervet, amelyet heti ütemtervekre bontottak. Így tudják a napi feladatokat. A tervszerű munkának eredménye: ma már ott tartanak, hogy hetenként értékelik a „Szabad Ifjúság"-ot. A legfontosabb cikkekből felolvasnak vitát indítanak, amelyhez hozzászólnak a fiatalok. Legutóbbi sajtóértékelésen 12 DISZ-fiatal vett részt, de volt, hogy ennél többen is megjelentek.

„Hetekkel ezelőtt még csak ott tartottunk, hogy a fiatalok egy része semmi érdeklődést sem tanusított a „Szabad Ifjúság" iránt. Ma már értük, hogy többen is érdeklődnek: hol lehet megrendelni az újságot? Eddig 19 DISZ-fiatal fizetett elő a „Szabad Ifjúság"-ra" — mondja Fözö elvtárs. Ahogy elmondják a DISZ-szervezet vezetői, hasonló volt a helyzet a tagság szervezésénél is. Az elmúlt héten hat ifjúmunkás kereste fel a legénygothon lakói közül a vezetőség tagjait és kérték felvételüket a DISZ-szervezetbe.

Ezek a tények is azt mutatják, hogy megnőtt az érdeklődés a DISZ iránt. A pártbizottság tagjai is állandóan figyelemmel kísérik a DISZ munkáját. Beck elvtárs személyesen is nagy segítséget nyújt a DISZ-titkár elvtársnak, mert naponként foglalkozik vele, javaslatokat ad a munkájához és rámutat a munka hiányosságaira is.

A pártbizottság

törődik a DISZ munkájával,

új helyiséget is biztosítanak számukra az új pártházban. Az állandó segítés azt eredményezte, hogy megjavult a DISZ-oktatás is, amelyen legutóbb már 32 fiatal vett részt. A DISZ munkája azonban sokkal sikeresebb lenne, ha az alapszervezetek vezetői is jobban segítenének. A pártalapszervezetek vezetőinek meg kell tenni, amire Farkas Mihály elvtárs felhívta figyelmüket:

„Ki kell fejleszteni fiatalságunkban annak a tudatát, hogy új magyar nemzedék történelmi küldetése, hogy pártunk vezetése az új, szocialista magyar haza teljes, tegyelmezett, akadályt nem ismerő építője és ha kell, hős védelmezője legyen" Ahhoz, hogy a Központi Vezetőség útmutatásait megvalósíthassuk, feltétlenül szükséges, hogy az alapszervezetekben olyan politikai nevelő munkát fejtsenek ki az elvtársak, hogy minden fiatal érezze a párt állandó segítését támogatását a nevelő munkában, a többtermelésére való mozgósításban.

Nem szabad, hogy elszigetelt jelenség legyen a fiatalok lelkes kezdeményezése, ami megmutatkozik András-aknán, ahol január másodikával DISZ fejtési brigádot alakítottak a fiatalok. A fejtési csapat fiataljai — akik között még kevesen vannak, akik DISZ tagsági könyvvel is rendelkeznek — január harmadikán 88.5 százalékra teljesítették napi előirányzatukat. A fiatalok között dolgozó Nemes János elvtárs pártbizalmi, Glock Imre elvtárs frontmester nagy segítséget nyújtottak a fiatalok munkájához úgy, hogy hatodikán már 103.5 százalékra teljesítették a napi tervet. A DISZ brigádban dolgozó ifjú kommunisták DISZ tagok, — akiket a pártszervezet küldött a fiatalok közé — jó munkát végeznek, mert nemcsak szakmailag, hanem politikai felvilágosító munkával megmagyarázzák a többtermelés fontosságát. Ilyen ifjú kommunista Butor Sándor, Szabó József elvtársak. Mindkettőjüket nagyon foglalkoztatja a brigád fejlődése. Szabó elvtárs így beszél a brigád munkájáról:

„Minden kezdet nehéz, de eredményünk azt bizonyítja, hogy nincsenek olyan akadályok, amit a fiatalok le ne győznének. Beszervezzük a DISZ-be a brigád többi tagját is és választunk egy ifjúgárdistát, aki képviseli a DISZ-brigád tagjait. Több brigádot is szervezünk, ennek megvalósításához, azonban szükséges, hogy a pártszervezetek szívükön viseljék a fiatalság ügyét. Ha a pártalapszervezetek jobban törődnének a fiatalokkal és soraikat fiatal kommunistákkal erősítenék, akkor elmondhatnánk, hogy a Pécs VI. kerületben a DISZ betölti azt a hivatását, amit a párt elvár az ifjúságtól."

A bányászfiatalokban van a lendület — a kezdeti eredményeiket tovább kell fejleszteni. Ehhez azonban az kell, hogy

a pártbizottság követelje meg

az alapszervezetektől, hogy adjanak a pártszervezetek olyan segítséget a fiataloknak, hogy pártunk minden körülmények között számíthasson a fiatalokra, azok jó munkájára.

A néphadsereg fiainak és az üzemek dolgozóinak ilyen összefogása csak a népi demokráciában való valósulhatott meg

A pécsi szénbányák tervének teljesítéséhez az év végén segítséget nyújtottak a Dózsa tisztiiskola tiszti és növendékei, kik leszállva a bányába, döntöttek a szenet népgazdaságunk számára. A pécsi szénbányák dolgozóinak, a pártbizottságnak, üzemvezetőségnek és szakszervezetnek nevében a vállalat vezetői megköszönték a néphadsereg segítségét és fogadalmat tettek, hogy tovább erősítik, tovább mélyítik a néphadsereg és a dolgozók kapcsolatát.

A bányászok levelét teljes terjedelmében közöljük:

„Kedves Elvtársak!

Népgazdaságunk legfontosabb éltető eleme a szén. Fejlődő iparunknak mindig több és több szénre van szüksége, főleg pedig a feketeszénre. Üzemünk felemelt tervének teljesítése hatalmas feladatot rótt az üzem mindenegyes dolgozójára, amely feladatnak dolgozóink többsége iparkodott eleget tenni. Újabb hatalmas ösztönzést adott a széntermelés további emelésére szeretett vezérünk és édesapánk, Rákosi elvtársnak a bányászokhoz intézett felhívása, amelyben 400.000 tonna szén többtermelését kérte.

Minden igyekezetünkkel azon voltunk, hogy Rákosi elvtársunk felhívására a 400.000 tonna szénből reánkeső részt kitermeljük. Ebben a felemelő hatalmas munkában óriási segítséget adtak a „Dózsa" tisztiiskola tisztjei és növendékei, akik megértve Rákosi elvtárs felhívását, egymásután és önként felajánlották segítségüket a kért szén kitermeléséhez.

A „Dózsa" tisztiiskolának a széntermelésben fizikailag résztvevő elvtársai munkájukkal 400 tonna szenet termeltek a hazai ipar, népgazdaságunk számára. Ezzel a nemes, önzetlen és odaadó munkával nagy mértékben elősegítették tervünk teljesítését, illetve azt, hogy tervünket túlteljesítettük.

Amikor úgy az üzemi pártbizottság, az üzemi szakszervezet és az üzemvezetőség nevében ezért az áldozatos munkáért szerető szívvel mondunk köszönetet a „Dózsa" tisztiiskola mindenegyes elvtársának, nem mulaszthatjuk el rámutatni arra is, hogy a múltban a tisztek nemhogy segítették volna a dolgozókat, hanem azoknak kimondottan ellenségei voltak. A múlt rendszer tisztjei és tisztiiskolásai nem ismerték el embernek a bányászt, nem méltatták annak nemzetgazdasági szempontból értékes munkáját és lenézték azt.

Mily felemelő érzés számunkra az a tudat, hogy azok az elvtársak, akik fegyverrel a kézben, életük feláldozására is készen védik dolgozó népünk államát, néphadseregünk mindenegyes tagja tudatában van a bányász hősies munkájának fontosságával és ezen túlmenően fizikai segítséget adva, egymás kezét becsülettel fogva, segítenek minden téren a tervek teljesítésében és túlteljesítésében.

A néphadsereg fiainak és az üzemek dolgozóinak ilyen összefogása a kapitalista társadalomban elképzelhetetlen: ez csak a szocializmusban, a népi demokráciákban valósulhatott meg. Ebben a szellemben kívánunk továbbra is dolgozni és a néphadsereg és az üzemi dolgozók közötti meleg baráti viszonyt még bensőségesebbé, még melegebbé tenni. Előre a szocializmus minélőbbi megvalósításáért! Éljen a párt! Éljen Rákosi elvtárs!"

Pécsett eddig 55 pártszervezetben osztották ki az új párttagsági könyveket

A pécsi városi pártbizottsághoz tartozó pártszervezet közül szerdáig 55 pártszervezetben tartották meg az ünnepi taggyűléseket. Azoknál a pártszervezeteknél, ahol még nem osztották ki az új tagsági könyveket, a párttagság jobb munkával készül megünnepelni ezt a nagy napot. Ahol pedig megtörtént az ünnepélyes taggyűlés, ott még magasabb munkaeredményeket érnek el a kommunisták.

A pécsi Téglagyári Egyesülés

párttagsága szépen feldíszített helyiségben tartotta meg az ünnepi taggyűlést. A beszámoló értékelte a párttagok munkáját s azt is, hogy ki hogyan vette ki részét a pártmunkából és a pártoktatásból. Így a párttagok világosan látják, miben maradtak el, hogyan javítsák meg a pártmunkájukat. Az ünnepi taggyűlés a bírálat és önbírálat jegyében zajlott le. A párttagok bátran bírálták a pártvezetőség hiányos munkáját, de bírálatot mondtak egymás felé is, hogy még jobbá tehessék a munkát, jobban hozzájárulhassanak a tervek teljesítéséhez. A pártszervezet vezetőségének azt a tanúságot kell leszűrni, hogy bátrabban használják a bírálat és önbírálat fegyverét, amely előre visz, új tartalmat ad a pártszervezet jobb munkájához.

A Dohánybeváltó pártszervezet

ünnepi taggyűlésén a beszámoló kitért a párttagság előtt álló feladatokra. Megjelölte a párttagság előtt, hogy a további sikeres munka csak abban az esetben várható, ha a kommunisták még jobban és példamutatóan megdolgják helyüket. A titkári beszámoló hangsúlyozta a párttagsági könyv jelentőségét, megbecsülését, jó megőrzését, — nehogy ellenséges elemek kezébe kerülhessen az új párttagsági könyv. A lelkes ünnepi taggyűlésen minden párttag részt vett.

A Kőbtisztasági Vállalat pártvezetősége

a pártbizalmi elvtársakkal karöltve mozgósított az ünnepi taggyűlésre. Az elvtársak figyelmesen hallgatták a szervezeti szabályzatban előírt jogokat és kötelességeket — az egész beszámolót. A felszólaló elvtársak ígéretet tettek a jobb munkára és ehhez kérték a pártszervezet fokozottabb segítését. A párttagok bátran mondták a vezetőség felé, hogy sok esetben nem intézték a párttagok kéréseit. A pártszervezet vezetőségének gyökeresen meg kell javítani az elvtársakhoz való viszonyát. Rendet kell teremteniök az önbírálat területén is. Nem elég az, ha a pártszervezet vezetői meghallgatják a jogos bírálatokat, hanem a hibákat ki is kell javítani. Ez az egyik alapja annak, hogy a vezetőség a jövőben megjavítsa a munkáját.

Pártszervezeteinknek döntő többsége

eddig is jó mozgósított az új tagkönyvkicsérő taggyűlésekre. Politikai felvilágosító munkával ismertették a párttagság előtt a tudnivalókat. Ahol nem folyt megfelelően a tudatosító munka a párttagság között, ott hiányosságok fordultak elő. Így volt ez a Posta és a Filmszínház pártszervezeteknél. A Posta pártszervezeténél megtörtént, hogy a tagjelöltek is kérték, hogy cseréljék ki tagjelölt-igazolványukat. A pártszervezet vezetősége nem tudatosította, hogy a Központi Vezetőség határozata a párttagsági könyvek cseréjéről szól, a tagjelölt igazolványokat nem cserélik ki. Még súlyosabb a helyzet a Filmszínháznál, ahol Horváth elvtársnő, a pártszervezet titkára sem volt tisztában a Központi Vezetőség határozatával.

Pártszervezeteink feladata,

hogy még jobbá tegyék a politikai felvilágosító munkát. Harcoljanak azért, hogy a párttagság 100 százalékban résztvegyen az ünnepi taggyűléseken, ahol minden párttag kézhezkapja az új párttagsági könyvét, amely jobb termelésre és jobb pártmunkára kell, hogy szólítson minden párttagot.

Az előkészítő munkák meggyorsításával készülnek fel az 1953. évi feladatok ellátására a komlói bányászok

A komlói Kossuth-akna dolgozói az új tervévet is elmaradással kezdték. A tervüket nem teljesítőknek az élővájó munkahelyek legjobbjai mutatnak példát. A komlói szénbányában az elmúlt év őszén Bányvölgyi Ferenc sztahánovista vájár kezdeményezésére indult meg a gyorsított elővájás: a 100 méteres mozgalom. Októberben több, mint száz métert hajtottak ki ennek az elővájó csapatnak a tagjai és novemberben is 117 százalékos eredménnyel tértak az élen. Decemberben először kellett munkahelyet cserélniök, mert a vetődések a szénben haladó munkahely előrehaladását minduntalan megakasztották. Így is 61.2 métert teljesítettek. Januárban új lendülettel fogtak munkához: a hónap első két munkanapján 8 métert haladtak előre és így 5-én már a tizedik méter kivájásához kezdtek hozzá. Az ő példájukra kedden reggel újabb versenyvállalás született: a 154-es elővájás — Botos István, Bischof József és Bodnár Sándor csapata — amely decemberben is túlteljesítette tervét és január első két munkanapján 12 méteres teljesítménnyel mutatott példát, vállalta, hogy egy új kétszázméteres frontfejtés gyors előkészítése érdekében ők is bekapcsolódnak a 100 méteres mozgalomba.

Az aknamélyítők és feltárók — a komlói szénbánya jövőjének munkálói — is új lendülettel fogtak munkához az új tervév első napjaiban. Közülük Molnár István sztahánovista vájár DISZ-brigádja a naponkinti tervszerinti 3.52 méter helyett az első két napon 12,5 métert haladtak előre. Versenyben dolgoznak a 100 méterért Schneider József elővájási brigádjának tagjai is. Ők a tervszerinti 6.60 méter helyett hét métert vájtak ki. A Feltáró Vállalatnál Lill József sztahánovista vájár csapata — segédkeresztvágat feltárásánál — a tervszerinti 3.2 méterrel szemben már a második munkanapon 4.8 métert végzett. Decemberben 70 méteres tervéből 76 métert teljesített. Még két csapat harcol itt is eredményesen a 100 méteres előrehaladásért.

Teljesítsük a megye kenyérgabona vetéstervét!

A megye területén sok helyen a tanácsszerveink az őszi vetésterv maradéktalan biztosítása érdekében nem végeztek kielégítő munkát. Ehhez hozzájárult részben a korán beállott őszi eső is, hogy a kenyérgabona vetése a megye területén elhúzódott. Ennek következménye az, hogy a megye vetésterve nincs 100 százalékra teljesítve.

A kenyérgabona vetéstervének teljesítése népgazdaságunk, valamint egész dolgozó népünk egyik legfontosabb érdeke. Tehát községi párt és tanácsszerveink egyik legfontosabb feladata, hogy községükben még hiányzó kenyérgabona vetéstervét a legrövidebb időn belül (2—3 nap alatt) teljesítsék.

A megyéből szerzett régi tapasztalati adatok bizonyítják, hogy a *január hó első felében elvetett kenyérgabona is jó termést ad, jobbat mint a tavaszi búza. Igazolja ezt Kemény István kaposszekcsői dolgozó paraszt eredménye is, aki a földosztás alkalmával juttatott földjébe január közepén vetett őszi búzát, mely olyan jól sikerült, hogy következő évre ebből biztosított magának vetőmagot.* A babarci Béke termelőcsoportnak 1951 január elején elvetett búzatáblája bizonyítéka annak, hogy a megfelelően előkészített talajba elvetett késői búzavetés is jó termésredményt biztosít.

A tavasziak vetését a jó termés biztosítása érdekében a legmegfelelőbb időben végzett jó talajmunkával kell elvégezni a rendelkezésre álló aránylag rövid idő alatt. *Éppen ezért kétszeresen érdeke valamennyi termelőszövetkezetnek és egyéni dolgozó parasztnak, hogy a legrövidebb idő alatt, még január 10-ig elvesse, a tervéből hiányzó kenyérgabona területét.* Igen sokan arra hivatkoznak, hogy „a most elvetett magból kielégítő termésre nem számíthatunk". Kétségtelen, hogy a korán, jó időben végzett vetés, biztosabb, jobb termést ad, mint a későn vetett búza. *De a régi gyakorlati tapasztalatok alapján meg kell állapítani, hogy a december, január első felében elvetett búza is jó termést ad, ha gondosan végezzük el a vetési munkát.* A helyes agrotechnika alkalmazása a vetésnél mindig igen fontos, de különösen fontos most, amikor a vetéssel aránylag kedvezőtlen körülmények között kell a jövőévi jó termés feltételeit biztosítani.

A tartalékterületek hasznosításával megbízott földművesszövetkezetek igen fontos feladata, hogy a mostani vetés alkalmával biztosítsák mindenütt a helyes agrotechnika alkalmazását. Első és legfontosabb feltétel, hogy az elvetendő magnak, jó magágyat biztosítsunk. A késői vetés, egyik legfontosabb követelménye, hogy a magot megfelelő mélyre juttassuk a talajba. A vetőszántást és a vetési munkákat, a rendkívüli időjárásra való tekintettel a talaj beázottságának, a lefagyott talajréteg vastagságának figyelembevételével a következő szempontok szerint kell elvégezni. A lefagyás előtt felszántott területet, — amennyiben a lefagyás egy-két centiméternél nem nagyobb, — egy vagy két irányban végzett fogasolással, vagy terhelt tárcsákkal kell alkalmassá tenni a gépi vagy kézi vetésre és a vetőmag megfelelő mélységben történő betakarására.

Ha a lefagyás mélysége a korábban szántott területeken három-négy centinél nem nagyobb, a vetőmag kiszórása után fogattal sekélyen végzett alászántással, majd fogasolással kell biztosítani a vetőmag alátakarását. A fel nem szántott területeken a lefagyás mértékétől függően fogattal, vagy traktorral végzett vetőszántás után a fogasolási munkákkal egyidőben azonnal kell elvégezni a vetést. A vetőmagnak a talajba való fogassal történő bemunkálását hátára fordított boronával kell végezni, mert így jobban és egyenletesebben takarja be a magot. Amennyiben csak könnyebb favázas borona áll rendelkezésre, úgy a hátára fordított boronát le kell terhelni.

A késői vetés sikere érdekében kenyészen harcolni kell azok ellen, akik tagadják az agrotechnika nagy jelentőségét. Munkánk során élesen figyelni kell az osztályellenségre, mert mindent megkísérel a vetési tervünk hátráltatására. A kulákok és egyéb ellenséges elemek mindent megkísérelnek a dolgozó parasztság félrevezetésére. Az ősz folyamán — amíg az idő jó volt — a késői vetés mellett agitáltak, igyekeztek szabotálni a vetést, most pedig a késői vetés eredménytelenségét hangoztatják. Az ilyen kulák-meséket le kell leplezni, hogy a még késlekedő dolgozó parasztok megértsék, hogy a kulák az ő általunk tudományos magyarázataival igyekszik megkárosítani őket.

A hozam növelése harci feladat, és ennek igen fontos frontszakasza a vetés befejezése. Tanácsszerveink a vetést akadályozó harcoljanak a vetést akadályozó mesterkedések ellen, hogy mindenütt maradéktalanul teljesítsék a községek vetéstervüket.

Beszámoló a sellyei járás körzeti kultúrversenyéről

A sellyei járásban 15 úttörő és 25 felnőtt kultúrcsoport nevezett be a művészeti együttesek második országos versenyére. A benevezett kultúrcsoportok helyi bemutatóikat mindenütt megtartották, a körzeti versenyen azonban csak 17 felnőtt és 9 úttörőcsoport vett részt — annak ellenére, hogy a verseny időpontjáról és helyéről minden egyes csoportot értesítettünk. Így például a sellyei DISZ kultúrcsoportja rossz példát mutatott, a versenyen nem vett részt és a december 25, 26-án tartott sellyei körzeti bemutatón is mindössze mintegy 400 látogató jelent meg. Az igen gyenge látogatottságot a hirverés hiányosságával magyarázni nem lehet, mert plakátokon és a járási kultúrház hangoshíradóján át közöltük: mikor és hol lesz a verseny.

Voltak viszont olyan jólműködő kultúrcsoportok, melyek fáradságot nem ismerve készültek a versenyre és részt is vettek azon. Ilyen például a kisasszonyfai DISZ és MSZT ének- és színjátszócsoportja, mely már ezideig is kivette részét a falu szocialista építéséből, a kultúra fejlesztéséből. A kisasszonyfaiak a „Bor és víz" című színművel és magyar mozgalmi és népdalokkal indultak a versenyen. Dicséretet érdemel ez a csoport azért is, mert fiatalok-idősebbek együtt szerepelnek és így az idősebbeket ábrázoló szerepekhez megtalálták a természetes korú szereplőket. Az énekcsoport lelkesen, hangulatosan, tiszta örömmel énekelt, örültek annak, hogy résztvehetnek szabad hazánkban a szocialista kultúra építésében. Sósvertike község DISZ ifjúsága az „Örökké" című egyfelvonásossal szerepelt. Helyes volt a határmenti község témaválasztása, hiszen előadásukkal bemutatták a fekete reakció aknamunkáját és rámutattak a termelőszövetkezeti gazdálkodás előnyére. A sellyei diszesek szégyenteljes elmaradását enyhíti a leány-tánccsoport jó szereplése, mely a szászvári „Üveges" táncot mutatta be.

Külön ki kell emelnünk a drávasztárai délszláv ének- és színjátszócsoportot, mely egy szindarabbal és saját anyanyelven előadott délszláv népdalokkal indult. A csoport szereplése szép volt, a szláv-lenini nemzetiségi politikának egyik újabb győzelmét jelentette. Igyekezzenek a drávasztáraiak, hogy a legközelebbi bemutatkozásukkor már az énekeket saját tamburazenekarukkal kísérhessék és vonjanak be még több dolgozó parasztot énekkarukba. Külön meg kell dicsérni Gergics Klára és Gergics Márk DISZ-fiatalokat, akik jelkes munkájukkal elősegítették a csoport sikerét.

Kétújfalu községben nagyobb közönsége volt a körzeti versenynek, mint Sellyén. Ötszáz dolgozó tapsolt a szereplő kultúrcsoportoknak, a drávaiványi DISZ színjátszóknak, bürüsi táncosoknak, a királyegyházai, kétujfalusi és bürüsi úttörőknek.

A sellyei járás körzeti kultúrversenyének egyik legnagyobb hiányossága, hogy a felsőszentmártoni DISZ kultúrosok és az úttörők nem szerepeltek és nem is nevezték be a második országos kultúrversenybe. Pedig a községben már van villany, mozi, kultúrotthon, hangoshíradó, bekötőút, meg lenne hát a módja, hogy — mint minden évben, úgy most is — sikerrel szerepeljenek a felsőszentmártoni délszláv dolgozók ezen a kultúrversenyen is. Helyes lenne, ha kultúrmunkával is harcolnának a felsőszentmártoniak falujuk további fejlődéséért, ha kultúrmunkával is telepeznének a fasiszta Tito-bandát és élnének azokkal a jogokkal, melyeket népi demokráciánk számukra is biztosít!

Kisgyóri Ferenc
népművelési előadó, Sellye.

A siklósi járás körzeti kultúrversenyeiről

A siklósi járásban nehezen indultak meg a kultúrversenyi benevezések. A megyei és járási pártbizottság segítségének azonban nem maradt el az eredménye és a nevezési határidő leteltéig a benevezett csoportok száma 30-ra emelkedett és a körzeti versenyek is sikerrel zajlottak le.

A siklósi és alsószentmártoni körzeti bemutatókkal már foglalkozott a „Dunántúli Napló". E két helyen összesen 12 csoport közte két román és két délszláv szerepelt. Beremenden már nem szerepelt valamennyi benevezett csoport, a kásádi délszláv táncosok és a Pedagógus Szakszervezet színjátszói távolmaradtak. A püspökbólyi állami gazdaság viszont két színjátszó csoporttal is szerepelt. Legnagyobb sikert a „Vádbeszéd" című egyfelvonásos előadásával értek el. Úgy hisszük, hogy ezzel a számmal — további kidolgozás után — még a megyei versenybe is beleszólhatnak. A beremendi DISZ színjátszók is jól szerepeltek, az általános iskola ének- és táncosoportja ugyancsak nagy sikert aratott.

Kémesen a szaporcai színjátszók és táncosok nem jelentek meg. A körzeti bemutató legnagyobb eseménye a kémesi színjátszók „Vált, vál mellett" című határmenti története volt, mely úgy műsorválasztás, mint előadás szempontjából jó volt. A kémesi általános iskola tánccsoportja nagyon helyesen baranyai táncokat — mint az ormánysági táncot szászvári üveges-t és a kozári lakodalmas-t — mutatott be. Vajszlón öt csoport szerepelt. A vajszlói táncosok helyi ormánysági táncokat adtak elő. A vajszlói MNDSZ igen helyesen MNDSZ-problémát felvető jelenetet „Lesitárné is politizál" című művel szerepelt. A cigándi állomás és a vajszlói DISZ színjátszói is kitettek magukért. Dicséretet érdemel a hirics énekkar, gazdag, szép műsoráért és külön Sebők Károly tanító, aki az egész nagy kis községben lelkes, fegyelmezett, felkészült kórust szervezett.

Kapitány Sándor
okt. népm. csop. vez.
Varga József
népművelési előadó.

Ma öt órakor Petőfi ünnepség lesz a Pécsi Nemzeti Sz.nházban

Ma délután öt órakor kerül sor a Pécsi Nemzeti Színházban Petőfi Sándor születésének 130. évfordulóján megrendezett emlékünnepélyre.

Az ünnepségen Csorba Győző költő mond emlékbeszédet. A műsorban szavalatokkal közreműködnek a színház művészei, Kovács Anni és D. Kovács József Endre Emil zongorakíséretével a János vitéz-ből adnak elő részleteket. A honvédzenekar zenekari számokat játszik és a műsor második felében bemutatják Illyés Gyula „Két férfi" című filmregényéből színpadra írt jelenetet. Petőfit Buss Gyula, Bem tábornokot Bakos László, Mészáros Lázár tábornokot Kálmán György alakítja.

Az előadás iránt nagy az érdeklődés. Jegyeket — a lehetőség szerint — az előadás megkezdése előtt a színház pénztáránál is árusítanak.

Egy postahivatal, amelyre „nem vonatkozik" a rendelet

December 20-án Máriagyüdön egy ismerősömet látogattam meg. Ismerősöm csomagot és pénzt akart feladni a postán, de ez minden törekvése ellenére sem sikerült. A posta helyiségében már nem is a postavezető, hanem édesapja fogadott bennünket. Kérésünkre, — hogy a csomagot és a pénzt vegye fel, — azt válaszolta, hogy aznap nem lehet, nincs hivatalos óra. Hiába erősítgettük, hogy az országban kormányhatározat szerint mindenütt dolgoznak és a karácsony másnapját munkanappá nyilvánító rendelet a máriagyüdi postára is vonatkozik, ő hajthatatlan maradt. „Mi nem adunk az újságra, a tanácsra, hivatalos közlönyt pedig nem olvasunk" — jelentette ki és nem volt hajlandó a pénzt és a csomagot felvenni. Végül a posta egyik dolgozója aki éppen ott tartózkodott, elvállalta, hogy hagyjuk ott a küldeményeket, ő másnap feladja.

A postaigazgatóságnak azzal is törődnie kellene, hogy a vidéki postahivatalok tudomást szerezzenek a kormányrendeletekről, sőt ne csak tudjanak a rendeletekről, hanem tartsák is be azokat! Nincs kétségünk aziránt: a máriagyüdi posta is megkapta a megfelelő utasítást, hogy december 20 — munkanap. Ha pedig így áll a dolog, akkor a máriagyüdi posta vezetőjét mielőbb felelősségre kell vonni mulasztásáért!

NAGY EMIL
Pécs városi DISZ bizottság.

Német és amerikai fasiszták „tapasztalatcseréje"

Berlin (MTI): Az amerikai hadsereg „Army Times" című lapja jelenti, hogy Fritz Hermann Bayerlein, volt náci páncélos tábornok Bad Kreuznachban előadást tartott a 2. amerikai hadosztály 350 tisztjének és altisztjének „A tankok stratégiai és taktikai bevetéséről a Szovjetunióban a II. világháború idején" címmel. Bayerlein 1943-ban a fasiszta Wehrmacht 3. páncélos hadosztályának parancsnoka volt.

Lánycsókon is beköltözött a sport a falu életébe

A felszabadulás előtti években szomorú volt parasztságunk élete, nyomorúságos volt a falusi fiatalság sorsa. Hajnaltól napestig csak robot juthott nekik osztályrészül, ráadásul a nyakukba ültette a rendszer különböző egyesületeit s azok népáruló vezetőit. A hosszú, nehéz heti munkában elfáradt emberek vasárnap aztán vagy otthon pihentek — hisz mozogni is alig tudtak már a gyengeségtől, kimerültségtől — vagy a falu „kulturális életének" középpontjába a kocsmában ittak, duhajkodtak. Elkeseredésüket önitották dalba, borba, igen sokszor bicskázásba is a fiatalok, öregek egyaránt. Közben verejtékes munkájuk eredményét éjtszakánként a kávéházakban mutatta el a földesúr és csemetéi valahol külföldi nyaralóhelyeken teniszeztek, csónakáztak, vagy épp Svájcban sielték. Parasztságunk a reakció éveiben a legteljesebb politikai, és kulturális elnyomás alatt volt.

Megváltozott a falu élete a felszabadulás után. Parasztságunk magára talált és pártunk, államunk segítségével építeni kezdte új, szabad életét.

Megváltozott azóta a falu vasárnapi képe. A füstös, egészségtelen kocsmák helyét, kultúrházak foglalták el; délutánonként mozielőadásokban gyönyörködnek, este a faluszínház, vagy a tájszínházak előadásaiból szórakozva tanulnak falvaink dolgozói.

A fiatalság is megtalálta örömét, szórakozását a sportolásban. A falvak határában sportpályák létesültek, a kultúrházakban helyet kaptak a sportkörök, szakosztályok. Falusi dolgozóink tízezrével kapcsolódtak be az MHK-n keresztül a sportba és közülük igen sokan kerültek máris az élsportolók soraiba. Fiatalságunk szereti a sportot, mert érzi, tudja, hogy szórakozáson belül milyen hatalmas jelentősége van a testedzésnek, az ember fizikai és szellemi fejlődésében.

Lánycsókon is így van ez. A lánycsóki fiatalság élete megváltozott, megszépült, felszabadult hazánkban. Igen sokan kapcsolódtak be a sportba, sokan járnak városi iskolába, üzemekbe és oft szerzett tapasztalataikkal segítik építeni a falu sportját.

Vasárnap nagy ünnepe volt a lánycsóki sportolóknak: a közel két éve működő Dolgozók Sportköre vezetősége a termelésben és a sportban élenjáró dolgozóknak kiosztotta a sportköri oklevelet és jutalmakat. A lánycsókiak megérdemelték ezt a kitüntetést. Az elmult évben igen sokat gróbált ebben a kis baranyai faluban a sport élete. 1952 elején az MHK indulásakor, alig harmincan nevezték be és 1952 decemberében büszkén jelentette a TSB-nek a sportkör vezetősége, hogy a falu dolgozói közül 107-en sikerrel lepróbáltak. A falu és az állami gazdaság fiataljai között teljes az összhang, a sportkör az elmult évben jelentős támogatást kapott az állami gazdaságtól. A helyi tanács segítségével sportpálya létesült, ahol tavasztól kezdve szorgalmasan edzenek a ssportfejlesztési terv keretében létesült új szakosztályunk.

Ezeket az 1953. évi sportfejlesztési tervünket nagy lendülettel kezdjük megvalósítani — mondja Kéménditis János sportköri elnök —, valamennyi sportolónk azért, hogy eredményeiket a megyei TSB is méltányolja. Komoly segítséget kapunk ebben az évben a sportpálya bővítéséhez, valamint kultúrház építéséhez, melyben sportolóink is helyet kapnak. Községünk valamennyi sportolója érzi, tudja, hogy mivel tartozik ezért a hatalmas támogatásért népköztársaságunknak, ezért most büszkén bejelentjük, hogy a következő évben eredményeinket továbbfejlesztjük, élen fogunk járni a termelésben és a sportban egyaránt.

Könnyítések az MHK I. és MHK II. fokozatának szintjeiben a 32 éven felüli nők és 40 éven felüli férfiak részére

(Folytatás)

A gyakorlat beigazolta azt, hogy a 32 éven felüli nőknek és a negyven éven felüli férfiaknak az MHK I. és MHK II. fokozati egyes követelményeinek a teljesítése nehézségeket jelentett és szervezetüket túlzottan igénybe vette. Ezért 1953-ra e korcsoport számára könnyítést vezettek be egyes követelményekbe.

A kötelezően előírt próbák és szintek változása az MHK I. fokozatban (a nőké): mezei futás 1000 méter (500 méter) régi 3.45 mp (2.10) új 4 perc (2.30), gyorsított menet 8 kilométer (5 kilométer), régi 1 ó. 5 p. (40 p.) új 1 ó. 10 p. (50 p.). Szabadon választható próbák és szintek változása: 100 méter futás, vagy 60 méter futás régi 15 (12) most megszűnt. Távolugrás nekifutással régi 3.80 (3 méter), új 3.40 méter (2.60 méter). Súlylökés és a gránátdobás távolsága is csökkent. Az MHK II. szintjeinek változása arányos az MKII I-hez. Mindezek lehetővé teszik, hogy a következő évben még nagyobb tömegek kapcsolódhassanak be a tömegsportba és az új szintek biztosítják az MHK színvonalának emelkedését.

Fiatalok jelentkezzetek vájártanulónak

Az MTH Délmagyarországi Igazgatósága értesíti az 1936—37. évben született fiúkat, hogy a nagymányoki vájártanuló iskolában felvételt nyerhetnek, hogy népgazdaságunk egyik legjelentősebb és legmegbecsülttebb szakmáját elsajátíthassák. A nagymányoki tanbányában csak tanulóképzés folyik oktatóvájárok felügyelete és irányítása mellett.

E helyezésük a most befejezést nyert új otthonokban történik ahol csekély térítés mellett (havonta, félévenkénti emelkedéssel 20—30 forintig) teljes ellátást, munkaruhát, egyenruhát, valamint közel 300 forint kezdő fizetést kapnak, ami szintén félévenként emelkedik és az utolsó félévben eléri a 600 forintot.

A tanulóidő két év. Az oktatás elméleti és gyakorlati képzésből áll, így három nap iskolában, három nap a tanbányában gyakorlati munkával foglalkoznak a tanulók. A tanulóidő alatt évenként 24 nap fizetett szabadságot kapnak a tanulók.

A tanulók oktatása folyó hó 15-én veszi kezdetét. A jelentkezés határideje folyó hó 14. Jelentkezni lehet írásban és személyesen a nagymányoki vájártanuló iskolában vagy az MTH Igazgatóságán (Pécs, Bercsényi utca 2.)

Tanácstagok fogadóórái. A Budai II. pártszervezet helyiségében pénteken délután 6—7 óráig Mattenheim Ferencné, a Budai I. pártszervezet helyiségében pénteken 5—6 óráig Juhász István, a Nagy Jenő utca 36. alatti kerületi irodában 6—7 óráig pénteken Török Imre tanácstag fogadóórát tart.

A Totóbérletesek szép és ízléses
tárcanaptárt
kapnak!
Váltson február havi Totóbérletet! A TOTÓ-bérlet árát 13.20 Ft-ot az Országos Takarékpénztár Sportfogadási Osztály, Bp. 990—120 számú egyszámlájára kell postán befizetni. Ez esetben február valamennyi fogadási hetére egy-egy tippszelvényt küld a Sportfogadási osztály.

Párthírek

Közöljük a párttörténet és a politikai gazdaságtan II. évén tanuló elvtársakkal „A Szovjetunió Kommunista Pártja a kommunista és munkáspártok példaképe" című anyag irodalmát:

Hruscsov a SZK(b)P Szervezeti Szabályzatának módosítása (előadói beszéd a SZKP XIX. kongresszusán). Malenkov: A Központi Bizottság beszámolója a SZKP XIX. kongresszusán. III. rész. A párt. Kovács István a SZK(b)P módosított Szervezeti Szabályzata tervezetéről. Részletek. (Megjelent a Szabad Nép 1952. október 1—2-i számában.)

Felhívjuk az elvtársak figyelmét az irodalom gondos tanulmányozására.

Megyei pártbizottság agit. prop. osztálya.

HIREK

PÉNTEK, JANUÁR 9

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Szechenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NEVNAP:** Julián. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás péntek estig: túlnyomóan borult, párás idő, többfelé eső, havaseső, a hegyeken hó. Kissé élénkebb északkeleti, keleti szél. A hőmérséklet egy-két fokkal csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: péntek reggel mínusz egy—plusz kettő, délben egy—négy fok között. A várható napi középhőmérséklet január 9-én, pénteken négy fok alatt lesz.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-32 és 15-62
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLER REZSŐ

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:
Dohányon vett kapitány (fél 8 órakor) szelvénybérlet „E"

MOZI:
Kossuth: Pilótaszerelem (fél 5, fél 7, 9 órakor)
Park: Holnap mindenki táncra perdül (6, fél 9 órakor)
Petőfi: Szivárvány szlovákia felett (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS:
Petőfi ünnepség a Pécsi Nemzeti Színházban (5 órakor)

*

Szombaton opera és operett délután a Pécsi Nemzeti Színházban (délután fél 5 órakor)
Vasárnap ünnepi Kodály hangverseny a Pécsi Nemzeti Színházban (délelőtt 11 órakor) és a Doktor Sándor kultúrházban (este fél 8 órakor)
Hétfőn ünnepi Kodály hangverseny a Pécsi Nemzeti Színházban (este fél 8 órakor)

Hozzászólás a „Baranya megye egészségügyi problémái" című cikkhez

A „Baranya megye egészségügyi problémái" című december 18-án megjelent cikkhez szeretném észrevételeimet hozzáfűzni. Dr. Abády elvtárs sok egészségügyi hiányosságra hívta fel az illetékesek figyelmét. Többek között utalt a vöröskeresztes munka egyik súlypontú kérdésére, a véradó szolgálatra is. Én, mint véradó toborzó felelős, szeretném feltárni eredményeinket és rámutatni a hiányosságokra, melyek munkánk kerékkötőivé válnak.

Városunkban elég szép számmal vannak dolgozók, akik megértették az önkéntes véradás hatalmas egészségügyi jelentőségét

és ezenkívül azt is, hogy mit jelent, hogy ma minden rászoruló beteg — tekintet nélkül anyagi viszonyaira — megkapja a felgyógyuláshoz szükséges mennyiségű vért.

A vöröskereszt a véradásra jelentkezőket az I-es és II-es sebészeti klinikára küldik kivizsgálásra. Mindkét helyen egy sebészorvos foglalkozik illetve foglalkozna ha ideje lenne ezzel a kérdéssel.

A behívott dolgozóknak sokszor órákig kell várniok, vagy egyáltalán nincs ideje tranzfuziós orvosnak a kivizsgálásra,

ennek oka az, hogy a legtöbb esetben műtétet végeznek s ezt természetesen nem hagyhatják abba. Én magam is, ha beszélnem kell a munkatársakkal, végig járom az egész házat, mire rájuk akadok, de idő, még a legfontosabb problémák megbeszélésére sincs. Következésképpen és sok társam már több esetben adtunk vért, de igazolványaink nincsenek elkészítve. Másik nagy hiba pedig az, hogy klinikáink nagyon korlátolt számban veszik csak igénybe a vöröskeresztes véradókat, illetve csak akkor, ha nem áll elég konzerv-vér rendelkezésre. Még ez esetben is inkább az egészségügyi dolgozók, az úgynevezett „vastartalékok" adják a vért.

Két véradás közötti idő legkevesebb hat hét.

Ezzel szemben nemrég láttam egy véradói igazolványt, ahol egyheti időközben levett bejegyzést találtam. Ez teljes ellentéte a Vöröskereszt önkéntes véradással kapcsolatos célkitűzésének. Nagyon helytelenül és lekismeretlenül jár el az az orvos, aki ilyen elhajláshoz segédkezet nyújt.

Az egészségügyi minisztérium tervbe vette egy citrátos véradó állomás felállítását Pécsett. Ha elkészül, eltűnnek nehézségeink. Azonban, hogy addig is zökkenőmentes legyen a munkánk, kérjük klinikáink vezetőit, hogy a Vöröskereszt városi titkárságával, vezetőségével összefogva igyekezzenek módot találni a felmerült nehézségek megoldására, mert ma az a helyzet, ha tartunk egy vezetőségi értekezletet, hiába küldünk meghívót, tranzfuziós orvosainknak nincs idejük megjelenni. Városunk dolgozói magukévá teszik a Vöröskereszt célkitűzését, megünnepeltük Szalin elvtárs születésnapjára versenymozgalmunkat. A jelszó: „Ahány dolgozó, annyi arra alkalmas véradó". Igen, de

sok üzemi vöröskeresztes titkár azért nem tud eredményt elérni, mert a felsorolt nehézségek elveszik dolgozóink kedvét a jelentkezéstől.

pedig pártunk és kormányunk fokozott megbecsülése veszi körül nyilvántartott véradóinkat, kik tisztában vannak azzal, hogy a vöröskeresztes munka, honvédelem, békeharc.

Finta Józsefné
a pécsi Vöröskereszt véradó felelőse.

GÁZRADIÁTOR Prometheus, 6 bordás, barna zománc, tehénbőr, diplomata aktatáska nagyméretű, újszerű állapotban eladó. Zöldfa-u. 23. 82

SZOBA, konyha, mellékhelyiségekből álló lakásomat, elcserélném két szobás, előszobásért. Cím: INKÖZ-nél. 23

KÜLÖNBEJÁRATÚ bútorozott szobát keres egyedülálló férfi, ugyanott rádió eladó. Attila-u. 12. 78

SZOBAFESTŐ és mázolót, valamint tetőfedőket felveszünk. Pécsi Épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány-utca 14.

ÚJ NŐI irhabunda eladó. Sallai-u. 9. sz. Seffer. 88

BÚTOROZOTT szoba két férfi részére kiadó. Cím 83. számon.

BÚTOROZOTT szobát keresek belvárosban azonnalra magános férfi részére. Jelige: „Vállalati dolgozó". 89

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZOMBAT, 1953 JANUÁR 10

A MAI SZÁMBAN:

A világ haladó közvéleménye a Rosenberg-házaspár megmentéséért. (2. o.) — „Tiéd az ország, magadnak építed!" (2. o.) — A bolgár fehér könyvről: Géppisztoly és kézigránát: a titóista „külpolitika" eszközei. (2. o.) — A Magyar-Szovjet Társaság vezetőségválasztó taggyűléseinek és a társaság városi titkársága munkájának néhány tapasztalata. (3. o.) — A nép ökle lesujt a kenyérfelvásárlókra! (3. o.) — Nem biztosítják mindenütt a műszaki feltételeket István-aknán. (3. o.)

Teljesítse minden dolgozó paraszt állam iránti kötelezettségét

Megyénk az 1952. évben ért el eredményeket a beadási kötelezettség teljesítésében, dolgozó parasztságunk többsége becsülettel teljesítette hazafias kötelezettségét. Azonban nem minden cikkből teljesítettük a tervet mert a tanácsapparátus nem volt elég következetes az ellenség elleni harcban, — a hátralékosokból nem követelték meg szilárdan dolgozó népünk törvényének betartását.

Az 1953. évben ezeket a hiányosságokat fel kell számolni, hogy ebben az évben megyénk minden dolgozó parasztja példát mutasson a kötelezettség teljesítésében. Ezt várja tőlük a párt és az egész dolgozó nép.

Dolgozó parasztságunk többségében megvan ehhez minden készség. Nem egy dolgozó paraszt már teljesítette baromfiból és tojásból az 1953. évi beadási kötelezettségét. — Ozv. Takács Ferencné háromholdas mohácsi dolgozó parasztasszony és Hollósi Gyula négyholdas gerdei dolgozó paraszt már majdnem az egész 1953. évi baromfibeadási kötelezettségét teljesítette. Mágocs községben Kukoricza István 13 holdas egyes típusú tszcs tag már 20 kiló baromfit adott be az új baromfibeadási kötelezettségének teljesítésére, s példáját még jónéhány tszcs tagtársa követte. Ezek a dolgozó parasztok és a többi becsülettel teljesítők tudják, hogy mindenkinek elsőrendű érdeke, hogy gyorsan teljesítse beadási kötelezettségét, mert így mutathatja meg, hogy erejéhez mérten hozzájárult az új gyárak épüléséhez, ahhoz, hogy több traktort, több gépet gyártsanak üzemeink, hogy sikeresen megvalósíthassuk ötéves tervünket. Ezt kell pártszervezeteinknek, tanácsainknak, begyüjtési állandóbizottságainknak minden dolgozó parasztnak tudatosítani.

Az 1953. év I. negyedében továbbra is az a *döntő feladat*, hogy megfelelő politikai felvilágosító munkával, megmagyarázzuk, hogy a beadási kötelezettséget a hátralékosoknak is minden cikkből maradéktalanul teljesítenie kell, mert ez igen fontos tényezője ötéves népgazdasági tervünk sikeres teljesítésének, melyről Gerő elvtárs így beszélt: *„Az ötéves népgazdasági terv főfeladata az, hogy lerakjuk a szocializmus alapjait egész népgazdaságunkban, nemcsak a városban, hanem a falun is; hogy lényegében győzelemre vigyük a szocializmus ügyét az egész magyar népgazdaságban."* Tehát hogy megvalósítsuk a fejlett ipar, a virágzó mezőgazdaság, a boldog nép országát. Ezért a hátralékosoknál is a törvényben előírt szankciók alkalmazásával, kormányzatunk által lehetővé tett könnyítések érvényesítésével biztosítani kell, hogy minden beadásra kötelezett termelő az elmúlt évi hátralékát és ebben a negyedévben esedékes élőállat és baromfibeadási kötelezettségét maradéktalanul teljesítse.

Másik főfeladat, hogy a tanácsok — a pártszervezetek segítségével — *megismertessék dolgozó parasztságunkkal az 1952. évi 26. sz. törvényerejű rendeletet*, mely megállapítja 1953. évi, illetve az 1953—54. gazdasági évi beadási kötelezettségét.

Különösen fontos, hogy a törvényerejű rendeletnek azt a részét már most tüzetesen ismertessék, mely az 1953. évi tej-, tojás- és baromfibeadási kötelezettség teljesítéséről tájékoztat. Magyarázzák meg, hogy például a termelőszövetkezetek további megerősödését és megszilárdítását segíti elő a rendelet, amikor az 1952. évben és 1953. január 1 után alakult termelőszövetkezeteknél csökkentett tejbeadási kötelezettséget ír elő, s hogy baromfiból és tojásból is kevesebbet kell beadni azoknak a termelőszövetkezeteknek és termelőszövetkezeti csoportoknak, melyek 1952. március 10 után alakultak, vagy ugyan már régebben alakultak, de a területük időközben legalább háromszorosára növekedett. Beszéljenek arról is hogy a tejbeadást már január 1-től folyamatosan teljesíteni kell és hogy az egész baromfibeadási kötelezettség 15 százalékát, tojásnál pedig 35 százalékát március 31-ig teljesíteni kell. Tehát már most kezdjék meg a tej-, tojás- és baromfibeadást és kövessék azok példáját, akik élenjárnak a teljesítésben.

A tanácsok ebbe a munkába vonják be a begyüjtési állandóbizottságokat is, a pártszervezetek pedig segítsék elő a tömegszervezetek bevonásával a feladat végrehajtását. Kisgyüléseken, gazdagyüléseken, Szabad Föld Téli Estéken s mindenütt beszéljenek a beadás gyors és maradéktalan teljesítéséről. Szülessenek vállalások, párosversenyek az új beadási kötelezettség határidő előtti teljesítésére, vagy határidőre való túlteljesítésére.

Tanácsaink győződjenek meg arról, hogy a begyüjtő szervek, a földművesszövetkezetek jól felkészültek-e az 1953-as évre; nincs-e zavar, akadály az átvételeknél. A megadott nyomtatványok felhasználásával haladéktalanul értesítsék a termelőket arról, hogy mennyi az 1953. évi tej, tojás és baromfibeadási kötelezettségük, hogy dolgozó parasztságunk tudja: mennyivel is tartozik a dolgozó nép államának és aszerint teljesíteni tudja kötelezettségét.

A hátralékok begyüjtésében, a most esedékes cikkek és az 1953. évi tej-, tojás- és baromfibegyüjtés sikeres végrehajtásában nagy szerepe van a begyüjtési állandóbizottságainknak. Az állandóbizottságaink munkájának épolyan sokrétűnek kell lennie, mint magának a begyüjtésnek. Amikor az állandóbizottságaink, azok tagjai és aktivái a rájuk bízott körzetben felkeresik a dolgozó parasztokat, nézzék meg, hogy mindenki eleget tett-e az 1952. évben esedékes beadási kötelezettségének. Ha van valamilyen cikkből hátraléka, beszéljék meg, hogy hátralékát a megadott helyettesítések figyelembevételével miből teljesítheti és egyben tárgyalják meg, hogy azt azonnal adja is be. Egyben — ha még 1953. I. télévre lett beütemezve — nézze meg azt is, hogy a beállított sertését megfelelően hízlalja-e; közösen beszéljék meg, hogy mit kell tenni annak érdekében, hogy a hízottsertés-beadási kötelezettségének beütemezés szerint eleget tudjon tenni. Ha van a dolgozó parasztnak borbeadási kötelezettsége, akkor annak teljesítését is nézzék meg. Nem szabad elfeledkeznie arról sem, hogy a dolgozó parasztnak az új tej-, tojás- és baromfibeadási kötelezettség esedékes részének a teljesítését is részletesen megbeszéljék. Alakítsanak ki olyan szellemet, amely elítéli és megbélyegzi a spekulánsokat, a nemtörődőket, a hátralékosokat és arra nevel valamennyi dolgozó parasztot, hogy időben maradéktalanul tegyen eleget állam iránti kötelezettségének.

Ennek a szellemnek a kialakítása eredményezi, hogy a falu népe a beadási kötelezettség jó teljesítésével viszonozza azt, amit az ötéves terv a falunak adott és adni fog.

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

A szuhakálói bányászok küldöttségének látogatása Komlón és Pécs-szabolcson

Január 8-án, csütörtökön szocialista bányavárosunk dolgozóinak nagy napja volt. Kezetszoríthattak azzal az elvtársnővel, aki képviselte a 17 hős szuhakálói bányászt. Délután 3 órakor ünnepélyes keretek között fogadták Komló dolgozói a szuhakálói küldötteket.

Sokan megtörtarcú embereket vártak. Ezek tévedtek. Fiatal, mosolygós arcú, 21 éves bányászlány lépett az üdvözlők elé.

A bányász szakszervezet kultúrotthonában szeretetteljes fogadás zajlott le. Az újonnan felállított énekkar, népi táncegyüttes, és népi zenekar műsorral köszöntötte Szűcs Zsuzsanna elvtársnőt, és Juhari János hadnagy elvtársat, aki résztvett Szuhakálón a mentési munkálatban.

A fogadás után mind többen vonták gyűrűbe a megmentett bányászelvtársnőt: „Hogyan, mikép, hogy birták?"

Szűcs Zsuzsanna boldogan válaszolt minden kérdésre, de hozzáfűzte, hogy délután 5 órakor sokkal kimerítőbben, részletesebben elmondja, az összegyültek előtt a hat és fél nap hősi küzdelmét.

Délután öt óra:

Szűcs elvtársnő elfogódottan feláll, néhány pillanatig szótlanul néz a megjelenteket, először halkan, majd erősebben felhangzik nógrádi tájszólással beszéde. Az ő szavai, majd Havrán István elvtárs, a bánya és energiaügyi miniszter első helyettese és Juhari hadnagy elvtárs beszámolója nyomán megelevenedett a hat és fél nap hősies küzdelme a komlói bányászok előtt.

A kommunista példamutatás hősi küzdelme volt ez. Amikor a szerdai napon fáradságot nem kímélve a 40 méteres mélységet a Szovjetunió baráti támogatásaként adott rotári géppel átlyukasztották, az idő olyan volt, amilyenben a közmondás szerint „a kutyákat sem zavarták ki."

A kommunisták és az ő példájukat követő pártonkívüliek mégis a fagyban és szélviharban két, sőt három műszakot is ledolgoztak, hogy 17 társuknak az éltető levegőt biztosítsák.

A lent eltöltött hat és fél nap megérlelte a 17 hős bányász között az igazi, a szocialista együvétartozást. Amikor az első csomag kekszleérkezett — amit később mindenfajta élelem és ital követett — az utolsó morzsáig becsületesen elosztották egymás között.

Hatalmas küzdelem folyt hat és fél napon keresztül, amelyet személyesen Rákosi elvtárs irányított. A hősi küzdelemnek eredménye lett, hogy Sztálin elvtárs születésnapján a mentők bejutottak az elzártakhoz és másnap reggel az elszivattyúzott vizesgáton keresztül gázolva a 17 hős meglátta a napvilágot.

Györek Lipót elvtárs, Kossuth-aknai vájár ezavai rögzítik le szocialista bányavárosunk dolgozóinak érzését, amikor beszélgetés közben ezt mondja Szűcs elvtársnőnek:

— Mi már éreztük és érezzük is, hogy a párt és maga Rákosi elvtárs mennyi segítséget ad új életünkhöz, de most még jobban megerősödött bennünk az a tudat, hogy rajtunk a párt szeme.

Szocialista bányavárosunk dolgozói a 17 szuhakálói hős bányász kimentéséből vegyenek példát a szocialista együvétartozás, az el nem lankadó küzdeniakarás, a mindent elsöprő kommunista példamutatásból.

Cs. I.

„Ezt üzenem Szuhakálóra: kövessék a mi példánkat"

A pécsszabolcsi Puskin kultúrotthon nagytermét zsúfolásig megtöltötték István-akna, Béke-akna bányászai. De eljöttek a vasasiak, sőt a pécsbányatelepiek közül is többen.

A hatalmas kultúrterem most kicsinynek bizonyult. A bányászok, bányászasszonyok, úttörők megtöltötték a szomszédos társalgót és könyvtártermet, a folyosókat, sőt az utcán is hallgatták a beszámolót.

— *Hat napig voltunk lent a bányában, de ennek a hat napnak minden percében éreztük a párt és Rákosi elvtárs atyai gondoskodását. Nelki, Rákosi elvtársnak köszönhetjük, hogy most élünk.* — Kresák elvtársnő szavait fergeteg taps fogadta. A beszámoló alatt gondolatban visszaszálltak a multba.

— *1934-ben 800 társammal együtt én is lent maradtam a bányában* — mondotta Tréber Antal pécsbányatelepi bányász. — *hogy a nagyobb falat kenyérért harcoljunk. Keresztes-Fischer, az akkori belügyminiszter, ahelyett, hogy segítségünkre jött volna, azt mondotta: „Mit akarnak azok a vörösök". Az angol kormány pedig azt kérdezte táviratban: „Mi van a lovainkkal a pécsvidéki bányában?" Nem mi érdekeltük őket, hanem a lovak, Keresztes-Fischernek és az angol kormánynak mi semmik sem voltunk.*

Emlékeznek a bányászok, összevetik a multat a saját keserves multjukat mostani életükkel, amikor szemük előtt látják megvalósulni: legfőbb érték az ember, amikor miniszterek és bányászok, üzemek és harcosok vállvetve küzdenek, hogy a bajbajutott bányászokat megmentsék.

— *A néphadsereg, az államvédelmi hatóság olyan munkát végzett, hogy el sem tudom mondani. Ők teremtették meg a biztos telefonösszeköttetést velünk, mindig megkérdezték, mire van szükségünk,* — emlékezik vissza Kresák elvtársnő.

— *Mi István-aknai bányászok ismerjük a néphadsereget* — mondotta hozzászólásában Duga elvtárs. — *Amikor veszély fenyegette a terveljesítést, eljöttek hozzánk is és segítettek. A mi fiaink ők, büszkék vagyunk rájuk és még jobb munkával küszönjük meg segítségüket.*

Az előadás után sürü embergyürü fogta körül a hős bányászlányt, Kresák elvtársnőt. Gyuris Erzsébet, István-aknai készlettoló már ajtónál várta és határtalan boldogsággal szorította meg Kresák elvtársnő kezét. Mint régi ismerősök, mint barátok üdvözölték egymást. *„Én is olyan akarok lenni, mint te vagy. Én is úgy akarok dolgozni, mint te"* — mondotta Gyuris Erzsébet.

A két fiatal lány hamarosan megállapodott egymással. Rákosi elvtárs születésnapjára párosversenyt indítottak.

„Én, Gyuris Erzsébet István-aknai készlettoló vállalom, — írják a szerződésben, hogy

1. Igazolatlanul nem mulasztok. Rendszeres nevelőmunkával március 9-re ugyanezt elérem három munkatársnőmnél is, harcolok csapatomban a 200 órás mozgalom megvalósításáért.

2. A DISZ politikai iskolán mindig pontosan megjelenek és meggyőzök két elvtársnőt, hogy ezentúl ők is rendszeresen járjanak oktatásra.

3. Szakmai továbbképzésem érdekében résztveszek a vájártanfolyamon.

Az öreg harcedzett bányászok könnyes szemmel nézték, hogyan születik meg a két fiatal bányászlány barátsága és hogyan pecsételik meg versenyszerződésükkel. Most ők léptek Kresák elvtársnő elé: Müller Vilmos sztahánavista vájár, aki ötéves tervét már 1952 decemberében befejezte, Pétermann György elvtárs Béke-aknai vájár, Kovács Péter elvtárs szállítási felvigyázó, Dallos József elvtárs István-aknai vájár. Üzennek a szuhakálóiaknak.

— *Azt üzenem Szuhakálóra* — mondja Müller elvtárs, a fiatal, a halál torkából megmentett lánynak, miközben könnyek csordulnak az arcára — *folytassák a harcot úgy, mint mi. Az elmúlt hónapban 198 százalékra teljesítettük a tervünket, azelőtt 201 százalékot értünk el. Ezentúl még jobban dolgozunk. Mondja meg az elvtársaknak, kövessék a mi példánkat, vegyenek ők is részt a 100 méteres mozgalomban s akkor behozhatják lemaradásukat.*

— *A hároméves tervet elsőnek fejeztük be* — kezdte üzenetét Pétermann elvtárs. — *Az ötéves tervben úgy dolgoztunk, hogy megkaptuk a Béke-akna címet. Azt üzenem a szuhakálóiaknak, ha a szerencsétlenség miatt kiesés is történt a terveljesítésben, ne csüggedjenek el, hanem harcoljanak velünk együtt, hogy minél előbb befejezzük az ötéves tervet.*

— *Tizenöt évig voltam bányanentő,* — mondotta könnyes szemmel Kovács Péter elvtárs. — *Csak arra kérem az elvtársnőt, szorítsa meg a nevemben megmentői kezét, hogy ilyen jó munkát végeztek.*

— *Nem sokat akarok üzenni* — kezdte Dallos József elvtárs. — *csak arra kérem az elvtársnőt, mondja meg otthon, hogy mi, István-aknai bányászok velünk együtt harcolunk, figyelemmel kísérjük további munkátokat, hogy minél előbb befejezzük ötéves tervünket, hogy minél előbb felépítsük a szocializmust.*

A kökönyösi DISZ-brigád teljesíti adott szavát

Néhány hónappal ezelőtt a komlói, kökönyösi Beloiannisz DISZ-brigád versenyre hívott egy a demokratikus Németországban dolgozó ifjúsági brigádot. A brigád ifjú tagjai vállalták, hogy naponként és fejenként 2100 darab téglát falaznak be és ezt az eredményt fokozatosan növelik.

A versenykihívásra még nem érkezett meg a válasz, de a Beloiannisz DISZ-brigád tagjai lelkesen harcolnak fogadalmuk valóraváltásáért.

Decemberben 175 százalékos átlagteljesítményt értek el és 185 téglával többet falaztak be naponta egyenként, mint az előirányzat.

A fiatalok munkáját sokszor váratlan akadályok fékezik. Előfordul, hogy nem látják el őket megfelelő mennyiségű anyaggal. Január 7-én például csak reggel 9 óra után kezdhették a munkát, mert nem szállítottak nekik téglát.

Az anyagszállításban mutatkozó hibákért és hiányosságokért az illetékesek egymást teszik felelőssé. Az Építési Vállalat műszaki vezetői arra hivatkoznak, hogy nekik nem szállít a Szállítási Vállalat anyagot. A Szállítási Vállalat illetékes megbízottja azt mondja, hogy nincs szállítóeszközük, nem győzik a teherautók a sok téglát hordani.

A fennálló hiányosságok ellenére január 7-ig mégis 100 százalék felett teljesítették tervüket az ifjúmunkások.

Több szenet a hazának

Január ötödikén újabb csapatok léptek párosversenyre Pécsbányatelepen. A műszaki vezetők teljesítették a csapatoknak tett ígéreteiket, amely meg is látszik az eredményeken. A felelős aknászok sokkal nagyobb segítséget nyújtanak a dolgozóknak. Biztosítják a fát a csapatok számára és az éjjeles faadó-harmad dolgozói termelésre kész állapotban adják át a fejtést.

A Béke-brigád ért el legszebb eredményt a versenyző csapatok közül. A felajánlott 85 csille helyett 92 csille szenet termelnek naponta, s havi tervüket eddig 171 százalékra teljesítették.

Veszeli József csapata is tartja a szavát. A vállalt 20 csille helyett 27 csille szenet termelnek. Wolf Gyula csapata vállalta, hogy naponta tíz csillével termelnek többet az előirányzatnál. A csapat tagjai teljesítik fogadalmukat, naponta tizenhárom csille szenet termelnek terven felül.

A világ haladó közvéleménye a Rosenberg házaspár megmentéséért

Román lapok a Rosenberg-házaspár elleni ítéletről

Bukarest (Agerpres) A „Scánteia" „Meg kell menteni a Rosenberg házaspárt!" című cikkében a többi között ezeket írja: „A szocializmust építő és a hatalmas béketábor országainak soraiban lelkesen küzdő román nép felháborodással értesült arról, milyen újabb aljas bűncselekményt készít elő az amerikai reakció. Száz számra érkeznek levelek a szerkesztőségbe, amelyek kifejezésre juttatják a becsületes embereknek az amerikai bíróság fasiszta ítélete miatt érzett felháborodását és az ítélet hatálytalanítását követelik.

A „Viata Sindicala" ezeket írja: *„Ragadjuk ki az amerikai hóhérok kezei közül Ethel és Julius Rosenberget, amíg nem késő! Az összes becsületes gondolkodású emberekkel együtt erélyesen követeljük, hogy adják vissza a Rosenberg házaspárt gyermekeinek és a békeharcosok nagy családjának!"*

Bizottság a Rosenberg házaspár megmentésére

Düsseldorf (ADN) Csütörtökön este 45 kiemelkedő nyugatnémet személyiség a Rosenberg házaspár elleni per és a halálos ítélet alapos megvitatása után bizottságot alakított, Ethel és Julius Rosenberg megmentésére. A bizottság Truman elnökhöz intézett táviratában *követelte a halálos ítélet azonnali felfüggesztését*, egyúttal felhívást intézett Nyugat-Németország lakosságához, hogy szenvedélyes tiltakozással akadályozza meg a Rosenberg házaspár kivégzését.

Az alkotó személyiségek közül írták alá: Wilhelm Bökenkrüger volt államminiszter (Haardt-Pfalz), dr. Otto Braun törvényszéki tanácsnok (Göppinger), Franz Hetigress volt szenátor (Hamburg), A. Kahn volt kormányfőtanácsos (Düsseldorf), Oberhof lelkész (Bréma), Peltzer professzor (Gelsenkirchen), Adolf Uzarsky író (Düsseldorf).

Tiltakozási hullám Indiában

Uj Delhi (Uj Kína): A becsületes gondolkodású emberek Indiának minden részéből táviratok, levelek és határozatok százait küldik Chester Bowles újdelhi amerikai nagykövethez, valamint Truman elnökhöz és tiltakoznak az Ethel és Julius Rosenberg ellen hozott halálos ítélet miatt.

Truman elnökhöz intézett tiltakozó táviratot az Indiai Országos Parasztszövetség elnöke, a szakszervezetek és a parasztszövetkezetek több képviselője.

A „Szvadhinata" december 30-i vezércikkében megbélyegzi az amerikai hatóságok barbár cselekedetét és rámutat: *„Az amerikai imperializmus legfőbb célkitűzése, hogy háborús hangulatot és szovjetellenes gyűlöletet provokáljon az Egyesült Államokban. Ezért akar meggyilkolni két teljesen ártatlan embert. A világ béke- és szabadságszerető népeinek kötelességük, —* hangsúlyozza befejezésül a vezércikk, — *hogy letogja az emberiség legnagyobb ellenségének, az amerikai imperializmusnak könyörtelen kezét."*

Az akcióegység újabb győzelme Nyugat-Németországban

Berlin (MTI): A nyugatnémet szociáldemokrata párt tagjai a jobboldali pártvezetőség tilalma ellenére sokhelyütt kiépítik akcióegységüket a Német Kommunista Párt tagjaival. Dreieichenhainban a szociáldemokrata párt és a Német Kommunista Párt szavazataival a kommunista Georg Leonhard-ot választották meg a városi képviselőtestület elnökévé. Az Adenauer-párti elnökjelölt a munkásosztály képviselőinek akcióegységével szemben csúfos vereséget szenvedett.

Földalatti német fasiszta szervezet működik Európában és Dél-Amerikában

Berlin (MTI): A „Trouw" című keresztény irányzatú holland lap megírta, hogy a német fasiszták földalatti szervezete ma már egész Nyugat-Európára és Dél-Amerikára is kiterjesztette tevékenységét. Ez a földalatti fasiszta mozgalom szervezte meg legutóbb hét holland fasiszta háborús bűnös szökését a bredai fegyházból.

A lap azt írja, hogy a fasiszta titkos szervezet központja a Rajna vidékén működik.

A szervezet összegyűjtötte a háborúban elesett katonák személyi okmányait és ezek alapján hamis útleveleket állít ki a körözött fasiszta banditák részére.

Az Amszterdamban megjelenő „Volkskrant" arról számol be, hogy a földalatti nácí szervezet vezetője Ramcke a német fasiszta hadsereg ejtőernyős csapatainak volt tábornoka.

Az „I. G. Farben" megkezdi a napalmbombákhoz szükséges foszfor nagybani előállítását

Berlin (MTI): A Köln közelében lévő „Knapsack-Griesenheim A. G." igazgatósága közölte, hogy az üzem, amely az „I. G. Farben" helyébe lépett csúcskonszern fiókvállalata, a közeljövőben megkezdi a foszfor nagybani előállítását.

Az amerikai imperialisták által Koreában alkalmazott napalmbombákhoz nagymennyiségű foszforra van szükség. A gyár igazgatóságának közlése újra megerősíti azokat a híreket, hogy Nyugat-Németország vegyipara a nyugati megszálló hatalmak tudtával és engedélyével tömegirtásra szolgáló hadieszközöket állít elő.

„Tiéd az ország, magadnak építed!"

Január 10-én öt éve, hogy a Magyar Kommunista Párt funkcionáriusainak harmadik országos értekezletén népünk szeretett, bölcs vezetője, Rákosi Mátyás elvtárs, nagyjelentőségű beszédet mondott. Ebben a beszédében tudatára ébresztette országunk dolgozóit: elérkeztünk ahhoz a fordulathoz, amelyet leghívebben ez a jelszó fejez ki: *„Tiéd az ország, magadnak építed!"*

„A magyar demokrácia sorozatos győzelmei"-ről számolt be beszédében Rákosi elvtárs. Ezeket a sorozatos győzelmeket a dicsőséges Szovjet Hadsereg diadala tette lehetővé, azért születhettek meg e győzelmek, mert a Magyar Kommunista Párt részese volt az államhatalomnak — és törhetetlen erővel vitte harcba a párt zászlajával a magyar dolgozók — a proletárok, dolgozó parasztok — ezreit, százezreit, akiknek zöme — amint Rákosi elvtárs az értekezleten elhangzott zárszavában mondotta — élelem és fizetés nélkül, rongyosan és életveszélyek között példátlan lelkesedéssel fogott neki az újjáépítésnek. S a lelkesedésnek hajtóereje volt: *„... a munkásoknak az a meggyőződése, hogy maguknak építik az országot, az újgazdáknak az a tudata, hogy végre kezükbe került az évszázadok óta áhított föld, az a tudat, hogy magunknak építjük az országot."*

„A sorozatos győzelmekben" — ott van mindaz a gazdasági győzelem, amely hozzájárult demokráciánk politikai megerősödéséhez, s mindaz a politikai harc, amely elősegítette gazdasági téren a népi demokrácia megszilárdulását.

Vegyük sorra csak a legfontosabbakat: a *földosztás*. Ez volt az egyik legdöntőbb ténykedés, ami az addig nincstelen, földnélküli dolgozó parasztokat a párt mellé állította, amivel megnyerte az új ország építése számára őket. S a párt nemcsak kiosztotta a földet, de meg is védte a visszanyözni reakció által szorongatott szövetségesét. Kiadta a jelszót: *„Földet vissza nem adunk!"*

A tőke elleni harc is megkezdődött: az államosításokkal az ipar jórészét társadalmasították. Az ipar kulcspozíciói 1948 január 10-én már már száz százalékig állami kézben vannak. A forint értékálló, jó pénz — hiába jósolták korai halálát a fiatal magyar demokrácia „jóakarói"! A hároméves tervvel kezdetét vette a tervgazdálkodás. Az alig öthónapos tervgazdálkodás — *„már gazdasági életünk minden területén meggyorsítja a termelést, gondoskodik a beruházások legmegfelelőbb elosztásáról és gazdasági életünk döntő erőit összefogva, sietteti hazánk talpraállítását"* — szögezi le Rákosi elvtárs. Az iparhoz hasonlóan, a mezőgazdaságban is érezteti már hatását a tervszerűség — a példátlan szárazság ellenére javult és egyenletesebbé vált az ellátás. Az államháztartás mérlege rendben van, s az 1947—48-as előirányzat deficitmentes.

A reakció, a tőke védelmezői elleni harc is megkezdődött: harc a Független Kisgazdapártba tömörült, nyugatról visszaszivárgott, búvóhelyéről kimerészkedett reakció ellen: a Donáthok, Nagyferencek ellen, a Szociáldemokrata Párt munkásáruló vezetői ellen. Mindazok ellen akik vissza akarták állítani a kapitalizmust „jogaiba", mindazok ellen, akik minden eszközzel, alattomosan megbújva demagóg, álbaloldali frázisokkal, szabotázzsal akarták meghiúsítani a párt munkáját, megakadályozni, hogy a dolgozók felépítsék új országukat.

A Magyar Kommunista Párt harcolt. Következetesen, keményen. A pártba tömörültek a proletariátus, a dolgozó parasztság legöntudatosabbjai. A párt köré tömörült ezerkilencszáznegyvenhétben már az ipari munkásság többsége s kezdett mögéje felsorakozni a dolgozó parasztság is. A Kommunista Párt lett az ország legnagyobb pártja. A magyar nép szeretett, hős barátja, a Szovjetunió önzetlen segítsége, támogatása mellett puszta létével is megfékezte a külső és belső reakció pusztító törekvéseit. Óriási erőforrása volt országunknak a kommunista és munkáspártok irodájának megalakulása is 1947-ben.

S a dolgozók mindjobban kezdték és kezdik felismerni mit jelent az, hogy a magunk gazdái vagyunk, hogy a szocializmust építjük, hogy a magunk boldog jövőjéért munkálkodunk. Bizonyítják ezt a hároméves terv határidő előtti befejezése, ötéves tervünk — béketervünk — alkotásai: Sztálinváros, — a sztálinvárosi önműködő vasmű óriás, a budapesti földalatti gyorsvasút építkezései, a November 7 Erőmű, a diósgyőri nagykohó, a bányászok mind eredményesebb széncsatái, munkahőstettei, — a tiszalöki vízierőmű mindjobban kiteljesedő gátrendszere, az egyre nagyobb területen dolgozó traktorok, a mezőgazdaság „vashadoszlopai", a most már több mint ötezer termelőszövetkezetben és csoportban dolgozó és a mezőgazdasági munka területén mind nagyobb termelékenységet elérő parasztok új élete.

Az egész dolgozó nép alkotóerejét gyűjti egybe s irányítja a munkásegység megtestesítője a Magyar Dolgozók Pártja. A párt erejével lelepleztük az áruló jobboldali szociáldemokrata vezetőket, Mindszentyéket. Rákosi elvtárs éber szeme meglátta Rajkban az országvesztő árulót — s a Tito-banditák ereje megtört az országépítő nép erején. A tanácsok megalakulásával közvetlenül vesz részt az állam vezetésében a dolgozó nép. A tanácstagok száma kétszázezer, de sokszorosára tehető azoknak száma akik — mint aktívák, vagy akár csak javaslattevők — az államhatalom közvetlen részesei.

„Népi demokráciánk gazdasági és politikai megerősödésével párhuzamosan nőtt nemzetközi tekintélye" — állapítja meg Rákosi elvtárs, az MDP pártfőiskoláján 1952. febr. 29-én elmondott előadásában. A kölcsönös barátsági szerződések még szorosabbra vonják kapcsolatainkat barátainkkal, elsősorban a nagy Szovjetunióval. *„A magyar demokrácia megerősödése modern történelmünk folyamán először nyújt módot arra, hogy a szomszéd népekkel gyűlölködés és acsarkodás nélkül, testvéri barátságban éljünk és kölcsönösen segítsük egymást a béke megőrzésében s a háborúütötte sebek gyógyításában"* — mondta Rákosi elvtárs 1948 január 10-én. S a móddal, lehetőséggel élünk. A sztálini nemzetiségi politika vezet bennünket is, a dunamenti népi demokráciák családjába, vezeti a nagy népi Kínát, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot, a Német Demokratikus Köztársaságot a proletárnemzetköziség útján. Összefűz barátainkkal minden politikai, gazdasági sikerünk, egyre teljesebben kibontakozó kultúrforradalmunk.

A kapitalista körülmények közt élő, vagy gyarmati függőségben sínylődő országok munkássága rokonszenvvel, vágyakozással, figyelemmel kíséri fejlődésünket. Elnyomóik, kizsákmányolóik — az imperialista kormányok, s azok kiszolgálói, a Wall Street talpnyalói fogcsikorgató dühvel kénytelenek tudomásulvenni eredményeinket. Soha nem szűnő éberséggel kell őrködnünk eredményeinken. Fokoznunk kell munkafegyelmünket, munkasikereinket — védenünk függetlenségünket. Nagy nemzeti egységfrontba tömörülve, politikai, gazdasági és kulturális téren egyaránt végre kell hajtanunk öt éves tervünket, erősítenünk népgazdaságunkat, méltónak kell lennünk arra, hogy Sztálin elvtárs bennünket is „rohambrigádként" említett. Igazi gazdái akarunk maradni és maradunk is országunknak. A Szovjetunióval, a kommunizmust építő dicső országgal s a testvéri népi demokráciákkal eltéphetetlen barátságban, pártunk s annak élén a mi szeretett Rákosi elvtársunk vezetésével, akarjuk tovább építeni országunkban a szocializmust.

Miniszertanácsi rendelet az ipari célokat szolgáló tömb- és színezüst beszolgáltatásáról

A Magyar Közlöny 1953. január hó 10-i számában megjelent miniszertanácsi rendelet értelmében ipari célokat szolgáló tömbezüstöt, rúdezüstöt, valamint ipari ezüstféleségeket (lemez, huzal, öntött hengerelt, húzott ezüst) csak az arra kijelölt állami vállalatok tarthatnak birtokukban. Ezek kivételével mindenki, akinek tulajdonában vagy őrizetében ilyen ezüstféleségek vannak, köteles azokat nyolc napon belül az Ora és Ékszerkereskedelmi Vállalat valamelyik üzletében az ezüstre megállapított áron eladni. Aki a rendelet megjelenése után jut ilyen ezüstféleségek birtokába, ugyancsak köteles azokat (három napon belül) az Ora és Ékszerkereskedelmi Vállalatnak eladni.

A miniszertanácsi rendelet célja a színezüsttel való tervszerű anyaggazdálkodás fokozott mértékben való biztosítása, ennek megfelelően a készítgyakká fel nem dolgozott ipari ezüstre, színezüstre vonatkozóan tartalmaz előírásokat. Nem vonatkozik azonban a rendelet a lakosság birtokában lévő ezüstből készült használati és dísztárgyakra, amelyek továbbra is minden korlátozás nélkül, szabadon birtokban tarthatók és az állami üzletekben vásárolhatók.

FALUJSÁGKIÁLLÍTÁS ÉS NÉPNEVELŐSZOBA

A VII. kerületi pártbizottság háromtermes falujságkiállítást rendezett be a Rákóczi út 16. szám alatt. A termekben a kerület üzemeiből, hivatalaiból összegyűjtött szemléltető falujságokat, tanulságos karikatúrákat helyeztek el, melyek nagy segítséget adnak a kerület népnevelőinek.

A fővárosi villamosvasút 7-es alapszervezetének „Villám" újsága rendszeresen (hetenként) értékeli a pártoktatás eredményeit, hiányosságait. Nem fukarkodik a dicsérettel, de egyúttal keményen bírálja például Tóth László elvtársat, mert hallgatagon „végigülli" a foglalkozásokat, rendszertelenül tanul s készületlenül jár el a politikai iskolára. Így azután a hallgatók majdnem valamennyien pontosan megjelennek, s mivel a „Villám" is figyelmezteti őket, igyekeznek gondosan felkészülni az előadásokra.

Igen sokan megállnak a közlekedésügyi minisztérium karikatúra-tábla előtt, ahol számtalan ötletes rajz, bírálat, javaslat található. Ezekben a karikatúrákban bátran kipellengérezik a hibákat. Például szellemes képsor hívja fel a figyelmét a párttagoknak arra, hogy a bírálatot és az önbírálatot nem a folyosón szokás elmondani.

Itt találjuk a népnevelő szobát, melynek teljes anyagát a VII/18. körzet pártmunkásai gyűjtötték össze, már több, mint egy esztendeje segíti a körzet és a kerület népnevelőinek felvilágosító munkáját. A körzet pártszervezete nagyrészt ennek köszönheti, hogy elnyerhette a koreai gyűjtésben és a második békekölcsönjegyzésben legjobb eredményt elért kerületi alapszervezetnek kitűzött vándorzászlót. A népnevelőszoba ékessége az „Ezzel érvelj" album, amely kiváló képekkel eleveníti meg a multat, a jelent, nagyszerű jövőnket. Az album mellett az asztalon számos folyóirat, újság várja a népnevelőket. Esténként s munka után a termek, de különösen a népnevelőszoba megtelik vitatkozó népnevelőkkel, akik a kiállítás anyagából tanulva felkészülnek a holnap harcaira.

(Megjelent az „Esti Budapest" január 8-i számában)

A bolgár fehér könyvből: Géppisztoly és kézigránát: a titóista „külpolitika" eszközei

A Bolgár Népköztársaság külügyminisztériuma nemrég Fehér Könyvben tette közzé a jugoszláv kormánynak a Bolgár Népköztársasággal szemben ellenséges és agresszív politikájáról rendelkezésére álló dokumentumokat.

A Fehér Könyv megdöbbentő bizonyítékokkal mutatja be, hogyan akarták Titoék Trajcso Kosztov. Jéle ügynökségük felhasználásával megdönteni Bulgáriában a népi hatalmat s Bulgáriát beolvasztani az imperialista zsoldban álló Tito Jugoszláviájába. Trajcso Kosztov így vallott erről: „Tito és a többi jugoszláv vezető véleménye szerint Bulgáriának hetedik köztársaságként csatlakozni kell Jugoszláviához. Tito tervéből megértettem, hogy a jugoszlávok egyszerűen be akarják kebelezni Bulgáriát, hogy így megkönnyítsék a Szovjetuniótól való elszakítását és a nyugati államok blokkjához való csatlakozását."

Amikor a bolgár nép szétzúzta a Kosztov-bandát, Titoék politikai emigránsnak álcázva, Bulgáriába csempészték Branko Zvierac UDB ügynökét. Zvierac több feladatot kapott. Többek között megbízták azzal, hogy a bolgár nép felszabadulási ünnepén szervezzen bombamerényletet a Szovjetunió és a népi demokratikus országok vendégküldöttei, a Bolgár Kommunista Párt és az állam vezetői ellen. Megbízója azt mondta Zviracnak: „Így egyszerre megtehetjük semmisíteni a bolgár kormányt és a szovjet küldötteket. Ebből majd megérti a Szovjetunió, hogy Bulgária a Szovjetunió ellensége".

Titoék mindent elkövettek, hogy Bulgáriában megzavarják a békés építő munkát. Becsempészték az országba Aszen Madov Milanov UDB ügynökét és azzal bízták meg, hogy hajtson végre szabotázscselekményeket a bolgár nép tulajdonában lévő üzemekben. Milanov 1950 augusztusában bombamerényletet szervezett a szófiai „Geo Milev" nevű üzemben. A robbanás következtében 11 bolgár munkás vesztette életét.

A könyv számos adattal bizonyítja, hogy a Bolgár Népköztársaság területén működő valamennyi titóista ügynököt közvetlenül Jugoszlávia szófiai követségének diplomáciai irányították. A könyv még számos tényt és eseményt sorol fel. Elmondja, hogyan rabolták el az UDB ügynökök a határ közelében dolgozó békés bolgár parasztokat, hogy állati módon megkínozzák őket.

Képeket is közöl a könyv. Ezeken a képeken puskák, géppisztolyok, kézigránátok láthatók. Akaratlanul is eszünkbe jut róluk a jugoszláv emberrablók budapesti bűnpere. A bíróság asztalán nálunk is ott feküdtek az emberrablók eszközei: az amerikai gyártmányú géppisztoly, a kézigránát és a „Made in USA" jelzésű jumicsónak.

Ime, ezek a titóista „külpolitika" eszközei. Diplomatafrakkba bújtatott banditák kezében amerikai géppisztoly: így törnek a titofasiszta banditák a békésen építő népek életére.

A népi demokratikus országok népei azonban nem tévesztik szem elől a titoisták gyalázatos provokációit. Visszavernek minden kísérletet, amely békés építő munkájuk megzavarására irányul.

Megjelent Rákosi Mátyás elvtársnak az országgyűlésen elhangzott beszámolója

„A külső és belpolitikai helyzet és feladataink" címmel a Szikra kiadásában megjelent Rákosi Mátyás elvtársnak, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének az országgyűlés 1952. december 15-i ülésén elhangzott beszámolója füzetalakban.

A Szikra adta ki a „Vita irodalmunk helyzetéről" című kötetet, mely az MDP központi előadói iroda kultúrpolitikai munkaközössége által 1952. szeptemberében és októberében megrendezett vita jegyzőkönyve alapján készült. A könyv teljes egészében közli Gimes Miklós vitaindító téziseit és Réval József zárszavát, valamint rövidített formában a hozzászólásokat.

Február 13. és április 4. között rendezik meg a szovjet film ünnepét

„Szovjet filmmel a békéért, a szocializmusért" — ezzel a jelszóval indul meg februárban a szovjet film ünnepe. Ezévben Budapesten február 13-án, vidéken február 18-án kezdődnek meg az ünnepségek, melyek április 4-ig, felszabadulásunk ünnepéig tartanak. A szovjet film ünnepe keretében bemutatásra kerülnek a szovjet filmművészet legújabb kiváló alkotásai, köztük a „Feledhetetlen 1919" című film, valamint több zenei, ifjúsági, mese- és bábfilm. A szovjet film ünnepével egyidőben új magyar filmeket is bemutatnak.

A Magyar-Szovjet Társaság vezetőségválasztó taggyűléseinek és a Társaság városi titkársága munkájának néhány tapasztalata

Befejezéshez közelednek megyeszerte az MSZT vezetőségválasztások. Megállapíthatjuk, hogy a pécsváradi MSZT szervezetek többségében ez az esemény jelentős változást hozott, de a fejlődés messze elmarad a követelményektől és lehetőségektől.

„A vezetőségválasztás számos feladatot tűz elénk. Fokoznunk kell a Szovjetunióról szóló konkrét ismeretek terjesztését. Tudatosítani kell a Szovjetunió békepolitikáját, ismertetnünk kell a szovjet emberek békéért vívott harcát" — írja a „Dunántúli Napló" november 28-i vezércikkében Kelemen György elvtárs, a Magyar-Szovjet Társaság baranyamegyei titkára.

A vezetőségválasztások ideje alatt

tovább szélesedett a Szovjetuniót ismertető kiállítások hálózata. Jelenleg az MSZT városi titkársága 20 üzemben rendez kiállítást a Szovjetunióról. A kiállítások anyagát úgy válogatták össze, hogy elősegítsék a XIX. kongresszus anyagának tanulmányozását. A kiállítások hatásosságát azonban csökkentette az, hogy az MSZT-titkárok általában megelégedtek azzal, hogy kifüggesztették a táblákat, de azok tanulmányozásához ismertetéséhez már nem vették kellően igénybe a pártszervezetek segítségét, a pártszervezettől függetlenül igyekeztek ugyanazt a célt elérni, amit a pártszervezet a pártoktatáson keresztül: a Szovjetunió megismerését, tapasztalatainak átvételét. Ez a helyzet a DÁV, a Bőrgyár, a Cementipari Vállalat és a Dohánygyárban és általában vállalataink egész sorában.

„Tartsák meg rendszeresen alapszervezeteink a Szovjetuniót ismertető előadásaikat" — hívta fel az MSZT szervezetek figyelmét Kelemen elvtárs.

Ezen a területen az 1952. februárihoz képest rosszabbodott a helyzet és a vezetőségválasztást kísérő kampány is csak minimális javulást eredményezett. Míg 1952. februárjában 32 előadást tartottak, addig decemberben csak hatot, a legnagyobb üzemekben azonban egyet sem. Hogy miről tartottak ezeket az előadásokat, a városi MSZT titkárság nem tudja megmondani és ebben rejlik az előadások számában mecmutatkozó csökkenés oka is. Az MSZT városi titkársága az egyes alapszervezetek öntevékenységére bízta az előadások megtartását, előadót és témakört, maga az alapszervezet titkára keres, szemben a tavaszal jól bevált módszerrel, amikor a városi titkárság még maga irányította az előadásokat, előadót küldött az egyes üzemekbe és ellenőrizte az előadások megtartását. Így például a vasutas kultúrotthont zsúfolásig megtöltötték a nyugdíjas vasutasok, amikor a Szovjetunióról tartottak előadást.

„A vezetőségválasztás során meg kell sokszoroznunk aktíváink számát, meg kell sokszoroznunk alapszervezeteink számát. Éppen ezért sorainkba hívunk minden becsületes dolgozót, aki szereti a békét és szereti a Szovjetuniót!" — írja Kelemen elvtárs.

Néhány hete rendezte az MSZT városi titkársága „A Szovjetunió segítségével megvénk felvirágoztatásáért" című kiállítást. A kiállításnak 16 ezer látogatója volt. Kollektíve jöttek el a Mezőgazdasági Szerárugyár a Segédipari Vállalat, a Vágóhíd, a MÁV Igazgatóság dolgozói és a különböző iskolák tanulói. Azonban nem ez volt a jellemző. Még egyetlen kiállítást sem nézett meg annyi egyéni látogató, mint ezt

vasárnap reggeltől-estig jöttek a fiatalok és öregek,

ifjú házaspárok és katonák. Ez pedig azt mutatja, egyre nagyobb tért hódít dolgozó népünk széles rétegeiben a Szovjetunió megismerésének vágya, a szovjet nép iránti szeretet. De a Szovjetunió iránt megnövekedett szeretetet tükrözi az is, hogy egy hónap alatt Pécsett 300 dolgozó lépett be az MSZT-be. A tényleges belépők száma azonban ennél jóval nagyobb, mert a belépési nyilatkozatok nagy része még nem érkezett be a városi titkársághoz.

Az aktívaháló kiépítése vontatottabban halad. A Cementárugyári Vállalatnál a taggyűlésen csak tizenkilencen jelentek meg és így még a vezetőség választása is nehézségekbe ütközött. Az elvtársak „objektív nehézségekre" hivatkoztak. Kétségtelen, vannak nehézségek a két műszakban dolgozó üzemekben ezeket a nehézségeket azonban le lehetett volna győzni, ha kellő időben kérik a pártszervezet segítségét.

A megválasztott új vezetőségek legfontosabb feladata tehát az, hogy az eddiginél sokkal szorosabb kapcsolatot építsenek ki a pártszervezettel. A pártszervezetek népnevelőinek segítségével könnyebben és nagyobb mértékben tudják mozgósítani a dolgozókat, segítségükkel állandóan az érdeklődés középpontjában tarthatják az üzemi kiállításokat, amelyek hatása ennek következtében a termelésben is meg fog mutatkozni.

MSZT-szervezeteink joggal elvárhatják a pártszervezetek fokozottabb segítségét. Helytelen, hogy egyes elvtársak, mint például Zomi elvtárs, a Kokszművek párttitkára, nem adják meg a kellő segítséget az MSZT alapszervezeteknek — és az MSZT-ügyeket másod- és harmadrangú kérdésnek tekintik.

Tovább kell fejleszteni azt a kezdeményezést, hogy az MSZT munkába bevonják a többi tömegszervezeteket is. Dolgozóink egyre jobban érdeklődnek a szovjet munkamódszer iránt. Ezért az MSZT titkárok a városi titkárság kezdeményezésére a szakszervezettel és a vállalatvezetőséggel egyetértésben a termelési értekezleteken röviden ismertessék egy-egy szovjet munkamódszert és mindjárt meg is vitassák, hogyan alkalmazhatják a saját munkaterületükön. A vasúton például a legközelebbi termelési értekezleten az 500-as mozgalom, a teherszállítás szovjet tapasztalatai fognak megvitatni. Az előadásokhoz az anyagot a városi titkárság adja.

Vegyék továbbra is igénybe

a Természettudományi Társulat segítségét az ismeretterjesztő előadások megtartásában és ne feledkezzenek meg az ellenőrzésről. Igazi vezetés ellenőrzés nélkül nem lehetséges. Ha a város MSZT titkársága a jövőben nemcsak rendelkezik, hanem ellenőriz is, akkor a most megválasztott új vezetőségek a pártszervezetek segítségével ki fogják javítani a hibákat és a Magyar-Szovjet Barátság Hónapját még sokkal szebb eredményekkel üdvözölhetjük, mint tavaly.

A nép ökle lesújt a kenyérfelvásárlókra!

Dolgozó népünk ellenségei az utóbbi napokban akcióba indultak, hogy megzavarják a dolgozók közellátását, hogy zavarokat keltsenek a kenyérellátásban. *A kulákok és városi burzsoá elemek tíz- és húszszámra cipelték a kenyeret, hogy így lisztjüket drága áron értékesítsék és gazdaságukban a kenyér állatokkal való etetésével a megszorult dolgozó parasztoknak méregdrága áron adják el takarmánykészletük egy részét.* A pécsi járásbíróság büntető tanácsa a pénteki napon két spekuláns kenyérfelvásárlót vont felelősségre, akik — habár kenyérgabonakészlettel és liszttel rendelkeztek, — mégis a dolgozók elől *szánt-szándékkal* vásárolták fel a kenyeret.

Ifjú Fábián József 32 holdas bolykapeterdi kulák pénteken reggel nagy zsákkal és külön hátizsákkal felszerelve jött a városba, hogy felvásárolja a kenyeret. A zsákot félig sikerült is megtöltenie: *négy üzletben összesen tíz kilogram kenyeret vásárolt fel,* amikor népi rendőrségünk lefülelte a kétségkívül nem személyi szükségletre, hanem takarmányozási célokra kenyeret vásároló kulákot. A tárgyalás során *a kapzsi kulák beismerte, hogy otthon jelentős mennyiségű lisztkészlettel rendelkezik és beismerte azt is, hogy a vásárolt kenyér a család szükségletét akár egy hétre is fedezte volna.*

Bazsó József pécsi Petőfi utca 58 szám alatti lakos másodrendű vádlott rendszeresen kenyeret vásárol, vele egy háztartásban élő nagynénjével együtt, annak ellenére, hogy *letartóztatása napján is 70 kilogramm kenyérlisztet és 20 kilogramm finomlisztet találtak a háztartásban.* Hogy Bazsó rendszeresen vásárolta fel az ellátatlanok elől a kenyeret, annak bizonyítéka, hogy 1952 január elseje óta beőrölt 300 kilogramm súlyú lisztjéből több mint egy év után is 70 kilogramm lisztje maradt, a 20 kilogramm lisztet pedig kilónkint-kétkilónkint a vele egy háztartásban élő nagynénje vásárolta fel. Bazsó azzal az ostoba kifogással igyekezett bűnét lepleznI, hogy nem tudta mennyi liszt van háztartásában. Ugyanakkor arra sem tudott kielégítő választ adni, hogy vajjon 180 forintos nyugdíjából élő nagynénje miből vásárolt fel az utóbbi hetekben 20 kilogramm lisztet. *Ezzel bebizonyosult, hogy a nagynéni nem az ő tudtán kívül vásárolta össze a lisztet!*

Az államügyész beszédében kifejtette, hogy az ellenség szándékos zavarkeltés érdekében a közellátás frontján támad az utóbbi napokban. Hivatkozott Rákosi elvtárs és Gerő elvtárs beszédére: *kenyérszükséglete van a fagykár és aszály ellenére is biztosítva van.*

— Október hónapban és novemberben 48—50 dekagramm kenyér jutott egy-egy pécsi lakosra, — mondotta — és bőségesen elegendő volt. Decemberben ez a mennyiség naponkint és fejenkint 61 dekára emelkedett. Ebben a hónapban is bőségesen elegendő volt a kenyér. *A januári kenyérsütés csupán egy dekagrammal csökkent a decemberi alá, mégis, a bőséges sütés ellenére, ma Pécsett sorbanállnak a kenyérért.* Ennek két oka van: *Elsősorban a falusi osztály-ellenség az, mely kihasználva a kenyér olcsóságát, behozza a krumplit és kukoricát, azt méregdrága áron eladja és ugyanakkor a felvásárolt kenyeret állatainál feleteti.* Másodsorban a városi burzsoázia kelt zavart tetemes mennyiségű kenyér felvásárlásával, annak ellenére, hogy bőségesen el van látva liszttel.

— Fábián József 32 holdas kulóknak pénze és lisztje van, mégis négy üzlet előtt Pécsett sorban áll és annyi kenyeret vásárol fel, amennyi szükségletét sokszorosan fedezné. Ugyanakkor nemcsak Pécsre, hanem saját bevallása szerint Szigetvárra is bejár feleségével együtt kenyeret barácsolni. *Nyilvánvaló tehát, hogy nem saját ellátására, hanem feletetés céljára vásárol.*

— Bazsónak másfél hónapi kenyérszükségletet meghaladó lisztkészlete van. Vajjon mi szüksége van arra, hogy nagynénjét sorbaállítsa, hogy a valóban ellátatlan bányászok, ipari munkások elől vásárolja fel a kenyeret? Nyilvánvaló, hogy zavarkeltés, a termelés folytonosságának akadályozása vezette halmozó tevékenységét.

— Mi biztosítani akarjuk minden dolgozó számára a kenyeret és biztosítani is tudjuk azt. *Éppen ezért nem engedjük és nem engedhetjük meg, hogy fábiánok és bazsók üzletről-üzletre járva veszélyeztessék dolgozóink ellátását.* Éppen ezért ezigorú büntetést kérek, olyat, amely elriasztja a hasonló elemeket, hasonló bűncselekmények elkövetésétől és amely együttal a vádlottakat is neveli.

A pécsi járásbíróság büntetőtanácsa a bizonyítékok és a vádlottak vallomása alapján ifjú Fábián József 32 holdas kulákot, dolgozó népünk ellenségét, aki állatai etetésére vásárolt fel rendszeresen nagymennyiségű kenyeret, három és fél évi börtönbüntetésre, 10 évi közügyektől való eltiltásra, 10.000 forint vagyonelkobzásra és 3000 forint pénzbüntetésre ítélte. Ugyanakkor Bazsó Józsefet tiltott kenyérfelvásárlásért, közellátásunk veszélyeztetéséért két és fél évi börtönbüntetésre, politikai jogainak öt évi elvesztésére, 2000 forint pénzbüntetésre ítélte.

— A dolgozó nép ellátását veszélyeztette a két vádlott, nekik és a hozzájuk hasonlóknak tulajdonítható, hogy az utóbbi napokban nehézségeink vannak a kenyérrel. Ezeket a nehézségeket a vádlottak is látták. Ennek ellenére halmozták a kenyeret és így *az ítélet alkalmas arra, hogy a vádlottakat és másokat is a jövőben ilyen bűnös cselekedetektől visszatartsa,* — fejezte be az ítélet indokolását a járásbíróság büntetőtanácsának elnöke.

Ez az ítélet valóban alkalmas arra, hogy a fábiánoknak, bazsóknak mindörökre elvegye a kedvét attól, hogy a dolgozó nép ellen támadjanak, hogy a fagykáros, aszályos év nehézségeit kihasználva zavart keltsenek. *Az ítélet alkalmas arra, hogy az ellenség megérezze a dolgozó nép kemény öklét és érezzék a dolgozók megvetését azok is, akik az ellenség uszályába kerülve, nem riadtak vissza attól, hogy dolgozótársaik munkáját ilymódon akadályozzák.*

Nem biztosítják mindenütt a műszaki feltételeket István-aknán — ezért maradtak le a terveljesítéssel

A Pécs-szabolcsi István-akna az újév megindulása óta nem teljesíti tervét. A műszaki vezetők a különböző csapatokra hivatkozva próbálják elhárítani magukról a felelősséget, ha felvetődik a terveljesítés kérdése.

— *Minden műszaki feltételt biztosítunk, ebből nincs hiba* — mondta Szilas elvtárs, üzemvezető, — *A hiba ott van* — tette még hozzá —, *hogy fejtési csapatainknak nagyrésze nem teljesíti az előirányzatot.*

A csapatok nagyrésze valóban nem teljesíti a tervét. De a hibát nem a csapatoknál, nem a dolgozókban kell keresni, hanem elsősorban abban a tényben, hogy a műszaki vezetők egyrésze nem teljesíti adott szavát, nem biztosítja az éjjeles faadó harmadokban a fejtések termelésre kész állapotba való előkészítését.

A Dobszai-csapatban

mindkét termelő harmadban 26—27 munkás dolgozik. A 110 méter hosszú fejtés előkészítésére a műszaki vezetők éjtszakánként 12 dolgozót biztosítanak. Mégis, ilyen telepítés mellett sem teljesíti a fejtés előirányzatát. Mi ennek az oka? A dolgozók elbeszélése szerint, valamennyien nagyon örültek, amikor a műszaki vezetők tudomásukra hozták, hogy ezentúl két harmadban termelnek majd a fejtésben, a harmadik harmadban pedig előkészítik a munkahelyeket. A műszaki vezetők ígérete sajnos csak ígéret maradt. Nem biztosítják kellő erélyel hogy az éjjeles faadó harmad dolgozói valóban jó, alapos munkát végezzenek. A faadó csapat tagjai csak a felső kijáratokhoz készítik a fát, mert ők is mintegy 500 méterről, a rendezőről hozzák ide. Nem biztosítanak megfelelően. Pénteken, a reggeles harmad vájárainak véleménye szerint 8—10 pillér hiányoztt. A csúszdákat nem raktak át ez a munka is a reggeles harmad dolgozóira várt.

— *Mire ezt a munkát elvégeztük* — mondja Rózsa elvtárs, a csapat vezetője, — *már a fél műszakot ledolgoztuk. A legfelső munkahelyeken csak fél tizenegykor tudtuk elkezdeni a szenelést.*

Ilyen körülmények között nem is csoda, ha a csapat nem teljesíti tervét és a napi 140 csille helyett csak 120—125 csille szenet termel.

Amikor a csapat tagjai a nehézségeket szóvátették Tátrai főaknász elvtársnak azt válaszolta: majd adok felügyeletet az éjjeles harmadhoz. Mást nem segíthetek.

A felügyelet

még azóta sem ügyel fel az éjjeles faadók munkájára, vagy ha Tátrai elvtárs mégis küldött a munkahelyre ellenőrzést, a megbízott rosszul látja el a feladatát. Nem kétséges, hogy az éjjeles harmad tizenkét munkaerővel elláthatná becsülettel a feladatát, átépíthetné a csúszdákat, megrakhatná a pilléreket, leadhatná a fát a fejtésbe. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy ötödikén, amikor a faadók csak tizenegyen voltak, bekészítették a fát is a munkahelyekre, s a reggeles harmad dolgozói azonnal szeneléshez kezdhettek. A jó munka eredményeként a reggeles harmad 147 csille szenet termelt. — Nyolcadikán azonban már tizenketten voltak a faadók, még sem végezték el becsületesen a munkájukat. Miattuk nem termelhetnek elegendő szenet a termelő vájárok, miattuk marad le a reggeles és a délutános harmad is a csapatok közti versenyben. Ők az okai nagyrészt annak is, hogy a csapat tagjai nem kereshetnek annyit, mint amennyit szeretnének a jól elvégzett munka, sok terven felül termelt szén, mennyiség után. A hibát eddig nem vették észre a műszaki vezetők sem. Pedig Rózsa elvtárs naplójába naponta beírta a hiányosságokat, azonkívül Stumpf József főaknász is naponta ott van a munkahelyen, ő is jelenthette volna. A frontmester naplójában sokszor kérte a hibák orvoslását. Beírta, hogy meginek kellett pilléreket rakni, beleírta azt is, hogy a kistömlőket hanyagul kezelik, hogy hatodikán üresecsillehiány volt, hogy a nagy nyomás a pásztát töri. Egyszóval mindent belefoglalt, ami hiba, vagy eredmény volt a munkahelyen. A műszaki vezetők úgylátszik csak elsiklottak a jelentései felett, mert azok nyomán semmi sem történt.

Nem árt, ha az István-aknai műszaki vezetők elgondolkodnak azon, amit Szilas elvtárs mondott a munkájukról, és összevetik ezt a fejtésben dolgozók véleményével. A tény az, hogy

nem tettek eleget

az újévben vállalt kötelezettségeiknek, nem úgy segítik, nem úgy támogatják a termelőmunkán dolgozókat, mint ahogy azt jogosan elvárnák tőlük. Az ilyen hibák felszámolásával, mint amilyenek a Dobszai-fejtésben megtalálhatók, el kell érni István-aknán is a száz százalékos terveljesítést s ehhez mint a pécsvidéki szénmedence egyik komoly forrásában „... *az átlagosnál is nagyobb erőfeszítésre, tervszerűbb, átgondoltabb, szervezettebb, alaposabb munkára van szükségünk*" — Gerő elvtárs szavai szerint. Éppen ezért a fizikai dolgozók helyes bírálata után sürgősen változtassanak a munkaszervezésen s biztosítsák minden harmadban a tervszerű munkát!

Fischer Péter és jugoszláviai rokonai

A zöldellő vetések hatalmas táblái ölelik körül a károlymajori állami gazdaságot. A 2300 hold fekete föld, a dolgozók késerves munkája, a felszabadulás előtt Frigyes főherceg vagyonát gyarapította, azért fáradoztak itt a munkások, a zsellérek, hogy a hercegnek legyen minden, amit szeme-szája kíván, dőzsölni járhasson külföldre. A megnyomorított, lerongyolódott éhes béreseknek, csak a hállgatáshoz volt joguk, többen iskolába sem tudták járatni a gyereikeiket, mikor a tél beköszöntött.

De most már egészen más a gazdaság képe. Új emberek formálódtak, akik részére lakásokat, munkásszállásokat épített a gazdaság, nyolc órát dolgoznak csak nyáron pedig tizet és a munka befejezése után tanulnak, művelődnek. Ehhez minden lehetőséget biztosított a gazdaság vezetősége. Van a gazdaságnak 600 kötetes könyvtára, új kultúrháza, ahol minden pénteken és vasárnap este filmvetítést néznek a gazdaság dolgozói. A DISZ-szervezetnek is van egy hatalmas világvevő rádiója gramafonnal, ping-pongasztal, sakk és minden, ami a dolgozók kulturális fejlődését szolgálja. Húszezer forint értékben vásároltak két futballcsapat részére új felszerelést.

A múltban tízkilométereket kellett gyalogolni Magyarbólyra az orvoshoz. Nem törődött sehi a munkások védelmével. Most állandó egészségügyi szolgálat van a gazdaságban. A munkában élenjáró dolgozóknak pedig minden reggel, délben és este üdvözletet küldenek a hangoshíradón keresztül.

Az őszi vetés idején Fischer Péter elvtársnak is küldtek, a példamutató munkájáért, mert mint szerelő, jó munkát végzett. Egyedül dolgozik a gazdaságban, rokonai Jugoszláviában élnek, már ahogyan élnek, mert a jugoszláviai rokonainak életét össze sem lehet hasonlítani Fischer elvtárs életével. Ő mint szerelő dolgozik a károlymajori állami gazdaságban, havi 900—1000 forint fizetéssel. Most vett 1800 forintért új rádiót, van rendes ruhája, a gazdaságban négy forintért megkapja ízletes ebédjét minden nap.

Csak az szomorítja el, hogy a Jugoszláviában élő rokonai, csak a nyomorról, nélkülözésről tudnak beszámolni a leveleikben. A legutóbbi levelében azt írták, hogy a havi keresetükből még tíz kiló lisztet is szűkösen tudnának vásárolni, de nem is bírnak venni rendes lisztet, csak kukoricalisztre futja a keresetből. Arra gondolni sem mernek, hogy kenyeret vásároljanak. Hanem munka, az van bőven. A férji rokona gyűrűn dolgozik, sokszor naponta 18 órát. Ebből nyolc órát munkaidőt fizetnek. Az összeg 400 dinár egy hónapban — a tíz órát pedig ingyen kell ledolgoznia.

A nőrokona, szövőgyárban dolgozik, napi 12 órát. Nemrég azt írta: „Küldenék fényképet, de nem merek, mert olyan sovány vagyok, hogy nem ismernének rám. Ha a rokonok nem segítenek, akkor rég elpusztultunk volna. Mindent venni kellene — csak a vizet nem — és nem tudjuk, hogy miből vegyünk! Remélem, hamarosan jobbrafordul a helyzetünk, mert ez már kibírhatatlan!"

Két világ, kétféle élet. Ott, ahol a háborús készülődés folyik, ahol amerikai parancsra az éves költségvetésnek 78,6 százalékát a háborús készülődésre fordítják, nem is lehet jobb az élet. De egyre többen tudják, hogy a jobb sorsba való bizakodás nem hiába való és előbb-utóbb megérik.

Szakszervezeti tánccsoportjaink lelkesen készülnek a bemutatókra

A Pedagógus Szakszervezet tág, de hűvös termét vidáman tánccal töltik be a lányok. A furulyás meg-meg gömberedő ujjal, de lelkesen fújja a szebbnél-szebb baranyai dallamokat. Érthető az igyekezet, hiszen szombaton lesz a csoport első versenyszerű bemutatója a November 7 kultúrotthonban. Táncaik — a „Tüsköm", „Birjáni üveges" — baranyai számok, mert elsősorban nagyon helyesen megyénk táncait akarják bemutatni. Szabados Melinda egyszerre táncol és oktat, a másik oktató: Baló István pedig közben furulyával kíséri a csoportot és a lányok jól tudják, ha a furulya elhallgat, jól kell figyelniök, mert újabb tanácsokat kapnak: hol kell még hibát javítaniok, hogyan táncoljanak, hogy még jobbak legyenek táncaik. Varga Erika nemcsak szépen táncol a csoportban, de segít is a tanításban, hiszen ő a „Birjáni üveges"-t már a MÁV csoportjában táncolta.

Már az úttörőcsoportok versenyénél megmutatták pedagógusaink, hogy szívügyük a gyermekek kulturális nevelésének, a művészeti együttesek versenyének ügye. Nem tekinthetjük véletlennek, hogy a legjobban szereplő úttörőcsoportok — a pécsbányatelepi, Ágoston-téri, Fiumeutcai iskolák — tánccsoportjainak oktatói mind ennek a csoportnak lelkes tagjai. De törődjön többet a szakszervezet azzal, hogy az iskolai csoportok minden oktatója benn legyen a csoportban, hiszen ezzel nemcsak a csoport lesz még jobb, hanem igen eredményesen tudják így segíteni az oktatók képzésén keresztül az iskolai csoportok munkáját is. A csoport kíséretére pedig mozgósítsák a zenekedvelő pedagógusokat, hogy ne csak táncuk, de a zenekíséret is minél jobb legyen. Ha ezeket a tanácsokat megfogadja a csoport, akkor nemcsak a kultúrversenyen, hanem a város tánccsoportjainak fejlesztésében is szép eredményekkel dicsekedhetik.

Míg a Pedagógus Szakszervezet csak most készül első bemutatójára, a Tatarozó Vállalat tánccsoportja már igen jól szerepelt az építők körzeti bemutatóján és most már 18-ára, a területi bemutatóra készül. Próbájukon, számaikon meglátszik az, hogy rendszeresen, lelkesen készültek. Jó munkájukat mutatja kultúrnaplójuk is. A díszes, szép napló beszámol mindenkinek arról, hogy a csoport lelkesen vállalta a vállalat minden ünnepségén a szereplést, de a szakszervezet, békebizottság, tanács rendezvényein is igen jól szerepelt. Járta a megyét, mint kultúragitációs brigád, de a vállalat vidéki részlegein is segítette szereplésével a munkát. 1951 augusztusa óta rendszeresen, mióta csak megalakultak.

Tizedikén Szigetvárra készülnek, hogy a vállalat szigetvári dolgozóit szórakoztassák. Műsorukat a „Tardonai leánytáncot", „Vizslási párost" lelkesen próbálja a csoport. Igazi jó hangulatu a próba, hiszen még itt is népi zenekar húzta a talp alá a táncot. De új táncot is tanulnak, román táncot, már 18-án a területi bemutatón azzal is akarnak szerepelni. Jó munkájuk eredménye, hogy a csoport állandóan fejlődik és létszámban is emelkedik. A legelső táncosok közül márcsak páran táncolnak, így Szíos Bonka, Harth Erzsébet, de mindig utánpótlása is volt a csoportnak és így van most is tizenkét leánytáncosuk. De a régi táncosok, — akik azóta elkerültek a vállalattól — szívesen visszajönnek kisegíteni a csoportot, ha az újak közül egy-kettő még nem tud egy-egy régebbi táncot. Nemrégen pedig fiúkat is toboroztak a kitűnő lánycsoport mellé. Büszkén mondják, hogy már 8 fiútáncosuk is van. A „vizslásit" már ők is tudják, a „románt" pedig már közösen tanulják a lányokkal. A legbüszkébbek a két legújabb fiú tagra: Csiki Ferenc és Bogo Antal székely legényekre, akik a bemutató után mindjárt elkezdik tanulni a táncaikat, hogy így azok még élménydúsabbak, szebbek, lelkesebbek legyenek.

A csoport segíti az üzem munkáját és az üzem anyagilag is igyekszik visszaadni a segítséget. Most vettek a fiúknak csizmát, ruhát, a lányoknak piros csizmát, most pedig már azt nézik, hogy hogyan tudják majd a lányok stúruháját valódi baranyai népviseletre kicserélni. A csoport eredményeiben igen nagy része van Szekeres György lelkes oktató munkájának és annak, hogy Horváth Levente elvtárs, a vállalat kultúrfelelőse is állandóan ellenőrzi és segíti a csoportot.

Nemcsak a két csoport hanem a legtöbb szakszervezeti csoport ugyanilyen lelkesen, szépen készül a bemutatókra.

Kolta Ferenc
megyei táncszakelőadó.

Járási kultúrotthonaink segítsék a falvak kultúrmunkáját!

A szocialista társadalom nem csupán fejlett ipart, korszerű gépekkel rendelkező mezőgazdaságot követel meg tőlünk, hanem azt is, hogy hazánkban a kultúrforradalmat győzelemre vigyük. Ezt a célt szolgálják kulturális létesítményeink közül a kultúrotthonok. Amíg 1949-ben az egész ország területén csupán 74 kultúrotthon volt, addig jelenleg csupán Baranya megyében 93 a kultúrotthonok száma. Az elmúlt év végén Baranyában négy kultúrotthont avattak fel, köztük két járási: a sásdi és a siklósi járási kultúrházat. Járási kultúrházaink száma ezzel négyre emelkedett. Befejezéshez közeledik a selyei járási kultúrház építése is.

A sásdi kultúrházat december 25-én, a siklósit pedig az év utolsó napján avatták fel. Mindkét helyen zsúfolásig megtelt az avatás alkalmaával a nagyterem. A siklósi dolgozók nem győztek gyönyörködni a falakon elhelyezett szebbnél-szebb képekben, amelyek szocialista építésünk, szépülő hazánk egy-egy részét ábrázolják. Nagy hatással volt a látogatókra Platthy György „Betongyűrű-építés" című képe, amely a Budapest—Pécs között épülő műút készülésének egyik pillanatát tárja elénk. Ugyancsak dicséretre méltó alkotás az alsószentmártoni tanító, Simon Béla „Brigádvezető" című portréja.

Járási kultúrházainknak kettős feladatuk van. Egyrészt szervezniök és vezetniök kell a járási székhelyen folyó kultúrmunkát, másrészt minden téren — úgy szakmailag, mint politikailag — irányítaniok kell a járás kultúrotthonainak munkáját. Segítenie kell — mint ahogyan azt a szigetvári és mohácsi kultúrház végzi — a falusi kultúrcsoportokat, különösen azokat, amelyeknek nincs megfelelő vezetőjük. E téren ki kell emelni a szigetvári Papp Jánosné, a mohácsi Bacsa László és Seres Sándor elvtársak odaadó munkáját. Ezeknek az elvtársaknak nagy részük van abban, hogy a körzeti bemutatókon a csoportok — mint a szajki vagy nagynyárádi színjátszók — igen szépen szerepeltek.

Pártunk és kormányzatunk állandó támogatása megkönnyíti kultúrotthonaink vezetőinek feladatuk elvégzését, azt, hogy a kultúrforradalom elhatározásivá váljanak, hogy hozzájáruljanak a nagy cél eléréséhez: „A technika minden csodája, a kultúra minden vívmánya, a nép közös tulajdonává váljék."

Borjáti József
MT népműv. oszt. kultúrotthon előadó.

Megfogadták Rákosi elvtárs útmutatását

Rákosi elvtárs az országgyűlésen tartott beszámolójában a növénytermelés hozamáról beszélve rámutatott: különösen fontos, hogy az idei gabonavetés tervét, melynek teljesítéséhez a rossz időjárás következtében néhány százalék még hiányzik, az utolsó holdig teljesítsük.

Néhány termelőszövetkezetünkben megfogadták Rákosi elvtárs tanácsát és igyekeznek behozni a vetésben, mélyszántásban való lemaradásukat. Negyedikén — vasárnap éjjel — Nagy harsány község határa is megélénkült. A Ságvári Endre termelőszövetkezet 42 holdas táblájáon pöfögött a traktor, kihasználták az éjszakai fagyot és vetés alá szántottak. Még hűlő reggel is folyt a szántás, de a szövetkezet tagjai nem várták meg, hogy a traktor végezzen a szántással, befogták a lovakat és fogasolták a frissen szántott földet a vetőmag alá. Utánuk kézzel szórták a gabonát és ismét elboronálták a friss, fekete földet. Egyszerre ment minden munka, a tsz tagjai lelkesen dolgoztak egész napon keresztül úgy, hogy mire a nap lemenőben volt, már örömmel néztek végig a 42 holdas táblán, végeztek a vetéssel és ezzel teljesítették vetéstervüket.

A babarci termelőszövetkezet tagjai is igyekeznek behozni lemaradásukat. Január másodikán mintegy 80 ember kezdett munkához a 62 holdas táblán, szántottak a lovaikkal, de ott volt segítségükre a gépállomás traktora is. Ezen a napon nem lehetett munka nélkül embereket látni a községben. Lelkesen harcoltak a vetés befejezéséért valamennyien, de a sok közül is példamutató munkát végzett Volfart János tsz tag. Már kora hajnalban kint volt a földön, sötét volt, amikor az ekét a földnek engedte. De a hazaindulásnál is utolsó volt. A közös erő eredményeként vasárnap délre már végeztek a 62 hold felszántásával és elvetésével.

Hatalmas küzdelem várható a kézilabda-terembajnokság következő fordulóján

Szombaton délután folytatódnak a kézilabda terembajnokság és a megyei és városi röplabdabajnokság küzdelmei. A kézilabdabajnokság kiemelkedő eseménye lesz a Haladás—Petőfi női és a Honvéd—Ped. Haladás férfi találkozó. Az elmúlt heti fordulóban látottak alapján valamennyi találkozó érdekesnek ígérkezik és valószínűleg ismét igen komoly küzdelmeket látbatunk, sok meglepetés születhetik.

Hosszabb szünet után szombaton és vasárnap ismét több sportesemény lesz Pécsett. Szombaton barátságos birkózóverseny, vasárnap pedig ökölvívás lesz a Nagy Lajos gimnázium dísztermében. Nagy érdeklődés várható a párbajtőrvívó versenyen is.

Szombati sportműsor:

Vívás: „Vívók a békéért" egyéni párbajtőrvívóverseny az Ötösa Szövetség rendezésében. Egyetemi Sportcsarnok. 12 óra.

Kézilabda: Pécsújhegyi Bányász—Ped. Haladás II. tartalék női. Vörös Lobogó—Dózsa I. o. férfi. Haladás—Pécsbányatelepi Bányász I. o. férfi. Haladás—Petőfi I. o. női. Ped. Haladás—Honvéd I. o. férfi. A mérkőzések délután 16 órakor kezdődnek a Vasutas Sportcsarnokban.

Röplabda: Tanítóképző—Janus Pannonius városi bajnokság női 17. Pécsbányatelepi Bányász—Haladás megyei bajnokság női 18. Építők—Petőfi megyei bajnokság férfi 19. Haladás—Építők városi bajnokság férfi 20. Egyetemi Sportcsarnok. Dózsa—Vörös Meteor megyei bajnokság női 15, MTSE—Honvéd városi bajnokság férfi 16. Bástya—MTSE megyei bajnokság férfi 17. P. Lokomotív—Ped. Haladás városi bajnokság férfi 18.

Birkózás: P. Dózsa—P. Honvéd barátságos mérkőzés. Nagy Lajos gimnázium 16.

* A járási asztalitenisz bajnokságok szombaton és vasárnap kerülnek lebonyolításra a járási székhelyeken.

Várkői Ferenc nyilatkozata a tornasportról

Az OTSB és a SZOT az elmúlt héten Budapesten értekezletet tartott, melyen értékelték a tornasport elmúlt évi fejlődését és az elmúlt évben szerzett gazdag tapasztalatok alapján kijelölték azt az utat, amelyen tornasportunknak kell az 1953-as évben haladnia. Ezen az értekezleten városunk képviseletében résztvett Várkői Ferenc, aki beszámolójában a következőket mondotta: „A torna még soha nem tapasztalt fejlődésen ment keresztül az elmúlt évben, így országos, mint helyi viszonylatban. Legjobban bizonyítja ezt, az olimpián szerzett két győzelmünk. Világviszonylatban is az elsők közé tartoznak. Elsportunk az OTSB-től és a SZOT-tól felmérhetetlen támogatási kapott az elmúlt évben, de tömegsportunk fejlesztésére is hatalmas súlyt helyeztünk. A SZOT alapfokú tornászbajnoksága igen nagy tömegeket mozgatott meg. Ma már olyan nagy utánpótlásunk van, hogy nyugodtan tekinthetünk a jövő felé, mert minden követelménynek eleget tudunk tenni. Városunk tornasportja országos viszonylatban Budapest után az első helyen áll. A legutóbbi országos versenyben 48 induló közül 24-en pécsiek voltak. Az eredmények mellett azonban vannak hiányosságok is.

A SZOT vezetősége eléggé elzárkózott a sport fejlesztése elől. Az elkövetkező évben még nagyobb támogatást kérünk a SZOT vezetőségétől. Főleg erkölcsi segítséget várunk.

Ha most minden vezető tisztán fogja látni feladatait, akkor még nagyobb eredményekről számolhatunk be, büszkén jelenthetjük az OTSB-nek, hogy feladatunkat megoldottuk, a tornasportot valóban a tömegek sportjává tettük városunkban — fejezte be nyilatkozatát Várkői Ferenc.

Szovjet módszereket vitat meg a tormási iskolakörzet módszertani munkaközössége

A Közoktatásügyi Minisztérium által „Az iskolai módszertani munkaközösségek szervezéséről és feladatairól" kiadott nagyfontosságú utasítás komoly jelentőségét átérezve október hó 25-én kezdeményező módon — megyénkben, talán az egész országban először — iskolakörzeti viszonylatban megalakítottuk a tormási iskolakörzet módszertani munkaközösségét. Az iskolakörzet (Tormás, Baranyajenő, Baranyaszentgyörgy, Szágy) nevelői öt-hat kilométeres körzetből, önként, lelkes szocialista nevelői hivatástudatuk kifejezéseként vállalták havonként munkaközösségi értekezletek tartását, az értekezleteken tevékeny munkásság kifejtését. Tanítási munkanap kiesésének elkerülése céljából szombaton délután és vasárnap egész nap, aktívan, komoly szakmai-ideológiai elmélyüléssel veszünk részt a megbeszéléseken.

Iskolakörzetünk módszertani munkaközösségének célja oktató-nevelő munkánk szocialista módszerelnek kialakítása. Iskolakörzetünkben csak kis iskolák vannak (a legnagyobb iskola három tanerős), így különös jelentősége van kezdeményezésünknek. Érezzük, hogy a komoly, de szép feladatokat csak jól összehangolt, lelkes nevelői kollektívával valósíthatjuk meg. A cél eléréséhez felhasználjuk az élenjáró szovjet pedagógia elméletének és a szovjet pedagógusok gyakorlati munkájának tanulmányozását, valamint a magyar pedagógia haladó hagyományait és legjobb pedagógusaink élenjáró tapasztalatait. Munkaközösségi munkánkkal kívánjuk kialakítani iskolakörzetünk iskoláin belül az egységes oktató-nevelői eljárásokat. — Foglalkozunk az élenjáró tapasztalatok összegyűjtésével, ezek átadásával, kikísérletezésével és kezdeményező jellegű újításokkal.

Ezidáig két értekezletet tartottunk. Az értekezlet tárgya: matematika tanítás az általános iskolában. Elméleti előadás keretében megbeszéltük a korszerű számtanóra felépítésének módját. Értékeltük és iskoláinkra alkalmaztuk a közoktatásügyi minisztérium „Matematika" módszertani levelét. Részletesen megvitattuk a számtan tanításánál jelentkező formalista oktató munkát. Határozati pontokban rögzítettük feladatainkat a formalizmus megszüntetése érdekében. Bemutattuk és átadtuk egymásnak a számtan—mértan tanításához készített szemléltetési eszközöket. Megvalósítandó határozati javaslatot hoztunk a tanulók numerikus számolási készségének fejlesztésére. Vita keretében kiemeltük a hazafias nevelés lehetőségét a számtan tanításánál. Értekezletünk legnagyobb jelentőségű mozzanataként a körzetünkbe meghívott Földesi Ferenc kaposszekcsői matematika tanár kartársunk irányításával közösen kidolgoztuk az általános iskola VIII. osztályos algebra tankönyv példatárának nehezebben megoldható feladatait. Most már szilárd ismeretekre és jártasságra tettünk szert az algebrai szöveges példák megoldásában, ezeknek a tanulókkal való megértésében. Különösen hasznos volt ez a munkamódszerátadás ismeretfelújítás idősebb kartársaink számára. Az algebra tanítása közben esetleg még előforduló nehézségek megoldására Földesi kartársunk írásban ad segítséget. Az értekezleten elhatároztuk, hogy iskolakörzetünk iskoláinak VIII. osztályos tanulói évenként kétszer matematika versenyre hozzuk össze. Ezzel igyekszünk tanulóink matematikai ismeretét magasabb fokra emelni. Mi nevelők ezen feladatok megvalósításával kívánjuk szocialista építésünk ügyét elősegíteni.

Második értekezletünket (december 6—7) a magyar nyelv és irodalom köréből tartottuk. Elméleti előadás keretében bemutattuk a jó módszeres irodalmi óra levezetésének módját. Értékeltük a közoktatásügyi minisztérium „Magyar irodalom" című módszertani levelét. Alaposan megvizsgáltuk és tisztáztuk az irodalmi óráinkon jelentkező sematizmus jelenségét. Értékeltük, megvitattuk és iskoláinkra vonatkoztattuk „Az országos irodalomtanítási konferencia" előadások anyagát. Gyakorlatban bemutattuk, hogyan kell megvalósítani a tartalom és forma egységét. Ezen lényeges szempont megvalósítására példaként feldolgoztuk Darvas József „Iskolázás" című olvasmányát és Arany János „Toldi" II. énekét. Megbeszéltük, hogyan szolgálhatjuk az igazi hazafiságra nevelést irodalmi óráinkon. Összeállítottuk a kötelező és ajánlott olvasmányok jegyzékét. Elhatároztuk, hogy ebben az évben három irodalmi délutánt rendezünk a tanulókkal. A tanulók szókincsének gyarapítására a tanulókkal „szókincsgyűjtő" füzetet vezettetünk.

A nyelvtan tanításának helyes módszerét Tantó István pécsi úttó kartársunk mutatta be. Előadásában igen sok jó módszertani fogást gyakorlati tapasztalatot adott számunkra. Bemutatta az általa szerkesztett szemléltető állványt, amelyet január 5-ig a tormási iskola az iskolakörzet iskolái számára is elkészített. Tantó kartársunk személyesen is részt vett a szegedi nyelvészeti kongresszuson és a kongresszus lényeges megállapításait is ismertette a körzet nevelőivel.

Lelkes hangulatban, anyanyelvünk és a magyar irodalom tanítása iránti szeretetünk elmélyítésével, sok gyakorlati tapasztalattal gazdagodva fejeztük be értekezletünket.

Megmozdulásunk komoly jelentőségét a helyi pártszervezettel, a tanáccsal és a Szülői Munkaközösséggel is tudatosítottuk. Iskolakörzetünk eddigi munkaközösségi munkája nagy mértékben emeli egyrészt tanerős iskoláink nevelőinek szakmai felkészültségét és ezzel tanulóifjúságunk magasabb tanulmányi színvonalának elérését.

Maróti György
körzeti igazgató.

BUTOROZOTT szobát keresek belvárosban azonnalra, magános férfi részére. Jelige „Vállalati dolgozó". 89

JÓ ÁLLAPOTBAN lévő, használt, zománcos vaskályha eladó. Budai Nagy Antal-u. 13. I. ajtó. (Volt Tábornok-utca). 67

HÍREK

SZOMBAT, JANUÁR 10

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Vilmos. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szombat estig: Felhős idő, sok helyen havazás, havaseső, élénk északi-északkeleti szél. A hőmérséklet lassan tovább csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szombat reggel mínusz 1—mínusz 4 fok, délben mínusz 1—plusz 2. A várható napi középhőmérsékletek január 10-én, szombaton 4 fok alatt lesz.

ORVOSI ÜGYELET

A Megyei Rendelőintézet a biztosítottak részére ügyeletes szolgálatot tart f. hó 11-én a következő orvosokkal sürgős esetben: I. tömb: A város nyugati fele, Sztálin u., Széchenyi-tér, Bem utca, Bajcsy Zs. u. és a Siklósi úttól nyugatra (Pellérd felé) eső részen: dr. Csacskó Lajos, lakik: Belgrád u. 2. Tel: 27-29. II. tömb: a város keleti fele (Pécsvárad felé): dr. Várkonyi Mária, lakik: József utca 17 Tel: 16-23. — III. tömb: Gyárváros, Üszög, újhegyi rész: dr. Wiesler Magda, lakik: Fürst Sándor u. 4. Tel: 21-63. — Az orvosi ellátásra szoruló járóképes betegek délelőtt 9—10 és délután 4—5 között keressék fel lakásán az orvost, mert más időpontban a fekvő betegeket látogatja.

— **A Pécsi Orvostudományi Egyetem és az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete** Pécs-Baranyai Területi Bizottságának Tudományos Szakosztálya f. hó 12-én, hétfőn délután 6 órakor az I. sz. Sebészeti Klinika tantermében tartja X. Tudományos Ülését, a következő programmal: 1. Jakab Irén: Gyermekkori agytrophia aphasiával (bemutatás). 2. Szutrély Antal: Enteritis regionalis operált esete (bemutatás). 3. Kudász József: Műtéttel gyógyult mitralstenosis (bemutatás).

FÜRDŐSZOBA KÁLYHA, új eladó. Pécs, Kazinczy-u. 2. 93

EGY használt rekamié eladó. Megye-u. 19.

EGY sertés továbbhizlalásra eladó. Ady Endre-u. 26 108

KINYITHATÓ asztal, 6 szék és tizenkétszemélyes kerek asztal eladó. Szilágyi Dezső-utca 5. Dréher. 77

TELEPES rádió, Orion 444 B., 4 lámpás készülék eladó. Kovács Gábor, Mecsekalja, Pinsz hízlalda. 81

KERESEK olyan főzőmindenest, aki 2 tagú vidéki dolgozó háztartásánál elhelyezkedne. „Megbízható" jeligére. 74

SZOBAFESTŐT és mázolót, valamint tetőfedőket felveszünk. Pécsi Épületkarbantartó Vállalat, Alkotmány-utca 14. 24

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-12 és 19-40
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES BEZSŐ

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány. Szelvénybérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Pilótaszerelem (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Szivárvány Szlovákia felett (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Holnap mindenki táncra perdül (fél 5, fél 7, 9 órakor)

*

Szombaton opera és operett délután a Pécsi Nemzeti Színházban (délután fél 5 órakor)

Vasárnap ünnepi Kodály hangverseny a Pécsi Nemzeti Színházban (délelőtt 11 órakor) és a Doktor Sándor kultúrházban (este fél 8 órakor)

Hétfőn ünnepi Kodály hangverseny a Pécsi Nemzeti Színházban (este fél 8 órakor)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — VASÁRNAP, 1953 JANUÁR 1.

A MAI SZÁMBAN:

Tiltakozunk Ethel és Julius Rosenberg ítéletének végrehajtása ellen. (2. o.) — A „Dunántúli Napló" elintézte. (2. o.) — A Minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa határozatot hozott a kollektív szerződésekről. (3. o.) — Hétéves az Albán Népköztársaság. (3. o.) —Kodály Zoltán köszöntése (6. o.) — Kultúrélet a kökönyösi vájáriskolában. (6. o.) — A párt Alsómocsoládon sem tűri a bírálat elfojtását. (7. o.)

Alkalmazzuk gyakorlatban a pártoktatás anyagát

„Pártunk egész tagsága és mindenekelőtt a pártaktíva tanulmányozza megkülönböztetett gonddal és elmélyüléssel a kongresszus okmányait és Sztálin elvtárs lángeszű útmutatásait, amelyek felmérhetetlen jelentőségű segítséget nyújtanak a mi népünk számára is a szocializmus építésének minden területén" — mondja ki a Központi Vezetőség 1952. október 23-i határozata.

A Központi Vezetőség határozata óta megyénk területén is szép eredményeket értünk el a pártoktatásban; javult a párttagság felkészültsége, tökéletesedtek propagandistáink módszerei, megszilárdult a fegyelem és megnőtt a pártonkívüliek érdeklődése a pártoktatás iránt.

Ez azonban korántsem jelenti azt, hogy a pártoktatás terén megyénkben már minden rendben van, ölbe tehetjük kezünket és megpihenhetünk eredményeinken. Ellenkezőleg, a kivívott sikerek arra kell, hogy serkentsenek minden propagandistát és hallgatót, hogy keményen folvegyék a harcot további fejlődésünk fékje: a gyakorlati élettől elvont, céltalan problématizálgatás, magolás, a hamis azonosságkeresés és vulgarizálás ellen.

„A pártoktatás egyik fő hiányossága — állapította meg 1952. június 5-i határozatában a Politikai Bizottság, — *hogy a hallgatók jelentős része nem dolgozta fel kellő alapossággal a tananyagot, ezért is a csoportos foglalkozásokon a napi kérdések túl részletes tárgyalása a gyakorlati példák sokasága miatt gyakran háttérbe szorultak az elméleti és elvi kérdések".* Ezt a hibát az idei pártoktatási évben sikerült kiküszöbölni. Propagandistáink és hallgatóink alaposabb felkészültsége lehetővé teszi a kérdések magas elvi színvonalon történő megvitatását, ami kétségtelen jelentős fejlődést jelent a tavalyi pártoktatáshoz képest. — Egyes politikai iskolákon és konferenciákon azonban, különösen ott, ahol a propagandista hiányos felkészültsége erre lehetőséget nyújt, a hallgatók megelégedenek azzal, hogy szinte szóról-szóra elmondják a brosúra szövegét, vagy pedig olyan kérdések megvitatására fordítják az idő javarészét, amelyek nem tartoznak szorosan a kérdéshez, nem a kérdés lényegét képezik és semmiféle gyakorlati jelentőségük számunkra még nincsen, csupán arra jók, hogy a legfontosabb kérdésekről elterelják a figyelmet. Különösen szembetűnő volt ez a „Szovjetunió új ötéves terve hatalmas lépés a kommunizmus építésének útján" című anyag feldolgozásakor. A politikai iskolák és konferenciák nagy részénél tévesen vagy hiányosan tárgyalták meg a leglényegesebb kérdéseket: a falu és város, a szellemi és fizikai munka közötti különbség megszüntetését, a kolhoztulajdonok össznépi tulajdonná való alakulását, stb. Helyette olyan kérdéseken nyargaltak: „Mi lesz az a gazdasági szerv, amely szét fogja osztani a termékeket a kommunizmusban?" — és ehhez hasonlókon. Amilyen helytelen a gyakorlati tényekben való elmerülés, ugyanolyan tűrhetetlen az elvi kérdések öncélú tárgyalása, illetve egyes harmad- és negyedrangú kérdéseknek a főkérdések rovására történő szőrszálhasogató boncolgatása.

A Politikai Bizottság június 5-i határozatában első feladatként jelöli meg: az SZKP történetének tanulását *„szorosan össze kell kapcsolni pártunk vezetőinek, a marxizmus-leninizmusnak a sajátos magyar viszonyokra való alkalmazását tükröző írásainak a párt- és kormányhatározatoknak tanulmányozásával".* Különösen vonatkozik ez a XIX. kongresszus anyagának tanulmányozására. Általános gyakorlat, hogy az elvtársak pontosan felsorolják mit és hol építenek a Szovjetunióban, miből mennyit fognak termelni az ötödik ötéves terv végén, — ami helyes, — de nem látják meg mindezekben hogyan nyilvánul meg a szocializmus gazdasági alaptörvénye és így kellő elvi tisztánlátás hiányában nem csoda, ha a magyar viszonyokra ugyanazt alkalmazni nem tudják, nem látják, hogyan valósul meg a mi népgazdaságunkban is ugyanaz a törvény. A pécsváradi járás propagandistáinak értekezletén az elvtársak pontosan elmondották, hogy a Szovjetunióban ennyi és ennyi hektáron vezetik be az öntözéses gazdálkodást és ennek következtében a búzatermés hektáronkénti átlaga hány mázsával emelkedik, de nem gondoltak arra, hogy ugyanannak a gazdasági törvénynek a megvalósítása érdekében mit tehetnének ők, hogyan használhatnák fel például öntözésre a Karasica vizét.

Kincli elvtárs, vasutas, az egyik konferencián igen sok adattal támasztotta alá hogyan harcolnak az üzemek kapacitásainak maximális kihasználásáért a Szovjetunióban, de egyetlen szóval sem emlékezett meg arról, hogyan használják ki a pécsi vasútigazgatóság területén a gépek, teherkocsik, stb. kapacitását és ő ennek érdekében mit tesz.

„A legközelebbi hónapok és esztendők ideológiai munkájának jelentékeny részét arra kell fordítanunk, hogy Sztálin elvtárs korszakalkotó művét: „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban", valamint Sztálin elvtárs nagyjelentőségű útmutató beszédét és a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának anyagát pártunk és államunk egész tevékenységének vezérfonalává tegyük a gondos feldolgozásuk után a mi viszonyainkra alkalmazzuk" — mondotta Rákosi elvtárs. Éppen ezért propagandistáinknak egyik legfőbb feladata megtanítani pártlagjainkat és dolgozóinkat helyesen megítélni a tanult anyag lényegét, segítsék tisztázni az elvi kérdéseket, megkeresni azokat a törvényszerűségeket és törvényeket, amelyek a mi gazdasági és politikai életünkben is érvényesülnek, hassanak oda, hogy az így megállapított elvi tételt a kommunisták és a politikai iskolák összes hallgatói cselekvésük vezérfonalává tegyék. Igen sok propagandistánk szép eredményeket tud már felmutatni ezen a téren. Jáhn elvtárs konferenciáján, amikor a Szovjetunió ötödik ötéves tervét tárgyalták, rámutattak arra is, milyen gondot fordítanak a Szovjetunióban a szén kokszolására. A konferencián résztvettek az SZMT dolgozói is. Rámutattak arra, hogy a rossz, palás szén zavart okoz a Kokszművek termelésében, nem tudnak egyenletes gázt szolgáltatni a Porcelángyárnak, ennek következtében nő a Porcelángyár selejtje, késések állhatnak be a népi demokráciák felé irányuló exportszállításokban, és így a rosszminőségű szén termelése kihathat azok tervgazdaságára is. Éppen ezért a következő napokban röpgyűléseket szerveztek az aknákon, a szakszervezeti bizalmiaknak pedig feladatul tűzték ki a fokozottabb harcot a szén minőségének megjavításáért.

A XIX. kongresszus anyagának tanulmányozása hatalmas segítséget nyújthat ötéves tervünk teljesítéséhez, ha propagandistáink kitartó nevelőmunkával, a pártoktatás eszmei színvonalának további emelésével, az elmélet és gyakorlat helyes összekapcsolásával elérik azt, hogy minden párttag és politikai iskolai hallgató a tanultakat, a belőlük levont következtetéseket a saját területén következetesen alkalmazza.

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

Holnap megkezdi műsorát a Magyar Rádió pécsi studiója

Országépítő ötéves tervünk újabb létesítményével gazdagodik holnap városunk, megyénk dolgozó népe: megkezdi munkáját a pécsi rádiós-studió. Holnaptól kezdve mindennap este fél 6-tól 7 óráig másfélórás önálló műsort hallgathatunk az 1340 kilociklusu 223 egész 8 tized méteres hullámhosszú adóállomáson.

A műsorban a pécsi rádió hírekben, riportokban számol be naprólnapra a megye életéről: — a bányák, üzemek termeléséről, ipari munkásságunk, a dolgozó parasztság életéről. Beszámol a rádió megyénk kulturális, művészeti életéről: — az egyetemről, iskolákról, a pécsi Nemzeti Színházról. A műsorban rendszeresen szerepelnek a Magyar Irószövetség pécsi csoportjának tagjai, a színház művészei, a különböző pécsi zenekarok, énekkarok és énekesek, valamint megyénk kultúrcsoportjai.

Ezenkívül a pécsi rádió, szerb, horvát nyelven minden nap szól megyénk délszláv lakosságához, és délszláv népzenét, kultúrműsorokat sugároz.

Hétfőn este fél 6 órakor tehát felhangzik megyénk rádiójának szignetje és megszólal a bemondó: „Itt a pécsi rádió beszél."

Bükkösd község versenyre szólítja megyénk dolgozó parasztságát

Bükkösd község dolgozó parasztjai Gerő és Rákosi elvtársak beszéde után, gazdagyűlésen beszélték meg, hogyan tudnák állataikat veszteségmentesen, jó kondícióban átteleltetni. A gazdagyűlésen többen a silózási terv túlteljesítését vállalták. — Tóth József tízholdas dolgozó paraszt azt vállalta, hogy alkalmazza a szalmafeltárást és 1953. évi baromfibeadási tervét március 31-ig 100 százalékra teljesíti. Végül a község dolgozó parasztjai készítettek egy versenyfelhívást, melyben az alábbiakat vállalják:

Vállaljuk — írják a bükkösdiek, — *hogy minden alkalmas állatnál bevezetjük az egy évarzás alatti kétszeri fedeztetését. A született borjakat kivétel nélkül felneveljük és a szaporulat 80 százalékára szerződést teszünk.*

A sertéseknél jelenleg 12 százalékos malacelhullási százalékot öt százalékra kívánjuk csökkenteni azzal, hogy a sertéstállóban és környékén nagyfokú tisztaságot tartunk, időnként fertőtlenítjük az ólakat, a malacoknak egyhetes kor után már szilárd takarmányt (árpát) adunk, védjük testi épségüket.

A községi tanács a mezőgazdasági állandóbizottság tagjaival időnként ellenőrzést tart a bejelentett adatok helyességéről, állandóan ellenőrizzük a kulákok állatállományának fejlesztését és azok átteleltetését. Igéretet teszünk, hogy a takarmánykészletek növelése céljából alkalmazzuk a mezsgye szalmafeltárást és a gyorssilót készítését.

A továbbiakban vállaljuk, hogy az 1953. első félévi szarvasmarha és hízottsertésbeadási kötelezettségünket túlteljesítjük. Vágómarhából március 31-ig 200 százalékra és hízottsertésből 150 százalékra teljesítjük beadási tervünket.

A fenti szempontok alapján teszszük meg vállalásunkat és versenyre hívjuk a pécsi járás és megyénk községeit, dolgozó parasztjait, kérjük csatlakozzanak minél többen versenyfelhívásunkhoz, biztosítsuk állataink zavartalan átteleltetését. Mi igyekszünk úgy dolgozni, hogy vállalásunkat ne csak teljesítsük, hanem túl is teljesítsük.

Bükkösd község dolgozóinak nevében:

Schweitzer József
egységes pártszervezet titk.
Komáromi Antal VB-elnök,
Ferenci József
dolgozó paraszt.

Eredményes takarékosság István-aknán

Széntermelésünk fokozása mellett nem szabad megfeledkezni az anyagtakarékosságról sem. Gerő elvtárs legutóbbi Központi Vezetőségi ülésen élesen rámutatott arra, hogy *„...sikeresen fejleszthessük tovább egész népgazdaságunkat, minden téren a legszigorúbb takarékosságot kell megvalósítani."*

István-akna egyes munkahelyén ezt szem előtt is tartják. Szlavek Antal frontmester nem tűri a csapaton belül a pazarlást. Pétermann György a csapat egyik tagja ezt mondta:

— *Nálunk a fejtésben eleinte sok fát adtak be, nem tudtuk elhasználni és ezáltal a fa az öregfejtésben maradt. De ma már ez nem fordul elő, mert figyelmeztettük a faadókat. Mostanában sokszor megtörténik az is, hogy kiszedjük az öreg pillért és átrakjuk az új pásztába.*

Pétermann elvtárs, mint párlcsoportvezető a fejtésben tudja mi a kötelessége és nem feledkezik meg Gerő elvtárs beszédéről. A fejtésükben nem lehet találni egy használható fát sem elmaradva az öregpásztában. Ha egyes dolgozók munkahelyén nincs megfelelő fa, elmennek keresni, mert hogy hosszabb fát vágjanak el hiába.

A helyes anyagtakarékosságra nemcsak a fejtésekben találhatunk jó példát, hanem Dorozsmai Ferenc és Villányi Ferenc csapatában is. Az utóbbi napokban kisvasút süllyesztési munkára osztották be őket. Azelőtt a süllyesztésnél az öreg talpfákat nem használták fel semmire. Ők azonban a sínszegeket és a régi talpfákat is újból felhasználták.

Schuták János főbányamester egy hónapja dolgozik István-aknán. Elmondta, hogy már az első napokban nagy súlyt fektetett az energia takarékosságra.

— Amikor először leszálltam István-aknán a bányába, elsőnek a sűrített levegő pazarlását vettem észre. Másnap szóltam a csőszerelőknek, hogy a csöveket vizsgálják meg mindenhol és ahol szökik a levegő, sürgősen javítsák meg.

Schuták János főbányamester egy leszállt a bányába, akkor már azt tapasztalta, hogy sehol sem „fújnak" a légvezetőcsövek.

A fenntartó csoportoknál is szép eredmények születtek az anyagtakarékosságban, amióta Schuták elvtárs István-aknára került. Eddig az egyszer már használt deszkadarabokat a pala közé keverték és a palahányóra küldték. Ez az utóbbi időben megszűnt. A régi deszkadarabokat az új deszkával együtt újra felhasználják a fenntartó csapatok.

Közel két millióval szállítottak több utast a pécsi Közlekedési Vállalat dolgozói 1952-ben

Évről-évre több villamos és autóbusz segítségével bonyolítják le a Pécsi Közlekedési Vállalat dolgozói Pécs város és a környező bányavidék utasforgalmát.

Az elmúlt évben két villamossal és öt autobusszal gazdagodott a vállalat gépparkja, de ennél sokkal nagyobb mértékben emelkedett az utasok száma: 1951-hez viszonyítva félmillióval nőtt a villamoson és 1.339.000-el az autobuszon közlekedők száma. A kilométereket számítva pedig 272.000 kilométerrel tettek meg többet a vállalat járművei, mint 1951-ben.

Az ötéves terv negyedik esztendejében tovább bővül a Közlekedési Vállalat kocsiparkja. Az év folyamán nyolc „Ikarus 60" érkezik, amely további másfél millió dolgozó kényelmes közlekedését teszi lehetővé.

Az elmúlt héten kijelölték a jövőben Pécsen keresztül Mecsekaljától Mecsekszabolcsot összekötő trolibusz gépházhelyiségét is. A jövő hét elején érkező két mérnök irányításával ide szerelik be azt az 1952-ben már rendelkezésünkre bocsátott áramátalakító berendezést, amely a város trolibuszhálózatát látja el villamosárrammal.

Békebizottsági tagok harca a selejt ellen

Az új év első napjaiban a pécsi Porcelángyárban lelkes versenyt indítottak a sajtolóműhely békebizottsági tagjai magasabb termelési eredmények elérésére. Példájukat a másik üzemrészekben, újabb 10 békeharcos követte, akik a maguk műhelyében is többtermelésre buzdítják a dolgozókat. Az eredmény nem maradt el. Január első hetében több, mint huszan teljesítették 200 százalék felett tervüket, akiket aztán a békebizottsági tagok falitáblán és hangoshíradón népszerűsítettek a gyár többi dolgozói előtt.

A békebizottságok tagjai a többtermelés mellett most a minőség fokozott javítása érdekében műhelyről műhelyre, munkapadtól-munkapadig felkeresik a dolgozókat. Felvilágosítják őket arról, hogy azzal, ha csak a többtermelésre törekszenek, viszont egyes munkafolyamatokat kihagynak, felületesen végeznek el, selejtes termelésükkel nagy kárt okoznak népgazdaságunknak. Azokon a munkahelyeken pedig, ahol nincs minőségi átvételező, a békebizottsági tagok maguk ellenőrzik dolgozó társaik munkáját. Bár csak pár nap múlt el a békebizottsági tagok kezdeményezése óta, jó munkájuk nyomán a selejt elleni harcban máris szép eredmények születtek: Szamácz Ferenc, Stemler József, Szépíró János, Tomasits István égetők 7.48-ról 2.7 százalékra csökkentették a selejtet.

Ugyancsak a békebizottsági tagok selejtelleni küzdelmének eredménye az is, hogy ebben az évben — péntektől — nyolc, jobb minőségi munkát elősegítő újítást nyújtottak be a Porcelángyár dolgozói.

Nagysikerű Petőfi-ünnepséget tartottak

A Magyar Írók Szövetsége Pécsi Csoportja az Irodalomtörténeti Társaság és a városi tanács közös rendezésében pénteken délután öt órakor zsúfolt színházi nézőtér előtt került sorra Petőfi Sándor 130. születésének évében rendezett ünnepség.

Megemlékező beszédet Csorba Győző pécsi költő mondott. Csorba Győző kitűnő előadása még élőbbé, elevenebbé tette a népért küzdő, a néppel tüzön-vizen át kitartó nagy forradalmár költő emlékét. Beszédét a pécsi Nemzeti Színház művészeinek és a Déryné színjátszó stúdió tagjainak szavalatai egészítették ki. Különösen nagy művészi erővel tolmácsolták Petőfi verseit: Kálmán György, Miklós Klára és Haasz Miklós. Sajnálatosan gyenge volt azonban Major Pál szavalata.

A műsor első felében közreműködött még Csáki Nándor vezényletével a honvédzenekar.

A második részben Kovács Anni és D. Kovács József nagy sikerrel énekeltek dalszámokat a János vitézből. Illyés Gyula „Két férfi" című filmregényéből Örsi Ferenc pécsi író írt színpadra részleteket. Buss Gyula Petőfit alakította, Kálmán György Mészáros Lázár tábornokot, Bakos László pedig Bem apót személyesítette meg. A jelenetet Orbók Endre rendezte. Elmondhatjuk, hogy sikerrel oldotta meg feladatát, csak a végső jelenet befejezetlensége róható fel hibájául. Buss Gyula némajátékát nem támasztotta alá, sőt alászta az illúzióromló technikai felkészültség, az „ágyudörej" dobhangja.

A Petőfi-ünnepély közönsége nagy tetszéssel és megelégedéssel fogadta a kitűnően sikerült ünnepi előadást és az azt kísérő műsort.

A békéért folyó harc nagy programmja

A Népek Békekongresszusa, amely nyolc napig ülésezett Bécsben befejezte munkáját. E nyolc napon a jóakaratú emberek milliói, akiket nyugtalanít a világ békéjének sorsa, türelmetlenül várták a híreket Ausztria fővárosából mert koruknak nincsen égetőbb problémája, mint az, amelyet Bécsben megvitattak — a béke megszilárdításának problémája.

A Bécsben lefolyt kongresszus hangja — a föld valamennyi becsületes emberének hangja, mindazoké, akik egyesítik erőfeszítéseiket, hogy elzárják a háború útját. A kongresszus a világ népeihez intézett felhívásában és az öt nagyhatalom kormányához intézett felhívásában megadta a békéért folyó harc lelkesítő programmját. E programm életereje abban rejlik, hogy megfelel az összes népek érdekeinek. *„Elég volt a városok és falvak lerombolásából!* — hangzik a világ népeihez intézett felhívás. — *Elég volt abból, hogy tömegével gyártsák a gyilkos fegyvereket! Elég volt a gyűlölség szításából és a háborús uszításból! Legfőbb ideje, hogy tárgyaljunk egymással! Legfőbb ideje, hogy megegyezzünk egymással!"*

A kongresszus, az egész haladó emberiség véleményét kifejezve, felhívja az öt nagyhatalom kormányát, amelyektől oly nagy mértékben függ a világ békéje, hogy haladéktalanul kezdjenek tárgyalásokat a békeegyezmény megkötése érdekében. Már 600 millió férfi és nő erősítette meg aláírásával azt a követelést, hogy az Egyesült Államok, a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, Nagybritannia és Franciaország indítsanak tárgyalásokat a Békeegyezmény megkötése céljából.

A kongresszus részvevőinek figyelmét egyetlen fontos nemzetközi kérdés sem kerülte el. Minden népet nyugtalanasággal tölt el az, hogy Koreában már több, mint két éve folyik a vér, hogy a koreai városok hamuvá válnak és a háború tüzében elpusztulnak az ősi kultúra emlékei. *„Követeljük, hogy Koreában haladéktalanul szüntessenek be minden hadműveletet . . .* — mondja a kongresszusnak a világ népeihez intézett felhívása. — *Ha megszűntek a hadműveletek, könnyebben tudnak majd megegyezni a hadviselő felek a vitás kérdésekben."*

E humánus követelés időszerűségét nehezen lehetne túlbecsülni. Az emberiség lelkiismeretét felháborítják az amerikai megszállók Koreában végbevitt véres gaztettei. A világ éppen a kongresszus napjaiban ismét meggyőződött arról, hogy az amerikai—angol többség az ENSZ-közgyűlés hetedik ülésszakán meghiusítja a koreai kérdés igazságos megoldását. Az agresszorok nem tűzszünetet akarnak Koreában, hanem azt, hogy a távolkeleti háború tűzvésze továbbterjedjen. Folytatják az északkoreai városok elleni barbár légitámadásokat. Vadállati módon leszámolnak a koreai és kínai hadifogyokkal.

Nemcsak a sokat szenvedett Koreában, hanem Vietnamban, Laoszban, Kambodzsában, Malájföldön is ömlik a vér és elpusztulnak a békés otthonok. A kongresszus követelte a hadműveletek azonnali beszüntetését és ez országok népei függetlenségre vonatkozó jogainak feltétlen tiszteletbentartását. A kongresszus támogatta a tunisziai és marokkói lakosság nemzeti függetlenségre irányuló jogos törekvéseit. *„A Népek Békekongresszusa* — mondja a felhívás, — *valamennyi nép számára követeli azt a jogot, hogy maga döntsön sorsáról és maga válassza meg életformáját, belső ügyeibe történő minden beavatkozás nélkül, bármivel próbálják is ezt a beavatkozást igazolni. A béke legfőbb alapja valamennyi állam nemzeti függetlensége."*

Az utóbbi idők eseményei

szemléltetően bizonyítják, milyen óriási veszélyt jelent a béke ügye szempontjából a régi háborús tűzfészkek helyreállítása Európában és Ázsiában. Ugyanazokban a napokban, amikor a bécsi Konzerthaus-ban a béke megszilárdításának problémáit vitatták meg, a párisi Chaillot-palotában a háborús gyújtogatók sorozlévő találkozója zajlott le. Az Atlanti Tömbben részvevő országok miniszterei, a népek háta mögött, megállapodtak a fegyverkezési hajsza további fokozásában, abban, hogy Nyugat-Németországot és más nyugateurópai országokat gyorsított ütemben változtatják át az új agresszió felvonulási területévé, hogy feltámasztják a német fasiszta fegyveres erőket. Hasonló terveket valósítanak meg a háborús gyújtogatók Japánnal és a japán néppel kapcsolatban.

A népeket azonban határozott elszántság tölti el, hogy elhárítják a háborús tűzfészkek helyreállítását Németországban és Japánban. Állhatatosan kitartanak amellett, hogy a német és japán problémát tárgyalások útján békésen kell megoldani. *„Szükségesnek tartjuk* — mondja a kongresszus felhívása, — *hogy a legrövidebb időn belül kössenek békeszerződést az egységes és demokratikus Németországgal, olyan Németországgal, ahol nem lehet helye az Európát szerencsétlenséggbe döntő nácizmusnak és militarizmusnak. E békeszerződésnek lehetetlenné kell tennie, hogy Németország részt vegyen más államok ellen irányuló katonai szövetségekben. Javasoljuk, hogy Japánnal is kössenek békeszerződést, amely véget vet az ország megszállásának és lehetővé teszi a japán nép számára, hogy elfoglalja helyét a békés nemzetek közösségében."*

Az egész világon végigharsant a kongresszusnak az a követelése, hogy haladéktalanul tiltsák be a baktérium-hadviselést, az atomfegyvert és a vegyifegyvereket, valamint a polgári lakosság tömeges kiirtását szolgáló egyéb hadieszközöket. A népek akaratát kifejezve, a kongresszus szilárdan állást foglalt amellett, hogy haladéktalanul kezdjenek tárgyalásokat az általános, egyidejű, fokozatos és arányos leszerelésről, hogy küszöböljék ki a külkereskedelem és a tudományos, irodalmi és művészeti eredmények kicserélése terén fennálló akadályokat; hogy a Kínai Népköztársaság elfoglalhassa jogos helyét az Egyesült Nemzetek Szervezetében; hogy az ENSZ-be vegyék fel azt a tizennégy államot, amely eddig nem hallathatta hangját ebben a szervezetben. Az Alapokmány szellemének és betűinek megfelelően, az ENSZ szavatolja a világ valamennyi államának biztonságát, ismét legyen a kormányok megegyezésének fóruma, hogy a világ népei ne csalatkozzanak többé az ENSZ-be vetett reményeikben.

A Szovjetunió népei egyhangúlag helyeslik a kongresszus okmányait, amelyek fontos hozzájárulást jelentenek a béke megszilárdításáért indított nagy mozgalomhoz. A Szovjetunió az új világháború elhárításáért vívott következetes harcával nemcsak szavakban, hanem tettekkel mutatja meg, hogy békében és barátságban kíván élni minden állammal, társadalmi rendszerüktől függetlenül. — Újabb megerősítése ennek az a körülmény, hogy a napokban ítélték oda a legkiválóbb békeharcosoknak „A népek közti béke megszilárdításáért" elnevezésű nemzetközi Sztálin-díjat.

A népeknek a háború ellen

a béke megszilárdítására irányuló mozgalma legyőzhetetlen erejű. A népek megváltoztathatják, és meg kell, hogy változtassák az események menetét, visszaadhatják és vissza kell, hogy adják az embereknek a nyugodt holnapban való bizalmát. *(„Izvesztyija", 1952.)*

Tiltakozunk Ethel és Julius Rosenberg ítéletének végrehajtása ellen!

Világszerte a tiltakozás és felháborodás hullámait váltotta ki az az ítélet, melyet hamis vád alapján az amerikai háborús gyujtogatók megfizetett emberei hoztak Ethel és Julius Rosenberg ellen. A Magyar Jogász Szövetség pécsi csoportja is csatlakozott ahhoz a tiltakozó mozgalomhoz, mely perújrafelvételt és igazságos elbánást követel az ártatlanul elítélt békeharcosoknak. A pécsi csoport tiltakozását táviratban küldötte meg az Egyesült Államok elnökéhez.

„Az USA elnökének

Washington.

Elnök úr!

Mi, becsületesen gondolkodó gyakorló jogászok a legélesebben tiltakozunk Ethel és Julius Rosenberg ügyében hamis vád alapján hozott halálos ítélet végrehajtása ellen.

Egyben követeljük, hogy ezt az ítéletet a jog és igazság nevében haladéktalanul helyezzék hatályon kívül, a Rosenberg házaspár kapjon kegyelmet és ügyükben perújrafelvétel döntsön az igazságnak megfelelően.

Pécs, 1953. jannár 10.

A MAGYAR JOGÁSZ SZÖVETSÉG PÉCSI CSOPORTJA

Hozzászólás a „Dunántúli Napló" „Növeljük állatállományunkat, az állattenyésztés hozamát" című cikkhez

A „Dunántúli Napló" december 11-i számában cikk jelent meg a meddőség elleni küzdelemről. E cikkre válaszoltak a pécsi állami gazdaság dolgozói. A következőket írják:

Mi, a pécsi állami gazdaság állattenyésztői dolgozói, már az elmúlt évben is igen nagy küzdelmeket folytattunk a meddőség ellen. A legnagyobb mértékben dühöngött nálunk a fertőző elvetélés, ami olyan nagy károkat okozott gazdaságunknak és dolgozó népünknek, hogy majdnem napirenden volt az újszülött borjúelhullás és a tehenek elvetélése. A fertőző elvetélést és az újszülött borjak elhullását azért is nem tudtuk megakadályozni, mert gazdaságunkba időközönként új szállítmányok érkeztek az állat felfejlesztés folyamán és nem tudtuk őket azonnal elkülöníteni, mert nem volt elegendő istállónk. És éppen ez okozta a további betegség elterjedését.

Hiba volt az is gazdaságunkban, hogy a dolgozók nem látták a meddőség okozta károk jelentőségét. Nem törődtek azzal sem, hogy a fertőzést áthurcolják egyik istállóból a másikba, vagy egyik tehénről a másikra. Figyelmen kívül hagyták az állaton végbemenő változást. A fertőtlenítő ládák is sok esetben szárazon álltak az istállóajtókban és így nem tudtuk megakadályozni a fertőzést. Ez a betegség megmutatkozott a tejhozamon is, mert a jól tejelő teheneink hozama kezdett visszaesni a szervezet legyengülése miatt.

Az elmúlt év folyamán igen sok változás történt állattenyésztésünkben. Az újonnan érkezett állatoknak biztosítottuk az elkülönítő istállót, ahol hosszú hónapokon át megfigyelés alatt tartottuk és az észlelt változásokat jelentettük a kezelő állatorvosnak.

A fertőtlenítő ládákat is hetenként locsoljuk 10 százalékos klóros oldattal és így megakadályozzuk a betegség áthurcolását egyik istállóból a másikba.

A fertőzés továbbterjedését megakadályoztuk azzal is, hogy az istállókat tisztán tartjuk. Naponta rendszeresen felmossuk az istálló közepén lévő járdát fertőtlenítő oldattal. A tőgymosást úgy végezzük, hogy minden tehennél másik vizet használunk és a dolgozók is minden tehén fejése után kezet mosnak.

Akadályozzuk a fertőző elvetélést azzal is, hogy teheneinket mesterségesen termékenyítjük, ami azt jelenti, hogy az állat előzőleg vizsgálat alá kerül. De csak abban az esetben termékenyítjük, ha nem beteg a szervezet. Ennek eredménye, hogy magasabb a vemhességi százalék, mint az előző évben volt.

Nagy segítséget ad majd az is, hogy gazdaságunkban most készül egy 20 férőhelyes betegistálló, ahol beteg állatainkat elhelyezhetjük és külön gondozót biztosíthatunk számukra.

A jó felvilágosító munkának, a rendszeres kezelésnek, az állatok és az istállók tisztántartásának eredménye, hogy október óta egyetlen elvetélés és borjúelhullás sem történt gazdaságunkban. A tejhozam is jelentősen emelkedett. 198 tehenünk közül egy tehén sincs, amelyik a napi 20 liternél kevesebb tejet adna.

Mi nem elégszünk meg ezekkel az eredményekkel, igérjük, hogy állattenyésztési tervünket túlteljesítjük.

Sánta György
Andrásovics Ferenc
Prieter Ferenc
állattenyésztési brigád vezetők.

Ítélet egy gyilkos kulákbanda felett

Gyilkos kulákbanda felett ítélkezett a pécsi megyei bíróság rögtönítélő tanácsa. A banda tagjai állatias módon meggyilkolták Kovács Jánost, Obánya község tanácsa végrehajtóbizottságának elnökét.

A gyilkos banda tagjai: Breitenbach Lajos kulák, volt malomtulajdonos, Heim József kulák, volt volksbundista, Tichy György kulák, volt koosmárós és strandfürdő-tulajdonos, Koncz László tanító, volt tényleges horthysta főhadnagy, Resch Ferenc volt volksbundista és SS-legény, Schmidt Keresztély kulákszármazású tanácselnök, volt községi jegyző.

Kovács János öntudatos, megnemalkuvó, felkészültségű tanácselnök volt, akit a község dolgozói szerettek és aki éppen ezzel magára vonta a dolgozó parasztság ellenségeinek gyűlöletét. Koncz László, a volt horthysta katonatiszt maga köré gyűjtötte a község kulákjait s együtt megbeszélték, hogy a tanácselnököt meggyilkolják. Először Resch Ferenc, volt SS-legényt bízták meg a gyilkossággal s száz-száz forint vérdíjat ígértek ezért neki. Gyilkossági tervüket hosszú ideig nem tudták végrehajtani. December 23-án megtudták, hogy Kovács János Mecseknádasdra megy. Az úton lestek rá. Mikor a tanácselnök arra ért, Breitenbach és Heim József mögéje lopódzott, az előbbi egy méteres vasdoronggal, Heim pedig hatalmas karóval agyonverte.

A tárgyalás többszáz dolgozó előtt folyt le.

A rögtönítélő tanács Breitenbach Lajost, Heim Józsefet, Tichy Györgyöt és Koncz Lászlót szövetségben elkövetett gyilkosság, illetőleg gyilkosságra való felbujtás miatt halálra s teljes vagyonelkobzásra, Resch Ferencet szövetségben elkövetett gyilkosságban való részesség miatt életfogytiglani, Schmidt Keresztélyt 15 évi börtönbüntetésre — s mindkettőjüket szintén teljes vagyonelkobzásra ítélte.

A „Dunántúli Napló" elintézte

A „Dunántúli Napló" a szászvári mozi és az iskola rossz kapcsolatáról december 18-án cikket közölt. A cikk nagy visszhangot keltett községünkben. A helyi tanács külön ülésen foglalkozott a kérdéssel és erre az ülésre az összes tömegszervezeti vezetőket meghívta. Az eredmény az lett, hogy az iskola már szocialista szerződést kötött a mozival, megszervezte a filmpropagandista-hálózatot, azonkívül versenyt hirdetett a filmfelelősök között: a legtöbb mozilátogatót szervezőnek minden hónapban értékes könyvjutalmat ad. Az iskola szervezési eredményei állandóan felfelé ívelőek.

Az MSZT működésében azonban igen nagy hiányosságok vannak, különösen a filmszervezés területén. Pedig a szovjet—magyar barátságot a szovjet filmek megszerettetésével is el kell mélyítenünk. Ugyanez a helyzet a földművesszövetkezetben is. A földművesszövetkezet vezetőinek foglalkozniok kellene a filmek látogatottságának emelésével. A földművesszövetkezet vezetőinek és tagjainak legalább a mezőgazdasági kérdésekkel kapcsolatos filmeket meg kellene nézniök és a látottakból így jó példát mutathatnának.

Ha minden szászvári tömegszervezet szocialista szerződést kötne a mozival és legalább felét vállalná annak, amit az iskola vállalt a csoportos szervezésben, akkor a mi községünkben is teljes egészében betölthetné minden film hivatását: az egész község dolgozó népét tanítaná, nevelné és szórakoztatná.

Takács Ferenc
filmszínház-üzemvezető.

Válasz a dolgozók bírálatára

Értesítem, hogy a „Dunántúli Napló" 1952 november 16-i számában „Menetrendszerű közlekedés Meszesen" cím alatt panaszközlemény jelent meg a Pécsi Közlekedési Vállalat autobuszjáratainak közlekedésével kapcsolatban. Ennek alapján nevezett vállalatnál vizsgálatot rendeltünk el. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy Bezensek Antal által aláírt hirlapi panaszközleményben foglaltak a valóságnak megfeleltek és a jelzett napokon az autobuszjáratot valóban előbb indították el, mint ahogy az a menetrend szerint kellett volna közlekedjen. A vállalat vezetősége mindkét mulasztó alkalmazottat pénzbírsággal sújtotta. Ugyancsak intézkedett a vállalat arra vonatkozólag is, hogy az alkalmazottak órával rendelkezzenek és ne forduljon elő a járatok korábbi indítása. Az elmúlt hónapban a vállalat egy gépkocsivezető munkaviszonyát megszüntette, mert az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy többszöri figyelmeztetés után a vezető az utasokat lehagyta és nem állt meg a megállónál. A vállalat egyébként a hozzám intézett jelentése szerint mindent elkövet a tekintetben, hogy a jogosan elhangzott bírálatok alapján a hibákat és hiányosságokat kiküszöbölje.

Szőllősi Ernő
Közlekedésügyi Minisztérium sajtószolgálat.

Egy lefülelt kenyérfelvásárló arcképe

A szombati napon már nem álltak sorok a kenyér üzletek élelmiszerboltok előtt. Kenyér, buci, kifli volt bőven, jutott minden dolgozónak annyi, amennyire szüksége volt. Az ellenség észrevette, hogy a dolgozók fokozott éberségével találja magát szemben, ha felvásárolni, halmozni mer. A dolgozók — a kommunisták vezetésével — sorra leplezték le a még mindig felvásárolni szándékozókat és átadták a rendőrségnek azokat a kulákokat, volt tőkéseket, akik még mindig a nép kenyérellátására törtek.

Így igazoltatott és kísértetett a rendőrségre Peti Mihályné elvtársnő és Bércesi Ferencné MNDSZ-asszony egy bólyi kulákot, aki 65 kiflivel és 16 kilogramm kenyérrel megrakodva indult új vadászterület, új üzlet felé, hogy készletét szaporítsa.

— Négy gyerekemnek vettem a kenyeret meg azt a húsz kiflit... Nem sok az! Húsz kiflit én megyek naponta is megszem naponta! — vallotta a rendőrségen a lefülelt kulák, Reisz Ferenc bólyi gyapjúfonó, fuvaros. — Nem tudtam én, hogy nem szabad kenyeret felvásárolni. Volt, hát vettem.

— Hogy hatvanöt kiflit van a kendőben?... Nincsak, magam sem hittem volna, hogy ennyit vettem!

— Dehogyis eszem én naponta húsz kiflit? Miből? Hiszen alig keresek... Én csak úgy mondtam, hogy ennék... Megennék naponta huszat is, ha lenne...

— Keresetem? Keresetem az nincs... Nem lehet most már keresni, meg pacskert eladni... Örülök, hogy megélek... A tanódát is lepecsételték (államosították). Nem... Nem voltak gépeim... Csak kisgépeim voltak, a nagyokat elvitték...

— Hányan vagyunk? Öten. Ötünknek csak nem sok ez a kis kenyér? Én, a feleségem, egy öreg, egy fogadott gyerek — hat éves, meg egy katonavendég... Nem, az nincs mindig nálunk, ma jött szabadságra és holnap már megy is vissza. A négy gyerek... Azt rosszul mondtam, elévesztettem, az nincs.

— Állatom? Az nincs, nincs egy sem. Hogy mivel fuvarozok? Hát lóval. De az nem számit!... Nincs nekem takarmányom, egyetlen szem se. Szénán éi a ló már nyár óta. Bírja, jó ló az!...

— Büntetve? Nem, csak egyszer... Három éve. Közellátást veszélyeztető bűncselekményért... 8 hónapra...

— Demokratikus ember voltam és mindig! Párttag se voltam. Csak a szociáldemokrata pártban voltam 1918-ig... Akkor is kitettek... Így most csak demokratikus ember vagyok... De azaztán igazán!...

Így hazudozott, tekergődzött összevissza a rendőrségen Reisz Ferenc kulák, aki lova elütéséhez a dolgozók elől akarta felvásárolni a kenyeret. Reisz Ferencet pedig nem tartják kuláknak a faluban. Csak fél hold kertje van, — azt pedig észre sem vették, hogy fonóda, a fuvarozás igazi kizsákmányolóvá, pohos falusi kapitalistává tette a kenyérhalmozót, aki még a demokrácia szót merí a szájára venni! Aki már most, egy árvagyermek magához vételével igyekszik ingyen cselédről gondoskodni.

A Peti Mihálynék, Bércesi Ferencnék azonban nem hagyják, most már nem hagyják, hogy a kulákok, volt tőkések állataikkal etessék fel a kenyeret, az életet! Nem Reisz Ferenc volt az egyedüli ellenséges elem, akit a szombati napon leleplezték a kommunisták, MNDSZ asszonyaink, dolgozóink és ezt a leleplezést, valamint az azt követő szigorú, kemény felelősségrevonást senki sem kerüli el, aki a nép kenyerére tör!

Rudnay Gyula Kossuth-díjas festőművész kitüntetése

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a festőművészet területén szerzett kimagasló érdemei elismeréséül Rudnay Gyula Kossuth-díjas festőművész részére 75. születésnapja alkalmából a Magyar Népköztársasági Érdemrend IV. fokozatát adományozza.

A békeharc hírei

A népek békekongresszusán résztvett román küldöttség tagjai nagygyülésen számoltak be Bukarest dolgozóinak

Bukarest (Agerpress): A népek békekongresszusán résztvett román küldöttség tagjai csütörtökön este lelkeshangulatú nagygyülésen számoltak be Bukarest dolgozóinak a történelmi jelentőségű békekongresszus munkájáról és határozatairól. Tralan Savulescu akadémikus, a Román Tudományos Akadémia elnöke, a népek békekongresszusán résztvett román küldöttség vezetője a többi között hangsúlyozta:

— *Hazánk a béketábor fontos szakaszán áll őrt. A Tito-fasiszták — a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ádáz ellenségei — a legkülönfélébb agressziós provokációkhoz folyamodnak határainkon. Az imperialisták karjai azonban túlságosan rövidek ahhoz, hogy beavatkozhassanak hazánk belügyeibe. Ha mégis megkísérlik, tudni fogjuk a módját annak, hogy miként rövidítsük meg még jobban karjaikat.*

Az ünnepi nagygyűlés részvevői igen nagy érdeklődéssel hallgatták a beszámolókat.

Hewlett Johnson a magyarországi békemozgalomról

London (MTI): Hewlett Johnson canterburyi érsek, helynök „Angolok látogatnak Magyarországra" című röpiratában beszámol arról a lelkes építőmunkáról, melynek hazánkban szemtanuja volt, majd a következőket írja:

Nem kétséges, hogy a magyarok lelkes hívei a békének és a nyugattal való békés kereskedelemnek és hogy a néptömegek ismerik a háború okait és a béke biztosításának módját. Tudják, hogy velük együtt 800 millió ember osztja békevágyukat. Ez a békevágy különösen figyelemreméltó olyan nép körében, amelynek hazáját két világháború dúlta fel. A segítség, amelyet a Szovjetunió Magyarország újjáépítéséhez és fejlesztési terveihez nyujtott és nyujt, valamint az együttműködés a szomszédos népi demokratikus országokkal még jobban serkenti a békéért folyó küzdelmet.

A Minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa határozatot hozott a kollektív szerződésekről

Országszerte ezekben a hetekben folyik az üzemi kollektív szerződések megkötése. Ebben az évben a kollektív szerződések rendszerébe nagyszámú újabb vállalatot vonnak be.

A Minisztertanács és a SZOT határozata a munka törvénykönyvében meghatározott alapelveknek megfelelően részletesen szabályozza a kollektív szerződésekkel kapcsolatos állami és szakszervezeti feladatokat.

A kollektív szerződést a vállalat igazgatója köti az üzemi bizottsággal. A kollektív szerződésnek tartalmaznia kell a vállalat tervében meghatározott legfontosabb termelési, termelékenységi, minőségjavítási és önköltségcsökkentési feladatokat és az azok végrehajtásához szükséges műszaki és munkaszervezési intézkedéseket. A kollektív szerződés meghatározza továbbá az igazgató és az üzemi bizottság kötelezettségeit a szocialista munkaverseny szervezésére, a sztahanovés az újítómozgalom kiszélesítésére. A kollektív szerződés tartalmazza a vállalatra irányadó bértételeket és prémiumfeltételek irányelveit.

A kollektív szerződés részletesen kitér a dolgozók szakmai és kulturális színvonalának emelésére, a munkavédelemre, a szociális és munkásellátási kérdésekre, valamint az üzemi sportmozgalomra. Különösen jelentősek azok a rendelkezések, amelyek a balesetek és a megbetegedések megelőzésére, a munkabiztonság fokozására, az egészségügyi viszonyok javítására, a munkavédelmi beruházásokra vonatkozó kötelezettségeket állapítják meg. A szociális és a munkásellátási kérdések körében a kollektív szerződés részletesen foglalkozik az üzemi étkeztetéssel és az üdültetéssel.

A kollektív szerződésnek a vállalat igazgatója és az üzemi bizottság által közösen elkészített tervezetét műhelyértekezleteken és üzemi gyűlésen kell megvitatni. A szerződésben figyelembe kell venni a dolgozók észrevételeit és javaslatait. A kollektív szerződést minden munkahelyen ki kell függeszteni.

A kollektív szerződés végrehajtásáért a vállalat igazgatója és az üzemi bizottság elnöke személyében felelős. Az igazgató és az üzemi bizottság elnöke köteles negyedévenként üzemi gyűlésen beszámolni a kollektív szerződés végrehajtásáról.

A minisztériumok, a tanácsok és a szakszervezetek fontos feladata, hogy rendszeresen ellenőrizzék és biztosítsák a kollektív szerződések maradéktalan végrehajtását.

René Mayer kijelentette: Pinay külpolitikáját folytatja

Párizs (MTI): Mint a newyorki rádió jelenti, René Mayer francia miniszterelnök, az „INS" amerikai hírügynökség munkatársának nyilatkozott kormánya külpolitikájáról. Mayer kijelentette, hogy a külpolitikában Pinay vonalát folytatja. Hangoztatta, hogy „meggyőződéses híve" a háborús paktumoknak.

Amerikaellenes tüntetés Teheránban

Teherán (MTI): Az amerikaiak egyik Iránban működő ügynöksége a hírhedt teheráni amerikai „segélyszervezet" az amerikai nagykövetség útján jegyzéket küldött az iráni kormányhoz. A jegyzékben tiltakoznak a teheráni egyetemen tegnapelőtt Amerika-ellenes tüntetések miatt. Az amerikai jegyzék felrója az iráni kormánynak, hogy a rendőrség nem avatkozott be és nem akadályozta meg a diákok Amerika-ellenes tüntetését.

Iráni lap az Amerika-ellenes hangulatról

A „Beszue Ajande" című teheráni lap „A jenkik mindenütt szembekerülnek a néppel" címmel beszámol arról, hogyan fokozódik Iránban az amerikai imperialisták elleni hangulat. Mind gyakrabban hangzik fel Iránban a kiáltás: „Yankee go home!" Az amerikaiak legutóbb Arak város középiskoláiban a tanulók számára filmvetítést rendeztek. A filmekből: úszitás, nyílt imperialista propaganda áradt. A diákok a filmek vetítésekor hangosan kiáltoztak: — „Amerikaiak, takarodjatok haza!" A filmet vetítő amerikai ifjedt hangon panaszolta: „Akárhova megyünk, mindenütt ilyen dolgokat csinálnak velünk..."

U'abb véres rendőrsortűz Karacsiban

Karacsi (MTI): Pakisztán fővárosában harmadik napja véres összetűzések folynak. Szerdán és csütörtökön heves diáktüntetések zajlottak le. A csütörtöki vérengzés áldozatainak száma nyolcra sulyos sebesültjeinek száma százra emelkedett.

A Reuter jelentése szerint pénteken szuronyos rendőrosztagok rohamot intéztek az utcákon tartózkodó, emelő tüntetők ellen. A város több utcája harctérhez hasonlít.

Karacsiban szünetel a közúti forgalom. A pakisztáni kormány a város legfontosabb negyedeiben elrendelte a kijárási tilalmat.

Csökken az agresszorok katonáinak harci szelleme, fokozódik a partizánharc Vietnamban

Peking (Új Kina): A „Vietnami Hírügynökség" jelenti, hogy a vietnami néphadsereg legutóbbi győzelmei megrendítették még a mögöttes területeken állomásozó ellenséges csapatok harci szellemét is. Az ellenség által megszállt Észak-vietnami területeken az európai és afrikai katonák, de különösen az északafrikaiak között állandóan erősödik a háborúellenes mozgalom. A baodájista csapatok soraiban pedig mindennapos jelenséggé vált a dezertálás.

Kienanban november 16-án 14 leváltását követelő északafrikai katona agyonlőtte európai tisztjét. November 11-én Haiduong tartományban egy ellenséges alakulat valamennyi marokkói tisztje és katonája miután fegyvereiket és egész felszerelésüket a partizánok kezére adták — megadta magát a néphadseregnek.

Hungjen tartományban Nghia-lo helyőrségének több marokkói katonája — miután hazaszállítási kérelmüket elutasították, — fellázadt és 19 épületet felgyújtott, valamint nagymennyiségű katonai felszerelést elpusztított.

*

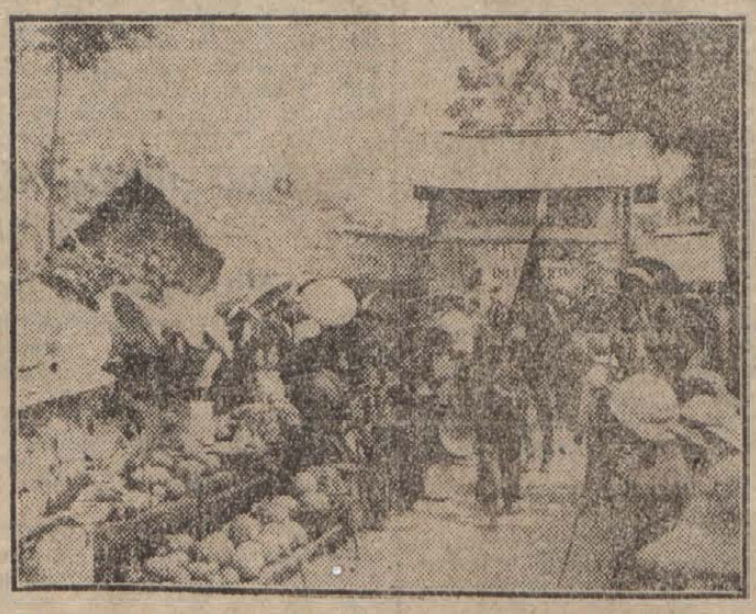
Sanghái (TASZSZ): A Vietnami Demokratikus Köztársaság pekingi nagykövetségének könyomatosa beszámol a délvietnami partizánháború fokozódásáról.

Zsia-Dinh tartományban a népi csapatok és a partizánok két hónap alatt 105 alkalommal kényszerítették harcra az ellenséget, ezen belül 46 támadást intéztek az ellenség állásai ellen és 35 támadást az ellenség közlekedési vonalai ellen.

Tu-Do-Mot és Bien-Hoa tartományban a partizánosztagok és a néphadsereg egységei 70 támadást intéztek az ellenség állásai és közlekedési vonalai ellen.

Bien-Hoa, Thai-Ninh, Zsia-Binh tartományban, valamint Szaigon térségének nádasaiban harcoló partizánosztagok és reguláris egységek három hónap alatt megsemmisítettek 3123 ellenséges katonát és tisztet, megsebesítettek 1.578 és fogságbaejtettek 130 ellenséges katonát és tisztet. Lelőttek két ellenséges repülőgépet, elsüllyesztettek két hadi- és egy kereskedelmi hajót, valamint nyolc kisebb szállítóhajót.

A francia gyarmatosítók — hangsúlyozza a nagykövetség könyomatosa —, minden erejüket latbavetik annak érdekében, hogy megtarthassák az ellenőrzésük alatt lévő vidékeket. A lakott helységeket átfésülő francia csapatok gyilkolják a parasztokat, elpusztítják a jószágot és a termést, és éhezésre kárhoztatják a helyi lakosságot.

A vietnámi néphadseregnek a Fekete- és Vörös-folyók vidékén elért győzelmei katasztrófális helyzetbe hozták a francia gyarmati elnyomók északi hadseregét. A legutóbbi jelentések a Ma-folyó környékének felszabadításáról és a francia területrablók fejvesztett visszavonulásáról számoltak be. A vietnámi néphadsereg diadalainak egyik titka az, hogy a nép gyülöli a francia megszállókat és bábjukat, Bao-Dajt és minden segítséget megad Ho-Si-Minh felszabadító hadseregének.

Képünk: a néphadsereg diadalmas bevonulását ábrázolja egy felszabadított helységbe. A lakosság lelkes szeretettel és ajándékokkal várja a hős harcosokat.

Hétéves az Albán Népköztársaság

Január 11-e az albán dolgozó nép egyik nagy ünnepe. 1946 január 11-én kiáltották ki az Albán Népköztársaságot. Ez a történelmi fontosságú nap azt jelentette, hogy teljes siker koronázta az albán nép évszázados erőfeszítéseit és harcait, amelyek célja az ország függetlenségének és szabadságának kivívása volt.

A második világháború folyamán azok a megsemmisítő csapások, amelyeket a dicsőséges Szovjet Hadsereg a hitlerista bordákra mért, lehetővé tették, hogy az albán partizánalakulatok sikeresen harcolhassanak a náci-fasiszta megszállók ellen. 1944 november 29-én Albánia felszabadult. A nép nemzeti felszabadító háborúját az 1941 november 8-án megalakult Albán Kommunista Párt (ma: Albán Munkapárt) vezette s így a felszabadító háborúval egyidejűleg végbement a népi forradalom is.

A felszabadulás előtti Albánia Európa legelmaradottabb országa volt, gazdasági és kulturális téren egyaránt. A földet kezdetleges faekével művelték meg s az ország testén élősködő külföldi, főleg olasz imperialisták megakadályozták az ország iparának kifejlődését. A népelnyomó rendszerek zsarnokai hatalmuk és a kizsákmányolás fenntartása érdekében a tudatlanság sötétjében tartották a népet. Az ország lakosságának több mint 80 százaléka írástudatlan volt.

Az albán dolgozó nép országszerte hatalmas lendülettel látott hozzá a háború alatt sokat szenvedett ország újjáépítéséhez. A párt és a munkásosztály vezetése alatt egyik sikert a másik után érték el. A földreform során 70.211 földnélküli vagy szegényparaszt család jutott földhöz. Államosították az olajmezőket, a bányákat, az ipari vállalatokat. Az ifjúság lelkes munkája nyomán felépültek az ország első vasútvonalai. Az ország történelmében ismeretlen ütemű fejlődés kezdődött meg.

Az albán dolgozó nép azonban még ekkor sem élvezhette zavartalanul annyi véráldozat árán kivívott szabadságát. A belgrádi Tito-banda gyarmatává akarta züllészteni Albániát és ügynökeit becsempészte az élet minden területére, még az Albán Kommunista Pártba is, élükön Koci Dzodzeval és Pandi Krisztoval. A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának levelei a Tájékoztató Iroda határozata azonban kinyitották a nemzetközi-ség eszméjéhez hű albán kommunisták szemét és 1948 november 8-án, a párt I. kongresszusán Enver Hodzsa elvtárs leleplezte a trockista ügynökökel a dolgozó nép engesztelhetetlen ellenségeit.

A Tito-fasiszták nem tudtak beletörődni csúfos kudarcukba és előbb az albán vasutaknál, majd az olajmezőkön szerveztek nagyszámú szabotázs-cselekményeket. A dolgozó nép azonban résen volt és lesújtott ellenségeire.

A titoista ügynökök eltávolítása és megsemmisítése után az ország gyorsan haladt előre a szocialista iparosítás útján. A kétéves terv (1949—1950) sikeres teljesítése megteremtette az albán ipar szilárd alapjait. Felépült az üzbegisti „Sztálin"-textilkombinát, a szelltai „Lenin"-vizierő-mű és a „November 8"-cukorgyár, ilyen hatalmas gyárak és üzemek létesítése csakis a népi hatalom évei-ben vált lehetővé, csakis a Szovjetunió önzetlen, baráti támogatásával. A Szovjetunióból érkeztek nemcsak az építkezést irányító kiváló szakemberek, hanem a gyárak korszerű gépesodái is. A Szovjetuniótól kapott értékes támogatás döntő tényező az egész ország szocialista építésében. Az albán munkások az élenjáró szovjet módszerek alkalmazásával szinte napról-napra emelik teljesítményeiket, az ország dolgozó parasztjai pedig a szovjet agrotechnika korszerű vívmányainak széleskörű felhasználásával eredményesen harcolnak a termés-eredmények növeléséért. Az építkezéseknél szovjet gépek könnyítik meg a dolgozók munkáját, a földeken szovjet traktorok szántanak. A szovjet kombájnok aratnak, a gyárakban szovjet gyártmányú gépek öntják a különböző termékeket. Jelentős segítséget kap az Albán Népköztársaság a testvéri népi demokráciáktól is.

A Szovjetunió önzetlen segítsége jelentős mértékben elősegítette, hogy az Albán Népköztársaság ipari termelése már 1952 végén több mint 650 százalékkal magasabb volt, mint 1938-ban. Még ragyogóbb távlatokat nyit meg az albán ipar fejlődése előtt az ország első ötéves terve (1951—1955). Öt év alatt huszonegy milliárd lekket ruháznak be, ennek az összegnek 42,7 százalékát az ipar és a bányászat fejlődésére fordítják. Az ötéves terv alkotásai közül már felépült az elbászáni fafeldolgozó kombinát, a skodrai dohányfermentálógyár, a rogozsinai gyapjúkártoló és még sok más gyár. Gyors ütemben épül a cerriki olajfinomító és a Mát-folyó mentén az „Enver" vizierőmű, az ötéves terv leghatalmasabb alkotása, amely húszezer kilowatt kapacitású lesz. 1955-re az ipari termelés a háború előttinek tizenkétszeresére emelkedik.

Gyors ütemben fejlődik az albán mezőgazdaság is és egyre több dolgozó paraszt tömörül termelőszövetkezetekbe. Jelenleg huszonöt gépállomás 220 traktora és többezer mezőgazdasági gépe könnyíti meg a dolgozó parasztok munkáját.

Az ötéves terv végéig a vetésterület további ötvenezer hektárral növekszik meg, a gépállomások gépeinek száma pedig további ötszáz százalékkal. 1955-ben a mezőgazdasági termelés értéke hetvenegy százalékkal lesz magasabb, mint 1950-ben volt.

Január 11-én az ország dolgozó népe lelkesen ünnepli meg a népköztársaság kikiáltásának 7. évfordulóját és visszatekint megtett útjára. Határtalan hálával gondolnak ezen a napon az albán dolgozók a hatalmas Szovjetunióra, a nagy Sztálinra, legnagyobb barátjukra és eddigi sikereik még ragyogóbb munkagyőzelmek kivívására lelkesítik őket. Hiába áskálódnak és provokálnak a belgrádi Tito-fasiszták, az athéni monarchofasiszták és az olasz neofasiszták, az albán dolgozó nép a Szovjetunió vezette demokratikus béketábor tagjaként Enver Hodzsa elvtárs vezetésével biztos léptekkel halad előre a gazdasági és kulturális felemelkedés, a szocializmus útján.

Karinthiában, Stájerországban és Burgenlandban is jogtalanul kizárták a választási bizottságokból a baloldali blokkot

Bécs (MTI): Az osztrák választási főbizottság jobboldali többsége — mint ismeretes — törvény- és alkotmányellenes mesterkedéssel kizárta a választási bizottságokból a baloldali blokkot, amelynek pedig joga lett volna több választási bizottságba tizenkét delegáltja s minden választási bizottságba megbízottakat küldenie.

A stájerországi tartományi főnök elnökletével január 8-án ülést tartott a stájerországi, karinthiai és burgenlandi választási bizottság. A néppárt, a szocialisták és a fasiszta függetlenek szövetségének képviselői elfogadták a választási főbizottság határozatát és e szövetségi tartományokban is kizárták a baloldali blokk képviselőit a választási bizottságokból.

Az 1935 évben született férfiak és nők bejelentése

A tizennyolc éves férfiak és nők személyes évi bejelentését a belügyminiszter rendelete szerint január 1. és 31. napja között kell teljesíteni.

1953. évi január hó 31. napjáig tehát az állandó lakásukba be kell jelenteni mindazon magyar állampolgár férfiakat és nőket, akik 1935 évben születtek tekintet nélkül arra, hogy ezideig külön bejelentőlapon bejelentve voltak-e jelentve. Ha az 1935. évben született személy állandó lakását ideiglenes-en távol tartózkodik és hazatérése 1953 január 31-ig nem várható, a szülője vagy törvényes képviselője köteles gondoskodni az állandó lakásba történő bejelentés megtételéről.

A bejelentéseket városokban az illetékes rendőrőrsnél, községekben a községi tanács végrehajtóbizottságánál, a férfiak és a nők állandó lakásának bejelentésére szolgáló 1. illetőleg 2. számú bejelentő lapon kell teljesíteni. A bejelentéseket nyolc és tizenhárom óra között vasárnapokon is lehet teljesíteni. A bejelentés pontos teljesítéséért az 1935. évben született személy és szállásadója (szülője) is felelős és mulasztásuk büntetést von maga után.

A bejelentéskor visszakapott igazolószelvény az állandó lakás bejelentését igazolja és azt a bejelentett személy köteles megőrizni és hatósági közeg felhívására bármikor felmutatni majd a lakásból való távozáskor a kijelentőlaphoz csatolni.

A NÉPELLENES POLITIKA CSŐDJE

A közelmúltban zajlott le Rómában az olaszországi kereszténydemokrata kormánypárt kongresszusa. A kongresszuson seregszemlét akartak tartani az olasz klerikális reakció erői felett az 1953. tavaszán sorrakerülő parlamenti választások előestéjén.

Mi mindent tárt fel a kereszténydemokraták kongresszusa?

A római Operaházban hat napon keresztül mondták a beszédeket. A párt minden vezetője felszólalt. Beszédeik telitve voltak demokráciaellenes rágalmakkal, de riadalom és bizonytalanság érződött bennük.

Gonella a párt politikai titkára beszámolójában elismerte, hogy a kereszténydemokraták ötéves kormányzása „a közvéleményben gyakran csalódást kelt." Sem Gonella, sem De Gasperi nem tudta megcáfolni az olasz közvéleményben szélesen elharapózott véleményt, hogy a kereszténydemokrata párt politikája csődbejutott.

Amióta a párt kormányon van, Olaszország hozzákötözték az Egyesült Államok hadiszekeréhez. Az olasz kormány bekapcsolta az országot a támadó északatlanti szövetségbe és részt vesz az új háború előkészítésében. Olaszország háborús kiadásait már csak csillagászati számokban lehet kifejezni. Egymásután zárják be a közszükségleti cikkeket gyártó üzemeket. Jelentősen csökkentették a lakásépítést.

Az olasz lakosság minden rétege egyre nagyobb ellenállással fogadja a kereszténydemokraták népellenes politikáját. Az 1951. nyarán lezajlott községi választásokon a kereszténydemokrata párt rengeteg szavazatot vesztett. Ugyanez történt az idén november közepén Trentino—Alto Adige területen megtartott területi községi választásokon.

A kereszténydemokrata párt tagjai körében is érezhetővé vált az elégedetlenség a pártvezetőség politikájával. A párt sok szervezetében mutatkozik meg ez.

A kongresszuson különös erővel nyilvánult meg ez a tény.

„A kereszténydemokrata pártkongresszuson az az új jelenség mutatkozott, — írja a „Paese Sera" című lap —, hogy a párttagság nem helyeselte a vezetőség politikáját."

Egymás után szólaltak fel az alsó pártszervezetek képviselői és vádolták a vezetőséget. Terni nagyipari város küldötte bírálta a kormányt a békés termelés korlátozása miatt. Ugyanezt a kérdést vetették fel a lombardiai és liguriai ipari városok képviselői. Az apuliai és venetoi mezőgazdasági vidékek képviselői a kormány agrárpolitikáját bírálták.

Kiéleződtek az ellentétek a párt vezetőségén belül is. Kialakult az úgynevezett „demokratikus kezdeményezés csoportja." Ez a csoport azzal vádolja Gonellát, De Gasperit és a párt több jelenlegi vezetőjét, hogy taktikájuk nem eléggé megfontolt és célravezető.

Gronchi a csoport egyik vezetője a kongresszuson élesen megbírálta a kormány pénzügyi, adóügyi és agrárpolitikáját. Pastore, a katolikus szakszervezetek vezetője bebizonyította, hogy a kormány egész tevékenységét a monopolisták érdekei irányítják.

Ezekből a felszólalásokból kitűnt, hogy a párt vezetőit aggasztja a kereszténydemokrata párt befolyásának csökkenése. A választások közeledtével ez az aggodalom egyre növekszik.

A törzsalkodás a kongresszuson akkor hágott a tetőpontra, amikor a párt országos tanácsának megválasztására került sor. A szavazatok megszámlálása után kitűnt, hogy a kongresszuson képviselt párttagoknak alig kétharmada szavazott De Gasperire.

Mint a De Gasperihez közelálló lapok kommentárjaiból kitűnik, De Gasperinek csak azért sincs, hogy elejét tegyen a saját pártja soraiban is jelentkező követeléseknek és megváltoztassa politikai irányvonalát.

A kereszténydemokrata vezetők különböző mesterkedésekkel igyekeznek ellensúlyozni politikai helyzetük meggyengülését. A csalásra épülő választási törvénytervezet kidolgozása után, amelynek célja hogy kizárják a demokratikus erőket az ország vezetéséből, a kereszténydemokrata párt vezetősége választási megegyezést kötött a liberálisok, a köztársaságiak és a szakadár szociáldemokraták pártjával.

A választási törvénytervezet alapján Olaszországban úgynevezett prémiumos-többségi rendszert vezetnek be. Ez a reakciós pártok tömbjének biztosítaná a mandátumok többségét.

A De Gasperi—Gonella csoport a monarchistákkal és a fasisztákkal is összejátszik. A választás alkalmából újabb kedvezményeket ígér nekik, ha támogatják a kereszténydemokratákat.

A tömegek bizalmát egyre jobban elvesztő kereszténydemokrata párt vezetőinek választáselőtti mesterkedései azt bizonyítják, hogy az olasz klerikális reakció, az amerikai imperializmus ügynöke durva önkény, rendőrterror és politikai szélhámosság nélkül nem maradhat hatalmon. Ezek azonban, tudjuk, meglehetősen reményteljen eszközök.

KÜLPOLITIKAI JEGYZETEK

A cenzor balfogása

Woorkish alezredesnek, az amerikai 8. hadsereg katonai főcenzorának, érthetetlen módon, az az ötlete támadt, hogy könyvet ír. Akár irodalmi babérokat akart szerezni akár a tiszteletdíjra vágyott a toga — elég az hozzá, hogy megjelentek a katonai cenzor „Koreai elbeszélései."

A cenzornak azonban balszerencséje volt. Kisded irodalmi próbálkozásáért a parancsnokság hadbíróság elé állította.

A vád a következő volt: az elbeszélések rossz fényt vetnek MacArthur tábornokra.

Tudnunk kell, hogy az alezredes csak néhány egészen gyengéd célzást engedett meg magának, például arról, hogy milyen előszeretettel viseltetett MacArthur a reklám iránt és milyen fellengzős modora volt. Mégcsak meg sem kísérelte a fámbor novellairó, hogy MacArthur cselekedeteit bírálja, még kevésbbé, hogy az Egyesült Államok koreai politikáját pécézze ki. Ellenkezőleg, a volt cenzor melegen helyeselte a hadműveleteket, amelyek a háború történetében a „gyilkosok és hőhérok hadműveletei" elnevezéssel fognak szerepelni.

Miért haragudott hát meg a Pentagon?

Arról van szó, hogy a katonai cenzor, aki a koreai tudósításokból gondosan kiirtotta az igazságot, saját könyvét, — hogy úgy mondjuk, — cenzúra nélkül engedte át. — Elbeszéléseiben ittott fel-feltűnnek az amerikai hadsereg magatartására jellemző képek: kegyetlenkedés, a békés lakosság gyalázása, stb.

Az elbeszélésekben például a következőt olvashatjuk:

„A 8. hadsereg Koreába érkezése nyilvánvalóan nem nagy gyönyörűség a helyi lakosságnak. A 8. hadsereg közkatonái között sok van azokból a szadistákból bűnözőkből, degeneráltakból és tudatlan, dölyfös egyénekből, akik minden amerikait meggyűlöltetnek. Az amerikaiak fosztogatják a koreaiakat, megtámadják, megerőszakolják, meggyilkolják őket — rengeteg ellenük gaztettet követnek el."

A cenzor valószínűleg a legjobb szándékkal idézi könyvében a 8. hadsereg vezérkarának felhívását a katonákhoz, amely szerint a parancsnokság megrója a katonák bűncselekményeit. Ebből a felhívásból azonban az olvasó élénken elképzelheti, mi mindenre vetemedtek az amerikai katonák Koreában, hiszen például ellenükre is figyelmeztetni kell őket:

„A ország lakosainak vitathatatlanul joguk van rá, hogy saját utcáikon és utaikon járhassanak anélkül a kockázat nélkül, hogy az amerikai tehergépkocsik kerekei alá kerüljenek, vagy a gépkocsivezetők sértegetésének legyenek kitéve."

Az amerikai parancsnokság felhívásában jobb belátásra akarja bírni a hadseregben lévő gazembereket, de közben ő maga is az aljas fajgyűlölet hangján beszél az áldozatul esett koreaiakról.

A felhívás például a következőket mondja egy koreairól, akit elütött az eszeveszetten száguldó jeep:

„Ennek a koreai filozófusnak most elég ideje van a töprengésre minthogy törött orral fekszik a kórházban."

MacArthur legényeinek erkölcsei, úgylátszik, még a cenzornak is szemet szúrtak. Egy amerikai haditudósító Woorkishal való beszélgetésében „höstettnek" nevezte azt, hogy hogyan tüzelt egy amerikai pilóta a békés koreai lakosságra.

— Izgalmas látvány volt — mondja az újságíró.

— Az, de valószínűleg háborús bűn is, — feleli a cenzor.

Nem meglepő, hogy a Pentagon az ilyen lázadozó megjegyzésekért állítja hadbíróság elé a katonai cenzort.

Bekerültek a történelembe

November első napjaiban a török újságok tele voltak riasztó cikkekkel. Harsányhangú tudósításokat közöltek „az új határincidensről, amelyet a vörös bolgárok provokáltak ki."

A közlemények szerint november 1-ről november 2-re virradó éjjel állítólag 40 bolgár katona megtámadta az egyik török határőrséget. Állítólag heves összecsapásra került sor, amely négy óra hosszat tartott.

Az „incidens" természetesen nagy izgatottságot váltott ki Ankarában. A török miniszterelnök azonnal magához hivatta a külügyminisztert és a belügyminisztert; a telefonkészülékek, a távirdák, a rádió riadót fújtak; az Egyesült Államok és Anglia nagykövete sebtében részletes jelentéseket küldött az ügyről.

Micsoda csemege a török újságírók számára, akik a legaljasabb hazugságokkal és fenyegetésekkel árasztották el Bulgáriát. November 4-én a „Hergün" című török lap például így kiáltott fel:

„Megtorló intézkedéseket követelünk a bolgárok gyáva agressziói miatt!" Ugyanakkor az incidenssel kapcsolatban közölték, hogy a határment török csapatokat *„páncélos és motorizált egységekkel erősítették meg."* Az anatóliai távirati iroda a maga részéről kijelentette, hogy a török kormány jegyzéken fogja a bolgár kormány tudomására, hogy *„a bolgárok agresszióját úgy kell tekinteni, mint az Atlanti Egyezmény elleni irányuló agressziót."*

És micsoda dühhel szedték elő a török firkászok vasszópárnájukat: *„Az atlanti közösség ellen irányuló első agressziót a bolgárok követték el."*

Az első török hadsereg parancsnoka azonban gyorsan lehűtötte a fegyvergyárosok és bertolinokaik harci hevületét. Kénytelen volt bevallani az igazságot: a sötétségben eltévedt egy sertéskonda és török területre tévedt át. A török határőrök a zajt bolgár katonáknak tulajdonították, és tüzet nyitottak, a ugyanakkor — hisz ez magától értetődik — erősítéseket kértek...

...Másnap reggel a nap sugarai bearanyozták a sertésnemzetségbeli négy „agresszor" élettelen tetemét. Szegény malacok! Nem volt olyan szerencséjük, mint a capitoliumi libáknak, amelyek Róma megmentésével halhatatlanná tették magukat anélkül, hogy akár egy tollukat is elvesztették volna. Ezek a malacok a saját vérükkel írták be magukat az atlanti közösség gyászos történelmébe.

Az ember jót nevetne az esten, ha a malacok szomorú története nem tárná fel a török nép tragédiáját. Törökország, vezetőinek megveszekedtsége révén ma „tiszteletbeli" helyet foglal el az Atlanti Egyezményben, mint „...a legbőkezűbb és legolcsóbb ágyútöltelék-szállító az angol-amerikai imperialisták háborús kalandjai számára."

A sorozatosan kitalált határincidensek révén a török hatóságok egyrészt azt a célt akarják elérni, hogy elterelték a világ közvéleményének figyelmét a Balkánon folyó lázas háborús előkészületekről, másrészt pedig igazolni akarják a török nép előtt azokat az egyre növekvő terheket, amelyeket ezek az előkészületek raknak a török nép vállára.

Nemzetközi szemle

Párisban minden változatlan

Franciaországban több, mint két hétig tartó vajudás után megalakult az új kormány. Olyan kormány, amelyben nincs sok köszönet. René Mayer, a miniszterelnök, a multimilliomos Rotschildék embere, bányái vannak az északafrikai francia gyarmatokon. Mayer személye megtestesítője annak a politikának, amely a valaha Európa élén járó országot a katasztrófába sodorta.

René Mayerék programmjáról mindent elmond az új kormány listája. A legfontosabb tárcák birtokosai között megtalálhatjuk a közelmúlt bukott francia kormányainak miniszereit: külügyminiszter a tengerentúli háborús politika kiszolgálásában ismeretessé vált Bidault, Brune a belügyminiszter és Martinaud Deplat az igazságügyminiszter hírhedtté tették nevüket a Kommunista Párt és a hazafiak elleni hajszában. Mindketten tagjai voltak Pinay kormányának is, akárcsak Pleven hadügyminiszter az „európai hadsereg" szellemi atyja és Letourneau, a társállamok minisztere, a vietnami szennyes gyarmati háború egyik legfőbb bűnöse. A lista elmondja, hogy Franciaország új kormánya René Mayer vezetésével ott folytatja majd, ahol a dicstelenül kimúlt Pinay abbahagyta.

René Meyer még meg sem kapta a nemzetgyűléstől a kormányalakítási megbízást, máris törvényszegéssel kezdte működését. Az alkotmány rendelkezései ellenére — hogy kormányválság idején meg kell hallgatni minden párt véleményét — egyszerűen elfeledkezett Franciaország legnagyobb pártjáról, a Kommunista Pártról. Ezzel — mint Duclos elvtárs mondotta — figyelmen kívül hagyta ötmilliós választó véleményét. Pedig ez a vélemény egyáltalán nem érdektelen az új miniszterelnök számára. Ha netán elsiklott volna felette Mayer úr figyelme, úgy emlékezetébe kell idézni, hogy éppen ezek a milliók és az azóta hozzájuk csatlakozottak szabadították ki az elmúlt évben Duclos és Stil elvtársakat és az ő tömegmozgalmuk kényszerítette távozásra Pinayt is. És amit még ennél is fontosabb, e milliók egységmozgalma a Francia Kommunista Párt követeléseinek valóraváltását sürgeti. Az egységfrontban Guy Mollet és szocialista vezető társai minden mesterkedése ellenére egyre inkább résztvesznek a szocialista dolgozók is.

A Kommunista Párt követelései elfogadhatók minden becsületes francia számára. A párt olyan békekormány létrehozását sürgeti, amelyet hatalmas népi mozgalom hív életre. Követeli az atlanti egyezmény és az ezzel kapcsolatos többi háborús paktum felmondását, követeli a vietnami háború befejezését.

Franciaország most megalakult amerikai kormányától mi sem áll távolabb, mint ennek a programmnak akárcsak egyes részeiben való elismerése is. René Mayerék éppen az ellenkező uton járnak. A francia nép ezért — ahogy Duclos elvtárs rámutatott — „végül is kiadja majd az útját mindezeknek az uraknak és olyan kormányt teremt magának, amelyben felismeri saját magát."

Ázsia árulóinak gyülekezete

Rangumban ezekben a napokban tartják értekezletüket az imperialisták ázsiai megvesztegetett ügynökei, a munkásmozgalomba befurakodott ázsiai jobboldali szociáldemokrata árulók. Az értekezlet összehívását az tette sürgőssé számukra, hogy az ázsiai — ma még gyarmati sorban lévő — országokban növekszik a népek mozgalma felszabadulásukért, függetlenségük kivívásáért.

Ez a probléma lényegében érinti az ázsiai jobboldali Szociáldemokrata Pártok egész politikáját. Indiában és Burmában a szociáldemokrata vezetők nem használhatják fel ugyanazokat a hazugságokat, mint bármelyik európai imperialista államban, mert a véres gyarmati rendszer végsőkig elkeseríti a szörnyű sorban élő dolgozókat. Az ázsiai szociáldemokrata pártok, ha egyáltalán fenn akarnak maradni, kénytelenek, ha szemforgató módon is, legalább mérsékelten átvenni az imperialista-ellenes, függetlenséget követelő jelszavakat. Ez egyébként megmutatkozott a rangúni értekezleten is.

Az ázsiai szociáldemokrata pártoknak ez a sajátos helyzete e pártok vezetőiben felvetette azt a gondolatot is, hogy elszakadjanak a hírhedt szocialista internacionálétól és külön áruló testületet hozzanak létre. Ez azonban túl kockázatos lett volna imperialista gazdáik számára, ezért népesszámú európai küldöttséget irányítottak a rangúni konferenciára. E küldöttségek élén olyan hétpróbás munkásárulók érkeztek Burma fővárosába, mint az angol munkáspárt vezére, Attlee és a Tito féle fasiszta párt két hóhér vezetőségi tagja, Gyilasz és Bebler. Az ő feladatuk félreérthetetlenül megmagyarázni ázsiai elvbarátaiknak, milyen politikát kell követniük. Attlee és a titoisták igyekeztek mindenben megfelelni e megbízatásnak. Szorgalmasan szajkózták a Szovjetunió és a népi demokratikus országok elleni rágalmakat, becsmérelték a békemozgalmat és nem használtak el egyetlen alkalmat sem, hogy eseteljék a gyarmati rendszer és a háborús készülődések „előnyeit". Attlee a rangúni jobboldali szociáldemokrata értekezleten ráadásul Tito hóhérrendszere hivatott prófétájának bizonyult — készséggel dicsőítette belgrádi áruló kollégái rémtetteit.

Az ázsiai árulók gyülekezetének tanácskozásai azonban nem befolyásolják a felszabadulásukért küzdő népek harcát. E népek mindinkább felismerik hivatott vezetőiket, országaik kommunista pártjaiban. A szociáldemokráciának Ázsiában is beszennyeződik. Rangunban az európai árulók segítségével hozhatnak határozatokat, fecsegtethetnek frázisokat, hamisan csengő szólamaik pusztába kiáltott szavak maradnak. Az ázsiai népek zászlaján lét igaz szó ragyog mind fényesebben: szabadság és béke.

Adenauer újabb manőverekkel igyekszik keresztülerőszakolni a háborús szerződések ratifikálását

Müchen (ADN) A bonni és a párisi háborús szerződésekkel szembeni erősbödő népi mozgalom arra készteti Adenauert, hogy újabb manőverekkel kísérletezzék a háborús szerződések ratifikálásának mielőbbi megvalósítása érdekében. Adenauer szerdán este beszédet mondott a bajor rádióban és állást foglalt amellett, hogy az „európai védelmi közösségről szóló szerződést „pótlólagos jegyzőkönyvvel egészítsék ki" és így „hozzák összhangba azokat bizonyos újabb fejleményekkel." Utalt arra, hogy a ratifikálást nem szabad halogatni.

A nyugatnémetországi politikai körök véleménye szerint Adenauer új menőverének célja, hogy megkönnyítse a háborús szerződések nyílt jóváhagyását a jobboldali szakszervezeti és szociáldemokrata vezetők számára, akik elvben a háborús szerződések elfogadása mellett vannak, azonban hívek megtévesztésére egyes határozatokkal kapcsolatban ellenzéki magatartást színlelnek.

Ahol gondoskodnak a gyermekekről és ahol nem

Albán görög és jugoszláv gyermekek élete

Tirana (ATA): Az albán népi demokratikus állam nagy szeretettel gondoskodik az anyákról és gyermekekről.

Az egész országra kiterjed az anya és gyermekvédelmi intézmények hálózata. A háború előtt ilyen intézmények egyáltalán nem voltak az országban.

Ma már minden albán gyermek járhat iskolába. Az iskolások részére Kétszáz napközitthont nyitottak.

Az iskolások ezrei töltik minden évben a nyári szünidőt üdülőtáborban.

Az anyákat is nagy gondoskodással veszik körül. A szülőanyák támogatására 1950-ben és 1951-ben 275 millió leket utaltak ki.

Ezzel szöges ellentétben áll a jugoszláv és görög anyák és gyermekek helyzete. Amíg Albániának ma már minden falujában van iskola, addig több, mint hatezer görög faluban egyáltalán nincs. Görögországban a gyermekek 75 százaléka tuberkulózisban szenved.

Hasonló a helyzet Jugoszláviában is. Titóéknál havonta többezer egy éven aluli gyermek hal meg, 78 ezer hadiárva és 100 ezer olyan gyermek, akiknek szülei titóista munkatáborokban és fogságban sínylődnek, került az utcára.

Húszmillió dollár „külön-segély" a Tito-bandának

London (MTI): A londoni rádió jelentése szerint Amerika újabb „külön segélyt" juttatott Tito-Jugoszláviának. Az újabb amerikai „segély" összege húszmillió dollár.

A belgrádi amerikai nagykövetség szóvivője szerint a nyugati segítség célja: támogatni Jugoszlávia katonai erőfeszítéseit, amelyek „viszonylag a legnagyobbak Európában."

Leveleink nyomában

A párt Alsómocsoládon sem tűri a bírálat elfojtását

„Ön, mint egyszerű özvegyasszony, (két gyermekemet kell eltartanom), elhelyezkedtem a Dombóvári Sertéstermelő és Hizlaló Vállalat alsómocsoládi üzemegységénél, hogy megélhetésemet biztosítani tudjam. Egyideig rendben is ment minden, később, mikor láttam a sok szabálytalanságot, hiányosságot és azt nem hallgattam el, nyomban megváltozott minden. Az üzemegység vezetője, Lerreich József nem bírta a bírálatot, ezért eltávolított állásomból, annak ellenére, hogy munkámat igyekeztem mindig becsületesen elvégezni" — írja levelében Füzesi Jenőné, alsómocsoládi lakos.

A hibák feltárása miatt eltávolították állásából

A szerkesztőség megvizsgálta a levélben írtakat, amely megfelel a valóságnak.

„Hol van a bírálat elfogadása és tiszteletbentartása, ha a telepen dolgozó egy párttagot a párttitkár tudtával a bírálat miatt eltávolítanak állásából" — folytatódik a levél.

„Találkozhatunk még olyan funkcionáriusokkal, akik végnélkül hangoskodnak a párt iránti odaadásukról, a valóságban pedig nem tűrik és elfojtják az alulról jövő bírálatot s bosszút állnak a bírálókon... Fontos, hogy biztosítsuk az önbírálat és az alulról jövő bírálat kibontakozását, hogy mint a párt elvetemült ellenségei ellen, kérlelhetetlenül harcoljunk mindazok ellen, akik akadályozzák fogyatékosságaink bírálatának kibontakozását, elfojtják a bírálatot s tűrik a bírálat miatti üldözést és hajszát" — mondotta G. M. Malenkov elvtárs az SZKP. XIX. kongresszusán beszámolójában.

Ugyanezt elmondhatjuk Lerreich Józsefről, aki Füzesiné és még több dolgozó a tanács vezetőinek bírálatát, „ellenségeskedésnek" nézi mikor az jogos.

Füzesiné levele feltárja az üzemegységben meglévő hiányosságokat, melyek köztudomásúak a dolgozók előtt és a pártszervezet vezetősége előtt is.

„A telep mezőgazdaságánál miért csak 1952. november 5-én csépelték ki a búzakuszalékot, mikor már ki volt csírázva. Pedig a cséplőgép már néhány hete, sőt két hónapja az udvarban állt" — írja Füzesiné. Lerreich József ezt is rosszindulatú „fúrásnak" nevezi és azzal mentegeti a dolgot, hogy ő ezt jelentette a községi és a járási tanácsnak is, őt tehát nem terheli semmiféle felelősség a gondatlanságért.

A dolgozók — így Füzesiné is — már többször felháborodva követelték, hogy a kutricákon az ablakot csináltassák meg, mert szalmával kell betömni és ez nem használ a malacoknak. Több esetben kérték, hogy az ajtókon a zárakat hozzák rendbe, de ez is süket fülekre talált.

Lerreich József üzemegységvezető kijelentette Farkas Péter éjjeliőrnek, *„amit lát, az ne lássa meg."* Ezt Farkas Péter elmondta a tanács hivatalos helyiségében is több ember előtt. Szabó Ferenc párttitkár elvtárs a községi tanácsnak kijelentette: — *„Már több alkalommal kiboríttottam egyesek kosarából a búzát, mikor nuza akarta vinni, de én nem szóltam senkinek."*

Az üzemegység vezetőjének 75 hold földje volt

A burgonyát úgy szedték ki a földből, hogy a községből még most is kijárnak a földre szedni és háztartásukban használják fel. A „jó" vezetés elősegítette a dolgozók közötti ellentét kiéleződését. Kivételezések sokaságát lehetne felsorolni, amelyek mind Lerreich József vezetése alatt történtek, aki az ország „Első üzemegység vezetője" lett az elmúlt évben.

A hiányosságokat már több alkalommal írásban is átküldték a dombóvári központba. A jelentésekben féreérthetetlenül megírták, hogy *Lerreich Józsefnek Helesfán 75 hold földje volt*, amit báró Biedermannál szerzett mint gazdasági intéző. A dolgozók kérték az ügy kivizsgálását, a hiányosságok megszüntetését. A központból ki is mentek a kivizsgálást megejteni és eredményét írásban is megküldték a tanácsnak: *„a vádak nem feleltek meg a valóságnak!"* A tanácsnak kijelentették: *„nincs joga beleavatkozni az üzemegység életébe."*

A vizsgálat után Füzesi Jenőnét, öccsét Boldog Lajost, Füzesiné édesapját, Boldog Antalt eltávolították a telepről. Az eltávolításukra a központból és az üzemegységben azt hozzák föl, hogy *„a dolgozók között szították az ellentétet, nem végezték el munkájukat rendesen és összeférhetetlenek."* Irásban Kovács igazgató elvtárs azzal indokolta elküldésüket, hogy *„létszámcsökkentés miatt kerültek ki a telepről."* Ezt az állítást már másnap megdöntötték, mert a kisbíró január első napjaiban dobszó útján adta tudtára a község lakosságának, hogy jelentkezni lehet az üzemegységben alkalmaztatás céljából.

Lerreich József 75 holdas kulák, intéző úr több alkalommal kijelentette Füzesi Jenőnének, hogy *„ne tjesztgesse őt a párttal."* Mikor szemináriumra mentek megjegyezte gúnyos hangon: *„csak tanuljon, hogy minél előbb átvehesse az üzemegységet."*

Valóban akkor volna jó kézben a vezetés, ha a dolgozók vezetnének Alsómocsoládon is és nem báró Biedermann intézője, aki földjét cselédekkel művelteti. Vidákovics József, aki — többek között nála szolgált — most a helesfai Uj Élet termelőszövetkezeti csoport tagja, tudja, hogy milyen „jó ember" volt Lerreich József.

Ne tévessze meg a pártszervezeteket a látszólagos jó munka

Ilyen ember vezeti az alsómocsoládi üzemegységet. Így nem lehet csodálkozni azon, ha a búzát novemberben csépelték ki, ha bírálatot elutasítja és az illetőkön bosszút áll.

Füzesi Jenőné és még egy-két dolgozó levele, a helesfai tanácson dolgozó elvtársak véleménye egyezik szerkesztőségünk véleményével. Sürgősen teremtsenek rendet az illetékes szervek Alsómocsoládon. Sürgősen vizsgálják ki Lerreich földbirtokos „jó" munkáját és ne engedjék meg, hogy továbbra is romboljon, kárt okozzon a dolgozó nép tulajdonában.

Ne tévessze meg pártszerveinket, a dombóvári központot Lerreich József látszólagos jó munkája. — Ne higyjék, hogy ha 1950-ben le is adta földjét minden ellenszolgáltatás nélkül, hogy akkor már nem kulák és nem a dolgozó nép ellensége, akinek minden cselekedete akár nyiltan, vagy titokban a dolgozó nép hatalmának gyengítése, aláásása.

Szabó Éva

A párthatározat végrehajtásával harcolnak újabb eredményekért a komlói DISZ-fiatalok

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének június 28-i határozata új távlatokat nyitott meg a magyar ifjúság előtt. A határozat világító fáklyaként mutatja az utat ifjúságunknak, s végrehajtásának számunkra harci programmnak kell lennie.

Ha megvizsgáljuk, hogy a párt Központi Vezetőségének határozata óta milyen változás állt be a komlói DISZ-szervezetek munkájában, akkor azt kell mondanunk, hogy szép eredményt értünk el, azonban a határozat maradéktalan végrehajtása még előttünk áll.

A párt Központi Vezetőségének határozata óta a komlói városi pártbizottság útmutatása nyomán Molnár István elvtárs kezdeményezésével megindult a harc a 100, majd később a havi 200 méteres feltárásért. Komló továbbfejlődésében ez volt a legégetőbb feladat.

A gyorsütemű feltárás bevezetése egyes csapatoknál nagyszerű eredményeket szült. Molnár István elvtárs decemberben 8.2-es szelvényben 105 métert ért el, ami rendes szelvényben mintegy 140 folyóméternek felel meg.

Ilyen eredményt még Molnár elvtárs sem ért el soha. Példáját sokan követik. A Bánvölgyi-brigád teljesítménye augusztus, szeptember és novemberben átlag havi 99 méter volt, amellett 22 méter bővítést is elvégeztek. Decemberben a Feltáró Vállalat 204-es csapata 132 méter feltárást végzett el. Lehetne sorolni még ezeken kívül is az élenjáró csapatok névsorát, azonban a csapatok többsége még mindig a régi módszerekkel dolgozik, s így akar eredményeket elérni. Vannak olyan csapatok is, amelyek havonta csak 12—15 méter feltárást végeznek. Az a tény, hogy a csapatok feltárási átlaga június óta nem emelkedett, abban keresendő, hogy

a DISZ és a szakszervezeti funkcionáriusok szemét elkápráztatták az egyes kiemelkedő eredmények és megfeledkeztek a többi csapatban végzendő népnevelő, felvilágosító munkáról.

1953-ban háromszor annyi feltárást kell elvégezni Komlón, mint az elmúlt esztendőben. Ezt csak úgy érhetjük el, ha minden csapatnál meggyorsítjuk a feltárás ütemét. A párt- és szakszervezeteknek és a DISZ-nek meg kell értetni az egyes elmaradt műszaki vezetőkkel a munka fontosságát és el kell érni, hogy minden téren elősegítsék a feltáró csapatok munkáját. Ne fordulhasson többé elő olyan eset, mint például decemberben, amikor Molnár István brigádjának tagjai 200 műszakot vesztettek üresciklé és levegő hiányában.

A párt Központi Vezetőségének határozata óta a komlói DISZ védnökséget vállalt a szállítás felett, mivel a szállítási munkák elmaradása erősen gátolja Komlón a széntermelést. A védnökség elvállalása óta értünk el ezen a területen is eredményeket. Most már egyre ritkábban fordul elő, hogy a csapatok órákhosszat várnak üresciklére, hogy a dolgozók hanyagul kezelik a szállítógépeket, lakatokat. A DISZ segítsége meglátszik a szállítócsillések munkáján. Szívesebben, jobban dolgoznak. Nem fordul elő velük olyan eset, mint a multban, amikor az egyik szállítógépész nyolc óráig ment a Diesel motorral olaj nélkül, úgy, hogy a gép egy hétre kiesett a termelésből. Ez az eredmény azonban még nem kielégítő. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy Molnár elvtárs brigádjában a legnagyobb kiesést éppen az üresciklehiány okozta. A meglévő hiányosságok serkentsék arra a DISZ városi bizottságot és a DISZ alapszervezeteket, hogy mielőbb kijavíthassuk ezeket. A bányában most szervezzük a szállítóbrigádokat, amelyek szerződésben vállalják, hogy a csapatokat rendszeresen ellátják üresciklével. Ha a DISZ megfelelő segítséget nyújt majd ezeknek a brigádoknak a munka elvégzéséhez, minden bizonnyal meglesz a kívánt eredmény is.

Farkas Mihály elvtárs, a DISZ első országos értekezletén kihangsúlyozta, hogy az ifjúság 1953-ban is legyen a termelés rohamcsapata. A párt ezen kívánságának csak úgy tudunk eleget tenni, ha ifjúságunk minden téren megállja a helyét és ha tűzön-vizen át harcol a tervek maradéktalan végrehajtásáért, a munkafegyelem megszilárdításáért.

Legfontosabb feladatunk, hogy a feltárás ütemét meggyorsítsuk. Ennek érdekében a legjobb DISZ-fiatalokat a feltárási munkákhoz irányítjuk, hogy egyre több élenjáró csapatot hozhassunk létre.

Második fontos feladatunk, hogy kijavítsuk a szállítás terén még meglévő hibákat, s segítsünk a bánya tervének teljesítésében. A jövőben megalakuló új brigádokon belül DISZ-csoportokat szervezünk. A csoportok feladata lesz a fiatalokat olyan szellemben nevelni, hogy érezzék a széntermelés fontosságát, de különösen azt, hogy a Sztálin Vasmű csak komlói szénnel kezdheti meg a termelést.

A DISZ igen fontos feladata, hogy élen harcoljon a gépek, de elsősorban a bányagépek jobb kihasználásáért, jó karbantartásáért, megbecsüléséért. Még most is előfordul a bányában, hogy gazdátlanul hevernek a gépek, nem gondozzák azokat, s főleg nem használják fel a termelés meggyorsítására. A DISZ a hiba kijavítása érdekében a trösszttel közösen gépkezelői tanfolyamokat tart, amelyen a legjobb DISZ fiatalokat képezik majd ki a bányagépek kezelésére.

Ifjúságunk csak úgy lehet valóban rohamcsapat, ha megváltoztatjuk nevelő munkánkat. Amíg a fiatalok csoportosan hagyják el a komlói bányát, addig nem mondhatjuk, hogy a komlói DISZ nevelőmunkája jó és amíg a bumlizók 60—70 százaléka fiatal, addig nem mondhatjuk, hogy a mi ifjúságunk rohamcsapat, nem mondhatjuk, hogy teljes erővel harcol a párt által kitűzött célok eléréséért. Az ifjúság nevelésében mint legfontosabb feladat, a politikai oktatás áll. Eddig az ifjúságnak körülbelül 20—22 százalékát vontuk be az oktatásba. Az ifjúsági vezetők egy része még mindig úgy vélekedik, hogy a bányászfiatalokat nem lehet bevonni az oktatásba. Ugyanakkor azt tapasztaltuk, hogy a gyenge oktatási munkát nem a bányászfiatalok nemtörődömsége okozta, hanem az, hogy a propagandisták gyengén készülnek fel a politikai előadásokra és szemináriumokra. Azóta a gyenge propagandisták helyébe újakat választottunk és elmondhatjuk, hogy javulás mutatkozik a bányász szemináriumok munkájában.

Nevelőmunkánkban el kell érnünk, hogy fiataljaink megértsék:

Komló felépítése egyet jelent az ellenség ellen kíméletlen harccal.

Komlóra igen sok ellenséges elem, volt SS-ek, kulákok, deklasszált elemek szivárogtak és igyekeznek akadályozni a város építését. Ha ezek ellen sikeresen harcolunk, akkor azt az építőmunka eredményeiben látjuk meg. Példa erre az is, hogy mióta a leányszállásról eltávolították a kulákcsemetéket, a 16 lány rendszeresen eljár DISZ oktatásra és ritkábban mutasztanak már műszakot is.

A DISZ országos értekezlete Komló felett védnökséget vállalt. Ez arra kötelez bennünket, hogy sokoldalúan művelt, hazáját és pártját szerető ifjúságot neveljünk. Ehhez szükséges az is, hogy bányász DISZ-szervezeteinkben felélesszük a rendszeres szervezeti életet, s megszüntessük az olyan jelenségeket, mint amilyen az Aknamélyítő Vállalatnál is sűrűn előfordul, hogy nincs rendszeres taggyűlés. Az ilyen hiányosságok megszüntetése érdekében a DISZ-szervezetet harmad DISZ szervezetekre kell bontani, a DISZ csoportokat kell létesíteni, amelyen belül közvetlenül tehet foglalkozni az ifjúság nevelésével. Biztosítani kell mindenütt, hogy a DISZ-szervezetek élére politikailag képzett vezetők kerüljenek, akik példát mutatnak a továbbtanulásban is.

Szép és nemes feladatok ezek, végrehajtásuk nehéz. Mi azonban végrehajtjuk, mert erőt ad hozzá pártunk segítsége.

Gallusz József, a komlói városi DISZ-bizottság titkára

Az állatállomány téli átteleltetéséért

Az állattenyésztésben a hozam növelése nagyrészt a helyes takarmány gazdálkodástól és takarmánykezeléstől függ. Ehhez szorosan hozzátartozik a silózási terv teljesítése, mely idén sokkal magasabb, mint tavaly. Fel kell tehát használnunk minden felelhető és felhasználható takarmányt, hogy állatállományunkat mennyiségileg is, számszerűleg is továbbfejlesszük.

A szabadszentkirályi Rákóczi termelőszövetkezet

tagsága már a kora ősszel hozzálátott a silózáshoz. A tagság tudja, hogy állatállományukat csak úgy tudják jó állapotban átteleltetni, ha biztosítják a megfelelő takarmánymennyiséget. Az ősz folyamán, amikor a kukoricát letörték, azon nyomban levágták a szárat és sósvízzel öntözve lesilózták. A korán lesilózott szár még majdnem zöld volt, ami igen jó takarmány.

A silózási terv túlteljesítése érdekében mozgósították a tagságot és a fogatokat a különböző növények összegyűjtésére, amiből ugyancsak jelentős mennyiségű silótakarmányt készítettek. Silózási tervük túlteljesítésével biztosítani tudják az állatok átteleltetését. De a jóminőségű silótakarmány hozzájárul ahhoz is, hogy a teheneknél a tejhozam nem csökken, hanem emelkedik.

Igen

jól megszervezte a silótakarmánykészítést

a villányi járás mezőgazdasági osztálya. Már december végén közel 90 százalékra teljesítették a járási silózási tervet. A járási tanács dolgozói rendszeresen kijárnak a termelőszövetkezetekbe és az egyénileg dolgozó parasztokhoz, elmondják, hogy milyen fontos a silózási terv teljesítése, hiszen azzal saját állatállományukat gyarapítják.

A rendszeres ellenőrzésnek és a tanácsadásnak az lett az eredménye, hogy a járás területén több helyen túlteljesítették a tervet. Például Márokon kezdetben vontatottan haladt a silózás. A járási tanács egyik dolgozójának látogatása után azonban a község termelőszövetkezetei versenyre keltek egymással. Ennek eredménye, hogy a Vörös Hajnal tsz 550 köbméter silózási tervét 100 köbméterrel túlteljesítette. Az Uj Élet termelőszövetkezet tagjai 250 köbméter helyett 360 köbmétert silóztak, az Uj Barázda tsz tagjai is 50 köbméterrel túlteljesítették tervüket.

A Mohács városi MESZÖV vezetősége

még mindig húzza-halassza a silózást. Eddig még silózási tervéből egy dekát sem teljesített, pedig négy üres silógödör is várja, hogy megtöltsék. A MESZÖV vezetője pedig ahelyett, hogy a miniszterlanács határozatát teljesítené, azon siránkozik, hogy „nincsen mivel megtölteni a gödröket." Pedig van sok kukoricaszár a határban, csak be kell hordani! Erre viszont az a kifogás: — „Nincsen fogat ami behordja a szárat." Arra azonban nem gondol, hogy a városi tanács ki tudna rendelni fogatokat a szárbehordásra. Amikor a répaszelet megérkezett, visszairányította a MESZÖV vezetője azzal, hogy „nincs alapanyag a silózáshoz." Mindez természetesen nem felel meg a valóságot, van alapanyag, van fogat ami behordja, csak haladéktalanul hozzá kell látni a silózáshoz! A terv nemteljesítéséért a felelősség először is a MESZÖV vezetőjét terheli, de felelőssége nem enyhíti a városi tanács mezőgazdasági osztályának hibáját sem.

Ugyancsak ez a helyzet

a baráti Kossuth-termelőszövetkezetnél is.

Annak ellenére, hogy az illetékes szervek számtalan esetben felhívták a csoport vezetőségének figyelmét a silózási terv teljesítésére, még ezidáig egy szálat sem silóztak. Ugyanakkor panaszkodnak, hogy „nincs takarmány az állatok átteleltetésére."

A siránkozás helyett csak körül kellene nézniök a saját községükben, ott is találnának megfelelő mennyiségű nyersanyagot a silózáshoz. Van a határban még kivágatlan kukoricaszár, amit csak ki kellene vágni és behordani, ott a sok vadrepce a földeken, össze kellene gyűjteni. Mindebből igen jóminőségű silótakarmányt tudnának készíteni.

A vezetőség azzal a 7000 forinttal sem sokat törődik, amit alomszalmára utaltak ki. Még arra sem érdemesítik, hogy bemenjenek érte a járáshoz és hagyják, hogy az állatok az almozatlan istállókban és ólakban álljanak a térdigérő trágyában. Bezzeg a tsz elnöke gondoskodik arról, hogy háztáji gazdaságban élő állatai ne nélkülözzék a takarmányt és az alomszalmát! Napszámost fogadott, aki makkot gyűjtött a sertéseinek.

A tapasztalat azt mutatja,

hogy megyénk területén az aszály és a fagykár ellenére —, ahol megszervezték az állatok átteleltetését és szem előtt tartják a minisztertanács határozatait — nincsenek nehézségek, takarmánygondok. Tehát ahol még nem silóztak, vagy csak részben teljesítették a tervet, ott haladéktalanul hozzá kell látni a silózási terv teljesítéséhez

A szigetvári traktorvezetői tanfolyam hallgatói a tavaszi munkáért

A szigetvári gépállomáson 1953. január hó ötödikén megkezdődött a traktorvezetői esti tanfolyam, ahol a traktoros elvtársak elsajátítják a kellő szakmai és politikai tudást. Ezeken az esti iskolákon sok elvtárs vesz részt. A hallgatók megfogadták: úgy tanulnak, hogy a tavaszi munkák végzésére már képzett szakemberekké váljanak. A szigetvári gépállomáson hasonló fogadalmak születtek a jó tanulás érdekében. Elhatározták, a hallgatók, hogy a foglalkozási idő minden percét kihasználják a tanulásra és nem lesz lemorzsolódás az oktatási idő alatt.

Vállalták a hallgatók, hogy a tizenhat gépállomás között ők érik el a legjobb tanulmányi átlagot és a tanfolyam hallgatói 100 százalékban elnyerik a technikai minimum vizsga első fokozatát. A hallgatók elhatározták, hogy január második felében beinduló mozgói női traktorista iskolára kollektíven beszervezik a beütemezett létszámot, sőt azt túlteljesítik.

Mindannyian, akik résztvesznek az oktatáson vállaljuk, hogy tanulmányaink végeztével tervünket nemcsak 100 százalékban, hanem jóval 100 százalékon felül teljesítjük.

Papp János
és még 15 aláírás.

Kultúrélet a kökönyösi vájáriskolában

A Komló-kökönyösi vájáriskola ablakán kitekintve kitárul elibénk az egész születő, épülő, sürgő-forgó város. Ott a szénosztályozó, amott meg az emelkedő falu új igazgatóság, a másik oldalon pedig a betonkeverőkkel, transzportőrökkel körülvett növekvő bányászházak sora kínálkozik megcsodálnivaló közelségben a nézelődő elé.

Odakint épül Komló, az új város,

idebenn a vájáriskolában pedig „épül" a jövő vájárnemzedéke. Az előcsarnokban fiatal fiúk állnak sort a bőrsisakért, csizmáért, munkaruháért, azután, ha megkapják, huss, már is indulnak a munkahely, a bánya felé. A vájáriskolában a hangulat forróbb, a zsivaly erősebb, mint máskor. A másodévesek maguk között — és az elsősök kíváncsi kérdéseitől ostromolva — az alig egy hét múlva történő budapesti utazás előrelátható élményeit feszegetik. *16—17—18-án ugyanis a másodéves villanyszerelő és vasipari tanulók — összesen harmincnyolcan — meglátogatják a Rákosi Műveket, a Gheorghiu Dej hajógyárat, a MÁVAG-ot, hogy a felszedett tapasztalatokkal megrakodva még sikeresebben tegyék le a szakmunkás-vizsgát.* Az utazásra még a betegek is jelentkeztek. Egyik már idősebb, ütközőbajszú szakállú tanuló a pénteki napon boldogan, szinte gyerekes örömmel jelentette Pinczits Imre igazgatónak:

— Igazgató elvtárs, az orvos engedélyezte hogy én is utazzam Pestre!

Azonban nem csak a másodévesek várnak érdekesnek ígérkező eseményeket a közeljövőtől, hanem a többiek is. Kultúrversenyre, farsangi műsorra készül az iskola, és a száztagú *„kultúrszakasz"* különböző osztagai — színjátszók, táncosok, énekesek — harcrakészen várják az újabb szereplési lehetőséget. Daum István, a színjátszók egyik fiatal, kócos tagja az „Ifjú gárda" egyik „jó" szerepére vágyik, de azt sem bánná, ha a „Ludas Matyi"-ban kapna szerepet. Ezek azonban még távolabbi célok, április negyedike még eléggé messze van. A közelebbi cél a farsangi kabaré megrendezése. A „Bábona bajnoka", „Csak a hatóságnak" című villámtréfák a gyerekek, sőt a nevelők szerint is megteszik majd hatásukat, nevettetnek, szórakoztatnak, és ha emellett a táncosok és énekesek sem maradnak tétlenek, úgy egészen kellemes farsangi ünnepélynek lesz színtere a hatalmas vájáriskola.

A próbák máris rendszeresen folynak. Csütörtökön, pénteken fél négytől fél hatig mozgalmas a bársonyfüggönyös, gyönyörű nagyterem, de még a folyosó és az előcsarnok is. *A nagyteremben az énekkar próbázik, az előtérben pedig a tánccsoport tagjai forognak, peregnek, ropják a pusztafalusi és ecseri párost. A színjátszók vagy a színpadon vagy egyik szobában tartják próbáikat.*

Ha a kívülről jövő egy ilyen próba kellős közepén toppanna be, joggal azt hihetné, hogy a vájáriskola kultúrélete a legnagyobb rendben folyik, itt azután már valóban nincsen semmi javítanivaló. Pedig bizony vannak itt is problémák, mégpedig nem is akármilyenek. Először is „külső" problémák: A vájáriskola vezetői és nevelői szerint *a város csak akkor veszi észre, hogy vájáriskola és kultúrterem is van Kökönyösön, ha a nagyteremre szükségük van valamilyen rendezvény lebonyolítására. De ha a vájáriskolának kulisszára, táncruhára, csizmára lenne szüksége, akkor bizony nem találja meg a kapcsolatot a várossal.*

Ezek azonban csak külső problémák. Vannak azonban a vájáriskolában olyan belső kérdések is, amiket maga a vezetőség, maga Rácz Sándor tanár elvtárs a kultúrcsoporttal foglalkozó nevelő sem vesz észre. *Ez a probléma elsősorban a kultúrcsoport, azaz a kultúrszakasz elsőrendű céljának tisztázatlanságában ütközik ki.* Mi például a vájáriskola színjátszó csoportjának célja? *„A színjátszócsoportok elsőrendű feladata, hogy minél többször mutassanak be szocializmust építő népünk életének fontos küzdelmeit megjelenítő darabokat"* — mondja az országos népművelési bizottság által kiadott művészeti tanácsadó. *Ez a tanács valamennyi színjátszócsoportra vonatkozik. A vájáriskola színjátszóinak ezen belül különleges feladataik vannak. Feladatuk, hogy mind bányászproblémákkal, mind az ifjúság problémáival foglalkozó darabokat, jeleneteket mutassanak be, hogy ezzel segítsék iskolájukat, nevelőiket, tanulótársaikat, saját magukat mindennapi munkájukban.*

Eleget tesz-e a csoport ezeknek a feladatoknak?

Bizony nem! Nem, mert a „Ludas Matyi" például semmi kapcsolatban sincs a vájártanulók életével — amellett, hogy éléggé hosszú is. Az előbb említett kabarétréfák sem erősítik a fegyelmet, nem támogatják a tanulást, a versenyt, pedig lenne éppen elég olyan jelenet, villámtréfa is — *csak utána kellene nézni, — amely jobb munkára biztatná az elmaradó fiatalokat, mely felébresztené a fegyelmezetlenek öntudatát, mely segítene a vájártanulók edzésében, a bányászhivatás megszerettetésében.*

Természetesen nemcsak a színjátszókra, az énekesekre és a táncosokra is vonatkozik az, hogy a vájáriskola speciális helyzetének megfelelő műsorpolitikát kell folytatniok. Az énekesek ifjúsági tárgyú és bányász tárgyú dalokkal lépjenek színre, a táncosok pedig a helyi néptáncok bemutatásán kívül igyekezzenek a néptáncot lehozni a színpadról és

vonják bele a néptánc táncolásba az egész fiatalságot.

Hálás csapást tudnának így mérni a kozmopolita táncokra, a „jampizásra", melynek minden bizonnyal a vájáriskolában is vannak itt-ott hívei.

Ezek a jelenségek — a kultúrcsoport műsorának az iskola életétől való elszakadása — legélesebben a rigmusbrigád hiányában ütköznek ki. A hatalmas épülettömb számtalan fiatal lakójából nem állt össze egy kicsiny csoport, hogy a munkában magatartásban kitűnteket köszöntse és a fegyelmezetleneket, lemaradókat kipellengérezze. A tanulókban bizonnyal meg lenne egy ilyen brigád alakításárá a szándék, hiszen a fiatalok mozgékonyak, bátrak, harcosak. Nem sok erőfeszítést kívánna meg tehát az iskolavezetőségtől egy ilyen csoport megalakítása — *a legjobb tanulókból*, akiknek minden erkölcsi alapjuk megvan a bírálatra, dicséretre egyaránt. Rigmusköltőkben sem lenne hiány. Egy Müller nevezetű fiatal már foglalkozik is rigmusok fabrikálásával, természetesen a németanyanyelvű fiú támogatásra szorul. Egy fecske azonban nem csinál tavaszt, tehát másoknak is be kell kapcsolódniok a rigmusköltésbe.

Hogy szükség van a bíráló rigmusbrigádra, azt bizonyítják a kultúrcsoport próbái is. Koczab Anna táncoktatónak nemcsak a kultúrosokat, de még a bámészkodókat is fegyelmeznie kellett, akik a próbákat nagymértékben zavarták. Ha pedig egy-egy rátermettebb tanuló foglalkozott a kultúrcsoporttal, annak meg egyenesen azt vetették fel a tagok:

— Ki vagy te, mennyivel vagy különb nálunk, miért dirigálsz?

Az ilyen fegyelmezetlen tanulóknak minden bizonnyal használna egy-egy csípős, jókor alkalmazott rigmus, az ilyeneknek használna, ha saját magukra, a maguk helytelen magatartására ismernének rá a színpadon szereplők előadásában.

Lelkes, jó kultúrgárdá van a kökönyösi vájáriskolában. A kék tányérsapka alól vidáman csillognak a szemek, akárki látja, jó vájárok lesznek e fiatalokból! Ehhez azonban járuljon hozzá az eddigieknél is jobban a „kultúrszakasz". Nincs sok tennivaló: *céltudatosabb irányítás, jobb műsorpolitika* — és máris megszűnnek a problémák! A kultúrvonalbeli hiányosságok megszüntetése pedig hamarosan magával hozza a fegyelem megszilárdulását is.

CSORBA GYŐZŐ:

KODÁLY ZOLTÁN KÖSZÖNTÉSE

Mikoron már a sírások jártak
kerítésünknél s halálra váltak
a gyűvák éppúgy, akár a bátrak,
mikoron nyelv és torok már kiszáradt,

tetőgerenda roskadt recsegve,
ablakainkon jeges szél vert be,
asztalainknál iszonyat ette
sovány falatunk s szájunkból kivette,

mikoron sírt és szűkölt a lélek,
s nem tudta nevét rémületének,
s a ritka nyugság, ha tán betévedt,
futó örömét nem mondta dicséret,

mikoron a jó, erős bizalmat,
mely mindig bennünk, akárhogy hallgat,
nem birták szóra semmi hatalmak,
s kötél adott vagy vándorbot nyugalmat:

a háborgónak, némán nyögőnek
fülébe vágott mentőn áz ének,
hangja bújának, rettenetének,
hunyt bizalmának, szellő örömének:

Fülébe vágott hatalmas hangod,
kiálthatott már, aki szorongott,
volt, kivel osszon emésztő gondot,
tudta: amit kell, te előttemondod.

S lassan, mert lassan oszlik az emlék,
oldottad némák, dadogók nyelvét,
emberségüket rajtad nevelték,
magyarságukat benned visszalelték.

S ma, Hetvenéves, az ország zengő,
hangos liget már, mesebeli erdő,
s akár ujjongó, akár kesergő,
van éneked rá, erre-arra kellő.

A népé volt csak — a nemzeté lett,
a te műved is, hogy nemzetté lett,
ami csak nép volt, hogy az ítélet
szegény fejéről mégis lovaszéledt.

Nap, felhő, szélcsend, vihar, homályos
ősz, éles tavasz — ki báhja már most:
esőség a gyerekszáj, dobban a táncos,
harsan a Psalmus, mesél Háry János.

Mi azért mostan, ifjak és vének
letelepszünk itt csöndben körébed,
szólaljon meg a szülöttedének,
sugározzon ránk áldott hetven éved.

Kodály „Psalmus Hungaricus"-áról

A Kodály Zoltán tiszteletére rendezett hangversenyünnepségek keretében hétfőn este Pécsett először hangzik el Kodály világhírű szerzeménye, a Psalmus Hungaricus. A bemutató alkalmával közzétett néhány — a műre vonatkozó — gondolatot. Ujfalussy Józsefnek, a népművelési minisztérium zenei osztálya vezetőjének az „Uj zenei szemle" legutóbbi számában megjelent cikkéből.

Nevezetes dátuma volt a magyar zenei alkotóművészetnek, az egész magyar zenekultúrának 1923 november 19. Két nagy mester két nagy alkotását hallotta először a magyar közönség: Bartók Béla III. szvitjét és Kodály Zoltán Psalmus Hungaricusát.

Fennállásának ötvenedik évfordulóját ünnepelte „szélesfővárosunk", az egyesített Pest-Buda. Az egyesítést 1873-ban ünnepelte a kiegyezett Magyarország az után a kiegyezés után, amelyben nem a magyar nép egyezett ki elnyomóival, hanem a magyar uralkodóosztály Ferencz Józseffel, a magyar feudális főurak az idegen nagytőkével és a magyar dzsentri a német burzsoáziával.

Ali basa zsibongó hadserege fut eszünkbe, ahogyan Arany: „Szondi két apródja" című versében győzelmét ünnepli. Az elnyomott magyar munkásforradalom véres Ali basája, Horthy, 1923-ban éppenúgy Szondi két hű dalnokának szájából akarta hallani saját dicsőségét, mint a történelem valamennyi szabadságon tiporó zsarnoka: Bartók Béla és Kodály Zoltán megbízást kapott egy rendezendő díszhangversenyre, nagyszabású új zenemű megírására.

A két nagy mű megszületett, de a magyar nép két nagy alkotója, az elnyomott magyar nép dalának tudósa és szerelmese, nem lett hűtlen önmagához és népéhez. Nem az ünneplő Horthyék magasztalását, hanem az eltiport, szabadságától újra megfosztott magyar nép fájdalmát és dicsőségét írták meg. Az a Bartók Béla, aki három évvel azelőtt állta a magyar sovinizmus orvtámadását a román zenefolklór gyűjtéséért és tudós kutatásáért, megírta a nemzetiségek legkönyörtelenebb zsarnokának ünnepére a népek kulturális testvériségének nagy apoteózisát, a hatalmas Táncszvitet. Az a Kodály Zoltán, aki nemrég ment keresztül az új „rendszer" különböző szekatúrái megalázó „vizsgálatain" azért, mert a Tanácsköztársaság idején teljes szívvel állt ki azoknak a zenepolitikai és nevelői eszményeknek megvalósítása mellett, amelyekért egész addigi és azutáni munkásságával küzdött, megírta a Psalmus Hungaricust.

Téméért és szövegért a magyar történelem régi emlékéhez tért vissza. Azt az utat járta, amelyet a magyar költők, írók már nem egyszer követtek az elnyomás sanyarú évelben: régi témát keltett új életre. Kecskeméti Vég Mihály szövege a 16. században íródott, olyan szakaszában a magyar történelemnek, mikor a magyar nép a három részre szakadt országban egyaránt szenvedett saját urától, külső ellenségtől és belső árulóktól. Maga Vég Mihály is távoli multban keresett témát, s kora szokása szerint a bibliából merített ihletet, hogy Dávid király álorcájában mondja el panaszlátkát, hitét-bizalmát saját reménytelen helyzetében.

Az a mód, ahogyan Kodály ezt a kétszeresen allegórikus szöveget zenéjében életre keltette és saját népe sorsán érzett fájdalmával megtöltötte, azoknak a nagy alkotói lángelméknek a tervező-formáló géniuszára vall, akik egyéni sorsukban elválaszthatatlanul fonnak egybe népünk életével. A próféta haragjának, hazafiúi felháborodásának történelemidéző lángja csap fel a mű első ütemeiben, s mikor a zenekar hangja hirtelen, egy-két lobbanással elcsendesedik, a keretben megjelenik a mult idők felidézett krónikása, amint szintén multak könyvében lapozva rójja a sorokat: „Mikoron Dávid nagy busultában baráti miatt volna bánatban, panaszolkodván nagy haragjában, ilyen könyörgést kezde ő magában." Ettől kezdve egyetlen hatalmasívű rondó-formában kovácsolódik eggyé a szöveg és a zene minden rezdülése.

A krónikás — most már Dávid király szavával fohászkodva sorolja fel azokat a nyomorgatlatásokat, keserveket, amelyeket ellenségeitől kell eltűrnie. Strásában-rivásában éppúgy nincs egyedül, mint később a zenei gondolat visszatértekor könyörgésében. A kórusban és zenekarban egy egész nép keserve zokog a prédikátorral.

A Psalmus, a bemutatója óta eltelt egy híján harminc év alatt számtalanszor csendült fel hangversenytermeinkben. Népszerűsége egyre nő, a közönség szeretettel, lelkesen zárja mindinkább szívébe Kodály nagy művét. Megrázó erejű emlék, hatalmas dokumentum ez az alkotás, minden hangja arra figyelmezteti felszabadult népünket, hogy milyen mérhetetlen szenvedéstől szabadult meg 1945-ben. Népünk szeretettel fogadja el Kodály remekművében újra és újra megelevenedő intést. Mint a szemefényére vigyáz megszerzett szabadságára és a Huszt tanulságával afkán vág neki az előtte álló nagy feladatoknak: „Hass, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül."

A dal, a tánc, az ifjúság filmje: „Holnap mindenki táncra perdül"

Dalolni... felszabadultan. Megénekelni a természet szépségeit, a szerelem új érzéseit, zenébe önteni a munka, az új élet örömdalát, a béke teremtő diadalát...

Vladimir Vlcek, Sztálin-díjas filmművész, vidám, színes, filmet készített a dalról, és a táncról, a szerelemről és a fiatalságról.

Valeszka festői hegyeitől, Budapestig, Prágától—Berlinig vezet a filmben szereplő daloló, táncoló fiatalok útja.

Egy népi tánccsoport születésével, munkájával ismertet meg a film és közben elvezet a prágai, budapesti és berlini Világifjúsági Találkozókhoz.

A tánccsoport tagjai, Pável és Alena, az örökké vidám Lojza és a bájos Rozárka barátságának, szerelmének szálai egyre erősebbé válnak a Világifjúsági Találkozók felejthetetlen napjaiban. Ott látjuk őket zászlódíszbe öltözött fővárosunkban, a Hősök terén, amikor versenyt énekelnek és táncolnak a világ összes fiataljai és Berlinben, ahol a zene forgatagában az utcákon, tereken egymásba karolva, önfeledten táncol ezer meg ezer fiatal: szovjet és angol, koreai és amerikai, magyar és olasz. Pável és Alena itt vallják be egymásnak szerelmüket.

Ez a film a fiatalságé, a dalé és a tánce, a szerelemé és a munkáé. S a film jelenetei közben szebbnélszebb népi táncokat: a Mojszejev Együttes műsorát, a kínai, koreai, csehszlovák együttesek színpompás számait láthatjuk. Arról beszél a film, hogy ha mindenütt megvalósul a béke, akkor az élet boldogabb, vidámabb, szebb lesz és akkor mindenki „táncra perdül" — ahogy a címe mondja.

Az 1953-as csehszlovák filmhét legkiemelkedőbb alkotása a „Holnap mindenki táncra perdül" című színes játékfilm, mely az 1952. évi nemzetközi filmversenyen a „Népek közti barátság díjá"-t nyerte. E film valóban a népek közötti barátság filmje. A hazaszeretet és a nemzetköziség ábrázolása a nép énekeiben, táncaiban, a világifjúsági találkozóra összeseregelt fiatalok barátkozásában, elvtársi együttműködésében domborodik ki. E két érzést e gyönyörű csehszlovák film a gyönyörködő nézőben méginkább felszítja, ezért különösen időtő volt arra, hogy éppen a két nép barátságát dokumentáló csehszlovák filmhéten kerüljön bemutatásra.

Jelenet a „Holnap mindenki táncra perdül" című színes filmből

A bólyi Kossuth termelőszövetkezetben következetesen kell harcolni a határozatok végrehajtásáért

Az elmúlt évben egyesült a bólyi Haladás és Árpád nevet viselő két termelőszövetkezet. Az egyesülés után a Kossuth nevet kapta. Hatalmasat nőtt a szövetkezet vagyona, csak az állatállományuk több mint 640 darab, az összes szövetkezeti vagyon értéke pedig két millió ötszázezer forint.

Ilyen nagy gazdaság vezetése komoly tudást, nagy gondoskodást és körültekintést kíván meg. A további eredményeknek pedig éppen az a fékje, hogy

a szövetkezet vezetői

nem értik eléggé feladatukat, nem harcolnak elég következetesen az alapszabály, a párt- és kormányhatározatok betartásáért.

A minisztertanács határozata előírja: *„A termelőszövetkezet elnöke és igazgatóság határozatai alapján egyéni felelősséggel irányítja a termelőszövetkezet gazdálkodását. E működése során be kell tartania az alapszabályt, a fennálló törvényeket és rendeleteket, a közgyűlés, az igazgatóság határozatait és a jóváhagyott termelési terveket."*

Hogyan érvényesíti ezt a gyakorlatban a bólyi Kossuth tsz vezetősége? Minden tíz napban elkészítik ugyan a munkatervet, de nem becsülik meg eléggé saját tervüket, — nem tartják be. A kukoricaszár vágását mindig bevették a tervbe egyformán mindkét növénytermesztési brigádnak. Kész József brigádja igyekezett, hogy a tervben előírtakat teljesítse, mégis még mindig két hold kukoricaszár kint áll a földön. Gárdos Ferenc brigádjának pedig még 15 hold földön kell levágni a szárat, pedig ugyanannyi terület volt nekik is, mint Kész József brigádjának.

A lemaradás oka, hogy *nem ellenőrzik kellően a terv végrehajtását*, nem kötelezik a brigád- és munkacsapatvezetőket a terv teljesítésére. Azért, csak a brigád- és munkacsapatvezetőket, mert külön-külön minden tagot nem tudnak kötelezni a terv teljesítésére, mert a terület csak a csépléskor volt felosztva egyénekre, utána „bandában" dolgoztak. Nem tartották be a minisztertanács határozatát, amely előírja: *„...a brigád kapásnövényekkel bevetett területét a kézimunkák jó elvégzése érdekében egész évre fel kell osztani a brigád munkacsapatai között és a munkacsapatokon belül is minden egyes tag részére ki kell jelölni azt a területet, amelyen a kézimunkák elvégzéséért felelős."* Nem mérték fel egyénekre a területet, így nem vonhatták felelősségre a hanyag tagokat. Ennek következménye, hogy a kukoricájuk egy részét kétszer, a másik részét pedig csak egyszer kapálták meg. A gyenge növényápolási munka több becsületesen dolgozó tag munkakedvét elvette.

Csaknem minden közgyűlésen beszéltek arról, hogy akik nem veszik ki részüket a munkából, azoktól

munkaegységet vonnak le:

Ez helyes, mert a minisztertanács határozata is előírja: *anyagi hátránnyal kell sújtani azt a tagot, aki akár a növényápolás, akár az aratás és cséplés, vagy az őszi termésbetakarítás idején nem teljesíti a megszabott munkaegységeket. Az évvégi zárszámadás alkalmával, egész évben teljesített összes munkaegységeinek annyi százalékát kell tőle levonni, ahány százalék hiányzik az összes megszabott munkaegységek teljesítéséből.*

A Kossuth tsz vezetősége azonban csak „mumusként" emlegette a munkaegységlevonást, beszéltek erről, de nem cselekedtek. A liberalizmusnak következménye, hogy a vetés idején néhány koesie megtagadta a munkát és a vetésnél sem tudták betartani a minisztertanács határozatát.

A hibák oka a vezetés, az ellenőrzés gyengesége. Szabó István elvtársnak, a szövekezet elnökének meg kell végre érteni, hogy személyében felelős a szövetkezet munkájáért, egyéni felelősséggel irányítja a munkákat és munkája során minden erejével harcolnia kell az alapszabály, a párt- és kormányhatározatok betartásáért. Az elnök elvtárs felelős azért is, hogy a tsz tagjainak jövedelme állandóan emelkedjék, hogy egyénekre feloszsák a földterületet, hogy minden egyes tag becsülettel teljesítse a tervet, minőségileg is jó munkát végezzen.

Gerő elvtárs a mezőgazdasági munkákban előforduló hiányosságokat elemezve rámutatott: *„Mindebből az a tanulság, hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákat előreláthatóbban, tervszerűbben kell megszervezni, a vetőmagot elő kell készíteni, elő kell teremteni, s hogy az ellenséget idejében le kell leplezni, s el kell szigetelni."* Szívlelje meg Gerő elvtárs útmutatását a bólyi Kossuth tsz vezetősége és már most kezdjenek készülni a tavaszi mezőgazdasági munkákra.

Ehhez azonban nagy szükség van a pártszervezet vezetőinek segítségére is.

A pártszervezet feladata az lenne,

hogy ellenőrizze, segítse a vezetőség, az elnök munkáját, építő bírálataival utat mutasson a hibák kijavítására. Hamvas János elvtárs, a tsz párttitkára azt mondja: *„Nekem munkaegység kell, mert abból élek"* és megfeledkezik arról, hogy mi egy üzemi pártszervezet titkárának a kötelessége.

„Nem elég, ha a párttag csupán egyetért a párt határozataival, a párttag köteles harcolni e határozatok megvalósításáért" — mondta Matenkov elvtárs, az SZKP XIX. kongresszusán. Vonatkozik ez Hamvas elvtárs munkájára is, mert nem harcol a párthatározatok végrehajtásáért, a közös érdek elé helyezi egyéni érdekét. A tavaszi munkákra való felkészülés során a pártszervezet vezetőségének és tagjainak az eddiginél sokkal több segítséget kell adni a szövetkezet vezetőségének, hogy megszűnjenek a hiányosságok és az eddig elért eredményeket fokozni tudják a szövetkezet tagjai.

A Kodály-hangverseny ünnepség pécsi műsora

Kodály Zoltán kétszeres Kossuth-díjas, a Magyar Népköztársaság kiváló művésze hetvenéves születésnapját méltó módon ünnepli Pécs városa, Baranya dolgozó népe. Szombaton és vasárnap gazdag zenei programmal hangversenyünnepséggel köszöntik a dolgozók, zeneművészek a városunkba érkező legnagyobb élő magyar zeneszerzőt: a hetvenéves Kodály Zoltánt.

A hangversenyünnepséget a pécsi Nemzeti Színházban vasárnap délelőtt 11 órakor rendezett hangverseny vezeti be, melyen gyermekkórusok, iskolák és üzemek énekkarai tolmácsolják a nagy zeneköltő műveit. Ugyancsak vasárnap, este fél nyolc órakor a Doktor Sándor Kultúrházban folytatódik az ünnepi hangverseny. Ezúttal szóló ének, hegedű- és zongoraszámokban mutatják be pécsi zeneművészek Kodály Zoltán szerzeményeit. Hétfőn este fél nyolc órakor a pécsi Nemzeti Színházban zárul az impozáns hangversenyünnepség, ekkor kerül sor a „Psalmus Hungaricus" első pécsi bemutatójára, a „Káfol kettős", a „Marosszéki táncok" és a „Bátrai képek", valamint a „Háry János" intermezzojának előadására. Az esten a fővárosi vendégművészek és a zeneművészeti szakiskola és zeneiskola kórusai szerepelnek.

Élénk sportélet a pécsi Tanítóképzőben

PEDAGÓGUSKÉPZŐ iskoláink növendékeinek tanítása kétszeresen nagy feladat, hisz tanulmányai végeztével reájuk hárul ifjúságunk nevelése, a szocializmust, majd a kommunizmust építő fiatalság irányítása. Ezekben az iskolákban igen nagy gondot kell fordítani a sportra is, mert valamennyien tudjuk, hogy hazánk fiatalságának nevelésében az új, erős, mindent legyőző szocialista társadalom kialakításában a sportnak igen jelentős része, feladata van.

A sport: bátorságra, kitartásra, küzdeniakarásra neveli fiatalságunkat. A sport nagyobb munkateljesítmények elérésére, újabb győzelmekre ösztönzi a dolgozókat. Ezért nem közömbös számunkra, hogy olyan emberek, olyan vezetők kerüljenek iskoláink élére, akik tisztában vannak ezekkel a szempontokkal, akik világosan látják a feladatokat és azok megvalósításáért keményen harcolnak.

NEM KÖZÖMBÖS ez a pécsi Tanítóképző vezetőinek sem. Az iskola igen nagy súlyt helyez a sportra, testnevelésre. A diákok ezt az igyekezetet teljesen magukévá teszik, szívvel, lélekkel azon vannak, hogy tudásukat ezen a téren is fejlesszék. A testnevelési órákban diákjainkba életet öntenek, mert valamennyien érzik, hogy nemcsak szép, üdítő, de igen hasznos is a sport — mondja Vásárhelyi Etelka tanárnő.

— Mozgalmas sportélet folyik iskolánkban az órákon kívül is. Az MHK-t valamennyi tanulónk letette, igen szép eredmények születtek a próbákon. Fiataljaink az MHK-n keresztül hozzászoktak a sokoldalú sportoláshoz, s ma már többen közülük városi viszonylatban is jól szerepelnek. Jól szerepel röplabda csapatunk, mely a város bajnokság esélyese. Bertus Edit, Gajári Piroska, Wheger Edit a legjobb pécsi röplabdások között vannak, mind jobban fejlődik kézilabda csapatunk is.

Sajnos diákjaink legidőszerűbb vágyát, a síelést nem tudtuk még eddig az iskola keretén belül megvalósítani, mert nincs felszerelésünk. Reméljük a VTSB ezen a téren hamarosan segítségünkre fog sietni. Sportéletünk mai fokát az intézet igazgatója, Komlósi Sándor állandó segítségének, DISZ-szervezetünk eredményes munkájának, diákjaink sportszeretetének és nem utolsó sorban a Haladás patronálásának köszönhetjük.

A Haladás igen komoly támogatást ad sportkörünknek. Fiatalságunk számára biztosították az edzési lehetőségeket az Egyetemi Sportcsarnokban. Felszerelést, sportszert is kapunk. A Haladás kiváló edzői részéről nagy támogatásban van részünk: Almási Györgyiből, a Haladás segítsége nélkül nem lett volna országos viszonylatban is számottevő ifjúsági tornyos. De valamennyi sportág nagyarányú fejlődését a patronálásnak köszönhetjük. Tavasszal sok szép sportműsorban veszünk részt, többek között az április 4-i és a május elsején ünnepségeken, melyeken szabadtéri játékokkal, díszlonnával, hatalmas felvonulással demonstrálunk a szabadság, a béke mellett.

Az iskola sportköre jól látja el feladatát, szórakoztatva, játszva neveli erős, edzett emberekké tagjait. Hibák azonban még vannak a fegyelem terén, de ezeket a hibákat remeljük, a tanári testület is a patronáló egyesület, de főképp az iskolai DISZ-szervezet segítségével legyőzzük.

HA TELJES LESZ az együttműködés, a nevelők és sportolók között, ha valamennyi sportoló élenjár a tanulásban is, akkor nyugodtan mondhatjuk: jó kezekben lesz a jövő generációjának a szocialista fiatalságnak nevelése.

Sz. Cs.

VASÁRNAPI SPORTMŰSOR:

Kézilabda: Pécsbányatelepi Bányász—Janus Pannonius férfi tartalék 8. Haladás—Honvéd férfi tartalék 9. Komlói Bányász—Építők tartalék férfi 10. Szigetvári Vörös Lobogó—Komlói Bányász tartalék, női 11. Mohácsi Munkaerőtartalékok—Nagy Lajos megyei férfi 11.40. Komlói Építők—Janus Pannonius tartalék női 12.40. Komlói Bányász—Bástya megyei férfi 13.20. Haladás Pedagógiai Főiskola III.—Szigetvári Vörös Lobogó tartalék női 14.20. Lokomotív tornacsarnok.

Röplabda: Dózsa—Pénzügy megyei női 9. Honvéd—Építők megyei férfi 10. Petőfi—Haladás megyei női 11. Petőfi—Haladás megyei női 12. Tanítóképző—Janus Pannonius városi női 15. Egyetemi tornacsarnok.

Kosárlabda: Haladás—Középiskolás válogatott férfi 16. Meteor—Közgazdasági Leánygimnázium női 16.45. Haladás—Honvéd férfi 17.30. Honvéd—Középiskolás válogatott férfi 18.15. A Haladás villámtornájának mérkőzései. Egyetemi tornacsarnok.

Párbajtőr: „Vívók a békéért" egyéni párbajtőrverseny döntői. Egyetemi tornacsarnok 9.

* **Ökölvívás.** Ifjúsági válogató verseny, Nagy Lajos gimnázium, 16.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

VASÁRNAP

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány (fél 4, fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Diadalmas Péter (délelőtt 9, 11 órakor)

Pilótaszerelem (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Holnap mindenki táncra perdül (4, 6, fél 9 órakor)

Petőfi: Világos út (délelőtt 11 órakor) Holnap mindenki táncra perdül (fél 5, fél 7, 9 órakor)

HANGVERSENY:

Kodály-hangversenyünnepség a pécsi Nemzeti Színházban (délelőtt 11 órakor) és a Doktor Sándor Kultúrotthonban (este fél 8 órakor)

KULTURVERSENY:

Szakszervezeti csoportok területi bemutatója az Ifjúsági Színházban (reggel 9 órától este 7 óráig)

Az építők művészeti csoportjainak versenye a 73/1 Építőipari Vállalat kultúrotthonában. Szerepelnek többek között a beremendi, nagyharsányi építők művészeti csoportjai (délelőtt 10 órától)

HÉTFŐ

MOZI:

Kossuth: Pilótaszerelem (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Mindenki táncra perdül (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Mindenki táncra perdül (fél 5, fél 7, 9 órakor)

HANGVERSENY:

Kodály-hangversenyünnepség a pécsi Nemzeti Színházban, Rösler Endre felléptével (este fél 8 órakor)

A magyar és olasz parasztok életéről

Föld et! Jobbágyfelszabadítást! Ez volt úgy a magyar, mint olasz és más országok parasztlázadásainak jelszava a feudalizmus korában. Ezek a parasztfelkelések ha el is bukták, alapjában rendítették meg a feudalizmust és rohamos léptekkel vitték előre a fejlődést.

Budai Nagy Antal vezette parasztfelkelés volt az első nagyarányú magyar parasztfelkelés 1437-ben. Zsigmond király, hogy igazságtalan háborúi anyagi alapját biztosítsa, fényűző életmódját kielégíthesse, értéktelen pénzzel árasztotta el az országot. Lépes György erdélyi püspök akkor nem szedett tizedet, de három év mulva, amikor újra jobb pénz került a forgalomba, egyszerre követelte mindhárom év dézsmáját. Ennek kifizetése az addig is nehezen tengődő parasztokat éhhalálba kergette volna. A felháborodott parasztság Budai Nagy Antal vezetésével összegyűlt és mivel követelt az urak meghallgatás nélkül kivégeztek, az erdélyi nemesekre rohant és megverte azokat. A győztes parasztság kikényszeritette a kolozsmonostori egyezményt, amelyben közkegyelmet biztositott magának és vezetőinek és kikényszeritette a parasztságra rótt mérhetetlen terhek jelentős leszállítását. Az urak azonban csak időnyerésnek vették a szerződést. Újabb seregeket szerveztek, a parasztság újra és újra megverte őket de a sokszoros nemesi túlerő megtörte a parasztság erejét. A nemesség kegyetlen bosszút állt. Kilenc parasztvezért karóba huzattak, a parasztok nagyrészének orrát, fülét levágták, szemét kiszúrták.

Az 1437-es parasztfelkelés elbukott, elsősorban is a parasztság szervezetlensége miatt. De a vér nem folyt hiába. A kolozsmonostori egyezmény felrúgása *ma is tanulságul szolgál arra, hogy nem lehet az ellenséggel megegyezni, az ellenséget meg kell semmisíteni* A Budai Nagy Antal-vezette magyar—román parasztfelkelés a távolt mult példájával is figyelmeztet bennünket arra, hogy a népek közös ellensége: a kizsákmányolók.

Dózsa György vezetésével a magyar parasztság 1514-ben újra fellázadt. Bakócz Tamás esztergomi érsek és az urak először a törökök ellen akarták küldeni a parasztokat, de amikor a hatalmas 40 ezer főnyi parasztsereg megjelent, megijedtek tőle, szabotálták a fegyver- és élelemszállítást, később pedig nyiltan hazaparancsolták a parasztokat. Az agyongyötört parasztság azonban egyre világosabban kezdte látni, hogy a főurak visszaélnek áldozatkészségével és hazafiságával, hogy az urak haszárulók kik *inkább tűrik a török hóditásokat, minthogy a parasztság kezébe fegyvert adjanak.* Dózsa serege nem ment fegyvertelenül a török ellen, a biztos pusztulásba, mint ahogy az urak parancsolták, hanem elnyomói ellen fordult. A folytonosan növekvő jobbágysereg győzelmet győzelem után aratott.

A nemesi túlerőnek és katonai fölénynek azonban sikerült Temesvárnál legyőzni a parasztokat. A nemesség kegyetlenül megtorolta a parasztság igazságos harcát. Dózsa Györgyöt izzó vastrónon égették el *„az egykori krónikák feljegyzik, hogy Dózsa bátran, hősiesen halt meg a népért),* meggyilkolták a magyar parasztság színe virágát. 70 ezer parasztot. (Zápolya nádor még a nemesi hatóságok győzelme előtt teljes jogot adott: *„az ellogottakat lefejeni vagy megnyúzni, megsúlni és tőlük telhető legnagyobb kínzásokkal megölni).* A legszivesebben az egész parasztságot kiirtották volna, csak az tartotta őket vissza, hogy *„a parasztság nélkül az úr keveset ér".* A parasztságot az országgyűlésen *„örök szolgaság alá"* itélték.

De a nép nem nyugodott bele az örökös szolgaságba. A törökök kiűzése után Rákóczi zászlaja alá sorakozott a Habsburgok ellen, a szabadságért és földért. A Rákóczi-szabadságharc leverése után sorozatos parasztfelkelések lángoltak fel az országban: 1735-ben Békés megyében, 1751-ben Bihar megyében, 1758-ban Hódmezővásárhelyen, 1755-ben Kőrös és Varasd megyében. 1763—64-ben Erdélyben. Az 1848—49-es forradalomban és szabadságharcban a magyar nép döntő többségét kitevő parasztság csodákat művelt a szabadságért és azért a reményért, hogy majd földet kap.

A magyar parasztság évszázados hősi harcát azonban elbukták, mert nem volt a magyar parasztság élén egy igazán következetes forradalmi erő. A polgárság abban az időben még nem fejlődött ki, proletariátus Magyarországon akkor még nem volt (Az 1948—49-es forradalom és szabadságharc idején is még csekély volt a magyar munkások száma — mintegy 20 ezer. Ez a 20 ezer munkás sokat tett a forradalom és szabadságharc érdekében, de a szabadságharc vezetését még nem tudhatta magához ragadni.)

A magyar parasztság helyzete ezután sem javult, sőt rosszabbodott. A XIX. század második felében a magyar parasztság rohamosan elszegényedett, újabb parasztcsaládmilliók jutottak zsellérsorsra, munkanélküliségre. A munkanélküliek az éhhalál elől külföldre menekültek, ott kerestek munkát. *„Sok urunk se volt rest se kába, birtokát óvni ellenünk, kitántorgott Amerikába másfélmillió emberünk"* — írta fájdalmasan József Attila.

A Horthy-rendszer beletörte a parasztság nyomorát. Tízezerszámra mentek tönkre a parasztgazdaságok, elárverezték a kisparaszti gazdaságokat. *„A földet Magyarországon csak a kommunisták fogják felosztani"* — mondotta Rákosi elvtárs 1926-ban Horthy vérbíróság előtt.

*

1945-ben a Szovjetunió kezébe adta a magyar népnek a szabadságot, azt, amiért legjobbjainak vezetésével oly hosszú évszázadokon át harcolt. A párt szétosztotta a földet a parasztoknak. Dózsa unokái, a Párt nevelőmunkája nyomán parasztságunk egyre jobban felismeri, hogy az igazi út a termelőszövetkezeti út. A magyar paraszt még sohasem ért el olyan jövedelmet, mint a tszcs-ben, termelőszövetkezetekben. A sok közül Mary József, a mohácsszigeti Vörös Fény termelőszövetkezet egyik tagja 514 munkaegységre 10 mázsa 28 kilogramm búzát, több, mint 4 és fél mázsa árpát, 514 kilogramm burgonyát, 514 kilogramm kukoricát, közel három mázsa almát, 77 liter bort, két és fél liter pálinkát és készpénzben 2.056 forintot kapott. Az ivándárdai Sarló-Kapács tsz-ben dolgozó Pál István családja 1.045 munkaegységre 27 mázsa búzát, több, mint 8 mázsa árpát, 10 és fél mázsa kukoricát, 41.80 kilogramm cukrot, 31 liter olajat és nagymennyiségű szappant és készpénzben 7.524 forintot kapott.

*

Tekintsünk át kissé az egyik kapitalista országra. Az olasz parasztok, a feudalizmus idején épp olyan nyomorban éltek, mint a magyar parasztok. Az olasz paraszt vérét szívta a nemes, aki egyáltalán nem dolgozott semmit, az olasz paraszt vérét szívta a burzsoá, uzsorás és földbirtokos, akik az olasz paraszt utolsó falatát is kisajtolták és végül a legnagyobb élősdi a római pápa, papságával és szerzetesivel egyetemben. Az olasz paraszt gyökéren és bogyón élt, a narancsot termelő olasz paraszt babbal táplálkozott.

Az olasz parasztság is fellázadt többször a tűrhetetlen jobbágyi viszonyok ellen, de sikertelenül. Az olasz paraszt is hősiesen verekedett 1948-ban a szabadságért és földért és 1860-ról 1870-ig az olasz egységért. De az olasz paraszt sem kapott földet, éppúgy, mint a magyar paraszt.

Olaszországban a tömegkivándorlás még a magyarországi kivándorlásnál is nagyobb méretekot öltött. 1881-ben egymillió, 1910-ben pedig már 5.5 millió volt a külföldön élő olaszok száma.

Az olasz nép ma a fasizmus igáját nyögte két hosszú évtizedig. Az olasz népet az angol-amerikai hadsereg szabadította fel. Nézzük meg, mit hozott az olasz parasztnak ez a „felszabadítás"?

Az olasz statisztika hozzávetőleges adatai szerint az ország 27 millió 826 ezer hektár kiterjedésű mezőgazdasági művelésre alkalmas területéből 2.500.000 paraszt tulajdonában mintegy 6 millió hektár föld van. A többi 21 *millió hektár a földesurak, egyház, kulákok, állam és községek kezén. 4 millió 200 ezer család, az ország földműves lakosságának 82 százaléka nem rendelkezik földdel, vagy csak igen kicsi földterülettel.*

Olaszországban élnek a feudális „hagyományok". *Sok földesúr megkövetelt, a különböző szent ünnepeken 20—25, vagy ennél is több sajttal, néhány báránnyal, néhány kappannal, többszáz tojással adózzanak neki.* Ezért az olasz kisbirtokosoknak jelképes, de nevetségesen alacsony összegeket fizetnek és elvárják, hogy a termés 50 százalékát beszolgáltassák, bér fejében.

Az olasz földesurak ezerholdakat hagynak parlagon „vadászterületnek", miközben a szegényparasztokat az éhhalál kerülgeti. Az olasz parasztok továbbra is bogyón, babon és kukoricán élnek. Olasz parasztok millióit laknak odúkban, barlangokban és járványt terjesztő üledező házakban. Az olasz parasztok nagyrészének még arra sincs pénze, hogy petróleumot vegyen, ezért esténként a rózse lángjával világít.

De az olasz parasztok nem tűrik ezt a szörnyű nyomort. A munkásosztály támogatásával nagyarányú földfoglaló mozgalom bontakozott ki különösen Dél-Olaszországban. Előkerülnek a régi vadászkürtök és az olasz parasztok elfoglalják és szétosztják a földesúri és egyházi földeket. A parlagon heverő földeket kezdetleges szerszámjaikkal azonnal művelés alá veszik. *„Földet és nem háborút!"* — ez az olasz parasztok jelszava.

Az olasz kormány több földfoglaló olasz parasztot meggyilkolt, az olasz földesurak banditákat béreltek fel a földfoglaló mozgalom ellen. De a földfoglaló mozgalmat megállítani nem sikerült, a földfoglaló mozgalom egyre terjed. A parasztok szövetkezeteket alakítanak, állandóan őrzik földjeiket szembeszállnak a rendőrséggel és katonasággal. Az olasz parasztságot az olasz munkásosztály sztrájkokkal, és nem egyszer anyagilakkal támogatja.

RÁDIÓ-MŰSOR

ÁLLANDÓ MŰSORSZÁMOK:

Kossuth-Rádió:

5.00—8.30-ig: Reggeli zene — 5.30: Hírek. Lapszemle. — 6.45: A Szabad Nép mai vezércikke. — 7.40: Naptár — 7.45: Levelezőink jelentik. — 7.55: Műsorismertetés — 8.30: Műsorzárás. — 12.00: Hírek. Hangos Újság. — 14.00: Időjárás- és vízállásjelentés — 15.15: Hírek szerbül. — 17.00: Hírek — 18.40: Hírek németül. — 19.00: Hangos Újság. — 19.30: Hírek szerbül. — 20.00: Hírek. — 22.00: Hírek. — 24.00: Hírek.

Petőfi-Rádió:

6.00: Hanglemezek. — 6.45: Jó reggelt, gyerekek! — 6.15: Hírek szlovénül. — 10.00: Hírek. — 11.30: Műsorzárás. — 18.25: Hírek szlovénül. — 20.15: Sportnegyedóra. — 20.30: Műsorzárás.

JANUÁR 12., HÉTFŐ

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.55: Vasárnapi sporteredmények. — 6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Készül a szövetkezet üzemterve. 3. Téli tojástermelés. 4. A kétarcú Berlin. — 11.30: A csillagok pásztora. Tvetnov elbeszélése. — 12.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. — 13.30: Elnyomott népek dalaiból. — 14.15: Heti zenés kalendárium. — 15.00: Úttörőhíradó. — 15.30: Munkaerőtartalékok központi énekara énekel. — 16.20: Ifjúsági fejtörő. — 16.45: Műsor az úttörők zenei szakköreinek. — 17.15: A Szabad Ifjúság vasárnapi számának ismertetése — 17.30: Filótámodra. Elbeszélés. — 18.00: Jó munkáért szép muzsikát. — 20.00: Tíz perc külpolitikája. — 20.10: Közvetítés a Madách Színházból: A hős falu — 23.09: Zenekari hangverseny.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: A hét zeneszerzője. Händel. — 7.35: Hanglemezek. — 8.35: Balettzene — 9.00: Magyar dalok és hangszerszólók. — 9.20: Orosz nyelvlecke kezdőknek. — 9.20: Magyar szerzők zongoraműveiből. — 10.10: Hanglemezek. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: Délelőtti hangverseny. — 15.00: Zenekari hangverseny. — 16.00: Fiatal írók és költők műsora. — 16.30: Hanglemezek. — 17.20: A világ térképe előtt. — 17.40: A Rádió népművelési híradója. — 18.00: Hanglemez. — 18.10: Uj szerszámgének a Szovjetunióban. — 18.45: Népi muzsika. — 19.15: A Magyar Rádió énekkara énekel. — 19.35: Szív küldi szívnek. — 20.00: Rácz Aladár cimbalmozik.

JANUÁR 13., KEDD

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. Állami gazdaságok híradója. — 11.30: A Rádió asszonyrovata. — 11.50: Hanglemez. — 12.30: Szovjet zeneszerzők kórusműveiből. — 13.00: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. — 13.30: Népi demokratikus országok szórakoztató zenéje. — 14.15: Mai operettekből. — 15.30: Bányászdalok. — 15.50: A Budapesti fúvósötös játszik. — 16.20: Gyermekrádió műsora. — 16.40: Orosz nyelvlecke gimnáziumi tanulók részére. — 17.15: Egy falu — egy nóta. — 17.45: Termelési híradó. — 18.00: Daloljunk. — 18.20: A pártoktatás anyagához. Előadás. — 20.10: A vándordiák Daljáték. — 22.20: Magyar művészek hangversenye. — 23.20: Operettmuzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Filmdalok. — 7.35: Magyar népdalok. — 8.30: Reggeli hangverseny. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 9.40: Népek dalai. — 10.10: Hanglemez. — 10.25: Vári Egon zongorázik. — 10.40: Magyar zenekari muzsika. — 15.00: Magyari Margit hegedül. — 15.25: A Magyar Rádió kísegyüttese játszik. — 16.10: Vidéki népi zenekarok műsora. — 17.10: Fiatal zeneszerzők műveiből. — 18.10: Ember és világ. Előadás. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.03: Zaharov művészete. — 19.35: Vidám esti muzsika.

JANUÁR 14., SZERDA

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Trágyatelék használata. 3. Tanuljunk a kolhozoktól: jó szervezés — nagyobb eredmény. 4. Gergely bácsi megmagyarázza . . . — 11.30: A nyomorult tag. — 11.50: Részletek a Momesil. c. operából. — 12.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. — 13.00: Szimfónikus táncok. — 13.30: Békekantáta. — 14.15: Bántai Vilmos fuvolázik. — 14.30: Hangverseny gyermekeknek. — 15.00: Úttörő-híradó. — 15.30: Hanglemezek. — 15.50: Mikszáth Kálmán műveiből. — 16.20: A Magyar Rádió ajándékműsora a komlói állami ált. iskola tanulóinak. — 17.15: Hanglemezek. — 17.30: A dollár álarc nélkül. Előadás. — 17.45: Szív küldi szívnek. — 18.10: Építőipari dolgozók félórája. — 20.00: Tíz perc külpolitika. — 20.10: Egy falu — egy nóta. — 20.45: Verses irodalmi műsor. — 21.00: Liszt Ferenc műveiből. — 21.30: Hanglemezek. — 22.25: A Magyar Rádió népi zenekara játszik — 23.30: Bamorvonósnégyes játszik.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Hanglemezek. — 7.35: Hanglemezek. — 8.00: Reggeli hangverseny. — 9.00: Huszár Géza zongorázik. — 9.20: Tasztyán Sándor író beszélgetése úttörőkkel. — 9.40: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Moniuszko: I. vonósnégyes. — 10.30: Óvodások műsora. — 11.00: Csehszlovák dalok. — 15.00: Régi magyar operákból. — 15.30: Szovjet és népi demokratikus híradó. — 15.45: Részletek az Aranycsillag c. operettből. — 16.30: A takarékosság a szocialista gazdálkodás módszere. Előadás. — 16.45: Schubert-dalok. — 17.10: Faiusi kislány. — 17.30: Arany-dalok. — 18.45: A Magyar Rádió tánc- és népi zenekara játszik. — 19.35: Hanglemezek. — 20.10: Épül a kommunizmus —épül a szocializmus.

JANUÁR 15., CSÜTÖRTÖK

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Az anyagtakarékosságról. 3. Melegágykészítés. — 4. A jugoszláv dolgozó parasztok nehéz tele. — 11.30: A börtönök országában. Irodalmi összeállítás Törökországról. — 12.30: Népzene. — 13.00: Hanglemezek. — 14.15: A Rádió Gyermekújság műsora. — 14.50: Dalok és csárdások. — 15.30: Zenés irodalmi műsor. — 16.00: Hanglemezek. — 16.30: A Szociáldemokrata Párt parasztpolitikája a dualizmus éveiben. — 16.45: Vidám hanglemezek. — 17.00: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk — 17.15: Az Ifjúság Hangja. — 17.35: Jó munkáért szép muzsikát! — 18.00: A Néphadsereg híradója. — 20.10: Opera közvetítés: Varázsfuvola. — 22.35: Hanglemezek.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Vidámas dalolunk. — 7.35: Szórakoztató muzsika. — 8.30: A XIX. kongresszus tászlaja alatt. — 8.40: Hanglemezek — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Bartók: Concerto. — 10.30: Suki Antal és zenekara játszik. — 15.00: A Gyermekrádió műsora — 15.20: Baráth Éva zongorázik. — 15.40: Fiatalok zenei újsága. — 16.10: A Magyar Rádió kisegyüttese játszik. — 16.40: A Békekongresszus felszólalásaiból. — 17.00: Grieg: a-moll zongoraversenye. — 17.40: Falurádió. Kolbai Károly előadása: Beszélgessünk a talajról és művelésérő. — 17.55: Tibay Zoltán nagybőgőzik. — 18.10: Szív küldi szívnek. — 19.05: Toki Horváth Gyula és zenekara játszik. — 19.35: A Magyar Rádió tánczenekara játszik.

JANUÁR 16., PÉNTEK

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.45: A Rádió asszonyrovata. — 6.00: Falurádió. Mezőgazdasági híradó. — 11.30: Esti vihar. Kovács Attila elbeszélése. — 11.50: Hanglemezek. — 12.30: Tied az ország. Hangl. — 13.00: Rácz Béla és zenekara játszik. — 13.30: Részletek a Cigányszerelem c. operettből. — 14.15: A Magyar Rádió kisegyüttese játszik. — 15.00: Úttörő híradó. — 15.30: Hazám. Szimfónikus költemény. — 15.50: Hangszerszólók. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.30: Úttörő-sporthíradó. — 16.45: Orosz nyelvlecke halandóknak. — 17.15: A pártoktatás anyagához. Előadás. — 17.35: Fiatal művészek a termelésben élenjáró fiatal dolgozóknak. — 17.55: Nemzetközi kérdések. — 18.10: Az albán népzenéről. — Előadás. — 20.00: Tíz perc külpolitika. — 20.10: Tánczene. — 20.45: Jó az öreg a háznál. Elbeszélés. — 21.00: Beethoven műveiből. — 21.55: Hanglemez — 22.25: Donizetti-est. — 23.20: Hanglemezek.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Keringők, polkák. — 7.35: Hangszerszólók. — 8.15: Hanglemezek. — 9.20: A Magyar Rádió ajándékműsora a szentesi köztársaságtéri általános iskola tanulóinak — 10.10: Kőrösi Marianne és Halmy Lajos énekel. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: A Gyermekrádió műsora. — 11.00: Magyar kamarazene. — 15.00: Színes muzsika. — 16.00: Örkényi István két írása — 16.20: Részletek a Beszterce ostroma c. film zenéjéből. — 16.51: Részletek a Három a kislány c. operettből. — 17.00: Szív küldi szívnek. — 17.40: A magyar uralkodó osztály útja a Wall-Street től Hitlerig — 17.55: Hanglemezek. — 18.45: A Magyar Szabadságharcos Szövetség központi ének- és zenekarának műsora. — 19.05: Egy falu — egy nóta. — 19.35: Jó munkáért szép muzsikát! — 20.00: Sándor Renée zongorázik.

JANUÁR 17., SZOMBAT

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Élet a hótakaró alatt. 3. Akik még a tavalyi kalendárinmot lapozzák. — 11.30: Feleket. Elbeszélés. — 12.30: Ifj. Veress Károly és zenekara játszik. — 13.00: A Rádió művészeti híradója. — 13.20: Déli hangverseny 14.15: Hangl. 14.30: A világír. humora. 15.00: Hanglemezek. 15.30: Beszélő atlasz. — 15.45: Állami vállalatok hírei. — 15.50: Vidám hangszerszólók. — 16.10: Szovjet napok — szovjet emberek. — 16.20: A Magyar Rádió népi zenekara játszik. — 17.15: Vidám dalamok. — 17.30: Nagy együttesek. — 18.00: Falurádió. Szövetkezeti híradó. — 18.30: Szív küldi szívnek. — 20.10: Vidám szombatesti zenés műsor. — 22.25: Tánc éjfélig

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Hanglemezek. — 7.35 Szórakoztató zene. — 8.40: Színes muzsika. — 9.45: Görög gyermekek műsora. — 10.10: A Zeneművészeti Főiskola hallgatóinak hangversenye. — 10.30: Moseoperákból — 15.00: Katonadalok. — 15.25: Határszélen. Fehér Klára írása. — 15.45: Mezei csokor. — 16.00: Zenei Újság. — 16.35: Közgazdasági negyedóra. — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.10: Tanuljunk éneszóra oroszul! — 17.30: Hanglemez. — 17.40: A Rádió postája. — 17.55: Népzene. Vidám dalok. — 18.45: Mindenki operája. Traviata. — 19.35: A Magyar Rádió kisegyüttese játszik.

JANUÁR 18., VASÁRNAP

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Zenés vasárnap reggel — 8.00: Hírek. 9.00: Egy falu — egy nóta. — 9.30: Könnyű út a komoly zenéhez — 10.00 Vasárnapi levél. — 10.10: A Rádió Gyermek cirkusza. — 10.50: Fúvósindulók. — 11.00: A Magyar Rádió békeműsora — 11.30: A Lengyel Zenei Hét megnyitó hangversenye — 13.00: A Fővárosi Népi Zenekar játszik. — 13.30: Hangos Újság. — 14.15: Művészlemezek. — 15.30: Strauss-hangverseny — 16.00: A Szovjetunió szocialista mezőgazdasága. — 16.30: Hanglemezek. — 17.00: Egy hét a külpolitikában. — 17.20: Részletek a Szihérisi rapszódia c. film zenéjéből. — 17.40: Kincses Kalendárium — 19.00: Szovjet tánczene. — 20.20: Hanglemezek. — 21.20: Hangképek a vasárnap sportjáról. — 21.50: Hanglemezek. — 22.10: Vidám hanglemezek. — 23.00: Szovjet zenekari hangverseny.

PETŐFI-RÁDIÓ

8.00: Dalok. — 8.30: Falurádió. 1. A Falurádió levelesládája. 2. Mit tartsunk ésben? Rendeletek magyarázata — Részletek a Dózsa György c. operából. — 9.25: Tanuljunk éneszóra oroszul. — 9.45: Evangélikus vallásos félóra. — 10.15: Unitárius istentisztelet. — 11.00: Miska bácsi lemezesládája. — 11.30: Idegennyelvű vízjelzőszolgálat. — 11.35: A Magyar Rádió bányászműsora. — 12.05: Hanglemezek. — 12.50: Lapok egy karácsonyra megjelenő könyvből a nyugati irodalomból. — 13.00: A Tátrai vonósnégyes játszik. — 14.00: A Magyar Rádió szimfónikus zenekara játszik. — 15.00: Tudományos fejtörő. — 15.20: Hanglemezek — 15.45: A „Tartós békéért, népi demokráciáért!" c. lap ismertetése — 16.00: A Rádió Gyermekszínházának műsora. — 16.40: Szív küldi szívnek. — 17.00: Turistaház. Vidám téli játék. — 17.30: Mai magyar művek — 18.45: Vakvágányon. Rádiódráma. — 19.25: Szimfónikus közzenék.

Százötvenezer leningrádi gyermek látogatja évente az „A. M. Gorkij" kultúrpalota előadásait

Leningrád. A „Szovjetszkij Szojuz" című folyóiratban G. Kapralov — „Gólyácska" című balett előadásáról írva — beszámol a leningrádi „A. M. Gorkij" kultúrpalota munkájáról.

Az „A. M. Gorkij" kultúrpalota egyike Leningrád legnagyobb szakszervezeti klubjainak — mondja G. Kapralov. Hasonlóan a többi munkásklubhoz, itt is sokat és széleskörűen foglalkoznak a gyermekekkel. Mintegy 150.000 iskolásgyermek látogatja évente a felolvasásokat, színielőadásokat és koncerteket, a vidám ünnepségeket és bálokat.

Párthírek

Értesítjük az alsófokú pártoktatás II. évfolyamának propagandista szemináriumvezetőit, propagandistáit és hallgatóit, hogy részükre Vajda Ferenc elvtárs, a Pártoktatás Háza vezetője január 13-án délután 6 órakor a Pártoktatás Háza előadótermében előadást tart. Az előadás címe a „Szocialista iparosítás kérdései".

*

Értesítjük alapszervezeteinket, hogy január 15-én délután 6 órakor a SZOT székház nagytermében a központi előadóiroda tagja előadást tart. Az előadás címe Sztálin elvtárs: „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban — a marxista-leninista elmélet kimagasló alkotása". Az előadáson vegyenek részt a függetlenített pártfunkcionáriusok, káderképző és alsófokú oktatás propagandistái, propagandista szemináriumvezetők, a kéléves esti iskola hallgatói, alapszervezeti párttitkárok és vezetőségi tagok, állami, gazdasági és tömegszervezeti vezetők.

*

Értesítjük az alsófokú pártoktatás I. évfolyamának propagandista szemináriumvezetőit, propagandistáit és hallgatóit, hogy részükre Bali István elvtárs, a megyei pártbizottság politikai munkatársa január 14-én, délután 6 órakor a Pártoktatás Háza előadótermében előadást tart. Az előadás címe: „A párt — pártunk szervezeti szabályzata."

Megyei Pártoktatás Háza

— **A városi tanács VB mezőgazdasági osztálya** felhívja a mezőgazdaságban foglalkoztatott dolgozók figyelmét, hogy az 1952. évi bélyeglapjaikat saját érdekükben legkésőbb január 22-ig a városi tanács mezőgazdasági osztályán (III. em. 103) adják le. A leadott bélyeglapok helyett az idevonatkozó rendelet értelmében az előző évi bélyeglap leadásakor kötelesek egyidejűleg az 1953. évi új bélyeglapokat kiváltani. Amennyiben még 1951. vagy 1950. évi bélyeglap is lenne birtokukban, a fenti határidőn belül saját érdekükben azokat is szolgáltassák be.

— **Találtak** egy szemüveget tokkal, grammos üveget, egy pár keszyűt. Igazolt tulajdonosa átveheti a pécsi kapitányság házipénztárában.

HÍREK

VASÁRNAP, JANUÁR 11

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — NÉVNAP: Ágota. — IDŐJÁRÁSJELENTÉS: — Várható időjárás vasárnap estig: Felhőátvonulások, elsősorban a nyugati és északi megyékben havazás. Időnként élénk északnyugati-nyugati szél, az éjszakai lehűlés erősödik, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: vasárnap reggel mínusz 3—mínusz 6, délben mínusz 1—plusz 2 fok között. A várható napi középhőmérsékletet január 11-én, vasárnap négy fok alatt lesz.

— **A Közalkalmazottak Szakszervezete** f. hó 11-én, vasárnap reggel 9 órai kezdettel, egész napon át tartja a II. Országos Kultúrverseny döntőit, a megyei tanács kultúrtermében. A területi döntőn Barnya, Somogy, továbbá Tolna megye legjobb közalkalmazott kultúrbrigádjai vesznek részt. Különösen nagy érdeklődés előzi meg a verseny keretében a Somogymegyei Népi Együttes, valamint a pécsi Közalkalmazottak Kórusa erejének összemérését. Résztvesz a versenyen a mohácsi közalkalmazottak fúvós- és szalonzenekara is.

— **Pécs város tanács VB. mezőgazdasági osztálya** felhívja az állattulajdonosokat, állatbirtokosokat, állatgondozással megbízott dolgozókat, a ragadós állatbetegségek bejelentésére. Minden megbetegedést, vagy annak gyanuját vagy elhullást haladéktalanul be kell jelenteni a város mezőgazdasági osztályánál. (Városház, III. em. 103.), mert ennek elmulasztása szigorú büntetést von maga után.

— **Az Egyetem utcai állami általános iskolában** ismét megindul a dolgozók alapismereti esti tanfolyama azok számára, akik az általános iskola I—II. osztályát, illetőleg a III—IV. osztályát nem végezték el. Továbbá megnyílik az V—VI. osztály, VII-VIII osztály vizsgálatokra előkészítő esti tanfolyam is, ugyancsak a dolgozók részére. Jelentkezés mindennap 8—17 óráig az igazgatói irodában. A tanfolyam ingyenes. Bővebb felvilágosítás jelentkezéskor.

SZOBAFESTŐT és mázolót, valamint tetőfedőket felveszünk. Pécsi Építőtelkarbantartó Vállalat. Alkotmány-utca 14. 24

FÉRFI kerékpár és kar ra eladó. Fürst Sándor-u. 5. Hegyesi. 109

ELADÓ: zenemű, elpő, edénykészlet, mindenféle tárgy, eszköz. Rét-utca 39., földszint 2. 107

HÁLÓBUTOR diófarna, fényezett eladó. Szigeti-út 93. 106

KÉTKARIKÁS csőkötőzhelyet ronca állapotban veszek. Címeket: „Ronca" jeligére kérem. 105

ELADÓ 3+1 rádió olcsón. Édesanyák-útja 14. 104

ELADÓ: ágy, mosdó, horganykád, előszobafal, spanyolfal. Molotov-u. 6. em. 103

DIÓFA ebédlőszekrény, tálaló, kétszemélyes rekamié, gyermekasztal eladó. Doktor Sándor-u. 20. 102

HÁZGONDNOKI irodámat Molotov- (Mária)-utca 16 alá helyeztem. Decleva. Tel.: 19-97. sz. 101

UJ, BÁRSONY rekamié szövet, szelon olcsón eladó. Szigeti-u. 18. 99

125-ös CSEPEL első-hátsó teleszkopos, sportkocsi eladó. Nagyvárad-u. 29. 98

KERESKEDELMI vonalon jártas férfi raktárvezető, adminisztrátor gyakorlattal állást keres. „53 év" jeligére. 97

FIATALEMBER irodatiszti, küldönc állást vállalna gyakorlattal, kerékpáron. Cím 95. számon.

ELADÓ: kombinált szobabútor, összekötő perzsaszőnyeg, disznóbőr bőrönd, 12 sz. damasztabroszok, metszett tükör. Vitéz-u. 20/1.

MOTORKERÉKPÁRT 100, vagy 125-öst vennék, lehet szétszedett is. Címeket „Motorkerékpár" jeligére. 93

HIZOTT mangalica sertés eladó. Aradi-vértanuk (Volt Petrezselyem)-u. 57. 90

BUTOROZOTT szobát keresek belvárosban azonnalra, magános férfi részére. „Vállalati dolgozó" jeligére. 89

BUTOROZOTT szobát külön bejárattal keres szolid, dolgozó nő. „Csendes" jeligére. 87

MODERN, világos háló eladó. Székely Bertalan-u. 10/a. 86

MEGBÍZHATÓ háztartási alkalmazotti elhelyezkedést keres. Címeket 85. számra kérem a kiadóba. 85

ELADÓ modern konyhaszekrény, világos ágy sodronnyal Perczel-u. 40. 5. ajtó. 84

KERESEK olyan főzőmindenest, aki 2 tagu vidéki, dolgozó házaspárnál elhelyezkedne. „Megbízható" jeligére. 74

UJ, MODERN, sötét háló eladó. Részletre is. Doktor S. u. 40. 73

OKLEVELES röntgenkezelőnő állást keres. Cím a kiadóban 72. számon. 72

DIÓSZÍNRE fényezett, modern háló eladó. Doktor Sándor-u. 44. 69

MODERN hálószoba diószínre fényezett, eladó. Tompa Mihály-u. 26. 69

ÉRTESITEM megrendelőimet, hogy fűző és fehérnemű műhelyemet áthelyeztem József-utca 9. II. 7. szám alá. Özv. Heckl Rezsőné.

CSIKÓTŰZHELY, duplalétra, állólámpa, íróasztallámpa olcsón eladó. Mindszent-u. 2.

RÁDIÓ 3+1, villázvevő eladó Aradi-vértanuk-útja 12., udvarban, hétfőtől. 15

KETSZEMÉLYES rekamié eladó. Petőfi-u. 24. szám. 10

IPARENGEDÉLLYEL rendelkező kovácsmestert. Hideg és meleg gumijavításhoz értő szakembert iparengedéllyel rendelkezőt, lehet nő is. Cipész szakmában jó felsőrészkészítőt iparengedéllyel rendelkezőt. Szövetkezetünkbe felveszünk. Komlói Általános Kisipari Termelő Szövetkezet. 32

KÉT adminisztrációban jártas gyors- és gépíró, egy üzemgazdász tervfelelős, egy adminisztrátor azonnal felvételre. Bányavidéki Vendéglátó Vállalat, Komló. 33

KÖZÖLJÜK az állami vállalatokkal, közületekkel és szövetkezetekkel, hogy a 352—2/1952. sz. Pénzügyminiszteri, valamint a Belkereskedelmi miniszter 1.254-es számú utasítása értelmében a következő boltjaink vannak kijelölve a közületi forgalom lebonyolítására: 1. sz. Háztartási bolt, Széchenyi-tér 3. Tel.: 20-29; 5. sz. Üveg- és Porcelán bolt, Kossuth L.-u. 10. Tel.: 14-38; 6. sz. Edény bolt, Kossuth L.-u. 9. Tel.: 20-63; 8. sz. Papír- és írószer bolt, Kossuth L.-u. 15. Tel.: 31-84; 9. sz. Vasbolt, Kossuth L.-u. 9. Tel.: 20-67; 10. sz. Nyomtatványbolt, Ibarruri Dolores-u. 2. Tel.: 27-97; 12. sz. Kerékpár, motorkerékpár és műszaki bolt, Rákóczi-út 30. Tel.: 25-87; 13. sz. Sport- és Játék bolt, Kossuth L.-u. 21. Tel.: 25-41; 21. sz. Rádió- és vill. bolt, Bem-u. 8. Tel.: 14-07.

HOZOTT anyagból kabátot, kosztömöt, ruhát a legízlésesebben készít és alakítást vállal: Kisipari Szövetkezet Pécs, Kazinczi- és Kossuth Lajos-u. sarok. 29

KETTŐSZOBÁS, kertes, családi házban lévő lakásomat elcserélném belvárosi kettő, vagy 1 szoba, összkomfortosért. Cím: INKÖZ-nél. 31

2 DARAB 123x220 cm-es belméretű, befelényíló ablakot keresek megvételre. Csillag-utca 5. 124

ELADÓ fehér, mély gyermekkocsi. Cím: Orsolya-u. 17. 125

ELADÓK: porcelán és cuzin dísztárgyak, tálak. Ilona-u. 12. 111

SZÉKEK, karosszék, diványka, képek, tükör, remek frissel, kirakat-szekrény. Színház-tér 2., házfelügyelőnél. 110

BEJÁRÓNŐ délelőttre felvétetik. Rákóczi-út 65., földszint bal, hátfőtől jelentkezni.

BUTOROZOTT szoba férfi részére ágynemű nélkül kiadó. Lenkei, Apáca-u 7.

ELADÓ prima szelon, csőkő-tűzhely, tükör. Vitéz-u. 40. 114

TISZTVISELŐNŐ különbejáratú bútorozott szobát keres. Perczel-u. 42 119

MÉLY, drapp gyermekkocsi eladó. Athinai-u. 1. I. em. 2. Iványi. 123

KOMBINÁLT szobabútor eladó. Cím: Zsinkó István-u. 16. 116

EGYPÁR 43-as cipzma nadrággal eladó. Rákóczi-út 39/c. I. em. 2. 117

SZOMBATON, Széchenyi-téren a villamosról lemaradt sárcipőt kérjük sürgősen Szent István 15-be leadni. 122

GÉP- és gyorsírónői állást keresek. Gépírónői jeligére a kiadóba.

HARISNYA szemfelszedés gyorsan, olcsón, szépen készül a Fehérnemű Szövetkezetben Pécs, Színház-tér.

ZÁSZLÓ, embléma hímzését, kelengyék varrását és hímzését, mindennemű kézimunka előnyomását, gombáthúzást, öv és táska ringlizését azonnal elkészítjük. Fehérnemű Szövetkezet Pécs, Színház-tér.

Nyúltenyésztők figyelem!

Minden fajtájú és minden mennyiségű 2 kg-on felüli élő házinyulat felüli élő házinyulat szerződésre 12 Ft, szerződés nélkül 10 Ft-os áron megveszünk. A belga óriásért 2 Ft-tal kevesebbet fizetünk. Kiváló minőségű tenyésznyulak rendelhetők. Nyúlbőrelt 70%-kal magasabb áron értékesíthetl, ha szerződést köt a

Prémesállattenyésztő Vállalat

Budapest, V. ker., Sütő-u. 1.

Telefon: 383-180, 181-466.

FŰZŐ, hasköté, melltartó, orthopéd-fűző, melltartó készítését soron kívül vállaljuk. Fehérnemű Szövetkezet, Pécs, Színház-tér.

NŐI és férfi fehérnemű ízléses elkészítését és javítását pontos időre vállaljuk. Fehérnemű Szövetkezet Pécs, Színház-tér.

MIELŐTT használt ruháját félredobná, hozza be szövetkezetünkbe, gyermekeinek újat varázsolunk belőle. Pécs, Fehérnemű Szövetkezet, Színház-tér.

FÉRFI öltönynek való szövet és új brokátt paplan eladó. Halmai, Mártírok-útja 21.

Közöljük

az állami vállalatokkal, közületekkel, szövetkezetekkel és az összes szervekkel, hogy 10-es számú Nyomtatványboltunk, Sallai-út 52. szám alól folyó hó 10-én elköltözik az Ibarruri Dolores-utca 2. szám alá. Folyó hó 10-én és 12-én költözködés miatt az árusítás szünetel. Telefonszolgálat csak 16-án lesz. Telefonszám: 27-97.

Közületek, vállalatok, üzemek, figyelem!

A Belker. Min. utasítása alapján a közületek vásárlásaikat a Pécsi Állami Áruházban (Városház-épület) eszközöljék.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-32 és 15-33
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — KEDD, 1953 JANUÁR 13

A MAI SZÁMBAN:

A Szovjetunió átadta Kínának Északkelet-Kínában lévő biztosítási hálózatát (2. o.) — Jugoszlávia népei nem lesznek az amerikai imperialisták rabszolgái (2. o.) — Levelezőink írják (3. o.) — Így zsákmányolták ki a németi délszláv dolgozókat a délszláv kulákok (3. o.) — Bírálatunk nyomában (4. o.) — Megindult a Vendéglátóipari Vállalatnál is a kultúrmunka (4. o.)

Versenybizottságaink segítsék falusi kultúrcsoportjainkat!

A falusi művészeti csoportok körzeti versenyei az elmúlt hetekben zajlottak le. Ezek a bemutatók nemcsak a kultúrosokat, azok hozzátartozóit, hanem a legtöbb helyen az egész község aprajá-nagyját megmozgatták. Nemcsak a kultúrcsoport, hanem az egész falu, az egész község dalolt és táncolt, tehát a járási versenyeken, melyeket nem egy helyen kultúrházavatással is összekötöttek.

A járási népművelési előadók lapunkhoz beküldött tudósításaikban — a sásdin kívül —, sorra számoltak be a körzeti versenyek eredményéről, tapasztalatairól, hiányosságairól és minden egyes jelentés azzal kezdődött, vagy végződött, mint Devecseri Jánosnéé: „*A pécsi járás 63 községéből 54 csoport nevezett be a versenybe. Ez a szám magában véve, az elmúlt évhez viszonyítva hatalmas fejlődést mutat.*" Vagy mint ahogyan Szabó Józsefné elvtársnő írta: „*A mohácsi bemutatón mintegy 800—900 néző jött össze, akik zsúfolásig megtöltötték a járási kultúrházat ...*" A fejlődés, különösen a számszerű fejlődés minden járásban megmutatkozott a csoportok számának, taglétszámának és az érdeklődők számának szaporodásában egyaránt. Azonban nem minden népművelési előadó jelenthette olyan büszkén, mint Zágon Gyuláné Szigetvárról: „*A jó előkészítő munkánk eredménye, hogy amig az elmúlt évben csak 18 csoport nevezett be, idén már 48 csoport áll versenyben, s ezek csaknem kivétel nélkül meg is jelentek a körzeti bemutatókon.*"

Az előkészületi intézkedések a helyi népművelési előadók és csoportok elenőrzése (azaz segítése) nem mindenütt volt megfelelő, nem minden népművelési előadó kísérte figyelemmel a járási kultúrcsoportok munkáját, nem mindegyik sietett segítségükre a kezdeti nehézségekkel küzdő, szárnypróbálgató csoportoknak, kultúrosoknak, nem mindenütt épült ki és működött a patronáló hálózat és ennek következménye azután alaposan meglátszott a benevezett csoportok *tényleges* kultúrversenyi szereplésén. Rozman Teréz elvtársnő a pécsváradi járás népművelési előadója például arról számolt be lapunknak, hogy *a benevezett 24 csoport közül mindössze 14 jelent meg a körzeti versenyen.* Az elmúlt évhez viszonyítva ez a 14 csoport is haladást jelent, hiszen tavaly mindössze öt kultúrcsoport nevezett be a versenybe, de *ha a többi járást nézzük, akkor a benevezett, különösen pedig a megjelent kultúrcsoportok száma alacsony.* Ezt a lemaradást pedig nem mondi az, hogy a pécsváradi járási tanács és az előlendi DISZ, stb. kultúrcsoportja felkészületlenség vagy más ok miatt nem jelenhetett meg. Ha az irányító szervek és természetesen a helyi tanácsok és pártszervezetek többet törődnek a kultúrosokkal, több segítséget nyujtanak a csoportoknak és nem utolsó sorban megnézik, hogy nem ellenséges elem akadályozza-e a munkát, — akkor mind a pécsváradi járásban, mind egyebütt, még jobb, még szebb eredményekről, még nagyobb fejlődésről adhatnának számot a művészeti csoportok második országos bemutatójával kapcsolatosan.

A körzeti bemutatók eredményein és hiányosságain okulva tehát meg kell javítaniok megyei, járási és falusi népművelési szerveinknek munkájukat. Nem szabad abba a hibába esniök megyei, járási népművelési előadóinknak, hogy ölbetett kézzel várják az eredmények megszületését, mint a mesebeli sültgalambot. A körzeti versenyek eredményeinek továbbfejlesztése, az ugyanott megmutatkozó hiányosságok lenyesegetése, kijavítása, komoly, felelősségteljes munkát jelent a járási versenyek megindulásáig és azután is.

Itt elsősorban a versenybizottságokra vár nagy feladat. *A megyei versenybizottság például csak papíron létezik, egy-két kezdeti ülés kivételével egyáltalában össze sem jött és így nem is nyujthat segítséget a járásoknak, községeknek, nem patronálhatja az erre rászorult csoportokat.* A püspökmólyi DISZ-fiatalok jogosan vetik fel a megyei tanács művészeti előadójának, hogy nem küldte sem ő, sem a tanács, sem a versenybizottság az ígért segítséget és így a színjátszók csak saját fejük után menve, szakképzett rendező nélkül készültek a versenyre. Természetesen ezt nemcsak a püspökmólyiak vethetnék fel, hanem még számtalan kultúrcsoportunk, kultúrosunk is, akik joggal várják és remélik a felsőbb szervek támogatását.

A beküldött jelentésekből, tudósításokból azonban nemcsak az eredmények és hiányosságok tűnnek ki. Kitűnik az is, hogy a *népművelési előadók nagy többsége nem a legfontosabb nézőpontból szemlélte a bemutatókat.* A tudósítások a történtek szűk ismertetésére szorítkoztak és nagyrészükből még az utalás is hiányzott arra vonatkozóan, hogy vajon a *szereplő csoportok előadásukkal mennyire segítették, mennyire támogatták mindennapi építő munkánkat, ötéves tervünket, a falu fejlődését, időszerű politikai feladatainkat.*

Márpedig a kultúrmunka nálunk nem öncélú, nem „művészet a művészetért", hanem ennél sokkal magasabbrendű, sokkal inkább szívünkhöz és húsunkhoz, mindennapi életünkhöz és munkánkhoz nőtt valami. Éppen ezért *megyei és járási versenybizottságaink — miután eldöntötték, hol a legsürgősebb a segítség — elsősorban az eszmei-politikai színvonal tisztázásában és emelésében nyujtsanak segítséget.* Ha a megyei és járási népművelési osztályok kidolgoznak egy patronálási tervet és azt be is tartják, akkor a járási versenyek sikere máris biztosítottnak látszik. Természetesen csakis úgy, ha a versenybizottságok tagjai kint a területen, a kultúrházakban, a kultúrcsoportok próbáin tisztázzák a színdarab, tömegdal eszmei mondanivalóját, vagy a néptánc célját értelmét, *segítséget adnak a csoporttagok állandó és szakadatlan szakmai, valamint politikai képzéséhez.*

Minden csoportot természetesen nem tudnak felkeresni, vagy legalább is nem tudnak hamarjában felkeresni a patronáló szervek, még ha igyekeznek, akkor sem. A versenybizottságoknak tehát elsőrendű feladatuk kiválogatni: hova menjenek elsősorban. *Első helyeken a gépállomások, állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és csoportok kultúrcsoportjainak munkáját patronálják, tehát azokat a csoportokat, melyek új életünk építésének legfontosabb pontjait akarják segíteni. Ugyanilyen gondosan kell foglalkoznunk nemzetiségi csoportjainkkal is,* melyeket mind a megyei tanács népművelési osztálya, mind egyes járási tanácsok elhanyagoltak a körzeti verseny előkészületeinek során. A pécsi járási tanács népművelési osztálya gondos munkával két nemzetiségi csoportot is nevelt a bemutatóra: az üszögi cigánycsoportot és a szalántai délszláv csoportot. A mohácsi járásban azonban lemaradt a mohácsi és versendi délszláv csoport — kétségkívül ellenséges behatásra! Az egykor egységes és jólműködő nagykozári vegyesnemzetiségű kultúrcsoport sem indult — ahogyan a faluban mondják — kisebb ellentétek miatt. A sellyei járási népművelési előadó arról ad hírt, hogy a felsőszentmártoni DISZ sem indult pedig ötéves tervünk során számtalan ajándékot, új beruházást kapott a község. Vajjon véletlen jelenségek ezek? Semmi esetre sem!

A kultúrcsoportok az országos művészeti verseny célkitűzéseiért, jó helyezéseiért harcolnak. *Ez a harc azonban csakis úgy lesz eredményes, ha emellett kultúrosaink a helyi feladatok megoldását, elvégzését is segítik. Segíteniök kell a falu szocialista átépítését, a munka időbeni elvégzését, az állam iránti kötelesség teljesítését.* E munka közben — a faluban végzett kultúragitációs munka végzésében — edződik erősödik igazán a csoport, e közben válik valóban a falu kultúrcsoportjává. e közben készülhet fel legeredményesebben a járási bemutatón való sikeres részvételre, szereplésre.

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

Felavatták az új pécsi rádióállomást

Hétfőn délután két órakor avatták fel ünnepélyes keretek között — az országban harmadiknak — a pécsi rádióállomást, amely *külön prózai és külön zenei studiójából a legkorszerűbb technikai felszerelések segítségével naponta este fél hattól hétig sugározza műsorát.*

Az ünnepélyes megnyitón megjelentek a Magyar Dolgozók Pártja baranyamegyei bizottságának tagjai, a megyei tanács elnöke, a tömegszervezetek, a honvédség, az államvédelmi hatóság, a határőrség, a baranyai üzemek és intézmények képviselői.

A Magyar Dolgozók Pártja nevében *Egri Gyula* elvtárs, az MDP baranyamegyei bizottságának titkára adta át a megye dolgozóinak az adóállomást. — Országunk, s ezen belül megyénk rohamos fejlődésének újabb bizonyítéka ez a rádióállomás — mondotta bevezetőben.— *A felszabadulás óta gyorsan változott meg a megye képe:* új utakat, hidakat építünk, új üzemek kezdik meg a munkát. Új szocialista bányavárost építünk Komlón, az egykori kis bányász faluecska helyén. Magában Pécs városában is egyre több család költözik kényelmes, új lakásba. A megyében ma már 16 gépállomás segíti a mezőgazdaság munkáját, egyre több községben gyullad ki a villanyfény s az ötéves terv végére valamennyi baranyai községet bekapcsoljuk a villanyvilágításba. A megye kulturális fejlődésének nemcsak a 389 általános-, 18 középiskola, egyetemeink és főiskolánk a bizonyítékai, hanem az a 222 üzemi és 188 területi kultúrcsoport is, amely a most folyó országos versenyen mutatja be tudását.

— *Ezzel a rádióállomással* — folytatta — *teljesül megyénk délszláv lakosságának régi vágya is, a rádió többet foglalkozzék az ő életükkel, problémáikkal.* Így még jobban fejleszthetik nyelvüket, haladó hagyományaikat. Többször szerepelnek majd a délszláv kultúrcsoportok a rádió műsorán. Ezzel is erősítjük a megye kulturális fejlődését, a baranyai magyar és nemzetiségi dolgozók elszakíthatatlan szövetségét.

A Magyar Rádió nevében *Kozák Tibor* szintén hangsúlyozta, hogy ennek *az adóállomásnak főcélja a délszláv adások sugárzása, hogy így anyanyelvén tanulhasson, szórakozhassék a megye délszláv lakossága.*

Baranya megye dolgozói és tanácsai nevében *Varga Jenő*, a megyei tanács elnöke szólt hozzá, majd *Rufli Lajos*, a munkaérdemrend arany fokozatával kitüntetett sztahánovista vájár a megye bányászai, *Fábián Sándor* siklósi egyénileg gazdálkodó a megye dolgozó parasztjai, *Kaszapovics András* Kossuth-díjas, a kátolyi December 21. milliomos tsz elnöke — délszláv nyelven elmondott hozzászólásában — pedig a baranyai délszlávok nevében mondott köszönetet a pártnak újabb ajándékáért: a pécsi rádióért.

Az ünnepi megnyitóra egybegyültek ezután meghallgatták az új adóállomás első műsorát.

1400 új lakás épül Komlón 1953-ban

Az új komlói bányászváros építése 1953-ban hatalmas arányokban folytatódik tovább. Még folyik a kökönyösi dombon az elmúlt évben elkezdett 182 lakás építése, de máris megkezdték az 1953-ra tervezett 1400 lakás közül 700-nak a megépítéséhez szükséges úgynevezett „felvonulási épületek" létesítését. Ezévben már nemcsak a kökönyösi új negyedben, de az üzemi városrész közelében a „Kenderföldön" is új, napfényes lakások százai nyujtanak majd otthont Komló legjobbjainak.

Idejében gondoskodnak a hatalmas arányú építkezések dolgozóinak jó ellátásáról. Kenderföldön többezer személy részére szükséges „munkásváros" épül, amelynek a földmunkáit decemberben kezdték el. A munkáslakások mellett különféle kulturális és egészségügyi intézmények is létesülnek: orvosi rendelő, kultúrház, étkezde, gyár. Az üzemi konyhát már falazzák. Mintegy 1500 személy részére március elejére már elkészülnek a szállások.

Tovább folyik a bányászfürdő építése is. Emellett nagyarányú beruházás keretében folytatódnak az üzemi építkezések: a III-as Béta, Anna-akna és a Kossuth-akna hűtőtornyainak, szállítógépházainak, kapcsolóállomásainak, raktárainak megépítése. Kötélpálya létesül az új Béta-aknától a fatérig. Az altáró mellett épülő 4800 személyes bányászfürdőn kívül Béta-aknán ezer, a III-as aknán pedig több, mint ezer személyes fürdőt emelnek. Ezek az üzemi létesítmények — legnagyobbrészt — már az év első felében elkészülnek hogy a komlói bányaüzem zavartalan munkáját biztosítsák.

Az építkezések gyors és jó lebonyolításához nagy segítséget nyujtanak a téli előkészületek, és az 1953-ban érkező gépek. A téli építkezéshez mindenütt — lakóház — és az üzemi építkezéseken egyaránt nagyteljesítményű gőzkazánok biztosítják a betonozáshoz a víz és a kavics melegítését. A készülő falakat pedig mindjárt letakarják nádpallóval. A lakások építését emellett azzal gyorsítják meg, hogy már idejekorán elvégezték a külső munkákat. Így a kokszkályhákkal jól bemelegített belső helyiségekben zavartalanul folyik a vakolás, belső falak készítése, a szerelési munkák.

A főtéri építkezésen — a téli intézkedések segítségével — szintén zavartalanul folyik tovább a munka. A bányaigazgatóság épületének már a második emeletét falazzák. Ide állítottak fel az új 12 méter magas oszlopdarut is. Január első napjaiban fogtak hozzá az 1953-ban megépülő új nagy pártház alapozásánál a cölöpözéshez.

A téli intézkedéseken kívül az 1953-ban érkező többszáz új gép sorában egy 27 méter magas, hat tonna súly emelésére alkalmas, három irányban sineken mozgatható toronydaru is hozzájárul a 70 szobás szálloda és irodaház gyors megépítéséhez.

Az új gépek között van egy nagyteljesítményű kompresszor is, melynek segítségével a III-as aknai üzemi épületek alapozását tudják elvégezni — az andezit sziklát réselniök kell, mielőtt itt az alapozáshoz hozzákezdhetnek.

Az elmúlt tervévben sok nehézséget okozott a sok és egymástól távolálló munkahely anyaggal való ellátása. Ezen 1953-ban úgy segítenek, hogy Kökönyösbe és Kenderföldbe siklópályán csillékkel történik a szállítás, a vízszintes pályákon pedig mozdonyok segítségével továbbítják az anyagot.

A 49 számú komlói Építőipari Tröszt dolgozói tov készülnek fel az 1953-as tervév megnövekedett feladatainak jó ellátására.

Megkezdték az 1953-as beadási kötelezettség teljesítését Ivándárdán

Az elmúlt gazdasági évben, 1952-ben a begyüjtési munkákban jelentős eredményeket értünk el. Sok községünk magasan túlteljesítette beadási kötelezettségét. A jólteljesítő községek közé tartozik Ivándárda is, amely sertésből, baromfiból, tojásból, gabonából magasan túlteljesítette tervét. Ezekért az eredményekért meg kellett küzdeni. A kommunisták és a begyüjtési állandóbizottságok tagjainak példamutatása megtette hatását és a tsz tagok segítségével a Sarló Kalapács termelőszövetkezet is december 21-re teljesítette baromfi- és tojásbeadási kötelezettségét.

Az új esztendőt, 1953-at tehát adósság nélkül kezdték el Ivándárdán és már az első napokban megkezdődött az ezévi begyüjtési tervek teljesítése. A baromfi- és tojásbeadási kötelezettségét 36 tsz tag teljesítette a háztáji föld után. Ezek közül is élenjárók voltak a tanács vezetői és a párttagok: így Takács József tanácstitkár, Nagy Ferenc tanácselnök és Rausch Henrik a begyüjtési állandóbizottság elnöke.

Jól kezdték meg az 1953. évi kötelezettségek teljesítését az egyénileg dolgozó parasztok is. Csóka Péter, Miták Lajos sároki dolgozó parasztok már jó előre gondoskodtak baromfiról és már az év első napjaiban a begyüjtőhelyre igyekeztek. Hergenröder János sároki tanácselnökhelyettes elvtárs már sovány baromfiból sem adósa a dolgozó nép államának. Hetényi István nyolcholdas, Bodonyi Mihály nyolcholdas dolgozó parasztok szintén követik az élenjárók példáját.

Az ivándárdai Sarló Kalapács termelőszövetkezet 1952-ben nehézségekkel küzdött a baromfi és tojásbeadásban, így a tagok a háztáji gazdálkodásban lévő baromfival, tojással egyenlítették ki a tsz tartozását. Ez a hiba már nem lesz meg 1953-ban, mert a tsz vezetősége a tagsággal egyetértve azon dolgozik, hogy már most biztosítsa a szükséges mennyiséget a kötelezettség teljesítésében. Elhatározták és tervbe is foglalták, hogy a jelenlegi baromfiállományukat 300-ról 2000 darabra emelik. Sertésállományukat 120-ról 600-ra, szarvasmarhaállományukat pedig 45-ről 150-re fejlesztik. Így nagyobb jövedelemre tesznek szert és a beadási kötelezettségüket is tudják teljesíteni.

A tsz-hez hasonlóan az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok is már most gondolnak az 1953. évi kötelezettség teljesítésére. Felhasználják az 1952. évi tapasztalatokat és a tavaszi munkálatokat —amennyire a szűk parcellák lehetővé teszik — szakszerűen végzik el. Idejében készítik elő a földet a tavasziak alá, jó vetőmagot vetnek a földbe és a növényápolási munkákat sem hanyagolják el. A jó földműveléssel magasabb terméseredményt érhetnek el és beadási kötelezettségüknek még könnyebben eleget tudnak tenni.

Nagy Ferenc tanácselnök elvtárs bizakodva néz az idei begyüjtési munkák elé. Felhasználja munkájában az 1952-es év tapasztalatait, ezt mondja:

— Jó állandóbizottsági aktivahálózatom van, akik tisztában vannak feladatukkal és az öntudatukban sincs hiány. Mind egytől-egyig példamutatók, munkára készek. Ilyen elvtársakkal nem félek a feladatoktól és 1953-ban még jobb eredményt szeretnénk elérni, mint 1952-ben. A lehetőségünk megvan rá és ez úgy is lesz.

Valóban Ivándárdán minden lehetőség megvan a jó begyüjtési munkára. Feladat az, hogy a kezdeti eredményeket még tovább fokozzák, a tavaszi munkálatokat idejében kezdjék el és fejezzék be, ami alapja a jó begyüjtési munkának, a terv teljesítésének.

A Szovjetunió átadta Kínának Északkelet-Kínában lévő biztosítási hálózatát

Peking (TASZSZ) Az „Uj Kina" kirügynökség jelenti:

Az Északkelet-Kinában lévő szovjet biztosítási szervezeteket, valamint az összes hozzájuk tartozó okmányokat és tartalékösszegeket ellenszolgáltatás nélkül átadták a Kínai Népi Biztosító Társaságnak. Az ügyek átadásával kapcsolatos formaságokat 1952 december 31-én jegyzőkönyv aláírásával zárták le.

A Szovjet Biztosítási Szervezet hétesztendei fennállása alatt nagy segítséget nyújtott a kínai népi biztosítási hálózatnak. Az átadással kapcsolatban a Kínai Népi Biztosító Társaság vállalta a felelősséget mindazokért a biztosítási kötelezettségekért, amelyek a Szovjet Biztosítási Szervezet és ügyfelei között fennálló szerződésekből folynak.

A kommunizmus építésének hírei

A „Pravda" a moszkvai lakásépítkezésről.

Moszkva. Moszkvában még sohasem folyt olyan gyorsütemű építkezés, mint most — írja a „Pravda". A mult évben a szovjet fővárosban 782.000 négyzetméter új lakóterületet építettek. Moszkva új, pompás épületekkel gazdagodott. Átadták rendeltetésének az első két felhőkarcolót, a kotyelnyikovói rakparton és a Szmolenszk-téren. Befejezés előtt áll a moszkvai állami egyetem építése a Lenin-hegyen és egy új felhőkarcoló a Vörös-kapunál. Több helyen újabb felhőkorcolók épülnek.

Moszkva átépítésének 1951—1960. évi terve előirja tízmillió négyzetméter új lakóterület és négyszáz iskola építését is. Tíz év alatt fel kell építeni több kórházat, összesen huszonhatezer ággyal és több filmszínházat összesen huszonötezer férőhellyel.

Lépkedő ekszkavátorokat használnak a Szovjetunióban a külszíni szénbányákban.

Néhány évvel ezelőtt a szovjet bányászok több új, „ES—4/40" mintájú lépkedő ekszkavátort kaptak. Ez a gép nagyszerűen bevált a külszíni szénfejtésben. Ma már több, mint száz ilyen ekszkavátor dolgozik.

Az „ES—4/40" mintájú lépkedő ekszkvátor igen nagy teljesítményű gép: naponta háromezer köbméter kőzetet emel ki. Nagy termelékenysége mellett az is előnye a közönséges ekszkavátorral szemben, hogy kevésbbé szilárd talajon is meg tud állni. Ez szintén igen fontos a külszíni szénterme.ésnél.

Az uráli gépgyár dolgozói most még nagyobb lépkedő ekszkavátorokat gyártanak: az „ES—14—65" mintájú lépkedő ekszkavátorok markolója tíz köbméter térfogatú. Egy-egy ilyen gép naponta több, mint tízezer köbméter kőzetet emel ki.

A hegesztés automatizálása a Szovjetunióban.

J. Paton, az Ukrán Tudományos Akadémai elektromos hegesztőintézetének „Szocia ista Munka Hőse" címmel kitüntetett igazgatója írja a „Pravda"-ban:

— Az Ukrán Tudományos Akadémia elektromos hegesztési intézete több mint húsz éve foglalkozik a hegesztési folyamatok gépesítésének és automatizálásának kérdésével. Az intézet a szakma dolgozóival karöltve a hegesztőpor segítségével történő hegesztés alapján megoldotta ezt a feladatot.

A hegesztőpor segítségével történő hegesztési módszer gyökeres változásokat idézett elő több iparágban: a nagy átmérőjű acélesövek, a kazánok, a vagónok és mozdonyok gyártásában, a hídszerkezetek és a felhőkarcolók fémvázának készítésénél, a hajógyártásban, az olajtartályok gyártásában.

Ady Endre szoborpályázat

A népmüvelési minisztérium és a budapesti városi tanács végrehajtóbizottsága nyilt pályázatot hirdet Ady Endre emlékművének elkészítésre.

Pályázati feltételek:

1. A pályázaton minden szóbrászművész részt vehet.

2. A művész a költő álló szoboralakjában juttassa kifejezésre, hogy Ady Endre a maga korában napirenden lévő demokratikus magyar népforradalom viharmadara, előkészítője volt, aki megértette és megtanulta, hogy a rothadt úri világal való leszámolás, a polgári demokratikus szabadságprogram végrehajtása dolgában igazán hinni, igazán bízni csak a forradalmi munkásosztályban lehet.

3. A pályázati díjak a következők:

I. díj: Megbízás az emlékmű kivitelezésére.

II. díj: Három db á 3.000 Ft.

III. díj: Három db. á 3.000 Ft.

Öt db munkajutalom á 2.000 Ft.

4. Az emlékműre előirányzott tiszteletdíj összege 60.000 Ft. Ezért a művész elkészíti a szobor terveit, az emlékmű teljes nagyságú gipszmodelljét és az emlékműfelügyelőség által kivitelezett emlékművet művészi szempontból ellenőrzi.

5. Az emlékmű anyaga bronz, talpazata szabadon választható, hazai kő.

6. Az emlékmű nagysága (figura) kb. három m magas.

7. A talapzat és a figura összképének tervét 1/10-es arányban, a figurát külön 60 cm-es nagyságban kell elkészíteni és a fővárosi emlékműfelügyelőséghez (V., Egyetem-u. 6.) beküldeni.

8. A pályaművek beküldési határideje: 1953. március 31.

9. Az emlékmű leleplezése: 1953. november 22.

10. A pályaműhöz mellékelni kell az emlékmű műszaki leirását és a költségkimutatást.

11. A pályzat feltételeinek meg nem felelő pályamű nem kerül elbirálásra.

Dózsa György szoborpályázat

A népmüvelési minisztérium és a budapesti városi tanács végrehajtóbizottsága nyilt pályázatot hirdet Dózsa György emlékművének elkészítésére.

Pályázati feltételek:

1. A pályázaton minden szobrászművész részt vehet.

2. A pályázók juttassák kifejezésre Dózsa György szoboralakjában az 1514-es parasztforradalom, a szörnyű földesúri elnyomás szétzúzásáért küzdő jobbágytömegek hős vezérének végsőkig rendithetetlen elszántságát. Az emlékmű talapzatán Dózsa parasztjainak harcát kell megörökíteni (dombormű).

3. Pályázati díjak:

I. díj: Megbízás az emlékmű kivitelezésére.

II. díj: Három db á 3.000 Ft.

III. díj: Három db á 3.000 Ft.

Öt db munkajutalom á 2.000 Ft.

4. Az emlékműre előirányzott tiszteletdíj összege 80.000 Ft. Ezért a művész elkészíti a szobor terveit, az emlékmű szobrászati részének faragásra kész gipszmodelljét és az emlékműfelügyelőség által kivitelezetett emlékművet művészi szempontból ellenőrzi.

5. Az emlékmű anyaga hazai kő, talapzata színes hazai kő.

6. Az emlékmű nagysága (figura) kb négy méter magas.

7. A talapzat és figura összképének tervét 1/10-es arányban, emellet a figurát külön hatvan cm-es nagyságban kell elkészíteni és a fővárosi emlékműfelügyelőséghez (V., Egyetem-u. 6.) beküldeni.

8. A pályaművek beküldési határideje 1953. június 1. déli 12 óra.

9. Az emlékmű leleplezése: 1954. május 18.

10. A pályaműhöz mellékelni kell az emlékmű műszaki leirását és költségkimutatását.

11. A pályázat feltételeinek meg nem felelő pályamű nem kerül elbirálásra.

Az USA parasztjai termékeikért decemberben alacsonyabb árakat kaptak, mint két év óta bármikor

Newyork (MTI). Mint a „Wall Street Journal" írja, az 1952. december 15-ével végződő hónapban az Egyesült Államok parasztjainak újabb három százalékkal kevesebbet fizettek mezőgazdasági termékeikért, mint az előző hónapban. Ebben a hónapban az árak az elmult két év legalacsonyabb szintjén voltak.

A mezőgazdasági árindex 12 százalékkal alacsonyabb, mint egy évvel ezelőtt — állapitja meg a földmüvelésügy minisztérium.

Külpolitikai hírek — sorokban

A reakciós Josida-kormány tizenegy milliárd jent irányzott elő új kémszervezet felállitására.

Peking (Uj Kina): Tokiói jelentés szerint a reakciós Josida-kormány tizenegy milliárd jent irányzott elő egy közeljövőben felállitandó kémszervezet céljaira.

Japán lapjelentésekből kiderül hogy a felállitandó új kémszervezet elsősorban „a kommunista országok és a Kominform" ellen irányul és mintaképül az Egyesült Államok központi kémügynöksége szolgál. Az Egyesült Államok japáni nagykövetsége támogatásáról biztositotta Josidát a terv megvalósitásában és felszerelést és technikai segitséget ajánlott fel számára.

Sztrájkmozgalom fokozódása az Egyesült Államokban.

Moszkva: A Pravda január 10-i számában közli newyorki tudósitójának, I. Filippovnak „A sztrájkmozgalom fokozódása az Egyesült Államokban" című cikkét.

A mult év utolsó napjaiban — irja Filippov —, az Amerikai Egyesült Államok munkaügyi minisztériuma nyilvánosságra hozta az Egyesült Államok 1952. évi sztrájkmozgalmának adatait.

A munkaügyi minisztérium adatai szerint 1952-ben az Egyesült Államokban 4.950 sztrájk volt és ezekben csaknem 3,5 millió munkás és alkalmazott vett részt. A sztrájkok következtében 55 milliónál több munkanap veszett el. Az év folyamán harmincnégy olyan sztrájk volt, amelyenként mindegyikében legalább tíz ezer munkás vett részt.

A „Trud" az angol szakszervezeti főtanács reakciós elnökének munkásáruló politikájáról.

Moszkva (TASZSZ): A „Trud" V. Hatuncev és D Davidov kommentárjai közli annak az üzenetnek az angol munkásosztály körében keltett visszhangjáról, amelyet O'Brien a Szakszervezeti Főtanács elnöke Churchill miniszterelnökhöz intézett.

Azon nincs mit csodálkozni — hangsúlyozzák a szemlelrók, — hogy O'Brien talpnyaló üzenetet küldött Churchillnek, amelyben a munkásosztály teljes támogatásáról biztositotta a konzervativ kormányt. Ez teljesen logikus betetőzése az angol és amerikai monopolóliumok érdekeit szolgáló áruló politikának.

Igaz — állapitják meg a szemlelrók, — a főtanács tagjai egészen a legutóbbi időkig minden lehető módon álcázták együttműködésüket a nagytőkével és a konzervativokkal. O'Brien elhatározta, hogy nyiltan támogatja a konzervativokat. Ez az elhatározása azonban robbanásszerű felháborodást keltett a munkásosztály legszélesebb rétegeiben. A csődbejutott elnök külön saitónyilatkozatban cinikusan kijelentette, hogy az ő lépése ellen csak kommunisták foglalnak állást. Nem telt el azonban két nap sem és a főtanácsot az ország minden részéből az O'Brien lakájmagatartása ellen tiltakozó táviratok és levelek özönével árasztották el.

Az osztrák népi ellenzék tömegmozgalommá válik.

Bécs (MTI): Az Ausztria különböző vidékeiről érkező jelentések azt bizonyitják, hogy a népi ellenzék tömegmozgalommá válik, amelyben az osztrák dolgozók minden rétege részt vesz. Napról-napra több uj választási bizottságot állitanak fel.

Építőmunkások sikeres bérharca Olaszországban.

Róma (TASZSZ): A „L'Unita" jelentése szerint az Italstrade vállalat — amely Teramo megyében, a Vonamo folyó völgyében villanytelep építését végzi, — elhatározta, hogy folytatja a december 12-én félbeszakitott építkezési munkálatokat. A vállalatvezetőség ezt a határozatot annak az erélyes harcnak eredményeként hozta, amelyet az építkezésnél dolgozott 2.500 munkás szakszervezete vivtak. A vállalat decemberben tömeges elbocsátással válaszolt a munkások béremelési követelésére. A munkások azonban elfoglalták a kilenc készülő épületet és 29 napon át a maguk irányitásával folytatták az építkezést. Január 9-én az Italstrade vezetősége beleegyezett a munkások követeléseinek teljesitésébe.

AMERIKAIAK KOREÁBAN

Az amerikai hóhérok lábbal tiporják a nemzetközi jogot és a koreai Kocsedo-szigetén ismét fegyveresen támadtak a védtelen hadifoglyokra. A fenti képet, kegyetlenkedésük újabb bizonyitékát a „Vie Nouve" című olasz folyóiratból vettük át.

Belső kórság

A brit oroszlán a röntgengép mögött
(A Komszomolszkaja Pravda rajza nyomán)

Jugoszlávia népei nem lesznek az amerikai imperialisták rabszolgái

Moszkva (TASZSZ) A „Pravda" csütörtöki száma közli Pero Popivodának „Jugoszlávia népei nem lesznek az amerikai imperialisták rabszolgái" című cikkét. Popivoda a többi között a következőket irja:

A jugoszláv nép sorsa napról-napra elviselhetetlenebb. Az ország siralmas gazdasági helyzetét maguk a belgrádi hatalombitorlók és sajtójuk is kénytelen elismerni.

A „Borba" című titoista lap 1952 január 19-i száma megirja, hogy bíróság elé állitottak egy anyát, mert a folyóba dobta kisebbik fiát — mint mondotta — leghőbben szeretett gyermekét. A bírónak arra a kérdésére, hogy miért fojtotta vizbe gyermekét, a szerencsétlen anya igy válaszolt: „Legalább ő ne kinlódjék, ha nekünk szenvednünk is kell!" A szerencsétlen asszony elmondotta a bíróság előtt, milyen szörnyű inségben és nyomorban él népes családja.

Popivoda ezután arról ir, hogy a jugoszláv munkások tömegesen tagadják meg, hogy részt vegyenek az amerikai militaristák utasitására és felügyelete mellett épülő hadiüzemek és katonai létesitmények munkálataiban.

A dolgozók ellenállása hatalmas nehézségeket okoz a Tito-klikknek. Rankovics janicsárjai, hogy megtörjék a dolgozók ellenállását, durva erőszakot és terrort alkalmaznak, kényszereszközökkel mozgósitják a parasztokat a katonai építkezésekre.

Popivoda hangsúlyozza, hogy a jugoszláv nép nem törődik bele hazájának nehéz sorába. — Népünknek Tito ellen, a fasiszta rabszolgaság ellen vivott harcra egyre fokozódik, tömegjellegűvé és szervezetté válik.

KÜLÖNÖS BÁRÓK

Bitburg német kisváros. Ódon vára ősrégi idők óta egy nemesi család birtokában volt. Nemrég uj gazdák jelentek meg a vár falainál.

...1952 tavaszán amerikai katonák lármás hada érkezett a csendes városkába. Autók százai töltötték meg berregésükkel a környéket. Bitburgban amerikai légitámaszpont épitése kezdődött. Több hangár nőtt ki a földből, a katonák és tisztek számára lakóházak és segédépületek készültek.

A „Die Welt" című hamburgi lap tudósitója leirja a „bitburgi bárók", Bitburg uj gazdáinak életét. Az amerikaiak nagylábon élnek, részegeskednek, tobzódnak.

A „bitburgi bárók" trubadurja hallgat honfitársainak életéről, csupán halványan utal a „felfelé küszö ár- és lakbérgörbére". Pedig hát az amerikai bárók hadiépitkezésének és duskáló életmódjának következményei igencsak érezhetőek a német nép számára. Nyugat-Németország megszállási költségeinek összege az 1951—1952. pénzügyi évben 7.7 milliárd márkát tett ki. Az amerikai megszállók rabolják az országot, iszákoskodnak, garázdálkodnak, sértegetik a lakosságot.

Ime néhány példa.

....A hehenfelsi bárók, akik a bilburgiakhoz hasonlóan katonai támaszpontot épitettek, több, mint egy millió márka kárt okoztak a helyi lakosságnak.

....A fuldai bárók piszján tréfából foszforbombákat dobtak a parasztok földjeire és felégették a vetéseket.

Rendzavarások, megszállási kiadások, rablások — ezek az amerikai csapatok ajándékai a nyugatnémet lakosságnak.

Így zsákmányolták ki a németi délszláv dolgozókat a délszláv kulákok

A mi falunkban, Szalántán sokszor hangoztatják a kulákok, hogy nekik azért magasabb a beadásuk, azért érik őket a korlátozó rendelkezések, mert délszláv nemzetiségűek. Nem egyszer azzal a jelszóval is megpróbálkoznak, hogy „mi, délszlávok ne bántsuk egymást." A mi délszláv dolgozóink azonban nagyon jól tudják, hogy *kulák és kulák, kizsákmányoló és kizsákmányoló között nincsen különbség — akár magyar, német vagy délszláv a nemzetisége.* Azt is tudják, hogy

a felszabadulás előtt

nem tűrték a délszláv kulákok a nemzetiségi összetartás nótáját, hanem különbség nélkül kizsákmányolták cselédeiket, a dolgozó parasztokat, akármilyen nemzetiséghez tartoztak.

Kundár György németi dolgozó paraszt példája minden szónál világosabban bizonyítja a leírtak igazát. Kundár György hároméves volt, mikor agyonhajszolt apját elvesztette. Tizenkétéves korában már elment szolgálni. Tizennégyéves volt, mikor Sztánics Mihály 28 holdas kulákhoz került. Ezen a helyen nyolc évig dolgozott. Nyolc évig szipolyozta a fiatal fiút a ragadozó kulák. A legnehezebb testi munkát végeztette vele; a cseléd látástól, vakulásig túrta a földet a többi napszámossal együtt.

Mit csinált ez idő alatt a kulák? Ő sem rakta ölbe a kezét, igaz, hogy nem is dolgozott. Kupeckodott, csikókkal vásározott, harácsolt. De nézzük meg, mit kapott Kundár György testet-lelket sorvasztó munkájáért? *Fizetsége az volt, amit megevett, meg az a néhány kinőtt használt ruha, amit odadobtak neki.* És hogy ki ne felejtsem, vasárnaponként egy-két pengőt kapott zsebpénznek. A felszabadulás utáni inflációs években sem haladta meg a fizetése a havi 30—40 pengőt. Amikor Kundár György 1946-ban megnősült, a kulák egy görhes malacot, egy vánkost és egy ruhásládát adott neki — nyolc évi munkája „jutalmaként."

A fiatal árvagyerekek munkaerejének kihasználása igen kifizetődőnek látszott a kulároknak. A felszabadulás után magához vette tehát egy kilencgyermekes alkalmi munkás fiát, Getta Andrást, aki három évig dolgozott nála. Istállóban aludt és embertelen körülmények között élt. Végül a megbetegedett Getta Andrást a lovak közé dobta a kulák, melyeknek patáitól csak alig tudott megmenekülni.

Sztánics Mihály azonban elfelejtette, hogy *a felszabadulás után már nem szabad préda a dolgozó*, mint ahogyan az volt a Horthy-rendszerben. A DÉFOSZ méltó helyre juttatta az embernyúzó kulákot és a bíróság megítélte három évre visszamenőleg Getta András bérét, összesen 10.000 forintot.

Hasonlóan bánt Iveszics István 23 holdas kulák Szrijemác Miklós nevű cselédjével. Szrijemác Miklós még gazdája aludt, etette a jószágot, végezte a munkát és száraz kenyéren izzadt a forró nyárban, fagyoskodott a télben. Egész évi bére 100 forint volt. Ugyanilyen módban élt a szegény szolga egy garéi magyar kulóknál, Vörös Józsefné, vagy a délszláv Koleszáricsnál. *Kulák, az kulák, egyforma mind.*

A kulák kizsákmányolási módszerei azonban változnak,

Nézzük meg például Sokácz Márk németi kulákot. Ő nem tartott szolgát, sem cselédet, habár 43 hold földje volt, és éppen ezért néhány dolgozó még ma sem tudja hogy kulák-e, Persze csak azok bizonytalankodnak, akiket nem ő tett tönkre, akik nem öntözik 43 hold földjét saját verítékükkel. Szemelyácz András bácsi már más véleménnyel van Sokáczról. Ő meg tudja mondani, hogy miért kulák, hogy hogyan zsákmányolta ki, pedig félig-meddig szegről-végről rokona is.

— Rá voltam szorulva pénzre — meséli Szemelyácz András — elmentem hát Sokáczhoz tudtam, van pénze bőven. — Adj kölcsön 400 pengőt — mondtam neki. — Szívesen, de kamatot fizetsz. — Kénytelen voltam kamatért is felvenni a pénzt, mert féltünk, hogy ránkrogyik a ház. A kamat olyan magas volt, hogy nem győztem fizetni. *Nem számított a kuláknak rokon, koma, sógor: a kamat kamatra nőtt, a tartozás olyan magas lett, hogy meghaladta egy hold föld árát. Így iratta a kulák legjobb földemet a saját nevére . . .*

Így gyaropodott hát haracsolással, kizsákmányolással Sokácz Márk kulák földje. De nemcsak ez volt az egyedüli módja gazdagodásának. Németi község népe fe.szabadulásunk előtt nagyrészben alkalmi munkás volt.

A dolgozók 60 százaléka

távolabbi községekbe járt dolgozni, kevés bérért. Természetesen karácsony körül a kenyér már elfogyott és így kénytelenek voltak elmenni a kulákhoz búzát kölcsönözni, hisz neki 120—130 mázsa is termett. Sokácz mint „jószívű ember" adott is szívesen, csak *minden mázsa búza után 30 kilogramm kamatot kért, — Azonkívül minden mázsa búza után tíz nap robot is járt, mégpedig akkor, amikor neki arra legnagyobb szüksége volt.* Könnyű a számítás: száz mázsa búzáját minden évben 130 mázsára növesztette; anélkül, hogy a kezét is mozdította volna, azonkívül 1000 munkanapra volt napszámosa. A sok ingyen munka a sok cselédverítéke után jól termett földje istállójában 15—20 elsőosztályú tehén bőgött, a falu lakosságának háromnegyed része pedig a munkában volt és úgy játszott a kenyér nélküli szegényekkel, mint macska az egérrel.

Az egykor kizsákmányolt délszláv cselédek, dolgozó parasztok ma már saját 10—12 holdjukon szántanak, vetnek és ővék a munka gyümölcse, is. Köztük van Kundár György, Szrijemác Miklós is, akik már a maguk gazdái és elsők között vannak a termelésben éppúgy, mint a hazafias kötelesség teljesítésében is. Tudják, hogy a jó munka, a beadási kötelesség teljesítése, túlteljesítése az a fegyver, amellyel a kizsákmányolás, a kulákpöffeszkedés már-már elfeledett idejét soha vissza nem térően távoltarthatják Németitől és az egész országtól. Tudják, hogy ezért a célért, a boldog jövőért tovább kell harcolniok a kulákok ellen — akármilyen nemzetiségűek is azok.

Jakobovics Béla tudósító.
Németi.

A könyvelés pontos elvégzésével is erősítik termelőszövetkezetüket a babarci Béke tsz tagjai

Termelőszövetkezeteink fejlődésében, munkájában igen sokat jelent a helyes, naprakész könyvelés. Enélkül el sem képzelhető a nagyüzemi gazdálkodás. A könyvelő köteles számontartani a csoport bevételeit, kiadásait, mind természetben, mind pénzben,

a könyveléstől függ,

hogy a szövetkezet tagjai mennyire világosan látják a tsz fejlődését, mert legjobban ezzel lehet mérni, milyet nőtt a közös vagyon, milyen mértékben gyarapították állatállományukat, mennyi terménykészlete van a szövetkezetnek. Ha a könyvelő nem végez rendes munkát, nem tudja kimutatni a könyvekből, amire kíváncsiak a tsz tagjai, bizonytalanná válnak a vezetőséggel szemben, arra gondolnak, hogy becsapják őket.

A babarci Béke termelőszövetkezetben az ellenőrző bizottság is bekapcsolódott a könyvelés megjavításába. Az elmúlt évben kétszer tartottak ellenőrzést — igen helyesen — hisz ez is feladatuk. Az ellenőrző bizottságnak legalább évenként kétszer részletesen ellenőriznie kell, hogy megfelelő könyvelést, nyilvántartást vezetnek-e a termelőszövetkezet vagyonáról, bevételeiről és kiadásairól. Részletesen ellenőrizni kell a pénzügyi és természetbeni bevételi nyilvántartásokat, egészen a növénytermelő és állattenyésztő brigádokig, továbbá ellenőrizni kell a takarmány és építkezési anyagok, valamint más anyagok és termények felhasználását.

Ezeknek az ellenőrzése egyik igen fontos feladata az ellenőrző bizottságoknak. Sokkal komolyabb ellenőrzésre van szükség, mélyebben bele kell nézni a könyvekbe, nem úgy, mint a babarci ellenőrző bizottság. Nem elég csak az, ha a könyvekbe minden ellenőrző bizottsági tag beírja a nevét, bátran fel kell vetni az ellenőrzés során tapasztalt hiányosságokat, számon kell kérni a könyvelőtől, miért nem végezte el pontosan a könyvelést.

A baraci tsz könyvelésében vannak komoly hiányosságok és ezt sem az ellenőrző bizottság, sem a tsz vezetősége nem vette észre. Igen helyesen el van könyvelve, hogy a bólyi állami gazdaságtól 11 mázsa 90 kiló árpa vetőmagot, a babarci földművesszövetkezettől 67.13 mázsát kaptak, ugyancsak a babarci földművesszövetkezettől 27 mázsa árpavetőmagot cseréltek. A vetőmagot már rég el is vetették, de a kiadási oldalon nincs elkönyvelve. Most úgy néz ki, hogy a 106.03 mázsa árpavetőmag még most is a tsz raktárában van. Hiba ez, hisz, ha lemérnék az árpakészletet, ez a mennyiség hiányozna és jogosan vonnák felelősségre a könyvelőt, a raktárost, kellemetlen helyzetbe kerülhetnének mindketten, amíg rá nem jönnének, hova lett a 106.03 mázsa árpa.

Az állati termékek számadásának könyve, már szeptember óta nincs vezetve. Pedig néhány ezer liter tejet szeptember óta kifejtek, ami a tsz jövedelméhez tartozik.

A könyv szerint semmit sem fej ek

A hózó állat számadásoknál az áll, hogy 201 darab sertése van a csoportnak, valóban pedig csak 152 darab a sertések száma, mert teljesítették a beadást is, el is adtak sertést, csak a kiadási oldalon ezek nincsenek bevezetve. Az anyagok számadásának könyvébe pedig be van írva, hogy a mennyiségi egység mázsa és az összeg rovatban 25 van írva. Ha a mennyiségi egység mázsa, nyilvánvaló arra gondol mindenki, hogy 25 mázsa káliszappana van a szövetkezetnek, valójában pedig csak 25 kiló káliszappanuk van.

De a legsúlyosabb hiba az, hogy a tagok elszámolási könyvébe már előre könyveltek. Kiszámították, hogy a munkaegység után mennyi természetbeni részesedés jár egy-egy tagnak és a mennyiséget beírták a tag terhére, holott még a járandóságnak csak egy részét kapta meg minden tsz tag.

Nincsenek vezetve rendesen a munkaegységkönyvek sem. Van olyan könyv, amelyikbe csak be van írva: silózás, vagy zsákolás, de hogy menynyi és hány munkaegység jár neki azt nem lehet látni sehol. A tagok könyvébe pedig nincs is beírva, hogy milyen természetbeni juttatásban részesülnek.

Ilyen hiányosságok fordulnak elő, amelynek egyrészt oka a járási tanács is, mert több, mint egy hónapja a járásra vitte be dolgozni a könyvelőt. De nem oka annak a járás, hogy előre végeznek könyvelést, hogy a munkaegységkönyvek nincsenek rendben, mert ez a brigádvezető feladata lenne. Ugyanesak nem oka a járási tanács annak, hogy a vetőmag- az állat- és anyagkönyvelés nincs rendben, mert ezek a dolgok azelőtt történtek, amíg a könyvelőt nem hívták be segítségül a járási tanácsra.

A felelősség a tsz vezetőségét és az ellenőrző bizottságot terheli, mert azáltal ellenőrizték a könyvelő munkáját az elnök elvtárs sem tett meg mindent a helyes naprakész könyvelésért. Ha Brachmann János elvtárstól, a szövetkezet elnökétől érdeklődünk, hogy a tagok megnézik-e a könyveket, vagy a könyvelő mikor számolt be munkájáról, egyszerűen azt feleli:

— Tagok?... Hát azoknak bent van a könyvükben, mit kaptak, minek néznék meg?

Ha a könyvükben bent van, akkor is joguk van megnézni a könyveket, de hiba az is, hogy nincs is bevezetve semmi a könyvükbe, csak a munkaegység, az is néhány helyen helyesen. Az lenne a helyes, ha

az ellenőrző bizottság

komolyabban folytatná ellenőrző munkáját ezen a téren is, ami egyben kötelessége is a tsz vezetőségével együtt. Tegyék a könyvelést olyanná, hogy az valóban a csoport munkájának tükre legyen és ehhez adjon több segítséget a járási tanács mezőgazdasági osztálya is.

Aláírták a magyar-román kulturális egyezmény 1953. évi munkatervét

A magyar-román kulturális vegyesbizottság baráti szellemben lefolyt tárgyalásainak eredményeként hétfőn délben a külügyminisztériumban aláírták a magyar-román kulturális egyezmény 1953. évi munkatervét. A munkatervet magyar részről Maliáth Jolán Kulturkapcsolatok Intézetének főtitkára, román részről Dumitru Mihalache, a Román Népköztársaság miniszterelnöke mellett működő kulturális alapítványok bizottságának alelnöke írták alá. Az aláírásnál jelen voltak Berei Andor, a külügyminiszter első helyettese, Kovács József közoktatásügyi miniszterhelyettes, Mihályfi Ernő népművelési miniszterhelyettes, valamint Jacob Farladanschi, a Román Népköztársaság budapesti követe és a vegyesbizottság magyar és román tagozatának tagjai.

LEVELEZŐINK ÍRJÁK

Békeműszak a komlói bányában és üzemekben

Január 16-án küldöttválasztó MSZT taggyűlés lesz Komlón. A taggyűlést több üzemben röpgyűlések előzik meg. Ezeken a röpgyűléseken vállalják Komló bányászai, építési dolgozói, hogy meggyorsítják városunk fejlődését. Január 16-án, a délutáni műszakváltáskor megfogadták a Kossuth-aknai bányászok, hogy a küldöttválasztó városi MSZT-gyűlés tiszteletére békeműszakot tartanak. Egyben felhívást intéztek az üzemek és vállalatok dolgozóihoz: kövessék példájukat. A felhíváshoz már eddig is sokan csatlakoztak. Többek között az Aknamélyítő Vállalat dolgozói, Molnár István elvtárs és a 200 méteres feltárási mozgalom részvevői, a súlyponti munkahelyek brigádjai, a Kossuth-akna átfalazásán dolgozó I-es, II-es és III-as szakasz munkásai, a Feltáró Vállalat dolgozói és a Villamoserőműben dolgozók.

GULYAS ISTVAN, MSZT-titkár
Komló.

„Követeljük a Rosenberg házaspár elleni halálos ítélet megsemmisítését"

Mi, a Baranyamegyei Terményforgalmi Vállalat mohácsi telepének dolgozói január 8-án röpgyűlést tartottunk. Simon Gizella elvtársnő ismertette előttünk, hogy az amerikai imperialisták koholt vádak alapján halálra ítélték a békeharcos Rosenberg-házaspárt. Egyetlen „bűnük" az, hogy átérezve a béke ügyét, az igazságos, a jobb és szabad életért küzdöttek. Ezt ma Amerikában halállal büntetik. Mi, dolgozók nem tűrhetjük, hogy ártatlan embereket, békeharcosokat végezzenek ki. Követeljük, hogy a Rosenberg-házaspár elleni halálos ítéletet semmisítsék meg, követeljük, hogy a Rosenberg-házaspárt bocsássák azonnal szabadon!

A dolgozók nevében:

Nagy Béla telepvezető — **Gyurosovics István** brigádvezető — **Simon Gizella** adminisztrációs csoportv

„Teljesült régi vágyam: traktoros leszek"

Nagy öröm ért engem, hogy részt vehetek a most kezdődő traktorosképző tanfolyamon. Itt sokan vagyunk együtt, akiknek úgy, mint nekem is, mindig az volt az álmuk, hogy traktoristák lehessenek. Most ez is teljesült, mint ahogyan a felszabadulás óta olyan sok minden. Mi itt mindannyian úgy fogunk tanulni, hogy példamutató jó traktoros váljék belőlünk.

Célunk az, hogy a tanfolyam elvégzése után minél előbb nőt traktoristát neveljünk jó szakmunkással. Tanfolyamunk kezdésénél a gépállomás igazgatója beszédében hangsúlyozta, hogy a tudás fegyver a dolgozók kezében. Én minden igyekezetemmel azon leszek, hogy a tudás által megszerzett fegyvert úgy használjam, hogy mindig a dolgozó népet szolgálhassam vele.

PAPP JANOS II.
szigetvári gépállomás
tanfolyamhallgatója

Adjon a 73/7 Segédipari Vállalat vezetősége több segítséget a dolgozók javaslatainak megvalósításához

Nagy átalakuláson ment át üzemünk a múlt év áprilisa óta. Gépeinket védőberendezéssel láttuk el. Hegesztőink védőszemüveget kaptak, melynek használatát kötelezővé is tették. Műhelyünket cementezték úgy, hogy most egyenlő és nem fordul már elő az, hogy a munkatársak elcsúsznak, vagy elbotlanak az egyenlőtlen padlózatban.

Ezenkívül kibővítették öltözőnket és mosdónkat úgy, hogy most kényelmesen meleg vízben tudunk mosakodni munkaidő után és tiszta tágas helyen tudunk ruhát cserélni. Azonban a sok változás mellett még nagyon sokat tudnánk felsorolni, melynek bevezetése és megvalósítása nagyon szükséges volna. Például nagyon szeretnénk, hogy ha az üzemünkhöz tartozó asztalosüzemben kicserélnék az évek óta ott lévő kályhát, hogy ne kelljen az ott dolgozó 15 munkásnak egész nap füstben dolgoznia. Az asztalosüzem műszaki vezetőjének azonban hiába szólunk esetleg rábólogat, hogy igaz, hogy füstöl, de ezzel be is fejezte. Ugyanesak így van az udvar salakozásával is. Bokáig érő sárban járunk nap mint nap az udvaron s már sokszor kértük, hogy legalább csak egy keskeny járdát salakoztasson fel az üzem vezetősége, de nem csinálatja meg, mondván, hogy nincs rá fedezet.

Nagyon szeretnénk, ha a vállalat igazgatója, Bertrám elvtárs jobban szívügyének tekintené a vállalat dolgozóinak egészségét és több segítséget adna a dolgozók javaslatainak megvalósításához. Így elkerülhető lenne az, hogy a dolgozók védőberendezési javaslatai öt hónapig feküdjenek a vállalat vezetőségének a fiókjában, mint ahogy a sajtoló védőberendezésére tett javaslat is feküdt. Reméljük, hogy most az 1953-as évben az elmúlt évnél sokkal több segítséget fognak kapni mind Bertrám elvtárstól, mind a többi műveztől vezetőtől a munkavédelem fejlesztésére.

Juhász Károly
asztalnovista lakatos
73/7. Segédipari Vállalat.

Nagyobb gondot a legtőbb értékre Komlón!

Az elhagyott bányászfaluból bányavárossá nőtt Komló rohamos léptekkel halad a szocialista fejlődés útján. Felépültek a dolgozók jólétét szolgáló szociális intézmények, mint a korszerű szülőotthon, bölcsőde és — már több, mint egy éve — nyitva áll a dolgozók előtt az új rendelőintézet, amelyre már nagy szükség volt Komlón.

Igen nagy hiba azonban az, hogy a rendelőintézet egyes orvosai a megbetegedett dolgozók, családtagok lelkiismeretes kezelése, a velük való törődés helyett inkább a kényelmnek élnek, vagy bürokratikus formaságok miatt nem teljesítik feladatukat. Így fordulhatott elő, hogy amikor 1952 november 25-ről 26-ra virradó éjjel öthónapos kisfiam súlyosan megbetegedett, nem juthatott orvos kezébe, csak 26-án délelőtt, amikor már alig volt benne élet.

Tekintettel arra, hogy Komlón éjszaka gyermekorvos nem tartózkodik, felkerestük dr. Merkel orvost, aki a hívásra készségesen elindult, de csak félutig jött el, ahol megállapította, hogy a mi lakhelyünk nem az ő területe, hanem Gyimes doktoré. Elmentünk tehát Gyimes doktorhoz, aki kijelentette, hogy két éven aluli gyermekhez nem mehet ki, mert erre rendelet van, — be kell hozni. Ez azonban azt jelentette volna, hogy szakadó esőben három kilométer távolságra gyalog kell elvinnünk a súlyos beteg gyermeket. Kénytelenek voltunk megvárni, amíg eljött a másnap délelőtti rendelés ideje. Ekkor a gyermekorvos mentőkocsit adott és utasította a kocsi kísérőjét, hogy a legrövidebb időn belül érkezzenek Pécsre kórházba, mert a gyermek állapota nagyon súlyos. A mentőkocsi kísérője ennek ellenére Gesztenyéshez ment az útról, hogy a kocsiban előre elhelyezett tűzifát a leendő lakására szállítsa. Ez legalább tíz percet vett igénybe. Amikor a feleségem ezt kifogásolta, azzal vigasztalta, hogy „behozzuk a késést." Kötelességtudó ember ilyen kijelentést nem tesz! Minden józanul gondolkodó ember tudja, hogy ez csalás és hazugság, mert a tíz perc késés nélkül is haladhatott volna a kocsi ugyanolyan sebességgel és akkor pontosan tíz perccel előbb érkezik a kórházba.

A dolgozók elvárják, a megyei tanács egészségügyi osztályától, hogy — figyelmen kívül hagyva a gyermekorvos egyéni érdekeit, amelyek arra késztetik, hogy Pécsett lakjon és csak nappal tartózkodjon Komlón — gondoskodjék arról, hogy Komló kapjon egy olyan gyermekorvost, aki állandóan ott van és kész arra, hogy a gyermekeket azonnal orvosi segélyben részesíthesse.

Végül a megyei tanácsnak a legszigorúbban kell eljárnia az ilyen bürokratikus orvosokkal és egészségügyi alkalmazottakkal szemben.

DEÁK JÁNOS
tiszt

Megindult a Vendéglátóipari Vállalatnál is a kultúrmunka

Novemberben kerültem a Vendéglátóipari Vállalathoz, akkor bízták rám a kultúrcsoport megalakítását azzal, hogy a népi demokráciák országaiban a kultúra, a szocialista építőmunka szerves és fontos része.

Eleinte nem sok jóval biztattak innen is onnan is hallottam: „Itt ugyan nem tudsz összehozni semmit... Két műszak, sok elfoglaltság, szakmai iskola... *Sokan megpróbáltak már kultúrcsoportot alakítani, de kár a benzinért.*" Azonban a dolgozókkal folytatott beszélgetések során egyre több lelkes hangot is hallottam: *„Jönnénk szívesen, csak most ne úgy legyen, hogy elkezdjük és végül nem lesz semmi. Pedig mi nagyon szeretnénk táncolni"* — ezt éppen Pintér Károlyné mondotta az I-es számú büfféből.

Elkezdtük hát a táncot, beneveztünk a versenyre a táncon kívül szavalattal és színdarabbal is. Vállaltuk, hogy december 21-re, Sztálin elvtárs születésnapjára értékes műsort adunk. Nem sokan, de annál lelkesebben fogtunk hozzá a feladatokhoz. Felkértük Mille Imrét, a Nemzeti Színház koreografusát, hogy tanítson bennünket táncolni.

A nehézségek eleinte igen nagyok voltak. Kultúrtermünk sem volt, hol itt, hol ott próbáztunk. De nem csüggedtünk. Sokszor reggel 7 órakor kezdtük a próbát, pedig voltak olyanok is köztünk, akik az esti műszakot befejezve, csak éjjel kerültek ágyba.

A vállalatvezetőség és a szakszervezet felajánlotta támogatását. Táncruhákat, kötényt és párnákat kellett szereznünk a párnatánchoz. Ebben is segített a vállalatvezető és a szakszervezet, valamint a személyzeti vezető. Kezdeti sikereinket látva, már mindenki támogatott bennünket.

A színjátszócsoport próbái is szorgalmasan folytak. Különböző szereplőkkel kísérleteztünk, míg megállapodtunk a legjobbaknál. Ha időnk volt, szavalók után kutattunk és rendszeres munkával egész szép szavalógárdát alakítottunk.

21-én mutatkoztunk be a November 7 kultúrotthonban. Szép volt a tánc, jó volt az ének, szavalat és színdarab is. A tánc különösen szép volt: hat csillogószemű lány pirulva, mosolyogva járta a „Párnatánc"-ot és ha ejtettek is hibát — hiszen először szerepeltek a nyilvánosság előtt — meglátszott a komoly munka, az igyekezett. Táncosaink arca már boldogan sugárzott, mikor kint *Mecsekszabolcson újra kitapsolták táncosainkat és énekesnőnket.* Ettől kezdve táncosaink munkakedve megnőtt. *„Mióta táncolok, könnyebb a mozgás, könnyebben dolgozunk* — mondja Bálint Janka. — *Örülünk, hogy a dolgozókat szórakoztathatjuk."* Bitter Erzsi, aki szintén a tánccsoport tagja, már követelőzik is: „Az üzemi énekkar is megalakulhatna már, mert énekelni szeretnék!"

A jó munka, a kezdeti siker megtette tehát hatását. Mind többen és bátrabban jönnek és jelentkeznek a tánccsoportba, a színjátszókhoz, a szerveződ énekkarba. Tudtuk, hogy így lesz: egy kis ízelítő után megjön a többiek kedve is a kultúrmunkára.

Természetesen még vannak nehézségek. Így például ki kell képeznünk a kultúrgárda tartalékát, mert enélkül a jó munka elképzelhetetlen. Most például két igen jó táncosnőnk szakmai iskolára megy Pestre. Helyettük két új táncos betanítása igen nehéz közvetlenül a verseny küszöbén.

De ezt a kérdést is meg tudjuk oldani. Megmozgatjuk a vendéglátóipari dolgozókat, kultúrbrigádokat alakítunk, falujáró csoportokat szervezünk. *Tapasztalatcserét létesítünk a vasutasok színjátszócsoportjával az ő kultúrotthonukban.* A vasutasok ugyanis ugyanazzal a darabbal nevezték be a versenybe, mint mi: a „111-es számú őrház"-zal. Állandóan képezve magunkat, jókedvűen haladunk a verseny és sok más verseny felé. Így szolgáljuk a békét, segítjük a szocialista kultúra építését és nem utolsósorban segítjük dolgozóink politikai felvilágosodását.

Konkoly Lászlóné
kultúrfelelős.

BÍRÁLATUNK NYOMÁBAN:

A pécsi Porcelángyárban

A „Dunántúli Napló" január 6-i számában bíráló cikk jelent meg a Porcelángyár újítómozgalmáról. A cikkre Richter Vladimir, a gyár főmérnöke a következőket válaszolta:

„A Dunántúli Napló folyó hó 6-i számában megjelent, üzemünkben benyújtott újítási javaslatokkal foglalkozó cikket, elolvastuk. Valóban, voltak és vannak is hiányosságok az újításokkal kapcsolatban üzemünkben. Éppen ezért a kritikát elfogadjuk és igyekszünk munkánkat megjavítani. Valóban hiba az, hogy egyes művezetők nem adnak határozott véleményt az újításokról olyan esetekben sem, amikor határozottan tudják, hogy az újítás nem jó. Sőt még az is előfordul, hogy ilyenkor kísérletre javasolják és ezzel az amúgy is szűk kivitelező és próbákat végző kapacitásunkat fölöslegesen terhelik. Azonban szeretnénk rámutatni a műszakiak problémára is, amelyek egyelőre akadályát képezik annak, hogy az újítási ügyek zökkenőmentesen legyenek intézhetők.

Az újítások jelentős része ugyanis olyan feladat, amelyet a karbantartó műhelynek kell kiviteleznie. — Azonban üzemünk karbantartó üzeme nem tudott lépést tartani az üzem gépesítésével és a karbantartó munkákat is csak a legminimálisabb keretek között tudja ellátni, ezenkívül pedig sok beruházási feladat megoldása is reá hárul. Ilyen körülmények között az üzemünkben örvendetesen fellendült újítómozgalom vezetője, hogy egyes javaslatok megvalósítása kapacitás hiányában késedelmet szenved.

Ezenkívül szeretnénk rámutatni, hogy a műszaki vélemény késedelme sok esetben abból is következik, hogy a műszaki véleményezőnek alapos meggondolás és mérlegelés tárgyává kell tennie a javaslat elbírálását, mivel egyes újítások, amennyiben nem válnának be, súlyos károkat is okozhatnak. Példa erre az is, hogy Bene László elvtárs beadott egy újítást, amely szerint keskeny átvezető szigetelők rakási módját kívánja az alagútkemencében megváltoztatni, hogy azonos térben több árut égethessünk. A javaslat szerint azonban egy súlyos lyukasztott (tehát elgöngyölített) samot lapot kíván alkalmazni, — keskeny, magas samot lábakra felpolcolva — samot tokok helyett. Az ilyen rakási mód azt a veszélyt rejti magában, hogy az alagútkemencében megbillenve torlódást idéz elő. Ilyen karambolok 50—100 ezer forintos kárral járnak és a termelési terv teljesítését is felborítják. Ezenkívül a tüzes törmelék eltávolítása 200 tokos melegben az ott dolgozó 8—10 munkás egészségét is veszélyezteti. Tehát a javaslatok kísérletezése is olyan károkat okozhat, hogy a javaslat által elérhető évi megtakarítás nem áll arányban azzal a kárral, amit esetleg előidézhet.

A cikket Alics igazgató elvtárssal is megbeszéltük, értékeltük és a fent leírt nehézségek ellenére is megjavítjuk munkánkat a kritika nyomán. Miként az utóbbi időben már lényegesen csökkent a be nem vezetett újítások száma, azon leszünk, hogy az újítómozgalom terén a pécsi üzemek között elsők legyünk.

A pécsi Porcelángyár műszaki dolgozói nevében:
RICHTER VLADIMIR főmérnök."

A Dél-dunántúli Üzemélelmezési Vállalat komlói 3-as számú telepén

A „Dunántúli Napló"-ban nemrég cikk jelent meg, amelyben bíráltuk a Dél-dunántúli Üzemélelmezési Vállalat vezetőit, mivel *elhanyagolták komlói 3-as számú településükön a munkavédelmet,* nem törődtek eléggé a munkások egészségének, testi épségnek megóvásával. Szerkesztőségünk a cikk megjelenése után megvizsgálta, milyen változás történt a bírálat óta, hogyan igyekeznek kijavítani a hibákat.

A cikk megjelenése után Schwemmer Szidónia, a Dél-dunántúli Üzemélelmezési Vállalat vezetője azonnal kiutazott Komlóra és a helyszínen intézkedett a hibák kijavításáról. *Azonnal megkezdték a gázelszívó kémények építését — eternitből.* Egy ilyen már el is készült azóta, csütörtökig pedig már mind a hatot megépítik. A vájáriskola tálalójában található rozsdás evőeszközöket is kicserélik. A Dél-dunántúli Vállalat 450 pár alumínium evőeszközt rendelt az iskola számára. *Szombaton pedig már új merőkanalakat is küldtek ki az iskolába.*

A burgonyahámozógép földelését is szükszerűen oldják meg. A telep vezetője szerint hétfő délután javítják ki a Karbantartó Vállalat dolgozói.

A hanyag mosogatás miatt Kádár Józsefnét, a komlói 3-as telep dolgozóját 20 forinttal büntették. Kádárné magá helyett a kislányát küldte munkahelyére és azzal végeztette el — rosszul — a reábízott munkát.

Ez a húszforintos büntetés azonban — amely különben jogos, — még nem oldja meg a tálaló higiéniáját, mert a tálalóban csak egy egészen kismérétű mosogatókagyló van, amelyben nem lehet naponta többszáz tányért elmosogatni. *A mosogatás problémáját csak az oldaná meg, ha végre beszerelnék már a Székesfehérváron már szeptemberben elkészült liftet,* amely a konyha és a tálaló között oldja meg az étel- és edényszállítást. Schwemmer Szidónia állítása szerint a liftfelszerelés eddigi elhúzódása miatt a *Beruházási Vállalat felelős.* A vállalat vezetőinek hibájából nem történt még meg a vájáriskolában a két liftajtó beszerelése, amely lehetővé tenné a lift felszerelését is. Ezt már többször szóvátették, de minden alkalommal csak ígéretet kaptak, vagy pedig határidőmeghosszabbítást kért a vállalat. Jelenleg pedig az a helyzet, hogy semmit sem tesznek az ügy érdekében. Nem egyszer fordult már elő, hogy a dolgozók a forró ételt szállítása közben megcsúsztak, elestek és leforrázták magukat. Ezek a kisebb balesetek elkerülhetők lettek volna, ha a konyhai személyzet rendelkezésére állana már a lift. Csakis a lift beszerelése után lesz megoldható az étkező edények higiénikus kezelése is, mert akkor az edényeket leszállíthatják a konyhába, ahol nagy mosogató kád áll az ilyen munkák végzésénél rendelkezésre. Éppen ezért a *komlói Beruházási Vállalat vezetői hozzanak sürgős intézkedést,* érezzenek a jövőben nagyobb felelősséget az ilyen ügyek iránt!

A Dél-dunántúli Üzemélelmezési Vállalat vezetői pedig — de elsősorban Schwemmer Szidónia elvtársnő, — harcoljanak a jövőben jobban a legkisebb hibák kijavításáért is, különösen akkor, ha a hibák a dolgozók egészségét, testi épségét veszélyeztetik.

Továbbra is nyílt a kézilabdabajnokság sorsa

A teremkézilabda-bajnokság szombat, vasárnap lejátszott mérkőzései közül a Honvéd—Haladás Pedagógiai Főiskola és a Bástya—Komlói Bányász mérkőzéseken alakult ki a legnagyobb küzdelem. A Honvéd hamarosan három gólos vezetésre tett szert a főiskolások ellen, azoknak azonban sikerült kiegyenlíteniök, sőt vezetésre is szert tenniök. Végeredményben a Honvéd jobban védő kapusának köszönheti a győzelmet. A Bástya—Komlói mérkőzés a bajnokság egyik legizgalmasabb játékát hozta. Végig fej fej mellett küzdöttek a csapatok, a Bástya nyugodtságával nyerte meg a mérkőzést. A Petőfi—Haladás női mérkőzés a Petőfi nem várt nagyarányú győzelmével végződött. A Haladás csak az első félidőben tudott egyenlő ellenfél lenni. A bajnokság sorsa a férfi és a női csapatoknál is még mindig teljesen nyílt. A Honvéd és a Haladás veretlenül áll a táblázat élén. A női bajnokság sorsa a Petőfi—Szigetvári Vörös Lobogó mérkőzésen fog eldőlni.

A forduló eredményei. Megyei férfi mérkőzések: Bástya—Komlói Bányász 19:15, Honvéd—Haladás Pedagógiai Főiskola 23:16, Haladás—Pécsbányatelepi Bányász 30:8, Nagy Lajos—Mohácsi Munkaerőtartalékok 33:27. Megyei női mérkőzés: Petőfi—Haladás 8:1. Tartalék női mérkőzések: Szigetvári Vörös Lobogó II.—Haladás Pedagógiai Főiskola III. 13:2, Pécsújhegyi Bányász II.—Haladás Pedagógiai Főiskola II. 6:3, Haladás Janus Pannonius—Komlói Építők 6:2 Férfi tartalék mérkőzés: Honvéd II.—Haladás II. 17:16.

A röplabda terembajnokság mérkőzései szombat, vasárnap folytatódtak. A sorsolás szerint vasárnap játszották le a női rangadót, a Haladás és a Petőfi csapatai. A Haladásnak nagy küzdelem után sikerült megőriznie veretlenségét. A Honvéd Építők férfi mérkőzésen majdnem meglepetés született. Az első félidőben az Építők vezettek néhány ponttal, szünet után azonban a Honvéd ellenállhatatlan játékkal megszerezte a győzelmet. A városi női bajnokságban a Tanítónőképző legyőzte a Janus Pannoniust a ezzel biztosította vezető helyét a városi elsőosztályban. A forduló eredményei. Megyei női mérkőzések: Honvéd—Építők 67:50, Dózsa—Pénzügy 49:34, Bástya—Munkaerőtartalékok 56:38. A Haladás—Petőfi mérkőzés két pontját a Haladás kapta, a Petőfi nem jelent meg. Megyei női mérkőzések: Haladás—Petőfi 58:45, Meteor—Dózsa 69:38, Haladás—Pécsbányatelepi Bányász 78:32. Városi női mérkőzés: Tanítónőképző—Janus Pannonius 51:35.

A VTSB öttusa társadalmi szövetsége szombaton délután rendezte meg a „Vívók a békéért" egyéni párbajtőrvívó versenyét az Egyetemi tornacsarnokban. A versenyen tizenhatan indultak el. A végső győzelmet Boros (Haladás) szerezte meg, klubbtársa Kun előtt. A verseny végeredménye: 1. Boros (Haladás) 6 győzelem, 2. Kun (Haladás) 6, 3. Radó (Ép. szer) 5, 4. Karakán (Ép. szer) 4, 5. Keserű (Haladás) 4, 6. Szűcs (Haladás) 4, 7. Ilkei (Haladás) 4, 8. Báldi (Bástya) 2, 9. Császár (Bástya) 1 győzelem.

*** Nagy érdeklődés mellett játszották le vasárnap délután a Haladás kosárlabda világmotorjának mérkőzéseit. A győzelmet a Honvéd csapata szerezte meg. Eredmények: Honvéd—Haladás 31:26 (15:11), Honvéd—Középiskolás válogatott 51:21 (22:14), Haladás—Középiskolai válogatott 51:19 (12:12).**

*** A VTSB labdarúgó társadalmi szövetsége értesíti a labdarúgó továbbképző tanfolyamra jelentkezőket, hogy 14-én, szerdán délután 6 órakor a Pedagógiai főiskolán (volt Pius) az előadások megkezdődnek.**

TAVALY 178 VILÁGREKORDOT DÖNTÖTTEK MEG

1952 nemcsak azért marad sokáig emlékezetes a sportolók számára, mert akkor volt az eddigi legnagyobbszabású olimpia, hanem azért is, mert 1952-ben rendkívül sok világrekordot döntöttek meg. A zürichi „Sport" című lap megállapítja, hogy a 178 megdőlt világrekordból legtöbbet — 38-at a Szovjetunió sportolói javítottak meg. — Utána következik az Egyesült Államok 36 új világrekordjával. Csehszlovákia 6, Magyarország 5 új világrekordot ért el.

Igen jól szerepeltek az új világrekordok a Szovjetunió női sportjának fölényét. A 24 női világrekordnak csaknem fele, 15, szovjet versenyzők nevéhez fűződik.

A TOTÓ 12 TALÁLATOS SZELVÉNYE

1.	Csepel—Honvéd	x	9:9
2.	Vasas—Metró	1	12:7
3.	Kinizsi—Vörös Meteor	2	8:15
4.	Dózsa—Tűker	1	10:8
5.	Kistext—TF	1	12:10
6.	Bp. Haladás—Elektromos	1	9:8
7.	Kinizsi—Postás	2	5:6
8.	M. Posztó—Athenaeum	1	5:0
9.	Ganz-V.—Gázművek	2	1:6
10.	Lokomotiv—V. Meteor	2	4:15
11.	Csepel—Keltex	2	2:3
12.	Honvéd—Pamuttextil	2	2:3

A „DUNÁNTÚLI NAPLÓ" ELINTÉZTE:

A jövőben pontosan és időben végzik a dolgozók hétvégi hazaszállítását a 73/7 Anyagellátó Vállalatnál

Nemrégiben panaszos levelet kapott szerkesztőségünk a 73/1. Építőipari Vállalat dolgozóitól. A levélben megírták, hogy a 73/7. Anyagellátó Vállalat vezetői kevés gondot fordítanak a dolgozók szállítására és sokszor előfordul, hogy későn megy ki értük vidékre a kocsi, vagy szombati napokon csak este indulhatnak haza gépkocsi hiányában.

A „Dunántúli Napló" cikke nyomán intézkedtek a vállalat vezetői. Szekeres József elvtárs, a vállalat igazgatója bejelentette, hogy azóta tartalékolnak egy munkásszállító gépkocsit, az esetleges üzemzavarok megoldására. Mióta a cikk megjelent, még nem volt zavar a dolgozók szállításával, időben hazaviszik és pontosan szállítják vissza hét elején munkahelyeikre őket. Ezenkívül új ponyvákat is vásároltak az Anyagellátó Vállalatnál, nehogy ezek hiányában ponyvanélküli teherautón szállítsák haza a munkásokat.

A december 26-án előfordult eset miatt — amikor Deutsch István és Weimann István gépkocsivezetők hibájából nem ment kocsi Himesházára a dolgozókért — mindkét gépkocsivezetőt 50—50 forinttal megbüntették.

HÍREK

KEDD, JANUÁR 13

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5, telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Veronika. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** Várható időjárás kedd estig: Változó felhőzet, több helyen kisebb havazás. Mérsékelt, helyenként élénk északi-északkeleti szél. A Dunántúlon hófúvás. Az éjszakai lehűlés erősödik, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: kedden reggel mínusz 2—mínusz 5, délben mínusz 2—pluszt 1 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 13-án, kedden négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Szabadság út 25. szám alatti iskolában kedden délután 5—6 óráig Szebeni Jánosné tanácstag fogadóórát tart.

— **Értesítem az SZTK biztosítottakat,** akik a 11. sz. körzethez tartoznak, hogy körzeti orvosuk dr Karg Norbert rendelési ideje 1953. jan. 13-tól kezdődően délután 4—7 tart Molotov utca 8. szám alatti rendelőjében.

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PAJINKA GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u 2. — Telefon: 15-32 és 15-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MEILER REZSŐ

Párthírek

Értesítjük az alsófokú pártoktatás II. évfolyamának propagandista szemináriumvezetőit, propagandistáit és hallgatóit, hogy részükre Vajda Ferenc elvtárs, a Pártoktatás Háza vezetője január 13-án, délután 6 órakor a Pártoktatás Háza előadótermében előadást tart. Az előadás címe a „Szocialista iparosítás kérdései".

*

Kérjük a városi pártbizottsághoz tartozó alapszervezetek titkárait, hogy 13-án, kedden fél 8-tól 12 óráig a városi pártbizottság nyilvántartási osztályán feltétlen jelenjenek meg.

Városi pártbizottság

Az Olasz Szocialista Párt kongresszusának január 10-i ülése

Róma (TASzSz). Az Olasz Szocialista Párt kongresszusán január 10-én folytatták a vitát Pietro Nenni politikai beszámolója felett. Rudolfo Morandi, a párt helyettes titkára kijelentette, hogy ha a kormány választási „reform"-tervezete ellen indított parlamenti harc eredménytelen marad és a törvénytervezetet elfogadják, akkor újult erővel kell tovább folytatni a harcot az egész országban.

Hol maradt a mák?

A Pécsi Porcelángyár dolgozói felháborodva telefonáltak hétfőn délután szerkesztőségünkbe, és elmondták, hogy a Dél-dunántúli Üzemélelmezési Vállalat hibájából az üzem majdnem minden bent étkező dolgozója ebéd nélkül folytatta a munkát. Az történt ugyanis hogy az Üzemélelmezési Vállalat túróstésztát akart az üzembe szállítani. Tizenegy órakor azonban megváltoztatták a tervet és telefonáltak, hogy mákos és diósmetéltet küldenek. A dolgozók állítása szerint a tésztát meg is érkezett, a mákot és a diót azonban „elfelejtették" kiküldeni és ez csak akkor jutott eszükbe (negyed kettőkor), amikor a dolgozók már újból elfoglalták munkahelyeiket. A hiba annál is súlyosabb, mert az üzemi ebédlelelős reggel nyolc órától háromnegyed tizenkettőig 4 izben kereste meg az intézkedő szervet, az intézkedés azonban mégis elkésett.

A Porcelángyár dolgozói felelletet várnak: hogyan fordulhatott elő ilyen súlyos hiba; ki a felelős azért hogy hétfőn többszáz dolgozó ebéd nélkül volt kénytelen folytatni a munkáját?

KÉT adminisztrációhoz jártas gyors- és gépíró, egy üzemgazdász tervfelelős, egy adminisztrátor azonnal felvétetik. Bányavidéki Vendéglátó Vállalat, Komló. 33

TUKACS szűcsmester Kossuth-utca 11. sz. alól Teréz-u. 5. szám alá költözött.

ERDŐRENDEZŐSÉG Pécs, Szigeti-út 20. keres január 15-re lakáscserével lakarítónőt.

— Halálozás. Özv. Ágoston Mihályné temetése 13-án fél 3 órakor. (x)

— Patkó Istvánné temetése kedden 3 órakor. (x)

PIANINÓT veszünk. Bőrgyári Sport Kör. Telefon: 11-62, 11-63. 35

NAGYOBBMÉRETŰ, modern, új konyhaszekrény eladó. Doktor Sándor-u. 7. 126

JÓKARBAN lévő varrógép eladó. Patacs, 103. sz. Mozigépész. 120

FÉRFI prima télikabát, hócipő, sárcipő, eladó. Zrínyi-u. 8. Megtekinthető délelőtt.

ELADÓ 8 szalufa 4 m., 2 ajtó tokkal, 190x70 tetőléc ek. Doktor Sándor-u. 64. 127

FESTÉK, vegyianyag, burkoló, tetőfedő és gumiárukban anyagbeszerzőnek, vagy anyagkezelőnek elmenne. „Szakember" jeligére a kiadóban. 130

PÉCSVÁRADI ORSZÁGÚT, Zsolnay-gyári szakaszán elveszett bőrkesztyűm, megtalálója jutalmat kap. Varga, Koller-u. 2. 110

ZONGORÁT keresek bérbe. Pajor, Rákóczi u. 76. 115

MINDENES főzőnőt keresünk azonnalra. Gárdos, Anna-u. 16. 131

IPARENGEDÉLLYEL rendelkező kovácsmestert, hideg és meleg gumijavításhoz értő szakembert iparengedéllyel rendelkezőt, lehet nő is. Cipész szakmában, jó felsőrészkészítőt iparengedéllyel rendelkezőt. Szövetkezetünkbe felvesznünk. Komlói Általános Kisipari Termelő Szövetkezet. 32

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZÍNHÁZ:
Dohányon vett kapitány, szelvénybérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:
Kossuth: Pilótaszerelem (fél 5, fél 7, 9 órakor)
Park: Holnap mindenki táncra perdül (6, fél 9 órakor)
Petőfi: Holnap mindenki táncra perdül (fél 5, fél 7, 9 órakor)

*

Csütörtökön délután hat órakor a szakszervezeti kultúrotthon 47-es olvasótermében a pécsi írócsoport és a Janus Pannonius gimnázium történelmi szakköre Ady Endre műveiből ankétot rendez.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZERDA, 1953 JANUÁR 14

A MAI SZÁMBAN:

Terrorista orvoscsoportot lepleztek le a szovjet állambiztonsági szervek (2. o.) — **Negyvennégy amerikai hadifogoly nyílt levele Eisenhowerhoz** (2. o.) — **Igen súlyos a jugoszláv munkásifjúság helyzete** (2. o.) — **Istvánaknán a tagkönyvkiosztó taggyűlésekre készülnek** (3. o.) — **A bodai tanácselnök és kulákbarátai** (3. o.) — **Az egész országban szabad a burgonya forgalma** (3. o.) — **A 48-as diákság harca a klerikális reakció ellen** (4. o.)

Éhínség és nyomor a jugoszláv faluban

Néhány hónap óta szüntelenül ismétlődik a jugoszláv lapokban a „szusa" szó, amely szerb nyelven „aszály"-t jelent. Tito és csatlósai beszédeikben folyvást azokat a károkat emlegetik, amelyeket állítólag az aszály okozott Jugoszláviának. E kárt eleinte 330 millió dollárra becsülték, azután önkényesen felemelték közel 500 millió dollárra.

Titóék az aszály körüli lármával akarják elvonni a jugoszláv dolgozók figyelmét a jugoszláv mezőgazdaság hanyatlásának igazi okairól.

A jugoszláv mezőgazdaság visszaesésének igazi oka a Tito-klikk falusi politikája. Ez a népellenes politika vezetett oda, hogy Jugoszlávia, amelynek 16 milliónyi lakosságához mintegy hétmillió hektár szántóföldje van, és olyan termékeny vidékekkel rendelkezik, mint a Vajdaság, Dél-Baranya, Szlavónia, Bácska, stb., ma nem képes ellátni magát mezőgazdasági termékekkel.

Amikor Tito és klikkje hatalomra került aranyhegyeket ígért a dolgozó parasztságnak. Megígérték, hogy földet adnak a földnélkülieknek, biztosítják a mezőgazdasági gépeket és a műtrágyát a falu számára, hitelt bocsátanak a rászorulók rendelkezésére. E demagóg ígéretek üres szólamoknak bizonyultak. A földnélküliek nem kaptak földet: a földreformot olymódon bonyolították le, hogy a falusi érdekei a legcsekélyebb bántódást se szenvedjék, hiszen ők a Tito-rendszer szociális támaszai a falun.

Mezőgazdasági gépeket és műtrágyát szintén nem kapott a dolgozó parasztság. Azt a néhány gyárat, amely gépeket és műtrágyát gyártott, badarermelésre állították át. Jugoszláviában a legfőbb földművelő eszköz továbbra is a faeke. Macedóniában például a parasztgazdaságok 37 százaléka művelt meg földjét vasekével, 43 százaléka faekével, a gazdaságok 20 százalékának pedig sem ez, sem az nincs.

Ami pedig a hiteleket illeti, Titóék nemcsak hogy nem adtak a parasztoknak hitelt, hanem ellenkezőleg, hihetetlen adókat szórtak a dolgozó parasztok nyakába. A Tito-klikk a fegyverkezési hajsza és a háborús előkészületek céljára pénz után kutat, ezért évről-évre jobban megszorítja az adóprést. Kíméletlenül leszámolnak azokkal, akik nem fizetik az adót. A dolgozó parasztok vagyonának elárverezése megszokott jelenség lett a jugoszláv faluban. Szlovéniában a hihetetlenül magas adók fedezésére 1951-ben 4000 szegény- és középparaszt vagyonát verték dobra.

Az egyenes adók terhét fokozzák a magas közvetett adók. Titóék szándékosan felsrófolják a közszükségleti cikkek árát. Egy kilogramm szög ugyanennyibe kerül, mint 50 kilogramm búza, egy pár csizma megvételéhez 500 kilogramm búzát kell eladni. Egy durva posztóruha általában 1200 kilogramm búzájába kerül a parasztnak.

A dolgozó parasztság hallatlan kirablása következtében egyre több szegény- és középparasztgazdaság megy tönkre. Földjeik átkerülnek a falusi gazdagok birtokába. 1948-tól 1951-ig Jugoszláviában 324 ezer paraszt ment tönkre. A hivatalos titóista képviselők beismerik, hogy az idén ez a szám több, mint 200 ezerre növekedett.

A koldusbotra jutott, földjüket elvesztett parasztok vagy a városba mennek, ahol a munkanélküliek amúgyis hatalmas hadseregét töltik fel, vagy elszegődnek zsellérnek a kulákokhoz. Hogy a zsellérek sorsa milyen, az a következő jellemző példából is megítélhető. Joszif Sztiperszki tönkrement parasztfeleségével együtt beállt zsellérnek Viktor Tiska kulákhoz a Zágrábhoz közel lévő Remete községben. Amikor azonban Sztiperszki feleségének gyereke született, Tiska utcára tette a zsellércsaládot, mivel Sztiperszki felesége már nem tudott olyan sokat dolgozni, mint azelőtt. Tiska egyetlen dinárt sem fizetett Sztiperszkinek és feleségének, egész keresetüket visszatartotta a koszt és lakás fejében. Ugyanígy tett azzal az öt magyar zsellérrel is, akik nála dolgoztak.

Kíméletlen kizsákmányolásban van része a parasztoknak, akiket Titóék félrevezetéssel és erőszakkal a „zadrugák"-nak nevezett „szövetkezetekbe" hajtottak. A szegény- és középparasztok e kulákvezetés alatt álló „zadrugákban" kénytelenek hajnalitól napestig dolgozni és munkájukért majdnem semmit sem kapnak. Míg azelőtt a „zadrugákban" a természetbeni díjazás rendszerét követték, ami mégis lehetővé tette a parasztoknak, hogy valamilyen mezőgazdasági termékekhez hozzájussanak, addig ma már ezt a rendszert elvetették. Helyette bevezették a pénzbeli díjazást, amely még elviselhetetlenebbé tette a „szövetkezeti" tagok helyzetét, mivel az elértéktelenedett dinárért semmit sem lehet vásárolni. A „zadruga" tagja egy munkaegységért 15—20 dinárt kap, s csak rendkívüli esetekben keres 40—50 dinárt. Ugyanakkor Jugoszláviában egy kilogramm rizs ára ma 400 dinár. Elképzelhető milyen nehéz viszonyok között él az a 450 ezer szegény- és középparaszt, akiket Titóék „zadrugákba" hajszoltak. Ezekben kizárólag a kulákok gazdagodnak, hiszen övék a föld zöme. Munka nélkül megélhetnek a föld béréből. A kulákok egyedül a dalmáciai „zadrugákban" többet, mint 200 millió dinárt zsebelnek be, mint földjáradékot.

Jugoszlávia mezőgazdasági termelése a parasztok könyörtelen kizsákmányolása ellenére szakadatlanul csökken és Titóék beismerése szerint is 60 százalékkal van a háború előtti színvonal alatt. A jugoszláv mezőgazdaság válsága megítélhető a vetésterület összezsugorodását jellemző adatokból is. A búza vetésterülete 1938-hoz képest 18 százalékkal, a tengeri vetésterülete 16 százalékkal csökkent. Lényegesen megfogyatkozott az állatállomány, különösen a szarvasmarhaállomány.

A belgrádi vezetők ennek ellenére sem tesznek semmit az állatállomány növelésére, hanem ellenkezőleg: fokozzák a kivitelt. A múlt év első öt hónapja alatt többtízezer vágóállatot és sokezer tonna húst szállítottak külföldre.

Tito fasiszta klikkje éhínségre és nyomorra, kizsákmányoltságra és koldusbotra kárhoztatta Jugoszlávia dolgozó parasztságát. Titóék a parasztok százezreit mozgósították a hadiépítkezésekhez. A jugoszláv falu dolgozói azonban nem nyugszanak bele elviselhetetlen sorsukba. Harcra kelnek a Tito-rendszer ellen, minden eszközzel ellenállnak Tito népellenes politikájának.

A kulák „zadrugákból" a szökés tömeges jeleget ölt, annak ellenére, hogy a kilépésért 15 évig terjedhető börtönbüntetés jár. Egyedül idén mintegy 2000 „zadruga" oszlott fel. A parasztok tüntetően megtagadják az adófizetést, követelik a kulákoknak járó földbérek megszüntetését, nem teljesítik a hatóságok rendelkezéseit, kiűzik a falvakból a titóista büntető expedíciókat. A falvakban megalakulnak a Jugoszláv Hazafiak Szövetsége illegális sejtjei, amelyek harcra szervezik a parasztokat a belgrádi elnyomók klikkje ellen. Nemrég zajlott le az egyik ilyen Titó-ellenes illegális parasztcsoport pere Pancsevoban.

Rankovics janicsárjainak terrorja azonban nem állíthatja meg a jugoszláv dolgozó parasztság ellenállásának fokozódását. A jugoszláv faluban egyre magasabbra csapnak a felszabadító harc lángjai.

SZOCIALISTA VERSENYVÁLLALÁSOK ÁPRILIS 4 TISZTELETÉRE

A pécsbányatelepi Béke-brigád versenyre hívja a szabadszi és vasasi Béke-brigádokat

Az 1953. év fokozottabb követelmények elé állítja dolgozó népünket. Rákosi és Gerő elvtárs kérte a bányászokat, hogy minél több fekete szenet adjunk népgazdaságunknak. Mi, pécsbányatelepi bányászok, a Béke-brigád tagjai így válaszolunk Rákosi és Gerő elvtárs szavaira: több és jóminőségű fekete szenet adunk!

A Béke-brigád versenyre hívja az István-aknai és Vasas Petőfi-aknai Béke-brigádot április 4 tiszteletére — írják vállalásukban többek között a pécsbányatelepi Béke-brigád tagjai.

Ezután felsorolják a versenypontokat, amelyben vállalják, hogy első negyedévi tervüket 120 százalékra teljesítik, javítják a szén minőségét, az anyagtakarékosságot, fokozott gondot fordítanak a gépek karbantartására, kihasználására és a munkafegyelem megszilárdítására az eddiginél fokozottabb harcot folytatnak. Vállalásukban célul tűzték a fiatal vájárok szakmai segítését, a dolgozók javaslatainak az eddiginél szélesebb körű felhasználását.

Kérjük az István- és Petőfi-aknai Béke-brigádokat, — írják végül versenyvállalásukban, — hogy versenykihívásunkat fogadják el, hogy ötéves tervünk első negyedévi előirányzatát sikeresen teljesíthessük.

A Porcelángyár dolgozói a selejt csökkentését vállalják

A Porcelángyár dolgozói sikerrel teljesítették 1952. évi tervüket. Ekkor elhatározták, hogy az 1953. évi terv teljesítését is már az év elején biztosítják, nem maradnak el a terv teljesítésében egyetlen dekádban sem. Már most, az év elején lelkes versenymozgalom indult el az üzemben, igen sok dolgozó munkafelajánlással akarja megünnepelni felszabadulásunk évfordulóját. A kerek kemence Petőfi-brigádjának rakodócsoportja az alábbi fogadalmat tette:

„1. A selejtet 2.5 százalékról 1.9 százalékra csökkentjük. Ennek megvalósítása érdekében párosversenyre hívjuk a kerek-kemence Táncsics-brigádját és az alagútkemence rakócsoportját."

Ezt a versenyfelhívást doktor Kovács József, a Táncsics-brigád csoportvezetője a brigád nevében elfogadta. Krausz Brunó művezető pedig az alábbi választ küldte a brigádnak:

„Vállalom hogy a kerek-kemence csoportok közötti folyó versenyt dekádonként értékelem és tudatosítom, ezzel akarom elősegíteni a selejt csökkentését és a termelés további növekedését."

Az alagút gázkemence dolgozói is versenyszerződést kötöttek. Varga István az I.es rakócsoport vezetője a csoporttal történt megbeszélés alapján versenyre hívta a kettes és hármas rakócsoportokat az üzemi összselejt csökkentése érdekében. A verseny pontjai a következők:

1. A rakócsoportoknál előforduló selejt jelenlegi 2—2.5 százalékról 1 százalékra való csökkentése és 1 százalék alatt tartása.

2. A kocsik jó kihasználása.

3. A napi 480 perc maradéktalan kihasználása és tapasztalatátadás a három csoport között.

Az I. csoport tagjai fogadalmuk teljesítésével akarják elérni, hogy teljesítményük a jelenlegi 125—130 százalékról még teljebb emelkedjék.

Ennek a versenynek az elősegítésére megmozdultak a csoportvezetők. Az I. csoporttól Gayer Antal, a II-es csoporttól Pászti József, a III-as csoporttól pedig Jakab Mihály. Vállalásukat így fogalmazták meg:

„Mi, az I-es, II-es és III-as rakócsoportok vezetői vállaljuk a munkaverseny kiszélesítése érdekében a jó munkához szükséges feltételek, a megfelelő segédanyagok biztosítását.

Vállaljuk továbbá a csoportok közötti verseny naponkénti értékelését és a verseny nyilvántartását. A szigetelő-mérőben naponta ellenőrizzük a készárut és a hibákra felhívjuk a rakók, szedők, égetők és mázolók figyelmét a selejtmentes munka biztosítása érdekében."

A Kossuth-aknai gép- és csőszerelők vállalása

A komlói Bányagépjavító Vállalat dolgozói is felajánlásokkal készülnek felszabadulásunk évfordulójára. Eddig a Kossuth-aknai részleg dolgozói tettek munkavállalásokat. Gungl János csőszerelő brigádja eddig 102 százalékos átlagteljesítményt ért el és most megfogadták, hogy április 4-ig 139 százalékra fokozzák eredményüket. A Kossuth-aknai csőszerelő brigád tagjai is fogadalmat tettek teljesítményük növelésére. Elhatározták, hogy április 4-ig 135 százalékos eredményt érnek el. A hegesztő csoport eddig 110 százalékos eredményt ért el és teljesítményük további 30 százalékos fokozását vállalták.

A versenyvállalások tovább folynak a vállalatnál.

A Rufli-mozgalom alkalmazásának fogyatékosságai a vasasi Bocz-fejtésben

Ha Petőfi-aknán megkérdezzük a versenyfelelős elvtársat, készséggel megmondja, hogy hány bányász alkalmaz a termelésnél szovjet fejtőkalapácsot, hányan vannak, akik Rufli elvtárs élenjáró módszerével szervezik a munkát. Ha azonban a valóságban keresünk egy csapatot, amely Rufli-módszerrel dolgozik, akkor kiderül, hogy még a legjobb teljesítményű csapatnál sem Rufli elvtárs munkamódszerét alkalmazzák, hanem csak ráfogják, vagy csak részben valósítják azt meg.

A vasasi Bocz-fejtésben már három hónappal ezelőtt „bevezették" a Rufli-módszert. A DISZ-brigád tagjai, a frontmesterek azt mondják:

„Mi Rufli módszerrel dolgozunk!"

Igaz, vannak is néhányan a csapatban, különösen a fiatalok között, akik megszerették a nagy gépet, és már nem is cserélnék fel a régi, kisebb típusra, mert a nagy géppel megkétszerezhetik teljesítményüket. Hiba azonban, hogy a nagy géppel dolgozók közül csak öten vannak a fejtésben, a többiek ragaszkodnak a régi kis gépekhez, bár tudják, milyen előnyökkel jár a nagy géppel folytatott termelés és mégsem ismerik ezt el.

— *Sajnos, ez így van,* — mondja Imrő István 8. fiatal vájár. — *Pedig nem jól van így. Én, ha nem lenne nagy gépem, addig harcolnék a műszakiakkal, amíg nem adnának. Most már úgy megszoktam és annyira megszerettem a nagy gépeket, hogy másikkal nem is tudnék dolgozni.*

Ha minden vájár így beszélne a Bocz-fejtés dolgozói közül, ha mindenki úgy lelkesedne itt az újért, mint ahogy Imrő István teszi, akkor ez a fejtés nemcsak teljesítené, hanem napról-napra jóval túl is teljesíthetné a tervét. A frontmestereknek, akik a termelő harmadokat vezetik, éppen ilyen harcosan kellene megkövetelni, hogy az éjjeles faadók rendszeresen elvégezzék a munkájukat, termeléskész állapotba hozzák a fejtést, éppen ilyen harcosan kellene számítani a műszaki vezetők felé, akik a kétoldalú párosversenyszerződés megkötésekor a műszaki feltételek biztosítását vállalták.

Helyes, ha Bocz elvtárs úgy vélekedik, hogy a nehézségek ellenére is teljesítik a tervüket, de nem helyes, hogy olyan „nehézségek"-kel küzdenek, amelyeknek kijavításával jóval túl is teljesíthetnék az előirányzatot és a jelenlegi 106.5 százalékos átlagteljesítmény helyett a 130 százalékot is elérhetnék. Hiszen tapasztalatból is tudják: ha az éjjeles harmadban alaposan előkészítik a fejtést, akkor olyan eredmények születnek, mint tizedikén is, amikor a 140 csillés előirányzat helyett 200 csille szenet termeltek.

Érezzék a Bocz-fejtés dolgozói, de elsősorban a kommunisták, és DISZ-tagok, hogy rajtuk is múlik: hogy teljesíti Petőfi-akna és hogy fogja teljesíteni a pécsi Szénbánya Vállalat első negyedévi tervét. A Bocz-fejtés dolgozói sokkal többre képesek. Dicséretre méltó, hogy az újévben is élenjárnak más csapatok előtt, de előnyüket tovább fokozhatnák, ha a Rufli mozgalmat valóban alkalmaznák munkájukban és ehhez szigorúan megkövetelnék a műszaki vezetők segítségét is!

A kollektív szerződés az üzem alkotmánya, betartása kötelező az igazgatóra és az üzemi bizottságra is

A pécsi Bőrgyár dolgozói naponta többször elmennek a nagy iroda előtt, amelynek déli oldalán hatalmas festett betűk hirdetik: *„Kollektív szerződés üzemünk alkotmánya, a benne lefektetett pontokat maradéktalanul hajtsd végre!"*

A gyár dolgozói 1952. július 1-től 1953 március 31-ig terjedő időszakra kötelezettségvállalásokat tettek a terv teljesítésére, illetve túlteljesítésére. Ez a kollektív szerződés nagyjelentőségű volt a dolgozók életében annál is inkább, mert a kollektív szerződés törvénnyé vált és az üzem alkotmánya lett. Elkészítéséhez sok dolgozó hasznos javaslatokkal járult. Ezek a javaslatok a munka megkönnyítését, a termelés meggyorsítását, a dolgozók jobb ellátását célozták, segítettek a szűk keresztmetszetek felszámolásában. A kollektív szerződés megkötése után sok egészségvédelmi szolgálati javaslatot valósítottak meg, igen sok egészségvédelmi berendezést kapott az üzem azóta. A megvalósított vállalások könnyebbé és biztonságosabbá tették a munkát.

A régi kollektív szerződés lejártával számot adnak maguknak a dolgozók a feladatok végrehajtásáról: melyek azok a javaslatok, amelyeket nem valósítottak meg, mik azok a hibák amelyeket a jövőben ki kell javítani. Az elmúlt évben a legdöntőbb hibák az igazgatóság részéről történtek. Számtalan olyan javaslat süllyedt el, amely bár hasznos lett volna és a termelékenység fokozását segíthette, ha azt előre átássai megvalósították volna — Több esetben olyan gépfelújítást akartak elvégezni, amelyhez nem kapták meg a szükséges alkatrészeket. Az ilyen esetekben a kollektív szerződés pontjainak csorbításához vezetett a javaslatok meg nem valósítása. Ezenkívül igen sok javaslatot a kitűzött határidő lejárta után valósítottak meg az üzemben.

Azonban nemcsak az igazgatóság, hanem az üzemi bizottság is elhanyagolt sok kötelezettséget. Hogy csak néhányat említsünk: nem értékelték rendszeresen a versenyvállalások teljesítését, nem küldték a dolgozókat tapasztalatcserére, nem szerveztek szakmunkás iskolát, s mindezeken keresztül nem járultak ahhoz, hogy a dolgozók magasabb szakmai képzettséget szerezzenek.

Mindezekből le kell vonni a tanulságot az új kollektív szerződés megkötésénél, s meg kell tanulni, hogy a kollektív szerződés valóban törvény, amelyet a terv teljesítése, a dolgozók anyagi és kulturális jólétének emelése érdekében feltétlenül végre kell hajtani.

Harvan József tudósító
Bőrgyár.

Terrorista orvoscsoportot lepleztek le a szovjet állambiztonsági szervek

Moszkva (TASZSZ) Az állambiztonsági szervek bizonyos idővel ezelőtt egy terrorista orvoscsoportot lepleztek le, amely céljául tűzte, hogy kártokozó kezeléssel a Szovjetunió aktív vezetőinek életére törjön.

A terrorista csoport tagjai között van: M. Sz. Vovszi tanár, belgyógyász, V. N. Vinogradov tanár, belgyógyász, M. B. Kogan tanár, belgyógyász, B. B. Kogan tanár, belgyógyász, P. I. Jegorov tanár, belgyógyász, A. I. Feldman tanár, orrfül, gége-szakorvos, J. G. Etinger tanár, belgyógyász, A. M. Grinstein tanár neuropatologus, G. I. Majorov belgyógyász.

A vizsgálat során felmerült bizonyító adatok, az orvos-szakértők szakvéleménye és a letartóztatottak beismerése alapján megállapítást nyert, hogy a bűnözők a nép titkos ellenségei, akik kártokozó kezelésben részesítették betegeiket és aláásták azok egészségét.

A nyomozás megállapította, hogy a terrorista csoport résztvevői felhasználva orvosi minőségüket és visszaélve a betegek bizalmával, előre megfontoltan, gonosz módon tönkretették a betegek egészségét, szántszándékkal semmibevették a betegek tárgyilagos vizsgálati adatait, helytelen, a betegségük való jellegének meg nem felelő diagnózist állapítottak meg, majd helytelen kezeléssel tönkretették őket. A bűnösök beismerték, hogy A. A. Zdanov betegségét felhasználva, helytelen diagnózist állapítottak meg, eltitkolva, hogy szívizominfarktusban szenved. Ezzel a súlyos betegséggel ellenjavallt életrendet írtak elő és ezzel megölték A. A. Zdanovot. A vizsgálat megállapította, hogy a gonoszteyők A. Sz. Scserbakov életét is elpusztították. Erős hatású gyógyszereket helytelenül alkalmaztak gyógyításánál. A. Sz. Scserbakov számára végzetes életrendet állapítottak meg és ilymódon halálát okozták.

A bűnöző orvosok elsősorban a szovjet vezető katonai káderek egészségének aláásására és arra törekedtek, hogy munkaképtelenné tegyék őket és gyengítsék az ország védelmét. Igyekeztek munkaképtelenné tenni A. M. Vasziljevszkij marsallt, L. A. Govorov marsallt, I. Sz. Konyev marsallt, Sz. M. Stemenko hadseregtábornokot, G. I. Levcsenko tengernagyot és másokat. A bűnöző orvosok letartóztatása azonban szertefoszlatta gonosz terveiket és nem sikerült elérniök céljukat.

Megállapítást nyert, hogy mindezek a gyilkosorvosok, akik az emberi nem söpredékévé váltak, akik sárbatiporták a tudomány szent zászlaját és bemocskolták a tudomány művelőinek becsületét, külföldi kémszolgálat felbérelt ügynökei voltak. A terrorista csoport részvevőinek többsége (M. Sz. Vovszki, B. B. Kogan, A. I. Feldman, A. M. Grinstejn, J. G. Etinger és mások) kapcsolatban voltak a „Joint" nemzetközi zsidó burzsoá, nacionalista szervezettel, amelyet az amerikai kémszolgálat állítólag más országokban lévő zsidók anyagi támogatására létesített. A valóságban ez a szervezet az amerikai kémszolgálat irányításával széleskörű kémkedési, terrorista és egyéb felforgató tevékenységet fejt ki több országban, köztük a Szovjetunióban is. A letartóztatott Vovszki a vizsgálat során kijelentette, hogy Simeliovics moszkvai orvos útján és Mihoelsz hírhedt zsidó burzsoá nacionalista útján utasítás kapott az Egyesült Államokból a „JOINT" szervezettől „a Szovjetunió vezető kádereinek kiirtására."

A terrorista csoport más tagjairól (V. N. Vinogradov, M. B. Kogan, P. I. Jegorov) kiderült, hogy régi ügynökei az angol kémszolgálatnak. A vizsgálat a közeljövőben fejeződik be.

A „Pravda" szerkesztőségi cikke a kártevő orvoscsoport aljas tevékenységéről

Moszkva (TASZSZ) A „Pravda" első oldalon szerkesztőségi cikket közöl „Aljas kémek és gyilkosok orvosprofesszorok álarca alatt" címmel. A cikk ismerteti a leleplezett kártevő orvoscsoport aljas tevékenységét, hangsúlyozva, hogy az orvosbanda leleplezése csapás a nemzetközi cionista zsidó szervezetre. Most mindenki láthatja, milyen „jótevők" és „békebarátok" rejtőzködtek a „Joint" cégére alatt.

Az Egyesült Államok főkolomposai és angliai ifjabb partnereik" tudják — folytatja a cikk — békés úton lehetetlen elérnök, hogy más nemzetek felett uralkodhassanak. Lázasan készülnek egy új világháborúra, fokozottan küldik ügynökeiket a Szovjetunióba és a népi demokratikus országokba, és azt akarják megvalósítani, ami Hitleréknek nem sikerült: a Szovjetunióban meg akarják teremteni bomlasztó „ötödik hadoszlopukat".

A szovjet embereknek egyetlen pillanatra sem szabad megfeledkezniök arról, hogy állandóan fokozni kell az éberséget, éberen kell figyelniök a háborús gyujtogatók és ügynökeik minden mesterkedését. szüntelenül erősíteni kell államunk fegyveres erőit és felderítő szerveit.

Sztálin elvtárs ismételten figyelmeztetett arra: sikereinknek megvan az az árnyoldala, hogy sok dolgozónkban önelégült hangulatot szülnek. Ezt a hangulatot még távolról sem győztük le. Még mindig sok könnyelmű ember él országunkban. Éppen embereinknek ez a könnyelműsége a tápláló talaj az ellenséges kártevés számára.

A Szovjetunióban osztatlanul uralkodnak a szocialista viszonyok. A szovjet nép a nagy Honvédő Háborúban a történelemben példátlan győzelmet aratott. Soha nem látott rövid idő alatt felszámolták a háború súlyos következményeit. A gazdasági és kulturális építés minden területén sikereket értünk el. Egyes emberek ezekből a tényekből azt a következtetést vonják le, hogy már elmúlt a kártevés, a diverzió és a kémkedés veszélye, hogy a kapitalista világ főkolomposai lemondanak arról a törekvésükről, hogy kártevő tevékenységet fejtsenek ki a Szovjetunió ellen.

Azonban csak a jobboldali opportunisták gondolkozhatnak és ítélhetnek így. Azok az emberek, akik az osztályharc „kialvásának" marxista-ellenes álláspontjára helyezkednek. Ezek az emberek nem értik, vagy nem képesek megérteni, hogy minél sikeresebb lesz előrehaladásunk, annál élesebb lesz a nép ellenségeinek harca, akik pusztulásra vannak kárhoztatva és a kétségbeesés szélére jutottak.

A Szovjetunióban már régóta szétzúzták és felszámolták a kizsákmányoló osztályokat, de még megmaradtak a burzsoá ideológia maradványai, a magántulajdonosi pszichológia és erkölcs maradványai, megmaradtak a burzsoá nézetek és a burzsoá erkölcs hordozói-élő emberek, népünk rejtett ellenségei. Éppen ezek a rejtett ellenségek, akiket az imperialista világ támogat, fognak tovább is kártevő tevékenységet kifejteni.

Mindez arra kötelezi a szovjet embereket, hogy állandóan fokozzák a forradalmi éberséget, éberen figyeljék az ellenség cselszövéseit. Az a tény, hogy a „tudomány emberei" közül kikerült elvetemedett gaztevők csoportja egy időn keresztül büntetlenül tevékenykedhetett, azt bizonyítja, hogy egyes szovjet szerveink és azok vezetői megfeledkeztek az éberségről, megfertőzte őket a könnyelműség.

Az állambiztonsági szervek nem leplezték le idejében az orvosok között működő kártevő terrorista szervezetet. Pedig az állambiztonsági szerveknek különös éberséget kellett volna tanusítaniok, hiszen a történelem már ismer eseteket, amikor az orvosok álarca alatt aljas gyilkosok és hazaárulók tevékenykedtek, mint például Levin és Pletnyev „orvosok", akik a Szovjetunió ellenségeinek utasítására helytelen gyógykezelés útján megölték A. M. Gorkijt, a nagy orosz írót, V. V. Kujbisevet és V. R. Menzsinszkijt, a szovjet állam kiváló személyiségeit.

Nem álltak hivatásuk magaslatán a Szovjetunió egészségügyi minisztériumának vezetői sem, akik figyelmen kívül hagyták a Szovjetunió ellenségeinek magukat eladott gonosz gyilkosok kártevő terrorista tevékenységét.

A kártevő orvosok bandájának leleplezése hatalmas csapás az angol—amerikai háborús gyújtogatókra. — Ügynökségüket leleplezték és ártalmatlanná tették. Újra megmutatkozott az egész világ előtt az Egyesült Államok és Anglia embertelen rabszolgatartóinak igazi arculata.

A szovjet nép haraggal és felháborodással bélyegzi meg a gyilkosok elvetemült bandáját és külföldi gazdáikat. A szovjet nép széttaposs, mint kártékony férgeket, a dollárokért és sterlingekért megvásárolt megvetésre méltó bérenceket. Ami a gyilkosok felbujtóit illeti, biztosak lehetnek abban, hogy a méltó megtorlás nem marad el és eléri őket, hogy lesujtson rájuk.

Mindez valóban így van. De az is biztos, hogy ezeken az ellenségeken kívül még van nálunk egy ellenség: embereink könnyelműsége. Nem kételkedhetünk abban, hogy amíg ez a könnyelműség él közöttünk, továbbra is lesz kártevés. Következésképpen: ahhoz, hogy felszámolhassuk a kártevést, véget kell vetnünk a sorainkban meglévő könnyelműségnek.

Igen súlyos a jugoszláv munkásifjúság helyzete

Prága: Mint a „Nova Borba", a jugoszláv forradalmi emigránsok Prágában megjelenő lapja írja, a hadigazdálkodásra való áttérés miatt egyre növekszik a munkanélküliség Jugoszláviában. Az elbocsátás réme azonban nemcsak a felnőtt munkásokat, hanem az ifjúságot is fenyegeti.

Az elbocsátások során már eddig is sok ipari tanuló került az utcára.

Amíg Jugoszláviában 1938-ban száz munkásra 13 ipari tanuló jutott addig ez a szám 1949-re 11-re, 1951-ben és 1952-ben pedig még ennél is alacsonyabbra süllyedt.

Elbocsátják a fiatal szakmunkásokat is; 1952. májusáig a zágrábi államvasutak igazgatóságától 646 szakképzett fiatal munkást bocsátottak el.

Az ipariskolákat raktárakká és kaszárnyákká alakítják át, Szlovéniában például 14 ipariskolát zártak be.

A háború utáni első években egészen 1947-ig, amikor a jugoszláv ifjúság még azt hitte, hogy a jobb jövőt építi, 800 ezer fiatal vett részt a munka-akciókban, 1948-ban a Tito-banda aljas árulásának leleplezése után, a munka-akciókban részvevő fiatalok száma 153 ezerre csökkent. Lényegesen szépített titóista adatok szerint 1952-ben a munka-akciók ifjú részvevőinek száma — ezeknek többségét is kényszerrel vitték munkára — alig érte el a 91 ezret.

Jugoszlávia dolgozó ifjúsága szabotálja a titóista tervek megvalósítását.

Negyvennégy amerikai hadifogoly nyílt levele Eisenhowerhez

Peking (Uj Kina): Észak-Koreában lévő negyvennégy amerikai hadifogoly nyílt levélben fordult Eisenhowerhez.

Másfél esztendeje — írják a többi között a levélben, — hogy megkezdődtek a fegyverszüneti tárgyalások amelyek mindezideig nem hoztak kielégítő vagy figyelemreméltó eredményt a koreai háború békés rendezése terén. Ugy véljük, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete fegyveres erőinek küldöttségé nem tanusít őszinte magatartást a háború befejezése kérdésében.

Őszintén reméljük hogy az új amerikai kormány betartja azokat az ígéreteket, amelyeket tagjai a választási kamnány során az amerikai nép és a világ népei előtt tettek. Mi békét akarunk Koreában és az egész világon, és biztosak vagyunk benne, hogy az amerikai nép ugyancsak békét akar. Ugy érezzük, hogy ha az amerikai külpolitika a közelmult nyomdokain halad ez csak végzetes lehet népünk számára.

Sok kérdés és kétség merül fel bennünk — folytatódik a levél. — Az egyik ilyen kérdésünk: Miért merült fel — a történelemben először — az önkéntes hazatelepülés kérdése, még pedig olyan válságos időpontban amikor annyi minden függ a koreai fegyverszüneti tárgyalások sikeres kimenetelétől? Azután itt van egy másik kérdés: Miért folytat kormányunk nagyszabású fegyverkezési programmot, ha a világot manapság érdeklő legfőbb kérdés a béke és nem a háború? Tudni szeretnénk azt is, hogy — tekintettel a néhány év óta fennálló nemzetközi feszültségre, — miért nem történtek erőfeszítések a nagyhatalmak tanácskozásának megtartására azzal a céllal, hogy jobban megértsék egymást és megvalósulhasson a szilárd béke. Mi úgy érezzük, hogy ha népünk vezetői valóban akarnák, létrejöhetne a nagyhatalmak közötti kölcsönös megértés.

Nem tudjuk és a multban sem tudtuk elképzelni, hogy milyen előnyei járhat a koreai háború folytatása, amikor a szembenálló felek már meg is egyeztek egy méltányos demarkációs vonalban. Nyilvánvaló, az amerikai fiatalság egyre növekvő harctéri veszteségeit sohasem lehet az amerikai nép győzelmeként elkönyvelni, különösen, ha a több, mint két éve folyó harcban semmi olyan eredményt nem sikerült elérnünk, amely nemzetünk tekintélyének öregbítését szolgálná.

Őszintén reméljük — fejeződik be az amerikai hadifoglyok levele, — hogy Ön fontolóra veszi a fent kifejtetteket és mindent megtesz az igazságos koreai béke gyors megvalósítására. Kérjük Önt, hogy nagy nemzetünk hagyományainak szellemében foglalja el elnöki tisztét és legyen méltó az amerikai nép becsületes, dicső multjához."

Ausztriában teljes erővel folyik már a választási harc

Bécs (MTI) Ausztriában a jobboldali pártok választási plakátjai és milliókba kerülő propagandatornyai, utcai villámújságjai és a mozikban vetítésre kerülő propagandafilmjei ürges ígéretekkel vannak tele. Egyik jobboldali párt a másikra tólja a felelősséget a nyomorért, az áremelkedésért, a munkanélküliségért, a nyugdíjcsökkentéséért.

Ugyanakkor a népi ellenzék felhívja a dolgozók figyelmét: a kormánypártok politikája a halálgyárosok fenekellen gyomrába taszítja Ausztriát.

A népi ellenzék erői növekednek. Egyre több választási bizottság megalakításáról érkeznek hírek s az egyes tartományokban mindenütt megnyiíották a népi ellenzék választási harcát.

Dobretsberger professzor Vorarlbergben nyitotta meg a népi ellenzék választási harcát az elmúlt napokban. A Bregenzben tartott gyűlésen a többi között kijelentette: a kormány szerencsétlen politikája következtében Ausztria teljes bizonytalanságban él. Egy összetűzés esetén ez volna az első terület, ahová bombák zuhannának. Ha Gruber külpolitikája továbbra is érvényesül, az ország borzalmas szerencsétlenségbe zuhan.

Dobretsberger professzor megállapította: a kormány megakadályozza a Kelettel folytatott kereskedelmet, ezzel szemben azonban Ausztria nyersacélt szállít Olaszországnak s e drága nyersanyag tonnái ellenében egy-egy írógépet kap az olaszoktól.

HÍREK A KAPITALISTA ORSZÁGOKBÓL

Február 1-én Nyugat-Németországban 23.3 százalékkal felemelik a kenyér árát.

Berlin: Az Adenauer-kormány rendeletet hozott, amelynek értelmében a legolcsóbb kenyér ára február 1-től 23.3 százalékkal emelkedik.

Az áremelésnek az a közvetlen oka, hogy az Adenauer-kormány a hadikiadások következtében keletkezett költségvetési hiány fedezésére törölte a 300 millió márkás élelmiszer szubvenciót, amellyel a legolcsóbb kenyér árát az eddigi színvonalon tartotta.

Nyugat-Németországban és Nyugat Berlinben február 1-től tonnánként 5 márkával drágul a szén. Ez hamarosan maga után vonja majd a villanyáram és a gáz árának további emelkedését is.

Húszezer amerikai kereskedelmi tengerész vált munkanélkülivé az export csökkenése következtében.

Newyork: Mint a newyorki Daily Worker írja, a hajózási szakértők becslése szerint az Egyesült Államok kereskedelmi hajózásának forgalma 1952-ben jelentősen hanyatlott. Az amerikai hajózási vállalatok szövetségének jelentése szerint 1952-ben 550 kereskedelmi hajót vontak ki a forgalomból és helyeztek el szárazdokkokban. A kereskedelmi hajózási forgalom csökkenése következtében húszezer kereskedelmi tengerészt és tisztet elbocsátottak. A szakértők szerint a tengeri kereskedelmi forgalom csökkenése a külkereskedelem hanyatlásával függ össze. „Az 1953-as esztendő küszöbén sötét kilátás tárul elénk — mondják a szakértők. — A teherszállítmányok mennyiségének csökkenése arra kényszeríti a kereskedelmi hajózási vállalatokat, hogy a belföldi vizeken keressenek szállítási lehetőségeket." A jelentés megemlíti azt is, hogy az amerikai kormány 1952. utolsó negyedében csupán 773 ezer tonnányi teher tengeri szállítására adott megbízást az ugyanez esztendő első negyedében szállított egymillió tonnával szemben.

Az Egyesült Államok tengeri kereskedelmének összezsugorodása károsan hat a hajóépítő- és javítóipar foglalkoztatottságának és a kikötők forgalmának alakulására is.

A brit imperializmus minden erővel meg akarja védeni pozícióit Amerikával szemben

Newyork: A National Guardian c. newyorki haladó lap írja:

A brit imperializmus a háború utáni hét esztendőben sok mindent megkísérelt, hogy megőrizze régi pozícióját. A dollárral folytatott háborújában először leszállította az életszínvonalat, hogy nemzetközi fizetési mérlegét javítsa, majd példátlan kormegszorításokat léptetett életbe behozatalában. A gyarmatok fokozottabb kizsákmányolása révén, így Malájföld ón- és gumiforrásainak kiaknázása útján Anglia a háború befejezése óta több dollárhoz jutott, mint az egész anyaországi angol ipar. A gyarmati tőkebefektetések, a háború óta sokkal több profitot biztosítottak a tőkéseknek, mint a háború előtt, azonban ennek a profitnak a felét felemésztette annak a katonai erőnek a finanszírozása, amelyet a brit gyarmatosítók a profit biztosítására küldtek le a gyarmatokra. Anglia tehát a gyarmati kizsákmányolás fokozása ellenére sem tudott javítani gazdasági helyzetén és óriási kölcsönöket volt kénytelen felvenni az Egyesült Államoktól, Kanadától és több amerikai ellenőrzés alatt álló intézménytől, mint például a Világbanktól. E kölcsönök, továbbá a valuta- és külkereskedelmi korlátozások ellenére tovább gyengült a brit imperializmus.

A nemzetközösségi gazdasági értekezlet az angol—amerikai dollárháború történetében új fejezetet nyitott meg. Hivatalos körök megállapították, hogy a nemzetközösségnek egységesnek kell lennie, mert máskülönben a „dollár-sárkány" egyenként falja fel a birodalom „szűzeit." A brit birodalom azonban nem egységes, mert a „szűzek" közül többet már elcsábítottak. És az amerikai kapitalizmus tovább folytatja támadását az angol szövetséges ellen. Az amerikai monopolvállalatok 1946 óta majdnem megkétszerezték — nyolcmilliárd dollárról tizenöt milliárdra emelték — külföldi tőkebefektetéseiket és 1946 óta kereken 200 millió dollár profitot vágtak zsebre. Az amerikai hivatalos körök a tőkekivitel további fokozását javasolják. Olyan törekvéseik is vannak, hogy a kapitalista világ nyersanyagát az amerikai monopóliumok ellenőrzése alá kell helyezni.

Joseph Alsop — folytatja a lap, — a New York Herald Tribune ismert publicistája nemrégiben arról írt, hogy egy újabb válság egész bizonyosan arra kényszeríti Angliát, hogy adja fel a harcot, amelyet annak érdekében folytat, hogy az Egyesült Államok legfőbb szövetségese maradhasson. Ez is alátámasztja J. V. Sztálin szavait arról, hogy Anglia nem fogja az idők végtelenségéig tűrni, hogy az Egyesült Államok rátegye kezét nyersanyagára és piacaira, hanem végül is kénytelen lesz kiszakítani magát az Egyesült Államok karmaiból és konfliktusba keveredni vele, hogy biztosítsa magának a függetlenséget és természetesen a magas profitot.

1952-ben mintegy 5000 sztrájk volt az Egyesült Államokban

Páris: Mint a „l'Humanité" írja, az Egyesült Államok munkaügyi minisztériuma közli, hogy 1952-ben a sztrájkok száma jelentősen meghaladta az előző év sztrájkjainak számát. Amíg 1951-ben 22,900.000 volt az elveszett munkanapok száma, addig 1952-ben ez a szám 55 millióra emelkedett. A 4.950 sztrájkból 34 nagy sztrájk a 10 ezernél több munkást foglalkoztató vállalatoknál tört ki. Ezekben 3,500.000 dolgozó vett részt. A mult év legnagyobb sztrájkja az acélipari dolgozóké volt, 560.000 munkás részvételével. Az atombombagyárakat építő iparban öt nagy sztrájk volt.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS *

István-aknán a tagkönyvkiosztó taggyűlésekre készülnek

Az István-akna alapszervezetei lelkesen készülnek az ünnepi taggyűlések megtartására. A IV. számú alapszervezetnek jutott az a megtiszteltetés, hogy náluk tartják először az ünnepi taggyűlést. Bótos elvtárs, az alapszervezet párttitkára szombaton pártbizalmi értekezletet hívott össze, ahol résztvettek az alapszervezethez tartozó népnevelők is. A tizenkilenc elvtárs tett ígéretet, hogy politikai felvilágosító munkával

a párttagsági könyvek kicserélésének jelentőségét úgy fogják ismertetni, hogy serkentik a kommunistákat a magasabb termelési eredményekre.

Bótos elvtárs névsort adott át a pártbizalmi elvtársaknak, melyen ott voltak a párttagok nevei, akiknek a taggyűlésen való megjelenésükért ők lesznek személy szerint felelősek. Lőrinc Ádám pártbizalmi felelős azért, hogy Kovács Antal, Bájer Sándor és Gerber Károly elvtársak párttagsági könyve rendben legyen, hogy az elvtársak hiánytalanul részvegyenek az ünnepi taggyűlésen — ahol kézhezkapják új párttagsági könyvüket. Ez az intézkedés helyes, mert biztosítják az egyéni beszélgetést minden párttaggal s ezzel elejét veszik annak az esetleges hibának, hogy: egy kommunista is távol maradjon, mivel nem tudja a taggyűlés időpontját. A napszinti alapszervezet titkára, Nagy János elvtárs hasonló módon járt el. Ők is szerdán tartják ünnepi taggyűlésüket.

Az I. számú alapszervezet vezetősége is vezetőségi ülést tartott, ahol részleteiben megbeszélték a párttagsági könyvesére feladatait.

Bíen elvtárs, az alapszervezet titkára elégedetlenségét fejezte ki, amikor azt mondotta: „Igen rosszul állunk a termeléssel, jobban rá kell kapcsolni, mert csak 85.1 százalékban állunk a havi terveljesítéssel a fejtési csapaton belül."

Súlyos ez a lemaradás, ami veszélyezteti István-akna tervének teljesítését. Feladata az alapszervezet vezetőségének, hogy az eddiginél sokkal lelkesebb munkát fejtsenek ki a terveljesítés érdekében. Ugy készülhetnek méltóképpen a 16-án megtartandó ünnepi taggyűlésükre, ha minden egyes pártbizalmi elvtársat mozgósítanak a népnevelőkkel együtt a jobb termelési eredmények elérésére. Nem elég csupán az, ha Bíen elvtárs foglalkozik csak Kiss István (13), Pórogi István és a többi elvtársakkal. Az a feladat, hogy az alapszervezet vezetőségének minden tagja érezze felelősségét és így tartsák meg a pártbizalmi elvtársak értekezletét. A feladat megszabásánál nemcsak arról van szó, hogy a termelést növeljék, hanem arról, hogy úgy fokozzák termelésüket, hogy annak jelentőségét politikai felvilágosító munkával magyarázzák meg.

A népnevelők bevonásával néhány nap alatt döntő fordulatot lehet és kell is teremteni a termelési eredményekben.

Meg kell magyarázni az elvtársaknak, hogy a párttagsági könyvcsere arra kötelez minden kommunistát, hogy jó példával járjon elől. — Kit követhetnének méltóképpen a pártonkívüliek a jó munka végzésében, ha nem a kommunistákat? Ezt kell szem előtt tartani az alapszervezet vezetőségének és ebben a szellemben kell megtartaniok a pártbizalmi elvtársak értekezletét.

A II. számú alapszervezet kommunistái is lelkesen készülődnek az ünnepi taggyűlésre. Pétermann György elvtárs pártbizalmi több elvtársat is felkeresett, köztük Szlavek Antal elvtárs brigádvezetőt. Elmondotta, hogy

tovább kell fokozni a termelést, mert több szenet vár az ország az István-aknai kommunistáktól.

Péterman elvtárs a párcsoportjához tartozó elvtársak párttagsági könyvét megvizsgálta, nehogy elmaradás legyen a tagsági járulék befizetésével. Beszélgetett az elvtársakkal a párttagsági könyvcsere jelentőségéről. Ertesítette arról is az elvtársakat, hogy 20-án tartják meg az ünnepi taggyűléseket.

Szabadi Ferenc elvtárs, mult héten végezte el a háromhónapos pártiskolát. Mint az alapszervezet szervező titkára, nyomban felismerte, hogy a tag- és tagjelöltfelvétellel még foglalkoznak alapszervezetüknél. Nyomban elhatározta, hogy a Háromszéki fejtési csapatban dolgozó Kelemen József (4) sztahánovista vájárt pártmegbizatásokkal látja el. Már a pártiskola előtt is figyelemmel kísérte Kelemen József munkáját, aki mint szakszervezeti bizalmi jó munkát végez. Ezenkívül foglalkozik még Schleier Ferenc vájárral is, aki szintén szép eredményeket ért el a termelésben, de szívesen elvégzi a reá bizott feladatokat is.

Bátai János elvtárs, az alapszervezet titkára a pénteken megtartott pártaktíva értekezleten helyesen foglalkozott az István-aknai pártszervezetek előtt álló feladatokkal. Most, hogy az ünnepi taggyűlésre készülődnek, helyes ha javaslatait, melyet a pártaktíva értekezleten tett, a gyakorlatban is megvalósítja.

„Feladatunk, hogy kiszélesítsük a Rutli-mozgalmat az egész bánya területén"

— mondotta Bátai elvtárs. Most itt az ideje, hogy nekilássanak ennek a feladatnak is.

Az István-aknai alapszervezetek vezetői, kommunistái, lelkesen készülnek a párttagsági könyvcserére. Ennek a lelkes készülődésnek valóra kell váltani azokat a jó elgondolásokat, amit a kommunisták tettek a pártaktíva értekezleten. István-akna jelenleg 92.2 százalékban áll a havi terveljesítésben. A kommunisták lelkes munkáján múlik, hogy milyen rövid idő alatt szárnyalják túl a 100 százalékot. Legyen az ünnepi taggyűlésekre való készülődés harci feladata, hogy a pártépítő munka megjavítása mellett, győzelmet arassanak a termelés frontján is.

A bodai tanácselnök és kulák barátai

Egy bodai dolgozó paraszt felhívta szerkesztőségünk figyelmét, a bodai tanács megalkuvó, hanyag munkájára. Megvizsgáltuk a bodai tanács tevékenységét, és most közöljük a vizsgálat eredményét. Tény az, hogy a bodai tanács jelentős fejlődésen ment keresztül az 1951-es évhez viszonyítva. De sokkal több hiányosságról lehet beszélni. Kezdjük talán az aratásnál, ők is ott kezdték, erről beszélnek legtöbbet a bodai dolgozó parasztok. Az egész bodai határban nem állt már lábon gabona, csak a tanács búzája ágaskodott a 30 holdas táblán. Csapó János elvtárs a pártszervezet titkára is csak kérdezte a tanácselnöktől:

Kipergett a tanács búzája

— *Mi lesz már azzal a búzával... Oda jutunk, hogy nem marad benne egy szem mag sem, szalmát fogunk aratni.* — Igy fogott hozzá a párttitkár elvtárs is a község gabonájának learatásához, aminek semmi eredménye nem lett volt. Kérdezősére megkapta a „megnyugtató" választ:

— *Le lesz az aratva, nyugodj meg Csapó elvtárs.* — Csapó elvtárs pedig belenyugodott az ígérgetésekbe.

Később valóban le is aratták a gabonát, akkor kezdték el az aratást, mikor már öt százalékos volt a szemveszteség. A községbeliek aratták a tábán, köztük jónéhány kulák is, akik keveset adtak arra, hogy mennyi szem hull a földre. A becsületes dolgozó parasztok felháborodva beszélnek még most is erről az aratásról: „*Mikor lendítettünk egyet a kaszán, be kellett húnyni a szemünket, úgy röpültek szerte a búzaszemek. A kulákok pedig kajánul mosolyogtak, örültek a veszteségnek.*"

Két hold aratnivaló volt még visszs.

— *Nagyon ritka már ez* — mondotta Szokola József elvtárs, a tanács elnöke. — *Nem is érdemes vele eltölteni az időt... Odaadjuk az utódoknak és majd leszedik róla a kalászokat!*

Ez így helyes lett volna, de sem a tanács nem aratta le, sem az utódok nem szedték le a kalászokat, hanem a traktor a föld alá forgatta. Ugyanígy föld alá forgatta e terület tarlóját is minden gereblyézés nélkül. Még a párttitkár is beismeri, hogy 35 százalékos szemveszteséggel aratott a tanács, de erről beszélnek a község dolgozó parasztjai is.

A hibák okai a tanács opportunista, megalkuvó munkája. Az osztályharc lebecsülése Szokola József, mint a körségi tanács elnöke nem a becsületes dolgozó parasztokkal, hanem a kulákokkal tartja a kapcsolatot. Azt teszik a kulákok, amit ők akarnak, nem lép fel senki romboló munkájuk ellen. Tóth Géza 22 holdas kulák, mikor a vetés és mélyszántási terv teljesítéséről szólt, egyszerűen egy papírt küldött be a tanácsházra.

Akikkel együtt koccintgat

„Alulírott felelősségem tudatában kijelentem, hogy vetési és mélyszántási kötelezettségemnek nem tudok eleget tenni." A tanács elfogadta ezt a nyilatkozatot, pedig jól tudják, hogy a terv teljesítésére minden lehetősége megvan a kuláknak. Azt minden becsületes dolgozó paraszt tudja a községben, hogy a felszabadulás előtt az elsők között végzett Tóth kulák az őszi munkálkal. Evetette cselédjével az utolsó parcella földet is. A dolgozó parasztok helyesen vetik fel most is elvetett volna itt minden kulák, ha másik tanácselnök lenne.

Dehát ehhez kellene az, hogy a tanács erélyesen lépjen fel a törvény szerint a kulákok ellen. Szokola József pedig ezt nem teszi mert leleplezéstől érezne, ha azokat a kulákokat büntetné meg, akikkel együtt rendeznek vacsorát a pincében, együtt faragják a nyársat és sütik a kolbászt. Rosszul festene, ha azok ellen alkalmazná a törvényt, akikkel együtt koccintgat és meleg baráti szeretettel beszélik meg a község ügyes-bajos dolgait. Egy ilyen beszélgetés közben, mikor a dolgozó parasztokról volt szó, kihallgatták őket és akkor mondta egyik kulák: *„Tolj ki velük"* — már mint a dolgozó parasztokkal.

„Figyelmes" ember Szokola József. Figyelmes volt, mikor Pankáné kulákasszonyt becsukták szabotálásért és nem maradt otthon senki. Szokola József zsebébe tette a kulák pincekulcsát, leszüretelte a szőlőjét a tanács részére, de nem látott abból senki egy cseppet sem, mégis érthetetlenül: elfogyott a kulákbor.

Az ilyen lelketlen, opportunista munka után nem lehet csodálkozni, hogy Boda község még csak 65 százalékra teljesítette vetéstervét, a mélyszántási terv teljesítésével pedig 30 százalékon áll. Kuláknyilatkozatok gyüjtésével nyilvánvaló, nem lehet megoldani a vetés és mélyszántási terv teljesítését.

„Nem ismerem a rendeleteket"

Nem végzett jobb munkát a pártszervezet sem, amely csak papíron van meg. Csapó elvtárs a párttitkár helyettes és egyben tanácselnökhelyettes is, éppen úgy nem képviselte a dolgozók érdekeit, mint Szokola József, nem lépett fel erélyesen a tanács munkájában előforduló hibák ellen, éppen azért, mert nála sincs minden rendben. A sertésbeadást 1953. május hónapra ütemezte be neki a tanács, a tojásbeadási tervét még máig sem teljesítette és 5000 forint adóhátraléka van. Jogosan vetik fel a község dolgozói, hogy neki kellene példát mutatni minden munkában, a begyüjtésben is, akkor Bodán is születnének eredmények.

Hanyagság, felelőtlenség van úgy a tanácsnál, mint a pártszervezetnél. Ha a dolgozók kéréssel fordulnak Csapó elvtárshoz, egyszerűen azt mondja:

— *Nem ismerem a rendeleteket, nem akarom magukat félrevezetni, érdeklődjenek majd az elnöktől.*

Az elnök pedig megint elküdi azzal, hogy jöjjenek máskor, most nem ér rá. Sok dolgozó parasztot lehetne felsorolni, akik hosszú idő óta járnak a tanácsházára, kérik a tanács segítségét, lehetséges-e, hogy társuljanak és úgy teljesítsék a sertésbeadási tervüket, de nem intéztek semmit az ügyükben. Ilyen munkának a következménye, hogy csak árpából, szénából és vágómarhából teljesítette a község begyüjtési kötelezettségét, a többi cikkből messze elmaradt a terv mögött. És ebben is legsúlyosabb lemaradás a kulákoknál van.

A pécsi járási tanács felelőssége

Ezekért a hiányosságokért felelősség terheli a pécsi járási tanácsot is, mert tudták a tanács rossz munkájáról, mégsem tettek semmi intézkedést, hagyták, hogy még súlyosabb dolgok történjenek. Mikor látták, hogy hiába takargatják a hibákat, mert úgyis felszínre jönnek, G. Nagy Zsigmond elvtárs, a járási tanács elnöke a felsőbb szervekre akarta hárítani a felelősséget. Ki akartak bújni a felelősség alól, ami nem sikerült. Most az a feladat, hogy ne tűrjék tovább a bodai tanács hanyagságát, opportunista munkáját, öntsenek végre tiszta vizet a pohárba és a tavaszi munkákat, az 1953. évi begyüjtési terv teljesítését már az ellenség befolyása alól mentes kommunisták és dolgozó parasztok vegyék kézbe, akkor eredményes lesz a bodai dolgozók munkája is.

Lipóczki József

MI ÚJSÁG PÉCSETT?

Fejlődik egészségügyi hálózatunk

Az 1953-as tervévben egészségügyi hálózatunk — klinikáink, rendelőintézetünk — tovább fejlődik. Legjelentősebb létesítményünk a Munkácsy Mihály utcai volt járásbíróság helyén épülő új klinika lesz. Az ez évben még elkészülő épületben öt intézmény nyer elhelyezést: az orr-fül-gége klinika, az urológia, az Országos Közegészségügyi Intézet kirendeltsége, a kórélettani intézet és a közegészségügyi intézet. Az építők már a munkálatok kezdetén nagy nehézségekre bukkantak: az épület alatt több emelet mélységben húzódó pincéket fel kellett kutatni és a megfelelő alapozást biztosítani. Budapesti szakemberek érzékeny elektromos műszerekkel kutatták fel ezeket az évszázados pincéket és a feltérképezés nyomán indult meg az alapozási munka. Ma már a belső építkezések 20 százalékban elkészültek, a külső toldaléképületnél a pincefalak építését fejezték be.

Tovább bővül az I. számú belklinika és a II. számú sebészeti klinika is. Az I. számú belklinika a Vitéz utca felé szabadon terjeszkedhet és így az új előadótermet oda tervezik. A tervek még júniusban elkészülnek, maga az épület az 1954. évben készül el. A II. számú sebészeti klinika ugyancsak egy új előadótermet kap az új tervévtől, ennek tervei már elkészültek, az építkezéseket hamarosan megkezdik.

A negyedik jelentős egészségügyi építkezés az SZTK új, kétemeletes épületének elkészítése lesz. Az építkezést a nyáron megkezdik a Megyei Rendelőintézet épületéhez csatakozva. Az új épülettel megszüntetik az SZTK eddigi zsúfoltságát — és ami még ennél is fontosabb: az SZTK régi helyén, a Megyei Rendelőintézet épületében több rendelő, több helyiség áll majd a közvetlen betegellátás céljaira rendelkezésre.

Világítástechnikai kiállítás nyílik

Az SZMT színház téri székházának földszinti nagytermében ma délután 17 órakor nyílik meg a „Világítástechnikai kiállítás". A kiállítás célja a dolgozókat rávezesse a helyes áramfelhasználásra, a takarékos áramfogyasztásra. A kiállításon makettek, modellek és falitáblák mutatják meg a látogatóknak a helyes és helytelen világítást, a jó és rossz áramfogyasztást. Ezen kívül bemutatja a világítótestek, fényforrások fejlődését az olajmécsestől egészen a neonvilágításig.

A szakemberek és érdeklődők számára a kiállítás rendezősége szakelőadást tart vasárnap délelőtt fél 11 órakor az áramfelhasználásról. A mindennap 10 órától 20 óráig nyitva tartó kiállítás minden bizonnyal Pécsett is eléri célját: helyes áramfelhasználásra oktatja dolgozóinkat. A kiállítást január 22-én zárják.

Új bemutatóra készül színházunk

A pécsi Nemzeti Színház művészkollektívája új bemutatóra készül. Rendszeresen folynak a „Dohányvett kapitány" napi előadásai mellett az „Ukrajna mezőin" című zenés vígjáték próbái is, melynek bemutatója a karnevállal a színház fiatal művészgárdája jut jelentős szerephez.

Szerepel Szabó Samu, Bakos László, a fiatalok közül Kálmán György, Buss Gyula, Papp István, Péter Gizi, Erdélyi Ila, Major Pál és még sokan mások lépnek fel. A gondos munkával előkészített darab bemutatója előreláthatólag február első hetében lesz.

Megkezdik 20 új szövetkezeti ház építését

1953-ban tovább folynak Pécsett a szövetkezeti házépítkezések. A hosszúlejáratú hitelre épített szövetkezeti házak ebben az évben ismét hússzal szaporodnak a Megyeri-út keleti oldalán. Azt tervezik, hogy a Megyeri-útnak ezt a részét teljesen beépítik szövetkezeti családi házakkal, egészen a vasútig. A június-júliusban megindúló építkezés e terv egyrészének valóraváltását jelenti még ebben az évben. A húsz családi ház típustervek alapján épül, melyek most készültek el. A régebbi típustervekben némi változást eszközölt a Tervező Iroda, hogy a fejlettebb igényeknek növekvő követelményeknek is megfeleljenek az új épületek. Igy például az új szövetkezeti családi házakban már lesz pince is, emellett természetesen változatlanul megmarad a két szoba, konyha, fürdőszoba stb. Egy-egy ilyen szövetkezeti családi ház ára mintegy 72—74.000 forint, melyet a szövetkezeti tag hosszúlejáratú részlettörlesztésben egyenlíthet ki. A havi részletek alig haladják meg az egyhavi lakbér átlagos összegét.

Emelkedik a hanglemezfogyasztás

Pécsett a fenyőünnepet és újévet megelőző napokban többszörösére emelkedett a hanglemezfogyasztás. A vásárlók valóságával „kifosztották" a hanglemezek árusításával foglalkozó üzleteket. A „Horizont" Kossuth Lajos utcai üzletében az ünnepek előtt közel 1000 darab szovjet felvételű és gyártmányú hanglemez fogyott — főként a nagy orosz klasszikusokról. Legnépszerűbb volt Csajkovszkij V. és VI. szimfóniája, hegedű- és zongoraversenye, jelentős számban fogytak még a haladó nyugati zeneszerzők ismertebb műveinek hangfelvételei is. A mozgalmi dalokat megörökítő lemezek sem maradtak le a művészlemezek mögött. Igy például a „Lenini hegyek ormán" című dal lemezéből 120 darab fogyott december hónapban.

A kiskereskedelmi vállalatok boltjaiból is hasonlóképpen sok hanglemez fogyott. December 10-től számítva 1200 tánc- és művészlemez talált gazdára Pécsett. Különösen népszerűek voltak a Csehszlovák Népköztársaság gyártmányai, a „Supraphon" művészlemezek.

A hanglemezekben növekvő kereslet arra indítja a Kiskereskedelmi Vállalatot, hogy a közeljövőben az Ajándékboltban külön hanglemezosztályt nyisson lejátszófülkével.

Építészetünk a szocialista realista stílus útján

A Tervező Iroda és a Magyar Építőművész Szövetség pécsi helyi csoportja az SZMT Színház-téri székházában február elsején kiállítást nyit „Építőművészetünk a szocialista-realista stílus útján" címmel. A kiállításon makettek, színes homlokzati rajzok, szakirodalom mutatja be építészeti stílusunk fejlődését, szakembereink alkotó kedvét. A kiállítás kettős célt kíván elérni. Elsősorban szemlét tart az építészet három megyére kiterjedő — Baranya, Somogy, Tolna — eddigi eredményei felett és szakembereink elé tárja bírálatra, hozzászólásra ezeket az eredményeket. A másik cél a dolgozók hozzászólásának, segítségének, véleményének és bírálatának a kikérése. A kiállítás 10 napig tart nyitva és remélhetőleg eléri majd kettős célját.

A csehszlovák filmhét sikere Pécsett

Január 8-tól 14-ig tart Pécsett is a csehszlovák filmhét. Akik emlékeztek még az elmúlt évi hasonló filmünnepségre, bizonyára nagy várakozással tekintettek a filmhét idei megnyitója elé. A várakozók nem is csalódtak. A mostani csehszlovák filmhét mind méreteiben, mind a bemutatásra kerülő filmek számában és minőségében túlhaladta az előző évit. Pécsett eddig két csehszlovák színes film — egy játékfilm és egy dokumentumfilm — került a dolgozók elé: a „Holnap mindenki táncra perdül" című táncos zenés játékfilm és a „Szivárvány Szlovákia felett" című ugyancsak színes dokumentumfilm. A két filmet három moziban öt nap alatt Pécsett összesen 10.401 néző tekintette meg.

Bányász „sajáthász"-akció indul

Rövidesen megindul Pécs-Meszesen és Vasason a bányász „sajáthász"-akció. Az ebben résztvenni kívánó bányászok az államtól építőanyagot és pénzt kapnak, hogy részben saját munkával, részben iparosok közreműködésével felépítsék saját családi házukat. A házak egységes tervek alapján épülnek, a szükséges építőanyagok, valamint az iparosok számlájának összegét az állam egyenlíti ki, melyet 20 év alatt kell a házak új tulajdonosainak visszatéríteniök.

A bányászházak helykijelölési munkálatai már folynak. Ennek alapján Pécs—Meszesen 50, Vasason 30—50 ház építkezése indul meg ez év őszén.

Az egész országban szabad a burgonya forgalma

Dolgozó parasztságunk és termelőszövetkezeteink túlnyomó többsége már a begyüjtés versenyének őszi szakaszán, november 30-ig becsülettel teljesítette burgonyabeadási kötelezettségét. Ennek eredményeképpen már november 30-a előtt sokszáz község, termelőszövetkezet, több járás és hét megye nyerte vissza a burgonya szabadpiaci forgalmát. Mivel a még hátralékos termelők jelentős része burgonyabeadási kötelezettségét november 30. óta teljesítette, a begyüjtési miniszter január 10-én az ország minden megyéjében engedélyezte a burgonya szabadforgalmát.

Azok a termelők tehát, akik burgonyabeadási kötelezettségüket teljesítették, az ország egész területén értékesíthetik felesleget. Ez nagy kedvezményt, komoly anyagi hasznot jelent az állam iránti kötelességüket teljesítő dolgozó parasztok és termelőszövetkezetek számára. A hátralékosoknak a burgonya szabadforgalmi korlátozásának megszüntetése után is teljesíteniök kell kötelezettségüket és viselniök kell a hanyagságukból származó következményeket: a kötelezettség felemelését, a kártérítés megfizetését is. Kormányunk semmiféle hátralékot nem enged el.

Helyettesítő terményekkel is teljesítheted beadási kötelezettségedet

Pártunk és kormányzatunk felmérve az időjárás okozta károkat a kukorica beadási kötelezettségek mérséklése, a magasabb víztartalmú kukorica és napraforgó beadásának engedélyezése mellett újabb kedvezményekkel segíti dolgozó parasztságunkat beadási kötelezettségének teljesítéséhez.

A napraforgó helyett a terményforgalmi telepek és begyűjtő szövetkezetek átveszik a tökmagot. Olyan gazdáktól, akik szálastakarmány beadási kötelezettségüknek szántóföldi vagy réti szénával eleget tenni nem tudnak, a takarmányszalmát, vagy alomszalmát is átveszik beadási kötelezettségük fejében.

A helyettesítésnél beadott tökmagot a jelenleg érvényben lévő árakon (olajgyári minőség 150 forint mázsánként) veszik át „B" vételi jegyre, az áraknak „T" utalványon történő egyidejű kifizetése mellett. A „B" vételijegyre beadott tökmag után egyébként járó rizsjuttatást nem kapják meg a gazdák. Beadási kötelezettség szempontjából 100 kilogramm tökmag 150 búzakilogrammnak felel meg. A takarmány és alomszalmát szálastakarmány helyett az alábbi arányok szerint veszik át: egy mázsa szántóföldi széna helyett három mázsa takarmányszalmát, vagy három és fél mázsa alomszalmát, egy mázsa rétiszéna helyett két mázsa takarmányszalmát, vagy két és fél mázsa alomszalmát kell beadni. A szalmáért kifizetett vételár az eddigiek szerint továbbra is takarmányszalmáért 12 forint, alomszalmáért hat forint mázsánként.

Pártunk és kormányzatunk ezzel az újabb intézkedésével segíti hozzá a dolgozó parasztságunkat beadási kötelezettségének teljesítéséhez. Éljenek ezzel a segítséggel és ne maradjanak államunk adósai.

Hordjuk ki szarvasokba a trágyát

Gerő elvtárs november 29-én a Központi Vezetőség ülésén elmondott beszédében mezőgazdaságunk legfontosabb feladatául a terméshozamok növelését jelölte meg. A terméshozam növelésének egyik előfeltétele, hogy a növénytermelésben fokozottabb gondot kell fordítani a talajerő visszapótlására, a trágyázásra. Eddig számos termelőszövetkezet és igen sok egyénileg dolgozó paraszt elhanyagolta a trágyázást és nem alkalmazta a helyes trágyakezelési eljárást.

Az ősz folyamán jelentős területeket trágyáztak meg a termelőszövetkezetekben. Ez azonban még mindig nem elegendő. Számos helyen elkövették azt a hibát, hogy a trágyát kihordták és a földön kupacokban hagyták, vagy szétszórták ugyan, de leszántásra már nem került sor. Így a trágya értékes táplálóanyagának nagyrészét elveszíti. Az őszi szántás elmaradásának hátrányain kívül a trágyázás így csaknem hatástalan.

A feladat most az, hogy a tél folyamán használják ki a rendelkezésre álló gépi és fogaterőket és a meglévő trágyamennyiséget hordják ki a tábla szélére szarvasokba.

A trágyakihordási munkákat tegyék szervezetté. A termelőszövetkezetek és községek vegyék számba a rendelkezésre álló fogaterőket, beszéljék meg a gépállomással, hogy milyen segítséget tud nyújtani. Ennek alapján készítsenek ütemtervet, amelyhez tartsák magukat. Az időjárás és az útviszonyok figyelembevételével fogatonként átlag nyolc vontatóként pedig 15—20 mázsa trágyát számítsanak egy-egy fordulóra. A trágyakihordási munkák megszervezésénél figyelembe kell venni, hogy a trágyázható terület milyen messze esik a trágyateleptől, továbbá azt, hogy milyen munkamódszerrel biztosítható a munka folyamatossága, az állást idő lerövidítése, helyes az a munkamódszer, ha a növénytermelési brigádok tagjait nem a szállítóeszközökhöz osztjuk be, hanem rakodó részlegeket szervezünk belőlük. Egyet a trágyatelepnél, a trágya felrakásához, egyet pedig kint a táblánál a lerakáshoz és a szarvaskészítéshez. Ezzel a módszerrel a kocsikat folyamatosan meg tudjuk rakni és a munka kevesebb kézierőt igényel, illetve a rendelkezésre álló időt és a munkaerőt a legjobban tudják kihasználni.

Szarvast a trágyázandó tábla szélein készítsük, az út mentén. A táblák szélére annyi trágyát hordjunk ki amennyi annak megtrágyázásához szükséges. Kataszteri holdanként 180—200 mázsát számítsunk. Könnyen ki tudjuk tehát számítani, hogy hány fordulót kell végezni a járműveknek.

A szarvas készítésénél nagy gondot kell fordítani arra, hogy a kihordott trágya ki ne száradjon, meg ne penészesedjen, be ne ázzon, azaz értékéből ne veszítsen. Ezért helyes az, ha legalább három-négy méter szélességű 1,5—2 méter magas szarvast készítünk.

Az érett és kevésbbé érett istállótrágyát vegyesen rakjuk be. Majd a trágya tömörítésére egyenletesen tiporjuk be a szarvast és azt legalább fél méter vastag földtakaróval terítsük le. A földtakaró közepén kissé domborúra készítsük, hogy az esővíz lefolyjon róla. A szarvasban lévő trágya alapos összetömörítése, betiprása azért szükséges, hogy a levegőt kiszorítsuk és a trágya ne penészedjék meg.

A szarvasba kihordott trágya megkönnyíti a jövő évben a terület trágyázási munkáit, mert akkor nem kell gondoskodni a kihordásról, másrészt hatalmas előnye annak a munkának az, hogy a belső trágyatelepet rendben tudjuk tartani és helyes trágyakezeléssel azon tovább friss trágyamennyiséget tudunk összegyűjteni.

Vevő-ankétot rendez a pécsi Vendéglátó Vállalat

A Pécsi Vendéglátó Vállalat a hét végén és a jövő hét elején több üzemében a fogyasztók legszélesebb körű bevonásával vevő ankétokat rendez. Ezeken az ankétokon a vállalat vezetője kikéri a fogyasztók véleményét az étel- és italféleségek minőségétől kezdően a dolgozók kiszolgálásáig. A vállalat vezetőség minél több hozzászólást és javaslatot vár, hogy azok alapján a fennálló hibákat kiküszöbölhesse, fogyatékosságokat felszámolhassa és így elérje a vendéglátó vállalat azt a minőségi színvonalat, amelyet a népi demokrácia követelményül állít fel a szocialista vendéglátóiparral szemben.

A vállalat vezetősége és valamennyi dolgozója tudatában van a vevőankétok jelentőségének, amely azonban csak úgy lesz eredményes, ha a fogyasztók valóban élnek is a kritikával. A vendéglátóipari dolgozók ehhez kérik a vevők segítségét.

Az ankétokat az alábbi helyeken és napokon tartják meg: I. sz. Népbüffé (Széchenyi tér) január 16-án 18 órakor. Előadó Resál István üzletvezető. Hullám étterem január 16-án 21 órakor. Előadó Zolarek István h. igazgató. II. számú Népbüffé (Kossuth Lajos utca) január 17-én 18 órakor. Előadó: Glück János üzletvezető. Béke sörözó január 17-én 21 órakor. Előadó: Faubl Ferencné üzletvezető. III. sz. Népbüffé (Pécsbányatelep) január 19-én 19 órakor. Előadó: Tóth Ferenc igazgató. Éva cukrászda (Kossuth Lajos utca) január 19-én 18 órakor. Előadó Horváth Károly üzletvezető.

Párthírek

Értesítjük alapszervezeteinket, hogy január 15-én délután 6 órakor a SZOT székház nagytermében a központi előadóiroda tagja előadást tart. Az előadás címe Sztálin elvtárs: „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban — a marxista-leninista elmélet kimagasló alkotása". Az előadáson vegyenek részt a függetlenített pártfunkcionáriusok, káderképző és alsófokú oktatás propagandistái, propagandista szemináriumvezetők, a kétéves esti iskola hallgatói, alapszervezeti párttitkárok és vezetőségi tagok, állami, gazdasági és tömegszervezeti vezetők.

*

Értesítjük az alsófokú pártoktatás I. évfolyamának propagandista szemináriumvezetőit, propagandistáit és hallgatóit, hogy részükre Bali István elvtárs, a megyei pártbizottság politikai munkatársa január 14-én, délután 6 órakor a Pártoktatás Háza előadótermében előadást tart. Az előadás címe: „A párt — pártunk szervezeti szabályzata."

Megyei Pártoktatás Háza

*

Értesítjük Pécs város propagandista szemináriumvezetőit, hogy szerdán (14-én) délután két órakor a Pártoktatás Házában prop. konferenciát tartunk.

Városi pártbizottság agit. prop. osztálya.

Jól dolgozik a Postás asztalitenisz szakosztálya

Az elmult évben az asztalitenisz sportban figyelemreméltó eredményeket értünk el úgy minőségi, mint tömegsport szempontjából. Az eredmények mellett hiányosságok is vannak, melyeket az elmult év tapasztalatainak figyelembevételével az idén ki lehet küszöbölni.

PÉCSETT A POSTÁS SK-ban volt a legintenzívebb asztalitenisz élet. Igen szép eredményeket ért el a szakosztály úgy férfi, női, mint ifjúsági vonalon. A versenyzőket komolyan foglalkoztatták, megfelelő edzési lehetőséget biztosítottak részükre. Külön elismerést érdemel a szakosztály az ifjúság neveléséért. A Postás nagymértékben járult hozzá nevelőmunkájával ahhoz a szép sikerekhez, melyeket az elmult évben városunk ifjúsági vonalon elért. A sportkör vezetőségének azon kell lennie, hogy a jövőben nagyobb gondot fordítson és komolyabban foglalkozzon a sportolók ideológiai nevelésével is, akkor az idei év sikerei még nagyobbak lesznek.

A PÉCSI LOKOMOTIV néhány évvel ezelőtt igen komoly szerepet töltött be nemcsak a megye, hanem az ország asztalitenisz életében is. Az elmult évben bomlás jelei mutatkoztak a szakosztályban és előfordult az, hogy a vasutasok két játékosuk kiválása után képtelenek voltak kiállni bajnoki mérkőzésre. Előjöttek a régi hibák, az egyesület nem fordított semmi gondot az ifjúság nevelésére, ez most alaposan megbosszulta magát. A Lokomotivnak a jövőben sokkal komolyabban kell foglalkoznia az ifjúság nevelésével, mert csak így érheti el megint azt a színtet, melyen szakosztálya nem is olyan régen állott. A Lokomotiv jelenlegi vezetősége már rátért a helyes útra és hozzákezdett, ha későn is az ifjúság neveléséhez. Nem szabad azonban a vezetőségnek elfeledkeznie a női csapatról sem, feltétlenül van módjuk és lehetőségük arra, hogy a Lokomotiv színeit női asztaliteniszezők is képviselhessék a különböző versenyeken.

A PÉCSI VÖRÖS LOBOGÓ nem veszi komolyan az asztalitenisz szakosztályát, hogy egyáltalában van csapata, az egy két lelkes sportolónak köszönhető. A szakosztály szervezett életéről beszélni nem lehet, utánpótlással, az ifjúság nevelésével, valamint a nők bekapcsolásával egyáltalában nem foglalkoznak. A labdarúgó évad elkezdődtével aztán asztaliteniszről egyáltalán nem is lehet beszélni. A Vörös Lobogónak ezen sürgősen változtatni kell, az irányt a tömegsportra kell vinni. Az üzemben sok dolgozó van, akik egészen biztosan szívesen bekapcsolódnának az asztalitenisz sportba. Hiba az, hogy a szakosztály elszakadt a dolgozóktól, csak arra az egynéhány, bizony már nem fiatal játékosra van építve, akik a jövő szempontjából nem képezhetik alapját a szakosztálynak. A jövőben a dolgozók széles tömegeit kell bevonni a sportolásba és ezzel úgy az utánpótlás, mint a női csapat kérdése egyszerre megoldódna.

A VÖRÖS METEOR férfi és női vonalon is igen szép eredményeket ért el az év folyamán. Különösen a tömegsport terén tett egészséges kezdeményezéseket a vállalatok dolgozói között. A tömegsport felkarolásával nagymértékben járult hozzá a minőség fejlesztéséhez is. Hiányossága sportkörnek, hogy nem foglalkozik az utánpótlás nevelésével kellően és rendszertelen volt a sportolók politikai nevelése is. Ha ezeket a hiányosságokat felszámolja a sportkör, akkor az idei évben meg jobb eredményeket tud elérni.

A PÉCSI HALADÁS SK asztalitenisz szakosztálya visszaesett. A Haladásnál rendszeres asztalitenisz életről az elmult évben nem nagyon beszélhetünk. A versenyeken igen sokszor nem jelentek meg sportolói, hiányosságok mutatkoztak a szakosztály technikai felszerelése körül is. Annak ellenére, hogy a sportkörnek minden adottsága meg van, nem foglalkozott kellő mértékben a nők és az ifjúság sportoltatásával. Az elkövetkezendőkben komoly javulásnak kell beállni, hogy a Haladás mint az ifjúság sportegyesülete betöltse azokat a felelősségteljes feladatokat, mely a szocialista sportunk fejlesztése terén rá hárulnak.

A PÉCSI SZPARTAKUSZ nemrégiben alakította meg szakosztályát. Munkájában meg van a kellő lendület. A további jó eredmények elérésének érdekében a sportkörnek nagy gondot kell fordítania az ifjúsági sport kifejlesztésére és a női szakosztály minél előbbi megalakítására és nem utolsó sorban a versenyzők politikai nevelésére. A sportkörhöz igen sok vállalat tartozik, ezeket minél be kell vonni az asztalitenisz sportba, hogy minél több dolgozó hozzájuthasson a sportoláshoz.

A PÉCSI BÁSTYA az asztalitenisz sport népszerűsítése érdekében komoly munkát fejtett ki. Komolyan foglalkozott az ifjúság nevelésével, az utánpótlás kérdését nem hanyagolta el. A versenyzőket megfelelő nevelésben részesítette és ezzel jelentős mértékben járult hozzá, hogy asztalitenisz sportunknak minél több jól képzett szocialista szellemű sportolója legyen.

Városunk két legnagyobb sportkörében a Dózsában és a Honvédnál az elmult évben nem működött az asztalitenisz szakosztály. Ezek a sportkörök nem használták ki azokat a nagy lehetőségeket, melyekkel rendelkeznek, az asztalitenisz sport fejlesztése érdekében. A Honvédnál jólműködő szakosztályt lehetne létrehozni, jelenleg két I-ső osztályú és több II-osztályú versenyzője van, akiket nem foglalkoztat. A Honvédnak ezen sürgősen változtatnia kell. Az asztalitenisz sport fejlesztése érdekében meg kell alakítani az asztalitenisz szakosztályát, nem szabad annak előfordulnia, hogy élversenyzőknek számító sportolói, a minőségi sport részére elveszenek. A Dózsa az év elején bejelentette ugyan szakosztálya megalakulását, de ezzel tevékenysége ki is merült. A versenyeken sorozatosan nem jelentek meg sportolói, a szakosztály nem működött. A Dózsának, ugyancsak minden lehetősége meg van arra, hogy ezen sportágnál is tömegsportot vigyen.

* A VTSB szombaton és vasárnap a Nagy Lajos gimnáziumban rendezi meg Pécs város ezévi felnőtt férfi és női asztalitenisz bajnokságot. A verseny szombaton délután 4 órakor kezdődik, majd vasárnap délelőtt 8 órakor folytatódik. Nevezni lehet esütörtök este 6 óráig a VTSB helyiségében, nevezési díj nincs.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány, szelvénybérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Pilótaszerelem (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Holnap mindenki táncra perdül (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Holnap mindenki táncra perdül (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS:

November 7 kultúrotthon: Milyen elemekből épül fel a világ? (Délután 6 órakor)

KIÁLLÍTÁS:

November 7 kultúrotthon: Világítástechnikai kiállítás.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Fürst Sándor út 50. szám alatt szerdán délután 5—6 óráig Albert Lajosné és Kamper János, a Pécs-szabolcsi kirendeltségen csütörtökön 6—7 óráig Vertike István és Kertész Györgyné tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Halálozás.** Kovács Antalné ny. MÁV felügyelő feleségének temetése szerdán 3 órakor. (x)

Ladányi Lajos ny. igazg. tanító nellérdi lakos temetése szerdán 2 órakor Pécsett.

HÍREK

SZERDA, JANUÁR 14

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — NÉVNAP: Bodor. — IDŐJÁRÁSJELENTÉS: — Várható időjárás szerda estig: változó felhőzet, többfelé még kisebb havazás. Mérsékelt, helyenként élénk északi-északkeleti szél. Az éjszakai lehűlés kissé erősödik, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szerdán reggel nyugalom mínusz 6—mínusz 9, keleten mínusz 4—mínusz 7, délben mínusz 2—plusz 1—fok között. A várható napi középhőmérséklet január 14-én, szerdán négy fok alatt lesz.

KÉT adminisztrációban jártas gyors- és gépíró, egy üzemgazdász tervfelelős, egy adminisztrátor azonnal felvételre keres Bányavidéki Vendéglátó Vállalat, Komló. 33

BORSEPRŐT és gyümölcscefrét átvesz minden mennyiségben Gyümölcsszeszipari Vállalat minden szombaton 8—13 óráig. Felsőmalom-u. 25. 37

TANULT fűszer-, vas-, festékkereskedő segéd, elhelyezkedne szakmában, vagy elmenne raktárosnak, portásnak, árukísérőnek, beszerzőnek, kihordónak, rakodómunkásnak, főfőnek. Ajánlatokat: „Azonnali belépésre" jeligére. 134

PUSPOKBÓLY ÁII. Gazdaság férfi főszakácsot keres. Jelentkezés a gazdaságban, munkakönyvvel. 40

JUTALOMBAN részesítem, aki elveszett bőrszatyromat félpár, fehér hársimával megtalálja, vagy nyomára vezet. Balassáné, Rákóczi-út 30/d. I. em. 3 135

GYORS- és gépírónőket azonnali belépésre keres lakást biztosít a Beremendi Cement- és Mészművek 33

CSEPEL autószerelőcsarnokban jártas szerelőket, villanyszerelőket azonnali belépésre alkalmaz a Kohász Építési Vállalat 39

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALÁNKAY GYÖRGY
Felelős kiadó: FÜRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 3. — Telefon: 15-32 és 15-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

A 48-as diákság harca a klerikális reakció ellen

Abban a harcban, amely a gyarmatosító Habsburg uralom ellen, a szabad, polgári Magyarországért folyt, diákságunk hamarosan szembe találta magát az akkori katolikus klérussal. A feudalizmus elleni függetlenségi harcok összekapcsolódása a klerikális reakció elleni küzdelemmel elkerülhetetlen volt. Engels erről a következőket írja:

„A hűbéri rendszer nagy nemzetközi központja, a római katolikus egyház volt. A hűbéri rendet az isteni fölkentség diesfényével övezte... Ő (az egyház) volt a legeslegnagyobb földesúr... Nem lehetett addig az egyes országokban és egyenként a világi hűbériséget megtámadni, amíg ezt a központi, megszentelt szervezetet le nem rombolták."

A katolikus egyház hatalmas földbirtokát szem előtt tartva ellene volt minden olyan megmozdulásnak, amely a feudalizmus ellen irányult. Diákságunknak tehát a forradalom első napjaitól kezdve szívós harcot kellett folytatnia a reakciós klérus ellen.

A kérdés értékelésénél szem előtt kell tartanunk az alsó papság viszonyát a forradalomhoz, valamint a fiatal teológus hallgatók forradalmi, hazafias tevékenységét.

A katolikus alsópapság szép számmal vett részt a fegyveres harcokban is. Az alsópapság legjobbjai támogatták a márciusi fiatalok harcait, különösen azzal a követelésükkel, hogy az egyház szervezetét demokratikusan reformálják meg, szüntessék meg az egyház külföldi függőségét, az alsópapság és a főpapság közötti nagy vagyoni különbséget. Követelték a szabad püspökválasztást is.

Diákságunk követelte az egyházi vagyon szekularizációját. Világosan látták azt az égbekiáltó különbséget, azt az igazságtalanságot, amely az egyházi iskolák tanítóit sújtotta. A „Március Tizenötödike"-ben a következőket írják erről:

„Az egri érseknek vagy a nagyváradi püspöknek... nem lesz évenként majd félmillió elköltenivalója, de olyan iskolamesterek sem lesznek, akik harmine forint jövedelmük révén nyomorult életük tengésére kukorica- és burgonyakapálásra vagy pehelyfosztásra használják fel tanítványaikat".

A klérus minden áron igyekezett meggátolni diákságunk hazafias mozgalmait. Aljas korrupciók, terrorisztikus támadások, az egyházhól való kitagadások számtalan esetben napirenden voltak. Ha ezek nem használtak, akkor a diáksággal együtt harcoló dolgozókat igyekezett megveszteglni a nagyvagyonú főpapság. Ezt a módszert nemcsak Magyarországon hanem külföldön is megtalálják. A bécsi forradalomban, miután Berger császári tábornoknak nem sikerült leverni a munkások, parasztok, polgárok és diákok összefogott támadását, a sajtóhoz folyamodott, segítségül hívta a papi reakciót, a vallási áltatósságot. A bécsi főpapok egy Weisinger nevű katolikus papot küldtek a munkások közé, hogy osszon ki közöttük 22.000 nengő-forintot, csak azért, hogy „azok önmagukról megfeledkezvén, fegyvert mártsanak a velük együtt harcoló diákok szívébe." De a bécsi munkásság nem volt megvehető. Egy fiatal magyar egyetemista, aki fegyveresen harcolva vett részt a bécsi forradalomban, naplójában erről a következőket írja:

„Ki nem hajolna meg tisztelettel a munkások becsületérzéke előtt, s ki ne fordulna el utálattal a gyalázatoslelkű pap szennyes tettétől? Ítéljetek felettük: melyik méltóbb rá hogy a hongyülésen szavazata legyen. Melyik kiválasztottabbja a Jézusnak, a tisztalelkű paraszt, vagy a sötétlelkű pap. Ezembejutottak legnépszerűbb költőnk egyik jeles költeményének papokra vonatkozó sorai:

Okos volt, aki öltözetjüket
Barnára rendelé,
Fehér ruhát azért nem hordanak,
Mert azt sötét lelkük befeketíténé"

Érthető tehát, hogy a március 15-ét követő mozgalmas napokban a magyar diákság követelései között mindenütt ott szerepel a főpapsággal szemben felállított követelés: világi tanárokat kérünk, követeljük a kötelező templombajárás megszüntetését.

A katolikus egyházi kollégiumok hallgatói nem kapcsolódhattak be tettleges erejükkel a szabadságharc előkészítő munkálataiba, mert a kollégiumokban kiépített besugó rendszer ezt lehetetlenné tette. Március 16-a után a fiatal teológus hallgatók nagy számmal kapcsolódtak bele a forradalom további menetébe. Serényen tevékenykedtek az addig kivívott szabadság megvédésén és továbbfolytatásán. Persze a főpapok és főurak ezen megbotránkoztak.

Az egyház vezetői hiába nyitották meg 1848. őszén az új tanévet, „a nővendékek nagy része már a nyári szünidő alatt otthon maradt s beállt nemzetőrnek vagy honvédnek."

XIII. Leó pápa azt mondotta, hogy az egyház szeretetét mindig elébe kell helyezni a haza iránti szeretetnek. Ez volt a célja 48 főpapjainak is. De a magyar diákság Kossuth elve mellé állt, aki azt állította, hogy „az isten a szabadság istene és ki a népet a szabadságra hevíti, az őt az üdvösségre vezeti."

Diákságunk túlnyomó többsége ma már elég világosan látja a marxizmus-leninizmus fegyverével felvértezve a klérus igazi célját. A klerikális reakció azonban most sem alszik. A világ végéről", a „közelgő utolsó ítéletről" prédikál, igyekszik háborús pánikhangulatot kelteni. „Ítélet lesz, amelynek során mindenki megmérettik, s jaj annak, aki könnyűnek találtatik". Világos, hogy az „ítélet" végrehajtói az amerikai katonák lennének. Mi nem félünk sem az ítélettől. Nemcsak az igazság, hanem az erő is velünk van.

Diákságunknak erőt kell merítenie azokból a haladó hagyományokból, amelyeket a 48-as diákság örökségül hagyott ránk. Szívós harcot folytasson diákságunk az imperialisták szolgálatában álló klerikálizmus ellen. Mi nem a „másvilágra" építünk. Nekünk drága ez a föld, amelyen őseink vére hullott, amelyen 400 évig harcoltak az idegen Habsburg elnyomás ellen s amely ma szabad, független, boldog fejlődő ország: a szocializmust és kommunizmust építő békés népek nagy családjába tartozó Magyarország.

Fehér István tanársegéd
Marxista-leninista tanszék

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — CSÜTÖRTÖK, 1953 JANUÁR 15

A MAI SZÁMBAN:

Népünk helyzetéről, a békéért vivott nagy küzdelemről nyilatkoztak a bécsi békekongresszus hazánkban tartózkodó külföldi küldöttei (2. o.) — **Ilja Ecenburg, a békeharcos** (2. o.) — **A szilágypusztai állami gazdaságban a fejlődés gátja a bírálat elnyomása** (3. o.) — **„Előkerültek" már a keszii kulákok, de a harcot ellenük tovább kell fokozni!** (3. o.) — **A mélyszántás hírei** (4. o.) — **Vidákovics Antal idén sem marad adósa államunknak** (4. o.)

A mohácsi járás tagkönyvkiosztó taggyűléseinek tapasztalatai

A mohácsi járási pártbizottsághoz tartozó pártszervezetek a párttagsági könyvcsere előkészítésének időszakában mozgósították a párttagságot a meglévő hiányosságok kijavítására. Pártszervezeteinken kívül a járási pártbizottság sem ellenőrizte megfelelően, hogy elmaradások mutatkoztak a tagjárulék befizetésénél. Nem neveltük kellőképpen a párttagságot arra, hogy legelemibb kötelességüknek tartsák a párttagsági díj befizetését. A tagösszeírás alatt pártszervezeteink vezetősége és tagsága igyekeztek a hiányosságokat kijavítani, melyek az átjelentések munkájában is megmutatkoztak. Sok olyan párttagunk volt, aki a pártszervezet tudta nélkül hagyta el a pártszervezetét, anélkül, hogy kötelességének érezte volna távozásának bejelentését.

Pártszervezeteink érezték felelősségüket és az összeírás ideje alatt rendbehozták nyilvántartásukat. A munka során szoros kapcsolatot teremtettek a párttagsággal, akik között politikai felvilágosító munkát végeztek s így készültek az ünnepi taggyűlések megtartására.

Az előkészületek segítséget nyújtottak a taggyűlések színvonalának emeléséhez is. Igen lelkesen készültek a nagynyárádi Kossuth tsz kommunistái ünnepi taggyűlésükre. Szépen rendbehozták a helyiséget, melyet feldíszítettek. A taggyűlés ünnepélyessége még abban is kifejezésre jutott, hogy az elvtársak ünneplőbe öltöztek. Magatartásukon is meglátszott, hogy nagy ünnep számukra a párttagsági könyvcsere.

A titkári beszámoló foglalkozott az új párttagsági könyv jelentőségével a termelőszövetkezet gazdasági és politikai életével, a kommunista helyt állással, példamutatással. A beszámoló értékelte egyes elvtársak munkájában lévő fogyatékosságokat, utat mutatott azok kijavítására. Jobb eredmények elérésére buzdította a párttagokat.

Hegyi Gyuláné elvtársnő felszólalásában elmondotta, hogy a pártszervezet vezetősége az elmúlt évben nem mozgósította kellőképpen a párttagságot a feladatok elvégzésére. Nem nevelték megfelelően a párttagokat a kommunista kötelességek betartására s ezért fordult elő az is, hogy a taggyűlésecken való részvétel sem volt kielégítő. Varga Sándor így szólalt fel: *„A pártszervezet vezetőségének és tagságának példamutatóbban kell előljárni a termelésben, fokozottabb mértékben kell ellenőrzést gyakorolni a termelőszövetkezetben, hogy maradéktalanul végrehajthassuk a párt- és kormányhatározatokat."*

Az új párttagsági könyvek átvételekor a párttagok ígéretet tettek a jobb munkára. Idős Varga Sándor így beszélt a könyv átvételekor: *„Jó munkával bebizonyítom, hogy méltó vagyok az új párttagsági könyv viselésére."*

Hasonló lelkesedéssel történt Majson is az ünnepi taggyűlés, melyen az elvtársak pontosan megjelentek. A párttagok itt foglalkoztak az oktatás feladataival, bírálták azokat akik nem járnak rendszeresen pártoktatásra. Kozma elvtárs pártitkár többi között így beszélt: *„Akkor leszünk legméltóbbak a páritag megtisztelő cím viselésére, ha tettekkel bizonyítjuk, hogy harcolunk pártunk célkitűzésének végrehajtásáért. Ha a tervek teljesítésében, a begyűjtésben maradéktalanul végrehajtjuk mindazt amit pártunk és kormányzatunk számunkra megszabott."* A taggyűlés bírálat és önbírálat szellemében zajlott le. Bírálták a vezetőséget, mert nem mozgósított megfelelően a feladatok végrehajtására. Bírálták azokat az elvtársakat is, akik eddig rendszertelenül jártak taggyűlésre.

Dalmer elvtárs felszólalásában elmondotta: *„A párttagsági könyv nem jelent kiváltságokat a párttagoknak, ellenkezőleg: a párttagsági könyv viselése kötelességeket és kommunista példamutatást kell, hogy jelentsen a párttagoknak."* Dalmer elvtárs bírálta azokat a politikai iskola hallgatókat, akik több esetben elmaradoznak a foglalkozásokról. Veindinger elvtárs, amikor átvette az új párttagsági könyvet, kifejezésre juttatta, hogy az idős elvtársaknak is szükségük van a tanulásra: *„Rendszeresen részt veszek ezután is a pártoktatásban, mert úgy érzem, hogy jobban kell harcolnom a párt célkitűzéseinek megvalósításáért."*

Hasonló módon folyt le a taggyűlés több helyen, így a bólyi Kossuth tsz-ben és a bári állami gazdaságban. A bári állami gazdaság ünnepi taggyűlésén a DISZ-titkár elvtárs helyesen bírálta a pártvezetőséget, mert nem adnak a DISZ-szervezetnek megfelelő segítséget, hogy jobbá tegyék munkájukat. Korn elvtársnő kérte a vezetőséget, hogy adjanak segítséget munkájukhoz, segítsék őket a munkaverseny további kiszélesítésében, hogy felajánlásaikat minél sikeresebben tudják teljesíteni.

Kölkeden a pártvezetőség szintén nagy gondot fordított az ünnepi taggyűlés jó előkészítésére, a taggyűlés színvonalának emelésére. Az egyébként jó beszámolónak hiányossága volt, hogy nem mondott bírálatot, nem értékelte egy-egy párttagnak vagy a vezetőségnek nevelő munkáját. A hozzászólások azonban foglalkoztak ezzel a kérdéssel is. Bírálták a vezetőséget, hogy nem foglalkoztak megfelelően a párttagok nevelésével, a tag- és tagjelöltfelvétel feladataival. *„A kommunisták nem voltak mindea esetben példamutatók. Ez egyrészt a vezetőség hibája is, mert nem úgy nevelte a kommunistákat, hogy politikai felvilágosító munkán keresztül magyarázzák meg a termelés növelésének fontosságát, a példamutató fegyelmet. A pártonkívüli dolgozók nem lazították volna a fegyelmet, ha megértették velük, hogy milyen kárt okoznak azzal"* — mondotta Csomor elvtárs felszólalásában.

A szép eredmények mellett voltak hiányosságok is a járás területén mint például a bólyi pártszervezetnél, ahol az elvtársak egy órával később kezdték a taggyűlést. Másik komoly hiányosság volt, hogy a pártvezetőség gazdasági felelőse a pártbizalmi elvtársakkal együtt zsebükben hordták a párttagsági bélyeget. Nem nézték meg, hogy rendezték-e a párttagok a tagjárulékot. Ezért fordult elő hogy az ünnepi taggyűlésen a titkár elvtárs beszéde után, — aki felhívta a figyelmet arra, hogy: „Azok kaphatják csak meg az új tagsági könyvüket, akik rendezték a tagjárulékot" — kezdték szétosztani a bélyegeket A járási pártbizottság is felelős ezért, mert nem fordított kellő gondot az ellenőrzésre.

Hasonló volt a helyzet Nagynyárádon, ahol csak az ünnepi taggyűlés kezdete előtt ellenőrizték a párttagsági könyveket. Három olyan elvtárs volt, aki több hónappal hátralékban maradt a tagdíj fizetésével. Ez a hiányosság abból is eredt, hogy a pártbizalmi elvtársak a tagsági bélyegeket átadták a párttagoknak anélkül, hogy beragasztották volna a tagsági könyvükbe.

Az új párttagsági könyvek kiosztása serkentsen jobb munkára minden párttagot. A járási pártbizottság is sokat tanult, ezután még nagyobb segítséget nyújtunk pártszervezeteinknek. Pártszervezeteink feladata, hogy a mindennapi munka mellett jó politikai felvilágosító munkán keresztül mozgósítsák a kommunistákat a pártépítő munka megjavítására. A pártépítő munkánk megjavításával sikeresebben tudjuk végrehajtani azokat a feladatokat, amelyek előttünk állnak.

König János
a mohácsi járási pártbizottság titkára.

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

A Tóth-csapat eredménye és a Böröcz-csapat tanulsága

A Pécs-szabolcsi Ferenc-aknán dolgozó Tóth József csapatának tagjai még hetekkel ezelőtt elhatározták, hogy versenyeznek az előirányzat teljesítéséért. Ugyanis a csapat nem teljesítette minden nap a tervét, nem termelt minden műszakon 60 csille szenet. Tóth elvtárs megbeszélést tartott a fejtésben, megtárgyalták, hogy biztosítható a fejtés részére a fa és az üres csille. Ezután elhatározták, hogy naponta öt csille szénnel termelnek többet az előirányzatnál. Néhány nappal később már büszkén mondhatták: teljesítik ígéretüket, mert minden nap túlszárnyalják a 65 csillét.

De nemcsak Tóth elvtárs csapata harcolt példamutatóan a felajánlás teljesítéséért. Hasonló módon teljesítették ígéretüket Kisander István brigádjának tagjai is, mert tudták, hogy az iparnak nagy szüksége van a szénre és minél több szénre. Ezek a dolgozók becsületet szereztek maguknak, munkahelyüknek.

Ez azonban nem mondható el minden csapatról. Böröcz János (5) csapata például Tóth elvtársékat váltja a fejtésben. Ők is megfogadták, hogy naponta hatvan csille szén helyett 65 csillét termelnek. Igéretük valóraváltásához ők is nagy lendülettel kezdtek, de elfeledkeztek arról, hogy népgazdaságunknak nemcsak sok szénre van szüksége, hanem az üzemek minőségi szenet várnak a pécsvidéki szénmedencéből. Így történt meg, hogy a megengedett három százalékos palatartalom helyett Böröczék által termelt szénben 6.9 százalék volt található. Ezért a műszaki vezetők úgy büntették meg a csapat tagjait, hogy 251 csille szénmennyiséget levontak a teljesítményükből.

Az esetből tanultak a Böröcz-brigád tagjai, de tanultak Tóth elvtársék is. Megtanulták, hogy a széntermelés fokozása mellett sokkal nagyobb gondot kell fordítani a minőségre is. És még egy tanulságot vontak le az esetből: amit felajánlanak, azt becsülettel kell teljesíteni.

Horváthertelend ezévben sem akar lemaradni

Horváthertelend község dolgozó parasztjai, akik az elmúlt évben is példamutatóan teljesítették az állam iránti kötelezettségüket, az 1953. évi begyűjtésnél sem akarnak lemaradni. Tudják, hogy a beadási terv teljesítésével erősítik a munkás-paraszt szövetséget. Éppen Rákosi elvtárs születésnapjának tiszteletére március 9-re, az alábbi versenyvállalást teszik és kérik hogy versenyfelhívásukhoz csatlakozzon megyénk minden községe, termelőszövetkezete és dolgozó parasztja.

Vállalják, hogy az 1953. első negyedévi baromfibeadási tervüket március 9-ig 140 százalékra teljesítik. Ugyanerre az időre az első negyedévi tejbeadási tervüket 120 százalékra, valamint az első félévi sertés és vágómarhabeadási tervüket az 1952. évi hátralékokkal együtt 110 százalékra teljesítik.

„Legyen ez a versenyfelhívás kifejezője népünk szeretett vezére, Rákosi elvtársunk iránt érzett határtalan szeretetünknek, mutassák meg megyénk dolgozó parasztjai, hogy egységesek a békéért vívott harcban, becsülettel teljesítik az állam iránti kötelességüket" — írják a horváthertelendi dolgozó parasztok.

Az újítás, észszerűsítés könnyebbé teszi a munkát, megtakarítást jelent

A tervteljesítésért folyó harcban igen nagy jelentőségű az újítások és észszerűsítések bevezetése. A pécsi Kokszmű dolgozói is igyekeznek, hogy minél több újítást és észszerűsítést felhasználjanak munkájukban.

A Kokszmű dolgozói már az elmúlt évben is sok hasznos újítást és észszerűsítést vezettek be. Így például Péter Ferencét is, aki újításával tökéletesítette a koksz permetezését azáltal, hogy a kétrózsás kétcsövű öntőző helyett most egy zárókészülékkel ellátott egycsöves rózsát használnak a koksz permetezésére. Ezzel nem csak a koksz lesz tökéletesebb, hogy jobb öntözéshez jut, de a nagyfokú melegtől hamar tönkremenő csövek kicserélési idejét is megrövidítette. Azelőtt a csövek cseréléséhez 3—4 órát vett igénybe, míg most csak a zárókészüléket kell leszerelni és kicserélni, mely 4—5 percet vesz igénybe. Péter Ferenc ezzel az újításával 16.832 forintot takarít meg egy évben.

Számtalan ehhez hasonló jelentős újítás van még a Kokszműnél. Iványi István üzemlakatos az elmúlt három hónap alatt 15 észszerűsítéssel könnyítette az üzemi dolgozók munkáját.

Nagy segítséget kapnak a Kokszmű dolgozói az újításokhoz, észszerűsítésekhez a vállalat vezetőjétől és a vállalat főmérnökétől is. Deák Bertalan főmérnök rendszeresen ellenőrzi, hogy a dolgozók javaslatait és újításait felülvizsgálják és ha alkalmasak bevezessék. Nem fordulhat elő, hogy egy-egy dolgozónak hónapokig kell várni újítása kivizsgálására. Az ötleteket azonnal díjazzák a havonta sorónkövetkező ötletnapokon.

Így a dolgozók ötleteinek, újításának azonnali elbírálása és bevezetése kedvet ad a dolgozóknak a további újításokhoz és észszerűsítésekhez, — ezen keresztül segítséget tervük teljesítéséhez.

Hulladékanyagból háztartási cikkek

Az Asztalos és Hangszerárugyár dolgozói lelkes munkával kezdték az első negyedévet. A mult év hibáin okulva új munkaerőelosztással kezdték az évet. A brigádokba egyenlő képességű munkaerőket csoportosítanak. Így megakadályozzák hogy a gyengébb képzettségű dolgozó elmaradjon a fejlettebb munkás mögött. Az új munkaelosztással a gyengébbet állandóan segíteni és oktatni tudja a jobb szakmunkás.

Így a szakma jó elsajátításával megismerik a fiatalabb dolgozók az anyaggal való takarékoskodást is. Már a mult évben is jelentős eredményeket értek el a takarékosságban. Több, mint 45 ezer forintot takarítottak meg a hulladékanyagok felhasználásával a mult évben. Jelenleg is nagyobb mennyiségű hulladékfa van raktáron amelyből a jövő hónapban megkezdik a háztartási cikkek gyártását. A hulladékanyagokból gyártott háztartási cikkeknek értékesítésére a megyei tanács egy külön üzletet bocsát az Asztalos és Hangszerárugyár részére.

Január végén rendezik meg a „Fiatal írók konferenciáját"

A Magyar Írók Szövetsége és a DISZ Központi Vezetősége közös rendezésében január 31-én és február 1-én tartják meg a „Fiatal írók konferenciáját"-t. A konferencia célja hogy a MDP Központi Vezetősége előadói irodájának kultúrpolitikai munkaközössége által az elmúlt évben megtartott irodalmi vita és Révai elvtárs útmutatásai alapján megvitassa és tisztázza irodalmi életünk fontos elvi kérdéseit, megtárgyalja a fiatal írók működésében megmutatkozó hiányosságokat, és rámutasson azok kiküszöbölésének módjára, megjelölve a további fejlődés útját.

Fiatal és idősebb írók egyaránt nagy érdeklődéssel várják a konferenciát. Az írói alkotókörökön, a fiatal írók munkaközösségének taggyűlésein konferencia-előkészítő vitákat tartottak, melyek módot nyújtottak arra, hogy számos vitás kérdés már előzőleg tisztázódjék.

A konferencián az írókon kívül számos DISZ fiatal, művész, sztahánovista, tudós is részt vesz majd.

KODÁLY ZOLTÁN, KÉTSZERES KOSSUTH-DÍJAS NYILATKOZATA A PÉCSI KÓRUSOK MUNKÁJÁRÓL

Két napig tartózkodott Pécsett Kodály Zoltán Kossuth-díjas professzor, a Magyar Népköztársaság kiváló művésze. Elutazása előtt a pécsi studió munkatársa beszélgetett Kodály Zoltánnal. Mindenekelőtt azt kérdezte, hogy Kodály, aki hét évvel ezelőtt járt Pécsett, milyen tapasztalatokat szerzett, mit fejlődött a város zenekultúrája hét év alatt.

— *Úgy látszik, most kezdik aratni, amit hét évvel ezelőtt vetettek, mert akkor kezdett a Zeneiskola áttérni a zenei nevelés helyes útjára. Tudniillik az énekkel kell kezdeni, hogy mielőtt hangszerhez nyúl a gyermek, már tudjon énekelni kótából. Most látok itt olyanokat, akik hét év alatt felnőttek és láthattam, hogy egész muzikalitásuk más, alaposabb és énekszerűbb, mint azoké, akik tisztán hangszerrel foglalkoznak és azzal kezdik és végezik.*

— Mi a véleménye a pécsi gyermekkarokról? Hiszen a három hangversenyen, melyet végighallgattunk, sok gyermekkar szerepelt.

— *Ezek a gyermekkarok is az új nevelési elv alapján alakultak és ez meghallatszik nemcsak a zenei biztonságban, hanem a hangszépségben is. Határozottan magas nívón vannak és a fővárossal nemcsak kibírják az összehasonlítást, hanem bizonyos tekintetben fölötte is vannak. Így például — és ez nemcsak a gyermekkarokra áll — a szövegkiejtés általában sokkal magyarosabb és szebb, mint a fővárosi karoknál.*

— Hogyan mutatta meg ezt például a Psalmus-előadás?

— *Úgy, hogy annak a karnak tagjai, nagyrészt ennek a nevelésnek az eredményeit mutatják. Azt lehet mondani, hogy semmi „vidékiesség" nem volt benne.*

— A Psalmus előadására gondol?

— *Arra is. Általában azt hiszem, hogy kultúránk fejlődésének oda kellene irányulnia, hogy a „vidékiesség" fogalma a régi rossz értelemben teljesen eltűnjön, vagyis hogy nivó értelmében semmi különbségnek nem szabad lennie a főváros és a vidék között. A vidékiesség ezentúl is legyen meg, de jó értelemben, hogy mindegyik vidék a maga egyéniségét, sajátos színét érvényesíthesse, de ugyanolyan minőségű fokon, mint a főváros. És ez nem elérhetetlen, ezt éppen itt, Pécsett látjuk.*

— Hallottuk az egyik hangversenyen a Porcelángyár kórusát — mi a véleménye erről a kórusról, a kórus munkájáról, szerepléséről?

— *Amint hallom, ez a kar csak öt éve működik. Ez azt bizonyítja, hogy kellő vezetés mellett minden üzemben lehet szép eredményeket elérni arány lag rövid idő alatt. Amint hallom, a Bőrgyárnak is igen régi énekkara volt, de most nem hallani róla, úgy látszik, tesped, vagy abbahagyta. Pedig a Porcelángyár példája azt mutatja, semmi akadálya annak, hogy komoly művészeti tényezőkké fejlődjenek az üzemi kórusok is, ha megfelelő nevelést és vezetést kapnak.*

Népük helyzetéről, a békéért vívott nagy küzdelemről nyilatkoztak a bécsi békekongresszus hazánkban tartózkodó külföldi küldöttei

Néhány napja hazánkban tartózkodik a bécsi békekongresszus külföldi küldötteinek egy csoportja. A guatemalai, panamai, kubai, szudáni és mexicoi küldöttség egy-egy tagja nyilatkozatot adott a Magyar Távirati Iroda munkatársának.

Max Salazar,

a guatemalai általános szakszervezet szervezőtitkára nyilatkozatában többi között ezeket mondotta:

Guatemala dolgozói nehéz körülmények között élnek. A munkások a városszéli nyomortanyákon laknak, mert például egy kétszoba-konyhás lakás bére egy segédmunkás egészhavi, egy szakmunkás félhavi keresetét emésztené fel. A követelések érvényesítése érdekében újabb és újabb sztrájkokat rendez a munkásság. Külön sztrájkot rendeztek az imperializmus érdekeit kiszolgáló sajtó ellen is.

Max Salazar végül magyarországi tapasztalatairól beszélt. Kijelentette, hogy Mátraházán, Sztálinvárosban, a Sina-telepi állami gazdaságban tett látogatásai még erősebbé tették azt az elhatározását, hogy a jövőben még keményebben, elszántabban küzdjön népének anyagi és kulturális felemelkedéséért.

Guillermo Sanchez

orvos az egyik panamai kórházban, s emellett írói munkásságot is fejt ki. A panamai nép helyzetéről beszélt:

Panamában üldözés tárgya a békemozgalom. Számos írót, akik felemelték szavukat a béke mellett, akik a haladás ügyét szolgálják, a fasiszta kormány bebörtönözött. Most újabb, katonai kormány került uralomra, amely a nép erejétől tartva, igyekszik palástolni igazi politikáját, jóllehet ez a kormány is teljesen az Egyesült Államok kormányának függvénye.

Az északamerikai befolyás teljesen átalakítja a panamai gazdasági életet.

Ezután megdöbbentő adatokat közölt az egészségi viszonyokról, így folytatva: Igen magas a tüdőbajosok száma. Egész Panamában egy klinika működik, s a társadalombiztosításban részvevők csak ide mehetnek, a kórházakban már fizetniök kell.

Az északamerikai befolyás miatt egyre süllyed a kulturális színvonal is. Ugynevezett „szakértők" árasztják el az országot, akik kezükbe kaparintják és eltorzítják a nevelést, az oktatást. A kulturális agresszió ellen szüntelenül folyik a harc a panamai írók is szívósan harcolnak ellene.

Magyarországi élményeiről így nyilatkozott:

Mint haladó gondolkozású író, tudtam az igazat, de a valóság felülmúlja várakozásomat. Nekem, mint írónak, különösen feltűnt, hogy a magyar kormány milyen hatalmas összegeket fordít a kulturális színvonal emelésére. Rendkívül örültem, mikor az egyik budapesti színház műsorán a nagy klasszikus spanyol író, Lope de Vega darabjával találkoztam. Hazatérve Panamába, beszámolok majd a magyar nép nagy alkotásairól, s ez újabb erőt ad majd további harcaimhoz — fejezte be nyilatkozatát Guillermo Sanchez.

Juan Valdez

kubai parasztfiatal a következőket mondotta:

Kubában a parasztok helyzete rendkívül súlyos. A földet a nagy földbirtokosok és az északamerikai társaságok birtokolják. Akik munkát kaptak, azoknak a munkaideje tíz-tizenkét óra. A kubai parasztok nem akarnak belenyugodni nyomorúságos helyzetükbe. Harcolnak az idegen társaságok és a nagybirtokosok földjeinek felosztásáért. A parasztok földért folytatott harca elválaszthatatlanul összeforrott az ország függetlenségéért vívott harccal.

A kubai parasztság nemcsak a földért küzd — folytatta Juan Valdez. — Nagyon jól tudja, hogy a béke az emberiség legdrágább kincse. A kubai parasztfiatalok nem akarják életüket áldozni az északamerikai imperialisták érdekeiért. A reakciós burzsoá sajtó mindent megtesz, hogy elködösítse a koreai háború tényeit. Ennek ellenére a parasztsághoz eljut az igazság hangja. Az én sorsom sok százezer kubai parasztfiatal sorsát tükrözi. Négy elemit végeztem és utána dohányültetvényen kellett éhbérért dolgoznom. Hat testvérem van még. Ők is osztoztak sorsomban. Nálunk egyetemre csak a gazdagok gyermekei járhatnak. Népem és a magam nyomorúsága tanított meg arra, hogy felismerjem az agrárreform és Kuba nemzeti függetlenségének történelmi szükségszerűségét.

Magyarországi látogatásom folyamán engem elsősorban a magyar parasztok élete érdekelt. A tszcs-k és az állami gazdaságok megtekintése után látom a különbséget a magyar parasztok boldog élete és az én hazám parasztjainak nyomorúsága között.

Mohamed Gubara

szudáni tanító arról beszélt, hogy Szudán népében is egyre fokozódik az imperialisták elleni gyűlölet. A szudániak nem akarnak semmiféle kompromisszumot az angolokkal, követelik az idegen csapatok kivonását, azt, hogy maguk határozhassák meg sorsukat, s fáradhatatlanul folytatják harcukat.

Abban az időben, amikor az egyiptomi kormány felmondta az angol—egyiptomi szerződést — ami a szudáni nép körében is örömet keltett — folytatta, — a helyi kormány megbízottai ellátogattak a szudáni városokba, hogy a lakosság előtt megvédjék azt az angol álláspontot, mely szerint ezt a szerződést nem lehet egyoldalúlag felbontani. A mi városunkba is érkezett ilyen képviselő. Érkezése előtti napon hatalmas tiltakozó gyűlést tartottak a város takói, megérkezésekor pedig kövekkel, a „kormány" távozását követelő kiáltásokkal fogadták. A rendőrség sok tüntetőt letartóztatott s magam is, mint a városka polgármesterhelyettese, elsők között voltam, akiket elvittek és bebörtönöztek. A szudáni népet azonban nem törik meg az ellene alkalmazott imperialista módszerek.

A népek bécsi békekongresszusa is megmutatta — folytatta, — milyen hatalmas erőt képviselnek az imperialista elnyomás ellen szabadságukért küzdő, öntudatra ébredt, elnyomott gyarmati népek.

Különös örömömre szolgál, hogy ellátogathattam a népi demokratikus Magyarországra, amelynek a békés építő munkában elért hatalmas eredményeiben is a magyar nép szilárd békeakaratát nyilvánul meg — mondotta befejezésül.

Ruth Rivera

mexicoi építész a többi között elmondotta, hogy az utóbbi években tovább élesződtek az ellentétek a társadalmi osztályok között Mexicoban. Az országban hatezer milliomos van. A nagy vagyonok összegyülemlésével párhuzamosan szegényedik a kizsákmányolt nép. Rohamosan emelkednek az árak. Az építőiparban például a cement ára több, mint háromszorosára, a vas ára több, mint négyszeresére emelkedett három év alatt.

Különösen a mezőgazdasági foglalkozásúak körében mutatkozik nagyarányú elszegényedés, aminek következtében sokan kivándorolni kényszerülnek az Egyesült Államokba. A mexicoi kormány az északamerikai imperialisták érdekeit támogatja és nem nyujt semmi segítséget a kivándorlás okainak megszüntetésére.

ILJA ERENBURG, A BÉKEHARCOS

Ilja Erenburgot, egyik legkiválóbb és legtehetségesebb szovjet írót nemzetközi Sztálin-békedíjjal tüntették ki. Ez igen megtisztelő, de amellett megérdemelt kitüntetés.

A földkerekségnek nincs talán olyan része, ahol ne ismernék Erenburgot, az egész világ békéjének ezt a merész, szenvedélyes és aktiv harcosát. Ilja Erenburg egyike a legidősebb szovjet íróknak. A Nagy Honvédő Háború idején írt publicisztikai műveit az egész nép tisztelete és szeretete övezte. Ő írta a „Vihar" és „Kilencedik hullám" című regényeket. Erenburg egész írói munkássága, közéleti—békeharcosi — tevékenysége közelállt minden becsületes emberhez.

Ilja Erenburg szovjet író egyike azoknak az embereknek, akiknek aprólékos és önfeláldozó munkája elősegíti a világ népei közötti barátság megszilárdítását. Ilja Erenburg közvetlenül a háború befejezése után a következőket írta: „Hazaszeretetünk nem távolított el bennünket a többi népektől. Egyáltalában nem. A háború esztendeiben még erősebben éreztük azt a testvériséget, amely egyesíti a munka, a szabadság embereit. Tudjuk, mit éltek át a fasiszták kezébe került népek, s harcosunk könnyen megértette a lengyeleket, szerbeket, vagy cseheket, de szavak nélkül megérti a franciát, norvégot és görögöt. Büszkén tekintünk a mauzoleumra, ahol Lenin alussza álmát: Sztálin teljesítette esküjét, megmentette a hazát és a békét."

Ahol a béke megőrzéséről, a népek közti kölcsönös megértés eredményeiről van szó, mindenütt lehet hallani Ilja Erenburg lángoló szavait, amelyek éles kardként vágják az ellenséget és barátian támogatják a barátokat.

Erenburg járt Amerikában, Angliában, Franciaországban, Németországban, a skandináv államokban és a népi demokratikus országokban és mindenütt vannak barátai. Csak látni kellett volna, hogy milyen lelkesedéssel fogadják a világ népeit képviselő küldöttek a békekongresszusokon és konferenciákon Ilja Erenburg megjelenését, Hinduk és kínaiak, franciák és németek, brazíliaiak és chileiek sietnek kezetszorítani vele. Ilja Erenburg olyan kiváló írók és békeharcosok barátja, mint Pablo Neruda, Louis Aragon, Nazim Hikmet, Jorge Amado. Míg a Nagy Honvédő Háború napjaiban a Pravda és a Krasznaja Zvjezda című újságokban gyakran lehetett olvasni Ilja Erenburg rövid cikkeit, amelyek tönkrezúzták az ellenséget és az agresszorok fölötti győzelemre hívtak fel, addig most a békeharcos írónak, a lángolószavú szónoknak minden mondatát a világ dolgozói iránti nagyszerű szeretet és egy új háború gyújtogatóival szembeni égő gyűlölet tölti meg.

A nemzetközi Sztálin-békedíjat abban az időben ítélték oda Ilja Erenburgnak, amikor a népek bécsi békekongresszusa befejezte munkáját. Ennek a nagyszerű béketestületnek szónoki emelvényén elmondott beszédek közül igen sokáig emlékezetes marad Ilja Erenburg felszólalása. Erenburg a következőket mondotta: „*A nagy folyók észrevétlenül, kis patakokként törnek elő a föld mélyéből. Száz és száz patak és folyó siet telé jük és végül a hatalmas folyamok már egész szárazföldeket szelnek át, országokat kötnek össze egymással, emberek millióinak életét változtatják meg. Ehhez hasonló a mi mozgalmunk is, amely méltatlankodó szívek mélyén született, de gyorsan nőtt, s most immár átfogja századunkat, összeköti a népeket. — Soha ilyen mozgalom nem volt a történelemben. Az a magas testület, amelyhez most szavaimat intézem, nem ilyen vagy olyan eszme híveit képviseli, nem is kormányokat képvisel — amelyek sok országban átmeneti vagy véletlen jellegűek, — nem, ez a testület a Népek Kongresszusa, a népeké, amelyek különböző módon élnek, amelyeket különböző eszmék lelkesítenek, de amelyek valamennyien torlaszt akarnak emelni a háború útjába.*"

A Szovjetunió minden népe egyetért a szovjet író e szavaival. Ilja Erenburg, jól ismeri a szovjet emberek gondolatait és vágyait, pontosan kifejezésre juttatta azokat.

Széles és beláthatatlan a béke híveinek és védelmezőinek óceánja, végtelenek horizontjai, hatalmas az egyesítő ereje. Ebben az óceánban elmerülnek a háborús gyujtogatók, elmerülnek azok az emberek, akik sötét terveik segítségével újabb háború vérözönét akarják a világra zúdítani.

Francia dokkmunkások, ruhrvidéki kohászok, arizonai farmerek ugyanarra gondolnak: a békére. Sokuknak szavai egybeömlenek a békemozgalom élén álló bátor emberek szavaival. Ilyen ember Ilja Erenburg, a közéleti férfi, a szovjet író is. Számunkra, szovjet írók számára igen örömteli esemény, hogy írótársunk nevét ilyen jól ismerik és annyira becsülik a világ haladó gondolkodású emberei.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a béke barátai a világon mindenfelé osztják örömünket. Uj sikereket, egészséget kívánunk Ilja Erenburgnak, sok erőt kívánunk, hogy továbbra is résztvegyen az egész világ békéjéért vívott további győzelmes harcban.

Anatolij Szofronov
szovjet író.

A német béketanács határozata

Berlin (MTI): A német békebizottságból alakult német béketanács Berlinben megtartott első teljes ülésén, amelyen a népek bécsi békekongresszusának felhívásaival foglalkozott, egyhangúlag határozatot hozott. A határozat a többi között a következőket szögezi le:

J. V. Sztálin decemberi nyilatkozata néhány mondatban a szovjet kormány megegyezési készségét bizonyító egész programmját tartalmazza. Sztálin nyilatkozatát a népek békekongresszusának az öt nagyhatalomhoz intézett felhívásával összefüggésben kell értékelni. Ez a nyilatkozat újból bizonyságot tesz a szovjet politika békés szándékairól. Most az Egyesült Államokon a sor, hogy világos választ adjon.

Németországgal kapcsolatban a népek békekongresszusa megállapította, hogy problémáink békés megoldására és a Németországgal szomszédos államok biztonságának szavatolására csak akkor kerülhet sor, ha a bonni különszerződés és a párisi katonai egyezmény megbukik és létrejön az a békeszerződés, amely biztosítja Németország egységét, függetlenségét és demokratikus fejlődését.

A német kérdés békés megoldását célzó nemzetközi értekezlet, továbbá a német békekongresszus és végül a népek bécsi békekongresszusa a békeharc három, nagyjelentőségű, eredményes mozzanata volt. Ezek a tanácskozások megmutatták, hogy a nagyhatalmak megegyezéséhez a népek megegyezésén át vezet az út. *A német népnek tettekkel kell bebizonyítania békevágyát, akkor a béke kívánságból valósággá válik.*

Bordeauxban megkezdődött az Oradour-Sur-Glane-i gyilkosok pere

Páris (MTI): A bordeauxi katonai bíróság előtt megkezdődött húsz volt SS-altiszt és katona bűnpere. A vádlottak részt vettek az 1944. évi Oradour-Sur-Glane-i tömeggyilkosságban. Oradour faluban a Délnyugat-Franciaországból visszavonuló SS-banditák a templomban összegyüjtötték a falu lakosságának nagyrészét és a templomot rájukgyújtották. A tömeggyilkosságnak 646 ember esett áldozatul, közöttük 267 5—12 éves gyermek.

Azok az SS-tisztek, akik elsősorban felelősek az Oradour-Sur-Glane-i tömeggyilkosságért, azóta is büntetlenül élveznek az amerikai hatóságok és Adenauerék védelmét Németország amerikai megszállási övezetében.

A bordeauxi katonai bíróság előtt tehát nem a főbűnösök állanak, hanem olyan volt SS-katonák, és altisztek akik részt vettek a vadállati tömeggyilkosság végrehajtásában. A vádlottak védői arra hivatkoznak, hogy az SS-pribékek csak a „parancsnak engedelmeskedve" vettek részt Oradour lakosságának lemészárlásában.

Az elzászi származású volt SS-ek védőügyvédeik számára azt is igyekeznek enyhítő körülményként felhozni, hogy állítólag erőszakkal sorozták be őket az SS-alakulatokba. Ezen az alapon az ügyvédek azt javasolták, hogy az elzászi származású vádlottak ügyét különítsék el a németszármazású vádlottak ügyétől. A bíróság elutasította ezt az indítványt.

Kivégeztek három spanyol hazafit Barcelonában

Páris (MTI) A „L'Humanité" közli, hogy Barcelonában Franco parancsára kivégeztek három spanyol hazafit: Fernandez Gonzalez-t, Jorge Oset Palacio-t és José Avelino Cortez-t.

A három hős antifasisztát múlt év szeptemberében katonai bíróság halálra ítélte hamis vádak alapján. Ismeretes, hogy a francoista hóhérok mondvacsinált ürügyekkel igyekeznek törvényes látszatot adni Franco fasiszta diktatúrája törvénytelen gyilkosságainak.

A koreai-kínai népi erők decemberben több, mint 14.900 ellenséges katonát tettek harcképtelenné

Koreai arcvonal (Uj Kína): A koreai—kínai népi erők 1952. decemberében több mint 14.900 ellenséges katonát — 5880 amerikait, 388 angolt és 8720 tiszinmanistát — tettek harcképtelenné.

A mult év decemberében a népi erők légvédelmi tüzérsége és légierőinek alakulatai 176 ellenséges repülőgépet lelőttek, 343-at pedig megrongáltak. Ugyanezen idő alatt a népi erők alakulatai megrongáltak, illetve elpusztítottak 84 ellenséges harckocsit, 103 járművet és negyvenhét tüzérségi löveget, valamint elsüllyesztettek két ellenséges hajót. Hatvanhárom könnyű- és nehézgéppuskát 351 puskát, hét rádiókészüléket, hét rakétavetőt, két csőszájfékes puskát és egyéb hadianyagot zsákmányoltak.

Butler angol pénzügyminiszter nyilatkozata a Szovjetunióval folytatott kereskedelemről

London (MTI): Butler pénzügyminiszter hosszabb nyilatkozatot adott a „US News and World Report" c. amerikai lap tudósítójának. A nyilatkozatban a pénzügyminiszter többek között ezt mondotta Angliá Kelettel folytatott kereskedelemről:

A szocialista országokkal folytatott kereskedelmünket atlanti szövetségeseinkkel kötött megállapodásaink korlátozzák. De ha nem kapunk más forrásokból megfelelő szállítmányokat és fizetni sem tudunk értük (és ez nagyon fontos korlátozó feltétel, mivel a más forrásokból származó szállítmányok a legnagyobb valószínűség szerint dollárokba kerülnének) úgy a vasfüggöny mögül kapott importjainkról csak gazdaságunk és életmezésünk súlyos kárára mondhatnánk le. Ha azonban megkaphatjuk ezeket a szükséges importárukat a Szovjetuniótól, hajlandóknak kell lennünk arra, hogy ezek ellenében olyasmit adjunk a Szovjetuniónak, amit kapni akar.

A Daily Worker a pénzügyminiszter nyilatkozatának ezzel a részével kapcsolatban ezeket írja:

„*Angliának, hogy lemaradhasson és kilábalhasson külkereskedelmi válságából, sokkal több árut kell külföldön eladnia és ennek ellenében olyan árukat kell kapnia, amelyre szükség van. Ezt nem érhetjük el, ha nem folytatunk sokkal nagyobb méretű kereskedelmet a Szovjetunióval. 1951-ben egymillió tonna szovjet gabonát vásároltunk, míg 1952-ben csak kétszázezer tonnát. Ez az utóbbi mennyiség azért ilyen kicsiny, mert Anglia rendszeresen kibufi, a már leszállított szovjet gabona vételárának kifizetése alól. Kényszeríteni kell a kormányt annak bevallására, hogy nem teljesítjük kereskedelmi kötelezettségeinket a Szovjetunióval szemben, ezért kapunk kevesebb szovjet gabonát*" — írja a többi között a Daily Worker.

Ha kölcsönösen előnyös hosszúlejáratú kereskedelmi egyezményt ajánlanának a Szovjetuniónak úgy az bizonyára venne angol textilárukat és más dolgokat is, ha hajókat, villamosberendezést és szerszámgépeket is kapna Angliától.

Az angol kormány azonban korlátozza a kereskedelmet a Szovjetunióval Amerika parancsára. Nem a Szovjetunió, hanem mi, angolok szenvedünk keservesen, ha ezen a helyzeten nem változtatnak idejében."

J. V. Sztálin fogadta Szun-Csin-Lin asszonyt és Kuo Mo-Zsot

Moszkva (TASZSZ): Január 13-án J. V. Sztálin beszélgetést folytatott Szun Csin-Lin asszonnyal, a Kínai-Szovjet Baráti Társaság elnökével és Kuo Mo-Zso-val, a Kínai Békebizottság elnökével a Kínai Tudományos Akadémia elnökével.

„Mentsük meg a Rosenberg-házaspárt!"-nap Franciaországban

Páris (MTI) A francia dolgozók kedden „Mentsük meg a Rosenberg-házaspárt!"-nap keretében fokozták erőfeszítéseiket az amerikai osztálybíróság által halálraítélt házaspár megmentése érdekében. A párisi amerikai nagykövetségen egymást követték a párisi kerületek, üzemek és a tömegszervezetek delegációi — amelyek tömeges aláírásokat tartalmazó íveket adtak át. Az ívek aláírói követelik a Rosenberg-házaspár ellen hozott halálos ítélet megváltoztatását. A francia bányászok szakszervezeti szövetsége közvetlenül Truman elnököt hívta fel, hogy részesítse kegyelemben a Rosenberg-házaspárt.

A francia írók és művészek nagy csoportja közös táviratot küldött Truman elnökhöz Rosenbergék érdekében.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS ★

A szilágypusztai állami gazdaságban a fejlődés gátja, a bírálat elnyomása

„A régi és az új, az elhaló és keletkező közötti harc, ez a mi fejlődésünk alapja. Ha nem vesszük észre s nem tárjuk fel nyíltan és becsületesen, ahogyan bolsevikokhoz illik, munkánk fogyatékosságait és hibáit, akkor elzárjuk magunk előtt a fejlődés útját. De mi előre akarunk haladni, a becsületes és forradalmi önbírálatot egyik legfontosabb feladatunkká kell tenni. Enélkül nincs haladás, enélkül nincs fejlődés" — tanítja Sztálin elvtárs.

A szilágypusztai állami gazdaság ebben az évben sem teljesítette azokat a feladatokat, amelyeket dolgozó népünk joggal elvárt tőle. Különösen szembetűnő a gazdaság rossz munkája az őszi mélyszántás és silózás területén. Egyes dolgozók felelőtlensége és nem utolsósorban a beépült ellenség aknamunkája következtében hetente általában két borjú elpusztul, ami veszélyezteti állattenyésztési tervünk teljesítését.

Hogy ezek a hibák és hiányosságok egyáltalán előfordulhattak és előfordulhatnak, felelős a gazdaság pártszervezete is. Ha a pártszervezet helyesen látja el feladatát, ha helyesen valósítja meg a pártellenőrzést, a szilágypusztai állami gazdaság, annak ellenére, hogy az osztályidegen elemek jelentős befolyásra tettek szert a gazdaság életében elkerülhette volna a hibákat és teljesítette volna tervét.

A pártszervezet életét azonban

gúzsba köti az a szellem,

amely számúzi a gazdaságból az elvtársi bírálatot, a hibák bátor feltárását, ami ékét vert a pártszervezet tagjai közé. A bírálat elfojtása — akár nyílt, akár burkolt, akár enyhébb, diplomatikusabb, akár durva formában történik — mindenképpen pártellenes, népellenes cselekedet, amely súlyos károkat okoz. — ezt mutatják a gazdaság „eredményei."

Jelena elvtárs, a gazdaság párttitkára szerint a pártszervezet azért nem tudja ellátni feladatát, mert a kommunisták nem mutatnak példát, nem akarnak fejlődni, nem tanulnak, nem olvasnak és nem bírják a kritikát. Nézzük sorban Jelena elvtárs megállapításait!

„A kommunisták nem mutatnak példát." Jelena elvtárs ezen megállapítása, enyhénszólva nem felel meg a valóságnak és a párttagság teljes nemismerésén, vagy félreismerésén alapszik. A párttagok többsége igenis példát mutat a munkában. Néhány perces gondolkodás után Jelena elvtárs maga is rájött arra, hogy vannak, még pedig szép számmal kommunisták, akiket bátran oda lehet állítani példaképnek a gazdaság dolgozói elé: így például Gertner elvtárs építészeti brigádvezetőt, Hermanszki Péter elvtárs könyvelőt, Török Kálmán elvtárs növénytermesztési brigádvezetőt.

Nem lehet mondani azt sem, hogy a kommunisták nem érzik sajátjuknak a gazdaságot. Az újítások, javaslatok nagy száma, amelyeket éppen a kommunisták nyujtanak be az ellenkezőjét bizonyítják. Hogy egyet említsünk: a darálót, amelyet Jelena elvtárs és Gertner elvtárs együtt terveztek, többezer forint megtakarítást jelent évente.

Azt állítja Jelena elvtárs, hogy a párttagok nem akarnak fejlődni. Hivatkozott is arra, hogy a pártoktatásban részvevők száma 18-ról 10-re csökkent. Kétségtelen, vannak párttagok, mint például Gamos elvtárs, aki nemcsak magánéletében, hanem az oktatásban sem mutat példát, aki szívesebben kártyázik, mint tanul. Ennek ellenére is azt mondhatjuk, hogy a kommunisták többsége rendszeresen képezi magát. Vagy nem ezt mutatja például az, hogy jelenleg is 35 könyvet olvasnak a dolgozók?

A kommunisták fejlődése azonban a tömegszervezetek javuló munkáján is lemérhető. Az a tény, hogy a szakszervezet rendszeresen értékeli a munkaversenyt, amióta Habling elvtárs visszajött az iskoláról, maga is azt mutatja, van fejlődés, csak észre kell venni.

Mi az oka annak, hogy Jelena elvtárs

nem vette észre azt az egészséges magot,

a fejlődésnek azokat a csíráit, amelyekre bátran építhetett volna?

Jelena elvtárs azt mondotta, a párttagok nem bírják a kritikát. Valóban ez a helyzet? Nem.

A januári ünnepélyes tagkönyvkiosztó taggyűlésen Jelena elvtárs titkári referátumában „alaposan megmondotta a magáét" a tagoknak. — Amikor azonban a tagok is el akarták mondani, ami a szívükön feküdt, mikor sorra kezdték kiteregetni a pártvezetőség hibáit — Jelena elvtárs a taggyűlés ünnepélyességére hivatkozva — bezárta a gyűlést.

Nem vitás, a tagság bírálata erősen személyeskedő jelleget öltött, de Sztálin elvtárs arra tanít: hacsak öt százalék igazság van is a bírálatban, azt is meg kell fogadni. Abban pedig, hogy a bírálat a gazdaságban, ennyire elfajult — a párttitkár elvtárs is hibás. Jelena elvtárs sokat és élesen bírál — ami helyes, de ugyanakkor megfeledkezik a dicséretről, pedig az egyik ugyanolyan fontos, mint a másik. Még csak igen kevésszer fordult elő, hogy a dolgozók, a párttagok bírálatát a gazdaság vezetősége, avagy a párttitkár elvtárs részéről alapos, őszinte önkritika követte volna. Annál többször utasította vissza a bírálatot Jelena elvtárs. Még csak igen kevésszer fordult elő, hogy a párttitkár elvtárs a munkában kitűnt dolgozókból tagjelölteket nevelt. De annál több példa van arra, hogy apró-cseprő ügyek miatt hónapokig halasztja a tagfelvételt.

Meg kell állapítani, hogy Jelena elvtárs igen sok tekintetben kiváló munkát végez. Jól látja el munkakörét és nem egy esetben az ő éberségé mentette meg népgazdaságunkat sokezerforintos kártól. Sokkal szebb eredményeket érhetett volna el a pártszervezet, ha Jelena elvtárs nem elszigetelten áll, ha nem idegenítette volna el magától a bírálat el nem fogadásával az elvtársakat.

Mi tehát a feladat?

„Balga hiedelem — mondotta Malenkov elvtárs, — *hogy az alulról jövő bírálat önmagától, spontán módon is kifejlődhet. Az alulról jövő bírálat csak akkor fejlődhet ki és ölthet nagy arányokat, ha mindenki, aki egészséges bírálatot gyakorol, biztos benne, hogy szervezeteink támogatják, hogy a hiányosságokat, amelyekre rámutatott, valóban meg is szüntetik."* A legelső feladat tehát kijavítani azokat a hibákat, amelyekre az elvtársak felhívták a párttitkár elvtárs figyelmét.

Ez azonban még nem elég: Jelena elvtárs feladata, hogy a helyes bíráltra, a hibák bátor feltárására nevelje a dolgozókat, a párttagokat. Ehhez megvan a lehetőség, csak bátran fel kell használnia a ma még csak papíron létező népnevelőket és DISZ-szervezetet.

„Minél szélesebben bontakozik ki az önbírálat és az alulról jövő bírálat — mondotta Malenkov elvtárs, — *annál teljesebben érvényesül majd népünk alkotóereje és energiája, annál erősebben fejlődik és erősödik majd a tömegekben az az érzés, hogy az ország gazdái." Erre pedig a jövőévi terv sikeresebb teljesítéséhez különösen szükség van a szilágypusztai állami gazdaságban.*

Báling József

BÍRÁLATUNK NYOMÁBAN:

„Előkerültek" már a keszüi kulákok, de a harcot ellenük tovább kell fokozni!

A „Dunántúli Napló" november 19-i számában cikket közölt a keszüi tanács munkájáról, a tanácselnök: Kisfarkas Nándor megalkuvó magatartásáról. A cikk megállapította, hogy a községben sorra menteségették a kulákokat, hogy a kulákok „intézményesen" szabotálják az állami rendeleteket, hogy az ellenséges elemeket senki sem vonja felelősségre és így azok egykönnyen kiterjeszthetik befolyásukat a becsületes dolgozó parasztokra is. Bírálatunk megjelenése után néhány nappal, 27-én, a pécsi járási tanács elnöke, G. Nagy Zsigmond elvtárs levelében igazolta cikkünk megállapításait és közölte, hogy a párt parasztpolitikáját megsértő, a rendeleteket semmibevevő, hivatali hatalmával visszaélő Kisfarkas Nándort azonnali hatállyal felfüggesztette és megindította ellene a fegyelmi eljárást.

Mutatkoznak eredmények

A cikk és a levél leközlése óta eltelt hosszabb idő, közel két hónap alatt már számos eredmény mutatkozott Keszüben, mind a tanács munkáját, mind a pártéletet tekintve. A község népe, a járási pártbizottság és járási tanács, valamint a keszüi tanácstagok és párttagok bátran alkalmazzák Malenkov elvtársnak, a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusán elhangzott szavait:

„... az ellenőrzés eredményeinek megfelelően távolítsuk el a rossz, alkalmatlan, elmaradott, lelkiismeretlen funkcionáriusokat, s váltsuk fel őket jobb, alkalmasabb, élenjáró, becsületes emberekkel..."

Malenkov elvtárs útmutatása nyomán már nincs a tanács élén az opportunista Kisfarkas Nándor, már szemináriumot, politikai iskolát sem vezet. A példát nem mutató, a beadásban elmaradt, tehetetlen, népszerűtlen Dobos Mihályné párttitkárt is leváltotta a taggyűlés és helyébe a község fiatal tanítóját, Keszthelyi Lajos elvtársat választották meg.

A kulákok száma is „megszaporodott". Nem becsületes dolgozó parasztokból „csinált" a tanács kulákokat, hanem a volt tanácselnök által mentesített kizsákmányolókat, kupeceket, insaparasztokat kezelik úgy, ahogyan megérdemlik. A két Bernics István, a nagyszájú, agresszív, fenyegetődző özvegy Néma Ferencné idén már nem a Kisfarkas-féle „kedvezmények" és mentességek alapján fizetik adójukat, beadásukat — a dolgozó parasztok terhére — hanem úgy, ahogyan azt a törvény előírja: progresszív kulcs szerint. A többi kulákgyanus személy ügyében a járási tanácstól várja a döntést a község népe. Kelenfi Rudolfné ügyében nem kétséges mi lesz a döntés:

a kulák kulák marad akkor is, ha szétírja földjét.

Az eddigiek szerint a községben a cikk megjelenése után, a tanácselnök leváltásával alapvető változás következett be. A változást nem is lehet tagadni. A felháborodott dolgozók kivetették maguk közül az oda nem illő elemeket és az élet visszatért medrébe. De vajjon megjavult-e a beadás? Nem túlságosan! Vajjon nőtt-e a párttagok, kommunisták harckészsége a községben? Nem észrevehetően! Vajjon növekedett-e a kommunisták példamutatása Keszüben? Egyáltalán nem! Vajjon harcosabb-e a Kisfarkastól megszabadult tanács? Bizony nem! Így hát nem mondhatjuk, hogy a községben beállott változás valóban alapvető fordulat volt. De nézzük részletesen az egyes kérdéseket:

Torolják meg a bírálat elfojtását

A kulákbarát tanácselnök leváltása után, az elkövetett súlyos mulasztások, kötelezettségszegések és visszaélések után is tagja maradt pártunknak. A párttagok ez ellen nem emeltek szót. De az egy Tanczi Jánosné elvtársnő kivételével a párttagok, kommunisták az ellen sem emeltek fel szavukat, hogy a kiebrudalt VB-elnök felesége, Kisfarkas Nándorné egészen „simán", minden felelősségrevonás nélkül megverhetett egy idős asszonyt, Vidákovics elvtársnőt, mert férje „lebukását" neki tudta be. De ha így is lenne: ha valóban Vidákovicsné emelt volna panaszt a terroristikus, kuláksmentő tanácselnök ellen, hát hagyhatnók, hogy a bírálatot a szó szoros értelmében ugyonüssék Keszüben? Hát eltűrhetik-e a község kommunistái, hogy egy dolgozó parasztasszonyt — csupán mert bírált — a nyílt utcán, fényes nappal megverjenek? Vajjon hogyan fejlődik ezek után a községben a bírálati szellem? Vajjon felvetik-e a dolgozók a hibákat, ha látják, hogy bírálatuk után nem részesülnek a párt részéről védelemben?! Keszüben is vannak a pártnak képviselői, Keszüben is dolgozik a pártszervezet és ahogyan a magyar nép rendőrsége megindítja majd Kisfarkasné ellen az eljárást, úgy meg kell indítania a pártszervezetnek is a fegyelmit a párt fegyelem ellen súlyosan vétő Kisfarkas Nándor és felesége ellen — olyan értelemben is, hogy megérdemlik-e a volt tanácselnök és felesége a megtisztelő párttag címet!

Szünjék meg a tanácson az opportunizmus

A tanács sem eléggé harcos. Cikkünk megjelenése után özvegy Néma Ferencné, — aki előzőleg kikergette az elszámoltató bizottság tagjait és szennyes hangon fenyegetődzött — behozott a gyűjtőhelyre hat mázsa kukoricatartozása fejében 28, azaz huszonnyolc kilogrammot. Pedig még van bőven kukoricája. Novemberben még 15 zsák morzsolatlan tengerije hevert a padláson. A tanács azonban nem merette fel a kulákasszonyaz a kukoricát, hogy kiegyenlíttesse vele adósságát. „Kell neki, hiszen szerződéses disznót hizlal..." — mondja a tanács VB-titkára — igen helytelenül, a kulák mellett érvelve. Egyenlítse ki előbb a kulák államunk iránti tartozását, azután hizlaljon az eldugott magból! Ha pedig nem akarja előszedni a „tartalékot", akkor vásárolja meg a takarmányt! A dolgozó parasztokat azonban ne érje hátrány azért, mert özvegy Néma Ferencnének és a többi kulláknak nem néz a tanács eléggé a körmére!

A keszüi tanács dolgozóira tehát még mindig vonatkoznak Rákosi elvtársnak az országgyűlés december 15-i ülésén elmondott szavai:

„Dolgozó parasztságunk búzabeadási kötelezettségét november végéig 99 százalékra teljesítette. Ezzel szemben erősen lemaradt a kulákok teljesítése, ami arra mutat, hogy a tanácsok munkájában még mindig sok a megalkuvás."

Rákosi elvtárs idézett mondásának második része vonatkozik a keszüi tanácsra. Az első részt azonban nem lehetne maradéktalanul alkalmazni a keszüi dolgozó parasztokra. Keszüben ugyanis — annak ellenére, hogy a beadást államunk jelentékeny mértékben mérsékelte — számos dolgozó paraszt nem teljesítette kötelezettségét. Joggal következtetjük ebből, hogy a párttagok példamutatásában hiba van! A pártszervezet négy dolgozó paraszt tagja — Dobos Mihályné, Szondi Pál, Molnár Lajosné és Szalai István — egytől-egyig tartoznak államunknak. Szalai István például még mindig nyolc mázsa búzával adósa a népnek és ez a „példamutatás" átterjedt a pártonkívüli dolgozó parasztok egyrészére is.

Neveljenek új párttagokat

Rákosi elvtárs mondotta pártunk második kongresszusán:

„Fokoznunk kell pártunk elméleti színvonalát, fegyelmét, a példamutatást, az áldozatkészséget, a bátor elszántságot. Hadat kell üzennünk a megalkuvás, a gyáva magatartás minden megnyilvánulásának!"

Keszüben is fokozni kell az újjáválasztott pártvezetőségnek a párttagok példamutatását, harcosságát, áldozatkészségét, fel kell számolnia a már-már meggyökerező megalkuvó szellemet. Ez azonban nem megy gyorsan és nem megy önmagától. A pártszervezet jelenlegi összetételében sem alkalmas arra, hogy alapvető változásokat hozzon létre a falu életében. Négy dolgozó paraszt és 12 alkalmazott — ez a párttagság szociális összetétele. Nyilvánvaló, hogy

a munkában, beadásban, áldozatvállalásban és kötelességteljesítésben élenjáró dolgozó parasztoknak a pártba való bevonásával lehet csak Keszüben tartós, jól megalapozott eredményekre számítani.

Lőrincz István (39 szám), Kelemen Sándor és még lehetne sorolni, hány dolgozó paraszt jár élen a beadásban, munkában. Közülük kell újabb párttagokat nevelni, közülük kell az új tanácselnököt is megválasztani, velük kell megvívni Keszüben az osztályellenség, a kispolgári előítéletek és nézetek elleni harcot, a harcot a több termésért, magasabb hozamért, a dolgozók jobb és szebb életéért, a közös gazdálkodásért.

Ehhez a harchoz pedig adjanak a keszüi pártszervezet és tanács felettes szervei — a járási pártbizottság és járási tanács — több segítséget az eddiginél a község dolgozó népének.

Garami László

KIRE VIGYÁZ SRP ANTAL?

A furcsanevű katona, Srp Antal nagyszülei akkor kerültek hazánkba, pontosabban Pécsre, mikor a pécsi erőmű és villanytelep épült. Srp elvtárs édesanyja akkoriban még csak négy éves volt és akkor csak szülei, hamarosan megbarátkozott az új környezettel, az új pajtásokkal, az új nyelvvel — egyszóval az új hazával. Fia Srp Antal már csak neve után tudja, hogy ősei valaha a cseh hegyekben éltek, hogy rokonai talán még most is ott dolgoznak.

Srp elvtárs most katona, méghozzá nem is akármilyen. A jók között is legjobb, azért lett tisztiiskolás. — Nem váratlan új dolog ez, hogy tiszt lesz belőle.

— *Négy évvel ezelőtt, — mikor a bányában, Széchenyi-aknán dolgoztam. — már gondoltam rá, hogy jelentkezem a Kossuth-akadémiára...* — a meg nem valósult terv után egy sóhaj is száll. — *Ha jelentkezem, akkor ma már tiszt vagyok!*

De sebaj, ha később is, de így is tiszt lesz Srp elvtárs. A régi vágy tehát végül valóra válik. Régi vágy... Mert hiszen nem csak négy évvel ezelőtt gondolt ő arra, hogy katona, tiszt lesz, hanem még előbb is. De hiába faggatják: *„Talán már gyerekkorodban is a kard, meg puska után kéretődzött?"* — a fiú el bizonytalan:

— *Hát hiába gondolt volna rá az ember akkor... Nem belőlünk lettek annakidején, az én gyerekkoromban a tiszteki*

Ez viszont igaz. Srpné a Sterk-féle cementgyárban dolgozott. Tüdeje megszenvedte a port, mellhártyája enőtt, ő maga megrokkant, de mit törődött Sterk úr egy munkással? Különösen egy nővel! Még panaszkodnia sem lehetett, mert hamarosan megmutatták az „elégedetlenek-nek" a kaput. A kis Anti csak hat iskolát végzett, hat elemit, azt is úgy-ahogy, hiszen cipő nélkül hogyan járt volna télen a „suliba"?! Otthon a hideg szobában ülve talán csak legszínesebb álmában képzelte magát katonának vagy tisztnek, aki nagyot suhint azokra, akik édesanyja betegségét okozzák: az urakra.

A felszabadulás után már családfenntartó volt Srp elvtárs. Dolgozott a bányában, jó fizetést is kapott. Erre az időre szívesen emlékszik vissza, nem úgy, mint az azelőttire.

— *Napról-napra szebb lett az életünk. Vágtunk disznót, jutott cipőre, ruhára is, könnyebbé vált az élet...*

De nem csak Srp Antalnak változott meg és szépül napról-napra az élete. Mikor újév előtt szabadságon volt, felkereste unokabátyját, Srp Emil bácsit. Unokabátyja már nem Erzsébet-telepen lakott ekkor, hanem Ujmeszesen. A nemrég elkészült bányászházak egyikében kapott szép, minden kényelemmel felszerelt lakást.

— *Új lakás, új bútor...* — csodálkozott belépésekor Srp Antal, mert rokonai vagy 7000 forintért új berendezést is vásároltak.

— Dehát telik is egy sztahánovistának.

— *Téged is szépen felruháztak* — nézett végig tisztiiskolás új szép ruhába öltözött öccsén Srp Emil. — *De azt hiszem, jobb lett volna, ha katonáskodás helyett inkább anyádra vigyázol!*

Nem szólt erre Srp elvtárs egyetlen szót sem. Arról beszélt, hogy hogyan segítik a tisztiiskolások a bányászokat. Mert mióta tisztiiskolás növendék, kétszer járt a bányában: egyszer István-, máskor Ferenc-aknán. Különösen az utóbbira emlékszik szívesen:

— *Milyen szép volt... Mikor kijöttünk, az üttörőzenekar felköszöntött bennünket, a bányászokkal együtt: első lett az akna. Így került rá a Béke-akna cím is... Igaz, hogy megdolgoztunk érte lenn becsülettel. István-aknán 25 csillét „kautoltam", Ferenc-aknán pedig csőszerelő voltam. Mondhatom, nem pihentem...*

Azt már azután kérdezni sem szabad, hogy szívesen jelentkezett-e a bányászokat segítő osztag tagjai közé. Ilyenkor bizony haragosan válaszol:

— *Hát hogyne mentem volna szívesen! Mikor én bányász voltam, nekem is jólesett, ha jöttek a tisztiiskolások segíteni!...*

Nincs olyan hosszú szabadság, melynek vége ne szakadna. Így vége lett Srp Antal elvtárs szabadságának is. Megkezdődött a napi tanulás a gyakorlat, a fegyverkarbantartás. Ez utóbbinál míg jár a kéz, szabadon forognak a gondolatok a fejében. Né ha még arra is gondol Srp elvtárs, miközben a puskavesszővel tisztára húzza fegyvercsövét, hogy mennyire nincs igaza rokonának, Srp Emilnek:

— *Hiszen ha az anyám mellett jennék — csak reá vigyáznék. Így meg vigyázok rá, Emilékre, a mezesi új bányászlakásokra, az egész országra. Hiszen a néphadsereg katonája vagyok!*

Az Srp elvtárs, az a javából. És ha arra kerülne sor, nem habozna, hogy valóraváltsa gyermekkori álmát: fejére sujtson annak, aki a nép nyakára újra igát akar rakni!

A MÉLYSZÁNTÁS HIREI

Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén többek között ezeket mondotta: *„A növénytermelésben a hozam emelésének a kulcsa: az alapvető agrotechnikai rendszabályok következetes megvalósítása, valamint a talajerő fokozása."*

Ennek a szellemében dolgozik

a somogyhárságyi Rákóczi

Les típusú csoport tagsága. Nagy gondot fordítanak az őszi mélyszántás elvégzésére. Az elmúlt gazdasági évben is, ahol korán és jól elvégezték a mélyszántást, jóval többet tudtak termelni. A jó talajmunkának eredménye, hogy búzából hét mázsát takarítottak be holdanként, amíg a helytelen talajelőkészítéssel a szomszédok csak négy mázsát tudtak betakarítani. Az őszi mélyszántásba vetett gyapotból is három mázsás átlagot értek el és így a három holdról betakarított gyapot 13 000 forintot jövedelmezett a csoportnak.

A csoport tagjai a mult évi tapasztalatokat vették figyelembe és ezért tartják fontosnak az őszi mélyszántás elvégzését. Szorgalmas munkájuk eredménye, hogy november 15-re befejezték az őszi mélyszántást. Jó munkájuk ebben az évben is a magasabb termáseredményekben jelentkezik.

Felsőszentmárton község

délszláv nyelvű dolgozó parasztjai úgy szervezték meg az őszi mélyszántást, hogy azok a dolgozó parasztok, akiknek fogatuk van és befejezték a szántást, odamentek segíteni, ahol fogat hiányában nem tudtak hozzákezdeni a mélyszántáshoz. A népnevelők és a mezőgazdasági állandóbizottság tagjai elmennek minden dolgozó paraszthoz és megnézik, hogy a fogatok mit dolgoznak. Mozgósítanak minden ráérő fogatot a még visszalévő mélyszántás befejezésére.

A népnevelők elmondják a lemaradt dolgozó parasztoknak, hogy a több termelést csak úgy tudják biztosítani, ha lelkiismeretesen elvégzik a talajmunkákat. Példaképül állítják a termelőszövetkezeteket ahol a mult évben őszi mélyszántásba vetették a tavaszi búzát és 11 mázsát termeltek holdanként.

A helyes szervezésnek és a jó felvilágosító munkának eredménye, hogy eddig 90 százalékra teljesítették tervüket. Most sem találni a községben egy fogatot, amelyik tétlenül állna az istállóban. Kint dolgoznak a határban, a mélyszántást végzik. Ezen a héten már jelentheti a felsőszentmártoni dolgozó parasztok a járási tanácsnak, hogy befejezték az őszi mélyszántást.

Súlyosan lemaradt

A bólyi Kossuth termelőszövetkezet január 8-án befejezte az őszi mélyszántást. Összesen 1240 holdat — ebből 500 holdat előhántós ekével — szántottak meg traktorral és lófogattal.

A szajki Úttörő és a majsi Táncsics termelőszövetkezet. Az őszi mélyszántási tervüket csak 45 százalékra teljesítették. Ennek egyik oka, hogy a bólyi gépállomás traktorai „emberhiány" miatt állnak. A másik ok az, hogy a csoport vezetősége nem mozgósítja a fogatokat a szántás befejezésére.

Helyes volna, ha ezek a termelőszövetkezetek követnék a bólyi Kossuth tsz példáját és mozgósítanák a fogatokat a szántás befejezésére és biztosítanának traktorvezetőket a csoport tagjai közül az álló traktorokra. Ellenkező esetben nem tudják pótolni lemaradásukat.

A fazekasbodai Uj Remény

termelőszövetkezetben már három hónapja négy traktor van a pécsváradi gépállomásról. De ennek ellenére mindössze 45 százalékra teljesítették a csoport mélyszántási tervét. Az elmaradás, a lassu munka oka, hogy a traktoristák déli 12 órakor indulnak munkára, de sokszor előfordul, hogy kijelentik: „nem érdemes kimenni mert mindjárt este van."

Nem is csoda, hogy a traktoristák ilyen felelőtlenül végzik a munkájukat, ha a vezetőség egyes tagjai is azon a véleményen vannak, hogy „nem lehet szántani, mert vizes a föld."

Nem jobb a helyzet Geresden sem, ahol ugyancsak két traktor áll tétlenül. A traktoristák amikor rossz az idő nem dolgoznak, amikor pedig jó idő van, szabadságra mennek. Ez a tétlenség az oka annak, hogy a geresdiek is csak 40 százalékra tudták teljesiteni mélyszántási tervüket.

Helyes lenne, ha a pécsváradi gépállomás vezetői rendszeresen ellenőriznék a traktoristák munkáját és fegyelemre szoktatnák a hanyag, feladatukat semmibe vevő traktoristákat.

Az ifjú sportolók nevelése

Irta: P. Csuhanov

A Nagy Honvédő Háború előtt kezdtem edzéssel foglalkozni. Azóta sok jó sportolót készítettem elő, főleg azonban fiatalokat. A 2. számú Ivovi Ifjúsági Sportiskola növendékei közül sokan köztársasági csúcstartók az iskolások között. Szocialista vállalásom teljesítve, az utóbbi időben 26 megyei csúcstartót készítettem elő — a különböző atlétikai ágakban.

Hogy sikerült mindezt elérnem?

Mielőtt a Ifjúsági Sportiskolába a felvételek megtörténnének, gyakran tartok előadásokat és beszélgetéseket a középiskolák tanulóival, a testnevelés és sport jelentőségéről és arról, hogy országunkban nagy vezetőink Lenin és Sztálin milyen nagy fontosságot tulajdonítanak ennek az ügynek. Az összegyűltek előtt gyakran fellépnek tanítványaim is, akik már minősített sportolók. A beszélgetések után rendszerint nem lehet megszabadulni — a sportiskolába beiratkozni kívánók tömegétől.

Az ifjak és a lányok kiválasztásánál segítségemre vannak a középiskolai tanulók, velük állandó kapcsolatot tartok és tanácskozom velük. Gyakran ők ajánlják nekem a legtehetségesebb gyermekeket.

Amikor a csoport már készen kiegészítve áll, elmondom, hogy milyennek kell lenni a szovjet sportembereknek és hogy milyen gyakorlati feladatok állnak az atlétikai szakosztály tagjai előtt.

Minden foglalkozás végén rendszeresen beszélgetünk országunk és külföldi napi eseményeiről. Azonkívül megünnepeljük országunk életének jelentősebb napjait s azok tiszteletére versenyeket és sportestéket rendezünk. Minden iskolai évnegyed befejezésével a hallgatók kötelesek nekem elhozni — iskolai előmeneteli táblázatukat, értesítőket. Figyelmesen átvizsgálom azokat és az egyes tárgyuk osztályozását beírom a naplómba. Ezek az osztályozások tájékoztatásul szolgálnak nekem ahhoz, hogy egyénileg hogy foglalkozzam minden egyes tanulómmal. Ha észreveszem, hogy az egyik tanulóm valamelyik általános műveltséget nyujtó tárgyból elmaradt, azonnal megteszem a szükséges intézkedéseket: esetleg az edzési megterhelést lejebb szállítom, vagy pedig a tanulót teljesen felmentem a foglalkozás alól. Szem előtt tartom a sportolók etikai viselkedésének kérdését. Vannak olyan esetek is, amikor a beszélgetés nem használ. Ilyen esetekben a sportoló rossz magatartásának a megtárgyalását a tanulók gyűlése elé viszem. A tanulók szigorú kritikával illetik a vétkezőt.

Az edző sikeres nevelő munkájához nagyban hozzájárulnak a szülőkkel való kapcsolatok. Én gyakran látogatom meg tanítványaimnak született. Megismerkedtem itt növen dékem jellemének sajátosságaival, tanácskozást folytatok, hogy miként lehet rá hatással lenni. Vannak esetek, mikor a szülők sincsenek megelégedve azzal, hogy gyermekük a sportiskolába jár, sőt még el is tiltják annak látogatásától.

Minek az én Vityámnak sportiskolában tanulni? Mondta nekem egyszer az egyik anya. Fiam úgyis sovány, gyenge, elég neki a középiskolában tanulni.

Figyelmesen meghallgattam az anyát, azután beszéltem neki a sport jelentőségéről, az emberek egészségének megerősödéséről és erre konkrét példákkal mutattam rá. Most ennek az anyának a fia nálam van az iskolában, testileg láthatólag megerősödött, megnőtt, kifejlődött. Nagy figyelmet fordítok a gyermekek felelősségérzetének, fegyelmezettségének a nevelésére. Ezeket a tulajdonságokat nem lehet egyszerre beoltani. Ehhez nagy és állhatatos pedagógiai tevékenység kell az edző részéről. A fegyelmezettség nevelése azzal kezdődik, hogy nem engedek a foglalkozáshoz egyetlen egy tanulót sem, aki akár egy pár percel is elkésett. Azonkívül megkövetelem iskolánk belső rendjének szigorú megtartását. A fegyelemnek, a belső rendnek legkisebb megsértéséért is a közösség gyűlése előtt számot kell adni.

Amikor a növendékkel beszélgetek, mindig igyekszem beléjük oltani a munkaszeretetet, a bajtársak iránti tiszteletet és tanítgatom őket egyik, vagy másik gyakorlat szakfortélyának tökéletes elsajátítására. Ebben a munkában nekem a sportirodalom, a film és legjobb atlétáinknak fellépései segítenek. Nagyon gyakran csoportosan nézünk meg oktató-sportfilmeket, a sportlétesítmény leadótermében. A mozilátogatás után megtárgyaljuk közösen a látottakat.

Az ideológiai nevelő munkában nagy helyet foglal el a város történelmi nevezetességi helyeinek meglátogatása, népszerű előadásoknak meghallgatása, stb. Nem szabad megengedni, hogy az edző munkáját apolitikusan végezze.

Én mindezt nagyon jól megértve rendszeresen dolgozom képzettségem továbbfejlesztésén, állhatatosan szélesítem látókörömet, de mindenek előtt igyekszem politikai ismereteimet bővíteni. Egy ideig otthon egyedül képeztem magam, majd beiratkoztam az egyetemre — a marxizmus-leninizmus esti tanfolyamára. A marxista-leninista tudomány részemre az alkotó, lelkesítő munkának a forrása és az oktató nevelési folyamat megszervezésének az irányítója.

★ **Jóslataink a vasárnapi Totóra.** Bp. Honvéd—Bp. Dózsa 1, x. — Csepel—Bp. Vasas 1, 1. — Bp. Haladás—Bp. Kinizsi 2, 1. — Vörös Meteor—TF. Haladás 1, 1. — Bp. Építők—Kistex x, 2. — Elektromos—TUKER 1, 2. — Gázművek—Bp. Honvéd 1, 1. — Bp. Kinizsi—Bp. Lokomotiv 1, 2. — Bp. Postás—Keltex 1, 1. — Vörös Meteor—Pamuttextil 1, 1. — Bp. Kinizsi—Bp. Építők 1, 1. — Bp. Postás—Vörös Meteor 1, x. — A pótmérkőzések esélyesei: Magyar Posztó, Csepel, Diósgyőri Vasas és Miskolci Lokomotiv.

★ **A városi férfi és női felnőtt asztalitenisz bajnokságok nevezési határidejét meghosszabbították. Nevezéseket péntek este** 6 óráig fogad el a VTSB. A versenyt szombaton, vasárnap rendezik meg a Nagy Lajos gimnáziumban, a Társadalmi Szövetség értesíti a szakosztályok vezetőit, hogy pénteken 6 órára a VTSB helyiségében jelenjenek meg, mivel a sportkörökből ifjúsági játékosokat is meghívnak a versenyre és azok neveit ott fogják közölni a szakosztályvezetőkkel.

Vidákovics Antal idén sem marad adósa államunknak

Estefelé járt már az idő. Mint minden községben, Nagykozáron is eteléshez készültek a dolgozó parasztok, ki szecskát vágott, mások a takarmányt készítették, akik pedig korábban kezdték az esti munkát, már a szecskát keverték.

Vidákovics Antal nagykozári délszláv dolgozó paraszt vödörrel kezében indul a pajta felé, meglocsolja az apróra vágott szecskát, majd korpát hint rá. Báránybőr téli sarkáját feljebb tolja a homlokáról.

Valami eszébe jutott!

Igen a felesége vacsorához tisztított néhány téliretket és annak a héját is a takarmányra kell szórni. Csak nem dobja ki a trágyára? Vidákovics Antal annál jobban gondját viseli az állatoknak, hogy ilyenről megfeledkezzen.

A négy és fél hold földhöz két tehene és két növendékállata van. Ugy vigyáz rájuk, mint a szemefényére. Ha valaki beszél Vidákovics Antallal, ezeket mondja:

— *Nem panaszkodhatunk* — válaszol, — *dolgozunk, elvégezzük rendesen a munkát... csak egészség legyen... Az meg van, pedig már a 67. telet taposom* — majd hozzáfűzi: — *És nem kellett volna ez a rossz esztendő, ami volt.*

Vidákovics Antalra nem panaszkodik senki Nagykozáron. Tisztelik becsületes embernek ismerik. Ennek meg is van az alapja. Vidákovics Antal büszkén mutogatja a beadási könyvecskéjét, mert nem adósa semmivel sem az államnak. A jó gazda gondosságával művelte a földet és

az aszályos esztendő ellenére

is jóval magasabb átlagtermést ért el mindenből, mint a község többi dolgozó parasztja. Alaposan istrágyázta a búzaföldet, árpa alá, burgonya és kukorica alá is trágyázott. Ennek eredménye, hogy 1700 négyszögölről 12 mázsa 70 kiló búzát takarított be, fél hold földje öt mázsa árpatermést adott, a 300 négyszögöl területen pedig 30 zsák burgonya termett. Jutott ebből mindenre. Teljesítve van a beadási kötelezettség, megvan a kenyér és biztosítva van a vetőmag is. Ez fontos, hisz csak úgy várhat termést, ha már most készül a tavaszi munkákra, biztosítja a vetőmagot. Jól tudja ezt Vidákovics Antal is és azért gondoskodik időben a tavaszi munkákról.

A trágyát minden héten locsolja trágyalével és azt várja, hogy javuljon az út — azonnal megkezdi a trágya kihordását. Már tervbe vette, hogy azokat a földeket trágyázza, amelyikre tavaly nem jutott. Amibe bükkönyt vetett tavaly, azt istrágyázta, még van annyi tápanyag a földben, hogy az idei búzatermés is jól fog fizetni. Nem is lenne jó, ha ismét trágyázná azt a földet is, amit tavaly betrágyázott, mert kiégne belőle a növény. A kalászosokat most mind a bükkönyhelyére vetti el. Igy idén csak a burgonya és a bükköny alá hord trágyát.

— *A bükkönyt is le kell trágyázni, sok takarmány kell. Itt van négy állat és én szeretem jól tartani őket, mert csak úgy van haszon. Most 18 liter tejet fejek naponta a két tehéntől és jó erőben vannak a tehenek. Jöjjön csak, nézze meg! En mindig exportra adom el az állatokat, most is már kérte a vállalat.*

Dicsekvésnek tűnik először, mikor ezeket hallja valaki Vidákovics Antaltól. De nem dicsekvés, nem fecsegés ez. A boldogabb élet, az öröm ösztönzi arra, hogy ilyenekről beszéljen.

Azért készül már most a tavaszi munkákra, hogy jövőre se maradjon le a beadási terv teljesítésével, hogy többet termeljen, többet tudjon adni a hazának, hogy még szebbé tegye életünket. Azért adott le öt kiló 80 deka baromfit már most az 1953-as évre, mert idén sem akar szégyenben maradni a beadással, tudja, hogy ez törvény és egyben becsület kérdése is.

Azt a dolgozó parasztot tisztelik

a községben, aki példát mutat minden munkában, de ujjal mutogatnak arra, aki hanyagul, semmibe sem veszi a dolgozó nép által hozott törvényeket. Vidákovics Antalra bizonyára nem fognak ujjal mutogatni, ő az elsők között tesz eleget beadásának ebben az évben is. És ezt várja el államunk minden becsületes nagykozári dolgozó parasztjától.

A gyors siló elkészítésének módja

A keresztespusztai állami gazdaság dolgozói vállalást tettek, hogy a meglévő búzaszalmát is felhasználják az állatok takarmányozására azzal, hogy alkalmazzák a gyors silózási módszert. Ugy készítik el a takarmányt, hogy az abraktakarmány csökkentése mellett az állatokat megfelelő kondicióban teleltessék át. Jelenleg 40 fejőstehenet etetnek gyors-silózott takarmánnyal.

A takarmányt a következőképpen készítik: A földbeásott gödörbe (ez lehet négyszögletes, vagy beépített betonárok) egy mázsa szecskázott szalmát tesznek és ezt 150 liter forróvízzel öntik le, amelyhez hozzáadnak öt liter melaszt. Ugyanehhez a mennyiséghez két kiló takarmánysót kevernek. Igy rétegenként ugyanezt az eljárást végzik addig, amíg egy napra szükséges takarmányszükségletet biztosítani tudják. Az elkészített mennyiséget deszkával fedik le és utána lenyomatják.

Naponta egy számosállatra öt kiló gyors-silót adnak és ezt pótolják öt kiló silóval. Darabonként fél kiló korpát szórnak rá és így etetik. Ezenkívül még kapnak három kiló réti szénát, 15 kiló keményítőgyári moslékot. Azokban a gazdaságokban, ahol keményítőgyári moslék nincs, ott öt kiló silóhelyett, 15 kiló silót kell adni és a fél kiló korpa helyett egy kiló korpát kell szórni a takarmányra számosállatonként.

A keresztespusztai állami gazdaságban január 9-én bemutatót tartottak az állami gazdaságok vezetőinek, hogy hazatérve, ők is alkalmazzák módszerüket, használják fel a búza szalmát az állatok takarmányozására.

Kardos Pál
szakmai propagandista.

Rövidesen kijelölik a törzsállattenyésztő termelőszövetkezeteket

Az állattenyésztés és takarmánytermelés fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat értelmében még a mult év végén létesített állami állattenyésztő állomások a szervezési munka befejezése után mindenütt feladatuk megoldásához láttak. — Egyik legfontosabb feladatuk, hogy a termelőszövetkezeteket állattenyésztésük fejlesztésében minden eszközzel támogassák. A párt- és kormányhatározat előírja azt is, hogy az állattenyésztésben élenjáró termelőszövetkezetekben törzstenyészeteket kell létesíteni. Ezekből a törzstenyészetekből látják el majd jóminőségű apa- és anyaállatokkal a többi termelőszövetkezetet.

Az állami állattenyésztő állomások mintegy harminc termelőszövetkezet állatállományának törzstenyészetté nyilvánítására tettek javaslatot. A javaslatok alapján a közeli napokban megtörténik a törzstenyésztő termelőszövetkezetek kijelölése.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány „Petőfi"-bérlet (délután fél 4 órakor), Szelvénybérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Vihar (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Vihar (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Afrikában történt (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS:

A November 7 kultúrotthonban az két Ady Endre művéből, a pécsi írócsoport és a pécsi Nemzeti Színház művészeinek közreműködésével (6 órakor)

KIÁLLITÁS:

November 7 kultúrotthonban: Világítástechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

★

Pénteken a November 7 kultúrotthonban a pécsi írócsoport nyilvános vitát rendez (Kezdete este 7 órakor)

GYORS- és gépírónőket azonnali belépésre keres (lakást biztosít) a Beremendi Cement és Mészművek.

IPARENGEDÉLLYEL rendelkező kovácsmestert. Hideg és meleg gumijavításhoz értő szakembert iparengedély l rendelkezőt, lehet nő is. Cipész szakmában jó felsőrészkészítőt iparengedéllyel rendelkezőt. Szövetkezetünkbe felveszünk. Kom.oi Általános Kisipari Termelő Szövetkezet. (32)

Párthírek

Értesítjük alapszervezeteinket, hogy január 15-én délután 6 órakor a SZOT székház nagytermében a központi előadóiroda tagja előadást tart. Az előadás címe Sztálin elvtárs: „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban — a marxista-leninista elmélet kimagasló alkotása". Az előadáson vegyenek részt a függetlenített pártfunkcionáriusok, káderképző és alsófokú oktatás propagandistái, propagandista szemináriumvezetők, a kéthónapos esti iskola hallgatói, alapszervezeti párttitkárok és vezetőségi tagok, állami, gazdasági és tömegszervezeti vezetők.

★

Értesítjük a párttörténet és a politikai gazdaságtan II. évfolyamának tanuló elvtársakat, hogy részükre a konferenciát az alább felsorolt időben és helyen tartjuk.

Január 17-én délelőtt 8 órakor lesz Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Január 17-én, délután két órakor lesz Jáhn Vilmos elvtárs konferenciája a Szakszervezetek Megyetanácsa 13-as termében, Gungl Ferenc elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében, Végh László elvtárs konferenciája a KIOSZ adóközösségi szobájában, Légrádi János elvtárs konferenciája a megyei oktatási osztály tanácstermében és Papp János elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Január 19-én délelőtt 8 órakor lesz Kászon József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében és Nemeskéri László elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza tanulószobájában.

Január 19-én, d. u. két órakor lesz Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét, hogy a megjelenés kötelező.

Megyei Pártbizottság agit. prop. osztálya.

★

Értesítjük a párttörténet I. évfolyam propagandistáit, hogy részükre 16-án, pénteken délután két órakor prop. konferenciát tartunk: „A Szovjetunió Kommunista Pártja a kommunista és munkáspártok példaképe" c. anyagból a Pártoktatás Házában. Kérjük a propagandista elvtársakat, gondosan tanulmányozzák az anyagot és pontosan jelenjenek meg a foglalkozáson.

Pécsi pártbizottság agit. prop. osztály.

FÉLNAPI elfoglaltságra egy bejárónőt keresek Deák. Légszeszgyár-u. 24. II. em.

CSALÁDI házzal rendelkező, idősebb személyt eltartanának. Ajánlatot „Családtag" jeligére a kiadóba. 140

RÁDIÓ zenegép 4+2-es olcsón eladó. Józsefu. 42., délelőtt 8-tól. 152

HIREK

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 15

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5, telefon: 29-81, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Lóránt. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás csütörtök estig: Felhősebb idő, többfelé havazás. Mérsékelt északkeleti-keleti szél. A hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: csütörtök reggel mínusz 2—mínusz 5, délben mínusz 2—plusz 1 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 16-án, csütörtökön négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Pécsbányatelepi kirendeltségen csütörtök délután 4—6 óráig Nemes Jánosné és Havas István, a tanácsháza félemelet 23-ban 6—7 óráig Horváth Gyuláné és Pető János tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Halálozás:** özv. Török Károlyné temetése csütörtökön 1 órakor.

Bonnyár Vilmosné temetése pénteken fél 2 órakor.

CSEPEL autószerelésben jártas szerelőket, villanyszerelőket azonnali belépésre alkalmaz a Komlói Építési Vállalat.

PÉCSI Vendéglátó Vállalat vevőankétja. A Pécsi Vendéglátó Vállalat az alább felsorolt időben és üzemrészeiben a fogyasztók legszélesebbkörü bevonásával vevő-ankétot tart. Ezeken az ankétokon kikérjük a fogyasztóink véleményét és építő bírálatát étel- és italféleségeink minőségétől kezdve dolgozóink kiszolgálásáig. Az elhangzó hozzászólások és javaslatok hozzásegítik vállalatunkat ahhoz, hogy a fennálló hibákat kiküszöbölhessük. I. Büffé január 16-án 18 órakor. Hullám vendéglő január 16-án 21 órakor. II. Büffé január 17-én 18 órakor. Bőke étterem január 17-én 21 órakor. III. Büffé január 19-én 19 órakor. Éva cukrászda január 19-én 18 órakor. 30

BORSEPRŐT és gyümölcsecetet átvesz minden mennyiségben Gyümölcsszeszipari Vállalat minden szombaton 8—13 óráig. Felsőmalom-u. 25. 37

IUKACS szűcsmester Kossuth-utca 11. sz. alól Teréz-u. 3. szám alá költözött.

RÁDIÓ zenegép 4+2-es olcsón eladó. József u. 42., délelőtt 8-tól.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs Perczel-u 2. — Telefon 13-32 és 19-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Sziksa Nyomda Pécs Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1953 JANUÁR 16

A MAI SZÁMBAN:

A sztálini választókerületben a villamosberendezések gyárának dolgozói nagy lelkesedéssel J. V. Sztálin elvtársat jelölték küldöttüknek a moszkvai területi szovjetbe (2. o.) — A kolhozvezetés módszere (2. o.) — A politikai munka segítségével javítsák meg a tag- és tagjelöltfelvételt a Sopiana Gépgyárban (3. o.) — Fordítsanak nagyobb gondot tanácsaink a begyűjtés helyes megszervezésére (3. o.) — A dolgozó parasztok kétféle élete (4. o.)

A pártellenőrzés elmélyítésével az első negyedévi terv teljesítéséért

Ötéves tervünk hatalmas feladatai az összes pártszervezetektől megkívánják, hogy állandóan emeljék a gazdaság irányításának színvonalát, tovább fokozzák a pártszervezési és politikai munkát, vagyis megjavítsák a pártellenőrzést. Sztálin elvtárs azt tanítja: „A gazdasági sikerek, azok tartóssága és maradandósága teljesen a pártszervezeti és pártpolitikai munka sikereitől függnek." A politikai és gazdasági munka helyes összekapcsolása ötéves tervünk teljesítésének záloga.

„Aki gyakorlati munkánkban el akarja választani a gazdaságot a politikától, aki a gazdasági munkát a politikai munka csökkentése árán akarja fokozni, vagy fordítva, a politikai munkát a gazdasági munka árán — az feltétlenül zsákutcába kerül — mondotta Sztálin elvtárs. — El kell sajátítani a gazdasági szervek bolsevik vezetésének módszerét, ez pedig abban áll, hogy rendszeresen segítjük ezeket a szerveket, rendszeresen erősítjük őket és nem e szervek megkerülésével, hanem rajtuk keresztül vezetjük a gazdaságot."

Üzemi pártszervezeteink legfontosabb feladata, az üzemi pártmunka célja tehát az, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel előmozdítsák az 1953-as tervév első negyedévi előirányzatának teljesítését.

Pártszervezeteink munkája azonban csak úgy lehet sikeres, csak úgy irányíthatják vezethetik helyesen kollektívájukat, csak úgy vállalhatnak teljes felelősséget az üzem munkájáért, ha minden a termeléssel kapcsolatos ügyben tájékozottak. — Párttitkáraink általában szoros kapcsolatot tartanak fenn vállalatuk vezetőivel. Legtöbb helyen ma már nem elégednek meg azzal, hogy az igazgató elvtárssal havonta egyszer beszámoltatják, hanem mint például a Sopianában, a Bőrgyár IV. alapszervezetében naponta megvitatják a felmerült nehézségeket. Korántsem mondhatjuk azonban, hogy minden rendben van ezen a téren. Mucsi elvtárs alapszervi párttitkár a Porcelángyárban csak akkor beszél a műszaki vezetővel, ha az felkeresi valamilyen problémával. Széchenyi-aknán is megelégednek a havi egyszeri beszámoltatással. Nem vitás, hogy ezekben az üzemekben a pártszervezet nem adhatja meg a maximális segítséget a tervek teljesítéséhez.

Az üzem pártellenőrzésének egyik legfontosabb, leghatékonyabb és legelterjedtebb módszere, az üzemi kérdéseknek termelési és párttaggyűléseken való megvitatása. A termelés kérdéseinek a termelési értekezleteken és taggyűléseken való megvitatásának jelentősége abban rejlik, hogy felhívja ezekre a kérdésekre a pártszervezet, illetve a dolgozók kollektívájának figyelmét, a dolgozókban erősíti a felelősségérzetet a rájuk bízott feladat teljesítéséért, növeli aktivitásukat. A Sopianában például az idei tervismertető értekezleten Krouman elvtárs öt javaslatot tett; egy-egy javaslatának megvalósítása évi 25—30 ezer forint megtakarítást jelent. A Dohánygyárban Jóó Sámuel elvtárs újításának értéke 19 ezer forint. A példák százait sorolhatnánk fel csupán a pécsi üzemekből, ami mutatja: ahol nyíltan, a gyár egész kollektívájának bevonásával vitatják meg a feladatokat, ott a dolgozók felelősségérzete, aktivitása a terv teljesítésében megnő. Éppen ezért pártszervezeteinknek fokozottabb gondot kell fordítaniok arra, hogy a dolgozók minél jobban megismerjék feladataikat a gyár tervének teljesítésében. Erre fel kell használni a taggyűléseket is. Nem eshetünk azonban át a ló másik oldalára sem ahogy például Széchenyi-aknán történt, hogy a taggyűlés csupán termelési kérdésekkel foglalkozzék. Pártszervezeteink vezetőinek feladata, hogy politikai tartalommal töltsék meg ezeket a gyűléseket, és értekezleteket; használják fel ezeket a tömegek mozgósítására, a termelés további növelésére.

A pártellenőrzésnek az a célja, hogy minden párt- és kormányhatározatot teljesítsünk. Világos, hogy ezt nem érhetjük el csak felülről történő ellenőrzéssel, bármilyen jó is ennek az ellenőrzésnek a megszervezése. Csak akkor tudjuk feltárni a fogyatékosságokat és hibákat és megjelölni kiküszöbölésük útját, ha a felülről és alulról történő ellenőrzést helyesen társítjuk, ha maga a tömeg ellenőrzi vezetőit.

Pártszervezeteink feladata az, hogy példamutatásra neveljék tagjaikat. Ezen a téren jelentős eredményeket értünk el: Horváth István (18) Széchenyi-aknai vájár átlagosan 140—150, Farkas József (6) ugyancsak Széchenyi-aknai vájár 150—160 százalékra teljesíti tervét. Selmeczi Lajos, Körmendi Győző, a Sopianából, Kelemen József, Gyergyáknó és Kovácsné a Dohánygyárból szintén rendszeresen túlteljesítik tervüket.

A helyesen megszervezett pártellenőrzés ereje és jelentősége abban rejlik, hogy a dolgozók aktivájának támogatására és kezdeményezésére támaszkodik. Pártszervezeteinknek arra kell törekedniök, hogy párttagjaink példája minél több dolgozót mozgósítson az üzem feladatainak megoldására, a nehézségek legyőzésére. Ezt lehetővé teszik a pártcsoportok és a népnevelőhálózat tervszerű irányítása.

Pártcsoportjaink jelentős része helyesen látja el feladatát a termelési tervek teljesítésére, az önköltségcsökkentésre, a fegyelem megszilárdítására való mozgósításban.

A Porcelángyár korongosműhelyében az utóbbi időben rohamosan nőtt a selejt. A műszaki vezetők egyedül tehetetlenül álltak e jelenséggel szemben, a párthoz fordultak segítségért. Fábri elvtárs pártcsoportbizalmi összehívta a pártcsoportot. Az értekezleten Szabadella elvtárs műszaki vezető is résztvett. A tapasztalt munkások ott a helyszínen bizonyították be, hogy nem objektív nehézségek hanem figyelmetlenség és kapkodás okozza a selejtet. Mindjárt a megoldás módját is kidolgozták. Az idősebb szakmunkások vállalták, hogy állandóan ellenőrzik és tanácsaikkal segítik a fiatalokat.

A Bőrgyár karbantartó üzemrészében az elmúlt év végén elharapódzott a „lógás". A műszaki vezető itt is a párttitkár elvtárs segítségét kérte. A kommunisták vezetésével két brigádot szerveztek, ezek pontos terv szerint és a munkaidő teljes kihasználásával dolgoztak. Az eredmény hamarosan a fizetésben is megmutatkozott. Azóta a többiek is kértek, osszák be őket is brigádokba.

Fontos eszköz a pártszervezet kezében a tervek teljesítésére való mozgósításban — a népnevelőhálózat. Igen sok pártszervezetben ezt a fegyvert nem használják ki kellően, mint például a Porcelángyárban, vagy István-aknán, pedig ahogyan a Sopiana példája is mutatja igen szép eredményeket lehet vele elérni. A Sopiana Gépgyár lakatosműhelyének terve decemberben négy húsológép elkészítését írta elő. Ugy látszott sehogysem tudják teljesíteni a tervet. A pártszervezet mozgósította a népnevelőket, Koronics Erdősi, Tóvári és Hoff elvtársak, népnevelők teljesítették a feladatot, magukkal ragadták a többi dolgozót is: a tervet teljesítették.

A pártellenőrzésnek szilárdan a tömegekre kell támaszkodni. Meg kell azonban állapítani, hogy pártszervezeteink a tömegkapcsolat érdekében nem használják ki azokat a lehetőségeket, melyeket a tömegszervezetek, elsősorban a DISZ és a szakszervezet nyújtanak. A dolgozók aktivizálására igen jelentős eszköz a munkaverseny, amelynek szervezője, irányítója gazdája a szakszervezet. Egyes pártszervezeteink vezetői a szakszervezet munkáját nem ellenőrzik kellően mint például Széchenyi-aknán és így az egyik leghatásosabb eszköz a tömegek mozgósítására kiesik a kezükből.

Ugyanez a helyzet több pártszervezetünkben a DISZ-szel kapcsolatban. A Porcelángyár korongosműhelyében a selejtet főleg a fiatalok okozzák. Mucsi elvtárs azonban egyáltalán nem vette igénybe a DISZ segítségét a hibák kijavítására.

Rákosi elvtárs mondotta a gazdasági vezetők országos értekezletén 1952 februárjában: „*A gazdasági vezetésnek jó együttműködése a pártszervezettel vagy ennek az együttműködésnek a hiánya pontosan visszatükröződik a termelés jó vagy rossz eredményeiben.*" Azóta jelentős eredményeket értünk el a pártellenőrzésben. Ezeket az eredményeket azonban tovább kell fejlesztenünk hogy megnövekedett feladatainkat, az 1953-as évi tervet is maradéktalanul teljesíteni tudjuk.

SZOCIALISTA VÁLLALÁSOK ÁPRILIS 4 TISZTELETÉRE

Javítsák meg a munka szervezettségét az István-aknai Bitter- és Ney-csapatok tagjai

Gerő elvtárs legutóbbi beszámolójában ismertette a bányászok feladatát az 1953-as évre. Többek között a szén minőségének megjavításáról is beszélt: „Meg kell javítani a minőséget is. A szén gyenge minősége komolyan zavarja villamosenergia-termelésünket, amelyben egyébként is komoly rendellenességek vannak."

Bitter Ignác-csapata István-aknán harcol a tisztántermelésért. Bitter elvtárs fejtése meredek. A telep középső részén 15 centiméteres palabeágyazás húzódik. A vájárok nem tudják a kitermelt palát eltávolítani, mert összekeveredek a szénnel. A fejtés alsó részén a telep meredeksége megszűnt. Itt már két készletoló dolgozik. Ezen a két elvtársnőn múlik hogy a megengedett négy százalékos palát csökkentik-e vagy sem. Haska és Cseke elvtársnők szorgalmasan válogatják a palát a szén közül. Amit az egyik elhagy, azt a másik dobálja félre. Mire a csillésekhez kerül a szén, már csak kevés pala van közte. Bánusz János (2) töltőcsillés is azon igyekszik, hogy a szén között, ami még pala van, azt kiválogassa. Így a megengedett négy százalékos palatartalmat 2.8 százalékkal csökkentették.

Helyes, hogy a Bitter-csapatban ügyelnek a minőségi termelésre, ez azonban semmiképpen sem jelenthet elmaradást a terv mennyiségi teljesítésében. A Bitter-csapat 75,3 százalékra teljesíti átlagosan tervét, és 375 csillével adós népgazdaságunknak. Minden nap beírják hiányosságként, hogy nincs üres csille, ez azonban nem jelel meg a valóságnak. Természetes, ha minden nap 9 és fél 10-kor kezdenek hozzá a termeléshez, nem tudják biztosítani az előirányzott 140 csillét. Bitter elvtárs csapatának megfelelően biztosítva van az anyag, csak jobban ki kell használni a munkaidőt.

Ney Ferenc brigádja ugyanazon a fejtési telepen dolgozik — csak más szinten. Ugyanolyan nehézségek merülnek fel munkájukban, mint Bitteréknél. Ney elvtárs frontmester, azonban nem fektet elegendő gondot a tisztántermelésre. A csillések nem válogatják ki a nagyobb darab palát sem. Ezért történt meg január 14-én, hogy a megtöltött csille tetején fél mázsa pala volt. Mennyi lehet akkor összekeverve a szénnel a csillében? Bukovics György felelős töltőcsillés azt mondta, hogy ő csak a nagyobb darabokat dobálta félre. Ugy látszik, Bukovics elvtársnak a nyolc kilós pala „kicsi." Így azután nem csoda, hogy a megengedett négy százalékos palatartalom 5.7 százalékra nőtt, a hamutartalom pedig 5.3 százalékra emelkedett. A csapat 107.2 százalékra teljesíti tervét.

A két fejtés összehasonlításából azt a tapasztalatot vonhatjuk le, hogy mind a két csapat tervszerűtlenül dolgozik. Az egyik csak a minőségi termelésre ügyel, a másik pedig csak a mennyiségi munkát tartja fontosnak.

Gerő elvtárs mondotta: „... az átlagosnál is nagyobb erőfeszítésre, tervszerűbb, átgondoltabb, szervezettebb, alaposabb munkára van szükségünk a pécs-mecseki medencében ..." Gerő elvtárs megállapítása pedig a Bitter és Ney csapatokra is vonatkozik.

Teljesítményük növelésére és jobb minőségi munkára tettek vállalást a Szigetvári Cipőgyár dolgozói

A Szigetvári Cipőgyárban új cipőtípusok gyártását kezdték meg 1953-ban. Az új típusok gyártása jelenleg még sok gondot okoz a gyár dolgozóinak a szabásnál, összeállításnál és egyéb munkáknál. Az első dekádban csökkent a terv teljesítés is az elmúlt év utolsó negyedéhez viszonyítva. A gyár dolgozó most újból még akarják gyorsítani a termelést. Ennek érdekében már igen sokan munkafelajánlásokat tettek.

Ifjú Segesdi József csiszoló az elmúlt negyedévben például 166 százalékra teljesítette előirányzatát. Teljesítménye az újév első dekádjában 137 százalékra csökkent. Most megfogadta, hogy felszabadulásunk ünnepéig eléri a 160 százalékos átlagot és 100 százalékos minőségi munkát végez. Haller János cipő-evikkoló december ben 152 százalékot teljesített, január első dekádjában azonban már csak 130 százalékot ért el. Elhatározta, hogy április 4-ig pótolja az „elmaradást", teljesítményét 150 százalékra növeli és 99 százalékban elsőrendű munkát végez.

Az ifjúmunkások sem akarnak elmaradni az április 4-re indított versenymozgalomban. Horváth Imre ifjúmunkás felajánlást tett, hogy jelenlegi 162 százalékos teljesítményét április negyedikéig 170-re fokozza és 100 százalékos minőségi munkát végez. Peleskei Gizella szabászinovicia ifjúmunkás 149 százalékról 155-re akarja fokozni teljesítményét, azonkívül rendszeresen részt vesz szakmai és politikai oktatáson. Berta Rozália is komoly munkafelajánlást tett. Megfogadta, hogy az első dekádban elért 110 százalékos eredményét 130-ra fokozza és csak elsőrendű minőségű munkát végez.

Szigeti Sándor asztalosmester, Hanó Ferenc, Kovács Ferenc, Kovács Ferenc, Kovács

A szálini választókerületben a villamosberendezések gyárának dolgozói nagy lelkesedéssel J. V. Sztálin elvtársat jelölték küldöttüknek a moszkvai területi szovjetbe

Moszkva (TASZSZ): A „Moszkovszkaja Pravda" jelenti, hogy Moszkvában megkezdődött a helyi szovjetek küldöttjelöltjeinek kijelölése a február 22-i választásra.

Nagy választási gyülés volt Moszkva Sztálin választókerületében. — Többezer munkás mérnök technikus és alkalmazott töltötte meg a villamosberendezések gyárának hatalmas szerelőműhelyét. Ennek a vállalatnak a dolgozói már többször jelölték J. V. Sztálint küldöttjelöltükké. Most is viharos lelkesedéssel és tapssal fogadták az egybegyültek Budarin lakatos javaslatát, hogy jelöljék a moszkvai területi szovjet küldöttének Joszif Visszárionovics Sztálint, a világ dolgozóinak vezérét és tanítóját.

A nagy Sztálin neve — mondotta Budarin — ott él minden szovjet ember szívében, a világ sokmillió egyszerű emberének szívében. Életünk minden öröme Joszif Visszárionovics Sztálinnak, a drága és szeretett atyának és tanítónak ragyogó nevével áll kapcsolatban.

A lap jelentése szerint a szovjet főváros sok üzemében és intézményénél megtörtént a küldöttjelöltek kijelölése a dolgozók küldötteinek a moszkvai területi szovjetjébe. A moszkvai izzólámpagyár dolgozói egyhangúan támogatták Kirillov eszmei gazdag javaslatát és Nyikita Szergejevics Hruscsovot, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának és a moszkvai területi bizottságának titkárát jelölték.

A dolgozók munkásokat, tudósokat, művészeket — kommunistákat és pártonkívülieket — jelölnek. Jelölték Alekszandr Szmirnovot, a Vlagyimir Iljics gyár gyorsesztergályosát. A Szovjetunió Tudományos Akadémiája elnökségének tagjai és munkatársai gyülésükön Alekszandr Oparin akadémikust, a nagy szovjet tudóst és közéleti személyiséget jelölték.

A közigazgatás további demokratizálása a Német Demokratikus Köztársaságban

Berlin (MTI): A Német Demokratikus Köztársaság kormánya nagyfontosságú rendeleteket fogadott el a városi és a városkerületi képviselőtestületek szervezetéről és feladatairól.

A rendelet célja a közigazgatás további demokratizálása, a bürokrácia kiküszöbölése és a lakosság közreműködésének biztosítása az állami feladatok megvalósításában.

A most elfogadott két rendelet kimondja, hogy az államhatalom helyi szerve a városokban a városi képviselőtestület, a városi kerületekben a városi kerületi képviselőtestület.

A városi képviselőtestület végrehajtó szerve a város tanácsa.

A tanács területén vezeti a gazdasági és kulturális építőmunkát, biztosítja a társadalmi rend védelmét a törvények megtartását és gondoskodik a polgárok jogainak megóvásáról.

A városi kerületekben a tanácsok szervezete a városi tanácséhoz hasonló és feladataik is — a maguk területén — megfelelnek a városi tanácsok tevékenységének.

Ez a további demokratizálás — mint a német lapok kiemlik — csökkenteni fogja a közigazgatás költségeit, munkaerőket szabadít fel a termelés számára és hozzájárul ahhoz, hogy az állami szervek a városokban és a városi kerületekben gyorsabban teljesíthessék feladatukat a népgazdasági terv és a városok újjáépítési tervének teljesítéséért folyó harcban. Mindez pedig lehetővé teszi az államhatalomnak hogy következetesen és sikeresen gyakorolhassa funkcióját a szocializmus alapjainak megteremtésében.

Angol lapok Churchill „megfeckéztetéséről"

London (MTI): A Daily Worker írja vezércikkében:

A New York Times szerint Acheson amerikai külügyminiszter megfeckéztette Churchillt a washingtoni angol nagykövetség ebédjén. Biztosak lehetünk benne, hogy Eisenhower hasonlóképpen megfeckéztette Churchill megvédése nem a mi feladatunk, de mélyen megalázó, hogy Anglia miniszterelnökével így bánnak és ez a helyzet mélységesen megalázó Anglia számára.

A konzervatív Daily Express a mélyfankodással vegyes panasz hangján írja vezércikkében:

„Légy józan és futamodj meg gyáva nyúl módjára birodalmi felelősségeidtől." — ezt a bizalmas tanácsot adta Acheson amerikai külügyminiszter Churchillnek az angol nagykövetség ebédjén.

„Hogyan lehet, — folytatja a konzervatív lap, — hogy Amerika külügyminisztere olyan kevéssé érti meg Anglia céljait, hogyan lehet hogy olyan politikát ajánl, amely az angol birodalom végét jelentené?"

A lap végül hangsúlyozza, hogy az angol-amerikai kapcsolatok terén angol részről is szükség van végre szókimondásra."

Rövid külpolitikai hírek

Páris (MTI) A Champs-Elysées közelében a napokban heves tüntetés zajlott le Alfred Krupp ruhrvidéki náci iparmágnás szabadonbocsátása és kártalanítása ellen. A tüntetésre a volt frontharcosok és volt politikai foglyok több szervezete bocsájtott ki felhívást. A felhíváshoz a francia politikai, tudományos és kulturális élet sok kiváló személyisége csatlakozott.

*

Párizs (MTI): Az AFP nairobi híre szerint húsz afrikait börtönbüntetésre ítéltek. Azzal vádolták őket, hogy „gyülésen vettek részt."

A kenyai kormányhatóságok rendeletére „biztonsági okokból" fényképfelvételt kell készíteni a rezervátumokon kívül dolgozó összes kikujuról. Ez a rendelkezés a kikujuk mintegy százhúszezer tagját érinti.

Kairo (MTI): Otto Skorzeny, a hírhedt háborús bűnös, SS-banditavezér, Mussolini „kiszabadítója", kedden Madridból jövet Kairoba érkezett — jelenti a DPA.

*

Az amerikaiak közölték, hogy január 9-én, illetve 12-én a koreai szárazföldön lévő jangmudai és a Csezsu-szigetén lévő moszulpoi hadifogolytáborban egy-egy hadifogoly „felakasztotta magát."

Az amerikaiak — hogy leplezzék a hadifoglyok meggyilkolásával elkövetett bűncselekményüket, — ezúttal azt hazudták, hogy a szóbanforgó két hadifogoly „kommunistaellenes" volt és nem akarta a „hazatelepítést", erre azonban már semmi magyarázatot nem adnak, hogy miért követtek el „öngyilkosságot" olyan hadifogolytáborok lakói, amelyek teljes mértékben az amerikaiak, valamint a kuomintanista és lisszmanista ügynökök ellenőrzése alatt állanak.

*

Bécs (MTI): Helmer, osztrák jobboldali szocialista belügyminiszter a napokban „spicli"-rendeletet adott ki az osztrák csendőrség és rendőrség alakulatainak. Ennek a rendelkezésnek — amely a politikai pártok és demokratikus szervezetek választási gyüléseinek rendőri ellenőrzését, az ott elhangzottakról és a gyülés lefolyásáról pedig távirati spicli-jelentést ír elő — az a célja, hogy megfélemlítse a demokratikusan gondolkozó osztrák lakosságot. A baloldali blokk képviselői interpellációt nyujtottak be Helmer belügyminiszterhez és tiltakoztak a fasiszta rendőri módszerek ellen. Az interpellációra Helmer nem volt hajlandó válaszolni.

*

Wienerneustadtban a napokban alakultak meg a női ellenzék választási bizottságai. A női ellenzék negyventagú kerületi választási bizottságába húsz pártonkívülit, nyolc szocialista párttagot és egy néppárti értelmiségi tagot választottak be. Ez világosan bizonyítja, hogy a női ellenzék egyre szélesebb alapon dolgozik és hogy ez a választási szövetség valóban a nép hatalmas ellenzéki erőit tömöríti.

A JUGOSZLÁV DOLGOZÓK BÉKEHARCA

A jugoszláviai dolgozók éles harcot folytatnak Tito—Rankovics uralmon lévő klikkje ellen, azok Délkelet-Európában a béke legmegátalkodottabb ellenségei.

A jugoszláv dolgozók békeharca minden nehézség ellenére is naprólnapra hatalmasabbá válik. A titoisták ennek a harcnak a megakadályozása érdekében megrágalmazzák és hamis fényben tüntetik fel a Népek Békekongresszusának célkitűzéseit.

Méltó válaszként, Jugoszlávia dolgozó népe, munkások, dolgozó parasztok és haladó értelmiségiek, egyre határozottabban lepleznek le az imperialisták és a titoista ügynökség propagandáját, fokozzák harcukat a belgrádi kormányzók népellenes politikája ellen.

Mint mindenkor, a nép érdekeinek megvédéséért harcolók első soraiban most is a munkásosztály áll. A munkások példát mutatnak, hogyan kell folytatni a békeharcot.

Így például Olga Martin paracsini textilmunkásnő bátran felállt az egyik gyülésen és a titoisták szemébe mondta, hogy fasiszta sajtójuk hazudik, hogy minden titoista vezető hazudik, hogy senkisem hiszi el azokat a titoista hazugságokat, amelyek szerint a jugoszláv határokon a provokációkat a népi demokráciák követik el. A munkásnő hozzátette, hogy jól tudja az egész világ, hogy a titoisták követnek el ilyen bűnös provokációkat, a népi demokráciák határain, azzal a céllal, hogy soviniszta gyülöletet szítsanak ezeknek az országoknak a népei ellen.

A jugoszláv munkások sikeresen folytatják harcukat a titoisták tervei ellen, amelyek a haditermeléssel, a hadifontosságú nyersanyagok és a mezőgazdasági termékek kivitelével kapcsolatosak. Szabotálva a szénkitermelés titoista tervét, a boszniai és a hercegovinai bányászok az utóbbi kilenc hónap folyamán 329.063 tonnával kevesebb szenet termeltek a tervnél. Amint az a titoista „gazdasági tanács" titkárságának adataiból kitünik, a munkások ellenszegülése következtében a fővárosi építkezések tervét nyolc hónap alatt mindössze 50.2 százalékra teljesitették.

A munkások megakadályozzák a fegyverek és a lőszerek kirakását és szállítását. A vasútvonalakon, az állomásokon és a raktárakban a munkások azért harcolnak, hogy megakadályozzák a réz-, cink-, búza-, fa- és élelmiszerkiviteleket.

Szabotálják a vasuti kocsik és a mozdonyok javítását.

A „Politika" című titoista szennylap beismerte, hogy egyre több és több vasuti kocsi és mozdony válik használhatatlanná.

A jugoszláviai dolgozó parasztok a munkásosztály vezetésével és szoros szövetségben a munkásosztállyal, szintén harcolnak a titoista rendszer ellen. A dolgozó parasztok elszántan visszautasítják azoknak a kiadásoknak a valalását, amelyek a háborús előkészületeket, a titoista hadsereg felszerelését fedezik. A dolgozó parasztok elszántan megtagadják, hogy a katonai építkezéseknél és a srtatégiai fontosságú utak építésénél dolgozzanak, ahova erőszakkal hurcolják őket a titoisták. A titoista sajtó beismerl, hogy a jugoszláviai falvakban uralkodó munkanélküliség és éhinség ellenére a katonai építkezéseknél igen erős munkaerőhiány észlelhető.

A jugoszláviai haladó értelmiségiek is hozzájárulnak a titoisták háborús készületei ellen folytatott harchoz.

A „Studentszki Liszt" című fasiszta lérclap 1952 október 21-i számában beismerte, hogy a zágrábi egyetem haladó szellemü hallgatói és professzorai megbénitották a titoisták militarista és fasiszta „tömegszervezeteinek" a tevékenységét és megakadályozták azoknak az intézkedéseknek a foganatositását, amelyeket ezek hoztak.

Egyre szilárdabban megszerveződnek a jugoszláv hazafiak, akik azért harcolnak, hogy felszabadítsák Jugoszlávia népeit Tito—Rankovics fasiszta klikkjének igájából és az imperialista rabságból. Az országban minden békeszerető erőt egyesitenek a titoista kalandorok bünös politikája ellen; akik a jugoszláv népet véres háborúba akarják belesodorni.

A kolhozrezetés módszere

Irták: A. CUHNO kolhozelnök és N. RAFIJENKO agronómus

„A kommunizmus világitótornya" nevü kolhozunk 430 kolhozportát egyesit. A kolhoznak 20.000 hektár földje, ezenkivül 7 nagy állattenyésztő telepe, sok gazdasági épülete, kovács- és asztalosműhelye, 12 gépkocsi befogadására alkalmas garázsa 7 bölcsődéje, 5 klubbja, egy 3000 kötetes könyvtára, 2000 előfizetőre méretezett rádióállomása és hálózata, 4 fürdője és péksége van.

Kolhozunk szép eredményekkel büszkélkedhet. A terméshozam és az állattenyésztés hozama állandóan növekszik. 1952-ben búzából 23.8, ősziárpából 25 mázsa termett hektáronkint. A finomgyapjas juhokról 5.3-5.9 kilogramm gyapjút nyirtunk. A kolhoz évről-évre túlteljesiti beadási tervét.

A kölcsönök gazdasági eredményei

megmutatkoznak tagjaink jövedelmében is. 1952-ben munkaegységenkint 4.35 rubelt, 5 kilogramm gabonát, valamint állataik számára nagymennyiségü szálastakarmányt kaptak.

Eredményeinket elsősorban a pártszervezet irányitásának és segitségének köszönhetjük. A pártszervezet ellenőrzi a kolhozvezetőség munkáját, gondoskodik a kolhoz-demokrácia elveinek betartásáról, segitséget nyujt a vezetőségnek abban, hogy magas szinvonalon folyjanak le a közgyülések, a vezetőségi ülések és a termelési értekezletek.

A kolhoz vezetősége a pártszervezet segitségével minden évnegyedre kidolgozza munkatervét és megvitatják a kolhoz belső munkarendjére vonatkozó szabályokat, a munkák megkezdésének időpontját, határidejét, menetét és számos más kérdést. Havonkint kétszer tartunk kolhozvezetőségi ülést, amelyen résztvesz a párttitkár elvtárs is. Ugyancsak megjelenik a párttitkár elvtárs azokon a napi munkaértekezleteken is, amelyeken megbeszéljük a nap eseményeit és a másnapi feladatokat. Ezenkivül a pártvezetőség időről-időre beszámoltatja a kolhozvezetőséget munkájáról. Mindezek mutatják, hogy

a pártszervezet hathatósan segiti

a vezetőség munkáját.

Igy aztán kolhozunkban a munka szervezetten folyik, a kiadott utasításokat ellenőrizzük és a jól szervezett vezetés eredményeképpen aránylag csak kevésszámú dolgozóra van szükség a kolhoz igazgatásában, alacsony a nem termelő munkát végzők száma. Ezeknek a dolgozóknak a munkaegységei nem hatadják meg valamennyi teljesitett munkaegység 2.6 százalékát.

Az eredmények elérésénél nagy szerepe van a politikai és nevelőmunkának. A jó politikai és nevelőmunka szintén a pártszervezet és a komszomolszervezet érdeme. A kolhoz tagjai több, mint hatszázan járatnak újságot, folyóiratot. Mindegyik brigádban van mozgókönyvtár, majdnem minden kolhozparaszt házában szól a rádió.

A kommunisták és a komszomolisták a szocialista munkaverseny szervezői és élenjárnak a vállalások teljesitésében. Valamennyi kolhozparaszt résztvesz valamilyen formában a versenyben. A legkiválóbb eredményeket elért dolgozókat megbecsülik és tisztelik. Oklevelet kapnak, fényképüket az érdemtáblára függesztik ki, munkamódszereiket a faluújságok cikkei, valamint a viták ismertetik és az agitátorok széleskörüen terjesztik.

Mindez azt mutatja, hogy ahol a pártszervezet jól dolgozik, ott általában jól megy a gazdasági munka is.

Miben rejlik a mi erőnk

Grigoripolisszkaja „Sztálin"-kolhozában az egyesités óta jelentős változások mentek végbe. 1950-ben még nyolc kis kolhoz volt a környéken. Abban az évben a nyolc kis kolhoz jövedelme összesen 1 millió 900 ezer rubelt tett ki, az egyesitett kolhoz jövedelme pedig már 1951-ben meghaladta a 6 millió rubelt. A kolhoz jövedelme 1952-ben — még nem teljes adatok szerint — jelentősen túlhaladta

a tizmillió rubelt.

A nyolc kolhoz 1950-ben 285.000 rubelt fizetett be az oszthatatlan alapba. A „Sztálin"-kolhoz egy évvel később már 907.000 rubelel növelte oszthatatlan alapját. 1952-ben az oszthatatlan alap növekedése meghaladta a 2 millió rubelt.

Az egyesitett kolhozban jelentősen növekedett az árutermelés. Már 1951-ben például csak tojásból több, mint félmillió darabot adtak be az államnak. 1952-ben a kolhozparasztok jövedelemelosztáskor munkaegységenként 3.5 kilogramm gabonát, valamint 6 rubel és 24 kopek készpénzt kaptak.

Még szembetünőbb az egyesitést következtében beállt rohamos fejlődés, ha összevetjük, hogy mennyi volt 1950-ben egy munkaképes kolhozparasztra eső termény, illetve termék mennyisége és mennyi volt 1952-ben.

	1950		1952	
gabona	3696	kg	7328	kg
tej	146	„	432	kg
hús	34.5	„	61.7	kg
gyapjú	4.6	„	10.5	kg
tojás	102	db	479	db

Minek köszönhetők ezek az eredmények? Mindenekelőtt annak, hogy a kolhoz gazdaságát tudományos alapon irányitják és a kolhoz élén elméletileg és szakmailag képzett emberek állnak. A kolhozvezetőség

a pártszervezet irányitásával

a szakemberek segitségével széleskörü aktivahálózatra támaszkodva dolgozta ki az összes termelési ágazatok nagyarányú tervét. A terv teljesitésében a kommunisták jártak az élen. Ők szervezték meg, ők lelkesitették a kolhozparasztokat a feladatok végrehajtásáért vivott harcra.

A kolhozok egyesitésekor a kommunisták felvetették a földterület beosztásának, a füves és a takarmányos füves vetésforgók bevezetésének kérdését, hiszen a földterület elosztása elválaszthatatlan a munka megszervezésétől, a gépállomány kihasználásától, a gazdasági épületek és a takarmánykertek elhelyezésétől. A kolhoz vezetősége, megszivlelve a pártszervezet figyelmeztetését, a földterület beosztásakor abból indult ki, hogy először is a brigádokat, a termelőmunka alapegységeit kell megerősiteni. A nyolc kolhozban az egyesités előtt 16 brigád dolgozott, a „Sztálin"-kolhozban 7 növénytermelő brigádot és egy konyhakerti brigádot alakitottak. Az átszervezés igen előnyösnek bizonyult

A kisérleti munka

szintén jelentős mértékben elősegiti a kolhoz fejlődését. A kolhoz kisérleti területe meghaladja a 150 hektárt. Türelmes munkával kisérletezik ki a különféle mezőgazdasági növények termesztését, az új agrotechnikai eljárásokat, az új trágyafajták leghatásosabb alkalmazását.

A jó eredmények eléréséhez nagymértékben hozzájárul az állattenyésztés gépesitése is. A gépesités megkönnyiti a munkát, javitja a minőséget, de fokozott követelményeket állit a dolgozók elé. Ezért a pártszervezet, amely állandóan napirenden tartja a gépesités kérdését, nagy gondot fordit az oktatásra. A különböző tanfolyamokra körülbelül 400 kolhozparaszt jár termelőmunkájának megszakitása nélkül. Harminchatan különböző mezőgazdasági iskolába járnak.

A terméshozam növekedése jelentős mértékben hozzájárul a kolhozparasztok munkafeltételeinek javitásához, életviszonyainak és kultúrájának fejlődéséhez. A kolhozban 4 klub és több „Vörös sarok" van: az egyik klubban rendszeresen tartanak előadásokat. Ezenkivül vándormozi keresi fel az állattenyésztőtelepeket és a mezei szállásokat. A kolhoz könyvtárában mintegy 4000 kötet könyv található, a helyi rádióhálózatnak pedig 1000 állomása van.

Tovább tart a Rio-de janeiroi textilmunkások sztrájkja

Montevideo (TASZSZ): Az „Imprensa Popular" jelenti, hogy harmincezer riodejaneiroi textilmunkás folytatja sztrájkját. A sztrájkolók a munkabér emelését követelik.

Sok riodejaneiroi, santo-antonioi és cruzeiroi vállalat munkásai szolidaritás-sztrájkot jelentettek be a textilmunkások támogatására.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS ★

A politikai munka segítségével javítsák meg a tag- és tagjelölt felvételt a Sopiana Gépgyárban

A Sopiana Gépgyárban kilencedikén tartották meg az ünnepi taggyűlést Hamberger elvtársnő, az üzem pártitkára megállapította, hogy az üzem kommunistáinak egy része nem végzett megfelelő pártmunkát. Solymosi Lajos, Brunner András, Majorlaki János és más elvtársak nem egyszer még a taggyűlésen sem vettek részt emellett semmi, vagy csak igen kevés pártmunkát végeztek. Az üzem kommunistái ígéretet tettek az ünnepi taggyűlésen, hogy megjavítják a pártéletet — részt vesznek a pártmunkában.

Igen nagy szükség van a pártélet megjavítására is, melynek egyik fontos részét: a párt állandó erősítése, a tag- és tagjelöltfelvétel képezi.

Az elmúlt évben csak néhány tagje öltet ve tek fel.

Ezen rövid időn belül változtatni kell. Meg kell fogadnunk azt, amit Hruscsov elvtárs mondott az SZKP XIX kongresszusán:

„Meg kell javítani a pártszervezeteknek a tagjelöltek körében végzett munkáját és fokozni kell maguknak a tagjelölteknek felelősségét tagjelöltségi idejükért, hogy a tagjelöltség ideje valóban a pártnevelés és edzés iskolája legyen a párt soraiba belépők számára."

Hruscsov elvtárs útmutatása nagy kincs a Sopiana Gépgyár pártszervezetének is, ahol bizony megfeledkeznek új tagjelöltek neveléséről.

A tagjelöltség akkor lesz valóban a párttagság előiskolája, ha a pártszervezet vezetőségén kívül a pártbizalmi elvtársak is nagyobb gondot fordítanak a tagjelöltekkel való foglalkozásra, nevelésükre és aktivizálásukra.

Rátkai Béla technikust még a novemberi taggyűlésen vették fel tagjelöltnek. Rátkai elvtárs résztvesz a politikai iskolán, szívesen végezne népnevelő munkát is, ha ellátnák feladatokkal. De sem a pártvezetőség, tagjai, sem pedig Benhárd István elvtárs pártcsoportbizalmi nem magyarázták meg mi a teendője. „Gyakran találkozom Benhard elvtárssal napközben is, meg akkor, amikor a pártbélyeget hozza, de még egyszer sem kérdezte meg, eljárok-e politikai iskolára. Én nem érdeklődtem, ő meg nem mondta, hogyan végezzek népnevelő munkát. Más feladatokkal sem bízott még meg" — mondja Rátkai elvtárs.

A párttagság aktivizálása terén nem mondhatja el — még az ünnepi taggyűlés után sem — Benhárd elvtárs, hogy megjavította munkáját.

Pedig a pártbizalminak elsőrendű kötelessége, hogy állandóan nevelje, pártmegbízatásokkal lássa el a hozzátartozó párttagokat és tagjelölteket.

Ha a pártbizalmi elvtárs nem bízza meg feladatokkal a párttagokat, akkor arra sem lesz képes, amire Lenin elvtárs tanít bennünket: „Ellenőrizni az embereket, ellenőrizni a dolgok tényleges végrehajtását. — ebben, mégegyszer ebben, és csak ebben van minden munkának és minden politikának az alapja". Egy pillanatra sem szabad arról sem megfeledkezni, hogy a tagjelöltség ideje alatt kell megismernie minden tagjelöltnek pártunk programmját, szervezeti szabályzatát, politikáját s tettekkel, jó termelő- és társadalmi munkával kell bebizonyítania, hogy megérett a párttagságra. Hogyan továbbra is így foglalkoznak Rátkai elvtárssal az üzem kommunistái: fejlődhet-e odáig, hogy a taggyűlésen felveszik a párttagok sorába? Világos, hogy nem. Éppen ez az, ami megszabja a párttagok felelősségét a tagjelöltek nevelésében.

A szocializmus építésének jelenlegi szakaszában a párttagok és tagjelöltek nevelése, aktivizálása — a pártépítő munka sarkalatos kérdése. — Erről tesz tanuságot Pollák Dezső elvtárs pártbizalmi, aki az ünnepi taggyűlésen fogadalmat tett, hogy

munkája a szerves részévé teszi a tagjelöltekkel való törődést.

Pollák elvtárs eddig is foglalkozott a tagjelöltekkel. Ebben a munkában példát vehetnek tőle az üzem pártbizalmijai.

Pallos Józsefné elvtársnőt novemberben vették fel tagjelöltnek. Azóta is rendszeresen végez pártmunkát, mert Pollák elvtárs pártbizalmi foglalkozik vele. Azt a megbízást kapta Pallos elvtársnő, hogy felelős azért, hogy a politikai iskolán résztvegyenek a női hallgatók. Pallos elvtársnő állandóan foglalkozik nőtársaival, beszél a pártoktatás fontosságáról, jelentőségéről. Tihanyvári Lászlóné elvtársnőt, aki elmaradt az oktatásról, felkereste, beszélgetett vele, azóta résztvesz a foglalkozásokon. Kertész Józsefnével is rendszeresen foglalkozik. Pollák elvtárs is így rendszeresen résztvesz minden alkalommal a népnevelőértekezleteken és mind népnevelő jó munkát végez.

„Felkerestem Brunner András és Éva-Béla lakatosokat. Elmondtam nekik, hogy csak akkor készülhetünk méltón április 4 tiszteletére, ha fokozzuk a termelést. Beszéltem arról is, hogy üzemünk csak abban az esetben tudja teljesíteni tervelőirányzatát, ha minden dolgozó a maga területén teljesíti tervét. Mindketten felajánlást tettek, hogy a 608 normaóra helyett — ami 100 százaléknak felel meg — 900 normaórát fognak teljesíteni személyenkint." — mondja Kertész elvtársnő.

Ma már párttag Kertész elvtársnő, most is jó munkát végez, mert

állandóan ellátja pár megbízatásokkal

Pollák elvtárs, amelyek végrehajtását Pollák elvtárs ellenőrzi is. Visszaemlékezve tagjelöltségének idejére hosszan beszél azokról a pártmegbízatásokról, amelyeket végrehajtott. Végrehajtásuk közben állandóan fejlődött, nevelődött, a tagjelöltség iskolájában. Azt a pártmegbízatást kapta egy alkalommal, hogy legyen az üzem könyvtárosa. Szeptemberben amikor átvette a könyvtárat, két-három dolgozó olvasott, azóta ez a szám 53-ra emelkedett.

A pártszervezet vezetőségének feladata, hogy mozgósítsa a párttagokat a tagjelöltek és a becsületes pártonkívüliek nevelésére.

Helyes lenne, ha pártbizalmi értekezleten elmondaná Pollák elvtárs azt is, hogyan nevelte Horváth Endre ifjúmunkást, aki ma már rendesen tár dolgozni, nem késik el a munkából. Egyike lett a legjobb munkásoknak a fiatalok között. Feladata a pártszervezetnek, hogy a jó módszereket népszerűsítse, hogy mások is tanulják meg, hogyan lehet és hogyan kell becsületes dolgozókból tagjelölteket nevelni. A tag- és tagjelölt felvétel megjavítása legyen a Sopiana Gépgyár kommunistáinak egyik legfontosabb pártépítő munkája.

A diákság nemzetközi összefogása az 1848—49-es magyar szabadságharcban

A magyar diákság történetének legdicsőbb napjait élte az 1848—49-es magyar szabadságharc alatt. Diákságunk a függetlenség, a haladás zászlaja alatt megmutatta, tettekkel bizonyította be, hogy szereti azt a földet, amely biztosítja számára a szabadságot.

Az 1848-as korszak diákságának nem volt egy összefogó szervezete, sem világméretekben, sem országos méretekben. De azt a közös célt, a közös akarat, a közös szabadságvágy részben pótolta.

Szabadságharcunk történetében számtalan idegen diákkal találkozunk, nemzetiségiekkel és külföldiekkel. Ezt a nemzetközi összefogást azonban a magyar diákok is táplálták külföld felé. Az 1848. március 13-án Bécsben kitört forradalomban több magyar egyetemista harcol az elsők soraiban Papp Károly egyetemi hallgató több társával együtt küzdött a bécsi nép oldalán.

A bécsi egyetemistákkal, a bécsi néppel vívott közös harcról ezt írja naplójában:

„Függetlenség vagy halál! ez volt a jelszó, ez harsogott minden ember ajkán, s a szabadság istenének tett eskü elhangzásakor megrázódtak az ős épület százados falai."

Osztrák és magyar diákok egy zászló alatt esküdtek fel a szabadság istenére. Az osztrák diákokat azonban nemsokára a magyar szabadságharcban látjuk harcolni, mint ahogy ezt megígérte az osztrák egyetemi delegáció vezetője, Hengel, amikor Magyarországon járt küldöttségben március 18-án:

„Miképp ha szabadságukat akarják kivívni, üzenjenek nekünk, s mi ebben segédkezet nyújtunk".

A magyar egyetemi delegáció egyik névtelen tagja, — aki jelen volt e szavak elhangzásakor — naplójában a következőket írja:

„Én láttam, e nyíltkeblű, szabadhomlokú fiatalokat sírni e szavaknál, örömkönnyeket sírni. Én érezém öleléseiket s kezük szorítását s biztosan hiszem: hogyha karokra lesz szükség, melyek a szabadságot velünk együtt szentül megőrizni vagy megtorolni segítenek, e karok nem lesznek ott az utolsók között: s ha szükség lesz vérre, mely a mieinkkel együtt egy ügyért omoljon, ők ott leendnek, hol a vért nem szokás kiméini, kiknek örömkönnye most a mieinkkel összefolyt." (Életképek 1848. 19. sz.)

S a névtelen diák nem tévedett.

1848 március 17-én és 19-én Pesten szerb népgyűlés volt, amelyen a szerb diákok is résztvettek. Putnok Pál, Ignyatovics Jukab és Krsztits Milos bölcsészhallgatók több társukkal együtt magyar zászlókkal jelentek meg a gyűlésen, a zászlók nyele szerb nemzetiszínű volt. — E gyűlésen a szerb fiatalok többen beálltak a magyar nemzetőrségbe.

A román ifjúság egy része Bem dicsőséges veressipkás 11. zászlóaljában harcolt, Bem tüzérségében több román diákot találunk.

A legendáshírű lengyel tábornok oldalán a lengyel légionáriusok között több lengyel diák harcolt. E lengyel diákok egy része, mint volt selmecbányai bányászakadémikus tüzértiszt volt. 1848. március 16-án a selmecbányai akadémikusok kávéháza előtt magyar, német, cseh, lengyel zászló lengett, mint a magyar szabadság szimbóluma. Az idegen nemzetiségű akadémikusok, a fiatal forradalmárok több alkalommal kijárták a bányásznéphez. Erről Beniczky kormánybiztos a következő levelet küldte a kormányhoz:

„Nem nevetséges-e, hogy néhány idegen praktikáns (főiskolai hallgató), akiknek semmi közük ügyeinkhez és akiknek egyedüli hivatásuk a tanulás volna, a bányásznépnek megígéri, hogy nemsokára az egész bányászat az övé lesz és nem nevetséges-e még az, hogy ezután néhány rest és hanyag munkás ilyen ígéretekben bízva kimondja: hogy az egész bányagrófi hivatal felesleges, minthogy egyedül ők hivatottak a bányászat vezetésére". (1848. március vége)

A bécsi reakciónak csak különböző esetekben, terrorral sikerült éket verni a különböző nemzetiségű diákok közé; de az így fegyveresen szembenálló diákok is keresték a közös megegyezést, az egységes cél útját. Ragyogó példája ennek az 1849. június 19-i zsigrai ütközet, amelynek előcsatározásainál a 9. veressipkás zászlóalj egyik százada Sóhalmy hadnagy vezetésével a Vág mentén portyázott, mint előőrs. A század felderítői hírül adták, hogy a Vág túlsó partján, nem messze tőlük egy osztrák század tartózkodik, amelynek jelentős részét erőszakkal elhurcolt lengyel katonák alkotják. Az osztrákok hadnagya egy fiatal lengyel tiszt. Sóhalmy hadnagy nyomban átúszott a sebesfolyású Vágon és a lengyel tiszt összeölelkezve fogadta. Sóhalmy naplójában erről a következőket írja:

„Az osztrák előrősök lengyelek voltak. Először is egy bádogedényből borral kínáltak meg, s azután elkezdtünk németül és lengyelül beszélgetni. En megmagyaráztam nekik, hogy mi védjük magunkat. Az osztrákok le akarnak minket igázni. Magyarország védi jogait s nemcsak a saját szabadságáért harcol, hanem Lengyelország felszabadításáért is küzd. Felszólítám, jöjjön át hozzánk, hiszen Venger Pollák su dwa bradje. (Magyar és lengyel két testvér.) A lengyel nevet, s megszorítá kezemet. Ezalatt a hadnagy egy halomból csónakot kerít elő s én elbúcsúztam az „ellenséges előrősöktől", a hadnaggyal együtt beültem a csónakba, s átjöttünk az innenső partra, honnan visszaevezett."

Számtalan példát lehetne még felsorolni a nemzetközi összefogásra, melynek alapján 48 diáksága a közös ellenség, a Habsburg elnyomás ellen küzdött. Magyarország földjét idegen diákok véré is öntözte.

Ma a diákság más történelmi körülmények között él. Ma világméretekben és országos viszonylatban is erős ifjúsági szervezetekre támaszkodik, amely munkájának biztos zálogа a kommunista pártok vezető szerepében rejlik. Diákságunknak ma még szorosabban össze kell fornia nemzetközi méretekben, hiszen valamennyi ország diákjainak egy a célja: a béke megvédése, fenntartása, a háború kitörésének megakadályozása.

Fehér István
tanársegéd.
Egyetem. Marxizmus-leninizmus tanszék.

Fordítsanak több gondot tanácsaink a begyűjtés helyes megszervezésére

Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén azt mondotta: „Begyűjtési politikánkban a továbbiakban is biztosítanunk kell, hogy a termelők feltétlenül az előírt időre, teljes mértékben eleget tegyenek a nép állama iránti kötelezettségüknek."

A gilvánfai tanács

pénteken tanácsülést tartott, ahol nagy számban vettek részt a község dolgozó parasztjai. Ezen a tanácsülésen ismertették Gerő elvtárs beszámolóját a begyűjtés fontosságáról. Részletesen megbeszélték az 1953-as begyűjtési rendeletet és minden dolgozó parasztnak kiírták hogy menynyi a beadási kötelezettsége és mikorra kell teljesíteni.

A begyűjtési állandóbizottságot át szervezték. Azokat az állandóbizottsági tagokat, akik az elmúlt évben nem teljesítették beadási kötelezettségeiket leváltották és olyan dolgozó parasztokat választottak a helyükbe, akik példamutatóan eleget tettek az állam iránti kötelezettségeiknek. Leváltották Petrovics János volt állandóbizottsági tagot, aki hanyagul teljesítette beadását. Helyébe Hujadi Kisbáró Sándor dolgozó parasztot választották, aki egész évben első volt a begyűjtésben, kötelezettségét jóval túlteljesítette.

Vajszló községben

a dolgozó parasztok sürün felkeresik a községi tanácsot és érdeklődnek hogy miből mennyi a begyűjtési kötelezettségük, mikorra kell teljesíteniök. Kanizsai Imre nyolcholdas dolgozó paraszt is néhány nappal ezelőtt felkereste a tanácsot és a begyűjtési kötelezettségről érdeklődött. Másnap már hat kiló baromfit és 100 tojást vitt a begyűjtőhelyre.

Több olyan dolgozó paraszt van azonban még, aki az elmúlt évre sem teljesítette beadási kötelezettségét. Bizó József és Marinka Kálmán dolgozó parasztok mindössze 20 százalékra teljesítették beadásukat.

A DISZ fiatalok is harcolnak a begyűjtési terv teljesítéséért. Elsőnek szüleiket győzik meg a beadás fontosságáról, de rendszeresen járnak a dolgozó parasztokhoz is beszélgetni. A népnevelőmunkában igen jól kiveszik részüket Horváth Zsuzsa és Kovács Ilona DISZ-tagok Elvtárs,

mi szorgalmazzuk a begyűjtést,

de pontos adatot nem tudok adni, mert ebben az évben még nem vittek a begyűjtőhelyre semmit a dolgozó parasztok" — mondja Bese Ferenc elvtárs a kisjakabfalvai tanácselnök.

A begyűjtés „szorgalmazása" mindahogy a példa is mutatja, az irodában történik. Ez az oka annak, hogy a dolgozó parasztok 1953-ban még egy darab tojást sem vittek a begyűjtőhelyre.

Helyes volna, ha a begyűjtési munkákra népnevelőket állítanának be, akik rendszeresen eljárnak a dolgozó parasztokhoz és így szorgalmaznák" a kötelezettség teljesítését. A népnevelőkkel ismertetni kellene a begyűjtési rendeletet. Beszélhetnének a népnevelők a saját községükről is sok mindent kaptak már a felszabadulás óta. Éppen most vették tervbe a halastó építését. Kaptak salakos utat, kisvasutat, ami megmentette a dolgozó parasztokat a térdig érő sártól.

Vontatottan halad a baromfi- és tojásbegyűjtés

Pécsudvardon

is. A most beérkezett vételjegyeket még mindig a múlt évre lehet elkönyvelni, mert az 1952. évi beadásukat is csak 92 százalékra teljesítették. Ebben az évben mindössze csak kilenc darab tojás került be a begyűjtőhelyre, ami erre az évre szól.

A hiba ott mutatkozik hogy a népnevelők nem tudják mivel érvelnek, pedig csak körül kellene nézniök és találnának érveket a saját községükben is. Kaptak a felszabadulás óta villanyt, telefont. Szaláncsánin Márk 10 holdas délszláv dolgozó paraszt a felszabadulás után kapta a földet a lánya, Anna Pécsett jár délszláv iskolába és mégis a múlt évről visszamaradt 140 tojással.

★

A rendelet kimondja: hogy a termelők beadási kötelezettségének megállapításáért valamint a begyűjtési tervnek teljesítéséért az illetékes tanács, ezen belül a végrehajtóbizottság illetve annak elnöke felelős. Ezt kell szem előtt tartania minden községi tanácselnöknek és ezen belül a begyűjtési állandóbizottság minden egyes tagjának. Ahol a begyűjtést jól szervezik, ott ebben az évben is győzelemre viszik a begyűjtési csatát.

Leveleink nyomában

Fűtsék jobban az Alkotmány-utcai gyakorló általános iskolát!

Népi demokráciánk új iskolák építésével, a meglevő iskolák fejlesztésével egyre több erőt létesít kultúrforradalmunk szolgálatára. Iskoláink ma már valóban a tanulók második otthonává váltak, de nemcsak a tanulók, hanem a szülők is törődnek azzal az épülettel, helyiséggel, ahol gyermekeik a nap nagyrészét töltik.

Azonban még nem minden iskolában tesznek meg mindent a gyermekek jó elhelyezése, a tanulók zavartalan, nyugodt tanulása érdekében. Ez azonban többnyire nem a felsőbb szerveken, hanem az iskola vezetőin és beosztottjain múlik. Ezt bizonyítja egy nemrégiben szerkesztőségünkhöz érkezett levél is, melyet 31 tanuló írt alá.

„A Pedagógiai Főiskola gyakorló iskolájának IV. osztálya fordul a „Dunántúli Napló" szerkesztőségéhez panaszaival. A mi iskolánkban állandóan fázunk. Tanítónénink majdnem megbetegedett. Ő is sokszor kérte, hogy fűtsenek délután is. De a tanítónéni, akinek munkája lenne a délutáni fűtés, csak a legritkább esetben néz a tűz után, ha panaszkodunk, azt feleli: „Nem baj, nem árt nektek". Volt úgy is, hogy a hideg miatt előbb haza kellett mennünk" — így szól a levélnek egyik részlete.

A levél nyomában utánanéztünk, mi is a helyzet az Alkotmány utcai iskola IV. osztályában. Az igazgató elvtárs szerint a szén minőségében volt a baj, de amióta az iskola jobb minőségű szenet kapott, a fűtés is megjavult. Ennek azonban ellentmond az a tény, hogy az új szén érkezése után is, pontosan kedden délután nagyhabában ültek a gyermekek óra alatt, mert a kályhában kialudt a tűz. Ellentmond Laczkó Sándor szavainak az is, hogy a földszinten bőségesen jut meleg a gyerekeknek. A délutánosok azonban fagyoskodnak az emeleten, mert az emeleti hivatalsegéd, Perl Erzsébet nem fűt gondosan, lelkiismeretesen.

Perl Erzsébet azt az elvet vallja, hogy jobb előbb hazamenni és a tanulókat hideghen hagyni, mint az órák végéig fűteni és azután valamivel később kiszedni a kályhából a hamut. Ez ugyanis a hazamenetelt késlelteti. Vajon Villányiné más szenet kap a földszinten, mint Perl Erzsébet az emeleten? Minden bizonnyal ugyanazzal a szénnel fűtenek itt is, ott is, mégis, a földszinten meleg van, az emeleten hideg. Miért? Azért mert Villányiné nem takarékoskodik munkaidejével, nem veszteli megnézni többször is a kályhákat, Perl Erzsébet pedig mechanikusan, saját kényelmét nézve dolgozik.

De vajjon miért nem lép fel kellő erővel az iskola igazgatósága ez ellen a lazaság ellen, a gyermekek nyugodt tanulása érdekében? Miért közömbös a főiskola igazgatóságának — mely alá a gyakorló iskola közvetlenül tartozik — hogy az Alkotmány-utcai iskola IV. a) osztályának tanulói ebben a tanévben mindössze négyszer tudtak lemenni a tornaterembe, mert az is fűtetlen? Miért nem állítják fegyelmi elé Perl Erzsébetet, aki miatt a IV. a) osztályban már több tanítási óra elmaradt és miért kenegetik helyett kibáját?

Érthetetlen ez a megalkuvás, hiszen dolgozók gyermekeinek tanulásáról és tanításáról van szó! A legsürgősebb intézkedést várja a 31 aláíró tanuló, intézkedést várnak a szülők, hogy a fűtést „szabályozzák" az Alkotmány-utcai gyakorló iskolában végérvényesen megszűnjön.

AZ ÉRTELMISÉG HELYZETE

Hazánkban

1932-ben Csanádi Károly kimaradt az egyetemről. Édesapját, aki tisztviselő volt, szó nélkül elbocsátották állásából. A fiatal Csanádi Károlyt nem tudta édesapja tovább taníttatni.

Akkor az időben, a munkanélküli diplomás orvosok és mérnökök havat lapátoltak. Csanádi Károlynak szerencsére volt. Felvették a városházára „önkéntesen szolgáló díjtalan gyakornok"-nak. Az „önkéntesen szolgáló" magyarul azt jelentette, hogy bármikor elküldhetik, a „díjtalan gyakornok" pedig azt, hogy havi 30 pengő fizetést kapott.

Így volt két évig. 1934-ben Csanádi Károlyt „kisegítő munkaerő"-nek minősítették. Négy év mulva, 1938-ban pályázatírási láz tört ki a városházán. Egy adótiszti állásra pályáztak sokan. Valóságos cirkuszi mutatvány volt a pályázók jelölése. Volt egy pályázatokat jelölő bizottság, amely jelölte a javasiatok sorrendjét. Egy újabb bizottság, a törvényhatósági bizottság döntött a jelöltek személyéről. Ezután szavazóurnába dobták a szavazócédulákat és szavaztak a jelöltek felett. Ilyen körülményes utak kellettek a felszabadulás előtt ahhoz, hogy egy állást betöltsenek.

A felszabadulás hozott csak igazi változást Csanádi Károly életében. A felszabadulás után egy évvel, be tudta fejezni tanulmányait, a felszabadulás után ment életében először üdülni.

Ma dr. Csanádi Károly elvtárs, a városi tanács kereskedelmi osztályának előadója, havi 1.150 forint fizetéssel. Idősebb fia, a Nagy Lajos gimnáziumban tanul. Neki nem kell majd otthagyni az iskolapadot. Édesapját nem fenyegeti a munkanélküliség réme, a népi demokrácia a jól tanulóknak ösztöndíjat biztosít.

A nyugati országokban

Angliában 40.000 pedagógus van munkanélkül. Nyugat-Németországban a munkanélküli tanárok pincérnek állnak be. Spanyolországban egy próbarendőrnek 25 százalékkal több a fizetése, mint egy kezdő egyetemi tanárnak. A Franco-fasizmus számára fontosabb a próbarendőr, mint a pedagógus. Azzal, hogy az ország lakosságának nagy része analfabéta, nem törődnek. Hasonló a helyzet Törökországban, Olaszországban is. Az izraeli kinostár nemrég közölte, hogy a tanerők és közalkalmazottak decembari fizetésük felét csak január 12-én, a másik felét pedig január 22-én kapják meg.

Jugoszláviában a titofasiszták, a nekik nem tetsző hivatalnokokat elbocsátják. Zágrábban már többszáz ilyen hivatalnokot bocsátottak el.

„A legkisebbfizetésű amerikai irodai tisztviselő, vagy őrmester, több fizetést kap, mint 9, vagy 10 jobbfizetésű európai, vagy mint Közép-Kelet és Ázsia lakói közül 999" — írja az „US News and Report".

Amerikában és a nyugati kapitalista országokban azokat a tudósokat, pedagógusokat és hivatalnokokat, akik az igazság mellett állnak ki, kidobják állásukból. Az Amerikai Egyesült Államokban az Amerika Ellenes Tevékenységet vizsgáló bizottság a mult év nyarán több mint 200 hollywoodi filmszínészt, rendezőt, fényképészt, vágót és egyéb szakembert tett feketelistára. Amerikában „mindenki gyanus aki él". Elég egy elejtett szó arról, hogy az illető békét akar, már elbocsátják. A feketelista azt jelenti, hogy soha nem veszik fel már szakmájába. Az újságokban megjelenik az elbocsátottak neve, mint „felforgató", az „állam ellenségeiké", „kommunista ügynökéké". Az elbocsátottakat kiprédikálja a pap, az elbocsátottak után titkos ügynökök szaglásznak.

Ilyen az értelmiségiek élete a nyugati országokban, olyan, mint nálunk volt a felszabadulás előtt.

A dolgozó parasztok kétféle élete

„Kulákbirtok", „uradalom". Nagyon sokszor lehet ezt a szót a jugoszláv parasztok szájából hallani. A Tito-klikk újra jobbágysorba taszította a jugoszláv parasztokat.

A titóista zadrugákban

a kulák a vezető. A jövedelem oroszlánrésze a kuláké. A kulák már a titóista földjáradéktörvény értelmében hatalmas jövedelemhez jut.

A titóista „szövetkezet" alapszabályzata kimondja, hogy a tagok a bruttó jövedelem 30 százalékát kapják meg földjáradékként. (Tehát a kiadások leszámítása nélkül, az összbevétel 30 százalékát osztják fel!) Az összbevétel 30 százalékát természetesen nem a tagok, hanem a kulákok vágják zsebre. Először is, ők viszik be a nagyobb és zsírosabb földterületeket, és csak ők visznek be gépeket. Másodszor, a kulákvezetők, dupla kréditával számítják fel saját javaik értékét, leértékelik a parasztok javait. Ilymódon a kulákok zsebrevágják a földjáradék jövedelem és ezzel a zadruga jövedelmének nagyobb részét. A kulákok egyedül a dalmáciai zadrugákban több, mint 200 millió dinárt zsebelnek be, mint földjáradékot.

A kulákok a zadrugákban azt teszik, amit akarnak. Nem dolgoznak, de maguknak számítják be a munkaegységek nagy részét. A Zajecsari járás Szumrakovac falujában, Manojlie Mirkovics zadrugavezető már 1948-ban családtagjai részére 1.183 munkanapot állapított meg és fizettetett meg, ugyanakkor, amikor az egész szövetkezet összes munkanapjainak száma 10 936 volt.

A zadrugákba kényszerített parasztokat agyondolgoztatják. A zadrugákba kényszerített 450 ezer jugoszláv paraszt hajnaltól napestig dolgozik majdnem semmiért. A természetbeni juttatást a titóisták eltörölték. A zadrugákba kényszerített jugoszláv paraszt 7 munkaegységre 15—20, egészen rendkívüli esetben 40—50 dinárt kap ugyanakkor, amikor egy kiló rizs ára ma Jugoszláviában 400 dinár. Van úgy, hogy még ezt a rendkívüli csekély pénzbeli juttatás nagyrészét sem fizetik ki neki, hanem „bónokat" nyomnak a kezébe. A bónok ellenében elméletileg a jugoszláv paraszt kedvezményes áron kaphat meg bizonyos árukat a boltokban. Gyakorlatilag azonban a jugoszláv paraszt, mivel nincs pénze, nem tudja a bónokat beváltani, a bónok nála maradnak és érvényüket vesztik. A zadrugákba kényszerített parasztok verejtékén újra a kulák és titóista állam gazdagodik.

A titóista párt stanisicsi szervezetének ülésén az egyik dolgozó paraszt ezeket vágta az előadó fejéhez:

— *Meselhet maga, amit akar. Négy száz munkaegységem van a szövetkezetben és még csak egy zsebkendőt sem tudok venni magamnak.*

A kulákvezetőknek nagyon tetszik

a zadruga. Helvenkedve beszélnek arról, hogy most milyen nagy földbirtokuk és milyen sok cselédük van. A kulákok a földbirtokosok nyomába léptek. A zadruga útján megkaparintották a parasztok földjeit, igen sokszor az egész falu lakosságának földjét, akárcsak a régi földbirtokosok. A kulákoknak dolgozik az egész falu, akárcsak régen a földbirtokosoknak. A zadruga „uradalom", úgy, mint a jugoszláv parasztok mondják, a jugoszláv parasztok pedig jobbágyok.

A földesúri időkben a jobbágy köteles volt a parasztnak a hét, hónap, vagy év egyharmadát, bizonyos ideig ingyen dolgozni. Ez is visszatért Jugoszláviában. A kulákvezetők a dolgozó parasztokkal először saját földjeiket művelik meg és csak utána engedik a parasztokat földjeikre. A titóista állam a jugoszláv parasztokat, a zadruga parasztjait is erőszakkal elhajtja hadiutat építeni, erdőt irtani, repülőtereket építeni. Ezért az „önkéntes" munkáért a jugoszláv paraszt nem kap semmit, éppúgy, mint ahogy nem kapott semmit a jobbágy a földesúr földjén végzett robotért.

A jugoszláv parasztot még sohasem zsákmányolták ki annyira, mint most, a Tito-klikk uralma alatt. A jugoszláv falu dolgozói azonban nem nyugszanak bele elviselhetetlen sorsukba. A büntető törvénykönyv 204. paragrafusa 15 évig terjedhető börtönbüntetéssel sujtja azokat, akik otthagyják a zadrugákat. De még ez sem akadályozhatja meg a parasztok tömeges menekülését a kulákszövetkezetekből. Egyedül 1952-ben mint egy 2000 zadruga oszlott fel. Azok a parasztok pedig, akik még nem hagyták ott a kulákszövetkezeteket, szabotálják a munkát. Még a Borba, a titóisták vezető szennylapja is kénytelen volt beismerni, hogy a parasztok zadrugákba kényszerített 50 százaléka nem megy munkába.

*

Jugoszláviától nem messze, a bólyi Árpád tszcs-be beférkőztek 1950-ben a kulákok.

Trischer és Hernádi a két beturkozott kulák

hazug igéretekkel és fogadkozásokkal mézes-mázos beszéddel még a csoport egyes tagjait is meg tudták tévesztem. De a tszcs pártszervezet nem adta fel a harcot. A csoport kommunista dolgozói bebizonyították a többieknek, hogy ha megtűrik a kulákokat akkor itt is olyan kulák zadrugák lesznek, mint amilyenekről egyre gyakrabban érkezik hir Jugoszláviából. Zsuró János üzemi párt titkár az asztalra csapott:

— *Nem tűrjük tovább őket* — mondotta. — *Takarodjanak a kulákok! Ebben a csoportban népnyúzóknak helyük nincsen!*

És amikor szavaira felzúgott a taps, a kulákok és családtagjaik, mint a megvert kutyák, kódorogtak a teremből.

Az állam további segítsége, a fokozott gépi talajmegmunkálás, az éjenjáró szovjet agrotechnika alkalmazása a tszcs (majd tsz) tagjainak jó munkája meghozta a maga jó eredményét. A bólyi Árpád tsz, milliomos tsz, nemcsak Baranya megye, hanem az ország egyik legjobb termelőszövetkezetének számít.

Az Árpád tsz tagjai zárszámadáskor annyi terményt és készpénzt kaptak, hogy azelőtt egy középparasztnak sem volt olyan jövedelme. Bólyon, R. Szabó János például, aki családjával együtt 850 munkaegységet keresett, kapott 17 mázsa búzát, 17 mázsa kukoricát, 4 mázsa 25 kilogramm szénát, 5 és fél mázsa burgonyát és közel 10 ezer forint készpénzt. Háztáji gazdálkodásában ezenkívül 10 mázsa csöveskukorica, 6 mázsa burgonya és 300 forint értékű kerti növény termett. Schäf János tehenész, aki több, mint 500 munkaegységet szerzett, egyedül több, mint 25 mázsa terményt és több mint 5000 forint készpénzt kapott. És hozhatnánk fel még hasonló példákat a görcsönyi Augusztus 20 tszből, a mohácsi Vörös Fény-ről és a többi tsz-ről, és jól dolgozó tszcs-ről.

Ilyen az élet ott, ahol a kulákokat kikergetik a tszcs-ből és termelőszövetkezetekből. Ilyen az élet ott, ahol az állam a dolgozó parasztokat segíti.

HÍREK

PÉNTEK, JANUÁR 16

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Szechenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Gusztáv. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás péntek estig: gyengén felhős idő, legfeljebb egy-két helyen hószállingózás. Hajnali ködképződés, mérsékelt légáramlás. A hőmérséklet nem változik lényegesen. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: pénteken reggel mínusz 5—mínusz 8, hóborított helyeken mínusz 8—mínusz 10, délben mínusz 2—plusz 1 fok. A várható napi középhőmérséklet január 16-án, pénteken Győr, Sopron és Vas megyékben mínusz négy fok alatti, másutt mínusz négy fok felett.

*

Az ország egész területén a hófuvások és a hóakadályok megszűntek.

— **Értesítem a VII. körzet SZTK biztosítottakat,** hogy körzeti kezelőorvosuk dr. Gyopár Jenő rendelését átvette. Rendelési ideje délelőtt 8—10-ig és délután fél 5—fél 6-ig Zetkin Klára utca 2. szám alatt.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Budai I. pártszervezet helyiségében pénteken délután 5—6 óráig Fiszter Gyuláné, Nagy Jenő utca 36. szám alatti kerületi irodában 6—7 óráig Vas Mihály és Farkas Ernőné, a Budai II. MDP pártszervezet helyiségében 6—7 óráig Dani Sándor tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **Találtak** a villamosban, autóbuszban különböző tárgyakat, egy darab bőrkesztyűt, arany fülbevalót. Igazolt tulajdonosa átveheti a pécsi kapitányság házipénztárában. Találtak egy pár honvédségi kesztyűt, női kalapot, férfi sapkát. Igazolt tulajdonosa átveheti a színház felügyelőjénél.

Még jobb eredményekért küzd a pécsi járási TSB

A PÉCSI JÁRÁSBAN az elmult évben szép eredményeket értek el a sport fejlesztése terén. Ezt bizonyítja az a második hely is, melyet a járások közötti MHK versenyben elért a járás. Jó eredményeket ért el a járás a sportfejlesztési terv többi részeiben is. 427 sportolót minősítettek az elmult évben, ezzel a járás előirányzatát 116.3 százalékban teljesítette. Nem feledkeztek meg a káderképzésről sem. Összesen 70 társadalmi aktivát képeztek ki, ami 111 százalékos eredményt jelent. Gondot fordítottak a sportpályák építésére is. A sportfejlesztési terv előirányzata szerint 50 sportpályát kellett társadalmi munkával felépíteni a járásnak, ezzel szemben év végére 65 pályát építettek fel. Pontosan betartotta a járás a versenynaptárát. A versenynaptárban szereplő versenyeket mind megrendezték. Különösen a Béke Spártákiád versenyek megrendezése sikerült jól. 15 községben rendeztek Béke Spártákiádokat, legjobban Bicsérden szervezték meg a versenyt, ahol hatvanan indultak el a különböző számokban. De jól sikerült a baksai és a belvárdgyulai Béke Spártákiád is, mindkét helyen több mint félszázan küzdöttek a győzelemért. A szentlőrinci Vidám Várás keretében megrendezett járási Spártákiádon 150 falusi sportoló vett részt. Igen nagy népszerűségre tettek szert a lóversenyversenyek. A járási lóversenybajnokságon 120-an indultak el.

— *Eredményeinket elsősorban jól dolgozó társadalmi aktiváinknak, lelkes sportszervezőinknek köszönhetjük* — mondotta Keresztes László a járási TSB elnöke. — *Munkánkban nagy segítséget jelentett a Szovjetunió gazdag tapasztalata, melyet mindenkor szem előtt tartottunk. Nagy figyelmet fordítottunk a sport népszerűsítésére, színvonalának emelésére és az új káderek kiképzésére. Az eredményeink mellett hiányosságok is vannak. Nem foglalkoztunk eléggé pártunk II. kongresszusának határozataival, hiányos volt a sportolók politikai nevelése is. Igen nagy hiba volt az is, hogy a sportkörök vezetői nagyon sok helyen hanyagul el feladatukat, nincs meg a vezetőségben az egység. Több sportköri elnököt és vezetőt az év folyamán le is kellett váltanunk, akik semmibe vették a TSB rendelkezéseit és rendszertelenül végezték munkájukat.*

Ebben az évben, hogy eredményeinket fokozni tudjuk, sokkal tervszerűbben kell dolgozni. Igen nagy súlyt kell helyeznünk a küderképzésre és az agitációs propagandamunkára. Jobban ki kell építenünk a kapcsolatot a pártlal, a tanácsccal és a DISZ-szel, valamint a tömegszervezetekkel. A munka eredményessége szempontjából nagy jelentőségű a szocialista munkaverseny továbbfejlesztése, a sportköri estek rendszeresítése és a sportköri vezetőségek megerősítése. A munkafegyelem megszilárdításának elengedhetetlen feltétele jelentések határidejének pontos betartása, a munkanaplók és szakosztálynaplók, rendszeres vezetése. Igen fontos feladat az általános szakosztályok megszervezése.

Mindent meg kell tennünk az MHK tervünk sikeres teljesítése érdekében. Legfontosabb feladatunknak valamennyi MHK-ra jelentkező leprobáztatását tűzzük ki. Több helyen a sportköri vezetők még mindig mellékkérdésként kezelik az MHK t, az edzések és a próbákra való felkészülések nem mindenütt voltak tervszerűek. Nagy volt a rendetlenség az elmult évben a nyilvántartások vonalán is. Ezeket a hiányosságokat is feltétlenül ki kell küszöbölni munkák eredményessége érdekében.

A PÉCSI JÁRÁSI TSB vezetőit az eredmények nem teszik elbizakodottá. Tisztán látják a hibákat, melyet az idén feltétlenül ki akarnak küszöbölni. Pártunk és kormányzatunk minden anyagi és erkölcsi támogatást megad testnevelésünk és sportunk továbbfejlesztésére. Jól tudják és mindenkor tapasztalják ezt a pécsi járás sportvezetői és sportolói is, ezért még jobb eredmények elérését tűzték ki célul, az év elején megtartott járási sportértekezletükön.

* **Siklóson** megrendezett járási felnőtt asztalitenisz bajnokságon kevesen indultak el. A versenyen a siklósi Traktor, a siklósi Fáklya, a siklósi Vasút és a harkányi Bástya képviseltette magát. Eredmények: női egyéni: 1. Kárpáti Mária, 2. Szabó Elemérné, 3. Svéda Pálná, férfi egyéni: 1. Darabos, 2. Kárpáti Mária, 3. György, 4. Friesz. A férfiverseny érdekessége volt, hogy azon a megyei női válogatott asztalitenisz csapat tagja, Kárpáti Mária is elindult.

Párthírek

Értesítjük a párttörténet és a politikai gazdaságtan II. évén tanuló elvtársakat, hogy részükre a konferenciát az alább felsorolt időben és helyen tartjuk.

Január 17-én délelőtt 8 órakor lesz Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Január 17-én, délután két órakor lesz Jáhn Vilmos elvtárs konferenciája a Szakszervezetek Megyetanácsa 43-as termében, Gungl Ferenc elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kisterm ében, Végh László elvtárs konferenciája a KIOSZ adóközösségi szobájában, Légrádi János elvtárs konferenciája a megyei oktatási osztály tanácstermében és Papp János elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Január 19-én délelőtt 8 órakor lesz Kászon József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kisterm ében és Nemeskéri László elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza tanulószobájában.

Január 19-én, d. u. két órakor lesz Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét, hogy a megjelenés kötelező.

Megyei Pártbizottság agit. prop. osztálya.

*

Értesítjük a párttörténet I. évfolyam propagandistáit, hogy részükre 16-án, pénteken délután két órakor prop. konferenciát tartunk: „A Szovjetunió Kommunista Pártja a kommunista és munkáspártok példaképe" c. anyagból a Pártoktatás Házában. Kérjük a propagandista elvtársakat, gondosan tanulmányozzák az anyagot és pontosan jelenjenek meg a foglalkozáson.

Pécsi pártbizottság agit. prop. osztály.

*

Értesítjük a Sztálin életrajz és a párttörténet I. évfolyam hallgatóit, hogy részükre szemináriumi foglalkozást tartunk I. hó 20-án, délután 5 órakor a kijelölt helyeken a megadott anyagból. A politikai gazdaságtan I. évfolyam hallgatói részére szemináriumi foglalkozást tartunk 19-én, hétfőn délután 5 órakor a kijelölt helyeken a megadott anyagból. Kérjük az elvtársak gondos felkészülését és pontos megjelenését.

Városi pártbizottság agit. prop. osztálya.

CSALÁDI házzal rendelkező, idősebb személyt eltartanánk. Ajánlatot „Családtag" jeligére a kiadóba. 140

TUKÁCS szűcsmester Kossuth-utca 11. sz. alól Teréz-u. 5 szám alá költözött.

2 PIROS fotel, sublód, festmény eladók Megye-u. 15. 142

— **Áramszünet.** A Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat Pécsi Üzletigazgatósága közhírré teszi, hogy f. hó 18-án nagyfontosságú hálózati munkálatok elvégzése miatt az alant felsorolt községekben áramszünet lesz: f. hó 18-án 8—11 óráig Becefa, Zsibót, Mozsgó, Szulimán, Szentlászló, Kishárságy, Somogyhárságy, Botykapéterd, Nagypeterd, Kispeterd, Nyugatszenterzsébet, Nagyváty, Csatahely, Dencsháza, Simonfa, Bodorfa, Katádfa, Bánfa, Szendlenes, Királyegyháza, Szentegát, f. hó 18-án 11 órától 14 óráig Kacsóta, Csonkamindszent és Szentlőrinc községekben. — Áramszünet lesz folyó hó 18-án, vasárnap reggel 9 órától 11 óráig transzformátorállomások karbantartási munkálatai miatt a Rókusalja és Istvánffy utcákat összekötő vonaltól nyugatra eső városrészen, valamint Mecsekalja—Kovácstelep—Rácváros és Patacs községekben.

— **Pécs város tanácsa** végrehajtóbizottságának igazgatási osztálya felhívja mindazokat a pécsi sokgyermekes anyákat, akik az 1951. és 1952. évben a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata alapján kiosztott kitüntetésben nem részesültek, folyó évi január hó 19—20-án délelőtt 8—11 óráig jelentkezzenek a Tanácsház II. e. 84. sz. szobájában az 1953. évi kitüntetésre való felterjesztés végett.

BORSEPRŐT és gyümölcsecetet átvesz minden mennyiségben Gyümölcsszeszipari Vállalat, minden szombaton 8—13 óráig. Felsőmalom-u. 25.

SZŐLŐOLTVÁNY szükségletét szerezze be Fülöp Jánosnál. Markaz. 107.

MODERN, új, konyhabútor eladó. Rákóczi-út 59., földszint jobbra. 141

SZÖVETKEZETI sütőde vezetését vállalnám. Címeket: „Vizsgázott" jeligére a kiadóba kérem. 143

HÁLÓSZOBA, konyhabútor, asztali tűzhely eladó. Pécsbányatelep, Rumann Ernő, Felsőbánom. 144

BEKÖLTÖZHETŐ lakással szőlőt bérelnék. Címeket: „Azonnal" jeligére a kiadóba kérek. 146

ELADÓ fehér, mély, steppelt gyermekkocsi. Szondi György-u. 6. Meszestelep. 153

IPARENGEDÉLLYEL rendelkező kovácsmestert. Hideg és meleg gumijavításhoz értő szakembert iparengedéllyel rendelkezőt, lehet nő is. Cipész szakmában jó felsőrészkészítőt iparengedéllyel rendelkezőt. Szövetkezetünkbe felveszünk. 52

CSEPEL autószerelésben jártas szerelőket, villanyszerelőket azonnali belépésre alkalmaz a Komlói Építési Vállalat

GYORS- és gépírónőket azonnali belépésre keres (lakást biztosít) a Beremendi Cement és Mészművek.

A TOTO nyereményei beszélnek.

A 2. fogadási héten 12 találat annyi, mint 22.850 forint. 11 találat annyi, mint 229 forint, 10 találat 38 forint. Ezen a héten a sportfogadási Osztály kirendeltségeinél és a Tippszelvény árusítóknál a Totó-szelvények vásárlói 153 évi tárca-naptárt kapnak.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZÍNHÁZ:

Dohányon veti kapitány, szünet-bérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Vihar (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Vihar (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Afrikában történt (fél 5 fél 7, 9 órakor)

KIÁLLÍTÁS:

November 7 kultúrotthonban: Vízlétesítéstechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

VITA

A November 7 kultúrotthonban az írószövetség pécsi csoportja nyilvános vitát tart (este 7 órakor)

*

Szombaton délután 4 órai, vasárnap délelőtt 10 órai és vasárnap délután 4 órai kezdettel a körzeti bemutatón jól szereplő területi, általános iskolai és középiskolai csoportok a városi bemutatón mutatják be tudásukat.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2 — Telefon: 13-32 és 13-42
Előfizetési díj: havi 11 — forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZOMBAT, 1953 JANUÁR 17

A MAI SZÁMBAN:

A művészeti csoportok II. országos versenyéről tárgyalt az országos népnevelési bizottság (2. o.) — Gépállomások politikai osztályai a termelőszövetkezetek megerősítéséért (2. o.) — Békét! Jogot! Kenyeret! (2. o.) — A 73/1 Építőipari Vállalat pártszervezete és igazgatója vonja felelősségre a poreclángyári építkezésen elkövetett hibák dédelgetőit (3. o.) — Mit valósítottak meg vállalásukból a görcsönyi Augusztus 20 tsz-es tagjai? (3. o.) — Vihar: Urbán Ernő új filmjének bemutatója (4. o.)

A kommunisták tevékeny munkája

A párt a demokratikus centralizmus elvén épül fel, a pártdemokrácia alapja pedig a párttagok aktivitása. Pártdemokrácia alatt — tanítja *Sztálin* elvtárs, — azt értjük, hogy a párttömegek szabadon oldják meg építésünk kérdéseit, hogy a párttömegek aktivitása fellendül, hogy bevonjuk őket a párt vezetésébe, s fejlesztjük bennük azt az érzést, hogy ők a párt gazdái. Minden kommunista párt állandó és fontos feladata, hogy emelje a párttagok aktivitását, fejlessze öntevékenységüket, bevonja őket a pártszervezetek mindennapos gyakorlati munkájába. A Szovjetunió Kommunista Pártjának szervezeti szabályzata hangsúlyozza, hogy a pártnak csak „*öntudatos, tevékeny és a kommunizmus ügye iránt odaadó*" dolgozók lehetnek tagjai. „*Nem elég* — állapítja meg a szervezeti szabályzat, — *ha a párttag csupán egyetért a párt határozataival, a párttag kötelessége, hogy harcoljon e határozatok megvalósításáért. A kommunistáknak a párthatározatokhoz való passzív és formális viszonya gyengíti a párt harckészségét, s ezért összeegyeztethetetlen a párthoz tartozással*"

A Magyar Dolgozók Pártja szervezeti szabályzata is kimondja, hogy a pártnak csak az lehet tagja aki „*részt vesz valamely alapszervezetének munkájában.*" Párttagságunk egy része azonban nem teljesíti a szervezeti szabályzatban előírt kötelességét, nem végez rendszeresen pártmunkát. Ezért Politikai Bizottságunk 1952 április 10-i határozatában kimondotta: „*A pártbizottságoknak, alapszervezeti vezetőségeknek arra kell törekedniök, hogy necsak a tagság túlnyomó többsége, de minden párttag teljesítse a párttal szembeni kötelességét és aktívan kivegye részét a pártmunkából.*"

Emelni a párttagok aktivitását — végrehajtva a Politikai Bizottság határozatát — ez pártunkban ma nem egy munka a sok közül, hanem egész pártmunkánk központi feladata. Ez egyik legfontosabb feltétele annak, hogy megvalósítsuk a párt és az állam előtt álló célokat. Ezek a célok nem kicsinyek. *Rákosi* elvtárs költségvetési beszéde és a Központi Vezetőség 1952 november 29-i ülése teljes nagyságukban felvázolta azokat a tennivalókat, amelyeknek elvégzését 1953. évi tervünk végrehajtása megköveteli. Mindez megköveteli, hogy fokozzuk pártunk tevékenységét, amely eddig is hazánk és népünk minden sikerének alapját alkotta, s *tegyünk minden párttagot és tagjelöltet a pártmunka tevékeny részvevőjévé.*

A kommunistáknak elsősorban a *termelésben*, a szocializmus építésében a haza iránti kötelességek teljesítésében kell tevékeny és a pártonkívüliek számára példamutató munkát végezniök. E munka megszervezésében, ellenőrzésében és irányításában rendkívül fontos szerepük van a *pártcsoportoknak* és vezetőiknek, a *pártbizalmiaknak*. A pártcsoportok — a párt előretolt csapatai, amelyek a szocializmus építéséért folyó harc első vonalában küzdenek. A pártcsoportok erejétől és harckészségétől, éberségétől és mozgékonyságától, mozgósítóerejétől és öntudatától függ az, hogy a pártszervezet könnyebben vagy nehezebben győzi-e le az akadályokat, gyorsabban vagy lassabban vívja-e ki a sikert. A takarékosság, a termelékenység növelése, az önköltség és a selejt csökkentése, a béralap és a létszám betartása korántsem pusztán az üzem gazdasági vezetőinek feladata, hanem a pártszerveknek és köztük a pártcsoportoknak is küzdeniök kell érte. A jól működő pártcsoport a párt és kormány határozatainak betartására és végrehajtására neveli tagjait, a pártcsoport tagjai pedig a pártonkívülieket. Ilyen módon a pártcsoport jó munkája, a kommunisták aktivitása a *munkahely termelési eredményein mérhető le*. Kétségtelen például, hogy az őszi mezőgazdasági munkák elhúzódásának, az élenjáró szovjet agrotechnikai módszerek ki nem elégítő alkalmazásának, a termelőszövetkezeti közös vagyon kezelésében helyenként mutatkozó fogyatékosságnak egyik oka az, hogy a termelőszövetkezeti pártcsoportok még nem állnak hivatásuk magaslatán. Pártszervezeteinknek fontos feladatuk tehát *a pártcsoportok munkájának megjavítása.*

Számos pártcsoportban az az alapvető hiányosság, hogy tulajdonképpen csak formálisan működik, legfontosabb feladatát, a *párttagok kommunista nevelését, tevékeny munkába való bevonását* s rajtuk keresztül a *pártonkívüliek mozgósítását és vezetését* nem végzi megfelelően, vagy csak egyes kampányfeladatok megoldásánál végzi. A pártcsoportnak és elsősorban a pártbizalminak — a pártvezetőség segítségével — olyanokká kell nevelnie a párttagokat, hogy azok öntevékenyen, áldozatkészen, fegyelmezetten és ingadozás nélkül küzdjenek a párt politikájának megvalósításáért. Ennek a nevelésnek legfontosabb módszere az, hogy a pártcsoport minden kommunistának konkrét, hosszabb vagy rövidebb időre szóló *pártmegbízatást ad* — kinek-kinek hajlamai és képességei szerint — és megbízatásuk teljesítésében segíti a végrehajtásról időről-időre beszámoltatja őket.

A pártcsoportnak nemcsak a mindennapi gyakorlati munkában kell kemény harcosokká nevelniök a párttagokat, hanem azzal is, hogy gondoskodik a *pártoktatásba* való bevonásukról és ellenőrzi tanulásukat. A marxizmus-leninizmus alapjainak ismerete nélkül, Sztálin elvtárs zseniális új munkájának és az SZKP XIX. kongresszusa anyagainak feldolgozása nélkül a párttag elmarad az élet napról-napra növekvő követelményei mögött, s nem képes megoldani a felmerülő új és új feladatokat. Aki nem tanul, az elmarad népünk egyre növekvő politikai és kulturális színvonala mögött is és előbb-utóbb érdemtelenné válik arra, hogy a dolgozó nép élcsapatához számítsa magát. Ezért követeli meg tagjaitól a párt, hogy *szüntelenül növeljék politikai és szakmai képzettségüket* és a tanultakat hasznosítsák gyakorlati munkájukban. Tanulásuknak elengedhetetlen kiegészítője a pártsajtó — elsősorban a *Szabad Nép* — rendszeres és figyelmes olvasása, ami lehetővé teszi, hogy helyesen tájékozódjanak hazánk fejlődésének, a világpolitikai helyzet alakulásának, a nemzetközi békeharc állásának kérdéseiben.

Tevékenyen részt kell vennie minden párttagnak a hibák és hiányosságok feltárásában, okaik felderítésében is. Legyen e téren is irányadó számunkra az SZKP szervezeti szabályzata, amely kimondja: „*A párttagnak nincs joga ahhoz, hogy eltitkolja a dolgok kedvezőtlen állását és szemet hunyjon a párt és az állam érdekeit sértő, helytelen cselekedetek fölött.*" Nekünk is arra kell törekednünk, hogy pártunk minden tagja *érezze kötelességének a bírálat gyakorlását*, a hibák és károsjelenségek leleplezését, s pártszervezeteink minden erejükkel támogassák az alulról jövő bírálat szeleskörű kibontakozását. Arra kell nevelnünk a párttagokat, hogy ne tűrjék szó nélkül a bürokratizmust, a kishitűséget, az ellenség által terjesztett hangulatokat és szóbeszédeket, vagy az ellenség iránti engedékeny, elnéző magatartást. Még kevésbbé forduljon elő az — ami ma még előfordul, — hogy egy-egy párttag is a kulák, a klerikális reakció vagy a jobboldali szociáldemokraták uszályába kerül. A kommunistáktól elvárja a párt, hogy *keményen, sőrintcsen kiálljanak a párt politikájáért*, s ne tűrjék e politikának semmiféle eltorzítását vagy félremagyarázását. Szálljanak merészen szembe a nehézségekkel, bírálják meg azokat, akik hibákat követnek el és szilárdan verjenek vissza mindenféle ellenséges zavarkeltési kísérletet. — Használják bátran és késedelem nélkül a felvilágosító munka és a bírálat fegyverét, mindenütt, ahol csak hiányosságot látnak.

Végül — de nem utolsó sorban — tevékenyen kell végeznie minden párttagnak *a dolgozó tömegek felvilágosítását és nevelését*. Az SZKP szervezeti szabályzata arra kötelez minden párttagot, hogy „*állandóan erősítse a tömegekkel való kapcsolatát, idejében reagáljon a dolgozók igényeire és szükségleteire, magyarázza meg a pártonkívüli tömegeknek a párt politikáját és határozatait, szem előtt tartva, hogy pártunk ereje és legyőzhetetlensége a néppel való eleven és elszakíthatatlan kapcsolatában rejlik.*" Más szavakkal, de ugyanezt a kötelességet írja elő pártunk szervezeti szabályzata is a magyar kommunistáknak. A Központi Vezetőség 1952. június 27-i ülése hangsúlyozta, hogy bár hazánkban a munkásosztály megdöntötte a hatalmat és szétverte az ellenséget, a pártnak nem csökkentenie, hanem fokoznia kell a tömegfelvilágosító munkát. „*Meg nem hátráló, harcos és szívós tömegmunkára van szükség, amelyben megtalálja a maga napi harci feladatát minden egyes párttag és tagjelölt, sőt a pártunk mögé sorakozó rokonszenvezők óriási tömege is.*"

A párttagok aktivitásának növelése ugyanúgy érdeke a hazának, a népnek, a pártnak mint ahogyan érdeküknek maguknak a párttagoknak is. Semmi sem segíti annyira a kommunisták fejlődését, mint az, ha a párt megbízásából, a párt érdekében tevékeny munkát végeznek. A párttagok fejlődése pedig a párt erősödését jelenti, s ez újabb győzelmeket hoz országunknak és dolgozóinknak.

A Politikai Bizottság határozata után és különösen a tagkönyvcserénél, már megindult a tagság aktivizálódása a pártcsoportok munkájának élénkülése. Ez azonban csak szerény kezdet, amelynél nem állhatunk meg. Pártszervezeteinknek az új évben *jelentős fordulatot kell elérniök a párttagok aktivizálásában.* Meg kell magyarázniok minden kommunistának: csak azzal bizonyíthatja be, hogy méltó pártunk új tagsági könyvére, ha lelkiismeretesen teljesíti pártkötelességét, napról-napra részt vesz a pártmunkában. Az új párttagsági könyv is lelkesítsen minden kommunistát arra, hogy megtorpanás nélkül küzdjön a párt- és kormányhatározatok végrehajtásáért, a marxizmus-leninizmus alapjainak elsajátításáért, a hibák és fogyatékosságok feltárásáért és megszüntetéséért, az ellenség lelepleződéséért és megsemmisítéséért, a párt és a dolgozó tömegek kapcsolatainak szorosabbra fűzéséért.

(Megjelent a „Pártépítés" január 10-i számában.)

Kitüntették és megjutalmazták a megmentett tizenhét hős szuhakállói bányászt és a mentési munkálatokban résztvett dolgozók legjobbjait

Pénteken délelőtt a bánya- és energiaügyi minisztériumban kitüntették és megjutalmazták azokat a szuhakállói bányászokat, akik hat és fél napot bátran, hősiesen töltöttek el a föld mélyén és megmentőket, akik harcolva az elemi erőkkel, önfeláldozóan küzdöttek a tizenhét bányász életéért.

Havrán István, a bánya- és energiaügyi miniszter első helyettese üdvözölte a megjelenteket, majd Ozottner Sándor bánya- és energiaügyi miniszter mondott ünnepi beszédet.

A tizenhét bányászt pártunk iránymutatásával, Rákosi elvtárs személyes tanácsai alapján, a fizikai és műszaki dolgozók együttes munkájának, néphadseregünk, valamint belső karhatalmi szerveink tagjai harcos munkájának eredményeként egy hét alatt sikerült megmenteni — mondotta a többi között a miniszter.

A párt átfogó ereje és irányítása és a dolgozók összefogása megmutatta, hogy minden nehézség legyűrhető csak fegyelmezett, bátor hozzáállás, rendíthetetlen akaraterő és törhetetlen bizalom kell hozzá. Pártunk és kormányzatunk ennek a hősies munkának eredményét jutalmazza, amikor a mentési munkálatokban résztvett dolgozók legjobbjait kitünteti és megjutalmazza. Hám Kálmán dorogi mentő elvtárs — aki hősi halált halt — a Magyar Népköztársaság Munka Érdemrendjének arany fokozatát kapta. Hám elvtárs veszélyt nem ismerve, félelemérzet nélkül ment, hogy bányászelvtársai életét megmentse. A hősi munka közben vesztettük el, azonban példaképünk marad: miképpen kell kommunistának embertársaiért harcolni. Vrábik Lajos elvtárs, aki a veszély pillanatában józan ítélőképességét megtartva, irányította a vele együtt bányában maradt elvtársakat, a Magyar Népköztársaság Munkaérdemrendjének ezüstfokozatát kapta. Tizenhat bányásztársa, aki egy hétig volt a bánya foglya, szintén kitüntetésben részesült, a hét nap alatt a bányában tanúsított hősies magatartásáért. A mentési munkálatokban résztvevők közül tizenhetet a Magyar Munka Érdemrend és a Magyar Népköztársasági Érdemérem különböző fokozataival tüntettek ki és ezenkívül harmincöten miniszteri dicséretben és pénzjutalomban részesültek.

Czottner Sándor miniszter végezetül ezeket mondotta:

Szénbányászaink dolgozói pártunk biztos pillérei és az 1953. évi megnövekedett feladatok megvalósítani. Ehhez azonban az szükséges, hogy úgy álljanak helyt valamennyi bányaüzemben, mint ahogy a bányában és a mentésnél a küszöbön helytálltak elvtársaink.

Czottner Sándor után kiosztotta a kitüntetéseket és jutalmakat. A kitüntetés átvételekor a szuhakállói tizenhét bányász nevében Vrábik Lajos megköszönte a pártnak és Rákosi elvtársnak fáradhatatlan munkáját, amellyel a bányában rekedteket kihozták a föld mélyéből. Megígérte, hogy visszatérve a bányába, az eddiginél is jobb munkát végeznek. Joy Árpád Kossuth-díjas sztahánovista frontmester bejelentette, hogy Albertelep, Szuhakálló testvérbányával vállvetve küzd a terv maradéktalan teljesítéséért. Solymos András főmérnök (Tatabánya) köszönetet mondott, hogy a tizenhét bányász életéért folytatott hősi küzdelemnek tizennégy tatabányai mentővel együtt aktív tagja lehetett. Dr. Szoboszlai Ferenc bányaorvos (Ormospuszta) a mentőmunkálatok orvosi részéről beszélt, majd Burkus István vájár (Ormospuszta) fogadalmat tett, hogy ezután még jobb munkával hálálják meg a hős szuhakállói bányászok megmentését.

A pécsi Kodály-ünnepségek visszhangja

Városunk két napos Kodály-ünnepsége országos jelentőségűvé nőtte ki magát. Szakmai körök sajtóban és rádióban egyaránt foglalkoznak ezzel a jelentős eseménnyel. De a rádió által készített felvételek is újra meg újra felelevenítik a felejthetetlen hangversenyek emlékét.

A budapesti rádió 17-én, délután 4 órakor kezdődő műsorában a Petőfi adón a Zenei újság rovat keretében emlékezik meg a hangversenyünnepségről. A pécsi rádió pedig vasárnap délutáni műsora keretében a Kállai kettőst és a Psalmus Hungaricust sugározza. A Psalmus Hungaricus pécsi bemutatójának olyan hatalmas visszhangja van, hogy az Országos Filmharmónia február 2-án megismétli a mű előadását. A február 2-i hangverseny jegyeit már a színház árusítja.

Baráti országok újabb sikerei

1320 mázsa takarmányrépa hektáronként

Moszkva: A „Szocialisztyicseszkoje Zemlegyelije" tudósítója jelenti Kievből:

A Vorosilovgrádi terület „Ucsebnij" szovhozában Olga Adakimova brigádja évről-évre tökéletesítve módszereit, 1950-ben hektáronként 1200, 1951-ben 1260, 1952-ben pedig 1320 mázsa takarmányrépát termelt.

A brigád most vállalta, hogy az idén a takarmányrépa terméshozamát hektáronként ezerötszáz mázsára emeli.

Nagyarányú erdősítés Honan kínai tartományban

Peking: Mint a Daily News Release című angolnyelvű kínai lap jelenti, Kína Honan tartományában az e célra kitűzött erdősítési munkálatoknak több mint egyharmadát már elvégezték. Az erdősítésben nagy tömegek vesznek részt.

A tartományban 13 ezer hektárt fásítanak, ezenkívül 23 ezer hektárnyi területen különleges védő-erdősávokat ültetnek.

Mértföldes léptekkel halad Ostrava építése

Ostrava: A „Rudé Právo" tudósítója arról a hatalmas fejlődésről számol be, amely Ostravában, Csehszlovákia legfontosabb ipari központjában végbement az elmúlt évben. Az ostravai kerületben egyre több vasat, acélt és szenet termelnek. Mind több dolgozó költözik új lakásba.

Ostrava építésében igen nagy része van annak az önkéntes munkának is, amelyet a városi pártbizottság felhívására a férfiak, nők, fiatalok szabad idejükben végeztek.

A Csehszlovák Kommunista Párt ostravai bizottságának felhívására hárommillió óra önkéntes munkát végeznek az idén.

A lauchhammeri „Rákosi Mátyás" kokszolómű dolgozói az első negyedévben félmillió márkával csökkentik az önköltséget

Berlin (MTI): A Német Demokratikus Köztársaság egyik legnagyobb ipari létesítménye, a lauchhammeri „Rákosi Mátyás" kokszolómű dolgozói kötelezettséget vállaltak hogy észszerűsítések és újítások segítségével félmillió márkával csökkentik 1953 első negyedévében a termelési önköltséget.

Az Urali Gépgyár 1953-ban 30 százalékkal több gépet gyárt

Szverdlovszk: Ebben az évben tovább növekszik az Urali Gépgyár termelése. A gyár igazgatója, Konsztantyin Vinogradov közlése szerint a gyár 1953-ban 30 százalékkal több gépet és berendezést gyárt, mint a múlt évben.

Az ötödik ötéves terv teljesítéséért folytatott harcban az Urali Gépgyár sztahánovistái sikeresen alkalmazzák a fémmegmunkálás gyorsított módszereit. A hegesztők az Urali Politechnikai Intézet tudósaival karöltve kidolgozták a hegesztés új, magastermelékenységű módszereit. — Tyimofej Olejnyikov kovács kezdeményezésére a gyárban verseny indult a sztahánovisták élenjáró módszereinek elterjesztéséért. Ennek eredményeként a gyár dolgozói eddig több, mint kétmillió rubelt takarítottak meg. Sokmillió rubelt takarítottak meg újítások bevezetésével is.

A művészeti csoportok II. országos versenyéről tárgyalt az országos népművelési bizottság

Az országos népművelési bizottság január 15-i ülésén megtárgyalta a művészeti csoportok II. országos versenyének eddigi tapasztalatait. A bizottság határozata megállapítja, hogy a most folyó verseny fontos eseménye általános kulturális fejlődésünknek. Mind a színvonalban, mind a művészeti csoportok részvevőinek számában megmutatkozik a dolgozók és a tanulóifjúság művészeti tevékenységének újabb jelentős fejlődése.

A versenyre közel 14 ezer csoport nevezett 224 ezer részvevővel, akik közül mintegy 180 ezer a 24 éven aluli.

A benevezett csoportok között van: 5610 szakszervezeti művészeti csoport, 4980 városi és községi művészeti csoport, 3330 iskolai művészeti csoport. Négyezer színjátszó csoport, több, mint két és félezer énekkar, közel négyezer tánccsoport, több, mint másfélezer rigmusbrigád, ezer zenekar és négyszáz bábcsoport nevezett be.

Az eddigi bemutatókon újabb művészeti csoportok kerültek az élenjárók sorába. Lényegesen javult a csoportok többségének átlagos színvonala. Számottevő fejlődést mutatnak az üzemi színjátszócsoportok: általában kielégítő a műsorválasztásuk, a csoportok jelentékeny részének fejlődött a művészi alakítás színvonala és az eddiginél lényegesen több időszerű helyi darabbal is szerepeltek a bemutatókon. Például a dunakeszi járműjavító csoportja „Az ezredik vagon", az Ikarus csoportja „Élüzem", a honvéd tiszti akadémia együttese „Hogyan lesz egy munkásfiúból tűzértiszt" című darabját mutatta be.

Az énekkarok közül különösen az iskolai és falusi énekkarok fejlődtek. A magyar dalok és kórusművek mellett a szovjet és más baráti népek dalait is előadják. Az üzemi énekkarok a munkásmozgalom régi forradalmi dalait is műsorukra tűzik. Mindezek mellett az énekkarok műsora nem elég változatos, a helyi dalokon kívül tíz—húsz kórusműre korlátozódik, az iskolai énekkarok kevés gyermekdalt énekelnek.

Az üzemi és falusi tánccsoportok tovább fejlődtek, gazdagodtak a népi táncprodukciók, javult a szovjet és más baráti népek táncai előadásának színvonala is. Fejlődés tapasztalható az új tartalmú népi játékok alkotása és előadása terén a bátai, tápéi, sárpilisi, nyírlugosi és más együttesek népi játékában.

A zenekarok elsőízben szerepelnek országos versenyen: műsorukban és előadásmódjukban még sok a kívánnivaló.

Rigmusbrigádok is szerepelnek ezúttal a versenyen. Ez igen fontos, mert elősegíti a dalos rigmusok előadásművészetének az élenjáró művészeti csoportok színvonalára való emelkedését.

A bábcsoportok is résztvesznek a versenyen és általában jól szerepelnek.

Ismét szép sikerrel szerepelnek a versenyen a szlovák, német, délszláv, és román nemzetiségű művészeti csoportok is.

A verseny során nem egy helyen jelentkezett a klerikális reakció és egyéb ellenséges elemek aknamunkája. Lecsúszott burzsoá elemek, mint „helyi szerzők" több helyen becsempészték a maguk bomlasztó szellemét a művészeti csoportok tevékenységébe. Az ellenséggel szembeni megalkuvás megmutatkozott a körzeti bemutatók elhalasztásában, például Fejér és Borsod megyékben. Fokozottabb erővel kell fellépni mindenféle népellenes mesterkedéssel szemben, ami népünk kulturális felemelkedésének útjában áll.

Az általános fejlődés és számos csoport kiemelkedő sikere mellett sok csoport munkája még nem kielégítő. Ezért a verseny további szakaszán — a járási és megyei bemutatókon — jelentős munkát kell végezni az eddigi eredmények továbbfejlesztése és a meglévő hiányosságok megszüntetése érdekében. Ez komoly politikai, művészeti és szervezési feladatok megoldását követeli.

A művészeti csoportok versenyének további szakaszán még jobban kell segíteni a művészet fegyverével a széles néptömegek politikai és kulturális fejlődését. Ezzel is meggyorsítjuk nagy országépítő munkánkat, erősítjük hazánkat és a békéért folyó küzdelmünket.

Gépállomások politikai osztályai a termelőszövetkezetek megerősítéséért

A Lengyel Népköztársaságban is egyre erősödik a termelőszövetkezeti mozgalom. Ebben nagy szerepe van a gépállomásoknak. A wroclawi járás Konty nevű falujának gépállomása közelében 1949 óta megkilencszereződ ött a termelőszövetkezetek száma. Az új szövetkezetek túlnyomó többsége idén alakult. *Az elért eredményben jelentős része volt a wroclawi járás pártbizottságának és a gépállomás politikai osztályának.*

A gépállomás politikai osztályát a járási pártbizottság állandó és rendszeres segítségben részesíti. *A pártbizottság ülésein gyakran foglalkoznak a gépállomás kérdéseivel* és a pártbizottság instruktorai sokszor keresik fel a gépállomást.

Minden egyes termelőszövetkezetnek megvan a maga sajátos, egyéni problémája. A sosnicei termelőszövetkezetben például a tagok nem bíztak abban, hogy el tudják végezni a szükséges munkákat, de nem bíztak a gépállomás gépeiben sem. *A gépállomás politikai osztálya erre egy kombájnt küldött Sosnicébe.* A kombájn néhány nap alatt mintegy 70 hektáron végezte el az aratást, emellett nem volt szükség külön cséplőgépre kévekötésre, keresztrakásra. A gépesített aratás visszaadta a tagok önbizalmát, nagyobb kedvvel dolgoztak. Határidő előtt fejezték be az őszi mezőgazdasági munkákat, s ugyancsak határidő előtt tették eleget az állam iránti kötelezettségüknek: a gabonabeadásnak.

A wojnarowicei termelőszövetkezetnél más hiba volt. Néhány hónappal ezelőtt ugyanis még *több tag nem akart eleget tenni az alapszabályzatban lefektetett kötelezettségeinek.* Mielcerek elvtárs, a gépállomás politikai osztályának vezetője többször járt kint Wojnarowicében, *megmagyarázta a tagok kötelességét, majd leleplezte a szövetkezetbe befurakodott Rychlik kulák aknamunkáját,* aki bomlasztó munkát végzett a szövetkezeti tagok között.

A sulistrowicai I. típusú termelőszövetkezeti csoportban a tagok többet törődtek háztáji gazdaságukkal, mint a szövetkezet ügyeivel. *A gépállomás politikai osztálya felkeltette a tagok érdeklődését a közös gazdaság iránt,* s ráirányította a figyelmet az állattenyésztés fontosságára. *A gépállomás agronómusa segítette a dolgozó parasztokat az állattenyésztőtelep létesítésében,* megmagyarázta a silózás előnyeit, ismertette a szomszédos szövetkezetek eredményeit, ahol a tagok a fejlett állattenyésztés eredményeképpen jelentős bevételi többlethez jutottak. Elkészültek a közös istállók, megindult a közös munka, a szövetkezet felkarolta a vidéken eddig elhanyagolt juhtenyésztést.

Wazemialowice-ben az a veszély merült fel, hogy a termelőszövetkezet elszigetelődik a falutól. Nem akartak új tagokat felvenni. *A gépállomás politikai osztálya kitartó nevelő munkával meggyőzte a tagokat, hogy helytelen volt visszautasítani Mackow középparaszt belépését azért, mert a szövetkezet megalakulása idején Mackow a társasgazdálkodás ellen nyilatkozott.* Azon a közgyűlésen, amelyen Mackowot felvették, *még további 6 középparaszt lépett be a termelőszövetkezetbe* és ott azóta is jól dolgoznak.

A gépállomás politikai osztálya *nagy figyelmet fordít a gépállomás traktorosai és az egyes szövetkezetek közötti együttműködésre.* Nagyrészt a politikai osztály jó munkájának köszönhető, hogy a gépállomás dolgozói és a szövetkezetek között baráti, elvtársi a viszony. A milanowi termelőszövetkezet elnöke például felkérte Sierackit, a gépállomás egyik brigádvezetőjét, hogy nyújtson segítséget 60 hektár föld gyors megmunkálásához. Sieracki, hogy a szövetkezet határidő előtt teljesíthesse tervét, 4 boronát és 2 kultivátort összekapcsolt, s így egy nap alatt elvégezte a munkát. Ilyen és hasonló esetekről gyakran olvashatunk a politikai osztály kiadásában tíznaponként megjelenő tájékoztatóban. Itt olvashatjuk azt is, hogy a gépállomás az őszi szántási tervét 106.4 százalékra teljesítette és hogy az önköltségcsökkentés terén a legjobb eredményt érte el a vajdaságban. Ez is bizonyítja a politikai osztály jó munkáját.

Szabadságot a Rosenberg-házaspárnak!

New-York.

Stephen Love amerikai professzor 250 hallgatója előtt kijelentette: *„Nem tartom összeegyeztethetőnek lelkiismeretemmel, hogy hallgassak a Rosenberg-ügyben. Kérem önöket, hogy szintén tiltakozzanak a halálos ítélet ellen."*

Szófia.

Az egész bolgár nép felháborodással tiltakozik a Rosenberg-házaspár halálraítélése ellen. A rögtönzött gyülések résztvevői számos táviratot küldtek az Egyesült Államok elnökének.

Berlin.

Neve tanár, a berlini Humboldt-egyetem rektora táviratban szólította fel Truman elnököt, hogy a Rosenberg-házaspár esetében éljen kegyelmezési jogával.

A nyugatberlini lakosság demokratikus jogai védelmére alakult Groscourt-bizottság ugyancsak táviratot intézett Trumanhoz.

A nyugatnémetországi brit megszálló hatóságok letartóztattak hat hitlerista főkolompost

Berlin (MTI) A nyugatnémetországi brit megszálló hatóságok rendőri szervei csütörtökre virradóra Hamburgban, Düsseldorfban és Solingenben letartóztatták a hitleri rendszer hat volt vezető funkcionáriusát, köztük Werner Naumannt, a Göbbels-féle propagandaminisztérium volt államtitkárát.

A letartóztatott nácikat az angol hatóságok hivatalos jelentése szerint azzal vádolják, hogy földalatti fasiszta szervezet élén álltak, összeesküvést szőttek és propagandát folytattak a nyugati megszálló hatalmak ellen és államcsíny révén hatalomátvételre törekedtek Nyugat-Németországban.

A nyugatnémetországi náci főkolomposok letartóztatásával kapcsolatban a „Neues Deutschland" megjegyzi:

Jellemző, hogy ezek a fasiszta háborús bűnösök eddig szabadon garázdálkodhattak Nyugat-Németországban. Ha most „Nyugat-ellenes" tevékenységgel vádolják őket, ennek az az oka, hogy fasiszta cselekedeteiket nem hangolták össze az Amerikai Egyesült Államok fasizáló politikájával.

A kenyai törvényhozó tanács 750.000 fontot szavazott meg a terror fokozására

London (MTI): A Reuter hírügynökség jelenti Nairobiból, hogy a kenyai törvényhozó tanács csütörtöki ülésén hétszázötven ezer fontot szavazott meg a néger lakosság elleni terror fokozására. Michael Blundell, a törvényhozó tanács európai tagjainak vezetője javasolta, hogy a terror fokozásának eszközéül egy „védelmi tanács" névvel álcázott terrorszervezetet hozzanak létre.

Ugyancsak a Reuter közli, hogy csütörtökön hajnalban Nakuruban a négerek egyik települését négyszáz rohamsisakos katona és százötven rendőr zárta körül. Csaknem 3000 kenyai bennszülöttet fogtak el, hogy kihallgassák őket. Közülük többszázat őrizetbe vettek.

A postaügyi minisztérium közli,

hogy január 19-én két értékből álló — hatvan filléres és egy forintos — emlékbélyegsorozatot hoz forgalomba ötéves tervünk egyik legnagyobb alkotásáról, a budapesti földalatti gyorsvasútról. A kibocsátás napján a Budapest 4 (volt főposta), Budapest 73. (Volt BP 72.), Budapest—Filatélia, Debrecen 1., Miskolc 1., Sopron 1., Szeged 1 és Sztálinváros 2. számú postahivatalok elsőnapi bélyegzőt használnak.

A koreai-kínai népi erők győzelmes harcai a január 10-ével végetért öt nap alatt

Koreai arcvonal. Az Uj Kína hírügynökség tudósítója jelenti:

A koreai—kínai népi erők arcvonalbeli légvédelmi tüzérsége a január 10-ével végetért öt nap alatt kilenc ellenséges repülőgépet lelőtt és nyolcat megrongált. Az arcvonalbeli gépesített tüzérütegek az alatt az idő alatt több, mint hatszáz ellenséges katonát tettek harcképtelenné. Ezen túlmenően a népi erők alakulatai a keleti és a középső arcvonalszakaszon négyszázötvenöt lieznmanistát, Panmindzsontól keletre pedig kilencvenhárom egyéb ellenséges katonát semmisítettek meg.

Őrizetbe vették Georg Dertingert

Berlin (MTI) A Német Demokratikus Köztársaság állambiztonsági szervei — mint hivatalos helyről jelentik — január 15-én őrizetbe vették Georg Dertinger külügyminisztert, aki a keresztény demokrata Unió egyik képviselője volt a Német Demokratikus Köztársaság kormányában.

Az őrizetbevétel oka: Dertinger imperialista kémszolgálatok megbízásából ellenséges tevékenységet folytatott a Német Demokratikus Köztársaság ellen.

Békét! Jogot! Kenyeret!

(Az 1918. január 18-i nagy munkástüntetés harmincötödik évfordulójára)

Ezerkilencszáztizennyolcra fordult a naptár lapja. Már az ötödik évszám, ami a világháborút jelzi. Az emberek többsége szörnyű megpróbáltatásban élt, napról-napra súlyosbodtak az élelmezési nehézségek, a fűtetlen szobákban belülről is jégvirág fehérlett az ablakon.

Az újságok első oldalán a breszt-litovszki békealkudozásokról szóló táviratok szerepeltek. Pár hónapja hogy Oroszországban kitört és győzelmet aratott a forradalom. A nép ragadta magához a hatalmat és az első dekrétumban, amit kiadtak: *a békét követelték.*

A nép őszinte békevágya Breszt-Litovszkban a porosz szoldateszka talába ütközött. Von Hoffmann tábornok, a német békedelegáció vezetője — amikor az orosz és az ukrán békeküldöttek a népek önrendelkezési jogát követelték a németek által megszállott területen — dölyfösen elutasító választ adott.

A breszt-litovszki tárgyalásokkal egyidőben megmozdult az osztrák-magyar monarchia proletariátusa. — 1918 január 18-án, pénteken a magyar munkásság hatalmas méretű sztrájkmozgalommal tüntetett az orosz forradalmi proletariátus harca mellett, a népek önrendelkezése alapján kötendő békéért.

Közel százötvenezer munkás vett részt a megmozdulásban. Elsőnek a fegyver- és gépgyár munkásai tették le a szerszámokat, azután jött a hír, hogy a kispesti Lipták-gyárban, a Ganznál, a Schlicknél is kimondták a sztrájkot. Uj és új gyárak, üzemek csatlakoztak a nagy békesztrájkhoz. A vasúti műhelyekben is beszüntették a munkát, csak a forgalmiak maradtak a helyükön.

A sztrájkmozgalom óráról-órára szélesedett. A közúti városi villamosok, a földalatti és a helyiérdekű kocsijai a kora délelőtti órákban visszafutottak a remízbe. Elnémult a telefon. Legördültek az üzletek redőnyei. Az újságok szombat reggel már megjelentek, a sztrájkról azonban amelyről az egész főváros tudott egyetlen szót sem közölhettek. Hasábok fehérlettek üresen az újságmezőkön. Szombat reggel azután a lapnyomdászok is csatlakoztak a sztrájkhoz, s ettől kezdve az újságok sem jelentek meg.

A pesti utcák megélénkültek. Munkástömegek hullámzottak, s három szóban harsogták megmozdulásuk célját:

— *Békét! Jogot! Kenyeret!*

A rendőrőrszemeket megerősítették és egyre gyakrabban tűntek fel a cirkáló csendőr- és katonai osztagok. A sztrájk első napján a munkásszervezetek különböző helyiségeiben izzó hangulatú gyűlések zajlottak le. Ezek vezették be a vasárnapi január 20-i nagygyűlést, amelyre az Iparcsarnok előtti téren több mint százezer munkás gyűlt össze.

E gyűlésen feltárultak a sérelmek, s a vádak: *béke helyett az ország vezetői még mindig a háború folytatására spekuláltak. Tisza azon mesterkedik, hogy visszajuttassa a hatalomba, a munkások bére ellen izgat, a választójogi reformot elodázza és megcsorbítására készül, s a koncentráció gondolatának hangoztatásával az ellenforradalmi reakció szolgálatában akarja egyesíteni a képviselőház valamennyi pártját.*

A városligeti nagygyűlésen így fogalmazták meg a munkásság követeléseit:

— *Kössön a monarchia külügyi képviselete a legsürgősebben — minden idegen katonai beavatkozás mellőzésével — annexiómentes, a népek önrendelkezési jogán felépülő békét. A képviselőházban régóta húzódó választójogi törvénytervezetet sürgősen hozzák tető alá, s ha a képviselőház összetétele akadályozná a tervezet törvényerőre emelését, a képviselőházat oszlassák fel és rendeljenek el új választásokat. Végül pedig: követeli a munkásság, hogy a legerélyesebb eszközökkel gondoskodjék a kormány a munkások életszükségleti cikkeinek igazságos és olcsó kiosztásáról.*

A követeléseket memorandumba foglalva a szociáldemokrata párt triumvirátusa (Garami, Garbai, Kunfi) vezetésével küldöttség vitte el Wekerle miniszterelnökhöz, aki sima modorában, jezsuita köntörfalazással mindent kegyesen megígért, a békét a jogot, a kenyeret.

És a szociáldemokrata vezetők mindent engedelmesen tudomásul vettek, amikor a küldöttség egyik tagja, Schuster vasmunkás odavágta Wekerlének, hogy az ígéretekből már elég volt, Garbai, a küldöttség vezetője korholó szavakkal fordult az egyszerű vasmunkáshoz és a *„kormányelnök iránt nagyobb tiszteletre"* intette.

A miniszterelnök kegyesen kezetfogott a küldöttség vezetőivel: — *„a munkásság képviselőivel"* — akik sietve lefújták a sztrájkot és elrendelték, hogy hétfőn, január 21-én, minden üzemben vegyék fel a munkát. Látogatásukat a miniszterelnöknél úgy állították be, mint nagy sikert. Először még csak mondták, hogy minden eddiginél *„kielégítőbb és biztatóbb"* ígéreteket kaptak követeléseik teljesítésére, amikor azonban a munkásság nagy zöme nem hitt ezekben a szavakban és megérezte a félrevezetést, a hamis beállítást, — egyenesen diadalharsonát fújtak: *„A magyar munkásosztály bátor fellépése nagy diadalt aratott!"* — állapította meg a Népszava, majd egy nappal később vezércikkében *„kolosszális jelentőségűnek"* nevezte a sikert, amelynél nagyobbnak *„a magyar proletariátus egyetlen tömegmozgalma sem végződött még."*

„A legnagyobb eredményt értük el" — veregették meg saját vállukat a szociáldemokrata párt vezetői, s ugyancsak elcsodálkoztak, amikor még hétfő után is ezerszámra akadtak munkások, akik nem hittek a naszlagos szavaknak és nem álltak munkába.

Most következett a sértődöttségi komédia. A szociáldemokraták lapja keseregve közölte: *„A munkások egy része nem hajtotta végre a pártbizalmi testület határozatát, s ezzel olyan helyzetet teremtett, amelyért a pártvezetőség nem vállalhatja a felelősséget. Ennek következtében elhatározta a pártvezetőség, hogy megbízatásáról lemond."*

Persze a lemondásból semmi sem lett. *„A pártbizalmi testület nem fogadta el a pártvezetőség lemondását".* Bizalmat szavazott a megalkuvóknak, a kormány csatlósainak, akik a magyar proletariátus 1918 januári nagy megmozdulását is mellékvágányra terelték, leszerelték, elárulták.

...Harmincöt év mult el a nagy munkástüntetés óta, amelyen a magyar munkásság hatalmas erővel mutatta meg együttérzését az orosz forradalmi proletariátus harcával, s hitet tett a népek önrendelkezése, a béke mellett.

„Békét! Jogot! Kenyeret!" — harsogta harmincöt évvel ezelőtt a pesti utca. *A hármas forradalmi jelszóból kettő már a múlté.* A nép államában egyenjogú, a maga gazdája lett minden dolgozó, jólétben és boldogan él. *A békéért, a béke fennmaradásáért azonban ma is harcolni kell.* És a magyar dolgozó harcol jobb munkájával, békés élete megvédésére kész eleszántságával. Ott küzd a népek nagy családjában, a Szovjetunió vezette nyolcszázmilliós hatalmas, legyőzhetetlen béketáborban.

Pánczél Lajos

A bírálat nyomában

A 73/1 Építőipari Vállalat pártszervezete és igazgatója vonja felelősségre a porcelángyári építkezésen elkövetett hibák dédelgetőit, a nép pénzének pocsékolóit

Két levelet kapott az elmúlt napokban szerkesztőségünk a 73/1. Építőipari Vállalattól. Az egyik levelet *Balatonyi János* elvtárs, a vállalat munkaügyi csoportvezetője *Varga György*, a tröszt munkaügyi osztályvezetője, a másikat pedig *Bujbáczi István*, a porcelángyári építkezés gépcsoport vezetője küldte a „Dunántúli Napló" bírálata nyomán. Érdemes ezzel a két levéllel külön foglalkozni a tanulság kedvéért.

A felelősségrevonás helyett szépítgetik a hibákat

A „Dunántúli Napló" egy szerkesztőségi cikke megbírálta a porcelángyári építkezés gépcsoportjának munkáját. Megírta, hogy amíg a dolgozók szóme becsületesen harcol a terv teljesítéséért, családja jólétének emeléséért, addig vannak egyesek az építkezésen, mint *Tiszai Mária* és *Hartmann Teréz* gépkezelők is, akik jogtalanul, *le nem dolgozott „munkaidőre" vesznek fel bért.* A cikkben felhívtuk a 73/1 Építőipari Tröszt és az Építőipari Vállalat munkaügyi osztályának figyelmét a hiányosságokra, s kértük: sürgősen vizsgálják meg az építkezésnél található visszásságokat *és hozzanak komoly intézkedést* az ügyben.

A bíráló cikkre Balatonyi János és Varga György elvtársak *a hibákat elkenve, lekicsinyítve, felelőtlenül válaszoltak.* „Vizsgálatuk során *ahelyett, hogy felelősségre vonták volna a munkafegyelmet sértő gépkezelőket, boncolgatni kezdték a cikkben megállapított tényeket s megpróbáltak felelősöket keresni a meglévő hibákhoz.* „*A DISZ-szervezet rossz munkát végez*", „*Jibát követett el a vállalat üzemi bizottsága*", „*nem foglalkozott a vállalat gépészeti csoportja sem kellően velük*", „*rossz munkát végez a gépcsoport vezetősége*", ilyen és más hasonló megállapítások nyüzsögnek a levélben anélkül, hogy megírták volna: *mennyiben felelős mindezekért a hibákért a vállalat, illetve a tröszt munkaügyi csoportja és hogyan javítják ki a meglévő hibákat,* milyen intézkedéseket tettek arra nézve, hogy a jövőben ne fordulhasson elő a gépcsoporton belül munkaidő-pocsékolás és ne vegyenek fel jogtalanul bért. Vajjon segített-e Balatonyi és Varga elvtársak levele kijavítani az építkezésen lévő hibákat és hiányosságokat? *A munkaügyi csoport vezetői vajjon eleget tettek-e a párt, az állam iránti kötelezettségüknek; amikor megalkuvó módon elkenték a hibákat?* Nem! Sőt további tápot adtak a hibák elburjánzására.

Ezek után nem csodálkozhatunk azon, hogy Bujbáczi István, porcelángyári gépcsoportvezető a szerkesztőségnek küldött levelében igyekezett *dicsérni, s szép színekbe felöltöztetni a gépcsoport munkáját s meavróbálkozott félrevezetni a pártsajtót.* „Megváltozott a helyzet a porcelángyári építkezés gépcsoportjánál!" — írja Bujbáczi István hangzatos címmel, majd felsoroja, hogy a gépek állási idejét csökkentették és a gépcsoport tagjai — ha a gépi munkára nincs szükség — szívesen segítenek már brigádoknál segédmunkák végzésénél is. Ezzel is bizonyítja, hogy elfogadták az újság bírálatát.

„Fegyelem terén is javult a helyzet — írja másutt. — Tiszai Mária gépkezelő is igyekszik bebizonyítani, hogy a termelés meggyorsítása az ő megtisztelő kötelessége is. Munkájával be akarja bizonyítani, hogy anja helytelen viselkedését ő is elítéli. Jobb munkával, a munkaidő teljes kihasználásával és a fegyelem megszilárdításával akar apja viselkedésére válaszolni. Hartmann Teréz sem marad el mögötte, igyekszik, hogy ne jogtalanul, hanem becsületes munkáért vegye fel a bért. Ez a fejlődés helyes és jóirányú".

Emelkedett a jogtalanul felvett bér

Nézzük sorra a Bujbáczi István által írtakat. Valóban voltak a gépcsoport tagjai között, akik szívesen fogadták a pártsajtó bírálatát, de *Tiszai Mária még a cikk megjelenése után is minősíthetetlen hangon beszélt a pártsajtóról és az építkezés vezetőiről.*

Bujbáczi István pedig ezt nevezi „jóirányú fejlődésnek", a termelés „elősegítését" pedig abban látja Tiszai Máriánál és Hartmann Teréznél, hogy azok 46, illetve 29 százalékos teljesítményt „értek el" a legutóbbi dekádban. A „munkaidő teljes kihasználását" pedig arra érti, hogy a gépkezelők naponta 3—3 és fél órán át négy-öt vödör szenet szállítanak egyik munkahelyről a másikra. Közben pedig *még több fizetést kapnak, mint amikor a cikk íródott: a Bujbáczi István által igazolt órák elszámolása alapján körülbelül 110—120 forinttal emelkedett a gépcsoport tagjainak egyenkénti keresete.*

Mindezek a tények mit igazolnak? Azt, hogy a 73/1 Építőipari Vállalat vezetői, de elsősorban Balatonyi János és Varga György elvtársak, semmibe sem vették a pártsajtó bírálatát, *semmit sem tettek a hibák kijavítása érdekében.* Ezekután nem csoda, hogy Bujbáczi István félre akarta vezetni a dolgozó népet, ahelyett, hogy őszintén megírta volna: még mindig fennállanak ugyanazok a hibák, amelyeket a „Dunántúli Napló" cikkében felvetett, és segítséget kérne kijavításukhoz.

Intézkedjen a vállalat igazgatója

Olyan módon, ahogy Varga, Balatonyi és Bujbáczi elvtársak „hozzáláttak" a hibák kijavításához, nem lehet eredményt elérni, legfeljebb csak azt, hogy a hibák és hiányosságok tovább halmozódnak és még súlyosabbá válnak. Ezt pedig meg kell akadályozni, mégpedig úgy, hogy a 73/1 Építőipari Vállalat pártszervezete nyújtson ebben segítséget, s biztosítsa, hogy a porcelángyári építkezésen megszűnjenek a gépcsoport munkájában a hibák, s megszűnjön végre az a „gyakorlat" is, amely szerint a gépcsoport egyes tagjai jogtalan bért fizettetnek ki maguknak Bujbáczi István jóváhagyásával!

A hibák dédelgetőit, Balatonyi Jánost, Varga Györgyöt és Bujbáczi Istvánt pedig vonja keményen felelősségre a pártszervezet, a vállalat igazgatója, mert türhetetlen, hogy egyesek hanyagságból, opportunizmusból a sárba dobálják a nép pénzét, melengessék a hibákat, párttagokhoz nem méltóan viselkedjenek. A vállalat igazgatója, Szegedi elvtárs vizsgálja meg, miért kaphattak el nem végzett munka után pénzt a gépkezelők és helyes lenne, ha úgy intézkedne, hogy a jogtalanul felvett összeg visszakerülne az állam kasszájába.

Harsányi Márta

Hozzászólás a „Dunántúli Napló" december 11-i cikkéhez — a meddőség elleni küzdelemről

A „Dunántúli Napló" december 11-i számában cikk jelent meg a meddőség elleni küzdelemről. E cikkre válaszolnak a bogádmindszenti állami gazdaság állattenyésztői. A következőket írják:

Az újságból értesültünk arról, hogy milyen nagy

küzdelmet kell folytatnunk a meddőség ellen,

hogy állatállományunkat megmentsük a fertőző betegségektől. Igen jelentős mennyiségű állatállománnyal rendelkezik gazdaságunk. Közel 4 ezer az állat létszám. Ez azt jelenti, hogy nagy figyelmet kell fordítani arra, hogy a fertőző betegség fel ne üsse a fejét.

Ezt úgy tudtuk megelőzni, hogy az állattenyésztéshez olyan dolgozókat osztottunk be, akik arra alkalmasak és szeretik az állatokat. Ezt úgy tudtuk megoldani, hogy munka közben figyeltük meg a dolgozók munkáját. Ennek eredménye, hogy az állattenyésztésben dolgozó nők és férfiak lelkiismeretesen gondozzák az állatokat.

A szakszerű állatgondozáshoz, ápoláshoz hozzájárult az is, hogy minden állattenyésztőt szakmai oktatásban részesítettünk. Az oktatáson elsajátították a fejlett zootechnika módszereit az egyedi takarmányozást, tisztántartást és a rendszeres istálló és állat fertőtlenítést. Az oktatáson megtanulták a dolgozók a különböző fertőző betegségeknek jelét, ami még a lappangási időszakban mutatkozik az állaton. Ilyenkor a gondozók azonnal szólnak a brigádvezetőknek és a kezelő állatorvosnak. Elmondják az állat viselkedését, így jóval könnyebb a betegség megállapítása.

A meddőség megelőzését nagyban elősegíti az is, hogy már a tenyésztésre kiválogatott egyedekre nagy gondot fordítunk. Tenyésztésre csak olyan egyedeket állítunk be, amelyik jól fejlett és egészséges. A jó kiválasztást elősegíti az is, hogy megfigyeljük az anyát és az apát, hogy milyen termelő képessége van és nem szenvedett-e valamilyen fertőző betegségben. Ebben a munkában kiválóan végzi a feladatát Varga János állattenyésztő, aki pontosan tudja, hogy melyik egyed milyen anyától származik. Pontos nyilvántartást vezet a vemhességről, betegségekről. Ugyancsak jól dolgozik a sertéstenyésztésben Nagy Lajos sertésgondozó, aki nagy figyelmet fordít az ólak tisztántartására.

Nagy gondot fordítunk

a rendszeres fertőtlenítésre, amit úgy alkalmazunk, hogy három hónaponként meszeljük az istállókat és az ólakat. Az anyaállatokat ellés után közvetlen neomagnolos oldattal mossuk le, hogy fertőzés esetén ne terjedjen a betegség a másik állatra.

Ezeknek a rendszabályoknak a betartása azt eredményezte, hogy gazdaságunkban az elhullást a legminimálisabbra tudtuk csökkenteni. Az állattenyészési dolgozók állandó szakmai képzése elősegítette, hogy 1952. évi állattenyésztési tervünket sertésből 105, szarvasmarhából 180 százalékra teljesítettük.

Schubert György
vezető állattenyésztő
Szakál Erzsébet
személyzeti vezető
Bizó János
állattenyésztési brigádvezető

Az SZMT November 7 kultúrotthonának elmult negyedévi mérlege

Napról-napra közismertebbé válik kultúrothonunk Pécs város dolgozói előtt. Hatalmas tömeg látogatja a kultúrotthonban rendezett előadásokat, kiállításokat, tanfolyamokat és szakköröket. 1952. negyedik negyedévében 97.243 dolgozó szórakozott kultúrotthonunkban és vette igénybe pártunk, kormányzatunk ajándékát, a szocialista kultúra sokoldalú szórakoztató, nevelő és pihenést biztosító előadásait, könyveit, sporteszközeit.

A negyedév alatt 16 műsoros táncestélyt rendeztünk üzemi kultúrcsoportok bevonásával. A műsorokkal a termelésben élenjárókat köszöntöttük, serkentve őket magasabb eredmények elérésére. Szilveszterkor pedig a termelés hőseinek tiszteletére zártkörű estet rendeztünk, ahol a legjobb bányászok, építők és vasmunkások voltak jelen.

Harminc politikai, szakmai, irodalmi és természettudományos előadást tartottunk dolgozóink nagy érdeklődése mellett. Az előadások látogatóinak száma egy-egy előadás alkalmával körülbelül 250 fő volt. A legnagyobb érdeklődés az irodalmi előadások iránt bontakozott ki, melyeket minden esetben a Pécsi Írószövetséggel közösen rendeztünk.

Négy kiállítás adott segítséget dolgozóinknak további munkájuk fejlesztéséhez és a békeharc elmélyítéséhez. A kiállításokat az üzemekkel közösen rendeztük.

Kultúrotthonunkban hat szakkörtanfolyam eredményesen működött: műszaki rajztanfolyam 30 fővel, bábtanfolyam 40 fővel, néptánc-oktatói tanfolyam 30 fővel, irodalmi tanfolyam, a Pécsi Írószövetség József Attila iskolája, melyen átlagosan 35 fő vett részt, képzőművészeti rajziskola 20 fővel, fotótanfolyam 36 fővel. Egy gazdaasszonykörben pedig 70 MNDSZ-asszony végezte munkáját.

A kultúrotthon könyvtárát dolgozóink és ifjúságunk nagy érdeklődéssel veszi körül. 4000 kötetes könyvtárunknak 900 olvasója van. Sporttermünk átlagos napi látogatója 250 fő.

A kultúrotthon hangoshíradója rendszeresen közölte a kultúrotthon mindenkori programmját és az üzemekből beérkező termelési eredményeket, így a széles nyilvánosság előtt ismertté váltak azok a dolgozók, akik szorgalmas munkájukkal elősegítették az 1952-es évi terv mielőbbi teljesítését.

Meg kell még említenünk azt, hogy kultúrotthonunk 14 hónapos fennállása alatt, 1952. április óta önellátó és 200 ezer forint kiadással szemben 216 ezer forint bevétellel zárta az 1952-es évet.

Az elmúlt negyedév hiányosságai: A kultúrotthon vezetői inkább a mennyiségi eredmények elérésére törekedtek és ez a minőségi munkát nagyban rontotta. Nem minden esetben kapcsolódtak a megrendezett előadások a soronkövetkező tervidőszakok feladataihoz és így inkább a könnyebb, ötletszerű munka jellemezte kultúrotthonunk munkáját. Különösen az oktatás terén mutatkoztak ezek a hiányosságok, mivel a kultúrotthonnak fennállása óta egyáltalán nem volt tömegoktatási felelőse, így a meglévő státus betöltetlenül áll.

Gyenge volt a kapcsolata a kultúrotthonnak a tömegszervezetekkel és itt elsősorban a DISZ-szel, ami az irányítás hiányának a következménye. Nem kielégítő a kapcsolat a meglévő szakszervezeti megyei kultúrotthonokkal és így egymás tapasztalatait rendszeresen alkalmazni és átvenni nem tudjuk. Bár 1952 november 15—16-án a győri kultúrotthonban rendezett kultúrotthon vezetőségi értekezlet sok jó szempontot adott, annak jegyzőkönyvét még mindig nem kaptuk kézhez, ami pedig a győri kultúrotthon hibájának róható fel.

Szem előtt tartva a hibákat és hiányosságokat, az 1953-as év első negyedéves tervét az elmúlt negyedév hiányosságainak kiküszöbölésével fogjuk továbbfejleszteni, hogy a szocialista kultúrának ne csak hirdetői, hanem irányítói és alkotói is legyünk.

Weszti László
November 7 kultúrotthon
művészeti vezetője.

*

Weszti László elvtárs cikkének nem minden részével ért egyet a szerkesztőség. A cikkel kapcsolatos észrevételeinket a lap január 20-i, keddi számában közöljük.

Mit valósítottak meg vállalásukból a görcsönyi Augusztus 20 tszcs tagjai?

A görcsönyi Augusztus 20 tszcs dolgozói december 23-án az állatállomány zavartalan áttelelhetéséért versenyfelhívással fordultak a pécsi járás és megyénk minden termelőszövetkezetéhez, melyben vállalásokat tettek a takarmánykészlet biztosítására. Mit teljesítettek vállalásaikból, mennyiben tettek eleget adott szavuknak a görcsönyiek.

Elsőnek arra tettek ígéretet, hogy silózási tervüket 110 százalékra teljesítik. Igéretüket valóraváltották, mert 600 köbméter volt a silózási tervük és 800 köbméter silótakarmányt készítettek. De még ennél sem állnak meg. A takarmányozási brigád amelyet vállalásuk teljesítése érdekében szerveztek meg, még mindig hordja a takarmányt a mezőről. Összeszedik a kukoricaszárat, repcét és ezt szalmával, takarmánykáposztával és törkölllyel keverve lesilózzák. Eddig tíz kocsi repcét, 20 kocsi kukoricaszárat és több, mint 100 kocsi törkölyt silóztak. Ezenkívül a sertések részére nyolc mázsa makkot is gyüjtöttek. Vállalásukat öt mázsa makk gyüjtésére tették. A makkot ledarálva etetik a sertésekkel.

Vállalták azt is, hogy a sertések részére 30 köbméter speciál silótakarmányt készítenek és addig legeltetik az állatokat amíg az időjárás megengedi. A speciál silótakarmányból eddig 50 köbmétert készítettek. Ebben van takarmánykáposzta, repce, törköly, árpaszalma és hajdinaszalma.

De a vállalás még nem vált minden dolgozó szívügyévé, nem harcolnak még eléggé a vállalás teljesítéséért.

Vállalták például azt, hogy 50 mázsa szalmát feltárnak és úgy etetik, az 50 mázsa lucernaszénát pedig ledarálják a sertések részére és ezzel jelentős mennyiségű abraktakarmányt takarítanak meg. Ez igen helyes lenne, de még el sem kezdték a vállalás teljesítését. A szalmát azért nem tárták fel, mert „nem volt hozzávaló hordó és más egyéb", a darálást azért nem, mert „nem biztosítottak a darálóhoz szíjat".

A görcsönyi tsz dolgozóinak felhívása igen komoly felelősség, az egész megye termelőszövetkezeteinek szól. De ha ők, a görcsönyiek csak részleteiben teljesítik a vállalást, könnyen lemaradhatnak. Az lett volna a helyes, ha a vállalás megtétele után azonnal beszerezték volna azokat az eszközöket, amelyek szükségesek a vállalás teljesítéséhez.

A hiányosságok oka, hogy nem ellenőrzik kellően a vállalásokat. Mohai János elvtárs például arról beszél, hogy ő ellenőrzi a vállalást mennyiben hajtják végre, hogyan takarékoskodnak. De milyen lehet az az ellenőrzés, ha például még azt sem tudja Mohai elvtárs, mennyi korpát, zabdarát és makkdarát kell adni a sertéseknek egy-egy etetéshez. Így annyit adhat ki a raktáros, amennyit akar!

A vállalás teljesítésének minden lehetősége megvan a görcsönyi termelőszövetkezetben. Csak többet kell foglalkozni a vállalás jelentőségének ismertetésével, komolyabban kell ellenőrizni annak teljesítését!

Hergenröder János készül a tavaszi munkákra

Hergenröder János 10 holdas dolgozó parasztot mindenki úgy ismeri Sárok községben, mint becsületes, hazáját szerető jó gazdát. Gazdatársai felkeresik, hogy tanácsot kérjenek tőle a mezőgazdasági munkákról. Ennek oka van, mert Hergenröder elvtárs mintagazdaságot vezet a 10 hold földjén. A fagy és az aszálykár ellenére az elmúlt évben is szép eredményeket ért el. Beadását túlteljesítette.

Jó gazdálkodását bizonyítja az is, hogy a három hold búzaföldről 31 mázsát, 1200 négyszögöl földről 14 mázsa árpát, 700 négyszögöl földről nyolc mázsa zabot, egy és fél hold kukoricaföldről pedig 20 mázsa csöveskukoricát takarított be. Szép terméseredményét annak köszönheti, hogy az őszieket október elején, a tavaszi növényeket március végén, április elején elveti. De nagy gondot fordít az őszi mélyszántásra is.

Udvarában minden katonás rendben sorakozik. A gazdasági szerszámok a fészerben rendben lezsírozva várják, hogy használatba kerüljenek a tavaszi munkák során. A javítási munkákat már őszszel elvégezte, hogy a tavaszi munka kezdetén ne legyen vele gond, baj.

Hergenröder János minden évben nemesített vetőmagot vetett úgy az őszi kből, mint a tavasziakból. A tavaszi vetésekre már előkészítette a kukoricát és a napraforgót. A kukoricát már a töréskor kiválogatták, hogy melyik alkalmas vetésre, és nagyon ügyeltek arra, hogy a vetőkukorica közé jéker csutás ne kerüljön, mert az nem hoz olyan bő termést, mint a piroscsutás.

A téli hónapokat is munkával tölti el Hergenröder elvtárs. Ilyenkor javítja az istállót, az ólakat, sepröt köt és kosárfonással foglalatoskodik.

Szorgalmas munkájával érdemelte ki, hogy dolgozó társai tanácselnökhelyettesnek választották. Sárokon sokan követik példáját, sok hasznát készülnek a tavaszi munkákra. Ki a szerszámokat, ki az istállókat, ólakat javítja. Szorgalmasan foglalatoskodnak az állatok körül — készülnek a sárokiak a tavaszi munkákra.

Könyv a dolgozó parasztok szolgálatára

Most jelent meg az Állattenyésztési enciklopédia című könyv, amely bőven foglalkozik az általános állattenyésztés, takarmányozás, állategészségügy, a lótenyésztés, a tejgazdaság, juh és baromfitenyésztés kérdéseivel. A képekkel gazdagon díszített 248 oldalas könyv ára 10.— forint.

*

Az állattenyésztés fejlesztéséről szóló Minisztertanácsi Határozat végrehajtása szempontjából sertéstenyésztésünk terén *a gyorshizlalás* korszerűsítésének van a legnagyobb jelentősége. A régi abrakhizlalás helyett olcsóbb zöld és vizenyős takarmányokkal kell az expresshizlalási eredményt elérni. Erről szól a *Korszerű hizlalás* c. füzet, melyet egyetlen brigádvezető és sertésgondozó sem nélkülözhet. — 94 oldalas füzet ára 4.— Ft.

VIHAR

Urbán Ernő új filmjének bemutatója

Zöld hegyek alján, aranysárga búzamezőn száll a dal: *„Vagyok olyan legény, mint te, — Vágok olyan rendet, mint te... ha nem hiszed..."* Aratók énekelnek, a Vörös Hajnal tsz. tagjai. S közöttük énekel az egyénileg gazdálkodó parasztember, Árendás is ő, aki nem hitte, de immár végérvényesen megtanulta, hogy a szövetkezetes emberek, a Gilicze Péterek, Göndöcs Gyulák vannak olyan legények, mint ők, hogy még nála is jobban szeretik a földet, úgy szeretik, hogy az életüket adnák érte.

A föld, a munka, a haza szeretetének nagy próbatételéről

szól legújabb filmünk, a „Vihar", Urbán Ernő, Fábry Zoltán, kiváló színészek és filmművészek közös alkotása. Tomboló vad nyári viharral kezdődik a történet. Egyetlen éjszaka víz alá kerül a Vörös Hajnal búzaföldjeinek csaknem a fele. Hajnalban már kisüt a nap, derült az idő. De a vihar mégsem ült el. Tovább zúg, kavarog az emberek lelkében felforgatja a szövetkezet látszólagos rendjét, felszínre hozza a mult minden sötét árnyát, de kibontja előttünk az új emberek ragyogó tulajdonságait, legszebb érzéseit, bátorságát is. — Mi történjék a víz alá került búzával? Ez a kérdés jelenti a próbát, amely ha jól válaszolja meg a tagság, győz a hitetlenkedők, a gáncsoskodók, az ellenség felett. — Pörneczi Gáspár, az elnök aki jogtalan előlegekkel, kulcsalásokkal szerezte meg az emberek bizalmát, s pártfogója Bánkuti „elvtárs", a járási mezőgazdasági osztály vezetője, úgy véli: a legokosabb beszántani az esővarte búzát a felvenni érte a biztosítási összeget. De Göndöcs Gyula párttitkár, Csonka Mária a gépállomás igazgatója s velük együtt Gilicze Péter, Csete István, a szövetkezet legjobb tagjai, már tudják, hogy *az államot becsapni annyit tesz, mint önmagunkat becsapni.* A búzát három nap alatt learatják ha minden erőt: asszonyok, lányok erejét is mozgósítják erre a harci feladatra.

A tagság véleménye megoszlik Vádik Pörneczit azokkal szemben, akik jól látják, hogy a kárban jócskán része van annak is, hogy az elnök nem tisztította ki a levezető csatornákat, árkokat. Csábítja őket a „biztos" pénz, a kényelmesebbnek tűnő út. Másfél napon keresztül tombol a vihar az emberek között. Látszólag Pörneczi és Göndöcs között folyik a harc, de Pörneczi maga is csak sakkfigura, akivel az ellenség játszik, — kulákfelesége, kuláksógora; Bánkuti az elnök csupán csalétek, ahogyan csalétek az a szalonnakiutalás is, aminek ígéretével magához édesgeti az ingadozókat. És Göndöcs Gyula is több Göndöcs Gyulánál. *Az ő igazsága a páni igazsága*, amit olyan emberek váltanak tettekké, mint az öreg Gilicze, aki egymagában is „tartja a frontot", éjjel-nappal vágja a nép gabonáját. — „Azok erősebbek" — sóhajt fel egyízben Pörneczi és ebben igaza van. Mert, mikor *a kommunisták csapata, akár csak ha katonákat látnánk, — kivonul a mezőre, hogy megtegye a dolgát, már kicsúszott a föld Pörneczi lába alól s előbb-utóbb nemcsak a tagság egésze, de még Árendás is közébük áll s követi a vörös zászlót nyert új elnököt, Gilicze Pétert.*

A „Vihar" forgatókönyvének

legfőbb erénye,

hogy *éles konfliktuson keresztül, a régi és az új robbanóerejű összeütközésében ábrázolja új életünk nehézségeit, mindennapos győzelmeink napsugarát.* S ezt az éles harcot az új magyar falunak tipikus színesen megrajzolt, eleven emberei harcolják végig. Vonatkozik ez elsősorban a két tábor fő alakjaira Giliczére, Pörneczire, Csete Istvánra, s kevésbbé bár, de Göndöcs Gyulára is. Mint a „Tűzkeresztség"-ben, — itt is cselekvés közben, tettekben jelennek meg előttünk az egyes emberek legjellemzőbb tulajdonságai. A munkához, az államhoz való új viszonynak megrázó erejű kifejezése Gilicze Péter helytállásának ábrázolása. Az emberek sorra megépnek mellőle, a tűdeje már nehezen zihál, de Gilicze Péter egymagában is küzd a szövetkezeti becsületért, akkor is, ha arról egyesek úgy vélekednek, „ha szalonna lesz, becsület is lesz."

A film másik nagy érdeme a *példamutatás jelentőségének megmutatása.* A tagság még nem tudja, ki mellé álljon. S mit ját itt, mit a másik oldalon? Göndöcs mögé felsorakoznak kaszával vállukon a pártagok s azok is, akik úgy vélik, hogy *„ha a kommunisták mennek, én is megyek."* Parasztok és kovácsok, kanász és csendes mosolyú flatalaszszony áll be a sorba, hogy az életet jelentő gabonát megmentsék. Aratnak fáradtan, aratnak sötétben s közben még lám, dalolni is tudnak! — Amazok meg? A volt elnök mikor hozzá mennek csak magáról beszél, feleségének krokodilkönnyei csak saját hasznukért potyognak, kedvesen is szólnak, hízelegnek is de csak azért, hogy a tagság aláírásával visszaülhessenek a szövetkezet nyakára. Az ellentétek éles ábrázolása kitűnően sikerült ezekben a jelenetekben s mégis itt mutatkozik meg legjobban

a film két komoly hiányossága

is. Az első: *a tagság, a tömeg ábrázolása.* Az ingadozók között is találunk néhány kitűnő figurát, a júdáspénzen lerészegedett s hideg vízzel kijózanodó Illés Kálmánt, az óvatoskodó Mentes Károlyt, vagy a bajkeverő hírharangot, Illésnét, Rozit, de egészében véve a tagság szájtáti habozása túlmegy azon, amit a „mult csökevényének" nevezhetnénk, azon az okoskodáson, ami úgy jellemzi a nemrég még egyénileg gazdálkodó parasztot. Ez a habozás a filmben néha már a butasággal határos. Nem világos az sem hogy a parasztok végül azért állnak Göndöcsék mellé, mert nekik van igazuk, s mert ők a maguk áldozatos munkájával megmutatják merre, hogyan. A megértés már csak akkor következik be, amikor nyilvánvaló, hogy se pénz, se posztó azok már aratnak, biztosítás úgyse jár, ha nem mennek, még a munkaegységet is levonják, sőt a tetejébe megérkezik a hír, hogy Bánkutit a „pártfogót" letartóztatták. (Bánkuti aljasságának kézzelfogható bizonyítéka — a dolgozóban kiküldött kérdőívek —, semmilyen hatással nincsen rájuk). Ez a tendide, tendi-oda tábor, amely a tagság zömét foglalja magában, megzavarja az egyébként oly szép befejező részt is. Árendás a szövetkezetes emberekről mondja éjjel a mezőn, hogy lám, ezek életüknél is jobban szeretik a földet. De kikre mondja? Ekkor még csak a szövetkezet kommunistái aratnak, s azok is nemrég érkeztek Göndöcs erélyes felszólítására. Az egy Gilicze állta csak a sarat. A szövetkezetiek, igazi többeszámban, még csak ezután balagnak ki a mezőre s bár Urbán meggyőz bennünket, hogy ez az állásfoglalásuk immáron végleges, Árendás mondása „ezek még nálamnál is jobban szeretik a földet" nem vonatkozhat általában a szövetkezeti emberekre. A tömeg ábrázolásának hiányosságai mellett egyes mellékalakok, részletek megrajzolása is homályos. Így Csonka Mária, a gépállomásvezető alakját nem sikerült élővé és főként rokonszenvessé tenni írónak, színésznek.

Urbán Ernő új forgatókönyvének megvalósítása ezúttal nemcsak mélító a meséhez, de gyönyörű felvételeivel,

kiváló színészi alakításaival

hozzá is ad ahhoz *emlékezetes élménnyé, egyik legszebben „megcsinált" filmünkké teszi a „Vihar"-t.* — Fábry Zoltánnak rendezői munkájában a külső eredmények izgalmas ábrázolása mellett sikerült közelhoznia a nézőhöz az emberekben dúló harcot is. Fábry mindenütt megtalálja és helyesen hangsúlyozta a legjellegesebb mozzanatokat. A film egyik legszebb jelenete, — Gilicze hősies helytállásának ábrázolása, az ő művészetét is dícséri. Valóságos falut tárt elénk Fábry Zoltán. Fel-felismerjük egy-egy részletét, utcáját, szokását, mintha ismerős falvaink darabkájából állt volna össze az a filmbeli falu. A rendezés egyetlen hibája, hogy a tömegábrázolásnak előbb említett fogyatékosságát néhány jelenetben még alá is húzza. Így Pörneczi lakásán, az aláírási jelenetben azon nevetünk, hogy a parasztok még a nevüket is alig-alig tudják leírni s nem azért aggódunk, hogy a kulákok csapdájába ne essenek. Illés György, a „Felszabadult föld", a „Civil a pályán" kitűnő operatőrje ismét maradandó szépet alkotott. — Nemcsak tájfelvételei, vagy a kitűnően megoldott éjszakai képek maradnak meg soká a néző emlékezetében: hogy egy-egy arc, mozdulat az embereknek külső ázbrázolása olyan megkapóan sikerült, jórészt az ő művészi munkájának köszönhető. Kitűnő színészi alakítások egész sorával találkozunk a „Vihar"-ban. Bihari József Köröm Sándor után most Gilicze Péter alakjában formálta meg szívvel, átéléssel egyszerű, emberi eszközökkel az új magyar falu egyik hősének alakját. Giliczét az író alkotta példamutató harcos emberré. Bihari pedig barátunkká, mindnyájunk kedves Giliczé elvtársává tette. Molnár Tibor első film-főszerepében beváltotta azt az ígéretet, amit régebbi epizódalakításai jelentettek. Mulatási jelenete távol állott minden hasonló s többnyire rosszízű „sírvavigadástól", igaz volt, szomorú és mégis rokonszenves. Csak itt-ott volt merevebb, szigorúbb a kelleténél, ilyenkor nem erősnek, határozottnak, hanem mérgesnek láttuk.

Kis Manyi tűzkeresztségbeli alakításával szemben roppant fejlődésről, komoly elmélyült munkáról tesz tanuságot. A nőalakok életrekeltése egyébként kevésbé sikerült, mint a férfiaké. Pőnay Márta örökös rikácsolással igyekezett ellenszenvessé tenni Illésnét, arcjátéka, mozduatai sokszor hatásvadászoak, túlzottnak. Ölhy Magda Pörneczíné szerepében nem volt sem eléggé asszony, sem eléggé kulák. Pápay Erzsi Árendás Jucija bájos és hitelesen paraszti figura, de merevsége megakadályozta abban hogy a fiatalságot, a szerelmet megtestesítő alakká váljék.

Farkas Ferenc népi motívumokból szőtt, gyönyörű muzsikája nemcsak aláfesti a filmet, — szerves része, előrevivője a drámának.

A „Vihar" egészében

szép és igen hasznos film.

Olyan kérdéseket vet fel, melyek élő s rendkívül fontos problémái szövetkezeteink fejlődésének. Gerő Ernő elvtárs nemrég beszélt arról hogyan árt népgazdaságunknak, de a szövetkezeti mozgalomnak is egyes tanácsok helytelen magatartása, amikor különféle engedményeket tesznek a szövetkezeti gazdaságoknak. Urbán Ernő azzal, hogy az állammal szembeni kötelességteljesítés, a közös vagyon szeretetének jelentőségét állította története középpontjába, segítséget nyujt a tsz-eknek fejlődésükben és segíti a még habozó Árendásokat, hogy megtalálják a parasztgazdálkodás egyedül helyes útját.

Márlássy Judit
(Irodalmi Ujság, 1953. I. 1.)

Sportolóink békenagygyűlése

Budapesten az SZDOSZ székházában békenagygyűlést tartottak a magyar sportolók. A béke-nagygyűlésen nagy számban képviseltették magukat a Honvéd, Bástya, Dózsa, Munkaerőtartalékok, Kinizsi, Lokomotiv mellett a többi magyar sportegyesület sportolói.

Sebes Gusztáv, az OTSB elnökhelyettese üdvözlő szavai után Puskás Ferenc, az olimpiai labdarúgócsapatunk tagja tartotta meg beszámolóját.

— Sok, nagy nemzetközi sporteseményen vettem részt, — mondotta Puskás Ferenc — sokszor voltam idegen országban, de olyan őszinte megilletődöttséget ritkán éreztem, mint amikor ott a kongresszuson közvetlen közelről figyelhettem a békeszerető emberiség kiválóságait, mint Joliot Curie professzort, a világhírű fizikust, Ilja Erenburgot, a nagy szovjet írót, Szun-Csinlint, a nagy kínai forradalmárnak, Szun-Jat-Szen-nek az özvegyét, kívülük Jorge Amadót ,a nagy brazil írót, és a többieket . . .

— Ott a Koncerthaus-ban éreztem igazán, hogy milyen hatalmas erő a béketábor és méginkább azt, hogy mennyire egységes ez a tábor.

Ezután Pukás Ferenc arról beszélt, hogy mily nagy megrendüléssel hallgatta a többi küldöttel együtt ő is a koreai küldöttek és más népek Koreában járt képviselőinek beszámolóit az amerikai imperialisták gaztetteiről. A továbbiakban Puskás Ferenc ismertette a bécsi kongresszus munkáját, eredményeit, majd elmondotta, hogy a magyar küldöttség tagjai a kongresszus mellett sok vitatülésen, találkozáson, szakmai megbeszélésen is résztvettek.

— Én természetesen elsősorban a sportolókkal kerestem a kapcsolatot — mondotta —. Találkozásainkon az osztrák labdarúgók elmondották, mily nagy nehézségekkel küzd az osztrák labdarúgás. Az osztrák kormány olyan magas adókat vet ki a sportrendezvényekre, hogy a sportegyesületek legnagyobb része a csőd szélén áll. A bajnoki mérkőzések szüneteiben kénytelenek a csapatot különböző portyamérkőzések sorozatát játszani, hogy megteremtsék az anyagi alapot a további működéshez. Ezért van aztán az, hogy az élvonalbeli osztrák csapatok játékosai már évek óta nem tudtak üdülésre menni.

Beszámolója végén Pukás Ferenc a következőket mondotta:

— Minden becsületesen gondolkodó férfinak és nőnek ki kell vennie részét a békeharcból. Ott a helye ebben a küzdelemben minden magyar sportolónak is. Küzdenünk kell azért, hogy ezt a fejlődést, a mi boldog, szép életünket a romboló háború ne pusztíthassa el. A magyar sportolóknak ott kell haladni a békeharcosok hatalmas táborának élvonalában. Hirdetnünk kell békeakaratunkat a jó eredményeken, az egyre nagyobb és nagyobb sportteljesítményeken keresztül is.

Puskás Ferenc beszámolóját a béke-nagygyűlés résztvevői nagy tetszéssel fogadták. A beszámolóhoz számos hozzászólás hangzott el, majd Csányi György olimpiás atlétánk javaslatára táviratot küldtek az Országos Béketanácshoz.

Szombaton: Haladás—Honvéd kézilabda férfi rangadó

A kézilabda terembajnokság mérkőzései befejezéshez közeledtek. A most szombat, vasárnapra kisorsolt mérkőzések közül a Haladás—Honvéd mérkőzés emelkedik ki. A két csapat ezideig nem szenvedett vereséget, a szombati mérkőzésükön a bajnokság sorsa dőlt el. A papírforma szerint a Honvéd az esélyesebb, hiszen ezideig minden alkalommal legyőzte a Haladást. A Szigetvári Vörös Lobogó—Petőfi női mérkőzésen a női bajnokság sorsa dől el. A mérkőzés kimenetele teljesen nyílt, a Petőfinek a döntetlen is elégséges a bajnokság megnyeréséhez.

A röplabdabajnokság során ugyancsak több érdekes mérkőzés kerül sorra. A Lokomotiv—Petőfi női mérkőzésen két jóképességű csapat találkozik. Nagyszerű küzdelmet ígér a Haladás—Honvéd férfi mérkőzés is, de alig marad el érdekesség szempontjából a Lokomotiv—Építők férfi mérkőzés sem. A három mérkőzést vasárnap délután játsszák le az Egyetemi tornacsarnokban, de lesznek mérkőzések szombaton délután is.

A megyei téli motoros terepbajnokságokat vasárnap rendezik meg. A verseny rajtja és a célja a mecseki Üdülő szállónál lesz. A verseny útvonala: mecseki műút a Dömörkapuig ,1-es út, Kisrét, Kantavár, 25-ös út Egyetemi tornacsarnok.

SZOMBATI SPORTMŰSOR:

Kézilabda: Pécsújhegyi Bányász—Petőfi női tartalék bajnoki mérkőzés 16. Pécsbányatelepi Bányász—Építők férfi tartalék bajnoki mérkőzés 16.40. Haladás—Honvéd megyei férfi mérkőzés 17.40. Janus Pannonius—Honvéd II. férfi tartalék bajnoki mérkőzés 18.40. Lokomotiv tornacsarnok.

Röplabda: Haladás—Dózsa megyei női mérkőzés 16. Munkaerőtartalékok—Dózsa megyei férfi mérkőzés 17. Pécsbányatelepi Bányász—Petőfi megyei női mérkőzés 18. Pénzügy—Petőfi megyei férfi mérkőzés 19.

Asztalitenisz: Pécs város férfi és női felnőtt egyéni bajnokságai. Nagy Lajos gimnázium 16. — Este 18 órakor Szpartákusz—Vörös Lobogó Bőrgyár déldunántúli csapatbajnoki mérkőzés a Pannoniában.

* A Postás labdarúgószakosztálya szombaton, 17-én, délután 16 órakor a Majláth-utcai postás székházban évadnyitó játékosértekezletet tart. Felhívják a Postás labdarúgó játékosokat, hogy az értekezleten feltétlenül jelenjenek meg.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány, szelvénybérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Vihar, Erdei sportverseny (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Vihar, Erdei sportverseny (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Afrikában történt (fél 5, fél 7, 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

November 7 kultúrotthonban: Világítástechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

*

MŰSOROS EST:

A November 7 kultúrotthonban a termelésben élenjáró dolgozók tiszteletére műsor és tánc (este 7 órától)

KULTURVERSENY:

Az általános és középiskolás, valamint területi csoportok városi bemutatója (délután 4 órakor)

Vasárnap: Az általános és középiskolás, valamint területi csoportok városi bemutatója (délelőtt 10 és délután 4 órakor)

25- és 26-án „Bánk-Bán" a Gördülő Opera előadásában a pécsi Nemzeti Színházban. A színházbérletek 2. sz. szelvényét 22-én este 7 óráig váltják be.

Párthirek

Értesítjük a párttörténet és a politikai gazdaságtan II. évén tanuló elvtársakat, hogy részükre a konferenciát az alább felsorolt időben és helyen tartjuk.

Január 17-én délelőtt 8 órakor lesz Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Január 17-én, délután két órakor lesz Jáhn Vilmos elvtárs konferenciája a Szakszervezetek Megyetanácsa 43-as termében, Gungl Ferenc elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében, Végh László elvtárs konferenciája a KIOSZ adóközösségi szobájában, Légrádi János elvtárs konferenciája a megyei oktatási osztály tanácstermében és Papp János elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Január 19-én délelőtt 8 órakor lesz Kászon József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében és Nemeskéri László elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza tanulószobájában.

Január 19-én, d. u. két órakor lesz Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét, hogy a megjelenés kötelező.

Megyei Pártbizottság agit. prop. osztálya.

HIREK

SZOMBAT, JANUÁR 17

EGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NEVNAP:** Antal. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szombat estig: ködösebb idő, az északnyugati megyékben egy-két helyen havazás. Mérsékelt nyugati, északnyugati szél, az éjszakai lehülés gyengül, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szombaton reggel mínusz 6—mínusz 9, délben 0—mínusz 3 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 17-én, szombaton négy fok alatt lesz, sőt Győr, Sopron, Vas, Zala és Veszprém megyékben mínusz négy fok alatt.

— **Halálozás.** Kecskés Ignác nyugdíjas temetése szombaton fél 1 órakor. (x)

ELADÓ jóállapotban lévő takaréktűzhely. Zombor-utca 11. 179

KÜLÖNBEJÁRATU bútorozott szobát keresek üdülő, magaslati-út környéke előnyben, lehetőleg fürdőszobahasználattal. „Utazó" jeligére a kiadóba. 165

1 HEGESZTŐAPARAT eladó. Kálvária-út 21. alatt. 163

NÉGY hónapos tengerre 500 forintért elad Schütz Imre, Vókány. 160

AZ ÁLLAMI NÉPI EGYÜTTES szoprán-hangú énekeseket keres és e célból küldöttük Pécsre érkezett. Jó szoprán-hangú énekesek jelentkezzenek meghallgatás céljából szombaton 12 órakor a Városi Tanács Népművelési osztályán. III. 98.

GYORS- és gépírónőket azonnali belépésre keres lakást biztosít) a Beremendi Cement és Mészművek.

ARCKÉPES igazolványunkat január 3-án MÁV rendelőben egy felakasztott kabát zsebébe tettem. Kérem az illetőt, szíveskedjen MÁV. segédhivatalba leadni. Schwaudtner.

ORVOSI ÜGYELET

A Megyei Rendelőintézet a biztosítottak részére 1953 január 18-án ügyeletes szolgálatot tart a következő orvosokkal sürgős esetben: I. tömb: a város nyugati fele, Sztálin u., Széchenyi-tér, Bem u., Bajcsy Zs. u. és a Siklósi úttól nyugatra (Pellérd felé eső részen: dr. Dergács Gyula, lakik: Kertváros, Tel: 34-89. — II. tömb: a város keleti fele (Pécsvárad felé): dr. Oppe Sándor, lakik: Kossuth u. 83. Tel: 19-17. III. tömb: Gyárváros, Üszög, pécsújhegyi rész: dr. Saortay Árpád, lakik: Fürst S. u. 61. Tel: 10-08. — Az orvosi ellátásra szoruló járóképes betegek délelőtt 9—10-ig és délután 4—5 óráig keressék fel lakásán az orvost, mert más időben a fekvő betegeket látogatja.

PÉCSI Vendéglátó Vállalat vevőankétja. A Pécsi Vendéglátó, Vállalat az alább felsorolt időben és üzemrészeiben a fogyasztók legszélesebbkörű bevonásával vevő-ankétot tart. Ezeken az ankétokon kikérjük a fogyasztóink véleményét és építő bírálatát étel- és italféleségeink minőségétől kezdve dolgozóink kiszolgálásáig. Az elhangzó hozzászólások és javaslatok hozzásegítik vállalatunkat ahhoz, hogy a fennálló hibákat kiküszöbölhessük. I. Büffé január 16-án 18 órakor. Hullám vendéglő január 16-án 21 órakor. II. Büffé január 17-én 18 órakor. Béke étterem január 17-én 21 órakor. III. Büffé január 19-én 19 órakor. Éva cukrászda január 19-én 18 órakor. 30

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs Perczel u. 2 — Telefon 15-32 és 15-48
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — VASÁRNAP, 1953 JANUÁR 18

A MAI SZÁMBAN:

A drávaszerdahelyi „középparasztok" és tevékenységük (2. o.) — Nemzetközi szemle (3. o.) — A minisztertanács rendelete a választók új névjegyzékének elkészítéséről (3. o.) — Termelőszövetkezeteink elnökei, tagjai, egyénileg dolgozó parasztjaink tanuljanak barátaink példájából (4. o.) — Katonák között a laktanyában (5. o.) — Petőfi és a klerikális reakció (6. o.) — Így rombol a kulák a tsz-ben, ahol a vezetőség és tagság megtűri soraiban az osztályellenséget (7. o.)

IFJÚSÁGUNK FELADATAIRÓL

Megyénk DISZ-fiataljai harcot indítottak hogy a Központi Vezetőség 1952. június 26-i ülésének határozatát a gyakorlati munkára alkalmazva feldolgozzák, hasznosítsák. Pártunk mindenkor és mindenben segíti a fiatalokat. Ezt a szerető gondoskodást éreztük a DISZ első országos értekezletén is, ahol Farkas Mihály elvtárs újabb segítést adott munkánk megjavításához, amikor azt mondotta: „...a DISZ, a párt Központi Vezetősége határozatának végrehajtásánál még a kezdet kezdetén tart. A baj az hogy a határozat körül sok az elvont szóbeszéd és kevés — vajmi kevés még — a tett!" Ez alapos figyelmeztetés, de egyben tanulság a DISZ bizottságok számára hogy ezután többet és jobban foglalkozzunk a DISZ-fiatalok nevelésével, aktivizálásával.

Pártunk épít az ifjúságra, s elvárja, hogy a DISZ a termelés rohamcsapatává váljon. Ebben a nagyszerű munkában kell segítenl alapszervezeteinknek a munkásifjúság tömegeit. Döntő változást úgy érhetünk el munkánkban, ha megjavítjuk a DISZ szervezetek életét, ha egy pillanatra sem feledkezünk meg arról, amit a Központi Vezetőség feladatként tűzött elénk: „Ki kell fejleszteni fiatalságunkban annak tudatát, hogy az új magyar nemzedék történelmi küldetése, hogy pártunk vezetése alatt az új, szocialista magyar haza lelkes, fegyelmezett, akadályt nem ismerő építője és ha kell, erős védelmezője legyen."

A DISZ szervezeteink feladata az is, hogy átvegye az ifjúság lendületét, hogy olyan fiatalokat neveljen tagjai közül, mint amilyen Molnár István elvtárs, a komlói sztahánovista vájár. Molnár elvtárs DISZ brigádja már az év elején lendületesen kezdett a munkához. A terv szerint előirányzott 3.52 méter helyett az év első két napjában 12.5 métert haladt előre, azóta is lelkesen dolgoznak. Bányász DISZ szervezeteink feladata hogy tömegével neveljenek olyan fiatalokat, mint Brackó Sándor komlói csillés, aki 126 százalékot teljesít. Rövid időn belül el kell érnünk, hogy sok olyan DISZ tagunk legyen mint ifj. Vér Ferenc elvtárs, aki 140 százalékot teljesít. Igen helyes és jó ha bányászfiataljaink egyénileg is szép eredményeket tudnak felmutatni — ezzel azonban nem lehetünk megelégedve. Sok olyan DISZ brigádnak kell alakulni bányáinkon mint amilyen a vasasi frontfejtő DISZ-brigád amely elsőnek fejezte be az 1952-es évi tervét.

DISZ-fiataljaink többsége egyre jobban átérzi, hogy az ifjúságnak a termelés rohamcsapatává kell válni. Ez megmutatkozik lelkesedésükben mindennapi munkájukban. Erről tanuskodik a komlói Bányagépjavító Vállalat DISZ fiataljainak levele is, amelyben ezt írják: „Mi, DISZ fiatalok megfogadjuk pártunknak, szeretett vezérünknek, Rákosi elvtársnak, hogy az 1953-as évben bármilyen hibát jeleznek a szénbányákból, egy emberként összefogva azonnal a helyszínre megyünk és a legrövidebb időn belül, fáradságot nem kímélve megjavítjuk a gépeket, hogy így járuljunk hozzá a több szén kitermeléséhez." Elhatározták a DISZ tagok azt is, hogy úgy nevelik a fiatalokat, hogy bátran fellépjenek a megalkuvókkal szemben, hogy ne türjenek meg semmiféle lazaságot, fegyelmezetlenséget, anyagpazarlást. Olyan DISZ-tagokat nevelnek, akik bátran felveszik a harcot az ellenséggel.

Ezek a fiatalok megértették pártunk szavát megértették a széntermelés jelentőségét. Ezt kell megérteni a többi pécsvidéki bányászfiataloknak is. Ezekből a példákból sokat tanulhatnak bányász DISZ szervezeteink. A komlói Kossuth-aknán a DISZ szervezet nem foglalkozik megfelelően az ifjúsággal. Nem népszerűsítik a termelésben élenjárókat és azok munkamódszereit. El kell érnünk, hogy a DISZ szervezeteink minden pécsvidéki aknán vegyék át a Komló Kossuth-aknai DISZ szervezet kezdeményezését: vállaljanak védnökséget a szállítás zavartalan biztosítása felett. Érjék el bányász DISZ szervezeteink, hogy az 1953. első negyedévi tervteljesítésért vívott harcban — minden bányász ifjúsági munkacsapatban induljon munkaverseny a termelés emelése érdekében. DISZ szervezeteink neveljék arra a fiatalokat hogy kezdeményen lépjenek fel a műszakmulasztókkal, a fegyelmezetlenekkel szemben. Az aknai DISZ szervezetek hívják egymást versenyre, hogy melyik DISZ szervezet ad több ifjú sztahánovistát az országnak melyik DISZ szervezetben lesz több a versenyzők száma melyik aknán lesz a legkevesebb a műszakmulasztók száma. A komlói DISZ fiatalok indítsanak harcot a feltárásban a 100 méteres mozgalom sikeréért. Százméteres feltárással Komlóért!

DISZ szervezeteinknek állandó segítséget kell kérni munkájuk megjavításához a pártszervezetektől. A Porcelángyár pártszervezete segítségével értek el a fiatalok, hogy nagy számban emelkedtek náluk a sztahánovisták. A DISZ első országos értekezlete előtt 20 ifi sztahánovista volt az üzemben, ma már 32 ifjú sztahánovista dolgozik a Porcelángyárban. Olyan fiatalok vannak mint Szantman György, aki 144 százalékot ér el a munkában, vagy mint Szantman Rudolf, aki 193 százalékot teljesít.

Parasztfiataljaink a mezőgazdaságban, gépállomásokon segítik a munkák időbeni elvégzését. Szép eredményeket érnek el a traktoristáink, mint Nyisztor György DISZ-fiatal, a mágocsi gépállomás traktorosa aki 144 százalékra teljesítette évi tervét vagy Hegedüs József, a palotabozoki gépállomás traktorosa, aki 138 százalékra teljesítette őszi tervét. — Így lehetne tovább sorolni azoknak a fiataloknak a neveit, akik lelkes munkával bizonyítják be pártunk iránt érzett szeretetüket.

A tapasztalat azonban azt mutatja hogy falusi DISZ szervezeteink még ma sem adnak megfelelő segítséget a vetési tervek teljesítésében a begyűjtés, a téli állatáttelelés és a silózás munkájában. DISZ szervezeteink még nem elég kezdeményezők falun, nem kérnek kellő segítséget, pártmegbízatásokat a pártszervezetektől. Még ma sem látják elég világosan, hogy falun, de különösen a szocialista szektorban milyen komoly feladatok várnak a DISZ-re. Legfőbb feladatuk, hogy a termelési tervek teljesítésére és túlteljesítésére mozgósítsák a fiatalokat. A falusi, de különösen a szocialista szektor DISZ szervezeteinek feladata hogy az új agro- és zootechnika élharcosai élenjáró brigádjai legyenek.

DISZ szervezeteink vállaljanak védnökséget az állatállomány felett s törekedjenek arra, hogy biztosítsák a silózáshoz szükséges anyagokat. — A tsz és tszcs-k DISZ fiataljai már most lássanak hozzá az ifjú munkacsapatok szervezéséhez ezzel is készüljenek a tavaszi munkákra.

Induljanak DISZ szervezeteink nemes versengésre egymás között: bányában üzemekben és falun. Szolgálják jó munkájukkal dolgozó népünk ügyét. Harcoljanak DISZ szervezeteink, fiataljaink a párt- és kormányhatározatok maradéktalan végrehajtásáért.

Mónus Antal
DISZ megyei titkár.

A pécsi szénbányák István-akna dolgozóinak válasza a szuhakállói bányászok felhívására

Kedves Szuhakállói Elvtársak!

Néhány nap mult el azóta, hogy nálunk jártatok és ismertettétek velünk megmentéstek körülményeit, beszámoltatok arról, hogy élenjáró sztahánovisták, legjobb mérnökök, néphadseregünk tagjai a természet erőit legyőzve megmentettek benneteket az életnek.

Ez a gondoskodás és emberfeletti erőfeszítés, melyet pártunk kifejtett, ékes kifejezője annak, hogy hazánk vezetője a dolgozó nép.

Meghallgattuk beszámolótokat, olvastuk felhívástokat, melyre mi István-aknai bányászok — akik itt a Fito-banda szomszédságában élünk — elhatároztuk, hogy pártunk, Rákosi elvtárs szerető gondoskodását, melyet felszabadulás óta mindennap itt mi is tapasztaltunk, tettekkel hálásítjuk meg.

Igérjük, hogy kommunista helytállással, tervünk naponkénti teljesítésével negyedévi tervünket 1895 tonna szénnel túlteljesítjük. Termelésünket az elmúlt év első negyedévéhez viszonyítva 22 százalékkal emeljük. Ennek megvalósítása érdekében vállaljuk:

1. A szovjet bányászat élenjáró tapasztalatainak felhasználásával a százméteres mozgalomban résztvevő csapatok számát kettőről háromra emeljük.

2. A száz százalékon alul teljesítők számát huszonöt százalékkal csökkentjük.

3. Az egy főre eső teljesítményt a negyedév végére az elmúlt év márciusához viszonyítva 25 százalékkal emeljük.

4 A minőség megjavítása érdekében a palatartalmat az első negyedévben 0.5 százalékra csökkentjük, mely 613 tonna szénnek felel meg. Ugyanesak ez idő alatt a hamutartalmat 2.1 százalékra csökkentjük, az 1952. évi átlag pala- és hamutartalomhoz viszonyítva.

5. A 2. és 3. pontban foglaltakat a Sztahánov-mozgalom kiszélesítésével akarjuk megvalósítani. Sztahánovistáink részére február 1-ig sztahánovista iskolát szervezünk.

6. A párt- és szakszervezeti bizalmiak jó felvilágosító munkáján, a dolgozókkal való lelkiismeretesebb foglalkozáson keresztül elérjük, hogy a negyedév végére 10 százalékkal csökkenjen az igazolatlanul mulasztók száma és biztosítjuk a munkaidő 480 percét hiánytalanul kihasználjuk.

7. A szállítási zavarok megszüntetése érdekében február elsejéig egy DISZ szállítási brigádot szervezünk.

8. Az üzem műszaki dolgozói a felajánlások teljesítése érdekében vállalják a munkahelyek, a csapatok száz százalékos ellátását anyaggal, bányafával, üresecsillével és energiával.

Szuhakállói Elvtársak!

István-akna dolgozói ezzel a munkafelajánlással köszöntenek Benneteket!

Igérjük, hogy vállalásunk teljesítéséről mindig előttünk lesz a Ti bátor helytállástok és ez lelkesít bennünket magasabb teljesítményre. Bányászbecsülettel teljesítjük azt, amit leveletekben kértetek: nap, mint nap több szenet adunk drága hazánknak!

Pécs-szabolcs, István-akna dolgozói megbízásából:

Vertike István pártbiz. titkára — **Gyánó Vince** ÜB-elnök — **Szilas László** üzemvezető

Müller Vilmos sztahánovista vájár — **Kladivó János** sztahánovista vájár

Szedlár Ferenc sztahánovista vájár teljesíti a szuhakállóiak látogatásakor tett fogadalmát

A komlói kultúrotthon igen népes Hogyne lennének sokan, amikor mindenki tudja, hogy Szuhakállóról vendégük érkezett és az egyik megmentett hős bányász elmondja megmentésük történetét. Ismerik már a történetet, mégis figyelnek minden szóra. A küldött beszél és a sorokban ülő bányászok figyelmesen hallgatnak. Hogy várták a bánya mélyén átlen-szomian megmentésüket tizenheten? Miért nem csüggedtek el, hogy beszéltek Rákosi elvtárssal, hogy buzdította őket? Hogy dolgoztak a mentésnél az ország legjobb sztahánovistái és mentői, nem törődve semmiféle nehézségekkel?

A sorokban ott ül Szedlár Ferenc sztahánovista is, a komlói Kossuth-akna egyik legjobb vájára. Ő is figyel meghatottan hallgatja a beszámolót. Arra gondol: hogy az ország legjobb bányászai segítettek a hős bányászok mentésében de azok akik mentésben nem vettek részt, vajjon hogy pótolták azokat, akik arra az időre kiestek a termelésből. Nézi a többieket, majd amikor hozzászólásokra kerül a sor, ő is felemeli a kezét.

— *Én nem vettem részt a mentésen, de a munkámmal akartam bebizonyítani, hogy én is gondoltam azokra a hős bányászokra, akik a bánya mélyén várták megmentésüket. Ezért teljesítettem 120 százalékra az előirányzatomat és termeltem 10 százalékkal többet, mint azelőtt*

— *Megfogadom,* — folytatta, — *hogy jelenlegi 120 százalékos teljesítményemet 150 százalékra emelem.*

*

A szuhakállói bányászok azóta hazatértek és mint a Magyar Népköztársaság kitüntetettjei, újra megkezdték a termelést.

Szedlár elvtárs is szorgalmasan dolgozik tovább, de nem feledkezett meg ígéretéről. Már az első napokban teljesítette felajánlását. Volt olyan műszak is, amikor 200 százalékos eredményt ért el. Jelenleg 140 százalék az átlagteljesítménye, de úgy igyekszik, hogy néhány nap mulva ezt az eredményt túl is szárnyalhassa. Háromtagú brigádjával 10-től 16-ig 20 méter alapvágatot hajtottak ki 2.4 méteres szelvényben. Január 16-án is kimagasló eredményt értek el, mert az alapvágaton 30 csillét töltöttek. Szedlár elvtársat támogatják a műszaki dolgozók is. Biztosítják számára a fát és az üres csillét, mert tudják, ha sok segítséget nyujtanak számára és támogatják, akkor szebb eredményeket tud felmutatni.

Szedlár elvtárs megígérte: ezentúl még nagyobb lendülettel fog dolgozni, hogy ígéretét valóraváltsa.

AZ ÜZEMEK DOLGOZÓINAK FELAJÁNLÁSAI ÁPRILIS 4 TISZTELETÉRE

Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat

A pécsi üzletigazgatóság dolgozói közül eddig körülbelül négyszázötvenen tettek fogadalmat a termelés meggyorsítására, a munkafegyelem megszilárdítására, anyagtakarékosságra stb. Ezekből a felajánlásokból készítették el később alábbi vállalást:

„A Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat dolgozói nevében hazánk felszabadulásának emlékére vállaljuk a következő munkák teljesítését:

1. 1953 első negyedévi építőipari termelési tervünket 102 százalékra teljesítjük.

2. A külföldi eredetű vezetékoszlop anyag pótlására vállaljuk, 35 köbméter telített keményfagyám beépítését import anyagba. Így 18.000 forint megtakarítást érünk el.

3. Vállaljuk, hogy a betegség, igazolt és igazolatlan mulasztás folytán kieső munkanapok számát egy főre vonatkoztatva 1.54-ről 1.4-re szorítjuk le.

4. Megfogadjuk, hogy a komlói építkezésekhez felvonult építőipari dolgozók munkájához szükséges villamoshálózati berendezéseket a kívánt időpontra elvégezzük és ezzel biztosítjuk, hogy a komlói beruházások létesítése az előírt ütem szerint történhessék. Megszervezzük a távvezetéki üzemzavarok csökkentését oly módon, hogy azok az építkezések energiaszolgáltatásában kiesést ne okozzanak.

5. Üzemviteli vonalon vállaljuk, hogy az 1952. év első negyede folyamán kieselt, kilowattórában kifejezett villamosenergia mennyiségnek 1953 első negyedében 5 százalékos csökkentését.

Vállalásainkat a munka helyes megszervezésével, a szükséges anyagok időbeni biztosításával, a munkafegyelem további megszilárdításával kívánjuk nemcsak teljesíteni, hanem túl is teljesíteni.

Árvai Lajos pártitkár
Blasszauer György ÜB-elnök
Kövesdi József váll. igazgató

73/7. számú Segédipari Vállalat

A dolgozók nevében Király József párttitkár, Vilányi József ÜB-elnökhelyettes és Bertram Ferenc igazgató az alábbi vállalást küldték szerkesztőségünkbe:

„Vállalatunk dolgozói április 4, felszabadulásunk ünnepe tiszteletére a következőket vállaljuk:

1. Vállalatunk I. negyedévi termelési tervelőirányzatát 1953. március 25-ig teljesítjük.

2. Az egy főre eső termelési tervelőirányzatot 1952 negyedik negyedéhez viszonyítva 1.8 százalékkal növeljük.

3. A száz százalékon alul teljesítők számát 16-ról tíz főre csökkentjük.

4. A hetenkénti átlagos hat főnyi késést háromra, az igazolatlanul mulasztók számát 0-ra csökkentjük.

5. Április 4-ig 30.000 forint értékű hulladékanyagot használunk fel munkánkban.

Leveleink nyomában

A drávaszerdahelyi „középparasztok" és tevékenységük

„Ezek a (kapitalista — szerk.) csökevények, nem halnak el maguktól, kívülről szívósak, fejlődhetnek és ezért erélyesen kell harcolnunk ellenük. Nincsen semmi biztosítékunk arra sem hogy nem hatolnak be hozzánk idegen nézetek, eszmék, hangulatok, egyrészt kívülről, a kapitalista országokból, másrészt belülről a szovjethatalommal szemben ellenséges csoportok maradványai felől, amelyeket a párt még nem semmisített meg teljesen. Ne feledjük hogy a szovjet állam ellenségei minden féle egészségtelen hangulatot igyekeznek kelteni, szítani és terjeszteni, megkísérlik, hogy ideológiailag lezüllesszék társadalmunk ingatag elemeit" — mondotta Malenkov elvtárs a XIX. pártkongresszuson.

A napokban levelet kapott szerkesztőségünk Drávaszerdahelyről. — Drávaszerdahely szocialista község, a lakosság 99 százaléka tagja a 409 holdon gazdálkodó termelőszövetkezetnek. Még csak két éve művelik közösen a földet, de máris igen szép eredményeket értek el: beadásukat száz százalékon felül, vetési tervüket 105 százalékra teljesítették. A napokban készült el az ötven férőhelyes sertésfiaztató s a közeljövőben fejezik be a modern tehénistálló építését.

Látszólag minden a legjobban halad — a mélyben azonban titokzatos, vagy talán nem is annyira titokzatos kezek máris megindították aknamunkájukat a bontakozó új élet ellen, hogy csírájában fojtsák meg a termelőszövetkezetet.

Lenin elvtárs arra tanít bennünket: *„A mi forradalmunkban minden más forradalomnál inkább megerősítést nyert az a törvény, hogy a forradalom ereje, az előretörés lendülete, a forradalom győzelmének ereje határozott volta és diadala, ugyanakkor a burzsoázia ellenállásának erejét is fokozza."* A kulákság azonban nem mindig támad nyíltan, céljainak eléréséhez felhasználja a középparasztokat és szegényparasztokat, igyekszik becsempészni ügynökeit a tsz-be és belülről megbontani a dolgozók egységét, harckészségét. Drávaszerdahelyen is így történt. — Amikor két évvel ezelőtt megalakult a termelőszövetkezet, sorban beléptek a középparasztok is, magukkal vitték földjüket, lovaikat, tehenelket, de ugyanakkor magukkal vitték azt a kapitalista gondolkodásmódot is, amelyet a régi rezsim évtizedeken keresztül belénk plántált. Az elmúlt egy-két év nem volt még elegendő ahhoz, hogy tudatukból ezek a csökevények teljesen eltűnjenek és most éppen ezt használja ki a kulák.

Miről írnak a levélben?

„A középparasztok általában mind kocsisok, hogy személyesen gondozhassák lovaikat. Így nem egyszer elő fordul, hogy amikor másnak is kellene fogat, hogy háztáji gazdasága számára valamit szállítson — párázs veszekedés támad" — mondta Balogh János elvtárs, a tsz elnöke.

„Nálunk a növénytermesztési brigádban egy klikk alakult — mondja Papp Gyuláné. — *Bíró Istvánné csapatában dolgoznak a volt középparasztok. Ők választják ki mindig a legjobb földeket, ahol sok munkaegységet kereshetnek, nekünk pedig és az öregasszonyoknak általában olyan területet mérnek ki, ahol — ha meg is szakadunk — csak negyed vagy fél munkaegységet érhetünk el. Ha szólunk, úgy járunk, mint én egyszer. Bíró Jánosné rámtámadt és azt mondta: Ti tettetek tönkre bennünket, hogy rohadjon ki a pozsony belőled!"*

A csoport tagságának ezt a két táborra szakadását látták a tanácselnök és tsz-elnök elvtársak is. *„Van a csoportban néhány középparaszt, akik ferde szemmel néznek a prolikra"* — mondta Balogh elvtárs, a tsz elnöke. Ennek ellenére sem a tanácselnök, sem a tsz-elnök nem lépett fel keményen ez ellen a törekvés ellen, sőt tűrték, hogy ezek a „középparasztok" fokozatosan a kezükbe kaparintsák a tsz tényleges irányítását.

A „középparasztok" álcázott kulákok

Amikor a tsz megalakult, a kulákok mindent elkövettek, hogy beépüljenek a termelőszövetkezetbe és a fontos tisztségeket megkaparintsák maguknak. *„A termelőszövetkezetben van kulák, akire a tanácselnök ezt mondta, hogy nem kulák* — olvassuk a szerkesztőségünkbe érkezett levélben. — *Nagy Istvánnak öt hold földje, kocsmája, mald szatócsüzlet és mészárszéke volt. Állandóan tartott alkalmazottat, aki az istállóban hált és nem egyszer előfordult, hogy Nagy feleségе vasvillával kergette a családot".* Ugyanez a Nagy Istvánné tsz-tag, lánya pedig a földműves-szövetkezeti bolt vezetője. Nem véletlen tehát, hogy cigarettát, kenyeret szappant a volt szegényparasztok csak akkor kapnak ha a kulákok már ki vannak elégítve.

„Csöme József földbirtoka — olvassuk tovább a levélben, — *meghaladta a 30 holdat. Két háza van, kitelepített svábokkal művelteti földjét, azelőtt pedig harmadában dolgoztatta."* Csöme most a növénytermesztési brigád vezetője. A tanácselnök elvtárs szerint nem kulák, — noha 1950-ben még kulákként tartották nyilván — derék ember és igen jól dolgozik. Benedek elvtárs nem veszi észre azt, hogy éppen Csöme védőszárnyai alatt fejlődött szabadon az a belső ellentét a csoport tagjai között, amely a további fejlődést gátolja. Vagy nem akarja észrevenni Benedek elvtárs?

Az ellentét szításában kitűnő segítőtársa volt Bíró Istvánné, egy csendőr lánya és annak férje, aki még ma is dicsekszik a brjanszki erdőben végbevitt kegyetlenkedéseivel. Bíró István még a tsz vezetőségébe is befurakodott, ő lett az elnökhelyettes. A tsz-elnök szerint Bíró jófejű és igen agitatív ember, az azonban már elkerülte nemcsak a tanácselnök elvtárs, hanem a tsz-elnök elvtárs figyelmét is, milyen irányú agitációt végez Bíró István. Telessé teszi ezt a klikket Zsiros Ferenc akinek mind a két fia fegyverrejtegetésért börtönben ült és Kozma Pál „Szabad Európa" propagandistája.

Ez a társaság, miután beépült a vezetőségbe, megkaparintotta a fegyelmibizottságot és a legkülönfélébb szálakkal körülfonta a tanácselnököt és feleségét, a párttitkárt — nyíltan megmutatta igazi arcát. Egyre többször hangzanak el az utcán a nagynék és birónék szájából: *„Ezek a prolik nem fognak nekünk parancsolni."* Bíró István pedig megjelölte már az új célpontot is: *„Amíg ilyenek lesznek a pártban, mint Mezei, amíg fel nem oszlatjuk ezt a társaságot, addig rend nem lesz."*

„A kulák mindent megtesz, hogy minél több szál fűzze őt a középparaszthoz" — tanítja Rákosi elvtárs. Ennek a szűkkörű klikknek sikerült megbontania a tsz egységét, sikerült meghonosítania a fegyelmezetlenséget, sikerült éket verni a dolgozó parasztok és a valóban középparasztok közé.

Joggal feltehető a kérdés: mit tett a pártszervezet, mit tettek a kommunisták, hogy a kulákok mesterkedését meghiúsítsák, mit tettek azért, hogy megőrizzék a csoport egységét?

Elnyomják a bírálatot

A levélben ezt olvassuk: *„A pártagok nem mernek szólni, mert azt mondják lázítanak, ha a hibákra rámutatnak... Nem merem a nevemet megírni, mert félek a tanácselnöktől és a feleségétől, aki párttitkár, mert aki bírálni mer, azt valósággal üldözik."* Szalai elvtárs ezt mondja: *„...nem lehet megjavítani gazdasági, szakszervezeti és pártszervezeteinket, nem lehet előbbre vinni a szocializmus építésének ügyét és megfékezni a burzsoá kártevést, ha nem fejlesztjük teljes erőnkből a bírálatot és az önbírálatot ha szervezeteink munkáját nem helyezzük a tömegek ellenőrzése alá."*

„A mi párttitkárunk semmiféle kapcsolatot nem tart a kulákokkal. Velünk semmit meg nem beszél" — mondta Benedeknéről Karpenko elvtárs. „A jegyzőkönyvben minden benne van, amit javasolunk, de soha semmit még nem valósítanak belőle. Nagyhangú asszony a mi párttitkárunk, akivel még beszélni sem lehet" — fiyennek ismeri Selymes elvtárs. Ezekután nem csoda, ha a kommunisták felhagytak a bírálattal és kapcsolatuk a párttitkárral teljesen megszűnt.

Ellenben nem úgy a kulákok! Lévainé kulákasszony gyerekét a párttitkárnő vitte keresztelőre. Most, hogy neki született kislánya, Nagy Istvánné kulákasszony hordja a süteményt. Kéz-kezet mos — tartja a közmondás. Benedeknét támogatják a kulákok, illő tehát, hogy ő is segítsen nekik.

A pártszervezet feladata

„Ha a párt nem segít — mondotta Balogh elvtárs, a tsz elnöke — *a párttagoknak — magam már nem boldogulok."* Mi tehát a feladat? — Mindenekelőtt meg kell erősíteni a pártszervezetet. Hívjanak össze — három hónap óta először — taggyűlést és vitassák meg a pártszervezet problémáit, válasszanak olyan párttitkárt, aki képes és aki akarja is végrehajtani a pártszervezet előtt álló feladatokat, többek között a tsz-ek kulákoktól való megtisztítását. Erősítsék pártszervezetüket új tagokkal, igen sok becsületes tsz-tag van akit bátran felvehetnének tagjelöltnek. Indítsák be az oktatást és ebbe vonjanak be minél több pártonkívüli dolgozót is. Öntsenek új életet a most csak papíron létező népnevelőhálózatba, lássák el őket feladatokkal.

Rákosi elvtárs azt mondja: „Szívósan és átgondoltan kell munkálkodnunk azon, hogy elválasszuk őket (a középparasztokat — szerk.) a kulákoktól, szembeállítsuk őket, mint a proletariátus szövetségesét a falu és a város kapitalista elemeivel." Ez a legfőbb feladat Drávaszerdahelyen is. Ehhez pedig adjon segítséget a drávaszerdahelyi csoportnak a siklósi járási pártbizottság.

B. J.—Sz. É.

Az egyetemi és főiskolai DISZ-szervezetek harca a vizsgák sikeréért

Lassan befejeződnek a vizsgák. Érdemes azonban az utolsó napokban is felvetni a vizsgaharc kérdését, mert a tapasztalat az, hogy az utolsó hetek, az utolsó napok követelik a legnagyobb erőfeszítést, a legtöbb győzni akarást hallgatóinktól és a DISZ vezetőitől.

A félévi vizsgák első hetei, napjai szép eredményeket hoztak a pécsi Egyetemen és a Főiskolán is. Pártszervezeteink, alapszervezeteink és nem utolsó sorban DISZ szervezeteink féléves munkájának eredményességét igazolták.

A beszámolókat sikeresen tették le hallgatóink. A jogtudományi karon 3 tárgyból 14 hallgatót kellett mindössze utóvizsgára küldeni. — A Pedagógiai Főiskolán 10 hallgatót. — Az orvoskaron 13 hallgatót. Bár az évről-évre megismétlődő nagyszámú bukásokhoz viszonyítva nem sok a beszámolókon meg nem feleltek száma, de mi nem ehhez mérjük eredményeinket, hanem a fennálló követelményekhez.

Az egyetemi és főiskolai DISZ bizottság már az első napokban felhívta a kari bizottságok figyelmét, hogy fokozottabban foglalkozzék a beszámolókban meg nem felelt hallgatókkal, hogy a további vizsgáikat sikeresen tegyék le.

DISZ-szervezeteink propaganda munkájukban felhasználták a vizsgaeredményeket. — A hangosbíradókon a dicsőségtáblákon, villámokon keresztül serkentették a hallgatókat még jobb eredmények elérésére. De hallhattuk a hanyag, fegyelmezetlen emberek rossz eredményeit is. Megmagyarázta a hallgatóknak a jó és rossz eredmények igazi okait is.

A DISZ népnevelői személyes beszélgetésekkel is segítették a hallgatókat. A DISZ vezetői közül is sok volt olyan, aki elment a vizsgára várók közé és bátorította a félénkebbeket, megmozgatta a közömbösöket.

Mozgósították DISZ-szervezeteink a tanulószobákban a hallgatókat. Ha a Ped. Főiskola tanulótermeibe idegen szemlélődő benézett, gyorsan betette az ajtót, mert nem akarta megzavarni azt az ünnepélyes csendet, mely a hallgatókkal teljesen betöltött teremben uralkodott. Vagy a jogikaron a vizsgák előtt kis csoportokban megbeszélték az egyéni tanulás alatt felmerülő problémákat. Ha valaki a tantermeket, DISZ vagy párthelyiséget látogatta, gyakran találkozott ilyen kis csoportokkal, ahol egy-egy hallgató lelkesen magyarázott a többieknek, hogy a csoport mennél jobb eredményt érjen el.

A diákotthonokban is más a helyzet, mint évközben. Figyelmeztetik a zajongókat, a rendzavarókat, a délutánonként álmodozókat. — Matkó István is figyelmeztette az alvás helyett tanulásra Szelezsán Istvánt, erre ő megpofozta Matkót. A DISZ-szervezet azonban elvette a kedvét Szelezsánnak attól, hogy mégegyszer pofozkodjon. Vannak egyéb kártevők is, mint Világosi Károly I. éves testnevelési szakos hallgató, aki rádásul DISZ tag is.

Az orvoskaron a vizsgáztatót akarták lejáratni. Azt mondták, hogy mikor a tanszékvezető bement valamelyik vizsgára, csupa 3-ast és 2-est adott.

A DISZ szervezeteink felvették a harcot az ilyen és ehhez hasonló megnyilvánulásokkal szemben bár meg kell mondanunk, sok esetben elkésve.

Szép eredményeket értek el szakérettségis hallgatóink. Radánné a II. alapszerv DISZ titkára, eddig mindenből jelesen vizsgázott. Málikné — szakérettségis — eddig mindenből jeles. Cinák Mária, Kovács Miklós, Rátkai Ferenc szakérettségisek kiválóan vizsgáztak. Sorolhatnánk szakérettségiseink egész sorát a helytállás a komoly munka példáiként. DISZ szervezeteink segítettek szakérettségiseinknek, hogy ilyen eredményeket érjenek el. A DISZ-vezetők példát mutatnak a vizsgákon. Litkei Eszter az Egyetemi Főiskola DISZ bizottságának tagja, szakérettségis hallgató jól vizsgázott. Az orvoskar I. évfolyamának DISZ titkára jelesen, Németh János szakérettségis DISZ titkár jelesen vizsgázott és sorolhatnánk a DISZ vezetők közül még jó egynéhányat.

A kari DISZ bizottságoknak feladatukká tettük, hogy a DISZ-csoport az összvizsgák befejezése után értékeljék a csoport munkáját. — Mondja el a DISZ-csoportvezető, hogy ki végzett jó munkát, ki ért el jó eredményeket. Mondja el azt is, hogy a jó eredmény a fegyelmezett, napról-napra való tanulásból származik. A rossz eredmény pedig ennek a fordítottjából. Szűrjék le a tapasztalatokat a jövő félévre vonatkozóan. Jelöljék ki azokat a hallgatókat akik a bukottakat segítik a pótvizsgára való felkészülésre.

Elmondhatjuk, hogy a Pedagógiai Főiskola és a jogikar majdnem 4-es átlageredménye azt bizonyítják, hogy itt DISZ bizottságaink, DISZ tagságunk megálták a helyüket, azonban az orvoskar DISZ bizottságára és DISZ szervezeteire vajmi kevéssé vonatkozik ez a megállapítás. A DISZ vezetők az orvoskaron csak magukkal törődtek, nem végeztek szervezett politikai munkát a hallgatók között, hogy sikerre vigyék a vizsga ügyét és felhasználják a legjobb alkalmat a hallgatók politikai nevelésére.

Az egyetemi és főiskolai DISZ bizottság sok tapasztalatot szerzett a félévi vizsgák alatt. Világosan látjuk hogy azon a karon, abban az alapszervezetben, vagy DISZ csoportban, ahol helyes politikai nevelőmunka folyt, ahol nem csak szenvedtek, ahol idejében feltárták a hibákat, leleplezték az ellenséges nézeteket, ott jó eredmények születtek. Látjuk azt is, hogy sokkal többet és alaposabban kell foglalkozni DISZ vezetőinkkel, hogy a vizsgák alatt, amikor maga a vizsga is komoly erőfeszítést jelent a DISZ vezetőknek, tudjon törődni a hallgatókkal a DISZ napi feladataiban. Látjuk azt is, hogy az orvoskari DISZ szervezetek munkájának megjavítására kell dolgoznunk, elsősorban a jövőben.

A párt Központi Vezetősége június 28-i határozatának megvalósításáért vívott harcunknak egyik jelentős állomása a félévi vizsgák. A Pécsi Egyetem és Főiskola diszjai tovább harcolnak, hogy megfeleljenek annak a megtisztelő feladatnak, amit a párt a leendő új értelmiség elé tűzött. Fokozzák erőfeszítéseiket a félévi vizsgák sikeres befejezéséért és még alaposabban készüljenek fel az évvégi vizsgákra, hogy kiérdemelje tanulóifjúságunk is azt a megtisztelő elnevezést, hogy Rákosi elvtárs ifjúsága.

Pusztai József
egyetemi és főiskolai DISZ-bizottság titkára.

Az utasítás végrehajtásának ellenőrzése is fontos!

Tizenkét gyulapusztai dolgozó aláírásával levelet kapott szerkesztőségünk. A levélben az építőcsoport dolgozói hosszú hónapok óta vajúdó eddig még elintézetlen panaszukat írták meg:

„Mi, a gyulapusztai állami gazdaság építőcsoportjának dolgozói felháborodásunk tartjuk munkabérünk késedelmes kifizetését. Csoportunk hét tagjának szeptemberi fizetése fekszik a hetvehelyi állami gazdaságban és nem adják ki. November 20'ás december 20 közti fizetésünket sem kaptuk még meg. Az a kívánságunk, hogy a munkabérek kifizetésénél rendet teremtsenek az illetékesek."

A gyulapusztai dolgozók panaszának nyomában eljártunk az állami gazdaságok Kossuth Lajos utcai központjában, ahol Kruck elvtárssal, az építési normással beszéltünk. Kruck elvtárs nemcsak elmondotta, hanem be is bizonyította, hogy a központ kiutalta a szeptemberi munkabéreket a Gyulapusztáról abban az időben ideiglenesen Hetvehelyre helyezett hét dolgozónak. A hét dolgozó ki nem fizetett bére összesen (2042.27) Ft-ot tesz ki. Ezt az összeget tiltatta le a hetvehelyi állami gazdaság igazgatója. Szántai elvtárs, az ideiglenesen ott dolgozó hét munkás étkeztetési díja fejében.

Ez a letiltás azonban az állami gazdaságok központja szerint is jogtalan. Jogtalan, mert az ideiglenesen áthelyezett munkásoknak vagy napidíj vagy ellátás jár. A letiltás rendellenességére maga Kruck elvtárs hívta fel ezelőtt vagy másfél hónappal a hetvehelyi ÁG figyelmét. Ugyanis a lapunknak panaszt tevő dolgozók már az állami gazdaságok központját is felkeresték személyükkel.

— *Mi az utasítást kiadtuk a hetvehelyi gazdaságnak a visszatartott bérek kifizetésére...* — mondja Kruck elvtárs és úgy látszik ezzel mind ő, mind a központ elintézettnek véli az ügyet. Pedig nem elég az utasítást, a rendelkezést kiadni. Az utasítás jó végrehajtásának ellenőrzése ugyanolyan fontos! Ha a központ ellenőrizte volna a végrehajtást, ma már megkapták volna az építőcsoport dolgozói bérüket. Különösen a hetvehelyi állami gazdaságban nem felesleges az ellenőrzés. A gyulapusztaiak esete ugyanis nem egyedülálló. Szabó József szentmártoni traktorosnak ugyancsak a hetvehelyi gazdaságban vontak le jogtalanul 70 forintot étkezésre és erről az ügyről is tud a központ, mégsem történt eddig semmi sem a sérelem orvoslására.

Itt lenne az ideje, hogy hosszú hónapok után végre haladék nélkül hozzájussanak a hetvehelyi gazdaságban alkalmazott munkások megszolgált bérükhöz!

Országos értekezlet a termelőszövetkezetek öntözéses termelésének fejlesztéséről

A földművelésügyi minisztériumban szombaton délután országos értekezletet tartottak a termelőszövetkezetek öntözéses termelésének legfontosabb kérdéseiről. Az értekezleten résztvett sok öntözésesen gazdálkodó termelőszövetkezet elnöke, brigádvezetője, több járási, községi megyei tanács dolgozója és számos öntözési szakember. Az értekezletet Márczis Antal földművelésügyi miniszterhelyettes nyitotta meg. Utána Erdei Ferenc földművelésügyi miniszter tartotta meg beszámolóját. Beszédében tagjaz közötti az öntözéses termelés tervének 1952. évi teljesítésével és az idei feladatokkal. Rákosi elvtárs parlamenti beszéde alapján rámutatott a helyi lehetőségek kihasználásának fontosságára és a Szovjetunióban bevált fejlett öntözési módszerek hazai alkalmazásának lehetőségeire. A beszámolót számos hozzászólás, javaslat követte.

Lengyel zenei hét a Magyar Rádióban

A lengyel zeneművészet megünneplésére készül a Magyar Rádió. A vasárnap, 18-án kezdődő lengyel zenei hét műsoraj megmutatják, mennyit fejlődött az elmúlt év alatt a baráti lengyel nép szocializmust építő kultúrája. Az ünnepi hét hangversenyei még szorosabbra fűzik a közös célért küzdő lengyel és magyar nép barátságát.

A vasárnap 11.30-kor felhangzó megnyitó műsorban klasszikus lengyel muzsikát közvetít a Kossuth-rádió.

Hétfőn, a „Lengyel zenei hét" keretében két műsort sugároz a rádió: szórakoztató zenét, a lengyel rádió műsorából a Kossuth adón 21.30-kor és Janiewicz Divertimentóját, valamint Chopin E-moll zongoraversenyét a Petőfi-rádión (15.00).

A Magyar Tudományos Akadémia elnökségének tiltakozása a Rosenberg-házaspár fogvatartása ellen

A Magyar Tudományos Akadémia elnöksége a következő táviratot intézte az Egyesült Államok elnökéhez:

„A Magyar Tudományos Akadémia elnöksége a magyar tudósok nevében felháborodottan tiltakozik az Amerikai Egyesült Államok legfelsőbb bíróságának merénylete ellen, amelyet az emberi szabadságjogok és a békemozgalom ellen készül elkövetni. A magyar tudósokat Julius Rosenberg és Ethel Rosenberg halálraítélése, amelyet az Amerikai Egyesült Államok legfelsőbb bírósága hamis vádak alapján, bizonyítékok nélkül hozott, a középkori boszorkánypörökre emlékezteti. A magyar tudósok a bíróság által elfogadott állítólag tudományos bizonyítékokat tudományos szempontból teljesen alaptalannak tartják. A magyar tudományos közvélemény előtt nyilvánvaló, hogy a Rosenberg-per célja a békéért harcoló amerikai milliók megfélemlítése.

Az Amerikai Egyesült Államok legfelsőbb bírósága, mely nem egyszer nagy hangon „védelmezi" az amerikai szabadságjogokat, nyíltan, a fasizmus sötét erőinek szolgálatában állva, maga tör a legelemibb emberi jogok megsemmisítésére.

Felemeljük szavunkat a Rosenberg-házaspár életének megmentéséért és követeljük azonnali szabadlábrahelyezésüket."

Békenagygyűlés Londonban

London (TASZSZ): Január 15-én az angol békebizottság nagygyűlést rendezett Londonban. A nagygyűlésen felszólaltak a népek békekongresszusán résztvett angol küldöttek.

Bernal professzor, a Béke Világtanács alelnöke hangsúlyozta, hogy a bécsi kongresszuson tárgyalt legfontosabb kérdések egyike a nemzeti függetlenségért vívott harc volt.

P. Evans, az angol küldöttség egyik vezetője felolvasta a küldöttség nyilatkozatát. „*Feltételezzük* — hangzik a többi között a nyilatkozatban, — *hogy kijelenthetjük: fontos szerepet töltöttünk be a népek békekongresszusán azzal, hogy kifejeztük az angol álláspontot és tevékenyen részt vettünk a kongresszus munkájában. Ha a világ népeinek képviselői összegyűlhetnek, hogy tárgyaljanak és megegyezzenek, akkor egyáltalán nincs ok arra, hogy kormányunk ne tegye ugyanezt. A békéért vívott harcban megnyilvánuló világszolidaritás, melynek tanui voltunk, és az a tudat, hogy a népek Keleten és Nyugaton készek megegyezni egymással, reményt keltettek bennünk az emberiség jövőjét illetően.*"

A nyilatkozat befejező része felszólítja a szervezeteket és a magánszemélyeket, hogy követeljék a koreai tűzszünetet és az öt nagyhatalom tanácskozásának összehívását.

Monica Felton, „A népek közötti béke megszilárdításáért" elnevezésű nemzetközi Sztálin-díj kitüntetettje által előterjesztett határozati javaslat felszólítja London minden szervezetét és minden polgárát hogy határozottan követelje a parlamenti tagoktól: ragaszkodjanak a haladéktalan koreai tűzszünethez, valamint az öt nagyhatalom tanácskozásának összehívásához.

Választási harc Ausztriában

Bécs (MTI): Johann Koplenig elvtárs, az Osztrák Kommunista Párt elnöke, a Sankt Pöltenben és Linzben tartott választási gyűléseken mutatott rá arra, hogy ugyanazon a napon, amikor hivatalosan megkezdődött Ausztriában a választási harc, hivatalos közlemény jelent meg arról, hogy az osztrák munkanélküliek száma elérte a negyedmilliót. Koplenig rámutatott arra, hogy a jobboldali szocialista vezetők, a néppárttal együtt taszították az országot a nyomorba. A szocialisták és a néppártiak szólamaival a nép egyre szélesebb rétegei állnak szemben.

Éppen ezért a népi ellenzék állásai az egész országban jelentős mértékben megszilárdultak. A bécsi Favoriten kerületben csütörtökön alakult meg a népi ellenzék választási bizottsága, amelynek nagyobb része pártonkívüliekből és szocialista párttagokból áll.

A népi ellenzéket támogató közalkalmazottak szakmai választási bizottsága kiáltványt adott ki, amelyben követeli a háborús jövedelemadó eltörlését, az államgépezet demokratizálását, a protekcionizmus megszüntetését.

Ugyanakkor a néppárt a napokban a bécsi Konzerthaus-ban megrendezte a háztulajdonosok választási gyűlését, ahol formális ígéretet tett arra, hogy a választások után hozzájárul a házbérek általános emeléséhez. Ezenfelül Kamitz, néppárti pénzügyminisztert a kormány felhatalmazta arra, hogy január, február és március hónapra állítsa le az adóellenőrzési vizsgálatot. A kormány így legalább háromszázmillió schilling adóbevételről mond le, de arra számít, hogy a nagyiparosok így jóval nagyobb összeggel járulnak majd hozzá a néppárt és a jobboldali szocialisták választási költségeihez.

„A választások után pedig a kisemberekből préselik majd ki azokat az összegeket, amelyeket a nagytőkéseknek ajándékoznak" — fűzi hozzá a Volksstimme.

Nagy versenyfutás indult a jobboldali pártok között az egykori hitleri náci párt volt tagjainak szavazataiért. Ennek első jele dr. Rohracher érseknek Körner szocialista szövetségi elnökhöz intézett levele volt, amelyben kérte, adjon amnesztiát az elítélt háborús bűnösöknek. A levélben foglaltakat csütörtökön magáévá tette a néppárt vezetősége is.

Az aspiránsképzés kormányzatunk, egész népgazdaságunk fontos feladata

Rákosi Mátyás elvtárs, a minisztertanács elnöke a költségvetés parlamenti tárgyalása alkalmával foglalkozott a tudomány és gyakorlat szoros kapcsolatával, ezenbelül kiemelte a műszaki tudományok fejlesztésének fontosságát. Kormányzatunk már eddig is hatalmas erőfeszítéseket tett a tudományos kutatómunka széleskörű megszervezésére és biztosítására, amely lehetővé tette a tervszerű tudományos kutatómunkát. Ez a körülmény döntő mértékben segíti iparunk és mezőgazdaságunk fejlesztését. A tudománynak azonban sokkal fokozottabb mértékben kell az ipar segítségére sietni, hogy ötéves tervünk hatalmas célkitűzéseit megvalósíthassa. A műszaki tudományos kutatómunka kiszélesítésének érdekében szükséges minél nagyobb számú alapos szakmai tudással rendelkező tudományos káder nevelése. Ez a munka a Tudományos Akadémia egyik elsőrendű feladata. Az aspiránsképzésnek szovjet példa nyomán való bevezetése, egyik leghathatósabb eszköz ezen feladat megoldásához. Két éve múlt, hogy kormányzatunk törvényerejű rendeletet hozott az aspiránsképzés bevezetésére és azóta a tudományos minősítő bizottság most hirdetett negyedszer az aspiránturára pályázatot. Ez a képzési mód hazánkban is bevált, s minden remény megvan arra, hogy belátható időn belül tudományos kádereink száma jelentős mértékben emelkedik.

Az aspiránsképzés fejlesztését megnehezíti az a körülmény, hogy üzemeink nem szívesen, vagy egyáltalában nem engedik el tehetséges, fiatal mérnökeiket aspiránsnak, arra hivatkozva, hogy az ipar nem tudja nélkülözni munkájukat. Jól tudjuk, milyen nagy szüksége van az iparnak a műszaki értelmiség munkájára. Üzemeink vezetőinek azonban gondolniok kell a jövőre is és ha az aspiránsképzésben a legkiválóbb, néhány éves üzemi gyakorlattal rendelkező mérnökök vesznek részt, a képzési idő iparunknak, népgazdaságunknak bőségesen megtérül az eredményekben.

Fiatal műszaki értelmiségünk előtt soha nem látott lehetőségek nyíltak meg hazánkban a tudományos továbbképzés terén. Használják ki ezeket a lehetőségeket és jelentkezzenek aspiránsképzésre. Minisztériumaink, üzemeink vezetői karolják fel az aspiránsképzést, hogy ezzel is segítsék hazánk kulturális fejlődését és a szocializmus építését.

Az Indiai Kommunista Párt Központi Bizottságának kibővített teljes ülése

Peking (TASZSZ) Az „Uj Kina" hírügynökség jelenti, hogy az Indiai Kommunista Párt központi bizottsága december 31-től január 10-ig kibővített teljes ülést tartott Kalkuttában.

A hivatalos közlemény szerint a teljes ülés a következő kérdéseket tárgyalta meg: A politikai helyzet az utóbbi hónapokban. A Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának jelentősége.

Külpolitika hírei

Moszkva: Január 21-én lesz 29 éve, hogy meghalt Vlagyimir Iljics Lenin. A moszkvai dolgozók ugyanúgy, mint az egész szovjet nép, kegyelettel őrzik Lenin drága emlékét. A lenini napok küszöbén a gyárakban és üzemekben, hivatalokban és agitációs központokban a népnevelők ezrei tartanak előadásokat Lenin életéről és forradalmi tevékenységéről, Lenin és Sztálin nagy barátságáról.

Kazánban az üzemekben és gyárakban, hivatalokban és iskolákban előadásokat tartanak Lenin életéről és forradalmi tevékenységéről. Tevékenyen készülnek a lenini napokra a kazáni Lenin Állami egyetem diákjai és az egyetem tanári kara. A város dolgozói felkeresik azt a tantermet, amelyben a fiatal Lenin előadásokat hallgatott, amikor a jogi fakultás hallgatója volt.

*

Berlin (MTI): Heuss, nyugatnémet államelnök az Adenauer-kormány előterjesztésére „a háborútáni időszakban elért kimagasló teljesítményekért" érdemrendekkel tüntette ki azokat a vegyészeket, akik a második világháború idején vegyi hadieszközök és fojtógázok előállításával és „tökéletesítésével" foglalkoztak.

*

Jereván (TASZSZ): Ezekben a napokban az Örmény SZSZK minden vidékén rendkívüli élénkség uralkodik: a munkások, a kolhozparasztok és az értelmiségiek készülnek a dolgozók küldöttei helyi szovjetjeinek választásaira. — Már megalakították a választókörzeteket. A választási bizottságokban tíz- és tízezer olyan ember dolgozik, aki a nép bizalmát kiemelkedő munkájával kiérdemelte. Igen sok köztük a nő. A kirovakani körzetben a választási bizottságokban több mint négyezerötszáz nő dolgozik.

*

Párizs (MTI): De Hauteclocque, tuniszi francia főkormányzó Párizsba érkezett, hogy a súlyos tuniszi helyzetről megbeszéléseket folytasson a kormánnyal.

Tuniszban egyébként pénteken a Gafsa—Sfax vasútvonalon bérkövetelő vasutassztrájk volt. A vonalon teljesen megbénult a forgalom.

A francia gyarmatosítók bírósága Tuniszban öt hazafit az ellenállásban való részvételéért egyenként ötévi börtönre ítélt.

*

Párizs: A „L'Humanité" közli Marc Beigbeder-nek, a „Le Parisien Libéré" című jobboldali párizsi lap munkatársának levelét. A levél a többi között így hangzik:

„Közlöm, hogy lelkiismereti okokból lemondok a „Le Parisien Libéré"-nél betöltött állásomról. Becsületes ember és lelkiismeretes újságíró nem vállalhat közösséget olyan kitételekkel, mint amilyen nagybetűkkel jelent meg a „Le Parisien Libéré" első oldalán, ahol a következőket olvashattuk: „Rosenbergék atomkémek."

Akkor, amikor nyilvánvaló, hogy elég megismerkedni a per anyagával s máris megtudjuk, hogy a Rosenberg-házaspár épp annyira ártatlan, mint ahogyan ártatlan volt Dreyfus, „atomkémeknek" beállítani két embert, akik talán a közeljövőben hamis vád áldozatai lesznek, számomra annyit jelent, mint hozzájárulni egy szörnyű rágalomhoz és igazságtalansághoz.

Nuschke miniszterelnökhelyettes nyilatkozata Dertinger letartóztatásáról

Berlin (MTI): Jelentettük, hogy a Német Demokratikus Köztársaság állambiztonsági szervei január 15-én letartóztatták Georg Dertinger külügyminisztert, aki imperialista kémszolgálatok megbízásából ellenséges tevékenységet folytatott a Német Demokratikus Köztársaság kormányában.

Otto Nuschke miniszterelnökhelyettes, a kereszténydemokrata unió elnöke Dertinger letartóztatásával kapcsolatban sajtónyilatkozatot tett közzé, amely ezeket mondja:

„*Természetes, hogy a kereszténydemokrata unió levonja a kellő következtetéseket. Dertinger eléggé meg nem bélyegezhető aljas magatartásából. Pártunkban nincs helyük árulóknak és kétkulacsos kalandoroknak. Az is természetes, hogy Dertingert meg kell fosztani minden tisztségétől és ki kell zárni a kereszténydemokrata unióból. Pártunk politikai választmánya kedden tartandó ülésén foglalkozik a Dertinger-üggyel.*"

A kereszténydemokrata unió vezetőségének kibővített titkársága Weimarban megtartott ülésén Georg Dertinger leleplezésével és őrizetbevételével kapcsolatban egyhangúlag elfogadott határozatot hozott, mely éles szavakkal bélyegzi meg Dertinger árulását.

NEMZETKÖZI SZEMLE

Befejeződött az ázsiai munkásárulók találkozója

Csütörtökön ért véget Rangunban néhány ázsiai ország jobboldali szocialistáinak konferenciája. Az értekezlet végén hangzatos határozatokat fogadtak el „a gyarmati népek felszabadításáról", „a világbéke megvédéséről", „a kizsákmányolás megszüntetéséről", elhatározták, hogy „a gyarmati rendszer ellen küzdő frodát" állítanak fel, „rokonszenvükről" biztosították Észak-Afrika elnyomott népeit és így tovább.

E határozatoknak természetesen éppen annyira nincsen jelentősége, mint amennyire nincsen jelentősége annak, hogy a nyugateurópai szociáldemokrata pártok hoznak határozatokat arról, hogy a munkásosztály, a dolgozók érdekeit védelmezik. A ranguni konferenciát nem is e határozatok szemszögéből kell mérlegelni, hiszen bármilyen határozatot foglalnak is írásba az ázsiai munkásárulók, mitsem változtat ez azon a tényen, hogy zsoldjukat — és elsősorban a parancsokat éppen a gyarmatosítóktól, Ázsia még imperialista elnyomás alatt élő népeinek kizsákmányolóitól kapják.

Az értekezlet jelentősége elsősorban abban rejlik, hogy élesen mutat rá azokra az ellentétekre, amelyek az európai és ázsiai szociáldemokraták között mutatkoznak. Ezek az ellentétek élesen kerültek felszínre, már a jobboldali szocialisták legutóbbi milanoi értekezletén is. Az ázsiai szocialista pártok helyzete — ha gazdáik azonosak is — alapjaiban különbözik az európai szocialista pártokétól. Az európai „szocialista" vezérek nem utolsó sorban azért kapják bérüket, hogy a gyarmati rendszer fenntartásának szükségességéről győzzék meg azokat a rétegeket, amelyekre még befolyást gyakorolnak. Az angol, francia, holland, belga és a többi árulók már senki előtt sem titkolhatják, hogy a gyarmati leigázásnak, az elmaradott országok népei gátlástalan kifosztásának buzgó védelmezői.

Nyilvánvaló, hogy a gyarmati és függő népek szabadságmozgalma hatalmas fellendülésének korszakában az ázsiai szocialisták — legalább szavakban — nem követhetnek ilyen politikát. Az ázsiai szocialista pártok kénytelenek voltak külön szervezetet alakítani, hogy megőrizzék annak látszatát: nem haladnak együtt a gyarmatosítók szolgálatában álló európai társaikkal.

Ezért tartották meg ranguni konferenciájukat, ezért szavaltak ott a gyarmati és függő népek érdekeiről, ezért próbálják elködösíteni azt, hogy éppenolyan gyalázatos árulói a munkásosztály és a gyarmati népek ügyének, mint az európai szocialisták.

Az európai jobboldali szocialistákat természetesen még ez az átlátszó manőver is kínosan érinti, hiszen a ranguni konferencián kényszeredetten elhangzott igazságok is mezítelenre vetkőztetik őket és gazdáikat, az imperialistákat.

A ranguni értekezlet kísérlet volt arra, hogy megmentse az ázsiai szocialisták csekélyke tömegbefolyását. E kísérlet azonban igen sokba került az európai „szocialista internacionálénak."

De vajjon Ázsiában meghozta-e eredményét? Aligha. A szabadságukért és függetlenségükért harcoló gyarmati és függő népek eddig se a szociálfasiszták szavára hallgattak, s a jövőben is csak azokat lesznek hajlandók követni, akik elnyomóik ellen viszik hareba őket.

Olaszország népe harcban a csaló választójogi törvény ellen

Hónapok óta veszi igénybe az olasz kereszténydemokrata kormány a zsarolás, terror, politikai hamiskártyázás minden eszközét, hogy az elkövetkező választásokon ellensúlyozza azt a számára riasztó tényt, hogy az olasz választók milliószámra fordultak el ettől a párttól. — Amerika pártjától, a háború és a nyomor politikájának pártjától. Az elvesztett szavazatokat — kevesebb szavazattal több mandátumot biztosító választási törvénnyel szeretnék pótolni.

Két hónapja múlt, hogy De Gasperiék a parlament elé terjesztették azt a törvényjavaslatot, mely szerint ha a kereszténydemokraták és a velük szövetkezett többi reakciós pártok csupán egyetlen szavazattal többet kapnak a szavazatok felénél, akkor a mandátumok tizennégy százalékát „prémiumként" ajándékba kapják. A prémium arányrészét természetesen a koalíció vezetőjének — a kereszténydemokratáknak jutna.

Ez azt jelenti, hogy a De Gasperiék Olaszországában dúló választási terror és csalások mellett — már a választások megindulásának pillanatában biztosítva lenne a kereszténydemokrata párt számára a mandátumok többsége.

Az otrombán csaló választójogi törvényjavaslat általános felháborodást keltett Olaszországban. A parlamentben nemcsak az Olasz Kommunista Párt és az Olasz Szocialista Párt képviselői leplezték le a javaslat törvénytelen, alkotmányellenes, antidemokratikus jellegét, hanem a De Gasperiékkal egyébként egy gyékényen árúló jobboldali szociáldemokrata párt, a köztársasági párt és a liberális párt számos képviselője is felháborodottan utasította vissza azt. Még a kereszténydemokrata párt képviselőtagjai sem voltak hajlandók kivétel nélkül támogatni De Gasperi „reformját". A szociáldemokrata pártban valóságos bomlás indult meg: számos képviselő és funkcionárius hagyta faképnél az árúló vezetőket.

A demokratikus ellenzék képviselői fáradhatatlanul harcoltak az alkotmánysértés ellen — ennek eredménye, hogy De Gasperi két hónap alatti egy lépéssel sem tudott előbbre jutni. A klerikálisok az elmúlt napokban cselfogáshoz folyamodtak és megpróbálták kicsempészni a javaslatot a parlament illetékessége alól és elérni, hogy a képviselőház csupán a „reform" alapvető elveit fogadja el, a „részletek" kidolgozásával pedig a kormányt bízza meg s ezzel szüntesse meg az ellenzék ellenállásának lehetőségeit.

Az újabb alkotmánysértő kísérlet azonban kudarcot vallott a demokratikus erők éberségén. De Gasperi most már valóságos államcsínnyel kísérletezik: — A törvényjavaslat egészével kapcsolatban felvetette a bizalmi kérdést, hogy megakadályozza a további vitát a javaslat egyes pontjairól. Ez a próbálkozás durván megsérti a köztársasági alkotmányt, mely félreérthetetlenül tiltja a választójogi törvények részletes vitájának megakadályozását.

E törvénysértő lépéssel De Gasperi még saját táborában is riadalmat keltett. A kormánykoalíció számos tagja aggodalommal néz a várható következmények elé.

Az aggodalom jogos! Olaszország népe — amely nem egy ízben bizonyította be, hogy harcosan védelmezi szabadságát és demokratikus jogait — hatalmas megmozdulásokkal válaszol az amerikai ügynökök elsőszámú olaszországi ügynökének. Rómában és Genovában, Milánóban, Torinóban és Firenzében, Olaszország minden táján a munkások és parasztok ezrei és tízezrei tiltakoznak szirénkokkal, gyűlésekkel, tüntetésekkel a kormány alkotmányellenes kísérletei ellen.

De Gasperit sürgeti az idő. Áprilisig tető alá kell hoznia a „reformot", mert különben már a választásokon elsöpri az olasz nép igazi akarata. A sarokbaszorított patkány rémületével mar bele alkotmányba, népakaratba, mindenbe, ami útjában áll, hogy elkerülje a végzetes bukást.

Olaszország népe állja a harcot. Néhány nap és nem lesz Olaszországnak olyan eldugott vidéke, mely ne bontaná ki a klerikális-fasiszta csalás és hamisítás ellen folytatott harc zászlaját.

A miniszertanács rendelete a választók új névjegyzékének elkészítéséről

Az 1953 január 1-én hatályba lépett új családjogi törvény kiterjesztette a nagykorúak körét azzal, hogy a nagykorúság határát 20 évről 18-ra szállította le. Ez az intézkedés újabb százezrek részére biztosította a nagykorúakat megillető állampolgári jogokat és kötelességeket. A nagykorúak körének kiterjesztésével az alkotmány értelmében biztosítani kell, hogy az érintettek a választói jog birtokába jussanak. Ezért a minisztertanács rendeletet hozott, amelyben a választók névjegyzékének évenként szokásos kiigazítása helyett — tekintettel az új választójogosultak nagy számára — új névjegyzék összeállítását rendelte el.

A választók új névjegyzékének elkészítését a belügyminisztérium a helyi tanácsok segítségével február 1-én kezdi meg.

Termelőszövetkezeteink elnökei, tagjai, egyénileg dolgozó parasztjaink tanuljanak barátaink példájából

Hogyan használjuk fel helyesen télen a silótakarmányt

A silótakarmányok jelentősen növelik az állatok hozamát, elősegítik más takarmányok megemésztését és kedvező hatással vannak az állatok egészségére.

Télen a silótakarmány mindenfajta tenyész- és haszonállatnál helyettesíti a zöldtakarmányt.

A silótakarmányt a Szovjetunióban a különböző állatok között általában a következőképpen osztják el: egy tehénre 4—6 tonnát, egy növendékmarhára 1—2 tonnát, egy anyakocára (szaporulatával) 4—5 tonnát, egy juhra 200—300 kilogrammot, egy baromfira pedig 3—4 kilogrammot számítanak.

Hat hónapnál fiatalabb borjúknak korán kaszált takarmányfüvekből készült silót adnak, amely könnyen emészthető. Legmegfelelőbb erre a célra a bimbózás idején kaszált pillangós növényekből, vagy ével pillangósok és füvek keverékéből készült silótakarmány. A borjak egy hónapos korukban naponta 100—200 grammot, 2 hónapos korukban 2—3 kilogrammot, 3 hónapos korukban 4—5 kilogrammot, 5—6 hónapos korukban pedig 8—15 kilogrammot fogyasztanak. A silótakarmány napi 800—900 grammos súlygyarapodást biztosít és elősegíti az emésztőszervek fejlődését.

A sertéseknek szánt silótakarmányt a Szovjetunióban gyönge szárú, leveles és gondosan felaprított takarmánynövényekből készítik.

Süldőknek átlag 1.5—3 kilogrammot, az anyakocáknak pedig 4—5 kilogrammot adnak naponta.

A baromfiaknál különösen fontos a vitamindús eleség. Ezért nagy gondot fordítanak, hogy a fejadagban legyen télen sárgarépa, szénaliszt is. Ha a baromfiak nem kapnak vitamindús eleséget, szervezetük legyöngül: megbetegednek, hozamuk csökken.

A legtöbb A-vitamint és C-vitamint a még nem eldurvult, karotindus növényekből készült silótakarmány biztosítja.

Ilyen növény a lucerna, a lóhere, a csalán, a borsó, a zabosbükköny, a lóbab, a csalamádé, a zsengén kaszált pázsitfűfélék, valamint a sárgarépa és a gyökérnövények levélzete. Az ilyen silótakarmányból 45—60 napos korától kezdve 12—15 grammot lehet számítani egy-egy csirkére, egy-egy tyúkra pedig 25—40 grammot.

Igen fontosnak tartják, hogy mielőtt felbontják a silót, pontosan megállapítsák a kiveendő takarmánymennyiséget. A jó siló kellemes illatú, zöldessárga, vagy világosbarna színű. A rossz silótakarmány kellemetlen, erős szagú, sötét színű, nyákkás, ragadós, ami azt mutatja, hogy megkezdődött a rothadási folyamat.

Naponta csak annyi silót szednek elő, amennyit aznap feletetnek.

A silóból naponta legalább öt centiméteres réteget szednek ki. A nyitott silót szalmaréteggel lefedik, nehogy megfagyjon a silótakarmány. Fagyott silótakarmányt nem etetnek az állatokkal.

(A. Berezovszkij cikkéből)

Előkészületek a tavaszi munkákra

Jakusin szovjet akadémikus tanácsai

A kolhozfalvak dolgozói közös erővel készülődnek a tavaszra s arra törekednek, hogy az új gazdasági évben a XIX. pártkongresszus határozatainak megfelelően tovább fokozzák a terméshozamot.

A vetőmag elkészítése

A termés sorsa nem kizárólag tavasszal dől el, hanem részben már a téli hónapokban. Éppen ezért igen nagy fontosságot tulajdonítanak ezekben a napokban annak, hogy helyesen állítsák össze a tavaszi vetés tervét. Ezekben a tervekben feltüntetik a vetőmag előkészítésének módszereit és határidejét is. Odessza területén a „Vörös október"-kolhozban a vetőmagot három magtisztító gépen eresztik át. Gondosan ügyelnek, hogy ne maradjon a vetőmagban konkoly. A csírázóképesség fokozására felmelegítik a vetőmagot.

A vetőmagot a tisztítással egyidejűleg osztályozni is kell. A különböző nagyságú magvakat nem szabad összekeverni, hanem külön kell tárolni és külön elvetni. Bebizonyosodott: ahol egyforma nagyságú magvakat vetnek, ott sorol a legezebben a vetés, ami szintén egyik jelentős tényezője a terméshozam növelésének.

Téli és tavaszi foltrágyázás

Már most fel kell készülni az őszi gabonavetések tavaszi foltrágyázására. Minnél korábban végezzük el a tavaszi foltrágyázást, annál magasabb lesz a terméshozam. Ajánlatos fagyott talajon elvégezni ezt a munkát. Laposokon vagy olyan földeken, ahol nincs hó, rendszerint téli napokon végzik el az élenjáró kolhozok a foltrágyázást. Tavaly például igen sok ukrajnai kolhozban már január derekán megkezdték az őszivetések foltrágyázását.

Az istálló trágyát először is a tavaszi vetésü növények: a zöldségfélék, a burgonya és a gyökértakarmányok vetésére szánt földekre kell kihordani. A Szovjetunió északi körületeiben, de a központi övezetben is gyakran szórnak trágyát a tavaszi búza alá. Moszkva környékén például Bargyejev elvtárs, a bő termések egyik kiváló mestere rendszeresen tőzeges trágyakeveréket szór a tavaszi búza alá is. Legjobb, ha ez a trágyázás úgy történik, hogy tőzegrétegre trágyaréteg kerüljön. A morzsás tőzeg sokokal jobban elősegíti a talajbaktériumok fejlődését, mint a szalma.

Hófogás a kolhozföldeken

Ezekben a napokban elsősorban az őszi vetésekről kell gondoskodni. Hosszú évek tapasztalatai mutatják, hogy a jégképződést legbiztosabban a hófogással lehet megakadályozni. Rendkívül fontos, hogy a hó befedje a téli vetéseket s hogy vastag hótakaró védje a fiatal növényeket. A hófogásra a legtöbb kolhozban a komszomol-szervezetek mozgósítanak. A fiatalok nagy lelkesedéssel végzik ezt a munkát.

Mi legyen a téli hónapokban az eljárás? Sok kolhozban hófogó palánkokat állítanak fel a földeken. Erre a célra azonban fel lehet használni a napraforgószárat és a rőzsenyalábokat is. Bevált módszer a hó-halmok és hótorlaszok emelése. A hótorlaszok tavasszal többé-kevésbbé visszatartják a hővizet.

A Szovjetunióban másfélszer akkora területen végeznek hóvisszatartást, mint az elmúlt télen. A kolhozparasztokra, elsősorban a fiatalokra igen nagy feladatok várnak tehát. A tervek szerint ezen a télen 40 millió hektárnyi földön növelik a talajnedvességet a hófogás módszerével.

A helyi pártszervezetek segítségével a szovjet falusi fiatalság igen eredményes munkát végez a téli napokon is és minden képességének latbavetésével azon fáradozik, hogy az új gazdasági évben jelentős mértékben emelkedjék a mezőgazdasági növények terméshozama.

Román és magyar dolgozó parasztok kollektív gazdasága

A Nagyváradtól 25 kilométerre fekvő Madarász községben 1945-ben a földreform során mintegy 300 család közel 1300 hektár termőföldhöz jutott. 1949 szeptember 11-én 242 család 830 hektár földön kollektív gazdaságot alapított. A kollektív gazdaságnak megalakulásakor 80 lova, 35 ökre, 7 tehene, 80 ekéje és 9 vetőgépe volt. Hiányoztak azonban a megfelelő istállók és raktárépületek, sőt a kollektív gazdaságnak még megfelelő irodahelyiségei sem voltak.

A kollektív gazdaságot román és magyar dolgozó parasztok alapították meg, akik

a sztálini nemzetiségi politikán alapuló új alkotmány szellemében testvéri szövetségben fogtak hozzá boldog jövőjük építéséhez.

Az állam hosszúlejáratu kölcsönnel segítette a kollektív gazdaságot, a párt kiváló aktivistát küldött, a nagyváradi munkások pedig ünnepnapokon eljöttek munkájukkal segíteni.

A madarászi kollektív gazdaság gyorsan fejlődött. Már az első évben két, egyenként 75 méter hosszú istállót építettek és az első jövedelemelosztáskor minden tag munkaegységenkint 3.1 kilogramm búzát kapott. Termáseredményeik több mint 100 százalékkal haladták meg a környék egyéníleg gazdálkodó parasztjainak termáseredményeit.

A falu kulákjai nem nézték tétlenül a kollektív gazdaság gyarapodását.

Cimboráiknak még 1949-ben sikerült befurakodniok a kollektív gazdaságba és egyesült erővel igyekeztek azt tönkretenni.

1950-ben a kollektív gazdaság tagjai már 10 hektáron öntözéses konyhakertészetet létesítettek és még ugyanabban az évben magtárakat is építtettek. 1951-ben a jövedelemelosztáskor egy munkaegység után már 4.8 kilogramm búza jutott minden kollektív gazdasági tagra. Bete György kollektív gazdasági tag 20 mázsa búzát kapott.

A kollektív gazdaság sikerei egyre jobban kihúzták a kulákok lába alól a talajt.

Évről-évre újabb kis- és középparasztcsaládok lépnek be a kollektív gazdaságba. A kulákok ekkor megkísérelték, hogy nemzetiségi ellentétek, soviniszmus szítása révén bomlasszák meg a kollektív gazdaságot, de ez a mesterkedésük is csúfos kudarcba fulladt. 1952 június 3-án nyilvánosságra hozták Vasile Luca és társainak jobboldali elhajlását. Ekkor a kollektív gazdaságban is leleplezték a megjjúzódó kulákelemeket és eltávolították őket.

A madarászi kollektív gazdaság román és magyar tagjai egyforma elkesedéssel, egymás kölcsönös megbecsülésével építik boldog jövőjüket. A kollektív gazdaság tagjainak száma 29 családdal gyarapodott, vetésterülete pedig 400 hektárral. Az istállókban már 100 ló, 35 ökör, 36 tejelő tehén és 32 borjú van, 224 juh, 67 anyasertés, 35 hízó, 277 hússertés és sok baromfi egészíti ki az állatállományt. A konyhakertészetet 5 hektárral bővítették ki és az öntözéses kertészkedés 1952-ben 116.000 új jövedelemet hozott. A kollektív gazdaság tagjai közül az utóbbi három évben 23-an építettek maguknak új, egészséges téglaházat.

A madarászi kollektív gazdaság megerősödött, s ezt elsősorban a pártnak és a népi hatalomnak köszönheti.

A párt ébersége tette lehetővé a kulákok leleplezését és eltávolítását, a kommunisták mutattak példát a feladatok teljesítésében és az élenjáró szovjet agrótechnika vívmányainak széleskörű alkalmazásában.

Madarászon román és magyar dolgozó parasztok a társas gazdálkodás útján, kéz a kézben haladnak biztos léptekkel a szocializmus felé.

Több tudás — nagyobb termés

A mezőgazdasági szaktanfolyamok iránt igen nagy az érdeklődés a Lengyel Népköztársaságban. A termelőszövetkezeti tömegoktatási tanfolyamokon és a továbbképző tanfolyamokon több, mint másfélmillió lengyel paraszt vesz részt. Hétezer előadó mintegy 66 ezer szakmai előadást tart ezen a télen.

Az elmúlt gazdasági év is bebizonyította, hogy a tanfolyamokon szerzett tudás igen nagy segítséget jelent a dolgozó parasztság számára. A tanulókat átültették a gyakorlatba s ennek eredményeképpen jelentősen emelkedett a terméshozam és az állattenyésztés hozama. Erről a többi között meggyőződtek a gdanski vajdaság dolgozó parasztjai is s éppen ezért tömegesen jelentkeztek a szaktanfolyamokra. A vajdaság 1187 szövetkezeti tagja közül például 900 jár a téli tanfolyamokra.

Kilencezer új agronómus

A Szovjetunióban 117 háromévés felsőfokú mezőgazdasági iskola működik, ahol a kolhozvezetők középfokú agronómiai kiképzésben részesülnek. Ezeken az iskolákon tanulnak a kolhozelnökök, az elnökhelyettesek a brigádvezetők és az állattenyésztési telepek vezetői. Az iskolában a hallgatók elsajátítják a legfontosabb agronómiai ismereteket, megismerkednek a micsurini tudomány és a technika legújabb mezőgazdasági szakmunkások eredményeivel és munkamódszereivel. Együtt tanulnak le az iskolában az államvizsgák. A vizsga főtárgyai a következők voltak: növénytermesztés, állattenyésztés, a mezőgazdaság gépesítése és villamosítása, valamint a termelés megszervezése a kolhozokban.

Az iskolából több, mint 9000 középfokú képesítéssel rendelkező agronómus került ki a legutóbbi tanfolyam után. A végzett hallgatók visszatértek kolhozukba és a tanultak felhasználásával eredményesebben végzik munkájukat.

A MOSZKVA KÖRNYÉKI GORKIBAN, AHOL LENIN ÉLT

A sok múzeum között, amely V. I. Leninnek a forradalom hatalmas lángelméjének, a Kommunista Párt és az első szocialista állam megalapítójának emlékét őrzi, különleges helyet foglal el a Moszkva-környéki Gorkiban létesített Lenin-múzeum.

Itt, 30 kilométernyire a fővárostól, nagy parkkal övezett házban élt, dolgozott és pihent Lenin, életének utolsó éveiben. Huszonkilenc évvel ezelőtt, 1924 január 21-én itt dobbant utoljára lángoló szíve.

Itt minden Leninre emlékeztet. Lenin, a természet rajongója, nagy kirándulásokat tett a szomszédos erdőbe és vadászott. Gyakran pihent a fehér kőből épült lugasban, ahonnan elbűvölő kilátás nyílik a Parha folyóra, Gorki faluckára, a mezőkre és a ligetekre. A közeli tisztáson egy fatörzshöz erősített táblácska arról beszél, hogy Vlagyimir Iljics nem egyszer játszott ezen a tisztáson a falusi gyermekekkel.

A központi fasor fehér oszlopokkal körülvett kétemeletes házhoz vezet. Itt hólepte orgonabokrok előtt áll egy pad, amelyet vörös kötéllel kerítettek el. Ezen a padon sokszor beszélgetett Lenin Sztálinnal.

Sok kiránduló jön ide a szovjetország minden részéből és idegen országokból is, hogy meglátogassa a házat, amelyben Lenin élt.

Áhítattal lépnek be a múzeum előcsarnokába, csendesen járnak szobáról-szobára sokáig állnak a teli üvegszekrények előtt, amelyek a történelmi napok emlékeit őrzik.

Vlagyimir Iljics, 1918 őszén súlyos sebesülése után érkezett elsőízben Gorkiba. A nép nagy szeretettel vette körül Lenint. A vitrinek egyikében őrzik a munkások, parasztok, vörös katonák Leninhez intézett leveleit, amelyekben meghatóan kérik Lenint, hogy igyekezzék mielőbb felépülni. Itt láthatjuk az 1918 szeptember 1-i „Pravda"-t, s benne a vastagbetűs hírt: „Lenin harcol a betegség ellen és legyőzi! Így akarja a proletariátus, így akarja Lenin, így parancsolja a sorsnak!"

Lenin, a nép lángoló szeretetétől körülvéve lassanként meggyógyult. Még Gorkiban is dolgozott. Ez már 1918 végén volt. A fiatal szovjetköztársaságot a fehérgárdista horda és az idegen intervenciósok tüzes gyűrűje vette körül. A haza nagy hányt szenvedett élelemben, tüzelőanyagban és fegyverben. A frontról, a köztársaság minden részéből láthatatlan szálak vezettek Gorkiba. Lenin, a köztársaság védelmét irányítva, Sztálinnal együtt dolgozta ki a hadműveletek terveit, küldte utasításait a frontra, ellenőrizte a védelmi tanács rendeleteinek végrehajtását, a Vörös Hadsereg, valamint az ipari központok és a lakosság élelemmel való ellátását, kemény kézzel irányította az államapparátust és az ipar munkáját.

A megőrzött kéziratok, jegyzetek, rendeletek és a távbeszélőn felvett gyorsírói jegyzetek arról tanuskodnak, hogy Lenin behatóan foglalkozott minden kérdéssel. Levelezése Sztálinnal arról tanuskodik, hogy Lenin erős támasza Sztálin volt, akit a harc legveszélyesebb és legfontosabb pontjaira küldött.

Sztálin 1918 augusztus 31-ről keltezett levele V. I. Leninhez így szól:

„Kedves Lenin Elvtárs!

Folyik a harc Dél-Oroszországért és a Káspi-tengerért. Hogy megtarthassuk ezt az egész területet (és van rá lehetőség, hogy megtartsuk), néhány könnyű torpedónaszádra és vagy két tengeralattjáróra van szükségünk. Kérve-kérem, romboljon le minden akadályt és könnyítse meg, hogy a kért dolgokat azonnal megkapjuk. Baku, Turkesztán, Észak-Kaukázus a miénk lesz (feltétlenül!), ha haladéktalanul teljesíti követeléseinket.

A fronton kedvező a helyzet, s nem kételkedem abban, hogy még kedvezőbb lesz (a kozákság végképpen szétzüllik).

Kézszorítással üdvözlöm kedves és szeretett Iljicsemet. Az Ön Szt.-ja."

Miután Lenin megkapta Sztálin levelét, áthúzta a megszólítást és a neki szóló bevezető sorokat, aláírta a levelet és mint utasítást elküldte a védelmi tanácsba, hogy végrehajtsák a benne foglaltakat.

Lenin levelezése Sztálinnal megmutatja a forradalom vezéreinek mély eszmei és személyi barátságát.

Lenin Gorkiban nem egyszer fogadott parasztküldötteket, beszélt a gorkibeli parasztokkal és maga is bement a faluba és felszólalt a falusi összejöveteleken. Gramofon-lemez őrzi Lenin hangját, „Mi a szovjethatalom" című beszédét.

Gorkiban elég sok olyan ember él, aki beszélt Leninnel. Vaszilij Subin a gorki Vlagyimir Iljics-kolhoz vezetőségének tagja így beszél erről:

„Valóra váltak szeretett tanítónk és barátunk, Vlagyimir Iljics Lenin látnoki szavai. Földjeinket sok traktor és más mezőgazdasági gép műveli meg. Most már nemcsak a házakban van villanyvilágítás; egyre több munkát is elvégez helyettünk az elektromosság — úgy, ahogy Lenin elvtárs megmondotta. A kolhoz nagy terméseredményeket ér el és eredményesen fejleszti a kollektív állattenyésztést. Gorki falura rá sem lehet ismerni. A fakunyhók helyén ma tágas, villannyal, vízvezetékkel és rádióval ellátott házak állanak. A kolhoztagok gyermekei középiskolában tanulnak. Ez alatt az idő alatt a faluból sok agronómus tanító, mérnök és más szakember került ki. Mozi és klub is van a kolhozban, ahol tudományos és kultúrelőadásokat tartanak. A kolhoztagok televíziós adásokat is láthatnak a klubban. A boldog és kulturált élethez a Lenin mutatta úton jutottunk el."

A látogatók nagy érdeklődéssel szemlélik meg Lenin dolgozószobájának könyvtárát. Találhatunk itt enciklopédiákat, útmutatókat, társadalmi-közgazdaságtani- és filozófiai munkákat a mezőgazdasággal és a katonai tudományokkal foglalkozó könyveket; megtalálhatjuk Lenin saját műveit, Gorkij Tolsztoj, Turgenyev, Krilov Mamin-Szibirjak, Csernisevszkij, Piszarjov és más írók könyveit.

Ugyanitt őrzik a munkások, parasztok és gyermekek Leninnek küldött ajándékait. Üvegszekrényben látjuk Lenin ruháit: felöltőjét cipőjét, meleg holmiját és vadászfelszerelését.

A látogatók szűk belső lépcsőn felmehetnek a második emeletre. Itt van az ebédlő, itt van Vlagyimir Iljics dolgozószobája és a hálószoba. Itt minden ugyanúgy van, ahogyan Lenin életében volt.

Lenin dolgozószobája. Az ablaknál íróasztal, rajta frókészlet, a tollszár, amellyel Vlagyimir Iljics írt. Itt a dolgozószoba csendjében dolgozott Lenin az elméleti cikkeken amelyekben a fiatal szovjetköztársaság felépítésének első eredményeit összegezte és kidolgozta a szocializmus építésének tervét a Szovjetunióban.

A dolgozószobából ajtó vezet a világos sarokszobába, amely Lenin hálószobája volt. Az ágy előtt álló asztalkán orvosságos üvegeket látunk. A szoba közepén kis asztal áll puha karosszékekkel. Az asztalon könyvek, köztük Jack London „Az élet szeretete" című könyve. Ezt a könyvet olvasta fel Leninnek felesége, Nagyezsda Konsztantyinova Krupszkaja két nappal Lenin halála előtt, 1924. január 19-én.

Balról a falon naptár függ leszakítható lapokkal; naponta Lenin szakította le róla a lapokat. Az 1924. január 21-i lap nincs leszakítva. Ezen a napon, este 6 óra 50 perckor húnyt el Lenin.

A föld minden részéből tízezrével jönnek el az emberek Gorkiba.

— *Lenin eszméi diadalra jutottak,* — mondja az egyik bejegyzés a látogatók könyvében, — *mert Lenin ügyének lángeszű folytatója, Sztálin elvtárs vezetése alatt, a szovjet nép Lenin útján haladt és felépítette a szocializmust...*

— *Lenin élete, lankadatlan harca az emberiség boldogságáért és szabadságáért, az egész világ dolgozóinak vezérlő csillagává vált...* — írták a népi Lengyelország küldöttségének tagjai.

(G. Pahamov)

Megyénk termelőszövetkezeteinek életéből

MAKKOT GYŰJTENEK, KOSARAT FONNAK

A Mohács-szigeti Vörös Fény termelőszövetkezet a téli napokat is jól kihasználja. A tagok rendszeresen kijárnak fát galyazni, a nődolgozók rendszeresen járnak makkot gyűjteni. A 16 dolgozó naponta 192 kiló makkot tud összegyűjteni és ez a mennyiség 38 sertésnek biztosítja a napi takarmányt.

Nagy gondot fordítanak a csoport vezetői és tagjai a gépek és gazdasági szerszámok kijavítására is. Eddig a gépeknek és szerszámoknak 80 százalékát kijavították. Még négy vetőgép javítási munkája van hátra, amit néhány nap múlva elvégeznek és akkor teljes készenlétben állnak a tavaszi munkák beindulására.

Gondoskodik a tsz arról is, hogy kosarakkal ez évre is ellássa magát. Sikora János elvtárs, akit azzal biztak meg, hogy kosarat fonjon eddig 37 kosarat készített és ezzel, valamint egyéb házimunkával két hónap alatt 50 munkaegységet szerzett.

18 CSALÁD BELÉPETT A TSZCS-BE

A kákicsi Uj Barázda tszcs az aszályos év ellenére is szép eredményt ért el a növénytermelésben. A tagok között munkaegységenként egy kiló 16 deka búzát, 38 deka árpát, egy kiló 86 deka cukrot, 64 deka burgonyát 94 deka szénát és négy forintot tudtak kiosztani.

A községben az eredmények láttán több dolgozó paraszt a nagyüzemi gazdálkodás útját választotta. Néhány hét alatt 18 családdal emelkedett a kákicsi Uj Barázda tszcs létszáma. A földterületük és az állatállományuk is jelentősen fejlődött és ezévben a község szántóterületének több, mint 40 százalékán nagyüzemi gazdálkodás folyik.

ÉPITKEZNEK, SZÉNPOROS TÉGLAT ÉGETNEK

Jól megszervezték a téli munkákat a bári Uj Élet termelőszövetkezetben, minden tagnak bőven van munka a csoportban. A tsz vezetősége gondoskodott arról, hogy biztosítsa a munkalehetőséget.

Jól szervezett munkával a tél folyamán hatvanezer szénporos téglát égettek amelynek számát tavasszig 110 ezerre emelik. Építettek a tél folyamán egy 150 férőhelyes sertésólat, 500 férőhelyes baromfiólat, istállót alakítottak át 20 lónak és 20 növendék-szarvasmarhának, de rövidesen elkészül az 50 férőhelyes tehénistálló is.

A csoporttagok egyrésze trágyát hord a földekre, amit a traktor azonnal le is szánt. Most készítenek elő két hold újtelepítésű szőlőt, amelynek forgatják a talajt. A kertészetüket is a téli hónapokban hozzák rendbe. Készülnek a melegágyak a korai palántamagvak elvetésére.

A termelőszövetkezet tagsága foglalkozik a háziiparral is. Eddig 400 darab konyhaseprőt készítettek, de tavaszig még 900 darabot fognak készíteni, amelyből jelentős jövedelemre tesz szert a csoport. Az 1300 seprőért összesen 18 200 forintot kapnak. Két tagot kosárfonással biztak meg, akik eddig 60 darab kosarat készítettek.

A csoporttagok a munka mellett tanulnak is. A szakmai oktatásra 26 tag jár, a politikai oktatásra 25 tag, ahol megismerkednek a szakszerű gazdálkodással és a politikai kérdésekkel.

A TAVASZI MUNKÁKRA KÉSZÜLNEK

Lendületesen folyik a vetőgépek és a kocsik javítása a nagyárpádi Uj Alkotmány termelőszövetkezetben is. Eddig két vetőgépet és két kocsinak az oldalát javították ki házilag. A gazdasági szerszámok csaknem készen várják a tavaszi munkák megindulását.

A nők is kiveszik a részüket a téli munkákból. Segítenek a trágyahordásnál, előkészítik a tavaszi vetőmagot, árpát, zabot és bükkönyt szelektoroznak.

PELLÉRDEN BEFEJEZIK A SILÓZÁST, DE ELMARADTAK A MÉLYSZÁNTÁSSAL

Néhány nap múlva befejezi a silózási tervét a pellérdi Alkotmány termelőszövetkezet. A silózási terv elkészítésével biztosítják az állatok áttelelltetését.

A két darab vetőgép javítását befejezték. A kilenc darab vaseke új, éles vassal felszerelve várja a tavaszi munkák beindulását.

A jó munka mellett hiányosságokat is lehet találni a csoportnál. — Nem végeztek még el 25 hold földön az őszi mélyszántást. A tsz hat pár lófogata fuvarozni jár, az őszi mélyszántás pedig elmaradt.

Azokban a termelőszövetkezeti csoportokban, ahol a téli hónapokat is jól kihasználják jelentősen emelkedik a közös vagyon, de a tagok keresete is jóval több lesz. Feladat az hogy azok a csoportok, ahol egyáltalán vagy csak részben foglal koztatják a tagokat, ott sürgősen számolják fel azt a káros nézetet, hogy „a téli hónapok csak pihenésre jók." Meg kell erősíteni a munkaszervezeteket, javítsák a munkafegyelmet, gyarapítsák a közös vagyont: s úgy szervezzék a téli foglalkozást hogy az a termelőmunkára való felkészülést, a magas termés-eredményekért folyó küzdelmet szolgálja.

Petőfi-aknán eltávolították a műszakmulasztókat

1953-ban még nagyobb munkafegyelemre van szükség, mint az elmult évben. Fokozott széntermelésünket csak úgy tudjuk biztosítani, ha a műszaki vezetők pártbizottságok és szakszervezetek nagyobb nevelőmunkát végeznek a dolgozók között. Tervünk teljesítését csak szilárd munkafegyelemmel tudjuk biztosítani.

Petőfi-aknán január 13-án összeült az üzemi háromszög és öt rendbontó, — Kiss István (30), Beiter József, Sápi Béla, Streili Andrásné és Hesz Ádám — ügyét tárgyalta. Ezek a dolgozók nem a terv teljesítéséért harcoltak, hanem fegyelmezetlenségükkel csökkentették az eredményeket. A szakszervezet felfigyelt erre és fegyelmi elé állította őket. Sokszor megtörtént, hogy Cukor János üzemi bizottsági elnök behívatta Kiss István (30) csillést, aki havonta négy-öt bumlit csinált, hogy beszéljen vele: ne mulasszon műszakot, mert sok kárt okoz vele. Kiss István (30) sokszor megígérte, hogy nem mulaszt többet igazolatlanul, de soha nem tartotta be a szavát. Hamar elfelejtette ígéretét és újra bumlizni kezdett. Igy 1952-ben Kiss Istvánnak összesen 55 mulasztása volt. Társai, Beiter József 48, Sápi Béla 46, Streili Andrásné 40, Hesz Ádám pedig 39 műszakot mulasztottak. Ezek a dolgozók fegyelmezetlenségükkel súlyos hibát követtek el, amiért megkapták méltó büntetésüket. A dolgozók azt követelték, hogy azonnal távolítsák el őket Petőfi-aknáról a becsületes dolgozók közül. Helyes, hogy a dolgozók állást foglaltak és nem tűrték tovább, hogy egyesek felelőtlenül megkárosítsák népgazdaságunkat. Ne tűrjék a jövőben sem a hasonló eseteket, lépjenek fel keményen a rendbontók ellen. Ezzel is segítik majd aknájukat a terv maradéktalan teljesítésében.

A szénbányászat egyenletes termeléséről

Állandóan foglalkoztat minket, műszakiakat a kérdés: hogy biztosíthatnánk üzemünk egyenletes ütemű termelését, hogy biztosíthatnánk a rendszeres százszázalékos termelést.

Amióta András-aknán dolgozom, sok új tapasztalatot szereztem és több olyan tapasztalatot adtam át pécsbányatelepi dolgozóknak, amelyeket jól hasznosíthattunk a tervek teljesítésében. Kedden, termelési értekezletet tartottunk. Ezen az értekezleten is az volt a főtéma: hogy biztosíthatjuk üzemünkben az egyenletes termelést és hóvégére a terv teljesítését. Műszaki és fizikai dolgozók összefogva egy célért harcolunk: egy csillényi szénadósságot se vigyünk át a következő hónapra, s már most januárban rakjuk le a negyedévi terv teljesítésének alapjait. A termelési értekezleten elhatároztuk, hogy minden körletben patronáljuk a legfontosabb munkahelyeket, amelyek a jövő termelését biztosítják. Igy vállaltuk Óbert Antallal, Danyi Lászlóval, hogy a jelenleg hajtott három gurítót, amelyekből hamarosan fejtések lesznek, patronáljuk és elsősorban mi felelünk azért, hogy e hó végére, illetve február közepére elkészüljenek. Felelősségvállalásunk egyben azt is jelenti, hogy az ott dolgozóknak fokozottabb segítséget, műszaki támogatást adunk a munkához, mert csakis így tudják betartani a kitűzött határidőt.

Nemrég tettünk intézkedést a napi 480 perc jobb kihasználása érdekében az elővájási és fenntartási csapatoknál. Azelőtt úgy szervezték András-aknán ezeknél a csapatoknál a munkát, hogy a csapatok tagjai maguk készítették be munkahelyeikre a szükséges fát. Most két dolgozót bíztak meg azzal, hogy az ötödik és hatodik szinten ellássák az elővájó és fenntartó csapatokat anyaggal. Igy a csapatoknál dolgozó szállítócsillések amikor kiviszik a rendezőre a teli csillét, mindjárt beszállíthatják az ácsoláshoz, bizosításhoz szükséges fát. Ezzel megszüntették azt a régi és „bevett" szokást, hogy a fenti csapatok reggeles műszakon csak kilenc, tíz óra felé látnak munkához, mert előtte az anyagszállítással vesződtek. Ezzel a munkaszervezéssel reggel hat órakor megkezdődhet a munka, a csapat tagjai jobban kihasználhatják a munkaidő 480 percét.

Az egyenletes termelés segítője most már a mi üzemünknél is az eredmények naponkénti értékelése. Az aknászok az aknai pártbizottság javaslatára megfogadták, hogy naponta értékelik a dolgozók elért eredményeit és ezt a szakszervezeti bizalmiak tudomására hozzák, hogy azok a következő nap műszakján már közvetíthessék ezt a csapat tagjaihoz, megdicsérjék az élenjárókat és felelősségre vonhassák azokat, akik hátráltatják a tervteljesítést. Trinter Béla 13-i teljesítményét például még ugyanazon a napon értékelték: 118 százalékra teljesítette napi előirányzatát. Bocz József szakszervezeti bizalmi 140 százalékot ért el. Uranka Lajos ugyancsak 140 százalékos eredménnyel büszkélkedhet. De az értékelések nemcsak a jó eredményeket hozzák felszínre, hanem megmutatják azt is, hol van javítani való. Langauer Nándor, a Kálmán-csapat tagja például csak 66 százalékot ért el 13-án. Az alacsony teljesítmény figyelmezteti a szakszervezeti bizalmit: többet kell vele foglalkozni, törődni, többet kell neki segíteni, mert nehézségei vannak.

Sok termelést gátló nehézségünk volt már az üresciilleellátásban mutatkozó hiányosságok miatt is. Ezért most Spirich és Albrecht elvtársakat tettük felelőssé azért, hogy az ötödik és hatodik szinten biztosítsák az üresciillét, kísérjék figyelemmel, mennyit dolgoznak a lovak a szállításnál. De nemcsak erre ügyel a két műszaki vezető, hanem arra is, hogy minél nagyobb segítséget nyujtsanak a fenntartó csapatoknak.

A termelés egyenletes ütemű emelkedését segítette az is, hogy két fejtésünk kivételével valamennyiben éjszakai előkészítés folyik, ami azt jelenti, hogy az éjjeles harmad dolgozói termeléskész állapotba hozzák a fejtéseket.

Ezek a módszerek segítették üzemünket abban, hogy a decemberi 80—85 és az éveleji 78—80 százalékos teljesítménnyel szemben ma már elértük a 90.4 százalékos havi átlagteljesítményt, 12-i tervünket pedig 94.5 százalékra teljesítettük. A hónap végéig pedig elérjük a 100 százalékot.

Elmondta:
Kolb Vilmos
helyettes bányamester,
Pécsbányatelep,
András-akna.

Válasz a mecsekaljai, pellérdi és nagykozári utasok kérelmére

A Pécsi Közlekedési Vállalat közli a mecsekaljai dolgozókkal, hogy kérelmükre mindennap 7 óra 35 perckor a Széchenyi-tér felé autóbuszt indít. Nagyforgalmú piaci napokon esetleg előfordul, hogy néhány percet késik a kocsi. De a vállalat így is biztosítja, hogy úgy a dolgozók mint a diákok még nyolc óra előtt beérjenek a városba.

Azt a kérését az utazóknak, hogy a szigeti vámhoz váróbódét építsünk, egyelőre a vállalat nem tudja teljesíteni, de a lehetőségekhez képest azon lesz, hogy a régóta kért váróbódé mielőbb elkészüljön.

A pellérdi utasok kérelmére közli a vállalat, hogy a közlekedési rendészeti szabályzat értelmében nem tehet különbséget pellérdi, patacsi vagy mecsekaljai utas között, így tehát a kocsik indulásakor a kalauz nem válogathatja ki a különböző községbe utazókat és nem hagyhatja le azokat, akik kisebb távolságra utaznak. A pellérdi utasok érdekében a vállalat kéri, hogy piaci napokon a szigeti vám felé utazók a 16.45 órakor az Istenkútig közlekedő autóbuszt vegyék igénybe, melyet a vállalat január 15-től indított a nagy forgalomra való tekintettel. Ezzel mentesülne a 16.45-ös pellérdi járat.

A nagykozári dolgozók kérésének eleget téve a Pécsi Közlekedési Vállalat 19-től, hétfőtől kezdődően a Széchenyi-térről Nagykozárba autóbuszjáratot indít. A kocsihiányra való tekintettel két járat indul. Az egyik a Széchenyi-térről reggel 5.30-kor indul, Nagykozárról vissza 6 órakor, a másik délután 15.30-kor Nagykozárról vissza 16 órakor.

Bakán József
igazgató.

KATONÁK KÖZÖTT A LAKTANYÁBAN

A tisztiiskola udvarára a sötétben együtt ráborul a csönd. A fogalkozásnak vacsorának vége, a növendékek körülülik a kályhákat, asztalokat, és beszélgetnek. Egyik helyen az uj faliújság tervezetét beszélik meg, másutt szabadság alatti élményekről folyik a szó. Az egész napi kemény, becsületes munka után jól esik a takarodóelőtti csendes beszélgetés.

A laktanya azonban nem mindenütt ilyen csendes. Az egyik épület felől harsány énekszót hoz a szél: a „Szulikó" dallamai hömpölyögnek a levegőben. Az épület egyik osztálytermében az énekkar gyakorol. Az asztalokat, székeket összetolták, a terem egyik fele így szabadon maradt. Az előadói emelvényen most a karmester tiszt elvtárs áll.

— *A harmadik szólam következik* — mondja, miközben hegedüjével megadja a hangot. — *Ugy búgjon ez a szólam, mint a harang.. De nem elég, ha csak „szépen" énekelünk. Érezzük át a szöveget is. Akkor majd jól megy. Mert hiába énekeljük, hogy például „zúgjatok csak traktorok", ha úgy állunk közben, mint egy fadarab. Fütse át dalunkat a szenvedély, a belső tűz!*

De nem kell erre figyelmeztetni az elvtársakat. Feledve a napi gyakorlat fáradalmait, kiköhögve az egészségét — tisztán, üdén száll a hang és most már nem is a klubestre gondolnak a növendékek hanem a távoli Szulikóra.

— *Itt nincs takarékossági mozgalom elvtársak!* — kopog közbe a karmester elvtárs. — *Ami három taktus, az három taktus, ki kell a hangot tartani! Milyen lenne, ha a klubesten elhallgatnánk a második taktus után és a harmadikat csak a zenekar játszaná?!*

A növendékek összenevetnek. Az imént még távolra néző a dal hangulatától elmélyülten tekintetek felcsillannak. Igaza van a karmester elvtársnak! Milyen is lenne...

A próba folyik tovább.

Egy másik épületből dobhártyahasogató füttyszó viditja fel az éjtszakát. Ha kicsit hamisan is, de a „Házunk előtt faragnak az ácsok" dallamát zengi. Mikor aztán a csigaszerges csizmák dobbantása is megremegteti a falakat és meghalljuk a láthatatlan vezénylő szavát: „Egy—kettő—három—négy, bal, dobbants, vissza, előre" — akkor már bizonyos, hogy emitt egy tánccsoport gyakorol.

A növendék elvtársak lerakták a zubbonyt, sőt még az ingüket is kigombolták. A tánc alaposan befütött jobban mint egy rossz kályha, különösen ez a tánc: a sámsoni legényes.

Németh Ferenc elvtárs, Kisasszonyfáról bevonult növendék irányitja a héttagú kicsiny csoportot. Ért hozzá hiszen tagja volt a Győri Vagongyár kultúrcsoportjának, mely az első országos versenykor a budapesti fesztiválon Rákosi elvtárs előtt szerepelt. Örül is, hogy itt, a néphadseregben sem kell lemondania a kultúrmunkáról, sőt több lehetőség van rá talán, mint másutt.

A napi munka után minden este összejönnek a táncosok. Nem kell őket külön összehívni, meghivót sem kell kiküldeni, az ajtóra sem szegeztek ki táblát, azzal a felirással hogy „táncpróba", mégis mindig mindenki megtalálja a helyét. Pedig nem egy faluból, sőt még nem is egy megyéből valók ezek a katona-táncosok. Pest, Szolnok, Baranya, Vas, Békés megyék képviseltetik itt magukat és mindegyik növendék megvéténem csak sajátos zamatú beszédét, kifejezéseit, hanem táncait is magával hozta. Csak az a baj, hogy ezek a táncok — párostáncok. Azonban előbb-utóbb nem lesz nehéz találni egy olyan „civil" kultúrcsoportot, amely ezen a területen kisegíti a növendékek táncscoportját. Talán már a szombat esti klubest — amire a kultúrcsoport készül, — és segit megoldani ezt a problémát. Hiszen azon résztvesz egy pécsi leánygimnázium, az óvónő és tanitónőképző is.

— *Jutalomképpen rendezhetjük mi ezt a klubestet* — újságolja Németh Ferenc, — *mert megnyertük az egységek közötti kultúrversenyt. A jutalmat még tetézi, hogy a klubestre megkapjuk az uj ruhát, csizmát is!*

— *Méghozzá kimenőt* — vág közbe az egyik nekimelegedett táncos. — *nem ilyet, amilyenbe a déli harangszó is behallatszik...*

Bizony, nehéz eldönteni, hogy a szombati klubestnek, a szükszavu csizmának, a DISZ-fiatalok látogatásának vagy magának a táncnak, dalnak örülnek-e jobban a tisztiskolások. De mindegy az egy: a bizonyos: a klubest jól fog sikerülni!

KÉT ÉVSZÁM — KÉT VILAG

Nemrég a II. számú sebészeti klinikán egy világviszonylatban is ritka szívműtét zajlott le. Az erről szóló alábbi irás megmutatja, hogyan kell szolgálni az orvostudománynak az emberi életet. „A cikk rávilágit — irja levelében dr. Faludi László — a szocializmus útján haladó orvosok túlnyomó többségének arra véleményére, mely a szovjet vezetők meggyilkolásának esztelen módját a legelvetemültebbnek és legaljasabbnak tartja."

1952 december 12. a pécsi II. számú klinikán nagy a sürgés-forgás. A klinika egész személyzete és orvoskara talpon van. Szivoperáció lesz. Azelőtt ez elképzelhetetlen volt, ma a haladó tudomány kezében van ennek a műtétnek a lehetősége is.

A beteg egy fiatal lány. Mikor a műtőasztalra teszik, karján előbukkan egy tetovált szám, melynek láttára önkéntelenül is évszámok jutnak eszünkbe.

1944: a dühöngő fasizmus éve, mely az akkor még 14 éves gyermeket sem kiméli. Auschwitz és Birkenau halálgyárai. Milliós férevezetett tömegek a halál szolgálatában szövetkeznek az „alacsonyrendű fajok" kiirtására. Hivatásos gyilkosok „uj rendet, uj erkölcsöt" hirdetnek. „Üzemek" állnak a halál és pusztítás szolgálatában.

1952. Az egész klinika mozgásban van. Problémák merülnek fel. Milyen legyen a selyem a szív bevarrásához. Vastagabb vagy vékonyabb cső kerüljön-e a légcsőbe a túlnyomásos altatáshoz?

Az operateur, a kiváló sebész professzor, ellenőriz mindent, majd mosolygó pillantásával megnyugtatja a beteget, aki bizalommal tekint orvosára. Megkezdődik a műtét. Az arcokon feszült érdeklődő várakozás. Megnyitják a mellkast. „Tüdőt feljebb fújni!"

— Mennyi a pulsus?

— Erfogót!

Utasitások repkednek. A munkatársak némán cselekszenek egy akarat, egy cél érdekében. A sebész újja már bent van a szív pitvarában. Most! A tágítás megtörtént. Kis vér freccsen a szívből. „A varratot összehúzni!"

Kész. A vérnyomás azonnal javul. Bevarrják a mellkast. A műtét sikerült. Az orvos legyőzte a halált s megmentett egy életet, melyet tömeggyilkosok el akartak pusztítani. Egy egész klinika dolgozott egyetlen emberért.

Két évszám, két világ. Amott a halál és pusztítás, emitt az élet és építés.

Lehet-e kétséges egy pillanatig is, hogy mi a feladatunk, és hol a helyünk?

Lehet-e kétséges egy pillanatig is, hogy mindannyiunknak, akik emberi életekért harcolunk minden nap, miért kell még küzdenünk és miért kell még harcolnunk? Ha mindent átérezzük, akkor a gonoszság bujtogatói, a halál gyárosai és az uj háború gyujtogatói csúfos vereséget szenvednek.

Dr. Faludi László

PETŐFI ÉS A KLERIKÁLIS REAKCIÓ

Petőfiből, a magyar szabadságharc lánglelkű költőjéből az 1843—44. évi eredménytelenül szétoszlott országgyűlés viharos érzelmeket váltott ki. Nem volna költő, s főleg nem a szabadságáért harcoló magyar nemzet lánglelkű ébresztője, ha a keserű magyar sors, az idegen iga, a nép külső és belső elnyomása ellen szenvedélyesen tiltakozó lelkében felgyülemlett viharos feszültséget nem vezetné le, nevét a forradalmak költészetében halhatatlanná tevő sorokban Máró gúnnyal veti hát oda a bíborban hivalkodó zsarnoknak:

„Tudjuk, hogy játék kell a gyermekeknek,
Midőn a népek gyermekek valának,
Magoknak cifra, ragyogó játékszert,
Bihor karszéket, s koronát csináltak.
S rányomták ezt egy fajankó fejére,
S felültették a fajankót a székre.
— — — — — — — — —
— — — — — — — — —
De nagykorú lett a világ, s a férfi
Nem gondol többé gyermekjátékával,
Le hát bíborszékekről királyok,
És fejetekről le a koronával!
Ha nem teszitek azt le fejetekről,
Leütjük, s majd a fej is vele gördül.

Ez több a gúnynál, ez az igéretét beváltó forradalom szava. Napja közeleg, hajnala már virrad, s az uralkodó zsarnokok sorsa beteljesül. A felszabadult eltiportak üldözőbe veszik hóhérukat, a koronás zsarnokot:

„Kergetjük őket és fegyvereinket
Szilaj gyönyörrel sütögetjük rájuk,
S vérükkel fogjuk ezt az égre írni,
Hogy nem gyermek már a világ, de férfi!"

A zsarnoknak azonban, akit a forradalomban férfivé érett nép letaszít a trónról, hogy eltaposs, s átadja őt a soha vissza nem térő múlt, az örök Volt megérdemelt enyészetének, még akad pártfogója, aki reszkető kézzel, páni félelemtől tágranyílt szemmel támogatja a roskadozó trónt... Nem érdek nélküli teszi, hiszen világéletében — emellett a világtörténelem tanuskodik — nem ismerte az önzetlenséget. Bölcs előrelátás vezeti: érzi, hogy a gyermekcipőjét ledobó, férfivé érett nép nem tűri maga fölött a féjéket hordó férfiakat s nem gyakorol kegyelmet azokkal, akik „isten kegyelméből" emelkedtek bíborszékbe. Akár korona, akár főpapi föveg hivalkodik fején, a forradalom tüzes gesztusával leüti róluk s a társadalmi megsemmisülésbe kergeti őket.

Tudják ezt jól a magyar főpapok is, akik oly jól éltek a trónszék árnyékában. Tudják, hogy a porba hulló királyi fejjel az ő kiváltságos helyzetüknek is vége. Ezért sorakoznak fel a királyi hatalom mögé, szövetkeznek a zsarnokkal s fékezik, már amennyire hitványságukból telik a népet. És telik, mert hosszú évszázadokon keresztül tudatlanságban tartották a népet, elfogták előle az igazság napját. Tudják jól, hogy a napvilágtól elszokott szem káprázik a fényben, nem lát tisztán, tudják hogy a vallásos legenda még mindig hatékony. Bőségesen adagolják a kábító mérget a Hám Jánosok, a *Scitovszky* Jánosok és felszentelt cinkosaik. A klerikális reakció a forradalom legkisebb előszelére is megmozdult, szervezkedik. A szószéken az egyesületekben és mindenütt, ahová a „szoknyás férfiak" keze eljut, megindul a haza, a népszabadság fenséges ügyének tömjénfellegekbe burkolt álszent frázisokkal takart elárulása. „Istenre" hivatkoznak, közben zsíros javadalmakra gondolnak; mennyországot ígérnek, pokollal fenyegetőznek, közben saját földi menyországukat védik és pokolba küldik a népet. Ezek, mint a túlvilág bizományosai természetes szövetségesei a zsarnok királyi hatalomnak, esküdt ellenségei a népet felszabadító forradalomnak.

Tudja ezt Petőfi is. Ismeri a klerikális reakciót, ismeri veszélyes, sötét hatalmát és meg van győződve róla, hogy a királyi zsarnokkal együtt a főpapi kiskirályokat is meg kell semmisíteni. Felveszi hát a harcot a fekete reakcióval, s költői lantja ebben is a közelgő szabadságharcot szolgálja.

*

Alig halványlik még a forradalom hajnala, és

„olyan fekete a világ,
mint a kibérelt lelkiismeret."

Ebbe a sötét, vésztjósló égbe néha belehasít ugyan egyik-másik ébredő és ébresztő — Vajda, Kölcsey, Vörösmarty szava s pillanatokra felfénylik a merész reménység tüze, gyors kialvása azonban még feketébbre festi a nyomon következő sötétséget, amelyben király és főpapok oly pompásan feltalálják magukat. A sötétség leple alatt és a sötétség **fegyvereivel hadakoznak a szabadság**gát sóvárgó nép ellen. Nem eredménytelenül.

Petőfi „Az Apostol"-ban — Szilveszter a falu jegyzője esetét vázolja. Egyúttal azon felvilágosultak sorsára is rámutat, akik e sötét korszakban világosságot mernek terjeszteni, s mint az elnyomottak apostola, megnyerik a nép hálás bizalmát. A fiatal jegyzőnek is, akit a néptipró földesúr fenyegetései sem tudnak elnémítani, ez a tudat ad erőt és ez mondatja vele:

„S tudom, hogy engem mennyire szeretnek,
És mit nem lesznek értem tenni készek."

A fekete reakció azonban résen van, a földesúr pártjára áll és a

„Következő vasárnapon
Óriás szólt a prédikáció,
Borzadva mondta a híveknek a pap,
Hogy milyen istentagadó ez ember,
Istentagadó és lázító!
S ha még tovább is tűrik őt magoknál,
El vannak veszve mind a két világon."

A hatás persze, előrelátható volt:

„Böszülten hagyta el a nép
A templomot,
(Az isten és a béke házát.)
S vadállatként rohant az ifjúhoz,
Kit tennap még atyjának nevezett,
S reáparancsolt: holnap ilyen tájig
Ha itt látják, tüstént agyonverik."

Az ifjú hiába védekezett:

„Beszélt az ifjú, amint tőle telt,
Beszélt oly lelkesen, mint még soha.
Hiába. Ahol pap emelt szót,
Ott az igazság megfeszíttetik.
Az igazság szörnyet hal ott. A pap
Minden szavára
Egy ördög áll elé,
S az ördög nem hatalmasabb,
De ékesebb szólású mint az isten,
S ha tettel győzni nem tud,
Tud elcsábítani."

Szilveszter belátja, hogy a nép

„... még most gyermek... kit
el lehet könnyen bolondítani."
„Nincs mit csodálni, ősidőktől óta
Azon valának papok és királyok,
E földi istenek,
Hogy vakságban tartsák a népet,
Mert ők uralkodni akarnak,
S uralkodni csak vakokon lehet."

E nép azonban,

„Majd meg fog érni, férfi lesz belőle,
S éppen, mert gyermek, gyámolítni kell."

*

Petőfi jól ismeri az ellenséget, mely minden szabadságvágyat a nép torkára akar forrasztani. Leránja hát a leplet a fekete reakció álszentjeiről, akik bár „liliomszűz" lelkületet mímelnek, forró, liliomotsorvasztó szeretőkként hódolnak. Hadd lássa a nép, hogy érdemes-e azokat követni, akik lelkiismeretfurdalás nélkül betörnek a házasság szentélyébe, lehet-e azoknak hinni, akik éppen erkölcsi kétkedésük miatt csak megvetést érdemelnek. Petőfi „Legendájában földreszállt isten sem gondolkodik másként. Meghallgatja az ifjú ember panaszát:

„Hej, jó atyám, de nagy az én bajom!
Kapaszkodjék csak föl az ablakon,
S ki ott a pap ágyában látni fog,
A menyecskének férje én vagyok.
Az úr nagy halkkal fölkapaszkodott,
S nagy istentelenséget láthatott:
Mert amint aztán leereszkedék
Igen furcsán csóválá meg fejét,
Ily szavakban törvén ki sóhaja:
Biz e, fiam, kurue história!
Segítének rajta édes-örömest:
De már késő, mert minden megesett.

Az úr a bűnös papot a pokolra kárhoztatja s megjegyzi:

Bár eddig is már a pokol fele,
Sőt több felénél, pappal van tele."

*

A haza szemefényét, a magyarság jövőjét, az ifjúságot is óva inti a klerikális reakciótól. Ezért mondta tollba s írta alá a papok vezette gyülde ifjainak szánt verset, e halálosan komoly figyelmeztetést, melyben joggal szemükre veti, hogy elpártoltak a haza zászlójától, mert a fekete reakció hazaárulóihoz szegődtek el. Óva inti őket:

„Higgyétek el, hogy rókafészek az,
Hová beléptetek,
Ha rá más bizonyság nem volna is:
Elég az, hogy papok tanyáznak köztetek."
„Pap és ravaszság, pap és árulás,
Pap és minden rossz — egy!
Ott a gonoszság, ott van a pokol,
A kárhozat, hová ily férfiszoknya megy."
— — — — — — — —
Mint öltözetjök, lelkök oly sötét,
Ők éjszakának gyermeki,
Azért látjátok őket mindenütt
A szabadság, e napfény ellen küzdeni."

Petőfi korában a fekete reakció Ausztriának, az elnyomó hatalomnak zsoldosserege. A magyar főpapok szeme Ausztrián csüng, azon a birodalmon, amely

„a szabadság kálváriája."

A papi fejedelmek Ausztriának szolgálnak, ahelyett, hogy Petőfivel a szemébe vágnák:

„Elraboltátok a népek jogát,
És elloptátok kincseit,
Ti bíboros haramjak,
Ti koronázott tolvajok!"

A költő e sorokat 1848 májusában írta, amikor a Habsburg birodalom sorsa megpecsételtnek látszott. Több, mint száz esztendő zajlott le közben. Sok minden megváltozott azóta, csak a papok, a klerikális reakció nem. Ausztriát elérte megérdemelt végzete. Nyomába új „istenség" épült: a felvitézlett Ausztriát az angolszász imperialista hatalmak váltották fel. Papi körökben ez nem sok vizet zavart: a papi fejedelmek rég bevált módszer szerint a dolgozó nép ellen fordultak és a Vatikán utasítására a kizsákmányoló monopóltőke hatalmasainak oltalmát keresték. Hám, Scitovszky és cinkosai nyomába Mindszenthy, Grősz és a többiek léptek.

*

Mi Petőfi szavára hallgatunk, s míg a szocializmust építjük hazánkban, a többi árulóval együtt a fekete reakciót is ártalmatlanná tesszük.

Wimmer Imre
egyetemi könyvtáros.

A tuberculosis elleni küzdelem útjai

Hazánkban a kormányzat hatalmas erőfeszítéseket tett a tuberculosis (gümőkór) elleni küzdelem terén. A küzdelem máris nagy eredményeket mutat fel: a halálozás 15 év előtti, évi 14 ezerről felére, 7 ezerre csökkent és igen nagy mértékben csökkent a megbetegedések száma is.

A tbc elleni küzdelem eszközei, melyekkel a nagy eredményeket elérte a kormányzat: az életszínvonal emelése a felvilágosító propaganda munka, a megbetegedéstől védő BCG oltások, a kórházi ágyak számának nagymérvű emelése, az orvosi kezelés javulása, új hatásos gyógyszerek, s végül a szűrővizsgálatok.

A szűrővizsgálatok alatt értjük a széles néprétegek átvizsgálását, a gyermekeknél (0—3 éves korig) bőrpróbával 3 évtől felfelé pedig röntgenvizsgálattal.

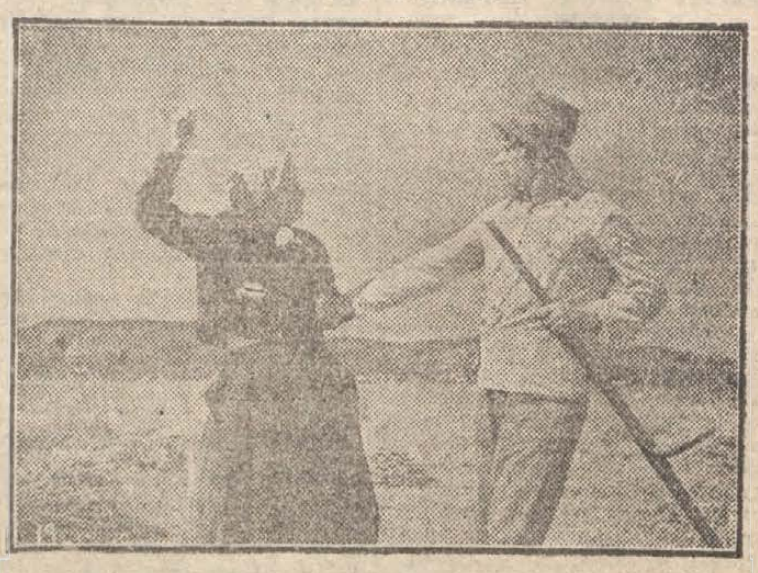
A röntgen szűrővizsgálat két úton történhet: 1. Átvilágítással, mikor az orvos minden egyént személyesen átvilágít; 2. Ernyőkép fotografálással. Ez utóbbinál az átvilágító ernyőn megjelenő röntgenképet kicsiny filmre lefotografálják. Az orvos azután a filmeket vizsgálja át.

Kormányzatunk ezévben egy ilyen gépet megyénkben is üzembe állít, mely a megye helyiségeibe kiszállva naponta 200—300 embert fotografál le.

Ezúton évenként kb a megyében 100 ezer embert tudunk átvilágítani és az esetleges tbc-s betegségeket idejében felismerni. Ezen hatalmas és nagyjelentőségű egészségügyi munka bevezetőjeként az egészségügyi kormányzat városunk egy részletét jelölte ki, ahol hétfőn, 19-én megindulnak a szűrővizsgálatok. Ez a terület az Ady Endre-utca, Irányi Dániel-tér, Nagy Lajos utca, Befolianisz utca által határolt városrész. A szűrővizsgálatok a tüdőgondozóban történnek (Munkácsy M. u. 19.) — Mindenki behívót (értesítőt) kap és gondoskodás történt, hogy mindenkit gyorsan, időveszteség nélkül vizsgálhassanak meg. (A vizsgálatok ideje délelőtt 9—11-ig és délután 5—7-ig). A gyermekek (0—3 évig) bőrpróba vizsgálata Kilián-utcai egészségügyi tanácsadóban történik hétfő, kedd, péntek délután 4 órakor.

Tegyünk tehát pontosan eleget a felhívásnak, mert ezzel nemcsak saját magunkat nyugtatjuk meg, nem csak társaink egészségét védjük, hanem az egész közegészségügyet támogatjuk gyógyító, megelőző munkájában.

A „VIHAR" CIMŰ ÚJ SZINES MAGYAR FILM — KÉPEKBEN

Beszélgetés Molnár Tiborral, a „Vihar" cimű film egyik főszereplőjével

Filmszínházaink műsorára került legújabb színes magyar filmünk, a „VIHAR". Molnár Tibor, a fiatal színészgeneráció tehetséges tagja alakítja a filmben Göndöcs Gyula párttitkár szerepét. A felszabadulás óta sok új magyar filmben és számtalanban ismertük és szerettük meg Molnár Tibort.

— Mindig vonzódtam a mezőgazdasági témájú filmekhez, színdarabokhoz. Hisz magam is vidéki vagyok. Ismerem a parasztság problémáit, mert valamikor, nem is olyan régen — állatorvosnak készültem. — mondja Molnár Tibor.

— Művészeti életünk régi hibáját küszöböltük ki Göndöcs Gyula párttitkár megformálásában. Eddig hiba nélkül mutattuk be darabjainkban párttitkárainkat pedig az életben minden embernek kisebb-nagyobb hibája van. Göndöcs Gyula a Vörös Hajnal termelőszövetkezet pártvezetője. A fiatal titkár elhanyagolja munkáját, nem veszi észre, hogy a szövetkezet vezetője, Pörneczi, a kulákok kénye-kedvére vezeti a gazdaságot. A film első képeiben a párttitkár részeg. Nehezen viseli el a személyén esett sérelmet, hogy menyasszonyát táncközben csúfosan elveszik mellőle. A természeti vihar, mely elzárja a csatornákat és elönti a búzatáblákat, háttérbe szorítja Göndöcs személyes baját és a párttitkár élére áll a szövetkezet tagságának.

— A filmet Pilisborosjenőn forgattuk. A felvételek szünetében jártam a határt, beszélgettem termelőszövetkezeti tagokkal, pártfunkcionáriusokkal. Kerestem hősömet. A pilisborosjenői szövetkezet vezetője érdekes esetet mesélt. Az igén aratáskor náluk is felvetődött a filmbeli szalonna história, de a szövetkezet vezetői megoldották a problémát.

— A „VIHAR" című film igen jelentős és hasznos. Most, hogy megismertem szövetkezeti parasztságunk életét, látom, hogy nagy szükség van a filmre. Sok Göndöcs dolgozik úgy, hogy nem veszi észre az ellenséget, sok Pörneczi van, aki gátolja a szövetkezet fejlődését. Ezért szükséges, hogy olyan filmet mutassunk be, mely felrázza szövetkezeti tagságunkat, leleplezi az ellenség aknamunkáját.

— Hogy szerepem valódinak hat, nagyban köszönhetem színésztársaim segítségének. Bihary, Bánhidy, Szemethy Endre, de a többi színész is jól ismerték a parasztság életét, problémáit, s így nem volt nehéz belelélegeznem a film levegőjébe.

— Szeretném, ha Göndöcs Gyula sokezer falusi pártfunkcionáriusnak, szövetkezeti tagnak felnyitná a szemét, s jobban, lelkiismeretesebben dolgoznának, mint eddig."

Így rombol a kulák a tszcs-ben, ahol a vezetőség és tagság megtűri soraiban az osztályellenséget

Néhány nappal ezelőtt levél érkezett szerkesztőségünkbe a kozármislenyi tszcs-ből, melyben a levél írója a következőket írja:

„Tudomásukra hozom milyen hibák vannak a kozármislenyi tszcs-ben. Először is a csoport elnöke nem áll hivatásának magaslatán, nincs munkafegyelem a csoportban és az elnök hanyagsága, hogy az őszi vetéstervünket sem tudtuk teljesíteni."

A levél nyomában kimentünk Kozármislenybe és megvizsgáltuk, mennyiben van igaza a levél írójának, mi az oka a csoportban előfordult súlyos mulasztásoknak?

A munkát vizsgálva megállapítható, hogy az elmúlt gazdasági évben ért el eredményeket a kozármislenyi Uj Élet tszcs. Az aszályos esztendő ellenére jóval többet termeltek mint az egyénileg dolgozó parasztok. Búzából öt mázsát, árpából öt és fél, burgonyából 17, kukoricából 12 mázsa eredményt értek el holdanként. Az állatállományukat is jelentősen fejlesztették: 40 szarvasmarhájuk és közel 200 sertésük van.

Nem vigyáztak a közös vagyonra

De az is megállapítható, hogy a levél írójának igaza van, mert súlyos hibák történtek a csoportban, ami az egész gazdasági évre kihatott.

A tavaszi munkáknál úgy beszéltek hogy felosztják a területet brigádokra, munkacsapatokra és egyénekre. Ez csak papiron történt meg. A munkákat továbbra is „bandában" végezték, mert a vezetőség nem harcolt azért, hogy a csoportgyűlés határozatát végre is hajtsák. Nem hajtották végre saját határozatukat. A kukoricát négyzetesen vetették, de csak kétszer kapálták meg.

A közös vagyonra sem vigyáztak eléggé a vezetők, csoporttagok. — Többre értékelték a háztáji gazdaságban lévő állatokat, mint a közöset. A kukoricát minden tag a sajátjának tekintette de úgy, hogy annyit vitt haza, amennyit éppen kedve tartotta. De még az egyénileg dolgozó parasztok is ott vitték, ahol érték, hiszen nem vigyázott rá senki. A lopásokat nagyban okozta az is, hogy a munkafegyelem a munkaszervezés laza volt. Igy a 86 hold kukoricaföldről csak 534 mázsát tudtak betakarítani. Ha előírás szerint kapálnak és vigyáznak a közös vagyonra, 1000 mázsánál is több kukoricát takaríthattak volna be.

De a burgonyánál sem volt jobb a helyzet. Összesen 14 hold burgonyát vetettek, amelyről 17 mázsát takarítottak be holdanként. Itt az volt a hiba, hogy a tagok felületesen szedték ki a terméstt a földből. A szedés után mindenki bőven találhatott a tszcs földjén burgonyát. Öreg Péter Jánosné egy nap alatt hat zsákkal szedett, amit a saját részére vitt haza. Mindezt a vezetőség elnézte, sőt bele is nyugodott: „csak vigyék."

Amíg a tagok háztáji állataikkal törődtek addig a közös állatállomány koplalt és most is kevés az eleség, mert a silózási tervüket sem teljesítették. A kukoricaszárból 50 hold most is levágatlan. Amit levágtak, kint van a földön, elvesztette a tápértékét. A takarmányszalmájuk is hasonló sorsra került. Pedig jó silót tudtak volna készíteni a kukoricaszárból és a takarmányszalmából.

A csoport jelenlegi munkájából úgy látszik, hogy nem akarnak harcot indítani a kulák ellen nem akarják eredményeiket tovább fokozni, mert húzták-halasztották az őszi búza vetését, a tavaszi munkákra még most sem készülnek. Pedig sok tennivalójuk volna a felkészülésben. Ki kellene osztani a területeket és a gazdasági szerszámokat a brigádoknak és azt jegyzőkönyvileg átadni. Elő kellene készíteni a vetőmagot, a gazdasági szerszámokat, hogy mikor ideje elérkezik, akadálytalanul kezdhessék a tavaszi munkákat. A silózási tervet is teljesíthetnék hogy biztosítsák az állatok áttelelését.

A csoport vezetősége és tagjai sorozatosan megsértették az alapszabályokat, nem teljesítették a termelési tervet, nem harcoltak a miniszertanács határozatának betartásáért. Ez az oka annak, hogy munkaegységenként csak két kiló búzát, egy kiló árpát, két kiló kukoricát és két forint 25 fillért tudtak kiosztani.

A kulák biztat

Nem véletlenek ezek a hibák a kozármislenyi csoportban. Egész évben megtűrték a kulákokat maguk között. A kulákok igyekeztek elégedetlenséget keltni a csoporttagok között és biztatták őket, hogy hordjanak el mindent. Nem vették észre, hogy a kulák igyekszik elherdálni a tszcs vagyonát. Példa erre Vörös István kulák akit azzal biztak meg, hogy kezelje a darálót és a pálinkafőzőt. Munkáját nem figyelték meg, megtűrték maguk között. Vörös kulák pedig súlyosan megkárosította a közösséget. Naponta megállt a városi autobusz és a postakocsi a daráló előtt és 30—40 kiló darát tettek fel a kocsira, amelynek az árát a kulák zsebelte be. Pálinkát is főztek és azt sem tudják, hova lett.

Segítés helyett borozgatás

A járási tanács instruktorai ha kimentek a csoporthoz, olyan vendégség-félébe számított látogatásuk, nem tettek semmit, hogy a munkafegyelem megszilárduljon, a hibák felszínre kerüljenek. A járási tanács egyes tagjainak „segítségére" jellemző Kafsai, Varga és a gyapotfelelős egyik látogatása, amikor ahelyett, hogy munkájukat végezték volna a csoportnál, beültek Vörös kulákhoz borozgatni. Az ilyenfajta borozgatásban többször része volt a tszcs elnökének is, Bánki Jánosnak. Ő is szívesebben kért véleményt Vörös kuláktól, mint a csoport többi tagjaitól. A tagok, ha felelősségre vonták egyszerűen azt válaszolta: *„Én vagyok a gazda, én parancsolok!"*

Hibát követett el az üzemi pártszervezet vezetősége is, mert nem vonta felelősségre az elnököt a munkájáért, nem harcolt a párt- és kormányhatározatok betartásáért. Kovács István elvtárs az üzemi szervezet párttitkára belenyugodott abba, hogy *„én már többször felvetettem a hiányosságokat, de nem hajtották végre."*

Ki kell javítani a hibákat

A hiányosságokért a felelősség elsősorban a csoport vezetőségét, a pártszervezetet és a tagságot terheli, de a járási tanács sem mentes a felelősség alól. Vizsgálja csak meg a járási tanács végrehajtóbizottsága, hogy egyes instruktorok milyen munkát végeznek a tszcs-ben, hogy teljesítik feladatukat. Sok hasonló eset fog napvilágra kerülni, mint amilyen Kozármislenyben is történt.

A kozármislenyi tszcs életképes közösség. A hibák kijavításához a hibák elkövetőinek felelősségre vonásán túl az a feladat, hogy a járási tanács mezőgazdasági osztálya tanítsa meg helyesen vezetni a tszcs elnökét, a pártszervezet pedig a hibák elleni harcban számolja fel azt az opportunizmust amivel belenyugodott eddig a hibák halmazába. Ha kemény harc indul a tszcs-ben a hibák ellen, az eredményekért 1953-ban szép eredményeket érhet el a csoport vezetősége, tagsága.

Kurilla Vince

Amikor egyes vezetők nem mutatnak példát

Tapasztaljuk, hogy az ellenség milyen ravaszul támadja hátba népi demokráciánkat a közellátásvonalán. Hol az élelmiszerek frontján, hol pedig az iparcikkek egyikének vagy másikának a hirtelen és nagytömegű felvásárlásával veszélyezteti a közellátásunk rendszerességét. Ebben a rendzavarásban segítik az ellenséget a tudatlanok, akik könnyen elhiszik rémhíreiket és akaratukon kívül is az ellenséget szolgálják, amikor ők is a felvásárlók sorai közé állnak.

Az ellenség lefülelése és a rendőrségnek való átadása mindannyiunknak kötelessége, viszont ugyanúgy kötelességünk ezeknek a tudatlanoknak a felvilágosítása is. Erre pedig a kereskedelmi dolgozók is hivatottak, akik közvetlenül érintkeznek a vásárlókkal. Természetesen csak az oktathat, aki maga is tud. A tudást csak tanulással érhetjük el. Tehát elengedhetetlenül fontos, hogy a kereskedelmi dolgozók képezzék magukat. Erre meg is van a lehetőség. Szakmai, világnézeti esti iskolákra járhatnak és előadásokon vehetnek részt.

Mégis akadnak egyes vezetők és irányító szervnél dolgozók, akik az elmondottakat nem tekintik feladatuknak és azt hiszik, hogy csak másoknak kell tanulni. A megyei tanács kereskedelmi osztályának dolgozói elmaradtak a szakmai oktatásról a „rengeteg dologra" hivatkozva és elfeledkezve arról, hogy aki ma sok munka miatt elhanyagolja a tanulást, az holnap tudatlansága miatt képtelen lesz vezetni, ellátni feladatát. A városi tanács kereskedelmi osztályának a vezetője Vértes Ferencné elvtársnő más kifogást hoz fel: „Ugyis hamarosan Pestre helyeznek, hát nincs értelme, hogy itt kezdjek tanulni." Napi munkájára hivatkozva, nem jár előadásokra a Nádor vendéglátó üzem vezetője, Kenedi elvtárs.

Hogyan várhatják az ilyen vezetők, hogy a hozzájuk beosztott dolgozók jól és alaposan végezzék munkájukat, hogyan várhatják, hogy a hozzájuk beosztottak megfelelően képezzék magukat? Van-e erkölcsi alapja az ilyen vezetőknek, hogy tanulásra buzdítsák beosztottaikat és elmondják nekik amit minden bizonnyal olyan sokat hangoztatnak értekezleten: „Aki nem tanul, az elmarad."

A szocialista kereskedelmünk most van fejlődőben. A kereskedelemben dolgozóknak még sokat — az eddiginél sokkal többet — kell tanulniok.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

VASÁRNAP

Dohányos vett kapitány (fél 4, fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Tengeri karvaly (délelőtt 9, 11 órakor) Vihar, Erdei sportverseny (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Vihar, Erdei sportverseny (4, 6, fél 9 órakor)

Petőfi: Távol Moszkvától (délelőtt 11 órakor). Afrikában történt (fél 5, fél 7, 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

November 7 kultúrotthonban: Világítástechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

KULTURVERSENY:

A Doktor Sándor kultúrotthonban az általános és középiskolák, valamint területi csoportok városi bemutatója (délelőtt 10 és délután 4 órakor)

Az Ifjúsági Színházban az építők művészeti csoportjainak területi bemutatója (délelőtt 10 órakor)

MOZI:

HÉTFŐ

Kossuth: Vihar, Erdei sportverseny (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Vihar, Erdei sportverseny (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Afrikában történt (fél 5, fél 7, 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

A November 7 kultúrotthonban világítástechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

Néhány szó a területi kultúrverseny 10-i és 11-i rendezéséhez

Szombaton délután került sor az Ifjúsági Színházban üzemek és különböző vállalatok kultúrbemutatójára. A csoportok jó munkáján látszott, hogy lelkesen és felkészülve jöttek a bemutatóra.

Azonban meg kell mondani, hogy a szakszervezet kultúrosztálya vajmi keveset tett azért hogy a csoportok szereplésébe akadályok ne ütközzenek.

Ami legjobban kifogásolható: a hideg, fűtetlen terem. Olyan hideg volt a nézőtéren, hogy csak nagykabátban, sállal és kalapban lehetett tartózkodni. A színpadon ugyanez volt a helyzet.

Mire dalárdistáink sorrakerültek, fele megfázott és hangjuk is kifogásolható volt. A színjátszóknak semmiféle kellék nem állt rendelkezésükre, három széken kívül. — Egy asztalt nem voltak képesek beállítani. (Nekünk szerencsénk volt mert mi vittünk asztalt és székeket). Igy aztán némelyik színdarab sok kívánnivalót hagyott maga után.

De folytassuk: a táncosok egy helyiségben voltak több csoport, körülbelül 30 ember, fiúk—lányok egy helyen vetköztek, ami kellemetlen volt mindkét fél részére. — Ugyanebben a teremben volt egy rövid próba műsor előtt. el lehet képzelni egy 6x5 méteres teremben öltöznek, vetköznek, próbálnak, általános hangzavar és kaosz volt.

A területi bemutatóknak még nincs végük, ezeket a hibákat még ki lehet, de ki is kell javítani sürgősen, hogy a megyei döntő sikerét biztosítsuk.

HARVAN JÓZSEF tudósító, Bőrgyár.

Olvasd a

Társadalmi Szemle

A MAGYAR DOLGOZÓK MARXISTA-LENINISTA TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA

minden számát.

Elméleti fejlődésedet segíti elő!

Kolhozparasztok szakmai képzése

A Szovjetunió kolhozaiban még a mult őszel megkezdődtek az agro- és zootechnikai szakmai továbbképző tanfolyamok. A kolhozkáderek tömeges szakoktatása már három éve folyik. A tanfolyamokon összesen 3 millió kolhozparaszt vesz részt.

A tanév végén a kolhozparasztok vizsgát tesznek. Azok a hallgatók, akik sikeresen elvégzik a tanfolyam harmadik évfolyamát, elnyerik a „Mezőgazdaság mestere" címet és elsőosztályú minősítést kapnak. Akik eredményesen végzik el a tanfolyam második évfolyamát, másodosztályú minősítéssel nyerik el a „Mezőgazdaság mestere" címet.

A pécsi Nemzeti Színház

felhívja az üzemi kultúrcsoportok vezetőit, hogy a közelmultban lezajlott kultúrversenyeken felmerült hibák kijavításához kérjenek segítséget a színház szakszervezeti bizottságában működő patronálófelelőstől, ki az üzemek részére a legfejlettebb és legjobban dolgozó színészeket fogja rendelkezésükre bocsátani. A színház dolgozói nagyrészben a hétfői napokon érnek rá, ezért kérjük, hogy a kultúrcsoportok lehetőleg úgy osszák be munkájukat, hogy a hétfői napon mehessenek ki a patronálók.

A Pécsi Nemzeti Színház Szakszervezeti Bizottsága

Vidám irodalmi műsort közvetít ma a pécsi rádió

Ma vasárnap délután fél 6-tól 7 óráig a pécsi rádió műsorában többek között vidám irodalmi összeállítás is szerepel Szántó Tibor humoros írásaiból. Közreműködnek a Pécsi Nemzeti Színház művészei: Szabó Samu, Széplaki Endre, Zombor Erzsébet, Fóti Edit, Kovács István, Arany Kató és Pülöp Mihály. Rendezi Szilágyi Albert.

A pécsi rádió a 223 egész 8 tized méteres hullámhosszon minden nap 17 óra 30 perckor jelentkezik.

Párthírek

Értesítjük a Sztálin életrajz és a párttörténet I. évfolyam hallgatóit, hogy részükre szemináriumi foglalkozást tartunk I. hó 20-án, délután 5 órakor a kijelölt helyeken a megadott anyagból. A politikai gazdaságtan I. évfolyam hallgatói részére szemináriumi foglalkozást tartunk 19-én, hétfőn délután 5 órakor a kijelölt helyeken a megadott anyagból. Kérjük az elvtársak gondos felkészülését és pontos megjelenését.

Városi pártbizottság agit. prop. osztálya.

*

Értesítjük az alapismeretek tanulóköreit, propagandista szemináriumvezetőit, propagandistáit és hallgatóit, hogy részükre január 20-án, délután 6 órakor a Megyei Pártoktatás Háza kistermében „Népköztársaságunk alkotmánya" címmel előadást tartunk. Előadó Tisler Márta elvtársnő, a Megyei Pártoktatás Háza függetlenített propagandistája. Felhívjuk a meghívott elvtársak figyelmét, hogy az előadáson pontos időben jelenjenek meg.

*

Értesítjük a párttörténet II. évfolyamának hallgatóit, hogy részükre „Áru és érték" címmel előadást tartunk január 21-én, délután 6 órakor a Pártoktatás Háza nagytermében. Előadó a megyei előadóiroda tagja.

Az előadás segítséget ad a konferenciára való felkészülésre, ezért kérjük az elvtársakat, hogy az előadáson feltétlenül és pontosan jelenjenek meg.

Megyei Pártoktatás Háza

*

Értesítjük a kétévés esti iskola hallgatóit, hogy részükre kedden, 20-án délután 4 órakor a Pártoktatás Háza könyvtártermében előadást tartunk.

Megyei Pártoktatás Háza

MEGHIVÓ

Pécs város tanácsa f. évi január hó 23-án (pénteken) délután fél 6 órakor a tanácsháza tanácstermében (II. 56) az alábbi tárgysorozattal tanácsülést tart:

Tárgysorozat.

1. Elnöki beszámoló az állandó bizottságokról és a tömegkapcsolatokról. (Berki Fülöp elnökhelyettes).

2. Beszámoló Pécs város egészségügyi helyzetéről (Dr. Tóth László állandó bizottsági tag)

3. Bejelentések. (Tamás József vb. titkár)

Felkérem a tanács tagjait, hogy ülésünkön feltétlenül szíveskedjenek megjelenni, amennyiben megjelenésüknek elháríthatatlan akadálya van, azt lehetőleg már a tanácsülés előtt kérem a titkársággal írásban vagy távbeszélőn közölni.

Berki Fülöp a. a. elnökhelyettes

HIRDETMÉNY

Felhívjuk Pécs város házfelügyelőit, házgondnokait, minden illetékes szervet és magánháztulajdonost, hogy hétfőn reggel 8 órától a közig. hatóság ellenőrzést kezd meg a város területén a lakók nyilvántartókönyvében. Felhívjuk az illetékes szerveket és nyilvántartókönyv kezelőket, hogy ha elhagyják lakásukat, maguk helyett jelöljenek meg egy személyt, akinél a nyilvántartókönyvet betekintés végett az ellenőrző közegeknek be tudják mutatni.

Rendőrség városi és járási kapitánysága.

HIREK

VASÁRNAP, JANUÁR 18

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Piroska. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás vasárnap estig: párás, ködös idő, nyugaton és északon néhány helyen kisebb havazás. Mérsékelt légáramlás, a hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: vasárnap reggel mínusz 3—mínusz 6, délben mínusz 3—0 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 18-án, vasárnap négy fok alatt lesz.

— **A pécsi Orvostudományi Egyetem és az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete** Pécs-Baranyai Területi Bizottságának Tudományos Szakosztálya 1953 január hó 19-én, hétfőn délután 6 órakor tartja az I. sz. Sebészeti Klinika tantermében XI. tudományos ülését. Tárgy: 1. Oravecz Pál: Ujabb vizsgáló módszerek az u. n. gócfertőzés kimutatására, különös tekintettel a gyermekkori foggócokra. Felkért hozzászóló: Kerpel-Frónius Ödön. — 2. Hattyasy Dezső (Szeged) vendég: Beszámoló az Ivád községben végzett orvosi és embertani vizsgálatokról. Felkért hozzászóló: Beöthy Konrád.

— **Az SZTK Baranyamegyei Alközpontja** felhívja az összes nyugdíjasokat, bányanyugbéreseket, rokkantsági-öregségi járadékosokat és az Országos Nyugdíjintézettől egyéb címen bármilyen ellátásban részesülőket, hogy orvosi vizsgálatnál, szakorvosi rendeléseknél, temetkezési segélyek felvételénél, illetve annak kérésénél, szemüveg vagy gyógyászati segédeszköz, művégtagigénylésnél, kórházi beutalásoknál mindenkor hozzák magukkal és mutassák fel az Országos Nyugdíjintézettől (Onyitól) kapott levelezőlap formáju igényjogosultsági igazolást és az utolsó havi csekkszelvényt. E két irat nélkül sem ellátás, sem orvosi kezelés, vagy gyógyszer nem igényelhető. Ha valakinek a nyugdíjról szóló értesítése nincs meg, vagy esetleg azt nem kapta meg, annak másodlatát levelezőlapon a csekkszelvényen lévő folyósítási (törzs) számra hivatkozással az Országos Nyugdíjintézettől (Budapest, V. Guszev u. 10.) saját érdekükben mielőbb kérjék be. Esetleges felvilágosítást az Alközpont nyugdíjcsoportja ad (Pécs, Munkácsy M. u. 19. földszint 1 sz.)

— **A Mátyás király uteai dolgozók ált. isk. tanfolyamán** február elején új V—VI. osztály indul, amelyre beiratkozhat minden dolgozó, aki legalább négy osztályt végzett. A több iskolai végzettséggel rendelkezők a VII. és VIII. osztályokba vehetők fel. A tanfolyam dolgozói részére gép- és gyorsírói tanfolyam is működik. Kedvezményes áru tankönyvekről is gondoskodik a tanári testület az időben jelentkezők részére és eljár minden ügyes-bajos ügyekben. Jelentkezni mindennap lehet délután fél 5 órakor, szombat kivételével. Bővebb felvilágosítást a vezető ad. Egyidejűleg analfabéta és alapismereti tanfolyamokra is jelentkezhetnek olyanok, akik még az iskola négy alsó osztályát sem végezhették el.

— **A Magyar Kémikusok Egyesülete** pécsi csoportja rendezésében 1953 január hó 21-én, szerdán délután 6 órakor az MSZT székházban (Janus Pannonius u. 11. sz.) Gárdos Anna (Budapest) „A periodusos rendszer és modern atom elméleti magyarázata" címmel előadást tart.

RÁDIÓ-MŰSOR

ÁLLANDÓ MŰSORSZÁMOK:

Kossuth-Rádió:

5.00—8.30-ig: Reggeli zene — 5.30: Hírek Lapszemle. — 6.45: A Szabad Nép ma: vezércikke. — 7.40: Naptár — 7.45: Levelezőink jelentik. — 7.55: Műsorismertetés — 8.30: Műsorszórás. — 12.00: Hírek Hangos Ujság. — 14.00: Időjárás- és vízállásjelentés — 15.15: Hírek szerbül. — 17.00: Hírek — 18.40: Hírek németül. — 19.00: Hangos Ujság. — 19.30: Hírek szerbül. — 20.00: Hírek. — 22.00: Hírek. — 24.00: Hírek.

Petőfi-Rádió:

6.00: Hanglemezek. — 6.45: Jó reggelt, gyerekek. — 7.15: Hírek szlovénül. — 10.00: Hírek. — 11.30: Műsorszórás. — 18.25: Hírek szlovénül. — 20.15: Sportnegyedóra. — 20.30: Műsorszórás.

JANUÁR 19., HÉTFŐ

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.55: Vasárnapi sporteredmények. — 6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium 2. A borjúszaporulat feluevelésének biztosítása. 3. A begyüjtés: termelési feladat. — 11.30: Elbeszélés. — 12.30: Horváth Elemér és zenekara játszik. — 13.00: Operarészletek. — 13.30: Indulók, mozgalmi dalok. — 14.15: Heti zenés kalendárium. — 15.00: Úttörő-híradó. — 15.30: Védd a békét ifjúság. — 15.50: A Rádió kisegyüttese játszik. — 16.20: Ifjúsági fejtörő. — 16.45: Műsor az úttörők zenei szakkörelnek. — 17.15: A Szabad Ifjúság vasárnapi számának ismertetése. — 17.30: Madách Imre, a költő. — 18.00: Jó munkáért — szép muzsikát! — 20.10: A puskásember. Rádiójáték. — 21.19: Hanglemezek — 21.30: Lengyel zenei hét. — 22.25: A Rádió szimfónikus zenekara játszik. — 23.25: Szines esti muzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: A hét zeneszerzője: Ravel. — 7.35: A Varsói Rádió kiszenekara. — 8.35: Bruch: g-moll hegedűverseny. — 9.00: Régi idők kamarazenéjéből. — 9.20: Orosz nyelvlecke kezdőknek. — 9.40: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Részletek Polgár: Blaháné c. daljátékából. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: Konrád Klára zongorázik. — 15.00: Lengyel zenei hét. — 16.00: Egy csepeli munkásasszony. — 16.30: Filmzene. — 17.00: Operettrészletek. — 17.20: A világ térképe előtt. Előadás. — 17.40: A Rádió Népmüvelési Híradója. — 18.00: Járdányi: Tánczene. — 18.10: Előadás. — 18.45: Népdallal a világ körül. — 19.35: Szív küldi szivnek. — 20.05: Ravel-óra.

JANUÁR 20., KEDD

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. Állami gazdaságok híradója. — 7.45: Levelezőink jelentik. — 11.30: A Rádió asszonyrovata. — 11.50: Moniuszko: Nyáltány az Élet vize c. dalműhöz — 12.30: Hanglemezek. — 13.00: Zenekari muzsika. — 13.30: Radics Béla zenekara játszik. — 14.15: Hanglemezek. — 15.30: Elnyomott népek dalai. — 15.50: Délutáni hangverseny. — 16.20: A gyermekrádió műsora. — 16.40: Orosz nyelvlecke gimn. tanulók részére. — 17.15: Egy falu — egy nóta. — 17.45: Termelési híradó. — 18.00: Lengyel zenei hét — 18.20: A pártoktatás anyagához. — 20.10: Hat és fél nap. Dokumentjáték. — 20.40: Békedalok. — 21.00: Tánczene. — 21.15: Haydn műveiből. — 22.20: Bartók-est. — 23.10: Mozart: német táncok. — 23.20: Szórakoztató zene.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.35: Tréfás magyar népdalok. — 7.00: Filmzene. — 7.35: Ágasvári Sándorné énekel. — 8.30: Reggeli hangverseny. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Magyar kamarazene. — 11.00: Operettrészletek. — 11.15: Hegyi Géza zongorázik. — 15.00: Kamarazene. — 15.25: A Rádió kisegyüttese játszik. — 16.10: Lengyel zenei hét. — 17.10: Hanglemezek. — 18.10: A tudomány fellendülése az új Romániában. — 18.45: Szív küldi szivnek. — 19.05: A fúvósegyüttes. Ádám Jenő előadása. — 19.35: Vidám esti muzsika.

JANUÁR 21., SZERDA

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. A szálma mezes feltárásáról. — 3. Kenya népének harca az angol rabszolgatartók ellen. 4. Gergely bácsi megmagyarázza . . . — 11.30: Lengyel zenei hét. — 13.15: Laczkó Mária énekel. — 13.30: Régi orosz forradalmi dalok. — 14.15: Lengyel zenei hét. — 14.30: Ravel: Lúdanyó meséi. — 14.50: Weiner: IV. divertimento. — 15.00: Úttörő-híradó. — 15.30: Muradelli: A győzelem útja — szimfónikus költemény. — 15.50: Irodalmi műsor Lenin halálának évfordulóján. — 16.20: Ajándékműsor. A Gyermekrádió műsora. — 17.15: Filmzene. — 17.30: Előadás. — 17.45: Szív küldi szivnek . . . — 18.10: Az építőipari dolgozók félórája. — 20.10: Egy falu — egy nóta. — 20.35: Belgrádban történt. — 21.00: Hangverseny Lenin emlékezetére. — 22.25: Beethoven: f-moll szonáta. — 22.25: A Rádió népi zenekara játszik.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Lengyel táncok. — 7.35: Részletek Kodály Háry János c. daljátékából. — 8.00: Hanglemezek. — 9.00: Kodály: Adagio. Maros: Alban szivt. — 9.20: Lestyán Sándor fró beszélgetése úttörőkkel. — 9.40: Gyermekrádió műsora. — 10.10: Maklakiewicz: Lengyel táncszvit. — 10.30: Óvodások műsora — 11.00: Kórusművek. — 15.00: Hanglemezek. — 15.30: Szovjet és népi demokratikus híradó. — 15.45: Részletek a Szelistyei asszonyok c. daljátékból. — 16.30: A tervtörvény. — Előadás. — 16.45: Lengyel zenei hét. — 17.10: Fenytelen föld. Elbeszélés — 17.30: Vidéki népi zenekarok hangversenye. — 18.45: Beethoven III. szimfónia. — 19.35: Hanglemezek — 20.10: Épül a kommunizmus — épül a szocializmus.

JANUÁR 22., CSÜTÖRTÖK

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. A hiálási átlag növelésének mesterei 3. A Német Demokratikus Köztársaság mezőgazdasága. 4. Hogyan számítsuk ki ezévi begyüjtési kötelezettségünket. — 7.45: Miről írnak az üzemi lapok. — 11.30: Jóska. Elbeszélés. — 12.30: Lengyel zenei hét. — 13.00: Szórakoztató muzsika. — 14.15: A Rádió Gyermekújság műsora. — 14.50: A kuruckor dalaiból. — 15.30: Egy nagy építkezés hajnalán. Irodalmi műsor. — 16.00: Keleten kél a nap. — 16.30: Vak Bottyán. Előadás. — 16.45: Hanglemezek. — 17.00: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk. — 17.15: Az Ifjúság Hangja. — 17.35: Jó munkáért — szép muzsikát. — 18.00: A néphadsereg híradója. — 20.10: Lengyel zenei hét. — 23.20: Szórakoztató zene.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Vidáman élünk . . . — 7.35: Zenekari muzsika. — 8.30: A XIX. kongresszus zászlaja alatt. — 8.40: Filmzene. — 9.20: Gyermekrádió műsora. — 9.40: Lenin-dalok. — 10.10: Szórakoztató zene. — 10.50: Lakatos Vince és zenekara játszik. — 15.00: Úttörő-mikrofonnal az országban. — 15.20: Ravel műveiből. — 15.35: Dvorzsák; Legenda. — 15.40: Fiatalok zenei újsága. — 16.10: A Rádió kisegyüttese játszik. — 16.40: A Békekongresszus felszólalásaiból. — 17.00: Zenekari hangverseny. — 17.40: A Falurádió előadása. — 17.55: Az előadóművészet mesterei. — 18.10: Az ötéves terv nyomában! — 18.45: Szív küldi szivnek — 19.05: Befutta az utat a hó . . . Ének és zene. — 19.35: Lengyel zenei hét

JANUÁR 23., PÉNTEK

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.45: A Rádió asszonyrovata. — 6.00: Falurádió. Mezőgazdasági híradó. — 7.45: Levelezőink jelentik. — 11.30: Jegyzetek a versenyről. — 11.45: Hanglemez. — 11.50: Filmzene. — 12.30: Fúvószene. — 13.00: Népi zene. Vörös Sári énekel. — 13.30: Operettrészletek. — 14.15: A Rádió kisegyüttese játszik. — 15.00: Úttörő-híradó — 15.30: Zenekari muzsika. — 15.50: Magyar kamarazene. — 16.20: A Gyermekrádió műsora — 16.30: Úttörő-sporthíradó. — 16.45: Orosz nyelvlecke haladóknak. — 17.15: A pártoktatás anyagához. — 17.35: Tánczene. — 17.55: Nemzetközi kérdések. — 18.10: Lengyel Állami Népi Együttes Magyarországon. — 20.10: Tánczene. — 21.00: Lengyel zenei hét. — 22.25: Francia operacst. — 23.25: Hangszerszólók.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Hangszerszólók. — 7.35: Dalok. — 8.15: Zenekari muzsika. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Porteleky Margit és Simkó György énekel. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: A Gyermekrádió műsora. — 11.00: Cherubini: D-dur szimfónia. — 15.00: Magyar népi muzsika. — 16.00: Legkedvesebb verseim: Elmondja Lukács Margit. — 16.20: Operettrészletek. — 17.00: Szív küldi szivnek. — 17.40: Előadás. — 17.55: Vidám magyar népzene. — 18.45: Az ÁFORT énekkara énekel. — 19.05: Egy falu — egy nóta. — 19.35: Döme Péter mélyhegedün játszik — 19.50: Jó munkáért szép muzsikát.

JANUÁR 24., SZOMBAT

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Melegített takarmánnyal etessük a sertéseket. 3. Földművesszövetkezetelnk feladatairól. 4. Pártszervezetek munkája a gépállomáson a téli gépjavítások sikeréért — 7.45: Levelezőink jelentik. — 11.30: Pólenyka. Elbeszélés. — 12.30: A hajdú-bihari népi együttes hangversenye. — 13.00: A Rádió művészeti híradója. — 13.20: Hanglemezek — 14.15: Filmdalok. — 14.30: Balcescu-műsor. — 15.00: Lengyel zenei hét. — 15.30: Beszélő atlasz. — 15.45: Állami vállalatok híre. — 15.50: Hangszerszólók. — 16.10: Szovjet napok — szovjet emberek. — 16.20: Pusztuk dalai — 17.15: A lengyel zenei hét záróhangversenye. — 18.00: Falurádió Szociálkezeti híradó. — 18.30: Szív küldi szivnek. — 20.10: Vidám szombat esti zenés műsor. — 22.25: Tánc éjfélig.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Sportfilmek zenéjéből. — 7.35: Operettrészletek. — 8.40: Szines muzsika — 9.45: Görög gyermekek műsora. — 10.10: Mozart műveiből. — 10.50: Régi magyar operákból. — 15.00: Vidéki kórusok énekelnek. — 15.25: Inotai történet — 15.35: Népdalok. — 16.00: Emlékezés Verdire — 16.35: Közgazdasági negyedóra. — 16.50: Szív küldi szivnek. — 17.10: Tanuljunk énekszóra orosszul! — 17.30: Tiszapartján elaludtam Népdaleiklus. — 18.45: Mindenki operája. — 19.35: A Rádió kisegyüttese játszik.

JANUÁR 25., VASÁRNAP

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Zenés vasárnap reggel. — 7.30: Naptár. — 8.00: Hírek. Lapszemle. — 9.00: Egy falu — egy nóta. — 9.30: Könnyű út a kamoly zenéhez. — 10.00: Vasárnapi levél. — 10.10: Zenés délelőtt. — 11.00: A Rádió békeműsora. — 11.30: A Rádió szimfónikus zenekara játszik. — 13.05: Népdalok — 13.30: Hangos Ujság. — 14.45: Művészlemezek. — 15.30: Magyar művek. — 16.00: A Szovjetunió szocialista mezőgazdasága. — 16.30: Operettrészlet. — 17.00: Egy hét a külpolitikában. — 17.40: Kincses kalendárium. — 19.00: Szovjet tőzsene. — 20.20: Benn a farkas. Dokumentjáték — 21.08: A vasárnap sportja. — 21.35: A Rádió zenekarának hangversenye. — 22.10: Ravel műveiből. — 23.00: Szórakoztató muzsika

PETŐFI-RÁDIÓ

8.00: Könnyű dalok. — 8.30: Falurádió. 1. A Falurádió levelesládája. 2. Mit tartsunk észben? — 9.00: Szovjet operarészletek. — 9.45: Református vallásos félóra — 10.15: Evangélikus istentiszlelet. — 11.00 Miska bácsi lemezesiádája. — 11.35: A világirodalom nagyjai: Balcescu. — 12.05: A világ ifjúsága a békéért. — 12.30: Gergely Sándor: Találkozó c. új elbeszélés-kötetéből — 13.00: Csajkovszkij: VI. szimfónia — 14.00: Filmzene. — 15.00: Tudományos fejtörő — 15.20: Csárdások, polkák. — 15.45: A Tartós békéért, népi demokráciáért c lap ismertetése — 16.00: A Rádió Gyermekszínházának műsora. — 16.40: Szív küldi szivnek — 17.00: Irók a mikrofon előtt. — 17.30: Hanglemezek — 18.45: Rákóczi. Történelmi daljáték. — 20.16: Baletizene.

Eredmények és hiányosságok a Bólyi Traktor SK munkájában

A BÓLYI TRAKTOR sportkör az elmult év júniusában alakult meg. A sportkör gerincét a volt bólyi községi sportkör, az Állami gazdaság, Erdőgazdaság, Gépállomás és a Bekáspusztai Állami Méntelep sportcsoportjai képezik. A sportkör keretében sportolnak a termelőszövetkezetek, a Földműves Szövetkezet, a Kisipari Termelőszövetkezet, a Sajtüzem és a község egyéb dolgozói is. A sportkör jelenleg közel háromszáz tagsági rendelkezik, akiknek több, mint kétharmada rendszeresen sportol.

Annak ellenére, hogy a sportkörnek számtalan nehézséget kellett leküzdenie az elmult évben az egyes sportágak fejlesztése terén, jelentős eredményeket értek el. Az eredményeket elsősorban pártunk és kormányzatunk kathatós segítségének és támogatásának köszönhetik a bólyi dolgozók. A hároméves terv keretében nagyszerű sportpályát kaptak a bólyiak, az ötves terv során modern öltöző épült fel villanyvilágitással, vízvezetékkel. A sportkör szertára tele van sportszerrel, felszerelésel. A sportkör az elmult évben MHK tervét háromszáz százalékra teljesitette.

Az egyes sportágakban, de különösen az atlétikában és a labdarúgásban elért szép eredményeket elsősorban az MHK-nak köszönhetjük — mondja Molnár Antal, a sportkör elnöke. — Az MHK tervünk teljesitésénél egyes üzemek vezetői személyes példamutatással nagyon sokat segitettek. Kapinya József elvtárs, az Erdőgazdaság igazgatója, Vontszemű Ede AMG párttitkár, Schmidt Ferenc UD-elnök, Kész Endre községi párttitkár mind megszerezte az MHK-jelvényt. Példájuk nyomán a dolgozók közül is mind többen-többen tették le a próbákat.

A bólyi dolgozók és vezetők nemcsak MHK próbákat tettek, hanem rendszeresen résztvettek az üzemek közötti versenyeken. Az üzemi labdarúgó bajnokságon kilenc csapat vett részt. A röplabda üzemi bajnokságnak tizenkét résztvevője volt. A sakkozás is igen népszerű, az üzemi bajnokságon tiz csapat játszott. Az asztalitenisz sportkörl bajnokságon nyolcan versenyző indult el. Jó propaganda és agitációs munkával sikerült a sportkörl vezetőknek elérni azt, hogy már hetekkel a versenyek előtt nagy volt az izgalom és az érdeklődés: milyen lesz a verseny, milyenek lesznek a díjak, kik vesznek részt az egyes üzemek csapataiban. Ez a versenyszellem kiterjedt az általános iskola tanulói közé is. Az ütlöző sportkör tagjai egyancsak versenyeznek egymással, a különböző sportágakban.

A LEGNÉPSZERŰBB sportág kétségtelenül Bólyban is a labdarúgás. A sportkör négy csapatot indított a járási bajnokságban. Az első csapat bajnokságot nyert. Majd utána az osztályozó mérkőzéseken sikerrel szerepelt, kivivta magának a megyei I. osztályba való jutást. A csapat erősségei Fögler Ferenc, Steigrád József és Richter József.

Ha a csapatot néhány játékossal megtudjuk erősiteni, az a megyei I. osztályban is megállja a helyét.

Jó eredményeket értek el a bólyi sportolók az asztalitenisz sportágban. De egyre fejlődnek a sportkör röplabdázói, sakkozói és atlétái is. Az atlétikának legnagyobb akadálya az, hogy a községben még nem készült el a futópálya, nincsen ugrógödör, sem dobóbely. A sportkör régebbi vezetői az atlétikára nem gondoltak, csak arra törekedtek, hogy minél előbb meglegyen a labdarúgópályájuk. A sportkör eredményeihez tartozik az a nyolcvanhat minősített sportoló is, akiket az elmult évben képeztek ki.

A sportkör hiányosságai közül elsősorban azt kell megemlitenünk, hogy egy félévi működés alatt sem sikerült összhangot teremteni az egyes sportcsoportok között. Ez legjobban a labdarúgás terén jutott kifejezésre. Egyes vezetők nem a központi csapat megerősitését tartották a legfontosabb feladatnak, hanem önálló Állami gazdaság és Méntelep csapatok mellett kardoskodtak és azok játékosainak nem egyszer előnyöket nyujtottak a többivel szemben. Az elnökségnek még a mai napig sem sikerült a teljes együttműködést biztositani. Sokszor fegyelmezetlenség, lazaság jelei mutatkoztak a sportolók között. Előfordult, hogy a Népköztársasági Kupamérkőzésre a sportkör nem tudott csapatot kiállitani. Az edzéseken nem hallgatták meg az edző utasitásait. Igen sokszor fordult elő, hogy az elnökség tagjai nem jelentek meg a havi elnökségi gyülésen, és utána panaszkodtak, hogy nem ismerik a sportkör ügyes-bajos dolgait. A sportkör munkáit nagyrészt egy-két ember vitte, a többiek kevés érdeklődést mutattak a dolgok iránt. Még mindig vannak olyan vezetőségi tagok, akik a labdarúgáson kivül más sportot nem ismernek.

Nagy általánosságban azonban megállapithatjuk, hogy a sportkör szép eredményeket tud felmutatni. Ezek az eredmények nem kis fáradság árán születtek meg. A sportkör vezetőinek sokat kellett küzdeni a maradiság, közömbösség, a sovinizmus csökevényei ellen, és főleg azért, mert sok vezető, nem adta meg a kellő támogatást a szocialista tömegsport kifejlesztéséhez.

A SPORTKÖR vezetőinek a jövőben azon kell lennie, hogy leleplezzék a régi vezetők mesterkedéseit, melyel elégedetlenséget szitanak az egyes sportcsoportok között. Vigyázniu kell a sportkörl vezetőknek arra, hogy osztályidegen elemek, kulákok és azok cimborái ne furakodhassanak be a sportkör életébe. Szükséges a további jó munkához a sportkörl vezetőség megerősitése, új káderek beszervezése. A vezetőségnek azon kell lennie, hogy a szocialista tömegsport tovább épitse, minél több dolgozót vonjon be az MHK testnevelési rendszerbe, hogy valóban elmondhassák a sport nálunk a legszélesebb néptömegek közkincse lett.

Az MHK jelvények kiadása

Az elmult év végén sportköreink a sikeresen próbázók személyi lapjait tömegesen nyujtották be a városi TSB-hez. A TSB a beérkezett személyi lapokat átvizsgálta, majd utána ha azok rendben voltak, kiadta az MHK jelvényt.

Szép számmal vannak azonban olyan sportkörök és iskolák is, mint a Vasas, Petőfi, Traktor, Mecsekszabolcsi Bányász, Kisjózsi Sörgyár, Utfenntartó, Hungszer, Tatarozó, Szállitók, Fáklya, Vörös Meteor összes sportköre, Haladás Pedagógiai Főiskola, Leőwey Klára, Közgazdasági leánygimnázium, Óvónőképző, Állattenyésztési Technikum, Janus Pannonius, Tanitóképző, Epitőipari Technikum, Bártfa-uteai, Egyetemuteai és a Kertvárosi általános iskola, amely a vezetők nem érzik annak fontosságát, hogy a sikeres próbát tették az MHK jelvényeket kézhezkaphassák. A próbázók méltán tehetnek szemrehányást a sportkörl vezetőknek hanyagságukért. Minden sportköri vezető tartsa kötelességének a személyi lapok minél előbbi benyujtását. Hogy akarnak ezek a sportköri vezetők az idei MHK munkához látni, ha még az elmult évi feladatukat sem fejezték be.

VASÁRNAPI SPORTMŰSOR:

Kézilabda: Nagy Lajos—Haladás II. férfi tartalék mérkőzés 9. Petőfi—Szigetvári Vörös Lobogó megyei női 10. Nagy Lajos—Dózsa megyei férfi 10.40. Szászvári Bányász—Pécsújhegyi Bányász megyei női 11.40, Haladás—Mohácsi Munkaerőtartalékok megyei férfi 12.20. Komlói Bányász—Komlói Epitők női tartalék mérkőzés 13.20. Pécsbányatelepi Bányász—Komlói Bányász megyei férfi 14.00. Lokomotiv fornacsarnok.

Röplabda: Lokomotiv—Petőfi megyei női 16, Haladás—Honvéd megyei férfi 17. Lokomotiv—Epitők megyei férfi 18. Egyetemi tornacsarnok.

Si: Lokomotiv sifutó versenye. Rajt: Kisrét, 10.

Asztalitenisz: Városi férfi és női felnőtt egyéni bajnokság. Nagy Lajos gimnázium 8.

Motor: Megyei téli terepbajnokság. Rajt, cél Üdülő szálló 10.

* A VTSB labdarúgó játékvezető tanfolyamára még elfogadnak jelentkezéseket. Jelentkezni lehet a VTSB helyiségében január 20-ig.

Teremkézilabda-bajnokság állása:
Megyei I. osztályú férfi:

1. Haladás	6	6	—	—	178:79	12
2. Honvéd	6	6	—	—	152:76	12
3. Vörös Lobogó	7	5	—	2	184:146	10
4. Bástya	6	4	—	2	127:100	8
5. Komlói Bányász	6	3	—	3	112:83	6
6. Haladás P. Főisk.	7	3	—	4	179:136	6
7. Pécsbányat. B.	7	3	—	4	101:128	6
8. Nagy Lajos	7	1	—	6	107:172	2
9. Dózsa	5	1	—	4	65:124	2
10. Mohácsi MTSK	7	—	—	7	108:209	0

3+2 NYUJTOTTSÁVOS, új rádió eladó. Marx-u. 44, köznap csak 16 óra után. 183

PERFEKT gyors- és gépirókat keres Komlói Szénbányászati Tröszt. Jelentkezni személyesen lehet bármely időpontban a Tröszt személyzeti osztályán. 46

A PÉCSI Fodrász Szövetkezet ezúton is értesiti t. vendégeit, hogy folyó hó 19-én (hétfőn) közgyülés miatt kivételesen este 7 órakor zárja fiókjait, a szokásos ½10 h. helyett.

MEGJELENT

a Pártépités január havi száma, melynek tartalmából az alábbi cikkek emelkednek ki: A kommunisták tevékeny munkája. Ács Lajos: A XIX. kongresszus útmutatásai alapján javitsuk meg a káderek kiválasztását, a végrehajtás ellenőrzését.

Földvári Rudolf: Pártépitő munka a budapesti nagyüzemekben.

Keleti Ferenc: A tanácsok munkájának egyes hiányosságairól.

Nagy Kálmán: A párttet fejlesztéséért bányáinkban.

Mező Imre: Üzemi pártszervezeteink szakszervezeti munkájáról.

Darabos Iván: A XIX. kongresszus anyaga feldolgozásának néhány tapasztalata.

E cikkek mellett még számos más fontos cikket közöl az MDP Központi Vezetősége Szervező Bizottságának kiadásában megjelent folyóirat.

HARISNYAFEJELÉST tökéletesen készitek, elviselt harisnyaszárakkal. Megye-u. 11., födszint jobbra. 176

ELCSERÉLNÉM pécsi garson lakásomat budapesti szoba-konyha, fürdőszobásért. Cim: INKÖZ-nél. 49

BELVÁROSBAN egy családi ház életjáradékra olcsón eladó. Egy és egynegyed hold szőlőt gyümölcsössel, épülettel, egy családi házért elcserélném vagy eladnám. Cim: INKÖZ-nél. 48

SCHMIDT ETA és SCHENK JÓZSEF szabómesterek értesitik rendelőiket, hogy belépteik a „Patyolat" ruhaipari részlegébe. Kossuth Lajos-u. 37. Lyceum templommal szemben. 51

250-es, PRIMA Viktoria motor eladó. Tangóharmonikával is cserélek. Bors, Borbálatelep 8. 187

ELVESZETT 2 db. klarinet táskával, megtalálója jutalmat kap. Könyök-u. 8. 186

KESERŰMANDULÁT minden mennyiségben vesz a Pécsi Kertészeti Vállalat, Siklósi-ut 77. szám. 47

MAJDNEM új, kombinált szekrény olcsón eladó. Felber Jenő, Citrom-u. 9/1. 181

PRIMA jazz-dob felszereléssel eladó. Mohács, Somogyi B.-u. 2. 185

Baranyamegyei
„PATYOLAT"
ruhaipari részlege
PÉCS, KOSSUTH LAJOS UTCA 37.
(Lyceummal szemben)
MÉRTÉK UTÁNI
MINŐSÉGI SZABÓSÁGOT
MEGNYITOTTA!
Készit: hozott anyagból férfi öltönyt és kabátot, női ruhát és blúzokat, gyermekruhát, férfi és női fehérneműt. Müstoppolást.
Vállaljuk ruhák fordítását, alakitását, javitását és vasalását.

SZEKRÉNYEK, ágy, éjjeliszekrény eladó. Sallai-u. 1. I. em. jobbra. 164

7 RÉSZBŐL álló, jókarban lévő diófa hálló eladó. Bach János-u. 4 Brányikné.

DOLGOZÓ házaspár gyermekének nappali gondozását vállalnám. Jakabné, Felsőmalom-u. 2. 177

MODERN hálószoba, diószinre fényezett eladó. Szigeti-u. 44. 178

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó, Kossuth Lajos-u. 17. Házfelügyelőnél 174

NYOLCÉVES kisfiamat rendes családhoz adnám napi nyolc órára. Cimeket 170 számra a kiadóba kérem. 170

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Petőfi-utca 26. 151

UJ, BARSONY rekamié, szelon olcsón eladó. Szigeti-út 18. 174

IRODAKEZELŐI állást keres idősebb nő, kisebb üzemben, gépirással. „Adminisztrátor" jeligére. 162

MOTOROS prémsapka, védőálare, benzines kanna, motorkulcsok eladók. Geisler Éta-u. 9. I. 3. 154

MODERN, új, sötét szinű hálószobabútor eladó. Vasgereben 57. 133

HÁLÓSZOBABUTOR, új, sötét, kedvezményes feltétellel eladó. Tettyé-u. 15. 139

ELADÓ: Argomán-szőnyeg, 2 fekete, téli férfikabát, 3-as számú Népboltban elveszett fekete, kötött, női kesztyűt kérem leadni Márton-u. 13. 145

MODERN, diószinre fényezett, 2 új ágy eladó. Garai-u. 24. 152

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Kolozsvári-u. 10. Alagsor. 150

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Tavasz-u. 15. szám. 149

PRIMA, új szelon eladó. Doktor Sándor-u. 32. sz. 904

ASZTALITUZHELY, új, női télikabát, átmeneti kabát, új női félcipő eladó. Perczel-utca 29. 155

NAGYMÉRETŰ Meteor-kályha kifogástalan állapotban eladó. Nagy Lajos-u. 5., hétköznap. 156

ELADÓ: keményfa hálószoba lószőr rugannyal. Nagyobbméretű, faragott, tükrös előszobafal. Elektro-Lux porszivógép. Szabadság-u. 19., földszint. 158

ELCSERÉLNÉM jókarban lévő tűzhelyemet kisebb Kalór-kályháért. Gadó, Felsőhavi-u. 2. 159

ELADÓ varrógép (szabó), esőkabát, csillár, kalitka, női és gyermekcipők, kabát. Széchenyi-tér 16. II. em. Perényi. 166

NAGYOBB helyiség fütésére alkalmas samottos-kályha, csikó- és asztalitüzhely eladó Kossuth Lajos-u. 58. 167

GÉPKOCSIVEZETŐ állást keres. Ajánlatokat „10 év" jeligére kérem. 168

ELADÓ három fotel. Belgrádi-u. 24., földszint, bal ajtó. 161

ELADÓ konyhakredenc, nagy állótükör, négykerekű kézikocsi, petróleum gázfőző. Kossuth-u. 23., házfelügyelő. 169

GYERMEKKOCSI, fehér, mély, steppelt (Gombor-féle), jó állapotban, matraccal eladó. Zetkin Klára-u. 6. 197

FÉRFI kerékpár és karóra eladó. Fürst S. u. 5 (Pécsváradi o.-út) Hegyesi.

FÉRFI esküvői ruha egyszer használt eladó, vasárnap 4-ig Báthory u 26/1

SZÖRMEBÉLÉSES, hosszú bőrkabát állapotban eladó. Liszt Ferenc-u. 14

KEMÉNYTOLDÓ szélkakassal felszerelve darab eladó. Alsóbalokány-u 59., emelet.

ZONGORA, bécsi, mechanikájú olcsón eladó Erdősi István, Zsigmond-u. 21.

MODERN konyhaberendezés eladó. Anna-utca 20. II. 7.

UJ 40-es sifbakancs eladó. Molotov-u. 45 emelet, bal ajtó.

KERESÜNK központi viz és fütés szerelési anyagok ismeretében jártas anyagkezelőt. Fizetés kollektiv szerződés szerint. Jelentkezni 2 drb önéletrajzzal. Komlói Szerelőipari Vállalat.

HÁZ, öröklakás gondnoki, ellátási irodát áthelyeztem Molotov- (Mária)-utca alá. Tel.: 19-97. Decleva.

2 CSALÁD MÉH, 3 üres kaptár pergetővel eladó. Cim 190. számon.

PANOFIX női bunda olcsón eladó. Zidina környék 11. Vádari Mária.

DOLGOZÓ, fiatal házaspár külőbejárati bútorozott szobát keres a Szigeti részen vagy a belvárosban. Cimeket 192. számra kérem.

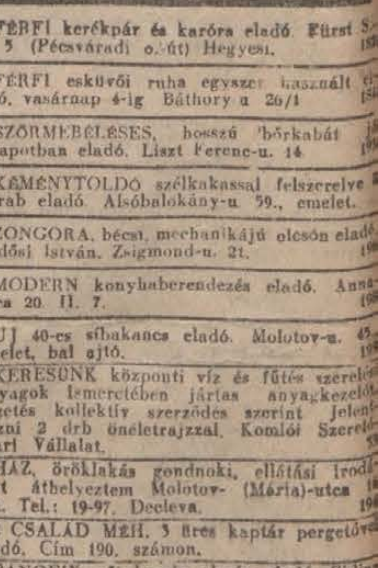
ELADÓ kettő új perzsa összecsőtő, ovál asztal 6 kárpitozott székkel, fiókos szekrény (lingel bútor) lógós, barna szekrény, nagy lisztesláda. Megtekinthető vasárnap délután fél. Geisler Éta-u. 5., udvari emelet.

GYORS- és gépirónőket azonnali belépésre keres (lakást biztosit) a Beremendi Cement és Mészmüvek.

CSEPEL autószerelésben jártas szerelőket, villanyszerelőket azonnali belépésre alkalmaz a Komlói Epitési Vállalat.

TUKÁCS szűcsmester Kossuth-utca 11. alól Teréz-u. 5. szám alá költözött.

CSALÁDI házzal rendelkező, idősebb személyt eltartanánk. Ajánlatot „Családtag" jeligére a kiadóba.

TEDD TAKARÉKBETÉTBE...
Előnyös
kényelmes
biztonságos

Nyúltenyésztők figyelem!
Minden fajtájú és minden mennyiségű 2 kg-on felüli élő házinyulat szerződésre 12 Ft, szerződés nélküli 10 Ft-os áron megveszünk. A belga óriásért 2 Ft-tal kevesebbet fizetünk. Kiváló minőségű tenyésznyulak rendelhetők. Nyulbőreit 70%-kal magasabb áron értékesithetl, ha szerződést köt a
Prémesállattenyésztő Vállalattal
Budapest, V. ker., Sütő-u. 1.
Telefon: 383-180, 181-466.

DUNANTULI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKA GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon 15-42 és 19-45
Előfizetési dij: havi 11.— forint
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — KEDD, 1953 JANUÁR 20

A MAI SZÁMBAN:

Emlékezés Vlagyimir Iljicsre. (2. o.) — A Központi Statisztikai Hivatal jelentése a népgazdasági terv teljesítésének 1952. évi eredményeiről. (2. o.) — Külpolitikai jegyzetek. (2. o.) — A bírálat elnyomása, a liberalizmus akadályozza Ferenc-aknán a terv teljesítését. (3. o.) — Ahol biztosítják és ahol elhanyagolják az állatok átteleltetését. (3. o.) — Vidám szombat—vasárnap két pécsi kultúrházban. (4. o.) — A nani háromszori fejés jelentősége. (4. o.)

A Központi Statisztikai Hivatal jelentése a népgazdasági terv teljesítésének 1952. évi eredményeiről

A népgazdaság fejlődését, valamint a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emelkedését 1952-ben a következő adatok jellemzik:

Ipar

A gyáripar 1952. évi teljes termelési tervét 100.7 százalékra, ezen belül a nehézipar 99.8 százalékra, a könnyűipar 101.4 százalékra, az élelmiszeripar 103.1 százalékra teljesítette.

A gyáripar 1952-ben 23.6 százalékkal termelt többet, mint 1951-ben. A nehézipar termelése 33.3 százalékkal, a könnyűiparé 10.5 százalékkal, az élelmiszeriparé 16.1 százalékkal haladta meg az előző évit. A nehéziparon belül az emelkedés a bányászatnál 25 százalék, a kohászatnál 20.1 százalék, a gépgyártásnál 35.9 százalék, az építőanyagiparnál 19.6 százalék, a könnyűiparon belül a textiliparnál 8.6 százalék, a ruházati iparnál 17.9 százalék volt.

Az egyes minisztériumokhoz tartozó iparvállalatok az 1952. évi ipari termelési tervüket a következőképpen teljesítették:

	1952. évi terv teljesítés százaléka
bánya- és energiaügyi minisztérium	101.2
kohó- és gépipari minisztérium	100.6
középgépipari minisztérium	91.9
könnyűipari minisztérium	101.4
élelmiszeripari minisztérium	103.—
építőanyagipari minisztérium	101.8
közlekedésügyi minisztérium iparvállalatai	99.4
helyi ipar minisztériuma	105.4

A helyi iparhoz tartozó állami vállalatok termelési tervüket 104.3 százalékra teljesítették, 93.8 százalékkal termeltek többet, mint az előző évben.

Az ipari termelőszövetkezetek évi termelési tervüket 109.1 százalékra teljesítették — termelésük az 1951. évinek 211.2 százaléka.

A fontosabb iparcikkek termelése 1952. évben 1951. évhez képest a következőképpen alakult:

	1952. évi termelés az 1951. évi termelés százalékában
szén	122.8
villamosenergia	119.3
acél	113.1
vasöntvény	126.7
hengerelt rúdacél	125.6
hengerelt idomacél	113.—
esztergagépek	108.4
mozdony	91.—
vasúti teherkocsi	112.6
tehergépkocsi	166.3
Diesel-motor	129.4
gépolaj és motorolaj	130.7
tehergépkocsi abroncsköpeny	134.8
tégla	126.9
mész	113.3
cement	111.5
tűzállóanyag	120.1
motorkerékpár	106.1
kerékpár	117.8
rádióvevőkészülék	128.8
varrógép	110.8
pamutszövet	104.8
selyemszövet	164.8
len- és kenderszövet	107.4
bőrcipő	115.2
liszt	106.3
nyersbőrök, zsír és zsírszalonna	128.2
édesipari készítmények	119.1
szappan	106.1
cigaretta	121.8

Terven felül 1952-ben jelentős mennyiségű durvalemezt, szalagacélt gőzturbinát, gyorsgépet, fúrógépet, növényvédőszert, téglát, égetett meszet, öntött üveget, kartonkészárut, flanellt, selyemszövetet, szalonnafélét, kolbászárut és szárazlészlát gyártottak.

A tervvel szemben lemaradás mutatkozik az acél, egyes hengerelt acélgyártmányok, a gőzmozdony, a traktor, a csúcseszterga, a teher- és személygépkocsiköpeny, s néhány más termék termelésében.

Közel három és fél millió tonnával több szenet termeltek, mint a múlt évben, ezzel az éves tervet 1.3 százalékkal túlteljesítették. A népgazdaság egyre növekvő szükségletei — e nagy eredmények ellenére — egyes időszakokban csak nehezen voltak fedezhetők — részben, mert a termelés még egyenlőtlen volt és mert a szén minősége sem volt megfelelő.

A gyáripar 1952. évben az új technika bevezetése terén jelentős eredményeket ért el. Több új gyártmány üzemszerű termelését kezdték meg. A gépgyártás számára újtípusú revolveresztergapadokat, a mezőgazdaság számára újtípusú nagyteljesítményű láncta'pas traktorokat és négyzetes kukoricavető gépeket, a személyforgalom megjavítására trolibuszokat és újtípusú autóbuszokat gyártottak. Ezenkívül több új gyártmány — pl. exkavátor és az egyetemes marógépek — prototípusa készült el.

Szélesebb körben alkalmazták az iparban az új technológiai eljárásokat: a gépgyártásban az indukciós edzést, a bőriparban az üveglapon történő szárítást és egyéb új eljárásokat. A műszakkundos robbantással jövesztett szén aránya az 1952. év egészére nézve magasabb volt mint az előző évben, azonban ez az arány a második félév folyamán csökkent.

A munkaigényes és nehéz munkafolyamatok gépesítése 1952. év folyamán — főképpen a szénbányászatban — folytatódott. A szénbányászatban emelkedett a fejtőgépek, a rakodógépek, a szénkombájnok és a kaparószalagok száma — de a fejlődés mértéke még nem kielégítő és a gépeket nem használják ki eléggé.

A gyáripar összehasonlítható termelésének önköltsége 1952-ben — előzetes számítások szerint — az előző évhez képest 4.2 százalékkal csökkent, de a csökkenés nem érte el a tervben előírt mértéket.

Mezőgazdaság

1952-ben a mezőgazdaság szocialista szektora erőteljesen fejlődött. Míg 1951. végén az ország szántóterületének 25 százaléka tartozott e szektorhoz 1952. végére a szocialista szektor részesedése meghaladta a 37 százalékot. 1952-ben több, mint kilencvenezer család lépett a szövetkezeti gazdálkodás útjára és ezzel a termelőszövetkezeti családok száma az év végén meghaladta a 280 ezret. A termelőszövetkezetekbe belépett középparasztok száma az év folyamán több mint másfélszeresére emelkedett. A termelőszövetkezetek tagjai átlag 50 százalékkal több munkaegységet szereztek, mint 1951-ben.

A szocialista szektorban a jelentős eredmények mellett — amelyek kézzelfoghatóan bizonyítják a nagyüzemi gazdaság fölényét a kisüzemi gazdasággal szemben — még számos hiányosság van. Sok termelőszövetkezet, sőt állami gazdaság, egyes fontos növénynél az országos átlagnál alacsonyabb holdankénti termésátlagot ért el, az állatok elhullási aránya számos állami gazdaságban még mindig magas volt, az állami termékek hozama sokhelyütt alacsony. A gazdálkodásban nem mindenütt érvényesült kellő takarékosság: a termékek önköltsége magas. Egyes gazdaságokban gondatlanul kezelték a takarmányokat, sokhelyütt nagy volt a betakarítási veszteség.

Az 1952. évi őszi mezőgazdasági munkák végzésében a szocialista szektor megelőzte az egyéni gazdálkodókat. Egészében azonban a tervhez képest az őszi mélyszántás és vetés terén elmaradás van, melynek megszüntetése az 1953. évi megnövekedett tavaszi munkák gondosabb szervezett megvalósítását teszi szükségessé.

A földművelés belterjessége 1952-ben nagyobb volt mint a korábbi években. Tovább nőtt az ipari növények, különösen a rostnövények és az új kulturák vetésterülete, ugyanakkor azonban csökkent a legfontosabb olajos növény, a napraforgó vetésterülete. Az öntözéssel művelt terület harminckét százalékkal volt nagyobb az előző évinél, de az 1952 évi aszály következményei azt mutatják, hogy az öntözőberendezések építését még nagyobb mértékben kell növelni.

Az 1952. év terméseredményeit kedvezőtlenül befolyásolta a tavaszi fagykár, a rendkívüli nyári aszály és az erősen csapadékos ősz. A rossz időjárás káros hatását a mezőgazdasági dolgozók munkájával részben sikerült kiküszöbölni, de a fontos termények'ől a betakarított termés kevesebb volt mint az előző esztendőkben.

1952-ben a mezőgazdaság gépesítése tovább fokozódott: a kombájnok száma az 1951. évinek háromszorosára nőtt, a géppel aratott terület kétszeresre emelkedett. A gépállomások 1952-ben a termelőszövetkezetek részére másfélszer annyi talajmunkát végeztek, mint az előző évben. Bár a gépek kihasználása 1952-ben jobb volt, mint 1951-ben, a gépesítés adta lehetőségeket nem aknázzák ki kielégítő mértékben. Sok gépállomásnál nem kielégítő a munka minősége, ami a termelőszövetkezetek terméseredményeit kedvezőtlenül befolyásolta.

Az állatállomány jelentősen emelkedett: a sertésállomány 19 százalékkal, a szarvasmarhaállomány 9.5 százalékkal. Ezt elsősorban az állami szervek széleskörű állattenyésztési és hízlalási akciói és új takarmányozási eljárások bevezetése tette lehetővé. Különösen jelentős az állatállomány növekedése a szocialista szektorban: az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek állatállománya az ország egész állatállományának mintegy 25 százalékát érte el, az előző évi 13 százalékkal szemben. Hozzájárult e növekedéshez az 1951. évi jó takarmánytermés. Viszont az 1952-es kedvezőtlen takarmánytermés az állatállomány növekedését hátrányosan érinti.

Az állami erdőgazdaságok fakitermelési tervüket 100.3 százalékra teljesítették, közel ötezer holddal több erdőt telepítettek, mint az elmúlt évben.

Közlekedés

A vasutak 1952 évi teherszállítási tervüket 102.2 százalékra teljesítették, 1951-hez képest a teherszállítás 26 százalékkal, a személyszállítás 1.8 százalékkal emelkedett. A fontosabb árucikkek közül szénből 30 százalékkal, vasércből 44.7 százalékkal, hengerelt acélból 67.3 százalékkal, ólomércekből 31 százalékkal szállítottak többet mint 1951-ben. Az egy teherkocsira eső átlagos terhelés 1951-hez képest 5.2 százalékkal emelkedett, a száz elegytonnakilométerre eső szénfogyasztás 7.5 százalékkal csökkent. A teherkocsik fordulói ideje a csúcsforgalom időszakában a kitűzött normát nem érte el.

A vízi közlekedés teherszállítási tervét 109.3 százalékra teljesítette.

A tehergépkocsik teherszállítása — részben a kocsiállomány 29.4 százalékos emelkedése következtében — egy év alatt 42.9 százalékkal emelkedett.

A villamosvasutak személyforgalma 1952-ben 5.7 százalékkal, a városi autóbuszoké 25.7 százalékkal, a távolsági autóbuszok 29.6 százalékkal haladta meg az előzi évit.

A posta forgalma 1951-hez képest 8.3 százalékkal nőtt.

Áruforgalom

Az árak és bérek rendezéséről, valamint a jegyrendszer megszüntetéséről szóló 1951 december 1-i párt- és kormányhatározat eredményeként 1952. év folyamán jelentősen megjavult a lakosság élelmiszer- és iparcikk ellátása. Az év folyamán a kiskereskedelem húsból 17.9 százalékkal, kenyérből 24.6 százalékkal, cukorból 2.3 százalékkal, édesipari cikkekből 27.3 százalékkal, férficipőből 3.6 százalékkal, női cipőből 13.1 százalékkal, gyermekcipőből 28 százalékkal, bútorból 37.8 százalékkal, motorkerékpárból 59.6 százalékkal, rádióból 35.4 százalékkal többet adott el, mint 1951-ben.

Az év folyamán az állami kiskereskedelmi bolthálózat 3819 üzlettel, a szövetkezeti hálózat 990 üzlettel bővült. 1952 decemberében a szocialista kiskereskedelem részesedése a teljes kiskereskedelmi forgalomból 99 százalékra emelkedett.

A kiskereskedelmi hálózat munkájában a lakosság áruellátása terén még voltak hiányosságok: az áruk területi elosztása nem mindig volt megfelelő, több helyen rosszul szervezték meg a vásárlók kiszolgálását, nem vették kellőképpen figyelembe a dolgozók igényeit.

A kedvezőtlen mezőgazdasági termés ellenére a begyűjtés 1952. évi tervének dolgozó parasztságunk alapjában eleget tett. A begyűjtött mennyiség biztosítja a lakosság zavartalan ellátását a legfontosabb élelmiszerekből.

A munkások és alkalmazottak számának emelkedése és a munkatermelékenység alakulása

A munkások és alkalmazottak száma a népgazdaságban 1952. év végén 2 295.000 volt, 203 ezerrel több, mint 1951 végén. Az iparban és építőiparban foglalkoztatottak száma egy év alatt mintegy 117 ezer fővel emelkedett.

Az 1952. évi munkabéralap az egész népgazdaságban — nem számítva az 1951 december 1-i béremelést — 23.5 százalékkal volt több, mint 1951-ben.

Az egy főre eső termelés a gyáriparban 1952-ben 10.6 százalékkal volt magasabb, mint az előző évben. Az emelkedés a bányászatban 11.1 százalék ezen belül a szénbányászatban 10 százalék, a kohászatban 10.9 százalék, a gépgyártásban 19 százalék, a textiliparban 4.4 százalék, a ruházati iparban 2.1 százalék.

A munkafegyelem a gyáriparban 1952. év folyamán általában javult, bár még nem kielégítő mértékben. Az igazolatlan mulasztások aránya egy év alatt 50 százalékkal csökkent, de az igazolt mulasztások aránya emelkedett. Csökkent a vállalatoktól önkényesen kilépettek száma, a munkaerőhullámzás azonban még mindig jelentős.

Beruházások

1952-ben a beruházásokra folyósított összeg 23.2 százalékkal haladta meg az 1951 évit.

Az építőipar termelése 1952-ben — az előzetes számítások szerint — 19.5 százalékkal volt magasabb mint 1951-ben, ezenbelül az építésügyi minisztérium építőipari vállalatainak termelése mintegy 8.5 százalékkal, a közlekedésügyi minisztérium vállalatainak termelése 29 százalékkal, a helyi építőipari vállalatoké 17.5 százalékkal emelkedett. A termelés emelkedéséhez hozzájárult az építőipar fokozódó gépesítése: a földmunkák 37 százalékát, a betonkeverés 80 százalékát gépi erővel végezték.

Ötéves tervünk harmadik évében sok új üzem kezdte meg működését. Számos gyárat, üzemrészleget bővítettek, illetve korszerűsítettek. — Üzembehelyezték a tiszamenti vegyiműveket, a mályi téglagyárat, a sztálinvárosi tűzállótéglagyárat, a hajdúsági gyógyszergyárat, a szolnoki tej üzemet és több más jelentős üzemet.

Számos gyárat korszerűsítettek és bővítettek. Üzembehelyezték a komlói és oroszlányi szénosztályozó első gépegységeit, a balinkai mintabánya új aknáját, a diósgyőri kohászati üzemeknél az ország legnagyobb vas kohóját és egy nagyteljesítményű trió buga-hengersort. Átadták rendeltetésének a Rákosi Mátyás Művek durva hengerművének negyedik állványsorát, az új csőgyár pilger hengersorának második állványát, az ózdi kohászati üzemekben egy új hűtőtornyot a Ganz vagongyárban egy új vagonszereldét, az esztergomi szerszámgépgyár új szerelőcsarnokát, a Vörös Csillag traktorgyár új Dumper-szerelődéjét. Az EMAG új kombájn-szerelőcsarnokát, a kábel- és műanyaggyár új műanyag- és szigetelő üzemét, Ezenkívül: a November 7 Erőmű további gépegységekkel, a kiskunfélegyházai bányászati berendezések gyára új szerelő- és műhelycsarnokkal, az építőanyagipari üzemek számos új kemencével és műszárítóval, a Kaposvári Fonóda 40 ezer, a Kőbányai Fonógyár 16 ezer, a Lőrinci Fonóipar 15 ezer új fonóorsóval bővült.

A mezőgazdaság 1700 traktort, 500 kombájnt, s mintegy 25 ezer egyéb erő- és munkagépet kapott.

Villamosítottunk 96 falut, 58 állami gazdaságot, 62 termelőszövetkezetet és 22 gépállomást. Az év folyamán megtörtént valamennyi önálló taná'ccsal rendelkező község bekapcsolása a távbeszélőhálózatba.

Elkészült számos új híd, felüljáró, út- és vasútvonal. Megindult a forgalom a budapesti Petőfi-hídon, a Lakitelep—kunszentmártoni új vasútvonalon, bővítették a Budapest—ferencvárosi, a miskolci és egyéb pályaudvarokat.

1952-ben számos új iskola, kutatóintézet, kultúrház, rendelőintézet és bölcsőde épült, a dolgozóknak átadott új lakások összterülete meghaladja a hatszázezer négyzetmétert, nem számítva a magánépítkezéseket. Átadták rendeltetésének a várpalotai rendelőintézetet, a László-kórház új elkülönítő pavilonját, a debreceni tbc-sebészetet és több más egészségügyi intézményt. Elkészült a veszprémi nehézvegyipari kutatóintézet, az ásványolaj- és földgázkísérleti intézet, az építéstudományi intézet. A miskolci Rákosi Mátyás műegyetem új épületekkel bővült.

A jelentős eredmények mellett az 1952. évi beruházási tervet nem minden területen és nem minden vonatkozásában teljesítették, a munkaerőt az anyagi- és pénzeszközöket nem összpontosították kellőképpen a fontos beruházások megvalósítására, az építkezéseknél — különösen a magasépítőiparban — nem hajtották végre a pártnak és kormánynak az építési költségek csökkentésére vonatkozó határozatát, az építkezések költségei a mult évhez képest emelkedtek, különösen magasak a rezsiköltségek. Az év folyamán az építőipari vállalatok több, a népgazdaság szempontjából fontos építményt nem adtak át határidőre rendeltetésüknek. A tervfeladatoknak időben való kiadása terén és az építkezéseknek műszaki tervekkel és költségvetésekkel való ellátása terén továbbra is hiányosságok vannak, melyek hozzájárultak az építkezésekre és a beruházásokra vonatkozó tervek hiányos teljesítéséhez, a költségek emelkedéséhez.

Kulturális és szociális eredmények

1952-ben a kulturális élet minden területén számottevő volt a fejlődés. Az év folyamán a kinyomtatott könyvek és egyéb művek száma 18 százalékkal volt több, mint 1951-ben. 1952. év augusztusában az országban 8.500 nyilvános tömegkönyvtár működött. 4.3 millió kötettel. Az év folyamán több, mint 400 népkönyvtár létesült. A népkönyvtárak könyvállománya az előző évinek másfélszeresére emelkedett.

1952-ben a színházaknak 4.7 millió, az operaelőadásoknak 1.1 millió látogatójuk volt, 27 százalékkal, illetve 55 százalékkal több, mint 1951-ben. A falvakban az állami faluszínház 510 ezer néző előtt, több, mint 2.200 előadást tartott. A mozgóképszínházak látogatóinak száma egy év alatt csak nem tíz százalékkal emelkedett.

1952. év végén a rádióelőfizetők száma 887.000 volt, 26 százalékkal több, mint 1951 végén. Öt új műsorszóró rádióállomás kezdte meg működését.

A dolgozók egészségügyi helyzete tovább javult. A halálozások száma

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról.)

és arányszáma esett, a csecsemőhalandóság arányszáma egy év alatt csaknem 17 százalékkal csökkent. Az ország lakosainak száma már 1952 július hónapban meghaladta a 9.5 millió főt.

1952-ben az egészségügyi hálózat 1100 új korházi ággyal, több új rendelőintézettel, egészségügyi intézettel, új kórházi osztályokkal, és több mint 40 városi körzeti orvosi rendelővel bővült.

A rendelőintézeti szakorvosi munkaórák száma az előző évhez képest 24 százalékkal, az üzemorvosi munkaórák száma 30 százalékkal nőtt.

1952-ben közel nyolcszáz orvos végzett. Hazánkban ma 10.000 lakosra 12 orvos jut.

A dolgozó anyák munkájának megkönnyítésére a bölcsődei hálózat 1952-ben közel ötezer férőhellyel bővült. Az állandó bölcsődéken kívül a nyári hónapokban háromezerötszáz férőhellyel idénybölcsődék működtek. E jelentős fejlődés ellenére a területi bölcsődék férőhelyeinek száma nem érte el a tervezettet.

1952-ben az előző évhez viszonyítva a gyógyszertermelés ötven százalékkal növekedett. A hazai gyógyszergyárak megkezdték több új gyógyszer előállítását.

A szakszervezeti társadalombiztosítás az év végén az összlakosságnak közel 60 százalékára terjedt ki.

Az év folyamán több mint 180.000 dolgozó részesült kedvezményes és 80.000 fiatal ingyenes üdültetésben.

Nemzeti jövedelem:

Az 1952. évi nemzeti jövedelem a népgazdaság, elsősorban az ipari termelés fejlődésének eredményeképpen 4.7 százalékkal meghaladta az 1951 évit, bár a mezőgazdaság gyenge termése eredménye következtében a tervezettnél kisebb volt. Az egyes népgazdasági ágak közül az ipar hozzájárulása a nemzeti jövedelemhez 19.4 százalékkal, az építőiparé 16.6 százalékkal, a közlekedésé 22.7 százalékkal emelkedett, a mezőgazdaság hozzájárulása alacsonyabb volt az 1951. évinél. A nemzeti jövedelem kétharmad részét az ipar és az építőipar adta.

A szocialista szektor növekvő súlyát mutatja, hogy 1952-ben az állami vállalatok és a szövetkezetek részaránya a nemzeti jövedelem termelésében 86.6 százalék volt, az előző évi 76.5 százalékkal szemben, ugyanakkor a tőkés szektor részesedése az 1951. évi 5 százalékról 1952-ben 1.7 százalékra csökkent.

1952-ben a nemzeti jövedelem mintegy háromnegyed része a lakosság személyes szükségleteinek kielégítésére, szociális és kulturális juttatások fedezésére, valamint egyéb társadalmi szükségletek kielégítésére, egynegyed része a termelés bővítésére szolgált.

KÜLPOLITIKAI ÖSSZEFOGLALÓ

Összeesküvő kémszervezetet lepleztek le a bolgár állambiztonsági szervek

Szófia (TASZSZ): A Bolgár Távirati Iroda közli, hogy a bolgár állambiztonsági szervek összeesküvő kémszervezetet lepleztek le. A kémszervezet a Törökországban lévő amerikai kémközpont utasítására működött Bulgária területén és eléje azt a célt tűzték, hogy az imperialista tábor részéről jövő katonai intervenció segítségével államcsínyt hajtson végre Bulgáriában.

Togliatti elvtárs nagy beszédet mondott az olasz képviselőházban

Róma (TASZSZ): Az olasz képviselőház szombati ülésén folytatták a vitát afölött, hogy a választójogi rendszer „reformjáról" szóló törvénytervezettel kapcsolatban a kormány felvetette a bizalmi kérdést.

A vitában felszólalt Palmiro Togliatti elvtárs is, aki kifejtette: a kormánynak nincs joga ahhoz, hogy a törvénytervezet egészével kapcsolatban vesse fel a bizalmi kérdést és megfossza a képviselőházat annak a lehetőségétől, hogy teljes egészében megtárgyalja a törvénytervezetet, s módosító indítványokat terjesszen elő.

Az, amit a kormány és propagandája „kommunista veszély"-nek nevez a valóságban széleskörű népmozgalom, amely arra buzdítja a dolgozó osztályokat, hogy részt követeljenek a nemzet politikai életének irányításából — mondotta a továbbiakban Togliatti, majd így folytatta:

„A kormány választási reformtervezete' és azok az erőszakos módszerek, amelyekkel a kormány ki akarja erőszakolni a törvénytervezet feltétel nélküli elfogadását arról tanuskodnak, hogy a törvényességnek, az alkotmánynak és a polgári demokrácia törvényeinek tiszteletbentartása nem érdekli az uralkodó kapitalista köröket, amikor arról van szó, hogy meg kell akadályozni a dolgozó osztályok előrehaladását.

— A helyzet komoly — állapította meg a továbbiakban Togliatti elvtárs. — Kijelentjük, hogy azonnal hajlandók vagyunk visszavonni a törvénytervezettel kapcsolatban benyújtott minden javaslatunkat egy feltétel mellett: bocsássák népszavazás alá magát a törvényjavaslatot.

— A törvényjavaslat előírja, hogy ha a tömbökbe tömörült pártok egyik csoportja csak egy szavazattal is többet kap, mint a szavazatok ötven százaléka, akkor az új képviselőházi helyeket a többségi elv alapján osztják el. Ha viszont a tömbökbe tömörült pártok egyik csoportja sem szerzi meg a szavazatok ötven százalékát, akkor a képviselőházi helyeket az 1948. évi választási törvény alapján, arányossági rendszer szerint osztják el. Ha a népszavazáson, amelyet a választásokkal együtt kell megtartani, a választók többsége, a „reform" mellett nyilatkozik akkor a reformot meg kell valósítani. Ha ellenben a választók többsége ellenzi a reformot, akkor a képviselőházi helyekre a régi választási törvény szerint kell elosztani, bármilyen legyen is a választások kimenetele.

Beszéde befejező részében Togliatti elvtárs rámutatott: a kormány törvényjavaslata ellen országszerte megnyilatkozó népi tiltakozások arról tanuskodnak, hogy Olaszországban komolyan kezdenek gondolkodni a szabadságról és a demokráciáról, — végül a kormány tagjai felé fordulva kijelentette:

„Önök folytathatják visszaéléseiket, követhetnek el hibákat, fokozhatják a nép szenvedéseit, de sohasem akadályozhatják meg az olasz dolgozók, a munkásság előrehaladását azon az úton, amely a szabadságnak, a demokráciának kivívása, a hatalom elnyerése felé vezet!"

A békeharc hírei:

Peking (Uj Kina): Vietnamból érkezett jelentések szerint az ország lakosságának majdnem fele, több mint tízmillió ember — írta alá eddig az öthatalmi békeegyezmény megkötését követelő felhívást.

Róma (TASZSZ): Lapjelentés szerint január 17-én Rómában értekezletet tartottak az olasz békemozgalom vezetői és azok a személyiségek, akik nem tartoznak a mozgalomhoz, de résztvettek a népek bécsi békekongresszusán. Széleskörű vita után elhatározták, hogy új intézkedések végrehajtásával fokozzák a békeharcot.

Ottawa (TASZSZ): Január 17-én megnyílt Ottawában a kanadai békebizottság béketanácsának országos értekezlete. Az értekezlet a népek békekongresszusának határozatait tárgyalja meg.

KÜLPOLITIKAI JEGYZETEK

Kitaposott úton

Január 6-án Nyugat-Németországban létrehoztak egy intézményt, a „Légiközlekedést Felszerelő Egyesületet". E szerény elnevezés alatt azonban a Lufthansa rejlik, ugyanaz a repülőgépipari társaság, amelynek alapján és zászlaja alatt az első világháború után létrejött a hitleri légierő.

A régi Lufthansa 1926-ban alakult a két legnagyobb légiszállítási vállalat az Aero-Lloyd és a Junkers egyesüléséből, amelyek már előbb felemesztették az összes kisebb német repülőtársaságokat. A Lufthansa tulajdonképpen állami monopolszervezet volt, bár finanszírozásában a magántőke is résztvett. Rövid idő alatt behálózta légivonalaival nemcsak Németországot, hanem a kapitalista Európa, a Közel Kelet jelentős részét is, csápjait Afrika és Dél-Amerika felé nyujtotta Ugynevezett szállító és utasszállító gépeinek olyan volt a szerkezete, hogy azokat néhány óra alatt át lehetett alakítani bombavetőkké. Típusuk elnevezése — Junkers, Focke-Wulf, Dornier — minden további magyarázatot feleslegessé tesz.

A Lufthansa nemcsak megtartotta az első világháború hadirepülőit, hanem átfogó arányokban szervezte meg új pilótaállomány kiképzését is. Kiépítette a hatalmas repülőterek sűrű hálózatát. Számos repülőtervező cég a Lufthansa rendelései teljesítésének látszata alatt kutató és tervező munkát végzett új harcigép-típusok megalkotása terén és meg is szervezte ezek gyártását. A Lufthansa pilótái a külföldi vonalakon jóelőre elvégezték a szomszédos országok légi felderítését.

Amikor Hitler bejelentette a Wehrmacht megalakulását, a Lufthansából minden különösebb fáradság nélkül és azonnal létrejött a Luftwaffe, a Göring-féle légierő...

Nyugat-Németország jelenlegi vezetői a régi receptet követik. Immár második éve folyik a lázas készülődés a légierő hivatalos feltámasztására a hirhedt európai hadsereg keretében. Ugyanakkor készülnek a hadirepülőgépgyártás helyreállítására és a régi Lufthansa felelevenítésére, hogy az a hadirepülés bázisa lehessen arra az esetre, ha megbukik az európai hadsereg terve.

1952 szeptemberében a német sajtó bejelentette a „Német Repülőgépgyárosok Szövetségének" megszervezését. Majdnem ugyanakkor ismeretessé vált, hogy megAdenauer kormánya határozatot hozott, amely szerint a legközelebbi jövőben megalakítják Nyugat-Németországban a „Légiközlekedést Felszerelő Egyesületet". Már akkor ismeretessé vált, hogy megkaparintják a volt hitleri Lufthansa vagyonának egy részét.

E határozat megvalósítására alapították január 6-án az új társaságot — egyelőre szerényebb elnevezéssel. Azonban, hogy semmi kétség ne legyen az új társaság elődje felől, megalapításának napját tüntetően a régi Lufthansa megalapításának 27. évfordulójára időzítették. Az új társaság elnöke Weigelt, a Lufthansa volt elnöke, szakirányítója — Bongers, a Lufthansa volt kereskedelmi igazgatója.

E társaság teljesen kormányszervezet, amelynek egész tőkéjét a bonni kormány, Észak-Rajna-Westfália tartomány kormánya és az állami vasutak adták. Seebohm közlekedési miniszter olyan légivonalhálózat küszöbönálló megteremtését jelentette be, amely nemcsak Nyugat-Németországra terjed ki, hanem a kapitalista világ jelentős részére is, — New Yorktól és Rio de Janeirotól Tokióig és Cape Townig.

A nagyravágyó bonni tervek semmi kétséget nem hagynak afelől, hogy a bonni revanspolitikusok meg akarják ismételni azt a kísérletet, amelyet elődeik az első világháború után hajtottak végre.

Szélesedik és erősödik a jugoszláv nép felszabadító harca

Moszkva. L. Karinja, a „Za Szocijalisticsku Jugoszláviju"-ban, a Jugoszláv Hazafiak Szövetsége Moszkvában megjelenő lapjában Jugoszlávia népeinek Tito-ellenes felszabadító harcáról a többi között a következőket írja:

Jugoszlávia népeinek Tito-ellenes felszabadító harca egyre inkább az egész népet átfogó szervezett mozgalom jellegét ölti. A népi felszabadító harc további kiszélesítése szempontjából rendkívül nagyjelentőségű „A Jugoszlávia népeinek a Tito-Rankovics klikk fasiszta uralma alól és az imperialista rabságból való felszabadításáért küzdő Jugoszláv Hazafiak Szövetségének" megteremtése."

Titoék a legkegyetlenebbül kizsákmányolják a jugoszláv munkásságot és parasztságot. A legtöbb üzemben napi 14—16 órai munkára kényszerítik a dolgozókat.

Mint azt maguk Titoék cinikusan beismerték, 1952. januárjától szeptemberéig 1861 üzemben a munkások béréből összesen körülbelül nyolc milliárd dinárt vontak le. De még ez sem minden. Titoék újabban 1600 üzem munkásait a már kifizetett bérükből 5.5 milliárd dinár visszafizetésére akarják kényszeríteni. A parasztságot pedig a rendkívül nagy adókkal, a kényszermunkára hurcolással, földjeik elrablásával sanyargatják. A jugoszláv értelmiség többsége ugyancsak nyomorúságos körülmények között tengődik.

Jugoszlávia népei azonban nem törődnek bele nyomorúságos helyzetükbe. Írja továbbiakban a lap. A népi felszabadító harc élén a jugoszláv munkásosztály halad, amely a kegyetlen megtorló intézkedések ellenére mindjobban kiszélesíti a fasiszta Tito rendszer elleni harcot.

Nemrégen például hét napig szünetelt a munka az ajvalijai ólom- és ónbányában, mert a bányászok béremelést és a munkaidő megrövidítését követelték. Bosznia-Hercegovina bányászai az elmúlt évben 329.063 tonnával kevesebb szenet termeltek az előirányzottnál.

IVAN OLBRACHT:

EMLÉKEZÉS VLAGYIMIR ILJICSRE

Ez év január 5-én kísérte a csehszlovák nép utolsó útjára Ivan Olbrachtot, a nagy csehszlovák írót és forradalmárt.

Ivan Olbracht már fiatal korától kezdve a forradalmi proletariátus soraiban harcolt, 1921-ben nagy érdemeket szerzett a Csehszlovák Kommunista Párt megalakításában, majd a párt központi lapjának, a „Rudé Právo"-nak szerkesztője lett. A hitleri megszállás évei alatt partizánként harcolt, felszabadulás után pedig a Csehszlovák Kommunista Párt Központi Bizottságának tagjául választották.

Az elhúnyt író a csehszlovák forradalomi irodalom nagy büszkesége. „Anna" című regényében mesterien ábrázolta az új világ harcát a régi ellen, „Suhaj, a betyár" című regénye pedig kemény támadás az első burzsoá csehszlovák köztársaság politikája, kizsákmányolása és rendőrterrorja ellen s egyben halhatatlan emlékműve az ember szabadságvágyának. Ő volt az első csehszlovák író, aki igaz képet festett a Szovjetunióról. „Képek a mai Oroszországról" című művében. Ebből a művéből közöljük az alábbi részletet:

Lenin elvtársat elsőízben 1920 március 16-án láttam a Moszkvai Nagy Színházban, amikor a szovjet nép Jakov Mihajlovics Szverdlovra emlékezett, halála évfordulóján.

Különös élmény volt. A színház — egyike a legnagyobbaknak Európában — csupa arany és vörös színekben pompázott. Arany az erkély és a páholyok csíkja, vörös a selyemfüggönyökkel borított háttér. A nagy cári páholy, mely három emeletnyi magasságig ott terpeszkedik a színpaddal szemben, szintén arany és vörös. És minden tömve munkásokkal. Bőrkabátban és bundában jöttek magas, fehér kucsmákkal katonasapkákban, báránysüvegben és kendőben; úgy jöttek ide a magukéba, mint haza egyszerűen és szívélyesen. Megtöltötték a földszintet az utolsó helyig, megtöltötték az egész arany—vörös emeletet a cári páhollyal együtt és elfoglalták a nézőtér hátterét is. A gótikus oszlopok közé széles vörösvászon transzparenst feszítettek: „Világ proletárjai, egyesüljetek!" És a jelmondat alá helyezték Szverdlov fényőággal megvilágított arcképét.

A nézőtér előterében, a vörössel letakart asztal mögött elfoglalták helyüket a kommunista párt vezetői. Azok, akik az új kor történetének alapjait rakták le...

Lenin röviddel a kezdés előtt az oldalbejáraton érkezett. Taps fogadta, nem mértéktelenül tomboló — inkább baráti. Leült a székek egyikére — amely még üresen maradt az asztal mellett — a negyedikre a szélről, — egyáltalán nem jelentős helyre. Miért is ne? Elvtársai között van akikkel már huszonöt éve dolgozik együtt, akikről tudja, kik és akik tudják, hogy ki Ő.

Nézem az embert, aki a legjelentősebb az emberi történelemben. Lenin valamennyi portréja rossz. Keskenyvágású szemeibe valami démonit, gúnyorosat rajzolnak ami nincs az arcában — és nem árulják el, hogy sötétszőke. Szeme sarkában nevető ráncok.

Lenin elvtárs.

Nem több és nem kevesebb.

Az ember, akit a forradalom kivezetett a manzárdszobák és múzeumi könyvtárak számüzetéséből a történelem világába. Az ember, akit a maga köréből emelt vállaira a megkorbácsolt tömeg, hogy erős, tiszta hangon kikiáltassa vele szabadságvágyát, hogy világos gondolattá kovácsoltassa vele az összevert fejek zűrzavarát, hogy vezettesse magát általa s véle meghódítsa a világot.

Vlagyimir Iljics a színpad elejére lép. Ruhája semmiben sem különbözik a munkásokétól, barna, begombolt kabátban, kissé viseltes nadrágban áll közöttük. Beszélni kezd.

Hangja erős és telt, de kissé fátyolos, mint azoké, akik gyakran beszélnek nagy tömegekhez: de az is lehet, hogy ez a golyó következménye, melyet a Mivhelson-gyárban tavalyelőtt lőtt a mellébe a szociálforradalmár Rosa Kaplanova. A halott Szverdlovról beszél. Mondatai nyugodtak, súlyosak; egyik olyan, mint a másik, mert minden, amit mond, egyformán fontos, semmit sem kell külön hangsúlyozni és egyetlen szó sem felesleges. Mozdulatai is ilyenek: öntudatosak, a kétkedés árnyékát sem engedik hozzáférni; sötétbeszőrített kezek lassan fel és lassan lefelé néhány nyugodt mozdulat a mutatóujjal, egy erős vonal a levegőben: — a tudat és meggyőződés, amely sziklaszilárd. A fogságban formálódott, a számüzetésben élesedett, az ellenforradalmak véres tüzében edződött a legkeményebb acéllá.

*

Most a Moszkvai Nagy Színház színpadán beszél Vlagyimir Iljics.

A munka megszervezésének fontosságáról beszél a tömegekhez. Beszéde igaz és meggyőző: az alapvető igazságok beszéde. Semmi sem áll távolabb tőle, mint a hatáskeresés. Nem ismer frázisokat. A tömeg hallgatja. Feszülten figyelő arcok és mozdulatlan törzsek hatalmas bronzreliefje ez és a földszint, az erkély és az oldalpáholyok minden tekintete egyetlen pontra szegeződik. Iljics ajkára. S valamennyi arcon ugyanaz a mosoly ül, a nagy szeretet gyöngéd, alig látható mosolya. Mert ő hús a husokból, s vér a vérükből, száját sohasem hagyta még el szó, mely ne az ő szavuk lett volna. Iljics — mondják neki egyszerűen. — „A jó ember felgyógyulásáért, Vlagyimir Iljicsért" — ezekkel a szavakkal áldozott a szegény vallásos anyóka gyertyát a pravoszláv templomban, Rosa Kaplanova merénylete után.

„Atyánk és szabadítónk!" — így szólította meg őt a frontról érkező egyik parasztküldöttség.

Vlagyimir Iljics tudja: mit akar a nép — s ebben rejlik hatalmas ereje. Az emberfeletti munka nagyrészét már végrehajtották. A két első lépés: a nép nagyobb részének meggyőzése és a politikai hatalom kivívása már megtörtént s a történelembe tartozik az utolsó lépés háromnegyed részén is túljutottak már. Nemsokára feltűnik a kész, erős város az aranyos napfényben. Azt pedig, amit felépítettek, senki sem tudja majd lerombolni.

Vlagyimir Iljics befejezi beszédét. Az összegyültek tekintete szeretettel kíséri el távozó alakját. És a tömegbe, amely eddig szinte kővéválian figyelt, visszatér a mindennapi élet: a tömeg megmozdul, felmorajlik.

Más szónokok érkeznek, az elhunyt Szverdlovról beszélnek. Aztán elfoglalják helyüket a zenészek s megkezdődik a hangverseny. A Kilencedik Szimfóniát játsszák, Rimszkij-Korszakovot és Csajkovszkijt.

A hangverseny az Internacionáléval zárul. A sorok egyszerre emelkednek fel, a sapkák és kucsmák, melyek eddig a fejeken maradtak, lekerülnek és a munkások, parasztok és katonák ezerfejű tömege hatalmas kórusban énekli az aranyvörös, hat erkélysoros és cári páholyos Moszkvai Nagy Színházban az Internacionálé szavait.

„Ez a harc volt a végső...

ez volt a döntő harc!"

A nyugateurópai proletáriátus még így énekel: „Ez a harc lesz a végső..." Így énekelték még ők is három évvel ezelőtt.

A III. Internacionálé második ülése Moszkvában kezdődött, aztán Leningrádban folytatódott. Erről az értekezletről gyönyörű emlékem van. Emlék Leninről, a nagy emberről, aki mégis olyan egyszerű és emberi maradt.

Amikor az emelvényen összegyültek a párt Végrehajtó Bizottságának tagjai, megérkezett Lenin elvtárs is. Körülnézett a hallgatóságon. Egyszerre, látszólag minden ok nélkül — felépített az emelvényről és felfelé igyekezett az amfiteátrum kis utacskáján. Minden szem utána fordult. Valahol hátul Lenin régi társa ült, a vak petrográdi munkás és forradalmár, Selgunov. Egyike Lenin legöregebb ma is élő barátainak. Leninnel dolgozott a sejtekben, résztvett a megmozdulásokban, röpiratokat terjesztett az üzemekben és mikor 1900-ban Lenin vezetésével megindult az Iszkra, Selgunov — aki akkor Baku környékén dolgozott a viilanytelepen, — az újság felkés terjesztője lett. De az Októberi Forradalmat — amelyben résztvett — már csak vakon érte meg.

Amikor Lenin feléje tartott, figyelmeztették a vak elvtársat, hogy közeledik. Selgunov felállt, két lépést elébe ment Leninnek és a két harcos arconcsókolta egymást.

Annyi történt. Azt hiszem, egy szót sem beszéltek egymással. De nagyon szép volt ez a maga egyszerű emberségében. Aztán Lenin visszatért az emelvényre és megkezdődött az ülés.

A bírálat elnyomása, a liberalizmus akadályozza Ferenc-aknán a terv teljesitését

A felszabadulás óta soha nem kellett szégyenkezniök a Ferenc-aknai bányászoknak a terv nemteljesítése miatt. Aknánk mindig az élenjárók között állt a versenyben. Legjobban állítuk meg helyünket a döntő tervévben is, melynek eredményeként Sztálin elvtárs 73. születésnapján elnyerte üzemünk a büszke Béke-akna címet. December 17-én befejeztük az évi tervünket és így többezer tonna szenet adhatunk terven felül is az országnak.

Jóleső érzés tölti el az embert, mikor látja, hogy teljesíti kötelességét államával szemben. Én, mint az üzem DISZ-titkára az eredmények láttán még nagyobb teljesítmények elérésére buzdítottam a bányászfiatalokat, mert tudom hogy ebben az évben az ország még több és jobb fekete szenet vár tőlünk. Ezt tette a pártszervezet és a szakszervezet is. Mégis, ha ránézünk a versenytáblára azt látjuk — nem hogy teljesítjük tervünket, hanem messze elmaradunk a terv mögött, annak ellenére, hogy már a hónap második felében járunk. A Béke-akna még egy napon sem teljesítette január hónapban terv előirányzatát és a havi átlagteljesítménye is csak 90 százalék körül mozog, utolsónak az aknák közötti versenyben.

A jóhírnevünkön esett csorbába természetesen nem nyugodhatunk bele, különösen mi vezetők nem. Éppen ezért határoztam el, hogy a pártsajtónkon keresztül is rámutatok egy-két fogyatékosságra, amely nagymértékben akadályozza terveljesítésünket.

Amikor a bírálót anyagi hátrány éri

Üzemünknél vannak olyan vezetők, akik egyáltalán nem szeretik a bírálatot. Sőt az alulról jövő kritikát „spicliskedésnek", „árulkodásnak", „fúrásnak" minősítik. Igyekeznek a bírálót „elnémítani", de előfordul olyan kirívó eset is, hogy a bíráón „bosszut" állnak. Ezt saját bőrömön is tapasztaltam.

A mult hónapban történt: A 20-as telepi frontfejtésben kaptam munkabeosztást melynek frontmestere Sajgó Mihály elvtárs. A fejtés napi tervelőirányzata 60 csille volt. Ebből 40—45 csillét szállíthattunk de előfordult az is, hogy 30 csillével kellett szégyenkezni a csapatnak. Persze nem tudtam megállni szó nélkül és már az első napokban felhívtam a frontmester figyelmét a tervteljesítést akadályozó tényezőkre, a rossz irányításra, munkaszervezésre. A fejtés 70 fokos meredek dőlésű. A fejpadozatok el voltak hanyagolva a pillérezésre és általában a biztonságra nem adott semmit a frontmester. A kitermelt készlet szana-szét az öreg fejtésbe szóródott. A faanyag beszállítása több, mint fél műszakon tartott és így a termelésre alig jutott 2—3 óra. Így tehát nem csoda ha a tervnek felét tudtuk teljesíteni. A frontmester természetesen visszautasította bírálatomat, sőt minősíthetetlen hangon odáig ment, hogy: „elmehetsz a párthoz, bárhova, akkor is úgy lesz, ahogy én akarom" — jelentette ki gúnyosan. Nem hagytam annyiban el is mentem a felsőbb szervekhez segítségért. Az üzem vezetés igazat is hagyott és 50 forinttal megbüntette Sajgó Mihályt a hanyag fejtés vezetéséért. A frontmester ezért ismét „ramtört", „árulkodónak" bélyegezett és többek között azt mondotta: „A büntetést a nevedre fogom iratni." Ekkor még nem tudtam mire céloz de szakmány kiosztáskor rájöttem. Úgy vette át a munkámat, hogy DISZ-titkár létemre, mint vájár a legkevesebbet — 24 forintot kerestem.

A dolgozók javaslatát nem vették figyelembe — ez lett a következménye

De a bírálat, az alulról jövő kezdeményezések elfojtásának nemcsak azzal a formájával találkozunk Béke-aknán, hogy anyagilag sujtják azokat, akik harcolnak a fogyatékosságok kijavításáért — hanem a bírálat elfojtásának legkülönbözőbb módszereivel is. Az alsóbb műszaki vezetésben — egyes aknásznál, főaknásznál — olyasféle „megy, ahogy megy" elmélet lett úrrá. Közömbösen viselkednek a dolgozók által felvetett észrevételek, javaslatok iránt. A hónap elején történt az alábbi eset. Rózsa István ifjú szállítási brigádvezető elvtárs szólt Földvári András körletaknásznak, hogy a szállító vágaton rossz a vasút, minden fordulónál órákhosszat kell emelni a vasútról kiesett csilléket. A fejtések pedig ilyenkor üresscsillékre várakoznak. Földvári András körletvezető helyett, hogy azonnal segítségükre lett volna, a fiataloknak azt válaszolta: „Egy-két tele nem számít a vonatban, ha kiesik." Ez magyarul azt jelentette: Nem számít, ha a fiatalok kinlódnak is, nem számít, ha a fejtések nem tudják teljesíteni a tervet az üresscsillehiány miatt. És egy teljes hétig kellett a fiataloknak várni, mire mégis belátta a körletvezető, hogy a vasutat tényleg meg kell csináltatnia.

A dolgozók észrevételeinek semmibe vevését hosszan lehetne még sorolni. Ott van például a január 15-i eset. A vasasi táróban este 10 órakor omlás történt, amelyet meg lehetett volna előzni. Az arra járó motoros, aki a tárón keresztül szállítja Szabolcsra a Petőfi-aknai szenet, napközben jelentette Kolb János főaknász elvtársnak, hogy meg vannak törve egy helyen a süvegfák, intézkedjék mert beomolhat a tároló, ami nagy termeléskiesést okozhat a vasasi bányász elvtársaknak. Kolb főaknász elvtárs az észrevételt elengedte a füle mellett, nem intézkedett. Este 10 órakor bekövetkezett az omlás. Ennek következményeként három műszakon el volt zárva a vasasi feketeszén szállítása népgazdaságunk részére.

„Büntetésből" jobb munkabeosztás

Sokáig tudnám még sorolni azokat a hibákat amelyek nagymértékben akadályozzák a többtermelésért folyó harcunkat. De inkább folytatom azzal, hogy mit tesz az üzemi pártszervezet, szakszervezet, valamint a Béke-akna üzemvezetője, Illés Károly elvtárs a hibák kijavítása érdekében. Ugy látom, hogy ők is hadakoznak az ilyen és hasonló visszásságok ellen, ami fékezőleg hat a termelésre. Azonban azt is meg kell mondanom, hogy kissé liberálisak. A felsorolt hibákról valamennyien tudnak. Sajgó Mihály frontmestert megbüntették ugyan 50 forinttal, leváltották a csapat éléről, de ugyanakkor „büntetésből" a Béke-akna egyik legjobb feltételek közt lévő munkahelyére, a közelmultban beinduló Nándor-táróba osztották be, ahelyett, hogy fegyelmi úton is felelősségre vonták volna bűnös mulasztásaiért az összmunkásság előtt. Igy kellett volna eljárni mindazon személyekkel szemben akik bármilyen módon is fékezni akarják szocialista építőmunkánkat. Arra kérem a Béke-aknai munkatársaimat, hogy ezentúl sokkal keményebben harcoljunk a bírálat sárbatiprói ellen, mert csak a kritikai légkör megteremtésével leszünk képesek megtartani az „öreg" Ferenc-akna tornyát ékesítő büszke Béke-akna címet.

Gadó József
Béke-aknai DISZ-titkár

Észrevételek „Az SZMT November 7 kultúrotthonának elmult negyedévi mérlege" című cikkhez

A „Dunántúli Napló" január 17. számában cikket közölt az SZMT November 7 kultúrotthonának művészeti vezetőjétől. A cikk értékelte a kultúrotthon elmúlt negyedévi munkáját — eredményeket, hiányosságokat egyaránt. A cikknek azonban kétségtelen értékei mellett komoly, alapvető hiányosságai is vannak. Ezeket szükségesnek tartjuk megjegyezni — egyrészt, hogy kiigazítsuk azokat, kiegészítsük a cikket, másrészt, hogy segítséget nyújtsunk a kultúrotthon vezetőségének további munkájához.

„Népünk szocialista átnevelésének szolgálatába kell állítanunk minden eszközt: az iskolát, az agitációt és a propagandát, a filmet, a művészetet, az irodalmat, a tömegek kulturális mozgalmának minden formáját. A kultúrforradalom nem szakképzés csupán, nem iskolai tanulás csupán, nem politikai nevelés csupán, hanem mindez együttvéve." Révai elvtárs mondotta ezeket a szavakat pártunk második kongresszusán. A kultúrotthon közölt mérlegéből viszont arra következtethetünk, hogy *a kultúrotthon bizonyos nélkülözhetetlen feladatokat elhanyagolt mások rovására.* Igy például túlléptek mind számban, mind közönségsikerben a táncestélyek, műsoros estek — ugyanakkor ugyancsak az 1952. év utolsó negyedében mindössze négy természettudományos előadást hirdetett a kultúrotthon, ezekből egy részvétlenség miatt elmaradt, egyiken 15 hallgató jelent meg, másikon ugyan 120, de ezek közül 60 látogatót egyik iskolának adott, a többi sem egyszerű üzemi dolgozó volt, hanem üzemi kultúraktíva.

Az előadásoknál általában az a kép — és erről nem tett említést a mérleg, — hogy *a „könnyen mozgósítható tömegeket" vonták be a hallgatók közé és az üzemi dolgozók így igen keveset tanultak, művelődtek ezeken az előadásokon.* Az irodalmi előadások már nagyobb közönséget vonzottak, de a látogatók nagy többsége itt is diákfiatal volt, ami önmagában véve nem hiba, de *hiba az, hogy az üzemi dolgozók nem élvezték a diákok mellett a saját kultúrotthonuk sugározta kultúrát.* Ugyanakkor Weszti elvtárs mérlegében ezeket írja: „Harminc politikai, szakmai, irodalmi és természettudományos előadást tartottunk *dolgozóink nagy érdeklődése mellett.*" (Kiemelés tőlünk.)

A dolgozók mozgósításának nehézségei minden bizonnyal az aktivahálózat kicsinységére, gyengeségére és az üzemi kulturosokkal, dolgozókkal tartott kapcsolat elégtelenségére vezethetők vissza. A mérleg erről az igen fontos, mondhatni alapvető kérdésről sem adott számot. Az aktivák kérdésével kapcsolatosan megemlítünk néhány igen jellemző példát. Weisz Károlyné elvtársnő, a Porcelángyár kultúrfelelőse kérdésünkre elmondotta, hogy a nagy munkáslétszámú üzemben a kultúrotthonnak három aktivája van: ő maga, Jäger Pál és Villányi Lajos. Elmondta azt is, hogy értesítésre, meghívásra el szoktak menni a kultúrotthonba, utoljára az elmúlt év decemberében egy könyvankéton vettek részt, *ebben az évben azonban még nem voltak a kultúrotthonban.* A könyvankéton nem magukban voltak, hanem elküldtek még három dolgozót is — *ez volt a „tömegmozgósítás."* Megemlítésre méltó, hogy Weszti elvtárs nem is tudott ezeknek az aktiváknak a létezéséről. A Bőrgyár ÜB-elnök elvtársa is elmondja, ha meghívót kapnak, elmennek, de aktivákról nem tud. ... „Talán a kultúrfelelős ismeri őket, ha vannak..." A kultúrotthon „kísérletezett" szakérettségis aktivákkal is — bár elsősorban üzemi aktivákra lett volna szüksége. Igen helytelenül különböző előnyök biztosításával próbálták ezeket a szakérettségis hallgatókat a műsoros estek aktiváiként megnyerni, a politikai meggyőző munka azonban, nem volt olyan, hogy a nehézségeket — az előnyök ellenére is — a hallgatók nagy többsége vállalta volna.

Hol vannak az üzemi fiatalok, a bányászfiatalok, akiknek elsősorban otthonuk a November 7 kultúrotthon? Miért nem ők segítik a kultúrotthon szervező munkáját? Miért nem tartanak az üzemi kultúrfelelősök állandó és szerves kapcsolatot minta kultúrotthonukkal, hogy az ott tapasztalt eredményeket átvegyék, hogy a hiányosságokat közös erővel kijavítsák? Ezekre az igen fontos kérdésekre a mérleg nem ad választ.

A bírálat, önbírálat a kommunisták éles, hatásos fegyvere. A mérleg írója azonban nem bírálja keményen a felsőbb szerveket, nem bírálja az üzemeket és főként nem gyakorol bátor önbírálatot. A státusok betöltetlenségéért a felelősség kétségkívül az SZMT vezetőségét terheli. Miért nem bírálta meg Weszti elvtárs keményen ezért feletteseit? De azokat az üzemeket sem bírálja, melyek műsort, közreműködést ígértek és szavukat az utolsó pillanatokban vonták vissza. A Magasépítési Vállalat például nem adta a megígért műsort január 17-én s ezzel megsértette a kultúrotthon programmját. Ilyen eset majd minden hónapban akad. Weszti elvtárs azonban a mérlegben ezeket a hiányosságokat nem tartotta szükségesnek megemlíteni. *Vajjon hogyan akarja akkor megszüntetni az ilyen jelenségeket?*

Természetesen vannak olyan hiányosságok is, melyekről nem a felsőbb szervek vagy üzemek, hanem a kultúrotthon vezetősége tehet. Itt kemény önkritikát várunk, de a mérlegben ez elmaradt. Az említetteken kívül idetartozik például *az anyagi siker iránti túlzott törekvés,* mely nemegyszer roosz visszahatást váltott ki az üzemek és egyéb szervek részéről. Ide tartozik *a kevéssé fontos kérdések előtérbehelyezése, a fontosabbak rovására.* A mérleg nem beszél arról, miért nincs például újító, sztahánovista-szakkör. — Weszti elvtárs szerint, azért, mert teremproblémák vannak. Ugyanakkor azonban működik szabás-varrás tanfolyam, amelynek fontossága az előbb említettekét meg sem közelíti — neklk van terem, a kör állandóan fejlődik, nemrégiben kaptak új varrógépet is. Szerintünk *az SZMT kultúrotthonának nem szabás-varrásra kell elsősorban nevelnie az asszonyokat, hanem a termelő munkába való bekapcsolódásra, a szabás-varrás ellátására vannak kitűnő üzemeink, szövetkezeteink, melyek felszabadítják a nőket a házimunka rabságából.*

A kultúrotthon elmúlt negyedévi mérlegét csak így, nagy vonásokkal kiegészítve is látható, hogy számos komoly eredmény, dicsérendő törekvés mellett vannak még szép számmal hiányosságok és *a kultúrotthon végeredményben nem tölti be feladatát.* A minta működési szabályzat szerint a kultúrotthon *„magában egyesíti a dolgozók politikai, szakmai, tudományos és művészeti nevelését. A kultúrotthonban megismerhetik a dolgozók a szovjet kultúra hatalmas eredményeit, a világ haladó kultúráját és a magyar nép haladó hagyományait."* E cél érdekében, e feladatok elvégzésére mozgósítsa az SZMT November 7 kultúrotthona, az SZMT vezetősége segítségével minden erejét, hogy ezáltal is támogassa a negyedik tervév sikeres teljesítését.

Ahol biztosítják és ahol elhanyagolják az állatok átteleltetését

Megyénk termelőszövetkezeteinek termelőcsoportjainak túlnyomó része helyesen oldotta meg az állatok átteleltetését. Ahol jól felkészültek az átteleltetésre és alkalmazzák az új módszereket, ott a fagy és az aszálykár ellenére is biztosítani tudják a megfelelő takarmányt. Azok a termelőszövetkezetek és csoportok, ahol szem előtt tartják a Központi Vezetőség útmutatását és betartják a minisztertanács határozatait ott mennyiségileg és minőségileg is tudják teljesíteni az állattenyésztési tervet.

Az ivándárdai Sarló Kalapács

termelőszövetkezetnek silózási terve 600 köbméter volt, de 700 köbmétert silóztak, hogy bőven legyen takarmány az állatoknak. Jó minőségű takarmányt készítettek silókukoricából, csalamádéból, vadrepcéből és kukoricaszárból. Hogy a takarmány ne veszítse el tápértékét már előzőleg gondoskodtak a helyes tárolásról.

A helyes takarmánygazdálkodásnak eredménye, hogy a fejőstehenek annak ellenére, hogy csupán silótakarmányt esznek, az istállóátlag 13 és fél liter. Ez azt jelenti, hogy a 30 fejőstehéntől havonta 11 700 liter tejet fejnek, ami igen jelentősen növeli a tsz közös vagyonát. Pénzben számolva a 30 tehén havonta 8 424 forint jövedelmet biztosít a csoportnak.

A harkányi Első Megyei Tanácskozás

termelőszövetkezetnek ezelőtt 10 nappal még 40 hold kukoricaszára volt kint a földön. Emiatt nem teljesítették a silózási tervüket, pedig nagy szükség volt a takarmányra, mert a készlet fogytán volt. De a háztáji állatoknak is szűken tudták biztosítani a takarmányt.

A vezetőség és a tagság úgy határozott, hogy minden tagnak a szárat kell vágni és a silózási tervet teljesíteni kell, sőt túlteljesíteni, hogy a háztáji állatoknak is biztosítva legyen a silótakarmány.

A csoport igénybe vette a község területén lévő kiásott üres silógödröket, amit csak meg kellett tölteni. Tíz nap alatt mind a négy silógödröt megtöltötték kukoricaszár, árpaszalma és zöld vadrepcéből készített jóminőségű silóval. Igy most biztosítva van a téli takarmány a csoport és a háztáji állatoknak is.

A tsz tagsága a sertések részére 100 mázsa makkot gyűjtött. A sertések naponta rendszeresen kijárnak legelni, hogy így is takarékoskodjanak a takarmánykészlettel. Eredményesen alkalmazza a csoport a sertések etetésénél a lucernaszénadara etetését, amellyel jelentős mennyiségű abraktakarmányt takarítanak meg.

A fazekasbodai Uj Remény

termelőszövetkezeti csoport silózási tervét 100 köbméterrel túlteljesítette. De még most is folyik a silózás. Kukoricaszárat és káposztalevelet silóznak. Igy bőven tudják biztosítani a takarmányszükségletet a 90 darab szarvasmarhának és a 25 lónak.

A sertéseknek külön készítettek speciál silót Répaszeletből 200 mázsát, silókukoricából amelyen még rajta voltak a kis apró csövek, 180 köbmétert silóztak be, amit igen nagy étvággyal fogyasztanak a sertések.

A szigetvári Kossuth

termelőszövetkezetben igen szűkösen biztosították az állatok átteleltetésére szükséges takarmányt. A csoport nem teljesítette a silózási tervét, nem gondoskodtak a takarmánykészletről.

A hiba ott van, hogy a tagság már az ősz folyamán elhanyagolta a takarmány karbantartását. A jóminőségű buzapolyvát a cséplés után kint hagyták, amit egész ősszel vert az eső. Pedig a polyva összerakása két embernek mindössze fél napi munkába került volna és így jelentős mennyiségű takarmányt tudtak volna biztosítani az állatoknak. De a vezetőség és a tagság arra hivatkozik, hogy „a cséplőbrigád az oka, hogy a polyva elrothadt."

A hibáért elsősorban a csoport elnöke a felelős, de felelős ezért a csoport tagsága is. Azzal, hogy nem biztosítják az állataiknak a téli takarmányszükségletet, a közös, a saját vagyonukat károsítják meg.

A magyarbólyi Tartós Béke

termelőszövetkezetben sem különb a helyzet. A 60 szarvasmarha részére eddig 180 köbméter silót készítettek, pedig a tervük közel 400 köbméter. A hiba ott van, hogy még 62 hold kukoricaszár van vágatlan és 40 tagból csak 12 jár rendszeresen szárat vágni.

A csoport vezetősége hanyagul kezeli a takarmány biztosítását. A leszerződött növendék apaállatoknak eddig 60 mázsa abraktakarmányra kaptak kiutalást, de ezt a kiutalást az asztalfiókban tartják, arra sem érdemesítik, hogy kihozzák a kiutalt mennyiséget. A beremendi földműves szövetkezetből is 25 mázsa abraktakarmányra van kiutalásuk, de azért sem hajlandók bemenni.

Igen helyes volna, ha a csoport vezetősége felszámolná a lazaságokat. A minisztertanács által hozott állatenyésztési terv nem azért van, hogy azt a vezetőség és a tagság semmibe vegye. A határozat vonatkozik a magyarbólyi Kossuth tsz-re is és azt teljesítenie kell.

*

A tapasztalat azt mutatja, hogy megyénk területén, ahol a fagy- és aszálykár ellenére jól megszervezték az állatok átteleltetését gondoskodtak a téli takarmányszükségletről, ott nincsenek takarmánygondok. Azokban a termelőszövetkezetekben, ahol még nem teljesítették a tervet, ott komoly erőfeszítéseket kell tenniök a csoporttagoknak az állatok fenntartása, átteleltetése és mennyiségi továbbfejlesztése érdekében.

A fogá-zati ellátás kiterjesztése

A dolgozók egészségügyi ellátásának megjavításáról múlt év októberében hozott minisztertanácsi határozat értelmében a dolgozók mérsékelt térítési díj ellenében korona- és hídfogpótlásban is részesülhetnek.

Az egészségügyi minisztérium eddig Budapesten, Szolnokon és Miskolcon vezette be a dolgozók korona- és hídfogpótlását, február 1-től kezdve pedig országosan lehetővé teszi, hogy a dolgozók fogaikat koronák és híd-fogak készítésével is javíthassák, pótolhassák. A korona és hídfogpótlás kiterjesztése az igényjogosult biztosítottakra és családtagjaikra is vonatkozik.

A fogpótlásokat és az ehhez szükséges előkészítő munkát a dolgozók munkahelye vagy lakóhelye szerint illetékes szakorvosi rendelőintézetek végzik. A zsúfoltság elkerülése végett a családtagok, nyugdíjasok, táppénz-állományban lévők, rokkantak, iskolakötelesek részére délután öt óráig, a dolgozók részére pedig délután öt órától a rendelési idő befejezéséig tartanak fogászati rendelést. A koronákat és az egyes hídrészeket a fogászat korszerű módszerekkel készítik. Térítési díj harmine forint.

Nyugat-Németországban több, mint tizenö millió ember szavazott a háborús szerződések ellen

Berlin (MTI) A Nyugat-Németországban és Nyugat-Berlinben folyó békenépszavazás keretében január 12-ig 15.200.178-an foglaltak állást Nyugat-Németország újrafelfegyverzése, valamint a bonni és a párisi háborús egyezmények ellen.

Vidám szombat-vasárnap két pécsi kultúrházban

Szombaton délután és vasárnap egész napon át egymást váltották kultúrcsoportjaink a Doktor Sándor kultúrotthon és az Ifjúsági Színház színpadán. A városi tanács kultúrházában az iskolai és területi csoportok, az Ifjúsági Színházban pedig az építők művészeti csoportjai bizonyították be, milyen előrehaladást értek el a kultúra területén. — Mindkét helyen tehetséges, kitűnően felkészült kultúrcsoportok — színjátszók táncosok, zenekarok, rigmusbrigádok, énekkarok — egész sora tette felejthetetlenné a nézők számára a kultúrversenyt.

Táncolnak a gimnazisták

A Leőwey Klára leánygimnázium és Nagy Lajos gimnázium közös tánccsoportja a Doktor Sándor kultúrotthonban lépett fel szombaton délután. Baranyai táncot, a kozármislenyi csárdást hozták színpadra, mégpedig nem is akárhogyan. Mintha kozármislenyi fiatalok ropták volna fiatalos hévvel, örömmel, felszabadult vidámsággal — úgy hatott az eleven, vidám tánc. A játékos, lépegető kezdet viharos forgataggá gyorsult, az egyszál furulya hangja mintha tűzzel töltötte volna meg a táncosok ereit. A nézőben önkéntelenül felvetődött a gondolat: ahol a diákfiatalok is így szeretik a népi táncait, ahol ilyen nagy lelkesedéssel, örömmel táncolnak, ott jól megy a munka, jól halad a tanulás is.

„Rómeó a Vörös Csillagban"

A kultúrmunkának támogatnia kell az építés munkáját, a termelést és ahol ez így van, ott a kultúrmunka a termelés nélkülözhetetlen eleme. Ezt fejezték ki a Komlói Építési Vállalat színjátszói „Rómeó a Vörös Csillagban" című egyfelvonásosukkal. A szovjet eredetiből fordított egyfelvonásos azt példázza, hogyan győzik meg a fiatalok a kultúrmunkát lebecsülő művezetőt a színjátszás, a klasszikusokkal való foglalkozás, a dolgozók kulturális nevelésének szükségességéről. A csoport komolyan felkészült a területi versenyre. Négy és fél hétig hetenként négyszer-ötször próbáltak a komlóiak. Dunai Etel segédmunkás, Farkas Ádám telepfelügyelő, Kerner Henrik és a többiek, többek között három sztahánovista is. A csoport büszkén hirdeti, hogy tagjai között egyetlen 100 százalékon alul teljesítő dolgozó sincs.

A felkészülés két irányban folyt. Farkas Ádám a darabban vállalt fontos szerepe mellett rendezett és szakmai előadásokat tartott. A Sztanyiszlavszkij módszert ismertette és ott, ahol szüksége mutatkozott, részletesen elmagyarázta kétszer-háromszor is egy-egy szereplő célját, egy-egy szerep, vagy az egész jelenet esetleges mondanivalóját. A felkészülés azonban politikai területen is folyt. Kerner Henrik a csoport politikai felelőse a próbák előtt rendszeresen ismertette a Szovjetunió helyzetét, különösen az ipari kérdéseket — hiszen az egyfelvonásos egy szovjet üzemben játszódik le.

A jó előkészítésnek meg is lett az eredménye. Élvezetes, gyorsanpergő előadásban hozták színre a komlói építők a darabot, nem egy kimagasló színészi alakítást is láthattunk. Így például Farkas Ádám teljes átélésel mutatta be a kultúrmunkát eleinte lebecsülő, majd megszerető művezető alakját. Kiforrott, jó alakítást nyújtottak a többiek is, talán csak az üzemigazgatót és a riportert megszemélyesítő színjátszók maradtak el a többiek teljesítménye mögött.

Az egyfelvonásosban szó van arról, hogy milyen fontos a kultúrmunkások számára a politikai iskola. Ezt a kultúrcsoport egyes tagjai értsék magukra is, hiszen a színjátszók néhány tagja még nem veszi ki részét az állandó, rendszeres politikai oktatásból.

Énekelnek az úttörők

A vasárnap délelőtti Ifjúsági színházi ismertetés után pillantsunk vissza szombatra, a Doktor Sándor kultúrotthonba. A színpadon a Pedagógiai Főiskola gyakorló általános iskolájának énekkara áll és a kiptrult arcú, pirosnyakkendős úttörők éneke szárnyal, megdobogtatva a szíveket. Jó műsort állítottak össze az úttörők nek. A gyermekkar teljes mértékben kibonthatta a fiatalság derűjét, játékos hangulatát, minden kedvességét. Alekszandrov „Lenini zászló"-ja után Kodály hangulatos, tréfás „Süket sógor"-a következett, mely nemcsak gyönyörködtette, de meg is nevettette a nézőket. A „Két krajcár" és a „Csillagok" is méltóképpen illeszkedtek be az énekkar műsorába. — Minden bizonnyal a kis úttörőknek és nevelőiknek egy az elvük: vidáman, könnyebben megy a munka, a tanulás.

Dicsér, bírál a rigmus

A pécsi Porcelángyár rigmusbrigádja vasárnap délelőtt az Ifjúsági Színházban szerepelt. A rigmusbrigádok igazi feladatát mutatta meg a hattagu brigád a színpadon: az élenjárók dicséretével, a lemaradók, hanyagok bírálatával nagy segítséget nyújtanak a rigmusénekiők az üzem tervének teljesítéséhez. A vasárnapi fellépés azt bizonyítja, hogy ezen a területen a porcelángyári csasztuskázók is jó munkát végeznek.

Nyerges-Nyuli jó barátok.
Szeretik a pontosságot,
Nincs is panasz sosem rájuk
Cséplő Győző büszke rájuk:
Ez a tiszta igazság!

Így dicsért a brigád, de nemcsak dicsért, hanem bírált is:

Stujber Károlyné azt tartja, kum
Hogy öregbíti a munka, kum
Ezért negyven százaléknál
Mindennap pontosan megáll,
kumma, kumma, kum.

És sorban jöttek a rigmusok: dicsértek Brunner nénit és Klára mamát a sajtolóból, Balázsnét, a csőgyárat, a korongos Jéger papát, Ács elvtársat és még sok más dolgozót. A bíráiatból is kijutott bőven. A rigmusbrigádot halkva, behúzhatta nyakát Longauer Károly, Dávid Pál, Szendrődi József, Szeles Jóska és a többiek.

Használja továbbra is sikerrel a kritika és dicséret, a rigmus éles fegyverét a porcelángyári rigmusbrigád!

Játszanak a gyerekek

Nincs szebb látvány, nincs szivetmelegítőbb érzés, mint gondtalan boldog gyermekek táncában, játékában gyönyörködni! Szombaton a Doktor Sándor kultúrotthonban a színpad hirtelen megtelt vidáman játszó, dalolő, táncoló gyermekekkel. Bujj, bujj zöldág, Lánc-lánc eszterlánc, Hopponmaradt vőlegény — ezeket énekelték, táncolták, játszották a zöld- pirosruhás lánykák, a Fiume-utcai úttörők.

Utánuk a „nagyok" jöttek. Háromféle karikázót táncoltak — eleinte pirulva, elfogódottan, de mindinkább magafeledkezve, mind nagyobb örömmel, vidámsággal. Mire a harmadik részben — a kicsik ismét színpadra léptek játékaikkal, addigra az egész színpad örvénylett, zsibongott, dalolt, játszott, táncolt: a felszabadult öröm, gyermeki jókedv tükröződött a kis szereplők arcán, szemük csillogott, alig-alig akarták abbahagyni.

A komlói táncosok kitettek magukért

Az építők versenyének egyik legmegkapóbb művészi élményét a komlói táncosok nyujtották, előágardi párostáncaikkal. Külön meg kell említeni a táncosok vezetőjét, Koczab Anna elvtársnőt, aki a fellépés előtt ismertette a tánccsoport eddigi munkáját, célkitűzéseit.

A tánc maga csupa örömet, kirobbanó jókedvet fejezett ki. A komlóiak nem végletekig kifinomult, aprólékosan feldolgozott néptáncot, hanem szilaj, az eredeti tánc minden tüzét, vaskosságát megőrző, újjongó, felszabadult vigasságot hoztak magukkal Pécsre. Dobbantásaik, kurjongatásuk, énekük magávalragadta a közönséget, mely megfeledkezett az Ifjúsági Színház hidegéről, a szénqázról, és lelkesen együtt dobogott, dúdolt a táncosokkal. Látszott: legszivesebben a színpadra lépnének és bekapcsolódnának a viharos gyorsasággal pergő körtáncba.

A kultúrcsoportok szombat-vasárnapi szereplése a további jó munkának kiindulópontja. A kultúrosok városi és területi bemutatójának legfőbb tanulsága: a rendszeresen készülő, fegyelmezett, állandóan tanuló csoportok nemcsak a kultúrát, a kultúrforradalmat segítik, de segítik üzemüket is a terv teljesítésében, a munkafegyelemért, többtermelésért vivott harcban is. Éppen ezért támogassák az eddiginél is jobban üzemi iskolai és területi pártszervezeteink kultúrcsoportjaikat! A segítség igen hamar, kamatosan visszatérül.

Meglepetések a kézilabda és a röplabdabajnokságban

A kézilabdabajnokság legutóbbi fordulójában két rangadót játszottak le, a Honvéd—Haladás férfi és Szigetvári Vörös Lobogó női mérkőzést. A férfi rangadó hatalmas küzdelem után Honvéd győzelmet hozott. A vezetést a Haladás szerezte meg. Az egyetemisták pillanatok alatt 5:1-re vezettek. A Honvéd nyugodt, tervszerű támadásaival a félidő végéig nemcsak behozta a Haladás előnyét, hanem a vezetést is megszerezte. Szünet után a Honvéd három gólt dobott, az egyetemisták hiába küzdöttek, ezt az előnyt már nem tudták behozni. Végeredményben a Honvéd nagyobb rutinjával és nyugodtabb játékával szerezte meg a győzelmet. A Szigetvári Vörös Lobogó—Petőfi női mérkőzésen nem várt szigetvári győzelem született. A Petőfi már 4:2-re vezetett, mikor a lelkesen játszó szigetváriak fergeteges támadásokba kezdtek és sikerült megfordítaniok a már elveszettnek látszó mérkőzést.

A forduló eredményei, megyei férfi mérkőzések: Honvéd—Haladás 16:14 (9:8), Dózsa—Nagy Lajos 20:14 (10:8), Haladás—Mohácsi Munkaerőtartalékok 58:19 (33:9) Megyei női mérkőzések: Szigetvári Vörös Lobogó—Petőfi 6:4 (2:3), Szászvári Bányász—Pécsújhegyi Bányász 2:1 (1:1). Férfi tartalék bajnoki mérkőzések: Nagy Lajos II.—Haladás II. 17:11 (6:5), Pécsbányatelepi Bányász II.—Építők 14:10 (8:6). Tartalék bajnoki női mérkőzés: Petőfi II.—Pécsbányatelepi Bányász II. 7:4 (5:2).

A röplabdabajnokság vasárnap délután lejátszott mérkőzéseit nagy érdeklődés kísérte. A műsoron három rangadónak számító mérkőzés szerepelt. A megismételt Petőfi—Lokomotiv női mérkőzés változatos játékot hozott. A Petőfi jó játékkal tekintélyes előnyre tett szert, az utolsó 10 percben azonban a Lokomotiv erősen feljavult végeredményben azonban Petőfi győzelem született meg. A Haladás nem a legjobb formájában játszott a Honvéd ellen, mégis arányalg simán szerezte meg a győzelmet. A nagy meglepetése az Építők—Lokomotiv férfi mérkőzésen született meg. Az Építők lelkes játékkal legyőzték az eddig veretlen Lokomotivot. A Lokomotiv ezen a mérkőzésen mélyen megszokott formája alatt játszott, hiányzott a csapatból a megszokott összjáték és átütő erő.

A forduló eredményei, megyei női mérkőzések: Haladás—Dózsa 87:39 (37:19, Petőfi—Pécsbányatelepi Bányász 68:26 (27:14), Petőfi—Lokomotiv 66:55 (34:17). Megyei férfi mérkőzések: Munkaerőtartalékok—Dózsa 56:48 (34:26), Petőfi—Pénzügy 59:54 (28:19) Haladás—Honvéd 59:43 (30:21), Építők—Lokomotiv 66:46 (32:24).

A megyei téli motorkerékpár terepbajnokságot vasárnap délelőtt rendezték meg a Mecseken. A nehéz, változatos, akadályokkal teli terep komoly próba elé állította a versenyzőket. A versenyzők hiányos felkészültségéről lettek tanuságot, igen sokan voltak, akik feladták a versenyt. A versenyen 29-en indultak el, a Dózsa motorosai mellett ott voltak a mezőnyben a Zalka Máté, a Vasas és az Előre motorosai is. Részletes eredmények: 100 kcm: 1. Balatonyi (Dózsa) 0 hibapont 2:20:30, 2. Biró (Dózsa) 1 hibapont, 3. Mozsgai (Előre) 7 hibapont, 125 kcm, 1. Balga (Vasas) 0 hibapont 1:54, 2. Beer (Dózsa) 2:00, 3. Töri (Dózsa) 0 hibapont 2:01, 250 kcm: 1. Fonyó (Zalka Máté) 2 hibapont 2:26, 500 kcm: 1. Kálmándi Papp (Dózsa) 0 hibapont 2:11. Oldalkocsik: 1. Balatonyi—Bálint (Dózsa) 0 hibapont 1:56, 2. Brágyás—Kertész 0 hibapont 1:39.

A városi férfi és női felnőtt asztaliteniszbajnokságon minden számban nagy mezőnyök álltak rajthoz. A versenyzők általában jó teljesítményt nyujtottak, így színvonalas mérkőzések alakultak ki. A legszebb mérkőzés a férfi egyes döntőjében, az Antal—Gyulai találkozó volt. Nagy küzdelem alakult ki a női egyes döntőben Lukács és Mozsgai között is. A verseny jó rendezésében zajlott le, a versenyzők sportszerű magatartásukkal elősegítették a verseny gyors lebonyolítását.

Részletes eredmények. Férfi egyes (124 indulló): 1. Antal (Spartakusz), 2. Gyulai (Meteor), 3. Ózdi (Meteor), 4. Almási (Honvéd). Férfi páros: (36 induló): 1. Antal—Gyulai, 2. Patkó (Meteor)—Palcsó (Kinizsi Kenyérgyár), 3. Barta—Kőhalmi (Postás), 4. Székelyhidi—Hartai (Lokomotiv). Női egyes (3 induló): 1. Lukács (Meteor), 2. Mozsgai (Szikra), 3. Tóth (Kinizsi Dohánygyár), 4. Kovácsné (Építők). Női páros (12 induló): 1. Mihók (Lokomotiv—Kovács (Építők), 2. Vas (Meteor)—Tóth (Kinizsi Dohánygyár), 3. Mozsgai—Vicinánné (Szikra), 4. Fülöp—Konrád (Kinizsi Dohánygyár). Vegyespáros (16 induló): 1. Antal—Mozsgai, 2. Gyulai—Lukács, 3. Ózdi—Kárpáti, 4. Kovács—Kovácsné.

A TOTÓ 12 TALÁLATOS SZELVÉNYE

1. Bp. Honvéd—Bp. Dózsa	2	4:7
2. Csepel—Bp. Vasas	1	11:8
3. Bp. Haladás—Bp. Kinizsi	2	3:8
4. Vörös Meteor—TF.	2	11:1
5. Metró—Kistext	2	9:5
6. Elektromos—Tűker	1	6:3
7. Gázművek—Bp. Honvéd	1	2:1
8. Bp. Kinizsi—Bp. Lokomotiv	2	0:9
9. Postás—Keltex	2	3:5
10. V. Meteor—Pamuttextil	1	9:3
11. Bp. Kinizsi—Metró	1	5:4
12. Bp. Postás—V. Meteor	1	2:0

Párthírek

Értesítjük az alapismeretek tanulóköreit, propagandista szemináriumvezetőit, propagandistáit és hallgatóit, hogy részükre január 20-án, délután 6 órakor a Megyei Pártoktatás Háza kistermében „Népköztársaságunk alkotmánya" címmel előadást tartunk. Előadó Tisler Márta elvtársnő, a Megyei Pártoktatás Háza függetlenített propagandistája. Felhívjuk a meghívott elvtársak figyelmét, hogy az előadáson pontos időben jelenjenek meg.

*

Értesítjük a párttörténet II. évfolyamának hallgatóit, hogy részükre „Áru és érték" címmel előadást tartunk január 21-én, délután 6 órakor a Pártoktatás Háza nagytermében. Előadó a megyei előadóiroda tagja.

Az előadás segítséget ad a konferenciára való felkészülésre, ezért kérjük az elvtársakat, hogy az előadáson feltétlenül és pontosan jelenjenek meg.

Megyei Pártoktatás Háza

*

Értesítjük a kétéves esti iskola hallgatóit, hogy részükre kedden, 20-án délután 4 órakor a Pártoktatás Háza könyvtártermében előadást tartunk.

Megyei Pártoktatás Háza

*

Értesítjük a pártszervezeteket, hogy január 21-én, délután ünnepi pártnapokat tartsanak. Lenin elvtárs halálának 29. évfordulója alkalmával. Az ünnepséget az MSZT-vel közösen szervezzék meg. Amennyiben a beszédvázlatot még nem kapták meg, a városi bizottság agit. prop. osztályán sürgősen vegyék át.

Városi pártbizottság
agit. prop. osztály

— **Találtak egy szemüveget.** Igazolt tulajdonosa átveheti a pécsi kapitányság házipénztárában.

KÜLÖNBEJÁRATÚ bútorozott szobát keres a belvárosban fiatal értelmiségi. Címeket 201 számra, kérem. 201

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon 15-32 és 15-42
Előfizetési díj: havi 12.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz.
Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: VELLER BEZSŐ

HÍREK

KEDD, JANUÁR 20

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5, telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Sebestyén. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** Várható időjárás kedd estig: Továbbra is felhős idő, több helyen, főleg nyugaton és északon havazás. Mérsékelt, időnként élénk nyugati, északnyugati szél. A hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: kedden reggel mínusz 3—mínusz 6, délben plusz 1—mínusz 2 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 20-án, kedden négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Szabadság út 25. szám alatti iskolában kedden délután 5—6 óráig Garamvölgyi Andrásné tanácstag fogadóórát tart.

— **Dr. Keczeli Ferenc,** a XVIII. körzet kezelőorvosa rendelését f. hó 22-től kezdődően délelőtt 7 órától 10 óráig tartja naponként dr. Doktor Sándor utca 30. sz. alatt (Tel: 22-58). Fekvő betegeket 7—8-ig kell bejelenteni. Dolgozók reggel 7—8-ig keressék fel az orvost.

TEDD PÉNZEDET
MIELŐBB TAKARÉKBETÉTBE
Előnyös, kényelmes, biztonságos!

A napi háromszori fejés jelentősége

A tehenek tejtermelését befolyásoló tényezők közül igen jelentős a fejések számának megállapítása, illetőleg a gyakoribb fejések alkalmazása.

A napi háromszori fejés termelésfokozó hatása egyrészt abban van, hogy élénkebb működésre készteti a tőgyet, másrészt a napi háromszori fejéssel egyidejűleg alkalmazott háromszori etetés és itatás több táplálóanyag-felvételt von maga után és a napi takarmánynak három részben való adagolása a takarmányok könnyebb és jobb feldolgozását teszi lehetővé.

A fejéssel a tőgyben képződött és ott tárolt tejnek a tőgyből való kiválasztását kívánjuk elérni. Tejképződés a tőgyben akkor zavartalan ha — többek között, — a tőgyben képződött és ott tárolt tej nem gyakorol belső nyomást a tejképző mirigysejtekre. Ha ritkábban fejjük ki a tőgyből a tejet, a tőgyben képződött tej tömege nyomást gyakorol a tejképző mirigyekre s azoknak tejképzése csökken. Ez a csökkenés akkor nem következik be, ha a tőgy ürrendszerét a képződött tej körülbelül 65—70 százaléknál nagyobb mértékben nem teliti. Ebből az következik, hogy aránylag kisebb tejtermelőképességű tehénnél is csökkentőleg hat a tőgynek ritkább időközökben való kifejése. Téves tehát az a felfogás, hogy 10 literné kisebb tejtermelőképességű tehenet nem érdemes naponta háromszor fejni. Az ilyen tehénnél is, illetőleg az ilyen tehén tőgyében is bekövetkezhet a tejképző mirigyekre ható nyomás és csökkentőleg hat a tejtermelésre. A gyakorlati tapasztalatok szerint a napi háromszori fejés 12—15 százalékkal emeli a tejtermelést.

A napi háromszori fejéssel az előbbin kívül az az előny is jár, hogy a tej leadása, mint ingerhatás következménye, eredményesebb lesz, mert a háromszori fejés mellett az egyidejűleg alkalmazott három izbeni tőgymasszázzsal növeljük az ingerhatást és ezzel könnyebbé tesszük a tej leadását és több tejtermelést is árunk el.

A napi háromszori fejés mellett naponta háromszor kell etetni és itatni. Ha elegendő takarmány áll rendelkezésre, elsősorban szálas nedvdús (siló, stb.) takarmány, abban az esetben a háromszori etetéssel nagyobb tömegű takarmányt tudunk feletetni s így az abban foglalt több tápérték több tejtermelést eredményez.

Ha nem is tudunk több takarmányt adni a napi háromszori etetés mellett, akkor is a takarmánynak három részletben való adagolása a jobb kihasználást segíti elő. Háromszori etetés mellett minden esetben az egy etetéskor kisebb tömegben adott takarmányt az állat emésztő szervei jobban feldolgozza, a takarmányban foglalt tápértéket nagyobb százalékban tudja az állat termelésre fordítani.

MEGYEI Tüdőbeteggondozó Intézettel kapcsolatban létesítendő Megyei Ernyőfényképszolgálat (Baranya és Tolna megyére) azonnalra felvesz egy asszisztenst (lehet szakképzetlen is) és egy irodakezelőt. Jelentkezés részletes önéletrajzzal Megyei Tanács Egészségügyi Osztályánál Pécs, Megyeu. 21. sz. alatt. 45

ELADÓ szelon, Rákóczi-út 73/a, volt Sóvánna Sörözö mellett. 189

GYORS- és gépírónőket azonnali belépésre keres (lakást biztosít) a Beremendi Cement és Mészművek.

Válasz a „Dunántúli Napló" bírálatára

A „Dunántúli Napló" folyó hó 13-i számában bíráló cikk jelent meg vállalatunk hiányosságáról. Az ügyet kivizsgáltam és megállapítottam, hogy a bírálat jogos volt és a még fennálló hiányok kijavítása iránt azonnal intézkedtem. Igy, a már eddig elkészített nyolc darab új kályha mellett még egy új kályhát készítünk.

A baleseteihárítási ötletnapon javasolt védőberendezést egyszer elkészítettük, azonban nem vált be és egy most újabb védőkészülék elkészítése van folyamatban, amely biztosítani fogja dolgozóink testi épségét.

A sáros udvarban is már harmadízben végeztük el a salakozást, azonban az utat a kijavítás után az ÉPFU és a 73/6 Anyagellátó Vállalat gépkocsijai egy-két nap alatt ismét tönkreteszik. Ez ügyben már többször eljártunk a 73/1 számú Építőipari Vállalatnál, mivel a 73/1 sz. Építőipari Tröszt írásban adta vállalatának a teleprendezéssel kapcsolatos teendőket. Azonban a rendezés még a mai napig sem történt meg. Ezúton is kérem a 73/1 számú Építőipari Vállalatot, hogy a kerítéssel és a teleprendezéssel kapcsolatos munkálatok sürgős elvégzésével tegyenek eleget dolgozóink jogos követelésének.

Egyben igérem, hogy a jövőben dolgozóink javaslatait és jogos követeléseit azonnal felülvizsgálom és a szükséges intézkedéseket megteszem.

Bertram Ferenc igazgató,
73/7 Segédipari Vállalat.

UJ, KETTŐS ablak 125x100, 120x240 kettőnyíláson, belső és külső ajtók, eladók, 2 darab szekrény, 2 asztal, négylíókos, diófa sublót, 6 darab szék elköltözés miatt olcsón eladó Lenhardt Antal, Meződ, up. Sásd

CSEPEL autószerelésben jártas szerelőket, villanyszerelőket azonnali belépésre alkalmaz a Komlói Építési Vállalat.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány, szelvénybérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Vihar, Erdei sportverseny (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Vihar, Erdei sportverseny (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Afrikában történt (fél 5 fél 7, 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

A November 7 kultúrotthonban világitástechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

ANKÉT:

A November 7 kultúrotthonban ankét az üzemi nőbizottságok tapasztalatairól (este 6 órakor)

*

Az orvosegészségügyi szakszervezet bérleti hangversenyének előadása 20-án este 8 órakor a Doktor Sándor kultúrházban lesz.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZERDA, 1953 JANUÁR 21

A MAI SZÁMBAN:

Lenin és a magyar munkásmozgalom. (2. o.) — Meghalt Gábor Andor, a nagy író és költő. (2. o.) — Termelőszövetkezeteink elnökei, tagjai tanuljanak a szovjet mezőgazdaság példájából. (2. o.) — A tagkönyvkiosztó taggyűlés az oktató nevelői munka megjavítására lelkesíti a szentlőrinci pedagógusokat. (3. o.) — A győzelmes harmadik tervév. (3. o.) — Madách Imre születésének 130. évfordulójára. (4. o.)

LENIN ÜGYE LEGYŐZHETETLEN

1924-ben, egy januári napon, szerte a világon — Moszkvában és Newyorkban, a londoni dokkokban és a délafrikai gyémántbányákban, a párisi Renault-gyárban és a chilei salétromtelepeken és szerte a világon, ahol munkások éltek — megállt a munka. A világ dolgozói kegyeletet adóztak Vlagyimir Iljics Leninnek, aki 1924 január 21-én eltávozott az élők közül a halhatatlanok sorába. Moszkvából a világ minden részébe elszállt a szomorú hír: meghalt Vlagyimir Iljics Lenin, a proletariátus nagy hadvezére, a Bolsevik Párt megteremtője, a szovjet állam megalapítója és első irányítója a lángelmés marxista tudós, a népek közötti béke nagy harcosa.

Ez a tél szokatlanul kemény volt a szovjetországban. Mégis, Moszkvában, a Vörös-téren, ezrek és százezrek álltak, a végeláthatatlan szovjet föld elküldte fiait, hogy leróják a végtisztességet a halott Iljics előtt.

— *Amikor eltávozott tőlünk, Lenin elvtárs örökbe hagyta ránk, hogy hordozzuk lenngen és őrizzük meg tisztán ezt a kitüntető címet: párttag.. hogy úgy őrizzük pártunk egységét, mint a szemünk világát .. hogy őrizzük és erősítsük a proletariátus diktatúráját .. hogy minden erőnkkel szilárdítsuk a munkások és parasztok szövetségét... erősítsük és szélesítsük a Köztársaságok Szövetségét... hogy erősítsük az egész világ dolgozóinak szövetségét, a Kommunista Internacionálét. Esküszünk Néked Lenin elvtárs, hogy hiven teljesítjük végső akaratodat!*

Így esküdött Sztálin elvtárs Vlagyimir Iljics Lenin halálakor.

Meghalt az a férfi, aki a szabadság birodalmába vezette Oroszország népeit és megtanította a világ dolgozóit, hogyan kell legyőzni az imperializmust, ezt a szörnyeteget, amely vérüket szívja, elnyomorítja és kizsákmányolja őket.

Az imperializmus idején, amikor az előállatiasodott burzsoázia véres háborúkba, leírhatatlan szenvedésekre és borzalmas nyomorúságra kárhoztatja a népeket, Lenin a kommunista pártban látta korunk értelmét, azt a hatalmas erőt, amely utat mutat a népeknek, harcra vezeti őket az imperializmus ellen.

Ennek a pártnak az élén vezette győzelemre Lenin — együtt Sztálinnal — 1917 októberében az orosz munkásokat és parasztokat az orosz és külföldi tőkések uralma ellen. Lenin, a proletariátus nagy hadvezére, diadalra vitte a népek szabadságának ügyét Oroszországban.

Lenin arra tanította a pártot, hogy mindig legyen élő, eleven kapcsolatban a munkásosztállyal, a dolgozó tömegekkel. Ezért volt Lenin a proletariátus nagy hadvezére, aki szavával, példájával mindig harcba tudta lendíteni a munkásokat és Oroszország dolgozó népére, ezen túl pedig a világ proletárjainak szolidaritására támaszkodva megalkotta a hatalmas szovjet államot. A szovjet állam újtípusú államszervezet lett, amelyben — mint Lenin mondotta — „*a tömegek mindent tudnak, mindenről véleményt tudnak alkotni és mindent tudatosan tesznek.*" Ez az állam, amelynek épületét a ma Leninje — Sztálin elvtárs — tetőzi be, kiállta a történelem tűzpróbáit, mert a lenini—sztálini párt nevelte szovjet emberek tették erőssé.

A szovjetország munkásai, parasztjai, akik Lenin vezetésével a nagy októberi napokban megdöntötték a kizsákmányolókat, akik a polgárháború viharaiban győzedelmeskedtek 14 nagy imperialista állam fegyveres erői felett, a második világháború vérzivataros éveiben is előzték földjükről és barlangjában semmisítették meg a fasiszta fenevadat. Ezzel bizonyságot szereztek Lenin szavainak: „*Nincs a világon az az erő, amely el tudná venni tőlünk azt, amit a szovjet állam alkotott.*"

Lenin, a lángeszű marxista tudós már közel három évtizeddel ezelőtt látnoki módon jelentette ki: „*Látjuk, hogy Anglia és Amerika ugyanolyan esztelenül és vadul megbokrosodtak, mint annakidején Németország, ezért ugyanolyan gyorsan, sőt, lehet, hogy még gyorsabban, közeledtek ahhoz a véghez, amelyet a német imperializmus oly nagy sikerrel megjárt... Az amerikai és angol imperializmus most ugyanezen vég felé rohan*" — Lenin kimondotta, hogy „*a béke kérdése a mai nap égető, fájó kérdése... az emberek tízmilliói számára élethalál kérdése.*" És Lenin az imperializmus ellen a béke zászlajával vezette harcba a milliókat.

Lenin a szó legnemesebb értelmében a béke harcosa volt, aki az egész emberiség békeakaratát és követelését öntötte szavakba a békéről szóló dekrétumban, amely az egész emberiség békeharcának alapokmánya lett. Ez a felhívás, Lenin békedekrétuma így kezdődött: „*A munkás- és parasztkormány, amelyet az október 24—25-i forradalom teremtett meg, és amely a munkás-, katona- és parasztküldöttek szovjetjeire támaszkodik, az összes hadviselő országok népeinek és kormányainak javaslatot tesz, hogy azonnal kezdjék meg a tárgyalásokat az igazságos és demokratikus béke megkötésére.*"

Lenin leplezte le először minden háború okát: az imperializmust, amelynek létfeltétele a háború. Azt tanította, hogy a békét épúgy harcban kell megszerezni az emberiségnek, mint a kapitalizmus alóli felszabadulást.

Az imperializmus ellen a békéért vívott harcban felsorakozott Lenin mögé a Szovjetországban millió és millió férfi, asszony.

„*Ne kételkedjetek abban* — mondotta Sztálin elvtárs Lenin halálakor, — *hogy a milliók képviselői után tel fognak sorakozni a tíz- és százmilliók képviselői is, a világ minden sarkából, amellett tanuskodva, hogy a Lenin nemcsak az orosz proletariátusnak, nemcsak az európai munkásoknak, nemcsak a gyarmati Keletnek volt vezére, hanem a földkerekség összes dolgozóinak*"

A mi időnkben minden nap azt bizonyítja, hogy ez így van. Legutóbb a népek bécsi békekongresszusán 85 ország 2000 küldöttjének szavai tanuskodtak arról, hogy a földkerekség dolgozói elutasítják az imperialisták háborús politikáját és erejüket nem kímélve harcolnak a békéért.

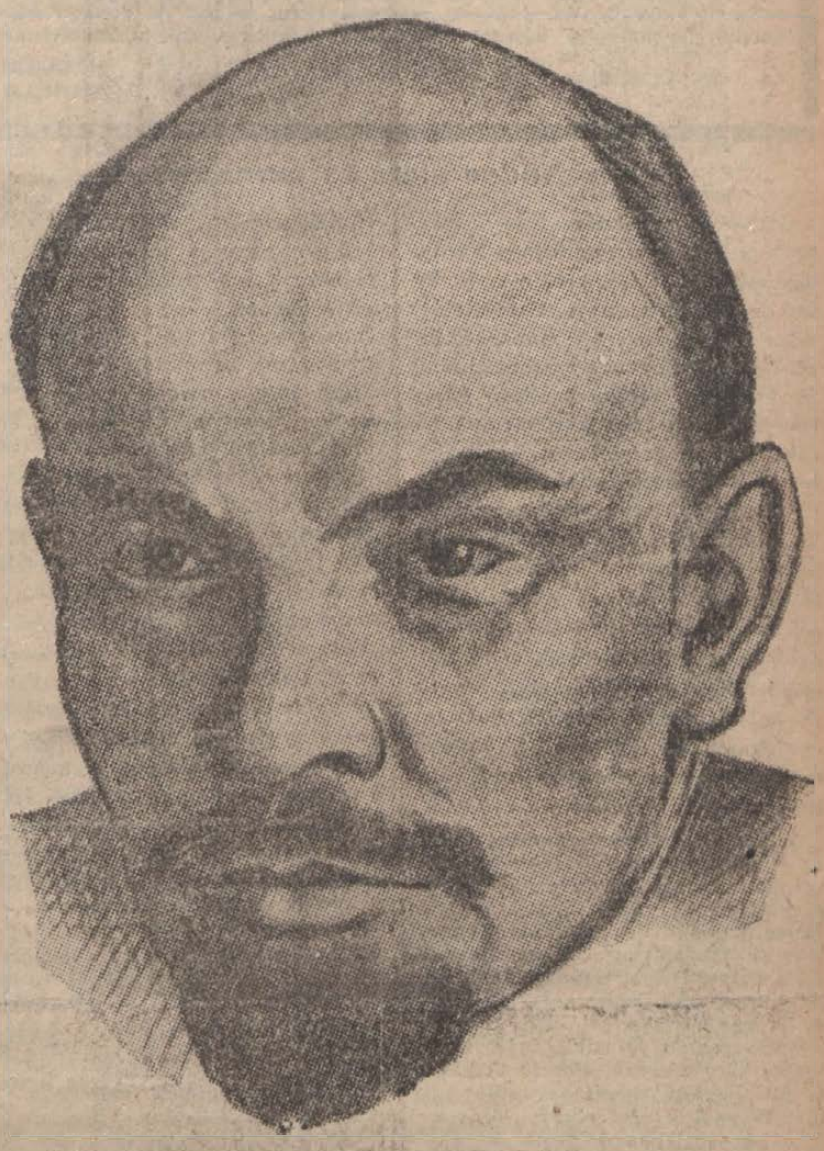
Lenin zászlaja győzelmesen lobog a szabad országok 800 milliós tábora, a „rohambrigádok" felett, s ez a zászló reménye azoknak is, akik az imperializmus igája alatt szenvednek és harcolnak az új háború gyújtogatói ellen.

Az új élet országaiban, az új életet építő emberek szívében Lenin eszméi izzanak. És ezek az eszmék izzanak a jugoszláv börtönökben és a görög koncentrációs táborokban sínylődő hazafiak szívében, favágók és rongyos négerek között, Tokio terein és az indiai páriák nyomorúságán, a közel- és középkeleti olajmezőkön, Afrikában és a nyugateurópai városokban is ahol a puszta élet küzdenek a milliók. Lenin eszméi segítik azokat, akik Vietnam és Koreában, vagy Malajában fegyverrel törik össze az imperialista elnyomást. És a lenini zászlóra tekint a vérbenázó Korea hősköltemény be illő bátorsággal, önfeláldozással harcoló népe, amikor felkészül a végső ütközetre, hogy hazája földjéről kiűzze az amerikai rablókat.

A világ népei — szívükben Lenin eszméivel — úgy tekintenek Sztálin elvtársra, mint arra a férfiúra, akinek Lenin átadta az imperializmus megdöntéséért vívott harc, a béke zászlaját. Sztálin a ma Leninje, méltó folytatója annak a harcnak, amelyet Lenin indított el. Sztálin elvtárs vezetésével építette fel a szovjet nép a szocializmust, amelyet Lenin tervezett meg és kezdett építeni.

Lenin—Sztálin országa, a Szovjetunió, ahol termővé teszik a sivatagot, megváltoztatják az éghajlatot, létrehozzák a világ leghatalmasabb iparát és ahol kikristályosodik az új ember — a béke megdönthetetlen bástyája.

A sztálini államvezetés ma is azt a politikát folytatja, amelyet Lenin elvtárs már a szovjet állam megszületésének első pillanatától hirdetett a népek közötti béke politikáját, amely a kapitalista és a szocialista rendszer békés egymás mellett élésének és gazdasági kapcsolatainak lehetőségéből indul ki. Ezt a gondolatot fejezte ki újólag Sztálin elvtárs, amikor kijelentette: „*A kapitalista országokkal való kapcsolataink alapelvét az képezi, hogy lehetőnek tartjuk a két ellentétes rendszer egymásmellletti létezését.*" És más alkalommal: „*A kapitalizmus és a kommunizmus békés egymás mellett élése teljes mértékben lehetséges, ha megvan a kölcsönös óhaj az együttműködésre, a készség a vállalt kötelezettségek teljesítésére és ha betartják az egyenlőség elvét, a más államok belügyeibe való be nem avatkozás elvét.*"

A szovjet nép magabiztosan építi a kommunista társadalmat, mert sérény alkotó tevékenységét a leninizmus halhatatlan tanításának ragyogó fénye világítja meg. Lenin—Sztálin nagy eszméi, a lenini—sztálini párt XIX. kongresszusának határozatai hősi munkagyőzelmekre ihletik a szovjet embereket.

Büszkék vagyunk, hogy a mi hazánk felett is a lenini zászló lobog és a nagy Sztálin népének segítségével, Rákosi elvtárs vezetésével, mi is a lenini úton haladunk.

A mi pártunk minden sikerének az a forrása, hogy népünk szeretett vezére, Lenin és Sztálin legjobb magyar tanítványa, Rákosi Mátyás elvtárs irányításával elsajátítjuk és alkalmazzuk a lenini tanításokat.

A mi hazánkban az egyszerű emberek elmélyülten tanulmányozzák Lenin műveit. És amikor az ő szavait olvassuk az új élet építéséről, magunk előtt látjuk a hatalmas sztálini utat, a dnyeperi vízerőművet, a Lenin-csatornát, a kujbisevi és sztálingrádi építkezéseket és a gigantikus erdősítési munkálatokat.

Lenin elvtárs itt él közöttünk. Az ő legnagyobb emlékműve a béke és szabadság jelképe, a Szovjetunió. És neki állítunk emléket mi is, alkotó munkánk minden diadalával, tervünk teljesítésével.

A nemzetközi tőke, az amerikai imperializmus és csatósai, hiába szőnek világuralmi terveket, hiába tákolnak atlanti blokkokat, hiába akarják elfojtani a gyarmati felszabadító mozgalmat, hiába vetik börtönbe és kínozzák meg a béke híveit, pusztulásukat nem kerülhetik el.

Lenin—Sztálin országa áttörhetetlen acélfal az imperialisták minden agressziójával szemben. Amint Malenkov elvtárs mondotta a XIX. pártkongresszuson: „*A Szovjetunió nem ijed meg a háborús gyújtogatók fenyegetéseitől. Népünknek vannak tapasztalatai az agresszorok elleni harcban a rég megtanulta, hogyan kell megverni őket. Már a polgárháború idején megverte az agresszorokat, amikor a szovjet állam még fiatal és viszonylag gyenge volt, megverte őket a második világháborúban és a fővőben is megveri őket, ha hazánkat meg mernék támadni.*"

Korunk a leninizmus világméretű győzelmes harcainak kora. A békéért, a szabad életért harcoló emberek büszkék, hogy ebben a korban élnek. Az a tudat, az a biztos meggyőződés heviti őket, hogy Lenin ügye legyőzhetetlen, mert megfelel a történelmi fejlődés követelményeinek, és mert agyában és szívében hordozza az egész haladó emberiség.

Üzemeink dolgozóinak vállalása április 4 tiszteletére

A Komlói Központi Anyagbeszerző Vállalat

dolgozói versenyfelhívással fordultak hasonló vállalatokhoz az 1953-as első negyedévi terv határidőelőtti teljesítése érdekében. A vállalat dolgozói megígérték, hogy negyedévi tervüket március 20-ig befejezik.

A pécs Porcelángyár

dolgozói is jobb munkával akarják megünnepelni hazánk felszabadulásának évfordulóját. Az itt dolgozók vállalták, hogy első negyedévi tervükön felül ötszázezer forint értékű árut gyártanak annak ellenére, hogy a nagy alagút gázkemencét még mindig nem kapcsolhatták be a termelésbe. Ez a fogadalom a gyár vezetőit arra kötelezi, hogy az eddiginél sokkal jobban harcoljanak annak érdekében, hogy a szerelt szigetelőkhöz szükséges szigetelő szerelvényeket a budapesti Vasöntöde és Gépgyártól mindenkor időben megkaphassák. Az üzemben jelenleg is az a helyzet, hogy havi 52 tonnás szigetelőgyártási irányzatukból eddig még csak 8 tonnát tudtak megvalósítani, — egyszerűen szigetelő szerelvények hiánya miatt.

A gyár dolgozói már eddig is kétszázalékot vállalt kötelezettségek teljesítésére. A nyeregyártók a túlteljesítéshez szükséges szigetelőket és edényeket is már gyártják, hogy a kemence megjavításával azok azonnal égetése megtörténhessen. A koronggyári műhely és a mészmalom dolgozói termelésük tíz százalékos fokozásával, a kemencecsépítő kőművesek a kemence két héttel a határidő előtt való megépítésével kívánják a vállalást sikerre vinni.

Az üzemben az új terv beindulása óta is már számos kiváló eredményt értek el a dolgozók. Idős Eicher József és fia 210 százalékra teljesítik napi feladatukat. Fábri Gyula 220, Bene László 260, a Rein és Horváth korongospár 194 százalékot ért el a terv teljesítésében. A férfiak mögött nem maradnak el a nők sem. A sajtolóműhelyben Fucskár Jánosné 143, Kovácsics Józsefné 146, Szaklajda Antalné 182 százalékra teljesítik normájukat. Fenyővári Jánosné, Heidl Károlyné, Neuswanger Jánosné és Zengő Jánosné a mázoló brigád tagjai, naponta 143 százalékot érnek el. Hasonló módon harcolnak a vállalások teljesítéséért a pécsi Porcelángyár minden üzemrészében.

A pécsi Bőrgyár

dolgozói január 6-án tervismertető értekezleten vettek részt. Ekkor határozták el, hogy április negyedikére jobb munkával, az első negyedévi terv túlteljesítésével készülnek.

A termelési terv túlteljesítése érdekében vállalták, hogy megtakarított nyersbőrökből terven felül 343.800 forint értékben különböző díszműbőröket gyártanak. Megfogadták azt is, hogy iparági szükséglet kielégítésére terven felül készítenek 2.000 kiló króm gépszíjat és elvégzik az ehhez szükséges nagymennyiségű nyers marhabőr feldolgozását. Ezzel biztosítják az iparági szükségletnek megfelelő második negyedévi tervtúlteljesítést is 103.000 forint értékben.

A minőség további javítása érdekében belföldi rendeltetésű sertésbőröket újszerű eljárással dolgoznak ki. Az új eljárással tartósabbá, értékesebbé teszik a bőröket. A munkák minőségének megjavításával kívánják elérni, hogy a vixos-bőrök szortiment mutatóját 2.89-ről 2.80-ra csökkenthessék.

A gyártás-technológia fejlesztését is megfogadták a Bőrgyár dolgozói. Ezt úgy akarják elérni, hogy kidolgozzák a sertésbőrök technológiáját és ezzel a sertésbőrök úgynevezett átfutási idejét 45 napról 41-re csökkentik. A különböző anyagok megtakarításával pedig 45.000 forintot juttatnak vissza az állam kasszájába.

Arra is fogadalmat tettek az üzemben, hogy a sztahánovisták számát a jelenlegi 148-ról a negyedév végére 160-ra növelik.

GÁBOR ANDOR MEGHALT

Hatvankilenc éves korában, hősiesen viselt súlyos betegség után meghalt kiváló harcostársunk és barátunk, Gábor Andor elvtárs. Félévszázados munkássága szüntelen harc volt a haladásért. Több, mint három évtizede a Kommunista Párt soraiban küzdött népünk szabadságáért és felemelkedéséért, a nemzetközi munkásmozgalomért, a békéért. Tolla élesfegyver volt a horthysta fehérterror ellen, a hitleri barbárság, az új háborús gyújtogatók ellen. Szatirájának ez adott kíméletlen élt. Az emigráció nehéz évei alatt sem tört meg a magyar nép győzelmébe vetett hite. Bécsben és Berlinben egyaránt nemzetéért lángolt szíve. Verseivel, cikkeivel, könyveivel, a forradalmi hazaszeretet élesztette. A fasizmus üldözése elől a Szovjetunióban, a szabadság hazájában talált menedéket. A sajtóban és a rádióban maró gúnnyal leplezte le a német fasiszták zsoldosait, ellenállásra buzdította népünket. A nép iránti mély szeretettől lángoló, a nép ellenségei elleni gyűlölettől izzó írásaival segítette a magyar dolgozó tömegek harcát a felszabadulás után is. Sok évtizedes munkásságának tapasztalataival és példamutatásával pártosságra, az imperialista ellenség leleplezésére, a béke megvédéséért folyó aktív harcra tanította és nevelte a magyar írókat és újságírókat.

Gábor Andor harcos életét beragyogta a derű és az optimizmus, amelynek gyökere a szocializmus ügyébe vetett törhetetlen bizakodása volt. Csak aki mélyen és forrón szereti népét, tud olyan tűzzel és hévvel harcolni a háború és az elnyomás sötét erői ellen, mint Gábor Andor.

Halálával nagy veszteség érte a magyar irodalmat és újságírást. Hiven megőrizzük emlékét, mely műveiben és nevelő munkájának eredményeiben tovább él. Példája minket, magyar írókat és újságírókat még keményebb munkára, bátrabb helytállásra lelkesít a szocializmusért és a békéért vívott nagy harcban.

MAGYAR ÍRÓK SZÖVETSÉGE
MAGYAR UJSÁGIRÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

Gábor Andor élete és munkássága

Gábor Andor elvtárs 1884 január 17-én a somogymegyei Ujnép községben született, nehéz körülmények közötti nevelkedett. Apja kishivatalnok volt, aki sokszor vált munkanélkülivé. Gábor Andor már gyermekkorától, 16. életévétől kezdve önállóan keres meg kenyerét. Ilyen körülmények közölt végzi el középiskoláit és az egyetemet Budapesten, ahol tanári képesítést szerez. Tizennyolc éves korában lép a nyilvánosság elé. Író, újságíró, költő, műfordító. A világháború kitörése után a háború ellen fordul. Aktívan részt vesz az októberi forradalomban, mint a nemzeti tanács közigazgatási központjának egyik vezetője. A Tanácsköztársaság kikiáltásakor csatlakozik az KMP-hoz. A kultusz minisztériumban átveszi az egyik színházi alosztály vezetését.

A Tanácsköztársaság bukása után az ellenforradalom börtönbe veti. Kiszabadulása után egy ideig illegálisan él Budapesten, majd Bécsbe emigrál. Itt mint költő és publicista harcol Horthy fehérterrorja ellen. Ez volt életének egyik legtermékenyebb irodalmi korszaka. Számos verses kötete és prózai műve jelent meg. 1924-ben Franciaországba utazik a párt utasítására, de rövidesen elfogják és kiutasítják. Ezután illegálisan Berlinbe utazik, ahol a nemzetközi vörös segély központjában dolgozik. Itt aktívan részt vesz a német kommunisták harcában a hitlerizmus ellen. Ugyanakkor irodalmi munkásságát is folytatja. A Reichstag felgyújtása után a fasiszták el akarják fogni, de sikerül megszökniе. Ezután Moszkvába megy.

Moszkvában is folytatja harcát a fasizmus ellen, a magyar nép felszabadítása érdekében, szerkesztője az „Uj Hang"-nak, a Kossuth-rádióban dolgozik, a háború utolsó évében a magyar hadifoglyok lapjának, az „Igaz Szó"-nak szerkesztője.

1945 áprilisában tért vissza Budapestre, ahol a „Szabadság" című napilap szerkesztőbizottságának tagja és 1945 májusában a „Ludas Matyi" című szatirikus hetilap főszerkesztője lett. Dolgozott még különböző hetilapok részére is, mint műfordító és más irodalmi munkásságot is fejtett ki. A „Ludas Matyi" szerkesztése mellett rendszeresen írt az irodalmi folyóiratokban is.

Munkássága: Prózai művek, egy-egy felvonásosak, verses kötetek jelezték Gábor Andor író működését az emigrációban. A felszabadulás után Magyarországon jelent meg a bécsi emigrációban kifejtett harcos publicisztikai munkásságának összefoglaló gyűjteményes kötete, a „Bécsi levelek" amelyben egybegyűjtve jelentek meg az ellenforradalom, a Horthy-rendszer ellen írt pamfletjei szatirikus írásai. Ezek a szenvedélyes, izzó gyűlölettől fűtött gúnyiratok szatirikus irodalmunk legjobb alkotásai közé tartoznak. A levelek a Horthy-fasizmus gonoszteteit, a véreskezű orgoványi gyilkost és hóhértársait leplezték le egész Európa sőt az egész világ haladó közvéleménye előtt. Szinorkázó humor, maró gúny az ellenség elleni gyűlölet jellemzi ezeket az írásokat amelyek az irodalmi színvonalú politikai glossza mintaképévé váltak irodalmunkban.

A felszabadulás után itthon adta ki emigrációja alatt írt verseinek gyűjteményes kötetét. Egyszerű és meleg hangú izzó hazaszeretet jellemzi ezeket a költeményeket. A kommunista sajtó hasábjain nagy számban jelentek meg harcos és szellemes glosszái amelyekben a fasizmust újjáéledő háborúra készülő amerikai imperializmust és különböző rendű és rangú ügynökeit leplezi le. Keményen szavakkal, gyilkos gúnnyal írt a nép nyakán élősködő szerencsejátékosokról, csalókról, stb. Kíméletlen módszerrel, a nevetségessétevés eszközével harcolt a klerikális reakció és butító babonái ellen.

Mindezek miatt az ellenséges sajtótámadások kereszttüzében állott, de mindig állta a harcot, minden publicisztikai írását a meg nem alkuvó harcos szellem jellemezte.

Mind a „Szabadság"nál, mind a többi lapoknál való működése során példaadóan és rendszeresen szem előtt tartotta azt a jelentős feladatot, hogy elmélyítse népünkben a Szovjetunió iránti szeretetet és ismertesse a Szovjetunió következetes harcát a békéért.

A felszabadulás óta legjelentősebb tevékenységet a „Ludas Matyi"val kapcsolatban fejtette ki. A humoros és szatirikus hetilap alapításától (1945 május) az ő vezetése alatt állt. A szerény kezdetből az ő politikai és művészi irányítása mellett fejlődött az ország egyik legkedveltebb és legnépszerűbb hetilapjává.

Gábor Andor elvtárs nemcsak mint a lap főszerkesztője és kitűnő szatirikus írója fejtett ki jelentős tevékenységet, hanem mint a magyar humoristák és karikaturisták nevelője is fontos hivatást teljesített. Azok az eredmények, amelyeket a humoros és szatirikus irodalom, a karikatura-rajzolás terén elértünk jelentős részben az ő útmutató és nevelő munkájának köszönhetőek.

Gábor Andor felravatalozása és temetése

1953. január 20-án meghalt Gábor Andor, a kiváló író és újságíró. Holttestét a Magyar Ujságírók Országos Szövetségének szákházában (Budapest VI. Sztálin út 101.) január 21-én felravatalozzák. Temetése január 22-én 12 órakor lesz a Kerepesi-úti temető halottasházából. A sírnál a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében Andics Erzsébet elvtársnő, az írók és újságírók nevében Darvas József miniszter, a Magyar Irók Szövetségének elnöke búcsúztatja Gábor Andor elvtársat.

Törvényerejű rendelet a Kossuth-díj adományozására vonatkozó egyes rendelkezések módosításáról

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa törvényerejű rendeletet adott ki a Kossuth-díj adományozására vonatkozó egyes rendelkezések módosításáról. E módosítások közé tartozik — az eddigi ötvenezer, továbbá húszezer és tizezer forintos Kossuth-díjon kívül — harmincezer forintos Kossuth-díj létesítése.

Termelőszövetkezeteink elnökei, tagjai tanuljanak a szovjet mezőgazdaság példájából

A kolhoztermelés tervezése

A Moszkva-területi „Vlagyimir Iljics"-kolhoz minden esztendőben még az évi beszámoló közgyűlés előtt megkezdi az előtervezést. Ebbe a munkába a vezetőség bevonja a brigádvezetőket, a munkacsapatvezetőket s a kolhoz legkiválóbb dolgozóit. Január elején már rendszerint elkészül a termelési és a bevételi-kiadási előterv s így könnyen elvégezhetik később a rendes évi tervek összeállítását, miután megkapják a kerületi szovjet végrehajtóbizottságától az állami terv feladatokat.

A tervezők főfeladatuknak nem azt tekintik, hogy az egyik okmányból átmásolják a tervezámokat egy másik okmányba, az ilyen tervezés nem vezet célhoz. *A legfontosabb olyan rendszabályok kidolgozása, amelyek bármilyen mostoha időjárás esetén is biztosítják az állami tervfeladatok teljesítését és túlteljesítését.*

A termelés fejlesztésére vonatkozó tervek

Jól kidolgozott, gondosan előkészített, egész évre szóló termelési terv nélkül nem lehet eredményesen gazdálkodni többszáz vagy többezer hektárnyi földdel rendelkező gazdaságban.

Amikor elkészítjük a növénytermelés fejlesztésére vonatkozó tervünket, mindig pontosan megállapítjuk mennyi a vetőmagszükséglet s amennyiben nincs meg a kellő mennyiség, cserélünk vagy vásárolunk vetőmagot. Tartalék-vetőmagról is gondoskodunk, hogy elemi csapások után nyomban pótvetést végezhessünk. Tervünkbe belevesszük a vetőmag előkészítését, tisztítását, csávázását, jarovizálását is. Igy mindig teljesítjük vetési tervünket és kizárólag nemesített vetőmagot használunk. Tervünk összeállításánál gondolunk arra, hogy minden körülmények között biztosítsuk terméshozam-tervünk teljesítését. Terméshozam-tervünket táblánkint, szükség esetén parcellánkint állapítjuk meg a talaj minősége a trágyázottság és az elővetemények figyelembevételével. Az agrótechnikai módszereket a brigádfeladatok közt szabjuk meg, de bevesszük a kolhoz termelési tervébe is. A tudományos vívmányok és az új módszerek meghonosítására vonatkozó tervünket egészen a brigádokig bontjuk fel — mondotta J. Bujanov kolhozelnök.

Miután a kolhoz megkapja állománygyarapítási feladatát, megszabják a szaporulatot, meghatározzák, hogy például hány szarvasmarhát kell eladni, illetve levágni. Az állattenyésztés fejlesztésére vonatkozó terv azonban foglalkozik az állatok tápoásával, a takarmányozás megjavításával a meddőség és az elhullás elleni küzdelemmel és a fajtajavítással is.

Ugyancsak pontos tervet készítenek a kolhozban a gépesítésről, a munkaszervezésről is. Ezen kívül bevételi—kiadási terv is készül. A kolhoz bevételi előirányzatai 1952-ben a következők voltak: növénytermelés 57 százalék, állattenyésztés 42 százalék, egyéb 1 százalék. A pénzbevétel 37 százalékát termelési célú beruházásokra, 2 százalékát pedig a kulturális célokra fordították. A bevétel 20 százalékát az oszthatatlan alap kiegészítésére irányozták elő a tervben.

A terv teljesítésének megszervezése

Miután a kolhozközgyűlés elfogadta a termelési tervet és a bevételi—kiadási tervet ezek alapján megszabják a brigádok, munkacsapatok és állattenyésztőtelepek évi termelési feladatait. A brigádok, munkacsapatok és állattenyésztőtelepek évi termelési feladatait szintén a közgyűlés hagyja jóvá. Ezek után a brigádok termelési értekezleteken megtárgyalják feladataikat és versenyvállalásokat tesznek.

A tervfeladatok és a versenyfelajánlások teljesítésének biztosítása céljából munkaterveket dolgoznak ki a tavaszi mezei munkák, a terménybetakarítás és beadás elvégzésére, hogy e munkák torlódása idején mindig a legcélszerűbben használják fel a gépállomás és a kolhoz munkaerejét és termelési eszközeit. — Egyes fontos munkák (például trágyahordás, fahordás, stb.) elvégzésének biztosítására célszerű napi üteme terveket is kidolgozni a brigádok számára.

A terv teljesítését hathatósan elősegíti a végrehajtás brigádokra, munkacsapatokra és egyénekre kiterjedő ellenőrzése — elsősorban a teljesítménynormák segítségével. — Minden brigád csak úgy dolgozhat tervszerűen, ha minden egyes kolhoztag rendszeresen teljesíti napi feladatát s emellett jóminőségű munkát végez.

Lenin és a magyar munkásmozgalom

Huszonkilenc év mult el azóta, hogy 1924. január 21-én Gorkiban meghalt Vladimir Iljics Lenin, a nemzetközi munkásmozgalom lángeszü vezére. Öt percre megálltak a vonatok, megállt a munka az üzemekben, öt percig nem serceget a toll az irodákban. A szovjet dolgozók mély fájdalommal kísérték utolsó útjára atyjukat, tanítójukat, barátjukat, vezérüket és oltalmazójukat, a nagy Leninet.

A Bolsevik Párt Központi Bizottsága Lenin haláláról felhívásában a következőket írta:

„Soha még Marx óta a proletáriátus nagy felszabadító mozgalma nem hozott felszínre olyan óriást, mint a mi elhunyt vezérünk, tanítónk és barátunk."

Sztálin elvtárs azt írja Leninről, hogy vezére volt nemcsak az orosz proletariátusnak, nemcsak az európai munkásoknak, nemcsak az elnyomott Keletnek, hanem a földkerekség összes dolgozóinak is. Vezére volt tehát a magyar munkásmozgalomnak is.

Lenin figyelemmel kísérte a magyar munkásmozgalom fejlődését. Amikor 1919. március 21-én kikiáltották a proletárdiktatúrát, létrejött a Magyar Tanácsköztársaság, a dolgozó nép vette kezébe a hatalmat. Abban a történelmi helyzetben, amikor a fiatal Szovjetoroszországra rátörtek az intervenciósok, a Duna-Tisza táján a magyar nép proletárforradalmat hajtott végre. Ezzel a ténnyel megmutatta, hogy a leninizmus alapvető eszméi nem „sajátos orosz tulajdonságok" és e ténnyel a magyar munkásosztály hozzájárult a Vörös Hadsereg intervenciósok feletti aratott győzelméhez, azzal, hogy megosztotta az idegen betolakodók erejét és magára vonta a felhívta a figyelmet. Lenin elkes szavakkal, bölcs tanácsokkal látta el a magyar Tanácsköztársaság vezetőit:

„Magyar munkások! Elvtársak!.. Ti háborút viseltek. Egyedül jogos igazságos forradalmi háborút, az elnyomottak háborúját az elnyomók ellen, a dolgozók háborúját a kizsákmányolók ellen, háborút viseltek a szocializmus győzelméért. Az egész világon mindaz, ami a munkásosztályban becsületes, a ti pártotokon áll. Minden hónap közelebb hozza a proletár világforradalmat.
Legyetek szilárdak, a győzelem a tiétek lesz.
1919. V. 27.

Lenin."

Lenin a magyar munkások forradalmát szívügyének tartotta. Figyelmeztette őket arra, ami egyik legfontosabb tényező a forradalomban, hogy a megalkuvók, az árulók ellen könyörtelen harcot kell folytatni. Levelében ezt írja a magyar munkásoknak:

„És ha ingadozás ütt fel a fejét a szocialisták között, akik tegnap csatlakoztak hozzátok, a proletárdiktatúrához, vagy a kispolgárság körében, nyomjátok el könyörtelenül ezeket az ingadozásokat. Agyonlövés — ez a gyáva méltó jutalma a háborúban."

Lenin itt a szociáldemokratákra utalt, akik elárulták a magyar munkásosztályt és az ellenforradalom segítőjévé váltak. A rövid ideig fennálló, idegen intervenciósok ellen dicsőséges harcokat vívott magyar Tanácsköztársaságot a nemzetközi ellenforradalom összefogott ereje megfojtotta. Horthyék győzelmi tort ültek a levert forradalom felett. A népek ellenségei — közöttük Horthyék is — minden eshetőt megragadtak, hogy elkendőzzék és letagadják Lenin tanainak és alkotásainak nemzetközi jelentőségét. Ügynökeik és provokátoraik a munkásmozgalom soraiban Kautskytól—Trockijig és Peyerig, az angol munkáspárt képmutató vezetői csakúgy mint a háború előtti „ausztromarxizmus" tudákos boncai és a magyar munkásosztály nyomukban haladó árulói azt igyekeztek bizonygatni, hogy a leninizmus csak kizárólag orosz jelenség.

Az ellenforradalom a magyar munkásmozgalom legjobbjait végezte ki vagy tette börtönbe, de Lenin eszméi továbbra is éltek nemcsak az illegális Kommunisták Magyarországi Pártjában, hanem az elnyomott magyar dolgozókban, elsősorban a munkásosztályban. Az illegális kommunista párt tagja volt a Lenin által alakított III. Internacionálénak, amely Végrehajtó Bizottságának 1921-től 24-ig Rákosi elvtárs is titkára volt. A III. Internacionálé irányító tevékenysége adott vezérfonalat a fiatal Kommunisták Magyarországi Pártjának.

Lenin tanításai erősítették, edzették pártunk vezetőit. Lenin tanításai mutattak előre a sötét börtönök, kínzókamrák mélyéről, a lenini eszmék izmosították meg a Kommunista Ifjúmunkás Szövetség tagjainak győzelembe vetett hitét, a lenini eszmék értt haltak mártírhalált Schönherz Zoltán, Rózsa Ferenc és a magyar munkásosztály többi hősei. A sötét Horthy korszakban nemcsak Lenin eszméi hatoltak mélyen a magyar munkásmozgalom vezetőire, hanem életének személyes példamutatása is. A szibériai csószkunyhó előtt álló fa tönk, — amelyen Lenin zseniális művét, „A kapitalizmus fejlődése Oroszországban" írta meg, — a nélkülözések különböző fajai, az áruhiák, a nyugodt családi életről való lemondás a mérnyleteknek való kitevés, az éhség, a hideg, a forróság, stb. stb állandóan vezetőink szeme előtt lebegett.

Rákosi elvtárs személyesen is beszélt Leninnel. Amikor beszámolt Leninnek a magyarországi helyzetről, a Tanácsköztársaság bukásáról, megleptődött azon, hogy Lenin mennyire világosan látta a magyarországi problémákat, annak ellenére, hogy a nyugati blokád lehetetlenné tette még a sajtó elszállítását is. Rákosi elvtárs kifejtette a Horthy korszak népellenes, kommunista ellenes politikáját. Leninnek. Lenin végighallgatta és nyugodtan válaszolt:

— Kérem, Rákosi elvtárs, még ma keresse fel a külügyi néphiztost és mondja meg neki, hogy én arra kérem, legyen mindenben segítségére magának és a magyar elvtársaknak.

Mint tudjuk, a szovjet állam csercsútján a kommunista harcosok százait mentette meg Horthyék karmai közül a bitófa alól, fegyházakból és börtönökből. A magyar Tanácsköztársaság bukásáról Lenin azt a következtetést vonta le, hogy az itt elkövetett hibát nem szabad elfelejteni egy kommunistának sem. Azt mondotta Lenin Rákosi elvtársnak, hogy most elbukott a magyar forradalom.

— De én hiszek a magyar forradalom győzelmében, Rákosi elvtárs! Maga látni fogja a magyar forradalom, a magyar nép győzelmét.

Leninnek ez a jóslata is valósággá vált.

Lenin és Sztálin Vörös Hadserege hozta meg a magyar népnek a szabadságot. A lenini—sztálini eszmék vezérelték pártunkat a felszabadulás után is és éppen ez az alapja annak, hogy az 1945 után napjainkig eltelt néhány esztendő történelmünknek egyik leggazdagabb, legszebb korszaka. Lenin eszméi ma is élnek. Lenin nem halt meg, mert alkotásaiban örökké élni fog. Lenin él a kommunizmus alapjait építő szovjet népben, él a volt kínai kuliban, a felszabadult kínai munkásban, él Burmában, Malájföldön, Vietnamban, Kenyában, Marokkóban, akol az elnyomott gyarmati népek kezdik kibontani a szabadság zászlaját, él a francia, angol, amerikai sztrájkolókban, él a magyar dolgozókban is.

Lenin eszméihez hűnek maradni annyit jelent hogy magasra kell emelnünk a proletárinternacionalizmus zászlaját és merészen, erőnkbe vetett hittel keresztülhúzni a háborút előkészítő terveket, megfékezni a nemzetközi reakció dühödt ellentámadását.

Lenin eszméihez hűnek maradni annyit jelent, hogy szüntelenül tanulunk a marxizmus-leninizmus elméletéből, hogy hűek maradunk a kommunizmus elveihez, éberen őrködünk pártunk tisztasága és monolitikus egysége felett, még szorosabban felzárkózunk pártunk és népünk szeretett vezére, Lenin és Sztálin legjobb magyar tanítványa, Rákosi elvtárs mögé.

Lenin eszméihez hűnek maradni annyit jelent hogy munkaterületünkön a maximális képességeinkkel őrködünk építő munkánk alapja, a béke ügye felett.

Fehér István tanársegéd

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

A tagkönyvkiosztó taggyűlés az oktató-nevelői munka megjavítására lelkesíti a szentlőrinci pedagógusokat

A Szentlőrinci Mezőgazdasági Technikum és az általános iskola ünnepi taggyűlésén valamennyi párttag részt vett. Megjelentek a taggyűlésen a DISZ fiatalok is, akik üdvözletüket tolmácsolták a kommunistáknak.

Kehidai László párttitkár elvtárs beszámolójában ismertette, hogy

a nevelők szép eredményeket értek el a tanulás, a fegyelem, a rend terén, igyekeztek ezen a téren is példamutató jó munkát végezni a kommunisták.

Megdicsérte Kehidai elvtárs beszámolójában — többek között Molnár Attila tanár elvtársat, aki a levelező tagozat vezetője és a vezetése alatti kollektív fejlődést értek el a tagozat hallgatói. A félévi vizsgák alatti is megfelelő felkészülésről tettek tanúságot, amely nagyban köszönhető Molnár elvtársnak, aki szívvel-lélekkel végezte feladatát. Szalay László elvtárs biológia tanár is szép eredményekkel dicsekedhet. Jelentős eredményt ért el a tanításban és lelkiismeretesen végzi a biológiai-szertár felszerelését új anyaggal való ellátását. Kehidai elvtárs ismertette, hogy

az általános iskola pedagógusai méltán büszkék eredményeikre.

Az úttörő mozgalom jelentősen fejlődött, amit bizonyít az is, hogy a hulladékgyűjtésben kitűnő eredményt értek el.

Helyesen mondotta Kehidai elvtárs hogy a tanórák pontos megkezdése a rend és a tisztaság felett való vigyázás valamennyi kommunista tanár kötelessége és személyileg is felelős érte. A beszámoló jól foglalkozott a bírálat és önbírálat hatalmas eredményével és jelentőségével. A bírálat helyes alkalmazása segíti a nevelőket a hiányosságok felszámolásában.

A hozzászólások lelkesek voltak, melyből kitűnt, hogy az új párttagsági könyv fokozottabb helytállásra, az eredmények növelésére lelkesíti a pedagógusokat.

Neményi Ernő elvtárs, a technikum igazgatója hozzászólásában a hiányosságokat tárta fel, melyek gátolják a szebb eredmények elérését.

„Alapvető hiányosság — mondta — a fegyelem terén van. Feladatunk az, hogy ezt megszüntessük."

Feladatul jelölte meg Neményi elvtárs, hogy a pártonkívüli nevelőkkel sokkal többet és eredményesebben kell foglalkozni.

Déri Antal elvtárs, az általános iskola igazgatója hozzászólásában foglalkozott a hazafias nevelés problémájával. Elmondta, hogy már nem frázisok hangzanak el, hanem szívből, nagyjaink példáján mutatják be a gyermekek előtt az igaz hazafiságot. A hazafiasságra való nevelésben eszközül felhasználják a filmeket, az ankétokat és sok más olyan módszert, mely a nevelést könnyíti meg. Déri elvtárs beszámolt arról, hogy sikerült hiányzómentes napokat, sőt heteket elérni egyes osztályokban.

A beszámoló és a hozzászólások annak ellenére hogy eredményesek voltak és előre viszik a pedagógusok munkáját — mégsem jelölték meg a feladatokat, melyek jelenleg előttük állnak.

Élénk tanulási verseny folyik országos viszonylatban a technikumok között, sőt az osztályok között is a DISZ segítségével és erről kevés szó esett.

Pedig a technikum országosan jó eredményt ért el és jelenleg is az első három technikum között szerepel. A tanulmányi átlag megközelíti a négyet, ami szép eredmény.

Fülöp János elvtárs, az egységes pártvezetőség titkára a hozzászólások után megkezdte az új tagsági könyvek kiosztását, melyet elsőnek Kehidai László elvtárs, a pártszervezet titkára kapott meg, aki még jobb munkára és a nevelési munka megjavítására tett ígéretet. Az elvtársak új tagsági könyvükkel a kezükben ígérték meg, hogy sokkal jobban dolgoznak a jövőben. Valamennyien megfogadták hogy ifjainkat még harcosabbá, a hazáját szerető emberré nevelik, melyhez kérték a párt szervezet segítségét.

A taggyűlés határozati javaslatot fogadott el, melyben szerepel, hogy a félévi vizsgák tapasztalatait a technikum és az általános iskola tanárai közös értekezleten vitassák meg és határozzák meg a további feladatokat.

A tankönyvkiosztó taggyűlés nagy lendítőerő az oktató-nevelői munka megjavításában,

nagy segítséget ad a technikumnak abban, hogy április 4-én elnyerjék a földművelésügyi minisztérium vándorzászlaját és a vele járó 10.000 forint pénzjutalmat, mint az ország első technikuma.

A mohácsi járási tanács begyűjtési osztálya a helyszínen adjon segítséget a községeknek!

Az 1953. évi begyűjtési terv teljesítését megkezdték már a mohácsi járás jónéhány községében. Eddig az a tapasztalat, hogy ahol jól dolgoztak tavaly, ott az idén is szép eredmények mutatkoznak.

A mohácsi járás legjobb községe

Dunaszekcső.

A begyűjtési állandóbizottság elnöke, Gyuricza János elvtárs, Gyuricza elvtárs már két dicsérő oklevelet kapott jó munkájáért. Az élenjáró dolgozó parasztok közül minden állandóbizottsági tag részére négy-öt aktivát szervezett, akik felvilágosító munkájukkal segítik Dunaszekcső községet a begyűjtési terv teljesítésében. Gyuricza elvtárs jól látja, hogy úgy lehet eredményt elérni, ha szoros kapcsolatot hoznak létre a tömegekkel. A tavalyi begyűjtési tervüket sertésből 122 százalékra, baromfiból 94 és tojásból 98 százalékra teljesítették, de komoly eredményt értek el az 1953-as begyűjtési terv teljesítésében is. Eddig 21 mázsa baromfit szállítottak a begyűjtőhelyre.

Nem lehet ugyanezt elmondani

Himesháza

községről. 1952-ben is súlyosan lemaradtak a begyűjtésben. Most az idén még csak két kiló baromfit adtak le. Sem a tanács, sem a pártszervezet nem harcol eléggé a begyűjtési terv teljesítéséért. Maga Bogos elvtárs, a pártszervezet titkára semmiből sem teljesítette száz százalékra kötelezettségét, az állandóbizottság tagjai is adósak maradtak. Így természetesen az állandóbizottsági tagok sem tudnak agitációs munkát végezni a dolgozó parasztok között, azok jogosan a szemükbe mondják: „Előbb a saját portádon csinálj rendet, utána gyere énhozzám."

Nem jobb a helyzet

Székelyszabar

községben sem. Ott a község vezetői csak addig dolgoznak a begyűjtési terv teljesítéséért, amíg valaki kint van a járási tanácstól. Ez történt nemrég az elszámoltatásnál is

Udvar

község dolgozó parasztjai, mint az elmúlt évben, idén sem akarnak szégyenben maradni a beadással. Ők is már megkezdték az idei beadási kötelezettség teljesítését. Megindult az idei begyűjtés

Nagynyárádon

is, eddig 126 kiló baromfit szállítottak a begyűjtőhelyre. Ezekben a községekben igyekeznek mindent megtenni a község vezetői támaszkodnak a tömegszervezetekre és azok segítségével harcolnak a begyűjtési terv teljesítéséért.

Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy a mohácsi járásban általában jól kezdődött az idei beadás. Szükséges azonban, hogy

a járási tanács

nagyobb segítséget adjon a községeknek, több segítséget nyújtson kint a helyszínen. A járási tanács begyűjtési osztályán van olyan instruktor, aki már egy hete nem volt kint a községében. Irodából nem tudnak eredményes munkát végezni. Változtassanak ezen a módszeren, hogy még eredményesebb legyen munkájuk, hogy minél jobban teljesítse járásuk az állam iránti kötelezettségét.

A Porcelángyár békebizottsága nem teljesíti feladatát

A békebizottságok legfontosabb feladata jelenleg az, hogy ismertessék a népek békekongresszusa határozatait. A pécsi Porcelángyár békebizottságainak is ez lenne a feladata azonban a gyár békebizottságai még hozzá sem kezdtek a határozatok ismertetéséhez.

Két hónappal ezelőtt a III. magyar békekongresszus idején a Porcelángyárban is új erőre kapott a békeharc. Új békebizottságok alakultak, békegyűléseket tartottak, a dolgozók munkafelajánlásokat tettek. Ez a lendület azonban megtorpant, mert sem a gyár békefelelőse, sem az üzemi pártbizottság, sem az üzemi szakszervezet, sem a városi békeiroda nem törődött úgy a porcelángyár békebizottságaival, ahogy kellett volna.

Török Józsefné elvtársnő, a gyár békefelelőse adminisztratív, bürokratikus eszközökkel próbálta a békebizottságokat irányítani. A városi békeiroda által küldött „Békeharcos"-okat Török elvtársnő egyszerűen továbbküldte a békebizottságok vezetőihez, ahelyett, hogy a békebizottságok vezetőit összehívta volna és megmagyarázta volna nekik a feladatokat. Később már ezt sem tette meg Török elvtársnő, s így a békebizottságokat teljesen magukra hagyta. A legutóbbi „Békeharcos" például, amely a népek békekongresszusa határozatait ismerteti, még mindig ott porosodik az íróasztalfiókban.

Mindez nem történt volna, ha Molnár József elvtárs, az üzemi pártbizottság titkára segít Török elvtársnőnek. Molnár elvtárs azonban úgy vélekedik, hogy a békebizottságok támogatása nem az ő feladata, hanem a városi békeirodáé. A városi békeirodának is segítenie kell a porcelángyári békebizottságot, de elsősorban is az üzemi pártbizottságnak az alapszervezeteknek.

Szendrődi Józsefné elvtársnő, városi békefelelős három hónapja nem volt a Porcelángyárban. Török elvtársnő pedig, akit nemrég választottak békefelelősnek, komoly segítséget várt a városi békeirodától.

Az üzemi szakszervezet is sok segítséget adhat a békebizottságoknak. Már azzal is, hogy gondoskodik arról, hogy a munkaverseny legfrissebb eredményei a versenytáblán kerüljenek, azzal is hogy a szakszervezeti bizalmiak állandóan közlik a dolgozókkal a munkaverseny eredményeit. A békebizottságok ezeket a számokat felhasználva az általánosságok hangoztatása helyett konkrétan rá tudnak mutatni arra, hogyan kell tettekkel harcolni a békéért.

A Porcelángyár üzemi bizottsága azonban nem jó gazdája a munkaversenynek. A szigetelőmérő üzemrész versenytábláján kedden délben még mindig a december 20—30 közötti dekád eredményei voltak. A porcelángyár dolgozói pedig örömmel vennék, ha kiírnák, hogy hány százalékkal teljesítették túl évi tervüket, ha kiírnák a januári eredményeket. Tudatni kellett volna azt is, hogy a porcelángyár hány százalékkal maradt el évi exporttervének teljesítésétől. A békebizottsági tagok az exporttervek teljesítésének fontos feladatát jól összekapcsolhatnák a népek bécsi békekongresszusa felhívásában megjelent feladatokkal, melyek a többi között kimondják, hogy a „különböző országok haladéktalanul kezdjék meg újra az anyagi és kulturális javak cseréjét."

Az exporterv teljesítésének példája is megmutatja, hogy a népek bécsi békekongresszusának határozatai ránk is vonatkoznak, és nagyon fontos e határozatok ismertetése. A porcelángyári békebizottságok is kijavítják a hibákat és ismertetik a népek békekongresszusa határozatait, sokat tehetnek azért, hogy a pécsi Porcelángyár ezután is túlteljesítse tervét, teljesítse exporttervét és ezzel is hozzájáruljon a béke megvédéséhez.

A győzelmes harmadik tervév

„Az 1952-es esztendő népi demokráciánk további megszilárdulásának éve volt" — mondotta Rákosi elvtárs az országgyűlés december 15-i ülésén. A Statisztikai Hivatal tegnapelőtt közzétett évi jelentése a számok és tények hosszú sorával igazolja Rákosi elvtárs szavait. Baranya megye dolgozói azzal a büszke tudattal olvashatták a tervjelentést, hogy munkájukkal, harcukkal, helytállásukkal ők is jelentős mértékben hozzájárultak országos eredményeink eléréséhez.

A szénbányászat évi tervét 122.8 százalékra teljesítette. Ebben a számban benne van a MESZHART-aknák 100 százalékon felüli terveljesítése, benne van Müller Vilmos elvtárs Béke-aknai vájár jó munkája, aki ötéves tervét decemberben befejezte. Része van ebben az eredményben Szedlár Ferenc elvtárs Kossuth-aknai vájárnak, aki már szeptemberben jelentette, hogy teljesítette évi tervét. Részük van a Petőfi-aknai DISZ-brigád tagjainak is, akik valamennyien száz százalék feletti eredménnyel zárták az évet.

„1952-ben a mezőgazdaság szocialista szektora erőteljesen fejlődött — olvassuk tovább. — *míg 1951 végén az ország szántóterületének 25 százaléka tartozott e szektorhoz, 1952 végére a szocialista szektor részesedése meghaladta a 37 százalékot.*

Megyénkben ez a fejlődés valamivel gyorsabb ütemű. Az állami gazdaságok, vállalatok és termelőszövetkezetek szántóterülete 41.6 százalékát képezi a megye össz-szántóterületének. Egyedül novemberben és decemberben 210 család lépett a közös gazdálkodás útjára.

Ez a néhány adat is szemléltetően tükrözi azt a hatalmas fejlődést, amelyet országunk és ezen belül megyénk az elmúlt tervévben elért. Tükrözi dolgozóink többségének áldozatkész munkáját, lelkesedését, amellyel ötéves tervünket építik.

Ugyanakkor a tervhivatal jelentése rámutat azokra a hibákra és hiányosságokra, amelyek gátolták fejlődésünket, amelyek akadályozták a még szebb eredmények elérését. Az 1953-as tervév fokozottabb feladatok elé állítja népgazdaságunkat. Széntermelésünket 4.6 millió tonnával, a feketeszéntermelést pedig 50 százalékkal kell növelni.

Ennek megvalósítása jelentős mértékben a pécsvidéki bányászokra hárul. *Éppen ezért bányász pártszervezeteink legfőbb feladata, hogy minden rendelkezésükre álló eszközzel harcolnak az egyenletes termelés biztosításáért, a munkafegyelem megszilárdításáért, a palatartalom csökkentéséért — amelyek elsősorban akadályozták egyes aknákon a terv teljesítését.*

Az elmúlt év tapasztalatai azt mutatják, hogy a hó eleji lemaradás feltétlenül meglátszik az egész hónap eredményein. Széchenyi-akna az októberi első dekádot például 83.3 százalékra teljesítette. Havi tervének teljesítésében is csak 84.2 százalékot ért el. A novemberi első dekádot 82.4 százalékra, a novemberi egész havi tervet pedig 79.3 százalékra teljesítette. Az lett volna természetes, ha a pártszervezeteink és műszaki vezetőink levonják ebből a következtetést és az idei tervév első hónapjának elején máris biztosítják az egyenletes termelést; — ennek ellenére azt látjuk, hogy január 17-én a MESZHART-aknák az előirányzatnak csupán 71.6 százalékát termelték. Komló pedig még ennél is kevesebbet.

Hanyatlás mutatkozik az új év elején a munkafegyelem területén is bányáinkban. Gerő elvtársnak a gazdasági vezetők országos aktivaértekezletén mondott beszéde után tavaly fokozottan lejjebb szorították a MESZHART-aknákon is a bumlizók számát. Most januárban azonban, a decemberi 1.3 százalékos átlagról 3 százalékra szökött az igazolatlanul mulasztók száma.

A munkafegyelem megszilárdítása, az egyenletes termelés és a gépek jobb kihasználása — új fejtések és létszámnövelés nélkül is — 25 százalékkal növelné a MESZHART bányák termelését. Ez azt jelenti, hogy pártszervezeteinknek sokkal következetesebb és keményebb harcot kell folytatniok a párt- és kormányhatározatok betartásáért, keményen fel kell lépniök a legcsekélyebb lazaság ellen is, amely a munkafegyelem, vagy tervfegyelem betartása terén mutatkozik, ki kell szélesíteni és el kell mélyíteni a pártellenőrzést. Erre mozgósítsák a pártcsoportokat, a népnevelőket és a tavalyinál sokkal nagyobb mértékben a tömegszervezeteket, elsősorban a DISZ-t és a szakszervezetet.

A Statisztikai Hivatal jelentése részletesen foglalkozik azokkal az eredményekkel, amelyeket az építőipar egy év alatt ért el. 1952-ben csak Komlón több, mint ezer lakás épült, bővült Pécsett a Sopiana Gépgyár és Porcelángyár. Komlón az új üzemek egész sora nőtt ki a földből. Ezek azonban csak töredékét adják annak a nagyarányú építkezésnek, amely szerte az országban folyik. *A jelentős eredmények mellett az 1952. évi beruházási tervet nem minden területen és nem minden vonatkozásban teljesítették; ... nem hajtották végre a pártnak és a kormánynak az építési költségek csökkentésére vonatkozó tervét* — mondja a Statisztikai Hivatal jelentése. Megyénkben is minden nagyobb építkezésnél túlléptük a pénzügyi tervet és nem egy építkezésünknél a határidőben is eltolódás mutatkozik. Az 1953-as tervév a beruházások területén, így az építkezés területén is az elmúlt évinél nagyobb feladatokat tűz elénk. Ezért pártszervezeteinknek különös gondot kell fordítaniok, az önköltségcsökkentésre. Hozzávetőleges számítások szerint egyedül Komlón, csupán a helyes anyagkezeléssel öt százalékos megtakarítást lehetne elérni. Jelentős akadályt jelentett az elmúlt évben beruházási terveink megvalósításában több helyen a laza bérfegyelem. Nem tűrhetjük, hogy egyesek — ahogy az a porcelángyári építkezés gépcsoportjánál megnyilvánult — jogtalan bért vegyenek fel.

A mezőgazdaság szocialista szektorának fejlesztésében és megszilárdításában az elmúlt évben igen szép eredményeket értünk el, ugyanakkor számos hiányosság is jelentkezett. Ezek a hiányosságok elsősorban abból származnak, hogy *nem hajtották végre következetesen a párt- és kormányhatározatokat* a növényápolásról, a betakarításról és a mélyszántásról, nem vették igénybe azt a segítséget, amit a szovjet módszerek alkalmazása jelent és nem használták ki a rendelkezésükre álló gépeket.

A Statisztikai Hivatal jelentése azt mutatja, hogy az elmúlt évben — a hibák és hiányosságok ellenére is — jó munkát végeztünk. Legyen az elmúlt év tapasztalatai tanulság számunkra, használjuk fel őket arra, hogy az idén még szebb eredményeket érjünk el, hogy hazánk még erősebb, még gazdagabb legyen.

Gépállomásainkon gyors ütemben javítják a gépeket

A szigetvári gépállomáson *munkaversenyben dolgoznak a brigádok, versenyeznek, ki fejezi be a vállalt határidő előtt a gépjavítást. A gépjavítás befejezésének határideje február 20, de a traktorosok vállalták, hogy január 20-ra befejezik a gépek javítását. A dolgozók javaslatára a gépállomás vezetősége párosversenyre hívta a csokonyavisontai (Somogy megye) gépállomás dolgozóit.*

A versenyfelhívás óta a dekádtervet öt napokra bontották fel. Részint ennek eredménye is, hogy az erőgépjavító brigád január 10-én már befejezte a gépjavítást. A brigád tagjai közül különösen jó munkát végzett Szép József elvtárs és Szabó Lajos elvtárs, a DISZ szervezőtitkára. Szabó elvtárs, Olaszné elvtársnőnek és Fertály Lajos elvtársnak is segített munkájában. Fertály elvtárs jó munkája jutalmául egy pár bakancsot és prémiumot kapott. Őszi tervét 146 százalékra teljesítette, ezért 340 forint pénzjutalomban részesült.

Megyénkben a szigetvári gépállomás első helyen áll a téli gépjavítási munkákban.

Az újpetrei gépállomáson némi lemaradás mutatkozik a téli gépjavításban. A dekádtervet ugyan elkészítették, de teljesítése részben elmaradt. Négy erőgép javításával még hátravannak. A hibák okai hogy a javítóbrigádokat nem állandósították, így sok munkaóra kárbaveszett, lazult a munkafegyelem. Simkó János például állandó feleségével helyettesítette Pécs Ede elvtárs brigádját is.

A gépállomás szakszervezete keveset foglalkozik a munkaversennyel. A kozármisleny gépállomással folyó párosverseny állását még egy alkalommal sem értékelték, sőt a brigádok között sincs verseny. Január 19-én, üzemi értekezletet tartott a gépállomás vezetősége, ahol megbeszélték az eddigi hiányosságokat és határozatot hoztak, hogy átszervezik a téli gépjavításon dolgozó brigádokat, a munkaversenyt felélesztik, a kozármisleny gépállomással pedig ezután rendszeresen tartják a kapcsolatot. Az átszervezett brigádok újult erővel kezdték el a munkákat január 20-án és azonnal vállalásokat tettek a terv túlteljesítésére.

Versenyre készül a 8. sz. Magasépítőipari Technikum

Áprilisban bonyolítják le Budapesten az építőipari technikumok között az országos tanulmányi versenyt, majd ezt követi májusban a Rákosi Mátyás szakmai tanulmányi verseny. Ezekre a versenyekre a pécsi 8. sz. Magasépítőipari Technikum is elküldi legjobbjait. Ezeknek a versenyeknek az eredménye nagyban hozzájárul ahhoz, hogy az elnyert vándorzászlót megtarthatjuk-e továbbra is.

DISZ-szervezetünk, egyetértésben a nevelőtestülettel, igazgató elvtárssal, elhatározta, hogy a munkafegyelem további szilárdítása, a tanulmányi színvonal emelése és a helyes versenyszellem kialakítása érdekében ebben a tanévben házi tanulmányi versenyt szervez.

A verseny két részből áll. Az első részét az első félév befejezése előtt, második részét pedig április hónapban bonyolítják le. A verseny első menetében a súlyponti tárgyakból, így matematika, orosz, magyar, ácsszerkezet, ábrázolómértan, kőművesszerkezetek, szilárdságtan, vasbeton, tervezés, iparosmunka stb. tárgyakból minden egyes tanuló, a szaktanárok által megadott egységes feladatból dolgozatot ír. A versenyek a párhuzamos osztályokban ugyanabban az időben folynak. A versenyben az iskola minden tanulója résztvesz. A versenyfeladatok padsoronként változnak, a tanulóknak a legszigorúbb ellenőrzés mellett, önállóan kell megoldaniok a feladatokat. Már eddig is igen érdekes és tanulságos kép bontakozott ki. Ha befejeződnek a versenyek és nevelőink értékelik a dolgozatokat, értékes és tanulságos képet kapunk iskolánk munkájáról. Az eredmények mellett megátjuk a hiányosságokat is, melyeknek kijavítása alapvető feltétele haladásunknak.

Eddig az eredmények jónak mondhatók. Hibák merültek fel a két harmadik osztályban a matematikából. Nem elég önállóak még ezek a fiatalok és a szokatlan, az új megzavarja őket, hiszen az anyagot ismerték, de az újszerű alkalmazásánál már megállt a tudomány.

Ironom kell még a verseny szervezéséről. A versennyel kapcsolatos szervező és rendező munkákat egy egyre a célra megválasztott versenybizottság intézi, melynek élén a nevelőtestület részéről Engert Ádám igazgatóhelyettes, a DISZ részéről Holik András IV/b. osztályos kiváló tanulónk áll. Már eddig is megállapítható, hogy jó munkát végeztek és nagyban hozzájárult a versenybizottság a versenyek sikeréhez.

A verseny második részét, amint írjuk, a második félévben bonyolítjuk le. Ekkor azonban már összevont versenyeket tartunk szakmai tárgyakból, tehát a részanyagokat alkalmazni kell, ami sokkal nagyobb feladat elé állítja a tanulókat. A verseny az iskola legjobb osztálya és az iskola legjobb diákja címért folyik.

A tanulmányi eredmények mellett még sok más követelménynek kell megfelelniök osztályoknak és diákoknak egyaránt, ha élsők akarnak lenni.

Ugyancsak a tanulmányi színvonal emelését segítik elő a szakkörök. Ezen a téren a DISZ-nek jobb munkát kell végeznie. A DISZ vezetők úgy gondolják, hogy a szakkörvezetőnevelő feladata a szervezés és az ellenőrzés is. Ez hiba és ha valóban azt akarjuk, hogy a szakkörök teljesítsék feladatukat, akkor a DISZ mozgósítson, aktivizáljon nagyobb erővel!

Nem elég azonban csak a szakmai műveltség. Ahhoz, hogy megvalósíthassuk a szakma által megkívánt feladatokat, helytállhassunk a szocializmus építésében az építőipar vonalán, fel kell vérteznünk magunkat politikai tudással is. Ennek tantárgyaink, a nevelői munka mellett két területe van. Az egyik a politikai körök munkája, a másik a háromnegyed nyolc órás mozgalmon belül a rendszeres sajtóismertetések, sajtóviták jobb megszervezése. A téli szünet előtt mindkettő igen jól ment, azonban a téli szünet után egyes osztályokban néhány tanulónknál lazaságok mutatkoznak. Igen helyes, hogy a DISZ-szervezőtitkár minden hétre kijelöli már jó előre a foglalkozások anyagát, de nem elég következetes az ellenőrzés. A patronáló éltanulók és DISZ funkcionáriusok nyújtsanak nagyobb segítséget az osztályfunkcionáriusoknak, akkor a politikai képzés még nagyobb segítséget nyújt mindennapos munkánkban. Ha a DISZ kijavítja ezeket a mutatkozó hibákat, akkor az országos tanulmányi versenyen és elsősorban a Rákosi Mátyás szakmai tanulmányi versenyen méltóképpen fogjuk képviselni iskolánkat. Ezen a versenyen résztvenni megtiszteltetés dolga, tehát DISZ-szervezetünk is úgy fogja fel e területen végzendő munkáját, mint igen nagy megtisztelteést. Résztvehet ennek a versenynek előkészítésében és a magasabb tanulmányi színvonal emelésével a szocializmus építésében.

A 8. sz. Magasépítőipari Technikum levelező brigádja.

Párthírek

Értesítjük a párttörténet II. évfolyamának hallgatóit, hogy részükre „Áru és érték" címmel előadást tartunk január 21-én, délután 6 órakor a Pártoktatás Háza nagytermében. Előadó a megyei előadóiroda tagja.

Az előadás segítséget ad a konferenciára való felkészülésre, ezért kérjük az elvtársakat, hogy az előadáson feltétlenül és pontosan jelenjenek meg.

Megyei Pártoktatás Háza

Szederkényben is meg kell javítani a trágyázást

Tavaly úgy volt a szederkényi Dózsa termelőszövetkezetben, hogy az állatgondozók kiálltak az istálló küszöbére, lendítettek egyet a villán és kidobták a trágyát. Hogy hová esik, azzal már igen keveset törődtek. Végül is oda mutattak, hogy az ajtón már nem lehetett ki- és bejárni.

Most sem javult a helyzet. Igaz, még szabad az ajtó, de a „trágyakezelési módszer" olyan mint tavaly volt és az eredmény is ugyan az lesz, mint tavaly volt. A tsz vezetősége nem látja meg az ilyen dolgokat? De igen, csak nem harcol ellene. Ha szólnak az állatgondozóknak, azok azt hozzák fel mentségül, hogy nincs villany az ajtó előtt és reggel korán még sötét van, nem tudják kihordani a trágyát. Gyenge kifogás ez, hisz világosban is ki lehet vinni a trágyát, és szépen el is lehet rendezni, még locsolni is lehetne, hogy jobban összeérjen.

„Népgazdaságunkban rendkívül nagy veszteségeket okoz, hogy nálunk elhanyagolják a helyes trágyakezelést, mindenek előtt az istállótrágyázást" — mondotta Gerő elvtárs. Nagy veszteségeket okoz ez a szederkényi termelőszövetkezet tagjainak is, jelentős mennyiségű terméstől szakadnak el a gondatlan trágyakezelés következtében. Jelenleg az ajtó előtt három méter magasan áll a trágya. Vegye ezt észre végre a tsz vezetősége és vonja felelősségre a hibák elkövetőit. Ne tűrjék, hogy egyes tagok kényelmeskedése hanyagsága következtében megkárosodjon a szövetkezet minden tagja.

Helybenlakó táppénzesek figyelmébe!

1953. évi január hó 30. napjától kezdődőleg az SZTK Alközpontja a helybenlakó dolgozók táppénzsegélyeit nem posta útján, hanem házipénztárból fizeti ki. A kifizetés minden hét péntekjén 8.30-kor kezdődik és 13 óráig tart. Felkéri az Alközpont a dolgozókat, gondoskodjanak arról, hogy utalványaik legkésőbb szerdán beérkezzenek. Ez a rendszer a folytatólagos betegeknél a két heti kifizetés időpontját nem érinti.

Megváltozott a sportminősítési rendszerünk

Az OTSB az egységes magyar sportminősítési rendszer szabályait megváltoztatta. Az új szabályzat három évre jelöli ki a feladatokat a minősítési munkában.

Az elmult két évi fejlődés következtében — mondja az OTSB rendelete — az egységes magyar sportminősítési rendszer szabályai elavultak. Az egyes sportágak osztályszintjei már nem megfelelők. Ezért a sportminősítés szabályaiba és az egyes sportágak osztályszintjeiben módosításokat kell eszközölni.

Az új magyar sportminősítési rendszerből kiindulva eredményeik javításával fokozatosan jussanak mind magasabb és magasabb osztályba. Az új osztályszintek elérése a sportolókat tervszerű edzésre a Szovjetunió által adott és a Helsinki-i olimpián bevált oktatási és előkészítői tapasztalatoknak szélesköru alkalmazására és felhasználására ösztönzik. Az új minősítésen keresztül lemérhető lesz sportszereink és ezeken belül az edzők és az oktatók munkája.

A sportminősítés elvként mondja ki, hogy mindenki ott sportol, ahol dolgozik. Rendelkezik az egyik sportkörből a másik sportkörbe való átlépés módozatairól. Az átlépések egyik sportkörből a másikba csak munkában való áthelyezés, tanulás, illetőleg katonai szolgálati változás esetén lehetséges. Az a sportoló, aki nem munkahelyének sportkörében sportol, csak munkahelyének megfelelő sportkörbe léphet át. Az érdemes sportolók és az I. osztályú sportolók, valamint a labdarúgó bajnokság NB I. és NB II-es játékosai minden évben csak egyszer, meghatározott időben igazolhatók át. Az egyetemi és főiskolai hallgatók 1953-tól kezdődően a Haladás sportkörökben a Munkaerőtartalékok rendszerében tartozók a Munkaerőtartalékok sportköreiben kötelesek sportolni.

Azok a sportolók, akik nem rendelkeznek minősítési könyvvel, február 15-től kezdődően rajtengedélyt kötelesek kérni. Bevezeti az új minősítési rendszer, a központi nyilvántartást. Nemcsak a TSB-k, hanem Budapesten az OTSB is nyilvántartja úgy a minősített, mint a rajt- és a játékengedéllyel rendelkező sportolókat. Ez azt jelenti, hogy a jövőben pontos képünk lesz valamennyi minősítő, vagy minősítés előtt álló sportolóról. A központi nyilvántartással egyesapásra megszűnnek az igazolásokkal és az átminősítéssel kapcsolatos visszaélések.

Az új sportminősítési rendszer bevezeti a Magyar Népköztársaság Érdemes Sportolója címet és osztályszintjeit. Megmarad emellett a kiváló sportolói cím is. Az érdemes sportolói cím és a kiváló sportolói cím mellett sportminősítésünk I., II., III., valamint ifjúsági minősítésű sportolókat ismer. A minősítés az MHK jelvényhez van kötve: az érdemes sportoló és I. o. sportoló minősítések kérésekor igazolni kötelesek az MHK II. fokozatának teljesítését. II., III. és ifjúsági minősítésű sportolók pedig MHK I-et kötelesek tenni. Kivételt képeznek a 15—16 éves sportolók, akik az ifjúságinál magasabb minősítést szereztek; ezeknek ugyanis csak LMHK jelvényt kell megszerezniök.

Az új egységes sportminősítési szabályzat világosan megszabja sportszervelnk feladatait. A legközelebbi olimpiászon sportolóink csak úgy érhetik el és multhatják felül helsinki-i eredményeiket, ha még nagyobb, még magasabb feladatokat és célokat tűznek ki maguk elé. A fejlődés újabb és újabb feladatokat állít sportolóink elé. A minősítési szintek emelése következtében sportolóink csak fokozott munkával tudnak a követelményeknek megfelelni.

Minden sportolónak és sportvezetőnek tisztában kell lennie az új sportminősítés szabályaival. A sportköri gyűléseken tárgyalják meg sportolóink az új minősítési szabályokat. Az egységes sportminősítési rendszer csak úgy töltheti be hivatását, a magyar sport továbbfejlesztését, ha minden sportolónk látja az előtte álló feladatokat.

HÍREK

SZERDA, JANUÁR 21

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz gyógyszertár Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár. Kossuth Lajos u. 81. telefon 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár. Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Ágnes. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szerda estig: változó felhőzet, legfeljebb egy-két helyen kisebb havazás. Holnap többfelé köd. Az északi-északkeleti szél fokozatosan mérsékelődik. A hőmérséklet csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szerdán reggel mínusz 6—mínusz 9, a hóborította helyeken mínusz 9—mínusz 12, délben 0—mínusz 3 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 21-én, szerdán Nógrád, Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár megyékben mínusz 4, másutt plusz 4 fok alatt.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Fürst Sándor út 50. szám alatt szerdán délután 5—6 óráig Pandur Jánosné, Pintér József és Takács Gábor, a pécs-szabolcsi kirendeltségen csütörtökön este 6—7 óráig Marton János és Windik Mihályné tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **A hétfőre, január 26-ra hirdetett opera előadás** (Bánk Bán) elmarad, helyette január 24-én, szombaton délután fél 4 órakor lesz megtartva.

— **A Pécsi Képzőművészeti Kör** (volt Szabadiskola) új helyiséget kapott a Doktor Sándor kultúrházban (Molotov u. 18.). Az új helyiségben az eddiginél sokkal kedvezőbb körülmények várják a város tanulni akaró dolgozóit. A kör vezetősége tehát új tagokat kíván felvenni és közli, hogy tagnak bárki jelentkezhet, aki rajzolni, festeni, mintázni akar tanulni. Az oktatás, beleértve a művészettörténeti előadásokat, ingyenes: a felnőttek csoportja hétfőn, szerdán és pénteken, a gyermekeké kedden és csütörtökön dolgozik délutánonként 5—8 óra között. Az új jelentkezők felvételi rajzokat készítenek.

— **A Gépipari Tudományos Egyesület 1953. január 22-én fél 6 órai** kezdettel Janus Pannonius u. 11. sz. alatt (MSZT székház) klubnapot tart. A klubnap előadója: Kósa Jenő (Budapest): „Hegesztett alkatrészek és szerkezetek korszerű gyártástechnológiája" címmel.

— **Halálozás:** Dömse Mátyás temetése 21-én, 2 órakor.

Csermák Sarolta temetése szerdán 4 órakor Pécsbányatelepen lesz.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Dohányon vett kapitány, szelvénybérlet „E" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Vihar, Erdei sportverseny (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Vihar, Erdei sportverseny (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Lenin Októbere (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ÜNNEPSÉG:

A November 7 kultúrotthonban délután 6 órai kezdettel, (fémemelet 42) megemlékezés Lenin elvtárs halálának 28. évfordulója alkalmából.

KIÁLLITÁS:

A November 7 kultúrotthonban világítástechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

MADÁCH IMRE SZÜLETÉSÉNEK 130. ÉVFORDULÓJÁRA

Százharminc évvel ezelőtt, 1823. január 21-én született Alsósztregován középnemesi családból Madách Imre, a nagy magyar költő és drámaíró.

Madách Imre koraérett gyermek volt. Tizennégyéves korára magánúton elvégezte a gimnáziumot. 1837-ben Pestre kerül és megkezdi egyetemi tanulmányait: bölcseletet és jogot tanul. Pesten kapja első döntő irodalmi benyomásait: a színház és dráma ragadja meg. A Pesten töltött egyetemi évek nagyjelentőségűek politikai szempontból is: megismerkedik a liberális polgári demokratikus eszmékkel, amelyek már elterjedtek az egyetemi ifjúság körében.

Tanulmányait betegsége miatt otthon fejezi be. Ügyvédi oklevelet szerez, a megye szolgálatába lép, különböző tisztségeket tölt be. A megyében a liberálisokhoz csatlakozik a megyegyűléseken országos reformok megvalósítását sürgeti. Rövidebb ideig tudósításokat küld a megyegyűlésekről a centralista ellenzék lapjának, a „Pesti Hirlap"-nak, a politikától és hivatalától azonban nemsokára visszavonul, 23 éves korában feleségül veszi Fráter Erzsébetet, egy elszegényedett bihari nemesi család leányát. Házassága után irodalommal sem foglalkozik.

A szabadságharcban betegsége miatt és anyja befolyására nem vett részt. A magyar nép hősi harca, Kossuth egyénisége azonban nagy hatással volt rá. Ebben az időben sorozatos csapások érték. A szabadságharcban elvesztette öccsét, húgát és ennek férjét; haramiák ölték meg. 1851-ben menedéket adott egy politikai üldözöttnek, ezért feljelentették. Madáchot letartóztatták, s Pozsonyban, majd a pesti újépületben raboskodott. Fogsága idején felesége hűtlen lett hozzá és hamarosan válnia kellett.

A szabadságharc veresége, az önkényuralom, megbúcoltatás, családi katasztrófája testvéreinek elvesztése nyomasztóan hatottak rá. Izzó gyűlölettel töltötték el a zsarnokság iránt, s 1848 feltétlen hívévé tették. Számos költeménye tanusítja, hogy Madách a történelem legdicsőbb eseményeinek a forradalmi harcokat tartotta.

Madách ellene van az Ausztriával való kibékülésnek. Írásaiban harcol a bécsi körök propagandafogásai ellen, amelyekkel uralmukat népszerűsíteni akarják. Történelmi szatirát ír „Civilizátor" címmel, amelyben a szabadságharc levertetése utáni idők gyűlöletes alakját Bach miniszterit, s az osztrák gyarmatosító politikát leplezi le maró gúnnyal, izzó gyűlölettel.

Az önkényuralom idején írja legnagyobb alkotását, „Az ember tragédiáját". Életének erre az időszakára jellemző a világnézeti válság. A nemzeti ügy elbukására, az önkényuralom jogtalan, véres elnyomó politikájára, az európai haladó mozgalmak eltiprására, magánéletének összeomlására nem talált kielégítő magyarázatot örökölt idealista világnézetében. Hitét az emberiség haladásában, az elnyomottak ügyének diadalában megingatták az 1849-es események. Kétségbeesésre magyarázatot keresve, ismerkedett meg az akkori természettudomány egyes gondolataival, a század közepén kibontakozó mechanikus materializmussal, ami újabb kételyeket és bizonytalanságot támasztott benne. Az átöröklés tana az ember teljes végzetszerűségét, megkötöttségét hirdette, a morálstatisztika pedig arra tanított, hogy az emberiség egészét végzetszerű törvények irányítják. Mindezek hatása megmutatkozik **„Az ember tragédiája"-ban is.**

„Az ember tragédiája"-ban Madách az emberiség addigi ismertei alapján elképzelt jövő történetét mutatja be földöntúli, misztikus keretbe foglalva. Ádám a Lucifertől rábocsátott bűvös álomban átéli az emberiség történetét, a fáraók korától a föld kihűlésig. E képsoron át elénk tárul a tragédia mondanivalója: az ember küzdelme a haladásban való hitért, mindazzal, ami harca értelmét el akarja vitatni, ami kétségbe akarja ejteni. Az emberiség történetét bemutató képeket Lucifer az ősellenség választja ki és a forradalmi jelenetet kivéve kommentálja is az eseményeket, hogy ezzel is elősegítse célja elérését, az emberiség kétségbeejtését. Ádám bár folytonosan elbukik, mégis minden bukása után újra magához tér és újult erővel harcol az emberiség haladásáért.

Kitűnően ábrázolja Madách a rabszolgatársadalmat, a klasszikus kapitalizmust. A „milliók egy miatt!" felkiáltás a rabszolga ajkáról az egyiptomi jelenetben egy mondatban ömören fejezi ki a kor társadalmi berendezkedésének lényegét. A londoni jelenet szemléleti a kapitalista szabadverseny korának ellentmondásait, sejteni engedi a munkásosztály későbbi győzelmét a tőkések felett. Azonban a tudományos szocializmus ismeretének hiányában nem látja meg a munkásosztályban a tőkerendszer sírásóját. Többször szerepelnek a tragédiában a tömegek, de mégsem ők hanem az egyén jelenti a műben a társadalomformáló erőt.

A jövő ábrázolásában már korántsem jár el olyan biztos kézzel, mint a mult bemutatásában. Vonakozik ez különösen a XII. színre, a falanszterjelenetre. E szín alapeszméjét utópiás szocialista íróktól, elsősorban Fourier-től vette, de a nyugati kapitalista társadalom rosszindulatú elképzeléseit sem tudta kellő kritikával elutasítani. Ennek a jelenetnek hibáit, már a mű megjelenésekor Erdélyi János is kimutatta.

A tragédia az emberiség történetét mutatja be, de ezért szorosan kapcsolódik a magyarság életéhez is, leginkább a két prágai szín közé ülően színként ékelődő forradalmi színnel — amelyet Madách mintegy külön kiemel a többi szín közül, — érezhető az, hogy nemcsak a következő, a szabadversenyt bemutató kor problémáival vívódik, hanem saját nemzete felszabadulásának kérdése is foglalkoztatja. A Habsburg udvari világban vergődő tudós éli itt át a forradalom nagyszerű látomását. Ez az egyetlen szín, amelyből Ádám nem kiábrándultan ébred, s amelyet nem Lucifer kommentál, hanem Ádám Lucifer szándékaival ellentétesen. A kérdés nemzeti vonatkozásának kifejtése nélkül, épúgy az önkényuralom elleni gyűlöletet szólaltatja meg, mint a „Civilizátor."

1861-ben az osztrák kormány egy „alkotmánytervezet" megvitatására hívta a magyar országgyűlést. Madách Imrét meg nem alkuvó politikai meggyőződéséért Nógrád megye követévé választotta. Képviselőházi beszédében a radikálisabb határozati párt mellett foglalt állást. Kemény bírálatot mondott az abszolutizmus uralmáról, az elmúlt tizenkét esztendő rothadásáról. A döntő kérdésben így nyilatkozik: „Egyezkedni annyit ész, mint követeléséből is engedni akarni, a mi követeléseink pedig épenúgy nem lehetnek engedés tárgyai mint a lenni vagy nem lenni, mint az élet és halál."

Születésének 130. évfordulóján dolgozó népünk szeretettel és kegyelettel emlékezik meg Madách Imréről, az emberiség nagy céljaihoz a haladáshoz a kételyek és kudarcok ellenére ragaszkodó nagy magyar költőről. Hazafias versei, az önkényuralmat, az osztrák gyarmatosítókat elplező írásai arra tanítanak, hogy még jobban szeressük népünket, szabad életünket, s még jobban gyűlöljük ellenségeinket.

B. L.

SZEZLON prima állapotban eladó. Vitéz-utca 40. 188

ÉRTESITÉS. A Pécsi Finommechanikai Javító Vállalat irodagép javító részlege a Deák-u. 2. sz. alól visszaköltözött a Kossuth L.-u. 21. sz. alatti központi telepére. Telefon: 14-37. 56

RECAMIÉ, fotelok, kétszemélyes rekamiéállvány eladó. Apponyi-tér 6., földszint. Kövécs. 202

VÁROSI BUNDA opozonbéléssel, finom karóra eladó Ady Endre-út 23. Süle.

BÉRBEADÓ modern, fényezett ágy, sodrony ágybetét, 3 drb finom lószőrmatrac, éjjeliszekrény, asztal, két szék, havi 40 forint. Losonc u. 15. 205

MÉZPERGETŐT vennék N. B. méretűt. Ajánlatot 207. számra a kiadóba kérek.

ÁTHELYEZÉSSEL elhelyezkedne ipari vállalathoz gyakorlott pénzügyi jogügyi előadó. „Gyakorlott" jeligére. 171

ELADÓ szezlon, Rákóczi-út 73/a. Volt Sopianna Söröző mellett. 168

CSEPEL autószerelésben jártas szerelőket, villanyszerelőket azonnali belépésre alkalmaz a Komlói Építési Vállalat

ELADÓ prima szezlon. Vitéz-u. 40.

MEGVÉTELRE keresünk használt zsákoló targoncákat. Ajánlatokat kérjük az Északbaranyamegyei Népbolt Központba Pécs, Rákóczi-út 50. sz. alatt leadni.

KOMLÓI orvosi rendelőintézetnél megüresedett könyvelői állásra megfelelő szakismerettel, vagy gyakorlattal rendelkező könyvelőt keresünk. Jelentkezés önéletrajzzal és személyi okmányokkal a rendelőintézetnél Komlón. Ellenőrzés a 40/1950. M. T. sz. rendelet szerint. 58

MEGYEI Tüdőbetoggondozó Intézettel kapcsolatban létesítendő Megyei Fényképészeti képszolgálat (Baranya és Tolna megyére) azonnalra felvesz egy asszisztenst (lehet szakképzetlen is) és egy irodakezelőt. Jelentkezés részletes önéletrajzzal Megyei Tanács Egészségügyi Osztályánál Pécs, Megyeház tér 2I. sz. alatt. 48

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal Pécs, Perczel u. 2. — Telefon 13-32 és 13-4
Előfizetési díj: havi 11 — forint
Baranyamegyei Szikra Nyomda, Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felelős MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — CSÜTÖRTÖK, 1953 JANUÁR 22

A MAI SZÁMBAN:

„Lenin zászlaja alatt, Sztálin vezetésével". (2. o.) — A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága gyászünnepséget rendezett V. I. Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából. (2. o.) — Több tudással a magasabb terméshozamért. (2. o.) — Erdődi Gyula elvtárs propagandista munkájáról. (3. o.) — Télen is lenne munka a máriakéméndi Rákóczi tszcs-ben, ha törődne ezzel a vezetőség. (3. o.) — A Társadalom' és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat szervezetének megalakításáról. (4. o.)

Községi tanácsaink legyenek a falu szocialista építésének előharcosai

Az alkotmányban biztosított elvek alapján 1950 októberében megvalósítottuk az államigazgatásnak azt a formáját, amely legalkalmasabb a szocializmus építéséhez és legjobban megfelel dolgozó népünk érdekeinek. Míg a tőkés állam apparátusa ellenséges erőként áll szemben a dolgozókkal, eszköz a kizsákmányoló kisebbség kezében, a dolgozók osztályelnyomására, addig *a mi államapparátusunk egész tevékenysége arra irányul, hogy kielégítse a dolgozók érdekeit.*

A mi tanácsainknak kettős jellege van. Egyfelől az államhatalom a proletárdiktatúra helyi szervei, másfelől a legszélesebb tömegszervezetek. Mint államhatalmi szerveknek az a *legfőbb feladatuk, hogy a dolgozó nép államhatalmát helyileg képviseljék.* Következetesen hajtsák végre a dolgozó nép törvényeit, biztosítsák az állampolgári fegyelmet, mint a legszélesebb tömegszervezetek felkarolják a dolgozó tömegek kezdeményezését, biztosítsák a tömegek széleskörű részvételét az állami feladatok végrehajtásában.

Nézzük meg ezen belül községi tanácsaink szerepét. Rákosi elvtárs az MDP II. kongresszusán megállapította, hogy ötéves tervünk végrehajtásában, de különösen a termelőszövetkezeti mozgalom fejlesztésében óriási feladat hárul az államapparátusra, elsősorban a községi, járási és megyei tanácsokra.

Annak ellenére, hogy az elmúlt év kedvezőtlen időjárása éreztette hatását gazdasági terveink teljesítésében, dolgozó népünk ellátása mégis biztosított, ez annak köszönhető, hogy kormányzatunk előre kidolgozott begyűjtési tervekre alapozza közellátásunkat. Gerő elvtárs beszédében rámutatott arra, hogy kapitalista gazdasági rendszerben az ilyen időjárás éhínséghez vezet. *Községi tanácsaink azáltal, hogy biztosítják vagy esetleg nem biztosítják a tervek végrehajtását, igen nagy mértékben járulnak hozzá ahhoz, hogy dolgozó népünk ellátása biztosítva legyen*, vagy ezen a téren esetleg zavar legyen.

Községi tanácsaink feladata azonban nem merül ki csak a begyűjtési tervek teljesítésében, mert egyre fejlődő iparunk nyersanyagszükséglete valamint dolgozó népünk egyre növekvő igényei megkövetelik, hogy a mezőgazdaságunkban is gyökeres változást hozzunk létre. Ma már nem elégedhetünk meg a 7—8 mázsás gabona átlagterméssel, többre van szükségünk. *Községi tanácsaink arra vannak hivatva, hogy saját területükön biztosítsák a nagyobb mennyiségű és minőségileg jobb mezőgazdasági termékeket.* Rákosi elvtársnak az a megállapítása, hogy jó tanácsok nélkül nincs jó termelőszövetkezet, ez konkrétan azt jelenti, *községi tanácselnökeink* számára, hogy községükben *elsősorban ők a felelősek a termelőszövetkezeti mozgalom fejlődéséért.* Minden községi tanácselnöknek községében *élharcosnak, szervezőnek kell lenni a termelőszövetkezet erősítésében, fejlesztésében.* Tanácselnökeink úgy segíthetik legjobban a termelőszövetkezet fejlődését, ha első sorban maguk *személyesen mutatnak példát*, maguk és családjuk a nagyüzemi gazdálkodást választják. Ezen kívül községi tanácselnökeinknek kell irányítani a szervezés munkáját, amely úgy lesz legeredményesebb, ha az egész végrehajtóbizottság vb. ülésen foglalkozik a termelőszövetkezeti mozgalom szervezésének problémáival, ott határozatot hoznak ennek elősegítésére. Ha községi tanácselnökeink átérzik ennek jelentőségét, ha féltő gonddal őrködnek szövetkezeteink felett, ha gazdájuknak érzik magukat, akkor az eredmény nem marad el: minden községünkben termelőszövetkezeteink lesznek, akkor biztosítva lesz növekvő szükségleteink kielégítése. *Tanácselnökeinknek főkérdésként kell kezelniök a mezőgazdaság szocialista átszervezését meglévő termelőszövetkezeteink megszilárdítását.*

Gazdasági feladatok mellett *nagy szerepük van községi tanácselnökeinknek a kultúrforradalomban.* Ezen a téren is már jelentős eredményeket értünk el, mégis ez a terület az, ahol községi tanácselnökeink a *legkevesebbet tették.*

A feladatok, amelyek tanácsaink előtt állnak, nem könnyűek, azért sem, mert a megvert, de meg nem semmisített osztályellenség, a falusi kulákság különböző akadályokat gördít elénk. Ennek ellenére terveinket túlnyomó részben sikerült végrehajtani, minden területen eredményeket értünk el, biztosítva van közellátásunk, új termelőszövetkezetek jöttek létre, a meglévők megszilárdultak. *A községi tanácsok munkája elsősorban attól függ, hogyan dolgoznak a tanácselnökök.* Tanácselnökeink nagy többsége jól megállta a helyét, méltónak bizonyult a párt és a dolgozó nép bizalmára. Nagy többsége helyesen irányította községében az állami feladatok végrehajtását. Sokan személyes példájukkal, a tervek teljesítésében ragadták magukkal a község dolgozó parasztságát. Példát vehetünk megyénkben *Benes Sándor* horváthertelendi, *Nagy Ferenc* görcsönyi tanácselnöktől, de a többi élenjáró községek elnökeitől is. Ezek az elvtársak saját *maguk is példamutatóan vették ki részüket a begyűjtési tervek teljesítéséből.* Ennek eredménye, hogy Horváthertelend az első község lett és nyilvánvaló hogy a többi élenjáró községek eredményei is jórészt a tanácselnökök személyes példamutatásán alapulnak.

Vannak azonban olyan elnökeink is a megyében, akik lebecsülték tanácselnöki funkciójukat, nem érezték át, mit jelent az, hogy a párt, a dolgozó nép azt a feladatot tűzte eléjük, hogy vezessék a harcot a szocializmus építéséért állami vonalon. *Egyes tanácselnökeink opportunistákká váltak*, vannak, akik *tűrik az ellenség munkáját*, akadnak, akik *ahelyett, hogy az állami feladatokat maradéktalanul végrehajtanák községükben, a tömegekkel való kapcsolatukat kiszélesítenék, és ezen keresztül válnának a falu igazi vezetőivé, helytelen magatartásukkal akarják népszerűségüket megteremteni:* nem harcolnak a tervek maradéktalan teljesítéséért, vagy úgy harcolnak, hogy azt mondják: ez törvény és ezt nem én csináltam, — ahelyett, hogy megértetnék nap, mint nap dolgozó parasztjainkkal, mit jelent az ő számukra is a tervek teljesítése. Előfordult például az is, hogy Szredi Imre bicsérdi tanácselnök azt kérte, hogy a kulákok beadását vegyék le a községi tervből, azt kívánta, hogy neki ne kelljen harcolnia a kulákoknál lévő 416 mázsa kukoricáért, négy mázsa baromfiért, 20 ezer tojásért. Veszélyes jelenség, hogy *egyes községi elnökeink elkényelmeskednek nem tanulnak* és így nem látják a feladatokat, mindent a titkárokra bíznak.

Felsőbb tanácsszerveink is számos esetben *lebecsülték a községi tanácselnöki funkciót.* Nem értették felsőbb szerveink sem, hogy a községi tanács végrehajtóbizottságának elnökétől nagyban függ a község eredménye, a megye eredménye. Hiányosság volt *felsőbb tanácsszerveink* részéről hogy *nem adtak meg minden segítséget tanácsainknak, egyszerű munkás és paraszt elnökeinknek.* Nyilvánvaló hogy ez nem helyes és ezen változtatni kell.

Tisztában kell lenni azzal, hogy községi tanácsaink és ezen belül községi tanácselnökeink a szocializmus építésében igen nagy feladatokat oldanak meg. Az ő jó munkájukon nagyon sok múlik és ezért minden *megbecsülést és segítséget meg kell nekik adnunk.*

Most a tavaszi munkák beindulása előtt az 1953 évre való felkészülésnél községi tanácselnökeinknek és titkárainknak döntő feladata, hogy *az elmúlt év hiányosságaiból tanuljanak* a téli időszakot használják ki elméleti képzésük fejlesztésére, sajátítsák el a szakmai feladatokat, hogy szakmailag felkészülve, a marxista-leninista elmélet birtokában helyesen vezessék a harcot a maguk frontszakaszán.

Ferenczi István
megyei tanács szem. oszt. vez. h.

AZ ELSŐ NEGYEDÉVI TERV SIKERÉÉRT

Kétezer tonna szén terven felül

A Nagymányoki Szénbánya Vállalat dolgozói nevében Sovány Ferenc ÜB-elnök, Móka István igazgató és Lakos József, a pártbizottság titkára az alábbi levelet küldték:

„Mi, a Nagymányoki Szénbánya Vállalat nagymányoki, szászvári, mázai és hidasi bányaüzemének munkavállalói, párt és szakszervezeti funkcionáriusai értékelve az 1952-es év tapasztalatait, szem előtt tartva az 1953-as tervév megnövekedett feladatait, Rákosi elvtárs születésnapjára és hazánk felszabadulásának 8. évfordulójára megfogadjuk:

1. Az 1953-as tervév első negyedében az operatív terven felül 2000 tonna szenet adunk népgazdaságunknak.

2. A munkafegyelem megszilárdítása céljából az 1952. évi átlag igazolatlan létszámot tíz százalékkal csökkentjük.

3. A minőség terén szénfajtáink 1952. évi átlag kalória értékét három százalékkal megjavítjuk.

4. A Loy-mozgalom kiszélesítése érdekében vállaljuk, hogy a vállalaton belül tizenhat csapatot vonunk be a „Termelj ma többet, mint tegnap"-mozgalomba.

5. A norma alatt teljesítők számát az 1952. évihez viszonyítva tíz százalékkal csökkentjük.

6 A termelés jobb és egyenletesebb megszervezése érdekében a műszaki vezetők biztosítanak az egyenletes termeléshez minden műszaki feltételt. A műszaki dolgozók vállalják, hogy a következő havi operatív terv dekádokra való bontását minden hónap 26-ig száz százalékban elvégzik.

Ezek a vállalások a dolgozók kezdeményezése alapján történtek, az üzemek vállalásainak megfelelően úgy, hogy minden pont megfelel üzemeinkre nézve, az 1. és 4. pontok kivételével, melyeket az üzemek az alábbi részletezésben tettek meg: nagymányoki üzem 80, szászvári 920 mázai 700, hidasi üzem 300 tonna szenet termel terven felül. A Loy-mozgalomba Nagymányokon 3, Szászváron 4, Mázán 4, Hidason 5 csapatot kapcsolnak be.

Építs olcsóbban, jobban, gyorsabban

Gerő Ernő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén foglalkozott építőiparunk helyzetével is. Megállapította, hogy az elért szép eredmények mellett az építőiparban még mindig sok hibát követünk el. E hibák között a legsúlyosabb, hogy még mindig drágán építünk.

A Pécsi Tervező Iroda dolgozói termelési értekezleten és röpgyűlésen értékelték az építőiparral kapcsolatban elhangzott kritikát és elhatározták, hogy a hibák és hiányosságok kijavítása érdekében csatlakoznak az ÉM Földmérő és Talajvizsgáló Iroda által megindított: „Építs olcsóbban jobban • gyorsabban"-mozgalomhoz. A határozat eredményeképpen máris sok értékes javaslat hangzott el, amelyek alkalmasak lesznek arra, hogy az eddig elkövetett hibákat kijavítsuk és az építést olcsóbbá tegyük.

Elsősorban az úgynevezett hiányanyagok, mint cement, vas, fa, stb tekintetében történő megtakarításra helyezünk nagy gondot. Ezen felül azonban minden egyéb anyagban való megtakarítás lehetőségeit is megvizsgáljuk, mert minden köbméter anyag megtakarítása azt jelenti hogy azt más új épület elkészítéséhez használhatjuk fel. Az eddig beérkezett javaslatok közül példaként elsorolunk néhányat.

A komlói építkezésekhez a megrendelt talajigénybevételnek a Földmérő és Talajvizsgáló Irodával egyeztetésben történt növelése révén körülbelül 350 köbméter alapbetont kívánunk megtakarítani, amely kereken 100 ezer forint költségcsökkentést jelent. Ugyanezen építkezésnél a pince felett, az eddig szokásos téglaboltozat helyett téglaboltozatot alkalmazunk mely körülbelül 45 mázsa betonacél megtakarítását jelenti.

Az itt említett példák csak kis részét teszik a beérkezett javaslatoknak. Ezeken kívül még számos javaslat van amelyekkel kisebb arányú megtakarítás érhető el, de amelyek alkalmazása országos viszonylatban szintén hatalmas költségcsökkentést eredményez.

Ugyanilyen szélesköru költségcsökkentési lehetőségek vannak a kivitelező vállalatok munkaterületén is. Csak néhányat felsorolva: helyi anyagok felhasználása, a szállítási költségek csökkentése, munka jobb szervezése, a gépek jobb kihasználása, stb. révén.

Ezért felhívással fordulunk a kivitelező vállalatok, a Beruházási Igazgatóság és a Beruházási Bank felé, hogy csatlakozzanak az „Építs olcsóbban, jobban, gyorsabban"-mozgalomhoz és saját munkaterületükön munkamódszereik megjavításával járuljanak hozzá ötéves tervünk sikeres megvalósításához.

ifj. Merk Istvánné
párttitkár,
Szoyka Pál igazgató
Meiszner József ÜB-elnök,

A Baranyamegyei Szikra Nyomdában fokozzák az anyagtakarékosságot

A Baranyamegyei Szikra Nyomda dolgozói 110.9 százalékra teljesítették 1952 évi tervüket. Figyelemreméltó volt a terv határidő előtti teljesítése mellett az az eredmény, amelyet a nyomda dolgozói anyagtakarékosság terén értek el. Összesen huszonegy és fél tonna író, nyomó, karton és lemezpapíranyagot takarítottak meg 129.000 forint értékben.

Hogyan születhetett az eredmény? — Úgy — adja meg a választ röviden Melles Rezső elvtárs, a vállalat igazgatója, — hogy a dolgozókat szívügyévé tettük az anyagtakarékosságot. A takarékosságban elért eredményekért jutalmazzuk őket.

Ennek alapján határozta el Misángyi Mária berakónő hogy az 1953-as tervév első negyedében is 17 kiló papírt takarít meg az úgynevezett „rontás"-papírból. Úgy dolgozott hogy lehetőleg egyetlen ív papírt se rontsa el. Az így összegyűlt papírmennyiség az év végére már 17 kilót tett ki. Most azért versenyez huszonegy munkatársnőjével, hogy az 1953-as év első negyedében is ő legyen a papírtakarékossági győztes.

A gépteremben még az elmúlt évben Gazda-brigád alakult. A brigád vezetője Sámik József segédmunkás társai nevében megfogadta, hogy a régi, elfekvő festékes dobozokat felkutatják az üzem területén, kitisztítják és újból felhasználják. Vállalásuk szerint 500 kiló súlyban akarnak dobozt összegyűjteni, de a lelkes munka eredményeként ezt a mennyiséget 76 kilóval túlteljesítették. — Ezenkívül még 307 kiló papírt takarítottak meg 1228 forint értékben.

Az 1953-as év első negyedére már igen sok anyagtakarékossági felajánlást tettek a dolgozók. Vörös László gyártáselőkészítő a negyedév során 150 kiló papírt akar megtakarítani. Eddig elért eredménye: 50 kiló.

A rotációs nyomó-brigád tagjai is bekapcsolódtak a takarékossági mozgalomba. A brigád tagjai megfogadták, hogy az évente felhasználásra kerülő 160 tonna rotációspapír egy százalékát a szakadások megszüntetésével megtakarítják.

Segítség az elmaradóknak

A komlói szénbánya elmaradó dolgozóinak a tervteljesítésért vívott harcban azok az élenjárók mutatnak példát, akik nemcsak maguk szárnyalják túl tervüket, de hozzásegítik ehhez gyengébb társaikat is.

Egyre több komlói bányász kapcsolódik a nemrég megindult patronázsmozgalomba.

Lovrencsics Ferenc, a huszas fejtés vájára is ezek közé tartozik. — Második hónapja tanítja már csillését, Krakó Józsefet munkamódszerére. Krakó József csupán egy éve bányász, de tanítómesterének útmutatását követve, máris önálló vájármunkát végez.

Januárban havi átlaguk a 200 százalékot is felülmúlja. Időközben a tanítvány mesterét is elhagyta: az új tervévben Lovrencsics 227, Krakó pedig 251 százalékos teljesítménnyel tűntek ki társaik közül. Napról-napra túlteljesítik tervelőirányzatukat. A január 15-én délután végződött műszakban 238 százalékra teljesítették tervüket és 14 csille szenet termeltek tervükön felül.

Hatvanezer forintos megtakarítás Komlón

Komlón az ötéves terv negyedik évében három új bányaüzem kezdi meg működését: a Béta-, Anna- és a III-as aknák.

Béta-aknán sűrített levegővel való ellátáshoz egy kompresszortelep létesítése szükséges, amelynek igen fontos tartozéka a hűtőtorony. A multban ezeket a tornyokat fából készítették, amelyek 10—15 évnél tovább nem voltak használhatók. A jelenleg Béta-aknán épülő 26 méter magas hűtőtornyot vasbetonból építik és élettartama egyenlő az akna működésének idejével.

Az építésnél az eredetileg tervezett külső állványozást elhagyják a helyette függőkosaras lógóállvánnyal végzik el a külső vakolási és zsalázási munkálatokat. *Ezzel a módszerrel egy hűtőtorony építésénél hatvanezer forint értékben takarítanak meg anyagot és munkabért a dolgozók.*

Habár a kedvezőtlen időjárás és az ennek következtében megnehezedett anyagszállítás az utóbbi hetekben gátolta a munka előrehaladását, január második hetében a nehézségeket leküzdve ismét teljes erővel megindult az építkezés.

A Béta-aknai hűtőtorony építői — akik jelenleg a 10. méternél tartanak — elhatározták, azzal járulnak hozzá az akna tervének teljesítéséhez, hogy *február 28 helyett már 20-án, nyolc nappal a kitűzött határidő előtt befejezik az építkezést.*

Fogadalom a minőség megjavítására

A Mohácsi Selyemszövőgyárból Mészáros István, a vállalat igazgatója az alábbi levelet küldte szerkesztőségünknek az április negyedikére tett vállalásokról:

Az 1952-es évi átlagos normateljesítés 109 százalék volt. Ezt az eredményt az újévben 112 százalékra fokozzuk.

Tervünkben az 1953-as évre 82 százalékos elsőosztályú áru gyártását terveztük, de dolgozóink megfogadták, hogy ezt a számot 84-re fogják növelni. Ez a két vállalás forintértékre átszámítva 254.683 forintot jelent. A fogadalmak teljesítésére a műszaki vezetőség minden előfeltételt megteremt.

A dolgozók már meg is kezdték a fogadalom teljesítését. Ránics Mária 124, Fennerbach Pál 128, Polgár Ferencné 125, Ballai Istvánné 118, Rileg Antalné 126, Mecseki István 128, Jugosi Józsefné 139, Kassai Tiborné 117 százalékot értek el a legutóbbi tekádban. Ránics Márián kívül, aki 94 százalékot ért el a minőségi termelés terén — valamennyien 100 százalékra teljesítették minőségben is tervüket.

„Lenin zászlaja alatt, Sztálin vezetésével"

A „Pravda" vezércikke

Moszkva (TASZSZ) A „Pravda" január 21-i számának vezércikke: „Lenin zászlaja alatt, Sztálin vezetésével."

A vezércikk a többi között ezeket írja:

Ezekben az években a szovjet nép a kommunisták hős pártjának vezetésével, Sztálin elvtárs vezetésével biztosan és szilárdan halad a leninizmus útján és megvalósítja Lenin végakaratát. Lenin zászlaja alatt, Sztálin elvtárs vezetésével népünk felépítette a szocialista társadalmat és sikeresen építi a kommunizmust.

Lenin nevét szeretettel és hálával ejtik ki a világ minden nyelvén. Lenin halhatatlan tanítása a milliók békéért, demokráciáért és szocializmusért folytatott harcának zászlajává vált. Lenin a legmélyebb gondolkodó és a proletárforradalom bölcs stratégája.

A szovjet nép — Lenin akaratát teljesítve — a Kommunista Párt vezetésével, Sztálin elvtárs vezetésével az emberiség történelmében először építette fel a kizsákmányolástól, a válságoktól és munkanélküliségtől mentes szocialista társadalmat, azt a társadalmat, amelyben a legfőbb törvény a dolgozó ember jólétéről való gondoskodás. A kizsákmányoló osztályoktól mentes szocialista társadalomban új, hatalmas mozgatóerők bontakoztak ki: „Az erkölcsi-politikai egység és a népek barátsága, az alkotó szovjet hazafiság. Lenin-Sztálin pártja megszilárdította a szovjet állam hatalmát, s a szocializmus bevehetetlen erődjévé változtatta hazánkat.

A nagy ügy — amelyért Vlagyimir Iljics Lenin önfeláldozóan harcolt — él és győzedelmeskedik. Ott él a szovjet nép diadalmas kommunista építésében, a népi demokratikus országok dolgozóinak sikereiben, a kínai nép új, szabad életének építésében, a kommunista mozgalomnak a tőkés országokban való hatalmas növekedésében a gyarmati és függő országok népeinek felszabadító harcában.

A történelmi fejlődés mindenegyes szakasza újra és újra igazolja a leninizmus nagy életigenlő erejét. Lenin tanítása azért legyőzhetetlen, mert igaz, mert helyesen tükrözi a társadalom anyagi élete fejlődésének elengedhetetlen feltételeit, a dolgozók érdekeit. Lenin tanítása — amelyet Sztálin elvtárs alkotóan továbbfejlesztett — egyre erősebben befolyásolja a népek sorsát, a világtörténelem egész menetét. Sztálin elvtársnak a XIX. pártkongresszuson mondott történelmi jelentőségű beszéde ihlető vezérfonal a cselekvésre minden szovjet ember számára és minden ország dolgozói számára a népek közötti békéért, az imperialista háborús gyujtogatók ellen folytatott nemes küzdelemben.

A mi századunk, a leninizmus eszméje diadalának százada, a kommunizmus győzelmének százada.

Lenin zászlaja alatt, Sztálin vezetésével előre a kommunizmus győzelme felé!

A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága gyászünnepséget rendezett V. I. Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából

Varsó (TASZSZ): Január 20-án az államtanács nagytermében a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága ünnepi gyászülést rendezett Vlagyimir Iljics Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából.

A gyászülésen mintegy másfélezren vettek részt. Edward Ochab, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának titkára megnyitó beszédében megemlékezett V. I. Leninnek az orosz és a nemzetközi munkásmozgalom lángeszű vezérének világtörténelmi jelentőségű szerepéről.

V. I. Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából Wladyslaw Matwin a Lengyel Egyesült Munkáspárt varsói városi bizottságának első titkára mondott nagy beszédet.

Lenin—Sztálin pártja győzelmének és a szovjet állam megalakulásának eredményeképen — mondotta többi között Matwin, — *a lengyel nép két ízben nyerte vissza szabadságát és most sikeresen építi boldog életét.*

A Lengyel Egyesült Munkáspárt Boleslaw Bierut vezetésével, Lenin—Sztálin tanítása által vezérelve szétverte a Lengyel Szocialista Párt jobbszárnyában és a Gomulka irányzatban megbújó opportunistákat, megerősítette a munkás-paraszt szövetséget. A lengyel nép, megvalósítva Lenin eszméit, sikeresen építi a szocializmust — mutatott rá Matwin.

A beszéd végén az egybegyűltek helyükről felállva lelkesen éltették a Lengyel Egyesült Munkáspártot, a lengyel nép vezérét, Boleslaw Bierutot, s a népek vezérét és tanítóját, J. V. Sztálint.

A „Neues Deutschland" Lenin művének világtörténelmi jelentőségéről

Berlin (MTI): A „Neues Deutschland", a Német Szocialista Egységpárt központi lapja Lenin művének korszakalkotó világtörténelmi jelentőségét méltató vezércikkében a többi között ezeket írja:

Ha a német nép ma az egységes, demokratikus, békeszerető és független Németországért folyó harcában, a német nemzet halálos ellenségei ellen vívott küzdelmében olyan hatalmas fegyverekkel rendelkezik, mint a német munkásosztály marxista-leninista pártja a Német Szocialista Egységpárt, valamint a német nemzeti küzdelem és a német dolgozók támasza, a Német Demokratikus Köztársaság, ezt annak a győzelmes harcnak köszönheti, amelyet Lenin és Sztálin a forradalmi marxizmus tanainak elvi tisztaságáért és továbbfejlesztéséért folytatott.

Aláírták a Magyar és Lengyel Népköztársaság közötti 1953. évi árucsere-forgalmi és fizetési megállapodást

1953 január 20-án Budapesten aláírták a Magyar Népköztársaság és a Lengyel Népköztársaság közötti 1953. évre szóló árucsereforgalmi és fizetési megállapodást. A megállapodás, amely az árucsereforgalom kiszélesítését irányozza elő és nagymértékben szolgálja a két baráti népköztársaság gazdasági kapcsolatainak elmélyítését, elősegíti mindkét országban a szocializmus építését.

Az őszinte baráti légkörben lefolyatott tárgyalások eredményeként létrejött megállapodást a Magyar Népköztársaság kormánya nevében Háy László, a külkereskedelmi miniszter első helyettese, a Lengyel Népköztársaság kormánya nevében Minc Henryk, meghatalmazott miniszter, a Lengyel Népköztársaság budapesti követe írták alá.

Az olasz képviselőház megszavazta a reakciós választójogi törvényjavaslatot

Róma (MTI): Az olasz képviselőház jobboldali többsége szerdán hajnalban bizalmat szavazott a De Gasperi-kormánynak és jóváhagyta a választások meghamisítását célzó csalárd „választójogi reform" törvényjavaslatot. A szavazás előtt a kommunista és szocialista képviselők — az alkotmánysértő törvényjavaslat elleni tiltakozásul — kivonultak az üléstermből.

A londoni rádió jelentése szerint a „választójogi reform" ellen tiltakozó tüntetések során a rendőrség több mint kétezer embert vett őrizetbe.

Külpolitikai hírek

Amerikai repülőgépek érkeztek Brindisibe.

Róma (TASZSZ) Amint az „Ansa" hírügynökség közli, Brindisi kikötőjébe újabb szállítmány amerikai repülőgép és légifelszerelés érkezett az Atlanti Tömb földközitengeri tagállamainak felfegyverzésére.

Az amerikai hatóságok üldözik a pekingi békeértekezlet egyik amerikai részvevőjét.

Newyork (TASZSZ) Az amerikai hatóságok üldözik Hugh Hardymant, mert résztvett az ázsiai és csendes óceáni országok Pekingben megtartott békeértekezletén. Hardymant bíróság elé idézték.

Kínából való hazatérése óta Hardyman nagy tömegek előtt beszélt a béke megvédéséről. A január 15-én elmondott beszédét ezerháromszáz ember hallgatta meg.

Hathónapi börtönre ítélték Larbi Buhali-t, az Algiri Kommunista Párt titkárát.

Páris. A „L'Humanité" közli: Az algiri fellebbviteli bíróság hathónapi börtönre és nyolcszázezer frank pénzbüntetésre ítélte Larbi Buhali-t, az Algiri Kommunista Párt titkárát, mert múlt év februárjában elmondott beszédében síkraszállt az algiri nép függetlensége mellett.

Az Angol Kommunista Párt végrehajtóbizottságának nyilatkozata.

London (MTI) Az Angol Kommunista Párt végrehajtóbizottsága nyilatkozatot adott ki, amelyben megállapítja: Eisenhower beiktatása az angol népet és a békét fenyegető veszedelem.

Az Angol Kommunista Párt végrehajtóbizottsága nyilatkozatában figyelmezteti Anglia népét: Az Egyesült Államoktól való függés, alásaknázza az ország nemzeti függetlenségét. Szociális és gazdasági életét tönkretesz az amerikaiak által parancsolt pusztító fegyverkezési programm. Ez a szövetség harmadik világháborúba döntheti Angliát. Anglia fő feladata 1953-ban: harc a békéért és a nemzeti függetlenségért.

Eisenhower január 20-án elfoglalta hivatalát

Washington (TASZSZ): Eisenhower január 20-án elfoglalta az Egyesült Államok elnöki hivatalát. Vinson, a Legfelsőbb Bíróság elnöke előtt Eisenhower esküt tett, majd beszédet mondott.

A Capitoliumban tartott reggeli után a kongresszus vezetőivel együtt Eisenhower és Nixon a „Fehér Ház"-ba ment, majd háromórás díszszemlét fogadott.

Eisenhower beiktatásánál jelen volt hetvenhat nagykövet és követ — köztük G. N. Zarubin, a Szovjetunió nagykövete is — azoknak az országoknak a képviseletében, amelyekkel az Egyesült Államok diplomáciai kapcsolatban áll.

Osztrák választás előtt

A „Der Abend" leleplezése az osztrák néppárt választási propagandafőnökének náci multjáról

Bécs (MTI) A „Der Abend" értesülése szerint az osztrák néppárt választási propagandáját Manfred Jasser ismert náci újságíró irányítja.

Jasser azoknak a volt náci vezetőknek a csoportjához tartozik, akik 1949 május 28-án Gmunden mellett titkos értekezletet tartottak néppárti képviselőkkel, azokról a feltételekről amelyek mellett a náci vezetők hajlandók voltak az Osztrák Néppárt számára megszerezni a szabadlábon lévő volt nácik szavazatait.

Jasser ma szoros kapcsolatban áll a fasiszta függetlenek szövetségével. Hitlernek ez a rajongója ma az Osztrák Néppárt választási propagandájának irányítója.

Az osztrák jobboldal Hitler útján

Bécs (MTI): Graf, osztrák belügyi államtitkár egy választási beszédében kijelentette: a munkanélküliség megszüntetésének egyetlen és egyúttal leggyorsabb módja: az osztrák hadsereg felállítása.

Az „Österreichische Volksstimme" Graf beszédével kapcsolatban megállapítja: *„Ausztria ifjúságát éheztetni akarják, munkahely, állás és fizetés nélkül akarják hagyni a fiatalokat arra számítva, hogy végülis boldogok lesznek, ha jelvehetik az európai hadsereg amerikai egyenruháját és meghalhatnak Ridgwayért."*

Az „Österreichische Zeitung" gúnyosan megjegyzi: *„Graf úr végre megjelölte a munkanélküliség leküzdésének módját."*

Nyugat-Ausztria lakossága mind nagyobb számban támogatja a népi ellenzéket

Bécs (MTI): Grácban sokezren hallgatták meg a népi ellenzék szónokait, Dobretsberger professzort és Eiser képviselőt. A hallgatóság helyeslő közbeszólásokkal kísérte Dobretsberger professzor szavait a jobboldali kormánykoalíció politikájának népellenességéről és kulcarcáról.

Dobretsberger professzor a napokban Villachban és Klagenfurtban beszélt. Elítélte, hogy az osztrák uralkodókörök amerikai parancsra szabotálják a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal való külkereskedelmet.

Ausztria nyugati részeiben az ellenzéki választási bizottságok felölelik a lakosság minden rétegét. — Grácj Wagner-bíró Werke dolgozóinak ellenzéki választási bizottsága — amely nyolcvan százalékban párton kívüliekből áll, — felhívással fordult a többi üzemekhez: kövessék példájukat, alakítsák meg a népi ellenzéki választási bizottságát.

Az amerikai övezetben lévő Linzben Felső-Ausztria asszonyainak 150 képviselője tartott megbeszélést. A vitában háziasszonyok, paraszt asszonyok, munkásnők, nyugdíjasok és tanítónők szólaltak fel és soraikból hét asszonyt jelöltek a népi ellenzék felsőausztriai választói listájára.

Az „Österreichische Zeitung" leleplező cikke a „Szociális megújulás mozgalma" nevű osztrák reakciós szervezetről

Bécs (MTI): Az „Österreichische Zeitung" írja:

Az új fasiszta „Függetlenek Szövetsége" és a „Politikai megújulás akciója" nevű mozgalom vezetői hosszas tárgyalások után megállapodtak abban, hogy közös választási ömböt alakítanak. Elhatározták, hogy Szociális megújulás mozgalma" címen választási szövetséget hoznak létre.

A „Szociális megújulás mozgalma" a gyárosok, a bankárok, a nagybirtokosok és a spekulánsok pártja.

A „Függetlenek Szövetsége" egyébként az amerikaiak kezdeményezésére jött létre. Az amerikai hatóságok utasításai alapján működik ez a párt. A „mozgalom" vezetői szoros kapcsolatban állanak a CIC nevű amerikai kémszervezettel.

Scelba rendőrsége brutálisan megtámadta Róma utcáin a tüntetőket

Megsebesítették a „l'Unita" főszerkesztőjét

Róma (MTI): A római dolgozók általános figyelmeztető sztrájkja, mely kedden délután tizenöt óra harminckor kezdődött és a délutáni műszak befejezéséig tartott, hatalmas sikerrel végződött. A sztrájkban az építőmunkások száz százaléka, a fémmunkások kilencven százaléka, a vegyipari munkások nyolcvan százaléka, a közlekedési dolgozók nyolcvan százaléka vett részt.

A koraesti órákban nagyszabású tüntetések zajlottak le Rómában. A dolgozók tízezrei vonultak fel s lelkesen kiáltották: „Éljen az alkotmány!" A rendőrség durván a tüntetőkre támadt, s közülük sokat megsebesített. Így megsebesült Pietro Ingrao, a „l'Unita" főszerkesztője is, aki az utcán éppen a parlament felé haladt. Ingrao sebesülése ellenére is elment a parlamentbe, éppen akkor lépett be az ülésterembe, amikor Palmiro Togliatti befejezte beszédét. Ingrao szót kért és erőteljes szavakkal bélyegezte meg Scelba pribékjeinek vadállati magatartását.

Togliatti, az Olasz Kommunista Párt főtitkára Pietro Ingrao megjelenése után újból felszólalt és kijelentette: *„Miközben Önök itt az 1923. évi fasiszta választójogi törvényt fogadják el újból* — jelentette ki Togliatti, — *odakint ismét a fasiszta rohamosztagosoknak dobják oda prédául a népet."*

Több tudással a magasabb terméshozamért

Jevgen apó, a ljubomirkai „kolhozakadémikus"

Két évvel ezelőtt futótűzként terjedt el a hír nemcsak Ljubomirkában, hanem a kotovszki-kerület több kolhozfalvában is, hogy Jevgenyij Viktorovics Blazsevszkij, a „Sztálin"-kolhoz öreg kertésze — megbibbant.

Az történt ugyanis, hogy jövedelemelosztás után a deresfejű aggegény beállított a kolhoz veteményeskertje mellett lévő házacskába, ahol egy sokgyermekes család lakott. A négy és féléves Mikola feléje rohant és nyakába csimpaszkodott. Az öreg helyet foglalt a széken, ölébe vette a kisfiút, majd beszélni kezdett a családfővel.

— *Nagy a család és kicsi ez a ház nektek. Arra gondoltam, hogy átadom nektek a házamat. Tudjátok, hogy nemrég építettem. Kert is van hozzá.*

— *De hova gondol, Jevgenyij Viktorovics!* — kiáltott fel a kis Mikola édesapja. — *Honnan vesszünk mi most pénzt, hogy megvegyük magától azt a gyönyörű házát?*

— *Eszem ágában sincs pénzt kérni* — nevetett az öreg. — *Költözzetek csak át. Minek nekem az a nagy ház? Munkaegységeim fejében kétszer húsz mázsa gabonát kaptam. Minek nekem ennyi? Vén fejjel csak nem kezdek kereskedni. A felét a kolhoznak hagytam. Kevés kell az ilyen öreg embernek, aki már a hetvenet tapossa. Jut még bőven nektek is abból a gabonából.*

Így szerzett Blazsevszkij öreg napjaiban családot magának. Különösen megszerette a kis Mikolát, aki úgyszólván mindenhova elkísérte. Tavasszal ott futkosott a Szuhoj—Jegorlik folyó mentén, a veteményeskertben és nagy érdeklődéssel figyelte a pikírozást, a palántázást.

— *Látod, milyen kicsikék még ezek a palánták?* — magyarázgatott az öreg. — *Olyan icipicikék, mint amilyen te voltál, de megnőnek és egészen az égig érnek majd.*

Egyik nap vendégek érkeztek a veteményeskertbe.

— *A kerületi szovjet mezőgazdasági osztályától jöttünk* — mondotta az egyik. — *Egy hektárnyi jóltermő földet kell kijelölnünk bőhozamú kukorica termesztésére. Úgy határoztunk, hogy azon a részen hasítunk ki egy hektárt kísérleti parcellának, ahol idén paradicsomot szárítékoznak ültetni.*

— *De hiszen ez a talaj nem alkalmas kukoricatermesztésre. Látják azt a táblát, amott a domboldalon? Az megfelel a célnak.*

— *Szó sincs róla. Különben meg kell állapítanom, az elvtárs pártszerűtlenül viselkedik. Igyekszik olyan táblát ránksózni, amely nem felel meg nekünk* — mondotta az egyik szakember.

Jevgenyij Viktorovics a párttitkárhoz sietett.

— *Mintha szíven szúrták volna... Még hogy én pártszerűtlenül viselkedem... Majd bebizonyítom nekik, hogy az a másik tábla sokkal alkalmasabb a kísérleti parcellának. Kérem, titkár elvtárs, támogassa kérésemet a kolhozvezetőségnél: bízzanak rám abból a földből egy hektárt s olyan kukoricát termesztek, hogy csodájára járnak.*

Kérését teljesítették. Az öreg kertész másnap vonatra ült és a városba utazott, a Tudományos Akadémia ottani fiókintézetébe. Tanácsokat, útmutatásokat kért. A tudósok megbeszélték vele a teendőket és megígérték, hogy év közben meglátogatják és további tanácsokkal látják el.

A tavaszi esték ezután igen mozgalmasak voltak Jevgen apó házában. Az öreg kertész órákon át ült kis morzsáló székén és Mikola kipirult arccal, fontoskodva adogatta neki a kukoricacsöveket. Blazsevszkij letörte a csövek alsó és felső végét, csak a középső részről vett magot, ahol a legnagyobbak a szemek. Blazsevszkij pontosan betartotta a tudósok útmutatásait és elérte azt, amire Ljubomirka fennállása óta nem volt példa: arról az egy hektárról 115 mázsa kukoricát takarított be, tízszer-tizenötször többet, mint a növénytermelő brigád a maga kukoricásaiban.

— *Egy hektár számunkra annyi, mint egy csepp a tengerben. Bizzatok rám a jövő esztendőben tíz hektárt* — mondotta Blazsevszkij az egyik közgyűlésen. Ezt a kérését is teljesítették, Jevgen apó már kukoricatörés előtt számolt ezzel és a kis Mikolával együtt szorgalmasan gyűjtögette a legszebb csöveket vetőmagnak.

— *Jól jegyezd meg, Mikola* — mondogatta oktató hangon a kisfiúnak: — *mindig száron lévő csöveket válogass magnak. Látod, mekkora ez a cső? Még Bogdán Hmelnyickij kievi emlékművén is kisebb a buzogány. Ezek a csövek majd egész télen át ott lógnak, a mennyezet alatt. Jövőre már te is kapsz tőlem néhány kukoricatövet gondozásra. Hogy tanulj, mert belőled agronómust nevelünk.*

Nyáron a sorközi műveléskor úgy járt a traktorok nyomában, akár az árnyék. Ilyen gondossággal vigyázott egész nyáron a táblára, amelyet a kolhozparasztok mint „kolhozakadémiá"-t emlegettek. És bekövetkezett az, amit Blazsevszkij a párttitkárnak ígért: messzi kolhozokból és távoli tudományos intézetekből jöttek Ljubomirkába, hogy megcsodálják Jevgen apó kukoricását és hogy tanuljanak. A tudósok segítségével a „Hogyan érek el bő kukoricatermést" című könyvében megírta tapasztalatait, előadásokat tartott a rádióban, a tudományos intézetekben és a kolhozokban.

Jevgen apó már elmúlt 70 éves, amikor felvették a pártba.

— *Blazsevszkijt régóta ismerem* — mondotta a taggyűlésen az egyik legöregebb kolhozparaszt. — *Együtt éltem vele a lövészárokban. Ki gondolta volna, hogy ilyen erő lakozik benne. Elvesz mindent a földtől, amit a nép akar, amit a párt akar.*

Jevgen apó szürke szeme harmatos lett. Szólni szeretett volna ő is de torkában dobogott a szíve. Meg akarta köszönni az „Arany Csillag"-ot, a szovjet tudósok segítségét; meg akarta köszönni a pártnak, hogy kommunistává nevelte.

*

Este van. A behavazott tájon át süvölt a téli szél. Jevgen apó szobájában azonban meleget áraszt a kemence. A fehér abrosszal letakart asztal mellett két tudós ül egymással szemben: a hatesztendős Mikola és az öreg Jevgen apó, a ljubomirkai „kolhozakadémikus". Az egyik előtt — ábécés könyv a másik előtt — a kommunista párt története... Tanulnak...

(Z. Hiren elbeszéléséből.)

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

Erdődi Gyula elvtárs propagandista munkájáról

A propagandista megbízatás: a párt bizalmának megnyilvánulása. Erdődi Gyula elvtárs is érezte ezt a Bőrgyár IV. számú alapszervezetének titkára, amikor megbízták, hogy legyen az egyik politikai iskola propagandistája. Tudta, hogy nem könnyű feladat propagandistának lenni, különösen akkor, ha alapos munkát akar végezni. Márpedig ezt várja el a párt, minden propagandistától.

A kezdeti nehézségekkel neki is meg kellett birkózni. Huszonnégy elvtárs nevelésével bízta meg a párt. Az elvtársak között pártonkívüliek is vannak, akik már a politikai iskola II. évfolyamának anyagát tanulják. A hallgatók nagy része kezdetben még csak nem is jegyzetelt. Hivatkoztak arra: *„nehéz már a mi kezünk, nem tudunk gyorsan írni"* Erdődi elvtárs megtanította őket jegyzetelni.

Már a munka kezdetén elhatározta Erdődi elvtárs, hogy alaposan fog tanulni. Minden alkalommal ott van a propagandista szemináriumon, ahol maga is bő jegyzetet készít, amit segítőtársként szolgált a jó felkészüléshez. Gondosan kidolgozta minden foglalkozásra a főkérdések mellé az alkérdéseket is. Így jól tudja irányítani a vitát. Lassan megbirkózott a felmerülő nehézségekkel, egyet azonban nem sikerült elérnie. — hogy minden elvtárs résztvegyen a foglalkozáson minden alkalommal. A gátló körülmény abban van, hogy hetenként változnak a műszakok és ilyenkor a délutánosok egy része dolgozik.

A nehézségek ellenére azonban rendszeresen tizenhatan résztvesznek a foglalkozásokon. Ennél azonban többen is lehetnének, ha minden elvtárs szívügyének tekintené a pártoktatást. Lóvrencsics elvtárs háromszor ment el oktatásra, azonban fogadalmat tett, hogy ezután rendszeresen eljár. Szembetűnő Sajgó Jánosné elvtársnő magatartása, a boxbőr üzemrész alapszervezetének vezetőségi tagja, nem jár elő jó példával, mert rendszertelenül veszi ki részét a pártoktatásból. Heller József elvtárs eleinte résztvett a foglalkozásokon az utóbbi időben azonban elhanyagolja a politikai iskolára való járást. Heller elvtárs már több bírálatot is kapott, mégsem változtatott magatartásán.

„A párttagok és tagjelöltek politikai képzettségének fokozása elengedhetetlen feltétele annak, hogy fokozódjék élenjáró szerepük az élet minden területén..." — mondotta Malenkov elvtárs az SZKP XIX. kongresszusán. Azok az elvtársak, akik rendszeresen eljártak pártoktatásra, magukon, üzemük fejlődésén keresztül látják nap, mint nap a fejlődést, előrehaladást. Erdődi elvtárs arra törekedett, hogy ne az élettől elvontan ismertesse a marxi-lenini tanításokat később pedig a XIX. kongresszus anyagát, hanem azt szorosan összekapcsolva a gyakorlati élettel, a napi munkával. A legutóbbi foglalkozáson is úgy irányította a felszólalásokat, hogy abból érződjék: a pártoktatás anyaga a termelés mozgatója.

A bírálat és önbírálat jelentőségét tárgyalták meg az elvtársak a XIX. kongresszus anyagából, melyhez Bárdosi Lajos elvtárs is hozzászólt: *„Bizony nálunk is van tennivaló a bírálat és önbírálat terén. Ha jobban bírálnánk egymás munkáját, ha a bírálat nyomán azonnal intézkedés történne, jobban megjavulna a mi munkánk is. Többet és minőségileg is jobbat tudnánk termelni."* Amikor ezt mondta Bárdosi elvtárs, arra gondolt, hogy már három hónapja újból és újból elmondják a termelési értekezleten bírálat formájában, hogy biztosítsák a kis-taszító gépekhez az új késeket, mert akkor jobban menne a munka. Ez azonban még nem történt meg. Ez a kérdés foglalkoztatja Skóza Sándor sztahánovistát, meg a többieket is, akik a termelés érdekében mondanak bírálatot, mert az illetékesek nem tekintik szívügyüknek, hogy a bírálatot elfogadják, és eleget tegyenek a dolgozók javaslatának.

Erdődi elvtárs az elmélet és gyakorlat helyes összekapcsolásával hozzájárul a pártoktatás eszmei színvonalának további emeléséhez is. Elősegíti a politikai iskola minden hallgatójának magasabb színvonalú fejlődését. *„Sokan azt tartják, hogy brosúrával nem lehet tüzet oltani. Az ilyen emberek nem is tudják az ellenség kezét sem megtalálni, hanem másban keresnék a tűz okát"* — így szólalt fel Borbás Ferenc elvtárs tűzoltó, aki megérti, hogy milyen szükség van a politikai képzésre.

Erdődi elvtárs politikai iskolájában nemcsak abban látszik a fejlődés, hogy az elvtársak helyesen összekötik az elméletet a gyakorlattal, hogy emelkedik a hallgatók felelősségérzete, öntudata, — hanem abban is, hogy állandóan fokozódik a termelés. Erdődi elvtárs politikai iskolájára a legtöbben a blankos műhelyből járnak. Az összel, amikor már folyt az oktatás, innét indult ki a minőségi versenyfelhívás a pártoktatásban résztvevők kezdeményezésére. Az egész üzem dolgozói csatlakoztak a versenyfelhíváshoz, megjavították a minőségi munkát, melynek eredménye: az ország összes bőrgyárai között legjobb minőségi munkát végeznek a pécsi Bőrgyár dolgozói.

A pártoktatás nevel, harcba visz a kommunistákat. Tóth Jánosné elvtársnő már idősebb, de ennek ellenére minden alkalommal résztvesz a pártoktatásban. Meg is látszik munkájában a tanulás eredménye. Októberben az első dekád értékelése 156 százalékot mutatott, a január havi első dekád értékelése azt mutatja, hogy 204 százalékot ért el. — Muzmann István elvtárs sztahánovista így beszél a pártoktatásról: Igen nagy segítséget ad munkámhoz mindaz, amit tanultam. Az összel 126 százalék körül mozgott az átlagteljesítményem. Ma már túlteljesítettem április 4-re tett vállalásomat, a 134 százalékot. Április 4 tiszteletére 136 százalékra emelem átlagteljesítményemet, ami nagy szó, mert 99.9 százalékos minőségi munkával dolgozom. „Muzmann elvtárs, mint talphengerlő állandóan segíti a mellette dolgozó Vass Józsefet is a munkában, hogy jó szakember váljék belőle.

A párt tanításai behatoltak az elvársakba, ami bennük mozgósító erővé változott. A blankos műhely dolgozói október első dekádjában 106 százalékos eredményt érnek el, a január első dekád azt mutatja, hogy messze túlszárnyalták a pártoktatás kezdetén elért eredményüket, mert 138 százalékot érnek el. Erdődi elvtárs propagandista jó munkát végez. Arra kell azonban törekednie, hogy a pártmunka végzésében is olyan jó eredményeket érjenek el a hallgatók, mint a termelő munkában, ha ezt eléri akkor majd elmondhatja: a pártmegbízatást maradéktalanul végrehajtottam!

Farkas Elemér

Az újítómozgalom eredményei a Bőrgyárban

A „Szabad Nép" január 16-i száma „Segítsük a dolgozók kezdeményezését" címmel vezércikket közölt. A cikk megragadta a figyelmemet. Ennek nyomán szeretném leírni ezen a téren a Bőrgyárban szerzett tapasztalataimat és azt, milyen eredményesen dolgozik az üzemi újítási bizottság, milyen megtakarítások, előnyök mutatkoznak a dolgozók újításainak bevezetése nyomán.

A pécsi Bőrgyár újítási bizottságának 1952. évi működése jónak mondható. A bizottság tagjai bátran támaszkodnak a dolgozókra és a dolgozók kezdeményezése nyomán új eredmények születnek. Helyesen írja a „Szabad Nép": „A verseny élére kellette a dolgozókban az alkotás vágyát". Ez az alkotási vágy az újítók százait hozta felszínre a pécsi Bőrgyárban is, akik bátran elvetik azt, ami régi, elavult és új utakat nyitnak a termelés, a technika területén.

1952 első felében a fizikai és a műszaki dolgozók igen sok értékes újítást nyújtottak be. Az ezekből folyó gazdasági eredmény 283.617 forint. A második félév eredménye még szebb, összesen 880.122 forint. Az újítások azonban nemcsak népgazdaságunknak jelentenek anyagi előnyt, hanem a dolgozóknak is. Az elmúlt évben összesen 83.415 forintot fizettek ki üzemünkben jutalom címén. Ezenkívül jutalmazták még azokat a dolgozókat, akik aktívan vettek részt a megrendezett ötletnapokon. Több ötletnap volt az elmúlt évben üzemünkben. Az egyiken 2850 forintot fizettek ki az azonnal elfogadott ötletekért, a másikon 92 ötlet született. Az ötletnapokon elfogadott ötletek 90 százalékban meg is valósultak.

Az elmúlt év júniusában társadalmi bírálati napot tartottunk újítási bizottságunk munkája felett. A bírálatban aktívan vettek részt az üzem legjobb dolgozói, műszaki vezetői, sztahánovistái, és bírálatukkal nagy segítséget nyujtottak az újító bizottság további munkájához.

Az újítási bizottság azóta vette tervbe a benyujtott újítások 24 órán belüli gyors elbírálását. Ez a kezdeményezés igen szép eredményekkel jár és nagy népszerűségnek örvend a dolgozók körében.

Amikor ilyen eredményeket látunk, Sztálin elvtárs szavai jutnak eszünkbe, amikor arról beszélt, hogy a dolgozók, a munkások és parasztok millói élnek munkálkodnak, harcolnak. Ki kételkedik abban, hogy ezek az emberek nem hiába élnek, hogy ezek az emberek életük és harcuk során roppant gyakorlati tapasztalatokat gyüjtenek össze? A bőrgyári dolgozók sem hiába élnek. Munkájuk lelkiismeretes elvégzése mellett újabb és újabb ötletekkel, javaslatokkal járulnak ahhoz, hogy tervünk minél előbb megvalósulhasson.

Harvan József tudósító
Bőrgyár.

Télen is lenne munka a máriakéméndi Rákóczi tszcs-ben, ha törődne ezzel a vezetőség

Pecha Rezső elvtárs, a máriakéméndi Rákóczi tszcs pártszervezetének titkára óvatosan a helyére rakta a telefonkagylót, majd a kályha mellett lévő asztalhoz sietett. A gép, állomással beszélt. Nem lehet, hogy a trágya bent maradjon, ki kell hordani és ehhez kérik a gépállomás segítségét. Megadják. Reggel hét órakor már ott pöfög a tszcs kapuja előtt a masina, amely könnyedén szállítja a trágyát oda ahová a csoport tagjai akarják.

Varga István elvtárs a tszcs elnöke,

azonnal intézkedett.

Tizennyolc embernek kell szólni, igen tizennyolc, annyi elég lesz a trágya fel- és lerakásához. Utána pedig kiment a határba, kijelölte a helyet, ahová szarvasba hordják ki a trágyát. Olyan helyet keres, amonnan tavasszal könnyen szét tudják hordani. Idén kukorica és tavasziárpa alá trágyázzák a területet. Télen van erre elég idő. Ahogyan a párttitkár elvtárs mondotta, naponta csak 8—10 ember dolgozik mostanában akik az állattenyésztési vonalon dolgoznak. Ennek a nyolc—tíz embernek a tagkönyve naponta megfordul a brigádvezető kezében minden nap is be valamennyi munkaegységet. De annál kevesebbszer látja azoknak a könyvét, akik a növénytermesztési brigádhoz tartoznak. Nem tudnak munkát adni a tagoknak. Pedig lehetne munkát találni, olyat, mint Keresztes György és családja talált. Ők az állattenyésztési munka mellett istrángot, kötőféket, köteleket és gyeplőket készítenek a csoport részére, erre sem kell pénzt kiadni. És ha sokat tudnak készíteni, még el is adhat belőle a tszcs és télen is van jövedelem.

Ugyanígy meg lehetne oldani a kosárkötést is.

— *Azt nem* — mondja Pecha elvtárs — *igaz, még nem is volt róla szó, de nincsen is hozzávaló vessző!*

— *Sehol nem lehet erre találni vesszőt?*

— *De igen! Van mindenhol a réten* — adja meg mindjárt a választ Keresztes György.

Tehát mégis lehetne foglalkozni kosárkötéssel. Csak ha a titkár elvtárs is úgy fog hozzá, hogy „nincs vesszö", akkor nem kötnek a tél folyamán egy kosarat sem, pedig ezzel is jelentős kiadást takaríthatnának meg és ami ennél több, még

jövedelem is lenne.

Van olyan ember a csoportban aki ért ehhez és az szívesen megmutatná a szövetkezet többi tagjának is a kosárfonás módját, megtanítaná őket erre is. Ez minden tag érdeke, hisz csak úgy írnak be a tél folyamán is munkaegységet a munkaegységkönyvbe, ha kiveszi részét a munkából.

Gerő elvtárs felhívta a figyelmet arra, hogy a tavaszi munkákra már most fel kell készülni. Ez nem csak azt jelenti, hogy rendben legyenek a gépek, hisz ebből nincs is olyan sok a csoportnak. Ez alatt azt is kell érteni, hogy a vetőmagot ki kell tisztítani, mert aki konkolyt vet, az az aratáskor sokszorosan kapja vissza. A másik fontos feladat a munkaszervezet kialakítása. Most van idő az ilyen dolgokra és a tél alaposan ki kellene használni, ezek megvalósítására.

A magas terméseredmények

elérésének egyik fontos feltétele az is, hogy mikor vet el a szövetkezet. Ha pontosan betartják a határidőket, bő termésre számíthatnak. De ha későn kerül földbe a mag, már vesztettek. Ha a télen jól felkészülnek a tavaszi munkákra, akkor nem kell félni, hogy vontatottan haladnak betarthatják a minisztertanács határozatát. Ehhez minden lehetőség megvan a máriakéméndi Rákóczi tszcsben.

Minden dolgozó paraszt teljesítse tejbeadási kötelezettségét

Az 1952. év december havában csökkent a tejbegyüjtés. Ugyanez a helyzet most januárban. A fogyasztás növekvő, míg a begyüjtés csökken.

Igen sok termelő van, aki a beadás kötelezettségét nem teljesíti azért, mert a tejet szabad áron, a piacon vagy a háznál adja el. Így a vállalatunkhoz szállító községeknek csak egy része teljesíti vagy túlteljesíti beadási tervét. De vannak eredmények is. A szállító községeink közül különösen szép eredményt értek el az 1952. év IV. negyedévi tervének teljesítése terén: Bosta 228 százalék, Ellend 192 százalék, Hásságy 135, Csarnóca 135, Szilágy 123 százalékra teljesítette tervét.

Legrosszabb községünk Drávasztára négy százalék, Bakonya 30, Kökény 46, Szőkéd 40, Szőke 43 százalék.

Minden termelő, aki nem teljesíti a beadását, egy-egy gyermek vagy kórházi beteg vagy bányász szájától vonja el a tejet.

Mi, a Pécsi Tejüzem dolgozói kérünk minden egyes dolgozó parasztot, hogy a jó beszolgáltatással segítsen bennünket a termelési tervünk teljesítésében és abban, hogy a város dolgozóit minél jobb és több tejjel tudjuk ellátni.

Petka Miklós

Új filmek a Magyar Szinkron Állami Vállalat műtermében

A Magyar Szinkron Állami Vállalat a közeljövőben több külföldi filmet magyarra szinkronizálását fejezi be. „A tanító" című szovjet filmalkotás a szovjet film ünnepén kerül először a magyar közönség elé.

A magyar közönség körében már nagy sikert aratott a „Támadás 6.25 kor" című szovjet film, amely a szovjet film ünnepén ugyancsak szinkronizálva kerül ismét bemutatásra. A „Gyapottündérke" című szovjet mesefilm szinkronizálásán is az utolsó munkálatokat végzik.

Ezenkívül hamarosan több film szinkronját kezdik meg: a többi közt az „Arany almafa" című színes, csehszlovák mesefilmet és az „Egyesüljetek a holnapért" című kínai filmet.

A 73/1 Építőipari Vállalat vezetőjének válasza a „Dunántúli Napló" bírálatára

Levelet kapott szerkesztőségünk Szegedi József elvtárstól, a 73/1 Építőipari Vállalat igazgatójától. Levelében többek között azt írja, hogy Bujbáczi István porcelángyári munkahelyi gépész ellen a „Dunántúli Napló" január 16-i cikkében megírt hiányosságok miatt fegyelmi eljárást indítanak. Ezenkívül arról értesíti szerkesztőségünket, hogy Bögri László és Ádám István normaügyi előadót, tévesen normaellenőrt küldte ki a porcelángyári építkezésre felülvizsgálni a hiányosságokat és hibákat. A vizsgálat megállapította, hogy Bujbáczi István főgépész *„tudatában volt annak, hogy munkavezető igazolása nélkül a gép kezelésén kívüli munkát nem igazolhatja, mert minden segédmunkára munkahelyi norma van, vagy pedig országos norma alapján lehet azt elvégeztetni. Kisegítő munkák elvégzésére pedig ezek a normák irányadók. Bujbáczi István ennek ellenére mégis igazolt a gépkezelőknek időbéres órákat, — ezért fegyelmi eljárást indítunk ellene, miután decemberben 688.83 forint túlfizetés történt ezen a munkán."*

Szegedi József elvtárs mellékelte leveléhez a jegyzőkönyvet is amelyet Bujbáczi István, Bögri László és Ádám István írtak alá a porcelángyári munkahelyen. A jegyzőkönyvben alátámasztják a „Dunántúli Napló" bírálatának helyességét és elismerik, hogy a gépkezelők december havi elszámolásnál is a Bujbáczi István által igazolt időbéres órák alapján kerültek kifizetésre, ahelyett, hogy a végzett munka menynyisége alapján számolták volna el őket. Alapos vizsgálat után kiderült, hogy a gépkezelők korántsem végeztek olyan értékű munkát mint amelyért a fizetést felvették. Foráll Margit gépkezelő például 144.84 forint értékű munkát végzett és 366.85 forintot fizettetett ki Bujbáczi István számára, Hartmann Teréz gépkezelő 171.26 forinttal vett fel magasabb bért, mint amennyit megérdemelt. Peitler Rózsa 147.80, Tiszai Mária 120.81, Frick Károlyné 26.95 forintot tettek el jogtalanul. A vállalat vezetősége most úgy intézkedett, hogy a jogtalanul kifizetett bér valóban visszakerüljön az állam kasszájába: a gépkezelőnek vissza kell fizetniök azt az összeget, amellyel megkárosították népgazdaságunkat. Egyben intézkedtek, hogy a jövőben a munkahelyi normaszámoló a hiányosan és helytelenül kiállított munkalapokat ne számfejtse.

Szegedi elvtárs, a vállalat igazgatója végül ezt írja:

„A fenti észrevétel és megállapítás alapján köszönetet mondunk a pártsajtónak, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozott, mert ennek nyomán a többi munkahelyeinket is hasonló szellemben vizsgáljuk felül."

Ahol türhetetlenül semmibe veszik a dolgozók egészségét

Ismételt panasz érkezett szerkesztőségünkbe, hogy a 49/1 Komlói Építési Vállalat vezetői elhanyagolják területükön a munkavédelmet, nem törődnek a munkások egészségével, testi épségével. Sorozatosan előfordul ugyanis, hogy a munkásszállásokat nem látják el megfelelő mennyiségü tüzelővel és így az ő hibájukból kénytelenek a dolgozók hideg szobában tölteni szabadidejüket. Ebből kifolyólag több dolgozó megbetegedett. Súlyos hiányosságok vannak a kökönyösi építkezésen is. Itt nem gondoskodnak arról, hogy az elkészült lépesőházakban korlátokat is készítsenek a balesetek elkerülésére. Könnyen előfordulhat, hogy a terhet vivő dolgozók elcsúsznak a jeges, rögös lépcsőn. Sztipánovits elvtársnak tudomása van minderről — mint ahogy ezt be is ismerte — mégsem intézkedik a hibák kijavításáról. Ugylátszik Sztipánovits elvtárs és a vállalat többi vezetői nem olvasták Gerő elvtárs beszédét, és egyszerűen nem vesznek tudomást arról, hogy a gazdasági vezető a törvény előtt is felelős a munkavédelmi intézkedések megtartásáért, illetve megtartatásáért. Nem árt nekik, ha ezek az elvtársak újból kezükbe vennék Gerő elvtárs beszámolóját és megszívlelnék szavait. De addig is, amíg ez megtörténik, hozzanak sürgős intézkedést, az illetékesek vonják felelősségre a hibák elkövetőit és takargatóit, büntessék meg szigorúan azokat, akik a dolgozók egészségének testi épségének sorozatosan árlanak!

A csobokapusztai állami gazdaság vezetőinek felelőssége

A sumonyi állomáson több, mint egy hónapja kiraktak nyolc vagon répaszeletet, ami romlásnak indult. A répaszelet a csobokapusztai állami gazdaságnak érkezett. Arról gondoskodtak, hogy kirakják a vagonból, de azzal nem törődnek, hogy azt be is kellene hordani és silót kellene készíteni belőle. Pedig nagy szükség volna rá, mert a silózási tervüket nem teljesítették.

A vezetőség azzal próbálkozik kibúvót találni a felelősség alól, hogy „lehetetlen behordani, rossz az út, nem tudnak közlekedni, meg a fogatok a téglahordással vannak lekötve. „Nem lehet kifogás, hogy „rossz az út", hiszen kisvasút vezet az állomástól a gazdaságig. De az sem lehet kifogás, hogy „a fogatok téglát hordanak", mert a tégla nem romlik el. A takarmányra pedig nagy szükségük van az állatoknak.

Meg kell találni a módot a gazdaság vezetőinek a répaszelet haladéktalan behordására. Van kisvasút, a föld fagyos, szekérrel is lehet közlekedni és alig másfélkilométerre van a vasútállomás a gazdaságtól. A dolgozók jogosan kérdezik, hogy „ki a felelős a hanyagságért?" — mert súlyos kárt okoznak népgazdaságunknak. A felelősség pedig a gazdaság vezetőit terheli, akik felelőtlenül az állomáson hagyták a népgazdaság számára fontos takarmányt. A csobokapusztai állami gazdaság felettes szerve intézkedjen a mulasztás miatt és büntesse meg a kár okozóit.

A Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat baranyamegyei szervezetének megalakításáról

A Szabad Nép 1952. évi december 21-i számában foglalkozik a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat megalakításával. Az idézett cikk közlése szerint „A Magyar Tudományos Akadémián a közelmultban tudományos életünk több kiváló képviselője megbeszélést tartott és elhatározta a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat megalakítását. A megbeszélésen Ruzsnyák István Kossuth-díjas akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke ismertette a társulat létrehozásának jelentőségét." — Az azóta eltelt egy hónap alatt országszerte megnőtt az értelmiség érdeklődése a létesítendő új társulat iránt.

Magyénk értelmiségi dolgozói, — kiváló tudósaink, egyetemi és főiskolai tanáraink, kutatóink, pedagógusaink, íróink és művészeink — is megmozdultak már az új társulat megyei szervezetének létrehozása ügyében. Megyénk vezető értelmisége is világosan látja és tudja, hogy a tudósnak, művésznek, írónak nem elég csak alkotómunkával foglalkoznia, hanem emellett ugyanilyen mértékben részt kell vennie a tudás, a kultúra terjesztésében. — mely a több és jobb munkának alapvető feltétele, s azon kell lennie, hogy tudását hozzáférhetővé tegye a tudást igénylő dolgozók egyre szélesedő tömegei számára.

A Szovjetunióban hatalmas, az egész ország területére kiterjedő szervezet működik a szovjet értelmiség tömegszervezete — a „Politikai és Tudományos Ismeretterjesztő Társulat" — amelyen belül az értelmiségi dolgozók nagy tömege végzi az ismeretterjesztés nagy jelentőségű munkáját. A legkisebb falvakat is felkeresik a kultúrforradalom harcosai, az előadók.

A szervezetet a Szovjetunió legtekintélyesebb tudósai, kulturális és művészeti dolgozói, közéleti tényezői hívták életre 1947-ben.

A szovjet példa nyomán Romániában 1949-ben, Lengyelországban 1950-ben, és Csehszlovákiában 1952-ben már megalakultak az ismeretterjesztő társaságok. Mi is elérkeztünk kulturális fejlődésünknek ehhez a szakaszához, amikor a társulat megalakítása nálunk is szükségszerűvé vált. Erre a Központi Vezetőség június 27-i ülése is felhívta figyelmünket, ahol Horváth Márton elvtárs a tömegek között végzett felvilágosító és nevelő munkáról tartott beszédében külön is kiemelte: „Tovább kell szélesíteni az előadásos természettudományos és világnézeti felvilágosító munkát."

Természetesen nem a semmiből indulunk ki, s nem valami teljesen új dolgot kell létrehoznunk megyénkben sem. Az állami szerveken, a tanácsok népművelési apparátusain kívül komoly és eredményes propaganda és nevelőmunkát végzett eddig is a Természettudományi Társulat, az Irodalomtörténeti Társulat és a Történelmi Társulat megyei szervezeteinek előadógárdája. A megyei tanács népművelési osztályainak adatai szerint az elmúlt öt hónap alatt 1.567 előadást tartottak falun (a Szabad Föld Téli Esték keretében), amelyeken 59.551 hallgató vett részt. Az előadások nevelő hatását mi sem mutatja jobban, mint a hallgatók számának állandó emelkedése, így 1952. év augusztusában a megye falvaiban megtartott előadásokon 3.235 hallgató szeptemberben 5.792 hallgató, októberben 13.732 hallgató, novemberben 19.922 hallgató és decemberben már 20.000-nél több volt az előadásokon megjelent hallgatók száma. Ugyanezen időben a városokban mintegy 800 előadás volt, melyeket összesen 40.128 dolgozó hallgatott meg, s az előadások után feltett kérdéseik bizonyították, hogy nemcsak meghallgatták, hanem a hallottakat magukévá is tették. A Természettudományi Társulat az 1952 évben 1.451 előadást tartott, összesen 60.763 hallgató előtt. Egy előadáson átlag 40—45 hallgató volt jelen (országos átlag 55), ami megfelelő szám, bár ha a kultúrfelelősök mindegyike tudatában volna a természettudományos előadások nevelő erejének, megfelelő szervezéssel, jobb előkészítéssel elősegítenék, hogy a dolgozók nagyobb számban jelenjenek meg az egyes előadásokon. A természettudományos előadások közül városokban volt 924 előadás összesen 41.353 hallgató előtt, a falvakban pedig 527 előadás 19.410 hallgató jelenlétében. Az előadások témája igen változatos volt. Az elmúlt év adatai szerint egy több előadást kértek a „Csillagos ég"-ről, az élet keletkezéséről, az ember származása, — munka szerepe az emberréválásban, az álmok és álom, a baktériumháború, miért fasisztunk, atomenergia, hogyan épül a földalatti gyorsvasút stb. témákból, ami bizonyítja, hogy dolgozóink elsősorban azok a kérdések érdeklik, amelyeket éppen a mult rendszer hamis világnézeti beállítottságban talált dolgozóink elé, de érdeklik békénk, boldog építő jelenünk megvédésével kapcsolatos kérdések is éppenúgy, mint hazánkat, népünket boldogabbá, gazdagabbá tévő ötéves tervünk jelentős alkotásai. Számos előadást kértek a Szovjetunió gazdaság politikai, tudományos eredményeivel kapcsolatban, mint például a „Szocialista ember átalakítja a természetet", „A kommunizmus nagy építkezései", „Micsurin és munkássága."

Jelentős eredményekről számolhat be az Irodalomtörténeti és a Történelmi Társulat is. Mindkét társulat munkája lényegében 1952 tavaszán indult meg s az év végére az Irodalomtörténeti Társaság mintegy 630 előadást tartott 60 ezer dolgozó jelenlétében, a Történelmi Társulat pedig 881 előadást mintegy 40 ezer hallgató előtt. Az Irodalomtörténeti Társaság legkedveltebb előadásai Petőfi, József Attila, Adv Endre, Csokonai, Gorkij, Gogol, Tolsztoj, Solochov életével és munkásságával kapcsolatos előadások voltak. De szerepelt a Sztálin-díjas Nagy Sándor „Megbékélés" c. műve, valamint az írók harca a klerikális reakció ellen, a Nagy Honvédő Háború irodalma c. téma is a kérelmek között. A Történelmi Társulat témái közül a következők szerepeltek a legnagyobb számban: Az 1514-es parasztháború (Dózsa György), Eger vár védelme, Hunyadi Mátyás, Kossuth Lajos, a szabadságharc vezére, A Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatása Magyarországon Sallai és Fürst elvtársak élete és mártírhalála, Dzerzsinszkij, Sztálingrádi csata, stb.

Az új társulat feladata lesz, hogy a már beindult és eredményesen működő három társulatot egybefogva, még jobb és eredményesebb munkát végezhessen. Munkánkat azonban elsősorban minőségileg kell javítanunk, mert ez pártunk útmutatása, ez a dolgozók igénye s ezzel szolgálhatjuk elsősorban igazán és őszintén a társulat célkitűzéseit.

Az előadások színvonalának emelése érdekében következők a teendőink: Jelentősen növelnünk kell elsősorban a magasszínvonalú, az értelmiségünk vezető rétege — tudósok, írók, művészek, kutatók, egyetemi és főiskolai tanárok és akadémikusok által — tartott előadások számát. Az ő részvételük fogja biztosítani azt is, hogy az ismeretterjesztő brosúrák, folyóiratok színvonala emelkedjék. Az ő részvételük biztosítja egyben a megfelelő szakosztályok tanácsain, a szakosztályok ülésein keresztül az előadógárda állandó képzését, fejlődését. Az ő segítségükkel gyakorlati tanácsaikkal fogják előadóink előadásait színvonalasabbá, módszeresebbé tenni, ennyen érhetővé és még is tudományosabbá tenni. Várjuk tehát az új társulatunkba vezető értelmiségiein

Megyénk értelmiségének legjobbjai máris kifejezték készségüket az Ismeretterjesztő Társulat munkájával kapcsolatban. Már számosan felkeresték a szervezés alatt álló társulat Janus Pannonius-utca 11 szám alatt lévő helyiségét, bejelentve csatlakozásukat a társulat munkájához, egyetértésüket a célkitűzésekkel, egyben érdeklődve a szervezés jelenlegi állásáról. A január 18—25-e között tartandó országos értelmiségi ankét megtartása után előreláthatólag február 14—16-án ül össze megyénk s vele együtt Tolna és Somogy megye értelmisége is, hogy a megyei értelmiségi ankéton tárgyalja meg a problémákat, célkitűzéseket és hivatalosan is kimondja „A Társadalom- és Természettudományi Társulat baranyamegyei szervezetének" megalakulását.

Dr. Bácskai János
megyei szakmai vezető.

Az ócsárdi gépállomás kultúrcsoportja erősíti kapcsolatát a termelőcsoportokkal

Gépállomásainknak igen fontos feladataik vannak a tsz-ek és tszcs-k megszilárdításában, nemcsak gazdasági, hanem politikai és kulturális téren is. Ezeket a feladatokat csak úgy tudják teljesíteni, ha minél szorosabb kapcsolatot teremtenek a termelőcsoportokkal, főleg azok fiataljaival. Ezért tartjuk különösen jelentősnek az ócsárdi gépállomás kultúrcsoportjának kezdeményezését, hogy fellépésével szebbé tette az Összetartás tszcs családi estjét. Reméljük ez a kapcsolat egyre szorosabbá válik és kiterjed más falvak termelőcsoportjaira is, ami egyrészt a tszek munkájának megjavítását, másrészt a gépállomások traktoros utánpótlásának biztosítását eredményezné.

A „Dunántúli Napló" útján szeretnők köszönetünket kifejezni az ócsárdi gépállomás vezetőségének és kultúrcsoportjának, hogy közreműködésükkel ünnepélyesebbé tették termelőcsoportunk családi estjét.

Ezzel is szorosabbra fűztük a termelőcsoport és a gépállomás közötti kapcsolatot, különösen értékesnek tartjuk Tóth elvtárs előadását, a gépi művelés előnyeiről.

Kérjük az ócsárdi gépállomást, hogy továbbra is támogassa csoportunkat, hogy a jövő gazdasági évben még szebb eredményeket érjünk el.

ÓVÁRI FERENC
tszcs elnök

A „Dunántúl" folyóirat vitaestje

A Magyar Írók Szövetsége Pécsi Csoportjában pénteken este 7 órai kezdettel megvitatják a „Dunántúl" folyóirat harmadik számát. Vitaindító előadást tart Petrik László, az egyetemi könyvtár munkatársa.

A szakszervezet Színház-téri kultúrotthonában megrendezésre kerülő vitaesten minden érdeklődőt, a folyóirat minden olvasóját szívesen látjuk.

MIRE MEK

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 22

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Szechenyi-tér 5. telefon: 20-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-91. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Artur. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás csütörtök estig: tovévekvő felhőzet, legtöbb az északi megyékben néhány helyen kisebb hóesés. Többfelé köd, mérsékelt északnyugati-nyugati szél, a hideg tovább tart. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: csütörtökön reggel mínusz 7—mínusz 10, a hóborította helyeken mínusz 10—mínusz 13, délben mínusz 4—mínusz 3 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 22-én, csütörtökön mínusz négy fok alatt lesz.

— **A héttőre, január 26-ra hirdetett operaelőadás** (Bánk Bán) elmarad, helyette január 24-én, szombaton délután fél 4 órakor lesz megtartva.

— **A Magyar Jogászszövetség pécsi csoportja** szakmai ideológiai előadássorozatának keretében Sz. Nagy Sándor államügyészségi elnök f. hó 24-én, szombaton délután fél 6 órai kezdettel az Igazságügyi Szakszervezet Széchenyi-tér 14. sz. alatti kultúrtermében tartja meg előadását „Harcunk az egyházi reakció, az imperialisták szövetségese ellen" címmel.

— **A nagyárpádi és postavölgyi esti járat menetrendje:** Este a 20.15 órás menetrendű autóbusz Nagyárpádra átmenetelig a kevés utas miatt 20.45-kor indul. A kocsi először Nagyárpádra megy, majd onnan át Postavölgybe. Postavölgyből vissza 21.05-kor indul a Széchenyi-tér felé. A két járat összevonása csak átmeneti és azt az utasok számának emelkedésével majd a vállalat ismét két részre bontja.

— **Halálozás.** Özv. Davida Kálmánné Budapesten meghalt. (s)

A Komlói Szerelőipari Vállalat dolgozói teljesítik tervüket

A komlói Szerelőipari Vállalat dolgozói lelkesedéssel kezdték meg az újévben a munkát. A dolgozók nyolcvan százalékra vállalást tett, hogy január havi tervét határidő előtt teljesíti. Az első dekádban máris szép eredményeket értek el. Legjobb művezető ebben a dekádban Tuli István művezető, aki jó munkájával lehetővé tette a sikeres átmenetet az 1953-as évre. Legjobb adminisztratív dolgozó Prisztóv Margit gépírónő, aki kitűnt a többiek közül szorgalmas, áldozatkész munkájával. Az üzemek között legjobb eredményt az asztalosműhely ért el, 147 százalékos dekádteljesítménnyel. A versenyben második a víz- és fűtésszerelő műhely, 134 százalékos eredménnyel. A brigádok közt első az Előre lakatosbrigád 210, második a Hegyháti vízvezetékszerelő-brigád 182 százalékkal. Egyénileg Antal Benjamin vízvezetékszerelő szakmunkás tűnt ki 193 százalékos eredményével. Kovács Jenő villanyszerelő 137 százalékos tervteljesítésével második a versenyben.

A vállalat tervének teljesítését nagyban elősegítik a kubikos dolgozók. Közülük leginkább Kadur János és Tukora István brigádjának dolgozói bizonyították be eddig, hogy harcos hívei a békének. Az elért jó eredményekkel dolgozóink egyben vállalásaikat is teljesítik. Sokan olyan fogadalmakat tettek, mint Sárosi István is, aki brigádja nevében vállalta a bányászfürdő szerelésének meggyorsítását tizenöt nappal. A fogadalmat azonban csak akkor értékelik, ha a munka elkészül. Pálfi György villanyszerelő brigádvezető a Béke-brigád tagjai nevében tett fogadalmat. Vállalták, hogy a szénosztályozó villanyvilágítási munkáit január 31-ig teljes egészében befejezik. Mindkét brigád komoly harcot folytat fogadalma teljesítéséért.

Járai Zoltán
versenyfelelős.

A megyei I. osztályba jutott a Komlói Építők labdarúgócsapata

A KOMLÓI ÉPITÖK SPORTKÖR alig két éves multra tekint vissza. Két év nem nagy idő, a szocializmust építő ember azonban rövid idő alatt is olyan eredményeket tud felmutatni, melyek a kapitalista államokban elképzelhetetlenek. Két év alatt nagyot változott a hajdani kis bányász falu. A kökönyösi dombokon hatalmas, modern, több emeletes munkás lakások fogadják az érkezőt. Az új vájáriskola épületei arról beszélnek, hogy a tudás fegyvere a dolgozó nép érdekeit szolgálja. Bent a városban a szocializmus építésének üteme ragadja magával az embert. Napról-napra újabb épületek, vállalatok hirdetik az új élet rendjét . . . A Komlói Építkezési Vállalat 1950-ben került a bányászvárosba. A vállalat dolgozói azonnal megalakították sportköriket. Az első évében görögnyos utat kellett megtennie a kis egyesületnek. A labdarúgó szakosztályon kívül, az asztalitenisz szakosztálya működött ekkor. Nagy nehézséget okozott a pályahiány. Még öltözője sem volt a sportkörnek. Végre Mecsekjánosiban sikerült egy nyári konyhát kapni, ezt alakította át a vezetőség öltözőnek. A közelben pályaépítését kezdték el, így kaptak pályát a labdarúgók és az MHK-zók. Az asztalitenisz szakosztály azonban helyiség hiján kénytelen volt minden mérkőzését idegenben lejátszani, a csapat így is bajnokságot nyert. A következő évben azonban már nem nevezett a szakosztály a bajnokságra.

A labdarúgócsapat a járás bajnokságban játszott, mérsékelt eredménnyel ötödik helyen végzett. Az MHK tervét a sportkör 125 százalékban teljesítette. A dolgozók ezzel megmutatták, hogy szeretik a sportot. Somogyi István sportköri elnök és Duga József elnökhelyettes fokozott kedvvel láttak munkához. 1952-ben a labdarúgóbajnokságot a kiemelt járásbajnokságba osztották be. A bajnokságot a labdarúgócsapat öt pont előnnyel megnyerte. Az osztályozó mérkőzések idegtépő küzdelmében is sikerrel szerepelt a csapat, második helyen végzett, ezzel bekerült a megyei I. osztályba.

Az idén új vezetőséget választottak a sportolók. Amióta jól szerepel a labdarúgócsapat, megnövekedett a dolgozók érdeklődése a sport iránt. Az új vezetőség további sportágak meghonosítását vette tervbe. A labdarúgók, asztalitenisze zők mellett már is dolgoznak a kézilabdázók is Ódor Lajos edző vezetésével a megyei teremkézilabda bajnokságra is benevezlek. A fiatal lányok szeretik a sportot, nem riadnak vissza a kezdeti nehézségektől, kitartóan dolgoznak és sportolnak tovább. A sportkör sportolóinak minden anyagi lehetőséget biztosít a sportmunka további sikere érdekében, de emellett még a csikostöttösi DISZ-szervezetet is patronálja és anyagilag segíti.

AHOGY NÉHÁNY év alatt a semmiből nőtt ki a szocialista város Komló, ugyanúgy fejlődött ki az építőmunkában hősiesen helytálló dolgozók között a sport szeretete és napról-napra többen és többen kapcsolódnak bele az Építők SK. sportmunkájába. Az újonnan megválasztott vezetőség feladata az, hogy minél szélesebb körben szeressék meg a dolgozók a sportot, és a sporton keresztül minél hathatósabban segítsék elő a szocialista ember kineveléséi. Ha helyesen oldják meg a nevelés feladatait és pártunk és Rákosi elvtárs utasításait a sportmunka területén maradéktalanul végrehajtják, akkor Komlón a sztahanovisták között ott fogjuk találni a sportban élenjárókat, akik a munka és a sport területén hősiesen megállják a helyüket és munkájukkal gyorsítják a szocializmus megvalósítását.

Pákozdi Mihály tudósító

Értekezletet tartott a Postás labdarúgószakosztálya

A Postás labdarúgószakosztálya szombaton évadnyitó értekezletet tartott. Szücs János sportköri elnök megnyitója után Komondy Andor, a szakosztály vezetője ismertette az elmult év eredményeit, méltatta a szakosztály tízéves fennállását. Ezután tájékoztatta a sportolókat az idei év feladatairól és terveiről. Rámutatott arra, hogy a labdarúgószakosztály, mely az elmult évben gyengébben szerepelt a vártnál, a párt- a szakszervezet és a szakvezetés támogatásával teljesen újjá szervezi. Felhívta a játékosok figyelmét olimpikonjaink szereplésére és kérte a játékosokat, hogy olimpiai bajnokságot nyert labdarúgócsapatunkról vegyenek példát s legyenek méltó sportolói szocializmust építő hazánknak. Ismertette a szakosztály téli edzéseit, majd kiemelte, hogy a szakedzéseken kívül politikai és elméleti előadásokat is meghallgatnak a játékosok. Kovács Árpád üzemi párttitkár felhívta a sportolók figyelmét a párt és a sport szoros együttműködésének fontosságára. Igéretet tett, hogy a pártszervezet minden támogatást megad arra, hogy a labdarúgószakosztály szocialista sportszellemben eredményesen működhessen.

* **Jól sikerült a Lokomotiv vasárnapi sífutóversenye.** A kedvező hóviszonyok mellett megrendezett versenyen 31 versenyző indult el. A verseny kiemelkedő eredményét az ifjúsági Jilly érte el, aki két perccel jobb időt ért el a felnőtt győztes Majorosinál. Eredmények: Futólécek, felnőttek: (táv 10 kilométer): 1. Majoros (Lokomotiv) 56:22. 2. Karsai (Lokomotiv) 56,55 Ifjúságiak: (táv 10 kilométer): 1. Jilly (Lokomotiv) 54:39. 2. Kürtös (Lokomotiv) 57:54. 3. Elek (Lokomotiv) 47:25. Turalécesek, felnőttek: (táv 5 kilométer): 1. Vastag (Haladás Pedagógiai Főiskola) 21:16.2. 2. Farkas (Haladás Pedagógiai Főiskola) 23:08.4. 3. Overnyik (Lokomotiv) 25:57.8. Ifjúságiak (tav 5 kilométer): 1. Szüller (Lokomotiv) 25:38.2. 2. Horváth (Nagy Lajos gimn.) 29:07.8. 3. Kummelt (Lokomotiv) 32:37.6.

* **Mohácson a járási asztalitenisz bajnokságon** 69 versenyző indult el. A nagy érdeklődés mellett megtartott versenyen a mohácsi sportkörökön kívül Bóly, Lányesök és Mhjs versenyzői vettek részt. Férfi egyes: 1. Heim (Mohácsi Petőfi), 2. Bubreg (Mohácsi Petőfi), 3. Dlusztus (Lányesök), 4. Aradi, Mohácsi Petőfi. Férfi páros: 1. Heim—Farkas (Mohácsi Petőfi), 2. Jang—Dlusztus (Lányesök), Női egyéni: 1. Békési (Bólyi Traktor), 2. Bella (Bólyi Traktor), 3. Husvét (Bólyi Traktor), 4. Kresz (Bólyi Traktor).

* **Jósiatáink a vasárnapi Totora.** Bp. Vörös Meteor—Bp. Dózsa: x, 2. — Tüker—Kistext: 2, 1. — Építők Metró—Bp. Kinizsi: 2, 1. — Elektromos—Haladás TF: 2, x. — Bp. Honvéd—Bp. Vasas: 1, 1. — Bp. Vörös Meteor—Csepel: 2, 1. — Athenaeum—Ganzvillamosság: 2, 1. — Ganzművek—Bp. Lokomotiv: 2, 1. — Bp. Postás—Pamuttextil: 1, 1. — Koltex—Bp. Honvéd: 1, 1. — Bp. Kinizsi—Bp. Postás: 2, 2. — Soproni Lokomotiv—Bp. Szikra: 2, 2. — A pótmérkőzések esélyesei: Magyar Posztó, Csepel, Debreceni Honvéd és Debreceni Építők.

* **Csütörtökön,** ma délután az MTSB birkózó és súlyemelő Társadalmi Szövetsége értekezletet tart fél 5 óraj kezdettel az MTSB helyiségében. Felkérik a szövetség tagjait, hogy az értekezleten pontosan jelenjenek meg.

Olvasd a
Társadalmi Szemle
A MAGYAR DOLGOZÓK PÁRTJÁNAK TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA
minden számát.
Elméleti fejlődésedet segíti elő!

Nyereménykötvények sorsolása Szekszárdon

1953. január 27-én, kedden délután 6 órakor a Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete kultúrotthonában (Széchenyi-utca 3. szám.)

A sorsolásban minden olyan forgalomban lévő nyereménybetétkönyv részt vesz, melyet 1952. december 31. napjáig váltottak.

A sorsolás nyilvános!

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Harminc ezüstpénz, bérletszünet (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Gőgös hercegnő. Három Barabás artista, zene-humoristák (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Gőgös hercegnő. Három Barabás artista, zene-humoristák (6, fél 9 órakor.)

Petőfi Tűzkereszlség (fél 5, fél 7, 9 órakor)

KIÁLLITÁS:

A November 7 kultúrotthonban világítástechnikai kiállítás (10-től 20 óráig)

ELADÓ kombinált szobabútor, damasztabroszok, metszett tükör és csikótűzhely. Vitéz-u. 20/1.

SÜTÉT hálószobabútor eladó. Vilmos-u. 23 szám. 218

SERTÉST levágásra veszek. Vidékről is. Kovács, József-u. 9. 216

ELADÓ kombinált szobabútor, damasztabroszok, metszett tükör és csikótűzhely. Vitéz-utca 20/1.

SZEZLON perma állapotban eladó Vitéz-utca 20. 189

JÓKARBAN LÉVŐ Singer női varrógép eladó Szabadság u. 5. alatt. Méz eladó ugyanott.

ZONGORA Kalór-kályha, ebédlőbútor olcsón eladó Szabadság-út 56. II. 5. 210

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő BALINKA GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal Pécs, Perczel u. 2. — Telefon 13-37 és 13-49
Előfizetési díj havi 4.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 16. sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felelős: MELLÉS REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1953 JANUÁR 23

A MAI SZÁMBAN:

Világszerte megemlékeztek V. I. Lenin halálának 29. évfordulójáról. (2. o.) — Eltemették Gábor Andort. (2. o) — A szervezés nem helyettesíti a politikai munkát a mágocsi gépállomáson sem. (3. o.) — Rendet kell teremteni a 73/1 sz. Építőipari Vállalat munkásszállásain. (3. o.) — Kultúrforradalmunk újabb győzelme volt a Kodály zene. ünnepség. (4. o.) — Fontos tudnivalók a kötelező jégbiztosításról. (4. oldal.)

KÖNNYŰIPARI ÜZEMEINK FELADATAI

(M. M.) Az 1953-as tervév hatalmasan megnövekedett feladatokat állít iparunk elé. „Ipari termelésünket 1953-ban 1952 várható termeléséhez képest 16 százalékkal kell emelnünk" — mondotta Gerő Ernő elvtárs a Központi Vezetőség 1952 november 29-i ülésén. Ez a növekedés olyan magas, hogy egyetlen kapitalista ország ipari termelésének növekedése sem ér fel vele.

Ennek a hatalmas feladatnak a végrehajtásában nagy részt kell vállalniok könnyűipari üzemeinknek is. Rajtuk is áll, vagy bukik, hogy a felemelt ötéves tervünkben előírt ipari növekedést el tudjuk-e érni s nagyrészt könnyűipari üzemeink munkájától függ az is, hogy időben eleget tehessünk export-szállítási kötelezettségeinknek. Több olyan üzemünk van a megyében, mint a pécsi Bőrgyár, a Mohácsi Selyemszövőgyár a Szigetvári Cipőgyár, a pécsi Kesztyűgyár, amely exportra is szállít. Éppen ezért különösen fontos, hogy gondot fordítsanak a minőségre. A minőségi gyártás jelentősége nemcsak hazai viszonylatban jelentkezik, hanem fokozottabb mértékben az export kötelezettségek teljesítésénél is. Üzemeink egy részében a minőségi követelmények betartásának hiánya és a selejt nagymértékben akadályozza a tervszerűség betartását, a tervek határidőre való teljesítését, az export szállításának határidőre való teljesítését. Minden dolgozónak tudnia kell, hogy az exportszállításra készült termelvényeink helyébe olyan anyagokat, vagy cikkeket importálunk, melyek szükségesek népgazdaságunk tervszerű gazdálkodásához. Ha mi nem szállítunk elsőrangú gyártmányokat, nem csak veszélyeztetjük a kivitel lehetőségét, hanem egyenesen anyagot is szolgáltatunk — a rossz minőségen keresztül — az ellenséges propagandának.

Az exportszállítási tervek teljesítésében és a minőség fokozása terén jelentős eredmények vannak néhány üzemünkben már az újév kezdetén. Így a pécsi Bőrgyárban, amely nemcsak mennyiségileg ér el 120 százalékon felüli eredményt a tervteljesítésben, hanem a minőséget is állandóan fokozza. A párttagsági könyvek kiosztásakor jelentős kezdeményezés indult el a blankos műhely kommunistáitól. A műhelyben „Termelj ma jobbat, mint tegnap" brigádot alakítottak. A brigád célja: növelni a minőséget különösen az exportra kidolgozandó áruknál. A mozgalom eredményeként január első két dekádjában 200 kiló fehérbőrrel termeltek többet ebben az üzemrészben kiváló minőségben. A Mohácsi Selyemszövőgyár dolgozói is harcot indítottak az áruk minőségének megjavításáért. Ez az üzem exportra szőtt igen jóminőségű, erős puplin anyagot. A dolgozók megfogadták, hogy az új tervév első negyedében a tervezett 82 százalék helyett 84 százalékban gyártanak elsőrendű minőségű árut. Az egyéni felajánlások teljesítésében egyesek már kitűnő eredményeket értek el, mint például Polgár Ferencné Ballai Istvánné, Rideg Antalné és Mecseki István szövők, akik vállalt kötelezettségük tüzetes teljesítésével 100 százalékra fokozták a minőséget.

A minőség fokozása könnyűipari üzemeinkben nagyrészt attól függ, hogy foglalkoznak a művezetők a dolgozókkal, hogy adják át nekik tudásukat, gazdag tapasztalataikat. — Ezen a téren különösen nagy feladatok várnak az olyan üzemek művezetőire, mint a Kesztyűgyár és a Szigetvári Cipőgyár, ahol a gyártott termékek típusa sűrűn változik. Ezt a problémát a Szigetvári Cipőgyárban úgy igyekeznek áthidalni, hogy a száz százalékon alul teljesítő dolgozók számára tanfolyamot szervezznek. A tanfolyamon a legjobb sztahánovisták és művezetők foglalkoznak a tervteljesítésben elmaradt dolgozókkal, bemutatják nekik a legjobb „szakmai fogásokat" és olyan segítséget nyújtanak nekik ezáltal, hogy ők is felemelkednek az általános feljesítők szintjére. A mohácsi Selyemszövőgyárban úgy igyekeztek segítséget nyújtani a műszaki vezetők a minőségi termelés fokozásához, hogy egyes gépeken — és a jövőben minden gépen — bevezetik az úgynevezett egységes gépbeállítást, amellyel csökkenthetik a szövődében oly sűrűn előforduló láncfonal szakadások számát. A Kesztyűgyárban az új munkások gyors átképzése érdekében úgy osztották el a munkaerőket, hogy minden régi, jó szakmunkás mellé egy új dolgozót állítottak. A régi szakmunkások felkészültségének fokozásában egyre csökken a száz százalékon alul teljesítők száma és egyre jobb minőségű termékeket készítenek az üzemben. A gyár dolgozói elhatározták, hogy ebben a negyedévben 94-ről 94.5 százalékra emelik a minőségi termelést.

Könnyűipari üzemeinkben nagy lehetőség van az anyagtakarékosságra. Nem mindegy az, hogy a kesztyűgyári szabász, vagy a cipőgyári szabász hány kesztyűt, vagy hány pár felsőrészt szab ki a maga elé feketett anyagból. Jól tudják ezt üzemeinkben is, ahol mint a Kesztyűgyárban — mozgalmat indítottak a kesztyűszabászok az anyagok minél nagyobb fokú megtakarítására. Olyan bőrökből, amelyeket azelőtt eldobtak, most kesztyűket szabnak olymódon, hogy egy kesztyűt négy darabból állítanak össze. Így kihasználják a kis darab bőröket is.

A minőség és az anyagtakarékosság fokozása mellett igen fontos feladat üzemeinkben az egyenletes termelés biztosítása. Minden műszaki vezető kötelessége, hogy saját területén úgy biztosítsa az anyagellátást a termelés menetét, hogy minden jelkádban, sőt minden napon teljesítsék a tervet. Követendő példa a pécsi Bőrgyár blankos műhelyében Tergely György művezetőé, aki a gondos anyagbiztosítás mellett megtöveli a dolgozóktól a rendszeres munkát, s ezen keresztül biztosítja a napi tervek maradéktalan teljesítését. Az új év megindulása óta a blankos műhely dolgozói minden nap, minden órában teljesítették a tervüket. Igen nagy lehetőség nyílik az egyenletes termelés biztosítása érdekében a munkaidő jobb kihasználására is. A dohánygyári dolgozók méltán büszkélkedhetnek azzal, hogy ebben az évben még egyetlen igazolatlan mulasztás sem történt az üzemben. Az azonban már nem válik dicsőségükre, hogy közülük igen sokan a munkaidő lejárta előtt hagyják abba 5—10 perccel a munkát. Ez a jelenség azonban nem elszigetelt. Megtalálható más üzemünkben is. Éppen ezért fokozott harcot kell folytatni — elsősorban a kommunistáknak — azért, hogy ez a jelenség minél előbb megszűnjön.

„Az ipari termelés 16 százalékos emelése 1953-ban olyan feladat, mely állami szerveinktől, minisztériumainktól üzemeinktől, párt- és tömegszervezeteinktől, egész munkásosztályunktól és műszaki értelmiségünktől rendkívül magasfokú szervezettséget, fegyelmezett, szorgalmas munkát igen komoly erőfeszítést követel meg" — mondotta Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén beszámolójában. Ennek szellemében fokozzák tovább a harcot könnyűipari üzemeinkben. Javítsák ki a meglévő hibákat és érjenek el további jó eredményeket az ipari termelés növelése terén.

AZ ELSŐ NEGYEDÉVI TERV SIKERÉÉRT

130 SZÁZALÉKRA TELJESITIK NEGYEDÉVI TERVÜKET

A komlói 49/5 Anyagellátó Vállalat rakodómunkásai fogadalmat tettek, hogy hazánk felszabadulásának évfordulójára, április negyedikére szocialista munkaversenyre hívják a sztálinvárosi, valamint az ország más fontos építkezésein dolgozó rakodómunkásokat. A versenyt hét pontban foglalták össze. Vállalták, hogy *első negyedévi tervüket 130 százalékra teljesítik.* A terv túlteljesítése mellett ebben a negyedévben akarják elérni azt is, hogy megszűnjék az igazolatlan mulasztás a vállalatnál, hogy további javulás mutatkozzék a munkaidő 480 percének kihasználásában és az anyagok időbeni és gondos kirakásában. A versenyfelhívást a Rákosi, Vörös Csillag, Béke, Szabadság Alkotmány, Kossuth, Petőfi, Józsa, Táncsics Beloiannisz és az Új Élet brigád képviselői írták alá annak jeléül, hogy a versenyfelhívással és a fogadalommal egyetértenek és a maguk területén harcolni fognak annak megvalósításáért.

107.6 és 108.2 SZÁZALÉKOS TERVTELJESITÉS JANUÁR MÁSODIK DEKÁDJÁBAN

A Komlói Bányagépjavító Vállalat *központi műhelyrészlege az elmúlt dekádban 107.6 százalékos tervteljesítést, a Kossuth-aknai részleg 108.2 százalékos eredményt ért el.* Bár az előző dekád teljesítményeivel szemben nagyon keveset javult a százalékos átlagteljesítmény, az eredmény azonban mégis szépnek mondható, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy *ebben a dekádban a selejtgyártás egyáltalán nem fordult elő az üzemben.*

Igen jó eredményt értek el a brigádok, amelyek közül egy sem teljesítette 108 százalékon alul a tervét. Így a Rákosi 112.9, az Előre 111.8, a Szabadság 112.2, a Lenin 121.4, a Petőfi 109.3, a Táncsics 108.5, a DISZ 114, a Kossuth 109.7 a Vasvári 111.4 százalékot ért el.

Egyénileg is sokan kitűntek. Tóth Gyula esztergályos 129.4, Lukács József esztergályos 130.4, Ifj. Sajti Lajos 121, Mesterfalvi László 111.4, Szász József 105.3, százalékra teljesítették tervüket. Vannak azonban a vállalatnál olyan dolgozók is, akik miatt szégyenkezniök kell a tervüket teljesítőknek. Ilyenek Tóth Tibor, Pajzs János, Radóczy Lászlóné, Hochrein Margit, Mihályi Zoltán, Fábián József és Farkas Béla, akik valamennyien lemaradtak a terviteljesítésben és ezzel akadályozták a többieket is az előrehaladásban.

Hőbe Endre
Komlói Bányagépjavító V.

KI LESZ A GYŐZTES?

Ha visszatekintünk az elmúlt dekádban elért eredményekre, megállapíthatjuk, hogy az országos viszonylatban elindított munkaversenyben szép sikereket értünk el. A verseny pontjainak teljesítéséért küzdenek a komlói, tatabányai, dorogi és borsodi Anyagellátó Vállalatok fatelepeinek brigádjai is. Mi, komlóiak, fáradhatatlanul dolgozunk és várakozással tekintünk a verseny befejezése elé: vajjon ki lesz a győztes?

Az elmúlt hét munkateljesítményeinek értékelése alapján a Kossuth-aknai és állomási fatelepen dolgozó brigádok közül Kun József brigádja 181.3 százalékos eredménnyel tartja az első helyet. A velük versenyben álló Schmidt Ferenc brigádjának tagjai 176 százalékos teljesítménnyel második helyre kerültek. A fűrészteleppen dolgozó brigádok közül Ábel Ferenc brigádja 114.2 százalékos eredménnyel megelőzte Dobos Imre brigádját, melynek munkateljesítménye az értékelés alapján 108 százalék volt.

Az altárói fatelepen dolgozó brigádok között a következőképpen alakult a verseny: 1. Pilisi Lukács brigádja 172, második Kovács József IV. brigádja 164, harmadik Simon József brigádja 154 százalékos teljesítménnyel.

A bányafa-völgyelő gépnél dolgozó brigádok közül Szőke Istváné 123, Szép Sándoré 121 százalékra teljesítette az elmúlt dekádban tervét.

Szabó Dénes
Komlói Központi Anyagbeszerző Vállalat.

A rossz anyagszállítás miatt sok munkaidő kárbavész a kökönyösi építkezésen

A komlói, kökönyösi Beloiannisz DISZ-brigád tagjai hónapokkal ezelőtt párosversenyre hívtak egy nemzet ifjúsági falazóbrigádot. A versenyfelhívás óta már elég hosszú idő telt el, de a fiatalok még nem kaptak választ. A válasz hiánya azonban nem akadályozza őket abban, hogy ne teljesítsék ígéretüket, amelyet a pártnak, Rákosi elvtársnak tettek. Azt vállalták, hogy Sztálin elvtárs születésnapjára elérik a napi fejenkénti 2100 darab tégla befalazását. A vállalást túlszárnyalták, 2255 darab téglát falaztak el fejenként naponta, 175 százalékos átlagteljesítménnyel.

Ez az eredmény igen komoly és figyelemre méltó, de igazán értékes csak akkor lenne, ha a fiatalok a munkaidő minden óráját termelő munkával töltenék el és akkor érnének el ilyen magas átlagteljesítményt. A munkaidő kihasználásáról azonban igen szomorú képet kapunk. A Beloiannisz DISZ-brigád tagjai például hétfőn délelőtt negyed tízkor még semmit nem dolgoztak, mert a kompresszor üzemzavar miatt nem működött és későn kezdtek a habarcskészítéshez.

— *Most van egy kis anyag, de nincs habarcs! Meginí összetehetjük a kezünket és várhatunk!* — kiáltotta társainak indulatosan az emeletről Wildanger Antal brigádvezető. A brigádtagok pedig elmondták, hogy most már szinte szégyenkeznek, ha fizetésre kerül a sor, mert úgy érzik, nem érdemlik meg a fizetést, hiszen viszonylag nagyon kevés időt töltenek el tényleges termelő munkával.

— *A vállalatnak is kidobott pénzt kifizet nekünk várakozási időre és nekünk is kárunk van a „várakozásból" mert a mostani 7—800 forint helyett 1700—1800 forintot kereshetnénk,* — mondja Wildanger Antal ifjúmunkás, aki csakugyan 1800, sőt 2000 forintot is megkereshetne havonta, ha kihasználhatná a munkaidejét.

Vajjon hány forintot dob ki az ablakon a 49/1 Építési Vállalat, amikor egyre szaporodnak a rossz szállítási viszonyok miatt a fiatalok „várakozási ideje"? Január másodikán hat órát töltöttek termelő munkával, két órát várakoztak. Ezután pedig a következőképpen fest a táblázat:

január	5-én	6	óra	teljesítés		2	óra	várakozás
„	6-án	1	„	„		7	„	„
„	7-én	2	„	„		6	„	„
„	8-án	2	„	„		6	„	„
„	9-én	2	„	„		6	„	„
„	10-én	3	„	„		5	„	„
„	13-án	1	„	„		7	„	„
„	14-én	3	„	„		5	„	„
„	15-én	3	„	„		5	„	„
„	16-án	4	„	„		4	„	„
„	17-én	2	„	„		6	„	„

Tehát ezalatt az idő alatt csak 29 órát töltöttek el a brigád tagjai tényleges termelő munkán és 59 órát „várakoztak" anyagra, vagy mástól. Hasonló a helyzet a Koch brigádnál is. Bár itt már „jobb az arány" a munkával és a munkaidőn kívül töltött órák között, mégis az eljövetele óta eltelt munkanapok egyharmad részét várakozással töltötték. Ezért tehát olyan bért fizettek ki nekik, amelyért nem dolgoztak semmit sem. Volt olyan napjuk, mint például január másodikán, amikor egyetlen percet sem dolgozhattak a nyolcórás munkaidőből. Természetesen ezekért a hibákért nem lehet a dolgozókat felelőssé tenni. Elsősorban felelősek érte a 49/1 Építési Vállalat vezetői. A vállalat igazgatója, Sztipánovits Kálmán elvtárs. Sztipánovits elvtárs állítása szerint nem a rossz, hanyag anyagszállításon múlik, hogy havonta 14—16 ezer forint olyan bért fizetnek ki „várakozás" címén, amely mögött nincs termelési érték. A dolgozók pedig éppen ellenkező véleményen vannak. Zárai építésvezető elvtárs is elmondotta, hogy *a szállítás akadályozza a kökönyösi építkezés menetét* és leginkább ez az oka annak is, hogy a Beloiannisz DISZ brigád tagjai nem teljesíthetik fogadalmukat. Elmondták azt is, hogy Sztipánovits elvtárs harcolt azért, hogy a vállalat megfelelő szállítási eszközöket kapjon, azonban *nem harcolt elég következetesen, nem harcolt úgy, ahogy az tőle várható lett volna.* Különben más sokkal előbb megoldották volna a szállítást.

A dolgozók remélik, hogy sok huzavona után most végre megszűnnek az anyagszállításnál mutatkozó problémák, amellyel sok más probléma is megoldódik. A brigádok, de elsősorban a Beloiannisz DISZ-brigád tagjai teljesíthetik fogadalmukat, az építkezés határidőre teljesítheti tervét, jelentősen emelkedik a dolgozók keresete, s nem utolsó sorban a „várakozások" csökkentésével sokezer forint összeget takaríthat meg a vállalat népgazdaságunknak pocsékolás helyett.

Január 30-'ól február 9-ig „Természettudományos ismeretterjesztő könyvhét"

1953 január 30-tól február 9-ig rendezi meg a Természettudományi Társulat és az Állami Könyvterjesztő Vállalat első ízben a „természettudományos ismeretterjesztő könyvhetet". A könyvhéten Budapesten és vidéken üzemekben, hivatalokban, iskolákban, termelőszövetkezetekben, gépállomásokon, állami gazdaságokban, falvakban természettudományos ismeretterjesztő könyvkiállítás nyílik. Budapesten január 29-én az Állami Könyvterjesztő Vállalat kultúrközpontjában nagyszabású természettudományos ismeretterjesztő könyvkiállítás nyílik.

A könyvhét alatt az iskolákban a tanárok ismertetik a természettudományos könyvek olvasásának, tanulmányozásának jelentőségét. Az üzemekben és falvakban a természettudományi társulat munkatársai tartanak előadásokat. Számos üzemben filmvetítéssel kapcsolják össze az előadásokat.

A „Természettudományos és ismeretterjesztő könyvhét" feladata a természettudományos könyvek olvasásának, tanulmányozásának széleskörű népszerűsítése.

Világszerte megemlékeztek V. I. Lenin halálának 29. évfordulójáról

BUKAREST

Bukarestben és a Román Népköztársaság valamennyi nagyobb városában, ipari központjában emlékünnepséget rendeztek V. I. Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából.

A bukaresti emlékünnepélyen, melyen megjelentek a román közélet vezetői, valamint a Romániába akkreditált diplomáciai testület tagjai, Constantin Parvulescu, a Román Munkáspárt Központi Bizottság politikai bizottságának tagja mondott ünnepi beszédet.

Az ülés részvevői nagy lelkesedéssel üdvözlőtáviratot intéztek J. V. Sztálinhoz.

SZÓFIA

A Bolgár Kommunista Párt szófiai városi bizottsága és a szófiai városi népi tanács, valamint a Hazafias Arcvonal szófiai városi bizottsága rendezésében a bolgár főváros dolgozói január 21-én, V. I. Lenin halálának 29. évfordulóján ünnepi emlékülést tartottak.

Az ülés részvevői hatalmas lelkesedéssel választották a díszelnökségbe a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságát, élén J. V. Sztálin elvtárssal.

V. I. Lenin halálának 29. évfordulójáról Nacso Papazov, a Bolgár Kommunista Párt szófiai városi bizottságának titkára mondott emlékbeszédet.

Az ünnepi ülés részvevői hatalmas lelkesedéssel határozták el, hogy üdvözlő táviratot küldenek Joszif Visszarionovics Sztálinnak, Lenin ügye nagy folytatójának.

PHENJAN

Január 21-én este Phenjanban V. I. Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából emlékünnepség volt. V. I. Lenin életéről és tevékenységéről Kap Csan-Ok, a Koreai Munkapárt Központi Bizottságának titkára mondott ünnepi beszédet.

A phenjani rádió szovjet és koreai költők Leninről írott műveit közvetítette.

Phenjan utcáin és terein sok ember gyűlt össze a dolgozók nagy vezérének életével és forradalmi tevékenységével foglalkozó fényképkiállítások előtt.

ULAN-BATOR

Január 21-én, Ulan-Batorban, a mongol fővárosban gyászünnepély volt V. I. Lenin, a dolgozók vezére és tanítója, halálának 29. évfordulója alkalmából.

Az elnökségben ott voltak a Mongol Népi Forradalmi Párt és a mongol kormány vezetői, továbbá a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság diplomáciai képviselői.

BERLIN

A Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottsága és nagyberlini bizottsága V. I. Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából szerdán emlékünnepséget tartott a Berlin demokratikus övezetében lévő Friedrich-Wadi-Palotában. Az ünnepségen a német főváros valamennyi övezetéből több, mint háromezer dolgozó vett részt.

PÁRIS

A francia főváros dolgozóinak Lenin emlékünnepségén mintegy négyezren vettek részt.

Az emlékünnepség elnökségében a Francia Kommunista Párt vezetői és az ország demokratikus közvéleményének képviselői foglaltak helyet.

Az emlékülésen a megnyitóbeszédet Marcel Chachin, a Francia Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja mondotta. Ezután Auguste Lecouer, a Francia Kommunista Párt titkára tartott beszámolót Vlagyimir Iljics Lenin életéről és munkásságáról.

A jóvátételi kötelezettség teljesítése

Az 1945 január 20-i fegyverszüneti egyezmény, illetve az 1947 február 10-én aláírt békeszerződés értelmében a Szovjetunió részére teljesítendő jóvátételt, amelynek összegét időközben a Szovjetunió kormánya jelentős mértékben csökkentette és teljesítésének idejét hat évről nyolc évre hosszabbította meg, — a Magyar Népköztársaság kormánya 1953. január 20-ával teljesítette.

DISZ-fiataljaink legyenek a közös gazdálkodás legjobb dolgozói és propagandistái

Pártunk Központi Vezetőségének június 28-i határozata a DISZ egyik legfontosabb feladatának jelölte meg a falusi ifjúság közötti munka megjavítását: *„Gondoskodni kell arról, hogy a tszcs-kben, állami gazdaságokban, gépállomásokon olyan harcos DISZ-szervezetek fejlődjenek ki, amelyek képesek arra, hogy a falusi ifjúság nagy többségét, a szocialista mezőgazdaság útjára vezessék."* A DISZ országos értekezletén Farkas elvtárs újra megerősítette hogy azt a nagyfontosságú feladatot csakis a falusi ifjúság legelőrehaladottabb rétegeire támaszkodva, a szocialista szektorban lévő dolgozó parasztifjúságot tömörítve, nevelve tudjuk megoldani.

Megyénkben számos tapasztalatot szereztünk a termelőszövetkezeti ifjúság szervezeteinek építése terén. Falusi szervezeteinknek 25—30 százaléka — termelőszövetkezeti DISZ-szervezet. Igen sok termelőszövetkezeti csoport fiataljai komoly segítséget nyujtottak a silózás ideje alatt. Sok olyan szervezetünk volt, mint a körcsönyei, ahol a fiatalok 12 mázsát silóztak. Ehhez hasonló eredményeket értek el az ivándárdai tsz fiataljai. Magyarbólyban a fiatalok kezdeményezésére, alkalmazták a keresztsoros vetést és az egyedi takarmányozást az állattenyésztésben. — Tszcs-inkben a DISZ-fiatalok többségének 200—400 munkaegysége van.

Szép eredményeket értünk el a szakmai oktatás területén. Számos tszcs fiataljai résztvesznek a szakmai oktatásban. Pócsán például a fiatalok többsége tanul. Az eredmények mellett hiányosságok is vannak. DISZ szervezeteink vezetői nem harcoltak eléggé azért hogy a fiatalok többségét be tudják vonni a politikai oktatásba. Több olyan község van, ahol beindult ugyan az oktatás a tszcs DISZ-szervezetében is, azonban hamarosan lemorzsolódott, vagy pedig a foglalkozásokat nem tartják meg rendszeresen. Így például jól indult az oktatás a véméndi tszcs DISZ szervezetében. A felsőbb szervektől azonban segítséget nem kaptak és így a politikai iskola felbomlott.

Hasonló a helyzet a szakmai oktatásnál is. Kétségtelen, vannak szép eredményeink ezen a téren is, de nem ezek a jellemzők. A tszcs-k fiataljainak többsége nem vesz részt szakmai tanfolyamokon, mint például Alsószentmártonban és Magyarbólyban.

A hiányos politikai oktatásnak tudható be jórészt, hogy még szép számmal akadnak olyan DISZ-fiataljaink is, akik nem ismerik fel az osztályellenséget, nem harcolnak ellene, sőt barátjuknak tartják a kulákcsemetét. Egyházasharasztiban például az egyik diszista lánynak kulák az udvarlója.

Egyes járási bizottságaink sem látják elég világosan a szocialista szektorok DISZ-szervezetei erősítésének jelentőségét. Véménden egy jól működő DISZ-szervezet volt, a pécsváradi járási titkár elvtárs azonban nem sokat törődött vele, nem adta meg a kellő segítséget, így be kellett olvadnia a területi szervezetbe.

Legfontosabb feladatunk a tszcs DISZ-szervezetek politikai és szakmai megerősítése. Az ifjúsági szervezetről a párt azt várja, hogy bontakoztassa ki a fiatalok tevékenységét, mozgósítsa őket a tszcs munkájának megjavítására, terméshozamának, jövedelmének növelésére. A tszcs-ben a fiatalok legyenek kezdeményezők. Harcoljanak az újért, harcoljanak azért, hogy tavasszal a mezőgazdasági munkák túlnyomó többségét új módszerekkel végezzék. Indítsanak a fiatalok versenyt, melyik szervezet lesz az, amelyik a legtöbb területen alkalmazza az új módszereket. Szervezzenek DISZ munkacsapatokat a tszcs-n belül, hogy a fiatalok lendülete, kezdeményezése magával ragadja az idősebb dolgozókat is. Bemutató parcellákat létesítünk az alsószentmártoni, magyarbólyi, ivándárdai kátolyi, püspökbólyi, dinnyeberki és a bólyi termelőszövetkezetekben. Ezeken a helyeken DISZ-szervezeteink szervezzenek tíz tagból álló ifjú munkacsapatot és tegyék meg javaslataikat, milyen vetőmagokat kell elvetni.

Tszcs DISZ-fiataljaink vállaljanak védnökséget az állatállomány felett. Segítsenek az állatok átteleltetésében, ellenőrizzék a takarmány helyes adagolását, lépjenek fel keményen a pazarlás ellen. Gondoskodjanak DISZ szervezeteink arról hogy minél több lány dolgozzék az állattenyésztésben. Harcoljanak szervezeteink, hogy minél több DISZ fiatal vegyen részt a nyolcórás szaktanfolyamokon, a 90 órás és háromévés állattenyésztési tanfolyamokon.

Fokozottabb gondot kell fordítani a politikai oktatás színvonalának emelésére, különösen a tszcs-k-ben és a gépállomásokon. Tszcs DISZ-szervezeteink küldjenek minél több lányt a gépállomásokra traktorosnak. Itt maguk a vezetők mutassanak jó példát. Gépállomásainkon jelenleg legfontosabb feladat a gépek kijavítása. Indítsanak DISZ-fiataljaink munkaversenyt, hogy február 15-ig befejezzék a gépjavítást.

Igen fontos feladataik vannak tszcs DISZ-szervezeteinknek, a még egyénileg gazdálkodó fiatalok nevelésében. Ismertessék meg velük a közös gazdálkodás szépségeit, előnyeit, mutassanak rá arra, hogy a nagyüzemi gazdálkodással mennyivel többet tudnak termelni, mint a kis parcellákon. Legyenek DISZ fiataljaink a közös gazdálkodás legfőbb propagandistái.

A feladatok, amelyek tszcs DISZ-szervezeteink előtt állnak, nagyok. Éppen ezért kérjék bátran pártszervezeteink segítségét és az ő vezetésük alatt induljanak harcba a még szebb termelési eredményekért, a termelőszövetkezetek további megerősítéséért.

Kutnyánszky Rózsa
DISZ megyei paraszt. ifj. oszt. vezető

ELTEMETTÉK GÁBOR ANDORT

A magyar kommunista mozgalom, a magyar irodalom és újságírás nagy halottját, Gábor Andort, csütörtökön délben a főváros dolgozóinak és fiatalságának hatalmas tömege kísérte utolsó útjára a Kerepesi-temető halottasházából. A kiváló író és publicista, a párt régi harcosa temetésén a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottsága, Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa tagjai közül megjelent Gerő Ernő, Révai József, Házi Árpád, Horváth Márton, Rónai Sándor, Vas Zoltán, Darvas József, Szirtáró Lajos, valamint a magyar politikai, gazdasági és kulturális élet több más kiválósága.

A rádió énekkara a munkás gyászindulót énekelte el, majd a Jókai-lepellel leborított koporsó mellett Andics Erzsébet, Kossuth-díjas akadémikus mondott búcsúbeszédet a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében.

— Mélyen megrendült szívvel állunk körül kiváló kommunista harcostársunknak, a harcos forradalmárnak, pártunk egyik legrégibb tagjának a magyar és nemzetközi haladó irodalom egyik büszkeségének Gábor Andor elvtársnak koporsóját — mondotta. — Elment közülünk barátunk és harcostársunk, lezárult közel hétévtizedes, küzdelmekben gazdag, nagy élete.

A továbbiakban ismertette azt az utat, melyet Gábor Andor tett meg ahhoz, hogy harcos kommunistává váljék.

Az első világháború tiltakozásra kényszeríti az imperialista mészárlás ellen de a nagy fordulóponl, a nagy útbaigazító, a hatalmas fáklyafény az ő számára is a Nagy Októberi Szocialista Forradalom volt — mondotta Andics Erzsébet. — Gábor Andor elvtárs tevékeny részese volt az 1918 októberében győzedelmeskedő magyar polgári demokratikus forradalomnak, de itt nem állt meg, tovább haladt a megkezdett úton: a magyar tanácsköztársaság aktív harcosa, kultúrpolitikájának egyik szervezője és irányítója lett. De igazi és maradék nélküli összefonódása a magyar munkásosztállyal nem ekkor, a győzelem hanem a rákövetkező vereség és megnyomorítatás hosszú, nehéz idején következett be a magyar tanácsköztársaság veresége követő időkben, amikor nemcsak az ellenforradalom dühöngése, hanem a kishitűség, a gyávaság és az árulás is tizedelte a sorokat.

Az emigrációban végleg ahhoz a táborhoz csatlakozik, amely tábor új értelmet adott életének, amely tábor, amely küzdelem segítette kivirágozni tehetségét: csatlakozott a kommunisták a proletárharcosok táborához, hogy azután soha többé ne hagyja el soraikat. Ettől kezdve mint proletárharcos, mint egy új világ előkészítője kezelte tollát, azaz úgy kezelte, mint fegyvert.

Az emigrációban Gábor Andor nagy tehetségét maradék nélkül a magyar munkásosztály, a Kommunista Párt szolgálatába állította. Ebben a küzdelemben újjáéledt és tehetsége soha nem látott erővel bontakozott ki.

Munkássága az 1920-as év folyamán a bécsi Magyar Ujságot első és kiváló antifasiszta orgánummá tette. Ennek az újságnak ebben az időben ő volt éltető lelke. A kommunista sajtó és a bécsi Magyar Ujság hasábjain nap, mint nap megjelenő lelepező írásai a különítményes, orgoványos horthysta ellenforradalmi Magyarországról felejthetetlenek lesznek.

De harci tettek voltak Gábor Andor elvtársnak olyan versei is, mint a Proletárka, a Tiszt urak, Proletárnak rossz napokra, Évforduló, — írásait, verseit idehaza a kommunisták illegálisan terjesztették. Ezek a versek mindig emlékeztetni fognak bennünket nemcsak a hősökre és vértanúkra, akik életüket áldozták a magyar nép ügyéért, hanem bizonyítékai annak is, hogy mit jelent a toll, mint fegyver, milyen roppant nagy a szónak, az igazi szónak az ereje.

Az emigráns Gábor Andor, mint proletárforradalmár harcolt mindenütt a reakció, a fasizmus a jobboldali szociáldemokrácia munkásárulása ellen. Bécs, Páris, Berlin ennek a harcnak az állomásai, míg végülis a nagy Szovjetunió nyújt testvéri menedéket, teszi számára lehetővé a további munkát és küzdelmet.

Moszkvában az „Uj hang" szerkesztője lett, majd a nagy honvédő háború idején ott volt azoknak a vezető kommunista elvtársaknak a sorában, akik Rákosi Mátyás elvtárs irányítása mellett nap mint nap küldték felvilágosító, harcos ellenállásra buzdító szózatukat és tanításukat a magyar népnek. Mint a magyar nyelven megjelenő magyar hadifogoly újságnak, az Igaz Szónak szerkesztője, tevékenyen kivett részét abból a munkából is, amit a magyar kommunisták ebben az időben a hadifogolyként a Szovjetunióba került magyar munkások, parasztok dolgozó értelmiségiek között végeztek.

1945-ben Gábor Andor elvtárs megérte a legnagyobb boldogságot, megérte a magyar nép felszabadítását a dicsőséges Szovjet Hadsereg által, megérte a szocializmus építését hazánkban, megérte, hogy az a vetés amelyet a kommunista vértanuk százainak és ezreinek vére öntözött, dús kalászba szökkent. Gábor Andor elvtárs égett a vágytól, hogy minél előbb hazajöhessen. Munkára és harcra jött haza. Harci front volt a „Szabadság" című lap szerkesztése. Nem kevésbbé harcos, szép munka volt, amit Gábor Andor elvtárs humoros hetilapunknak a Ludas Matyinak főszerkesztőjeként kifejtett.

Most, amikor küzdelmekben gazdag, szép élete lezárult, milliók állták körül lélekben a ravatalát. Kiváló hűséges harcosát gyászolja benne pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja nagy fiát gyászolja az egész magyar nép. Élete példamutatás. Neve kitörölhetetlen népünk emlékezetéből, mert nem múlhat el nyomtalanul azok neve, akiknek munkássága a legnehezebb időkben növelte pártunk erejét, akiknek erőfeszítése készítették elő egész népünk mai szabad, boldog életét. Gábor Andor elvtárs ezek közé tartozott. Halála pótolhatatlan veszteség és mindegyikünket arra kötelez, hogy még fokozottabb harccal vegyük ki részünket a békéért és a szocializmusért folyó nagy küzdelemből, hazánk és az egész emberiség boldogulásáért.

Ezután Darvas József közoktatásügyi miniszter a Magyar Írók Szövetsége nevében búcsúztatta Gábor Andort a magyar írók és újságírók nevében.

A magyar írók és újságírók a toll munkásai, harcosai mély megindultsággal és a fájdalmas veszteség érzésével búcsúznak Gábor Andor elvtárstól, a kiváló tehetségű írótól, a harcos életű nagyhatású publicistától, a bátor harcos barátjától. Halála súlyos és pótolhatatlan vesztesége a magyar irodalomnak, a magyar újságírásnak: e bátor harcos kidőlte súlyos veszteség azon a fronton ahol a toll, az írás fegyverével folyt és folyik a küzdelem a hazugság, a becstelenség ellen, az emberiséget egy új háborúba taszítani akaró imperialista kalandorság ellen, az igazság és az élet győzelméért.

Példa volt ő és példa marad a számunkra abban, hogy egy igaz forradalmár írónak hogyan lehet, hogyan kell minden korban megalkuvás nélkül, híven harcolni a szépség és igazság fegyverével.

Mi jellemezte ezt az igaz embert a kommunistát, az írót? Mindenekelőtt a mély és a magával sodró szenvedélyesség. Az irodalom, az újságírás sokféle területeit bejárta alkotó és harcos hevületével. Pártos író volt, a szó legigazabb értelmében. A szó, az írás az ő számára sohasem volt öncél, attól a pillanattól kezdve, hogy találkozott a pártnak a marxizmus-leninizmus igazságával. Kiváló tehetségét, minden szavát a megtalált igazság szolgálatának szentelte. E keményen lobogó harcos és szenvedélyes emberrel kapcsolatban talán különös használni azt a szót, hogy alázat, pedig én mindig így éreztem ez munkált benne: az írói alázat, amely nem lehúz, hanem felemel, ha az igaz ügy az igaz eszme odaadó, megalkuvás nélküli szolgálatát jelenti. Mint ahogy nála ezt jelentette.

Egyik utolsó versében így írt:

„Mentem, merre vitt a fény,
így lett szavam: hit, remény,
hit, remény és gyűlölet,
riadó a rossz felett...

Alkotó élete legnagyobb részét emigrációban töltötte, de ezer szál kötötte össze az itthoni valósággal. A hazafiság és a proletár internacionalizmus az ő írói létében szervesen egységben forrt össze. Egyike volt ő azoknak, akik a magyar proletárforradalom szétlaposott tüzét a parázsban is tovább őrizték, élesztették, akik tisztán őrizték a Tanácsköztársaság emlékét.

S amikor a dicső Szovjet Hadsereg valóban elhozta népünknek a szabadságot és hazánkban elkezdődhetett a nép, a nemzet megújulása, egy új ország felépítése, a szocialista rend megvalósítása, Gábor Andor, az író és publicista, a párt író katonája példaadó módon folytatta tovább a harcot a toll fegyverével.

„Ha elmondtad a szót, mit szólni kell
a neved már nem temetik el..

Igaz, nagy és rendíthetetlen harcos volt, nevét nem temetjük el, emlékét megőrizzük, művét, alkotásait örökre szívébe zárja népünk a hazugság ellen, az igazságért égő, elpolíthatatlan szenvedélye tovább táplálja harcaink tüzét.

A búcsúbeszédek elhangzása után az Internacionálé hangjai mellett eresztették a sírba a koporsót. A sírt rövidesen ellepték a koszorúk és virágok, a magyar dolgozók hálájának és kegyeletének jelei.

MSZT küldöttválasztó gyűlés Komlón

Január 16-án MSZT küldöttértekezetet tartottunk. Az értekezleten jelen volt 76 küldött és 25 meghívott elvtárs.

A titkári beszámoló alatt 16 üdvözlő dísz-távirat érkezett, amelyekben üzemeink üdvözölték az értekezletet. Ígéretet tettek arra, hogy a Kossuth-aknai bányászok kezdeményezésére a békeműszak alatt túlszárnyalják eddigi eredményeiket.

Kossuth-aknai szénbányától is üdvözlet érkezett. Ígéretet tettek benne a dolgozók, hogy a magyar-szovjet barátság elmélyítése érdekében mindent el fognak követni. A Szovjetunió iránti hálájukat pedig a széntermelés fokozásával fogják bebizonyítani.

Az Aknamélyítő Vállalat dolgozói január 14-én megtartott békeműszakon 121 százalékos átlagtermelést értek el, másnap 111 százalék volt az átlaguk. A dolgozók közül kiemelkedett Molnár István sztahánovista vájár 199 százalékkal. Dicső József 180, Kovács Károly 160, Kiss Gyula 169 százalékot ért el. A Villamos Erőmű a békeműszakon 128, a Mélyfúró Vállalat 189 százalékot ért el.

A Kenyérgyár 40 új tag szervezését vállalta. Az orvosi rendelőből Horváth elvtársnő vállalta, hogy alapszervezetet alakít. Takács József elvtárs szervezőtitkár versenyre hívta ki a megye összes szervezőtitkárait. A Villamos Erőműtől Hegyi elvtársnő ígéretet tett, hogy taglétszámukat 100-ról 120-ra emeli.

A jelölőbizottság által megválasztott küldötteket a gyűlés egyhangúlag elfogadta. A küldöttek nevében Kusz János kétszeres sztahánovista vájár ígéretet tett, hogy még jobb munkával készülnek az MSZT II. kongresszusára.

Gulyás István
MSZT-titkár

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

A szervezés nem helyettesíti a politikai munkát a mágocsi gépállomáson sem

A terméshozam növelésében és a mezőgazdaság szocialista alapon való átszervezésében — mondotta Gerő elvtárs a Központi Vezetőség november 29-i ülésén —, különösen fontos szerepet kell betöltenie a gépállomások hálózatának. Meg kell azonban mondani, hogy a gépállomások jelentős része ezt a szerepét, még csak igen hiányosan tölti be... Ezért a mezőgazdaságban megvalósítandó feladatok megoldásának egyik alapvető feltétele a gépállomások munkájának megjavítása.

Hogy a gépállomások feladataikat és tervüket teljesíteni tudják annak legfőbb feltétele: a politikai munka megjavítása a gépállomásokon.

„Nem, március 9-re, vagy április 4-re még nincsenek felajánlások. — Egyes dolgozók vállalták ugyan, hogy előbb javítják ki a gépeket, mi azonban ilyen kérdésekkel most nem érünk rá foglalkozni. Tudja, most azon törjük a fejünket hogyan hozzuk be a lemaradást. Felajánlás, politikai alátámasztás — igen, ezek is fontos kérdések, hiba, hogy nem foglalkoztunk vele, de amikor minden időnket leköti a lemaradás behozása" — így jellemezte munkáját a mágocsi gépállomás párttitkára, Balogh elvtárs.

A termelésnek és a politikai munkának ez a kettéválasztása jellemző a gépállomás pártszervezetének egész munkájára.

A gépjavítás igen szervezetlenül indult és hamarosan jelentős lemaradás mutatkozott. Nyilvánvaló volt, ha sürgősen nem változtatnak a helyzeten február 20-ra nem végeznek a javításokkal. A pártszervezet napirendre tűzte a gépjavítások ügyét, ahol Cseh Károly elvtárs javasolta: osszák a gépállomás dolgozóit négy csoportba, a csoportokat brigádokra egy-egy brigád pedig addig dolgozzék egy gépen, amíg azt ki nem javítják. E javaslat alapján megtörtént a brigádbeosztás. A pártszervezet javaslatára úgy osztották be a kommunistákat, hogy minden brigádban legyen párttag. Így a munka máról holnapra megjavult.

Balogh elvtárs azonban ahelyett, hogy a brigádbeosztás nyújtotta lehetőségeket a dolgozók politikai nevelésére használta volna fel, megelégedett a kezdeti sikerekkel. A brigádok között nem szerveztek munkaversenyt, vállalásokról sem esett szó — sőt amikor a dolgozók maguk kezdtek vállalásokat tenni, a pártszervezet még akkor sem látta világosan a feladatát. Így történhetett meg, hogy Geng elvtárs brigádja nevében vállalta, hogy február 20 helyett 5-re fejezik be az erőgépek javítását. Schuller elvtárs pedig a DISZ-brigád nevében még ezt a határidőt is megrövidítette egy nappal — anélkül, hogy a pártszervezet reagált volna a dolgozók kezdeményezésére.

Mivel a dolgozók egészséges kezdeményezését senki sem ellenőrizte, senki sem támogatta, a vállalások száma tovább nem szaporodott. Nem kapcsolta össze a pártszervezet a felajánlásokat az április 4-re való készülődéssel, ami politikai tartalmat adott volna a vállalásoknak és kétségtelen, jelentős mértékben növelte volna a dolgozók aktivitását. Hogy Geng és Schuller elvtársak felajánlása nem vált az egész gépállomás mozgalmává (a cséplőjavítók egyáltalán nem tettek vállalást) elsősorban a pártszervezet vezetői politikai rövidlátásának következménye. A politikai munka mellőzésének a következménye pedig az lett, hogy a cséplőjavításnál még mindig jelentős a lemaradás.

A téli gépjavítások sok tekintetben nehéz feladatok elé állítják a dolgozókat. Nem egyszer előfordult, hogy bizonyos alkatrészeket nem tudnak beszerezni. Az ellenség ezzel kapcsolatban igyekszik elégedetlenséget szítani a gépállomáson is. A kommunisták aktivitása, a dolgozók munkaszeretete azonban már nem egy esetben megoldhatatlannak látszó nehézségeket is legyőzött.

Az egyik traktor már két napig állt a szerelőműhelyben. Sehol sem tudtak külső kupgörgős csapágyat szerezni az első járókerékre. Dürvanger elvtárs csúszóscsapágyat készített és szerelt be a traktorba. Azóta kipróbálták a traktort, az újítás bevált.

Nehézségeket okozott a szerelőműhely munkájában, hogy nem volt kovácslyukaszítójuk és vágóiuk. Borostyán Ferenc elvtárs hulladékanyagból kettőt is készített. Az anyaghiány tehát a legtöbb esetben megoldható, a pártszervezet azonban ahelyett, hogy ezeknek a példáknak a felhasználásával felvenné a harcot a siránkozók, illetve az elégedetlenséget szítók ellen egyszerűen tudomásul veszi, hogy ilyen is van és helyenyugszik a meglévő állapotokba. Pedig ha a nehézségek legyőzése terén szerzett tapasztalatok és példák felhasználásával a népnevelőket, a kommunistákat, a DISZ-fiatalokat mozgósítanák a nehézségek legyőzésére, — kétségtelen, még szebb eredményeket érnének el, meggyorsulna a gépjavítás és még több újítás látna napvilágot.

„A nők, akár mint traktorvezetők, akár mint a gépállomások egyéb munkásai, a tapasztalat szerint nagyszerűen megállják helyüket" — mondotta Rákosi elvtárs. Ez a helyzet a mágocsi gépállomáson is. Ennek ellenére, ahogy Utasi Matild elvtársnő, politikai helyettes mondja: „A női munka lebecsülése még ma is megvan." Hogy honnét és kiktől indul ki ez a szellem — nem tudják megmondani. Amikor megkérdeztük hogyan harcolnak ez ellen, mit tesznek a női dolgozók eredményeinek ismertetése érdekében, elmondották, hogy a legjobb traktorosokat, mint Lencz Annát és Nyisztor Erzsébetet, jó munkájuk jutalmaként áthelyezték az erőgépjavításhoz. A tavasszal pedig külön női brigádot fognak szervezni.

Ugyanilyen merőben szervezési intézkedésekkel harcol a pártszervezet a munkafegyelem megszilárdításáért is. Sem Balogh elvtárs, sem Utasi elvtársnő nem gondoltak arra, hogy tartós eredményeket a munkafegyelem megszilárdítása, a késések megszüntetése terén csupán azzal, hogy az igazgató elvtárs pénzbírsággal sújtja a későket — nem érhetnek el. Ahogy *csak* szervezési eszközökkel nem tudnak tartós eredményeket elérni a női munka megbecsülése terén, ugyanúgy megfelelő és széleskörű politikai munka nélkül, a munkafegyelem megszilárdításában sem érhetnek el tartós eredményeket — Rákosi elvtárs arra figyelmeztet: *Kezd kialakulni a pártmunkásoknak olyan típusa, amely minden szervezéssel akar megoldani, amely lebecsüli az agitáció jelentőségét... Az a körülmény, hogy erősen ülünk a nyeregben, egyáltalán nem csökkenti az agitáció jelentőségét, annak a szükségességét.*"

Kétségtelen, hogy Balogh elvtárs egymaga jelentős eredményeket ér el a dolgozók politikai nevelésében, az ellenség elleni harcban elérni nem tud. Éppen ezért: sokkal bátrabban kell felhasználnia a pártszervezet aktívahálózatát, elsősorban a népnevelőket. A gépállomáson tizenöt népnevelő van, de csak papíron. Tizenöt népnevelő egy ekkora üzemben még akkor is kevés ha rendszeresen ellátják őket feladatokkal. Pedig a mágocsi gépállomás népnevelői csak nagy ritkán kapnak feladatokat. Jó agitációs munka csak akkor lesz a gépállomáson és a gépállomás csak akkor tudja politikai nevelő feladatát a termelőszövetkezetekben és az egyéni dolgozó parasztok között betölteni, ha jól működő népnevelőhálózat áll a párttitkár és a politikai helyettes elvtárs rendelkezésére.

Jelentős segítséget nyújthat a pártszervezetnek a dolgozók neveléséhez a szakszervezet. Néhány héttel ezelőtt választották újjá a szakszervezet vezetőségét, azóta azonban a pártszervezet semmiféle segítséget nem adott az új vezetőségnek ahhoz, hogy feladatát — a felajánlások, a munkaverseny szervezését, ellenőrzését, az eredmények ismertetését, — teljesíthesse.

A gépállomás dolgozóinak 70 százaléka fiatal. A fiatalok közül azonban csak 27-en tagjai a DISZ-nek, a DISZ-fiatalok mind a tanulásban mind a termelőmunkában jó eredményeket értek el a télen. A politikai körön résztvevők száma néggyel emelkedett, a DISZ brigád pedig az utóbbi napokban máris jelentős mértékben behozta lemaradását. Ez azt mutatja, hogy a pártszervezet sokkal bátrabban támaszkodhatna a fiatalokra. Helyes, hogy a fiatalok zenekart akarnak alakítani, csakhogy a zenekart betanítani hosszú időbe telik éppen ezért fontos volna egy színjátszócsoport, vagy tánccsoport alakítása is, amelyben azok is részt vehetnének, akik nem tagjai a zenekarnak. A DISZ-szervezet, ha a pártszervezet kellő támogatásban és irányításban részesíti, képes lesz arra, hogy betöltse azt a feladatot, amelyet a Központi Vezetőség június 27—28-i ülése feladatul tűz elénk, hogy *„a falusi ifjúság nagy többségét a szocialista mezőgazdaság útjára vezesse"*

A gépállomások nem önálló termelő üzemek és a termelőmunkát nem a saját területükön, hanem a termelőszövetkezetek területén végzik. Tevékenységük nemcsak a mezőgazdasági munkák elvégzésére irányul, hanem feladatuk az is, hogy a tsz-nek politikai, szervezési és agrotechnikai segítséget nyújtsanak. A termelőszövetkezetek dolgozóinak politikai nevelése a gépállomás részéről — elsősorban a politikai helyettes feladata.

Az elmúlt nyáron Utasi elvtársnő igen szoros kapcsolatot tartott a körzetébe tartozó csoportokkal. Ez a kapcsolat azonban az ősszel kezdett lazulni és a télen szinte teljesen megszűnt. A körzeti agronómusok járják ugyan a falvakat, de Utasi elvtársnő — annak ellenére, hogy népnevelők, — sem rajuk keresztül, sem másképp nem tart kapcsolatot a tsz-ek párttitkáraival.

Ez a laza kapcsolat a gépállomás és a termelőszövetkezetek között máris érezteti rossz hatását. Huszonöt résztvevővel a hét elején traktorostanfolyamnak kellett volna kezdődnie Mágocson. A 25 főből tegnapelőtt még egyetlen traktoros sem jelent meg. A jövő héten női traktorvezetőiskola indul, amelyre a mágocsi gépállomásnak hat lányt kell küldenie. Jelenleg még csak három jelentkező van. Utasi elvtársnő arra hivatkozik, hogy a termelőszövetkezetek nem engedik el a fiatalokat. Palkó Pál elvtárs, a bikali Szabadság tsz párttitkára, egyenesen kijelentette: *„Arra ne is gondoljanak, hogy elengedjük őket."* Vajjon mit tett Utasi elvtársnő azért, hogy a tsz-ekben ezt a káros nézetet felszámolják? Elmondotta, hogy van község, ahol már három hónapja nem volt. De nem is csoda, ha a tsz-ek elnökei és párttitkárai nem látják hogy elsősorban nekik előnyös, ha traktorost küldenek a gépállomásra.

Helyes, hogy Utasi elvtársnő brigádokat szervezett, akik járják a falvakat. Az eredmény azonban azt mutatja, hogy ez a szükségmegoldás nem elég. Utasi elvtársnőnek igaza van, ő maga nem mehet mindenhova, de elmehetnének a népnevelők, a DISZ-fiatalok.

És itt kapcsolódik össze szorosan az ő munkája és felelőssége Balogh elvtárs munkájával. Ha időben megszervezték volna a népnevelőhálózatot ha segítették volna a DISZ munkáját, abban, hogy rendszeres kapcsolatot létesítsen a falvak DISZ fiataljaival, ha résztvettek volna a gépállomás képviselői a tszcsk ünnepségein, ha segítettek volna a tél folyamán is a tszcsk-nek feladataik megoldásában, ha a traktorosok munkája igen sok esetben nem korlátozódott volna pusztán a kijelölt terület megművelésére, hanem valamennyien átérezték volna szerepüket a falu szocialista átszervezésében, akkor most Utasi elvtársnőnek nem kellene szükségmegoldásokon törnie a fejét.

Mi tehát a feladat? Mindenekelőtt meg kell javítani a pártpolitikai munkát a gépállomáson, aktivizálni kell a népnevelőket, mozgósítani a DISZ-szervezeteket és akkor az idei tervévben minden bizonnyal sokkal nagyobb eredményeket érnek el, nemcsak a munkákban, hanem a termelőszövetkezetekkel való kapcsolat kiszélesítésében, elmélyítésében, a dolgozó parasztok nevelésében is.

B. J.

Jugoszláviában, Görögországban és Törökországban a gyermekek százezrei nyomorognak

Szófia (BTA): A „Zemedelszko Zname" című bolgár lap a jugoszláv görög és török gyermekek siralmas helyzetével foglalkozik. A lap a többi között rámutat arra, hogy a titóista Jugoszláviában senki sem törődik a fasizmus elleni harcokban hősi halált halt hazafiak gyermekeivel. Négyszázötvenezer árva pályaudvaron vagy utcán alszik. Csupán Szerbiában kétezer gyermek hal meg havonként. Összesen százezer jugoszláv gyermeket megfosztottak a tanulás lehetőségétől. Az iskolákat kaszárnyákká alakították át.

A monarchofasiszta Görögországban a nyolcéves gyermekeket már munkára kényszerítik. A gyermekek százai sínylődnek koncentrációs táborokban és börtönökben.

Törökországban negyvenezer rongyos, éhes és mezítlábas gyermek kóborol. Csupán Isztambulban tízezer gyermek él lakás és minden gondozás nélkül.

Leveleink nyomában

Rendet kell teremteni a 73/1. sz. Építőipari Vállalat munkásszállásain

A munkásvédelmi konferencia után több levelet küldtek szerkesztőségünkbe a 73/1. számú Építőipari Vállalat dolgozói, melyben megírták egyes munkásszállásokon található ürhetetlen hiányosságokat.

A levelek megfelelnek a valóságnak. November 30-án felhívtuk a 73/1 számú Építőipari Vállalat illetékes szervei figyelmét a hibák sürgős kijavítására. Változás azonban még a mai napig sem történt, sőt egyes helyeken rosszabbodott a helyzet. Erről számolnak be ismét levelükben Németh József és Boros Gáspár, a Felsőmalom-utcai munkásszállás lakói.

„Harmincketten lakunk ezen a szálláson, de csak két darab mosdótálunk van. Többször kértük a szállásmestert, hogy hozzon vagy igényeljen a számunkra több mosdótálat és egy fazekat vagy lábast, amibe vizet tudnánk melegíteni mosáshoz, mert este amikor bejövünk a munkáról, kénytelenek vagyunk hidegvízben mosakodni. Többször kértünk társasjátékot, vagy könyveket, de semmit sem kaptunk, sőt még a rádiónkat sem csinálták meg, pedig már jóideje elromlott."

A levél minden sora igaz. A munkásszállás harmincket lakója két mosdótálból tisztálkodik, csak azért, mert Horváth Ferenc elvtárs, a Tröszt intézőbizottság elnöke azt állítja, hogy *„nem lehet se fazekat se mosdótálat kapni és a semmiből ő sem vehet."* Ugyanakkor Horváth elvtárs nem vesz annyi fáradságot, hogy elmenjen és megnézze a kiratokban és többek között az Állami Áruházban lévő fazekakat és mosdótálakat és vegyen belőle a munkásszállások részére.

Nem különb a helyzet a Kossuth Lajos utcai munkásszálláson sem, ahol már a kapubejárónál hamu, hagymahéj, krumplihéj, mész és faltörmelék tornyosul. *A szállás 56 lakója részére csak három ivópohár van és öt mosdótál.* Az ágyak rendetlenek, a lepedők piszkosak. Droppa Kálmán elvtárs szállás-biztosi elmondta, hogy egy hónapja nem kaptak tiszta lepedőt. Vánkosa is csak 12 lakónak van. A többi vánkost csak ígérgetik, de nem küldik a központból.

Ezek a súlyos hiányosságok, azt mutatják, hogy a szállásfelelősöknek és a vállalat igazgatójának, de elsősorban is Horváth Ferenc elvtársnak, a Tröszt intézőbizottság elnökének sokkal lelkiismeretesebben kell foglalkozni a munkavédelmi intézkedésekkel.

Nagyobb gondot kell fordítani az üzemi bizottságnak is a munkásszállásokra. Megengedhetetlen, hogy az üzemi bizottság hetekig nem látogatja a vállalat munkásszállásait azzal a „kifogással" élve, hogy a tröszthöz tartozó vállalatok ÜB-titkárai között elosztották a szállásokat és azok kötelesek a látogatásokat elvégezni és a látogatások eredményeiről és tapasztalatairól hetenként beszámolni Horváth elvtársnak. De már azt, hogy melyik ÜB-titkárhoz, melyik szállás tartozik ellenőrzés végett, azt még Horváth elvtárs sem tudja. Ilyen körülmények között elképzelhető, hogy milyen az úgynevezett „ellenőrzés."

A 73/1 számú Építőipari Vállalat illetékes szervei, de elsősorban is Horváth Ferenc elvtárs fordítsanak több gondot a munkásszállások lakóinak ellátására és politikai nevelésére, hogy mielőbb megszűnjenek a jelenlegi tűrhetetlen állapotok. A dolgozók észrevételeit, javaslatait ne engedjék elrepülni fülük mellett, hanem rövid idő alatt orvosolják azokat, mert ez is hozzátartozik a terv teljesítéséhez.

A gépjavítások eredményei és hiányosságai állami gazdaságainkban

Jól dolgoznak

a Mohács-szigeti állami gazdaság gépjavító brigádjai. A téli gépjavítást úgy szervezték meg, hogy brigádokat alakítottak s versenyben végzik a gépjavításokat. Balogh Lajos gépcsoportvezető elvtárs, rövid idő óta dolgozik a gazdaságban, de máris szép eredményeket ért el a munkájában. A tervteljesítés mellett nagy gondot fordít a minőségi munkára is. Rendszeresen ellenőrzi a többi dolgozó munkáját és segíti őket azzal is, hogy átadja nekik a munkamódszerét.

Az eredmény nem maradt el. Eddig kijavítottak négy traktort, két cséplőgépet. Talaj és növényápolási gépek javításából 26 darab volt előirányozva. Az előirányzatot túlteljesítve eddig 67 darabot javítottak ki.

Jól halad a gépjavítás

a püspökbólyi állami gazdaságban. Eddig gépjavítási tervüket 95 százalékra teljesítették.

A gépjavításnál eredményesen felhasználják a használt anyagokat, de nagy gondot fordítanak a minőségi munkára is. Valkai Sándor gépcsoportvezető elvtárs minden átadott kész munkát ellenőriz és csak úgy veszi át a munkát, ha annak minősége megfelelő.

A bogádmindszenti állami gazdaságban eddig hat traktort, egy cséplőgépet egy aratógépet, három tárcsát, 21 talaj- és növényápolási gépet javítottak ki. Tervüket eddig 96 százalékra teljesítették. Mindössze csak egy cséplőgép, egy eke és egy vetőgép javítása van vissza. Munkájukat úgy szervezték meg, hogy az üzemegységekből nem vontatják be a gépeket, hanem a helyszínen javították ki. Ezzel a módszerrel megtakarították azt az üzemanyagot, ami a vontatásnál elhasználódott volna.

Vontatottan halad a gépjavítás

az ormánypusztai állami gazdaságban.

A javítási tervüket eddig 60 százalékra teljesítették, de ezt is felületesen. A kijavított gépeket, nem szedték szét, csak egyszerűen a látszólagos hibákat javították ki. A javítást végző dolgozók nem gondoltak arra, hogy a kijavított gépeket le is kell zsírozni.

A hiba ott van, hogy a gazdaság vezetői nem fordítanak gondot arra, hogy ellenőrizzék a javítási munkákat. Csörgő Kálmán elvtárs, a gazdaság igazgatója, nem tartja döntő fontosságunak a gépek javítását. A gépjavítás helyett a brigádot a kisvasút javítására rendeli és az istállóba csináltat vaskampókat. Ki kell javítani a kisvasutat is, a vaskampókra is szükség van, de a legdöntőbb most az erőgépek kijavítása.

Nagy segítséget ad

a Baranyamegyei Gyapot-Tröszt gépcsoportja

a gazdaságoknak a javítási munkákban. Külön repülőbrigádot alakítottak, melyek állandóan járják a gazdaságokat és szakmailag segítik a gépjavítási munkákat. Helyes volna, ha ezek a brigádok elsősorban azokat a gazdaságokat segítenék, amelyek elmaradtak a munkával.

Mire elérkezik a tavasz, készen állnak a munkára a kaposszekcsői Táncsics tszcs-ben

Gerő elvtárs beszédében felhívta a mezőgazdaságban dolgozók figyelmét, hogy idejében kezdjenek hozzá a tavaszi munkálatokhoz, hogy a szép idő beálltával ne legyen fennakadás. A kaposszekcsői Táncsics termelőszövetkezeti csoport tagsága követte Gerő elvtárs útmutatását és már hetekkel előtte elkezdték a tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítését.

A tszcs szorgalmas tagsága még január első napjaiban elvetett 2000 négyszögöl étkezési borsót. Az aszszonyok pedig földbe raktak ugyan csak 2000 négyszögöl hagymát. A csoporton belül élénk élet folyik, javítják a kocsikat, a gazdasági felszereléseket, hogy mire megkezdődik a munka, minden rendben legyen. Előfordult, olyan eset, hogy akkor történt valami baj a kocsikkal, vagy akár a gépekkel, mikor már útban voltak a földek felé. Ebben az évben ilyesmi nem fog előfordulni, mert Kertész Nándor elvtárs, a kovácsműhely vezetője becsülettel végzi feladatát. Eddig már kijavított üzemképes állapotba hozott négy vetőgépet, tizenkét gyes ekét, két kettes ekét, nyolc boronát. Tizenegy kocsija van a csoportnak, ami mind használható már. A lószerszámoknál sincs semmi zavar. A szakadásokat megjavították.

A tszcs irodájában is nagy munka van. Készítik az 1953. évi ütemtervet, melyben résztvesznek az intézőbizottsági tagok, a tszcs elnöke és könyvelője. Segít a munkában Kertész Nándor elvtárs is, az üzemi pártszervezet titkára.

Gondos gazda módján már most gondoskodnak a tavaszi vetőmag szükségletről. A kukorica kivételével minden vetőmag megvan és a napokban kezdik annak szelektorozását, hogy ne konkolyt, hanem tiszta, minőségi magot vessenek a földbe, amely magasabb termést igér.

Nemcsak a földdel, a vetéssel törődnek a kaposszekcsői elvtársak, hanem az építkezéssel is. A napokban kezdik el a lóistálló tatarozását és a baromfiólak készítését.

Az előkészületek azt mutatják, hogy tszcs tagságunk az ideinél még jobbat és többet akar termelni. Feladat most az, hogy az ütemterv szerint végezzenek el minden munkát, hogy már kora tavasszal, a jól előkészített földbe, jó magot vethessenek.

Kultúrforradalmunk újabb győzelme volt a Kodály zeneünnepség

A Magyar Zeneművészek Szövetségének pécsi csoportja és a Pécsi Állami Zeneművészeti Szakiskola Kodály Zoltán, a nagy magyar zeneszerző 70. születésnapja alkalmával három hangversenyt rendezett a mester tiszteletére. A hangversenyeknek ünnepi fényt kölcsönzött az, hogy Pécs társadalmának minden rétege részt vett a sima és zökkenőmentes lebonyolításban, megmutatva, hogy a Magyar Népköztársaságban a művészet ügye a dolgozók ügye. Az ünnepségek alkalmával Pécsre érkezett Kodály Zoltán feleségével. A pécsiek megújuló ünnepléssel mutatták ki a mester iránti szeretetüket és megbecsülésüket.

Ezeknek a hangversenyeknek során igen előnyösen mutatkozott meg Pécs város fejlett zeneélete. Gondoljunk csak arra, hogy a dalok, a szólóhangszer- és kamarazeneművek a gyermek-, férfi- és vegyeskarok, a Psalmus Hungaricus és a Kállai kettős széles területén mutatkozott meg, mennyi minden telik ki a város tehetséges muzsikusaitól.

Minden dicséretet megérdemelnek azok a tehetséges és lelkes művészek, akik hónapok nehéz munkájával hozták létre ezt a vidéki viszonylatban egyedülálló teljesítményt.

A hangversenyek színvonala kitűnőnek mondható. Különösen ki kell emelnünk az Egyetem-utcai általános iskola gyermekkarát muzikális teljesítményéért (vezényelt) Sólyom Józsefné, az Állami Zeneművészeti Szakiskola és Zeneiskola gyermekkarát precíz és költőiességtől átfűtött előadását (Agócsy László vezényletével), a Porcelángyár vegyeskarát (vezette Antal György). Mindhárom énekkar kitűnt lágy és mégis tömör hangzásával, szövegmondásának tisztaságával; kár, hogy a pécsbányatelepi bányászszakszervezet énekkara kislétszámú, kívánatos volna növelni az énekkar létszámát, tekintve, hogy a pécsi zeneéletnek szüksége van jó férfikarra.

A Doktor Sándor kultúrházban megtartott szóló és kamarazene-est biztató képet mutatott erről a területről is. Valamennyi közreműködő (Graef Tilda női vonósnégyese, Kurtág Márta, Molnár Klára, Özörényi Olga, Sass Dezső) színvonalas teljesítménnyel járult hozzá a Kodály-ünnepségek fényéhez. — Külön meg kell említeni a vendégként szereplő Török Erzsébetet, a „Három árva" felejthetetlenül szép előadásáért.

Az ünnepségek tetőpontját jelentette a január 12-i esti hangverseny. A műsor minden száma átlagon felüli teljesítmény volt, de külön ki kell emelni a „Mátrai képek" szinte tökéletes előadását, amely Antal György művészi tehetségét dicséri, valamint a Zeneművészeti Szakiskola gyermekkarának „Vejnemöjnen muzsikál" előadását, amelyet gyermekkartól még nem hallottunk. Agócsy László hivatott művelője a gyermekkari énekművészetnek és úgy láttuk, kitűnő pedagógiai érzékével egészen közel tud férkőzni énekeseihez.

A Pécsett ezúttal először felhangzó Psalmus Hungaricus-előadás mutatja felszabadult népünk útját 1945 óta. Az a tény, hogy a Horthy-fasizmus 25 éves kirakat-kultúrpolitikája következtében nem sikerült Pécsett a magyar zenének ezt a kiemelkedően szép remekét megszólaltatni, szembetűnően mutatja népköztársaságunk kulturális életének fensőbbségét. Az előadás mindenben megfelelt az ünnepi színvonalnak. A tenorszólót Rösler Endre a tőle megszokott művészettel tolmácsolta. A zenekar és énekkar tagjai fokozott művészi lelkesedéssel és szeretettel támogatták a fiatal és tehetséges Melles Károlyi művészi szándékainak megvalósításában. A Kállai kettős a közönség viharos tetszésével találkozott, úgy hogy ismételni kellett.

A pécsi közönség ismét bizonyságot tett arról, hogy szereti és értékeli a színvonalas zenei produkciót. Az az érdeklődés, amely zsúfolásig megtöltötte mindhárom alkalommal a hangversenyek színhelyét, továbbá a lelkes tapsok és a nagy magyar mester személyét körülvevő szeretetteljes ünneplések mutatták, hogy ebben a közönségben elevenen él a kultúra. De mutatja azt is, hogy felszabadult népünk érdeklődése egyre melegebben és szélesebben fordul zeneművészetünk felé.

Biztosak vagyunk abban, hogy mindazoknak, akik Pécs város kulturális életének irányítói, a lezajlott ünnepségek ösztönzést fognak adni a további, még fokozottabb kiterjedésű munkához.

Tardos Béla
Zeneművész Szövetség

A világítás-technikai kiállítás

Falitáblákon és kis modelleken bemutatják a helyesen és jól megvilágított, valamint az ugyanannyi energiát elhasználó, de rosszul elhelyezett és alkalmazott égőkkel világított helyiségeket. Így sorba veszik az üzlethelyiséget, lakószobát, konyhát, műhelyt, stb sőt még a mezőgazdaságról sem feledkeznek meg, mert istálló gazdasági udvar helyes világítását is bemutatják. Helyes és szükséges ez a kiállítás.

Van a kiállításnak egy hibája. A sokféle helység, udvar, stb helyes megvilágításának bemutatása mellett elfeledkeztek az utcák jó megvilágításának problémájáról. Ez pedig — különösen Pécsett — napjainkban vált nagyon aktuálissá, amikor a gépkocsi, és általában a gyors járművek forgalma emelkedett. Most már nem elegendő az egyik járdát megvilágító, oszlopokon álló lámpák sora, hanem ezeket a világító testeket az úttest közepe fölé kell áthelyezni, hogy elsősorban a járművek útját világítsa meg és csak másodsorban a gyalogjárók rendeltetésére álló járdát. Mindenesetre a gyalogjárók is jobban járnak így, mert nem csak az egyik járda lenne világos, hanem mind a kettő egyenletes világítást kapna.

Sajnos nálunk még éppen csak a belváros néhány utcájában világítunk középre helyezett égőkkel, míg a forgalmas hosszú utcákon még a régi rendszerű világítás ontja a sötétséget, mint a Szigeti úton vagy a Beloiannisz úton, ahol éppen a villamos síneket világítják meg — és sorolhatnánk még sokáig ezeket az utakat.

Ezre is kellett volna a kiállítás rendezőinek gondolni

A vasasi DISZ-fiatalok a kultúrélet megjavításával készülnek április 4-re

A most lezajlott kultúrversenyek szépsége és sikere nagy hatást váltott ki DISZ szervezetünk fiataljai között. Taggyűlést tartottunk, ahol a legtöbb szó a kulúrmunkával kapcsolatosan esett. A jelenlévő ifik határozatot is hoztak a kultúrmunka megjavítása érdekében. Meg kell mutatnunk, hogy mi vasasi fiatalok is tudunk és akarunk eredményes kultúrmunkát végezni.

Alig néhány napja hangzott el a határozat és máris nagy aktivitás mutatkozik. Megtörtént az első lépés a kultúrmunka megjavítására. A DISZ tagok, a kultúrcsoport tagjai egymás után tették meg javaslataikat, színdarab, tánc, dal és zeneszámokra születtek meg a szebbnél szebb tervek.

Hatalmas erő van fiataljainkban, akiknek minden vágyuk most a jó kultúrmunka. Biztosak vagyunk abban, hogy a legközelebbi kultúrversenyen már mi is ott lehetünk. Igaz hogy ez kiváló jó munkát kíván, de nem félünk kultúrgárdánk tagjait.

Április 4 tiszteletére jó műsorral készül kultúrgárdánk. Tervbe vettük hogy elmegyünk vidékre is a dolgozókat nevelni, szórakoztatni. Egy cél vezeti ifjúságunkat; minél nagyobb részt vállalni a kultúrforradalom győzelméért folyó harcból.

Vincze László kultúrvezető

HÍREK

PÉNTEK, JANUÁR 23

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Szechenyi-tér 5, telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Kelemen. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** Várható időjárás pénteken estig: maerősen felhős idő, hónap felhőátvonulások. Több helyen kisebb havazás, havaseső, ónoseső, eső. Mérsékelt, időnként élénkebb nyugati-északnyugati szél, az éjszakai lehülés tovább gyengül, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: pénteken reggel: mínusz 2—plusz 1, délben 1—4 fok között. Várható napi középhőmérséklet január 23-án, pénteken négy fok alatt lesz.

— **Kilenc vasuti vállalat részére** kötik meg idén a kollektív szerződést. A vasutasok székházában értekezleten beszélték meg a különböző vasuti vállalatok igazgatói, pártitkárai és ÜB-elnökei az új kollektív szerződések előkészületeit. Kilenc vasuti vállalat, hat járműjavító, a MÁV-jegynyomda a MÁV vasanyagjavító és fatelítő vállalatok részére kötik meg az idén először a kollektív szerződést.

GYÓD községben elveszett egy állami kese kandiszáró, megtalálója jutalomban részesül, értesítse Gyód községet

PEDIKŰR gép- és gyorsírógép felvételre. Jelentkezés Pécsi Textilnagykereskedelmi Vállalat Pécs, Kossuth Lajos-u. 7. 60

3+1 SZENDIK gramafonnal, egy külön álló 10 wattos hangszóró eladó. Fürst Sándor-u. 4. Délután 5-től, vasárnap egész nap.

A Haladás vezet a röplabda megyei férfi- és női bajnokságban

A röplabda megyei terembajnokság első fordulójának mérkőzéseit a néhany elmaradt mérkőzés kivételével lejátszották. Ugy a férfiak, mint a nők csoportjában a Haladás csapata áll az élen. Az egy pontiták mindkét csapata veretlen. A férfi csapatnak még egy mérkőzése vissza van, a Lokomotiv elleni mérkőzés. Az eddig lejátszott mérkőzések alapján megállapíthatjuk, hogy mindkét csoportban az első négy helyezett csapat között nincsen lényeges különbség. A többi csapat játéktudása azonban erősen elmarad attól a színtől, melyen a vezető csapatok állanak.

A férfi I. osztály állása:

1. Haladás	7	7	—	346:196	14
2. Építők	7	5	2	410:272	10
3. Lokomotiv	6	5	1	291:194	10
4. Honvéd	6	4	2	390:261	8
5. Bástya	6	3	3	254:276	6
6. Petőfi	6	1	5	142:210	2
7. MTSE 300	6	1	5	201:336	2
8. Pénzügyőr	6	1	5	229:328	2
9. Dózsa	6	1	5	227:412	2

A női I. osztály állása:

1. Haladás	5	5	—	314:190	10
2. Petőfi	5	4	1	300:227	8
3. V. Meteor	5	3	2	313:192	6
4. Lokomotiv	5	2	3	316:242	4
5. Bbt. Bányász	5	1	4	162:337	2
6. Dózsa	5	—	5	173:340	0

Általában elmondhatjuk, hogy az ez évi röplabda terembajnokság sokkal szebb és színvonalasabb mérkőzéseket hozott, mint az eddigi bajnokságok. A fejlődés azonban még mindig nem olyan mérvű, melyet csapatainktól joggal elvárhatnánk, ez különösen a női csapatokra vonatkozik. Edzőinknek sokkal többet kell foglalkozniok a csapatainkkal úgy egyénileg, mint csapatjáték szempontjából, hisz több jóképességű játékossal rendelkeznek egyesületeink. Nem szabad annak előfordulnia, mint a multban, hogy a jobban szervált csapat győz.

Férfi csapataink vidéki viszonylatban igen komoly játékerőt képviselnek. Nagy hiba azonban az, hogy egyes csapatok vagy nem, vagy csak egy kéi biztos és jó leülő játékossal rendelkeznek. Ezen a téren tehát tovább kell fejleszteni a támadó játékot, hogy csapataink a továbbiakban is eredményesen tudjanak szerepelni. A fejlődéshez szükséges az is, hogy csapataink több vidéki csapattal játszanak, hisz a tapasztalatcsere egyik legkomolyabb előfeltétele a fejlődésnek. A Pécs Városi TSB csapatainak fejlődését igyekszik elősegíteni az által, hogy minden évben megrendezi Dunántúli legjobb csapatainak részvételével a „Március 9" Kupamérkőzéseket Rákosi elvtárs születésnapja tiszteletére.

A megyei TSB részéről több hiba is előfordult a terembajnokság rend zése során. A MTSB-nek a továbbiakban sokkal jobban kell támogatnia a társadalmi szövetségeket, nehogy a jövőben előforduljon az az eset, hogy terem hiányában mérkőzések egész sorozatait halasszák el az utolsó pillanatban.

Pécs—Miskolc városok közötti párosverseny pécsi eredménye

Az elmult év elején Miskolc és Pécs város Testnevelési Sportbizottsága a sportmunka területén párosversenyszerződést kötöttek. A pécsi városi TSB összeállította, hogyan teljesítette a versenyszerződés egyes pontjait. Az összeállítás alapján kiderült, hogy Pécs sportfejlesztési tervét globálisan 211.6 százalékra teljesítette.

A sportfejlesztési terv egyes területein a következő eredményeket érte el városunk:

	Előirányzat	teljesítve	%
1. Sportköri tagok	12.235	12.383	101.23
2. Minősített sportolók száma	1.012	2.246	221.83
3. MHK próbázók száma	2.710	5.487	202.47
4. Társadalmi munkával épített sportpályák	25	76	304
5. Kiképzett társadalmi aktivák száma	200	457	228.05

Miskolc város eredményeit még nem ismerjük. Azt, hogy a két város párosversenyének ki lett a győztese, csak a miskolci TSB versenyértekelése után tudjuk meg.

* Hosszúhetényben szépszámú induló részvételével tartották meg a pécsváradi járási asztalitenisz-bajnokságot. A versenyen a hosszúhetényi asztalitenisz versenyzők szerepeltek a legjobban: Férfi egyes: 1. Kollás (Pécsvárad), 2. Nagy (Hosszúhetény), 3. Botz (Pécsvárad). Női egyes: Hir (Pécsvárad), 2. Kovács (Hosszúhetény), 3 Mihalik (Pécsvárad). Női páros: 1. Hir—Kraut (Hosszúhetény), 2. Degré—Barkó (Hosszúhetény), 3. Kovács—Mihalik (Hosszúhetény). Férfi páros: 1. Grősz—Czinder (Hosszúhetény), 2. Nagy—Kollás (Pécsvárad), 3. Rózsa—Szám (Hosszúhetény). Vegyespáros: 1. Hir—Czinder (Hosszúhetény), 2. Kovács—Botz (Hosszúhetény), 3. Rózsa—Barkó (Hosszúhetény).

Pályázati felhívás

A vegyipari minisztérium hathónapos felsőfokú gumiipari tanfolyamot indít a természettudományi karon, műszaki egyetemen, műszaki főiskolán végzett vegyészek, vagy vegyészmérnökök részére. A tanfolyam résztvevői az átképzés időtartamára is gumiipari vállalatoknál nyernek alkalmazást. Munkaidejük napi nyolc óra, ezen felül kb. öt órát kell tanulmányaikkal (előadás, konzultáció, egyéni tanulás) foglalkozniok meghatározott tanterv szerint. Munkaviszonyuk folyamatos, tanulmányaik idejére utolsó három havi átlagkeresetüket kapják. A tanfolyamra jelentkezést írásban kell benyújtani a vegyipari minisztérium személyzeti főosztályára (Bp. I. Iskola u. 18.) 1953 január 27-ig a következő adatok feltüntetésével: születési év, hely, anyja neve, munkahelye és beosztása, jelenlegi havi összes jövedelme.

BORSEPRŐT, gyümölcseaprét minden mennyiségben átvesz a Gyümölcsészeszipari Vállalat, Felsőmalom-u. 23. Minden szombaton 8—1-ig. 59

CSALÁDI PÁZZAL rendelkező, idősebb személyt ellátunk. Ajánlatot: „Családtag" jeligére a kiadóba. 206

MODERN hálószobabútor eladó. Pécs, Kassa-u. 24. 208

Ismét jelentősen emelkedett a beküldött TOTÓ szelvények száma.

A 3-dik fogadási héten újból nagyok voltak a nyeremények.

12 = 12.390.— Ft.
11 = 196.— Ft.
10 = 28.— Ft.

Vásárolja meg mielőbb tippszelvényeit.

Nagy választékban kapható
BÚTOR-SZŐNYEG, ASZTAL-, ÁGY- ÉS SZEZLONTERÍTŐ
a
Bútorértékesítő Vállalat
Pécs, Deák-utcai boltjában.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Partja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon 15-32 és 15-6
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Harminc ezüstpénz, bérletszünet (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Gőgös hercegnő. Három Barabás artisták (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Gőgös hercegnő. Három Barabás, artisták (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Tűzkeresztség (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ÜNNEPSÉG:

A November 7 kultúrotthonban megemlékezés Alexej Tolsztoj születésének 70. évfordulója alkalmával (délután 6 órakor, félemelet 42)

VITAEST:

A November 7 kultúrotthonban a „Dunántúl" folyóirat harmadik számát vitatja meg az Irószövetség pécsi csoportja. Előadó Petrik László. Az érdeklődőket szívesen látják. Kezdete este 7 órakor.

Fontos tudnivalók a kötelező jégbiztosításról

Ötéves tervünk feladatainak sikeres teljesítése megköveteli, hogy a termelés folytonosságát minden eszközzel elősegítsük. Ilyen eszköz a biztosítás is, amely hozzájárul ahhoz, hogy dolgozó parasztságunk meg legyen védve a leggyakoribb természeti csapások anyagi következményeitől és munkáját zavartalanul végezhesse.

A törvényerejű rendelettel bevezetett kötelező tűz- és jégverés elleni biztosítás 1953. január 1-én életbe lépett. A tűzbiztosítás díját már meg kellett fizetni. A kiegyenlítetlen díjakat a tanácsok, ha csak az érdekeltek időközben ki nem egyenlítik közadók módjára behajtják. Kártérítésre csak annak lehet igénye, aki a biztosítási díjat befizette. Kár esetén senki sem hivatkozhat arra, hogy a biztosítás kötelező és így azt gondolta, hogy kártérítésre akkor is joga van, ha biztosítás díját még nem egyenlítette ki. A kártérítés alapja a kifizetés, saját érdeke mindenkinek, hogy díjhátraléka ne legyen.

Megértette ezt Dudás János hatvanhárom éves vácegresi tizholdas egyénileg gazdálkodó paraszt, aki biztosítási díját pontosan befizette. Január 8-án este nyugodtan feküdt le és nem gondolta volna, hogy hajnalra leég a háza tetője, elég pajtája és mezőgazdasági felszerelésének egy része. Az Állami Biztosító 18 ezer forint kártérítést állapított meg. Ha Dudás János a biztosítási díjat nem fizeti, kártérítési sem kaphatna és egész élete munkája veszendőbe ment volna. A kártérítési összeget egy héttel a tűzeset után már kézhez is kapta. Dudás János a kötelező tűzbiztosítást megelőzően biztosítva nem volt.

A somogymegyei Jákó községben egy egyénileg gazdálkodó paraszt tűzkárt szenvedett. Kárigényével az Állami Biztosítóhoz fordult, ahol megállapították hogy a tűzbiztosítási díjat nem fizette be és így kárigénye nem jogos.

Intő példa ez mindazok számára, akik kötelezettségeik teljesítését elhanyagolják.

A jégverés esetére való biztosításért — aszerint, hogy a járás milyen területi csoportba van sorolva — szántóterületnél kat. holdanként 11—15 forintig terjedő biztosítási díj fizetendő. A termelőszövetkezetek és III-as típusú termelőszövetkezeti csoportok a szántóterület évi biztosítási díjaként a területi besorolás szerint növényenként megállapított biztosított érték két százalékát fizetik. Ez azt jelenti, hogy például a negyedik területi csoportba a biztosított érték kat. holdanként négyszáz forint, ennek két százalékát, nyolc forintot fizetnek a termelőszövetkezetek és a III. típusú termelőszövetkezeti csoportok szántóterületük jégbiztosításáért. A gyümölcsös biztosítási díja holdanként 85 forint. A termelőszövetkezetek és a III. típusú termelőszövetkezeti csoportok ebből húsz százalék kedvezményt kapnak.

Jégverés esetén a kármegállapítás alapja a sok évi termésátlagok alapján kiszámított egy kat. holdra eső terméshozam. Az átlagok növényenként különbözőek, s holdanként is változnak. Ennél a beosztásnál az az elv érvényesül, hogy jégverés esetén a befektetett munka, vetőmag, védekezőszerek, stb. értéke térüljön meg. Például a negyedik területi csoportba sorolt szántóterületnél kat. holdanként 15 forint évi díj fizetése mellett a jégverés által okozott kár megtérítése 400 forintig terjedhet. A szőlőterületnél szintén négy területi csoport van. A negyedik területi csoportban 145 forint évi díj mellett jégverés esetén a kártérítés kat. holdanként 1700 forintig terjedhet. A kötelező jégbiztosítás díját az egyénileg gazdálkodók az egész évre 1953 február 1-én, a termelőszövetkezetek és III. típusú termelőszövetkezeti csoportok március 1-én fizetik. Késedelem esetén havi három százalék pótlék fizetendő a díjat közadók módjára hajtják be.

A jégverés az aratásig, a betakarításig a termést veszélyezteti. Szinte percek alatt mehet veszendőbe egy-egy termelőszövetkezet vagy egyénileg gazdálkodó paraszt egész évi munkája. A kapitalista országokban a jégverés a kis- és középparasztok tömegeit szegényíti el. A mi hazánkban elválaszthatatlanul egybekapcsolódik az egész nép érdeke az egyes dolgozó érdekével. Ezt fejezi ki az is, hogy a tűz- és jégverés okozta károsodások elhárítását a biztosítás olyan új, szocialista formájával oldottuk meg, amelyben egyenlő kötelezettségek mellett mindenki egyenlő védelmet kap.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZOMBAT, 1953 JANUÁR 24

A MAI SZÁMBAN:

A Szovjetunió Központi Statisztikai Hivatalának jelentése a Szovjetunió 1952. évi állami tervének teljesítéséről. (2. o.) — Kövessék Pécsbányatelepen a jól dolgozó szakszervezeti bizalmiakat a munkafegyelem megszilárditása érdekében. (3. o.) — Már most biztositsuk a tavaszi vetőmagvakat. (3. o.) — Két építkezés békeműszak'a. (3. o.) — Hozzászólás a „Dunántúli Napló" „Növeljük állatállományunkat, az állattenyésztés hozamát" című cikkhez. (4. o.) — Az illetékesek figyelmébe. (4. o.)

Az MNDSZ asszonyok legyenek élenjárók

Megyénk MNDSZ asszonyai a béke megőrzéséért harcra mozgósítják asszonyainkat, lányainkat. A béke ügyéért vivott harcos kiállásukat jó munkájukkal igazolják. Nem egyszer munkahőstetteket visznek végbe, mint az elmúlt évben is, amikor 1.080 dolgozó nő Papp Györgyné, a szabadszentkirályi MNDSZ-titkár kezdeményezését elfogadva — túlszárnyalták még a 200 munkaegységet is. Olyan MNDSZ asszonyaink vannak, mint Steiner Gyuláné, a baráturi tszcs dolgozója, aki 270 munkaegységet teljesitett, vagy mint ugyan ebben a tszcs-ben dolgozó Pomási Ferencné, aki 273 munkaegység teljesítésével járult hozzá a béke megőrzéséhez.

A munkahőstettek közepette erősödtek az MNDSZ szervezeteink taglétszámban is. A Magyar Nők Demokratikus Szövetségének III. kongresszusa óta, — amelyet múlt év májusában tartottak — megyénk területén 5218 új taggal nőtt az MNDSZ száma. A meglévő és az újonnan alakult szervezetekben százak és ezrek ismerkednek meg a könyvvel — a kultúrával és mindazzal, ami az előtt ismeretlen volt számukra. A Komló kökönyösi MNDSZ asszonyok nyolc olvasókört alakitottak, ahol a magyar irodalom mellett megismerkednek a szovjet irodalommal. A hetenkint megtartott olvasókörökön megvitatják az olvasmányok tartalmát, ami hozzásegíti őket a napi munkák jobb elvégzéséhez is. A pécsi eziget területi MNDSZ szervezet asszonyai öt olvasókört szerveztek, ahol résztvesznek a közeli házak asszonyai, lányai, olyanok is, akik még nem léptek be a szervezetbe. Egy-egy olvasókörön 10—15-en is résztvesznek. Ezek az asszonyok kezdenek kilépni a konyha szűk falai közül. Asszonyaink megváltozott életéről igy beszélt Vass Istvánné elvtársnő, az MNDSZ III. kongresszusán:

„Ezeknek az asszonyoknak a multban is megvoltak a képességeik, csak éppen nem tudtak kibontakozni, nem volt módjuk élni velük... Pártunk szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs lehetővé tette, hogy: ...a magyar nők előtt kiszélesedjék a látóhatár, hogy emberi magatartásuk, tehetségük egyre csiszolódjék." Megvan minden dolgozó nő előtt a lehetőség hogy tanuljon, képezze magát. Ezzel a lehetőséggel élnek a Siklós község asszonyai is, ahol 16 olvasókör működik, helyenként 20—25 részvevővel. Igen helyes lenne, ha megyénk minden részében követnék MNDSZ asszonyaink ezeket a példákat.

Igen fontos az is, hogy az MNDSZ asszonyok aktivan részt vegyenek a gazdaasszony körök foglalkozásain melyeket a kultúrotthonokban tartanak. Nőnevelőink munkájához nagy segítséget nyújtanak az esti nőnevelő tanfolyamok, ahol megtanulják harcosságra, áldozatvállalásra, haza szeretetre és az ellenség elleni kiméletlen harcra nevelni a dolgozó nőket. Ezért igen fontos, hogy nőnevelőink elvégezzék az esti tanfolyamot. Nagyszerű feladatot vállalnak azok az MNDSZ asszonyok, leányok magukra, akik résztvesznek a kultúrgárda munkájában. A kökönyösi szervezet tagjai résztvesznek az 56 tagú kultúrgárdában, amelybe beszervezik a leányszállások lakóit is. Eddig tizennégyen vesznek részt a kultúrmunkában a leányszállásról. Csaknem minden második leányszállási lakó részt vesz a kultúrmunkában. Ezek a leányok kezdenek kilépni a szállás falai közül, kezdenek közéletileg is tevékenykedni. Ezt a példát követik a siklósi leányszállás lakói is, ahol 16 leány vállalta, hogy belép a kultúrgárdába.

Sokan vannak MNDSZ asszonyaink közöl, akik a haladás úttörői, lelkes agitátorai a termelési tervek megvalósításának, fáradhatatlan harcosai a vetési- és begyüjtési tervek mielőbbi teljesítésének. A dunaszekcsői MNDSZ asszonyok két hold OFA földbe elvetették saját búzájukat, amit úgy adtak össze. Tavasszal hasonló módon két hold kukoricát is vetnek. A négy hold földet maguk munkálják meg, a termését pedig a napköziotthon céljaira fordítják. Helyes, ha a többi MNDSZ szervezet is hasonló módon járul napköziotthonuk ellátásához. A siklósi MNDSZ asszonyok négy hold OFA földbe vetettek búzát. Délszláv asszonyaink sem maradtak el, mert másfél hold búzát vetettek Drávasztárán. Hasonló módon járultak a többtermeléshez: Old, Besence, Sósvertike, Kémes, Szentegát és más községek MNDSZ asszonyai is.

Azokon a területeken, ahol a pártbizottságok és a pártszervezetek többet foglalkoznak az MNDSZ szervezet munkájával, ott tevékeny munkát végeznek a dolgozó nők. A sellyei járási pártbizottság szervező titkára, Pavlicsek elvtárs sokat foglalkozik az MNDSZ tagságával, segíti azok munkáját. A segítő munka nyomán Kákicson az Uj Barázda tszcs-ben a 18 új belépő közül 16 az MNDSZ tagok száma. Királyegyházán, Németh Lajosné MNDSZ titkár példája nyomán 18-an léptek be az új csoportba. Begyüjtésben is példát mutatnak az MNDSZ asszonyok. Szentlőrincen Győri Lajosné már teljesítette félévi baromfibeadási tervét. Fekete Zsigmondné, a bezedeki MNDSZ-titkár vállalta, hogy még e héten teljesíti az első negyedévi tojás- és baromfi beadását.

Pártszervezeteink és tanácsaink segítsék az MNDSZ munkáját, hogy azok minél jobb munkát végezhessenek a begyüjtésben, a tavaszi munkákra való felkészülésben. Ne legyen egyedülálló Sósvertike példája sem ahol a szerdán megtartott MNDSZ taggyülésre meghivták a férfiakat Tóth elvtárs pártbizalmi és Varga Kálmán elvtárs tanácselnök igéretett, hogy mindenben támogatják az MNDSZ munkáját. A sósvertikei MNDSZ asszonyoknak az volt erre a válaszuk: minden segítséget megadunk a tavaszi munkák sikeréhez a begyüjtési tervek teljesítéséhez, — igy harcolunk községünk becsületéért.

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

TÉLEN IS DOLGOZNAK TERMELŐCSOPORTJAINK

Sokan azt hiszik ilyenkor, hogy a mezőgazdaságban nincs is munka, nem tudják elgondolni, mit lehet ilyenkor csinálni falun. Pedig van még most is. A siklósi járás termelőszövetkezeteinek tagjai is találnak bőven elfoglaltságot. Most készítik elő a tavaszi mezőgazdasági munkákat, rendbehozzák a gépeket hogy a szép idő beköszöntésével fennakadás ne legyen a munkákat zavartalanul végezhessék. Nemcsak gépállomásainkon, hanem termelőszövetkezeti csoportjainkban is javítják a gépeket. A siklósnagyfalui Uj Élet termelőszövetkezeti csoport, a harkányi Első Megyei Tanácskozás tszcs és a cuni Határbástya tszcs-k 90 százalékban befejezték a gépjavitási munkákat. Ezenkivül megkezdték a vetőmag tisztitását.

Most készítik a tavaszi ütemtervet a termelőszövetkezeti csoportok, melyben rögzitik, hogy tavasszal és általában az 1953-as évben milyen feladatokat akarnak megoldani a termeléseredmények növelése érdekében. A brigádok szervezése, a munka normál megállapitása most történik és azt megbeszélik a csoporttagokkal, hogy mindenki tudjon azokról a munkákról, melyek a csoport életében történnek.

Termelőszövetkezeteink foglalkoznak a szénporos téglaégetéssel is, mely jelentős jövedelmet jelent. A beremendi Dózsa tszcs vállalta, hogy 1953. évben 400 ezer téglát és 200 mázsa szenet éget ki. A beremendi Dózsa tszcs tagjai kendületesen épitik a 30 férőhelyes lóistállót a növekvő állatállomány részére.

Hasonló épitkezés folyik a besenceі Uj Élet tszcs-ben is. Harminc férőhelyes tehénistállót határoznak a tagok állami segitséggel, melynek elkészülésével nemcsak az állatok elhelyezése lesz jobb, hanem növekszik a csoport vagyona is.

NÖVEKSZIK AZ ARANYOSGADÁNYI VÖRÖS CSILLAG TSZCS TAGLÉTSZÁMA

Még nincs egy éve, hogy megalakult az aranyosgadányi Vörös Csillag tszcs. Működésük során bebizonyitották, hogy a szebb, a gondtalanabb élethez vezető út a nagyüzemi társasgazdálkodás. Tavaly nem dolgoztak annyit, mint amikor még egyénileg gazdálkodtak, mert segitette őket a gépállomás. Minden munkával elkészültek határidőre és szépen kaptak részesedést a közös jövedelemből. Pozsgai Géza például aki 290 munkaegységet szerzett, tavaly március óta és ezért 10 mázsa 58 kiló búzát, 290 kiló árpát, és 870 kiló burgonyát szállitott haza. Ezenkivül 1334 forint készpénzt is kapott.

Az eredmények láttán, egyre több dolgozó paraszt csatlakozott hozzánk. Az elmúlt év novemberében — hogy látták a zárszámadás eredményét hét család, hetven hold földdel lépett a nagyüzemi gazdálkodás útjára.

Sok szó esik az elmúlt év hiányosságairól, eredményeiről, de legtöbbet arról beszélnek, hogyan viszik sikerre a tavaszi munkákat. Ugy határoztak, hogy a tavaszibúzát és árpát február vége felé már a földbe teszik, március elején pedig a kukoricát és burgonyát vetik el.

Nem fogunk idén sem szégyenben maradni — mondja Szabó Antal elvtárs a termelőszövetkezeti csoport elnöke — Azon dolgozunk, hogy még erősebbé tegyük csoportunkat, hogy minden dolgozó paraszt lássa, mennyivel könnyebb, jobb a tszcs tagok élete.

Ebben az évben már együtt örülnek az eredményeknek az újonnan belépett tagokkal — Dömse Ferenccel Tóth Lajossal Fazekas Lajossal meg a többiekkel, közösen harcolnak azért, hogy egyetlen talpalatnyi föld se maradjon vetetlen ne legyenek gyomosak a növények és hogy virágzóbbá, gazdagabbá tegyék szövetkezetüket.

EGY ÉV ALATT TÖBB LAKÁS ÉPÜL 1953-BAN KOMLÓN, MINT EDDIG HÁROM ESZTENDŐ ALATT

Komlón, az új szocialista bányavárosban az ötéves terv negyedik évében — egyetlen esztendő alatt — több lakás épül, mint az építkezés megkezdése. 1949 óta. A terv szerint 1400 lakást hoznak tető alá ebben az évben. Az építkezés meggyorsitását a Sztálin Vasművet kokszositható szénnel ellátó új bányák üzembehelyezése, bővülése teszi szükségessé.

A kökönyösi dombon az új bányászlakónegyed keleti részén az elmúlt évek alatt egész utcasorok létesültek gyönyörü modern házakból 920 család élvezi már a párt újabb ajándékait, a harcos épitők munkájának eredményét. Ezévben Kökönyös tovább bővül. Az egykori kukoricás nyugati részén újabb ötszáz lakás készül el 1953 végéig.

Az épülő-épülő Kökönyössel szemben: Komló új üzemi városrészében, — az úgynevezett kenderföldön, január 20-án, kedden kezdték meg az első négy lakóház alapjainak kitűzését. Itt a 4.800 személyes bányásztürdő és a hatalmas szénosztályozó közelében körülbelül kétezer épitőipari dolgozó közreműködésével 900 modern lakás épül fel az év végéig.

A komlói épitkezéseknél eddig a földmunkát kézierővel végezték. Idei hatalmas feladatok elvégzésében uj gépek segitik a dolgozókat. A kenderföldi sokszáz lakás földmunkáit a közelmultban érkező földgyalu és árokásó gyorsitja és könnyiti meg. Egy földgyalu naponta 250—300 köbméter földet mozgat meg és hetven ember helyett dolgozik, az árokásó pedig óránként 10—12 köbméter földet emel ki.

Igy lesz az egykori kis bányászfalucskából 1953. végére 25 ezer lakosú város.

GERGELY JÁNOS IS BELÉPETT A TSZCS-BE

Gergely János 10 holdas dolgozó paraszt az elmúlt évben egyénileg gazdálkodott. Számolgatta, hogy mennyi lesz az évi jövedelme a 10 hold földről. A két tehénnel bizony nem lehetett kellőképpen megszántani és megmüvelni a földet. Gergely János igy beszélt:

„Egész évben lekötött bennünket a föld megmüvelése. A feleségem, a lányom és az unokám állandóan dolgoztak. Azon igyekeztünk, hogy jövedelemre tegyünk szert, de még sem tudtunk annyit szerezni, mint egy III-as tipusú tag, aki csak harmadmagával dolgozott."

Az év végén, amikor Gergely János dolgozó paraszt számot vethetett az évi jövedelméről, az alábbi eredményt érte el: Búzatermését és beadását nem számitva, terményből összesen négy mázsa árpa, hét mázsa kukorica, három mázsa burgonya és egy mázsa rozs maradt. Ezenkivül földadót is ki kellett fizetnie, ami 3000 forintot tesz ki.

Ezzel szemben Teppert Lőrinc csoporttag, aki harmadmagával dolgozott és 800 munkaegységet szerzett, összesen 12 mázsa búzát, két mázsa árpát, nyolc mázsa kukoricát 14 és fél kiló cukrot, négy mázsa szénát és 2493 forint készpénzt kapott.

De a közös vagyon is jelentősen emelkedett az 1952-es gazdasági évben. A csoport az 1951-es zárszámadáskor csak 50 szarvasmarha, 60 sertés és 16 lóval rendelkezett. A szövetkezeti vagyon értéke pénzben 93.834 forint volt. Az 52-es évben az állatállomány szarvasmarhából 105-re, sertésből 161-re, lóból 26-ra emelkedett és ezenkivül 120 juhot vettek. A szövetkezeti közös vagyon egy év alatt 359.130 forintra emelkedett. De a felvett állami kölcsönt is ki tudták fizetni.

Ezekről az eredményekről beszélgetett Gergely János dolgozó paraszt Herceg Péter csoporttaggal:

„Péter! Én nagyon bánom, hogy már az elmúlt évben nem szántam rá magam, hogy belépjek a csoportba. Most látom azt, hogy nekiek több lett a jövedelmetek, mint nekem volt. Pedig ti sem dolgoztatok annyit, mint én és a családom"

Amikor a csoportvezetőség taggyülésen számot adott az elmúlt gazdasági év eredményeiről, a gyülésen résztvett több egyénileg dolgozó paraszt is. Itt határozta el Gergely János dolgozó paraszt is, hogy belép a csoportba.

Január 3-án felkereste a csoport irodáját három dolgozó társával, ahol kérték a felvételüket. Gergely János és még három dolgozó paraszt társa tagja lett a nagy családnak.

Most igy beszél Gergely bácsi, csoporttag:

„Már a 70. évemet taposom, de nagyon örülök annak, hogy tagja lehetek a nagy családnak. Igérem azt, hogy ebben az évben is kiveszem a részem a munkából. Én, a feleségem, lányom és az unokám azon igyekszünk, hogy legalább annyi munkaegységet keressünk, mint Teppert Lőrinc."

A magyar kormány visszautasítja az Egyesült Államok újabb beavatkozási kísérletét az egy évvel ezelőtt elítélt amerikai repülők ügyében

A külügyminisztérium tájékoztatási főosztálya közli:

Az Egyesült Államok budapesti követe, C. M. Ravndal, 1952 december 10-én kormánya megbízásából jegyzéket adott át amelyben visszatért a több mint egy évvel ezelőtt határsértés miatt elitélt négy amerikai repülő ügyére. Az amerikai jegyzék jogtalanul igényt támaszt arra, hogy ellenőrizze a magyar bíróság eljárásának törvényességét és többek között felvilágositást követel a fellebbezéssel kapcsolatos körülményekről.

Molnár Erik, a Magyar Népköztársaság külügyminisztere, az Egyesült Államok budapesti követének január hó 23-án adott válaszjegyzékében rámutat arra, hogy az Egyesült Államok kormánya nem formálhat jogot a magyar bíróság által lefolytatott és jogerős ítélettel lezárt eljárás ellenőrzésére és arra sem hogy e célból különböző okmányokat és adatokat követeljen. A jegyzék az amerikai kormány emlékeztetőbe idézi a magyar jogszabályt, amely szerint annyiben külföldi állampolgár magyar területen követ el büntettet, vele szemben a magyar törvényt kell alkalmazni. A magyar jegyzék utal arra, hogy az Egyesült Államok kormányának a fellebbezéssel kapcsolatos érdeklődése annál értelmetlenebb, minthogy az elitélt amerikai repülők, noha a bíróság felhivta figyelmüket a fellebbezés jogára, nem kivántak élni a perorvoslat lehetőségével és igy az ítélet jogerőssé vált. Az amerikai Egyesült Államok követe, — szögezi le végül a magyar jegyzék — egyetlen tényt sem tud felhozni, amely a legkisebb mértékben is kétségessé tehetné a lefolytatott bírói eljárás törvényességét, és minthogy az amerikai jegyzékben támasztott igények minden törvényes és nemzetközi jogi alapot nélkülöznek, azokat a magyar kormány, mint Magyarország szuverénitása elleni beavatkozási kísérletet, a leghatározottabban visszautasítja.

Tiltakozások a Rosenberg-házaspár halálraítélése ellen

Szélesedik a Rosenberg-házaspár halálraítélése elleni tiltakozó mozgalom. Lánycsokon 70 dolgozó paraszt gyült egybe és táviratot intézett az Országos Béketanács közvetitésével az Amerikai Egyesült Államok kormányához, amelyben követeli, hogy az ártatlanul halálra itélt Rosenberg-házaspár elleni halálos ítéletet azonnal semmisitsék meg és a Rosenberg házaspárt azonnal bocsssák szabadon. Tiltakozó táviratot küldtek a mohácsi járás békeaktivái is.

A Széchenyi-aknai bányászok szombaton a Rosenberg-házaspár halálraítélése elleni tiltakozó műszakot tartottak. A Széchenyi-aknai bányászok a tiltakozó békeműszakon 240 csillével több szenet termeltek, mint az előző napokon.

A Szovjetunió Központi Statisztikai Hivatalának jelentése a Szovjetunió 1952. évi állami tervének teljesítéséről

Moszkva (TASZSZ) Közzétették a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő Központi Statisztikai Hivatal jelentését a Szovjetunió 1952. évi állami népgazdasági terve teljesítésének eredményeiről. A jelentés többek között a következőket közli:

I.

AZ IPARI TERMELÉSI TERV TELJESITÉSE

1952-ben az ipar egészében 101 százalékra teljesítette évi össztermelési tervét.

Az egyes minisztériumok évi ipari össztermelési tervüket a következőképpen teljesítették. (Az 1952. évi terv teljesítésének százaléka):

vaskohászati min.	103
színes fémkohászati min.	100
szénipari min.	100.2
kőolajipari min.	100.7
villamoserőművek min.	100.9
vegyipari min.	102.
villamosipari. min.	102
híradástechnikai ipari min.	100.9
nehézgépgyártási min.	99
gépkocsi- és traktor ipari min.	102
szerszámgépgyártási min.	100.5
gép- és műszergyártási min.	100.7
építőipari- és útépítési gépgyártási min.	104
közlekedési- gépgyártási min.	96
mezőgazdasági-gépgyártási min.	96
építőanyagipari min.	99
faipari min.	90
papir és fafeldolgozóipari min.	102
könnyűipari min.	100.6
halipari min.	94
hús- és tejipari min.	100.5
élelmiszeripari min.	103
a gyapottermesztési min. ipari vállalatai	99.9
a közlekedésügyi min. ipari vállalatai	100
az egészségügyi min. ipari vállalatai	103
a filmügyi min. ipari vállalatai	107
a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő nyomdaipari, könyvkiadási és könyvkereskedelmi ügyekkel foglalkozó főigazgatóság ipari vállalatai	104
a szövetséges köztársaságok helyi ipari és helyi tüzelőanyagipari minisztériuma	103
ipari szövetkezetek	102

1952-ben terven felül jelentős mennyiségű ipari terméket termeltek. Javult az ipari termékek minősége egyes vállalatok azonban megsértik a termelés minőségével szemben támasztott követelményeket és megtűrik a selejtet.

II.

AZ IPARI TERMELÉS NÖVEKEDÉSE

1952-ben a legfontosabb ipari termékfajták termelése 1951-hez viszonyítva a következőképpen változott. (A számok az 1952. évi termelést jelentik 1951-hez viszonyított százalékokban):

Nyersvas	114
acél	110
hengerelt áru	112
szén	107
kőolaj	112
benzin	126
földgáz	102
villamosenergia	113
gépkocsik	107
kohászati berendezések	112
nagy vízturbinák	124
nagy villamosgépek	107
traktorok	107
műtrágya	108
a mezőgazdasági növények kártevői és a gyomnövények elleni küzdelemre szolgáló vegyimérgek	145
cement	115
előregyártott elemekből készült házak	127
gyapjúszövet	108
selyemszövet	129
hús	115
állati eredetű zsír	104
cukor	103
cigaretta	112
bor	128

A Szovjetunió egész iparának összes termelése 1952-ben, 1951-hez viszonyítva 11 százalékkal növekedett.

A múlt évben tovább javult az ipari felszerelés kihasználása. A vaskohászatban a kohók hasznos térfogatának kihasználása a múlt évben, az 1951. évihez képest, öt százalékkal emelkedett. Javult a kőolajfinomító gyárak kapacitásának kihasználása és növekedett a feldolgozott nyersanyagból származó világító kőolajtermékek termelésének százaléka.

Az ipari termelés önköltségecsökkentése 1952-ben több mint nyolc százalék volt.

III.

ÚJ TECHNIKA ALKALMAZÁSA A NÉPGAZDASÁGBAN

A szocialista termelés fejlődése és tökéletesedése 1952-ben — épúgy mint az előző években — a szovjet tudomány és technika eredményeinek felhasználásával történt. A szovjet gépgyártás 1952-ben mintegy 600 rendkívül fontos újtípusú és márkájú gépet és gépegységet gyártott. Ugyanakkor a szerszámgépipar több mint kétszáz újtípusú és márkájú fémvágó és famegmunkáló szerszámgépet és kovácsoló sajtológépet gyártott.

Újtípusú szénkombájnokat helyeztek üzembe a munkaigényes munkák gépesítésére a kis rétegvastagságú szénbányákban. Ezenkívül új készülékeket és berendezéseket gyártottak olajrétegek és olajelőhelyek kutatására.

A mezőgazdaságban a gabona és ipari növények megművelésének gépesítésére, úgyszintén az állattenyésztő telepeken végzendő munkák gépesítésére, új szerkezetű gépeket, gépezeteket és berendezéseket gyártottak, közülük magánjáró gyapotszedő gépet az öntözetlen gyapottermő vidékek részére, silózó- aratókombájnokat, nagyteljesítményű szénakaszálógépeket, a mezőgazdasági növények károkozói és betegségei elleni harcra szolgáló gépeket.

IV.

MEZŐGAZDASÁG

Az a vetésterület, amelyről az 1952. évi termést betakarították, az 1951. évinél 2,765 000 hektárral nagyobb. A legértékesebb gabonaféleség, a búza vetésterülete 1951-hez képest 3.320.000 hektárral növekedett.

A gabonanemüek össztermése 1952-ben nyolcmilliárd pud volt. A búza össztermése 23 százalékkal felülmúlta az 1951. évi össztermést. Növekedett 1951-hez képest a gyapot, a cukorrépa, a napraforgó, a len és más ipari növények, valamint a burgonya és a zöldségfélék össztermése.

A múlt évben a mezőgazdaság 131 ezer traktort kapott — 15 lóerős traktorokra átszámítva — 41.000 gabonabetakarító kombájnt, köztük 21 ezer magánjáró kombájnt 57 ezer tehergépkocsit, több mint kétmillió talajmegmüvelő eszközt, vető-, arató- és egyéb mezőgazdasági gépet, valamint gépeket és berendezéseket az állattenyésztő gazdaságok részére.

A gép- és traktorállomások 1952-ben a kolhozok alapvető mezei munkájának háromnegyedét végezték el saját traktoraikkal és gépeikkel. Az elmúlt évben a kolhozokban gépesítették csaknem az egész szántást és a vetés több mint 80 százalékát. Majdnem teljesen gépesítették a gyapot a cukorrépa és más ipari növények vetését. A kolhozokban az egész gabonavetésterület hetven százalékán kombájnokkal, a cukorrépa-vetésterület több, mint kétharmadán cukorrépa-kombájnokkal és traktorvontatású répaszedőkkel takarították be a termést.

A közösségi jószágállomány 1951-ben a kolhozokban a következőképpen növekedett: tehén hat százalékkal, sertés négy százalékkal, juh hét százalékkal, ló négy százalékkal.

A Szovjetunió szovhozügyi minisztériumának szovhozaiban a mult évben a tehénállomány öt százalékkal, a sertésállomány négy százalékkal, a juhállomány nyolc százalékkal, a lóállomány kilenc százalékkal növekedett.

A Szovjetunió európai részében a sztyeppés és erdős-sztyeppés vidékeken lévő kolhozok erdőgazdaságok gép- és traktorállomások, valamint erdővédő állomások és szovhozok az 1948-ban jóváhagyott mezővédő erdőtelepítési terv végrehajtása során 1952-ben több mint 725.000 hektár területen ültettek védőerdőket. Az erdőtelepítés évi tervét túlteljesítették.

V.

A VASÚTI, VIZI- ÉS GÉPKOCSI TEHERSZÁLLITÁS NÖVEKEDÉSE

1952-ben túlteljesítették a vasúti teherszállítás évi tervét. A teherforgalom az 1951. évihez viszonyítva kilenc százalékkal emelkedett. A vasutaknál az egy tonna-kilométerre eső üzemanyagfelhasználás az 1951. évihez viszonyítva 2.4 százalékkal csökkent.

A tengeri közlekedés teherforgalma az 1951. évihez viszonyítva kilenc százalékkal emelkedett. A tengeri közlekedés 1952-ben teljesítette évi teherszállítási tervét.

A gépkocsiközlekedés teherforgalma az 1951. évihez viszonyítva 15 százalékkal emelkedett.

VI

A BERUHÁZÁSOK NÖVEKEDÉSE

Az állami beruházások volumene 1952-ben 111 százalék volt 1951-hez képest. A villamoserőművek építésére fordított állami beruházások volumene 1951-hez viszonyítva 126 százalék volt, a vas- és fémkohászatnál 111 százalék, a szén- és kőolaliparnál 105 százalék, a gépgyártásnál 112 százalék, az építőanyagiparnál 109 százalék, a könnyű- és élelmiszeriparnál 109 százalék és a lakásépítkezésekné! 110 százalék.

Sikeresen teljesítették az 1952-re megállapított tervfeladatokat a volgai, doni dnyeperi és amudarjai nagy vízerőmű- és öntözőrendszer építése terén. 1952-ben átadták rendeltetésének a V. I. Lenin nevét viselő Volga—Don hajózható csatornát.

Az állami vállalatok, az intézmények és a helyi szovjetek, valamint a városok és munkástelepek lakosai 1952-ben állami hitellel összesen több mint 27 millió négyzetméter lakóterületet építtettek. Ezenkívül 370 ezer falusi lakóház épült fel.

VII.

AZ ÁRUFORGALOM FEJLŐDÉSE

1952-ben tovább fejlődött a szovjet kereskedelem. A kormány 1952. április 1-én újból, a jegyrendszer megszüntetése óta ötödször, csökkentette a közszükségleti cikkek állami kiskereskedelmi árát.

1952. folyamán az állami és szövetkezeti kereskedelemben a lakosságnak tíz százalékkal több árut adtak el, mint 1951-ben.

Az elmúlt évben körülbelül hétezer új üzletet nyitottak.

VIII.

A MUNKÁSOK ÉS ALKALMAZOTTAK SZÁMÁNAK NÖVEKEDÉSE ÉS A MUNKA TERMELÉKENYSÉGÉNEK EMELKEDÉSE

1952. végén a Szovjetunió népgazdaságában a munkások és alkalmazottak száma 41.7 millió volt, 900 ezerrel több mint 1951 végén.

1952-ben hétmillió nyolcszázezer volt azoknak a munkásoknak és alkalmazottaknak a száma, akiket egyéni és brigádoktatás keretében, illetve szaktanfolyamokon képeztek ki, vagy emeltek szakképzettségüket.

Az iparban foglalkoztatott munkások munkájának termelékenysége 1952-ben 1951-hez viszonyítva hét százalékkal emelkedett.

IX.

A KULTÚRA FEJLESZTÉSE, KÖZEGÉSZSÉGÜGY ÉS VÁROSRENDEZÉS

A hétéves és középfokú oktatás fejlesztésével kapcsolatban az V.—X. osztályok tanulóinak száma 1952 folyamán több, mint egymillióötszázezerrel nőtt.

A főiskolákon (beleértve a levelező tagozatokat is) 1952-ben 1,442.000 hallgató tanult, vagyis 85 ezerrel több, mint 1951-ben.

A technikumokon és más középfokú szakiskolákban (beleértve a levelező tagozatokat is) 1,475.000-ren tanultak, vagyis 106 ezerrel többen, mint 1951-ben.

A levelező és esti főiskolai hallgatók száma az 1951. évihez képest nyolc százalékkal, a levelező és esti technikumok hallgatóinak száma 11 százalékkal, a munkás és falusi ifjúság iskoláiban tanulók száma nyolc százalékkal növekedett.

1952-ben a főiskolákon és tudományos intézetekben több mint 27 ezer aspiráns készült tudományos munkára.

A tudomány, a felfedezések, az irodalom és a művészet terén végzett kiváló munkáért 1776 tudóst, mérnököt, agronómust, írót, művészt, munkást és élenjáró mezőgazdasági dolgozót tüntettek ki a Sztálin-díjas megtisztelő címmel.

1952-ben az országban 368 ezer állami és társadalmi szervezetek vezetése alatt álló — különféle könyvár működött. Ezek könyvállománya több mint 830 millió példány.

1952 nyarán 5 500.000 gyermek és serdülő fiatal üdült.

A kórházakban és szülőotthonokban az ágyak száma az 1951. évihez képest több, mint 50 ezerrel emelkedett. Az orvosok száma az 1951. évihez képest 14 ezerrel növekedett.

X.

A NEMZETI JÖVEDELEM ÉS A LAKOSSÁG JÖVEDELMÉNEK EMELKEDÉSE

A Szovjetunió nemzeti jövedelme 1952-ben az 1951. évihez képest 11 százalékkal növekedett.

A Szovjetunióban az egész nemzeti jövedelem a dolgozóké. Ennek keretén belül a Szovjetunió dolgozói — éppúgy, mint az előző évben is — saját személyi anyagi és kulturális igényeik kielégítésére a nemzeti jövedelemnek mintegy háromnegyedrészét kapták meg, a nemzeti jövedelem további része pedig az állam, a kolhozok és szövetkezeti szervezetek rendelkezésére marad a szocialista termelés fejlesztésére és más állami, valamint közösségi szükségletekre.

A közszükségleti cikkek árának leszállítása, a munkások és alkalmazottak pénzben kifejezett munkabérének emelése, a parasztok pénzbeli és természetbeni jövedelmének növekedése és a lakosságnak az állam számlájára nyujtott juttatások és kedvezmények eredményeképpen a munkások és alkalmazottak egy dolgozóra számított jövedelme 1952-ben az 1951. évihez képest hét százalékkal, parasztoknak a mezőgazdaságban foglalkoztatott egy dolgozóra számított jövedelme nyolc százalékkal emelkedett.

Magyar államférfiak üdvözlő táviratai a magyar-román barátsági együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés megkötésének évfordulóján

Rákosi Mátyás elvtárs távirata Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárshoz

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ elvtársnak,
a Román Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének
Bukarest

A magyar-román barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyujtási szerződés megkötésének ötödik évfordulója alkalmából szívből jövő üdvözletemet küldöm Önnek és a testvéri román népnek.

Ez a szerződés véget vetett a két nép közös ellenségeinek és lehetővé tette, hogy a felszabadító Szovjetunió példája nyomán kölcsönös bizalmon alapuló újtípusú baráti kapcsolatokat fejlesszünk ki országaink között.

Kívánom, Elnök Elvtárs, hogy a két testvéri nép megbonthatatlan barátsága és hatékony együttműködése, amely jelentősen hozzájárult eddigi eredményeinkhez, további sikerekre vezessen abban a harcban, amelyet a nagy Sztálin vezetésével rohambrigádokként vivunk a béke megvédéséért és a szocializmus győzelméért.

RÁKOSI MÁTYÁS
a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának
elnöke

Dobi István elvtárs távirata dr Petru Groza elvtárshoz

Dr. PETRU GROZA elvtársnak
a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlése elnökségének elnöke
Bukarest

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a magam nevében a legszívesebb jókívánságaimat fejezem ki Önnek, Elnök Elvtárs és a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlése elnökségének a magyar-román barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyujtási szerződés aláírásának ötödik évfordulója alkalmából.

A szocializmust építő magyar és román nép barátsága élő valósággá, eredményeink biztos zálogává vált.

A magyar nép vállvetve fog tovább harcolni a testvéri román néppel közös nagy barátunk, a Szovjetunió oldalán a béke, a szabadság és a haladás ügyéért.

DOBI ISTVÁN
a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának
elnöke

Molnár Erik elvtárs távirata Simion Bughici elvtárshoz

SIMION BUGHICI elvtársnak,
a Román Népköztársaság külügyminisztere
Bukarest

Engedje meg, Külügyminiszter Elvtárs, hogy a népeinket összefűző barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyujtási szerződés aláírásának mai évfordulóján legmelegebb szerencsekívánataimat küldjem Önnek.

Barátsági szerződésünk erős fegyvernek bizonyult abban a harcban, amelyet a két testvéri nép függetlensége megvédéséért, a béke megőrzéséért és a szocialista társadalom felépítéséért viv az új háborúra uszító imperialisták és elvetemült bérenceik ellen.

További nagy sikereket kívánok a szocializmust építő baráti román népnek ötéves terve megvalósításához, a Szovjetunió vezette béketábor soraiban vivott rendületlen harcához.

MOLNÁR ERIK
a Magyar Népköztársaság külügyminisztere

A jól végzett munka tudatával...

Január 22-én egy rövid jelentés beszámolt arról, hogy a Magyar Népköztársaság teljesítette jóvátételi kötelezettségét a Szovjetunió iránt.

Néhány héttel azután, hogy Hitler hordái 1941 júniusában rátámadtak a Szovjetunióra, a magyar kormány is megüzente a háborút. Népünk hóhérai azt hitték, hogy a német csapatok néhányhetes villámháborúban szétszórják a Vörös Hadsereget és akkor megkezdődik a nagy osztozkodás, melyből semmi áron sem akartak kimaradni. A Szovjetunió elleni háború rablóháború volt s ebben a rablásban a magyar katonák is aktívan kivették részüket. *„A partizán szabadcsapatok ellen bevetett magyar honvédkötelékek kíméletlenül irtották a békés lakosságot,* — mondotta Rákosi elvtárs 1948 szeptember 7-én a 27-es számú hadifogolytáborban tartott előadásában. — *A naplókban, amelyeket egyszerű honvédek írtak, ilyen kitételeket találtam: „A falu apraja-nagyját kiirtottuk, utána felgyujtottuk. Az első házat én gyujtottam fel". Vagy „Felakasztottunk hat partizánasszonyt." Vagy: „Elvittünk mindent, ami jól esett, amit nem tudtunk elvinni, felgyújtottuk".*

Amikor a Szovjet Hadsereg Hitler megvert hordáit maga előtt terelve hazánk területére érkezett, nem a gyűlölet szelleme fűtötte, hanem az első perctől kezdve azon fáradtak, hogy lerombolt, tönkretett hazánkat újra felépíteni segítsék. A győztes Szovjetunió egy pillanatig sem gondolt arra, hogy a magyar néppel fizettesse meg azokat a károkat, amelyeket a Horthy hadsereg hároméves garázdálkodása Ukrajnában okozott. A békeszerződésben megállapított jóvátételi összeg csak kis töredékét képezte annak a pusztításnak, amit a Horthy-hadsereg végbevitt, sőt ennek az összegnek jelentékeny részét elengedte a Szovjetunió, a maradék teljesítésének idejét pedig hat évről nyolc évre meghosszabbította.

A felszabadulás után bányáink, gyáraink, romokban hevertek a legértékesebb felszerelést a németek és nyilasok magukkal vitték, mozdonyunk, vasúti kocsink alig maradt. A gazdasági élet megindításához sem nyersanyagunk, sem felszerelésünk nem volt. Ebben a helyzetben újból a Szovjetunió sietett segítségünkre: nyersanyagot, gépeket küldött, majd hosszúlejáratú gazdasági szerződést kötött a magyar kormánnyal. A Szovjetunió baráti és önzetlen segítségével sikerrel és gyorsan építhettük szocialista jövőnket.

Annak idején a Szovjetunió ellenségei azt híresztelték, képtelenek vagyunk a jóvátétel megfizetésére; gazdasági csődöt, nyomort jósoltak a magyar népnek. Mint mindig ezeknek a „jóakaróinknak" most sem volt igazuk. Azóta megvalósítottuk a hároméves tervet és sikeresen teljesítjük ötéves tervünket. Iparunk egy év alatt 22 százalékkal növekedett, széntermelésünk 1938-hoz viszonyítva megkétszereződött. Új városok, új üzemek nőttek ki a földből. Komlón, az egykori kis bányászfalu helyén 30 ezer lakosú város épül. Pécsett új városrész létesült Meszesen, de nem találunk községet, ahol nem építkeznek és mindezt a Szovjetunió baráti támogatásának köszönhetjük. A Sopianában szovjet gépek dolgoznak, Komlón szovjet fúrógépek keresik a szenet, szovjet traktorok szántanak a földeken, és szovjet műszerekkel kísérleteznek a pécsi egyetemen. Dolgozó népünk életszínvonalát ma össze sem lehet hasonlítani a háború előttivel: az elmúlt évben húsból 17.9, kenyérből 24.6, cukorból 2.3, rádióból 35.4 százalékkal vásároltunk többet, mint 1951-ben.

A Szovjetuniónak fizetett jóvátétel tehát nemhogy gátolta egészséges fejlődésünket, sőt serkentőleg hatott iparunk technikai színvonalának emelésére. Az az igényesség, amely a szovjet dolgozókat az élet minden területén jellemzi, a mi gyártmányainkkal szemben is érvényesült és jelentősen hozzájárult munkánk minőségének megjavításához.

A jól végzett munka tudatával olvasták dolgozóink, hogy eleget tettünk kötelességünknek a jóvátétel területén is. Ez a tudat adjon újabb lendületet munkánknak, fokozza szeretetünket a Szovjetunió iránt, amely segítségével lehetővé tette, hogy hazánk Hitler csatlósából a népek rohambrigádjává váljék.

KÉT ÉPÍTKEZÉS BÉKEMŰSZAKJA

A 73/1 sz. Építőipari Vállalat pártszervezetének tagkönyvkiosztó taggyűlésére a vállalat kommunistái, egyes helyeken a pártonkívüliek bekapcsolásával, lelkesen készültek.

Építkezésünk pártcsoportja is jó előre megtárgyalta a feladatokat.

Az Ifjú Gárda kőműves DISZ-brigád kommunistái elhatározták, hogy a taggyűlést megelőző napon békeműszakra hívják ki a Rét-utcai építkezés egyik kőműves-brigádját. Kihívásunk lelkes visszhangra talált és versenytársunk, az Eiter kőművesbrigád mellett az egész építkezés bekapcsolódott a békeműszakba.

A Rét-utcai építkezésen a békeműszak előtti napon már lázas készülődés folyt.

A pártaktívák mellett maguk a műszaki vezetők is a munkaterület biztosítása után részleteiben kidolgozták a munka zavartalan menetének feltételeit, számolva az esetleges akadályokra is.

Január 14-én, a békeműszak napján pedig már reggel 6 órakor munkahelyén volt mindenki.

Krisztics elvtárs pártcsoportvezető, Ruppert elvtárs építésvezető, Schlégl és Kovács elvtárs munkavezetők mégegyszer megtárgyalták feladataikat és hét órakor megindult a békeműszak. A munka közben beálló üzemzavarokat pillanatok alatt javították ki. Az Eiter-brigád teljesítménye ezen a napon 300 százalék fölé ugrott.

Nálunk

a klinikai építkezésen pártcsoportvezetőnk hiába fáradozott azon, hogy az egész építkezést be lehessen vonni a békeműszakba.

Kiss Gyula építésvezető csupán ígéretet tett, hogy majd segít. Czigler Gyula pedig hallani sem akart róla. Másnap reggel, amikor elkezdtük a békeműszakot, a munkát olyan helyen kezdtük meg, ahol kiemelkedő eredményt sehogy sem tudunk volna elérni. Ismét szóltunk Czigler Gyula munkavezetőnek, aki most már belegyezett abba, hogy az egész építkezés békeműszakot tartson, sőt maga is segített.

A versenyben jól lehet nem vesztettünk, de messze elmaradtunk versenytársaink mögött, napi teljesítményünk 178 százalék.

A taggyűlésen beszéltem Ruppert elvtárssal, a Rét-utcai építkezés vezetőjével, aki azt mondta: „Akkor tesz a műszaki vezető kötelességének eleget, mi kommunisták pedig akkor leszünk pártunk bizalmára méltók, ha ezt a lendületet tovább fejlesztjük és mindennapi munkánkra úgy készülünk fel, ahogy a békeműszakra készültünk." Ezt pedig meg lehet, és meg is kell tennünk. Ehhez azonban az is szükséges, hogy a kommunisták aktívan támogassák munkánkat.

Forgács Imre
kőműves brigádvezető,
klinikai építkezés

Kövessék Pécsbányatelepen a jól dolgozó szakszervezeti bizalmiakat a munkafegyelem megszilárdítása érdekében

A PÉCSBÁNYATELEPI bányászok már hónapok óta nem teljesítik tervelőirányzatukat s jelenleg is hátul kullognak az aknák közti munkaversenyben. Igaz, az utóbbi hónapokban több esetben kellett megbirkózniok természeti nehézségekkel — bányatűzzel, gázkifúvással, omlásokkal — ami kétségtelenül akadályt jelentett a terv teljesítéséért folyó harcban. De ha alaposan megnézzük a terv nem teljesítésének okát, akkor azt látjuk, hogy a felsorolt „objektív" akadályok ellenére is megvannak a lehetőségek Pécs VI. kerületben a terv teljesítéséhez.

Január 19-ig 380 igazolatlan műszakmulasztás volt. Ez a szám igazolja, hogy Pécsbányán még mindig nem harcolnak elég következetesen a munkafegyelem megszilárdításáért. Ha az igazolatlan műszakmulasztást megszorozzuk az egy főre eső termeléssel akkor kitűnik, hogy 19-ig több mint 50 vagon szénnel kapott emiatt kevesebbet népgazdaságunk. Nem nézhetik ezt tehát közömbösen sem a páriszervezetek, sem a műszaki vezetők, de nagymértékben kell javítani e téren munkájukat a szakszervezeti vezetőknek is.

A LEGTÖBB MŰSZAKMULASZTÓ a faluról bekerülő új munkásokból kerül ki, akik többségükben szakszervezeti tagok és éppen ezért sokkal jobb munkát kell végezni a szakszervezetnek a munkafegyelem megszilárdítása érdekében. Nagy feladatok várnak a szakszervezeti bizalmi elvtársakra. Nem szabad megelégedni azzal, hogy minden hónapban beragasztják a tagsági bélyeget a könyvbe.

Ahol a szakszervezeti bizalmi jól teljesíti feladatát, mint például a Jelenszki-fejtésben Pecsics József elvtárs — ott még csak véletlenül sem következhet be elmaradozás a munkából. A mult héten felfigyelt Pecsics elvtárs Lengyel Péter csillésre, aki arról beszélt, hogy másnap nem mehet munkára, mert valamilyen ügyet kell neki elintéznie. Pecsics elvtárs beszélgetett Lengyel Péter csilléssel és megmagyarázta neki a műszakmulasztásból eredő hátrányokat. Lengyel Péter hallgatott a bizalmi elvtárs szavára, ügyét műszak után intézte el.

JÓL VÉGZI FELADATÁT Kelofesák Ferenc szakszervezeti bizalmi elvtárs is Ripszám Fülöp csapatában. Kozák Mária is sokáig a mulasztók táborához tartozott. Még december elején is „nevelhetetlennek" tartották egyesek. Kelofesák elvtárs nem vesztette el türelmét. Mindennap beszélgetett Kozák Máriával és ma már nem mulaszt igazolatlanul. Akadtak olyanok is a csapatban, ahol nem sokat segített a politikai felvilágosító munka, mint Kovács Ferenc csillésnél. A sok figyelmeztetést elengedte a füle mellett, míg megsokalták a brigád tagjai. Egyik reggel a szakszervezeti bizalmi elvtárs javaslatára rögyűlést tartottak a fejtésben és döntöttek Kovács Ferenc további sorsáról. Egyhangúlag megszavazták, hogy ilyen embernek nincs helye a brigádban. Másnap már nem is mehetett oda.

Mint a példák is mutatják, értek el eredményeket Pécs VI. kerületben is a munkafegyelem megszilárdítása terén. De ezek az eredmények nem kielégítőek. Kevés még az olyan szakszervezeti bizalminak a száma, akik úgy foglalkoznak e fontos kérdéssel, mint Pecsics, vagy Kelofesák elvtársak. Vannak olyan fejtések is Pécsbányatelepen, ahol a szakszervezeti bizalmi azt sem tudja, hogy kik szoktak a csapatban mulasztani, de előfordult olyan eset is, hogy maga a szakszervezeti bizalmi is bumlizó, sőt másokat is igyekezett rászedni a munkakerülésre, mint Mészöly László, az egyik faanyagszállító brigád szakszervezeti bizalmija — aki nem méltó erre a beosztásra.

A MUNKAFEGYELEM megszilárdítása nagyon fontos feladat. Ha a pártcsoportbizalmiak, a szakszervezeti bizalmiak valamint a műszaki vezető elvtársak megjavítják e téren munkájukat, ha nemcsak általános szólamok hangoztatásával „harcolnak" a munkafegyelem megszilárdításáért, hanem követik az e téren is jól dolgozó bizalmiak példáját, munkájuk eredménnyel fog végződni, nem lesz annyi mulasztás, emelkedik a termelés és nem kell szégyenkezniök a pécsbányatelepi bányászoknak sem a terv nem teljesítése miatt.

Lantos

Leleplezett baromfi-felvásárló

A mohácsi földművesszövetkezet baromfifelvásárlója már sok esetben becsapta a dolgozó parasztokat. Az átvételek alkalmával 40—50 dekával rendszerint kevesebb volt az átvett baromfi. Iványez Györgyné, Kulutácz Mátyásné, Iványez Miklósné és még többeket félrevezetett. Észrevették az asszonyok, hogy nem becsületesen végzi munkáját és saját zsebére dolgozik. Azonban nem mertek szólni a földművesszövetkezet vezetőségének, féltek, hogy megharagszik rájuk.

Így a központból kiszálló instruktor leplezte le Molnár Ferencné bűnös munkáját, aki sok baromfival és tojással károsította meg népgazdaságunkat, szabotálta ezen keresztül is a begyűjtési terv teljesítését, mert többet követelt a dolgozó parasztoktól, mint amennyi járt volna. Molnárnét állásából azonnali hatállyal eltávolították, fegyelmi és rendőrségi eljárást indítottak ellene. Az eset sem egyedül álló megyénkben. Éppen ezért szükséges, hogy minden községben bátran használják a panaszkönyveket és segítsenek a dolgozók ezen keresztül is leleplezni dolgozó népünk ellenségeit, akik minden igyekezetükkel azon vannak, hogy munkájukkal kárt okozzanak dolgozó népünknek.

Már most biztosítsuk a tavaszi vetőmagvakat

„A tavaszi mezőgazdasági munkákat előrelátóbban, tervszerűbben kell megszervezni, a vetőmagot elő kell készíteni, elő kell teremteni." — mondotta Gerő elvtárs november 20-án megtartott Központi Vezetőségi ülésén.

Az őszi vetési munkák tapasztalataiból okulva a tavaszi vetőmagokat már most kell beszerezni, hogy a tavaszi vetés, a tervben előírtak szerint határidőre elvégezhető legyen. A kulák nem alszik, már híreszteli, hogy „nincs vetőmag". A kulák hazugságok különösen a sásdi járásban hallhatók.

Ugy a termelőszövetkezetek, mint az egyénileg dolgozó parasztok kötelesek szántóterületüknek megfelelően a vetésterv szerint saját maguk a vetőmagot beszerezni. Központi készletből vetőmag kiutalás nem lesz, ilyen kérelmekkel ne is forduljanak a tanácshoz. A jó gazda már biztosította a tavaszi vetéshez idejében a vetőmagot. Így a nagybudméri Petőfi, a pócsai Uj Alkotmány, ivándárdai Sarló Kalapács, pécsdevecseri Szabad Föld termelőszövetkezetek már biztosították a vetőmagot, nem úgy, mint a diósviszlói Petőfi, ahol ahelyett, hogy utánajárnának, központi készletből várnak kiutalást.

A községi tanácsok tudatosítsák a termelőszövetkezetek és egyénileg termelők felé, hogy a vetőmag szükséglet minden más étkezés, takarmányozás szükségletet megelőző, tehát a beadáson felül elsősorban a vetőmagot kell biztosítani és vetésig tartalékolni. Ez minden vetőmagra vonatkozik.

Községi tanácsaink segítsék elő és tervezzék meg a gazda-gazdaközötti vetőmagcserét. Tárják fel az állandó mezőgazdasági bizottság és annak aktíváin keresztül a vetőmag tartalékokat.

Termelőszövetkezetek, tartsanak gondos magtárszemlét és mérjék fel a vetőmagkészleteket. A felmért készleteket vetésig zárolják, hogy véletlenül se kerüljön más célra felhasználásra, feltűnően jelöljék meg, „vetőmagnak tartalékolva" feliratú táblával minden vetőmag garmadát és zsákot. Szigorúan ügyeljenek arra, hogy a takarmány és aprómagok rendeltetés szerint kerüljenek elvetésre. A burgonyaprizmákat, amelyeket külön vetési célokra tárolnak, gondosan ellenőrizzék, hőmérőzzék, hogy veszteségmentesen lehessen a vetőburgonyát megőrizni. Helyesen tette a bólyi Kossuth tsz, amikor vetőmag készletét külön magtárba tárolta és feliratal látta el.

Az újonnan alakult termelőszövetkezetek és a termelőszövetkezetekbe belépett új tagoknál következetesen harcoljanak az alapszabályzat teljes betartásáért, amely előírja, hogy minden új belépő a földterületre eső vetőmagkészletét is vigye be a termelőszövetkezetbe. Ez nemcsak az őszi kalászosokra, hanem minden vetőmagra vonatkozik.

Kövessék termelőszövetkezeteink a villányi járás tsz-einek példáját, akik egymás közötti cserével biztosítják a vetőmagot. Így a vókányi Törekvés, a villányi Uj Alkotmány termelőszövetkezettel őszi árpáért tavaszi árpát cserélt. Az újpetrei Dózsa, a lippói Béke Öre tsz-szel ősziárpáért kukoricát, a vókányi Törekvés, a kisbudméri Vörös Hajnal tsz-szel zabért kukoricát cserél. Ezek a termelőszövetkezetek nem várják, hogy központi készletből utaljanak ki vetőmagot, hanem már időben gondoskodnak róla. A vetőmagnak tárolt terményeket gondosan kezeljék, hogy egy szem se menjen belőlük kárba.

A vetőmagvak beszerzésén felül már most kell gondoskodni azok tisztításáról, szelektorozásáról, amelyet legkésőbb február 15-re be kell fejezni.

Termelőszövetkezeteink bátran alkalmazzák a vetőmagok elkészítésénél az élenjáró szovjet módszereket, többek között a jarovizálást. A jarovizált vetőmaggal vetett növény viszonyaink közötti előbb érik be, elkerüli a nyári nap nagy forróságát, magja nem szorul meg, a termés mennyisége nagyobb és minősége jobb.

A vetőmag előkészítése és beszerzése minden termelőszövetkezetnek és egyéni gazdának kötelessége, mert ez az alapja a tavaszi vetési terv teljesítésének.

Léces János
vetőmagtermelési agronómus.

Az őszi vetések védelme

A vízállásos területeken a vetésekben a levegőhiány miatt a víz alatt fokozatosan megy végbe a növényben lévő szénhidrátok felbomlása, ami a növény kimerüléséhez, pusztulásához vezet. A fagyok beállásával jégréteg képződik, mely rombolja a fiatal növényeket.

Őszi vetéseinken, ahol túl átnedvesedés, vízállások keletkeznek, haladéktalanul le kell vezetni. Ezzel helyreállítjuk a talaj rendes szellőzését, a növény számára szükséges rendes élet feltételeket, ezen keresztül a vetés fejlődését.

A víz átlátában a talaj legmélyebb részein, főleg az osztóbarázdák mentén gyűlik össze. Gyakran elegendő az osztóbarázda végén ekével, vagy kézierővel húzott barázda, hogy a felesleges vizet a lecsapoló árokba vezesse. A mélyebb részeken felgyülemlett vizet a lejtés irányába húzott barázdával kell levezetni, keskeny, mély barázdával. Ügyelni kell arra, hogy a lejtő irányba húzott barázda, enyhe szögbe vezesse le a vizet, mert a víz erős sodra elmossa a talajt, kimosást okoz.

A Szovjetunióban szokás, hogy a földön 15—20 centiméter mély, a talajtól függően 10—12 méter távolságra párhuzamos barázdákat húznak, ezekre merőlegesen 200 méterenként egy-egy összekötő barázdát, mely beszívja, illetve levezeti a felesleges vizet. Ügyelni kell arra, hogy a barázda kereszteződést kézierővel megtisztíthassuk.

A jól víztelenített táblákon könnyebben és jobban tudjuk végrehajtani a fejtrágyázást és tavasszal a vetésápolási munkákat.

AZ ÉLENJÁRÓ CSAPAT, ÉLENJÁRÓ VÁJÁRA

Pécsbányatelepen első a brigádok közötti versenyben Leisz József Béke brigádja. A csapatnak 120 csille a napi előirányzata, megfogadták, hogy 140 csille szenet termelnek felszabadulásunk évfordulójának tiszteletére. A brigád tagjai hiven teljesítik fogadalmukat, nem 140 csille szenet termelnek naponta, hanem annál sokkal többet, mint január 12-én is, amikor 281 csille szenet termeltek egy műszakon. Növekszik a csapatban a fejteljesítmény is. Már többször elérték a 13 csille és fejenkénti átlagot. Az élenjáró csapatnak élenjáró dolgozója Horváth István (18) elvtárs Andrásakna sztahánovista vájára.

— *Régről kell kezdenem, ha el akarom mondani: hogyan lettem sztahánovista* — mondja Horváth István elvtárs. — *Talán kezdjük ott...*

Horváth István számára jóleső érzés visszagondolni arra az időre, amikor ifjú vájárként Hartmann János elvtárs fejtésébe került. Milyen szeretettel vette körül az „öreg" Hartmann elvtárs. Figyelmes, gondos vájár volt Horváth István már akkor is, mégis szeretett Hartmann Jánostól tanulni. Ő magyarázta meg neki, hogyan kell kemény telepben dolgozni, melyik részen kell „megtámadni" a szénfalat, hogy könnyebben, gyorsabban menjen a munka. Amikor látta, hogy tanítványa szorgalmas, igyekvő, biztatta is:

— *Ha így gyúrod pajtás, hamarosan sztahánovista lehetsz!*

— *Szeretnék is!*

Hartmann elvtárs mint csapatvezető úgy igyekezett szervezni a munkát, hogy Horváth Istvánnak a termelő műszakon valóban csak a termelésre legyen gondja, bekészítették munkahelyére a fát és a deszkát is.

— *Reggel beülhettem a munkahelyemre és nem volt más gondom, mint csak szenet csinálni!"* — emlékezik Horváth István elvtárs.

Így jól is ment a munka. Hartmann elvtárs pedig örömmel szemlélte, hogy emelkedik napról-napra Horváth István teljesítménye. Az előtt is túlteljesítette a normát, de olyan eredményeket, mint ebben az időben soha nem ért el régebben. Horváth elvtárs is boldog volt amikor először elérte a 150 százalékot az akkori sztahánovista szintet. Fűtötte a lelkesedés, terveket szőtt magának. Nem csak az anyagi megbecsülés, a magasabb fizetés és az a vágy hajtotta előre, hogy fiatal feleségének és két kislányának szép ruhákat, szép cipőket vásárolhasson, hogy új szőnyegeket, bútordarabokat mondhasson a magáénak, hanem az is hogy érezte: hazánknak kell a szén, a feketeszén.

A Hartmann-fejtésben három havi átlagteljesítménye jóval meghaladta a 150 százalékot és 1951-ben sztahánovista oklevéllel tüntették ki.

— *Megérdemled!* — mondta neki Hartmann elvtárs. — *Csak igyekezz, hogy a jelvényt is megkaphasd!*

A jelvény megszerzésében azonban Hartmann János elvtárs már nem segíthetett neki, mert Horváth Istvánt hamarosan elhelyezték Molnár József csapatába. Itt Sudár Ferenc Kossuth-díjas vájár vette „pártfogásba" és ugyanolyan lelkiismeretesen oktatta, tanította tovább, mint addig Hartmann elvtárs tette. Nagyjából ugyanazokat a tanácsokat adta neki, mert a Molnár-fejtés ugyancsak négyes telepi volt, mint régebbi munkahelye. Mégis jó volt tudni hogy a küzdelemben továbbra is jó vájárok, jó kommunisták állnak a háta mögött, akik bármikor készek segítséget nyujtani a nehézségekben.

Nemsokára erről a munkahelyről is elkerült és éppen Glock Imre csapatában dolgozott, amikor Pécs-szabolcsra érkezett I. T. Valigura elvtárs, hogy átadja gazdag tapasztalatait a pécsi szénmedence bányászainak. Horváth elvtárs is azok között a munkában kitűnt dolgozók között volt, akik fogyelhették Valigura elvtárs munkájában.

— *Mindenesetre ügyes ember* — állapította meg, látva kiváló munkáját. — *Mert idegen telepen nem mindegy, hogyan dolgozik az ember. Nekem nagyon furcsa lett volna ott a munka, és ő mégis húsz métert réselt.*

— *Igen sokat tanultam Valigura elvtárstól!* — mondja. — *Legelsősorban azt, hogyan kell lendületesen, lelkesedéssel dolgozni, hogy lehet kihasználni a munkaidő 480 percét!*

Amit Valigura elvtárstól tanult jól hasznosította munkájában is. — Legelsősorban arra fordított gondot, hogy a munkaidő minden percében elfoglalja magát, minden másodpercet munkával töltsön el és fokozottabb gondot fordított a fa-takarékosságra is. Megfelelő méretű fát szállított a fejtésébe, hogy egyetlen darab se menjen veszendőbe és hogy ne kelljen időt pocsékolnia a fa faragásával. Ettől az időtől kezdve teljesítménye rohamosan nőtt. Átlag 20—25 százalékkal teljesített többet, mint addig s nem egyszer elérte a 200 százalékot is. Két hónap mulva pedig jelvényes sztahánovista lett.

Ez a történet, annak: hogyan lett Horváth István vájárból sztahánovista. A történet azonban itt még nem ér véget és Horváth elvtárs sem elégszik meg ezzel. Sokszor felidéződik benne: hogy segített neki Hartmann János elvtárs aki azóta már szakszervezeti funkcionárius lett. Ilyenkor úgy érzi, hogy neki is kötelessége segítséget nyujtani az olyan igyekvő fiataloknak, mint amilyen az ő brigádjában Hoffmann Ödön is.

— *Multkor arról panaszkodott* — mondja Horváth elvtárs Hoffmann Ödönről. — *hogy a szén rásült a fedüre és nehezen válik el. Kérte, adjak neki tanácsot. Én szívesen segítettem. Jól nyisd ki alul a „puhát". — mondtam neki. Azután szorítsd meg lent kétszer háromszor a gépedet, leválik az mindjárt, mert a saját súlyától is enged. Éppen a napokban újságolta a gyerek — mert Hoffmann elvtársat csak így nevezi, — hogy jobban megy a munka és 140—150 százalékot is elér azóta.*

●

Pécsbányatelepen sok Horváth István (18) és sok Hoffmann Ödön van. Sokan vannak, akik taníthatnának és azok is akik nagyon szívesen tanulnának, akik olyan terveket forgatnak agyukban, hogy szorgalmukat, termelésüket fokozva még a mainál is gondtalanabb életet teremtsenek családjuknak. Csupán arra van szükség, hogy az aknai pártbizottság és szakszervezet megkeresse ezeket a „tervezőket" és a legjobb sztahánovistákon keresztül segítséget nyujtson nekik. A pártbizottság, a szakszervezet a horváthistvánok segítségével érje el, hogy megvalósulhassanak a hoffmannödönök és más fiatal vájárok jövőt építő tervei!

I. M.

Az Ovónőképző DISZ-szervezetének vezetői nem törődnek a politikai körök munkájával

A DISZ politikai oktatás jelentőségét egyes iskolákban a DISZ vezetőség nem értékeli kellően. Sok középiskolában elhanyagolják a politikai oktatást, sok a hiányzó és a politikai körök hallgatói nem készülnek fel.

Az óvónőképző DISZ szervezetének politikai körei sorozatosan elmaradnak azért, mert 20—22 tag közül mindössze 5—6 jelenik meg. Az előadó elvtársak felkészülnek az előadás megtartására és azt tapasztalják, hogy nem tudják megtartani az előadást, vagy ha meg is tartják, a kör tagjainak felkészültsége nem kielégítő.

A DISZ szervezet vezetőségi tagjai látják ezt a tűrhetetlen helyzetet, de megszüntetése érdekében semmi érdemlegeset nem tettek. A DISZ-titkár elvtársnő vagy az agitációs elvtársnő az utolsó pillanatban felírja a hirdetőtáblára: „Ma délután politikai kör lesz." Ezzel munkájukat befejezettnek tartják. Merész elvtársnő, a DISZ-szervezet agitációs felelősének rendelkezésére áll az Ifjú Gárda-hálózat, de ő ezt nem használja fel. Az oktatási felelős, Schersing elvtársnő, aki a politikai oktatás felelőse, a DISZ-szervezetnél sem tesz semmit annak érdekében, hogy a politikai oktatás rendes kerékvágásban menjen.

A politikai oktatás elhanyagolásában a DISZ szervezet vezetői járnak az élen. Egy-két elvtársnő kivételével ők sem járnak el oktatásra.

Az idei tanévben is a politikai munka, a politikai oktatás, az iskolák tanulmányi munkájának alapja.

Több iskolában ez meg is látszik. Megfigyelték például a tanítóképzőben, amely negyedévkor a pécsi középiskolák közül tanulmányi téren az első helyre került, és azóta nem hanyatlott a tanulmányi színvonal.

Az óvónőképző DISZ szervezetének vezetői törekedjenek arra, hogy példamutatásukkal és az Ifjú Gárda segítségével megjavítsák munkájukat és vegyék igénybe a városi DISZ-bizottság segítségét is. Emeljék a politikai körök eszmei színvonalát, növeljék tagjaik politikai öntudatát.

Ezek a hibák több iskolában is felfedhetők, de nem olyan nagy mértékben, mint az óvónőképzőben. Amikor a városi DISZ bizottság felelősségre vonta az óvónőképző DISZ bizottságát, az ígéretet tett, hogy munkáját megjavítja. Ez azonban nem történt meg. Január 19-én délután politikai körömnek foglalkozása lett volna, 22 tag közül csak hat jelent meg.

Nagy Emil
DISZ városi bizottság.

Az illetékesek figyelmébe!

Azt tartja a közmondás, hogy munka után édes a pihenés. Ez így is van, de nem olyan állapotok között, mint amiben mi részesülünk az Épületanyag Fuvarozási Vállalat gépkocsivezetőinek jóvoltából. Ugyanis amikor este hazamegyünk és lefeküdnénk, megjelennek házunk előtt a teherautók és hajnalig állnak a ház előtt, miközben motorjuk állandóan berreg.

Mi, a Rákóczi-út 49/1 számú ház lakói azt szeretnénk, ha az Épületanyag Fuvarozási Vállalat vezetője megértetné a gépkocsivezetőkkel, hogy hanyagságukból a motoros berregésével 150 dolgozó éjjeli pihenését zavarják.

KÉKESI FERENCNÉ
Rákóczi út 49/1 sz. lakó.

*

„Három évvel ezelőtt kerestük fel először kérelmünkkel a Pécsi Szénbánya Vállalat igazgatóságát, majd az üszögi villanytelep párttitkárát kérésünkkel, hogy vizsgálják felül a Hunyadi-utca és környékén lévő utcák hálózatát, mert olyan gyenge a villanyvilágítás, hogy esténként nem lehet olvasni, de világítani is csak alig és a rádió sem szól a gyenge áramszolgáltatás miatt.

Sürgető kérésünkre közölték, hogy a beadott kérelmünket átadták kivizsgálásra Kovarek Ferencnek. — Azonban Kovarek Ferencnek ezideig sem volt sürgős a három év óta kért hibának kivizsgálása és megjavítása" — írta levelében Garai József Hunyadi-utcai lakos.

Szerkesztőségünk is felhívta a DÁV pécsi üzletigazgatóságának figyelmét a panasz kivizsgálására és a hiba kijavítására. Intézkedés azóta sem történt. Most ismételten felhívjuk az illetékes szerveket, hogy sürgősen vizsgálják ki, hogy kinek a hanyagságából húzódik a Hunyadi-utcai lakók kérelmének a kivizsgálása és ki gátolja azt, hogy a környéken dolgozók esti szabadidejüket olvasással, tanulással vagy a rádió hallgatásával töltsék.

*

Szombaton munkából hazamenet elmentem a 49-es számú tejboltba, ahova már a hónap elején leadtam a baba-tejjegyemet. Legnagyobb csodálkozásomra a boltvezető azt mondta, hogy sajnos a babatej elfogyott és nem köteles tartogatni a tejet fél egynél tovább. Tudomásom szerint csak a zárási időtől számított tízóránál előbb lehet a babatejet árváltozással eladni a boltkezelőknek — írta levelében Braun Károlyné, Kürt-utca 5 szám alatti lakos.

Braun Károlynénak panaszát megvizsgáltuk és megállapítottuk azt, hogy az üzletvezető hibát követett el, amikor nem írta ki a bolt ajtójára a megváltozott nyitási és zárási időt. Helyes lenne, ha a további hibák elkerülése végett a tejboltok vezetői minden változásról pontosan és rendszeresen értesítenék a vásárlókat.

Vasárnap rendezik meg a városi felnőtt ökölvívóbajnokságokat

Szombaton és vasárnap kézilabda és röplabda bajnokság mérkőzésein kívül ökölvívásban, birkózásban is lesznek versenyek.

A kézilabdabajnokság szombaton lejátszásra kerülő fordulójában véglegesen eldől a férfi bajnokság sorsa. A bajnokjelölt Honvédnek az igen jó képességű Vörös Lobogó csapatával kell megküzdenie a bajnoki pontokért. A győzelem a Honvédnek bajnokságot jelent, a Vörös Lobogó győzelme esetén jobb gólarányával a Haladás nyerné a bajnokságot. Vasárnap délelőtt főleg vidéki csapatok mérkőzései szerepelnek a kiírásban. A Komlói Építők és a Komlói Bányász mellett a Mohácsi Vörös Lobogó és a Mohácsi Munkaerőtartalékok csapatai is pályára lépnek.

A **röplabda bajnokságban** szombat—vasárnap csonka forduló lesz, mivel az egyetemi szünet miatt a Haladás csapai nem játszanak. A kiírás szerint szombaton délután Munkaerőtartalékok, 8 órától és vasárnap délelőtt kilenc órától lesznek mérkőzések az Egyetemi tornacsarnokban.

Vasárnap délelőtt tíz órai kezdettel a Nagy Lajos gimnázium zenetermében rendezi meg az MTSB Baranya megyei ez évi ifjúsági egyéni különfogású birkózó bajnokságát. A versenyen a legjobb szereplést a Dózsa birkózóitól várhatjuk. Több súlycsoportban azonban ott lesznek az élen a Szigetvári Vörös Lobogó és a Pécsi Lokomotiv versenyzői is.

Pécs város felnőtt egyéni ökölvívó bajnokságának küzdelmei vasárnap kerülnek sorra. Az előmérkőzéseket délelőtt tíz órakor, a döntőket délután öt órakor tartják meg a Nagy Lajos gimn. tornatermében. A versenyre a Lokomotiv küldte a legtöbb nevezést. A vasutas sportkör versenyzőin kívül a Dózsa, a Honvéd, a Haladás és a Mohácsi Munkaerőtartalékok is jelezték indulásukat.

SIVERSENY

A Pécsi Lokomotiv vasárnap délelőtt fél 11 órai kezdettel sífutóversenyt rendez, felnőttek, ifjúságiak és serdülők részére. A verseny távja 15, 10 és 5 kilométer. A verseny startja a Kisrét, nevezéseket a helyszínen elfogadunk. A verseny válogató jellegű, mert az eredmények alapján dönti el a vezetőség, hogy kik képviselik a Pécsi Lokomotivot a február elején kezdődő magyar bajnokságon.

SZOMBATI SPORTMUSOR:

Kézilabda: Janus Pannonius—Pécsújhegyi Bányász II. női tart. 16. Bástya—Haladás II. tart férfi 16.40. Honvéd—Vörös Lobogó MB I. férfi 17.40. Janus Pannonius—Honvéd II. tart férfi 18.40. Építők—Nagy Lajos II. tart. férfi 19.40. Lokomotiv tornacsarnok.

Röplabda: Dózsa—Bástya MB. férfi 17. Meteor—Dózsa MB női 18. Petőfi—Pécsbányatelepi Bányász MB női. Egyetemi tornacsarnok.

* **AZ MTSB ezen a héten adminisztrációs hiba miatt nem küldte ki a röplabda társadalmi szövetség hivatalos közleményeit. A társadalmi szövetség értesíti a csapatokat, hogy szombaton a sportműsorban közölt mérkőzések lesznek, vasárnapi műsor pedig így alakul: MTSE—Lokomotiv VB. férfi 9. Petőfi—MTSE MB. férfi 10. Honvéd—Pénzügy MB. férfi 11. Honvéd—Építők VB férfi 12. A mérkőzéseket az Egyetemi tornacsarnokban játsszák le.**

* A szigetvári járás felnőtt egyéni asztalitenisz bajnokságain 38 férfi és 18 női versenyző indult el. A versenyt Szigetváron rendezték meg élénk érdeklődés mellett. Férfi egyéni: 1. Keszthelyi (Szigetvári Lokomotiv), 2. Lesz (Szigetvári Lokomotiv), 3. Révész (Mozsgói SK), 4. Marosi (Szigetvári Lokomotiv). Női egyes: 1. Simon (Szigetvári Lokomotiv), 2. Müller (Szigetvári Lokomotiv), 3. Bognó (Szigetvári Lokomotiv). Női páros: 1. Bognó—Müller (Szigetvári Lokomotiv), 2. Tóth—Czifra (Szigetvári SK). Vegyespáros: 1. Révész—Bognó (Szigetvári Lokomotiv), 2. Simon (Lokomotiv)—Vargha (Pedagógus Fáklya), 3. Vargha—Papp (Vörös Lobogó).

* **A Pécsbányatelepi Bányász Sportkör** vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel sportköri gyűlést tart a pécsbányatelepi kultúrházban. Kérik a tárgy fontosságára való tekintettel a sportköri tagok pontos megjelenését.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Bánk Bán opera (délután fél 4 órakor)

Harminc ezüstpénz, bérletszünet (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Gőgös hercegnő. Három Barabás artisták (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Gőgös hercegnő. Három Barabás, artisták (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Tűzkeresztség (fél 5, fél 7, 9 órakor)

SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR:

A November 7 kultúrotthonban fővárosi művészek szerepelnek (délután fél 4 órakor diákok részére, este fél 7 órakor dolgozók részére)

Kollektív képkiállítás

Az MSZT székházban (Sétatér) kiállításra kerülnek Bacsa Antal dr., Pálvölgyi László dr., Vincze Győző, Vincze György, Zsámár Tibor olaj, aquarell és grafikai munkái. A kiállítást folyó hó 25-én, vasárnap dél előtt 10 órakor Soltra Elemér, a Baranyamegyei Képzőművész Csoport vezetője nyitja meg.

Irószövetségi tagok figyelmébe

24-én, szombaton délután három órakor rendkívüli taggyűlést tart a Magyar Írók Szövetsége pécsi csoportja. A tagság megjelenése kötelező. A taggyűlés helye a November 7 kultúrotthon 48-as terme.

Vezetőség.

HIREK

SZOMBAT, JANUÁR 24

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Timót. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szombat estig: csökkenő felhőzet, még több helyen kisebb havazás, havaseső, eső, főképp a mai napon. Mérsékelt, időnként élénk északnyugati északi szél. A hőmérséklet kissé csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szombaton reggel mínusz kettő—mínusz öt, délben plusz kettő—mínusz egy fok között. A várható napi középhőmérséklet január 24-én, szombaton négy fok alatt lesz.

ORVOSI ÜGYELET

A Megyei Rendelőintézet a biztosítottak részére ügyeletes szolgálatot tart f. hó 25-én, a következő orvosokkal sürgős esetben. — I. tömb: a város nyugati fele, Sztálin u., Széchenyi-tér, Bem utca, Bajcsy Zs. u. és a Siklósi úttól nyugatra (Pellérd felé) eső részen: dr. Hargittai Zoltán, lakik: Báthori u. 17. Tel: 27-17. — II. tömb: a város keleti fele (Pécsvárad felé): dr. Karg Norbert, lakik: Molotov u. 10. Tel: 24-99. — III. tömb: Gyárváros, Üszög, újhegyi rész: dr. Palotai György, lakik: Ujhegy, tel: 24-97. — Az orvosi ellátásra szorulók járóképes betegek délelőtt 9—10 és délután 4—5 között keressék fel lakásán az orvost, mert más időpontban a fekvő betegeket látogatja.

Ismételten értesítjük az SZTK tagokat, hogy a hétköznapi éjjeli orvosi ügyeleti szolgálatot a Megyei Rendelőintézet gyermekgyógyászati osztályán elhelyezett ügyeleti szobában tartjuk, este 8 órától reggel 6 óráig.

Sürgős ellátásra szorulók vagy ott kereshetik fel az ügyeletes orvost, vagy pedig 30-00 telefonszámon hívhatják ki a beteg lakására.

A szombat, vasárnap és ünnepnapi orvos ügyeleti szolgálat továbbra is a kk. orvosok lakásán fog történni, s a szolgálatban lévő orvosok nevét a Dunántúli Napló mindenkori szombati számában fogjuk közölni.

Ezenkívül az ügyeletes orvos neve megtudható a mentőknél, az ügyeletes gyógyszertárakban, valamint a Megyei Rendelőintézet főkapuja hirdetőtábláján.

Hozzászólás a „Dunántúli Napló" „Növeljük állatállományunkat az állattenyésztés hozamát" című cikkhez

A Dunántúli Napló december 11-i számában cikk jelent meg a meddőség elleni küzdelemről. A cikkre válaszolnak a csobokapusztai állami gazdaság dolgozói. A következőket írják:

„Az 1952. évi szarvasmarhatenyésztési munkálatokat értékelve szaporulati tervünket 107 százalékban teljesítettük. Gazdaságunk 170 darab tehén után 145 darabos szaporulatot ért el. Tejtermelés terén egy tehén után átlagosan 3202 litert értünk el, mely megfelel a minisztertanács 1954. évi előírásának. Népgazdaságunk tej- és húsellátása megköveteli, hogy állami gazdaságunk minden kihasználva termelési eredményeinket fokozza. A tehén tejhozamának emelése szoros kapcsolatban áll a tehén rendszeres borjadzásával. Ezért fontos feladatnak tartjuk, hogy a meddőség ellen harcoljunk.

Minden fedeztetés előtt tüzetesen megvizsgálja az állatorvos szaksegéd az állatot. Egy ivarzás alatt, kétszer pároztatunk ugyanazzal az apaállattal 12 órán belül.

Negyedévenként az egész állományban, szükséges esetekben gyakrabban is végez állatorvosunk vemhességi vizsgálatot, amelynek eredményeképpen a szükséges nem fogamzó egyedeket, fizikai és gyógyszeres kezelésnek vetjük alá. Az elléseket, gondos előkészítés után, kitanított ápolók az ellető istállóban végzik. A teheneket ellés előtt és után hypermangánoos oldattal lemossuk, ami megakadályozza a fertőzés továbbterjedését. Korai ellés, vagy vetélés jelei mutatkoznak, akkor a fertőző istállóba helyezzük el az állatot, ahonnét teljes gyógyulásáig, de legalább három hónapig az egészséges állomány közé visszahelyezzük, de akkor is kellő fertőtlenítés után.

Az istállók előtt, a lábfertőtlenítő ládákat állandóan használjuk a fertőzés behurcolásának megakadályozása végett. Meddőség elleni harcunk nem járna teljes sikerrel, ha az újszülött borjak nevelésére nem fordítanánk kellő gondot. Születés után kódokfertőtlenítést alkoholos bükkfakátránnyal végezzük és antikoli szérumot adagolunk az első órában, hogy a borjakat a megerősödésig a szájon át való fertőzéstől megvédjük.

A borjakat az első perctől mesterségesen neveljük. Így neveltünk 207 borjút, amelyből négy hullott el. Ezekkel az éppen járó szovjet módszerekkel 1951-hez viszonyítva, 1952-ben tehenenkénti tejtermelést 530 literrel, 100 tehénre eső borjúszaporulatot 13-al emeltük, az 1951. évi teljesítményhez viszonyítva.

Király István
munkaérdeméremmel kitüntetett tehenészeti brigádvezető.

A meszes szalmafeltárás módszere

Az aszályos esztendő után bekövetkezett szűkös takarmányozási lehetőségek megkövetelik, hogy növeljük a takarmánykészletet és biztosítsuk az állatállománynak és szaporulatának jó átteleltetését. Szálas takarmánykészletünk növelésére jó eredménnyel használhatjuk fel az őszi gabonák szalmáját, — melyet eddig csupán almozásra használtunk.

Az őszi gabonák szalmája a benne lévő fás, kemény rostu anyagok miatt nehezen emészthető. Ezért fel kell tárni azokat.

A feltárás nem más, mint az emészthetőség fokozása.

Az eljárás egyszerű, minden állami gazdaságban, termelőszövetkezetben meg lehet csinálni, anélkül, hogy költséges berendezések kellenének hozzá.

A feltáráshoz szükséges két darab közepes nagyságú, másfél két hektoliteres kád, vagy egyfenekü hordó. Az egyikbe a meszet kell feloldani, a másik pedig a szalmáról lefolyó mészlé felfogására kell. Ezenkívül kell két darab hat négyzetméteres területű deszkalap, — meszezett szecska elhelyezésére és két darab ugyanilyen fedőlap, amivel a mésszel már átitatott szecskát befedjük.

Ha nincs deszka, megoldhatjuk a meszezést úgy is, hogy kiválasztunk egy vízszintes udvarrészt, vagy valamelyik szinben egy 6x8 méteres sima területet. Fedett helyen azért jobb, mert védve van az előkészítő hely az időjárás viszontagságától. Az eljárást lehet végezni ledöngölt földterületen, de legalkalmasabb, ha téglával vagy cementtel kirakott területen végezzük.

A feltárást a következőképpen végezzük:

100 liter vízhez egy kiló égetett (oltatlan) mész, vagy három kiló 50 százalékos nedvességü mészpép, vagy három kiló mészpor kell. A mészpép olyan legyen, hogy a lapátról ne folyjon le. Minden mázsa szalmához 300 liter ilyen sürüségü mészoldatot kell számítani. A szalma ízletességének fokozására egy mázsa szalmára számítva 0.5—1 kiló konyhasó szükséges.

A feltáráshoz a szalmát össze kell vágni.

A szecskázást szarvasmarhák részére 5—6 centiméter, lovak és juhok részére három centiméter hosszúra végezzük. A szecskát a mészoldattal lelt dézsába 3—5 percig állni hagyjuk. Majd villával kiszedjük és az oldat lecsepegtetése után a lejtős deszka, beton, vagy agyagdöngölet lapjára rakjuk. Ezt addig folytatjuk, amig a deszkalap egyik oldala megtelik szecskával. A beáztatott szalmaszecska vastagságát a naponta feletetésre kerülő feltárt szalmamennyiség szabja meg. A lecsurgatott szecskát jól ledöngöljük, majd még egyszer meglocsoljuk azzal a lével, amely a szecskából kicsurgott, majd deszkalapokkal fedjük és nehéz súllyal — termőkővel vagy egyéb nehéz tárggyal lepréseljük.

Az így beáztatott szecskát 24 óráig kell prés alatt hagyni, utána mosás nélkül etethető. A mésszel feltárt szalma erősen megsárgul, egészen megpuhul és gabonára emlékeztető szaga lesz. A meszezett takarmányból — megfelelő szoktatás után — a következő mennyiséget etethetjük naponta: teheneknek 20 kiló, növendék marháknak 12—15 kilót, juhoknak 2—3 kilót adagoljunk.

A feltárást végezhetjük fahamuval is.

Ez a következőképen történik: 100 liter forró vízhez fél kiló szitált fahamut keverünk, amelyből hamulúgot készítünk. Azonban a fahamus szalmafeltárást az elkészítéstől számítva 4—5 óra multva lehet etetni.

Etetéskor célszerű a feltárt szalmaszecskát megizesíteni. Ezt elérhetjük, ha kevés korpával behintjük (100 kiló szalmaszecskára 2—4 kiló korpát lehet számítani.) Így az állatok könnyebben hozzászoknak, szivesebben fogyasztják és tápértékét is növeljük vele. Kézzel a mészoldatba nyúlni vagy már benedvesített égetett meszet kézbevenni nem szabad, mert égési sebeket okoz.

Igen eredményesen alkalmazzák a szalmafeltárást a püspökbólyi állami gazdaságban.

A feltárt szalmát 24 óra után összekeverik jóminőségü silóval és melasszal meglocsolják, amit jó elvággyal fogyasztanak az állatok. Az új mód szerint naponta állatonként három kiló jóminőségü szénát takarítanak meg. Így a 717 szarvasmarhánál naponta 21 mázsa 51 kiló a szénamegtakarítás.

A sátoraljaújhelyi állami gazdaságban abbamaradt a szalmafeltárás. Pedig három héttel ezelőtt még eredményesen alkalmazták.

Azokban az állami gazdaságokban, termelőszövetkezetekben, ahol még nem alkalmazták, vagy csak részben alkalmazzák a szalmafeltárást, ott haladéktalanul kezdjenek hozzá.

Azzal, hogy széles körben alkalmazzák az új módszereket, biztosítani tudják az állatok átteleltetését és jelentős mennyiségü takarmányt tudnak megtakarítani.

BORSEPRŐT, gyümölcsecetről minden mennyiségben átvesz a Gyümölcsszeszipari Vállalat, Felsőmalom-u. 25. Minden szombaton 8—1-ig. 59

GYÓD községben elveszett egy állami kese kandiszno, megtalálója jutalomban részesül, értesítse Gyód községet.

CSALÁDI HÁZZAL rendelkező, idősebb személyi elhartanánk Ajánlatot: „Családtag" jeligére a kiadóba. 226

SZEMFELSZEDŐ GÉPET veszünk. Esetleg szemfelszedő géppel rendelkező női munkaerőt alkalmazunk. Pécsi Állami Áruház. 66

MODERN, új konyhaszekrény eladó. Doktor Sándor-u. 7. 248

2+1-es RÁDIÓ, férfi kerékpár olcsón eladó, Rákóczi-út 78., udvarban.

ELADÓ kitünő varrógép. Nagy Flórián-u. 2., emelet 2. ajtó. 232

3+1 SZUPER rádió, gyermekágy, matraccal eladó. Mezőszél-u. 41. 221

FIATAL, kezdő könyvelőt és adminisztrációban jártas gyakorlattal rendelkező, perfekt gépírónőt felveszünk. Pécsi Teherautófuvarozási Vállalat, Pécs, Rózsa Ferenc-utca 22. 64

FELVÉTELRE keresünk állattenyésztési technikumot vagy téli állattenyésztési tanfolyamot végzett személyeket és gőzgép-, villanymotor- és traktorhoz értő gépészt irányító munkakörbe 40 éves korig. Jelentkezés önéletrajz beküldése útján. Pécsi Sertéstenyésztő és Hizlaló Pécs, Kossuth L.-u. 3. szám. 65

PERFEKT gép- és gyorsírónő felvételre. Jelentkezés Pécsi Textilnagykereskedelmi Vállalat Pécs, Kossuth Lajos-u. 5.

MODERN hálószobabútor eladó. Pécs, Kassa-u. 24. 230

SZŐLŐOLTVÁNY szükségletét szerezze be Fülöp Jánosnál. Markaz, 107.

Nagy választékban kapható
BÚTOR-SZŐNYEG, ASZTAL-, ÁGY- ÉS SEZLONTERÍTŐ
a
Bútorértékesítő Vállalat
Pécs, Deák-utcai boltjában.

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2 — Telefon 15-32 és 15-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda - Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES BÉZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — VASÁRNAP, 1953 JANUÁR 25

A MAI SZÁMBAN:

Tervszerű munkával teljesítse feladatát a Kossuth-aknai 2/3-as számú alapszervezet. (2. o.) — Jugoszláviában rendőrszobákká alakítják át az olvasótermeket. (2. o.) — A nagytőkés Vatikán. (3. o.) — A szocializmus ifjú roham-brigádjainak életéből. (4. o.) — A berkesdi kulákok, akikről a tanács „nem tudja", hogy kulákok-e. (5. o.) — Szocialista mezőgazdaságért a szigetvári járásban. (5. o.) — Kultúrforradalmunk hírei. (6. o.) — A kátolyi termelőszövetkezet fejleszti állatállományát. (7. o.)

Példaképünk tervjelentése

A Szovjetunió Központi Statisztikai Hivatala kiadta jelentését a Szovjetunió 1952. évi állami tervének teljesítéséről. A jelentés arról tanuskodik, hogy a szovjet ipar egészében 101 százalékra teljesítette évi ösztermelési tervét.

A Szovjetunió Statisztikai Hivatalának jelentése győzelmi jelentés, mely bizonyítja, hogy *a szovjet nép győzelmesen halad előre azon az úton, amelyet nagy vezetőik, Lenin és Sztálin elvtársak megjelöltek.* A szovjet ipar dolgozói „1952-ben terven felül jelentős mennyiségű ipari terméket termeltek: nyersvasat, acélt, hengerelt árukat, acélcsöveket, színesfémeket, szenet, kőolajat, benzint, kerozint Diesel-olajat földgázt, nagyfeszültségű transzformátorokat, golyós-csapágyakat, ekszkavátorokat, talajgyalukat, fémvágó szerszámgépeket, maró- és kalcinált szódát, műtrágyát a mezőgazdasági növények kártevői és a gyomnövények elleni küzdelemre szolgáló vegyimérgeket, festékeket és más vegyszereket gépkocsiabroncsköpenyt, ablaküveget, palakövet, papírt, gyapjú- és selyemszövetet, harisnya és zoknifélét, kerékpárt, fényképezőgépet, pianinót és zongorát, sajtot, kondenzált tejet, cukrászkészítményeket, bort, cigarettát, gyufát és egyéb ipari terméket". Az ipar és a népgazdaság fejlesztésének legfontosabb alapja, a kohászat is túlteljesítette tervét. A vaskohászati minisztérium százhárom százalékot ért el az ipari termelési terv teljesítésében, a színesfémkohászati minisztérium pedig ugyancsak jól látta el ezen a téren is feladatát.

A kommunizmust építő szovjet nép az ipari termelés növekedése terén is világraszóló eredményeket ért el. Az 1951-es évi termeléshez viszonyítva 1952-ben 114 százalékot értek el a nyersvas, 110 százalékot az acél, 112 százalékot a hengerelt áruk, 115 százalékot a réz, 107 százalékot a szén, 112 százalékot a kőolaj, 126 százalékot a benzin, 113 százalékot a villamosenergia termelése terén. A gépesítés terén elért eredményekről ugyancsak komoly számok tanuskodnak. 1951-hez viszonyítva a kőolajipari gépi berendezések tervét 144 százalékra teljesítették. A mezőgazdasági munkák megkönnyítésére is tovább fokozták a gépgyártást. Az 1951. évi gyártáshoz viszonyítva 107 százalékra teljesítették a traktor, 119 százalékra a répaszedő kombájnok, 120 százalékra a traktorvontatású kaszálógépek és 107 százalékra a magtisztítógépek gyártásának tervét. Kiváló eredményeket értek el az építés egyik alapanyagának a cementnek gyártásában is, amikor az 1951. évi termeléshez viszonyítva 115 százalékra teljesítették a tervet.

A jelentés közli azt is, hogy „*a mult évben tovább javult az ipari felszerelés kihasználása. A szénipari minisztérium vállalatainál emelkedett a „Donbassz"-szénkombájnok termelékenysége. A villamoserőművek minisztériumának vállalatainál 2.3 százalékkal csökkent a termelt villamosenergia egységére eső fajlagos üzemanyagfogyasztás.*" A szovjet gépgyártás 1952-ben „600 rendkívül fontos újtípusú és márkájú gépet és gépegységet gyártott" új, hatalmas szerszámgépeket alkotott köztük nagyteljesítményű, egy példányban gyártott automata és félautomata szerszámgépeket és gépsorokat, 1952 végére „mintegy 2000 szénkombájnt és réselőgépet, valamint több, mint 1600 szállítószalagvonalat alakítottak át távvezérlésre" és „befejeződött a vízierőművek összes üzemben lévő gépegységének átállítása automatikus vezérlésre." A szovjet tudomány és technika új vívmányai szárnyakat adnak az ipar fejlődésének.

A mezőgazdaság fejlesztése terén is hatalmas eredményeket értek el a Szovjetunióban az elmúlt évben. „*Az a vetésterület, amelyről az 1952. évi termést betakarították, az 1951. évinél 2.765 000 hektárral nagyobb. A legértékesebb gabonaféleség, a búza vetésterülete 1951.-hez képest 3 millió 320 ezer hektárral növekedett — Ugyancsak növekedett 1952-ben a gyapot, a cukorrépa, a napraforgó és más ipari növények vetésterülete. Jelentősen kibővült a takarmánynövények, a silónövények és az évelőfüvek vetésterülete.*" A vetésterületek kibővülése mellett jelentősen emelkedett a terméshozam is. A jelentés megállapítja: „*A gabonanemüek össztermelése 1952-ben nyolcmilliárd pud volt. A búza össztermése 23 százalékkal felülmúlta az 1951. évi össztermést. Növekedett 1951-hez képest a gyapot, a cukorrépa, a napraforgó, a len és más ipari növények, valamint a burgonya és a zöldségfélék össztermése.*" A szovjet ipar ebben az évben is nagymennyiségű új géppel látta el a mezőgazdaságot. Az elmúlt évben a mezőgazdaság 131 ezer traktort kapott — 15 lóerős traktorokra átszámítva, 41 ezer gabonabetakarító kombájnt, köztük 21 ezer magánjáró kombájnt, 57 ezer tehergépkocsit több, mint kétmilliő talajmegmüvelő eszközt, vetőarató és egyéb mezőgazdasági gépet és egyéb berendezéseket az állattenyésztő gazdaságok részére. A szovjet kolhozokban tovább növelték a gépesítést. Az elmúlt évben a szántás és vetés több, mint 80 százalékát gépesítették a kolhozokban. Az egész gabonavetésterület 70 százalékán kombájnokkal, a cukorrépavetés terület több, mint kétharmadán cukorrépakombájnokkal és traktorvontatású répaszedőkkel takarították be a termést. Tovább növekedett a Szovjetunióban a közösségi jószágállomány. Az elmúlt évben hat százalékkal növekedett a tehén, 4 százalékkal a sertés és a ló és 7 százalékkal a juhállomány. A szovjet kolhozokban. A szovhozokban is kiváló eredményeket értek el ezen a területen. A szovhozokban öt százalékkal növekedett a tehénállomány 4 százalékkal a sertés, nyolc százalékkal a juh és 9 százalékkal a lóállomány. 1952-ben több, mint 725 ezer hektár területen ültettek védőerdőket és ezzel az erdőtelepítés évi tervét is túlteljesítették. 1952-ben jelentős munka folyt az öntözéses földmüvelés fejlesztése, a mocsaras és lápos területek lecsapolása terén.

A tervjelentés beszámol arról is, milyen hatalmas eredményeket értek el a Szovjetunióban a kulturális fejlődés, valamint a szovjet nép anyagi jólétének fejlődése terén. Tovább növekedett a Szovjetunió főiskoláin és egyetemein, valamint a tízosztályos iskolákban tanuló polgárok száma. A szovjet munkások reálbére pedig hét százalékkal emelkedett az elmúlt évihez képest. A mezőgazdaság dolgozóinak jövedelme 8 százalékkal nőtt.

Ezeket az eredményeket a szovjet emberek lelkesedése, hazaszeretete alkotó ereje teremtette meg. Az eredmények arról tanuskodnak, hogy a szovjet nép — ellentétben az imperialista táborral — békés, alkotó munkát végez és azért harcol, hogy egyre magasabb fokra emelkedjék az emberek anyagi és kulturális jóléte. A jelentésben közölt tények és számok arról számolnak be, hogy a szovjet emberek boldog, örömteli életet élnek. Ez ad egyben erőt a népi demokratikus országok dolgozóinak ahhoz, hogy fokozzák sajáthazájukban a harcot az ipari és mezőgazdasági termelés növekedéséért, népük kulturális felemelkedéséért az országépítő tervek megvalósításáért. Az elnyomott országokban élő népeket pedig arra serkenti: küzdjenek az eddiginél harcosabban kitartóbban elnyomóik ellen, hogy ők is mielőbb kitűzhessék maguk elé a célt: a szocializmus, majd a kommunizmus megvalósítását.

TÖBB SZENET A HAZÁNAK!

TULTELJESITIK AZ ELŐVÁJÁSI TERVET

Nemrég indult útjára Komlón a száz-, később pedig a kétszázméteres mozgalom. A Pécs-szabolcsi Ferenc-aknán Müller Vilmos és Zóna István brigádjai értették meg először ennek a mozgalomnak jelentőségét, majd később csatlakoztak hozzájuk mások is. A két élenjáró brigád — a Müller és a Zóna — már az eddigiek során is sok szép eredményt ért el. Decemberben például még a száz méter előrehaladást is felülmúlták. Zóna István brigádja most újabb versenyfelhívást bocsátott útjára. Megfogadták, hogy az előirányzott 58 folyóméter helyett 102 méterrel haladnak havonként előre Rákosi elvtárs születésnapja tiszteletére. A lelkes brigádtagok felhívására máris több válasz érkezett. Fehér Ferenc elővájási csapatvezető az alábbiakat írta csapata nevében:

„Mi, István-aknai Fehér Ferenc elővájási csapat dolgozói, csatlakozunk Zóna István Béke-aknai sztahánovista vájár versenyfelhívásához és egyben versenyre hívjuk a Zóna és Müller csapatokat a terv mielőbbi teljesítéséért."

Nem írták a levelükbe, de megfogadták a brigád tagjai, hogy az előirányzott havi negyven méter előrehaladás helyett Rákosi elvtárs születésnapjáig havonta 50 métert haladnak előre.

A Zóna Jenő István-aknai élővájó csapat tagjai hasonló fogadalmat tettek. Ők elhatározták, hogy az előirányzott havi 20 méter kihajtás helyett harminc métert végeznek el.

Varga János Béke-aknai csapatvezető is csatlakozott a versenyfelhíváshoz társai nevében. Azt vállalták hogy az előirányzott 60 méter helyett száz méter kihajtást végeznek el havonta.

AZ ISTVÁN-AKNAI BÉKE-BRIGÁD NEM AKAR ELMARADNI

Háromszéki Vilmos csapata, — az István-aknai Béke-brigád — az idén visszaesett a szénteremlésben. Az elmúlt évben többszáz csille szenet termelt a csapat terven felül, jelenleg azonban csak 97.9 százalékra teljesítik havi tervüket és 53 csille szénadósságuk van.

A csapat tagjai harcolnak azért, hogy újból teljesíthessék tervüket és ne kelljen szégyenkezniök elmaradásuk miatt. Ezért határozták el azt is, hogy válaszolnak a pécsbányatelepi Béke-brigád versenyfelhívására. Válaszukat a következőképpen fogalmazták meg:

„Kedves pécsbányatelepi elvtársak! Mi, az István-aknai Béke-brigád tagjai örömmel olvastuk a leveleteket és elfogadjuk versenykihívástokat a megadott öt szempont szerint. Mi csak azzal bővítjük ki, hogy 1953 március kilencedikéig Rákosi elvtárs születésnapjáig 50 csille szenet termelünk terven felül a béke megszilárdítása érdekében.

István-akna, 1953. január 20-án

Háromszéki Vilmos
csapatvezető és a csapat tagjai."

A Béke-brigád tagjai remélik, hogy küzdve a fogadalom megvalósításáért újból élenjárókká lesznek és tervteljesítésben elérik az olyan csapatokat, mint Szlávek Antalé, Jambricsek Józsefé, vagy Ney Ferencé, amelyek valamennyien 100 százalékon felül teljesítik tervüket. Szlávek Antal csapatának tagjai különösen szép eredményeket értek el, 116.8 százalékon állanak havi tervük teljesítésével.

VERSENY A FEJTÉSI CSAPATOK KÖZÖTT

Széchenyi-akna bányászai mindjobban feltörnek a terveljesítésben. Bár nagy nehézségekkel küzdenek, mégis csak 0.26 százalékkal maradtak el Béke-akna mögött, amely harmadik az aknák közötti versenyben és csak másfél százalékkal előzték meg őket az István-aknaiak is. Az akna termelésén kezd mutatkozni, hogy a csapatok között igen lelkes versenyszellem alakult ki. Műszakváltás alkalmával igen sok dolgozó áll Széchenyi-aknán a versenytáblák körül és vitatkoznak a helyezéseken az elért eredményeken. Különösen azok a csapatok „drukkolnak" a táblák előtt, amelyek a legesélyesebbek a csapatok közötti győzelemre. A nemes versengésben hol Wolf Gyula, hol Kotoucs Károly csapata kerül a második helyre. Az első helyet hiven őrzik Leisz József Béke-brigádjának tagjai, akik kiváló teljesítményeket érnek el, és jelenleg is 140.5 százalékos havi tervteljesítésel járnak az élen. Tőlük szeretné elnyerni az elsőséget Wolf Gyula csapata is, amely ugyancsak jó eredményeket ér el, 125.2 százalékra teljesíti havi tervét. Kotoucs Károly csapata jelenleg 117.9 százalékos eredménnyel harmadik a versenyben.

872 CSILLE SZÉN TERVEN FELÜL

Petőfi-akna — bár első az aknák közötti versenyben, — csak 94.9 százalékra teljesíti tervét és ugyancsak szénadósággal küzd. A körletek között itt dicséretet érdemel jó munkájáért Gradwohl elvtárs körlete, amely 100.4 százalékra teljesíti havi tervét és 71 csillével termelt többet eddig a havi előirányzatnál. A csapatok között továbbra is az első helyet foglalja el a DISZ brigád, mely 115 százalékot ért el eddig a havi tervteljesítésben és 801 csille szenet termelt terven felül népgazdaságunknak. Bauer József csapatának tagjai is jó eredményeket érnek el, 109.2 százalékra teljesítik havi tervüket és 455 csille terven felül termelt szénnel járultak ahhoz, hogy az akna mielőbb letörleszthesse adósságát.

GYORSABB GÉPJAVITÁSSAL A TÖBB SZÉNÉRT

A komlói bánya termelése nagyrészt attól függ, milyen segítséget nyujtanak a gépek gyors kijavításával a Kossuth-aknai Gépüzem dolgozói. Ha egy kaparó, vagy gumiszalag „kiesik" a termelésből, jelentős kárt okoz a terveljesítésben.

Jól tudják ezt a Gépüzem dolgozói is. Ezért vállalták nevükben Neuber Ottó művezető és Tolnai Béla segédművezető, hogy a jelenleg javítás alatt álló 110 méteres gumiszalagot és egy „B"-mintájú kaparószalagot határidő előtt, két héten belül javítanak ki.

A gumiszalagot már várják az V. szinti főfeltüvágatban dolgozó szállító dolgozók abban reménykedve, hogy a gépüzemi dolgozók teljesítve fogadalmukat, mielőbb beszerelik — természetesen megjavított állapotban. A kaparószalag elkészítése pedig azért sürgeti a gépüzemieket, mert egy új fejtésben lesz rá hamarosan szükség.

Termelőszövetkezeteink életéből

A jólműködő termelőszövetkezetekben és csoportokban télen sem szünetel a munka. Tagjai a jó gazda gondosságával minden lehetőséget megragadnak, amellyel emelni tudják a szövetkezeti jövedelmet.

A villányi járásban

lévő palkonyai, újpetrei, pécsdevecseri és kiskassai termelőcsoportok tagjai most közös faktermeléssel foglalkoznak. Erre a munkára külön csapatokat szerveztek, hogy a faszükségletet is biztosítsák. A rőzse és a tuskó a szövetkezet tagjaié, amit munkaegység arányában osztanak el a tagok között.

A tervkészítés a járás valamennyi községében elkezdődött. A vókányi palkonyai, villánykövesdi, kisjakabfalvai, villányi, magyarbólyi és japáncsai termelőcsoportok már beiktatták a termelési tervbe, hogy a Karasica melletti közel 300 holdon őszi tözéses kertészetet létesítenek. Ezen kívül a bortermelő vidékeken, többek között a vókányi, palkonyai, villányi és villánykövesdi termelőcsoportok tagjai, a nagy, kihasználatlan pincékben megkezdik a gomba termesztését, amelyből bőven kerül a piacra.

A járás területén egyre több dolgozó paraszt győződik meg a nagyüzem társasgazdálkodás előnyéről. Az ivándárdai tsz-be három család, a villányi Uj Alkotmány tsz-be öt család a kisjakabfalvai és mároki csoportokba négy-négy család lépett be.

Az állatállomány veszteségmentes áteleltetése érdekében a járási tanács szalmafeltárási bemutatókat szervez a csoportokban, ahol résztvesznek a termelőszövetkezetek elnökei, a járás legjobb állattenyésztői. Ilyen bemutatót tartottak már Lippón, Magyarbólyon és kétszer a villányi Uj Alkotmány termelőszövetkezetben. Ennek eredménye, hogy a pócsai, az ivándárdai és a vókányi termelőcsoportokban eredményesen alkalmazták a szalmafeltárást.

A mohácsi járás

több termelőszövetkezetében már tavaly is komoly eredményeket értek el azzal, hogy üzemet is létesítettek. A székelyszabari Boldog Élet termelőcsoportnak az elmúlt évben 11.000 forint jövedelme volt pálinkafőzésből. Idén is megkezdték már törkölyből és seprűborból a pálinka főzését.

A kölkedi Uj Élet tsz tagjai tejfeldolgozó üzemet létesítettek. Az üzem ellátja a tagokat tejjel, vajjal és ezenkívül még piacra is visznek. Az elmúlt évben 8.305 forint bevételük volt és azon dolgoznak, hogy idén még több legyen.

Mohácson, az Uj Barázda termelőcsoportban nyolc család 16 taggal lépett be, görcsönydobokai tsz-be pedig újabb egy család írta alá a belépési nyilatkozatot.

A sásdi járásban

Felsőmindszent és a godisai hármas típusú csoportok egyesültek, hogy ebben a gazdasági évben még nagyobb eredményeket érjenek el. Uj vezetőséget is választottak. A megjavult vezetés nyomán látszik is az eredmény. Röviddel ezelőtt a godisai határban alig lehetett látni csoporttagot, pénteken már 29 dolgozó ritkította a tsz-es két hold erdeiét. Az itt kitermelt szerszámfát elszállítják, ami pedig erre nem alkalmas, azt munkaegység arányában szétosztják a csoport tagjai között.

A csoport szerződési kötött a földművesszövetkezettel, hogy a fuvarozási munkákat elvégzik. Ezért havi 4000 forintot fizet a szövetkezet. Kiszámolták, ha a csoport tagjai minden hónapban összesen 700 munkaegységet szereznek, akkor a fuvarpénzből, minden hónapra egy-egy munkaegységre öt forint jövedelem jut.

A hetvehelyi termelőcsoport tagjai az elmúlt évben is 20.50 forintot osztottak ki egy-egy munkaegységre. Igy Horváth Ferenc, a pártszervezet titkára, Kovácsi Ferenc és Veisz György csoporttagok a 380 munkaegységük után 15.000 forintot kaptak.

Kaufmann József és Költő Sándor a részesedés mellett még külön öt-öt-száz forint jutalomban részesült az állattenyésztésben végzett példamutató munkáért. A csoport külön 500 forint jutalmat kapott azért, mert a megyében a második helyezést érte el a tej- és tojásbeadásban. Ebben az évben sem lesz rosszabb a hetvehelyi csoporttagok jövedelme, mert kihasználják a lehetőségeket, hogy a csoport tagjainak a jövedelme évről-évre emelkedjen. Jelenleg 10 kocsiuk fuvarozik Komlón és így télen is van jövedelmük.

A villányi járásban lévő

Illocska községben

működő tsz-es tagjai szénporos téglaégetéssel foglalkoznak a téli idő alatt. A téglához szükséges föld kitermelését már meg is kezdték. Tervük, hogy 10 ezer darab téglát égetnek ki és ebből a csoport részére szarvasmarha- és sertésistállókat építenek.

PÉCS

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Tervszerű munkával teljesítse feladatát a Kossuth-aknai 2/3-as számú alapszervezet

Fel kell számolnunk azt a tűrhetetlen állapotot, hogy szénbányászatunkban és vaskohászati üzemeinkben, valamint egész sor fontos gépipari nagyüzemünkben a pártmunka (de természetesen a szakszervezeti és DISZ munka is) általában gyengébb, alacsonyabb színvonalú, mint a legtöbb középüzemünkben és mint a könnyűipar számos üzemében. (Gerő elvtárs)

A komlói Kossuth-akna 1952-ben nem teljesítette tervét, idei tervét pedig lemaradással kezdte. Ennek oka a pártszervezetek gyenge munkája is. *„Hogy... sikeresen vigyük előbbre ügyünket* — mondotta Malenkov elvtárs — *erélyes harcot kell folytatni a negatív jelenségek ellen, a párt és valamennyi szovjet ember figyelmét a munka fogyatékosságainak megszemmisítésére kell összpontosítani..."* Ez a legelső feladat Komlón is: fel kell tárni a hiányosságokat és haladéktalanul hozzá kell látni azok kijavításához.

Párt élet ünk egészének a termelési tervek teljesítését kell szolgálnia. Bányász pártitkáraink feladata, hogy politikailag irányítsák, vezessék azt vagy azokat a termelési egységeket, amelyek területén pártszervezetük működik. *„A helyes vezetés fontos feltétele* — olvassuk a Pravda 1952 január 23-i cikkében — *hogy minden szakaszban, minden adott pillanatban ki tudjuk választani a legfőbb, elsőrendűen fontos feladatokat."*

A komjói Kossuth-akna 2/3 alapszervezetéhez három körlet tartozik. Mind a három körletben más-más munkán dolgoznak, eltérők a közvetlen feladatok. Megkérdeztük Galanics László elvtársat, az alapszervezet titkárát, hogy a fenntartásnál, amelyen pártszervezetének jelentékeny része és ő maga is dolgozik, mi a norma. Sem Galanics elvtárs, sem Szalai elvtárs nem tudta megmondani milyen munkát kell naponta elvégezniök, hogy elérjék a száz százalékot. Már több hete ezen a munkahelyen dolgoznak, de munkájukat még egyszer sem vették át, nem is sejtik mennyit keresnek ebben a hónapban.

Hogyan tudja ezek után Galanics elvtárs mozgósítani a dolgozókat *„minden szakaszban a legfontosabb feladatokra"*, a terv teljesítésére, hogyan láthatja el legalapvetőbb pártitkári feladatát, ha egyes műszaki vezetők nemtörődömsége miatt még a saját tervét sem ismeri?!

A pártmunka megjavításának a 2/3 számú alapszervezetben legalapvetőbb feltétele *a felülről jövő pártellenőrzés következetes megvalósítása.*

Galanics elvtárs elmondta, milyen kiemelkedő eredményeket értek el az elmúlt év végén az egyik vágat kihajtásánál csupán azért, mert Szabados elvtárs műszaki vezetővel mindennap megbeszélték a feladatokat és nehézségeket és így a pártszervezet mozgósíthatta a tömegeket ezek legyőzésére. Elmondotta Galanics elvtárs azt is, hogy Lelovics Sándor körletvezető elvtárssal közös harcot indítottak a bumlizás ellen. Lelovics elvtárs megbüntette az igazolatlanul mulasztókat, a pártszervezet két notórius bumlizót kizárt a pártból és csatasorba állította a pártcsoportokat és népnevelőket. Az eredmény: januárban még egyetlen igazolatlanul hiányzó nem volt.

Ezek a példák azt mutatják, hogy a pártszervezet és a műszakiak közös erőfeszítése egy feladat megoldására — feltétlenül sikerrel jár. Joggal kérdezhetjük ezek után, mi az oka annak, hogy ez az együttműködés ismét megszakadt, illetve csak kampányszerű és csak részletfeladatok megvalósítására irányul. Mi ért gátolják egyesek ezt az együttműködést azzal, hogy nem ismertetik a pártszervezetben a közvetlen feladatokat.

Amikor bemegyek a műszaki irodára — mondja Galanics elvtárs — *nem ismernek rám, sőt még elvtársak is, akik előző nap a taggyűlésen mellettem ültek, egyszerűen azt kérdezik: „Hát maga még kicsoda?" Hogy egy körletvezető, vagy más műszaki csak egyetlen egyszer eljött volna hozzám, hogy kérje a pártszervezet segítségét — még nem fordult elő. Megtörtént azonban az, hogy amikor Szilc elvtárstól megkérdeztem, ha a 106-os fejtés — amelyben az én pártszervezetem is dolgozott — kimerül, lesz-e új — még csak válaszra sem méltatott. Azok a munkák, amelyeket most végzünk, már régen készen lehetnének, de úgy látom, a mi üzemvezetőségünk nem dolgozik terv szerint."*

Ez a tervszerűtlenség, kapkodás rányomja bélyegét az alapszervezet munkájára is. Mivel nem ismerik még csak rövid időre sem, a tervet — tervet a pártmunkában sem készítenek. Terv nélkül pedig alapos munka nincs.

Ebbe a helyzetbe semmiképpen sem nyugodhat bele sem Galanics elvtárs, de egyetlen kommunista sem. *„Mindenért, ami ebben az országban történik, mi kommunisták vagyunk a felelősek"* — mondotta Rákosi elvtárs; a Kossuth-akna III., IV. és V. körletének tervteljesítéséért pedig a 2/3 alapszervezet kommunistái felelősek.

Azt mondja Galanics elvtárs, hogy a műszakiak nem jönnek segítségért hogy hiába érdeklődik a termelési feladatok iránt, nem mondják meg. *A pártitkár joga és kötelessége, hogy beszámoltassa a pártszervezethez tartozó körletvezetőket, és ezt meg kell tennie Galanics elvtársnak is.* Meg kell győznie a becsületes műszakiakat arról, hogy közösen jobb eredményeket tudnak elérni és a jelenleg hullámvölgyből csak a pártszervezet aktív támogatásával juthatnak ki.

Ez természetesen nem megy máról holnapra. Horváth Márton elvtárs, a Központi Vezetőség június 27-i ülésén ezt mondotta: (a műszaki vezetőknek) *„Látnia, tapasztalnia kell pártszervezeteink állandó támogatását. Ez meggyorsítja, kiszélesíti műszaki értelmiségünk fejlődését, amely abban nyilvánul meg, hogy felkarolja a munkaversenyt, jobban szervezi az anyag- és szerszámellátást, segíti a helyes kezdeményezéseket, — ugyanakkor keményen fellép a rendbontókkal, lógósokkal szemben, él azokkal a jogokkal, amelyekkel népi demokráciánk felruházta."*

Az elvtársak egy egész sor hiányosságot soroltak fel — kezdve a részszállástól az egyenlőtlen fáig — ami késlelteti munkájukat, gátolja a termelést. Amikor azonban megkérdezték, kinek szóltak e miatt — senki sem válaszolt. Galanics elvtárs pedig elmondotta, hogy még a taggyűlésen sem mernek szólni.

„A párttagnak nincs joga, hogy eltitkolja a rendellenességeket, közömbösen viselkedjék a párt és az állam érdekeit sértő, helytelen cselekedetekkel szemben" — mondja ki a Szovjetunió Kommunista Pártjának Szervezeti Szabályzata. A bírálatnak a felelősség tudatnak ezt a szellemét kell kialakítani a 2/3-as alapszervezetben is. Rá kell nevelni a kommunistákat és pártonkívülieket arra, hogy bátran bíráljanak, ne hallgassanak el semmit, ami gátolja munkájukat. A pártszervezetnek pedig *ébernek kell őrködnie, hogy a dolgozók bírálatát el ne nyomják, hogy bírálatáért valaki hátrányos helyzetbe ne kerüljön, és hogy a megbírált szervek a hibákat ki is javítsák.* A 2/3-as alapszervezet vezetősége csak úgy teremtheti meg alapját a tervszerű pártmunkának, ha a felülről és alulról jövő ellenőrzést helyesen társítja, ha eléri, hogy maguk a dolgozók is ellenőrzik vezetőjüket.

Ezt a feladatot Galanics elvtárs egymaga elvégezni nem tudja. Igaza volt Galanics elvtársnak, amikor azt mondotta: *„Nem érek rá, hogy munka közben egy másik körletbe menjek."* Ez azonban nem jelenthetí azt, hogy a másik két körletben dolgozó párttagokról lemondjunk. A 2/3-as alapszervezetben hat pártbizalmi van. *A pártbizalmi dolga összefogni, aktivizálni és nevelni helytállásra a párttagokat... megszervezni, hogy valamennyi párttag teljesítse és túlteljesítse tervét és a példás helytálláson keresztül is mozgósítsa a mellette dolgozó pártonkívülieket feladataik teljesítésére"* — mondta Kovács elvtárs a járási titkárok országos értekezletén. Ha Galanics elvtárs kéthetenként továbbra is rendszeresen megtartja a pártbizalmi értekezletet, de itt konkrét feladatokkal látja el a pártcsoportokat, nem kell neki sem utkosni egyik körletből a másikba, mégis kézben tudja tartani az egész pártszervezetet és a legdöntőbb feladatok megoldására mozgósíthatja a kommunistákat.

„Fokoznunk kell a kommunisták politikai aktivitását — mondotta Malenkov elvtárs —, *minden párttagot a párt politikájának és határozatainak megvalósításáért elszántan küzdő harcossá kell tennünk, aki kérlelhetetlen a munka fogyatékosságaival szemben és alkalmas arra, hogy állhatatosan harcoljon a fogyatékosságok kiküszöböléséért."* Ennek a feladatnak a megoldása elsősorban a pártbizalmiak munkájától függ. A kommunisták többsége szívesen végezne pártmunkát, éppen ezért gondoskodjék Galanics elvtárs arról, hogy ne csak Kiss elvtárs bízza meg pártcsoportjának tagjait rendszeresen feladatokkal, hanem a többi öt elvtárs is. A feladatok végrehajtását rendszeresen ellenőrizze és ellenőriztesse. *„Az ellenőrzés feltétlenül szükséges,* — tanítja Sztálin elvtárs. — *Szükséges először azért, mert csakis az ilyen ellenőrzés teszi lehetővé, hogy megismerjük a pártmunkást, megállapítsuk igazi tulajdonságait".* A tag- és tagjelöltfelvétel az utóbbi három hónapban jelentősen javult. Ha a jövőben többet foglalkoznak a párttagok egyéni fejlődésével — éppen a pártmegbízatások végrehajtásának rendszeres ellenőrzésével, — nem négy, hanem ennél sokkal több tagjelöltet vehetnek fel a következő három hónapban.

Horváth Márton elvtárs a Központi Vezetőség június 27-i ülésén feladatul tűzte ki: *...meg nem hátráló harcos és szívós tömegmunkára van szükség, amelyben megtalálja a maga napi harci feladatát minden egyes párttag és tagjelölt, sőt a pártunk mögé sorakozó rokonszenvezők óriási tömege is."* Ezt a tömegmunkát, — amelyre a Kossuth-aknán különösen szükség van — csak úgy végezheti el a 2/3-as alapszervezet vezetősége, ha új életet öntenek az egyébként is eredményes népnevelőhálózatba. Galanics elvtárs elmondotta, hogy nyolc népnevelő van, de népnevelőértekezletet az idén még nem tartottak. Így nem csoda, ha elharapódzott a lógás a fegyelmezetlenség. Maga Galanics elvtárs is elcsodálkozott, amikor kiszámították, hogy egyedül a nyolc népnevelővel, közel ötven dolgozóval állandó kapcsolatot tud tartani. Éppen ezért, ezt a lehetőséget sem hagyhatja figyelmen kívül a pártitkár elvtárs.

Elmondták az elvtársak, hogy a szakszervezeti bányamezőfelelős, Ács Ferenc elvtárs, a *párttitkár elvtársat akarta megbízni azzal, hogy vezesse a versenytáblát.* Ez azt mutatja, hogy a pártszervezet és a szakszervezet között az együttműködés teljesen helytelen irányban fejlődik, hogy a pártszervezet nem használja fel a szakszervezetet, hogy a dolgozókat a munkaversenyen keresztül is mozgósítsa a tervek teljesítésére, a teljesítmény növelésére. Ezek után természetes, hogy az aknán nincs sem felajánlás se munkaverseny, és természetes az is, hogy ha már a műszaki vezetők nem hajlandók értékelni az eredményeket, a szakszervezet sem tartja nyilván.

Nem jobb a helyzet a DISZ-szel kapcsolatban sem. A III., IV. és V körletben igen sok fiatal dolgozik. Galanics elvtárs panaszkodott, hogy nem tudja átfogni a területet. Arra azonban mégsem gondolt, hogy jelentékenyen megkönnyítené munkáját az, ha a DISZ szervezettel szorosabb kapcsolatot teremtene és azt bízná meg a fiatalok nevelésével.

A feladatok, amelyeket a 2/3-as alapszervezet vezetőinek és kommunistáinak a következő hetekben végre kell hajtaniok nehezek, de megvalósíthatók. Tervszerű munkára, bátor, következetes kiállásra és a feladatok végrehajtásának rendszeres ellenőrzésére van szükség és a 2/3-as alapszervezet kommunistái le fogják győzni a nehézségeket.

B. J.

Jugoszláviában rendőrőrszobákká alakítják át az olvasótermeket

Moszkva: A „Za Szocijalisztyicskuju Jugoszlávijú", a Jugoszláv Hazafiak Szövetségének Moszkvában megjelenő lapja írja:

Titóék a jugoszláv klasszikusok és a haladó írók műveit betiltották és kivonták a könyvtárakból.

Az olvasótermeket és az iskolai könyvtárakat újabban kávéházakká és rendőrőrszobákká alakítják. Ez történt a podgoricai járás Ubolm, Tuzim és Cerovice nevű helységeiben is — mint ezt a „Pobjeda" című titóista lap írta. A könyveket és a berendezést szétlurcolták és vasrácsos helyzetek az ablakokra, hogy szükség esetén még börtönnek is használhassák a helyiségeket.

NEMZETKOZI SZEMLE

Merénylet az olasz nép jogai ellen

Ezekben a napokban Olaszország vált egyik fő hadszínterévé azoknak a harcoknak, amelyeket Nyugat-Európa népei szabadságjogaik, alkotmányuk biztosította polgárjogaik védelmében vívnak. Az amerikai zsoldban álló olasz kormány hónapokkal ezelőtt elhatározta, hogy javaslatot terjeszt a parlament elé a választójogi törvény „megreformálására". Ennek a javaslatnak azonban vajmi kevés köze van a jogokhoz és a reformokhoz. Ez a javaslat az olasz nép jogainak csorbítását célozza és lépést jelent a jelenlegi választójogi törvénnyel szemben a jogtalanság felé. Röviden szólva arról van szó, hogy az agresszív amerikai terveket szolgálan kiszolgáló az olasz nemzeti függetlenséget áruba bocsátó De Gasperi kormány szilárd többséget akar szerezni a parlamentben, csökkenteni akarja a békepolitikát követelő pártoknak, elsősorban Olaszország Kommunista Pártjának és az Olasz Szocialista Pártnak parlamenti befolyását. De Gasperi tehát szabad kezet akar: olyan parlamentet akar létrehozni, amely nem képes megakadályozni őt az amerikai háborús tervek fenntartás nélküli szolgálatában. Miután ehhez nem tudja megszerezni a nép támogatását, fel akarja rúgni az olasz alkotmányt. A kormány javaslatának lényegét Togliatti elvtárs így jellemezte: „Ez a törvényjavaslat az országot két tömbre osztja. Ha az egyik tömb megszerzi a szavazatok ötven százalékát, plusz egyetlenegy szavazatot, akkor a parlamenthen 385 mandátumhoz jut, míg a másik tömb, amely a szavazatoknak ötven százalékát, minusz egy szavazatot kapott, csupán 204 képviselői mandátumhoz jut. Egyetlen egy szavazat dönt tehát, nem kevesebb, mint 181 parlamenti hely sorsáról. Az új törvényjavaslat értelmében tehát az ország lakosságának ötven százalékát a törvényhozók 64 százaléka, másik ötven százalékát pedig a törvényhozóknak csak harminchat százaléka képviselné."

Aki azonban szelet vet, vihart arat. A javaslatot az egész országban elemi erejű tiltakozás fogadta. Sztrájk, tüntetések hulláma söpört végig az egész országon. A kormány javaslata oly nyilvánvalóan antidemokratikus, hogy még egyes burzsoá politikusok is állást foglaltak ellene, az egyébként a kormányt támogató olasz szocialista-demokrata pártban pedig bomlást idézett elő.

Az olasz kormány, látva a mind viharosabbá váló népi tiltakozást, a napokban újabb manőverrel próbálkozott: a törvényjavaslattal kapcsolatban felvetette a bizalmi kérdést. Ezzel De Gasperi azt akarta elérni, hogy a parlament, részletes megvitatás helyett, bizalmi szavazással, teljes egészében fogadja el a választójogi törvényt. Ez a manőver egyenlő az olasz alkotmány lábbaltiprásával. Az ellenzéki képviselők, a kommunisták és a szocialisták tiltakozásuk jeléül kivonultak a parlamentből. De Gasperinek többsége segítségével sikerült megszavaztatni a bizalmat. Ez a „bizalom" azonban nem jelenti az olasz nép bizalmát és nem jelenti a harc végét sem. A szenátus a törvényjavaslatot még csak ezután fogja tárgyalni. Az a hatalmas népi egységfront, amely a tiltakozó hadjárat során létrejött, biztosítéka annak, hogy az utolsó szót nem a De Gasperi kormány, hanem az olasz nép fogja kimondani.

Hóhérok blokkja

Lázas tevékenység folyik az amerikai imperialisták balkáni csatlósainak táborában. Nemrég török katonai küldöttség járt Jugoszláviában, december végén görög-jugoszláv katonai megbeszélések folytak, ezekben a napokban pedig Jugoszláviában tartózkodik Köprülü török külügyminiszter.

Ennek a nagy sietségnek az a célja, hogy a jugoszláv fasiszták, a görög monarchofasiszták és a török reakciósok közreműködésével támadó katonai tömböt hozzanak létre a Balkánon a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen. Azt, hogy ezt a tömböt kiknek az érdekében tákolják össze, világosan megírta nemrég a „New-York Times" című amerikai burzsoá lap. A lap beszámolt arról, hogy Jugoszlávia, Görögország és Törökország befejezte egy szövetség főbb vonalainak kidolgozását. A megállapodást nem öntötték írásos egyezmény formájába, de az mégis egy balkáni antant létrejöttét jelenti, — írta a New-York Times. A lap leszögezi: A megállapodás értelmében a jugoszláv fegyveres erők végérvényesen az Atlanti Szövetség stratégiájának egyik nagyfontosságú tényezőjévé válnak. A hóhér Tito tehát immár véglegesen és hivatalosan is úgy szerepel, mint az Atlanti Szövetség balkáni csatlósa. Ez együttal ismét megmutatja azt is, milyen szándékok húzódnak meg azoknak a provokációknak hátterében, amelyeket Tito martalócai a népi demokratikus országok, nem utolsósorban a mi országunk határai ellen elkövetnek.

Tito rég megalapozta barátságát a többi balkáni hóhérokkal. Emlékezetes, hogy annakidején segítséget nyújtott a görög monarchofasisztáknak a görög nép szabadságharcának vérbefojtásában. Nem meglepő tehát, ha most katonai szövetségre lép a görög nép hóhéraival.

A „szövetség" körül azonban nincs minden rendben. Olaszország szintén amerikai füttyszóra táncoló kormánya bizonyos fenntartással figyeli a jugoszláv-görög közeledést. Olaszország és Jugoszlávia között imperialista ellentétek vannak Trieszt miatt. Az olasz uralkodó körök szívesen látnának egy négyes paktumot az ő bevonásukkal, de félnek attól, hogy egy Belgrád-Athén-Ankara-tömb kedvezőtlenül érinti Olaszország érdekeit. De Gasperi, olasz miniszterelnök nemrég sietve Athénbe utazott, hogy — mint az angol „Times" írta — lebeszélje Papagoszt az egyezmény megkötéséről „amíg nem teljesülnek a Trieszttre vonatkozó olasz követelések". Az amerikai imperialisták mielőbb összeakarják hozni új támadó tömbjüket, de a csatlósok közötti ellentétek nem kedveznek terveiknek.

Jugoszlávia, Törökország és Görögország népei elszánt harcot vívnak uraló kormányaik gyalázatos háborús tervei ellen. Ez a harc a legkülönbözőbb eszközökkel folyik. A jugoszláv munkások felrobbantják a hadianyaggyárakat. A görög nép mélységes gyűlöletét nyilvánította Tito és klikkje iránt, amikor a fasiszta hóhér küldöttei Athénben jártak. Mindhárom országban növekszik a nép ellenállása. A jugoszláv, a török és a görög nép nem hajlandó az amerikai imperialisták érdekeiért harcolni a béketábor országai ellen.

A Társadalmi és Természettudományi Ismereteket Terjesztő Társulat megalakításáról

Az egész ország tudományos dolgozói örömmel értesültek a Magyar Tudományos Akadémia ama kezdeményezéséről, hogy megalakítják a Társadalmi és Természettudományi Ismereteket Terjesztő Társulatot, melynek feladata ezen tudományok keretébe vágó ismeretek népszerű előadásával és könyvek kiadásával magasra emelni népünk társadalom- és természettudományi műveltségi színvonalát. E társulat van hivatva folytatni az eddig különálló Természettudományi-, Irodalomtörténeti- és Történeti Társulatok munkáját. Különösképen a sok évtizedes multra visszatekintő Természettudományi Társulat értékes haladó hagyományokkal bír a természettudományi műveltség népszerűsítése terén. Sajnos azonban a multban még a népszerűsített tudományos ismeretek is csak egy törpe kisebbséghez jutottak el és a nép széles tömegei teljesen el voltak zárva természettudományi ismeretektől. A társulat megalakításával most az eddig szétforgácsolt erők összefogásával a munka jobb megszervezésével lehet majd biztosítani az előadások és kiadványok komoly színvonalát és a helyenként még nem kielégítő érdeklődés felkeltését és tudatosítását. Minden magyar tudományos kutató megtisztelő, sőt kitüntető megbízásnak tekinti, hogy részt vehet e nagy feladat teljesítésében. A Szovjetunió példája nyomán, ahol a legnagyobb tudósok tekintik kitüntetésnek egy-egy népszerűsítő könyv megírására vagy előadás megtartására irányuló megbízatást, hazánk egyetemi tanárai, orvosai és kutatói is igyekezni fognak e téren megfelelni az ország beléjük helyezett bizalmának. Nem lekicsinylendő feladat egy tudományág eredményeit és fejlődésének további perspektíváit közérthető és élvezetes formában összefoglalni. Komoly szakmai felkészültség mellett itt nélkülözhetetlenek széleskörű általános és főleg az illető tudományág gyakorlati oldalainak elmélyedő ismeretei. Az ország közvéleménye joggal elvárhatja tudományos dolgozóitól, hogy tudásuk legjavát nyújtsák és mi minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy ezen várakozásnak mindenben megfeleljünk.

Szentágothai János dr.
egyetemi tanár,
Kossuth-díjas akadémikus

Imperialista kémbanda perének tárgyalása Krakkóban

Varsó (TASZSZ) A krakkói körzeti katonai bíróság folytatja a papi ruhába bújt imperialista kémbanda perének tárgyalását.

A vádlottak kihallgatása során József Lelito katolikus pap fővádlott beismerte, hogy Lengyelország hitlerista megszállása alatt tagja volt a „Nemzeti Katonai Szervezet" (NOW) nevű fasiszta bandának.

A felszabadulás után belépett a politikai gyilkosságokat elkövető „Nemzeti Fegyveres Erők" (NUZ) nevű terrorista szervezetbe, majd a külföldön tartózkodó Jan Szponder közvetítésével felvette a kapcsolatot az amerikai imperialisták Münchenben székelő kémközpontjával.

A vádlott beismerte, hogy kémkedéséért több ízben pénzt kapott.

Lelito bevallotta, hogy több kémjellegű értesülését a katolikus papok beküldött jelentéseiből szerezte, akik ilyen értesüléseket gyóntatás alkalmával híveiktől csikartak ki.

A vádlott beismerte, hogy az általa folytatott hazaáruló tevékenységről a krakkói érseknek is tudomása volt és mindig számíthatott az érsekség támogatására.

Tudomásom volt arról, — mondotta a többi között vallomásában a vádlott — hogy Sapega bíbros vatikáni utazásai során lengyel emigránsokkal — köztük Anders-szel és a „Londoni kormány" képviselőivel — találkozott. Megbeszéléseiken amerikai tisztek is résztvettek.

Lelito részletesen ismertette a NOW fasiszta szervezetben kifejtett tevékenységét.

A bíróság még több bűnös katolikus papot hallgatott ki. Pochopien, a krakkói érseki kúria jegyzője beismerte, hogy együttműködött az amerikai kémszolgálat javára kémkedő Lelitoval.

A krakkói érsekség naponta ötvenszáz jelentést kapott vidéki katolikus papoktól és ezekből a jelentésekből kémjellegű értesüléseket gyűjtött, majd Lelito útján továbbította azokat a müncheni kémközpontba.

Pochopien vádlott azt is beismerte, hogy az érsekség államcsínyre számított Lengyelországban, amelynek — véleménye szerint — az Egyesült Államok részéről a népi demokratikus országok ellen irányuló fegyveres támadás következtében kellett volna bekövetkeznie.

Mayer újabb dolláralamizsnát akar kérni Washingtonban

Páris (MTI): A francia kormány tagjai pénteken délután tanácskozásra ültek össze René Mayer miniszterelnök közeli londoni és washingtoni útjával kapcsolatban.

Ugyanis Mayer londoni és washingtoni útja során megvitatja majd a francia frank leértékelésének kérdését és a francia kormány azt szeretné, ha Franciaországgal párhuzamosan Angliában is leértékelést hajtanának végre. Az Egyesült Államoktól pedig különböző engedményeket szeretne kapni a frank leértékelése fejében. Az a tény, hogy a francia valuta leértékelését külföldön döntik el még szembetűnőbbé teszi, milyen gyarmati sorba süllyedt Franciaország.

Párisban úgy tudják, hogy René Mayer Washingtonban 44 milliárd franknyi segélyt kér majd az Egyesült Államoktól. Az amerikai imperialisták a segély fejében azt követelik, hogy az amerikai nagytőke még könnyebben hatolhasson majd be Franciaországba és a francia gyarmatokra, továbbá azt, hogy Franciaország újabb két hadosztályt küldjön Indokinába. Végül attól teszik függővé a „segély" megadását, hogy a francia parlament minél előbb ratifikálja a bonni és párisi egyezményeket.

Jacques Duclos a Francia Kommunista Párt titkára pénteken este a parlamentben interpellációt jegyzett be, amelyben felvilágosítást kér a miniszterelnöktől a kormány pénzügyi politikájára vonatkozólag, valamint arról, hogy a kormány milyen intézkedéseket kíván tenni a frank védelmére.

Románia nagy nemzetgyűlésének ülése

Bukarest (TASZSZ): Románia nagy nemzetgyűlésének január 23-i esti ülésén meghallgatták Petre Niculescu képviselőnek, a mandátumvizsgáló bizottság elnökének beszámolóját. Beszámolója során a jelenlévők viharos tapsa közepette bejelentette, hogy Gh. Gheorghiu-Dej az egész nép küldötteként választották a nagy nemzetgyűlésbe. A továbbiakban Niculescu közölte, hogy a nagy nemzetgyűlés tagjai között 196 munkás, 132 dolgozó paraszt és 95 szellemi dolgozó van. A 423 képviselő közül 308 tagja a Román Munkáspártnak. A Romániában élő nemzetiségek 77 képviselőt küldtek a nagy nemzetgyűlésbe.

Ezután jóváhagyták azokat a rendeleteket, amelyeket Románia nagy nemzetgyűlésének elnöksége hozott a legutóbbi ülésszak óta.

Tiltakozás a Rosenberg-házaspár tervbevett meggyilkolása ellen

Berlin (ADN): Neusterlitz városának több, mint hétezer lakosa követelte aláírásával Eisenhower amerikai elnöktől, hogy rendelje el Ethel és Julius Rosenberg azonnali szabadonbocsátását.

A Német Demokratikus Nőszövetség Peterowi járási szervezete több, mint kétezer nő és anya nevében erélyes tiltakozást emelt az amerikai terrorbíróság fasiszta ítélete ellen.

Pasewalk, a hitleri háborúban sokat szenvedett város 1200 polgára nagygyűlésén határozatot juttatott el az új amerikai elnökhöz, felszólítva, hogy adja vissza a szabadságát a Rosenberg-házaspárnak.

A francia dolgozók harcolnak a letartóztatott hazafiak szabadlábrahelyezéséért

Páris (TASZSZ): Január 22-én a párisi közlekedési dolgozók sikeresen végigharcolták az Alain Le Léap szabadonbocsátásáért folyó harc harmadik napját.

Több megyében harci bizottságokat alakítanak a demokratikus szervezetek vezetőinek üldözése ellen és az alkotmányos jogok védelmére.

A haladó pártok győztek a guatemalai választásokon

Buenos Aires (TASZSZ): Guatemalában a nemzetgyűlési választások eredményei arról tanuskodnak hogy a feudális-imperialista reakció megsemmisítő vereséget szenvedett. A szavazatok megszámlálása után kiadott végleges adatok szerint a nemzetgyűlési helyek most a következőképpen oszlanak meg: a kormányt támogató haladó pártok tömbjének 48 képviselője, a guatemalai Munkáspártnak három, míg a kormányellenes reakciós pártoknak, melyek az úgynevezett „kommunistaellenes mozgalom"-ban tömörültek, — hét képviselőjük van.

A csehszlovák kormány jegyzékben követelte a prágai francia katonai attasé és két másik követségi tisztviselő visszahívását

Prága (TASZSZ): A Csehszlovák Köztársaság külügyminisztériuma január 22-én jegyzéket intézett a prágai francia nagykövetséghez.

A francia kormány a nemzetközi kapcsolatokban példátlanul álló intézkedésével 1953. január 16-án elrendelte a csehszlovák kereskedelmi képviselet két munkatársa, Alois Precechtel és Slavomir Princ letartóztatását — mondja többek között a jegyzék, majd így folytatja: a francia rendőrség az említett személyekre olyan értelemben igyekezett befolyást gyakorolni hogy áruljék el hazájukat és fejtsenek ki hazájuk érdekeit sértő tevékenységet. A két csehszlovák állampolgár határozott tiltakozása végül is azt eredményezte, hogy a francia hatóságok felszólították őket a legrövidebb időn belül hagyják el Franciaországot.

Közvetlen ezekután a Csehszlovák Köztársaság és Franciaország között fennálló kapcsolatok megrontására irányuló intézkedések után a francia külügyminisztérium 1953. január 21-én ötkényesen azt követelte, hogy Vimra őrnagy csehszlovák katonai attasé, hagyja el Franciaországot.

A francia kormánynak ezek az intézkedései éles ellentétben állnak minden nemzetközi szokással. A francia kormánynak viselnie kell a teljes felelősséget ennek a politikának a következményeiért.

A csehszlovák kormány hosszú időn át eltűrte a francia katonai attasénak, Gastaldo ezredesnek tartózkodását Prágában, noha tudták róla, hogy együttműködött Manach, volt bratislavai francia konzul, kémcsoportjával és egyéb kémszervezetekkel. Most amikor a francia kormány minden alap nélkül önkényes intézkedéseket hozott Csehszlovákia franciaországi képviselői ellen, a csehszlovák kormány kénytelen felszólítani a francia kormányt, hogy azonnal hívja vissza prágai katonai attaséját, Gastaldo ezredest. Ugyanakkor a csehszlovák kormány megvonja a tartózkodási engedélyt a prágai francia nagykövetség kereskedelmi osztályának két munkatársától, Baillard-től és Moun-tól.

A Papagosz-kormány újból bíróság elé állítja Nikosz Beloiannisz társait

Szófia (MTI): A „Hellas Press" jelenti, hogy kedden Athénben befejeződött hat görög hazafi ellen indított per tárgyalása. A hazafiakra súlyos büntetéseket szabtak ki.

Pénteki athéni jelentés szerint a Papagosz-kormánynak az a szándéka, hogy felülvizsgálja Nikosz Beloiannisz életbenhagyott társainak perét.

A kormány fel akarja támasztani a vádat, Nikosz Beloiannisz társai, különösen Elli Ioannidu, a hős asszony ellen.

— Ennek az újonnan megrendezésre kerülő pernek világos a célja — állapítja meg a „Hellas Press". — Amerikai gazdáinak parancsára Papagosz meg akarja semmisíteni Nikosz Beloiannisz társait és ezzel egyidőben azt is megkísérli, hogy más görög hazafiakat is perbe fogjon, főként Passzalidiszt, az EDA elnökét aki legutóbb a szaloniki pótválasztáson több, mint negyvenháromezer szavazatot kapott. — Az amerikai megszállókat és monarchofasiszta szolgáikat ugyanis nyugtalanítja, hogy az EDA népszerűsége állandóan növekszik a néptömegek között. A Papagoszék előkészítette perekre a görög nép fokozott harccal válaszol — szögezi le a „Hellas Press".

Újabb beszámolókat tartanak a népek bécsi békekongresszusán részt vett magyar küldöttek

Tovább folytatódnak a népek bécsi békekongresszusán résztvett magyar küldöttek beszámolói. Január 25-én, vasárnap Szádeczky-Kardoss Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus tart előadást. Január 28-án délután hat órakor Kiss Zoltán, az Országos Béketanács munkatársa ismerteti a népek bécsi békekongresszusának útmutatásait Szombathelyen a kultúrotthonban.

A NAGYTŐKÉS VATIKÁN

Olaszország nagytőkése

„Kölcsönözzetek, de nyereséget ne várjatok tőle" — hirdeti nap, mint nap az igét a Vatikán. Ezzel szemben a valóság azt mutatja, hogy Olaszország több, mint 140 bankja a Vatikán kezében van, ahol a letétek és betétek összege a folyószámlákon meghaladja az olasz nemzeti megtakarítások kétharmadát, vagyis a 600 milliárdnyi olasz betétek közül 400-at a Vatikán rendelkezik. A Vatikánnak ezenkívül még külön bankja is van, a Szentlélek Bank. Természetesen, a Vatikán eme bankjának tevékenységét nem a szentlélek, hanem a nyerészkedés vágya irányítja.

A Vatikán, bankjain keresztül, döntő befolyást gyakorol egész Olaszország gazdasági életére. Nincs olyan jelentősebb pénzügyi vállalkozás Olaszországban, ahol ne venne részt a Vatikán. A Vatikán, pénzszerzési tevékenységét a magas egyházi méltóságok, megfizetett ügynökök és a pápa üzletemberei végzik. Ezek a civilben járó, korántsem istenfélő üzletemberek Olaszország minden jelentősebb vállalatában felelhetők. A pápai üzletemberek egyik legjellegzetesebb alakja Bernardino Nogara mérnök, a pápa pénzügyi tanácsadója. Ez a Nogara elnöke a városi és mezőgazdasági vállalatokat építő Ingatlan Részvénytársaság igazgatóságának, a Háztulajdonosok és Városépítő Vállalatok nagy tröszt jének, a Nyugati Lakásépítő Részvénytársaságnak, a jelzálogbanknak, a Római Ingatlan Rt-nek —amely az egyik legnagyobb részvénytársaság ingatlanok vételére és eladására — elnöke az Olasz Déli Vasút Rt-nek, a Montecatini vegyitrösztnek — a legnagyobb olasz hadi és vegyipari tröszt — elnöke az Adriai Villamos Rt-nek, amely nemcsak az ország legnagyobb tartományainak, hanem Olaszország legfontosabb gyarmatainak áramszolgáltatását, vízszolgáltatását, hadiiparát, idegenforgalmát, szerszámgépgyártását és a vasúti gördülőanyaggyártást is ellenőrzi. Lehetetlen itt Olaszország valamennyi kapitalista vállalatát felsorolnunk, ahol Nogara, és a Vatikán többi üzletemberei elnöki, alelnöki és más fontos helyet töltenek be. De ez a felsorolás is megmutatja, hogy a Vatikán kezében tartja Olaszország fő iparágait, fontosabb vállalatait. Megemlíthetjük még azt is, hogy Nogara alelnöke a montecarlói játékbarlangnak is, ahol a ruletten és más hazárdjátékokon a Vatikán milliókat zsebel be.

Egyes főbb iparágakban, vállalkozásokban a Vatikán szinte kizárólagos monopóliumra tett szert. A Vatikán monopóliuma az építőipar és telekspekuláció, a Vatikán kezében van az Olaszországban annyira fontos villamossági ipar és energia gazdálkodás. A Vatikán kezében vannak Róma összes közművei, a villamosenergiatermelő, a víz- és gázművek — és így sorolhatnánk tovább. A Vatikán a dolgozó nép bőrén óriási összegeket harácsol össze. Miközben az olasz nép düledező házakban, egészségtelen, piszkos és nedves lakásokban lakik, a Vatikán ügynökei mesés árakat kérnek el a telkekért, lakbérekért, a Vatikán a megfizethetetlenségig felemelte a római dolgozók villany-, víz- és gázdíját.

A Vatikán Olaszország legnagyobb tőkése. Emellett, Olaszország és más országok — Spanyolország, Portugália a délamerikai államok legnagyobb, vagy egyik legnagyobb földbirtokosa. Az olasz, spanyol és a többi kapitalista és gyarmati országok paraszt jait az éhhalál kerülgeti, mert a Vatikán, mint a középkorban, tizedeket, három-öt és nemritkán hőttizedeket hajt be.

A Vatikán magas egyházi méltóságai mindenre képesek a pénzért. Olaszországban időről-időre újabb és újabb botrányok kerülnek felszínre, ahol kiderül, hogy a Vatikán egyik-egyik vezetője sikkasztott. Cippico Edoardo, a Vatikán kincstartója Rossini kereskedő, 800 millió liráját elsikkasztotta, — mintegy 16 millió forintot, — amiért nagy buzavona után börtönbe került.

Vatikán és az amerikai imperializmus szoros kapcsolata

Az olaszországi haszon csak kis része a Vatikán jövedelmének. A Vatikán fő jövedelmét az Amerikai Egyesült Államokból kapja.

Amerikában, az Anglia ellen viselt függetlenségi háború győzelmes befejezése idején, a pápa képét minden évben nyilvánosan elégették. Ez volt a helyzet az 1700-as évek végén. Ma a Vatikán jövedelmének 80 százalékát Amerikából kapja — az Egyesült Államoktól és Kanadától. — A Vatikánnak üzleti érdekeltsége van az egyik legnagyobb amerikai fémipari trösztben, a Süggenheim Trösztben. A Vatikán, a Morgan-bankháznak, Amerika egyik legnagyobb finánctőkecsoportjának a közbenjárására érdekeltséget kapott a kapitalista világ egyik legnagyobb réztrösztjében, az Anaconda Copper Társaságban, a Vatikán részvényese a busás osztalékot fizető Sinclair Oil Companynak — és így sorolhatnánk tovább. A Vatikán 1915-ben, csupán a Péter-fillérekből, 2,8 millió dollárt szedett be az Egyesült Államokban. Így gazdagítja a hiszékeny hívők adakozása a Vatikán kincstárát.

A Vatikán, az amerikai tőkésektől kapott magas profit ellenében kötelezte magát, hogy mindenben alávetni magát a világuralomra törő amerikai imperializmus érdekeinek. A Vatikán ezt a hivatalos megállapodást be is tartja és a leghitvány terror eszközétől kezdve az összeesküvésekig és a gyilkosságokig (Pócspetri nálunk, hasonló eset Csehszlovákiában, és a többi népi demokratikus országokban) mindent elkövet, hogy a haladást megakadályozza.

A világ egyik legnagyobb tőkése és földbirtokosa

A Vatikán behatolt a nyugateurópai kapitalista országok és gyarmataik gazdaságába is. A Vatikánnak érdekeltsége van a ruhrvidéki acél- és széniparban, a német imperializmusnak ebben a gyilkos fegyvergyártó műhelyében. A Vatikán kezében tartja Svájc egyik legnagyobb bankját, az „Electro Bank"-ot, a Vatikán ellenőrzése alatt áll több olyan nagy francia bank, amely a gaullefasisztákat és a Vatikán irányítása alatt álló francia katolikus pártot, az MRP-t pénzeli. A Vatikán kezében van a francia-olasz Bank, amelynek útján behatolt az iraki olajérdekeltségekbe, a Vatikán kezében van a Spanyol-Amerikai Bank, amely a többi között az Argentinába menekült magyar fasiszta söpredéket is pénzeli. A Vatikán kezében vannak Argentína és Kanada elektroipari társaságai Buenos Aires-nek, Argentína fővárosának közművei — akárcsak Rómában — Buenos Aires több lakónegyede, nyilvánosházai. A Vatikán kezében van Dél-Amerika több nagy gumipari, bányaipari és textilipari vállalata. A Vatikán gazdája Mocambique és Angola afrikai portugál gyarmat több bányájának és ültetvényének. Végnélkül sorolhatnánk azoknak a vállalatoknak, bankoknak és érdekeltségeknek nevét, ahová a Vatikán kinyújtotta csápjait. A Vatikán a világ egyik legnagyobb tőkése, a világ egyik legnagyobb földbirtokosa, a haladás megátalkodott ellensége.

A Vatikán és az úri Magyarország

A Vatikán az úri Magyarországon hatalmas jövedelmet biztosított magának. Az úri Magyarország igen jellemző példája volt a Vatikán és a klérus, sötét, elnyomó üzleti politikájának. Az egyház Magyarországon 830 ezer hold földdel rendelkezett, nagy egyházi adót szedett ezenkívül nagy állami támogatást kapott. Az egyházak 1938—39-ben mintegy 102 millió pengőt kaptak az államtól, a nemzeti jövedelem 2,1 százalékát, ami nem csekély összeg, különösen, ha arra gondolunk, hogy a Horthy-fasizmus sötét éveiben 1938—39-ben katonai célokra az összes közületi beruházásoknak 86,9 százalékát, a szociális és kulturális célokra pedig szám, még nem is egészen 1,7 százalékot fordítottak.

Baranyában a megye egyik legnagyobb birtokosa a pécsi püspökség és pécsi káptalanság volt. A pécsi püspökség és pécsi káptalanság 49.563 katasztrális hold földterülete milliókat jövedelmezett évente. A földbirtokok összértéke 22 millió aranypengő volt, ami a Zsolnay-gyár dolgozóinak 50 évi munkabérét tette ki. Az egyház tulajdonát képezte Pécsett 38 bérház is. Közülük Kardoss Kálmán utca 11—13 szám alatti bérház értéke 90 ezer pengő, a Hunyadi-utcai 144 ezer aranypengő volt. A püspökségnek és székesegyháznak külön takarékpénztára volt, társtulajdonosai voltak másik négy banknak, részvényesei más 9 banknak, több gyárnak, bányának.

Az egyház vezetői szoros üzleti kapcsolatot tartottak fenn a nagytőkésekkel. Dreher Jenővel, aki 14,8 millió pengő vagyont és 650 ezer pengő évi jövedelmet vallott be, Chorin báróval, aki 1940-ben kereken 10 millió pengő vagyont és 621 ezer pengő évi jövedelmet vallott be — és a többiekkel. A valóságos vagyon és valóságos jövedelem természetesen sokkal több volt, (...) — mondta Hagyó-Kovács Gyula, a Grósz-per egyik leleplezett gyilkosa, — hogy ezekkel a nagytőkésekkel való kapcsolatunk révén rendkívül komoly spekulációs lehetőségekhez jutott." Ezeket a spekulációs lehetőségeket a magas egyházi méltóságok alaposan ki is használták, a magyar nép nyomora és munkája árán óriási vagyont zsebeltek be. Ennek a vagyonnak egy része a Vatikán kincstárába vándorolt. A Vatikán a magyar nép egyik legkegyetlenebb kizsákmányolója volt a mult rendszerben, így aztán nem csodálatos, hogy a Vatikán minden erővel vissza akarja szerezni hatalmát az amerikai imperialistákkal együtt háborút készít elő, összeesküvéseket sző a magyar nép ellen.

*

De a kizsákmányolás ideje lejárt. A Vatikán feletti ítéletet a történelem mondja ki. A nagytőkés Vatikán hiába mesterkedik. Népünk éberségét megtéveszteni nem fogja. Népünk éberségét meghiúsít minden összeesküvő kísérletet, minden olyan törekvést, amely a kizsákmányolás visszaállítását célozza.

A szocializmus ifjú rohambrigádjainak életéből

Békekikötő az Adria partján

Irta: N. RULATOV, a Pravda tudósítója

Albánia, noha minden oldaláról ellenséges országok veszik körül, mégis szabad és független ország maradt, sőt eredményesen fejleszti gazdaságát, sikeresen építi új életét. Az albán nép békés építő munkájában a Szovjetunió és a baráti népi demokratikus országok önzetlen segítségére támaszkodik.

Az Adriai-tenger partján fekvő Durres nagy kikötővé fejlődött. Ide érkeznek az albán ötéves terv megvalósításához szükséges anyagszállítmányok.

A lengyel hajók Csehszlovákiában és a Német Demokratikus Köztársaság gyáraiban készült gőzgépeket, vagonokat, teher- és személygépkocsikat szállítanak a durresi kikötőbe.

A bolgár és román hajók cementet, papírt, olajipari termékeket, emelődaruk et, villamosszerkezeteket, a szovjet hajók traktorokat, kombájnokat, ipari berendezést, nemesített vetőmagot, szöveteket és élelmiszert hoznak az albán nép számára.

Albánia népi kormánya a Szovjetunió segítségével újjáépítette és átépítette a kikötőt, amelyet a Lenintől elnevezett villanyerőmű lát el árammal. A hajógyár újjáépítette a kisebb hajókat és új hajók építését kezdte meg. Mindennek eredményeképen nagymértékben növekedett a kikötő áruforgalma.

A munka és a szabadságharc hősei

(Részletek egy vietnami levéből)

A Vietnami Demokratikus Köztársaságban nemrég rendezték meg a hazafias munkaverseny élenjáró dolgozóinak első országos kongresszusát.

Ho Si Minh elnök még 1948 júniusában felhívást intézett a vietnami dolgozó néphez, hogy hazafias munkaverseny keretében indítson harcot az írástudatlanság felszámolásáért, az élitszínvonal emeléséért és az idegen rablóhódítók feletti végső győzelem kivívásáért. A felhívást a dolgozó nép országszerte hatalmas lelkesedéssel fogadta és a kongresszus küldöttei már nagyszerű eredményekről számolhattak be.

Ngo dzsia Kham vasmunkás a Munka Hőse kitüntetés birtokosa. 1944-ben, amikor javában folyt a harc a japán imperialisták ellen, a párttól azt a megbízást kapta, hogy fegyvereket gyártson. Kezdetleges eszközökkel kézigránátokat gyártott a partizánok számára. Amikor megindult a vietnami nép szabadságharca a francia gyarmatosítók ellen, Khamot lőszergyártással bízták meg. Kham műhelyét egy barlangban rendezte be és eleinte csak nehezen tudtak napi 600 töltényt előállítani. Azonban egyre jobban megszervezte a munkát és így sikerült fokoznia a gyártott lőszermennyiséget, sőt sikerült megoldania a nehezen beszerezhető robbanóanyag helyi előállítását is. A háború nehéz körülményei közepette amikor állandóan ellenséges bombázók fenyegették Kham és társainak az életét, a nyersanyag- és géphiány ellenére is sikerült három kis üzemet létrehoznia, sőt olyan szerszámgépeket szerkesztett, amelyek a gyors lövészárok-ásáshoz szükséges eszközök termelését 8500 százalékkal emelték. Ezekkel a szerszámgépekkel 12 millió piaszter értékű szenet és 110.000 munkaórát takarított meg.

Ngo dzsia Kham kísérletezésai közben háromszor megsebesült, de hősiesen tovább folytatta munkáját. Kiváló teljesítményei megszerezték számára a „Honvédő Háború" kitüntetést, a Munkaérdemrendet, a „Munka Hőse" kitüntetést és Ho Si Minh díszoklevelét.

Hoang van Hanh 65 éves dolgozó paraszt. Az augusztusi forradalom számára is új korszakot nyitott meg. Az elsők közt lépett be a parasztszövetségbe a haza megmentésére. Családjának valamennyi tagja aláírta a hazafias versenyszerződést és feladataikat a családon belül közösen vitatják meg. Még 5—7 esztendős unokái is résztvesznek a szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítésében. Hoang van Hanh és családja pontosan követi a helyi mezőgazdasági iroda szaktanácsait és így sikerült a rizstermést 57, a burgonyatermést 40, a gyapottermést 70, a babtermést 30 a kukoricatermést pedig 500 százalékkal emelniök annak a szövetkezetnek a földjein, amelynek elnöke Hanh, s amelynek 50 család a tagja. A szövetkezetet többízben kitüntették, mivel kiváló minőségű mezőgazdasági termékeket szolgáltatott be az államnak.

A kongresszusra a frontokon harcoló hős vietnami hazafiak is elküldték képviselőiket. Nguyen thi Chien 23 éves parasztasszony a szabadságharc kezdete óta harcol a külföldi betolakodók ellen. Egy ideig a földalatti csoportok közt tartotta az összeköttetést az egyik megszállt tartományban. Sikerült itt több pártsejtet és egy partizán-különítményt szervezni. Később tíz nagyobb katonai akcióban vett részt, amelyekben nagyobb mennyiségű fegyvert zsákmányolt és húsz foglyot ejtett, köztük egy francia tisztet is.

Quang Vinh már több mint 300 csatában vett részt. Harminc éves szegényparaszt. Már az első harcokban kitüntette magát, amikor kézigránátjaival három lőszeresvagont és egy egész francia alakulatot semmisített meg. Legnagyobb hőstette egy francia hadihajó levegőbe röpítése, amely egész francia zászlóaljat szállított a frontokra.

La van Cau a To-nemzetségből származik, amely a Vietnami Demokratikus Köztársaság egyik nemzetisége. Tizenhat éves korában két évvel idősebbnek mondta magát, csakhogy felvegyék a Néphadseregbe. Tizenkilenc éves korában már egy robbantó-alakulat vezetője volt. Egy alkalommal ellenséges kiserődöket kellett volna felrobbantaniok. Az ellenség heves tüzében közelítették meg célpontjaikat, de mire a közelbe érkeztek, La van Cau egyedül maradt. Társai egymásután estek el a gyilkos tűzben. „Bosszut állok értetek" — kiáltott fel az ifjú harcos és a következő pillanatban géppuskasorozat zúzta össze jobb karját. La van Cau azonban összeszedte minden erejét és épen maradt fél karjával egyedül végrehajtotta fontos feladatát.

Ilyen rettenthetetlen hősök harcolnak a vietnami nép szabadságáért és függetlenségéért. Az üzemekben vagy a frontokon egyaránt jól tudják, hogy csakis elszánt harccal, akadályokat nem ismerve vihetik győzelemre valamennyiük legszentebb ügyét.

A marosvásárhelyi tanulók és egyetemisták között

Tasnádi János, a marosvásárhelyi zootechnikai technikum másodéves hallgatója egyike annak a sokszázezer boldog fiatalnak, akik jó tanulással készülnek fel jövendő nagy feladataik sikeres teljesítésére. Tasnádi János hosszú utat tett meg, amíg a Kolozs tartományi Kisszék faluból a zootechnikai technikum kiváló tanulója és ifjúmunkás Szövetségi alapszervének titkára lett. Apja szegényparaszt volt és hét gyermeket nevelt. Tasnádi János legidősebb gyermek létére az elemiiskola négy osztályának befejezése után azonnal munka után nézett. A falu kulákjánál dolgozott, mint béres. A népi hatalom előtte is megnyitotta az iskolák kapuit. Két év alatt három osztály anyagából vizsgázott le eredményesen és ugyanakkor sikeresen elvégezte a mezőgazdasági iskolát is.

Béni Sándor, a falpari technikum harmadik osztályának legkiválóbb tanulója az egyetemre készül. Ebből az iskolából is csaknem valamennyi végzett növendék beiratkozott az egyetemre. Ez az iskola tavaly ősszel három legkiválóbb hallgatóját, köztük Csibi Mihályt is a Szovjetunióba küldte magasabb iskolákba...

A marosvásárhelyi népi tanács 1952. évi költségvetésének 24 százalékát a közoktatás fejlesztésére fordította. Az elemiiskolákat, középiskolákat, szakiskolákat és technikumokat korszerű műhelyekkel, laboratóriumokkal, kötözőhelyekkel, fürdőkkel és zuhanyozókkal látták el.

Gyökeresen megváltozott a tanuló ifjúság szociális összetétele is. A tanulók 48 százaléka munkásszármazású, de igen sok a parasztszármazású növendék is.

Számos tanuló állami segítséget kap tanulmányai zavartalan folytatásához. Az általános iskolák felsőbb osztályaiban, valamint a középiskolákban 666 tanuló részesül állami ösztöndíjban, további 466 tanuló pedig díjmentesen kapja tankönyveit.

A népi hatalom gondoskodása lehetővé tette, hogy a város külső negyedeiben is korszerű iskolák épüljenek, ott, ahonnan a felszabadulás előtt a dolgozók gyermekeinek három-négy kilométeres utat kellett megtenniök a legközelebbi iskoláig.

Marosvásárhelyen négy gimnázium és két esti középiskola működik. A város 14 ipari technikuma közül 8-ban magyar a tanítási nyelv, egyben román, ötben pedig magyar és román. Az elemiiskolák 70 százalékban szintén magyar a tanítási nyelv. 1939-ben a városban mindössze négy iskolában működött magyar tagozat, bár a lakosság túlnyomó része magyar anyanyelvű.

Marosvásárhelyen működik a magyar tannyelvű Orvosi és Gyógyszerészeti Főiskola, amelynek mintegy ezer hallgatója van.

Jelenleg Marosvásárhelyen 55 oktatási egység működik 287 tanerőből álló tanszemélyzettel. A tanulók és a főiskolai hallgatók száma közel 14.000, tehát több mint háromszorosa az 1939-es ötszámnak. És ez a szám évről-évre növekszik. A dolgozók gyermekei ma már állami segítséggel tanulhatnak a Magyar Autonóm Tartományban és élnek is ezzel a lehetőséggel, hogy mennél magasabb és tökéletesebb szakmai képzettséggel állhassanak be majd a szocializmus építőinek sorába.

Bulgáriai békeművek

Irta: LJUBEN BOZSKOV

A bolgár nép négy év alatt befejezte első ötéves tervét s 1953 első napján hozzákezdett második ötéves tervéhez.

Új üzemek, gyárak, vízduzzasztók, könyvtárak, kultúrotthonok emelkedtek. Az egész ország megváltozott.

Dimitrovoban alig egy félóránvira a fővárostól ellátogatunk az ország acélszívébe — a V. I. Leninről elnevezett első bolgár kohóműbe. A leninizmus—sztálini eszmékkel felfegyverzett dolgozók 324 méter magas kohót építettek itt.

Az üzemtől délre emelkedik a „Sztudena"-vízduzzasztó hatalmas fala. Nemsokára teljesen készen lesz és akkor 20 millió köbméter víz örvényl körül. Az itt termelt áram táplálja majd a „Lenin"-kohóművet és a „Georgi Dimitrov" bányát.

Az Iszkr folyó vize Dolni Pasarel és Kokaljan mellett két vízierőmű turbináit forgatja, és több, mint 75 ezer hektár földet tesz termékennyé a szófiai és elinpelini körzetben.

Kazanlikon keresztül a trákiai síkságra érkezünk; a látóhatár széléig mezők zöldelnek. Az út hatalmas szövetkezeti épületek, kedves parasztudvarok között vezet. Nagy vörös feliratok üdvözölnek mindenkit: „A termelőszövetkezet — jobbágyság és boldog élet". „Termelőszövetkezettel a szocializmus felé."

Aszenovgrád mellett hatalmas kartondgyár épül.

Építés — ez a mi életünk értelme.

Az emberek dolgos akaratából nőtt fel tavaly a celluloézgyár.

Néhány év alatt nőtt fel Dimitrovgrád, nagy szocialista városunk, a bolgár-szovjet barátság fényes dokumentuma. Néhány hete megkezdték a „Vicko Cservenkov" erőmű bővítését: februárban szerelik majd be a második csodálatos szovjet turbinát.

Az erőmű mellett emelkedik a „Sztálin" vegyikombinát. Az elmúlt évben 3.100 tonna műtrágyát adott terven felül az országnak. Hosszú szerelvények vitték széjjel az országban a műtrágyát, amelynek nyomán több, mint 700 ezer hektár földváltott termékennyé.

Nemcsak a Vicsanyria és vegyiparra rendeltek Dimitrovgrádban itt épült fel a „Vulkán" cementgyár is. Bulgária és a Balkán félsziget leghatalmasabb cementgyára, mely a legjobb minőségű azbesztcementet gyártja.

És mennyi más építkezés folyik még Bulgáriában. Ellátogatunk Dobrudzsába, ahol öthat éve nem győznek csodálkozni, hogy a szél ereje csökken. Dobrudzsa átalakult: a termelőszövetkezetek új telepei közt széles erdősávok húzódnak, védik a növényzetet. Csak 1952-ben több, mint 60 falu kapott itt villanyt. 1953 az eddiginél is több gépet ad a dobrudzsai dolgozóknak, a mezőgazdasági munkák 80 százalékát gépesítik.

Az „Sz. M. Kirov" gyár április óta ezerezer tonna kombinált takarmányt adott a mezőgazdaságnak. Mellette magasra emelkedik a szódagyár hatalmas épülettömbje.

Minden, amit építettünk, a miénk, a népé. Építünk, hogy békében élhessünk.

A gazdasági fejlődés kétféle mérlege

A „Pravdában" megjelent diagramm megmutatja az ipari termelés volumenjét hat európai népi demokratikus államban és hat nyugateurópai kapitalista országban.

A diagrammból látható, hogy a népi demokratikus országokban, — amelyek a Szovjetunió testvéri segítségével a szocializmust építik, — az ipari termelés színvonala az 1952. év végére a háborúelőtti színvonal háromszorosát érte el. A nyugateurópai kapitalista országokban, — amelyek az amerikai „segítség" bilincseiben sínylődnek — az ipari termelés az elmúlt tizenöt év alatt mindössze 31 százalékkal nőtt. Míg a népi demokratikus országokban az ipari termelés 1952-ben 29 százalékkal emelkedett, a hat nyugateurópai kapitalista országban a termelés növekedése mindössze 0,8 százalékot tett ki.

Egyre súlyosabb Brazilia gazdasági helyzete

Montevideo. A brazil sajtó és a hivatalos körök közleményeiből kitűnik, hogy az országnak az amerikai monopóliumok által történő leigázása és a fegyverkezési hajsza 1952-ben a gazdasági helyzet további romlásához vezetett. A brazil képviselőház pénzügyi bizottsága beszámolójában megállapította, hogy az ország gazdasági helyzete „jelentős mértékben rosszabbodott. Ezáltal kiéleződött a válság".

A „Covuntura Economica" című lap vésztjóslóan írja, hogy semmi sem jelzi Brazília gazdasági helyzetének javulását. „Gazdasági válságunk — írja ugyanerről a „Correio da Manha" című lap — egyre komolyabbá válik."

A sajtó rámutat, hogy sok brazil vállalat bezár, vagy csökkenti a termelést. A belföldi piac szűkül, a külföldi piacra pedig Brazília nem tud behatolni — írja az „O Mundo" című lap.

Sorvad Brazília mezőgazdasága is. 1952-ben erősen csökkent a kakaótermelés és a gyapotültetvények területe, szaporodott az országban a csődök száma. A „Covuntura Economica" jelentése szerint 1952 júniusában és augusztusában — 1946 hasonló időszakához viszonyítva — 276 százalékkal növekedett a csődök száma.

Görögországban egyes iparágakban 100 százalékos a munkanélküliség

Szófia. A „Hellas Press" hírügynökség beszámol arról, hogy Görögországban állandóan növekszik a munkanélküliek száma. Legutóbb Pireusz tengeri kikötőjének igazgatósága bocsátotta el 400 alkalmazottját. A pireuszi munkaközvetítő hivatal adatai szerint a városban összesen 14.000 munkanélküli van, a valóságban azonban ez a szám 28.000 körül mozog. Nagyon sok pireuszi munkanélküli nagyanyis feladta a reményt, hogy munkaközvetítő útján jusson munkához és ezért nem szerepel már a munkakeresők nyilvántartásában. A Thesszália-tartománybeli Kardica város munkásainak fele munkanélküli. A városban az építőipari, kocsigyártó és asztalosipari dolgozók egyáltalában nem jutnak munkához. Ugyancsak 100 százalékos a munkanélküliség a cipőiparban, elsősorban Athénben, Pireuszban, Szalonikiben, Kardicában, de Görögország más városaiban is. A cipőipari dolgozók helyzetét még kilátástalanabbá teszi, hogy a görög lakáj-kormány hozzájárulásával Amerikából nagymennyiségű dömping cipőáru érkezik Görögországba.

Az osztrák jobboldali szociáldemokrata népjóléti miniszter beismerései a választási harc hevében a súlyos gazdasági helyzetről

Bécs: Ausztriában tetőpontra hágott a választási küzdelem s az egyes kormánypártok politikusai a koalícióban részvevő többi pártok jelöltjeit gyakran igyekeznek befeketíteni. Eközben olyan beismeréseket tesznek, az ország súlyos helyzetéről, amelyeket más körülmények között nem tennének. Jellemző erre Maisel jobboldali szociáldemokrata népjóléti miniszter legutóbbi választási beszéde, amely az Osztrák Néppárt ellen irányult. A miniszter — mint a Welt presse közli — a többi között ezeket mondotta:

„Az Osztrák Néppárt vezető emberei eddig egyetlen választási beszédükben sem tettek említést a 350 ezer munkanélküliről. Ellenkezőleg, azt merészelik a nyilvánosság előtt mondani, hogy az Osztrák Néppárt stabilizálta az árakat és a béreket, pénzügyminisztereik az az erős ember, aki kiharcolta a kiegyensúlyozott költségvetést. Ez a demagógia az igazság arculcsapása. Mindenki tudja, hogy az áremelkedések állandósultak.

Kamitz néppárti pénzügyminiszter büszkén állítja, hogy a költségvetés kiegyensúlyozott — folytatta Maisel. — Hogyan áll ez a kérdés a valóságban? Egyetlen pénzügyminiszter működése alatt sem volt olyan nagymérvű a munkanélküliség, mint éppen Kamitz idejében. Kamitznak nincs pénze beruházásokra a munkanélküliség leküzdésére, nincs pénze lakásépítkezésre, nincs pénze arra, hogy az iskolából kikerülő fiatalok számára munkalehetőséget teremtsen. Sőt, az ő pártja az, amely követeli, hogy 90 millió schillinggel csökkentsék a háború áldozatainak járó juttatást. Igy festenek a pénzügyminiszter mult évi sikerei."

Maisel beszéde természetesen színtiszta demagógia. A jobboldali szociáldemokraták éppolyan felelősek Ausztria jelenlegi helyzetéért, mint a néppárti politikusok. A beismerések azonban ezúttal igazak.

A berkesdi kulákok, akikről a tanács „nem tudja", hogy kulákok-e

Amiről most szó lesz — azzal kezdődött, hogy Pruzsina Antal elvtárs, Berkesd község tanácsának elnöke kiadta az utasítást irodatisztjének:

— *Azonnal menjen el Vudi Antalhoz és mondja meg, hogy holnap reggel korán Pécsváradra kell menni... én is megyek vele!*

Fontos ügyben utaztak.

A kulákok neveit kérte be a járási tanács. Szekeres Károly, a begyűjtési osztály vezetője, Sárvári János, a pénzügyi osztály vezetője és Taskó József elvtárs, a mezőgazdasági osztály tervelőadója ültek körül az asztalnál és kérdeztek.

— *Telkes László?*

— *Igen... három hónappal ezelőtt dobták ki a berkesdi I-es típusú csoportból, mint kulákot. A felszorzott területe meghaladja a 30 holdat. A fia István, gépkocsivezető a Tehervarnál...*

Ezt mondta a tanácselnök, ezt mondta Vudi elvtárs, akik mindketten jól ismerik a községet. Így is van. Még csak azt tesszük hozzá, amit Vudi és a tanácselnök elhallgatott, hogy Telkes kulák egy másik társával Somogy megye Vátér községében bérelt egy 60 holdas pusztát.

Kis Hegedüs János következett.

22 hold földje volt, őt is együtt dobták ki Telkessel az I-es típusú csoportból, mint kulákot.

Ennyit mondtak el Telkesről. De arról „elfelejtettek" beszélni, hogy Kis Hegedüs Jánosnak a 22 hold földje mellett volt egy cséplőgépe és Hásságyon egy malom felének volt a tulajdonosa.

A pécsváradi járási tanács felülvizsgáló bizottsága Pruzsina Antal és Vudi Antal által elmondottakból is könnyen megláthatta, volna, hogy Telkes Miklós kulák, mert a felszorzott területe meghaladja a 30 holdat. Igaz, Kis Hegedüs Jánosnál csak arról beszéltek Vudinak, hogy 22 hold földje volt.

A pécsváradi utazás után alig egy hétre levelet kapott a berkesdi tanács, amelyben az állt: Telkes Miklós, Kis Hegedüs János és Bóra István nem kulákok. Később tudomásukra jutott, hogy Telkes 60 hold földet bérelt, Kis Hegedüs Jánosnak pedig a 22 hold föld mellett, egy cséplőgépe és egy fél malma volt. Ezt szorgalmasan feljegyezték a járási tanácson és megütközve mondották:

— *Félre leltünk vezetve.*

Igen félrevezetés ez, de csak azért, mert a járási tanácson íróasztal mellől igyekeztek megállapítani, hogy ki a kulák. Vizsgálatot a helyszínen kell folytatni, a becsületes dolgozó parasztok véleményét kell kikérni, olyanokét, akik saját bőrükön érezték a kulák kizsákmányolását, nem pedig Vudi Antalét, akinek az édesanyja és Telkes kulák édesapja édestestvérek.

De nem ártatlan ebben az ügyben a községi tanács sem. Több, mint két éve, hogy a jelenlegi tanácsapparátus elfoglalta munkahelyét, ismerik jól a községet. De a két év alatt nem tudták pontosan megállapítani, hogy ki a kulák. Így például Varga Mihály (Kinese) a községi tanács szerint nem kulák, bár két évvel ezelőtt még az volt.

— *Volt Vargának cselédje?*

— *Nem. Mi nem tudunk róla* — mondja valamennyi tanácsalkalmazott.

De igen volt.

Meg kell csak kérdezni a község becsületes dolgozó parasztjait,

de nem árt, ha Kaszapovics András elvtárssal, a kátolyi December 21 tsz elnökével is beszélnek. Ő elmond mindent, hisz 14 éves korában már Varga kulák földjén túrta a földet évi 100 pengőért. Mikor őt elzavarta a kulák, fogadott helyébe egy másikat és ez így ment állandóan.

És Varga kulák most, mint „becsületes dolgozó paraszt" belépett az Alkotmány tsz-be.

Érdemes itt is megállni egy pillanatra, mert az osztályharc lebecsülésének, az opportunizmusnak legjobban itt mutatkozik meg a következménye.

A tsz elnökének az apja Czeke Mihály kuláknak testvére, Vudi Antal, mint a csoport hognármestere, Telkes kuláknak közeli rokona. Ha valaki végigmegy a csoport gazdaságán, azonnal észreveszi, hogy itt valami nincs rendben. A két hosszú sertésólból még csak ki sem lépnek a sertésgondozók, belülről az ajtó elé dobálják a trágyát, ahova éppen rópül. Az egyik ilyen trágyarakáson két beteg süldő fekszik, az utolsókat rúgják már. Döglenek a malacok. De miért? Erre a kérdésre a tanács is a tsz vezetősége is azt feleli: „Nincs takarmány."

Világos, hogy annyi takarmány nem termett a csoportnak, mint az 1951-es gazdasági évben, de korántsem ezért pusztulnak el a sertések, mert nincs nekik torkig darás és amit legjobban ennének. A hiba ott van, hogy a fertőző betegségben elpusztult sertéseket etetik velük nyersen. Látja ezt az elnök, a párttitkár, a járás, de senki semmit nem tesz ellene. Beszélnek ugyan arról, hogy pusztulnak a sertések, de ennek a beszédnek nincs semmi eredménye.

Az elpusztult sertések etetésére

Fogas János tette a javaslatot, mint állategészségügyi megbízott, akinek a két gyermekét nemrég tetten érték, amint éppen a csoport ólját cipelték haza zsákostul. Arról is beszélnek a községben, hogy Fogas három zsák árpát vitt el a csoportból. És az alap szabályt is megértették, mert Fogas Jánosnak még mindig négy tehén és egy növendék állat van a háztáji gazdaságában. Ezek részére igyekszik megszerezni a takarmányt a közösből, de azzal nem törődik, hogy eddig már 28 sertés pusztult el. Igaz, nem egyedül van Fogas János, jónéhányan viszik a közös vagyont, a burgonyát és amit érnek.

Bűnös mulasztások ezek úgy a járási tanács, mint a községi tanács részéről, de nem mentes a helyi pártszervezet sem. Ahelyett, hogy keményen fellépnének a kulákokkal szemben, hogy harcolnának keményen az osztályharc frontján, nem ismerik a kulákokat, „becsületes dolgozó parasztokká" nyilvánítják őket és közben nem veszik észre, hogy az ellenség beépül a tanácsra, a tsz-be, hogy az ellenség hálójába keríti a még bizonytalan dolgozó parasztokat és felháborító tettekre beszéli rá. Berkesd községben lévő hiányosságokban elsősorban az ellenség kezo játszik közre és ezt a kezet hagyja szabadon dolgozni a helyi szervek bürokratikus, opportunista magatartása.

Sürgősen rendet kell teremteni Berkesden.

Vizsgálják meg, kik dolgoznak a község tanácson, mert ott is van kulák és ki kell söpörni az ellenséget úgy a tanácsházáról, mint a termelőcsoportból, hogy ezek ne akadályozhassák a község, a tsz fejlődését.

Lipáczki József

Szocialista mezőgazdaságért a szigetvári járásban

Párt unk II. kongresszusának határozata a nagyüzemi mezőgazdasági termelésre való fokozatos áttérés legfontosabb tárgyi feltételei között említi meg termelőszövetkezeti mozgalmunk eddigi eredményeit. Emellett azonban leszögezi, hogy ehhez *továbbra is szükséges a dolgozó parasztság szívós, türelmes meggyőzése, eredményeink tudatosítása, széles körben való elterjesztése.*

A határozat végrehajtásában eddigi munkánk során értünk el eredményeket, a mi járásunk, területén is. De ezek az eredmények még mindig mögötte vannak megyénk, országunk eredményeinek. Eredmény munkánkban az, hogy *egy év alatt járásunk termelőszövetkezeti területe több, mint 18 százalékkal növekedett,* ezzel arányban növekedett a termelőszövetkezeti tagok és családok számaránya is. Növekedett termelőcsoportjaink közös vagyona, s több olyan csoportunk van, amelyiknek vagyona forintértékben meghaladja a félmilliót vagy közelíti az egymilliót. De eredmény az is, hogy a *tavalyi tagykár és osztály ellenére, termelőcsoportjaink az egyéníleg gazdálkodóknál jóval nagyobb terméseredményt értek el.* A karászpusztai termelőszövetkezet, átlagtermése búzából meghaladja a hat mázsát, ugyanakkor a községben levő egyéníleg dolgozó parasztok átlagtermése alig érte el az öt mázsát holdanként. A somogyhárságyi I. típusú termelőcsoport helyesen végrehajtotta a minisztertanács határozatát, holdankénti átlagtermése 10.40 mázsa volt, míg a községben lévő egyéníleg dolgozó parasztok termésátlagban nem érte el még a hat mázsát sem. *Azokban a termelőcsoportokban, amelyek betartották a minisztertanács határozatát a növénytermesztés fejlesztésére, jelentősen emelkedett a termelőcsoporttagok egyéni jövedelme is.* Kárászpusztán 4.5 kiló búzát tudtak kiosztani munkaegységenként, s elég szépen jövedelmeztek a többi terményféleségek is. Ez megszilárdította termelőszövetkezeteink tagságának állásfoglalását a termelőszövetkezeti mozgalom mellett és megmutatta a helyes utat az egyéníleg dolgozó parasztoknak is. Ennek a nyomán a zárszámadások és az őszi munkák ideje alatt *járásunk területén négy új termelőcsoportunk alakult,* kettő pedig hatalmasan fejlődött, de valamennyi csoportunkban jelentős belépések voltak. Ezek, ak az eredményeknek nyomán született meg Szentdénesen a 2000 holdas termelőszövetkezeti község, Rózsafán pedig az 1200 holdas termelőszövetkezeti község.

Eredményeink *azonban nincsenek arányban a kongresszus által megszabott feladatok maradéktalan végrehajtásával,* a megszabott fejlődés ütemével, aminek oka az hogy a *járási pártbizottság nem mozgósította megfelelően a termelőszövetkezeti pártszervezeteket ezeknek a végrehajtására,* nem fordítottunk elég gondot a termelőszövetkezeti pártszervezetek megerősítésére, amelyik termelőszövetkezetben nincs pártszervezet, annak a létrehozására. Ezért termelőszövetkezeteink jelentős részében nem a működési szabályzatnak megfelelően dolgoztak a termelőszövetkezet tagjai, ami ranyomta bélyegét a termelőcsoport fejlődésére, eredményeire. Több helyen, mint Tótszentgyörgyön Nagydobszán, Adorjánpusztán, a pártszervezet éberségének hiányában, a JB ellenőrzésének hiányában, felütötte fejét az egyeniősdiség, ez pedig magával hozta, hogy a legjobb munkát végző csoporttagok viszonya meglazult a termelőcsoporthoz. Nem harcoltak pártszervezeteink és intézőbizottságaink megfelelően a mi támogatásunk hiányában a vezető és színvonalának az emeléséért, és a Szovjetunió kolhozmozgalmától kapott tudományos, nagyüzemi termelési módszerek, eljárások alkalmazásáért, fejlesztéséért. Mindezek akadályozták termelőszövetkezeteinket abban, amit Rákosi elvtárs decemberi 15-i beszédében kihangsúlyozott, hogy az elemi károk ellenére megkétszerezni növeljék termeshozamukat, gazdálkodásuk belterjességét, a termelőszövetkezet és a tagok jövedelmét.

Hogy eddigi munkánk hiányosságait kijavítsuk és a kongresszus határozatának végrehajtásában lemaradásunkat behozzuk — minden lehetőségünk megvan mind járási, mind megyei viszonylatban. Azonban ennek megvalósításához az szükséges, hogy pártbizottságaink pártszervezeteink, tudatosan harcoljanak azért, hogy az eddig elért politikai, szervezeti és termelési eredményeink megszilárduljanak.

Pártszervezeteinknek többek között biztosítaniok kell azt, hogy a *termelőszövetkezet élete már most a tél folyamán a működési szabályzatnak megfelelő legyen* és ez a tavaszi munkák megkezdése idején még fokozottabban érvényesüljön. Biztosítaniok kell azt, hogy *egyetlen egy tagnak se maradjon több föld, vagy egyéb terület a háztáji gazdálkodásban, mint amennyit a működési szabályzat megállapít,* mert ez akadályozza őt abban hogy aktívan és megfelelő mértékben kivegye részét a termelőszövetkezet munkájában, amiből a termelőszövetkezeteknek jelentős károk származhatnak.

De a legfontosabb, amit biztosítaniok kell termelőszövetkezeteink pártszervezeteinek, az a termelőszövetkezet pártonkívüli és *a falu egyéníleg dolgozó parasztjai közötti eleven kapcsolat megteremtése,* illetve továbbfejlesztése azért, hogy tovább tudják erősíteni soraikat és még fokozottabban tudják mozgósítani azokat a feladatok végrehajtására. Nem utolsó sorban fontos ennek a kapcsolatnak továbbfejlesztése azért is, hogy a pártszervezet a pártonkívüliek legjobbjaiból biztosítani tudja a rendszeres utánpótlást, azoknak a tagjelöltté való felvétele útján és azt, hogy a pártonkívüliek elmondják véleményüket a párttagok munkájáról, a termelőszövetkezet munkájáról és így a pártszervezet vezetősége leszűrve magának a tapasztalatokat, megfelelően biztosítani tudja a párttagok példamutatását, és megfelelően segíteni tudja az intézőbizottságot a termelőszövetkezet helyes vezetésében. Biztosítaniok kell pártszervezeteinknek azt, hogy most a *következő hónapokban a munkaszervezetek véglegesen kiépüljenek és azok már most a mezőgazdasági munkálatok megkezdése előtt, működjenek.* A munkacsapatok és brigádok helyes megszervezésével azt is biztosítani kell, hogy azok együtt tartása, működtetése a *legnagyobb mezőgazdasági munkák idején is biztosítható legyen.* Termelőszövetkezeti gazdaságaink jövedelmezőségének alapja a termelékenység fokozása.

Nagyon sok esetben termelőszövetkezeteink — bár megvan a nagyüzemi gazdálkodáshoz minden lehetőségük, mégis a régi, megszokott, kisüzemi módon folytatják termelésüket azzal a különbséggel, hogy ezt 3—4 vagy többszáz holdon teszik. Nagyvátyon és Rózsafán a kereszteződés vetésnek csak kísérleti parcellát alakítottak ki, holott ennek előnyössége a Szovjetunióban, de nálunk is már rég bebizonyosodott. Ugyanez vonatkozik az új módszerek bátor alkalmazására, úgy a növénytermesztésben, mind az állattenyésztésben, mind pedig a gépi munka kihasználásában.

Az eddigi hibák egyik fő oka az volt, hogy járási pártbizottságunk nem differenciáltan vezette a járás pártszervezeteit, főleg azokat a pártszervezeteket, amelyeknek munkája jelentősen kihatott a termelőszövetkezeteink fejlődésére.

Járásunk valamennyi kommunistájának, vezetőjének, világosan kell látni, hogy *minden eddigi eredményünk az ellenség elleni szívós, kitartó küzdelemben született és új eredményeink is csak ebben születhetnek.* Ez azonban az osztályellenség, a kulák is tudja és megváltoztatott módszerekkel küzd előrehaladásunk, békés életünk ellen.

Amellett, hogy széltében, hosszában termelőszövetkezet-ellenes kijelentéseket tesz, *igyekszik befurakodni termelőszövetkezeteinkbe és ott, mint látszólag legjobb munkás, igyekszik kiérdemelni az intézőbizottság, a pártszervezet bizalmát.* Akadnak még olyan vezetők is, akik ezt a befurakodást igyekeznek elősegíteni. — Szentdénesen Borosai elvtárs, párttitkár, aki háromhónapos pártiskolát végzett, az 1952-es őszi fejlesztés során négy kulákot segített be a termelőcsoportba. Ezek a csoporton belül maguk között olyan munkamegosztást szerveztek, hogy a termelőcsoport egész gazdasági életét belopásuk alatt tudták tartani, azért kérett a szentdénesi termelőcsoport a kukoricaszedéssel, mert a kulákok megszervezték a kukoricaszedés hátráltatását, s ezzel együtt a kukoricalopást, a silózás elszabotálását, s a kapott kölcsönvetőmag tárolását, ami azt eredményezte, hogy decemberben vetették el. De ezzel együtt megszervezték a munkaegységhigítás új formáját, a megszerzett munkaegység „eladását."

Termelőszövetkezeteink pártszervezetei az ellenség elleni szakadatlan harcban, a jövedelmezőségért, a magasabb terméseredményekért végzett munkában a járási pártbizottság fokozott segítsége mellett a dolgozó parasztsággal való egyre szorosabb kapcsolat révén, az alapszabály szerinti működés és a szilárd munkafegyelem biztosításával induljanak az 1953-as év feladatainak végrehajtására.

Kovács Miklós

szigetvári JB párt és tömegszerv. osztály vezetője.

A Sztahánov-mozgalom tapasztalatai üzemünkben

A felejthetetlen 1949 decemberi sztálini verseny „kirobbanása" óta, hatalmasat fejlődött a Sztahánov-mozgalom. Azóta

egyre többen lesznek kiváló munkahőseink,

akik bátran kezdeményeznek és döntik meg a régit.

A pécsi Börgyárban is a munkaverseny során alakult ki a Sztahánov-mozgalom, a munkaverseny legmagasabb formája. 1950 év végére már 14 sztahánovista dolgozott üzemünkben, 1951 év végére pedig 74 sztahánovistánk dolgozott. Az 1952-es esztendő végére már 148 sztahánovistánk volt, akik fejlett munkamódszerekkel dolgoztak. 148 sztahánovista közül 79 oklevéles, 56 jelvényes és 13 kétszeres sztahánovista. A 148 sztahánovista közül 45 nő, 14 műszaki, 8 ifi dolgozónk van.

Kétségtelen az, hogy a börgyári sztahánovisták, akik kezükbe kapták az oklevelet, vagy a jelvényt, rászolgáltak erre a kitüntetésre, mert munkájukkal bizonyították be, hogy az újért harcolnak és nem állnak meg eddig elért eredményeiknél, hanem szüntelenül fokozzák azt.

De azt is meg kell mondani, ezek az eredmények habár szépek és dicséretre méltóak, mégsem kielégítőek, mert sem a szakszervezet, sem a vállalatvezetőség nem tett meg mindent annak érdekében, hogy az elért eredményeket sztahánovistáink túlszárnyalják, illetőleg minél több dolgozónak adják át munkamódszereiket, hogy minél többen lépjenek az élenjáró dolgozók sorába.

Az április negyedikére indított szocialista munkaverseny nagyszerű alkalom arra, hogy újabb nagy lépésekkel vigyük előre korunk legyőzhetetlen mozgalmát, a Sztahánov-mozgalmat és legjobb alkalom arra is, hogy sztahánovistáink újabb hőstettekkel, személyes példamutatásukkal, mint mozdony a vonatot, ragadják magukkal a tömegeket. Így válnak munkamódszereik valóban közkincsé. Így válik a Sztahánov-mozgalom mélinkább a termelés, a terv motorjává. Hogy ez nálunk, a pécsi Börgyárban kevésbbé van meg, annak több oka is van.

Feladataink nagyok és sokoldalúak. Mindenekelőtt többet kellene foglalkozni sztahánovistáikkal szakmailag. A sztahánovista iskola beindítása a mult évben is elmaradt, pedig igen fontos előmozdítója volna a mozgalom fellendülésének. De nemcsak a szakmai hanem a politikai oktatásba is feltétlen be kellene vonni a sztahánovistákat. Sok sztahánovistánk van, akik eredményüket tovább fokozzák, és nem állnak meg egy helyen, például Kibédi Béla okleveles sztahánovista, jól kiveszi részét a pártoktatásból és mint mondja: „alig várom a hétfőt, hogy oktatásra mehessek. Sokat segít ez a mindennapi munkámban és a teljesítményem is 184 százalékra fokozódott."

Viszont

vannak olyan sztahánovistáink is,

akik nem fejlődnek eléggé egyhelyben topognak. Politikai oktatásra nem járnak. Ezek a dolgozók nem is képesek megküzdeni egy-egy új felmerülő problémával. Ennek pedig csak egy biztos ellenszere van, az állandó rendszeres tanulás.

Ha a sztahánovista tudja, hogy kinek köszönheti elsősorban eredményeit — pártunknak, amely neveli és demokráciánknak, amely lehetővé tette képességeinek kibontakozását — nem bízza el magát. Ha sztahánovistáink tudják, hogy miért dolgoznak, hogy munkájukkal a hazát erősítik, a békét védik, kitartóak lesznek a harcban. Ezért van olyan nagy jelentősége annak, hogy sztahánovistáinkat bevonjuk a politikai nevelésbe, bevonjuk őket a pártoktatásba.

Másik döntő szempont az eredmények fokozásában a verseny nyilvánossága a napi versenyértékelés, a jól dolgozók népszerűsítése.

A napi értékelés, gyárunkban elhanyagolóban van. Itt-ott értékelnek egy-két dolgozót. A többiek „örülnek", ha 10 vagy 12 nap múlva megtudhatják eredményeiket. Itt sürgősen változtatni kell. A vállalatvezető elvtársnak biztosítani kell a napi értékeléshez szükséges feltételeket, de a szakszervezetnek is szigorúbban kell kezelni ezt a kérdést.

Sokan azt mondják Kaszás elvtársnő az ÜB-ben egyedül van és sok a dolga. Pedig Kaszás elvtársnő nem egyedül van. 15 ÜB-tag van, akinek kötelessége lenne segíteni a feladatok megoldásában. De sajnos ezt a támogatást csak egy-két elvtárstól és dolgozótól kapja meg.

Sztahánovistáinkat nemcsak az erkölcsi megbecsülés övezi, hanem anyagi kitüntetés is éri akkor, amikor átveszik a sztahánovista jelvényt, habár a legutóbbi kitüntetéskor jelvényes sztahánovistáink anyagi kitüntetést nem kaptak. Ez hiba, mert az anyagi kitüntetés és megbecsülés ösztönző erő a magasabb teljesítmények elérésében.

Külön foglalkozni kell azzal is, hogy ifjúmunkásaink körében aránytalanul alacsony a sztahánovisták száma. 148 sztahánovista közül 8 ifjú van csak, akik az oklevelet megkapták. Némelyiknél a jelvény is megvan. Ez a nagy aránytalanság nem véletlen jelenség a pécsi Börgyárban és nem is azért van ily kevés sztahánovista ifjúmunkásunk, hogy talán kevesebbet termelnek, vagy nem állják meg helyüket. Ők megállják helyüket a termelésben és szép eredményeket is érnek el, mint például a csertesi „Komszomol" ifi brigád tagjai, akik átlag 150 százalékot érnek el. Cselédes Tibor 138 százalékra teljesíti tervét. Tarr János és Hartlieb Ibolya nemcsak a termelésben, de a kultúrmunkában is jól megállják helyüket. És lehetne még sorolni tovább a jól teljesítő ifjak nevét. Többet és jobban kell foglalkozni ifjúságunkkal, amelyet Rákosi elvtárs a párt aranytartalékának" nevez.

Nagy feladatok várnak nemcsak a pártszervezetre és az ÜB-re, de az összes börgyári kommunistákra is

a Sztahánov-mozgalom kifejlesztése

terén. Ezeket a feladatokat meg tudjuk oldani, ha a pécsi Börgyárban mindenki kivétel nélkül szívügyének tekinti ezt a mozgalmat.

Harvan József
Börgyár

KULTÚRFORRADALMUNK HÍREI

Nagyobb érdeklődést a járási kultúrversenyek iránt!

Január 18-án tartottuk a sellyei járás uttörőinek járási kultúrversenyét. A kultúrversenyen nyolc csoport vett részt. Különösen a drávasztárai uttörők szerepeltek szépen délszláv népdalaikkal és helyi eredetű néptáncaikkal. Énekkaruk azonban kissé gyengébb volt, ami nem annyira a gyenge felkészülésen, mint inkább azon múlott, hogy Jesity Dénes délszláv nevelő a kultúrcsoport vezetője nem jelent meg a versenyen és így Bálint Péter magyar anyanyelvű pedagógus vezette az énekkart és a tánccsoportot.

A királyegyházai uttörők a baksai üvegestánccal léptek fel. Bürüs község uttörő tánccsoportja a bihari leánytáncot mutatta be. A királyegyházai uttörők kitűnő technikával bemutatott tánca mellett a bürüsiek előadása kissé gyengének mutatkozott, ami elsősorban a kellő gyakorlat hiányának tudható be. Ennek ellenére dicséretet érdemel Huszár István elvtárs, aki idős kora ellenére is nagy örömmel és lelkesedéssel tanította az uttörőket néptáncra.

Kétújfalu uttörő ének- és tánccsoportja mozgalmi és népdalokat adott elő. Életet a páros leánytáncot mutatták be. A kétszólamú mozgalmi dalok előadásával nagy sikert és tetszést aratott az énekkar. Jól készültek fel a járási kultúrversenyre a sellyei uttörők. Böhönyei Gizella elvtársnő vezetésével bemutatták a leány karikázó táncot, amelynek előadásmódjából a felnőtt csoportok is igen sokat tanulhatnak volna.

A járási uttörőkultúrversenyen újra meg kellett állapítanunk, hogy Sellye község lakói nem érdeklődnek kellőképpen a szocialista kultúra iránt. Az uttörők szülein kívül alig volt érdeklődő, annak ellenére, hogy a versenyt egy héten át naponta háromszor hirdettük a községben hangoshíradón keresztül. Nem képviseltette magát a kultúrversenyen sem a járási tanács, sem a járási pártbizottság.

Igen nagyfokú felelőtlenséget tapasztaltam a bírálóbizottság tagjai részéről. Január 12-én a járási tanács népművelési osztályán a bírálóbizottság részére értekezletet tartottam, amikor megtárgyaltuk a járási versenyek időpontját. Megtárgyaltuk itt azt is, hogy melyik csoportok jöjjenek a járási bemutatóra, majd közvetlen az értekezlet után minden egyes bírálóbizottsági tagot névreszólóan meghívtam megjelenésével a járási versenyre. Ennek ellenére a bírálóbizottság tagjai közül nem jelent meg senki sem a versenyen, így szükségmegoldással voltam kénytelen a helyszínen bizottságot alakítani.

A járási bírálóbizottság tagjai Fia Jánosné járási tanács VB elnök helyettese, Kómár Lajosné járási pártbizottság kultúrfelelőse és oktatási felelőse, Bukva Pálné járási MSZT-titkár, Nagy Erzsébet járási MNDSZ titkár, Hideg József járási DISZ-titkár, Szava Dezső rendőrőrhadnagy elvtársak voltak.

Lehetséges, hogy elfoglaltságuk miatt nem jelentek meg a versenyen de ez részükről nem elfogadható, mert mindegyik szervezetnél lett volna lehetőség arra, hogy maguk helyett egy másik elvtársat küldjenek. De ezt nem tették annak ellenére sem, hogy a hangoshíradó egy héten keresztül minden nap emlékeztette őket a versenyre és a verseny napjára. Nagy hiányosság volt az is, hogy a megyei népművelési osztály részéről Molnárné elvtársnő azt állította, hogy nem értesítettük a verseny napjáról annak ellenére, hogy folyó hó 6-án küldtem el jelentésemet az uttörők és felnőttek járási versenyére vonatkozóan.

Az uttörőverseny tapasztalatán okulva igyekezni fogok más formában szervezni a jövőben. De kérem Sellye község lakosságát, hogy a jövőben többet törődjön a hangoshíradón közölt rendezvények látogatásával, mert ne feledjék el Sellye község lakói sem, hogy szocialista kultúra nélkül nem lehet szocializmust építeni és az ellenség ellen kellően harcolni.

KISGYÖRI FERENC
népművelési előadó, Sellye.

A pécsi kórusok is készülnek a művészeti együttesek versenyére

Az első országos kultúrversenyen csupán néhány — többé-kevésbbé fejlett és felkészült — üzemi énekkar vett részt, az iskolák pedig egyáltalán nem szerepeltek itt dalaikkal. *Az azóta eltelt két év alatt azonban nagyot fejlődtek a pécsi kórusok.* Nemcsak a város legjobb üzemi énekkaráról — a porcelángyáriról — mondható ez el, hanem a pécsi iskolákról is, amelyek úgyszólván kivétel nélkül résztvesznek a most folyó országos versenyen. Kórusaink minőségben máris a felnőttek fölé emelkedtek. Az eddig megtartott bemutatókon az általános iskolák legjobbja *az Egyetem-utcai általános iskola* 120 tagú énekegyüttese volt, a középiskolák körül pedig az *Építőipari Technikum* énekkara emelkedett ki. *Műsorukon sok az eredeti népdalgyűjtemény.*

A fejlődésben nagy szerepe van a pécsi Zeneművészeti Szakiskolának. Az általános és középiskolák énektanárai amellett, hogy jórészt itt szerezték képesítésüket, továbbra is kapcsolatban állnak a szakiskolával, amely műsorválasztásban, betanításban egyaránt segítséget nyújt az iskolai kórusok fejlődéséhez. A Zeneművészeti Szakiskola énektanári munkaközössége patronálja például az Egyetem-utcai és a pécsbányatelepi általános iskolát. *Az Egyetem-utcai énekkar legjobbjai a Zeneművészeti Szakiskola nagykórusában is résztvesznek.*

Közvetve segíti a szakiskola a többi iskolák kórusait azzal, hogy százfős gyermekkarával és százfős vegyeskarával — amelyek 1950 óta működnek, — a kóruskultúra remekeit adja elő esetről-esetre s így mintaés példaképe a fiatalabb és gyengébb énekkaroknak.

A kultúrverseny megyei bemutatójára készülődő 36 pécsi énekkarnak új lendületet adott Kodály Zoltán Kossuth-díjas zeneszerző legutóbbi pécsi tartózkodása. A nagy mester ugyanis rámutatott arra, hogy a zenekultúra fejlődésének alapja a kóruskultúra fejlesztése. Az a szeretet pedig, amellyel a fejlődő pécsi kórusokról, azok munkájáról nyilatkozott, újabb erőt jelent az újért, a haladó hagyományok ápolásáért, a minőség megjavításáért indított harcukban. Egyben pedig biztosítéka ez annak hogy a művészeti együttesek II. országos versenye — a *pécsi énekkarok szempontjából is* — a tömegkultúra egyik leghatásosabb fegyvere: az énekszó egyre szélesebb körű elterjedése s ezen keresztül a népi hagyományok további fejlesztése lesz. (MTI)

KULTÚRVERSENY

Vasárnap, január 25-én lesz Pécsett, a dr. Doktor Sándor kultúrházban Molotov u. 18. a művészeti együttesek második országos versenye során a pécsi járás bemutatója. Iskolai kultúrcsoportok délelőtt 10 órától, a járás többi kultúrcsoportjai pedig délután 2 órától kezdve mutatják be versenyszámaikat. Belépődíj 2 forint.

Hogyan segítik a járási kultúrotthonok a versenyre készülődő baranyai csoportokat?

Az első országos kultúrversenyen még mindössze 63 falusi kultúrgárda szerepelt Baranyában. A művészeti együttesek második országos versenyére pedig már több, mint 200 kultúrcsoport lelkes tagjai nevezték be.

Sokat segítenek a falusi kultúrélet fellendítésében a jólműködő járási kultúrotthonok. Példa erre a négy baranyai járási otthon közül a mohácsi: rendezvényeivel előadásaival nemcsak Mohács kultúréletét lendíti fel, de kultúrharcosai felkeresik a járás községeit is, hogy fejlődésüket tanácsaikkal, támogatásukkal segítsék. Így érték el, hogy a járás 20 községe 45 kultúrcsoporttal vesz részt az országos versenyen. A közelmultban pedig újjáalakították a korábban feloszlott mohácsi délszláv népi együttest, amely — egyelőre húsz taggal — bemutatkozott már a mohácsiak előtt és résztvesz a járási kultúrbemutatón is.

Nem mondható el ugyanez a siklósi járási kultúrotthonról. Bár az otthont 1952 december 31-én felavatták, valójában még nem működik, az építés folyik s nincs még művészeti felelős sem, aki patronálhatná a járás támogatásra rászoruló csoportjait. Ez is oka annak, hogy ebből a járásból mindössze harminc csoport vesz részt a versenyen, s olyanok is elmaradnak, mint a multban sikerrel szerepelt kásádi délszláv kultúrcsoport.

A hibák kijavítása érdekében a siklósi járási tanács kultúrharcosai is követik a mohácsiak példáját: a járási és a megyei bemutató között felkeresik a falusi kultúrcsoportokat és felelevenítik az itt-ott ellankadt versenyszellemet. (MTI)

KULTÚRMUNKÁNK AKADÁLYAI

A VÁROSI kultúrversenyt megelőző hetekben igen élénk kultúrélet bontakozott ki Erzsébettelepen: Kultúrversenyre készülődtek táncosaink, és színjátszóink, az egész kultúrotthon ezt a lázas készülődést tükrözte.

A nehézségeket sorra győzték le a fiatalok. Nem volt statisztánk — kértünk az iskolától, a szerepek nem voltak legépelve — Goják Kató szabadidejét áldozta fel, csakhogy a szereplők megtanulhassák a színdarabot. Nem kaptunk patronálót, szakember felénk sem nézett, de Hermesz István, a színjátszó csoport legrégibb tagja oly gondosan magyarázta meg, hogyan kell helyesen kiejteni a szövegel, hogyan kell mozogni a színpadon, — hogy külső segítség nélkül is biztosítottnak látszott a siker.

A legnagyobb nehézség azonban a kultúrverseny előtti napon jelentkezett. Mivel kultúrcsoportunkat az autóbusz egyszerre nem tudta volna behozni Pécsre — teherautót kértünk a Pécsi Szénbánya Vállalattól. Dévai elvtárs, a területi kultúrfelelős beszélt is erről Vereckei elvtárssal, az igazgató elvtárs adott volna kocsit, de benzint már nem.

Ismét a fiatalokhoz fordultam. Elmondottam, hogy kultúrcsoportunk sikere nem ér meg az üzem vezetőinek hat liter benzint — gyalog megyünk Pécsre, de megmutatjuk, hogy az elmúlt évben is jó munkát végeztünk.

Kultúrcsoportunk jól szerepelt. Nagyon szerettük volna, hogy a városi tanács népművelési osztálya egy alapos bírálattal segít a hibák kijavításában. Ez a bírálat azonban a mai napig késik, pedig igen sokat segítene további munkánkban.

FELLENDÜLT Erzsébettelepen az olvasómozgalom is. Egyre több elvtárs keresi fel a könyvtárost, hogy olvasnivalót vigyen. Longauer elvtárs, könyvtáros, maga is szervez új olvasókat — csak az a baj, hogy egyesek felelőtlen, vagy meggondolatlan intézkedéseikkel, sokkal több kárt okoznak, mint haszmot. Zaracsi János elvtárs pártitkár az egyik politikai iskolán felhívta az elvtársak figyelmét, hogy az iskola anyagához gazdag irodalmat találnak a könyvtárban. Könyveink a pártirodában vannak. Zaracsi elvtárs ahelyett, hogy a foglalkozás után lehetővé tette volna a könyvek kiosztását, azt mondta: „Most nem lehet, mert jelentést kell készíteni". Az egész 10—15 percig tartott volna, mikor azután Longauer elvtárs elkezdhette a könyvek kiosztását, már csak egy-két elvtárs volt ott.

Egy újabb intézkedés még jobban megnehezítette a könyvtáros munkáját. Garamszegi elvtárs elrendelte, hogy a könyvszekrényt vigyék le az öltözőbe, ez a helyiség alig másfél méter széles, s máris tömve van. Ha a könyvtár szekrényét idehozzuk, lehetetlen lesz az olvasómozgalom további szélesítése.

REVAI elvtárs mondotta: „Dunapentelét építeni és az új kultúrát építeni, ugyanannak a dolognak két oldala." Szeretnők, ha egyes vezetők a Pécsi Szénbánya Vállalatnál is megértenék ezt és ebben a szellemben intézkednének.

EHR LÁSZLÓ
kultúrfelelős
Erzsébet-telep.

ALEKSZEJ TOLSZTOJ

Hetven évvel ezelőtt, 1883 januárjában született Alekszej Tolsztoj, a nagy szovjet író. Különös életútját maga Molotov elvtárs jellemezte rendkívül tömören a Szovjetek VIII. Összszövetségi Kongresszusán mondott felszólalásában: *„Előttem szólalt fel a mindenki előtt ismert Alekszej Tolsztoj író. Ki ne tudná, hogy ő azonos a volt gróf A. Tolsztojjal? És most? Most a szovjet föld egyik legjobb és legnépszerűbb írója Alekszej Nyikolajevics Tolsztoj elvtárs."*

Élete ragyogó példája a szovjet korszak nagy, embereket átformáló erejének. Bizonysága annak, hogy a felelősségét igazán érező, becsületes értelmiség legjobbjainak útja előbb vagy utóbb elválaszthatatlanul összeforr a dolgozó nép, a társadalmi haladás útjával. Az ilyen életet természetesen nem hirtelen „pálfordulások", váratlan köpenyegforgatások jellemzik, hanem az igazságért való határozott, lépésről-lépésre tisztultabb és egyben sikeresebb küzdelem, az elavulttal, a „gaz"-zal való leszámolás bátor ereje.

A már évek óta írogató 22 éves ifjú 1905-ben már jól látja osztályának hitvány, népet pusztító, hazátvesztő életmódját és a forradalmi megmozdulások idején forradalmi hangú verseket is ír. Igaz Önéletrajzában maga jegyzi meg róluk: *„ezek nem nagyon komolyak."* Az epikus műveiben ábrázolt valóság kritikai szemlélete azonban már ezidőtájt kiemeli írótársai közül. 1911-ben maga Gorkij így jellemzi: *„Fordítsák figyelmüket az új Tolsztojra, Alekszejre, aki kétségtelenül kiváló író, erőteljes és kemény élethűséggel rajzolja meg a korabeli nemesség lelki és gazdasági szétzüllését."*

Élete és fejlődése egyelőre ezután sem egészen töretlen, egyenesívelésű. Sőt ekkor válik sokszor igazán bizonytalanná, válságossá. Az 1917-es forradalmi események teljes megértésére és elfogadására nincs ekkor még ereje ezért 1918-ban Párisba emigrál. Elég csak a Golgotha kötetei elolvasnunk, hogy lássuk, mindez számára mennyi nehézséggel, fájdalommal és szenvedéssel jár. Az emigrációban azonban még jobban megismeri az elmenekült volt uralkodó osztályok aljasságait, kozmopolita hazafiatlanságát, az elnyomó hatalmaknak hitvány koncokért hazájukat eladni kész, a nép rabszolgaságát természetesnek tartó embertelenségét.

Mikor 1922-ben Gorkijjal találkozik és e találkozás során meggyőződik a szovjethatalom hazát építő munkájáról, engedélyt kér a visszatelepülésre. Hazatérve, alkotóereje teljesen kibontakozik. A pártnak, magának Sztálin elvtársnak, Gorkijnak és az Irószövetségnek állandó támogatásával mind nagyobb és nagyobb eredményeket ér el. Méltán írja 1933-ban, a már címében is kifejező, Az Októberi Forradalom adott nekem mindent című cikkében: *„Művészi poggyászom az Októberi Forradalom előtti tíz esztendőben négykötetnyi prózát tett ki, az utóbbi tizenöt évben pedig legjelentősebb műveim tizenegy kötetét írtam meg."*

*

Művei közül a Golgotha, a magyar olvasóknak is kedvelt, több kiadványt megért alkotása. E nagyszerű trilógia első részét „Növérek" címmel még Franciaországban írta. Benne a forradalom előtti, válságos orosz élet őszinte, keserű képét ismerhetjük meg. A második kötet „1918", a harmadik „Borus reggel" címmel nemcsak az események további alakulását és kibontakozását mutatják, hanem A. Tolsztoj író fejlődésének újabb és magasabb színvonalát is.

E regényében megszólalnak személyes élményei is. A legvilágosabban talán Roscsin nevű hősében példázza, a válságain őt is átsegítő hazafiasságnak az erejét. Roscsint a tévesen értelmezett hazafiúi becsület átviszi a fehérek táborába, de mikor — akárcsak Tolsztoj előtt a párisi emigrációban — feltárul előtte a forradalom ellenségeinek visszataszító igazi arca, csakhamar belátja hogy forrón szeretett hazája függetlenségének a szovjet kormány az egyedüli védelmezője. S a „Borus reggel"-ben egyre inkább kivilágosodik és pompázó napsütésben köszönt be az új élet.

A Golgotha második és harmadik kötete közé mintegy kiegészítésképpen 1937-ben írta meg a „Kenyér" című regényét, amelyükben Sztálin elvtárs, nak az alakja központi helyet kap és az egész művet a nagyszerű eszmeiség fényével ragyogja be. Általában a Golgotha és a Kenyér című regényeknek igen nagy értéke az a mód, ahogyan a szovjet korszak kézvezérének Lenin és Sztálin elvtársnak az alakját ábrázolja az író.

A Golgotha Sztálin-díjat kapott és ugyancsak Sztálin-díjjel tüntették ki Tolsztojnak azt a történelmi regényét, amelyik már a messzi multban találta meg témáját. Mint az igazi nagy művészek, Tolsztoj is azért fordult a multhoz, hogy saját korát jobban megérthesse, hogy feltárja azokat a törvényszerűségeket, amelyek a jelen fejlődéséhez, és a jövő reális távlatához vezettek. Hatalmas történelmi regényének, a „Nagy Péter"-nek első kötete az első ötéves terv indulásakor jelent meg. A szovjet nép előtt gigászi feladat állott: behozni az elmaradást, az akkor még fejlettebb tőkés országok mögött és e feladat elvégzéséhez erőt és segítséget adott az a tudat, hogy Nagy Péter korában sokkal nehezebb körülmények között már sikerült hasonló hatalmas átalakulást megvalósítani.

Regényíró művészetéhez hasonlóan fejlődtek Tolsztojnak az irodalom hivatásáról vallott nézetei is. Az 1924-ben az Irodalom feladatai c. mű cikkében még ellentétet lát a gondolkozás és a művészet törvényei között. *„Szigorúan véve — írja — a szépirodalomnak nem lehetnek feladatai... a művészet elé nem állít feladatot semminemű módszere, iskolája, vagy iránya, csupán ügye nagyszerűségének tudata maga."* A már említett 1933-as cikkében viszont már így nyilatkozik: *„Huszonöt évvel ezelőtt úgy kezdtem meg az irodalmi tevékenységet, mint valami kellemes foglalkozást, mint valami szórakozást. Most az irodalomban azt a hatalmas harci fegyvert látom, amellyel a proletariátus küzd a világ kultúrájáért, s erőmtől telten hozzájárulok e harchoz."*

A Szovjet Írók Első Összszövetségi Kongresszusán tartott előadásában, már ezek a fejlettebb és tisztultabb esztétikai nézetek nyilvánultak meg. Itt maga világítja meg nézetei fejlődésének az alapját. Irodalmi életünk mai helyzetében is igen jó tanuláguI szolgálhatnak e szempontjai: *„A mi forradalomelőtti irodalmunk (éppúgy, mint a Nyugat irodalma) osztályellentmondásokra épült. Elsősorban ellenzéki (az akkor fennállott renddel szembefordulói irodalom volt. Visszájáról bizonyított, azaz vagy negatív hőst mutatott be, vagy olyan embert, aki agyongyötört a társadalmi vagy a politikai rendszer. — Mi a közeljövő osztálynélküli társadalmának irodalmát építjük. Formát adunk a pozitív hős típusának, kiássuk a művészetnek évezredek szemétével betemetett és elfelejtett forrásait — a nép alkotásait — a nap és az élet himnuszát."*

A tiszta eszmeiség mellett Tolsztoj írásainak a magas művészieség harmóniáan jellemző tulajdonsága. Különösen a nyelv tisztaságáért harcolt. Az irodalmi nyelvet *gyémántnyelv*nek nevezte. Óvta az írókat a felesleges bőbeszédűségtől. Tanította arra hogy pl. a hasonlat, metafora, stb nem öncélú eszközök. *„Amikor azt írom: N. N. ment a poros úton, — magatok előtt látjátok a poros utat — de ha azt mondanám: N. N. ment a szürke takaróhoz hasonló poros úton, akkor a képzelő erőnek elő kell állítani a poros utat, és arra ráteríteni a szürke takarót. Képzeletben. Az írónak nem szabad ilyen erőszakot elkövetni az olvasó fantáziájával."*

Az egyszerűség mellett azonban megkövetelte az irodalmi nyelvtől az ízt és az erőt is. *„Miért kell unalmasan sercegtetni tollunkat a papíron, amikor eszméinknek gondolatainknak, képeinknek az új világ aranykürtjeiként kell harsogniok?!"*

Alekszej Tolsztoj „gyémánt" szavain keresztül pompásan harsogott az „aranykürt" és amellett, hogy felfedezte a becsületes, néphez hű értelmiség útjának a szovjet korszakban adott páratlan lehetőségeit, azt is megmutatta hogy milyen széles perspektívát nyit meg a szocializmus a művészi alkotások előtt.

Tolsztoj 1937-ben a Szovjetunió Legfelső Tanácsának tagja lett. A Nagy Honvédő Háború idején a fasiszta gaztettek kivizsgálására alakult Rendkívüli Állami Bizottság tagjaként dolgozott. 1945 február 25-én halt meg. Gorkij és Majakovszkij mellett a szovjet irodalom kimagasló nagy alakja volt, akitől írók és olvasók szinte kimeríthetetlenül sokat tanulhatnak.

Pataki László

A baromfi- és tojásbegyüjtés eredményei, feladatai

Megyénk minden járásában megkezdődött az 1953. első negyedév baromfi és tojás begyüjtése. Az értékelés azt mutatja, hogy inkább a baromfibegyüjtésben értünk el jelentősebb eredményeket és máris lemaradás van a tojásbegyüjtésben.

A baromfibegyüjtésben első a mohácsi járás 49 százalékkal,

tojásból viszont tervüket csak 0.8 százalékra teljesitették. Második a villányi járás, amely baromfitervét 27.5 tojásból 0.5 százalékra teljesitette. Harmadik a pécsi járás 25.2, negyedik a siklósi járás 22.5, ötödik a pécsváradi járás 22.3, hatodik a sásdi járás 19.3, hetedik helyen a szigetvári járás áll 18.2, a sereghajtó nyolcadik helyet pedig a szilvei járás tartja 14.9 százalékos tervteljesitésével. Járásaink ne hanyagolják el a tojásbegyüjtést sem, mert népgazdaságunk számára ugyanolyan fontos a tojás is, mint a baromfi.

Jól halad a baromfi- és tojásbegyüjtés Dinnyeberki községben.

Két nap alatt közel három mázsa baromfit és 280 darab tojást adtak be a község dolgozó parasztjai. Dinnyeberki község dolgozó parasztjai az elmúlt évben is maradéktalanul teljesitették tervüket. Példamutató a begyüjtésben Kővári András dolgozó paraszt, aki nyolc kiló baromfit, vagy Bárge Györgyné, aki 12 kiló baromfit adott be az 1953-as évben.

Bükkösd község dolgozó parasztjait ismerik jól a pécsi járásban.

Tudják, hogy az állam iránti kötelezettségek teljesitésében az elmúlt évben is, az elsők között tettek eleget. Nem akarnak elmaradni most sem a versenyben. A felvilágositó munkának máris mutatkoznak eredményei. Tóth József 12 holdas dolgozó paraszt tanácstag és a begyüjtési állandóbizottság elnöke is teljesitette első félévi baromfibeadási tervét. Követték az élenjárók példáját a többi dolgozó parasztok is. Link József ugyancsak teljesitette félévi beadási kötelezettségét. Rajta kívül sokan vannak, akik első negyedévi kötelezettségüknek már eleget tettek és a második negyedévi terv teljesitéséért folyik a verseny. Bükkösdön minden becsületes dolgozó paraszt szivügyének tekinti az állam iránti kötelezettségek teljesitését, közösen harcolnak a begyüjtési rendelet végrehajtásáért.

A község baromfiból első félévi tervét 82 százalékra teljesitette. Tojásból vállalták, hogy április 4. tiszteletére tervüket határidő előtt teljesitik és az adófizetés területén sem fognak lemaradni.

A hirdi dolgozó parasztok nevében a községi tanács felajánlást tett, hogy hazánk felszabadulásának 9. évfordulója tiszteletére március 31. előtt teljesitik első negyedévi tervüket baromfiból és tojásból.

A felajánlás után nagy lendülettel fogtak a munkához, melynek eredménye: néhány nap alatt 137 kiló baromfit vittek a begyüjtőhelyre. Példamutató eredményt értek el a tojásbegyüjtésben is. Az 1953-as évre eddig 4660 darab tojást adtak be.

Példát vehetnek a hirdiekről az egerági dolgozók és a tanács is, ahol csak éppen megkezdődött a begyüjtési munka.

De példát vehetnek a bedai dolgozó parasztok is, ahol még el sem kezdték az évi begyüjtési terv teljesitését. Pedig sok tennivaló van a múltévi lemaradás teljesitésében is. Baromfiból 49, tojásból pedig mindössze csak 42 százalékra teljesitette Boda község az 1952. évi tervét. Lemaradt tojbegyüjtésével is, melyet csak 50 százalékra teljesitett 1952-ben. A gyenge begyüjtésnek legfőbb oka, hogy a tanács nem szorgalmazza céggé a begyüjtést, a tanácstagok sem mutatnak példát, hivatkozva a rendelet nem ismerésére.

Tanácsszervezetünknek az ilyen községekben

sokkal keményebben kell hozzáfogni a begyüjtésben mutatkozó lemaradás pótolásához,

mert nem engedhető meg, hogy míg megyénk dolgozó parasztságának nagy többsége már az 1953. évi tervének teljesitéséért versenyez, addig egy-két község, mint Boda is — hátráltassa megyénket a begyüjtési versenyben.

Hogyan biztositsuk a pécsi dolgozók kívánságát

AZ ELMULT ÉVBEN régi vágya teljesült a pécsi dolgozóknak. A Lokomotiv labdarúgócsapat bejutott az NB I-be. Az öröm azonban nem sokáig tartott, a vasutascsapat az év végére a bajnokság utolsó helyén kötött ki és ezzel ismét NB I-es csapat nélkül maradt a város.

A pécsi dolgozók számtalan levélben fordultak a „Dunántúli Napló" szerkesztőségéhez, a Megyei TSB-hez, melyben kérték az illetékeseket, hogy vegyék kezükbe az egységes pécsi bányászcsapat ügyét és teremtsék meg annak lehetőségét, hogy Pécsett olyan csapat alakuljon, mely méltóan tudja képviselni nemcsak a várost, hanem Baranya megye sportját is.

Már régebben felmerült a reprezentatív egységes pécsi csapat megalakításának gondolata. Egyes pécsi sportkörök és sportvezetők sovinizmusa, szük látóköre azonban mindig meghiusította ennek létrejöttét. Dorog, Salgótarján példái nyomán bebizonyosodott, hogy ott, ahol a széles tömegek összefognak, kisebb lehetőséggel is olyan csapatot lehet összehozni, mely a legjobb magyar csapatok között is megállja a helyét.

A pécsi bányavidék dolgozói a termelés terén és a munka frontján az élen járnak. A sport területén azonban mindezideig nem tudtak számottevő eredményeket felmutatni sem a minőségi, sem pedig a tömegsport vonalán. Ennek oka nagyrészben az, hogy a bányászsportkörök (Pécsújhegy, Pécsbányatelep, Mecsekszabolcs, Hosszúhetény, Vasas I., Vasas II. és Erzsébettelep) különkülön dolgoztak, erejüket szétforgácsolták. Igen sokszor egymás ellen küzdöttek, ami nem saját sportkörük fejlődését segítette elő, hanem más csapatokat juttatott előnyökhöz. Nagy hiba volt az, hogy egy-két sportkör kivételével a sportkörök nem törődtek a tömegsporttal. Megelégedtek egyes sportágak föleg a labdarúgás foglalkoztatásával. Nem teremtették meg a dolgozók széles tömegeinek a sportolás lehetőségeit. Az egységes sportkörnek meg lesz a lehetősége és módja arra, hogy minőségi sport vitele mellett, egészséges tömegsportot építsen ki.

A PÉCSKÖRNYÉKI bányák dolgozói, akik nap, mint nap hősies harcot folytatnak a bányák mélyén, hogy több szenet tudjanak adni szocialista iparunknak, ezzel elősegitsék népköztársaságunk rohamos fejlődését, méltán megérdemlik, hogy végre egy erős bányászcsapat képviselje őket a sportban. Az új sportkör, amely amellett, hogy a minőségi bányászsportot képviselné, szép eredményeket tudna elérni a bányásztömegek szervezése és sportoltatása terén. Ma még nincs kihasználva az az erő a sport vonalán, amely erő a bányák mélyén a sztahánovisták tömegeit nevelt ki és új és új hősöket nevel a szénesatában. Ha helyes vezetéssel a széles tömegeket betudjuk vonni a sportba, akkor a sport nevelő ereje nagyszámú új munkahősöket és sztahánovistát fog kinevelni a pécskörnyéki bányák mélyén. Az elmult év augusztusában, mikor a Lokomotiv helyzete már reménytelen volt, komoly, konkrét formában indult meg az MTSB kezdeményezésére a tárgyalások a pécsi sportkörök között a reprezentatív csapat megteremtése érdekében. A pécsi sportkörök vezetői belátták és elvben helyeselték a csapat felállításának szükségességét. A végrehajtásnál azonban nagy hibát követtek el. Nem vitték ki a sportköri tagság közé, nem tárgyalták meg a sportköri gyüléseken a csapat felállításának kérdését. Nem mutattak rá a sportolók előtt arra, hogy a fejlődés érdekében egyedül ez a helyes út, melyre a többi vidéki városunk, Dorog, Salgótarján példája nyomán a pécsi sportköröknek is rá kell lépni. Mulasztást követtett el ezen a téren az MTSB és a szakszervezet is, mivel nem ellenőrizték a munka menetét és így az ügy nem jutott előre.

December folyamán újabb megbeszélést tartottak az MTSB szakszervezet bevonásával a pécsi sportkörök. Ezen a megbeszélésen véglegesen meghatározták azokat a feladatokat, melyeket meg kell oldani a Pécsi Bányász SK. létrehozása érdekében. Elhatározták a sportvezetők, hogy a sportkörök gyüléseiken megválasztják a küldötteket a központi vezetőség választási gyülésére. Azóta a pécsbányatelepiek kivételével ezek a sportköri választási gyüléseket már meg is tartották.

Pécsbányatelepen sem kifogásolják elvben a csúcscsapat létrehozását. A vezetők és a sportolók megegyeznek abban Pécsbányatelepen is, hogy szükség van az összefogásra, a csapat megszervezésénél azonban a pécsbányatelepiek szerint arra kell feltétlenül vigyázni, hogy az valóban a bányász dolgozók érdekeit szolgálja és előnyös legyen mindegyik bányász sportkör számára úgy minőségi, mint tömegsport vonalon. A küldöttválasztó gyüléseket a bányatelepiek különben most vasárnap tartják meg. A sportköri vezetők és a pártcsoportok bizottságának azért, hogy az új egyesület, melyet elvben helyeselnek, létre is jöhessen. Egyelőre a részletkérdéseket, az legyen most a feladat, hogy az egységes bányász sportkör minél előbb létrejöjjön. Az idő sürget, nem lehet halogatni a dolgot, ha most egy-két hét alatt nem valósítjuk meg, ismét egy évet veszitünk.

AZ EGYSÉGES BÁNYÁSZ SPORTKÖR létrehozása nemcsak a bánya dolgozóinak, hanem az egész sportszerető pécsi közönségnek régi kívánsága. Most különösen aktuális e kérdés megoldása, mivel a pécsi közönség NB I-es csapat nélkül maradt. A bányász egyesületek ha összefognak, akkor minden reménylünk meglehet rá, hogy az elkövetkezendő évben ismét lesz Pécsnek olyan csapata, amelyre egész megyénk büszke lesz. Népköztársaságunk a sportot a legmesszebbmenőkig támogatja. Most a bányász sportolókon a sor, hogy ezt a gondoskodást úgy hálják meg, hogy a jövő évben megyénket ők képviseljék az ország legjobbjai között. Ha a vezetők felszámolják az eddigi hibákat, megszüntetik a sovinizmust az egyesületek között, akkor egyik legnagyobb bányavidékünk sportolni összefogva egységesen még szebb és nagyobb sikereket fognak elérni. Ötéves tervünk sikeres befejeztével, amikor pártunknak és szeretett vezetőinknek, Rákosi elvtársnak a pécskörnyéki bányák dolgozói beszámolnak elvégzett munkájukról és a terv sikeres befejezéséről, akkor még szebb, még nagyobb lenne ez az ünnep, ha arról is beszámolhatnának, hogy a sportterületén is elérték azt az eredményt, amelyet Pécs város valamennyi dolgozója vár a szénesatha hőseitől, a bányász elvtársaktól.

Monostori Sándor
MTSB előadó

A kátolyi termelőszövetkezet fejleszti állatállományát

A kátolyi December 21 termelőszövetkezet az 1951-es zárszámadáskor kevés állatállománnyal rendelkezett. Összesen 86 szarvasmarhájuk és 143 sertésük volt, baromfival egyáltalán nem rendelkezett a csoport. Az állatlétszám kevésnek bizonyult a 930 hold földhöz. Nem tudtak kellő mennyiségű istállótrágyát biztositani a földekre, de a csoport jövedelme is kevés volt. Ez késztette a tsz vezetőségét és tagságát arra, hogy a közös állatállományt fejleszteni kell.

1952-es zárszámadáskor már jelentős fejlődés mutatkozott. Egy év alatt szarvasmarha 106-ra, sertés 235-re, ló 32-re és a baromfi 382-re növekedett. A megnövekedett állatállomány csaknem duplájára növelte a közös vagyon értékét.

Az állatállomány fejlesztésével egyidőben arról is kellett gondoskodni, hogy az állatoknak megfelelő elhelyezésük legyen. Ezt úgy oldotta meg a tsz tagsága, hogy a hasznavehetetlen romépületeket lebontotta és a bontási anyagból épitettek istállókat. A megalakulás óta épitettek egy 20 férőhelyes lóistállót, egy 21 férőhelyes tehénistállót, egy tiz férőhelyes sertésfiaztatót, 60 férőhelyes süldőszállást, 500 férőhelyes baromfiólat és egy 100 köbméteres betonsilógödröt. Az elmúlt gazdasági évben is épült egy 10 férőhelyes sertésfiaztató, 100 férőhelyes sertéshizlalda és most készül egy 70 férőhelyes tehénistálló.

A takarmány biztositását is a minisztertanács határozata alapján végzik. A silózási tervük 700 köbméter volt, amit teljesitettek. A bőséges takarmányt úgy biztositják, hogy a kukoricaszárat felszecskázzák, amit polyvával keverve, össze is azt melasszal locsolják. Ezzel a módszerrel jelentős mennyiségű takarmányt takarítanak meg.

A csoport gondoskodott arról is, hogy kora tavasztól késő őszig biztositva legyen a zöldtakarmány az állatoknak. Őszi keveréket 31 holdon vetettek, ezenkívül 70 hold lucernaféleségük van takarmánynak. Másodvetésnek közel 120 holdat irányoztak elő, amit ugyancsak takarmányféleségekkel vetnek be.

A csoport vezetősége teljesiti a miniszterlanácsnak azt a rendeletét is, amely kimondja, hogy „A termelőszövetkezetekben el kell érni, hogy 1954. év végére a tehenészetben és a sertéstenyésztésben dolgozóknak több, mint fele nő legyen." A kátolyi December 21 tsz állattenyésztésében eddig hét nő és nyolc férfi dolgozik, ami annyit jelent, hogy a minisztertanács határozatát 90 százalékra teljesitették.

A termelőszövetkezet, már elkészitette az 1953-as állattenyésztési tervét is. Ebben az évben az állatállományukat, szarvasmarhából 140-re, sertésállományt 350-re, baromfiállományt 700-ra növelik.

A kaposszekcsői tszcs baromfiállományt létesit

Kaposszekcső község dolgozó parasztsága és a hármas típusú termelőszövetkezeti csoport tagsága 1952 évi beadási kötelezettségének általában eleget tett. Emaradás baromfiból és tojásból volt.

A népnevelők és az állandóbizottsági tagjai az elsők között teljesitették kötelezettségüket. Hozzájárult az eredményhez az is, hogy a rendeleteket következetesen alkalmazták a késlekedőkkel szemben s az elszámoltatásoktól sem riadtak vissza a notórius hátrálltatóknál.

Az 1952. évi begyüjtési munkában szerzett tapasztalatok elégségesek ahhoz hogy 1953-ban hasonló hiányosságok ne forduljanak elő.

A községben lévő Táncsics hármas típusú tszcs az elmúlt évben nem nevelt baromfit és emiatt most is tartoznak a nép államának három és fél mázsa baromfival és 1166 tojással.

A tagság elhatározta, hogy az idén közös baromfiállományt létesitenek. A terv megvalósitása érdekében megkezdték a baromfiól épitését.

Ne csak ígérgessenek . . .

Legfőbb érték az ember. Vállalatunk igazgatóságánál azonban nem ennek szellemében cselekszenek. Vállalatunk dolgozóinak nincs öltözőjük, így kénytelenek a műhelyben öltözködni és vetkőzni. De mosdó sincs. Ugyanis amit a vállalat igazgatója mosdónak kinevezett, az egy zuhanyozóból és két mosdókagylóból áll. A „fürdő" olyan kicsi, hogy ha dolgozóink mosakodni akarnak, ki kell jönniök a „fürdő" előtti helyiségbe.

Hiányosságok vannak a fütés terén is vállalatunknál. Munkásaink egész nap a hidegben gépkocsik javitását végzik és amikor bemennek a műhelybe, akkor ott is hideg kályha fogadja őket. A hiányos fütés következtében több dolgozó megfázott.

A hiányosságok oka, hogy a vállalat igazgatója úgy a dolgozók, mint az üzemi bizottság kérelmét a hiányosságok megszüntetésére vonatkozólag csak meghallgatja, de nem orvosolja.

Szeretnénk, ha végre nemcsak igérgetést kapnánk, hanem cselekedne is vállalatunk igazgatója.

SZOMOR FERENCNÉ
UB-elnök, Teherfuvar Vállalat.

Vasárnapi sportműsor

Kézilabda: Pécsbányatelepi Bányász—Tudományegyetem férfi tartalék bajnoki mérkőzés 9. Pécsbányatelepi Bányász—Komlói Bányász megyebajnoki férfi mérkőzés 10. Dózsa—Mohácsi Munkaerőtartalékok megyebajnoki férfi mérkőzés 11. Mohácsi Vörös Lobogó—Komlói Bányász férfi tartalékbajnoki mérkőzés 12. Mohácsi Vörös Lobogó—Komlói Bányász női tartalék bajnoki mérkőzés 13. Nagy Lajos—Honvéd megyebajnoki férfi mérkőzés 13.40. Petőfi—Komlói Építők női tartalékbajnoki mérkőzés 14.40. Lokomotiv termcsarnok.

Röplabda: Munkaerőtartalékok—Lokomotiv városi férfi mérkőzés 9. Petőfi—Munkaerőtartalékok megyei férfi mérkőzés 10. Honvéd—Pénzügy megyei férfi mérkőzés 11. Honvéd—Építők városi férfi mérkőzés 12. Egyetemi tornacsarnok.

Ökölvivás: Pécs város felnőtt egyéni bajnokságai. Nagy Lajos gimnázium, előmérkőzés 10, döntők 17.

Birkózás: Pécs város ifjúsági kötöttfogású birkózóbajnokságai. Nagy Lajos gimn. 10.

Sí: Lokomotiv sí-futóversenye, Kisrét, fél 11 óra.

Asztalitenisz: Ma délelőtt 10 órakor a Pannonia szálló nagytermében a Pécsi Meteor—Pécsi Spartakusz asztalitenisz rangadója.

★ **A PECSBANYATELEPI BANYASZ Sportkör vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel sportköri gyülést tart a pécsbányatelepi Kultúrházban. A tárgy fontosságára való tekintettel kérik a sportkör tagok pontos megjelenését.**

HIREK

VASÁRNAP JANUÁR 25

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Várható időjárás vasárnap estig: felhős, párás idő, több helyen, főleg az északi megyékben havazás, havaseső. Mérsékelt északnyugati-nyugati szél, az éjszakai lehülés mérséklődik, a nappali hőmérsékletet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: vasárnap reggel északkeleten mínusz 3—mínusz hat, máshol mínusz 1—mínusz 2, délben plusz 1—plusz 4. fok között. A várható napi középhőmérséklet január 25-én, vasárnap négy fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Szabadság út 25. szám alatti iskolában 27-én, kedden délután 5—6 óráig Zahorcsek Alfonz tanácstag fogadóórát tart.

— **Halálozás.** Rónai István fodrászmester temetése hétfőn fél 2-kor. (x)

— Solymosi Antalné temetése hétfőn 1-kor.

MEGJELENT

a Pártépítés január havi száma, melynek tartalmából az alábbi cikkek emelkednek ki: A kommunisták tevékeny munkája. Ács Lajos: A XIX. kongresszus útmutatásai alapján javitsuk meg a kádérek kiválasztását, a végrehajtás ellenőrzését.

Földvári Rudolf: Pártépitő munka a budapesti nagyüzemekben.

Keleti Ferenc: A tanácsok munkájának egyes hiányosságairól.

Nagy Kálmán: A pártélet fejlesztéséért bányáinkban.

Mező Imre: Üzemi pártszervezeteink szakszervezeti munkájáról.

Darabos Iván: A XIX. kongresszus anyaga feldolgozásának néhány tapasztalata.

E cikkek mellett még számos más fontos cikket közöl az MDP Központi Vezetősége Szervező Bizottságának kiadásában megjelent folyóirat.

— **Kisregény jelent meg a jugoszláv emberrablókról.** Az Ifjúsági Könyvkiadónál most jelent meg Fazekas György „Emberrablók" című kisregénye, mely a jugoszláv emberrablók eleplezett sötét üzelmeit tárgyalja. A könyv izgalmas és fordulatos témája éberségre nevel, hazaszeretetre és az ellenség gyülöletére tanit.

ÁLLAMI ÁRUHÁZ

Pécsett majdnem egyidőben Budapesttel mutatják be az új magyar filmvigjátékot, az „Állami Áruház"-at. A filmet mint a három moziban egy hétig játsszák január 29-től kezdődően. Napjaink eseményeivel foglalkozik ez a film és szatirikusan feldolgozva mutatja be a közünk megbúvó ellenséget és aknamunkáját. — Szórakoztatás és megnevettetés mellett, éberségre és körültekintésre is felhivja a nézők figyelmét. Különösen megfigyelésre méltó a felvásárlók hangulata a nagy lázban és utána, amikor felörnek és szomorúan tapasztalják, hogy nem sikerült a népnek árantiok, mert annak ereje is tudja győzni az ellenséget.

Pesten a Vörös Csillag mozi bejáratát szinte Állami Áruházzá alakitották át a bemutató alkalmával, olyan élethüen utánozták és diszitették a mozi bejáratát. A mozik előcsarnokában sorban áll a közönség, a jegyelővételi pénztáraknál, hogy biztositsák magukat, nehogy kimaradjanak a nézők közül.

Valószinűleg Pécs közönségének apraja-nagyja is látni akarja ezt a filmet és ezért a pécsi Állami Áruház is a mozik segitségére siet, és a vevőszolgálatánál árusit elővételi jegyeket a pécsi mozi előadásokra.

BÉKEBIZOTTSÁGAINK MUNKAJÁRÓL

Szellő község békebizottságai szombat este és a vasárnapi nap folyamán ismertették a község dolgozóival a népek békekongresszusának határozatait. A falu dolgozói kisebb csoportokban egy-egy családnál ülnek össze meghallgatni és megvitatni a békekongresszus határozatait.

A pártszervezet vezetősége jelentős segitséget ad a községi békebizottság munkájához. Az elmúlt héten tartott ünnepélyes tagkönyvkiosztó taggyülésen elhatározták, hogy a népnevelők segitenek a békekisgyülések megszervezésében.

Az eddig végzett munka eredménye meglátszik a begyüjtésben is. Az Egyetértés III. típusú tszcs tagjainak fele teljesitette 1953. évi baromfibeadási kötelezettségét. Elenjár Schubert Mihály, aki 153 százalékra tett eleget állam iránti kötelezettségének. Hasonlóan élenjár Kaszás Menyhért is, aki három százalékkal maradt el Schubert Mihály eredménye mögött.

Igy is bizonyitják Szellő község dolgozói, hogy tettekkel is teljesiteni akarják a népek békekongresszusának határozatait.

A pécsváradi békebizottság nem teljesiti feladatát, nem ismerteti a járási székhely lakóival a népek békekongresszusának határozatait. Burján József elvtárs, a falusi pártbizottság titkára és Lombos Sándor elvtárs, a falusi alapszervezet titkára nem segiti a békebizottságot fontos feladatának teljesitésében. Pedig nagy szükség lenne a segitségre.

Rimmer Zoltán, a falu békebizottságának vezetője nem tart személyes kapcsolatot a békebizottságokkal, hanem levélben értesiti a békebizottságokat feladatukról. A rossz irányitásnak következménye, hogy a pécsváradi békebizottságok nem ismertetik a dolgozókkal a népek békekongresszusának történelmi jelentőségű határozatait.

Dunaszekcsőn a békebizottságok — hasonlóan a pécsváradiakhoz — nem kezdték meg a békekongresszus határozatainak ismertetését. A késlekedés oka, hogy nincs a községben, aki irányitaná az egyes békebizottságok munkáját. Válasszanak a dunaszekcsői békeszerető dolgozók a békebizottságok élére egy arra rátermett irányitót, hogy ott is betöltsék feladatukat a békebizottságok.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

VASÁRNAP:

SZINHÁZ:

Három a kislány. Bérletszünet (délután fél 4 órakor, este fél 8 órakor.)

MOZI:

Kossuth: Traktorista lány (délelőtt 9 és 11 órakor), Gögös hercegnő, Három Barabás, artisták (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Gögös hercegnő, Három Barabás, artisták (4, 6, fél 9 órakor)

Petőfi: Utazás a mesék birodalmában (délelőtt 11 órakor) Tüzkereszt (fél 5, fél 7, 9 órakor)

HÉTFŐ

MOZI:

Kossuth: Gögös hercegnő, Három Barabás, artisták (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Gögös hercegnő, Három Barabás, artisták (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Az élet nevében (fél 5, fél 7, fél 9.)

RÁDIÓ-MŰSOR

ÁLLANDÓ MŰSORSZÁMOK:

Kossuth-Rádió:

5.00—8.30-ig: Reggeli zene. — 5.30: Hírek. Lapszemle. — 6.45: A Szabad Nép mai vezércikke. — 7.40: Naptár. — 7.45: Leveleséink jelentik. — 7.55: Műsorismertetés. — 8.30: Műsorzárás. — 12.00: Hírek. Hangos Ujság. — 14.00: Időjárás- és vízállásjelentés. — 15.15: Hírek szerbül. — 17.00: Hírek. — 18.40: Hírek németül. — 19.00: Hangos Ujság. — 19.30: Hírek szerbül. — 20.00: Hírek. — 22.00: Hírek. — 24.00: Hírek.

Petőfi-Rádió:

6.00: Hanglemezek. — 6.45: Jó reggelt, gyerekek. — 7.15: Hírek szlovénül. — 10.00: Hírek. — 11.30: Műsorzárás. — 18.25: Hírek szlovénül. — 20.15: Sportnegyedóra. — 20.30: Műsorzárás.

Január 26., hétfő

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.35: Vasárnapi sporteredmények. — 6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Tavaszi vetőmagok előkészítése. 3. Háziállataink mesterséges megtermékenyítése. 4. Az ötéves terv utolsó esztendejének kenyeréért. 5. Válasz egy beérkezett szakkérdésre. — 11.30: Csoda-csinálás. Regényrészlet. — 12.30: A Rádió népi zenekara játszik. — 13.00: Verdi ifjúkori operáiból. — 13.30: Népek dalai. — 14.15: Heti zenés kalendárium. — 15.00: Ütközőhíradó. — 15.30: A Magyar Néphadsereg ének- és zenekarának műsora. — 15.50: A Rádió kisegyüttese játszik. — 16.20: Ifjúsági fejtörő. — 16.45: Műsor az úttörők zenei szakköreinek. — 17.15: A Szabad Ifjúság vasárnapi számának ismertetése. — 17.30: A világirodalom humora. — 18.00: Jó munkáért szép muzsikát. — 20.10: Szuhakálló. Dokumentjáték. — 21.20: Hanglemezek. — 22.25: Hanglemezek. — 22.55: Szimfónikus zene. — 23.50: Hanglemezek.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Verdi. — 7.35: Szórakoztató zene. — 8.35: Hangszerszólók. — 9.00: Viski: Szimfónikus szvit. — 9.20: Orosz nyelvlecke kezdőknek. — 9.40: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Filmzene. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: Suhajda Mária zongorázik. — 15.00: Szovjet zenekari muzsika. — 16.00: A Békekongresszus hangja Ilja Erenburg. — 16.15: Filmzene. — 17.10: Előadás. — 17.30: Hanglemez. — 17.40: A Rádió Népművelési Híradója. — 18.00: Hanglemezek. — 18.10: Előadás a diósgyőri nagykohó építkezéséről. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Szécsler Tibor oboázik. — 19.15: A Rádiókórus énekel. — 19.30: Tánczene.

Január 27., kedd

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. Állami gazdaságok híradója. — 11.30: A Rádió asszonykórusa. — 11.50: Galgahévizi asszonyok énekelnek. — 12.30: Dalok a szalámi építkezésekről. — 13.00: Balettzene. — 13.30: Román népi muzsika. — 14.15: Operettrészletek. — 15.30. Magyar békedalok. — 15.50: Berkovits Tibor hegedül. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.40: Orosz nyelvlecke a gimnáziumi tanulók részére. — 17.15: A Határőrség Híradója. — 17.45: Termelési Híradó. — 18.00: Dalolj velünk. — 18.20: A pártoktatás anyagához. — 20.10: Mozart-hangverseny. — 21.15: Szovjet művészek operahangversenye. — 22.10: Klasszikus művek. — 23.20: Hanglemezek.

PETŐFI-RÁDIÓ

6.35: A Rádiókórus madrigálokat énekel. — 7.00: Magyar népdalok. — 7.35: Népi muzsika. — 8.00: Operettrészletek. — 8.30: Hanglemezek. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.10: Szórakoztató zene. — 10.25: Gündör Márta hegedül. — 10.40: Bartók és Kodály műveiből. — 15.00: Chopin: b-moll szonáta. — 15.25: A Rádió kisegyüttese játszik. — 16.10: Szlovák és magyar népzene. — 17.00: A forradalmi romantika mesterei. — 18.00: Ember és világ. Előadás. — 18.15: Kórusok. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Mozart művészete. — 19.30: Hanglemezek. — 20.00: Tánczene.

Január 28., szerda

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Milyen agrótechnikával érte el egy termelőszövetkezet a magasabb hozamot? 3. Hírek a csehszlovák mezőgazdaságból. 4. Következetesen hajtjuk végre a begyűjtés részletterveit! 5. Gergely bácsi megmagyarázza. — 11.30: Gyerekek. — 11.45: Hanglemez. — 12.30: Örmény dalok. — 13.00: Weiner: Magyar szvit. — 13.30: Régi orosz forradalmi dalok. — 14.15: Reményi Zsuzsa hárfázik. — 14.30: Zongorahangverseny gyermekeknek. — 15.00: Ütközőhíradó. — 15.30: Ifjúsági dalok. — 15.50: Mark Twain írásaiból. — 16.20: Ajándékműsor. — 17.15: Operett- és filmdalok. — 17.30: Dollár bíarc nélkül. — 18.45: Szív küldi szívnek. — 19.00: Mozart művészete. — 19.30: Hanglemezek. — 20.00: Tánczene.

Január 29., csütörtök

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Tartaléktakarmányok gazdaságos felhasználása. 3. A hasznos madarak védelme. 4. A növénytermesztés hozamának emelkedése a Szovjetunióban. 5. Feketevágók, spekulánsok — tervünk ellenségei. — 11.30: J. Zverjev elbeszélése. — 12.30. Az Állami Népi Együttes énekkarának műsora. — 13.00: Szórakoztató zene. — 14.15: A Rádió Gyermekújság műsora. — 14.50: Korabeli dalok Csokonai Vitéz Mihály verseire. — 15.30: Megemlékezés Csokonai Vitéz Mihályról. — 16.00: Szovjet népek zenéje. — 16.30: A magyar nép történetéből. Werbőczy Hármas Könyvéről. — 16.45: Vidám zene. — 17.00: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk. — 17.15: Az Ifjúság Hangja. — 17.35: Jó munkáért szép muzsikát! — 18.00: A Néphadsereg híradója. — 20.10: Verdi: Traviata. Opera három felvonásban. — 22.30: Brahms: d-moll zongoraverseny. — 23.15: Szórakoztató zene.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Vidám kórusművek. — 7.35: Zenekari muzsika. — 8.30: A XIX. kongresszus zászlaja alatt. — 8.40: Strauss és Suppé műveiből. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.00: Dvorzsák: IV. szimfónia. — 10.50: Bárczy Horváth József és zenekara játszik. — 15.00: Üttörőmikrofonnal az országban. — 15.20: Tokaji András gordonkázik. — 15.40: Fiatalok zenei újsága. — 16.40: A Rádió kisegyüttese játszik. — 16.30: Szalonkocsi, Dramolett. — 17.00: A Rádió népi zenekara játszik. — 17.40: A Falurádió előadása. — 17.55: Hanglemezek. — 18.10: Az ötéves terv nyomában! — 18.25: Szív küldi szívnek. — 19.00: Bizet: I. szimfónia. — 19.30: Tánczene. — 20.00: Blaha Márta zongorázik.

Január 30., péntek

KOSSUTH-RÁDIÓ

5.45: A Rádió asszonykórusa. — 6.00: Falurádió. Mezőgazd. híradó. — 11.30: Tartós boldogság. Elbeszélés. — 12.30: Déli kórushangverseny. — 13.00: A Rádió népi zenekara játszik. — 13.30: Operettkettősök. — 14.15: A Rádió kisegyüttese játszik. — 15.00: Üttörő híradó. — 15.30: Szovjet kamarazene. — 15.50: Zenekari muzsika. — 16.20: A Gyermekrádió műsora. — 16.30: Üttörő sporthíradó. — 16.45: Orosz nyelvlecke haladóknak. — 17.15: A pártoktatás anyagához. — 17.35: Békedalok. — 17.55: Nemzetközi kérdések. — 18.10: Emlékezés Tinódi Lantos Sebestyénre. — 20.10: Bolgár és német tánczene. — 20.35: Napalm írta Méray Tibor. — 20.50: Beethoven műveiből. — 22.25: Operarészletek. — 23.25: Népi demokratikus országok zenéje.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Keringők. — 7.35: Dalok és hangszerszólók. — 8.15: Zenekari muzsika. — 9.20: Ajándékműsor. — 10.10: Plilitz Alice zongorázik. — 10.30: Óvodások műsora. — 10.50: A Gyermekrádió műsora. — 11.00: Ravel: vonósnégyes. — 15.00: Elnyomott és szabad népek dalaiból. — 16.00: Irodalmi műsor. — 16.20: Népzene. — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.30: A magyar munkásmozgalom történetéből. — 17.45: Könnyű zene. — 18.00: Egy falu — egy nóta. — 18.45: A Közalkalmazottak énekkara énekel. — 19.00: Filmzene. — 19.30: Jó munkáért szép muzsikát! — 20.00: Vidám dalok.

Január 31., szombat

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. A juhszaporulat növelése. 3. Hogyan gazdálkodom, hogy ne jelentsen gondot a beadás? 4. Az amerikai farmerek helyzetéről. 5. Válasz egy szakkérdésre. — 11.30: Fábián Zoltán elbeszélése. — 12.30: A Munkaerőtartalékok Központi zenekara játszik. — 13.00: A Rádió művészeti híradója. — 13.20: Népek tréfás dalai. — 14.15: Operettrészletek. — 14.30: Mark Twain írásaiból. — 15.00: Menjünk a szabadba. — 15.30: Beszélő atlasz. — 15.45: Állami vállalatok hírei. — 15.50: Hangszerszólók. — 16.10: Szovjet napok — szovjet emberek. 16.20: A Rádió népi zenekara játszik. — 17.15: Fúvószene. — 17.30: Az Állami Népi Együttes műsora. — 18.00: Falurádió. Szövetkezeti híradó. — 18.30: Szív küldi szívnek. — 20.10: Csinn-bumm-cirkusz szilveszteri műsora. (Ismétlés.) — 21.50: Hangverseny. — 22.25: Tánc éjfélig.

PETŐFI-RÁDIÓ

7.00: Filmzene. — 7.35: Klasszikus operettek. — 8.40: Színes muzsika. — 9.40: Görög gyermekek műsora. — 10.10: Schubert műveiből. — 10.50: Operarészletek. — 13.00: Vidéki kórusok. — 15.25: Prasz lengyel író Rábu c. regényét ismerteti Szabó Pál Kossuth-díjas író. — 15.45: A Turai Népi Csoport műsora. — 16.00: Zenei Ujság. — 16.35: Közgazdasági negyedóra. — 16.50: Szív küldi szívnek. — 17.10: Tanuljunk énekszóra orosul. — 17.30: Csajkovszkij: Dumka — orosz tánc. — 17.40: A Rádió postája. — 18.00: A Rádió kisegyüttese játszik. — 18.45: Csárdások. — 19.00: Mindenki operája. — 20.00: Tánczene.

Február 1., vasárnap

KOSSUTH-RÁDIÓ

6.00: Zenés vasárnap reggel. — 8.00: Hírek. Lapszemle. — 9.00: Egy falu — egy nóta. — 9.30: Könnyű út a komoly zenéhez. — 10.00: Csinn-bumm! — 10.40: Magyar Ifjúság. — 11.00: Béke és szabadság. — 11.30: Szimfónikus zene. — 12.35: Népzene. — 13.30: Hangos Ujság. — 14.15: Művészlemezek. — 15.30: Könnyű dallamok. — 16.00: A Szovjetunió szocialista mezőgazdasága. — 16.30: Kálmán Imre operettjeiből. — 17.00: Egy hét a külpolitikában. — 17.20: Részletek Farkas: Zeng az erdő c. daljátékából. — 17.40: Kincses Kalendárium. — 19.00: Szovjet tánczene. — 20.20: Hangverseny a magyar sajtó dolgozói tiszteletére. — 21.20: A vasárnap sportja. — 21.45: Hangverseny Verdi műveiből. — 23.30: Vidám muzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ

8.00: Dalok és hangszerszólók. — 8.30: Falurádió. 1. A Falurádió levelesládája. 2. Mit tartsunk észben? — 9.00: Erkel operái. — 9.45: Evangélikus vallásos félóra. — 10.15: Református istentisztelet. — 11.00: Miska bácsi lemezestájája. — 11.35: Bányászmúsor. — 12.50: Regényrészlet. — 13.00: A Berlini Komische Oper művészeinek hangversenye. — 13.50: Bartók—Szervánszky: Gyermekeknek — szvit. — 14.00: Operettrészletek. — 15.00: Tudományos fejtörő. — 15.30: Csárdások, polkák. — 15.45: A Tartós békéért, népi demokráciáért c. lap ismertetése. — 16.00: A Rádió Gyermekszínházának műsora. — 16.40: Szív küldi szívnek. — 17.00: Irodalmi összeállítás. — 17.30: Zenekari muzsika. — 18.00: Hanglemez. — 18.45: Csárdások. — 19.00: A kút Anyegin. — 20.00: Népzene.

Visszatérés

„A párt ideológiai munkájának fontos szerepe van az emberek tudatának a kapitalizmus csökevényeitől, a régi társadalom előítéletektől és káros hagyományoktól való megtisztításban."

(G. M. Malenkov elvtárs a XIX. pártkongresszuson tartott beszámolójából.)

Valentin Levikint egyik este meglátogatta Viktor Tverszkoj, a labdarugócsapat politikai vezetője és meghívta egy előadásra.

— Nem vagyok egészséges, úgy érzem, valami bajom van — mondotta Valentin. — De mi értelme is van annak az előadásnak? A „sportolóknak nem beszédek kellenek, hanem az edzés . . ."

Levikin, a gyári csapat kapusa másnap az edzésen sem jelent meg. A hírek szerint a „Lokomotiv" stadionjában látták. A híreknek azonban nem hiltek. Két nap múlva a vasutasok stadionjának lelátói megteltek nézőkkel, mert a „Trud" labdarúgói a város egyik legjobb csapatával — a „Lokomotiv"-val játszottak.

A csapatkapitányok jelentkeztek a játékvezetőnél, amikor Viktor Tverszkoj végignézett a „Lokomotiv" csapatán, nem akart hinni a szemének. Csodálkozva állapította meg, hogy „ez mégis ő". Igen — az ellenfél játékosainak sorában ott állott Valentin Levikin . . . Levikin — sugták egymásnak a „Trud" játékosai. Szóval a hír igaz volt, Levikin átment a Lokomotivhoz. — Hát mit tegyünk — azt csinál, amit akar.

A fiúk arcán visszatükröződött a felháborodás. A játék azonnal élesen feszült hangulatban indult el. Levikin a tizedik percben beengedte az első gólt.

A vasutasok néhány erős támadást vezettek, de hiába, az eredmény 2:0. 2:1 és végül 3:1 lett a „Trud" javára. Így végződött ez a találkozó.

A lelátókról ünnepelték a győzteseket. Valentin az ajkát harapdálva indult hazafelé . . .

— Otthagytad ezt a csapatot — mormolta magában, bajtársai játékára gondolva, majd megnyugtatta magát — nem olyan nagy dolog, az egész csak barátságos mérkőzés volt — még vissza is lehet menni . . .

Valentin tévedett! A visszatérés nem olyan egyszerű. Ebédlőben a klubban kifüggesztették a faliújságot. Az egyik rajz Levikint ábrázolta, amint „fecskét" módjára rászáll az ajándékra, amit győzelem esetére ígért neki a „Lokomotiv".

A napok multak. A gyári sportkör növekedett, erősödött. A gyári fiatalság új sikereket, új győzelmeket ért el. Csak Valentin maradt ki az érdekes és zajló életből. Ki is zárták a sportkörből. Búcsú kazin még azt is hozzátette:

Számunkra idegenek a te szokásaid. Valentin — nem törődsz a közösség érdekeivel, goromba vagy és kétszínű. Hol szeretsz fel mindezt?

Valentin, amikor esténként hazatért, fájdalommal és sértődötten gondolkozott el ezek fölött a szavak fölött.

Egyik ilyen estén újból előadásra hívta régi barátja, Viktor Tverszkoj. Valentin nem tudott kifogást találni és elkísérte barátját, de előzőleg megkérdezte: milyen előadás lesz?

— Majd meghallod ott — válaszolt kitérően Tverszkoj. Ott lesz az egész csapatunk.

— De . . . én nem vagyok a csapatban.

— Nem baj, csak gyere!

A klubhelyiségben sokan voltak, de csendben, mert az előadás már megkezdődött. Az előadó, egy komszomol felvonyos fiatalember, élénken és szórakoztatóan beszélt. Beszélt a szovjet sportolók magas erkölcsiségéről és az általa felhozott példák a hallgatókat a saját sportkörük eseményeire emlékeztették.

Valentinnak úgy tetszett, hogy az előadó példáiúzásai neki szólnak — Levikinnek, a régi kapusoknak. Amikor az előadásnak vége lett, Valentin kiválasztva a kedvező pillanatot, kérdőleg fordult Viktorhoz.

— Mikor van nálatok a legközelebbi találkozás?

— Pénteken — hangzott a válasz.

— Jó akkor eljövök. Sok mindenről szeretnék beszélni, sok mindent akarok jóvá tenni.

Azóta három hónap telt el. Valentin újból játszik a gyári csapatban szabad idejében a politikai kör látogatója és jár barátaival együtt az előadásokra is.

A gyár labdarúgói nemrég nagy sikert értek el — megnyerték a Kalinyin területi bajnokságot. Ennek a győzelemnek részese volt a kapus is, aki a gyár jelenlegi egyik legjobb lakatosa — Valentin Levikin.

I. Kosztin

(Megjelent a Szovjetszkij sportban.)

ALBERLETI lakás nő és férfi részére kiadó azonnalra. Sallai-u. 14. Pincné. 223

A VÁROSBAN szép fekvésű helyen házhely betegség miatt olcsón eladó. Kisebb gyümölcsöst vagy szőlőt vennék Pécs környékén. Házhely: Attéla-utcában, százbelvenkettő négyszögöles gyümölcsfákkal bekerítve eladó. Kisebb családi ház olcsón eladó. Vidéki családi ház eladó. Cím: INKÓZ-nél. 70

JAZZ-DOB felszerelés eladó. Cím a kiadóban 215. számon.

TUKRÖS diófaszekrény, 2 fotel asztallal, 220 voltos porszívó eladó. Mátyás király-u. 10. szám 234

MAGÁNOS, háromszobás, állattartással, emeletes kályha csikó- és asztalitűzhely eladó. Kossuth L.-u. 58. 263

CSIKÓTŰZHELY, forrázóteknő, oszlopvas, nagy és kisebb kályhák eladók. Felsővámház-u 23. 231

VILLÁGOS hálószobabútor, rugányos matracsal, 6-személyes vaságy eladó. Széchenyi fehérvár-u. 5. 262

MAGÁNOS, háromszobás, állattartással, elcserélném kétszoba, összkomfortos, vagy két szoba, állattartásért. Cím: INKÓZ-nél.

KOMBINÁLTSZEKRÉNY eladó. Megtekinthető délután 5—6-ig. Dr Glós, Szülészeti klinika. 214

TÖBBÉVES irodai gyakorlattal rendelkező gép- és gyorsírónő elhelyezkedne. Cím 273. számon a kiadóban.

35 q TEHERBIRÁSU spediter-kocsi eladó. Siklós, Vasút-utca 2.

NYULTENYÉSZTŐK FIGYELEM! Minden fajtájú és minden mennyiségű 2 kg-on felüli élő házinyulat szerződésre 12 Ft, szerződés nélkül 10 Ft-os áron megveszünk. A bega óriásért 2 Ft-tal kevesebbet fizetünk. Kiváló minőségű tenyésznyulak rendelhetők. Nyulbőrelt 70%-kal magasabb áron értékesítheti, ha szerződést köt a Prémesállattenyésztő Vállalattal, Budapest, V. ker., Sütő-u. 1. Telefon: 383-180, 181-466.

FEGYVERTARTÓ, vivő vadász felszerelésseI 1½ méter hosszú ágypárna eladó. György-u. 8. 256

PERFEKT evolut könyvelőt azonnal felveszünk. Komlói Szénbányászati Trösztt. 72

ASZTALI- és csikótűzhely, szecskavágó, répavágó eladó, József Attila u. 13. 258

MÉLY gyermekkocsi, steppelt, kétrészes eladó. Honvéd-u. 3., földszint 1. ajtó. (Zrinyinél). 255

MODERN, új konyhabútor eladó. Bajcsy Zsilinszky-u. 7. 254

ELADÓ Csjki kályha, női bunda, fehér sportkocsi. Cím: 271. számon.

EGY szekrény eladó. Nagydeindol 9. Istenkúti iskola mellett. 263

KONYHABÚTOR, ruhaszekrény, szalon, ágyak olcsón eladók, Anna-u. 11. 216

HÁZNÁL megjavítanám fehérneműjét, ruhájait. Szerény igényekkel. Radnics-u 36. B.

MODERN, kétszemélyes rekamié eladó. Petőfi-u. 26. 245

KETSZEMÉLYES rekamié eladó. Apáca-u. 1. II. emelet 1. 244

HÁLÓ, világos, cseresznyefából, műbútor, tollpárnák eladó. Váradi Antal-u. 14. 242

NAGY, női, Singer, bobinos prima eladó. Marx-u. 44. Pécsi. 241

EGY háromajtós, keményfa szekrény tükörrel eladó. Megtekinthető Perczel-u. 13. II. em. 243

TANGÓHARMONIKA, váltós, 80 basszusos eladó. Munkácsy Mihály-u. 13., emelet.

NAGYMÉRETŰ eternitlap eladó. Cím a kiadóban 237. számon.

ÜZLETBERENDEZÉS, öt darabból álló, misszív, kifogástalan eladó. Schön, Aradi vértanuk útja 11. 157

KEVESET HASZNÁLT, diószínre fényezett, modern szekrény eladó, Rákóczi-út 50. 3. ajtó. 252

2 FÉRFI albérlőt felvesznek. Farkas, István-utca 13. 178

BUTOROZOTT szoba két komoly dolgozó részére kiadó. Garai-u. 13. 6 után. 251

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Tavasz-utca 13. 270

HÁLÓSZOBABÚTOR, új, diószínre fényezett eladó. Gáspár-u. 26. Ágoston templomnál. 249

6 SZEMÉLYES, Meissenikészlet eladó. Cím a kiadóban 238. számon.

VENNÉK nagyobbméretű, hibátlan, ezüst, kristály vagy porcelán dísztárgyat. Ajánlatokat: „Nászajándék" jeligére a kiadóba.

NŐI BUNDA, panofix olcsón eladó. Zidina környék 11. Várdai Mária. 227

RÖVID, kereszthúros, három pedálos, hárfabetétes, körpáncélos, fekete, Stingl zongora eladó. Sallai u. 19. Tóth, Csikós. 223

NAGY, Singer varrógép és si-felszerelés eladó. Szőlő-u. 61. 222

KERTÉSZ önálló munkaerő, hosszú gyakorlattal állási változtatna. Megkeresést „kertész" jeligére. 257

GYAKORLOTT gyors- és gépírónőket keresünk felvételre. Fizetés kollektív szerződés szerint. Jelentkezésnél önéletrajzot két példányban kérünk. Komló, Szerelőipari Vállalat.

MEGVÉTELRE keresünk használt zsákoló targoncákat. Ajánlatokat kérjük az Északbaranyamegyei Népbolt Központban, Pécs, Rákóczi út 50. sz. alatt leadni.

ÉRTESÍTÉS. A Pécsi Finommechanikai Javító Vállalat irodagépjavító részlege a Deák-u. 2. sz. alól visszaköltözött a Kossuth L.-u. 21. sz. alatti központi telepére. Tel.: 14-37.

2+1-es RÁDIÓ eladó. Málom. 85. sz. 223

ELADÓ Zsolnay dísztárgyak, csillár, fényképezőgép. Ilona-u. 12. Tel.: 30-13. 239

VESZEK rádiókészüléket, jó karbanlévőt. Schiller Gyula, Zvinka István-u. 2. 261

MOSÁST, takarítást vállalok. Érdeklődni este 7-kor, Landler-u. 22. 229

FESTETT kombinált szekrény eladó vagy zongoráért elcserélhető. Bosnyák-u. 18. 260

SÖTÉT háló eladó. Vilmos-u. 23. 264

KÉTSZEMÉLYES rekamié eladó. Kossuth Lajos-u. 17. Házfelügyelőnél. 265

HELYESÍRÁST, számtant, gyors eredménnyel tanít tanárnő. Megye-u. 11. 266

ELADÓ perzsabunda, női fekete télikabát, férfi rövid bunda, ruha, Sallai-u. 45. földszint jobb. 267

ELADÓ kerékpár, zománcos tűzhely és kályha, vaskályha, tüzedesmérleg, ajtó takkal, ebédlőbútor, ágy, jégszekrény, barna crombi férfi kabát, gyermek irhabunda. Szepesi-u. 6. 239

BUTOROZOTT szobát keresünk gondozói asszisztensnő részére. Címeket kérjük a megyei tüdőgondozóba. (Munkácsy M.-u 19. Telefon: 18-88.) 69

A HIRDI Kenderfonó és Szövőgyár bádogost, lakatost, hegesztőt azonnali belépésre felvesz. Jelentkezés gyártelepünkön, Hirden.

NAGY, vagy táskaírógépet kölcsönbérletbe keres 3. sz. Mélyépítő Vállalat, Pécs, Mártírok-útja 12. Telefon: 21-62.

SZEMFELSZEDŐ GÉPET veszünk. Esetleg szemfelszedő géppel rendelkező női munkaerőt alkalmazunk. Pécsi Állami Áruház. 66

FELVÉTELRE keresünk állattenyésztési technikumot vagy téli állattenyésztési tanfolyamot végzett személyeket és gőzgép-villanymotor- és traktorhoz értő gépészt irányító munkakörbe 40 éves korig. Jelentkezés önéletrajz beküldése útján. Pécsi Sertéstenyésztő és Hizlaló Pécs, Kossuth L.-u. 3. szám. 65

Jön! Január 29-től Jön!

KOSSUTH ÉS PETŐFI FILMSZINHÁZAKBAN

ÁLLAMI ÁRUHÁZ új magyar zenés filmvígjáték

Főszerepben:

Latabár Kálmán

„Kossuth díjas" érdemes művész.

Jegyek elővételben az ÁLLAMI ÁRUHÁZ „Vevőszolgálat"-ánál (Városház-épület)

Nyereménybetétkönyvek sorsolása Budapesten

1953. január 30-án, pénteken délután 3 órakor az Országos Takarékpénztár (V. Nádor-utca 16.) kultermében.

A sorsolásban minden olyan forgalomban levő nyereménybetétkönyv részt vesz, melyet 1952 december 31. napjáig váltottak.

A sorsolás nyilvános!

Betonozási és szállítási munkára

férfi segédmunkásokat

felveszünk. Jelentkezés az Épületelemgyár munkaerőgazdálkodásán, Bpest, XI. Budafoki-út 78. sz.

Vidékieknek szállást havi 10.— Ft-ért, napi háromszori étkezést 7.40 Ft-ért biztosítunk.

CSIKÓTŰZHELY, forrázóteknő, nagy és kisebb kályhák eladók. Felsővámház-u. 23.

ELADÓ 1 személyes rekamié, fotelok, szalon, 4+2 rádió, 1 ajtós antik szekrény, 266-os női kombinált varrógép, kisebb méretű kombinált szekrény. Petőfi-u. 64. I. 5.

TUKRÖS diófaszekrény, 2 fotel asztallal, 220 voltos porszívó eladó. Mátyás király-utca 10. 234

SIBAKANCS, új eladó. Anna-u. 39. 268

KETSZEMÉLYES, bordó rekamié eladó. Doktor Sándor-u. 24. 233

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-32 és 15-40
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — KEDD, 1953 JANUÁR 27

A MAI SZÁMBAN:

Max Reimann elvtárs nagy beszéde a hamburgi dolgozók tömeggyűlésén (2. o.) — **A marokkói függetlenségi mozgalom** (2. o.) — **A mohácsi járás népnevelő-értekezleteinek tapasztalatairól** (3. o.) — **„Elfeledkeztek" a komlói DISZ-bizottságon és a Kossuth-aknán a Budapestről érkezett fiatalokról** (3. o.) — **Urak tanyájából — dolgozók üdülője** (3. o.) — **Levél a Szovjetunióból** (4. o.) — **DISZ-szervezeteink soronlévő egyik fontos feladata a statisztikai jelentés jó elkészítése** (4. o.)

Legyen széleskörű tömegmozgalom a munkaverseny

Bányaüzemeink kivétel nélkül lemaradással kezdték 1953-as évi tervüket. Ennek oka a munka szervezetlenségén kívül az, hogy sem pártszervezeteink, sem szakszervezeteink nem mozgósították dolgozóinkat az első perctől kezdve a tervek következetes teljesítésére. Komló naponta 40—50 vagon szénnel marad adós. István-akna 92, Béke-akna 87 százalékra teljesíti tervét. Ez a helyzet sürgetően megköveteli, hogy új életet öntsünk az elhanyagolt, gazdátlan, bürokratizált munkaversenybe.

Gerő elvtárs a Központi Vezetőség november 30-i ülésén azt mondta: *„Iparunkban, közlekedésünkben, népgazdaságunk egész területén az elmúlt évek folyamán mély gyökeret vert a szocialista munkaverseny, mint a munka termelékenysége emelésének, a szocializmus építésének alapvető módszere."*

Komlón 1952 utolsó negyedében 680 dolgozó állt munkaversenyben, közöttük 140 kommunista; Széchenyi-aknán a pártbizottság hozzávetőleges adatai szerint 1400 dolgozó versenyzett Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

Ez a munkaverseny számos kiemelkedő eredményt hozott: Jauch István elvtárs, Kossuth-aknai vájár októberben még 145, novemberben már 163, decemberben pedig 180 százalékra teljesítette tervét. Hasonlóan emelkedett Krakko elvtárs teljesítménye is 179-ről 190-re, Geresdi elvtársé pedig 177-ről 192-re.

Nemcsak az egyéni versenyben, a brigádok egymás közötti versenyében is szép eredmények születtek. István-aknán a Szávek-brigád novemberben 90,5 százalékra teljesítette tervét, decemberben 110 százalékot ért el. Vince Ferenc csapata októberben 88,9, novemberben 92,2, decemberben 94 százalékra teljesítette tervét.

Ezek az eredmények azt mutatják, hogy bányászaink lelkesedése a gyenge szervezés és a hiányos politikai munka ellenére is hatalmas lendületet adott az aknák terveljesítésének. Bányászaink ezekben a napokban teszik vállalásaikat március 9 és április 4 tiszteletére István-aknán már 500, Béke-aknán 168 dolgozó tett felajánlást. Kossuth-aknán a Bányvölgyi-brigád vállalta, hogy januárban több, mint 100 métert hajtanak ki, negyedévi tervüket tíz nappal határidő előtt fejezik be. A százméteres mozgalomba belekapcsolódott a Kossuth-aknai DISZ-brigád is és Müller elvtárs Béke-aknai vájár tapasztalatátadása nyomán megindult e mozgalom István-aknán is.

Pártszervezeteink feladata, hogy különös gonddal ügyeljenek arra, hogy azokat a hiányosságokat, amelyek a munkaversenyt az elmúlt években igen sokszor megbénították, már most a kezdet kezdetén megszüntessék.

A munkaverseny legtöbb akadálya a bürokratizmus. Szokás volt az elmúlt években, hogy a szakszervezeti funkcionárius megbeszélte a brigádvezetővel a vállalásokat, a brigádvezető azután kihívta a szomszéd brigád vezetőjét versenyre, a dolgozók azonban az egészről csak utólag vagy egyáltalán nem értesültek. Az eddigi vállalások azt mutatják, hogy ezen a téren bizonyos javulást már elértünk. — erre vall az, hogy István-aknán igen szép számmal tettek a dolgozók egyéni felajánlást és léptek párosversenyre: így például Götz József elvtárs, Schleier Ferenccel, Németh Lajos pedig Pecsnig Károllyal áll versenyben.

Az egyéni vállalások előtérbeállítása természetesen nem jelentheti azt, hogy ne szorgalmazzák pártszervezeteink a brigádok és körletek közötti versenyt, a brigádok és körletek kollektív felajánlásait.

Akadályozta a versenyt az elmúlt évben a hiányos versenynyilvánosság is. Komlón például még mindig a decemberi adatok vannak a versenytáblán. *Az a fejlődés, amit általában a versenynyilvánosság területén tapasztalunk, nem kielégítő.* Való, hogy az élenjáró dolgozók és a lemaradók eredményét legtöbb aknánkon napról-napra kiírják. A két szélsőség között azonban a dolgozók többsége van akiknek a termelése fokozatosan emelkedik, mivel azonban nem kiugró az eredményük — nevüket nem olvashatják a versenytáblán. A szakszervezet, de elsősorban a pártszervezet feladata, hogy ezeket a dolgozókat és ezeket a csapatokat népszerűsítse. István-aknán például az utolsók között szerepel 74,8 százalékos januári teljesítményével a Mehlmann-brigád. Ha azonban közelebbről nézzük meg ennek a csapatnak a munkáját, látjuk, hogy októberben még csak 72 százalék volt az átlaguk, novemberben már 95,5, decemberben pedig elérték a 100 százalékot. Hogy most visszaesett a csapat eredménye, ebben kétségtelenül az is közrejátszik, hogy senki sem vette észre ökét, senki sem látta meg igyekezetüket, egyre javuló munkájukat.

Hiányossága a versenynyilvánosságnak, hogy általában igen sok tételből csak a hónap végén értékelik az eredményt. Így például az István-aknai Kiss Lantos körlet vállalta, hogy a palatartalmat 0,5 százalékkal csökkenti, az anyagszolgáltatást száz százalékig biztosítja, stb. Erről azonban schol semmiféle teljegyzés nem beszél, sehol nincs kiírva, hogy a Kiss Lantos körlet ennek a vállalásának teljesítéséről hogyan áll s így sem a pártbizottság sem a szakszervezet nem tud menetközben kellő segítséget nyujtani.

Különös gondot kell fordítaniok pártszervezeteinknek arra, hogy a vállalások konkrétabbak, ellenőrizhetőbbek legyenek, mint az 1952-es év utolsó dekádjában voltak. Éppen ezért a multtól eltérően ne hosszú időre, hanem egy-egy hónapra szóljon a vállalás.

A pártszervezet, a szakszervezet és a DISZ legfontosabb feladata, hogy felkarolják és támogassák a fejlettebb, korszerűbb termelési eljárásokat. A Sztálin elvtárs születésnapjára indított versenyben meghonosították a százméteres mozgalmat Béke-aknán. Most március 9 és április 4 tiszteletére megindult a százméteres mozgalom Kossuth-aknán és István-aknán is. Ezt a mozgalmat nemcsak egy, hanem a feltáró csapatok nagyobb része átveheti. Nem az a cél, hogy az első hónapban már száz folyométert hajtsanak ki, akkor is eredményes a mozgalom, ha a mostani 15—20 folyométer helyett 30-at, vagy 40-et fejtenek ki. A döntő szempont, amit pártszervezeteinknek, szakszervezeteinknek és DISZ-szervezeteinknek ezen a téren szem előtt kell tartaniok: *tömegmozgalommá tenni a százméteres mozgalmat.*

Fel kell karolni és ki kell szélesíteni a patronázs-mozgalmat. Igen sok példa mutatja, hogy ezzel a mozgalommal néhány hét alatt milyen kiemelkedő eredményeket lehet elérni. Kossuth-aknán Kusz elvtárs patronálta Kiss Géza elvtársat. Kiss elvtárs teljesítménye októberben 113, novemberben 108, decmberben 110 százalék volt. Hartmann János elvtárs Szijártó Ferenc elvtársat tanította, az eredmény: Szijártó Ferenc is megkapta tegnap a sztahánovista oklevelet.

Horváth Márton elvtárs a Központi Vezetőség június 27-i ülésén mondta: *„A verseny megjavításának talán legdöntőbb feltétele a műszakiak jobb bekapcsolása."* Ezen a téren pártszervezeteink nem tettek meg minden tőlük telhetőt. Éppen ezért különös gondot kell fordítani arra hogy minél több műszaki vezető kövesse Koncsag Károly elvtárs Széchenyi-aknai mérnök kezdeményezését, vállaljanak patronázsszerepet egyes csapatok és körletek fölött, de mozdítsák elő azt is, hogy a műszaki vezetők egymással is kössenek versenyszerződést.

Pártszervezeteink feladata, hogy igazi tömegmozgalommá tegyék a most induló versenyt, hassanak oda hogy minden kommunista és a pártonkívüliek többsége munkaversenyben dolgozzanak, gondoskodjanak a verseny nyilvánosságáról, használják fel a dolgozók nevelésére szocialista öntudatuk további megszilárdítására.

Hírek a népi demokratikus országokból

Nagyjelentőségű vállalás a bukaresti Rákosi Mátyás Művekben

Bukarest: A „Romania Libera" beszámol arról, hogy a Román Ifjúmunkás Szövetség Bukarestbe munkaértekezletre hívta össze a nehéziparban és a villamosiparban dolgozó legjobb ifjúmunkásbrigádokat.

Az értekezleten felszólalt Nicolae Vasu, a bukaresti Rákosi Mátyás Művek esztergályos brigádvezetője, a Szocialista Munka Hőse is, aki vállalta, hogy brigádja 1953. évi tervét 11 hónap alatt fejezi be, ő pedig ez év végén már 1962 évre termel.

A kínai népi kormány termékenyebb területekre költözteti át a nemzetiségeket

Nanking (Uj Kína): Kínában Kvangszi tartomány Csuang autonóm területének hegyvidékéről több, mint ötezer miao és jao nemzetiségű parasztot telepítenek át termékenyebb vidékekre.

Az új otthonukba érkezőket a Han és Csuang nemzetiségű parasztok igen szívélyesen fogadják.

Az első csoport, amely még az elmúlt év tavaszán költözött át új lakó helyére, őszre már gazdag termést takarított be.

Gyors ütemben épül a Német Demokratikus Köztársaság első szocialista városa

Fürstenberg (ADN): Az Oderamenti Fürstenbergben épül a keleti kohászati kombinát, a Német Demokratikus Köztársaság hatalmas békeműve. Jelenleg 2400 személy lakik az új szocialista városban, 1953. végéig a lakosok száma tízezerre emelkedik.

A Német Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsa 1953. január 22-én elhatározta, hogy Fürstenberg önálló közigazgatást kap.

Csehszlovákiában kiadják Petőfi Sándor „János vitéz"-ét

Prága (MTI): Mint a bratislavai Pravda közli, a Szlovák Ifjúsági Kiadó ebben az esztendőben sok szlovák klasszikust, szovjet és haladó szellemű nyugati szerzők műveit, valamint a népi demokratikus országok ifjúsági irodalmának legjobb alkotásait adja ki. A többi között megjelenik Petőfi Sándor „János vitéz" című elbeszélő költeményének szlováknyelvű kiadása is.

Nagyobb gondot kell fordítani Szentdénesen a termelési terv elkészítésére

TERMELŐSZÖVETKEZETEINK ezekben a napokban készítik egész évi munkájuk iránymutatóját: a termelési terveket. Programm ez szövetkezeteink számára, amely megszabja a termelés egész évi menetét, a termelés fokozásának útját, módját, a beruházásokat, egyszóval egész évi tervüket. A szentdénesi Szabad Élet tsz-nek ezelőtt egy héttel már elküldte a járási tanács, hogy milyen növényfélességeket javasol bevenni a termelési tervbe, milyen termésátlaggal. Ezek az éves terv alapfeladatai. Ezek a tervfeladatok szabják meg a termelőszövetkezet gazdálkodásának főbb irányait, azt, hogy a termelőszövetkezet miből mennyit vesen, milyen termésátlagot érjen el. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy az amit a járás lekűld „szent és sérthetetlen". A tervkészítés során javaslatokkal egészítheti ki azt a tsz vezetősége, a dolgozók, amely előségíti a terméshozam növelését.

A szentdénesi tsz-nek például csak 13 hold burgonya vetését javasolta a járási tanács. A szövetkezet vezetősége ezt 26 holdra emelte, mert különben nem tudták volna teljesíteni burgonyabeadási tervüket. Ugyan ez a helyzet a napraforgónál is. A járási tanács csak nyolc holdat javasolt és ezenkívül, hogy 200 hold földet szegélyezzenek napraforgóval. Ezt még nyolc holddal egészítette ki a szövetkezet, hogy napraforgó beadási tervüket könnyen teljesíthessék. Igen helyes, hogy már most figyelembe veszik az állam iránti kötelezettség teljesítését, készülnek ezzel is az 1953. évi begyüjtési terv teljesítésére.

De az eredmények mégis eltörpülnek a hiányosságok mellett. Az átlagtermés tervezésénél sehol nem módosítottak a termelőszövetkezetben. Például a járási tanács leküldte a javaslatot, hogy a búzánál 930 kiló átlagterméstütemezzenek be. A község dolgozói és azok is, akik résztvesznek a tervkészítésben, jól tudják, hogy a szentdénesi határban nem ritka a 13 mázsás holdankénti búzatermés sem és mégis csak 930 kilót hagytak meg a tervben. Őszi árpánál 10,60 mázsát javasolt a járási tanács és ezen sem változtattak a szövetkezet vezetői, annak ellenére, hogy 16—17 mázsás átlagterméstis elérhetnek. Azonban nem ritkaság erre felé, hogy a jó mezőgazdasági munka eredményeképpen 22 mázsás árpatermést takarítanak be egy hold földről.

— *És milyen szokott lenni a rozstermés?*

— *Az igen gyenge* — mondja a tanács elnöke. — *Olyan erős a föld, hogy nagyon megnő és utána ledől!*

— *Akkor is ha keresztsorosan vetik?*

— *Azt még nem próbáltuk!*

A TERVKÉSZITÉSNÉL ilyeneket is figyelembe kell venni. Az elmondottakból kitűnik, hogy igen magas átlagterméstudnának elérni rozsból, ha alkalmaznák a fejlett termelési módszereket, ha valakinek eszébe jutna, hogy keresztsorosan vesse el a rozsot. Ezzel meg tudnák akadályozni, hogy ledőljön a rozs.

Igaz, a kitűzött termésátlag teljesítésének fontos feltétele a trágyázás. A trágyatermelés fokozása a termelőszövetkezet egyik ugyancsak alapvető feladata, még akkor is ha a föld termékeny. A trágya kihordását már el kellett volna kezdeni a szövetkezetnek, azonban egy kocsival sem vittek még ki. A tsz vezetősége is belenyugszik abba amit a tagok mondanak:

— *Ilyenkor mi még nem szoktunk trágyát hordani!*

A TERV FONTOS RESZE a trágya kihordások, a trágyázások pontos beállítása. Meg kell ezt érteni a szentdénesi termelőszövetkezetnek is és még mielőtt tervbevennék a trágyakihordását, kezdjék el hordani a trágyát. A jó tervkészítés a termelőszövetkezeti tagok közös ügye és közös feladata. Az elkészítésében tehát résztvesz minden vezető és vegyen részt minden tag. A vezetők úgy, hogy a maguk munkaterületének tervére az elnöknek javaslatot tesznek, a tagság pedig úgy, hogy a tervfeladatokat, s a terv főbb részleteit értekezleteken megvitatja és az elkészült tervet elfogadja. Így válik a terv a tagok és a vezetők közös, felelősségteljes feladatává, s így lesz a termelőszövekezet szervezeti megszilárdításának, a gazdaság megerősítésének igen komoly eszköze.

Ne féljenek az újtól, használják ki a lehetőségeket, létesítsenek öntözéses gazdálkodást a szaporcai tszcs tagjai

Két csatorna öleli körül a szaporcai Határmenti Vezéresillag tszcs közel 900 hold földjét. Csak hasznosítani kellene a vizet a sokszor esőért szomjazó vetemények öntözésére, a több termés fokozására. Több, mint 20 hold földje van a csoportnak, amely kevés költséggel, kevés munkával öntözéses kertészet lehetne.

A természetadta lehetőséggel

éltek pár évvel ezelőtt Molnár Lajos, Molnár János tszcs-tagok, amíg egyénileg gazdálkodtak. Alig volt 300—400 négyszögöl öntözéses kertészetük és ezen négyszerte több volt a terméshozam, mint az ugyanolyan nagyságú öntözetlen földterületen.

Vajjon miért nem használja ki ezeket a természetadta lehetőségeket a termelőcsoport tagsága? Kamu Lajos elvtárs, a tszcs elnökhelyettese erről így beszél:

— *Csoportunk már régen tervezgeti az öntözéses kertészet bevezetését. Tervünk az volt, hogy megvalósítjuk, de a járási tanács nem vette be a termelési tervbe... És nincs is elegendő munkaerő a csoportban, akiket a kertészetben foglalkoztassunk, negyzán költséges is annak a beindítása!...*

Az elnökhelyettes elvtárs is így beszél a nagyszerű lehetőségről. A valóság az, hogy a kertészettel több munka van és fél a csoport vezetősége és a tagság hozzáfogni ennek megvalósításához.

Pedig az öntözéses kertészetbe fektetett költség egy év alatt megtérülne és a következő évi termés már tiszta jövedelem volna a csoportnak. A munkaegységre eső részesedés is jelentősen több lenne, mint ebben az évben volt. Példa erre, hogy az 52-es évben csak hét hold dohányt termeltek, amit egyszer locsoltak és a szárazság ellenére is 20 ezer forintot jövedelmeztt.

Tanulság lehetne

a csoport számára az elmúlt aszályos esztendő, amikor kukoricájuk és a többi növények csaknem kiszültek a nagy szárazság, nagy meleg miatt. Az elnökhelyettes elvtárs így beszél az alacsony termésátlag okairól: *„Nagy volt a szárazság és azért nem volt jó a termés. Kukoricából csak hét mázsát tudtunk betakarítani holdanként, pedig körülvesz bennünket a víz..."*

Gerő elvtárs, a november 29-én megtartott Központi Vezetőség ülésen beszélt az öntözés fontosságáról: *„Végül rá kell irányítanunk a figyelmet az öntözés kérdésére, mint a termésnozam fokozásának egyik fontos eszközére... Ezért ezt a fontos kérdést újból felül kell vizsgálni s mindent el kell követni, hogy öntözéses termelési lehetőségeinket a növénytermelés hozamának növelése és az időjárás szeszélyeitől való függőségünk csökkentése érdekében teljes mértékben kihasználjuk... Állami gazdaságaink, termelőszövetkezeteink használjanak ki ennek érdekében minden adottságot, folyókat, tavakat, patakokat, öntözéses számító- és legelőterületek kiszélesítésére; a párt és állami szerveink pedig karolják fel, támogassák az ilyen helyes helyi kezdeményezéseket!"*

A Központi Vezetőség határozatát és útmutatását kellene figyelembe venni a tszcs vezetőségének és tagjainak és ennek alapján harcolni a több és a jobb termésért. A téli hónapokat fel kellene használni arra, hogy az arra alkalmas földterületeket előkészítenék öntözéses kertészetnek.

A munkában nagy

segítséget kellene adni

a járási, a megyei tanácsok mezőgazdasági osztályainak. A termelési tervet, amikor ellenőrizték, jóváhagyták, akkor kellett volna figyelembe venni a meglévő lehetőségeket.

Még nincs késő. A szaporcai tszcsben megvalósítható az öntözéses gazdálkodás, ha a helyi pártszervezet ennek helyességéről meggyőzi a csoport tagságát, előzi az újtól való félelmet és a munkákhoz segítséget ad a járási tanács. Amennyiben kihasználják a lehetőségeket — és használják ki — a szaporcai tszcs 20 hold földje nem lesz kitéve az időjárás viszontagságainak. A továbbiakban pedig a 20 hold öntözött terület akár tízszeresére is növekedhet.

Max Reimann elvtárs nagy beszéde a hamburgi dolgozók tömeggyűlésén

Berlin (TASZSZ) Az „ADN" hírügynökség jelentése szerint a hamburgi és a Hamburg-környéki dolgozók a békéért és Németország egységéért folyó harc jegyében január 24-én nagygyűlést tartottak Hamburgban. A gyűlés 20.000 részvevője előtt nagy beszédet mondott Max Reimann, Németország Kommunista Pártjának elnöke.

Max Reimann hangsúlyozta, hogy Adenauer bonni kancellár minden lehetőt elkövet annak érdekében, hogy a szövetségi gyűlés ratifikálja a bonni és párisi háborús szerződéseket. Az okok, amelyek Adenauert arra kényszerítették, hogy decemberben elhalassza a háborús szerződések ratifikálását:

a német nép eltökélt szándéka, hogy megakadályozza ezeknek a nemzetellenes okmányoknak szentesítését,

valamint az, hogy a francia, az olasz és a belga kormány halogatja a bonni és a párisi háborús szerződések ratifikálását.

Max Reimann elvtárs a továbbiakban elemezve a bonni különszerződés egyes cikkelyeit, rámutatott, hogy a szerződés ratifikálása a megszállók teljes nyugatnémetországi uralmához, a már amúgyis megnyirbált összes polgári- és szabadságjogok felszámolásához, a katonai diktatúra megteremtéséhez vezetne.

Ezután foglalkozott beszédében a nyugatnémetországi titkos fasiszta szervezetek leleplezésével kapcsolatos kérdésekkel. Kiemelte, hogy a bonni kormánynak tudomása volt e szervezetek fennállásáról.

Nem titok — mondotta — hogy Nyugat-Németországban

a Német Ifjúsági Szövetség terrorista szervezetével együtt más titkos, bűnös szervezetek is alakultak, amelyeknek fennállásáról tudomása van az Adenauer-kormánynak.

Max Reimann elvtárs, foglalkozott a továbbiakban a bonni vezetőknek azokkal a kísérleteivel, hogy több kommunista parlamenti képviselőt „alkotmányellenes tevékenységük" hazug ürügyével megfosszanak parlamenti mentelmi jogától.

Az, hogy a nép előtt kifejtem politikai meggyőződésemet, s politikai nézeteimből kiindulva az Adenauer-kormány megdöntésére hívom fel a lakosságot: az nem mond ellent az alkotmány előírásainak, mert az alkotmány nem a kormányt és a rendszert, hanem egyedül és csupán a népet védi a kormánynak és a rendszernek a nép jogai elleni támadásaival szemben — hangsúlyozta.

Az Adenauer-rendszer megdöntése — mondotta Reimann — a béke biztosítását és Németország egységének helyreállítását jelenti a német nép számára.

Max Reimann akcióegységre szólította fel az egész munkásosztályt köztük a szociáldemokrata munkásokat is és ugyanakkor megbélyegezte a jobboldali szociáldemokraták és a jobboldali szakszervezeti vezetők munkáselleneses, áruló szakadár-politikáját. Kiemelte annak szükségességét, hogy megalakítsák a nemzeti egység helyreállításának kormányát.

A gyűlés részvevői egyöntetűen hozott határozatukban eltökélt szándékukat fejezték ki, hogy

harcolnak a bonni és a párisi háborús szerződések ratifikálása ellen, a bonni klikk arra irányuló kísérletei ellen, hogy megfossza a kommunista képviselőket parlamenti mentelmi joguktól.

Harcolnak az Adenauer-rendszer megdöntéséért, és megszilárdítják a munkásosztály akcióegységét.

A ZÁLOGHÁZBAN

Samu bácsi: — Sokat nem adhatok erte, már nagyon kopott.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság országos katonai tanácsa nagy jelentőségű irányelvet bocsátott ki a népi erők oldalára átállt volt liszinmanista tisztekkel és katonákkal való különleges bánásmódról

Phenjan (Uj Kina): A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság országos katonai tanácsa irányelvet bocsátott ki, amelyben elrendeli, hogy különleges bánásmódban kell részesíteni a népi erők oldalára átállt volt liszinmanista tiszteket és katonákat.

A rendelet rámutat, hogy a nemzeti felszabadító háború Korea minden részében fokozta a tömegek hazafias érzését. A nép napról napra jobban gyűlöli a közös ellenséget. Még Li Szin Man úgynevezett „nemzetvédelmi hadseregé" katonáinak politikai öntudata is gyorsan fejlődik. A liszinmanista katonák mindinkább tudatára ébrednek, hogy nem egyebek az amerikai imperializmus ágyútöltelékénél és egyre nagyobb számban állnak át a népi erők oldalára.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság országos katonai tanácsa hazafiasnak tartja az ilyen eljárást — szögezi le a rendelet, majd többek között ezeket mondja:

A liszinmanista „nemzetvédelmi hadsereg" ama tagjainak, akik felkelnek és a népi erők oldalára állnak, megbocsátják múltjukat és ezek a katonák elnyerik a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság állampolgárait megillető összes polgárjogokat és szabadságjogokat.

A népi erők oldalára átállt volt liszinmanista katonák közül azokat, akik csatlakozni akarnak a koreai néphadsereghez, hogy az amerikai és liszinmanista fegyveres erők ellen harcoljanak, fegyvernemek szerinti eredeti beosztásuknak megfelelően felveszik a néphadseregbe. Az ilyen katonák megtarthatják előzőleg viselt rendfokozatukat, illetve — amennyiben érdemeket szereztek a haza szolgálatában — előlépnek.

A rendelet a továbbiakban kimondja, hogy azok, akik dolgozni vagy tanulni akarnak, erre minden lehetőséget megkapnak.

A rendelet befejezésül kimondja, hogy különleges kedvező bánásmódban kell részesíteni a külföldi agressziós csapatoknak a népi erők oldalára átállt katonáit.

Újabb leleplezések a terrorista Német Ifjúsági Szövetségről

Berlin (ADN): Friedbergben (Hessen) szigorúan titokban tartott házkutatások alkalmával újabb nagymennyiségű anyagokat találtak a nyugatnémetországi Német Ifjúsági Szövetség terrorista cselekményeiről és a szövetség bandái, valamint a bonni kormány és az amerikai titkos szolgálat között fennálló kapcsolatokról. A január 10—13-a között tartott házkutatások alkalmával újabb halállistákat találtak, amelyeken mindenek előtt olyan személyek szerepelnek, akik elszántan harcolnak a bonni és párisi háborús szerződések ellen.

Egyébként közvetlenül a Német Ifjúsági Szövetség hesseni, alsószászországi, hamburgi szervezetének betiltása után bonni kezdeményezésre újabb szervezeti irodák alakultak, a többi között Mainzban, Pinnebergben és Schleswig-Holsteinben.

A budapesti francia követség helyettes katonai attaséjának kiutasítása

A külügyminisztérium tájékoztatási főosztálya közli:

A magyar külügyminisztérium f. hó 23-án tudomására hozta a budapesti francia követségnek, hogy J. Ch. Paillet kapitányt, a francia követség helyettes katonai attaséját, a magyar kormány nemkívánatos személynek (persona non grata) tekinti és szükségesnek tartja, hogy a legrövidebb időn belül hagyja el Magyarországot.

Paillet kapitány folyó hó 25-én elhagyta Magyarországot.

Di Vittorio az olasz kormány csaló választójogi törvényjavaslatáról

Róma (TASZSZ): Az „Il Lavoro" című olasz folyóirat közölte Di Vittorionak, a CGIL főtitkárának cikkét. Di Vittorio hangsúlyozza, hogy az olasz dolgozóknak joguk van sztrájkot szervezni a minden polgár számára egyaránt érvényes választójog megvédésére.

Di Vittorio visszautasítja a kormánynak és a vállalkozóknak a dolgozók elleni vádját, hogy a csaló törvényjavaslat elutasítása „lázadás" és kijelenti: A dolgozó néptömegeknek a csaló törvényjavaslat elleni tiltakozása nemcsak törvényes de elengedhetetlenül szükséges is politikai jogaik és szociális követeléseik védelmére."

Az amerikai négerüldözés újabb adatai

Newyork (TASZSZ) A newyorki „Daily Worker" jelentése szerint december 25-én Florida-állam egyik városában egy rendőr lelőtte Emett Jefferson négert, mert nem tért ki egy fehér nő útjából.

December 25-én Saint-Louisban a színes lakosság haladásáért küzdő országos egyesület helyi szervezete vezetőjének, Henry Winfield Wyllernek háza előtt bomba robbant. Wyller csak azért maradt életben, mert éppen nem tartózkodott otthon. Hazatérésekor háza kapujára szögezett cédulát talált ezzel a felírással: „Ku-klux-klan".

A lap közlése szerint 1949-ben és 1952-ben „az Egyesült Államokban legalább hatvankét bombadobást, vagy ennek kísérletét jegyezték fel... Ezek közül 49 négerek ellen irányult."

Az amerikai agresszorok folytatják a koreai baktériumháborút

Phenjan (TASZSZ) Az amerikai beavatkozók folytatják a koreai baktériumháborút. A „Koreai Központi Távirati Iroda" jelentése elmondja, hogy az amerikai agresszorok a frontmögötti Hvanghe tartomány különböző vidékeire járványos betegségeket hordozó rovarokat szórnak le. December 21-én a szinhvanphari járás hat falujára, valamint Szintangri, Mudungri és más járások területére ugyancsak járványos betegségeket hordozó különböző rovarokat szórtak. A ledobott rovarok — nagy feketeszőrös legyek, lepkék és pókok — szerteminden mászkáltak a hótakarón. Ilyenfajta rovarok azelőtt ezen a környéken sohasem voltak.

A krakkói kémper tárgyalásának harmadik napja

Varsó (TASZSZ): A krakkói katonai bíróság folytatja az amerikai kémszolgálat ügynökei ellen indított per tárgyalását. A tárgyalás harmadik napján a bíróság újabb tanukat hallgatott ki.

Többek között Mistat és Smidt tanuk leleplezték Sapieha bíborosnak és a krakkói érsekség más vezetőinek a lengyel nép áldás ellenségeivel fenntartott kapcsolatait. Az ügyésznek arra a kérdésére, hogy milyen alapon épültek fel Sapieha bíboros kapcsolatai a külföldi hatalmak képviselőivel, Smidt tanu elmondta, hogy „új háború kitörésére számítottak és arra, hogy az új háború felszámolja a demokratikus rendszert Lengyelországban és visszaállítja a régi rendszert."

A tanuk közölték még, hogy a krakkói érsekségen külföldi valutát és fegyvert rejtegettek.

A marokkói függetlenségi mozgalom

A legutóbbi véres casablancai események és az ezt követő kegyetlen megtorlás ismét a nemzetközi érdeklődés középpontjába állította Marokkót. Francia-Marokkó a francia gyarmatbirodalom három északafrikai országa közül a legtöbb gondot okozza a francia kormányoknak az utóbbi 40 év során, mióta ezt a IX. század óta független országot felosztották Franciaország és Spanyolország között és protektorátussá alakították.

1912. a protektorátus létesítésének éve és 1934 között a Marokkó hegyeiben élő riffek fegyveresen is hősiesen ellenálltak a francia gyarmati hadseregnek, amelyre súlyos csapásokat mértek. Marokkó népe azóta is állandó és kemény harcot folytat a gyarmati kizsákmányolás, a háborús politika s az ország amerikai megszállása ellen.

A marokkói bennszülöttek kizsákmányolása rendkívül súlyos, sőt bizonyos esetekben még súlyosabb, mint a többi északafrikai gyarmati dolgozóké. A marokkói munkások bére még alacsonyabb, mint az algériaké, vagy a tuniszialké, viszont a létfenntartási költségek Marokkóban kétszer olyan gyors ütemben emelkednek, mint Francia-Északafrika másik két országában. A marokkói parasztokat, akik képtelenek a magas földbért, illetve a rájuk háruló egyéb terheket megfizetni, évente tízezrével kergetik el földjeikről. Ezeknek hatalmas tömegei a nagyvárosok mellett élnek, rozsdás benzineskannákból és régi ládákból összetákolt barakkokban, amelyeket bidonville-nek (kannavárosnak) neveznek. A bidonville-ek lakosainak körülbelül fele tüdőbajos. Egyedül Casablanca környékén körülbelül százötvenezer marokkói él ilyen szörnyű körülmények között. A marokkói helyzetre rendkívül jellemző a párisi Ce Soir egy kimutatása: Eszerint az ország kereken kilenc millió lakosára tizennégyezer rendőr ezzel szemben csak kétszáz orvos jut. A városokban minden negyvenötezer lakosra, a falvakban pedig csak minden százhúszezer lakosra jut egy orvos. A bennszülött gyermekeknek csak körülbelül hét százaléka jár iskolába.

Marokkó dolgozó népét egyformán nyúzzák a francia banktőkések és a francia telepesek. Ez utóbbiak az ország termőterületének legnagyobb részére rátették a kezüket: 5.500 francia gyarmatos körülbelül egymillió hektár föld tulajdonosa, amelyek természetesen a legjobbak.

A második világháború óta az amerikaiak Marokkóban sokkal agresszívebb behatolási politikát folytatnak, mint Észak-Afrika bármely más államában. E behatolás részben a francia kapitalista körök segítségével, de részben ezek ellenére, ezek kiszorításával történik. Marokkó olajtermelésének 91 százaléka három amerikai társaság kezében van. A kőolaj a Standard Oil társaságon keresztül, szintén az Egyesült Államokba folyik.

Az amerikai kereskedelmi és ipari behatolás Marokkóban — éppen így, mint Franciaországban — a katonai megszállás előkészítése. Marokkóban a békés célokat szolgáló termelés évről évre csökken. Az országban egyedül a stratégiai természetű termelés fejlődik.

Marokkó, amelyet a Le Monde című burzsoá francia lap „a Földközi-tenger bejáratánál álló természetes anyahajónak" minősített, Észak-Afrikának az amerikaiak által katonailag is legsűrűbben megszállt országa. 1951 óta Marokkót valósággal elözönlötte az amerikai katonaság. Az országban tartózkodó amerikai katonák és „szakemberek" száma a marokkói kommunista pártnak az ENSZ-hez intézett emlékirata szerint rövidesen eléri a százezret. Az amerikaiaknak a francia kormány — mint ismeretes — hét légitámaszpontot adott át, ezenkívül szó van 40 újabb támaszpont építéséről is.

A Marokkót uraló francia és az országba mindjobban behatoló amerikai imperialisták ellen küzd a marokkói nemzeti felszabadító mozgalom, amely az utóbbi évek során egyre nagyobb arányokban és egyre szervezettebben bontakozott ki. A függetlenségi harc élvonalában itt is, mint Tuniszban, vagy Algériában, a kommunista párt áll, melynek vezetői ellen irányul a legdühödtebb hatósági terror. A kommunista párt titkárát, Ali Jatát a gyarmatosító hatóságok bebörtönözték, hosszú hónapokig fegyházban tartották, majd kitoloncolták az országból és Franciaországba hurcolták, ahol a marokkói függetlenségi mozgalom több tagjával együtt „államellenes üzelmek" miatt akarják bíróság elé állítani.

1951 tavaszán Juin tábornok, akkori főhelytartó valóságos büntetőexpedíció keretében tízezer főnyi katonaságot és csendőrséget küldött Tadla körzetébe, ahol a marokkói kommunista párt befolyása különösen erős, azzal az állítólagos feladattal, hogy nyomozzák ki egy gyilkosság tetteseit. A nyomozás során a karhatalom erői — amint ezt Ali Jata később megírta — „minden házat átkutattak, településeket dúltak fel, megsemmisítették a lábonálló termést, erőszakot követtek el nőkön, fosztogattak, ezrével tartóztatták le és vetettek börtönbe hazafiakat."

A marokkói Kommunista Párt azonban minden üldözés ellenére az ország elnyomott népének mind erőteljesebb támogatásával keményen állja a harcot és folytatni is fogja az ország teljes függetlensége kivívásáig. Programmja: a Marokkót leigázó kényszeregyezmények megsemmisítése, az ország szuverén állammá való tétele, a külföldi csapatok kivonása, az ország természeti kincseinek visszaadása, a marokkói nemzetgyűlés létrehozása, általános választások alapján, marokkói alkotmány, önálló kormány és hadsereg megteremtése.

Marokkó polgári pártjai között a legerősebb az 1944-ben alapított Isztiklal (függetlenségi) párt, amely a nemzeti ipar és kereskedelem felvirágzését várja az ország függetlenségétől. E pártot eleinte az amerikai imperialisták suba alatt támogatták, mert arra számítottak, hogy a francia gyarmatosítók és a helyi burzsoáziát képviselő párt civakodása majd az ő malmukra hajtja a vizet. A koreai háború kitörése óta azonban rájöttek, hogy a gyarmatvilágban ma már túlveszélyesek az ilyen mesterkedések és legalábbis ideiglenesen felhagytak az Isztiklal rendszeres támogatásával, amelynek vezetősége a tömegek nyomására egyre tevékenyebb imperialista-ellenes kezdeményezésekre kényszerült.

A helyzet kiéleződése még az Isztiklal párthoz közelálló szultánt, udvart is összeütközésbe sodorta az imperialistákkal. Juin tábornok, akkori francia helytartó 1951 februárjában „együttműködő" hűbérurakat mozgósítva, a szó szoros értelmében kényszerítette a szultánt, írjon alá nyilatkozatot melyben elítéli az országban folyó függetlenségi mozgalmat. Juin tábornokot nemsokkal ezután Guillaume tábornok váltotta le helytartói tisztségében, aki ugyanilyen brutális módszerekhez folyamodik. A helytartó rendőri intézkedései többizben éles incidenseket provokáltak ki az ország legkülönbözőbb részein, melyeket aztán ürügyül használtak fel sokezer hazafi letartóztatására. Az ország függetlenségéért folyó, a protektorátusi rendszer azonnali felszámolását követelő mozgalmat azonban minden üldözés csak megerősíti és az a tény, hogy a marokkói kérdéssel már az ENSZ is kénytelen volt a közelmultban foglalkozni a francia gyarmatosítók kapálózása ellenére, rámutat arra, mennyire ég ezek alatt már a talaj.

G. L.

PART ÉS PÁRTÉPITÉS ★

A mohácsi járás népnevelő-értekezleteinek tapasztalataiból

A mohácsi járás népnevelői január 24-én, több községben — Dunaszekcsőn, Himesházán, Mohácson és Bólyban — tapasztalatcsere értekezletet tartottak. Az értekezleteken megbeszélték Horváth Márton elvtárs június 27—28-i Központi Vezetőségi ülésen elhangzott nagyjelentőségű útmutatása alapján — a politikai felvilágosító munkában elért eredményeket, hiányosságokat. Az értekezletek beszámolóiból, a népnevelők felszólalásaiból érződött, hogy falusi dolgozó elvtársaink egyre inkább érzik felelősségüket az állam iránti kötelezettségek teljesítéséért, a mezőgazdaság nagyüzemmé való átszervezéséért.

Kezd rendszeressé válni a népnevelők munkája

Horváth Márton elvtárs útmutató beszédének elhangzása óta sokat fejlődött népnevelőink munkája. Legfontosabb eredménynek mondható, hogy a legtöbb községben most már nemcsak akkor mennek a családokhoz agitációs munkát végezni, amikor valamilyen feladat gyors teljesítéséről van szó, hanem kezd a népnevelők munkája rendszeressé válni. Erről számolt be hozzászólásában Kucsera Lajos elvtárs, nagynyárádi tsz-tag aki elmondotta, hogy Nagynyárádon azelőtt nem tekintették nagyfontosságúnak a népnevelő munkát. A népnevelőértekezletet is csak ritkán tartották meg. Most kéthetenként összejönnek a népnevelők, és megbeszélik a feladatokat, átadják egymásnak tapasztalataikat. A párttitkár elvtárs pedig ismerteti a soronlévő tennivalókat. A népnevelők között felosztották a községet, mindegyiknek megvan a maga utcája, területe. A népnevelők minden megnyilvánuláson — békegyűléseken, Szabad Föld Téli Estéken, tanácsgyűléseken — ott vannak és felszólalásaikkal segítik a soronlévő feladatok előbbrevitelét. A politikai felvilágosító munka megjavulását legjobban a tsz munkája tükrözi vissza. A nagynyárádi Kossuth tsz a járás legjobb tsz-e lett. Most pedig a megye legjobb tsz címért folyik a harc.

Legfontosabb feladat — mint erről az értekezlet is tárgyalt — a tavaszi munkára való jó felkészülés. Sztranyák Károlyné elvtársnő töttösi tszcs tag elmondta, hogy náluk eddig az volt a hiba, hogy mindig az események után kullogtak. Többször előfordult olyan eset, hogy a dolgozó parasztok előbb értesültek valamilyen fontos feladatról, mint a népnevelők. Igy többször megtörtént, hogy a népnevelők nem tudtak választ adni a dolgozó parasztok kérdéseire. Ezen úgy változtattak, hogy a pártitkár elvtársnő, Szita Józsefné irányításával az összes népnevelő külön megbeszéléseken vesz részt. Ezeken a megbeszéléseken sok olyan probléma kerül vitára, ami csak a későbbiek folyamán érezteti hatását, így például a töttösi népnevelők már a tavaszi „vetőmaghiány" mesémje ellen vették fel a harcot, hogy mire vetni kell, mindenki tudja kötelességét. Komoly gondot fordítanak a begyűjtésre is. Ebben az évben már több, mint öt mázsa baromfit szállítottak a begyűjtőhelyre.

Kulákfondorlat

Valamennyi értekezleten alapvető feladatként tárgyalták a kulákok elleni harc feladatait. Szintén Kucsera elvtárs mondotta el, hogy az ellenség elleni harcot azelőtt kampányszerűen kezelték, de a pártszervezet is elhanyagolta. Adminisztratív úton telepítették ugyan azokat a kulákokat, akik rossz vetőmagot vetettek a földbe, de szabotázs cselekedeteiket nem tudatosították a dolgozó tömegekkel. Dobri Károly töttösi népnevelő elvtárs is elmondta, hogy az ő falujukban is nagyon „kesztyűs" kézzel bántak a kulákokkal, azok pedig nagyon jól érezték magukat. A népnevelők rájöttek a kulákok fondorlataira, legtöbb esetben nem maguk romboltak, hanem alapjában becsületes dolgozó parasztokat szednek rá államellenes cselekedetek végrehajtására. Ez történt Hánger Ferenc középparaszt esetében is. — Hánger Ferenc engedély nélkül vágta le disznóját, hat mázsa lisztet állt a padlásán és ugyanez a Hánger mindennap sorban állt a földművesszövetkezet boltja előtt kenyérért. A népnevelő elvtársak nem maradtak tétlenül. Azonnal hozzáfogtak a munkához és felvilágosították a dolgozó parasztokat Hánger cselekedetének súlyosságáról, melyet a kulákok sugallatára követett el.

Népnevelők a munkafegyelemért

Gépállomásaink népnevelői általában a munkafegyelem megszilárdításához szóltak hozzá. Fögler János a bólyi gépállomás népnevelője elmondotta hogy náluk sokáig a laza munkafegyelem okozta a tervek nem teljesítését. Schulcz Gyula és Klir Miklós, szederkényi lakosok például nap, mint nap elkéstek. Akkor sétáltak a munkahelyre, mikor már a többiek javában dolgoztak. A rossz példa ragadós, melynek az lett a következménye, hogy egyre rosszabb lett a gépállomás munkája. A népnevelők pártfogásuk alá vették a notórius későket, ami eredménnyel járt. Schulcz és Klir Miklós mindennap pontosan megjelennek munkahelyükön, becsületesen elvégzik feladatukat.

A népnevelőértekezletek nemcsak arról adtak számot, hogy népnevelőink hogyan állják meg helyüket a szocializmus építésében begyűjtés és egyéb feladatok idején, de fény derült arra is, hogy egyes pártszervezetek, párttitkár elvtársak hogyan segítik népnevelőinket munkájukban, hogyan támaszkodnak rájuk a feladatok elvégzésében. Molnár Lajosné elvtársnő — Szajkról — azzal kezdte felszólalását, hogy ő nem igen tud beszélni népnevelő munkájáról. Hogy mért, azt is elmondotta:

„Sokat dolgozott maga már"...

„Utoljára 1952 novemberében volt népnevelőértekezlet. Itt mindenről volt szó — mondotta, — csak a népnevelők feladatáról nem." Ilyenformán természetesen nem is lehet csodálkozni azon, ha az elvtársnő nem végezhetett népnevelő munkát. Az MNDSZ titkárságból is leváltották a párttitkár Hutera elvtárs beleegyezésével azzal az indokkal, hogy *„Sokat dolgozott maga már Molnár elvtársnő, dolgozzon most más is."* Persze ez nem jelenti azt, hogy ne végezzen pártmunkát — fűzték még hozzá. Hutera István elvtárs ilyen módszerek alkalmazásával egyáltalán nem csodálkozhatna azon ha megtépetések érnék a begyűjtési, vagy a tavaszi munkálatok rendes elvégzéséért folyó harcban. Ha így támaszkodik Hutera elvtárs a népnevelőkre, akkor egyáltalán nem csodálkozhat azon sem, hogy a pártoktatás már a beindításkor lemorzsolódott.

Az értekezletek komoly segítséget nyújtottak népnevelőink további munkájához. Most az a feladat, hogy az ott hallott tapasztalatokat, módszereket mondják el a többi elvtársaknak is, alkalmazzák a gyakorlati életben. Induljanak harcba a még szebb eredményekért, a begyűjtési terv pontos teljesítéséért, a tavaszi munkálatokra való jó felkészülésért.

„Elfeledkeztek" a komlói DISZ-bizottságon és Kossuth-aknán a Budapestről érkezett fiatalokról

1953 január hatodikán telkes, vidám DISZ-csoport érkezett a komlói vasútállomásra. Budapesti fiatalok voltak ezek, a Rákosi Mátyás Művek legjobbjai, akiket a DISZ Központi Vezetősége irányított a Kossuth-akna gépüzemébe, hogy mint a bányagépek leendő gazdái, segítsenek a széntermelés fokozásában. Voltak ezek között a fiatalok között olyanok is, mint Ungvári Károly és Matics Imre, akik csak egy nappal előbb határozták el: Komló ifjú építői lesznek — és máris ott lépkedtek a csoportban, amely az egyes számú legényotthon felé tartott.

A Kossuth-aknai gépüzemben a munkások szeretettel várták ifjú társaikat, örültek, hogy többen lesznek az üzemben és ezáltal az üzem sokkal jobban megfelelhet majd feladatának, kevesebbet kell majd várni a bányászoknak a javításra kiadott gépekre. Egy heti „sétára" vitték a kis csoport tagjait ezután, ami nem volt más, mint közeli ismerkedés a bányagépekkel, a légkalapácsokkal, a rázómotorokkal, a kaparószalagokkal. Ezidő alatt bejárták a komlói bánya nagy részét és még jobban megért bennük az elhatározás: jól fognak dolgozni, hogy kiérdemeljék azok bizalmát, akik küldték és akik várják őket: a pártét, Rákosi elvtársét, a DISZ Központi Vezetőségéét és a komlói bányászokét.

Azóta három hét telt el és már újabb csoportok is érkeztek. Vannak olyan fiatalok, akik még most is a bányát járják, de az első csoport tagjai már résztvesznek a termelő munkában. A Rákosi Mátyás Művekből érkezett DISZ csoport a kaparószalagrészlegnél kapott munkát. Erb István lakatostól még a bányát járták már megtanulták a kisebb üzemzavarok kijavítását. Fent a műhelyben pedig úgyszólván minden társuk szívesen segít. Sepsi Sándor elvtárs felajánlotta, hogy egyik nap megmagyarázza nekik a sűrített levegővel működtetett motorok működését és javítását is. Szívesen segít nekik Hartmann Károly elvtárs pártcsoportbizalmi is, aki úgy véli, hogy a fiatalok már most is szakemberek, csupán arra van szükség, hogy megismertessék velük a bányagépek javításának módszerét.

A műszaki vezetők azonban már nem foglalkoznak olyan szeretettel a Budapestről Komlóra került DISZ-fiatalokkal, mint a gépüzem fizikai dolgozói. Pedig éppen nekik lenne lsőrendű feladatuk, hogy segítsék, támogassák, jó szakemberekké neveljék őket. Ottományi Ferenc üzemvezető főmérnök, Neuber Ottó művezető és Tolnai Béla segédművezető erre még csak nem is gondolnak. Ottományi elvtárs megtűri, hogy a DISZ-fiatalok és a gépüzem valamennyi szakmunkása munkaidejük több, mint felét segédmunkával töltse el. Sőt, ha valaki ezért bírálja, akkor kijelenti, mint Ungvári Károlynak is:

— Mit okoskodnak? Örüljenek, hogy a segédmunkával eltöltött időre is megkapják a szakmunkás fizetést! A többivel ne törődjenek! Az az én dolgom!

A bírálatnak ilyen durva elutasítása helyett Ottományi elvtárs meghallgathatná a dolgozók tanácsait, mely szerint csupán tíz segédmunkás beállítására lenne szükség, hogy ne kelljen segédmunkát végezni a szakmunkásoknak és hogy ne fizessen az üzem „potyára" olyan összegeket a segédmunkákért, amely felesleges. Emellett pedig abból a szempontból is hasznos lenne segédmunkások munkábaléptetése a gépüzemnél, hogy a bányagépjavítások határidejének elhalasztásával ne akadályozzák a széntermelést!

Ottományi elvtárs, és a fiatalok munkájáért felelős műszaki vezetők szerint talán azért is „örülni" kellene a DISZ fiataloknak, hogy a gépüzemben dolgozhatnak, anélkül, — hogy egyáltalán tudomásukra hoznák volna, melyik bérosztályba sorolják őket, mennyi fizetést kapnak. A fiatalok ennek egyáltalán nem örülnek, sőt, jogosan felháborodnak azon, hogy Ottományi Ferenc főmérnök sorozatosan elutasítja a kérésüket és naprólnapra elhalasztja a komoly tárgyalást. Hogy mennyire szívén viseli a fiatalok ügyét, azt bizonyítja az is, hogy a kollektív szerződésben biztosított munkaruhát és csizmát is csak nagyon hosszú huza-vona után adta ki számukra. Hiba az is, hogy a fiatalok nem ismerik a tervet, mert ilyen nem is létezik a gépüzemnél. Vajjon végezhet-e a bányagépek tervszerű és gyors kijavításában kellő ismeretes, jó munkát a gépüzem, ha tervszerűtlenül, sokszor kapkodva dolgoznak? Nem végezhet! És ezt már sokszor megmondták Ottományi elvtársnak is. Legutóbb Szegődi Ádám, az asztalosműhely pártcsoportbizalmija ezt a pártcsoportértekezleten is megemlítette.

Komoly hibák ezek, amelyekért felelősség terheli a Kossuth-aknai és a komlói városi DISZ-bizottságot, mert a DISZ-fiatalokat problémáikkal együtt magukra hagyták és lehet, hogy a fizetésük után tudakozódó fiatalokat egyes DISZ-funkcionáriusok „anyagiasnak" is vélték igen helytelenül. A Kossuth-aknai és a városi DISZ-bizottság egyáltalán nem harcolt azért, hogy Ottományi Ferenc elvtárs, üzemvezető főmérnök komolyan tárgyaljon a fiatalokkal és elintézze a besorolásukat. Ezekről a hibákról a Kossuth-aknai pártbizottság és Nagy Béla elvtárs, gépüzemi párttitkár is tudott, de mégsem intézkedtek. Az ügy elintézése azonban nem tűr tovább egy napi halasztást sem. Az illetékesek gondoskodjanak arról, hogy a fiatalokat besorolják, hogy ne használjanak fel a gépüzemnél egyetlen szakmunkást sem segédmunkásra és hogy elkészüljön a gépüzem terve is, amely nélkül munkaverseny, tervtúlteljesítés el sem képzelhető.

Megjelent a Társadalmi Szemle januári száma

A nyolcadik évfolyamába lépő Társadalmi Szemle januári számának vezércikkét Lenin emlékezetének szenteli, Lenin halálának 29. évfordulója alkalmából.

Közli a folyóirat Friss István elvtársnak a központi előadói iroda előadásai keretében tartott előadását, melynek címe Sztálin elvtárs: „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban" c. műve a marxista-leninista elmélet kimagasló alkotása.

Lukács György elvtárs a Bécsben rendezett népek békekongresszusáról írt cikket. Mód Aladár elvtárs cikke: „Az anyanyelvi oktatás és a magyar nyelvtudomány néhány kérdéséről", a Sztálin elvtárs nyelvtudományi cikkében foglalt útmutatások alapján foglalkozik a nyelvtanítás elvi problémáival, valamint a szegedi nyelvészkongresszus eredményeivel és tanulságaival. Réti László elvtárs Lenin műveinek 24. kötetét ismerteti.

„Szemle" rovatában a folyóirat közli Kende Péter elvtárs „A béke üzenete", Betlen Oszkár elvtárs „A Slánsky-féle összeesküvő bandáról" és Kovács István elvtárs „A sztálingrádi csata tizedik évfordulójára" című cikkét. A „Könyvismertetések" rovatban Mao Cé-Tung elvtárs válogatott műveinek első kötetét Sik Endre elvtárs, az „Urak, papok dölyfét, im eleget tűrtük" című antológiát pedig Bokor László elvtárs ismerteti.

Megtette első próbaútját a „Majakovszkij" személyszállítóhajó

Az óbudai hajógyár dolgozói április 4. tiszteletére megígérték, hogy a szovjet nép nagy költőjéről, Majakovszkijról elnevezett személyszállító hajót — előző vállalásukat módosítva — január 31. helyett január 27-ig elkészítik.

A vállalás maradéktalan teljesítéséért folyó harc eredménye, hogy január 24-én, szombaton délután a gyár kikötőjéből már elindult első próbaútjára a hajó.

Urak tanyájából — dolgozók üdülője

Nyolc éven át úgy terpeszkedett a város fölött a Mecsek fenyvesei, tölgyesei között az Üdülő-szálló, mint középkori rablólovagok kastélya. Az is volt. Rablólovagok — bankárok, földbirtokosok, grófok és főpapok — kéjtanyája, méregdrága, előkelő nyaralóhelye. Egy 1939-ben megjelent könyvecske a „Mecsek részletes kalauza" így emlékezett meg a hatalmas, terméskőből emelt, a nép könnye, verítéke árán létesített épületről:

„A korszerű, minden igényelemmel berendezett Mecsek Szállót a város közönsége 1937-ben építtette. Központi fűtés, a negyven hideg-meleg vízzel ellátott részben fürdőszobával felszerelt erkélyes szoba a legigényesebb igényeket is kielégíti. Fürdőszobás lakosztályok, olvasó, hall, társalgó, bár. Elsőrangú ellátás, ellátás konyha, Pécs és környéke messzehíres minőségi gyümölcseiből összeállított gyümölcsakárák. Egész éven át nyitva. Autógarázs, Fürdőmedence és teniszpályák épülőben."

A könyvecske azt is közli menyasszonyba kerül mindez a csodajó. Az ágy napi 2,50-től 5 pengő. Az étkezés napi 5 pengőbe került, azaz egyszerű lakás és ellátás annyit tett ki, mint egy munkás heti fizetése. Persze munkások akkoriban nem jártak az Üdülő Szálló, a Hotel Kikelet ragyogó épületében. Kívülről meg-megcsodálták, esetleg az urak szűrő pillantásainak keresztüzében bemerészkedtek a szőnyegekkel takart csillogó előcsarnokba, de tovább már nem jutottak. A vendégkönyvben se szerepelt esztergályos, bányász, parasztember neve annál inkább tőzsdés, bárókisasszony, gyárlos, nagybirtokos. Egész úri Magyarország benne volt ebben a vendégkönyvben, mindazok benne voltak, akik könnyűszerrel kifizették a napi 10 pengős penziót, és ami hozzátartozott; a sokszor tízpengős koktéleket, pezsgőket, társas vacsorákat, banketteket.

Ma már egészen más emberek kapyarítják be nevüket a vendégkönyvbe. Most is itt van az üdülőben „az egész ország." De ahogyan az ország a dolgozók hazája lett, úgy lett az Üdülő is az embernyúzó tőkések megközelíthetetlen lovagvárából a dolgozók pihenője, barátságos, hívogató üdülője. Itt üdül most is Beck András sztahánovista az óbudai Újlaki téglagyárból. Itt üdül Román Alajosné textilmunkás Budapestről, Bodnár Vilmos kubikos Borsodból, Nádasdy László filmrendező a fővárosból, Fazekas József lakatos Diósgyőrből és még sokan mások, munkások, parasztok, értelmiségiek, — dolgozók valamennyien.

A nagy ebédlő egyik asztalánál minden reggel, délben és este néhány mosolygó ember találkozik és beszélget. Mayer Lajos Veszprém megyéből, Maticsek Béla, Nádasdy László és Kecskés Karola Budapestről, valamint Mészáros Ferenc és Czett Ferencné Baranyából. Már úgy összeszoktak, hogy keresik, ha valaki később jön ebédhez vagy vacsorához. Különösen a két baranyai tartja számon egymást, azaz nem is kettő, mert van még itt egy harmadik is, Nagy Sándor elvtárs, a bikali Béke termelőszövetkezet párttitkára.

Ők hárman Mészáros Ferenc a monyoródi termelőcsoport elnöke, Czett Ferencné a szajki tszcs gyapotos brigádvezetője és Nagy Sándor elvtárs többnyire együtt találhatók. Miről beszélnek? Miről is beszélhetnének? Természetesen a termelőcsoportról, a termésről és a termékről.

Mészáros Ferenc büszkén újságolja:

— *Monyoród már termelőszövetkezeti község, 900 hold földön gazdálkodunk!*

Czett Ferencné arról beszél, milyen jól „beütött" a gyapot:

— *Négy és fél mázsa termett holdanként. Éppen ezért idén sokkalta többet vetünk, mint tavaly.*

Nagy Sándor Bikáról sem marad szégyenben:

— *Mi a tervbe vett 100 köbméter helyett 350-et siloztunk* — újságolja — *A Szabadság termelőszövetkezet irigyel is bennünket. Ők ötven hold földön le se szedték a kukoricaszárat. Meg aztán iskolát építünk, öttantermeset. Hadd járjanak a két csoport gyerekei új, szép iskolába!*

De azért nemcsak a munkáról, a csoportról beszélgetnek a baranyai üdülők — hiszen üdülnek. Nagy elvtárs meg a többiek is nevetve mesélik, hogy alig-alig akartak eljönni Nagyékhál disznóvágás volt, Mészáros elvtárssal a sok munka tartotta vissza. Czett Ferencné pedig szívesen maradt volna a brigádja mellett. Dehát azért csak eljöttek, mert hát kíváncsiak voltak milyen is az az üdülés. Mert eddig nem igen üdültek ők sem, mint sok-sok tszcs tag, dolgozó paraszt. Nagy elvtárs egyszer ugyan már elkísérte gazdáját — még a felszabadulás előtt — üdülésére, mint soffőr, de bizony külön épületbe rakták az uraktól, meg nem is úgy szolgálták ki, mint a tőzsdebizományos gazdáját.

— *Kár, hogy szerdán letelik a szabadság...*

De addig is kihasználják a baranyaiak az üdülést. Czett Ferencné a Mecseket járja Mészáros Ferenc és Nagy Sándor késő estig figyelik a társalgóban a zajló, színes, vidám életet. Bizony kis híja, hogy ők is táncra nem perdülnek.

— *Otthon sokat táncolok, de itt nem merek. Pedig folyton biztatgatnak* — mondja Nagy elvtárs és most már ő biztatja Mészáros Ferencet:

— *Táncolj te!*

— *Én nem táncolhatok* — szabadkozik Mészáros elvtárs, — *a feleségem megtiltotta...*

De azért jól telik az idő. Minden estére kieszel valamit Garai Ferenc, a kultúrfelelős. Egyik este a katonazenekar játszik, máskor társasjáték a programm, azután az Üdülő Szálló kitűnő kultúrcsoportja szerepel Sallay Károlyné vezetésével. Van mindig valami szórakozás. Az ellátás pedig olyan, hogy attól akarva—nemakarva, de hízni kell. Friss zöldborsó, mindennap hús, karfiol Besammelmártással, csirkepaprikás, sütemény szerepel nap, mint nap az étlapon és az üdülők nem is sokat kínáltatják magukat. Igaz, hogy nem is lenne sok értelme. Bauer Marika felszolgáló Horváth Lajos az örökké vidám pincér és a többiek olyan kedvesen kínálnak mindenkit, hogy azt nem lehet visszautasítani. Csak egy a baj: rövidek a napok, szaladnak a hetek. Este 11 órakor rendre zárórát kiáltanak és a két hét úgy eltelik, mint egy szép, derűs pillanat.

„Dolgozz, hogy jól üdülhess, üdülj, hogy jól dolgozhass!"

Ez a jelszó fogadja és ez a jelszó búcsúztatja a mecseki Szakszervezeti Üdülő vendégeit. És a vendégek meg is fogadják a tanácsot. Kipihenve, még jobb munkára felkészülve, kellemes napok emlékével távoznak a hatalmas, barátságossá lett, hívogató ablakokkal fényeskedő épületből, amelyből végleg kivetették a mult urait: a dolgozó nép nyakán élősködő tőkés rablókat.

G. L.

LEVÉL A SZOVJETUNIÓBÓL

Arnamek Aszlanov elvtárs, a Szovjet Bőripari Dolgozók Szakszervezetének elnöke 1951. decemberében meglátogatta a Pécsi Bőrgyárat és dolgozóit. Látogatása alkalmával sok új, előttünk eddig még nem ismert munkamódszereket adott át ezzel is segítette a Pécsi Bőrgyár tervteljesítését. Egész dolgozó népünk, így a bőrgyár minden dolgozója is, szívébe zárta A. Aszlanov elvtársat. A Pécsi Bőrgyár dolgozói a látogatás után levelet küldtek A. Aszlanov elvtársnak Moszkvába. Erre írt választ A. Aszlanov elvtárs:

„A Pécsi Bőrgyár dolgozóinak, Magyarország.
Kedves Elvtársak!

Az 1953-as új év alkalmával üdvözlöm Önöket. Országukban az elmúlt 1952-es év a nagy eredmények éve volt a szocializmus építése terén és országunkban a kommunizmus építése terén.

1952-ben hazánkban történelmi jelentőségű volt a Volga—Don csatorna átadása és a Szovjetunió XIX. pártkongresszusa, amely megjelölte azokat a nagy perspektívákat, melyek a kommunizmus építésében a további lépést fogják jelenteni.

A XIX. pártkongresszus megjelölte a Szovjetunió ötödik ötéves fejlődési tervét 1951—1955-ös évekre. A fő szempontok meghatározzák a Szovjetunió népgazdaságának új emelkedését és biztosítja a nép további anyagi és kulturális életszínvonalának jelentős fejlődését.

Az ötéves terv biztosítja az ipari termelés 70 százalékkal való emelését, s ugyanekkor a bőr és cipőipar gyártásának fejlődését a bőrhelyettesítő és cserzőanyag terén is.

Az utóbbi években sok bőr- és cipőipari vállalatot rekonstruáltak és építettek a legmodernebb gépesítés alapján. A vállalatok rekonstruálása elsősorban a munka megkönnyítésére gépesítve van. A gyártási folyamatok automatizálása, továbbá futószalagok bevezetése a belső anyagmozgatás megrövidítésére van irányozva.

A bőr- és cipőipar dolgozói nagy lelkesedéssel törekednek a sztálini tervek megvalósítására, hogy országunkban a szükséges árubőséget megteremtsék és a XIX. pártkongresszus által kijelölt feladatokat becsülettel teljesítsék.

Az új év feltétlenül sok új eredményt fog hozni a Szovjetunió és Magyarország népei számára békés építő munkájukban.

Kívánunk Önöknek kedves elvtársak újabb eredményeket a gyártási tervek teljesítésében.

Baráti üdvözlettel:
ARNAMEK ASZLANOV
a Bőr- és Cipőipari Dolgozók Központi Szakszervezetének elnöke."

Az új ismeretterjesztő társaság fontos kulturális munkát hivatott betölteni

Korunknak egyik jellegzetessége a természettudományok mind nagyobb felhasználása életünk megkönnyítésére és megszépítésére. Meglepő — ezzel szemben, — hogy a természettudományi alapismeretek értelmiségünknél is sokszor hézagosak. Vonatkozik ez úgy a biológiai, mint a technikai ismeretekre. Oka ennek részben az is, hogy iskoláinkban régebben nagyobb súlyt helyeztek a klasszikus műveltségre, mint a természettudományok tanítására. Így bizonyos aránytalanság keletkezett kultúránkban. Az elmondottak mellett tanuskodnak tapasztalataink az egyetemi oktatásban; e hiányzó alapismeretek megnehezítették az első évfolyamok tanítását. Törekvése az ismeretterjesztő társaságnak a tudomány mind nagyobb népszerűsítése. Ezáltal válik lehetségessé, hogy a dolgozó ember ne csak mechanikus munkát végezzen, hanem — természettudományosan gondolkodva — szűkebb munkaterületén túlmenő összefüggéseket is megértsen, meglásson. Ilyen felkészültségének köszönhetők újítóink nagy óvakorlati eredményei, melyek elméleti és experimentális munkánkat támogatják.

Biztos vagyok benne, hogy az ismeretterjesztő társaság hozzájárul a természettudományi ismeretek legszélesebbkörű elterjesztéséhez és így dolgozó népünk életének megszépítéséhez és alkotó, kezdeményező munkájának eredményesebbé tételéhez. Ezért mindazok, akik a természettudományokban jártasak, szívesen fogják felajánlani segítségüket és együttműködésüket a társaság fontos célkitűzéseinek eléréséhez.

Verpel-Frónius Ödön dr.
egyetemi tanár, Kossuth-díjas akadémikus.

Hétfőn este

a pécsi Nemzeti Színházban Szádeczky-Kardos Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus a népek bécsi békekongresszusának egyik magyar küldötte beszámolót tartott a békekongresszus útmutatásairól.

Az előadásról bővebb tudósítást lapunk holnapi, január 28-i számában adunk. A pécsi rádió január 27-i, mai adásában fél 6 órától 7 óráig helyszíni közvetítést ad a békegyűlésről.

Elítélt kenyérfelvásárlók

A falusi osztályellenség, a kulákság mindent elkövet, hogy zavart okozzon közellátásunkban. Özv. Wolf Jánosné szabadszentkirályi kulákasszony állandóan arról siránkozott, hogy éhen kell halnia és állandóan kenyeret vásárolt. De nem beszélt arról, hogy a padlásán 180 kiló liszt dohosodik. A dolgozók ébersége azonban leleplezte a kulákasszonyt és a bíróság előtt felelnie kellett. Három évi börtönnel, 3000 forint értékű vagyonelkobzással és 1500 forint pénzbüntetéssel sujtotta a pécsi járásbíróság.

Müller József ugyancsak szabadszentkirályi 20 holdas cséplőgéptulajdonos kulák 466 kiló búzát, 432 kiló lisztet és négy zsák finomlisztet rejtegetett az ágy alatt. Ennek ellenére állandóan 40—50 kiló kenyeret vásárolt. A bíróság 4 évi börtönre, 3000 forint pénzbüntetésre és 5000 forint vagyonelkobzásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a közügyektől.

A becsületes dolgozó parasztok ne tűrjenek meg ilyeneket, ne hagyják, hogy a kulákok akadályozzák közellátásunkat. Bátran szálljanak szembe az ellenséggel, leplezzék le az áruhalmozókat és állítsák bíróság elé.

— **Tanácstagok fogadóórái.** Fürst Sándor út 50. szám alatt január 28-án, szerdán délután 5—6 óráig Ramaisel Ferencné, Rózinger János és Baracsi István tanácstagok fogadóórát tartanak.

— **A Közlekedés- és Mélyépítéstudományi Egyesület** folyó hó 30-án, pénteken 17 órakor a Vasutas Kultúrotthonban (Várady-utca) előadást rendez. Tárgya: vasutas betegségek. Előadó: dr. Somfai Jenő kerületi orvos. Az egyesület meghívja a vasutas dolgozókat, családtagjaikat, nyugdíjasokat, és érdeklődőket.

— **Értesítjük az SZTK biztosított betegeinket,** hogy a therápia szakrendelés reggel 8—2-ig és délután 4—7-ig tart, a Megyei Rendelőintézetben. A dolgozók családtagjai elsősorban csakis a délutáni rendelést vehetik igénybe.

A DISZ Központi Vezetősége titkárságának és a SZOT titkárságának felhívása a sportköri vezetőségválasztásokra

Pártunk és kormányunk irányítása és támogatása eredményeként hazánkban a testnevelés és sport ugrásszerűen fejlődött az elmult két esztendőben. A Szovjetunió példájára a szakszervezetek mellett létrehozott és vezetésük alatt működő egységes rendszerű sportegyesületek és sportkörök munkájukkal elősegítették ezt a fejlődést.

Eredményeink megszilárdítása és továbbfejlesztése, a még meglévő hibák kiküszöbölése, valamint a sportegyesületi tagság demokratikus jogainak érvényesítése szükségessé teszi sportszervezeink erősítését, sportköri vezetőségeinek újjáválasztását.

Ezért a SZOT titkársága és a DISZ Központi Vezetőségével és az MTSB Elnökségével egyetértésben elrendeli a szakszervezeti sportkörök elnökségeinek, felülvizsgáló bizottságainak és szakosztályai vezetőségeinek 1953. február 1-től április 30-ig történő újraválasztását.

A választásokkal kapcsolatos feladatokat a helyi DISZ- és szakszervezeti szervek ében, közös erővel végezzék el.

Az üzemi szakszervezeti bizottságok, sportköri vezetők érezzék át azt a nagy felelősséget, amely a sportköri vezetőségválasztások sikeres lebonyolítását rájuk hárul. A legjobb dolgozókat, sportolókat és fiatalokat jelöljék a sportköri elnökségekbe, példásan szervezzék meg a vezetőségválasztó taggyűléseket. A választások alkalmával növeljék a sportegyesületi tagok számát. Javítsák meg a sportmunka vezetésének színvonalát, buzdítsák a tagságot az 1953. évi feladatok maradéktalan végrehajtására.

Az üzemi DISZ-bizottságok és DISZ-szervezetek nyujtsanak segítséget az üzemi szakszervezeti bizottságoknak a sportköri választások sikeres lefolytatásához. Mozgósítsák a fiatalokat a vezetőségválasztó taggyűlésekre, javasoljanak a sportköri elnökségekbe, szakosztályvezetőségekbe DISZ-bizottsági tagokat, aktívákat, becsületes, dolgos lamunkához és pártunkhoz hű, a termelésben is példamutató, sportszerető fiatalokat. Nagyszerűsítsék ifjúságunk körében a testnevelést és sportot. Lelkesítsék fiataljainkat az MHK ismétlő próbák megkezdésére és a rendszeres sportolásra, különösképpen az atlétikai, tornász, kerékpár és úszó szakosztályokban.

A sportköri vezetőségválasztások végén előbbre a szakszervezeti sportmunka fejlődését, hogy dolgozóink, sportoló fiataljaink még egészségesebben, még lángolóbb hazafisággal vehessék ki részüket országunk szocialista átalakításából.

A Honvéd nyerte a kézilabda terembajnokságot

A megyei teremkézilabdabajnokságot a Honvéd csapata nyerte. A Honvéd utolsó fordulóban nagy küzdelmes után győzött a Vörös Lobogó ellen és ezzel veretlenül vezett az első helyen. A két csapat találkozója a bajnokság egyik legizgalmasabb játékát hozta. A Vörös Lobogó végig vezetett és mai biztos győztesnek látszott, amikor a Honvéd, ember hátránnyal is megszerezte a győzelmet. Jó mérkőzés volt a Komlói Bányász—Pécsbányatelepi Bányász találkozó is. A komlói csapat jó játékkal győzte le ellenfelét. A forduló eredményei:

Megyei férfi mérkőzések: Honvéd—Vörös Lobogó 18:14 (8:9), Komlói Bányász—Pécsbányatelepi Bányász 16:7 (7:5), Dózsa—Mohácsi Munkaerőtartalékok 35:28 (17:14), Honvéd—Nagy Lajos 34:7 (21:0). Férfi tartalékbajnoki mérkőzések: Haladás II.—Bástya II. 43:17 (17:4), Építők—Nagy Lajos 11:10 (4:3), Tudományegyetem—Pécsbányatelepi Bányász 18:5 (11:4), Komlói Bányász—Mohácsi Vörös Lobogó 22:2 (18:1). Női tartalékbajnoki mérkőzés: Komlói Bányász—Mohácsi Vörös Lobogó 4:1 (3:1).

A röplabdabajnokság legutóbbi fordulójában kivétel nélkül az esélyes csapatok győztek. Megyei női mérkőzések: Petőfi—Pécsbányatelepi Bányász 70:34 (35:17), Meteor—Dózsa 74:14 (31:12). Megyei férfi mérkőzések: Munkaerőtartalékok—Petőfi 58:58 (24:22), Honvéd—Pénzügy 67:53 (28:33), Dózsa—Bástya 57:47 (22:22). Városi bajnoki férfi mérkőzés: Lokomotiv II.—Munkaerőtartalékok 56:48 (31:23).

Vasárnap két déldunántúli asztalitenisz csapatmérkőzést játszottak le. A rangadónak számító Szpartakusz—Meteor mérkőzés nagy meglepetésre a Szpartakusz fölényes 11:3 arányú győzelmével végződött. Postás a Haladást győzte 11:4 arányban.

A Lokomotiv jólsikerült sí-futóversenyt rendezett vasárnap a Mecseken. A meleg, olvadó hó komoly erőpróba elé állította a versenyzőket. A verseny válogató volt a magyar bajnokságra. A versenyről távolmaradtak a Haladás Pedagógiai Főiskola versenyzői, akik jelenleg Szentlászlón vannak sítáborban. Eredmények: Férfi felnőttek versenylécesek (táv 18 kilométer): 1. Kaszó 1:22.24, 2. Majoross 1:23.25. Turalécesek (táv 12 kilométer): 1. Fancsik 57:24, 2. Obernai 1:02.44, 3. Haraszti Honvéd 1:04.24. Ifi futólécesek (táv 12 kilométer): 1. Kürtös 46:23, 2. Elekes 49:31, 3. Mesenyei 57:54. Ifjúsági turalécesek (táv 6 kilométer): 1. Dobos (Lokomotiv) 36:52, 2. Telekdi 37.04, 3. Kugnert 39:22. Serdülők (táv 2 kilométer): 1. Horváth (Nagy Lajos) 9:37, 2. Verebi (Nagy Lajos) 10:02, 3. Farkas (Nagy Lajos) 10:10.

A TOTÓ 12 TALÁLATOS SZELVÉNYEI

1. Vörös Meteor—Dózsa	1	12:5
2. Tüker—Kistext	2	2:6
3. Metró—Kinizsi	1	10:4
4. Elektromos—TF	1	14:8
5. Honvéd—Bp. Vasas	1	15:15
6. Vörös Meteor—Csepel	1	4:0
7. Athenaeum—Ganzvill.	x	2:2
8. Gázművek—Lokomotiv	x	3:3
9. Postás—Pamuttextil	1	7:0
10. Keltex—Honvéd	1	3:2
11. Kinizsi—Postás	2	2:3
12. Sopron—Bp. Szikra	2	0:4

• **Nem hivatalos Toto-nyeremények.** A sportfogadások 1953. január 25-i 4. fordulóján 12 találatot 12 pályázó ért el. A nyeremény egyenként 4000 forint. A 11 találatos szelvények száma 355 darab. Ezek egyenként kb. 135 forintot nyernek. 3349 pályázó ért el 10 találatot. Ebben a nyereményosztályban kb. 17.50 forint jut egy-egy nyerő szelvényre.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Három a kislány, szelvényben: „B" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Gőgös hercegnő. Három Barabás, artisták (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Gőgös hercegnő. Három Barabás, artisták (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Az élet nevében (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS

A November 7 kultúrotthonban „A Vatikán az amerikai imperializmus szolgálatában" címmel politikai ismeretterjesztő mintaelőadás (6 órai kezdettel, félemelet 42)

A November 7 kultúrotthonban „A szakszervezeti új oktatási forma és a tömegnevelési munka eddigi tapasztalatairól" címmel előadás lesz (6 órakor, félemelet, olvasóterem)

A Magasépítési Tudományos Egyesület pécsi csoportja rendezésében Nagyfalvi Gyula: „Az előregyártás fejlesztésének néhány időszerű kérdése" címmel előadást tart (szerdán fél 6 órakor a 73. sz. Építőipari Tröszt kultúrtermében.)

DISZ-szervezeteink soronlévő egyik fontos feladata a statisztikai jelentés jó elkészítése

Megyénkben most folyik a DISZ erejének felmérése. Most készítik el alapszervezeteink a pontos statisztikát a DISZ tagságáról. Feladata DISZ szervezeteinknek, hogy ezt a feladatot pontosan és lelkiismeretesen elvégezzék 1953 január 31-ig.

A feladat végrehajtása érdekében minden DISZ alapszervezet vezetőségének számot kell adni arról, hogy szervezetük egy év alatt hogyan fejlődött.

Az alapszervezet vezetősége a beszámoló jelentést szervezetük tagnyilvántartó könyvének adatai alapján készíti el. Meg kell állapítani, a szervezetbe belépett új tagok adatait, valamint a más szervezetből jött DISZ tagok adatait, hogy bevezették-e a tagnyilvántartó könyvbe. A DISZ-szervezetek vezetői gondosan tanulmányozzák a tagnyilvántartó könyvet és állapítsák meg az alapszervezet taglétszámának helyzetét. A gyakorlat azt mutatja, hogy ezen a téren sok a tennivaló. Jelenleg is vannak olyan DISZ-szervezetek, amelyek hanyagul kezelték a tagnyilvántartó könyvet. A romonyai DISZ alapszervezetnél a tagnyilvántartó könyvben nem szerepel négy olyan DISZ tagnak a neve és adatai, akiknek hosszabb idő óta a DISZ-szervezethez kellene tartozni. Szemely község DISZ alapszervezetében még most sem törölték a tagnyilvántartó könyvből azoknak a fiataloknak az adatait, akik a honvédséghez, vagy más területre eltávoztak. Ugyanakkor az újonnan belépő DISZ tagokat nem vették nyilvántartásba. Emellett vannak olyan alapszervezeteink is, ahol a vezetők felelőtlenül kezelték a tagnyilvántartó könyveket, így van ez a pécsi állami gazdaság DISZ-szervezeténél, ahol a tagnyilvántartó könyv hollétéről egyetlen vezetőségi tag sem tud.

Ezek a példák azt mutatják, hogy minden alapszervezetnél rendet kell teremteni a tagnyilvántartás terén. Csak ebben az esetben lesz biztosítva a statisztikai jelentés jó elkészítése. Az alapszervezetek vezetőinek a statisztika jó elkészítése érdekében támaszkodniok kell aktívákra, akiknek megbízatásokat adnak: keressék fel a DISZ-szervezet minden tagját és győződjenek meg az adatok helyességéről, pontosságáról. Figyelmeztessék, hogy a más szervezetből eltávozott, valamint a szervezetből kilépett, kizárt, meghalt DISZ-tagok adatai törölve vannak-e a nyilvántartásból. A tagnyilvántartó könyvben helyesbíteni kell a szereplő adatokat a DISZ tagok életében beállott változások alapján. Így például azok a fiatalok, akik mint egyénileg dolgozó parasztok évközben tsz-es-tagok lettek és a tagnyilvántartó könyvben jelenleg egyénileg dolgozó parasztoknak vannak még feltüntetve — ott a beállott változás alapján — tsz-es fiataloknak kell feltüntetni őket. Különösen ügyelni kell arra, hogy ne maradjanak ki olyan DISZ-tagok a nyilvántartásból, akik tagsági könyvvel rendelkeznek, de nem járnak rendszeresen taggyűlésre. Abban az esetben sem szabad őket kihagyni, ha már 25 évesek elmúlottak.

A DISZ alapszervezetek tagjai szintén tartsák kötelességüknek, hogy ellenőrizzék az adatok helyességét. — amelyek a tagnyilvántartó könyvben szerepelnek. Azokat a DISZ tagokat, akik az alapszervezet területén tartózkodnak — de más DISZ-szervezethez tartoznak — azok átigazolását január 31-ig el kell intézni. Azokat a DISZ fiatalokat pedig, akik más községbe, vagy üzembe költöztek — és az alapszervezet vezetősége erről meggyőződött, hozzátartozóival, ismerőseivel beszélgetett — törölni kell a nyilvántartásból. Azokat a DISZ-tagokat, akik pártiskolán, DISZ, vagy más tömegszervezeti iskolán vannak, vagy betegségük folytán kórházba kerültek, a nyilvántartásból nem szabad törölni.

Az alapszervezet beszámoló jelentését az 1953 február 1-i állapotnak megfelelően kell elkészíteni. Az alapszervezet statisztikai jelentését pedig február 15-ig kell elkészíteni, illetve eljuttatni a járási, vagy városi DISZ-bizottságokra. Ez a határidő azt a feladatot állítja alapszervezeteink elé, hogy miután tagnyilvántartó könyveiket rendbehozták, azonnal kezdjék meg a statisztikai jelentés elkészítését. Ehhez a munkához az alapszervezetek vonják be a fiatal pedagógusokat, olyan alkalmazott fiatalokat, akik statisztikával dolgoznak. Bízzák meg őket a statisztikai jelentés elkészítésével. Természetesen ezt a munkát a DISZ-titkár ellenőrzésével lehet elvégezni. A feladat végrehajtásához, egyes problémák megoldásához kérjék a párttitkár elvtársak segítségét.

A járási és városi DISZ-bizottságaink feladata, hogy alaposan tanulmányozzák a statisztikai jelentésről szóló határozatokat. Feladatuk, hogy maguk ismerjék meg elsősorban a statisztikai jelentés politikai jelentőségét és annak gyakorlati végrehajtását. Szervezzenek maguk köré jólképzett aktívahálózatot, hogy így az alapszervezetek vezetőinek megfelelő segítséget tudjanak nyújtani. Azokon a helyeken, ahol az alapszervezetek nem kapták meg a tagnyilvántartó könyvet, vagy nem jutottak el hozzájuk a nyomtatványok, ott ezeket sürgősen szerezzék be a járási, városi DISZ-bizottságoktól.

DISZ-bizottságaink, alapszervezeteink vezetői úgy szervezzék meg munkájukat, hogy a statisztikai jelentés elkészítése mellett más feladatokat is el tudjanak látni. Ilyen feladatok például a bányász üzemi, üzemi, tszes DISZ-szervezetek megerősítése, az oktatási munka megjavítása, a fiatalok részvételének fokozása a munkaversenyben, stb. A statisztikai munkát úgy kapcsolják össze a többi feladatokkal hogy eredményes legyen a DISZ-szervezetek munkája.

Jelics László
DISZ megyei szerv. titkár

HÍREK

KEDD, JANUÁR 27

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-31, 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94, 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** János. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás kedd estig: Csökkenő felhőzet, ma még többfelé, holnap egyes helyeken, inkább csak délen havazás. Néhány helyen köd. Mérsékelt, időnként élénk északi-északkeleti szél. A hőmérséklet csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: Kedd reggel északon mínusz hat—kilenc, máshol mínusz négy—hét fok. Délben országszerte mínusz három és nulla fok között. A várható napi középhőmérséklet január 27-én, kedden négy fok alatt lesz, sőt Borsod—Abaúj—Zemplén és Szabolcs—Szatmár megyékben mínusz négy fok alatt.

— **Halálozás.** Bene Géza nyug. körjegyző temetése kedden 3-kor.
Özv. Garamszegi Jánosné temetése kedden 4 órakor Pécsbányatelepen.

A DUNANTULI Áramszolgáltató Vállalat Szekszárdi Üzletigazgatósága felvételre keres gyakorlattal rendelkező elektrotechnikust. Jelentkezés a Szekszárdi üzletigazgatóságon levélben önéletrajz csatolásával, vagy személyesen. 75

KISHASZONBÉRLETET, vagy felesszőlőt pincével keresek, jó munkaerő. Benicsek Antal, Nagydeindol 1. 271

ÓVEG cstpkeharisnyából, férfizoknikból újat kötök, foltozást, steppelést, hámicipő készítést vállalok. József-u. 38. 270

ELADÓ asztalitűzhely. Aradi vértanúk útja 13. 270

BEJÁRÓNŐ felvétetik. Damjanich-u. 28. Jelentkezni bármikor. 276

SZÉCHENYI-TÉRI Ofotértől Állami Áruházig elveszett bőrkeszty m megtalálóját kérem Fotófilmhez adja le. 278

DIÓFATÖRZS eladó. Beck János-u. 4. Brányikné. 260

NAGYOBB helyiség fűtésére alkalmas, samotoskályha, csikó- és asztalitűzhely eladó. Kossuth Lajos-u. 58. 265

Gumijavító szakmunkást és betanított munkásokat felveszünk
Földalatti Vasutépítő Vállalat Budapest, XII., Dombóvári-út 43.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel-u. 2. — Telefon: 15-32 és 15-40
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ

Betonozási és szállítási munkára
férfi segédmunkásokat
felveszünk. Jelentkezés az Épületelemgyár munkaerőgazdálkodásán, Bpest, XI. Budafoki-út 78. sz.
Vidékieknek szállást havi 10.— Ft-ért, napi háromszori étkezést 7.40 Ft-ért biztosítunk.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM. 23. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZERDA, 1953 JANUÁR 28

A MAI SZÁMBAN:

Németország Kommunista Pártja, a Francia Kommunista Párt és Németország Szocialista Egységpártja közös felhívása a német és francia néphez (2. o.) — Terracini és Riccio szenátorok választójogi tervezetet nyújtottak be a szenátushoz (2. o.) — Az amerikai és angol monopóliumok vetélkedése az iráni olajért (2. o.) — A sörgyári pártszervezet elhanyagolta a tagjelöltek nevelését (3. o.) — A munkavédelem feladatai üzemeinkben (4. o.)

Gyorsítsák meg gépállomásaink a téli gépjavítást!

„A mezőgazdaságban megvalósítandó feladatok megoldásának egyik alapvető feltétele a gépállomások munkájának megjavítása" — mondotta Gerő Ernő elvtárs a Központi Vezetőség 1952 november 29-i ülésén Hogy gépállomásaink a tavaszi munkára jól felkészüljenek, elengedhetetlenül fontos a gépek gondos kijavítása. A téli gépjavításban egyes gépállomásaink és javítóbrigádjaink igen jó eredményt értek el: a szigetvári gépállomáson már befejezték a tavaszi munkákban résztvevő gépek kijavítását, a bólyi gépállomáson pedig Mang Róbert elvtárs brigádja már befejezte erőgépjavítási tervét és a terv túlteljesítésén dolgozik. Hasonlóan jó eredményt ért el a gépjavításban a sásdi gépállomás is, ahol január 20-ig kijavították az erőgépek 78 százalékát, a vetőgépeket, szelektorokat és boronákat mind kijavították.

Az ilyen kiemelkedő eredmények ellenére is a baranyamegyei gépállomásokon a gépjavítás terén komoly lemaradás mutatkozik. Emellett igen lassan halad az ősszel elmaradt mélyszántások elvégzése is. Egyes gépállomásokon a vezetők arra hivatkoznak, hogy azért van lemaradás a gépjavításban, mert a dolgozók mélyszántást végeznek. Ha viszont a mélyszántás felől érdeklődik az ember, az a válasz, hogy „most javítjuk a gépeket." Ez a helyzet az újpetrei gépállomáson, ahol január 15—20-ig mindössze csak egy ekét javítottak meg. Patak elvtárs, a gépállomás politikai helyettese, ezt a súlyos lemaradást azzal magyarázza, hogy a gépek szántanak és nincs ember aki a javítást végezze. Ugyanakkor az újpetrei gépállomás január 15 és 20 között mindössze csak 34 katasztrális mélyszántást végzett el, ami alig haladja meg egy gép ötnapi teljesítményét. Hasonló a helyzet a villányi gépállomáson is, ahol szintén komoly lemaradás mutatkozik a gépjavításban.

A gépjavításban mutatkozó lemaradás egyik döntő oka az elbizakodottság. A gépjavítások beindításakor a legtöbb gépállomáson nem számítottak arra, hogy a gépjavítás mellett pótolni kell az ősszel lemaradt mélyszántást is. Ezt a javítóbrigádok megszervezésénél kevés helyen vették figyelembe. Így szervezetlenül indultak a téli javításoknak.

Az elbizakodottság azt is eredményezte, hogy könnyen rudott az ellenség dolgozni, akadályozni a gépjavítások sikerét. A kötújfalusi gépállomáson Berek József kulák, volt géptulajdonos igyekezett a dolgozók hangulatát rontani. Bércsalásokat követett el és azzal uszított a vezetőség ellen, hogy azok „elzsebelik" a dolgozók bérét.

A gépjavítási verseny értékelése nem kielégítő. vannak olyan gépállomások, mint például a szentlőrinci, ahol nincs faluiság, sem versenyhirdető, nem mozgósítanak a tervek teljesítésére, így a gépállomáson komoly lemaradás mutatkozik a gépjavításban.

Hasonló a helyzet a versenyértékelésnél a harkányi gépállomáson is. A javítások időben való elvégzésének komoly jelentősége van. A gépállomás, ha időben végez a javítással, megfelelően tud felkészülni a tavaszi munkákra. A brigádvezetők traktorvezetők, előre be tudják maguknak osztani a területet, nincsenek lekötve a belső problémák megoldására.

A gépállomások dolgozói január 19-én üzemi értekezleteken tárgyalták meg a gépjavítás meggyorsításának kérdését. Azokon a gépállomásokon ahol a népnevelők az üzemi értekezletet jól előkészítették, ott komoly eredmények mutatkoznak. A bólyi gépállomáson Mang Róbert brigádjával vállalta, hogy az erőgépek javítását február 1-re elvégzik. A generál javítás költségeit 4000 forinton alulira csökkentik, szemben a gépjavító vállalat 7200 forintos javításával. De a vállalások között vannak nagyon szépen megírt kirakat vállalások is. A bólyi gépállomás agronómusai éves versenyre hívták ki a villányi gépállomás agronómusait. A versenyvállalást 12 pontban foglalták össze. Ezek között szerepel olyan vállalás is, hogy a gépállomás úgy készíti el éves tervét, hogy az a termelőszövetkezetek terveivel és a szerződéskötésekkel megegyezzék. Ennek — vállalás nélkül is — így kell történnie mert különben a gépállomás terve nem reális. A kihívásban szerepel szempontként, hogy a kampányterveket brigádokra és egyénekre bontják, ez szintén így szokott történni és így is kell történnie a gépállomáson, mi nek erre külön vállalást tenni? A vállalásban szerepel, hogy a kampány terveket 100 százalékra teljesítik hasonlóan a dekádterveket is. Ezek az agronómusok nem látják azt, hogy a terv törvény és azt 100 százalékra minden különösebb vállalás nélkül feltétlenül teljesíteni kell. Az ilyen versenyvállalásokból ered azután az, hogy a verseny nem mozgósít a tervek túlteljesítésére. Ezek az agronómusok a pártszervezet nélkül készítettek versenyvállalást, a párttitkárnak nem is volt tudomása, hogy az agronómusok versenyre hívták a villányiakat. A gépjavítások meggyorsítása, a visszamaradt mélyszántások elvégzése érdekében a gépállomásoknak fokozottabb harcot kell folytatniok, ezért gépállomásaink pártszervezetei mozgósítsák a javítóbrigádokban dolgozó népnevelőket a tervek határidő előtti teljesítésére.

Rendszeresen értékeljék a vállalások teljesítését és vonják felelősségre azokat, akik hátráltatni igyekeznek a munkát.

Fordítsanak sokkal nagyobb gondot az újítások bevezetésére, azokat az újításokat, amelyek a múlt év folyamán beváltak most a téli javítások folyamán minden gépnél be lehet vezetni. A gépállomások pártszervezetei ne türjék, hogy az újítóknak elvegyék a kedvét, mint például a mohácsszigeti gépállomáson, ahol az újítóknak járó jutalmat még mindig nem fizették ki. A gépállomások készüljenek olyan munkák gépesítésére is, amit a gépállomáson eddig nem végeztek vagy csak kis mértékben, mint például a kukorica négyzetes vetése, fűkaszálók összekapcsolása, talajsimítók elkészítése.

A gépjavítás menetében mutatkozó lemaradásért nagymértékben felelős a megyei tanács mezőgazdasági osztálya, gépállomás csoportja és a politikai osztály is. Vándorfi elvtárs, a gépállomás csoport főmechanikusa naponta kap jelentéseket a gépállomásoktól a gépjavításról, mégsem érzékeli megfelelően a javítás menetét, nincs képe arról, hogy hol a legsúlyosabb a lemaradás és ahol jó eredményt érnek el, milyen módszerrel dolgoznak a brigádok. A politikai osztály későn hívta fel a figyelmet a lemaradásra, elnézte a gépállomás csoportnál megmutatkozó elbizakodottságot.

„A gépállomásokra a jövő évben fokozott feladatokat fogunk bízni" — mondotta Rákosi elvtárs az országgyűlés előtt mondott beszédében A gépállomások és a megyei gépesítési vezetői nem szívlelték meg megfelelően Rákosi elvtárs útmutatását, nem látják megfelelően azt, hogy a fokozott feladat nekik azt jelenti, hogy a gépállomásoknak sokkal nagyobb segítséget kell adniok a tsz-ek számára. Május, június hónap nem szabad, hogy „uborka szezon" legyen a gépállomásokon, hanem ebben az időben a gépállomások gépeivel komoly segítséget kell, hogy adjunk a növényápolási és takarmánybetakarítási munkálatok elvégzéséhez. Tehát ez az idő az eddigi gyakorlattól eltérően nem a gépjavítás lemaradásának betetőzésére szolgál. A gépállomások gépeinek a zömét most a téli javítás ideje alatt kell megjavítani. Emellett a téli oktatásokon emelni kell a traktorvezetők szakmai és politikai képzettségét, hogy a tavaszi munkához nagyobb hozzáértéssel tudjanak hozzá fogni, nagyobb segítséget adjanak tsz-eseknek. Ha gépállomásaink ennek megfelelően kezelik a gépjavítást, a megyében mutatkozó lemaradást a tavaszi munkák megindulásáig pótolni tudják.

Hegedüs Vince
pol. oszt. vez. h.

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

Cseh gyártmányú bútorok érkeztek

Néhány héttel ezelőtt a Pécsi Bútorértékesítő Vállalathoz elsőízben érkeztek Csehszlovákiában gyártott olcsó, jóminőségű, célszerű megoldású bútorok, amelyeket rövid idő alatt megvásároltak. Január elején a nagy keresletnek örvendő cseh gyártmányú bútorokból újabb két vagon szállítmány érkezett Pécsre.

Az újonnan érkezett bútorok jóminőségű anyagból készültek és igen célszerű megoldásuak. Így például a konyhagarnitúrához tartozó asztal lapja linoleummal fedett, a konyhaszekrényben beépített üveg fűszertartók vannak, a fiókok rekeszeltek az evőeszközök számára és a gyuródeszka is a konyhaszekrénybe van beépítve. A konyhagarnitúrához tartozik még párnázott vasalódeszka, mosogató edény. A nyolc darabból álló szép és jóminőségű konyhaberendezés ára 4.500 forint.

A hálószoba berendezés ára ugyancsak 4.500 forint. Jelenleg még 7 konyha és 10 hálószoba berendezés áll raktáron a vállalatnál, ahol újabban nemcsak bútorokat, hanem a lakásberendezéshez szükséges szőnyegeket, függönyöket, paplanokat, terítőket is árusítanak.

Vízkutató munkák a Mecsekben

Jelentős vízkutató munkák folynak a Mecsekben Orfű környékén, ahol a források vízbőségét kutatják. Ez a munka része annak a tervnek, amely a megvalósítás során kielégíti a város egyre növekvő vízszükségletét.

Az Orfű melletti vízfői forrás — amely eddig is ismert volt vízbőségéről — 24 óránként 2.000 köbméter vizet szolgáltat és remény van arra, hogy a munkálatok során ezt a mennyiséget emelni lehet. A jelenlegi 2000 köbméter víz csaknem fedezi azt a hiányt, amit a város szenvedett a forró nyári napokon, — a forrás vízmennyisége 20.000 ember napi vízszükségletét kielégíti.

Amennyiben a kutatások megfelelő eredménnyel járnak, a terv az, hogy az Orfű környéki források vizét bevezetik a városba. Ezenkívül a város vízellátásának biztosítása érdekében több mélykút fúrása is folyamatban van.

Éjjel-nappal nyitvatartó gyógyszertár épül

Sárga kezek bontják a Perczel-sarkán lévő volt Chmura-féle üzlet helyiségeit. Áttörték a kőművesek a házban lévő üzleteket elválasztó falakat, hogy tágas, a követelményeknek megfelelő helyiséget építsenek egy új gyógyszertárnak.

Az épület alsó részét a tervek szerint nem alakítják át, külsőleg megmarad az eredeti kivitel, a boltíves kirakatok belülről azonban a követelményeknek megfelelő, modern berendezésű, külön árusító váró részlegel rendelkező gyógyszertár lesz. A Perczel-utcai részen kap elhelyezést az árusító részleg, míg a Munkácsy Mihály-utca felőli oldalon a gyógyszertárhoz tartozó laboratórium lesz. A gyógyszertár ha elkészül, éjjel-nappal nyitva lesz.

Kezdeményezés a jobb minőségű termelésre, a szovjet tapasztalatok elterjesztésére

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének helyi intézőbizottsága a „jobb minőségű termelés" és a „szovjet tapasztalatok elterjesztése" érdekében széleskörű akciót indított városunkban. Ezen az akción belül a szövetség felszólította a város üzemeinek vezetőit: közöljék a speciális üzemi problémákat, hogy az egyesület szakkádereivel az ismertetett probléma-körökben előadásokat tarthassanak, illetve tanácsadással segíthessenek a vállalatoknak.

A Magyar Szovjet Barátsági Hónapban lefolytatandó akció igen nagy mértékben segíti majd az üzemek problémáinak megoldását, a jobb minőségű termelés biztosítását, illetőleg a szovjet tapasztalatok elterjesztését.

Az MTESZ intézőbizottsága az akció minél nagyobb sikerének biztosítására versenyre hívta az összes megyei MTESZ intézőbizottságokat, egyben kéri az üzemek vállalatok vezetőit, hogy az akcióba való bekapcsolódás érdekében forduljanak a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségéhez Janus Pannonius-utca 11 szám alá.

Megkezdte termelését a beremendi Cementgyár hideg üzemének első egysége

A beremendi Cementgyár műszaki vezetői jóelőre megállapították hogy a téli nagyjavítási munkálatok elvégzéséhez milyen alkatrészek szükségesek és az ezekre vonatkozó megrendeléseket a szállító vállalatoknak idejében elküldték. A vállalatok azonban — köztük az Acélöntő és Csőgyár, valamint a diósgyőri MÁVAG kohászati üzemek — nem siettek kötelezettségeik teljesítésével, nem tartották be a páncéllemezek, homlokfalak és különböző malomalkatrészek szállítási határidejét.

A gyár dolgozói, amikor látták hogy a budapesti és diósgyőri üzemektől megrendelt alkatrészek időbeni megérkezésére nem számíthatnak, elhatározták hogy hiánykavas felkutatásával és feldolgozásával pótolják a várt páncéllemezeket, homlokfalat és különböző malomalkatrészeket.

Vállalásuk megvalósítása során közel másfélmillió forint értékű új alkatrészt pótló régi anyagot dolgoztak fel a beremendi és az őket segítő budapesti, tatabányai, pécsi lakatosbrigádok. Együttes, jó munkájuk eredményeként elérték hogy a hidegüzemi részleg első egysége január 26-án délelőtt megkezdte a gyártáshoz szükséges iszap termelését. Vasárnapra, február 1-re megindul az első melegüzemi egység is.

Mindamellett hogy a beremendi dolgozók és az őket segítő vállalatok brigádjainak hősies munkájából az az eredmény megszületett a szállítással késedelmeskedő vállalatok hibájából mintegy 300 vagon cementtel termelnek kevesebbet annál a mennyiségnél, mint — amennyit a kellő időben rendelkezésükre álló alkatrészek felhasználásával — termelhettek volna.

Mivel a régi anyagból készült alkatrészek tartóssága nem azonos az újjal, a beremendi Cementgyár dolgozói az utolsó szállítási határidő december 31 letelte után is várják a szállítóktól a megrendelt anyagokat, hogy azokat minél előbb beszerelhessék és a szükségmegoldásként időközben készített alkatrészeket tartalékként használhassák fel.

A diósgyőri és budapesti szállítási üzemeknek is meg kell érteniök hogy kötelezettségük haladéktalan teljesítésével gátolják a békeműveinket nyersanyaggal ellátó fontos baranyai üzem 1953. évi zavartalan termelését.

Hajnal Lajosné

Szakmai előadások, kiállítások, filmvetítések az élenjáró szovjet technikáról

Háromszáztizenkét MSZT-szervezet választotta újjá Baranyában az elmúlt hónap során vezetőségét. Az új vezetőségek tagjai elhatározták, a jövőben is az lesz a főfeladatuk — a taghálózat kiszélesítésén kívül, — hogy a baranyai dolgozókhoz közelhozzák az élenjáró szovjet technika és tudomány tapasztalatait.

A falusi és városi szervezetek keretén belül az elmúlt évben többszáz előadás során ismertették a szovjet munkamódszereket a bányászat, az építkezés, a közlekedés, a pedagógia, a mezőgazdaság területéről. A többi között ankétot tartottak a baranyai állatgondozók és állatorvosok számára Pécsett Szkrjabin akadémikus tudományos kutatásainak ismertetése és gyakorlati hasznosítása céljából.

Az ismeretterjesztő előadások hatására 11 MSZT-brigád alakult a megyében, köztük a Pécs-szabolcsi István-akna Tavasz-brigádja is — amelynek bányászai valamennyien MSZT-tagok —, felvette a Szovjetunió iránti tiszteletből és szeretetből az MSZT-brigád nevet és e néven aratott munkasikereikkel a nagyszerű szovjet fejtőkalapács és a szovjet fejtési módszerek alkalmazásával.

A komlói építkezések Makszimenko-munkacsapatai között is alakult MSZT-brigád. Itt tanulta meg a falazás korszerű módját a mágocsi termelőszövetkezet egyik kőművestagja is, amit azóta már hasznosít a csoport építkezéseinél.

A szakmai előadások mellett sokat segített a baranyai dolgozók munkájában [illegible]. Több mint 16 ezren nézték végig Pécsett a „Szovjetunió segítségével megvénk felvirágoztatásáért" című nagy kiállítást, amely pécsi sikere után a közeljövőben Komlóra kerül, hogy a komlói dolgozókat tanítsa, lelkesítse városépítő munkájukban. Ezenkívül az elmúlt évben 24 kisebb vándorkiállítás baranyai dokumentációs anyaga szolgálta a szovjet munkamódszerek elterjesztését.

Az MSZT megyei és városi szervei célul tűzték az új tervévben, hogy az előadások és filmvetítések kiszélesítésével nemcsak az ünnepi eseményekre alkalmával, de egész éven át következetesen küzdenek azért, hogy Baranya minden falujába, minden üzemébe eljusson a követésre buzdító szovjet példa. Ennek a felvilágosító, nevelő munkának a további javítása érdekében elhatározták, hogy a jövőben az előadások színvonalának emelése céljából az MTESZ tudományos bizottságaival karöltve tartanak szakmai előadássorozatokat.

A bólyi gépállomás szerelői a gépjavítások sikeréért

Mi, a bólyi gépállomás szerelői átéreztük a téli gépjavítás jelentőségét. Keresztes miniszter elvtárs rádióbeszéde meghallgatása után még nagyobb lendülettel folytatjuk a téli gépjavításokat. Tudjuk azt, hogy 1953-as évi tervünk teljesítése jórészt attól függ, hogy erőgépeinket milyen mennyiségben és minőségben tudjuk határidőre kijavítani. Ennek érdekében az alábbi pontok szerint versenyre hívjuk Baranya megye összes gépállomásainak szerelőit.

1. Gépállomásunk 38 erőgépét február 1-re kijavítjuk.

2. Mivel a megyei Gépjavító Vállalat gépeinket megfelelő időre kijavítani nem tudja, mi szerelők vállaljuk, hogy itthon a javító vállalathoz beütemezett gépeket február 1-re generáljavítás formájában kijavítjuk.

3. Vállaljuk, hogy egy gép generáljavításának költsége 4000 forintos lesz.

4. Javításainknál bevezetjük a Gazda-mozgalmat: a kopott alkatrészeket felülhegesztjük, részben elhasznált vasakból újat készítünk.

Mang Róbert
körz. mech.
Krizsák Lajos
körz. mech.
id. Készdorf János
körz. mech.

Németország Kommunista Pártja, a Francia Kommunista Párt és Németország Szocialista Egységpártja közös felhívása a német és a francia néphez

Berlin (ADN): Németország Kommunista Pártjának elnöksége, a Francia Kommunista Párt Központi Bizottsága és Németország Szocialista Egységpártjának Központi Bizottsága tiltakozásra szólította fel a német és a francia népet a bonni és párisi háborús szerződések ratifikálása ellen. A közös felhívás hangsúlyozza:

„Németország és Franciaország népét új háború veszélye fenyegeti. Az Egyesült Államok a bonni és párisi szerződések alapján Nyugat-Németországot felvonulási kiinduló ponttá akarja tenni a Szovjetunió és a francia nép ellen irányuló új háborúban.

Az amerikai imperialisták világuralmi terveik megvalósításához akarják felhasználni népeinket. Készséges segítőtársakra találtak a német és a francia imperialistákban.

A német imperializmus az Egyesült Államok segítségével uralomra tör Európában és amint elég erősnek érzi magát, elkerülhetetlenül ismét felveti majd régi hódító terveit.

A reakciós imperialista erők — folytatódik a felhívás, — megkísérlik, hogy megtörjék országainkban a nemzeti ellenállást. Ezért üldözik a Francia Kommunista Pártot és annak vezető tagjait, mint például Jacques Duclost, valamint Németország Kommunista Pártját és annak elnökét, Max Reimannt.“

A felhívás a továbbiakban rámutat, hogy mindkét nép békét és tartós egyetértést kíván.

Népeink örömmel üdvözlik a Német Demokratikus Köztársaság elnökének nagyjelentőségű nyilatkozatát, amely szerint a Német Demokratikus Köztársaság sohasem egyezik bele, hogy német részről valaha is háborút indítsanak a francia nép ellen. Németország és Franciaország népe sem a Szovjetunió, sem egymás ellen nem fog harcolni!

Franciaország és Németország népe helyesli és támogatja a Szovjetuniónak a német kérdés békés megoldására irányuló fáradozásait.

Népeinknek a békéért folytatott közös harca visszaadja Németországnak az egységet és Franciaországnak a biztonságot, a függetlenséget. Ez a harc elősegíti majd Európa békés fejlődését, az összes népek szabadságának és egyenjogúságának tiszteletbentartása mellett.

A felhívás végül hangsúlyozza: a Németország és Franciaország közti békés kapcsolatok tartós helyreállítása most vált először valóban lehetővé a két nép számára. Ilyen kapcsolatok megteremtése érdekében szükségképpen meg kell hiúsítani a háborús különszerződést és az agresszív háború összes többi előkészületeit is. Népeink már eddig is nagy győzelmet arattak, amikor mindezideig megakadályozták a bonni és párisi szerződések ratifikálását. A szerződéseket végleg megbuktathatják, ha fokozzák harcukat. A két nép a német kérdés békés megoldása érdekében követeli a négyhatalmi értekezlet összehívását.

Párisban lelkesedéssel fogadták a francia és a német néphez intézett felhivást

A párisi dolgozók a közös nyilatkozatot — amelyet a „l'Humanité“ keddi számában vezető helyen közöl — már a kora reggeli órákban élénken megvitatták. A párisi metróban, az autóbuszokon és más közlekedési eszközökön folytatott beszélgetéseik ben a dolgozók örömmel juttatják is, mételten kifejezésre, hogy a közös felhívás a francia és a német népet még szorosabban kovácsolja össze a bonni és párisi háborús szerződések ellen folytatott harcban.

Terracini és Riccio szenátorok választójogi tervezeteket nyújtottak be a szenátushoz

Róma (MTI) Terracini kommunista és Riccio szocialista szenátor két választójogi törvényjavaslattervezetet nyújtott be a szenátushoz. Terracini javaslata az arányos választási rendszer alapján nyugszik és célja a mandátumelosztás tökéletesebbé tétele. Riccio szenátor törvénytervezete a választási propaganda szabályozására irányul, s célja az, hogy egyenlő lehetőséget biztosítson minden listát állító szervezet számára.

A szenátus belügyi bizottsága kedden kezdi meg a képviselőházi többség által elfogadott kereszténydemokrata törvényjavaslat vitáját s az ellenzék azt követeli, hogy ezzel egyidőben vitassák meg a Terracini és Riccio szenátor által benyújtott javaslatokat is.

A csaló választójogi törvényjavaslat szenátusi vitája során más fontos kérdéseket is felvetnek majd. Kiderült ugyanis, hogy a képviselőházból a szenátusba átküldött törvényjavaslat szövege nem egyezik meg pontosan azzal a szöveggel, amelyet a képviselőházban megszavaztak.

Vasárnap, a választójogi törvényjavaslat szenátusi vitájának megkezdése előtt, országszerte nagyszabású gyűléseket rendeztek, amelyeken több mint százezer ember vett részt. E gyűléseken az olasz kommunista párt, az olasz szocialista párt vezetői, valamint a választójogi vitában résztvevő többi ellenzéki képviselők mozgósították a tömegeket a csaló választójogi törvényjavaslat elleni még fokozottabb harcra. Sok helyen e gyűléseken emlékeztek meg az Olasz Kommunista Párt megalakításának 32. évfordulójáról is.

Fokozódik a dolgozók sztrájkmozgalma Olaszországban

Róma (MTI) Február elsején, a városi közlekedési alkalmazottak, valamint a nem állami kézben lévő vasútvonalak alkalmazottai az egész országban tizenkét-órás sztrájkot tartanak. A közoktatásügyi minisztérium alá tartozó dolgozók, valamint a kőolajfinomítók dolgozói is sztrájkot tartanak munkabérkövetelésük kiharcolásáért.

A szervezett dolgozók körében hatalmas felháborodást keltett az olasz gyárosok szövetsége elnökének körlevele, amelyben felszólította a nagyiparosokat, hogy hozzanak megtorló intézkedéseket azok ellen a dolgozók ellen, akik a csaló választójogi törvényjavaslat elleni tiltakozásul lépnek sztrájkba. Ennek a körlevélnek volt a következménye az, hogy elbocsátották a torinói Fiat-művek üzemi bizottságának tíz kommunista tagját. A dolgozók egyöntetűen síkraszállnak mindenütt e körlevél fasiszta célkitűzései ellen. Így Torinóban még a kereszténydemokrata szakszervezet, valamint a jobboldali szociáldemokrata befolyás alatt álló szakszervezet is csatlakozott a CGIL-hez és vele együtt foglalt állást a gyár igazgatóságának önkényes határozata ellen.

Tüntetés Szardíniában a csaló választójogi törvényjavaslat ellen

Róma (MTI) Szardíniában a demokratikus erők tüntettek a De Gasperi kormány csaló választójogi törvényjavaslata ellen. A rendőrség több embert letartóztatott.

A Vatikán a választási küzdelembe való beavatkozásra hívja fel az olasz papságot

Róma (MTI): A „l'Unita“ szerkesztőségi cikkében rámutat, hogy az „Osservatore Romano“, a Vatikán lapja most már nyíltan utasításokat ad az olasz államnak. Ez legújabban abból tűnt ki, hogy az „Osservatore Romano“ teljes részletességgel átvette Lener jezsuita atyának a „Civilta Cattolica“ című klerikális folyóiratban megjelent cikkét, amelyben a padovai bíróság ítéletét bírálta. A padovai bíróság ugyanis a fennálló büntetőrendelkezések alapján elítélte Don Luigi Sola plébánost mert a községi választások idején megengedhetetlen nyomást fejtett ki a hívőkre.

A cikkíró kertelés nélkül kijelenti, hogy a legközelebbi általános választásokon a papok mind úgy fognak eljárni mint az elítélt Don Luigi Sola plébános, vagyis mind meg fogják sérteni az olasz állam törvényeit, beavatkoznak a választási küzdelembe. „A papság büszkén fogja teljesíteni feladatát — írja szószerint Lener atya —, annál is inkább, mert az olasz állam törvényszékei azt immár hősi feladattá tették.“

Így akarja a Vatikán könnyű „mártíromsághoz“ juttatni politizáló papjait, főleg így akar törvényt diktálni az olasz államnak, az olasz bíróságoknak — írja végül a „l'Unita.“

Bocsássák szabadon a Rosenberg-házaspárt

Berlin (ADN) A magdeburgi járásban lévő Stassfurt több, mint tízezer lakosa a múlt hét végén hatalmas tüntetésen vett részt, amelyen a Rosenberg-házaspár tervbevett meggyilkolása ellen tiltakoztak.

A stassfurtiak Eisenhower elnökhöz intézett táviratukban követelték a Rosenberg-házaspár azonnali szabadonbocsátását.

Korn Berlini lelkész, Wagner Rabeni lelkész és Bluhm Luckenwaldei lelkész Eisenhowerhez intézett levelükben kérik az elnököt, hogy éljen kegyelmi jogával.

A sömmerdai körzeti építési vállalat dolgozói tiltakozó levelet intéztek az Egyesült Államok elnökéhez, amelyben a két bátor békeharcos azonnali szabadonbocsátását követelik.

Tiltakoztak a szégyenletes ítélet ellen a weimari építészeti főiskola nő bizottságának tagjai, az eisenachi Goethe főiskola diákjai, a nordhauseni járásbíróság munkatársai, Rostock dolgozói és egyetemi hallgatói is.

London (MTI) Angliában a thaxtedi (essex) pléhánia-templomban egész vasárnap a Rosenberg-házaspár megmentéséért imádkoztak.

Kitzingen lakossága a háborús építkezések megszüntetését követeli Nyugat-Németországban

Kitzingen (ADN): Kitzingennek, az amerikaiak egyik nyugatnémetországi helyőrségi városának lakossága gyűlésen követelte, hogy azonnal szüntessék meg a háborús építkezéseket Nyugat-Németországban és az erre szánt hatalmas összegeket fordítsák a háborúban szétrombolt nyugatnémet városok újjáépítésére.

A gyűlés részvevői felhívást intéztek a bonni szövetségi gyűlés képviselőihez, követeljék a megszálló csapatok kivonását s az egységes, demokratikus és független német állam megteremtését.

Újabb tárgyalások az agresszív „balkáni blokk“ megteremtésére

London (MTI): Hétfőn a különböző rendű és rangú háborús gyújtogatók képviselőinek díszes társasága gyűlt össze Athénben, hogy újabb tárgyalásokat folytasson az agresszív balkáni blokk létrehozása érdekében. Wyman és Schlatter tábornokok kíséretében a görög fővárosba érkezett Carney amerikai tengernagy. Megérkezett Athénbe Köprülü, török külügyminiszter is, aki eddig Titoval folytatott Belgrádban tárgyalásokat. Nyomban megérkezése után közölte: javasolni fogja, hogy a jugoszláv, görög és török megbízottak egy közeljövőben megtartandó közös értekezleten beszéljék meg együttműködésük kérdését. Athénbe várják Mountbatten tengernagyot is, hogy résztvegyen a most kezdődő újabb mesterkedésekben.

Papagosz görög miniszterelnök sürgősen nyilatkozatot adott a belgrádi rádiónak arról, hogy mennyire szívén viseli a „balkáni blokk“ ügyét. Kijelentette: „Remélem Görögország, Jugoszlávia és Törökország rövidesen megállapodásra jut a tervek és módok összhangbahozását illetően.“

Az amerikai és az angol monopóliumok vetélkedése az iráni olajért

Néhány hónappal ezelőtt az amerikai Szövetségi Kereskedelmi Bizottság jelentésében rámutatott arra, hogy öt amerikai olajipari társaság kartellegyezményt kötött két angol céggel, felosztották egymás között az olajértékesítési piacokat és monopolárakat állapítottak meg. Amint kiderült, az amerikai olajipari társaságok ilyen felemelt monopolárón adták el az olajat az Egyesült Államok tengerészetügyi minisztériumának. Kirobbant a botrány. A kormány sürgősen bíróságnak adta át az ügyet. Hosszadalmas bírósági vizsgálat következett. Január 12-én azonban Truman, az Egyesült Államok akkori elnöke, egészen váratlanul azt javasolta, hogy vonják vissza a kormány büntetőperrendtartási beadványát, s alakítsák át az ügyet polgári perré, ha a társaságok hajlandók tájékoztatással szolgálni a bíróságnak. Truman kormányának az a határozata, hogy bizonyos feltételek mellett végetvet a nemzetközi kartellben részvevő öt legnagyobb amerikai olajipari társaság ellen indított büntetőbírósági pernek, szoros kapcsolatban áll az angol—iráni olajkonfliktus rendezését célzó angol—amerikai tárgyalásokkal.

Jellemző, hogy az olajkartell ügyeinek bírósági vizsgálata a választási hadjárat leglázasabb idejében kezdődött és tulajdonképpen a demokratapárti vezérek egyik választási manővere volt.

A demokratapárti szenátor azon a véleményen van, hogy a kartell az utolsó hat év folyamán 12 milliárd dollár szuperprofitot vágott zsebre és hogy e szuperprofit jelenlegi átlagos évi színvonala, a hárommilliárd dollár körül mozog. Hennings azzal is vádolja az olajkartellt, hogy elzárja a kisebb „független“ amerikai társaságok elől a világpiachoz vezető utat, ezeket *kíméletlen alárendeltségben*“ tartja, a kihasználja többek között a szabadalmak ellenőrzését. Szerinte a kartellben részvevő öt amerikai társaság arra használja fel óriási szuperprofitját, hogy anyagilag támogassa a közelkeleti olaj értékesítését az Egyesült Államok belföldi piacán s ezzel aláássa az amerikai *„független olajkitermelők“* helyzetét.

Az iráni olaj miatt már régóta harc folyik az olajkartell amerikai és angol tagjai között. Az a 30 millió tonna kőolaj, amelyet az Angol-Iráni Olajtársaság Iránban kitermelt, komoly súlyt biztosított utóbbinak az olajkartelli ügyintézésében.

Az angolok az iráni olajra támaszkodva 1949 végén támadást indítottak amerikai társaik és konkurenseik kereskedelmi pozíciói ellen azzal a jelszóval, hogy a sterlingtömb piacain *„sterling-olajjal“* cserélik fel a *„dollár-olajat“*. Az iráni—angol kőolajkoncessziók kevéssel ezután bekövetkezett államosítása azonban lehetővé tette az amerikaiaknak, hogy revansot vegyenek. Mintha az angol—iráni konfliktus miatt az iráni olaj befagyott, az amerikai lapok kifejezése szerint *„gazdaságtalanná“* kénződött és az amerikai olajtársaságok hivatalos felhívást kaptak a rés eltömésére. Az angol—iráni konfliktus eredményeképpen elhódították az olajkartellben lévő angol társaik értékesítési piacainak zömét. Ugyanakkor amerikai diplomaták segítségével olyan fordulatot igyekeztek elérni az angol—iráni konfliktusban, hogy felhívást kapjanak az iráni olaj *„kitermelésének és értékesítésének helyreállítására.“*

1952. augusztusának végén „titkos-atos küldetéssel“ megjelent Teheránban Jones, amerikai olajipari vállalkozó. Az olajkartellben részvevő nagy amerikai társaságok képviselői siettek leszögezni, hogy ehhez a küldetéshez semmi közük nincs. Az amerikai sajtó azonban nem csinált titkot abból a tényből, hogy „Jones küldetése“ — az angolokra gyakorolt nyomással minél előbb rendezni az angol—iráni konfliktust az amerikai olajtársaságokra kedvező feltételek mellett. A „Christian Science Monitor“ washingtoni tudósítója például 1952 augusztus végén azt írta, hogy bizonyos körök véleménye szerint: *„...ő meadja az angol diplomáciának a kellő lendületet, hogy konkrét engedményekhez beleegyezését adja.“*

Truman és Churchill Moszadik miniszterelnökhöz intézett 1952 augusztus 30-i közös üzenete, amely javaslatot terjesztett elő az angol-iráni konfliktus rendezésére, egybeesett időbeli leg Jones küldetésével. Az amerikai sajtó rámutatott arra a tényre, hogy *„Jones küldetése megerősítette az iráni kormány pozícióját az angolokkal szemben és csökkentette azokat a kilátásokat, hogy Irán elfogadja Truman és Churchill közös javaslatát.“* Az amerikai diplomácia magatartásának e látszólagos ellentmondása valójában példaképe volt a „kettős diplomáciának“. Ugyanakkor az angolok még mindig nem egyeztek bele abba, hogy az Iránnal kötendő egyezmény feltételei közé azt a pontot is felvegyék, amely szerint amerikai olajtársaságok résztvesznek majd az iráni olaj értékesítésében. Minthogy az angol olajmonopóliumok nem óhajtották megengedni az olajkartellben lévő amerikai társaiknak, hogy belakapcsolódjanak az iráni olajmezők kiaknázásába, az utóbbiaknak nem érdekelte a megegyezés elérése és az említett „kettős diplomáciához“ folyamodtak. November végén láttak napvilágot az amerikai sajtóban az első olyan közlések, hogy az angolok az iráni olaj értékesítése terén nem tartanak ki saját „monopóliumuk“ mellett és hajlandók bizonyos „nemzetközi kombinát“ megalakításába belemenni. Ez azt jelentette, hogy az angol olajmágnások látva azt a veszélyt, hogy az amerikai olajtársaságok teljesen a maguk számára kaparintják meg az iráni olaj értékesítését, kapituláltak az olajkartellben lévő amerikai partnerek előtt. Az amerikai olajmonopóliumok, valahányszor egy olyan nemzetközi lépést tesznek, amely lényegében a kőolajkitermelő országok kirablását, társaik és az olajfogyasztók kirablását jelenti, mindig úgy igyekszenek beállítani a dolgot, mintha tisztára *„hazafias meggondolásokból“* kiindulva lépnének erre az útra. Ezáltal az amerikai monopóliumok nemcsak a „hazafiak“ szerepét játszották meg angol társaikkal szemben, hanem a „jótevők“ szerepét is.

Abban az időpontban, amikor nyomást kellett gyakorolni az angolokra, hatalmas lárma támadt akörül a hír körül, hogy „független“ amerikai olajtársaságok készek magukra vállalni az iráni olaj elszállítását. De miután az angolok kapituláltak, hangosabbá váltak azok a híresztelések, hogy a „független“ társaságokba vetett remények illuzórikusak, hogy e társaságok túlságosan gyengék e feladat megoldásához és hogy Iránnak ismét ugyanazzal az olajkartellel kell dolgoznia, ha egyáltalán értékesíteni akarja olaját a világpiacon. „Az Egyesült Államok és Anglia kormánya, — írta a „New-York Herald Tribune“ című amerikai lap tudósítója Londonból, — kifejti, hogy a kis olajtársaságok nem képesek megszervezni a tekintélyes mennyiségű iráni olaj értékesítését... Ezzel... *csak a nagy amerikai és angol olajtársaságok tudnak megbirkózni, amelyek ellenőrzésük alatt tartják a világ tartályhajó-flottáját és a világ értékesítési piacait. Moszadiknak meg fogják magyarázni, hogy az angol-amerikai olajtársaságok... nem lesznek hajlandók bajlódni az iráni olajjal, hacsak Moszadik nem köt nyomban egyezményt az angolokkal*“ — az államosított vállalatok angol tulajdonosainak kártalanításáról.

A „Nation“ című folyóirat e közleményt kommentálva azt írta, hogy ha ez helyesnek bizonyul, akkor úgy úgy fest, mintha az Egyesült Államok kormánya kapitulálna az olajkartell előtt és az olajkartell ellen indított bírósági vizsgálat is neveség tárgya csupán.“ A liberális folyóirat e megjegyzése mesterkéltnek naiv, minthogy közismert az olajipari „érdekek“ erőfölénye az Egyesült Államok kormányapparátusának számos területén. Pearson szemleíró nemrég közölte, hogy amikor az amerikai külügyminisztériumban felvetődött az olajkartell ügyével foglalkozó bírósági vizsgálat megszakítását javasoló emlékirat megszerkesztésének kérdése, nehéz volt olyan embert találni, aki valamilyen formában ne állt volna kapcsolatban az olajmonopóliumokkal és aki biztosítva lett volna azzal a váddal szemben, hogy érdekelt az ügyben. *„Az amerikai külügyminisztérium,* — írja Pearson — *komoly nehézségekkel küzdött, amikor olyan ember után futatott, aki megszerkeszthette volna az olajkartell ellen indított bírósági eljárás megszüntetéséről szóló javaslatot. Dean Acheson azért tagadta meg a részvételt ebben az ügyben, mivel jogszakértői cége intézi a „Standard Oil of New Jersey“ társaság ügyeit. A külügyminiszter helyettese azért nem akart belekapcsolódni a dologba, mert volt felesége a „Gulf Oil Corporation“ társtulajdonosa. Paul Nietze azért mondott nemet, mert felesége a Pratt-olajdinasztia tagja.“*

Az amerikai sajtó közlése szerint Acheson Lowett és Bradley tábornok egész decemberben a legerősebb nyomást gyakorolták Truman elnökre, hogy egyezzék bele az olajkartell ellen indított eljárás lezárásába. A „New-York Post“ tudósítójának szavai szerint Truman nem óhajtott ilyen „messziről büzlő“ tettet elkövetni fehérházi tartózkodásának utolsó napjaiban.

Január 12-én Truman elnök mégis az olajkartell ellen indított eljárás megszüntetését javasolta bizonyos feltételek mellett. Minthogy az olajtársaságok nem voltak hajlandók elfogadni ezeket a feltételeket, a bírósági eljárás továbbra is folyamatban marad, s az ügyben az utolsó szót Truman utódjának kell majd kimondania.

PART ÉS PÁRTÉPITÉS ★

A sörgyári pártszervezet elhanyagolta a tagjelöltek nevelését

A pécsi Sörgyár pártszervezete január 2-án tartotta ünnepi taggyűlését, ahol a párttagok ígéretet tettek a további jó munkára. Az a tudat, hogy kézhezkapták az új párttagsági könyvet, harcra lelkesítette a kommunistákat. Már eddig is jó munkát végeztek az üzem dolgozói, élükön a kommunistákkal: előreláthatólag a január havi tervet 118 százalékra fogják teljesíteni. A további jó munka érdekében vállalást tettek az üzem kommunistái és a pártonkívüli dolgozók nagy része is. Így köszöntik április 4-ét, hazánk felszabadulásának nagy ünnepét.

A lelkes munka motorja itt is a pártszervezet, amely irányítja és harcba viszi a kommunistákat — az üzem minden dolgozóját. Így volt az elmúlt évben is, amikor a kommunistákkal együtt becsületesen helytálltak a munkában a pártonkívüli dolgozók is. Ezt azonban nem tükrözi vissza a pártszervezet nyilvántartási könyve.

Pártunk arra tanít bennünket,

hogy a dolgozók legjobbjai közül kell kiválasztani azokat a becsületes, jó munkásokat, akikkel erősítenünk kell a párt sorait. Az elmúlt évben sokan jó munkát végeztek és mégis mindössze csak két tagjelöltet és egy párttagot vettek fel.

A Sörgyár pártszervezetének vezetősége nem tanulmányozta kellőképpen a Politikai Bizottság 1952. április 10-i határozatát, amely kimondja: „A politikai munka javításával, az eddiginél gondosabb kiválogatással továbbra is biztosítani kell a párt egészséges tagjelöltutánpótlását..." A pártszervezet vezetősége nemcsak a becsületes pártonkívüli dolgozók nevelését mulasztotta el, hanem még a meglévő 17 tagjelölt aktivizálásáról, pártmunkával való ellátásukról is megfeledkezett. Az elmúlt évben nemhogy erősödött volna a pártszervezet, hanem inkább gyengült a számszerűségben, mert hat párttagot és egy tagjelöltet átigazoltak más pártszervezetekhez.

Kreka Tibor párttitkár elvtárs hagyta, hogy a visszaminősítettek továbbra is csak tagjelöltek maradjanak. Hibát követett el Kreka elvtárs, de a vezetőség többi tagja is, akik jól tudják, hogy a meglévő tagjelöltekkel többet kellett volna foglalkozniok: főképpen azért, mert a felülvizsgáláskor fejlettségükben mutatkozó fogyatékosságok miatt visszaminősítették őket. Azóta magukra hagyták ezeket az elvtársakat. Ott van köztük Valek István elvtárs is, aki már 1945-ben belépett a MKP tagjai sorába, de felülvizsgálatkor visszaminősítették, azóta tagjelölt. Arra a kérdésre, hogy miért nem veszik fel a párttagok sorába, Kreka elvtárs azt felelte: „Már szólt nekem, hogy szeretne párttag lenni, de nem vesz részt a pártoktatásban." Aztán arról is beszél Kreka elvtárs, hogy Valek elvtárs az üzem egyik legjobb dolgozója, akit az elmúlt évben a minisztérium is dicséretben részesített, mert országos viszonylatban is a legjobb erjesztő munkások közé tartozik. Jelenleg 133 százalék az eredménye, soha nem teljesít 120 százalék alatt. Kiderül az, is, hogy becsületes munkás, aki a párttitkár elvtárs szavai szerint „igen becsületesen kiveszi részét a kultúrmunkából". Kávé Ádám, a pártbizalmija szintén elismeréssel beszél róla.

Hol tehát a hiba?

A hiba gyökere abban van, hogy a pártszervezet vezetősége nem törődött a 17 visszaminősített tagjelölt nevelésével. Miben mutatkozik ez meg legjobban? Weiszhardt Pál jéghúzó visszaminősített tagjelölt két éven keresztül becsületesen eljárt alapfokú szemináriumra. Az új pártoktatási év kezdetén kérte a pártszervezet vezetőségét, hogy osszák be a politikai iskola II. évfolyamára, mert úgy érzi, képes lesz ezen a fokon tanulni. A pártszervezet vezetősége nem tett eleget a kérelemnek, ami azt vonta maga után, hogy Weiszhardt Pál elvtárs nem jár pártoktatásra. De nemcsak nála van ez így, hanem bátyjánál, Weiszhardt Józsefnél is, aki három éven keresztül járt pártoktatásra, még sem tettek eleget kérésének. Most ő sem képezi magát, mert azt látja, hogy a pártszervezet vezetősége nem törődik vele. Nem tudnak ezek az elvtársak mire gondolni, a többiekkel együtt. Nem tudják azt sem eldönteni, hogy a párt bízik-e bennük? Nem kapnak rendszeresen pártmegbízatásokat sem, melyek elvégzése után azt remélhetnék, hogy hamarosan a tagság soraiba kerülhetnek.

A sörgyári pártszervezet vezetőségének a munkájában alapvető fogyatékosságok vannak a tag- és tagjelöltfelvétel munkájában. Ezeket a hibákat rövid időn belül ki kell javítani. Az első lépéseket már megtette a pártszervezet, mert a legközelebbi taggyűlésen — ha a párttagság úgy határoz — Bernáth Lajos elvtársat, aki 1950-ben lett tagjelölt, felveszik párttagnak. Ezenkívül még két tagjelölt is felvesznek a taggyűlésen. Kreka elvtársnak és

a vezetőségi tagoknak az a feladatuk,

hogy vezetőségi ülésen megbeszéljék a felülvizsgáláskor visszaminősítettek problémáját. Helyes ha az elbírálásnál ott lesznek a pécsi pártbizottság párt- és tömegszervezeti osztályától is, amelyet szintén terhel a felelősség azért, hogy hosszú éveken át nem fordítanak gondot arra, hogy megállapítsák: kik azok közülük, akiket fel lehet venni a párttagok soraba. A végső döntés az üzem kommunistáira vár, akik helyesen cselekszenek akkor, ha a taggyűlésen bírálatot mondanak a vezetőség munkája felett, és egyben arról is beszélnek, hogy őket is terheli a felelősség, mert nem törődtek a visszaminősített tagjelöltek nevelésével.

F. E.

Ünnepi békenagygyűlésen számolt be a bécsi kongresszusról a pécsi dolgozóknak Szádeczky-Kardoss Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus

A közel ezermilliós nagy világbéketábor kis részlege: a baranyai dolgozókat képviselő békeharcosok előtt számolt be hétfőn este a pécsi Nemzeti Színházban Szádeczky-Kardoss Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus a népek bécsi békekongresszusáról.

Az ünnepélyesen feldíszített színházat zsúfolásig megtöltő közönség soraiban ott voltak az új szocialista bányaváros: Komló népét képviselő bányászok, építők legjobbjai is. Az ünnepi békegyűlést — Lissák Kálmán dr., egyetemi tanár megnyitó szavai után — a pécsi úttörők, piros, fehér és nemzetiszínű zászlók erdeje alatt dobszóra bevonuló küldöttsége üdvözölte. A jelenlévők lelkes tapsviharában emelkedett szólásra a nagygyűlés szónoka: Szádeczky-Kardoss Elemér.

Beszéde során elmondotta, hogyan jutottak egymással megegyezésre a kongresszus 85 országból érkezett küldöttei, elnyomó és elnyomott országok képviselői. Idézte a nagy szovjet nép küldöttének: Kornejcsuknak szavait, amelyekből világosan tükröződött a szovjet népek álláspontja, a békéért vívott harca. Amikor Kornejcsuk elmondotta: a Szovjetunió mindenhonnan — Kínából, Koreából, Csehszlovákiából és a többi államokból — kivonta csapatait a háború után s csak azoknak a szovjet katonáknak a sírja maradt ott, akik életüket áldozták azért, hogy megmentsék a civilizációt a fasizmustól, ezekre a szavakra az egész kongresszus némán, tisztelettel felállott.

Részletesen beszámolt Szádeczky-Kardoss Elemér akadémikus a nyugati országok — így elsősorban Ausztria — tudományos életének, tudósainak nehéz helyzetéről, amiről bécsi tartózkodása alatt az ottani tudósokkal folytatott megbeszélései során szerzett tudomást. Elmondotta a továbbiakban, hogy bár — az imperialista gazda parancsára — a bécsi sajtó hallgatott a kongresszusról, Bécs népe annál élénkebben tüntetett. A bécsi dolgozók tíz- és tizezrei vonultak fel béketüntetésre, zászlók alatt, hogy megmutassák rokonszenvüket a béke ügyéről tanácskozó kongresszus iránt.

Az ünnepi békegyűlés résztvevői felszólalásaikkal valamennyien hitet tettek a béke ügye, annak harcos megvédése mellett. Miklós Klára, a Pécsi Nemzeti Színház Magyar Népköztársasági Érdemérem ezüst okozatával kitüntetett művésznője a művészek békefeladatairól szólott, majd Hans Kehrer: „A béke győzni fog" című versét szavalta el. Jauch György sztahanovista vájár, Komló bányászai nevében szólalt fel. Elmondotta, hogy ő már 1952 júliusában befejezte ötéves tervét és most — békeharcos akarattal — már második ötéves tervén dolgozik a komlói bányában. De tolmácsolta társainak a békegyűléshez intézett üzenetét is: valamennyien megértik hivatásukat és az őszre biztosítják a sztálinvárosi kohók komlói szénnel való ellátását!

Dr. Flachbart Ernő, a pécsi jogtudományi egyetem nemzetközi jogi tanszékének professzora a pécsi jogászok nevében tett ígéretet arra: a bécsi kongresszus határozatának megfelelően harcolnak azoknak az elveknek a kidolgozásáért, amelyeken a nemzetközi együttműködésnek, a megbékélésnek nyugodnia kell.

Magyar Jánosné, a szabolcstelepi bányászasszonyok harcos béketüdvözletét hozta el a gyűlésre, Laki László ifjúmunkás a baranyai építőkét. Békevágy, a béke harcos megvédésének gondolata fűtötte a többi, számos hozzászólót is.

A gyűlés résztvevői ezután kérdésekkel halmozták el az előadót aki sok érdekes példán keresztül számolt be a kongresszus életéről, személyes élményeiről, a bécsi dolgozók béketüntetéséről és a kongresszuson részt vevőkkel folytatott megbeszéléseiről.

A békegyűlés a „Békeinduló" eléneklésével ért véget. Az a lelkes, harcos hangulat azonban, amely a nagygyűlést végigkísérte, még sokáig visszhangzott a pécsi utcákon, a gyűlés résztvevőinek békedalokat éneklő tömegei ajkán.

A NEGYEDÉVI TERV SIKERES TELJESÍTÉSÉÉRT

Ötven csille szén terven felül

István-aknán Háromszéki Vilmos békebrigádja nem teljesíti tervét. Az előző hónapokban egy másik munkahelyen dolgoztak, az a fejtés azonban kimerült és január 6-án egy új munkahelyre kerültek. Természeti akadályok gátolták előrehaladásukat.

Ezenkívül hiba volt az is, hogy az éjjeles Benkő János faadó brigádja nem adott semmi jelentést a termelőharmadoknak a fejtés állapotáról. Sokszor előfordult, mikor Háromszékiék délelőtt mentek műszakra nem találkoztak Benkő elvtárssal és nem tudták hogy milyen anyagot kell levinni a fejtésbe. Így lementek a brigád tagjai a munkahelyre, akkor látták, hogy nincs elegendő deszka és ácsolatfa. Ilyenkor a dolgozóknak vissza kellett menni a felső alapvágatba és leadni az anyagot. Emiatt sokszor nem tudták kihasználni a 480 percet a termelésre. Háromszéki elvtárs beszélt Horváth Lajos aknásszal, hogy ezt másként kellene megoldani. Találtak is rá módot. Az éjjeles brigád már nem este 10 órára megy, hanem 11-re és reggel 7-ig dolgoznak.

Háromszéki elvtárs azt ígéri, hogy mindent elkövetnek a 61 csille lemaradás pótlására és ígéretük valóraváltásáért, amely szerint Rákosi elvtárs születésnapjáig 50 csille szenet termelnek terven felül.

A pécsi 73/1. Építőipari Vállalat

dolgozói is elhatározták, hogy a határidők lerövidítésével, fokozott anyagtakarékossággal, önköltségcsökkentéssel, a munkafegyelem megszilárdításával ünneplik április negyedikét, hazánk felszabadulásának évfordulóját.

A dolgozók megfogadták, hogy az 1953. évi első negyed tervét március 25-én, hat nappal a kitűzött határidő előtt teljesítik. Ezen belül meggyorsítják a pécsi Ráth-utcai, a beremendi és a sásdi építkezések munkálatait. A Ráth utcában öt, a sásdi építkezésen öt, a beremendi építkezésen pedig két nappal rövidítik le a határidőt. Ezenkívül elhatározták azt is, hogy ebben a negyedévben a helyes anyagtárolás és anyagátvétel megszervezésével, több tízezer forint értéket takarítanak meg.

A munka termelékenységének fokozása érdekében fogadalmat tettek, hogy a termelékenységet az 1952. évi 100.9 százalékhoz viszonyítva 105 százalékra növelik.

Igen lényeges pont a 73/1. Építőipari Vállalat dolgozóinak fogadalmában a száz százalékon aluli teljesítők számának csökkentése ugyanis 1952-ben 22.7 százalék volt ezek száma. Ebben a negyedben pedig 21.5 százalékra akarják csökkenteni a normán aluli teljesítők létszámát.

A komlói kubikosok vállalása

Január közepén népnevelő értekezlet volt az aktáról pártiroda helyiségében. A népnevelők közül mintegy hatvan elvtárs jelent meg ezen az értekezleten és közülük igen sokan felajánlották, hogy hazánk felszabadulásának évfordulóját munkával ünneplik.

Elsőnek Krajkó Károly elvtárs kubikos brigádvezető tett vállalást és példájára igen sok brigád csatlakozott ehhez. A Krajkó-brigád tagjai megfogadták, hogy április negyedikére 224 százalékos átlagteljesítményt érnek el. Egyben versenyre hívták a komlói vállalatok kubikos brigádjait is a fogadalom teljesítésének sikeréért. A kihíváshoz elsőnek Bedő Albert kubikos brigádjának tizenkét tagja csatlakozott. Ők 210 százalékos eredmény elérését vállalták január hónapban.

Folyó Józsefnek öttagú a brigádja. Ők is elhatározták, hogy jelenlegi munkájukat március 12-e helyett már február 15-én befejezik.

A lelkes felajánlókhoz csatlakoztak a Kolonics-, az Oravecz-, a Meggyesi- a Kocsis-, a Nusszer-, a Bruckner- és a Vázsonyi-brigádok tagjai is. A műszaki vezetők, elsősorban Kárpáti, Fehérvári és Krommer elvtársak látva a dolgozók lelkesedését elhatározták: ők azzal támogatják őket, hogy minden műszaki feltételt biztosítanak zavartalan munkájuk, felajánlásuk teljesítése érdekében.

Így támogatja a Mohácsi Teherfuvarozó Vállalat az önköltség csökkentését?

A Baranyamegyei Téglagyári ESnek dunaszekcsői üzeme részére a bátai állomásra 1212 mázsa szén érkezett. Annak beszállítására a mohácsi teherfuvarral megállapodást kötött, hogy azt a telephelyre beszállítsa. A rakodáshoz a dunaszekcsői üzemegység adott segédmunkásokat.

A mohácsi TEFU egy 3.5 tonnás tehergépkocsival jelentkezett az elszállításhoz, amit szabályszerűen meg is kezdett és a 3.5 tonnás kocsival 1212 mázsa szenet 50 fordulóval hozta be az üzemegységbe. Az üzemegység vezetője figyelmeztette a gépkocsivezetőt, hogy a három tonnás súlyt nem rakja fel minden fordulónál és nem használja ki a fuvareszközt, amiből nagy „differenciák" fognak származni, mire a gépkocsi vezetője azt a kijelentést tette az üzemegység vezetőjének, hogy egy forduló az egy fordulónak számít. Később felhívta a mohácsi TEFU-nak a vezetőségét és figyelmeztette a raksúly ki nem használására. A figyelmeztetésre azonban semmi intézkedés nem történt.

24-én, amikor a számlát benyújtotta a mohácsi Teherfuvarozó Vállalat, meglepődve állapította meg az üzemegység vezetősége, hogy 410 mázsával többet számlázott le a TEFU, mint amennyi szén érkezett az állomásra fuvarlevél szerint.

Erre újra felvilágosítást kért a TEFU vezetőségétől, hogy milyen jogelmen számolja fel a 410 mázsa többletfuvart, amikor az út olyan megfelelő volt, hogy a három tonna raksúlyt ki lehetett volna használni. Erre a vállalatvezetőség azt a felvilágosítást adta, hogy három ember, akik a szén felrakodásánál segítettek, azoknak a ki- és beszállítása címén állott elő a többlet súly. Ha még ezt fel is számolja, még akkor is csak 125 mázsával számolhatott volna fel többet.

Szeretnénk felvilágosítást kérni a sajtón keresztül, hogyan érti a mohácsi TEFU vezetősége Gerő elvtárs november 29-i Központi Vezetőség ülésén elhangzott beszámolóját, amelyben rávilágított, hogy az építőalapanyag gyártó iparnak milyen feladatokat kell végrehajtani az önköltségcsökkentés terén, hogy építkezéseinket olcsóbbá tegyük és a szocializmus építésében az 1953-as tervév önköltségi feladatait végre tudjuk hajtani.

Mi úgy látjuk, hogy a mohácsi Teherfuvar más vállalatok rovására akar önmagának önköltségcsökkentést biztosítani.

KOTCIÁN RAYMUND
igazgató.
SZEKERES MIKLÓS
ÜB-titkár.

FEHÉR KLÁRA:

A BÉKEKÜLDÖTT

A harmadik országos békekongresszuson megismerkedtem egy baranyamegyei parasztasszonnyal. Nem volt rajta igazán semmi különös, legfeljebb az, hogy még a többi küldöttnél is buzgóbban figyelte a felszólalásokat, mindent gondosan feljegyzett egy vonalas iskolásfüzetbe. Néha odaszólt a mellette ülőhöz: „Jó, értettem a nevet? Jól írtam fel? Nézze már meg." Ebédszünetben egymás mellé kerültünk és minthogy bőven volt időnk, elbeszélgettünk. Az életéről mesélt és én most annyit mondok róla, amennyit ő maga mondott nekem.

— 1895-ben születtem, egy kis pusztán, Villányhoz közel. Apám uradalmi cseléd volt, nyolcan voltunk testvérek, mink is mind cselédek voltunk. Cseléd volt az uram is, meg a gyerekeim is, mást szolgáltak, egészen a felszabadulásig. 1945-ig igen nagy tudatlanságban éltünk, írni-olvasni is csak alig-alig tudtam a gyermekeimet is ki kellett venni már a második osztályból, de még az elsőt se járhatták ki rendesen, mert az iskola is messze volt, meg nem volt lábbeli és az ispán úr úgy rendelte hogy a gyerekek a ház körül segítsenek. Az uram mindig pörölt velem, mert én mindig csak lógattam a fejemet, sohasem tudtam elhinni hogy a mi életünk valaha jobbra fordulhat. Az én uram mindig csak tervezett, spekulált. Hogy talán jó lenne felkeredkedni elindulni a Tiszántúl felé, azt mondják ott nem olyan nehéz az élet, mint nálunk, mert hogy mi papi birtokon voltunk. De én mindig csak azon voltam, hogy amíg nem kergetnek el minket, addig mi magunktól ne menjünk, üljünk meg békességben a vackon, mert a szegény embernek másutt csak még nehezebb lehet, könnyebb soha. Nyolc gyereket hoztam a világra, abból három mindjárt párhetes korában elpusztult. Volt, amelyik lázas betegséget kapott, de kettő csak igen gyenge volt, az nem maradhatott meg. A szomszédasszonyok is megnézték. Ők is így mondták. Ötöt neveltem, de egy lányom, amikor húszéves lett, meghalt, gyenge tüdeje volt, két fiam odamaradt a háborúban. Egy fiam maradt, meg egy lányom, Józsi fiam 1944-ben tizennyolc éves volt. Két bátyjáról akkor már tudtam, hogy odavesztek. Egyszerre csak jönnek, hogy a fiamnak is be kell vonulnia, viszik a leventéket. Sírtam, mint a záporeső. Az én kisfiam csak átölelt, azt mondja, sose sírassam édesanyám, hamarosan visszajövök. Jaj, nem hittem én hogy még egyszer viszontlátom. Elmúlt a nyár, eljött az ősz, hallottuk hogy a városban nagy harcok vannak. Egyszerre csak vonultak nagy teherautókkal a németek. Összeszedtek azok mindent, még jó, hogy az ajtófélfát el nem vitték. Elhajtottak állatot, kifosztották a magtárat, a legszívesebben a kis sem kelt magot is kifúrták volna a földből. Ott maradtunk kifosztva, nyomorúságban. Így talált minket a felszabadulás.

(Folytatása következik)

Kétéves gyermekápolónőképző tanfolyam indul

Az egészségügyi minisztérium február elején kétéves gyermekápolónő képző iskolát indít Budapesten, a II számú gyermekklinikán. (IX. Tűzoltó utca 7—9.) A hallgatók az első évben elméleti és gyakorlati képzésben részesülnek, s teljes ellátást, lakást, valamint havi 116 forint tanulmányi segélyt kapnak. A második évben a kórházak, klinikák gyermekosztályain tanulónővéri fizetés mellett végzik el gyakorlati idejüket.

A tanfolyamra 17—30 év közötti egészséges nők jelentkezhetnek, akik az általánon iskola nyolc osztályát elvégezték, s hivatást éreznek erre a munkára. A kérvényeket február 1-ig kell benyújtani a tanfolyam vezetőségéhez. Sajátkezűleg írt részletes önéletrajzot, születési, iskolai, körzeti orvosi és hatósági vagyoni bizonyítványt kell mellékelni a kérvényhez.

Fiatal írók konferenciája

Január 31-én kezdi meg tanácskozásait a fiatal írók II. konferenciája. A rendezőség mintegy félezer résztvevőre számít. A fiatal írók munkaközösségének tagjain kívül résztvesznek a tanácskozásokon az írószövetségi tagok, az üzemi és vidéki DISZ szervezetek, továbbá az üzemi irodalmi körök képviselői.

A konferencia vidéki résztvevőinek zöme azoknak a városoknak képviselőiből kerül ki, ahol írószövetségi csoport működik, így Pécsről, Debrecenből, Szegedről, Miskolcról, Szombathelyről és Győrből várnak népesebb csoportokat. Elmennek a konferenciára természetesen azok a vidéki írók is, akik nem tudnak bekapcsolódni egyik írószövetségi csoport munkájába sem, így a többi között Ózdról, Zalaegerszegről, Putnokról, Szolnokról várnak résztvevőket.

A munkavédelem feladatai üzemeinkben

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa és a Szakszervezetek Országos Tanácsa mind gyakrabban foglalkozik a munkavédelem (balesetelhárítás) igen fontos feladataival. A kiadott rendelkezések célja: a dolgozók testi épségének védelme és a munka biztonságossá tétele. Az üzemekben műszakilag jól képzett biztonsági megbízottak szakszerű irányítása mellett komoly munkák folynak. A biztonsági megbízott feladata többek között a dolgozók balesetvédelmi oktatása, — a kötelező biztonsági berendezések, eszközök biztosítása és karbantartása, — az üzemekben lévő erő- és munkagépek, kéziszerszámok kifogástalan állapotának ellenőrzése, — a balesetet előidéző munkaszervezési hibák tökéletes megszüntetése, — a kötelező védőberendezések és eszközök alkalmazásának kellő ellenőrzése, — baleseti szempontból veszélyes munkahelyeknek táblákkal, figyelmeztető feliratokkal való szembetűnő megjelölése, melyek útmutatásként szolgálnak a dolgozók előtt a biztonsági szabályok pontos betartására.

Fentieken kívül írásbeli teendői is vannak az üzemi biztonsági megbízottnak. Havonta egyszer üzemi biztonsági szemlét is kell tartani az üzem valamennyi műhelyében, erre meghívja az üzemrészek vezetőit, a szakszervezet üzemi képviselőjét s ha van, az üzemi orvost is. A szemle során észlelt baleseti hiányosságokat egybevetve, jegyzőkönyvbe rögzítik azokat, — majd a végrehajtás, pótlások tekintetében határidőt jelölnek ki, melyet részleteiben ellenőriznek. Baleseti nyilvántartást is vezet, de feljegyzi azt is, hogy a baleset kinek a mulasztása, vétkessége következtében történt, s a mulasztót hogyan vonták felelősségre.

A balesetelhárítási oktatás elméleti és gyakorlati úton valósul meg üzemeinkben. Az elméletit a szükséghez mérten gyakran kell tartani, de évenként meg kell ismételni, hogy valamennyi dolgozó évente legalább egyszer kimerítő elméleti oktatásban részesüljön. Az oktatásról a dolgozónak írásbeli igazolást adnak. A gyakorlati oktatás addig tart, míg a dolgozó a munkájára vonatkozó óvórendszabályokat és az óvóberendezéseket a gyakorlatban alkalmazni képes.

A munkavédelmi (balesetelhárítási) újítások igen fontosak a dolgozók védelmében és a termelés emelésében is. Jó védővel felszerelt gépen lehet csak biztonságosan tökéletes munkát végezni. A korszerű és jó védőberendezés elősegíti a munkát. Ésszerűen dolgozó ember jól ismeri gépét, hatásfokát, sajátosságait, tökéletes védelmi, biztonsági berendezéseit. Új gépeken gyárilag készül a korszerű védőberendezés, — régebbi gépek hibás, vagy hiányos védőit azok kezelői is tökéletesítsék és vegyék igénybe a műszaki értelmiség felkészültségét a közös cél: az ember testi épsége megvédésének érdekében.

A korszerű, tökéletes védőberendezés könnyűvé, biztonságossá teszi a munkát. Barátjává, a dolgozó segítőtársává teszi a gépet, a teljesítményt emeli, több kereseti lehetőséget nyújt, segít a családon, de megőrzi a dolgozó testi épségét. A helytelen, az elavult védőberendezés akadályozza a munkát, elkedvetleníti a dolgozót, hátráltatja a termelést, örökös bosszúságot okoz, kifárasztja s a kereset sem kielégítő. A karban nem tartott, védőberendezés nélküli gép nem segítőtárs, — sokszor ellenség. A korszerű védőberendezés nem alkalmazása, kikapcsolása balesethez vezet, munkakiesést, rokkantságot s nem utolsósorban testi fájdalmakat okoz. Figyelmetlen munka nagyon megbosszulja magát s mindig a dolgozó vallja kárát.

A munkavédelmi újítások költségeinél a gazdaságosság helyett az újításnak a balesetelhárítás terén való jelentősége kiemelkedőbb fontosságú. Ezért balesetelhárítási újításnál ne az összeget, hanem mindig a jelentőségét nézzék üzemeink vezetői.

A munkavédelmi intézkedések elhanyagolása büntetéssel jár, — jutalmak, prémiumok megvonása hátrány az élüzem címek elnyerésénél, vándorzászlók odaítélésénél, súlyos baleseteknél nagyobb pénzbüntetések és sok esetben hosszabb ideig tartó szabadságvesztés, büntetés a következmény.

Éppen ezért a jövőben még sokkal fokozottabb gondot fordítsanak erre elsősorban igazgatóink.

Temesiványi Lajos
SZTK balesetelhárítási felügyelő.

Egymásra hivatkoznak, — a hiba megmarad

Pécs-Szabolcson egyre több bányászfiatal dolgozik a széntermelés fokozása érdekében. Hétről-hétre érkeznek István- és Béke-aknára az ország különböző helyeiről bányamunkások a párt hívó szavára, hogy segítsék a pécsi feketeszén felszínre hozását. Az új munkások zöme becsületesen megállja a helyét a termelésben. Igen sokan laknak közülük György-aknán, az alsó munkás szálláson. Az itt lakó dolgozók már többször kifogásolták, hogy szabadidejük nagyrészét fűtetlen szobákban kell eltölteniök, mert az üzemvezetőség többszöri kérésüket sem vette figyelmbe. Emiatt bírálta meg az üzemi újság Illés Károly Béke-aknai üzemvezetőt és az István-aknai ÜB-elnököt, de úgylátszik azt semmibe sem vették. Most a Béke- és István-aknai üzemi, párt- és szakszervezeti vezetők egymásra hivatkoznak, el akarják kenni a hibákat ahelyett, hogy sürgősen intézkednének a legénységszállások állandó fűtéséről.

Vajjon, hogy akarják megszerettetni az új munkásokkal munkahelyeiket az aknák vezetői? Milyen módon akarják elősegíteni a tervek teljesítését? Hogy akarják leszoritani a vándorló munkások számát? Természetesen így nem fog sikerülni! Éppen ezért teremtsenek sürgősen rendet a fűtés területén. Keressék meg a felelősöket és szigorúan vonják őket felelősségre!

„Sikeres átmenet"

Az üzemi fallujságoknak az lenne a feladatuk, hogy mozgósítsák a dolgozókat a legközelebbi feladatok gyors megoldására. Ezt tűzte céljául a Béke-aknai fallujságszerkesztő bizottság is az alakuláskor, de úgylátszik azóta erről teljesen megfeledkeztek. Ugyanis a „Bányászlámpa" feliratu fallújság három elavult cikkel ott fekszik elárvultan a pártbizottság helyiségében, Kiss elvtárs íróasztala mögött. A rajta lévő cikkek pedig még az 1952. évi negyedik negyed tervének sikeres teljesítésére „mozgósítanak" és arra buzdítják a dolgozókat, hogy szervezzék meg a termelésben a sikeres átmenetet 1953-ra.

Nem árt(ana), ha a fallujságszerkesztő bizottság tagjai megnéznék a naptárt, nemcsak már 1953 januárt irnak és Béke-aknán is az első negyedévi terv sikeres teljesítéséért folyik a harc!

Párthirek

Értesítjük alapszervezeteinket, hogy a Pártoktatás Háza január havi programmja szerint január 28-ára betervezett előadás időpontját megváltoztattuk. Az előadást február 4-én, délután 6 órakor tartjuk meg a Pártoktatás Háza előadótermében.

MEGYEI PÁRTOKTATÁS HÁZA.

Elkészült az NB II. sorsolása

Az OTSB labdarúgó osztálya elkészítette az NB II. nyugati csoportjának sorsolását. A bajnokságban az idén nem szerepel a Tatabányai Bányász csapata, melyet az NB II. középcsoportjába osztottak be. A Tatabányai Bányászok helyett a Csillaghelyi Vörös Lobogó került a nyugati csoportba. A bajnokság március 15-én indul és június 21-én fejeződik be. A sorsolás érdekessége, hogy az első fordulóban szembekerül egymással a Lokomotiv és a Pécsi Vörös Lobogó, valamint a Pécsújhegyi Bányász, Pécsbányatelepi Bányász.

I. forduló, március 15: Szombathelyi Vörös Lobogó—Veszprémi Bástya, Szombathelyi Honvéd—Pápai Vörös Lobogó, Győri Lokomotiv—Pécsi Dózsa, Pécsi Lokomotiv—Pécsi Vörös Lobogó, Pécsújhegyi Bányász—Pécsbányatelepi Bányász, Nagykanizsai Bányász—Csillaghegyi Vörös Lobogó, Zalaegerszegi Vörös Meteor—Komlói Bányász, Tatabányai Építők—Várpalotai Bányász.

II. forduló, március 22: Várpalota—Zalaegerszeg, Komló—Nagykanizsa, Csillaghegy—Pécsújhegy, Pécsbányatelep—Pécsi Lok., Pécsi VL—Győri Lok., Pécsi Dózsa—Szombathelyi Honvéd, Pápa—Szombathelyi VL., Veszprém—Tatabányai Építők.

III. forduló, március 29: Szombathelyi VL.—Pécsi Dózsa, Szombathelyi Honvéd—Pécsi VL., Győri Lok.—Pécsbányatelep, Pécsi Lok.—Csillaghegy, Pécsújhegy—Komló, Nagykanizsa—Várpalota, Zalaegerszeg—Tatabányai Építők, Veszprém—Pápa.

IV. forduló, április 5: Zalaegerszeg—Veszprém, Tatabányai Építők—Nagykanizsa, Várpalota—Pécsújhegy, Komló—Pécsi Lok., Csillaghegy—Győri Lok., Pécsbányatelep—Szombathelyi Honvéd, Pécsi VL.—Szombathelyi VL., Pécsi Dózsa—Pápa.

V. forduló, április 12: Szombathelyi VL.—Pécsbányatelep, Szombathelyi Honvéd—Csillaghegy, Győri Lok.—Komló, Pécsi Lok.—Várpalota, Pécsújhegy—Tatabányai Építők, Nagykanizsa—Zalaegerszeg, Pápa—Pécsi VL., Veszprém—Pécsi Dózsa.

VI. forduló, április 19: Nagykanizsa—Veszprém, Zalaegerszeg—Pécsújhegy, Tatabányai Építők—Pécsi Lok., Várpalota—Győri Lok., Komló—Szombathelyi Honvéd, Csillaghegy—Szombathelyi VL., Pécsbányatelep—Pápa, Pécsi VL.—Pécsi Dózsa.

VII. forduló, április 26: Szombathelyi VL.—Komló, Szombathelyi Honvéd—Várpalota, Győri Lok.—Tatabányai Építők, Pécsi Lok.—Zalaegerszeg, Pécsújhegy—Nagykanizsa, Pécsi Dózsa—Pécsbányatelep, Pápa—Csillaghegy, Veszprém—Pécsi VL.

VIII. forduló, május 3. Pécsújhegy—Veszprém, Nagykanizsa—Pécsi Lok., Zalaegerszeg—Győri Lok., Tatabányai Építők—Szombathelyi Honvéd, Várpalota—Szombathelyi VL., Komló—Pápa, Csillaghegy—Pécsi Dózsa, Pécsbányatelep—Pécsi VL.

IX. forduló, május 10: Szombathelyi VL.—Tatabányai Építők, Szombathelyi Honvéd—Zalaegerszeg, Győri Lok.—Nagykanizsa, Pécsi Lok.—Pécsújhegy, Pécsi VL.—Csillaghegy, Pécsi Dózsa—Komló, Pápa—Várpalota, Veszprém—Pécsbányatelep.

X. forduló, május 17: Pécsi Lok.—Veszprém, Pécsújhegy—Győri Lok., Nagykanizsa—Szombathelyi Honvéd, Zalaegerszeg—Szombathelyi VL., Tatabányai Építők—Pápa, Várpalota—Pécsi Dózsa, Komló—Pécsi VL., Csillaghegy—Pécsbányatelep.

XI. forduló, május 24: Szombathelyi VL.—Nagykanizsa, Szombathelyi Honvéd—Pécsújhegy, Győri Lok.—Pécsi Lok., Pécsbányatelep—Komló, Pécsi VL.—Várpalota, Pécsi Dózsa—Tatabányai Építők, Pápa—Zalaegerszeg, Veszprém—Csillaghegy.

XII. forduló, május 31: Győri Lok.—Veszprém, Pécsi Lok.—Szombathelyi Honvéd, Pécsújhegy—Szombathelyi VL., Nagykanizsa—Pápa, Zalaegerszeg—Pécsi Dózsa, Tatabányai Építők—Pécsi VL., Várpalota—Pécsbányatelep, Komló—Csillaghegy.

XIII. forduló, június 7: Szombathelyi VL.—Pécsi Lok., Szombathelyi Honvéd—Győri Lok., Csillaghegy—Várpalota, Pécsbányatelep—Tatabányai Építők, Pécsi VL.—Zalaegerszeg, Pécsi Dózsa—Nagykanizsa, Pápa—Pécsújhegy, Veszprém—Komló.

XIV. forduló, június 14: Szombathelyi Honvéd—Veszprém, Győri Lok.—Szombathelyi VL., Pécsi Lok.—Pápa, Pécsújhegy—Pécsi Dózsa, Nagykanizsa—Pécsi VL., Zalaegerszeg—Pécsbányatelep, Tatabányai Építők—Csillaghegy, Várpalota—Komló.

XV. forduló, június 21: Szombathelyi VL.—Szombathelyi Honvéd, Komló—Tatabányai Építők, Csillaghegy—Zalaegerszeg, Pécsbányatelep—Nagykanizsa, Pécsi VL.—Pécsújhegy, Pécsi Dózsa—Pécsi Lok., Pápa—Győri Lok, Veszprém—Várpalota.

HÍREK

SZERDA, JANUÁR 28

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon 23-94. 10/12 sz. gyógyszertár, Doktor S u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Károly. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szerda estig: növekvő felhőzet, több helyen, elsősorban az ország északi felében havazás, később havaseső, eső. Egyes helyeken köd. Élénkebb nyugati szél, az éjszakai lehülés mérséklődik, a napnali hőmérséklet alig változik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére szerda reggel nyugaton és északon —2—5, máshol —4, mínusz 7, délben mínusz 1—plusz 2 fok között. A várható napi középhőmérséklet az ország egész területén négy Celsius fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A pécsszabolcsi kirendeltségen csütörtökön délután 6—7 óráig Marton János és Kiss Nagy József tanácstag fogadóórát tartanak.

— **Az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet** kultúrhelyiségében január 28-án 19 órakor dr. Beöthy Konrád, dr. Krassóy Kálmán és dr. Andik István előadást tartanak a silikosisról.

— **Az SZTK értesíti** a XI. körzet betegeit, hogy a körzet rendelését dr. Nemes Tihamér látja el. Rendelési ideje: d. e. fél 7—fél 9-ig és délután fél 5—fél 6-ig az Ady Endre utca 31. sz. alatt lévő körzeti rendelőben.

— **Értesítjük** az SZTK biztosított betegeinket, hogy a therápiai szakrendelésen a dolgozók családtagjai csakis a délelőtti rendelést vehetik igénybe és nem a tévesen közölt délutánit.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Három a kislány, szelvénybérlet „B" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Gőgös hercegnő. Három Barabás, artisták (fél 5, fél 7, 9 órakor)

Park: Gőgös hercegnő. Három Barabás, artisták (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Az élet nevében (fél 5, fél 7, 9 órakor)

ELŐADÁS

A November 7 kultúrotthonban „Miért a film a legfontosabb művészet?" címmel ismeretterjesztő előadás lesz filmelőadással összekötve (délután 6 órakor, félemelet 42)

VASESZTERGÁLYOST és autószerelőt felveszünk. XIV. Autójavító Pécs, Munkácsy M.-u. 35. 76

TÁNCISKOLA a Doktor Sándor kultúrházban február 3-án, kedd-a fél 8-kor kezdődik. Baranyamegyei Tanctanitók Munkaközösség rendezésében. Tanárok: kedd, csütörtök. Modern és új társastáncok.

A DÉLDUNÁNTULI Áramszolgáltató Vállalat Szekszárdi Üzletigazgatósága felvételre keres gyakorlattal rendelkező elektrotechnikust. Jelentkezés a Szekszárdi üzletigazgatóságon levő hon, önéletrajz csatolásával, vagy személyesen. 77

KÓRHÁZ-TÉRI Tejboltban elvesztettem ridikülömet. Kérem a megtalálót a benne lévő iratokat küldje vissza. 259

ÚJ, BÁRSONY rekamié és szelon olcsón eladó. Szigeti-út 18. 273

SZÖRMEBÉLÉSES, hosszú bőrkabát eladó. Liszt Ferenc-u. 14. 274

FÜRDŐSZOBA berendezés eladó. Nyár-utca 6. 275

EBÉDLŐ és hálóbútorok eladók. Móricz Zs.-u. 3. 276

Újjáalakított
Mecsek Cukrászdában
Hétházi Nándor
budapesti zongoraművész énekel és zongorázik
naponta 19—23 óráig. Belépés díjtalan

Újjáalakított
Pannónia Étterem
(Kossuth Lajos-ut 5.)
Naponta este 8 órától áll a dolgozók szórakozására.
Zene, tánc, hangulat!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2. — Telefon 15-32 és 19-40
Előfizetési díj: havi 12.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

Szovjet-Azerbajdzsán, iráni Azerbajdzsán

Szovjet-Azerbajdzsánban, egyre több új és új villanytelepet alkotnak. A kigyúlt villanytelepek fényei áthatolnak az éjszakák sűrű sötétségein, át Szovjet-Azerbajdzsán határán, iráni Azerbajdzsánba. A toprongyos iráni azerbajdzsániak kilátnak sárkunyhóik elé és nézik-nézik az épülő kommunizmus fényeit...

Azerbajdzsán, a cári időkben, mint Sztálin elvtárs mondotta, Oroszországban, a patriarchális és hűbéri állapotoknak legelmaradottabb országa volt. A földet a nyomorgó parasztok kapával forgatták meg, s facsoroszlyával (primitív faekével) kapargatták felszínét. Vaseke csupán a gazdag földesuraknak jutott. Az azerbajdzsáni népet az éhség, a betegségek és járványok pusztították. A lakosságnak több, mint 80 százaléka írástudatlan volt.

Bakuban, az olaj városában vederrel mérték az olajat. A cár, hogy az egyre elégedetlenebb azerbajdzsáni népet félrevezesse, véres pogromokat rendezett a kaukázusi népek között. Egymásra uszította a megtévedt népeket, ugyanakkor ezerszámra gyilkoltatta a cár a kaukázusiakat az azerbajdzsániakat.

A cári Azerbajdzsán élete akkor semmiben sem különbözött az iráni Azerbajdzsán életétől.

Az azerbajdzsáni proletariátus az első sorokban harcolt a cárizmus ellen. Az azerbajdzsáni munkásmozgalmat, mint az akkori kaukázusi forradalmi megmozdulásokat, Sztálin elvtárs vezette. 1904 decemberében, a bakui bolsevikok Sztálin elvtárs vezetésével nagyszabású sztrájkot vezettek amelyben kiharcolták Oroszország első kollektív szerződését. Vihar előtti villámlás volt ez a sztrájk, amely a nagy forradalmi évtized közeledtét jelezte.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom új életet hozott az azerbajdzsáni nép életébe. A leninisztálini nemzetiségi politika szerint Szovjet-Azerbajdzsán népe egyenjogú tagja lett a szovjet népek nagy családjának. Azerbajdzsánt gyorsabban iparosították, mint a többi, arány szerint fejlettebb köztársaságokat felszámoltak minden elmaradottságot.

A mai Azerbajdzsánra rá sem lehet ismerni. A földeken traktorok és kombájnok ezrei dolgoznak. Bakuban, az olaj városában, már nem vederrel, hanem villamoserővel szivattyúzzák az olajat. Szovjet-Azerbajdzsán termeli a Szovjetunióban a legtöbb olajat. Már 1937-ben háromszor annyi olajat termeltek itt, mint 1913-ban, többet, mint Romániában, Hollandi-Indiában és Mexicoban együttvéve.

Rengeteg új gyár dolgozik. Baku már nem a cári idők fülsüketítő városa, hanem tiszta, napfényes, új városok palotavárosa, a Szovjetunió harmadik nagyobb városa.

Azerbajdzsán a Szovjetunió második gyapottermesztő vidéke. Rekordterméseket érnek el itt a gyapotból, néha 150 métermázsát is hektáronként (A gyapottermelésről hires Egyiptomban 11.5 métermázsa volt a gyapot hektáronkénti termésátlaga 1951-ben). Az azerbajdzsáni csodálatosan szép, szubtrópikus vidéken, teát, mandarint, narancsot, kendert, gumicserjét, bambuszt, citromot termesztenek.

A 3.2 milliós Azerbajdzsánban hatalmas vízerőművek, Dnyeprogeszhez hasonló vízerőművet építettek. Szovjet-Azerbajdzsánban, amelynek lakossága alig több, mint egyhetede Törökország lakosságának négyszer annyi villamosenergiát termelnek, mint Törökországban.

Az éhínség és járványok csak a régi cári idők emléke. Azerbajdzsánban 490 emberre jut egy orvos. — Szovjet-Azerbajdzsán 8 és félszer jobban van ellátva orvosokkal, mint Törökország lakossága és 23-szor jobban, mint Irán lakossága. És Szovjet-Azerbajdzsánban ingyenes az orvosi kezelés, üdülés.

Szovjet-Azerbajdzsán népének ősi kultúrája gazdagodik. A cári időkben a népnek nem volt főiskolája, még nyelvét sem használhatta — ma Szovjet-Azerbajdzsánban minden 10 ezer lakosra 93 főiskolai hallgató jut. Ugyanakkor Iránban 3, a főiskolával annyira hivalkodó Dániában 34 a 10 ezer lakosra eső főiskolai hallgatók száma.

Szovjet-Azerbajdzsán a boldogság és béke országa.

●

Irán hosszú idők óta bitorol ősi azerbajdzsán területeket. Az iráni azerbajdzsán nénnek a sorsa ma olyan, mint Szovjet-Azerbajdzsán népének volt a cári időkben.

Az iráni azerbajdzsánok toprongyosak, sárkunyhókban laknak. Éhezések, járványok, betegségek pusztítanak közöttük, igen sokan, az erdőben laknak, hogy az iráni kormány nyomor- és terrorpolitikájától megmeneküljenek.

Az iráni azerbajdzsánokat ma is nyúzzák a földesurak. A parasztot ma is kapával és facsoroszlyával művelt földjét. Az iráni azerbajdzsánok nagyobb része ma is írástudatlan, nem használhatja hivatalosan anyelvét. Az iráni kormány még sokkal kegyetlenebb és vadállatibb pogromokkal irtja, mint a cári kormány valamikor az oroszországi azerbajdzsánokat.

De az iráni azerbajdzsán nép is öntudatra ébred és ennek bizonyítéka, hogy a második világháború után hatalmas nemzeti demokratikus mozgalmat indított. Önkormányzatot, egyenlőséget, az azerbajdzsán nyelv szabad oktatását, egyenlőséget, szabadságot, földosztást, egészségvédelmet, a mértéktelen adók csökkentését követelték. Mivel az iráni kormány ezt nem volt hajlandó megadni, az azerbajdzsáni nép megvalósította területi autonómiáját. Iráni Azerbajdzsánban földet osztottak és megvalósították követeléseiket.

Az iráni amerikabarát reakciós kormány, mivel az azerbajdzsáni népet az erős Iráni Néppárt és az egész iráni nép támogatta, kényelem volt megadni Azerbajdzsán autonómiáját, amit 1946-ban ünnepélyesen alá is írt.

De ezt az aláírást az iráni reakció nem vette komolyan. Néhány hónappal, 1946 decemberében, annak a vágyalomnak ürügyén, hogy iráni Azerbajdzsán el akar szakadni Iránától, amerikai tábornok vezetésével megtámadták iráni Azerbajdzsánt és kegyetlen mészárlással leverték a nép nemzeti demokratikus mozgalmát. Ezreket ölték meg, ezrekkel szemben alkalmaztak terrorintézkedéseket. Hasonló sorsra jutott az iráni perzsa nép is. Összesen 15 ezer demokratát akasztottak fel, vagy lőttek agyon és tízezrekkel szemben alkalmaztak megtorló intézkedéseket.

De az iráni népet már nem lehet elnémítani. Az iráni népnek volt ereje ahhoz, hogy kikergesse országából az angolokat, hogy elkergesse Kavám esz Szaltane gyilkos amerikabérenc kormányát Iránon egyre erősebb sztrájkok és tüntetési hullámok söpörnek végig. Az iráni népet az erős Iráni Néppárt vezeti.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — CSÜTÖRTÖK, 1953 JANUÁR 29

A MAI SZÁMBAN:

Átadták a Nemzetközi Sztálin békedíjat Ilja Erenburgnak (2. o.) — Kém és gyilkos az elnöki székben (2. o.) — A szovjet kormány jegyzéke az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország kormányához az osztrák államszerződés kérdésében (2. o.) — Lelkesítse az új tagsági könyv a lemaradás behozására a Béke-aknai kommunistákat (3. o.) — Népi kultúránk gyors fejlődéséről tanuskodik a pécsi járási kultúrbemutató (4. o.) —

Az újító-mozgalom fejlesztésével az egyenletes termelésért

(H. M.) Az 1953-as évben megnövekedett feladatok állanak iparunk előtt. Ipari termelésünket nem kevesebb, mint 16 százalékkal kell növelnünk ebben az évben. Ennek a tervnek a végrehajtása azt jelenti, hogy elérjük a felemelt ötéves tervünkben erre az évre előírt ipari növekedést és hogy időben teljesíthetjük az ötéves tervben iparunk elé kitűzött feladatokat.

Az 1953-as esztendőben előttünk álló feladatok végrehajtásához fokozott lelkesedésre, akaratra van szükség. *Biztositanunk kell bányáinkban üzemeinkben az egyenletes ütemü termelést, el kell érnünk, hogy az ipar minden ágában, minden nap, minden dekádban, minden hónapban maradék nélkül teljesitsék az előirt tervet.* További jó eredményeket kell elérnünk az önköltség csökkentése, a különböző anyagok megtakarítása terén. Ujabb sikerekre kell törekednünk a száz százalékon alul teljesítők számának csökkentésében, a minőségi termelés fokozásában, az export-tervek határidő előtti teljesítésében is. Mindezeknek a feladatoknak a végrehajtásához azonban nem elegendők a megszokott, mindennapos eszközök. Minden bánya- és ipari üzemünkben meg kell találni annak a módját: miként lehet ezeken a területeken új módon gazdálkodni, egyszóval: mit kell tenni azért, hogy a dolgozók helyes kezdeményezéseikkel, javaslataikkal hozzájáruljanak a feladatok megoldásához.

Gerő Ernő elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének november 29-i ülésén többek között a következőket mondotta: *„Pártszervezeteink, szakszervezeteink, DISZ-szervezeteink egyik legfontosabb feladata, ... hogy felkaroljak, támogassák, segitsenek valóraváltani az újitók, az élenjárók, a fejlettebb, korszerűbb termelési eljárásokat kezdeményezők javaslatait, s ezzel segitsenek egész termelésünket magasabb színvonalra emelni".* Vajjon hogyan hasznositották üzemeinkben Gerő elvtárs útmutatásait, hogyan segitették és segitik pártszervezeteink, szakszervezeteink, DISZ-szervezeteink és újítási bizottságaink a korszerűbb termelési eljárásokat kezdeményezők javaslatait? Vajjon, hogyan reagáltak erre a pécsi *Mezőgazdasági Szerárugyár* vezetői, akik eltűrik, hogy immár fél év óta egyetlen újítás se érkezzék az újítási megbizott Alpár Ferenc elvtárshoz? *„Mindössze három újitója van üzemünknek* — számolt be Alpár Ferenc elvtárs, — *de ezek közül egy már meghalt, egy már több, mint egy éve beteg, a harmadik pedig az utóbbi időben csak ötleteket ad be."* Ebben az üzemben, ahol még a holtakat is az újító gárda tagjának számitják, az újítási mozgalom is meghalt, az újítási bizottság pedig bürokrata szervvé vált, amely ugyan megtartja havonta az üléseit, de nincs mit tárgyalnia néha egy-egy ötleten kivül. Nem is csoda, hogy a dolgozók nem jönnek új ötletekkel, javaslatokkal, hiszen az újítási bizottságba is csak azokat választották meg, akik újítanak. Pedig a Mezőgazdasági Szerárugyárban is igen fontos emelő lenne a tervteljesítésben a dolgozók javaslatainak, újításainak gyakorlati alkalmazása.

Igen sok olyan üzemünk is van, ahol rendszeresen újítanak a dolgozók, ahol az újítási megbizott lelkiismeretesen végzi feladatát, mint például a *pécsi Porcelángyárban*. Mégis — ezekben az üzemekben sem mondható kielégitőnek a dolgozók javaslatainak, kezdeményezéseinek felkarolása, mert egyes műszaki vezetők, mint a Porcelángyárban Krausz Bruno, hosszú időn át késlekednek a műszaki szakvéleményezés megadásával. Igy húzódik néhány újítás tárgyalása és elfogadása a Porcelángyárban már hosszú hónapok óta.

Nem dolgozik kielégitően a *Pécsi Szénbánya Vállalat* újítási bizottsága sem. Ezt bizonyitja az a tény is, hogy például a pécsi *Bőrgyárban* 1952-ben tizennégy újítással nyújtottak be többet a dolgozók, mint a bányánál. *A Sopiana* eredménye mögött pedig még jobban elmarad a Szénbánya Vállalat, mert ebben az üzemben 537 újítást adtak be elbirálásra az elmult esztendőben, mig a bányaüzemnél csak 441-et. Pedig éppen a pécsi Szénbánya Vállalatnál lenne nagy szükség arra, hogy új módszerek bevezetésével, elterjesztésével megkyorsitsák a termelést, mert mint köztudomásu, a vállalat 1952-ben teljesitette tervét, de ebben az esztendőben már több tonna szénnel maradt adósa az országnak.

Azokban az üzemekben, ahol a pártszervezet, szakszervezet és a DISZ szivén viseli az újító mozgalmat és segiti fejlődésében, ott a termelésben is kiváló eredmények születnek. Nem véletlen jelenség például az, hogy a pécsi Bőrgyár és a Sopiana Gépgyár rendszeresen teljesiti sőt túl is teljesiti a tervét. Ezekben az üzemekben számtalan újitást, ésszerüsitést alkalmaznak és ezzel mint egy további ösztönzést adnak a dolgozóknak. A Bőrgyárban az elmult esztendőben elbirálásra benyújtott újítási javaslatok közül 249-et fogadtak el és eddig 210-et valósitottak meg már a gyakorlatban. Ezekért az újításokért komoly jutalomban is részesitették a dolgozókat. *Közel 85.000 forintot fizettek itt ki újitási dij címén.* Az ezekkel elért üzemi megtakarítás pedig jóval meghaladja az egymillió forintot.

Az üzemekben benyújtott újítások nagyrésze a minőségi termelés megjavitását célozza. A Sopiana Gépgyárban például *Szentes János* és *Exner András* olyan újítási javaslatot nyújtottak be legutóbb, amelynek megvalósitása a gyakorlatban az exportgépek alkatrészeinek minőségét növeli. Egy — bőrgyári munkás — újító olyan bőrkikészitési eljárást dolgozott ki, amellyel belföldi bőröket belföldi anyaggal, tartósabbakká exportképesebbekké tehetünk. Ezek a példák azt bizonyitják, hogy az újítások, az újítók felkarolása nemcsak a termelés növekedését, hanem a minőség megjavitását, továbbá a munkaidő teljesebb kihasználását, az önköltség csökkentését, az anyagtakarékosság fokozását is jelentik.

Éppen ezért az eddiginél eredményesebben foglalkozzanak pártszervezeteink, szakszervezeteink, DISZ-szervezeteink ezzel a kérdéssel is, amely a termelés fokozásának egyik fő rugója. Az újitási bizottságok munkájának fokozottabb ellenőrzésével, a dolgozók javaslatainak megbecsülésével érjék el minden üzemünkben, hogy az újítómozgalom betölthesse a szerepét. Ne tűrjék meg sehol sem azt, ami több üzemünknél, igy a pécsi Szénbánya Vállalatnál is fennáll, hogy „hátralékos" újitások legyenek, amelyek bevezettetésére a dolgozók várva-várnak. De természetesen az sem engedhető meg, hogy egyes helyeken úgy kezeljék az újításokat mint a *Baranyamegyei Téglaipari Egyesülésnél*, ahol Solnai József müszaki vezető, anélkül, hogy alaposan megvizsgálná: vajjon megérdemli-e az újitási javaslat a megvalósitásra szánt költségeket — minden újitás bevezettet. Igy fordul aztán elő a közmondással élve, hogy sok helyen többe kerül a leves, mint a hús, mert az újitás még évek multán sem adja vissza azt az összeget, amelyet bevezetésére minden körültekintés nélkül rászántak. Az ilyen és hasonló hibák elkerülésével segitsenek pártszervezeteink, szakszervezeteink és DISZ szervezeteink az újítómozgalom felkarolásával egész termelésünket magasabb szinvonalra emelni."

Biztosítsuk állataink veszteségmentes átteleltetését!

„Az állattenyésztésnél a hozam növelésének fő kérdése a helyes takarmánygazdálkodás és takarmánykezelés megszervezése, valamint a tenyésztői munka megjavitása..." — mondotta Gerő elvtárs a Központi Vezetőség november 29-i ülésén.

A mágocsi Rákosi termelőszövetkezet

dolgozói, hogy állatállományukat veszteség nélkül átteleltessék, igen nagy gondot fordítottak a silókészitésre. Silózási tervük 1500 köbméter volt, de ezt 2300 köbméterre teljesitették.

Jó munkájuk mellett hibát is vannak. A csoport vezetői és tagjai félnek az új módszerek alkalmazásától. Például az ősz folyamán még alkalmazták a háromszori fejést a tehéneknél, de egyszerűen abbahagyták, mert egyes tagok nem helyeselték. Arra hivatkoztak, hogy „nem tudják biztositani a takarmányszükségletet." Pedig van a tsz-nek 20 tehene, amelyek mindegyikétől több, mint 20 liter tejet is tudnának fejni naponta, csak alkalmazni kellene a háromszori fejést és az egyedi takarmányozást.

A hetvehelyi Sztálin tszcs-ben

az összel még az a nézet uralkodott, hogy „nem jesz takarmány az átteleltetésre". De amikor a párttitkár elvtárs és a párttagok megmagyarázták a csoporttagoknak, hogy a silózással biztosithatják az átteleltetést, 100 köbméter helyett 200-at silóztak.

A takarmány olyan helyre van rakva, ahol nincs az időjárás viszontagságainak kitéve. A szalmát, a pelyvát gondosan összerakják. Emellett nagy gondot fordítanak az állatok tisztántartására is. Ennek az eredménye abban mutatkozik meg, hogy állatelhullás egyáltalán nincs a csoportban.

A váradpusztai Törekvő tsz

úgy oldotta meg a sertések átteleltetését, hogy 300 sertésüket naponta kihajtják az erdőbe makkoltatni. A rendszeres makkoltatással jelentős mennyiségü abraktakarmányt tudnak megtakaritani.

Nagy gondot fordítanak a sertések átteleltetésére, de igen keveset a szarvasmarhatakarmányozásra. Silózási tervüket nem teljesitették, pedig lett volna alapanyag, csak silózni kellene. Még kilenc hold kukoricaszár van kint a földön. A szalmafeltárást is meg lehetne valósitani, megvan rá minden lehetőség, csak hozzá kell fogni. Ezzel a módszerrel biztositani tudják az állatok takarmányszükségletét a téli hónapokra.

A pécsi járási tanács

állattenyésztési csoportja Siklósbodonyban a Vörös Csillag termelőszövetkezetben szalmafeltárási bemutatót tartott a járási tsz-ek állattenyésztőinek. Azóta a járásban több csoport, amelynek tagjai eddig féltek az új módszertől, eredményesen alkalmazza.

Ahol még nem megy a feltárás, oda a járási tanács dolgozói kimennek és csoportértekezleten beszélik meg a tagsággal az új módszerek alkalmazásának hasznosságát. Igen nagy segitséget adnak a tsz-eknek a gépállomások agronómusai is.

A hosszuhetényi Haladás tszcs

tagjai félnek az új módszerek alkalmazásától, pedig igen nagy szükség volna rájuk, mert kevés a takarmánykészlet az állatok átteleltetésére. Silózási tervüket sem teljesitették. Tervük 400 köbméter, kaptak egy vagon répaszeletet is, de semmit sem silóztak, a répaszeletet egyszerűen lefőzdelték, ezért megromlott, nem alkalmas takarmányozásra.

Most csupán búzaszalmát etetnek az állatokkal, amit ugyancsak feltárás nélkül dobnak elébük. A takarmányszalma feltárására megvan a lehetőség, csak alkalmazni kellene. Van takarmányelőkészitő kamrájuk, ahol cementkádak vannak beépitve, villanymotoros szecskavágójuk van, amivel előkészithetnék a szalmafeltárásra alkalmas anyagokat. Csak lesz et vagy fahamut kellene szerezni és hozzá kellene fogni a takarmányfeltáráshoz. A feltárással jelentősen meg tudnák javitani a búzaszalma takarmányértékét.

Keveset törődik az állatok átteleltetésével

a szigetvári járási MESZÖV kirendeltség

is. Hónapok óta a silógödör mellett rothad az összehordott kukoricaszár és a répaszelet, amit csak be kellett volna silózni és most megfelelő takarmánnyal tudnák ellátni a tszcs-ket.

Nem sokat törődik a kirendeltség azzal sem, hogy a kiutalt abraktakarmányokat beszerezze. A szigetvári Kossuth tsz az 1951-es gazdasági évben beszolgáltatásként leszállitott 11.555 liter tejet, azért 50 mázsa 65 kiló korpa jár, de még a mai napig sem kapta meg.

A tapasztalat azt mutatja, hogy megyénk területén azok a csoportok, amelyek bátran alkalmazzák az új módszereket, nem küzdenek takarmányhiánnyal. Éppen ezért, ahol nem silóztak, ott a legsürgősebben fogjanak hozzá. A szalmafeltárással, a silózással a saját vagyonukat mentik meg. Ebben a harcban mutassanak példát a kommunisták, a vezetők ne türjenek megalkuvást csoportjukban!

TÖBB SZENET A HAZÁNAK!

Versenyben a komlói szén feltárásáért

A komlói Bányászati Aknamélyítő Vállalat vezetői minden hónapban időben kiadják az üzemek havi tervét, ahol azokat munkahelyekre, csapatokra bontják fel.

Az új évben minden csapatnak, brigádnak a munkahely közelében kifüggesztették az esedékes havi operatív tervét és minden brigádvezető megkapta az esedékes havi szakmányt is, amelyből felvilágositást adhat a dolgozók bérkérdéseire vonatkozólag. Az elért munkaeredményeket naponta értékelik.

A vállalat üzemei versenyeznek egymással. A súlyponti munkák elvégzésére minden üzemnél célprémiumot tűztek ki. Ezzel is elősegitik a vágatok és az aknák lemélyitésének és átfalazásának meggyorsitását.

A legutóbbi termelési értekezleten a dolgozók felajánlásokat tettek hazánk felszabadulásának évfordulója megünneplésére. Együttesen vállalták hogy havi tervüket 103 százalékra teljesitik. A január 21-i értékelés alapján megállapitható, hogy a felajánlások teljesitésével jelentős eredmények születtek a vállalatnál. A hónap elején már 20 százalékkal nőtt a terv teljesités 1952-höz viszonyitva.

Januárban az üzemek és brigádok közötti versenyben is első helyen van Anna-akna, mert tervét 112 vállalását 107 százalékra teljesitette. Ebben az üzemrészben van a legjobb brigád is, Molnár István elvtárs 200 méteres brigádja. Molnár elvtársék január 12-én reggel hat órakor tervüket túlteljesitve már 45.5 métert haladtak előre, 21-ig pedig már 55.6 folyóméterük volt.

Második helyet foglalja el az üzemek közötti versenyben Béta-akna, mely tervét 109.1 százalékra, vállalását 104.1 százalékra teljesitette. Ebben az üzemrészben Kovács Lajos tervét 170 vállalását 133 százalékra teljesitette. Kimagasló eredményt ért el a lejtaknán Sarlós György sztahánovista brigádja, 21-ig 27.5 folyóméter kihajtást végzett el. Január 21-ig minden üzemünk teljesitette tervét.

Orosz Zoltán
versenyfelelős.

A Zóna-brigád 103 méteres elővájást vállal április 4-re

Amikor bányászaink december 21 néptő megünneplésére készültek, a Ferenc-aknai Zóna-brigád az elsők között tette meg vállalását. A brigád tagjai megfogadták, hogy december 21-re, Sztálin elvtárs születésnapjának tiszteletére az előirányzott 58 méter elővájás helyett 102 métert haladnak előre. A vállalását a brigád teljesitette is. Most újabb eredmények elérésére készül a brigád, hogy április 4-ét a vállalás szerint 103 méteres elővájással ünnepelhesse.

— Nagy fába vágtuk fejszénket, de teljesiteni fogjuk — mondja Tavasz Ferenc elvtárs a brigád egyik tagja. — Amikor októberben megkezdtük a százméteres elővájást, akkor egy kicsit nehezen ment, mert nem volt a munkánk a brigádban úgy elosztva, hogy időt nyerhettünk volna a csillékkel való foglalkozásra. A következő hónapban már több volt a tapasztalatunk és az előző havi 102 méter helyett 116 méter volt a teljesitményünk. Igy a tapasztalatok felhasználásával már bátran merjük vállalni a 103 métert.

A Zóna-brigád tagjainak teljesitménye napról napra nő, de emelkedik a fizetése is a brigád tagjainak. Zóna István Tavasz Ferenc, Horváth Ferenc és Nagy József az április 4 tiszteletére tett vállalásuk óta úgy dolgoznak, hogy vállalásukat ne csak teljesitsék, de jóval túl is teljesithessék. Ezt bizonyitja az, hogy most is már két nappal előbb teljesitették havi előirányzatuk 84 százalékát.

Igérjük szuhakállói elvtársak, hogy vállalásainkat becsülettel teljesitjük

A Nagymányoki Szénbánya Vállalat dolgozói is válaszoltak a szuhakállói megmentett bányászok felhivására. Válaszukban ezt irták:

„Kedves szuhakállói bányász elvtársak!

Örömmel olvastuk a „Szabad Nép" január 11-i számában közölt felhivástokat, amely úgy érezzük — hozzánk, nagymányoki dolgozókhoz is szólt.

Féltő aggodalommal figyeltük megmentéstek hősi erőfeszitéseit és hozzátartozóitokkal, a bányászok nagy családjával együtt örvendeztünk, amikor életeteket a párt és Rákosi elvtárs közvetlen irányitásával megmentették hős, mentő elvtársaink."

Azt irták továbbá levelükben a Nagymányoki Szénbánya Vállalat dolgozói — hogy az 1953-as tervév első negyedében 2000 tonna szenet termelnek terven felül, további eredményeket érnek majd el a munkafegyelem megszilárditása, a minőségi termelés növelése, a Ly-mozgalom elterjesztése, a száz százalékon alul teljesitők segitése és a tervek felbontása terén.

Végül ezt irják levelükben:

„Igérjük Nektek, kedves szuhakállói elvtársak, hogy vállalásainkat kommunista becsülettel teljesitjük, hogy ezzel is elősegitsük szocialista hazánk épitését és több, jobb szén termelésével elősegitsük iparunk lendületes fejlődését."

Átadták a Nemzetközi Sztálin-békedíjat Ilja Erenburgnak

Moszkva (TASZSZ): Január 27-én átadták „A népek közötti béke megszilárdításáért" elnevezésű nemzetközi Sztálin-díjat Ilja Erenburgnak, a kiváló szovjet írónak, az ismert békeharcosnak. A Kreml Szverdlov-termében ismert szovjet írók, tudósok, művészek, továbbá a szakszervezetek képviselői és a szovjet sajtó dolgozói jelentek meg.

Az ünnepségen D. V. *Szkobelcin* akadémikus, a Nemzetközi Sztálin-békedíj bizottság elnöke meleg szavakkal jellemezte Ilja Erenburgnak a népek békeharcában vitt szerepét, átnyújtotta neki az oklevelet és a J. V. Sztálin elvtárs képét ábrázoló aranyérmet.

A kitüntetettet a szovjet békebizottság nevében N. Sz. *Tyihonov*, a szovjet írók nevében A. A. *Szurkov*, a szovjet nők nevében Z. P. *Maradugyina*, az L. M. Kaganovics 1. moszkvai állami csapágyüzem mérnöke a szovjet ifjúság nevében V. N. *Kiricsenko*, az M. V. Lomonoszov moszkvai állami egyetem hallgatója üdvözölte.

Louis Aragon francia író lelkes beszédet mondott. Szólott a szovjet és a francia nép barátságáról, amely egyik feltétele az egész világ békéjének.

Németország kulturális élete képviselőinek nevében *Anna Seghers* üdvözölte a kitüntetettet.

Üdvözlőbeszédet mondott *Jorge Salamea*, a Szovjetunióban vendégeskedő columbiai író is.

Ilja Erenburg beszéde

Az üdvözletekre Ilja Erenburg válaszolt.

„A népek közötti béke megszilárdításáért" elnevezésű nemzetközi Sztálin-díjat odaítélő bizottság tagjai — azzal, hogy nékem juttatták e magas kitüntetést, kétségtelenül nem annyira azt a szerény hozzájárulást akarták jutalmazni, amellyel a béke védelmének ügyét szolgáltam, hanem inkább valamennyi szovjet ember szurkját, hősetteit és jóakaratát. Szenjáró, mélységesen humanista kultúránk szerepét, népünk önfeláldozó harcát — mondotta a többi között.

— *Nincs a világon nép, amely jobban becsülte a békét, mint a mi népünk.* A mi népünk kiállotta a háború minden szenvedését, vérével fizette meg az emberiség szabadságát. Ebben a számomra nagy pillanatban elsősorban elvtársaimra és barátaimra gondolok, azokra, akik életüket adták, hogy megmentsék a haza földjét és valamennyi becsületes ember jogát a békére és az emberi méltóságra.

A szovjet nép nemcsak azért szolgálja odaadóan a békét, mert ismeri a háború borzalmait. A szovjet nép hűséges eszményeinek igazságában és életerejében. „A Szovjet Köztársaság békét a világnak!" jelszóval született és nincs nálunk olyan ember, aki ne vonzana a vak gyűlölet hirdetése, a bombák, vagy baktériumok dicsőítése, a rombolás, gyilkolás propagandája.

Népünk nem azért szolgálja odaadóan a békét ügyét, mert fél a háborútól. Népünk gyűlöli a háborút. A nélkünk osztályrészül jutott megpróbáltatások után nem lehet bennünket megrémíteni. Mindössze 10 esztendő választ el bennünket Sztálingrád hősi époszától. Amerika urai talán már elfeledték ezt. De mi emlékezünk rá és nem rettentenek meg bennünket a fenyegetések. Azért állunk a béke oldalán, mert eszméink és reményeink diadala elszakíthatatlan a béke diadalától. Amerika urai készek mindent és mindenkit megsemmisíteni, csakhogy megállíthassák a történelem menetét. Mi pedig megvédelmezünk minden gyermeket, bárhol él is. Tudjuk, hogy barátaink százmillióin kívül van még egy szövetségesünk: az emberiség jövője.

Bárminő legyen is a szovjet ember nemzeti származása, mindenekelőtt hazafi és igaz internacionalista, ellensége a faji vagy nemzeti megkülönböztetésnek, a testvériség bajnoka, a béke rettenthetetlen védelmezője.

Ha a szovjet ember a kezét nyújtja, ez a kéz nem parancsol, nem is segítséget kér, támogató kéz, a barát keze ez. A béke híveinek gyűlésein és kongresszusain valamennyi ország küldöttei nagy figyelemmel hallgatják a Szovjetunió képviselőinek szavát. *Azért van az így, mert szavaik mögött egy nagy nép munkája, biztonsága, ereje rejlik.*

Nemrégiben a korszak élenjáró emberei voltak a béke harcosai. Most, a bécsi kongresszus után joggal elmondhatjuk, hogy a népek váltak a béke harcosaivá. Igen, a népek férfivá értek. Megerősödtek, védelmezik a szülői házat, a becsületet, a nemzeti kultúrát, a függetlenséget, a biztonságot.

Amerika urai nem akarnak az érvelem szavára hallgatni. Jól hallják vésztjósló varázsigéiket, szemünkbe tűnik gonosz sugárlődésük. Nem undorodnak semmiféle aljasságtól sem, nem torpannak meg semmiféle bűncselekmény előtt sem. *Fejüket elvesztik, mert reményüket vesztették. A béke tért nyer és győz.*

Nagy megtiszteltetés jut osztályrészemül. Mellemen viselhetem annak az embernek képét, akinek alakja áldandóan ott él minden szovjet ember, korunk minden békeszerető emberének szívében. Midőn erről a nagy éleslátású és igazságos emberről beszélek, népünkre gondolok: barát a baráttól elválaszthatatlan. Nem választható el népünk a világ többi népétől sem. Boldogság, hogy a béke nagy hadseregének katonája lehetek. *Míg szívem dobog, mindenkivel együttharcolok a népek testvériségéért, a kultúráért, a jövőért, a sötétség, az aljasság és a háború ellen.* (Viharos taps.)

Az AFL munkásáruló elnöke támogatja Eisenhower háborús politikáját

Washington (MTI): A Reuter washingtoni jelentésében beszámol George Meanyről, az AFL amerikai szakszervezeti szövetség munkásáruló elnökének a szövetség folyóiratában megjelent cikkéről. Meany ebben a cikkben leplezetlenül az amerikai militarista körök háborús politikája mellett foglal állást és kijelenti, hogy támogatja Eisenhower „erőfeszítéseit."

KÉM ÉS GYILKOS AZ ELNÖKI SZÉKBEN

Tito, a belgrádi fasiszta kém- és gyilkosbanda vezére, az amerikai-angol imperialisták régi ügynöke és provokátora, fölvette a „Jugoszlávia elnöke" címet. Miután Tito „kormányfőből" „államfővé" változott, miután „elnöki" pávatollakkal ékesítették föl ezt a díszkeszkenő bohócot, ez év január 13-án szégyenletes komédia játszódott le a jugoszláv fasiszta szkupstinában: elfogadták Jugoszlávia úgynevezett „új alkotmányát".

Tito kamarillája most nyíltan és hivatalosan megszüntette az 1946. évi alkotmányt. Ezt az alkotmányt a nép egyhangúlag jóváhagyta és elfogadta, alág, hogy a Szovjet Hadsereg felszabadította Jugoszláviát Hitler önkényuralma alól. A szkupstina az államrend állítólagos „további tökéletesítéséről" szóló frázisok hangoztatása közben hagyta jóvá az új, jellegzetesen fasiszta „alkotmányt". Ez az alkotmány az óceánontúli imperialisták érdekében a leghegyetlenebb rendőri önkényt és az erőszak uralmát iktatja a jugoszláv törvénykönyvbe.

Nem nehéz elképzelni ennek az „alkotmánynak" a tartalmát, hiszen — mint a nyugateurópai sajtó is beismeri — a gyalázatos okirat szövegét George Allen, a hírhedt amerikai kém, a Wall Street Tito-Jugoszlávia helytartója mondta tollba.

Az új jugoszláv „alkotmány" hivatalosan is elterjeszti az „amerikai életforma" kultuszát. Ennek az „életformának" a meghonosításában a titoista gyilkosok már az új „alkotmány" életbelépése előtt is nem kis „lelkesedést" értek el! A jugoszláv hazafiak elleni éjszakai hajtóvadászatok régóta folynak, mégpedig amerikai rendőrautók felhasználásával. Amerikai gumibotokkal ütlegelik és amerikai acélbilincsekbe verik az elfogott hazafiakat, amerikai börtönökben szokásos lánzásokkal vallatják, s amerikai villamosszékben végzik ki őket. A jugoszláv nép régóta ismeri az „amerikai életforma" e jellemző kelléket. Most pedig mindezt „törvényerőre" emelik.

Az amerikai monopolisták érdekében a belgrádi percemberkék már régen lomtárba lökték az ipar államosításáról szóló törvényt. Jugoszlávia gazdasági életének minden kulcspozícióját az amerikai rablók közvetlen ellenőrzése alá került. Az 1946. évi alkotmány eltörölte a magánmonopóliumokat, tehát „a kartelleket, a szindikátusukat, a trösztöket és az ehhez hasonló szervezeteket, amelyeket azért alakítottak, hogy diktálják az árakat, monopolizálják a piacot és sértsék a népgazdaság érdekeit." Az 1946. évi alkotmánynak ez a rendelkezése, mely akkor védte az ország gazdasági függetlenségét, már régen nem felel meg a jugoszláviai helyzetnek, ahol az amerikai trösztök tényleges urai valamennyi vezető iparágnak és minden természeti kincsnek. Ezért most ezt a rendelkezést minden teketória nélkül a sutba hajították.

A Tito-rendszer eltiporja a dolgozók minden politikai és polgári szabadságjogát. Teljesen megszűnt a sajtó-, a szólás-, az egyesülési és gyülekezési szabadság. Az országot börtönök és gyűjtőtáborok sűrű hálózata borítja. Jugoszlávia 250.000 legjobb fia és lánya börtönökben sínylődik. A fasiszta Tito-banda előkészíte, hogy megbontja Jugoszlávia népeinek egységét, s magyarosítsa uralmát, ezért mindenképpen szítja a faj gyűlöletet és a sovinizmust. A Tito-klikk nemzetiségi politikája jellegzetes nacionál-soviniszta politika, amely a nemzeti kisebbségek állatias elnyomásán és irtásán alapul. Teljesen érthető, hogy az új „alkotmányban" egy szemernyi utalás sincs a népeknek az államtól való különválásig terjedhető önrendelkezési jogára. Az új „alkotmány" ugyancsak megszünteti „a nemzetiségek házát", amely a szkupstina egyik háza volt.

Az új „alkotmány" formájában a legaljasabb politikai hazugságot találják föl a jugoszláv népnek. Az országban az elnök gyakorolja a főhatalmat — mondja az „alkotmány". Az elnököt a szkupstina képviselői választják. Az elnöknek joga van törvényerejű elnöki rendeletek kibocsátására. Az elnök egyúttal a fegyveres erők legfőbb parancsnoka: tábornokokat, tengernagyokat és más magasrangú katonai vezetőket nevezhet ki és bocsáthat el, elnököl az úgynevezett „védelmi tanács" ülésein, elfogadja a külföldi követek megbízóleveleit stb. stb.

Jugoszlávia amerikai imperialista gazdái már régen kiszemelték a judás Titót erre a tisztségre. Ezért a legaljasabb, legragadozóbb imperialista sajtó, mint például az amerikai Life, vagy a francia Figaro mostanában különösen nagy buzgalommal népszerűsítette a belgrádi főhóhér „életét és munkásságát", sőt harcát a szakits a szocializmus legmegátalkodottabb ellenségei által dicsőített „szocializmusért". S ezért az amerikai háborús gyújtogatók jobboldali szocialista cselédei mind gyakrabban látogatnak el Belgrádba. Tito belgrádi „Fehér Háza" központtá vált: az amerikai, török, görög és jugoszláv katonai klikk szövi benne összeesküvéseit a békeszerető népek ellen.

Mint az United Press hírügynökség jelentette, Flood szenátor már 1952 májusában kijelentette az Egyesült Államok Kongresszusában: „Tito báránybőrbe bújt farkas, de a mi farkasunk, s meg kell tartanunk a mi oldalunkon." Ugyan ki foglalta volna el az „elnöki" széket, ha nem Tito, az imperialista kémszolgálatok fizetett provokátora, aki már a jugoszláv királyi rendőrségnél végzett talpnyaló szolgálata idején is a hitleri Gestapót és az angol Intelligence Service-t szolgálta, s már akkor az amerikai imperialisták leghívebb és legalávalóbb balkáni bérence volt. Ugyan kik lehetnének az „elnökök", ha nem Jugoszlávia népeinek olyan megrögzött hóhérai, mint Rankovics, Gyilasz, Kardelj, Pijade, Vukmanovics-Tempo? S ha már kínálkozott az alkalom, miért is ne ragadták volna meg, s miért ne barácsolnának?!

Tito sietett. Mihelyt a szkupstinában kihirdették az új „alkotmányt", már másnap elfoglalta az elnöki széket. Miért várta volna meg, hogy az új szkupstina a most készülő „új választási törvény" alapján összeüljön? A burzsoá „alkotmányreformok" a hamisítások és a szélhámosságok tömény kivonata. De ez mindegyiknél galádabb.

A belgrádi fasiszta bandavezér látszat-„alkotmány" leplébe burkolózott, s a nép csuklára, a nép arcátlan becsapása árán, amerikai gazdáitól ösztönözve, föllapaszkodott az elnöki székbe.

S a vöröskezű bohóc az elnöki székben trónol!

JAN MAREK

A szovjet kormány jegyzéke az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország kormányához az osztrák államszerződés kérdésében

Moszkva (TASZSZ): A Szovjetunió külügyminisztériuma ez év január 12-én az osztrák államszerződés kérdésével foglalkozó jegyzéket kapott az Egyesült Államok Nagy-Britannia és Franciaország kormányától. A három hatalom kormánya az említett jegyzékben az ENSZ-közgyűlés 1952. december 20-i határozatára hivatkozva javasolja, hogy mielőbb hívják össze a külügyminiszterhelyetteseknek az osztrák szerződéssel foglalkozó tanácskozását.

A Szovjetunió külügyminisztériuma január 27-én eljuttatta az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország moszkvai nagykövetségéhez a szovjet kormánynak az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország említett jegyzékére vonatkozó válaszjegyzékét.

A szovjet kormánynak az Egyesült Államok kormányához intézett válaszjegyzéke hangsúlyozza:

— A szovjet kormány szükségesnek tartja felhívni a figyelmet arra, hogy az osztrák kérdésnek az ENSZ-ben történt felvetése —, valamint az e kérdésben hozott határozat — jogsértő, minthogy az osztrák kérdés az ENSZ alapokmánya 107. cikkelyének értelmében nem tartozik az ENSZ hatáskörébe, hanem kizárólag a négy hatalom, — a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország — hatáskörébe.

Ami az Egyesült Államok kormányának jegyzékében foglalt azon javaslatot illeti, hogy hívják össze a külügyminiszterhelyetteseknek az osztrák kérdéssel foglalkozó tanácskozását, a szovjet kormány, mint ismeretes, már több ízben javasolta az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kormányának, hogy a négy hatalom kormányai között már korábban megegyezéssel megállapított elvek alapján gyorsítsák meg az osztrák államszerződés előkészítésének befejezését.

Az Egyesült Államok kormánya azonban — folytatja a jegyzék, — éppúgy, mint Anglia és Franciaország kormánya — kitért a szovjet kormány javaslatának elfogadása elől, igyekezett az osztrák államszerződést az úgynevezett „rövidített szerződés"-sel helyettesíteni.

A „rövidített szerződés" nem fér össze a potsdami értekezlet határozataival, sem pedig a Szovjetunió, az Egyesült Államoknak Anglia és Franciaországnak Ausztriáról szóló egyéb egyezményeivel. A „rövidített szerződés" nem ír elő semmiféle olyan határozatot, amely elősegítheté a valóban független és demokratikus osztrák állam megteremtését. Nem biztosít az osztrák népnek demokratikus jogokat és szabadságot, széles teret nyit a fasiszta rendszer újjáteremtésére Ausztriában és arra, hogy Ausztriát az északatlanti tömb agresszív tervei végrehajtásának érdekében használhassák fel.

A jegyzék a továbbiakban hangsúlyozza: nem lehet elhallgatni azt a tényt, hogy az osztrák kormány ellenzi az Ausztriával kötendő államszerződés tervezetét, az úgynevezett „rövidített szerződés"-ért küzd, pedig az nem felel meg az osztrák nép nemzeti érdekeinek.

A szovjet kormány az osztrák szerződés megkötésének meggyorsítása érdekében kétízben — 1952. augusztus 14-i és szeptember 27-i jegyzékében — leszögezte, hogy kész részt venni a négy hatalom képviselőinek az osztrák kérdéssel foglalkozó tanácskozásán.

A szovjet kormány mindezideig sem az Egyesült Államok kormányától, sem Anglia és Franciaország kormányától nem kapott választ erre a kérdésre. Az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kormánya január 12-i jegyzékében újból elhallgatja a szovjet kormány által folytatott, fentemlített kérdést.

A szovjet kormány újból kijelenti, hogy kész részt venni a négy hatalom képviselőinek az osztrák kérdéssel foglalkozó tanácskozásán. A szovjet kormány ugyanakkor szükségesnek tartja, hogy előzetesen választ kapjon az Egyesült Államok kormányától, továbbá Anglia és Franciaország kormányától arra a fentemlített kérdésre, készek-e visszavonni a „rövidített szerződés"-ről szóló javaslatukat, befejezni az osztrák államszerződés megtárgyalását, hogy flymódon elősegítsék a szabad és független Ausztria megteremtését — fejeződik be a jegyzék.

Ugyanilyen tartalmú jegyzéket intézett a szovjet kormány Anglia és Franciaország kormányához is.

„Ne végezzetek ki ártatlanokat"

— Tiltakozások a Rosenberg-házaspár elleni ítélet miatt

Newyork (MTI): A newyorki Daily Worker írja:

A „Les Temps Modernes" című folyóirat januári számában René Guyonnet követeli: nyilvánítsák semmisnek a Rosenberg-házaspárra kimondott ítéletet.

„...az 1715 oldal terjedelmű ítélet tanulmányozása után nem marad kétség afelől, — írja Guyonnet cikkében — hogy Julius és Ethel Rosenberg ártatlan —, ártatlanokat végeznek ki... ha az amerikai elnök nem gyakorol kegyelmet..."

A newyorki Daily Worker egy másik hírében arról tudósít, hogy a kaliforniai Santa Rosa rádióállomása legutóbbi esti adásában felolvasta két helybeli napilap nyílt levelét az amerikai elnökhöz. Az újságok olvasóik nevében kegyelmet követelnek az ártatlanul elítélt Rosenberg-házaspár számára. A Rosenberg-házaspár élete megmentésének szentelt adás keretén belül Santa Rosa egyik lelkésze is arról beszélt, hogy hívei-vel együtt az igazságtalan ítélet megsemmisítését követeli.

Rövid külföldi hírek

Kairo (TASZSZ): Badavi, egyiptomi kereskedelmi és iparügyi miniszter január 25-én kijelentette, hogy a kormány új törvényjavaslatot tanulmányoz, amely „nagyobb biztosítékokat" nyújt a külföldi tőkésekinek és arra buzdítja őket, hogy tőkét helyezzenek el az egyiptomi gazdaságban.

Azt is közölte, hogy Egyiptom és az Egyesült Államok előreláthatólag hamarosan aláírják az amerikai szakértők" Egyiptomban való alkalmazásáról szóló egyezményt.

Az „Al Ahram" című lap jelentése szerint egy amerikai pénz- és iparmágnás felajánlotta az egyiptomi kormánynak hogy ipari tervek finanszírozására, bármilyen nagy összeget is hajlandó az egyiptomi kormány rendelkezésére bocsátani gyapottermésben nyújtott biztosíték ellenében.

Szófia (MTI): A Tito-fasiszták meghívására Isztanbulból tizenhattagú török parlamenti küldöttség utazott Belgrádba.

Newyork (TASZSZ): A New York Times kommentátja a katonai törvényszék ítéletét kilencvenkét portoricoi katonai felett. Ezek a katonák Koreában nem voltak hajlandók harcolni. A lap beszámol Koreából San Juanba érkezett levelekről, amelyek arról tanuskodnak, hogy a portoricoi katonák között igen nagy az elégedetlenség.

Páris (MTI): A francia nemzetgyűlés kedden délután megkezdte a pénzügyi törvény vitáját. A vita első részében Paul Reynaud, a kormány egyik legfőbb pénzügyi szakértője a frank devalválásának lehetőségéről beszélt.

Ennek a pénzügyi műveletnek a megvalósítása újabb hatalmas profitforrást jelentene a francia kapitalisták egy csoportja számára.

Peking (Új Kína): A Kínai Békebizottság állandó bizottsága hétfői kibővített ülésén Szun Csin-Lin, a népek békekongresszusán résztvett kínai küldöttség vezetője és Kuo Mo-Zso, a Kínai Békebizottság elnöke és a Bécsben járt kínai küldöttség helyettes vezetője beszámoltak a békekongresszus munkájáról és jelentőségéről.

Az ülésen határozatot hoztak, hogy mozgósítják az egész ország lakosságát a népek békekongresszusa határozatai megvalósításának biztosítására.

Phenjan (Új Kína): Dél-Koreában az ellenség mögöttes területein fokozódik a partizántevékenység.

A „Minecsu Csoszon" jelentése szerint délkoreai partizánok az elmúlt három hónapban ellenséges utánpótlási vonalakat, raktárakat és erődítményeket támadtak azon a hatalmas területen, amely Szöul külvárosaitól a Korea déli csücskénél lévő Csezu szigetéig terjed.

Kiongki tartományban december elsején a partizánok meglepetésszerű támadással behatoltak egy Szöultól mintegy 24 kilométerre északnyugatra lévő körzetbe.

Dél-Kanyon tartományban a partizánok ismételten támadták az ellenségnek Tegu és az arcvonal között húzódó utánpótlási vonalait.

Az Észak-Kiongszang és Dél-Kiongszang tartományban működő partizánok december végén több támadást intéztek lisszinmanista kötelékek ellen.

PÁRT ÉS PÁRTÉPITÉS

Lelkesítse az új tagsági könyv a lemaradás behozására a Béke-aknai kommunistákat

Fezenc-akna bányászait sokszor emlegették az elmúlt évben. Ők voltak azok, akik a kommunisták vezetésével, a MESZHART-aknák között elsőnek teljesítették az évi tervet. Győzelmes munkájukkal

elnyerték a Béke-akna címet

Büszkék is erre a bányászok, főképpen pedig a kommunisták, akik legjobb munkát végzik a harcban.

Kedden, műszak végeztével a pártszervezet helyiségében gyülekeztek a párttagok, hogy résztvegyenek a számukra legnagyobb ünnepen, ahol kézhezkapták az új párttagsági könyvet.

„Nekünk, Béke-aknai kommunistáknak kötelességünk, hogy megőrizzük és öregbítsük hírnevünket, kötelességünk, hogy minél több szenet adjunk a hazának, fejlődő iparunknak" — mondta a párttitkár elvtárs.

Nyusal elvtárs helyesen abból indult ki, hogy a pártvezetőség munkájában is komoly hiányosságok vannak. „A vezetőségi üléseket nem tartottuk meg rendszeresen.

Nem mozgósítottuk megfelelően a pártbizalmi elvtársakat, meg népnevelőinket a feladatok végrehajtására.

Pártbizalmi és a népnevelőhálózatunk hiányos, melyen változtatnunk kell. Komoly hibát követtünk el abban is, hogy a vezetőség nem mutatott példát a tanulásban. Drávavölgyi Károly elvtárs, vezetőségünk tagja állandóan ellenkező harmadba jár dolgozni s ezért nem jár el oktatásra. Ezzel akadályozza azt is, hogy részt vegyen a vezetőség ülésén."

Nyusal elvtárs bírálta a párttagságot azért, hogy nem veszik ki részüket kellőképpen a pártoktatásból. Követendő példaként állította a tagság elé Benczek Ferenc, Kónya István és Pétermann György elvtársakat, akik rendszeresen résztvesznek a pártoktatásban és éppen azért jó eredményeket érnek el a munkában is.

Tavasz Ferenc elvtárs felszólalásában elmondotta, hogy

a kommunisták kezében fegyver a tudás,

aki tanul, jobb eredményeket ér el. Felhívta az elvtársak figyelmét arra, hogy párttagnak lenni megtiszteltetés és ezt ki is kell érdemelni. Kónya István elvtárs megbírálta azokat az elvtársakat, akik nem jöttek el az ünnepi taggyűlésre. „A taggyűlés arra való, hogy itt a kommunisták fegyvert kapnak a kezükbe, hogy a pártszervezeten belül is jól tudjanak harcolni a hiányosságok ellen" — mondotta Kónya elvtárs. A pártvezetőség figyelmét felhívta arra is, ne nyugodjanak bele abba, hogy egyes elvtársak nem járnak pártoktatásra. „A vezetőségi tagok elsőrendű feladata — mondotta — hogy megköveteljék minden oktatásban résztvevő elvtárstól a rendszeres megjelenést. Aki nem jár el pártoktatásra, az nem tudja felmérni, hogy mit jelent a nemzetközi proletariátus harca, az nem látja tisztán a bel- és külpolitikát sem.

Az olyan elvtárs, aki nem tanul, nem érti meg a többtermelés jelentőségét sem.

Aki nem fejleszti politikai tudását, az nem tud jól harcolni az ellenséggel szemben." Kónya elvtárs tettekben is kifejezésre juttatta a párt iránti szeretetét: elmondotta, úgy készült az ünnepi taggyűlésre, hogy csatlakozott Béke-aknán Zóna István elvtárstól kezdeményezett 100 méteres elővájási mozgalomhoz.

Pétermann György elvtárs megbírálta a pártvezetőséget, mert

nem segítette megfelelően a pártbizalmiak munkáját,

mert csak a feladatokat ismertették, de végrehajtásához már nem nyújtottak segítséget.

A felszólalások után, egymásután vették át az új párttagsági könyvet. Az idősebb, harcban edzett bányászok is elérzékenyültek az ünnepi pillanatokban. Péterman György elvtárs amikor átvette új párttagsági könyvét, ezeket mondotta: „A napokban vállalásokat tettünk, hogy harcolunk a többtermelésért. Most pedig fogadalmat teszek: én igérem, hogy hű katonája leszek ezután is a pártnak, még jobb, mint eddig voltam."

A Béke-akna VI. számú alapszervezetének tagjai bírálták a vezetőség munkáját, ami helyes volt. Az ünnepi taggyűlés színvonalát azonban emelte volna az, ha egy-egy pártbizalmi elvtárs elmondotta volna: milyen segítséget vár a vezetőségtől, hogy jól elláthassa a pártmegbizatását. Helyes lett volna elmondani néhány párttagnak azt is, hogy milyen nehézségek vannak a termelőmunkában. Önbírálatot kellett volna gyakorolniok azoknak az elvtársaknak, akik elmulasztották azt, hogy résztvegyenek a taggyűléseken, pártcsoport-, vagy népnevelő-értekezleteken.

El kellett volna mondani a pártbizalmi elvtársaknak, hogy komoly mulasztás terheli őket, mert csaknem harmincan maradtak távol az ünnepi taggyűlésről.

Ezek között többen is vannak, akik betegek, de a legtöbben műszakra mentek, pedig kérhették volna úgy a beosztásukat, hogy az ünnepi taggyűlésen résztvehessenek.

A párttitkár elvtárs beszámolója értékes volt, látszott rajta, hogy gondosan készült. Hibája az volt, hogy nem mutatta meg a párttagoknak azokat a közvetlen feladatokat, melyekkel megjavíthatják a termelést és a politikai munkát. Nem foglalkozott kellőképpen a beszámoló azzal sem, hogy nagy a lemaradás a terv teljesítésében. Béke-akna január havi átlagteljesítése mindössze csak 91.5 százalék.

A hiányosságok ellenére is előrevitt a taggyűlés.

Növelte a kommunisták felelősségérzetét

pártunkkal szemben. A bírálatok, amelyek elhangzottak, segítői lesznek a termelési tervek végrehajtásának, lendítői a pártélet megjavításának. Ehhez azonban szükséges a jó kommunista munka: a helytállás, példamutatás is.

F. E.

„Nemcsak a termelésben, a tanulásban is példát mutatunk"

— vállalják a Petőfi-aknai DISZ-brigád tagjai

Mi, a DISZ-brigád kommunista és pártonkívüli dolgozói tudjuk, hogy a szocializmus építésében a mi munkánknak milyen nagy jelentősége van. Éppen ezért elhatároztuk, hogy termelőmunkánk további javítása érdekében valamennyien kivesszük részünket a politikai oktatásból is. Ahogy a termelésben, tervünk teljesítésében élenjárunk, — ugyanúgy a tanulásban is példát fogunk mutatni. Ennek érdekében vállaljuk:

1. Az egész DISZ-brigád résztvesz a pártoktatásban.

2. Egyetlen politikai iskolai foglalkozásról sem hiányzunk és nem késünk.

3. A kijelölt anyagot lelkiismeretesen megtanuljuk, a foglalkozásokon jól felkészülve jelenünk meg.

A pártoktatás megjavítására versenyre hívjuk Petőfi-aknán az összes politikai iskolákat az alábbi versenypontok szerint:

1. Minden hiányzás három hibapont.

2. Minden késés egy hibapont.

3. Minden jó hozzászólás négy hat jó pontot jelent.

A verseny győztese az, akinek a legtöbb jó pontja van. Felkérjük az aknai pártbizottságot, hogy a versenyt havonta értékelje, a verseny nyilvánosságáról sajtón, versenytáblákon falúújságokon keresztül gondoskodjék és gondoskodjék az esetleges győztesek megjutalmazásáról is.

Petőfi-aknai DISZ-brigád.

*

Mi, a Tűzoltó Egyesület közép-fokú politikai iskola hallgatói megvitattuk a DISZ-brigád felhívását és csatlakoztunk hozzá. Az elmélet és gyakorlat jobb összekapcsolása érdekében javasoljuk a versenypontok kiegészítését:

1. Minden műszakmulasztás tíz rossz pont.

2. Más politikai iskolák hallgatóival foglalkozunk és meggyőzzük őket, hogy ez oktatáson résztvegyenek.

Az iskola hallgatóinak nevében:

Jazbinsek Antal

MSZT szervezeteink legyenek a Szovjetunió ismertetésének élharcosai

Az MSZT Országos Vezetőségének 1952. október 30-i határozata alapján megyénkben is megválasztották az alapszervezetek vezetőségét. Többszáz alapszervezetben választottunk vezetőséget, ami nagyjelentőségű a Magyar-Szovjet Társaság életében.

A vezetőségválasztás nagy előrehaladást jelent szervezeti életünkben. Olyan vezetők kerültek most a magyar-szovjet barátságot ápoló szervezetek élére, akiket tagságunk bizalma helyezett e tisztségbe, akiktől a tagság azt várja, hogy a Szovjetunió iránti hűségtől, a magyar haza, a magyar dolgozó nép iránti szeretettől vezetetve termelő munkánkban és MSZT munkánkban egyaránt mélyen hirdetői legyenek a szovjet dolgozók példájának.

A vezetőségválasztás hozzájárult ahhoz, hogy jobban meg tudjunk felelni pártunk által kijelölt nagyszerű feladatoknak, szervezeteink élükön a választott vezetőségek jobb és eredményesebb munkát tudjanak kifejteni népünk hatalmas barátja, a Szovjetunió ismertetése terén.

A Magyar-Szovjet Társaság, mint politikai tömegszervezet nagy hivatást teljesít az ország politikai, kulturális és társadalmi életében. Az ipar, a mezőgazdaság, a tudományos és művészeti életünk egyaránt igényli azt a segítséget, amit a Magyar-Szovjet Társaság nyújthat. Értékes jó munkánk elősegíti az ötéves terv teljesítését, a mezőgazdaság termeshozamának növelését, segíti az áttérést a nagyüzemi gazdálkodásra, segíti a tudomány és művészet felvirágozását.

A Magyar-Szovjet Társaság legközvetlenebb célkitűzései: tudatosítani népünkben a magyar-szovjet barátság nagy történelmi jelentőségét, ápolni barátságunkat, mint új életünk zálogát, erősíteni a Szovjetunió vezetésével folyó világméretű harcot a tartós béke megóvására. A Szovjetunió tapasztalatainak elterjesztésével elősegíteni pártunk és kormányunk határozatainak végrehajtását.

Az MSZT nem rétegszervezet ez szükségessé teszi, hogy munkánkat alapos körültekintéssel, a dolgozó nép minden rétegére kiterjedő figyelemmel végezzük. Munkánk annál eredményesebb, minél közelebb tudjuk vinni dolgozóinkhoz a szovjet példát, minél konkrétabban tudjuk megmagyarázni jelentőségét, minél inkább helyi jellegűvé tudjuk azt tenni. Ha ebből indulunk ki, akkor világossá válik, hogy az MSZT-nek másként kell dolgozni az üzemben, másként falun másként városban, a területen és másképpen az értelmiség egyes rétegei között.

Az üzemben aktíváinknak elsősorban azt kell ismerniök, melyek azok a legfontosabb területek, ahol nehézségek vannak, ahol a szovjet példa bemutatása, eredményesen tudná segíteni a dolgozók munkáját. Az üzemi MSZT szervezetek, legfontosabb feladata a szovjet munkamódszerek, munkamozgalmak átvétele és terjesztése.

Ez ne kizárólag előadások útján történjék, hanem szervezzük meg azt, hogy egy-egy dolgozó, vagy brigád vagy egy egész műhely vegyen át szovjet munkamódszert, aktíváink pedig gondoskodjanak róla, hogy az egész üzemmel megismertessék, milyen eredménnyel jár az, milyen mértékben emelkedett termelési eredményük, hogyan növekedett meg ezáltal a dolgozók keresete.

Falun természetesen elsősorban a kolhozok életével foglalkozunk. Itt is érvényes, hogy ne általánosságban beszéljünk, hanem a falu jellegének megfelelően ismertessük a szovjet példákat. Az egyéni gazdálkodók előtt magyarázzuk meg, hogy milyen a kolhozparasztok gazdasági és kulturális fejlettsége, mi a szocialista gazdaság és ezen belül a szocialista nagyüzem mezőgazdasági eredménye.

Falun az MSZT-tagok az elsők között legyenek, akik a szovjet módszereket (agrotechnikát, zootechnikát) átveszik, mert a saját tapasztalataikra hivatkozva több eredményt tudnak elérni a felvilágosító munkában.

Falun ismertessünk olyan mezőgazdasági módszereket is, amelyek az egyéni gazdaságokban is használhatók, hiszen népgazdaságunknak szüksége van a többtermelésre. Jegorov elvtárs nagyon sok ilyen módszert ismertetett magyarországi látogatása során, ezeket a tapasztalatokat az MSZT kiadványaiban, dokumentációs anyagokban megtalálhatjuk. Minél alaposabban, minél több példával magyarázzuk meg a kolhozparasztság hazaszeretetét amely az állami fegyelemben, tehát a kormányintézkedések pontos teljesítésében is megnyilvánul.

A falu szocialista szektorában mindezek mellett mutassuk meg a kolhozrendszer módszerbeni kérdéseit, a gépi munka jobb kihasználását és magyarázzuk meg, hogy a szocialista szektor magasabb teljesítménye a legjobb agitáció a még egyénileg dolgozók felé.

Nagy figyelemmel kell fordulnunk az értelmiségiek legfontosabb rétegei felé. Olyan szervezetben ahol sok az értelmiségi, bontsuk fel a munkát. Az egyetemi szervezetben nem feltétlenül az „Ismerd meg a Szovjetuniót" című brosurát dolgozzuk fel, hanem az egyetemet közelebbről érdeklő kérdésekkel kell foglalkozni. Hasonlóképpen a pedagógiai főiskola hallgatóit és tanárait elsősorban a szovjet pedagógiával ismertessük meg.

Emellett természetesen az értelmiségiek részére is adhatunk általános ismeretterjesztő előadást, de a hangsúly mégis a speciális munkán legyen. Értelmiségi munkánk központi kérdése legyen annak bemutatása, hogy a Szovjetunióban a tudósok, a tudomány, a nép szolgálatában állnak.

Területen a lakosság jellegének megfelelően kell a munkánkat végezni, ahol több lehetőség van az ismeretterjesztő előadások megtartására mint az üzemben.

El kell érni azt, hogy minden MSZT-aktíva, sőt minden MSZT-tag, szakavatott agitátora legyen a Szovjetunió tapasztalatainak, békepolitikájának, eredményeinek, napról-napra ismertetni kell a XIX. pártkongresszus jelentőségét és hatását.

Elsőrendű feladat, hogy havonta legalább egyszer tartsunk az „Ismerd meg a Szovjetuniót" című sorozatból előadást, a lehetőleg az előadást kultúrműsorral, képkiállítással, filmvetítéssel kössük össze. Az előadásokat kultúrotthonokban, a Szabad Föld Téli Estén, a szakszervezetekkel, a tanácsokkal, a többi tömegszervezetekkel, de főleg a békebizottságokkal együtt rendezzük meg.

A tömegelőadásokon kívül szakelőadások tartását is biztosítani kell, témáját attól kell függővé tenni, hogy üzemben hivatalban, állami gazdaságban vagy másutt működik a szervezet.

Felvilágosító munkánknak elő kell segítenie az orosz nyelvtanfolyamok szervezését, hogy a dolgozók minél szélesebb része ismerje meg Lenin—Sztálin nyelvét, hogy eredetiben tanulmányozhassuk a szovjet szakirodalmat, amelynek csak egyrészét tudjuk magyar nyelven kiadni.

Szervezeteink folytassanak állandó tagszervezést. Ujonnan megválasztott vezetőségi tagjaink, aktíváink azzal a gondolattal induljanak harcba a feladatok megvalósításáért, hogy minden helyesen megoldott feladat méltóvá teszi dolgozó népünket arra a sztálini meghatározásra, melyet kitüntetett bennünket, amikor Magyarországot a szocializmus új rohambrigádjai között említett.

Kelemen György
MSZT baranyamegyei titkár.

FEHÉR KLÁRA:

A BÉKEKÜLDÖTT

II.

A lányomnak akkor született kislia. Nagyon gyenge kicsike volt, féltünk, hogy nem is marad meg. A Józsi fiamról semmi hírt nem kaptunk. Azt mondtam az öregemnek, legjobb volna minekünk már elpusztulni, mit várunk még az élettől? De az én uramnak akkortájt mindig jókedve volt. Azt mondta, ne lógasd most már a fejedet, ezután kezdődik a mi életünk, igényelek földet, hazajön a fiú, együtt szántunk-vetünk. „Te csak ne igényelj földet" — így mondtam neki, „beszélik, hogy visszajön az intéző úr Németországból, jaj lesz annak, aki az uradalmi földekhez nyúlt, isten mentsen meg minket ilyen bajtól." De az én uram mindig kemény koponya volt, rántott egyet a vállán, azt mondta: rosszabb nem jöhet, mint ami volt. Most itt van a lehetőség, bolond volnék, ha nem fognám meg. A többiek is az egész majorságban mind azon vitatkoztak, irassanak-e földet, ne irassanak? — a végén iratott minden család. Mi is kaptunk hat holdat, mert úgy számolták, hogy ha a fiunk hazakerül, neki is legyen. Mert elfelejtettem mondani, hogy egy barátja által küldött levelet, kórházban feküdt, tífusza volt, de azt írta, indul már hazafelé. A lányomék meg kaptak másik négy holdat. Józsika, a kisfiam is hazajött szerencsésen, csak lesoványodott, más baja úgy nem volt már. Nem mondom, nem éltünk könnyen, mert nem volt elég vetőmag, nehéz volt igát szerezni, de háborgatni se háborgatott minket senki. Megszoktam szépen, hogy saját földünk van, a jót hamar megszokja az ember. Gondoltam, most már így öregségünk ezután, ha megöregszünk, Józsi megnősül, talán a felsége is hoz valamit a házhoz, nyugodtan élhetnek majd a hat holdból.

A vőm is, fiam is beléptek mindjárt a pártba. Az öregem eleinte távol maradt, de azután annyit hívták Józsi is meg Sanyi is, a vőm, hogy velük tartott. Engem nem igen hívtak, de nem is igen mentem volna, akadt nekem otthon elég dolgom mindig.

Nem tudnám most már egész biztosan megmondani, negyvenyolcban volt vagy negyvenkilencben, de egyszerre csak az emberek beszélni kezdtek a szövetkezetről. Hogy így, meg amúgy, a szomszéd faluban már van, közösen művelik a földet, traktort hozatnak, gépeket vesznek. Ki jót gondolt rá, ki rosszat. Egyszer, ilyenkor ősz táján, megérkezik a sógor Szőregről. Pár napig ott volt nálunk, mondta az uramnak, hogy hivatalos küldetésben volt Zalaapátiban, hát nem akart minket elkerülni. Valamilyen magasabb iskolán volt annak előtte a sógor, agronómusin, vagy ilyenfélén, de igen sok mindent tudott. Összebújtak Józsival, meg az öregemmel, féléjszaka magyarázta, hogy ezt kéne termelni, azt kéne termelni, nálunk gyapot is van, az fizet a legjobban. Józsi meg az uram mindjárt plajbászt szedtek elő, számolgatták, amit a sógor beszélt. Másnap este elmentek hazulról a kultúrházba. Szalad ám hozzám a szomszédasszonyom. Küldiné, úgy rohan, hogy majd ajtóstul esik a házba. „Tudja-e, szomszédasszony, mit tárgyalnak a férfiak a kultúrházban? Be akarják vinni a földet a csoportba, a maga ura is bement." Hát énnekem még a lélekzetem is elállt. Hogy engem ilyenben meg se kérdeztek. Hiszen nem engedem én, nem engedem, még ha kisbalták hullanak is az égből. Végre eljutottunk oddig, hogy van saját hajlékunk, megvan a biztos kenyerünk, most menjünk megint a közösbe? Nem volt elég egy konyhán tíz embernek? Nem volt elég a muszájrobotból? Nem volt elég másért gürcölni?

Ugy, ahogy voltam, rohantam be a kultúrházba. Ott ült a kupaktanács. Éppen az én uram magyarázott valamit a traktorról. Nohát, engem elfogott az indulat. Mondtam, hogy hallani sem akarok ilyen beszédet, nem kell nekünk traktor, nem kell nekünk semmiféle új módi, hála istennek, jól megvagyunk úgy, ahogy vagyunk. Egyszóval így beszéltem, most már minek is szépítsem a dolgot. Az uram vörös lett, mint a cékla, rámkiabált, hogy mit képzelek, talán parancsolok neki? Parancsolok is, mondom, ha magadnak elment a jó dolga. Azt feleli erre, hogy ha énrám hallgatott volna, akkor negyvenötben sem irhatott volna földet, mehetnénk koldulni. Azzal hátatfordított és folytatta a beszélgetést, mintha én levegő lettem volna. No megállj, gondoltam, — megbánod te még százszor, hogy nem hallgattál énrám.

(Folytatás következik.)

Munkaversenyben dolgoznak a Komlói Központi Anyagbeszerző Vállalat brigádjai

A Komlói Központi Anyagbeszerző Vállalat dolgozói január elején újult erővel indították el a munkaversenyt. Azóta egyre nagyobb méretet ölt az a küzdelem, amely a brigádok között az első helyért folyik. Az elmúlt hét sok meglepetést hozott a versenyben, mert az eddig legyőzhetetlennek vált *Kun-brigádot* megelőzte az eddig második helyen szereplő *Schmidt brigád*. Tehát a heti verseny értékelése alapján Schmidt Ferenc brigádja 179 százalékos eredményével első helyre került a 162 százalékot teljesítő Kun-brigád előtt.

A fűrésztelepen dolgozó brigádok közül *Abel Ferenc* brigádja 128 százalékos eredménnyel tartja az első-séget *Dobos Imre* brigádja előtt, amely 105 százalékra teljesítette az elmúlt héten tervét.

A bányafa-völgyelő gépnél dolgozó két brigád eredménye mázsálékos kimutatásban a következő:

Első *Debllók József* brigádja 115, második *Szép István* brigádja 110 százalékkal.

Az alsó-telepen dolgozó brigádok közül első helyen *Pilisi Lukács* brigádja áll 124 százalékkal. Második *Kovács József* IV. brigádja 102, harmadik *Simon József* brigádja 100 százalékos tervteljesítéssel.

Szabó Dénes
Komló

Népi kultúránk gyors fejlődéséről tanuskodik a pécsi járási kultúrbemutató

Vasárnap délután a Doktor Sándor kultúrházban tartották a pécsi járás legjobb művészeti csoportjai járási kultúrbemutatójukat. A bemutatón 14 csoport szerepelt, 13 községből. Ezek közül kettő zenekar, hat tánccsoport, négy színjátszócsoport, egy rigmusbrigád és egy bábjátszócsoport volt.

A tánccsoportok magas száma már mutatja, hogy a pécsi járás legjobb kultúrcsoportjai leginkább a tánc terén tűntek ki. De nemcsak a tánccsoportok száma, hanem a bemutatón elért magas művészi színvonal, helyes témaválasztás is azt mutatta, hogy a tánckultúra, a néptánc fejlődése Baranyában és a pécsi járásban egyenesen felfelé ívelő vonalat mutat.

A bogádiak

verbunkkal és csillagtánccal jöttek. Mindkettőt helyben, saját maguk gyűjtötték és dolgozták fel. Ahogyan *Koller* Ibolya, a község DISZ-titkára rövid előszavában elmondotta, e táncok gyűjtésével és bemutatásával *„községünk haladó hagyományait tiszteljük és kultúrforradalmunkat támogatjuk."* A bogádiak nemcsak néptáncaiknak már-már feledésbe merült motívumait, lépéseit, szellemét és hangulatát őrizték meg és hozták színpadra, hanem elhozták magukkal régi, *ősi népdalaikat is.* „Varga Julcs, bő szoknyája..." „Végigmentem a bogádi főutcán...", „Láttál-e valaha csipkés majoránát..." szálltak számyra a szebbnél-szebb dalok és dallamukra, ütemükre kezdtek, pörögtek dobbantottak, szökkeltek, táncoltak a bogádi lányok, asszonyok — egyelőre még csak lányok, asszonyok, mert fiútáncosuk még nincs.

A színes, virágos, dúsanhímzett bogádi népviseletbe öltözött lányok, asszonyok, táncukkal, dalukkal, rózsa hímes bársonycipőjükkel, rojtos kendőjükkel, csipkés keszkenőjükkel, meg talán huncut mosolygásukkal is, — *magukkal hozták a felszabadult falu, a szépülő Bogád hangulatát.* Megmutatták, hogy lehet, érdemes, sőt kell minden községnek kultúrcsoportot tánccsoportot szerveznie, hogy lehet, érdemes, sőt kell a táncosoknak saját, helyi táncokat gyűjteniök és feldolgozniok, mert az ilyen tánc igazán átélt, művészi, amiről a nézők, táncosok egyaránt ezzel a jelzővel emlékeznek meg: feledhetetlen!

Az ócsárdi

termelőszövetkezet tánccsoportja is eredeti helyi, saját gyűjtésű, saját feldolgozású táncokkal jött. A táncosokat — fiatal fiúkat, leányokat — egy őszhajú pár, *Bánovics József és felesége vezette.* Mikor a tánc, a fergeteges gyors ócsárdi verbunkos, csárdás, lippentős motívumaiból ügyesen koreografált kompozíció megkezdődött, a 26 unokás Bánovics bácsi és felesége kiállt. „Nem bírják a gyorsat" — gondolták a nézők, még a zsűri tagjai is. De a Bánovics házaspár alacsonyan rácáfolt erre a feltevésre. Mikor a fiatalok tánca végefelé járt, elkezdték az öregek is, fiatalosabban, mint az unokák. Ugy ropták a fehérhajúak a kétugrást, a csárdást és a lippentőst, hogy megszégyenítették még a tizenhatéveseket is. Terzics József, Bánovics József vője — aki már szintén nem mai gyerek és feleségével, apósával, anyósával együtt táncol — nem dicsekszik, mikor kijelenti:

— Éjjámán még egy óra hosszát is!...

Egykori cselédemberek, gyermekeik és unokáik, ma saját gazdáik, az ország, a kultúra gazdái táncolnak, pörögnek az ócsárdi csoportban. *Meglátszik minden mozdulatukon, hogy minden héten rendszeresen próbálnak, hogy maguk is élvezik, szeretik táncukat, hogy ők talán még jobban gyönyörködnek az ősi ócsárdi táncokban, mint az igencsak gyönyörködő, újrázó közönség.* — *Szilvási* Irén és édesanja, a helyi iskola igazgatója már 1948 óta foglalkoznak a csoporttal. Az eredmény gyönyörű. De nemcsak a helyi kultúrmunkások segítettek a kultúrmunkában. A vasutas tánccsoport is adott segítséget, a népművészeti intézet is. Ezt a segítséget a csoport azzal igyekszik viszonozni, hogy — igen helyesen — a falu, Ócsárd dolgozói csoportjának tartja magát. Szerepel a Szabad Föld Téli Estéken, ifjúsági előadásokon mindig és mindenkor, amikor a falunak, a pártnak, a termelőszövetkezetnek szüksége van rá.

Az ócsárdiak azonban nem állnak meg az eddigi eredményeknél. Többet akarnak és többre vágynak. — Szilvási Irén, a táncscsoport vezetője ezeket mondja terveikről:

— *Valamikor a faluban a vasárnap délutánt játszással töltötték a fiatalok. Ezeket a játékokat gyűjtjük most össze és dolgozzuk fel táncba. A játékokat máris tanuljuk, kell is, mert már az öregek se nagyon emlékeznek vissza tájuk, pedig érdemes megmenteni ezeket a régi népszokásokat a feledéstől.*

Az ócsárdi táncosok lelkesedését kitartó, szorgalmas munkáját, eddigi eredményeiket ismerve minden bizonnyal sikerül is tervük.

Az üszögi cigánycsoport

első, körzeti szerepléséről már beszámoltunk olvasóinknak. A körzeti verseny óta azonban a már akkor is jó üszögi csoport tovább fejlődött. A csoport tagjai ruhákat kaptak, így a megjelenés, az összbenyomás sokat javult. A körzeti bemutatón mutatkozó kis lámpaláznak a járási versenyen már nyoma sem volt és így a tüzes, szédületesen gyors, szilaj cigánytánc mind a fiatalok, mind az öregek előadásában kitűnően érvényesült.

A kis csoport összetétele igen egészséges. A kilencéves gyermektől kezdve a hetvenéves aggastyánig képviselve van benne minden korosztály. Ez adja a csoport erejét, hogy minden táncot be tud mutatni, minden hangulatot ki tud fejezni. — *Érdemes lenne azonban a csoport létszámát növelni és hozzákezdeni a csoporttagok oktatásához, szervezett, tervszerű tanításához is.* Az üszögi cigány táncscsoport Baranya egyik legjobb csoportjává nőheti ki magát, ha rendszeresen foglalkoznak tagjaival. Megéri tehát a fáradságot!

A kultúrverseny utolsó számaként — mintegy csemegéül,

a Szalánta—németi csoport

saját maguk által összeállított hatalmas, színes, feledhetetlen kompozícióját: a lakodalmas játékot láthattuk. Régi délszláv népszokás, ősi délszláv énekek és táncok szökkenhettek a színpadon színpompás virággá, hosszú-hosszú időn keresztül dugdosott magból. A Szalánta—németi délszláv táncscsoport és az üszögi cigány táncscsoport szereplése mutatta meg lenyűgöző erővel: *milyen hatalmas fejlődést, a népkultúrának milyen soha nem látott kibontakozását, virulását hozza magával a szállni nemzetiségi politika alkalmazása.*

Éljenek még bátrabban jogaikkal nemzetiségi csoportjaink nemzetiségi dolgozóink! A pécsi járás kultúrversenyének táncszámai mutatták: érdemes. És ahogyan a kultúrmunkán érezhető a nemzetiségi politika termékenyítő hatása, úgy érezhető ez az élet minden más területén is.

Garami László

A vidék legjobbjainak bizonyultak a pécsi teniszezők az elmult évben

AZ ELMULT ÉVBEN a pécsi teniszezők eredményeit nézve megállapíthatjuk, hogy ebben a sportágban a vidék legjobbjainak bizonyultak.

Pécsett a Vörös Meteor, Haladás, Dózsa, Lokomotiv és a Munkaerőtartalékok sportköreiben volt intenzív teniszélet. A legtöbb játékost a Vörös Meteor teniszszakosztálya foglalkoztatott. A sportköri versenyén mintegy 70 játékos vett részt, a Radonai utcai teniszpályán, mintegy 20—25 fiatalból álló gárga ütötte a fehér labdát. A sportkör gondot fordított az úttörő és a serdülő korban lévők foglalkoztatására. A férfi csapat országos vidéki viszonylatban az első helyen állt az elmult évben.

A Dózsa női csapata szintén a vidék legjobb együttesének bizonyult. A játékosok egyénileg is figyelemreméltó eredményeket értek el. Az ősszel megkezdte a sportkör a fiatalok nevelését is. Érthetetlennek tartjuk, hogy szakosztályát a Dózsa feloszlatta.

Haladás kiegyensúlyozott férfi és női csapattal rendelkezik. Kétségtelen, hogy a Meteor után itt volt a legmozgalmasabb az élet. Az ifjúság, utánpótlás neve'ésével nem törődtek, pedig igen nagy tömeg áll a sportkör rendelkezésére.

A Lokomotiv csak ifjúsági csapattal szerepelt. Kétségtelen, hogy ezeknek az ifjúságiaknak szerepeltetése igen fontos, de szükséges, egy jólműködő szakosztálynál, a felnőtt játékosok foglalkoztatása is. Az egyesületnek arra kell törekednie, hogy az új sporttelepe mellett minél hamarabb felépítse a teniszpályát.

Egyénileg a pécsi teniszezők közül legjobban Ernőházíné (Dózsa) és Gulyás, Szikorszki, (Meteor) szerepeltek. A tizek bajnokságán Ernőházíné negyedik, Gulyás hatodik, az ifjúságiaknál Szikorszki a második helyen végzett. Különösen felfigyeltek a szakkörök a két fiatal Meteor játékos átlagerejű páros játékára.

Robbanékony, húlóratörő, korszerű játékuk, valamint technikai felkészültségük még sok szép eredményre enged következtetni. Ha fejlődésükben törés nem áll be, hamarosan az ország élvonalbeli játékosai között lesznek. Ernőházínének egyik legsikerültebb verseny éve volt a tavalyi, jó erőnlétével és megbízható játékával érte el jó eredményeit. Sajnos, mind a három játékost a pécsi és egyben a vidéki teniszsport elvesztette, mindhárman fővárosi sportkörökhöz kerültek. Bajtainé (Dózsa) a szombathelyi és az egri versenyen szerepelt. Tamási Lia (Dózsa) keveset versenyzett. Ernőházinéval párosban elért eredményei emelkednek ki. Lackó (Meteor) két évvel ezelőtti szereplésével szemben javulást mutatott, erőnlétén és idegzetén kell javítania. Az, utánpótlásból a Lokomotiv fiatal játékosai, Telekdi, Göttlinger, Schmidtet lehet kiemelni.

A TÁRSADALMI SZÖVETSÉG az elmult esztendőben elég gyengén működött, nem foglalkozott a kádernevelés kérdésével, a játékvezetők képzésével. Nem teremtett elég verseny lehetőséget a sportolók részére. Igaz, hogy a vezetőségben háromszor változás állott be. Súlyos veszteség érte a Társadalmi Szövetséget Holota Jenő elhunytával, aki hosszú éveken át mozgatója volt a pécsi teniszsportnak. Nagy hiánya volt a Társadalmi Szövetség munkájának az, hogy vidéken (Komló, Mohács, Szigetvár) nem szervezett tenisz szakosztályokat. Az idén feltétlenül el kell érnie a Társadalmi Szövetségnek, hogy vidéken is megindulhasson a teniszsport.

Az év eredményei alapján a versenyzők között az alábbi rangsorok alakultak ki:

Férfiak:

1. Laczkó Pál (Vörös Meteor), 2—3. Bajtai Dezső (Vörös Meteor), 2—3. Hock János (Haladás), 4—5. Nékám Károly (Haladás), 4—5. Gyimóthy Béla (Haladás), 6. Pintner Jenő (Haladás), 7. Molnár István (Vörös Meteor), 8. Farkas Ottó (Haladás), 9. Telekdi Gyula (Lokomotiv), 10. Göttlinger Ottó (Lokomotiv).

Nők:

1. Tamási Lia (Dózsa), 2. Bajtai Istvánné (Dózsa), 3. Czibulka Mártonné (Dózsa), 4. Révész Ibolya (Haladás), 5—6. Komjáthyné (Dózsa), 5—6. Hockné (Haladás), 7. Pajorné (Haladás), 8. Benkovits Klára (Haladás), 9. Gálosiné (Haladás), 10. Kisbíró Györgyi (Haladás).

Ifjúságiak:

1. Telekdi Gyula (Lokomotiv), 2. Göttlinger Ottó (Lokomotiv), 3. Schmidt (Lokomotiv), 4. Borbíró (MTSE), 5. Schmidt I. (Lokomotiv), 6. Rácz (Lokomotiv).

* **A társadalmi teniszszövetség** kéri a rangsorolt teniszezőket, hogy pénteken este 7 órára fontos megbeszélésre a VTSB helyiségében (Megye u. 18.) jelenjenek meg.

* **A VTSB felhívja a labdarúgó játékvezető tanfolyamra jelentkezettek figyelmét, hogy a tanfolyamot folyó hó 30-án, pénteken este 6 órakor megkezdi. A tanfolyam a Megye utca 18 szám alatti hivatalos helyiségünkben lesz megtartva. A tanfolyamra jelentkezést még a helyszínen elfogadunk.**

☆ **Jóslataink a vasárnapi totóra:** Debreceni Lokomotiv—Szegedi Lokomotiv: 1, 1. — Miskolci Lokomotiv—Szolnoki Lokomotiv: 1, 1. — Ceglédi Lokomotiv—Győri Lokomotiv: 1, x. — Kőbánya Lokomotiv—Hatvani Lokomotiv: 1, 1. — Székesfehérvári Lokomotiv—Nagykanizsai Lokomotiv: 1, x. — Budapesti Lokomotiv—Soproni Lokomotiv: 1, 1. — Athenaeum—Bp. Kinizsi: x, 2. — Gázművek—Magyar Posztó: 2, 2. — Keltex—Bp. Lokomotiv: 2, 1. — Tüker—Bp. Kinizsi: 1, 2. — Metró—Csepel: 2, 2. — A pótmérkőzések esélyesei: Bp. Dózsa, Bp. Vörös Meteor, Bp. Postás és Csepel.

PÁRTHÍREK

Értesítjük a Párttörténet és Sztálin elvtárs életrajza I. évfolyamán tanuló elvtársakat, hogy részükre a konferencia február 3-án, kedden délután 5 órakor a szokott helyen lesz megtartva. A politikai gazdaságtan I. évfolyamának konferenciája február 2-án, hétfőn délután 5 órakor a szokott helyen lesz.

Városi pártbizottság agit. prop. osztály.

*

Értesítjük alapszervezeteinket, hogy január 29-én, délután 6 órakor a Megyei Pártoktatás Háza kistermében Vajda Ferenc elvtárs „Propagandista munka néhány kérdéséről" címmel előadást tart.

Felhívjuk az alsófokú pártoktatás propagandistáit és helyetteseit, hogy az előadáson pontos időben jelenjenek meg.

Megyei Pártoktatás Háza

*

Értesítjük a párttörténet II. évfolyamán tanuló elvtársakat, hogy az „Árutermelés, Áru és érték, Az értéktörvény és működése, Értéktöbblet" c. anyagból az alább feleorolt időben és helyen konferenciát tartunk.

Január 31-én délelőtt 8 órakor lesz Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Január 31-én délután 2 órakor lesz Papp János elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Jahn Vilmos elvtárs konferenciája a Szakszervezetek Megyetanácsa 43-as termében. Kászon József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Február 2-án délután 2 órakor lesz Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét a feltétlen és pontos megjelenésre.

Megyei pártbizottság agit. prop. osztály.

HÍREK

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 29

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17. telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Ferenc — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** Várható időjárás csütörtök estig: Jobbára borult idő, többfelé eső, a magasabb hegyeken részben havas eső. Sokfelé köd. Élénk, a hegyeken erős nyugati szél. A hőmérséklet emelkedik. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: csütörtök reggel mínusz 1—plusz 2, délben plusz 3—plusz 6 fok között. Várható napi középhőmérséklet január 29-én, csütörtökön 4 fok alatt lesz.

— **Tanácstagok fogadóórái.** A Budai II. MDP pártszervezet helyiségében január 30-án, pénteken délután 6—7 óráig Salkói Károly tanácstag fogadóórát tart.

— **Halálozás.** özv. Dömse Mátyásné temetése 30-án 3 órakor.

VASESZTERGÁLYOST és autószerelőt felveszünk XIV. Autójavító Pécs, Munkácsy Mihály-u. 35.

HOSSZABB gyakorlattal rendelkező gépésztechnikusokat és útkalkulátorokat felveszünk. Jelentkezés: Komló, Bányagépjavító Vállalatnál. 79

5+1 ORION rádió, 3 ajtós garderob-szekrény eladó. Bajcsy Zsilinszky-u. 25 202

NAGY „Meteor" teremfűtéshez és kisebb kályhák olcsón eladók. Rákóczi-út 43.

DUNANTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKA GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Perczel u. 2 — Telefon 13-52 és 13-53
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felel: MELLES REZSŐ

Hatalmas érdeklődés kísérte a járási kultúrversenyt Villányban

Január 18-án tartottuk meg Villányban a járási kultúrversenyt. Minden község kultúrcsoportja jelen volt. A csoportok tudták, hogy itt már nagyobbak a követelmények, mint a körzeti versenyen, mégis volt egy-kettő, amely elbizakodott: jól szerepeltek a körzeti versenyen — gondolták, jól fognak szerepelni a járási versenyen is.

De nem úgy történt. *A villányi tsz DISZ kultúrosai* jól választották meg műsorukat, a „Határmenti történet" című színdarabot — de nem adták olyan jól elő, mint a körzeti bemutatón, elsiették az egészet.

A máriakéti táncscsoport a „Csalogató csárdás" és a „Vizslási csárdás" című táncot tangóharmonikára tanulta be és csak a verseny előtt egy-két nappal állították be a vonószenekart. A bemutatón meg is látszott hogy idegennek találják a hegedűt.

A vókányi színjátszócsoport is jobb volt a körzeti bemutatón, mint a járásin. Egy kissé halkan beszéltek, a közönség hátul nem hallotta jól a hangjukat.

A magyarbólyi úttörő táncscsoport hibája az volt, hogy amikor táncoltak — énekeltek is úgy, hogy a végén már alig bírták tüdővel. Ezt a hibát könnyen ki lehet javítani, ha a színpad mögött egy kis énekkar énekel és a táncscsoport csak a táncot járja.

A kultúrcsoportokat jól fogadták. Minden községi kultúrcsoportot külön szobában helyeztek el. A műsor sorrendjét összeállítottam és egy-egy nyomtatványt adtam minden csoportnak. Ez az ötlet nagyon jó volt, mert így elkerültük a műsorok közötti zavarokat, nem állt üresen a színpad.

A közönség a legtöbb csoport szereplésével meg volt elégedve. Különösen tetszett a *villányi állami gazdaság kultúrcsoportjának „Hóvihar" című orosz tánca.* Az öltözet: piros szoknya, fehér blúz, piros kendő. Fokozta a tánc hatásosságát, hogy közben fehér papírokat szórtak a táncsoportra. Ha mostani színvonalukat megtartják, kétségtelen a további versenyeken is nagy sikert aratnak.

Kovács István
népművelési előadó.

A Dunántúli Napló ellentéte:

„Megkapjuk bérünket"

Munkabérünk érdekében a „Dunántúli Napló"-ban megjelent cikk eredménye már mutatkozik, mert a bérelszámolási lap megérkezett. Reméljük hogy hamarosan jön a pénz is. Eredményeinkről annyit írhatunk, hogy mult évi tervünket december 23-án befejeztük. Terven felül 85 ezer forint értékű építkezést fejeztünk be. A hideg időjárás ellenére állandóan dolgozunk. Jelenleg padlásszobákat készítünk és a környékbeli romosépületek bontását végezzük, hogy biztosítsuk évi tervünkhöz a még hiányzó anyagokat.

A gyulapusztai állami gazdaság építkezési csoportja nevében:
KOVÁCS GYULA

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Három a kislány, szelvénybérlet „B" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Állami áruház (fél 5, fél 7, fél 9 órakor)

Park: És felkel a nap (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Állami áruház (5, 7, 9 órakor)

VITAEST:

A November 7 kultúrotthonban pénteken este 7 órakor Szántó Tibor regényrészletét vitatja meg a Magyar Írók Szövetsége Csorba Győző vitaindításával.

ELŐADÁS

A Közlekedés és Mélyépítési Tudományos Egyesület pécsi csoportja rendezésében pénteken dr. Somfai Jenő kerületi orvos „Vasutas betegségek" címmel előadást tart (délután 5 órakor a Vasutas Kultúrotthonban, Várady u.)

Az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat pécsi csoportja rendezésében pénteken Sasvári Kálmán: „Anyagvizsgálat röntgensugárzással" címmel előadást tart (délután 6 órakor az MSZT székház, Janus Pannonius u. 11, földszinti előadóterében.)

KÜLÖNBEJÁRATÚ, utcai bútorozott szoba belvárosban azonnal kiadó. Cím a kiadóban 290 számon. 290

TÁNCISKOLA a Doktor Sándor kultúrházban február 3-án, kedden fél 8-kor kezdődik. Baranyamegyei Tánctanítók Munkaközösség rendezésében. Tanórák: kedd, csütörtök. Modern és új társastáncok. 277

A DÉLDUNÁNTÚLI Áramszolgáltató Vállalat Szekszárdi Üzletigazgatósága felvételre keres gyakorlattal rendelkező elektrotechnikust. Jelentkezés a Szekszárdi üzletigazgatóságon levélben önéletrajz csatolásával, vagy személyesen. 75

Nagy választékban kapható
BÚTOR-SZŐNYEG, ASZTAL-, ÁGY- ÉS SZEZLONTERÍTŐ
a
Bútorértékesítő Vállalat
Pécs, Deák-utcai boltjában.

VÁLTS
TAKARÉKBETÉTKÖNYVET

Nyereménybetétkönyvek sorsolása Budapesten

1953. január 30-án, pénteken délután 3 órakor az Országos Takarékpénztár (V. Nádor-utca 16.) kultúrtermében.

A sorsolásban minden olyan forgalomban levő nyereménybetétkönyv részt vesz, melyet 1952 december 31. napjáig váltottak.

A sorsolás nyilvános!

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1953 JANUÁR 30

A MAI SZÁMBAN:

A Szovjetunió külügyminisztériumának emlékirata a dán kormányhoz (2. o.) — A Parádon üdülő dolgozó parasztok megfogadták Rákosi Mátyás elvtársnak, hogy az idén példaadóbban élőjárnak a begyüjtésben (2. o.) — A politikai gazdaságtan néhány alapfogalmáról (3. o.) — A városi tanács propagandista szemináriumának munkájáról (3. o.) — Német nemzetiségi kultúrcsoport alakult Villányban (4. o.)

Az új agrotechnikai módszerek alkalmazásával biztosítsuk a jó begyüjtés feltételeit!

(L. J.) A dolgozó nép zavartalan élelmiszerellátása, szocialista iparunk fokozódó nyersanyagszükségletének biztosítása elsősorban a jó begyüjtéstől, az új begyüjtési törvények maradéktalan végrehajtásától, a dolgozó parasztság helytállásától függ ebben az évben is. Ezért pártszervezeteink, tanácsaink széles körben ismertessék meg dolgozó parasztjainkkal az új begyüjtési rendeletet és ennek szellemében már most készüljenek a beadási terv gyors, maradéktalan teljesítésére. Beszéljenek arról a kommunisták, a községek népnevelői, hogy a dolgozó parasztok termelőszövetkezetek, mennyire vannak érdekelve a magasabb termeseredmények elérésében. Az új begyüjtési törvény is a beadási kötelezettségeket kizárólag a földterület nagysága és minősége arányában, tehát nem a termés hozam alakulása és a jószágok száma, hozama szerint állapítja meg. Így a földterület utáni kivetés igazságos, s egyben a többtermelés hatalmas ösztönzőerejévé válik. A jó gazdát a begyüjtési rendszer még jobb munkára, még nagyobb terméseredmények elérésére, több jószág nevelésére serkenti, hogy eleget tudjon tenni beadási tervének. Csak a rossz gazdának esik nehezére eleget tenni állampolgári kötelességének, de a begyüjtési törvény az ilyen termelőt is a föld jobb megmunkálására, nagyobb termés elérésére serkenti — sokszor a törvény szigorával is.

A magas terméseredményekért vívott harcnak számos módját lehet megtalálni, csak ki kell használni ezeket a lehetőségeket. Példák egész sora bizonyítja, hogy az idejében végzett mélyített őszi szántás, a korai tavaszi simítózás, a keresztsoros és négyzetes vetés, a pótbeporzás, stb. jelentős terméstöbbletet hozott azokban az állami gazdaságokban, termelőszövetkezetekben, de az egyénileg dolgozó parasztok földjein is, akik nem idegenkedtek az új módszerektől és bátran alkalmazták azokat.

Ezt bizonyítja többek között a nagynyárádi Kossuth termelőszövetkezet példája is. Arról a területről, amelyen előhántós ekével szántottak, korán, keresztsorosan vetették az ősziárpát, ott 14 mázsa átlagtermést értek el. Ugyanakkor a régi módszerrel vetett kétszeri vetésük holdja csak öt és fél, hat mázsát fizetett.

Vagy nézzük meg a lippói Béke Tsz kukoricatermését. 21 hold kukorica alá időben elvégezték az őszi mélyszántást, négyzetesen vetették, négyszer kapálták, kétszer pedig elvégezték a pótbeporzást és 21 mázsa kukoricatermést takarítottak be egy hold földről. Ahol nem alkalmazták az élenjáró termelési módszereket, nem kapáltak négyszer, ott csak 11 mázsa átlagtermést értek el, de az egyénileg dolgozó parasztok még emögött is messze lemaradtak, mert csak nyolc, kilenc mázsa volt az átlagtermésük.

De lehetne hosszan sorolni az ilyen példákat, amelyek az új módszerek, a négyzetes és keresztsoros vetés helyességéről beszélnek.

Állami gazdaságainkat, termelőszövetkezeteinket és egyénileg dolgozó parasztjainkat is az új begyüjtési törvény tanulmányozása ösztönözze arra, hogy ezután még inkább harcot indítanak az élenjáró termelési módszerek bevezetéséért. Jelentős nevelőmunkát kell végezni ezen a területen községi és termelőszövetkezeti pártszervezeteinknek és tanácsainknak is. A tanács felelős azért, hogy idejében maradéktalanul teljesítve legyen a beadási terv, éppen ezért, biztosítani kell ennek előfeltételét, a magasabb termés-eredményeket. Azonban a gépállomás is felelős azért, hogy a hozzája tartozó termelőszövetkezetek magas terméseredményeket érjenek el az új esztendőben. A politikai helyetteseknek segíteniök kell abban, hogy a jó termés elérése érdekében ne csak a traktorosok, hanem a termelőszövetkezetek is elsajátítsák az új agrotechnikát. Segíteni kell ebben is a falusi pártszervezeteket, hogy még eredményesebben harcolhassanak az új termelési módszerek bevezetéséért.

Kevés olyan község van, ahol nem lehet találni hátralékos dolgozó parasztokat, olyanokat, akik az 1952. évi begyüjtési kötelezettségüket még nem teljesítették. Pellérden Matkó János (Peták) 8 holdas, Sarki (Kajsza) József 13 holdas és Bóna (Lukács) Ferenc 14 holdas dolgozó parasztok összesen 98 kiló baromfival, 1.618 darab tojással, 40.5 mázsa kukoricával, 266 kiló sertéssel, 39 mázsa gabonával, 710 kiló napraforgóval, több, mint 42 mázsa szénával adósai a nép államának még a tavalyi évről. Keszü községben Horváth Vendel 6 holdas dolgozó paraszt 763 kiló kukorica, 83 kiló burgonya, 132 kiló napraforgó és 30 kiló sertésbeadási kötelezettségét nem teljesítette. — Községi tanácsaink a pártszervezetek segítségével induljanak harcba a hátralékok begyüjtéséért, kötelezzenek minden egyes dolgozó parasztot a hátralék beadására. De ezzel egyidőben nem szabad megfeledkezni a tej-, tojás- és baromfibegyüjtésről sem, valamint arról, hogy az 1953-as beadási évre minden egyes dolgozó paraszt biztosítsa, hogy a kötelezvények mögött sertések is legyenek.

Az 1953-as évben sokszáz új traktort, aratócséplőgépet, öntözőberendezést és igen sok egyéb korszerű, új gépet kap a mezőgazdaságunk; soktízezer újabb parasztcsaládnál szólal meg a vezetékes rádió, tovább szaporítják a kultúrházak, népkönyvtárak, nagyközségi otthonok számát a faluban; tehetséges fiatalokból újabb tíz- és tízezrek ülnek be a középiskolák, főiskolák padjaiba, s szereznek meg az agronómusi, tanári, orvosi, mérnöki, stb. pályához szükséges szakképzettséget, műveltséget.

Mindez azonban nem önmagától, nem az égből hull az ölünkbe. Az újabb vívmányokért keményen meg is kell dolgoznunk. A feladatok megvalósítása az eddiginél is nagyobb erőfeszítéseket, odaadóbb munkát, forróbb hazaszeretetet kíván meg a városi, falusi dolgozóktól egyaránt. A dolgozó parasztság részéről az állam iránti kötelezettségek pontos teljesítése: az új begyüjtési törvény lelkiismeretes végrehajtása a legfőbb kötelező hozzájárulás e nagy feladatok megvalósításához, békénk védelméhez.

Újult erővel, a tavalyinál is jobb, lelkiismeretesebb, gondosabb munkával induljunk tehát harcba a begyüjtési terv teljesítéséért, a magasabb termés-eredmények eléréséért. Egyformán érdeke ez valamennyi egyéni és szövetkezeti dolgozó parasztnak.

TÖBB SZENET A HAZÁNAK!

Petőfi-akna

A Pécsi Szénbánya Vállalat az újévben még egyetlen napon sem teljesítette tervét. Emiatt már január 28-ig 7.939 tonna szénnel maradtak adósai népgazdaságunknak. Még az aknák között legjobb eredményt elért Vasason sem kielégítő az eredmény, mert az ott dolgozó bányászok is csupán 94.4 százalékra teljesítik havi tervelőirányzatukat. Az eddig élenjáró Gradwohl-körlet is elmaradt most tervének teljesítésével, eddig 95.8 százalékot értek el a havi terv megvalósítása során.

A csapatok között azonban már többet találhatunk, amely élenjáró. Így a Bocz fejtés dolgozói is méltán érdemlik meg a dicséretet, akik 113.7 százalékot értek el a havi terv teljesítésében. Nem ritka náluk az olyan teljesítmény sem, amelyet 28-án értek el, amikor 120 százalékra teljesítették tervüket.

Száz százalékon felüli havi átlageredményt értek el Bauer József és Szőnyi József brigádjának tagjai is.

Az egyéni versenyben Bocz Mihály (6) tűnt ki. A januári terv teljesítésében 156.1 százalékot ért el, 28-án 168 százalékra teljesítette előirányzatát. Uranka Károly sem marad messze mögötte, 133.5 százalékos eredményével.

István-akna

A bányaüzemek közötti versenyben az István-aknai bányászok foglalják el a második helyet 92.4 százalékos eredményükkel. Itt is csak egy körlet — Garamvölgyi János körlete — teljesíti tervét. A körlet dolgozói becsülettel tesznek eleget fogadalmuknak: 101 százalékra teljesítik havi tervelőirányzatukat. Lemaradt a versenyben Tátrai József körlete, 88 százalékos havi tervteljesítésével. A csapatok között legjobb Szlávek Antal csapata, amely 117 százalékra teljesíti tervelőirányzatát. Jó eredményeket érnek el még Nev Ferenc, Jambrecsek József és Buchmüller Antal csapatának tagjai.

A Béke-aknai Dorozsmai-körlet dolgozói is jó eredményekkel zárják az újév első hónapját. Az itt dolgozó bányászok 107.2 százalékra valósították meg eddig havi tervüket. Kincses József körletének dolgozói 113.2 százalékot értek el a havi tervteljesítésben. A csapatok közül azonban a legjobb — Kenreiter Alajos csapata — is csak 100%-ra teljesíti tervét. Varró Lajos brigádja 97.5, Török István (5) brigádja 86.3 százalékot ért el eddig.

Pécsbányatelep

A pécsbányatelepi bányászok tovább fokozzák a harcot a lemaradás pótlásáért. Dénes Antal körletének dolgozói járnak ebben élen, akik 187.5 százalékra teljesítették eddig havi tervelőirányzatukat. Az ő körletük mutat példát a többieknek is. A csapatok között is tovább folyik a harc a versenyben az elsőségért. Leisz József csapata még mindig tartja az első helyet 139.9 százalékos eredményével. Wolf Gyula csapata igyekszik felzárkózni mögéjük. Ennek a brigádnak a tagjai 112.6 százalékot értek el a havi tervelőirányzat megvalósításában.

Az egyéni versenyben Horváth István (18) sztahánovista jár élen 100 százalékos havi eredményével. Gaál István sem akar szégyenben maradni, 148 százalékra teljesíti tervét. Sudár Ferenc Kossuth-díjas sztahánovista vájár 150 százalékot ért el a havi terv teljesítésében.

Fokozni kell az eddig elért jó körlet és csapateredmények alapján a harcot a tervek naponkénti, dekádonkénti teljesítéséért, hogy ne zárja adósággal egyetlen aknánk sem az újév első hónapját.

Az István-aknai Zóna-brigád is csatlakozott a százméteres mozgalomhoz

Müller Vilmos elvtárs, Béke-aknai sztahánovista vájár két hétig tartózkodott az István-aknai bányászok közt, hogy átadja munkamódszerét az ott dolgozó élővájási csapatoknak.

Zóna Jenő István-aknai élővájási vájár át is vette a módszert Müller elvtárstól. Megtanulta, hogyan kell két helyen dolgozni. Müller elvtárs az ő munkahelyén alapvágatot hajtott köben és feliörést szénben. Először az alapvágaton kezdte el a munkát. Befúrta a lyukakat. Ebben a csillések is segítettek neki. Mikor megtörtént a repesztés, Müller elvtárs a feltörésbe ment az egyik segédmunkással dolgozni. A másik mellékmunkás pedig a robbantás által felszabadult kőzetet lapátolta fel és kiszállította a rendezőre. Ez idő alatt Müller elvtárs a feltörésben is elvégezte az egy műszakra előirányzott munkát. Ha még volt ideje, újra hozzáfogott a fúráshoz, hogy a munkaidőt teljesen kihasználja. Zóna elvtárs két hét alatt megtanulta a helyes munkabeosztást. Brigádjában három dolgoznak, egy vájár és két csillés. Jelenleg szénben hajtanak eresztést. Zóna elvtárs úgy osztotta be a munkát, hogy mind a hárman tudjanak dolgozni úgy, hogy ne tartsa fel egyik a másikat.

Darázsi István csillést villa-kezeléshez osztotta be. Ő huzatja fel a szenet, megtölti a csillét és kiszállítja a rendezőre. Zóna elvtárs és Dávid Antal (3) csillés a vájvégen termelik a szenet és felváltva lapátolják a kitermelt készletet a vála tartályába. Dávid elvtárs vájárja után önállóan megcsinálja az ácsolatot és a segédácsolatot. A jó munkaszervezés meglátszik a teljesítményükön is, mert 110 százalékról 123 százalékra emelték havi teljesítményüket.

A műszaki dolgozók, a párcsoport és a szakszervezet minden segítséget megadnak a brigádnak, hogy az átvett módszert továbbfejleszthessék és részt vehessenek a száz méteres mozgalomban.

Garamvölgyi János főkörletvezető minden nap felkeresi Zóna elvtársat a munkahelyen és megbeszélik a felmerülő nehézségeket. Például 26-án hiányzott egy légcsatorna a munkahelyen. A telep nem volt gázos, de Garamvölgyi elvtárs annak ellenére megkövetelte, hogy építsék be a légcsatornát, mert a vájvégen frissebb lesz a levegő és jobban tudnak dolgozni. Zóna elvtárs meg is fogadta a főkörletvezető tanácsát, mert ezzel is elősegíti a többtermelést.

Zóna elvtárs a jövő hónapban már kő-munkákon dolgozik, ahol még inkább bebizonyíthatja, hogy jól hasznosítják a Müller elvtárstól tanultakat. Ehhez természetesen a műszaki dolgozóknak továbbra is sok segítséget kell nyújtani Zóna elvtárs brigádjának.

Sokezer munkaóra kiesést okozott a szállítókas késedelmes kijavítása a Kossuth-aknán

A komlói Gépjavító Vállalat villanyszerelő üzemegységének Kossuth-aknai részlegénél dolgozom. Így e hó 18-án módomban volt személyesen látni a kettős-akna egyik kasának ejtését. Ez délelőtt 10 órakor történt és kétszer ismételték meg. A kas biztonsági szerkezete egyik esetben sem működött, az ejtést ellenőrző mérnök intézkedése folytán a kasban a személyzállítás azonnali hatállyal betiltották. Ez eddig a legnagyobb rendben volna de az már nincs rendben hogy hetekig kellett várni, míg a kas biztonsági szerkezetét megjavították és addig egy kas szállította a dolgozókat. Ha ehhez hozzászámítjuk még azt, hogy a közelben lévő légakna is két nap nem szállított személyeket, akkor megértjük azt, hogy micsoda óriási termelési kieséseket jelentett napi három műszakváltásnál a késedelmes le- és felszállás, nem szólva a fel- és leszállással előforduló incidensekről is arról, hogy a bányászok nagy tömegei ott fagyoskodtak és zúgolódva várták a le- és felszállást. Én a reggeli műszakban dolgozom és bizonyos esetben megtörtént, hogy teljesen kivilágosodott, mire az utolsó csapatok lejuthattak, vagy ellenkezőleg. Arról ne is beszéljünk, hogy mikor hiányzott el távollevő munkatelepeik re. Nem hiszem, hogy a terv teljesítése szempontjából ez mindegy volna, most szeretnénk tudni, hogy mi volt az oka annak, hogy ilyen sokáig nem javították ki.

A Bányagépjavító Vállalat villanyszerelő üzemegysége Kossuth-aknai részlegének műhelyében e hó 22-én termelési értekezletet tartott. Az előadó Csapó János elvtárs, az üzemegység vezetője volt. Ismertette az 1952. év utolsó negyedének eredményét. Az üzemegység túlteljesítette üzemi tervét, de természetesen akadtak hibák is. Felszólította a dolgozókat, hogy e hibákat haladéktalanul küszöböljék ki és a jövőben a mennyiségi munka elválaszthatatlan legyen a minőségi munkától. Kérte a dolgozókat, mivel 1953 első negyedében még nagyobb feladatok várnak elvégzésre, fokozatosan növeljék teljesítményüket, hogy még nagyobb százalékos arányban teljesítsük I. negyedévi tervünket. Kun Lajos elvtárs brigádja nevében versenyre hívta az összes brigádokat. A kihívást a brigádvezetők elfogadták.

Szilágyi M. József
Pécsvárad.

Amiről Kozármislenyben és Bükkösdön megfeledkeztek

A kozármislenyi gépállomás vetőgépje már több, mint két hónapja kint rozsdásodik a nagykozári határban. De több helyen lehet a határban találni traktoreke fejeket is. A nagykozári dolgozó parasztok már több esetben jelentették az illetékeseknek, hogy tegyenek annak érdekében valamit, hogy a gép, az ekefejek ne heverjenek szanaszéjjel a határban. De még a mai napig sem történt intézkedés.

A bükkösdi állami gazdaságban is az összel, ahogy vetettek azon módon kinthagyták a vetőgépeket, boronákat a határban. Négy vetőgép és hét borona rozsdásodik a búzatáblák végén. De hogy még nagyobb legyen a kár, a vetőgépek tetejét lehúzva hagyták, hogy az eső beleessék.

Ki a felelős ezért? Természetesen elsősorban is a gépállomás vezetői, traktorosai. Hogyan halad ezeken a gépállomásokon a téli gépjavítás, a tavaszi munkákra való készülődés, ha még most is kint hevernek az ekefejek, vetőgépek és boronák a határban?! A gépállomások vezetői sürgősen intézkedjenek, hogy a szanaszéjjel hagyott ekefejek és vetőgép fedett helyre kerüljenek és minél előbb kijavítsák azokat.

A Szovjetunió külügyminisztériumának emlékirata a dán kormányhoz

Moszkva (TASZSZ) O. B. Kraft, Dánia külügyminiszt*ere* 1952. október 29-én emlékiratot nyújtott át a Szovjetunió ideiglenes ügyvivőjének. Ez az emlékirat a dán kormány válaszát tartalmazta a Szovjetunió külügyminisztériumának 1952. október 1-i nyilatkozatára. A Szovjetunió külügyminisztériuma ebben a nyilatkozatában a dán kormánynak azzal a szándékával foglalkozott, hogy megengedi idegen országoknak — az agresszív északatlanti szövetség tagállamainak — hogy béke idején fegyveres erőket helyezzenek el dán területen.

„A szovjet kormány Dánia kormányának 1952. október 29-i emlékiratával kapcsolatban szükségesnek tartja kijelenteni, hogy nem lehet kielégítőnek tekinteni azt a választ, amelyet Dánia kormánya a dán területen idegen fegyveres erőknek nyújtott katonai támaszpontok kérdésében adott.

A dán kormány említett emlékiratában azt állítja, hogy a atlanti szerződés védelmi célokat szolgál. *Ez az állítás azonban egyáltalán nem felel meg a valóságnak.* Számos tény bizonyítja, hogy az északatlanti tömb szervezői védelmi feladatokra tett hivatkozásaikkal csak agresszív terveiket és elgondolásaikat leplezik. A szovjet kormány már az északatlanti szerződésről szóló 1949. március 31-i emlékiratában felhívta erre a figyelmet és rámutatott, hogy az északatlanti tömb zárt hatalmi csoportosulás, amelynek célja: a Szovjetunió és a népi demokráciák elleni háború előkészítése és kirobbantása.

Az Egyesült Államok kormánya által létrehozott északatlanti katonai tömb nincs összhangban a népek akaratával! A népek tartós békére törekszenek, viszont az északatlanti tömbnek az a célja, hogy az Amerikai Egyesült Államok és más agresszív államok világhódító törekvéseit szolgálja. Az angol-amerikai hatalmi csoportosulás tudja, hogy ezeket az imperialista és népellenes célokat nem lehet békés úton elérni, ezért mindenki szemeláttára folytatja az új háború előkészítését, arra készül, hogy kirobbantsa a harmadik világháborút. Ezt a szemmellátható tényt nem tagadhatja egyetlen kormány sem, ha nem akarja tévedésbe ejteni népét.

A dán kormány 1952. október 29-i emlékiratában azt állítja, hogy „jó és baráti kapcsolatokat kíván fenntartani a Szovjetunió kormányával" és hogy sohasem engedhetné meg, hogy dán területet valamely más állam elleni támadásra használnak fel.

— A tények azonban azt bizonyítják, hogy a dán kormány csatlakozott az északatlanti tömbhöz, részt vesz az új háború előkészítését szolgáló intézkedések végrehajtásában és Dánia területét rendelkezésre bocsátja az agresszív célok érdekében tervezett angol és amerikai katonai támaszpontok számára, ellentétesen cselekszik azokkal a kijelentéseivel, hogy nem vállalná a részvételt olyan

A dán kormány válaszában azt állítja, hogy az atlanti szerződés védelmi célokat szolgál és a dán kormány baráti kapcsolatokat kíván fenntartani a Szovjetunió kormányával.

A dán kormány október 29-i emlékiratában azt is állítja, hogy a dán sajtó és Dánia társadalmi körei egységesen támogatják a kormánynak azt az álláspontját, hogy béke idején külföldi fegyveres erők helyezhetők el Dánia területén.

A. J. Visjnszkij, a Szovjetunió külügyminisztere ez év január 28-án, Dánia ideiglenes ügyvivőjének nyilatkozatot adott át, amely többek között ezeket mondja:

egyezményben, amely a Szovjetunió ellen irányul.

— A dán kormány megengedi hogy területén elhelyezzék az agresszív célokat követő, a Szovjetunió ellen irányuló tevékenységet folytató északatlanti tömb idegen csapatait.

A szovjet kormány szükségesnek tartja felhívni a dán kormány figyelmét arra, hogy *Dánia területén fekvő katonai támaszpontok idegen fegyveres erők rendelkezésére bocsátása nem áll érdekében magának Dániának, minthogy ez a tény veszélybe dönti Dánia biztonságát és függetlenségét.*

A jegyzék a továbbiakban rámutat a különböző dán társadalmi körök képviselőinek — politikai pártok szakszervezetek és egyéb társadalmi szervezetek vezetőinek a dán sajtóban megjelent számos nyilatkozatából igen világosan következik, hogy a dán nép túlnyomó többsége ellenzi, hogy dán területet amerikai katonai támaszpontok céljaira bocsássanak rendelkezésre.

Befejezésül a jegyzék a következőket szögezi le:

— Világosan kell látni, hogy a dán kormány, amely 1949-ben belépett az atlanti tömbbe, . . . agresszív katonai csoportosulás részvevőjévé tette Dániát. E katonai csoportosulás nem védelmi célból, hanem új világháború előkészítése céljából létesült.

A dán kormány most beleegyezik, hogy béke idején külföldi csapatokat helyezzenek el Dánia területén. Ezzel a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen folyó háborús készülődés közvetlen részvevőjévé teszi Dániát.

A szovjet kormány nem hagyhatja figyelmen kívül a dán kormány ilyen lépéseit.

Amint már a szovjet kormány 1952. október 1-i nyilatkozatában rámutatott, az *ilyen lépések feltétlenül veszélyeztetik a Szovjetuniónak és a Baltikum többi országának biztonságát. Az ilyenfajta lépések esetleges következményeiért minden felelősség teljesen a dán kormányra hárul.*

Nyugat-Berlin gazdasági hanyatlása

Berlin (ADN): Adenauer kancellár újabb nyugatberlini látogatása a kenyér és szén árának valamint a lakbérek küszöbönálló emelésének jegyében áll. Adenauer minden látogatása alkalmával demagóg tirádsokkal segítséget igér Nyugat-Berlinnek. Ehelyett azonban mindig az történt, hogy a munkanélküliek száma emelkedett, emelkedtek az árak és súlyosbodtak a nyugatberlini lakosság gondjai.

Nyugat-Berlin gazdasági hanyatlása a legvilágosabban a munkanélküliség fokozódásában jut kifejezésre. A keresetnélküliek száma ezév januárjának első felében 2.338-cal emelkedett és ezzel elérte a Reuter-féle közigazgatás adatai szerint a 270.254-et. A valóságban ez a szám sokkal magasabb, mert negyvenhatvanezer munkanélkülit az úgynevezett „kartoték-rendezés" során törültek a nyilvántartásból. Nem számítják munkanélkülinek az iskolából kikerülők tízezreit sem, akiknek szintén nincs munkájuk.

Nyugat-Berlin lakosságának helyzetét súlyosbítják azok az óriási költségek is, amelyeket a remilitarizálásra és a fasiszta terror-szervezetek támogatására fordítanak. Reuter közigazgatása ebben a költségvetési évben nyolcvannyolc egész kéttized millió márkát fordít a készenléti rendőrségnek álcázott nyugatberlini csapatok költségeire.

Nyugat-Berlin katasztrofális gazdasági helyzete Adenauer háborús politikájának és az imperialisták háborús készülődéseinek következménye.

Az athéni monarchofasiszta bíróság életfogytiglani börtönre ítélte Elli Ioannidut, Belojannisz özvegyét

Athén (TASZSZ): Az athéni katonai fellebbviteli bíróság befejezte Elli Ioannidu, Grammenosz, Dromazosz, Maniati és más hazafiak ügyének felülvizsgálását.

Görög sajtójelentések szerint a tárgyaláson csak rendőröket vonultattak fel tanúként. A bíróság Elli Ioannidut, Belojannisz özvegyét, Dromazoszt, Grammenoszt, Maniatit, továbbá Georgiadut, Papanikolaut életfogytiglani börtönre ítélte. Ezenkívül a bíróság egyenként húsz évi börtönre ítélte Nikolakopuloszt, Poddaraszt, Levandakiszt, Kassziolaszt, Coniszt és Kalofoliaszt.

Mint a görög demokratikus körök kiemelik, Görögország uralkodóköre a per megrendezésével azokat a hazafiakat akarták megtorolni, akik sikraszállnak a görög nép demokratikus, hazafias arcvonalának megteremtése mellett.

A Parádon üdülő dolgozó parasztok megfogadták Rákosi Mátyás elvtársnak, hogy az idén is példaadóan előljárnak a begyüjtésben

Kormányunk azzal is kifejezésre juttatja a hazafias kötelességüket kiválóan teljesítő dolgozó parasztok iránti megbecsülését és elismerését, hogy a példaadó egyéni dolgozó parasztokat és a beadásban élenjáró termelőszövetkezetek legjobb tagjait ingyenes üdültetésben részesíti. Ez évben a dolgozó parasztok a Mátra egyik legszebb fekvésű fürdő helyén Parádon üdülnek.

Az üdülő dolgozó parasztok első csoportja január 15-től 28-ig tartózkodott a parádi „Szabadság" szállóban. Az ország minden részéből összegyűlt dolgozó parasztok, tsz-tagok és egyéni gazdák a két hét alatt egyetlen nagy családdá forrtak össze.

Kedden délután az üdülő dolgozó parasztok kisebb-nagyobb csoportokban elbeszélgetve, mégegyszer feldézték a kéthetes üdülés felejthetetlen élményeit. Az üdülés utolsó napjaiban legtöbbjük külön-külön levélben köszönte meg Rákos; Mátyásnak, hogy az üdülés után most felfrissülten láthatnak hozzá az idei nagy feladatok megoldásához.

Az üdülő dolgozó parasztok között a parádi tartózkodásuk utolsó napján is sok szó esett az új begyüjtési rendeletről és elhatározták, hogy közös levelet intéznek népünk szeretett vezéréhez, Rákosi Mátyáshoz.

Este az üdülő dolgozó parasztok telkes ünnepi hangulatú búcsúvacsorán vettek részt. Stauberecz Vilmosné, Steinmetz kapitányról elnevezett vecsési termelőszövetkezet tagja, aki mint állattenyésztő tavaly 322 munkaegységet ért el és tervét jelentősen túlteljesítette, felolvasta azt a közös levelet, amelyet a Parádon üdülő dolgozó parasztok Rákosi Mátyásnak írtak.

„Forrón szeretett Rákosi elvtárs! — kezdődik a levél. — *Mi, a Parádon üdülő dolgozó parasztok köszönetet mondunk pártunknak és kormányunknak az itt töltött felejthetetlen napokért. A felszabadulás előtt gondolni sem mertünk arra, hogy üdülhessünk. Akkor itt, Parádon is a tőkések, a nagybirtokosok és a bankárok 'opták a napot, — a mi pénzünkön. Ez az idő már elmúlt. A dicsőséges Szovjet Hadsereg meghozta számunkra a várva-várt szabadságot s azóta egyre inkább érezzük pártunk gondoskodását, segítségét."*

Elmondják a levélben, hogy hasznosan töltötték napjaikat. Egyik kirándulásuk alkalmával meglátogatták a Petőfi szénbányát. *„Saját szemünkkel láttuk a bányász elvtársak nehéz, hősies munkáját,* — írják. — *Példájuk arra lelkesít bennünket, hogy még jobban dolgozzunk. Megfogadjuk, fokozottan harcolunk azért, hogy minden dolgozó parasztfársunk pontosan teljesítse kötelességét államunk iránt.* Elhatározták, hogy hazatérve azonnal hozzálátnak a tavaszi munka előkészítéséhez, ezzel is biztosítják a jó termést, a jó beadás alapján. Az első negyedévi beadás tervének túlteljesítésére fogadalmat tesznek:

„Valamennyien vállaljuk, hogy már cius 9-ig 105 százalékra teljesítjük a tojásbeadást". És felsorolják, ki mit vállal, ki akar ennél is többet teljesíteni.

„Első Józsefné, győrmegyei szakonyi tszcs-tag a háztáji gazdasága után járó egész évi tojásbeadását is túlteljesíti erre a napra. Barta Károly 11 holdas dolgozó paraszt a szabolcsmegyei Lövőpetriről és Szokolits Jenő 12 holdas koroncói dolgozó parasztok az első negyedévi tojásbeadást március 9-ig 120 százalékra teljesítik. Stauberecz Vilmosné, a vecsési Steinmetz kapitány tsz állatgondozója március 9-ig 200 százalékra teljesíti a háztáji gazdaság után járó tojásbeadást.

Emellett az élenjáró módszerek fokozott alkalmazásával hozzásegíti termelőszövetkezetét az élőállatbeadás határidő előtti teljesítéséhez."

„Március 9-ére — írják tovább a levélben — *az első negyedévi baromfi beadást valamennyien legalább 110 százalékra teljesítjük. A tejbeadás tervét havonta legalább három százalékkal teljesítjük túl. Egyesek ennél is többet vállaltak. Weis Ádám, a tolnamegyei alsónyéki I. típusú tszcs elnöke minden hónapban 120 százalékra teljesíti a tejbeadás tervét."*

A termelőszövetkezeti tagok valamennyien megfogadták, hogy hazatérve jó munkával segítik szövetkezetüket a beadás határidő előtti teljesítéséhez. Azon lesznek, hogy szövetkezetük növénytermelői és állattenyésztői minél több fejlett módszert alkalmazzanak. Ezután így folytatódik a levél: *„A fejérmegyei Pusztaszabolcs szövetkezeti község tanácselnöke jelenti Rákosi elvtársnak, hogy a legutóbbi tanácsülésen a község 11 termelőszövetkezete és csoportja megfogadta: március 20-ra teljesítik az első negyedévi tojás és baromfibeadás tervét. Pusztaszabolcs a jó termelőmunka eredményeként az idén is túlteljesíti a terménybeadást s a községek versenyében az elmúlt évi kilencedik helyről az első három közé kerül."*

Valamennyien vállalják, hogy az új begyüjtési rendeletet áttanulmányozzák és ismertetik dolgozó paraszt társaikkal. Segítik a begyüjtési állandó bizottságok munkáját és nem türik, hogy bárki is adósa maradjon az államnak. Azon lesznek, hogy a beadást szabotáló kulákok megkapják méltó büntetésüket. *„Drága Rákosi elvtárs! Az üdülés alatt sok értékes tapasztalatot szereztünk egymástól. Hazatérve továbbadjuk ezeket a tapasztalatokat. Mi magunk is hasznosítjuk az itt töltött hetek tanulságait. Fokozottan alkalmazzuk az élenjáró módszereket. Jó felvilágosító munkával biztosítjuk, hogy mind a szövetkezeti tagok, mind az egyénileg dolgozó parasztok jó munkával készüljenek fel az idei beadás teljesítésére és túlteljesítésére"* — fejeződik be a levél.

A búcsúvacsorán részvevő dolgozó parasztokat Petőházi Sándor miniszterhelyettes üdvözölte, aki beszédében rámutatott, hogy a tervgazdálkodás sikere a legszorosabb összefüggésben áll a begyüjtés teljesítésével.

Arra kérte a begyüjtésben élenjáró dolgozó parasztokat, hogy hazatérve falujukba, példaadásukkal és felvilágosító munkájukkal legyenek továbbra is legjobb harcosai a begyüjtésnek, váltsák be a Rákosi elvtársnak tett ígéretüket, hogy az új begyüjtési évben is az ország egész parasztsága elé példaadókként állíthassák őket a hazafias kötelesség teljesítésében.

RÖVID HIREK

Varsó (TASZSZ): A német—lengyel államhatár kijelöléséről szóló szerződés aláírásának második évfordulója alkalmából Odera-Frankfurtban a német békebizottság rendezésében ünnepséget tartottak, melyen résztvett sokezer Odera-Frankfurti dolgozó, valamint a lengyel dolgozók népes küldöttsége.

*

Karacsi (TASZSZ): Az „Andzsam" című lap írja, hogy az Egyesült Államok és Anglia véglegesen elhatározta, hogy bevonja Pakisztánt az úgynevezett „Közép-Keleti Védelmi Szervezet"-be.

Az angol—amerikai imperialista köröknek az a céljuk — írja a lap, — hogy nagy középkeleti katonai erővé tegyék Pakisztánt és szembeállítsák minden más muzulmán országgal, így Törökországgal is.

*

Páris (MTI): A Mayer-kormány törvényjavaslatot fogadtatott el a francia nemzetgyűléssel amely a háborús bűnösök egy bizonyos csoportját mentesíti a nürnbergi nemzetközi bíróság által annakidején megállapított büntetőjogi felelősség alól. A törvényjavaslat elfogadását szenvedélyes vita előzte meg.

III.

FEHÉR KLÁRA:

A BÉKEKÜLDÖTT

Sok baj volt a csoportban, kevés volt a vetőmag, kevés volt a gép, de legkevesebb a szorgalom volt. Az uram, a fiam, a lányom, meg a vőm hajnaltól késő estig dolgoztak, volt olyan csoporttag, aki az alatt a hasát sültette a nappal, olyan is volt, aki bemászkált a városba, mindentlélevel kupeckedni. Sokszor a számon volt, hogy no ugye, megmondtam, kellett összeállni mindenfajta népséggel, de nem szóltam, mert az uram úgy sem tudta elfelejteni azt, hogy ott mindenki előtt támadtam rá, meg aztán a csoport baja nekem is bajom volt, kevés volt a pénz, nem tudtunk ruházkodni.

A lányom két kisgyereke, Sanyi és Kati nálam voltak egész nap. Volt a faluban óvoda is, napközi is, mehettek volna oda is, de nem engedtem. Jobb szerettem, ha körülöttem vannak. Abban az időben hazajött a pártiskoláról egy bizonyos Szalóki István nevű fiatalember, két-három esztendővel volt csak idősebb az én Józsimnál. Őt választották meg párttitkárnak a téeszben, apja, bátyja is benn vannak a csoportban. Ez a Szalóki eljött hozzánk egynéhányszor, de nemcsak olyankor, amikor az uram, meg a gyerekek otthon voltak, hanem amúgyis beszélgetni. Ezt a Szalóki elvtársat én szívesen látam, mert nem vágta mindjárt oda, hogy „nem ért maga ehhez", hanem elbeszélgetett, türelmesen. Volt úgy, hogy azzal jött miért nem vállalok én is munkát a csoportban, baromfiak mellett, vagy akár a tehenészetben. Mondtam, van énnekem dolgom elég, itt vannak a kisunokáim. Azt mondja, a gyerekek jobban eljátszanak a többiekkel. Meg aztán a jópélda miatt is. Ha én dolgoznék a csoportban, még ha keveset is, — de sok csoporttagnak a telesége kedvet kapna hozzá. Én erre azt mondtam, hagyjon engem azzal a csoporttal, elegét elleneztem, hogy az uram, meg a gyerekeim belépjenek. Kérdi, hogy miért? Mondom, hát ezt igazán nem kellene kérdezni, nézzen körül, semmink sincs. Azt feleli erre, hogy még egy esztendős sincs a csoport. Mondom az igaz, de élni csak kell. Azt válaszolja erre, hogy ez igaz, sőt nem csak élni szeretne az ember, hanem mindig nyugodtabban és jobban élni. Dehát gondoljam csak meg, az ember elülteti a fát, pedig abban az évben nem eszik róla gyümölcsöt, de még a következőben, de még az azután következőben sem. A kis üszőt sem ad még tejet de az ember türelemmel felneveli. Egyszóval — tudott az mindenre válaszolni.

Várjon csak, mit is akartam elmesélni. No, már tudom.

A mi falunk egészen ott van a jugoszláv határnál. A legszélső háztól tán egy kilométer sincs a határig. Megesett már egyszer-másszor, hogy láttam, amint az túlsó oldalon az udbások úgy hajtották ki a népet munkára. Azt is láttam, hogy nincs rendesen megművelve a földjük, hogy novemberben még ott volt a kukoricaszár világ csúfjára. Hallani is hallottam, hogy milyen a világ odaát, mert volt olyan család a faluban, nem is egy, aki hébe-hóba levelet kapott. Az volt a levelekben, hogy a pokolnál pokolabb ott az élet. Megtudtam, hogy ott megint a kulák, meg a földesúr parancsol, úgy, mint nálunk a multban. No, gondoltam is jónéhányszor, azok a szegény népek odaát meddig tűrik? Néha lövöldözést is hallottunk, egyszer egy határőrünkre is rálőttek. Káldiné azt is mondogatta, hogy háború lesz, gyűjtik odaát a sok katonát. Nem tudom, honnan vette? — mert a Káldinénak mindig ilyen hírei vannak.

Hát így éltünk mi. Közben a csoportban megjavult a helyzet. Jó termés volt búzából, rozsból, cukorrépából, jól fizetett a gyapot is. Csak emberünk volt kevés, mert a fiatalok majd mind iskolára mentek a faluból. A vőm is bement a mezőgazdasági szakiskolába, a fiam kitanulta a kombájnvezetést, a lányom is egyre azt tervezte, hogy agronómus lesz. Engem nem kérdeztek én meg nem szóltam, csinálják, ahogy jónak látják. Tavaly ősszel elkésett a csoport a gyapotszedéssel. Már nem emlékszem, hogy volt, a gyapot érett be későn, vagy az esők álltak be korán hirtelen le kellett volna szedni mindet. Elég messze vannak tőlünk a gyapotföldek, egészen a szomszéd falu határánál. A lányom megszervezett egy brigádot, hétfőn elmentek azzal, hogy kinn alszanak a tanyán, szombatig haza se jön. Az uramnak sürgősen be kellett mennie Mohácsra. Egyedül voltam otthon a két kis unokával. Lefektettem a két gyereket, egyszerre csak lihegveront be Káldiné. Hallottam-e, mi történt? Fél órával ezelőtt Csekéékhez, akik ott lenn laknak a falu szélén, bekopogtatott egy férfi, szállást kért éjszakára. Csekéék azt mondták, nem fogadnak be ismeretlent, jöjjön el a határőrsre. De a férfi, aki a nyitott ajtóban állt, erre beugrott a szobába, rávette magát Csekéék kisfiára, azt mondta, megöli a gyereket, ha nem rejtik el. Szerencsére akkorát tudott Csekéné kiáltani, hogy a szomszédok összeszaladtak, kiszabadították a kisfiút a gazember kezéből, őt magát meg behurcolták az őrsre. Ugy kellett valósággal vonszolni, mert nem akart egy tapodtat se menni.

Hát ahogy hallgattam, reszkettem egész testemben. Ismerem jól a Cseke Lacikát, pár hónappal idősebb a mi Sanyikánknál, igen kedves, barnahajú kisfiú, méghozzá egyetlen gyerek. Többször átjött, együtt játszott a mieinkkel.

Káldiné leült egy székre, körülnézett a szobában. A két kicsi ott aludt az ágyon, egymást átölelve.

— No lássa — azt mondja Káldiné, — így aludt az a kisgyerek is. Ugyanígy ide is beléhelett volna az az ember. Igaz, — jöhet is még, máskor is, mert a titóék nem nyugszanak, folyton próbálkoznak a határnál. Hát még ha háború kezdenének velünk, akkor aztán mit csinálnánk a gyerekekkel.

— Hallgasson Káldiné — mondtam én, — miket beszél? Azt hiszi, hagynánk, hogy megtámadjanak minket?

— Hát mit csinálna? — kérdezte Káldiné csúfolódva. — Ugyan a főzőkanalat és azzal verekedne? No, éppen csak az újságot akartam elmesélni, jóéjtszakát.

(Folytatása következik.)

A pártoktatás anyagához:

A politikai gazdaságtan néhány alapfogalmáról

HOGYAN VÁLT A MUNKAERŐ ÁRUVÁ?

A gazdálkodás kezdetén a termelést egyszerű, primitív módon folytatták. A termelők azért cserélték el termelvényeiket, azért adták azokat el, hogy olyan szükségleti cikket szerezzenek be, amit ők maguk nem tudtak előállítani. A társadalom minden tagja környezeti adottságának megfelelően megszerezte magának a létfenntartásához szükséges élelmiszereket ruházatot. Amit környezete miatt ő a maga munkájával nem tudott megszerezni, azt kénytelen volt más helyen élő emberektől csere útján biztosítani. Persze a csere során előfordult az, hogy a különböző szükségleti cikkek nem értékükön, hanem aránytalanul cseréltek gazdát. De nem ez volt a tipikus. Hanem az, hogy például ugyanannyit érő élelmiszerért ugyanolyan értékű ruházati cikket, (állatbőrt, vagy lábbelit) adtak cserébe. Az emberek szabadon éltek, nem függtek egymástól, nem használta ki senki másnak a munkaerejét.

A társadalmi formák fejlődése több fokozaton áthaladva eljutott odáig, hogy az emberek szabad társadalma felbomlott, egy gazdaságilag fejlettebb társadalmi formába ment át, ahol a termelést már magasabb fokon folytatták. Az embereknek egy kisebb csoportja különböző módon termelőeszközökre tett szert, míg a többsége termelőeszközök nélkül maradt. Ezt az állapotot megtaláljuk már a rabszolga társadalomban és a feudális társadalomban is. De méginkább megtaláljuk a kapitalista társadalomban. Világos, hogy az embereknek az a csoportja, amely termelőeszközökkel nem rendelkezett, alárendeltségi viszonyba került a termelőeszközökkel rendelkezőkkel szemben. Egyszerűen azért, mert nem volt birtokában semmi egyéb, csak a saját munkaereje. Ha meg akart élni, ha magát és családját fenn akarta tartani, csak egy választása lehetett: elmenni ahhoz dolgozni, aki termelőeszközzel rendelkezett, — vagy más szóval eladni a munkaerejét.

Tehát amíg a szabad emberek társadalmában csak a használati cikkek váltak áruvá, ugyanakkor a tőkés társadalomban, — amely tipikusan árutermelő társadalom — nemcsak a közszükségleti cikkek, hanem a munkaerő is áruvá vált.

Nézzük meg azt, hogy mi is tulajdonképpen a munkaerő? Marx erről a következőket írja: „Munkaerőn, vagy munkaképességen azoknak a fizikai és szellemi képességeknek összességét értjük, amelyek egy ember testi mivoltában, élő személyiségében adva vannak, s amelyeket mindannyiszor mozgásba hoz, valahányszor valamilyen használati értéket termel." (Marx. Tőke I. 181. old. Szikra.)

A MUNKAERŐ-ÁRU ÉRTÉKE ÉS HASZNÁLATI ÉRTÉKE

A Tőkéből vett idézetből láthatjuk hogy a munkaerőnek értéke van, hiszen amikor azt „gazdája", a munkás „mozgásba hozza", akkor új értéket termel. Nézzük most meg azt, hogy mi határozza meg a munkaerő-áru értékét? Ugyanúgy, mint minden más árunál: az újra előállításához társadalmilag szükséges munkaidő, vagyis a létfenntartási cikkek értéke, amelyet a munkásnak el kell fogyasztania ahhoz, hogy másnap újra tudjon dolgozni.

Miből állnak ezek a létfenntartási cikkek?

1. Élelmiszer, amit a munkás elfogyaszt.

2. Ruházati cikk, amit a munkásnak magának és családjának vásárolnia kell.

3. A munkásoknak rendelkezniök kell bizonyosfokú szakmai képzettséggel. Tehát a munkaerő értékéhez hozzájárulnak a képzési költségek.

Hogy a tőkések szemében is menynyire értékes a munkaerő, arra világos példa a következő: Amikor Angliában az első túltermelési válságok idején a munkások nagy tömege akart kivándorolni, az angol tőkések feljajdultak és követelték az államtól: tiltsa meg a kivándorlást, a munkásokat zárja dologházba. Az angol tőkések azt mondták: könnyebb egy ország valamennyi iparágát új gépekkel ellátni, mint új szakmunkásokat felnevelni. Mert ahhoz, hogy új, szakképzett munkásokat neveljenek, hosszú évtizedek kellenek.

Láttuk tehát, hogy mi a munkaerő értéke. Most nézzük meg a használati értékét. A munkaerő-áru használati értéke az általa termelt közszükségleti cikkben jelenik meg.

Ha tehát egy munkás a tőkés gyárában mondjuk, asztalt készít, akkor az ő munkaerejének a használati értéke új értékben és használati értékben az asztalban jelenik meg. — és ez az asztal a tőkés tulajdonát képezi. A munkás munkaerejét tehát a megvásárlás után a tőkés használja, annak új értékét és használati értékét ő élvezi. Nézzük meg ezt egy példán: Tegyük fel, hogy a munkás munkaerejének újra előállításához 5 pengőre van szüksége —, tehát a munkaerejének az értéke 5 pengő. Ezt az értéket — az 5 pengőt — a munkás négy órai munkával megtermeli. Igen ám, de amikor a tőkés megvásárolja a munkaerő-árut, akkor kiköti, hogy a munkás nem 4 órán, hanem 8 órán keresztül dolgozzon. A másik négy óra hossza alatt a munkás ismét megtermel 5 pengő értéket, — és ezt az 5 pengőt már nem kapja meg, hanem a tőkés zsebébe vándorol. Ebben az esetben a munkaerő-áru használati értéke 10 pengő ugyanakkor az értéke pedig csak 5 pengő. Ezt az értéket a munkás általában megkapja. Hiszen különben nem tudná fenntartani magát és családját. Itt ebben az esetben az egyenlő értékek cseréjéről beszélhetünk. Hiszen a munkaerő-áru értékét, a tőkés megfizette. De nem fizette meg a munkaerő-áru használati értékét, vagyis nem fizette meg a munka „értékét." Mert a munkaerő-árunak — mint különleges árunak — az a tulajdonsága, hogy a használati értéke nagyobb, mint az értéke. Vagyis több értéket tud termelni, mint amennyi érték az újra előállításához szükséges.

AZ ÉRTÉKTÖBBLET FOGALMA ÉS A KIZSÁKMÁNYOLÁS FOKÁNAK KISZÁMÍTÁSA

Az eddiglekből látjuk azt, hogy az értéktöbblet, amelyet a tőkés önhatalmúlag a saját céljaira kisajátít, nem származhat csalásból, a munkaerő-áru értékének a meg nem fizetéséből. Az értéktöbblet a munkaerő-áru különleges tulajdonságából származik. Mert mit is vág zsebre a tőkés értéktöbbletként? Azt az értéket, amelyet a munkás a túlmunkaidőben termelt. Ha az előző példát vesszük, akkor egy munkás foglalkoztatásánál a tőkés 8 órás munkanap mellett 5 pengő értéktöbbletet tesz el.

Ennél a példánál maradva nézzük meg, hogy milyen mértékű a kizsákmányolás. Hogy ezt ki tudjuk számítani, ismernünk kell a tőke szerves összetételét. Vagyis ismernünk kell azt, hogy abban az összegben, amelyet a kapitalista befektet a termelésbe, milyen az aránya az állandó és változó tőkének.

(Állandó tőke alatt azt értjük, amit a tőkés a gépekbe, nyersanyagba, épületekbe, stb. fektet be. A változó tőkét pedig az az összeg képezi, amit a tőkés „munkabérre" fizet ki.) Ugyanis annál magasabb a kizsákmányolás foka, minél nagyobb az értéktöbbletet a változó tőkéhez viszonyítva, vagy — ami ugyanezt jelenti, — a túlmunkaidő a szükséges munkaidőhöz viszonyítva. Példánkban tehát a munkás szükséges munkaideje 4 óra, túlmunkaideje ugyancsak 4 óra. A naponta termelt értéktöbblet 5 pengő és — tegyük fel, hogy — az állandó tőke szintén 5 pengő.

A kizsákmányolás foka, vagyis az értéktöbbletráta $\frac{5}{5} = 1$, illetve %-ban kifejezve 100 százalék. Ebben az esetben tehát a tőkés a munkást 100 százalékosan kizsákmányolta. Ezt a mutatószámot, amely megmutatja a kizsákmányolás fokát, Marx az értéktöbblet rátájának nevezi. A kizsákmányolás foka és az értéktöbbletráta, tehát azonos.

A tőkések törekvése a kapitalista társadalomban állandóan arra irányul, hogy a munkabért — a munkaerő árát — a minimumra szorítsák. A munkásosztálynak állandó, szívós harcot kell folytatni azért, hogy magasabb munkabért csikarjon ki. A munkásosztálynak a kifosztott, reménytelen életét fejezi ki József Attila a „Bérmunkás-ballada" című versében:

Hiába emelünk falat,
és rakjuk sorsunk kaszárnyáját.
Munk utcán, üveg alatt
nézi csak építő kockáját.
Ha lányunk babaruhácskáját
téri, — hisz szövetet szövünk —
összeszorítja puha száját,
Bérünk van, nincs örömünk.

A legjobb eset a tőkés társadalomban a munkásosztály számára az, hogy megkapja munkaerejének az árát, de nem kapja meg munkájának az értékét". Éppen ezért a munkásosztály előtt más kivezető út nincs, csak a tőkés társadalom megdöntése, a tőkések előzése és szabad szocialista társadalom felépítése. — Még inkább így van ez az imperializmus korszakában. Hiszen itt a tőkések nem elégednek meg azzal, hogy az átlagprofitot zsebrevágják, hanem a munkásokból maximális profitot sajtolnak ki.

Sztálin elvtárs „A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban" című nagyjelentőségű művében a következőt írja erről:

„A modern kapitalizmus gazdasági alaptörvényének fővonásait és követelményeit körülbelül így lehetne megfogalmazni: A maximális tőkés profit biztosítása az adott ország lakosságának többségének kizsákmányolása, tönkretétele és nyomorbadöntése útján; más országok, különösen az elmaradott országok népeinek leigázása, és kifosztása útján, végül a lehetőleg magasabb profit biztosítása háborúk és a nemzetgazdaság militarizálása útján."

Horváth László

Cséplőgéptulajdonos kulák lazítja a munkafegyelmet, szabotálja a tervteljesítést a versendi tszcs-ben

Nemrég a bólyi gépállomást látogattuk meg, ahol igen sokat beszéltünk a traktorosok munkájáról. Legtöbb szó esett a lazaságokról és ekkor vetette fel egyik dolgozó, hogy Volbek Fülöp traktoros is csak azért lépett be a versendi Egyetértés tszcs-be, hogy leplezze kulák voltát.

Kimentünk Versendre, hogy megvizsgáljuk

valóban kulák-e Volbek Fülöp,

vagy hogyan került be a termelőcsoportba, milyen munkát végez. A bólyi gépállomás dolgozójának igaza volt. Volbek Fülöpnek egy társával együtt — aki jelenleg Németországban van — volt egy cséplőgép garnitúrája. A cséplőgép ekkor közös volt és Volbek járt vele csépelni, mint lakatos. De a cséplőgép mellett saját darálója is volt Volbeknek. A háború idején, 1944-ben, mikor mindenki azon törte magát, hogyan küzdjön meg a háború nehézségeivel, miből tartsa el családját, — Volbek Fülöp egy új cséplőgépet vásárolt Pesten. A falubeliek néztek egy nagyot,

honnét van ennek az embernek annyi pénze, hogy új cséplőgépet tud vásárolni, amikor ők alig tudtak megélni.

Igaz azután nem sokáig beszéltek már róla, örültek, hogy munkát kaptak a gépnél. Maga Antalovics Antal elvtárs, a pártszervezet jelenlegi titkára is nyolc évig volt nála cséplőgép etető.

A cséplőgép most már a mohácsszigeti gépállomáson van, a darálót pedig újból Volbek használja, neki adta ki bérbe a földművesszövetkezet. Tavaly pedig Volbek, mint „dolgozó paraszt" belépett az Egyetértés csoportba. Igaz, nincs is kuláknak nyilvánítva. Antalovics elvtárs szerint sem kulák, a tanácsnak is az a véleménye, hogy dolgozó paraszt, a termelőszövetkezet elnöknője pedig azt mondja: „Ő nem is tudott erről."

Érdemes tehát megnézni, milyen „dolgozó paraszt" Volbek.

A nyár folyamán, sorozatosan fordult elő „géphiba" a cséplésnél, végül is teljesen szétrázatta a gépet Volbek. „Ha az én saját gépem lenne, nem fordulnának elő ilyen esetek!" — mondotta.

Igen, akkor vigyázott volna a gépre és nem arra törekedett volna, hogy minél nagyobb kár érje a gépállomást, hogy minél tovább húzza el a cséplést, mert ezzel is jelentős kárt okozhat a termelőcsoportnak. A cséplés alatti bizonyára nem itta volna le magát sorozatosan, ha a saját gépével dolgozik. De ez csak egy eset a sok közül. Sok esetben pincébe csalta el a traktorosokat, ott leitatta őket és nyilvánvaló, másnap nem ment a munka, egyik sem szívesen ült a traktorra. És amíg ők dőzsöltek, pihentek, addig a csoport földje várta az ekét, rohamosan közeledett a határidő, mire be kellett fejezni a vetést, a mélyszántást. Sok esetben traktoros

társait is becsapta

azzal, hogy megmondotta nekik: „Ma egész éjjel szántunk, és mint felelős vezető, ő nem ment ki a géphez, hiába várták traktorostársai. Jakab Kálmán, aki vele dolgozik, össze is veszett vele és szemébe mondta, hogy kulák, ami még fokozta az ellentétet Volbek és a többi traktoros között. Ez természetesen a munka rovására ment, mert senki sem ment szívesen dolgozni, Volbek elvette munkakedvüket.

Most pedig a saját darálóját vette ki bérbe, és itt hibát követett el a földművesszövetkezet is,

mert a csoport több esetben kérte a darálót, és azzal utasították vissza a csoport kérelmét, hogy „Majd, ha termelőszövetkezeti község lesz Versend, akkor nekik adják."

Ilyen „dolgozó paraszt" Volbek. És hogy mégis

még mindig a csoportban dolgozik

mint traktoros, ez a pártszervezet és a tanács opportunizmusát mutatja, azt, hogy igen gyenge lábon áll Versenden az éberség, az ellenség elleni harc. Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén a mezőgazdaságban előforduló hibákat elemezve, azt mondta: „Mindebből az a tanulság, hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákat előrelátóbban, tervszerűbben kell megszervezni, a vetőmagot elő kell készíteni, elő kell teremteni, s hogy az ellenséget idejében le kell leplezni, s el kell szigetelni." Versenden sem lehet más a feladat, minthogy

Volbek kulákot távolítsák el a csoportból és a gépállomásról is,

hogy a tavaszi mezőgazdasági munkákat már jobban meg tudják szervezni. Amíg az ellenség dolgozik a csoportban, addig nem tudnak eredményt elérni, addig állandóan rossz lesz a tagok munkakedve, munkafegyelme. De az ellenség eltávolításával új sikerek kivívására lesznek képesek a szövetkezet tagjai, még nagyobb eredményt érnek el, mint az elmúlt gazdasági évben.

Lipőczki József

Növekedik a brigádok teljesítménye a mohácsi I. számú Téglagyárban, amióta bevezették az egyéni elbírálást

A mohácsi I. számú Téglagyár az 1952. évi nyers és égetési gyártási tervét az egyesülésen belül *globálisan teljesítette*, azonban sok hiányosság volt a termelőmunka megszervezése, valamint a munkafegyelem terén.

E hiányosságok miatt azonban nemcsak az üzem vezetői és dolgozói felelősek, hanem az Egyesülés műszaki vezetője is, aki az 1952. évi terv teljesítésénél nem nyújtott kellő támogatást és segítséget az üzemnek. Például nem biztosítottak kellő mennyiségű oldalkarót a nyerstégla eső elleni védelmére ami miatt *több, mint egymillió darab nyerstégla vált használhatatlanná.*

Az 1953-as évi terv teljesítésének egyik döntő feltétele ebben az üzemben is a műszaki feltételek biztosítása, amelyre az Egyesülésnél Solnai József van hivatva. Meg kell azonban állapítani, hogy Solnai József már az év elején nem úgy támogatja a vezetőséget, ahogy kellene. — Nem gondoskodik időben arról, hogy a kemence eddigi kapacitását javítson. A kemence terhelékenységének fokozását nem tartja feltétlenül szükségesnek, mert ő úgy vélekedik, hogy nagyon jó lesz, ha ebben az évben is annyit termelnek, mint az elmúlt 1952-es esztendőben. Ez pedig gátolja a fejlődést a mohácsi téglagyárban. A termelés terén való lemaradást minden esetben csak az üzemvezetőség hibájának tünteti fel, a gyárvezető leváltással fenyegeti a dolgozók előtt. A dolgozók is helytelenítik magatartását, mert durván kezeli őket. Éppen ezért helyes lenne, ha Solnai József változtatna helytelen viselkedésén.

A legutóbbi termelési értekezleten ismertették az üzem 1953-as évi feladatait a dolgozókkal. Itt rávilágítottak az elmúlt évben elkövetett hiányosságokra, megmagyarázták a távhordó és behordó brigád tagjainak, hogy milyen helytelen, ha a brigád tagjai közösen nem pedig egyéni elbírálás alapján dolgoznak. *A brigádok tagjai megértették ezt és elhatározták, hogy a brigádokon belül egyéni versenyben dolgoznak.* Ezután már a verseny első napján nemvárt eredmények születtek. A *Braun*-brigád 146, a *Belló brigád 130 százalékra teljesítette tervét.* Ezt követően az eredmények napról-napra javultak olyannyira, hogy január 22-én a Braun-brigád vezetője, *Braun János* 170, *Puhl János* brigádtag 169 százalékot teljesítettek. A Belló-brigád 153 százalékra teljesítette normáját. Azóta is jól dolgoznak, a Braun-brigád 150—170, a Belló-brigád tagjai 130—150 százalékos átlagteljesítményt érnek el.

Az üzem vezetősége a dolgozókkal együtt arra törekszik hogy elősegítse az 1953-as évi terv teljesítését, hogy tervüket napról-napra, dekádról-dekádra megvalósíthassák. A terv teljesítéséhez azonban *a műszaki vezetők hathatós támogatására van szükség.* Következetes harcot folytatnak a munkaidő teljes kihasználásáért, a késések megszüntetéséért, és a becsületes, selejtmentes munkáért. A legutóbbi termelési értekezleten megbírálták a későnjövő, fegyelmezetlenkedő, felelőtlen dolgozókat.

Ma már olyan hangulat uralkodik az üzemben, hogy a későnjövőket nem a művezetők vagy a gyárvezető figyelmezteti, hanem a brigádtagok maguk közösítik ki és helyeztetik más munkára hanyag, felelőtlen társaikat — írták levelükben *Marczi Albert* művezető, *Budovinszki Ferenc* párttitkár és *Heréb János* művezető elvtársak a mohácsi I. sz. Téglagyárból.

A városi tanács propagandista szemináriumának munkájáról

Az SZKP XIX. kongresszusa anyagának és Sztálin elvtárs legújabb művének tanulmányozása jelentős fejlődést hozott a pártoktatásban. Ez tapasztalható a mi propagandista szemináriumunkon is. Például Kovács Vince elvtárs propagandista rendszeresen eljár a propagandista szemináriumra, gondosan tanulmányozta XIX. pártkongresszus anyagát s átérezve ennek nagy fontosságát, megfelelően tovább is adja hallgatóinak. Szemináriumi foglalkozáson elérte Kovács elvtárs a 98—100 százalékos megjelenést és azt, hogy a hallgatók rendszeresen felkészülnek a foglalkozásokra. Egészséges viták alakultak ki a foglalkozásokon; leginkább a Szovjetunió mezőgazdaságával kapcsolatos kérdéseket vitatták meg alaposan. A szeminárium hallgatói, mint a tanács dolgozói lelkesen beszéltek arról, hogy a Szovjetunióban járt parasztküldöttség a Szovjetunió tapasztalatai alapján milyen szép eredményeket ér el a termelőszövetkezetek megszilárdításában, továbbfejlesztésében.

Ezenkívül igen élénk vita volt a nemzetközi helyzettel kapcsolatban is. A hallgatók nagy érdeklődéssel beszéltek Sztálin elvtársról és a Szovjetunióról. Például Téczeli Magda elvtársnő hozzászólásában elmondotta, hogy mennyi mindenért köszönhetünk a Szovjetuniónak a felszabaduláson kívül (szovjet parasztküldöttség, Valigura elvtárs és különböző tudósok milyen segítséget adtak munkánkhoz és ezután is milyen nagy segítséget várhatunk mind anyagi, mind erkölcsi téren).

A XIX. pártkongresszus anyagának tanulmányozása során a bírálat és az önbírálat nemcsak a szeminárium színvonalát emelte, hanem a gyakorlati munkában is igen sok segítséget nyújtott. Így sikerült az anyakönyvi hivatal dolgozóinak az új családi törvény gyakorlati végrehajtásában a tömegekkel szorosabb kapcsolatot kialakítani. Ugyancsak elmondhatjuk ezeket a jó eredményeket Arató Nándor, Bencze Istvánné elvtársaknál még egynéhány propagandista elvtársnál.

Kovács János elvtárs városi tanács propagandistája, követte Kovács Vince elvtárs példáját. Elérte azt, hogy a szemináriumi hallgatók 40—45 százalékról 90 százalékra pontosan felkészülve jelennek meg a foglalkozáson. Kovács János elvtárs szemináriumán érvényesül a bírálat és az önbírálat. Bírálják a hallgatók egymás munkáját, de bátran megmondják a szemináriumvezető elvtársnak is a hiányosságokat.

Az eredmények mellett azonban hiányosságok is tapasztalhatók a városi tanács propagandista szemináriumában. Balogh Olga elvtársnő megyei tanács propagandistáin nem érzi át a párttól kapott megtisztelő megbízatás jelentőségét, nem érzi, mit jelent a rábízott 20 elvtársnak fejlődését segíteni, azokból kommunistákat nevelni. Balogh elvtársnő nem jár el propagandista szemináriumra, mindössze egy esetben jelent meg. A mulasztás káros hatása természetesen meg is mutatkozott a szeminárium vezetésénél, nem tudja megfelelő módszerekkel érdekessé, élvenné tenni az anyagot a hallgatók előtt. Így nem csoda, ha a rábízott esti iskola teljesen lemorzsolódott. Hasonló mulasztásokat követ el Nagy János és Majoros József elvtárs is a megyei tanácstól. Mied József elvtárs pedig a városi tanácstól. Ezek az elvtársak úgy látszik „nem ismerik" a Politikai Bizottságnak az 1952—53. évi pártoktatásról szóló határozatát. Helyes lenne, ha újból elővennék mert különben nem tudnak eleget tenni a rájuk bízott feladatoknak.

Szendrődi Józsefné
városi békeiroda vezetője.

Zsúfolt nézőtér előtt mutatják be filmszínházaink az Állami Áruház című új zenés magyar filmvígjátékot

Ez a mulatságos, dallal, szerelemmel, vidám muzsikával átszőtt filmvígjáték a hasonnevű — Budapesten nagy sikert aratott — színdarabból készült. De a film eszközeivel a történet még színesebb, sokrétűbb, érdekesebb lett, mint a színpadi vígjáték.

Az „Állami Áruház" története voltaképpen a raktári munkásból igazgatóvá lett Kocsis Ferenc története. A kedves, talpraesett fiatalember kemény harcos, aki küzd elvei megvalósításáért.

Az iskolából a szocialista kereskedelem új eszméit hozta magával. Nemcsak az álcázott ellenséggel, az áruház régi igazgatójával, Dancs Frigyessel kell megküzdenie, hanem meg is kell győznie legjobb munkatársait, akikben még él a régi fajta kereskedelem maradi szelleme, melyet Dániel — a női konfekció osztály vezetője — röviden így foglal össze: „Nem az a fontos, hogy a vevő mit akar venni, az a fontos, én mit akarok neki eladni." Kocsis szemére hányja Dánielnek, hogy a vevőben nem a dolgozó embert, hanem azt a pénzt látja, aminek a kasszába be kell folynia.

Az e'len is tiltakozik Kocsis, hogy „takarékosság" címén selejtes árut sózzanak a vevő nyakába. Dancs a maga aljas eszközeivel próbál küzdeni a lelkes fiatalember ellen. Hazug jelentést küld a minisztériumba, amelyben bevádolja Kocsist. De a fegyver visszafelé sül el. A minisztérium képviselője személyesen győződik meg Kocsis képességeiről, becsületességéről és a fiatal eladót kinevezik igazgatónak.

Összeütközésbe kerül Kocsis szerelmével, Ilonkával is. Ilonka, az áruház ruhatervezője nem érti egyet Kocsis egyes intézkedéseivel. Meg kell nyernie Glauziuszt is. Az öreg, félszeg, sértődött főkönyvelő belefáradt negyven éves munkájába — és kedvenc szavajárása, egyúttal elvi álláspontját is tükrözi: „Nekem mindegy..."

Kocsis emberséggel, okossággal, jó elvtársi magatartásával győzi meg Glauziuszt, Dánielt és a hozzájuk hasonlókat.

Csakhamar szükség is lesz az összefogásra, mert elkövetkezik az áruház dolgozóinak és a fiatal igazgatónak első igazi próbatétele. Egy rémhír hatására a reakciós elemek megrohanják az áruházat. Már-már pánik keletkezik, de Kocsis a dolgozók segítségével urrá lesz a helyzeten. Kielégíti a vásárlókat, mert bízik gyáraink termelőerejében. Glauziusz mint hadsegéd, Dániel mint rohamgárdista áll Kocsis mellett ebben a harcban.

Most aztán megmutathatja Dániel, mit tud. Otthagyta a saját osztályát, a játékosztályra megy, hogy „ott vesse be magát". — „Hozzatok fel a pincéből minden vacakot!.... — kiáltja lelkesen — én ma mindent eladok... porcelánlibát, kacsát... az se baj, ha törött is, azt is eladom apróléknak...

Az ostromot sikerült visszaverni és Kocsis intézkedése nyomán súlyosan terhelt teherautók hozzák már az új árut. Keserves a reakciósok ábrázata, amint rájönnek, hogy kidobták a pénzüket, s mint vert sereg vonulnak fel, felpakolva törpékkel, facsillárokkal és száz más haszontalan lim-lommal.

Dancs, aki igyekezett a pánikot kihasználni és a feketézők egész rajját bocsátotta az áruházra. — rajta veszít a dolgon. — Lelepleződik mesterkedései, s Dancs állása elveszítésével fizet aljasságáért.

Ilonka belátja, hogy tévesen ítélte meg a kérdéseket, s a szerelmesek kibékülnek. Dánielt, jó munkájáért kitüntetik.

Dánielt a Kossuth-díjas Latabár Kálmán alakítja, Glauziusz bácsit Feleki Kamill játssza. A két főszereplő, Kocsis Feri: Gábor Miklós, Ilonka: Petres Zsuzsa. Rendező: Gertler Viktor.

A kedves, komikus figurák mellett fülbemászó muzsika teszi még vidámabbá a hangulatos történetet.

A Kossuth filmszínházban minden este a fél 7-es előadás előtt a Pécsi Állami Áruház ruhabemutatót rendez. A dolgozók fokozottabb igényeinek kielégítése érdekében a választék bővítésére a Belkereskedelmi Minisztérium Áruházi Kereskedelmi Igazgatósága a Szovjetunió áruházainak mintájára konfekció üzemeket létesített, amelyekben kiváló minőségben a legújabb divat szerint készítenek férfi, női és gyermekruhákat, melyeket kizárólag az áruházakon keresztül hoznak forgalomba.

A bemutató modelljei közül néhány darab ezekben az üzemekben készült és megyénkben kizárólag a Pécsi Állami Áruházban kaphatók. A bemutatott modellek és még sok más kiváló minőségű készruha már most kapható a Pécsi Állami Áruházban.

Gábor Miklós és Latabár Kálmán az Állami Áruház című filmben

A VTSB munkája az elmult évben

Pártunk és kormányzatunk hatalmas segítséget ad a szocialista testnevelés fejlesztésére. A Szovjetunió állandó támogatásával a testnevelés és a sport a dolgozó nép érdekeit szolgálja. A sportoláshoz minden dolgozónak joga van. Dolgozóink ezzel a joggal élnek is, mert tudják, hogy munkájuk eredményesebbé tétele érdekében egészségük fejlesztése szempontjából fontos, hogy bekapcsolódjanak a testnevelés és a sportmozgalomba.

A fejlődés megmutatkozik Pécs sportéletén is, az elmult évben szocialista testnevelésünk nagy lépéssel haladt előre városunkban. A Városi Testnevelési Sportbizottság az 1952. évi munkáját egy évi tapasztalatok után kezdte meg. Az első kezdő év az új szervnek, a TSB-nek feltárta hiányosságait és azok leküzdésére a Pécs Városi Testnevelési Sportbizottság iparkodott mindent megtenni. A hiányosságok felszámolását nagyban elősegítette az, hogy a Szovjetunióban hathetes tanulmányon lévő sportvezetőink az ott szerzett tapasztalataikat átadták.

Az 1952. év fejlesztési tervének teljesítését a sportkörök vállalták, ellentétben az 1951. évivel, amikor tervszámokat az OTSB. adta meg. Ez az önként vállalt feladat segítette elő a városi TSB-t abban, hogy az elmult évi tervét több, mint 200 százalékra teljesítette.

Pécsett az elmult évben 1.692 különböző sportesemény zajlott le. A sportesemények élén a labdarúgás áll 671 mérkőzéssel. Második a teke mérkőzések száma 279-el, míg a sportversenyek sorrendjében a harmadik helyet a röp'abda mérkőzések foglalják el 272 versennyel.

Előre vitte a munka menetét a Városi TSB bizottsági üléseinek megtartása. Megállapítjuk azonban azt, hogy csak az utolsó negyed évben voltak rendszeresek a bizottsági ülések. Az első félévben az ülések megtartásán körül hiányosságok voltak. A VTSB mellett MHK ellenőrző bizottság és a különböző sportágak társadalmi szövetségei adtak segítséget a sportmunkában. Asztalitenisz, labdarúgó, kézilabda, röplabda, sakk és teke sportágban működött társadalmi szövetség. A többi sportágakban a városi és a megyei társadalmi szövetségek vezetői egy és ugyanazon személyek voltak. Fejlődésünk megköveteli, hogy ebben az évben még több sportágban létesítsünk önálló társadalmi szövetségeket. A társadalmi szövetségek jól dolgoztak. Nagy részük van abban, hogy az elmult évi munkánk sikeres és eredményes volt.

Külön kell foglalkoznunk az MHK ellenőrző bizottságunkkal. Az ő eredményes munkájának köszönhető MHK tervünk túlteljesítése. Közreműködésével számos posta és párosversenyt rendeztünk. Megerősítettük a gyengén működő úszó társadalmi szövetséget. Minősítés terén túlteljesítettük tervünket, mégis a munkában hiányosságként kell megállapítani, hogy nem folyamatosan hajtottuk végre a minősítést, hanem csak az őszi versenyek lezajlása után. Ezt a hibát az idei évben ki fogjuk küszöbölni, hogy a megrendezett versenyek után a minősítést elért versenyzőket 10 napon belül minősítjük.

A VTSB munkájában hiányosság volt az is, hogy a városi DISZ szervezettel a kapcsolatot nehezen tudtuk felvenni. Ez azonban nemcsak a mi hibánk, hanem a DISZ-é is, melynek nem volt megfelelő aktívája, aki a sportvonalon dolgozott volna. Az év utolsó két hónapján már rendszeres lett a kapcsolatunk a DISZ-szel, így minden remény megvan rá, hogy e kapcsolat megszilárdulása következtében az ifjúság még szélesebb tömegét tudjuk a sportba bekapcsolni.

Most, amikor az elmult évi munkánkat értékeljük, meg kell állapítanunk, hogy annak sikeres megoldásához hozzásegített bennünket a Városi Pártbizottság és a Városi Tanács Végrehajtóbizottságának állandó segítsége és ellenőrzése.

Baracs Ferenc
VTSB oktatási előadó.

* **A Bártfa-utcai általános iskola** tanulói versenyre hívták ki a pécsi általános iskolák tanulóit az LMHK gyorskorcsolya próbák sikeres letétele érdekében. Az első gyorskorcsolya versenyt kedden délután rendezték meg az Egyetemi tornacsarnok mögötti téren. A versenyen közel ötven fiatal indult el, a legnagyobb létszámmal az Ágoston-téri általános iskola képviseltette magát. Szép számmal indított versenyzőt a Városilövő- és Bártfa utcai általános iskola is. A résztvevők közül tíz LMHK kiváló szintet értek el, tizennégyen pedig a megfelelő szintet. A verseny eredménye (táv 100 méter): 1. Kovács, Ágoston téri ált. isk. 16.9, 2. Radocsai, Ágoston-téri ált. isk. 17.2. 3. Takács, Bártfa-utcai isk. 17.5. 4. Farkas, Bártfa utca ált isk. 17.6. 5. Schefler, Ágoston-téri ált. isk. 17.6, 6. Szeszán, Ágoston-téri ált. isk. 18.2.

* **Baranyamegyei TSB** vasárnap, február 1-én rendezi a turavezetői tanfolyam vizsga versenyét a Mecsek-hegységben. Találkozás az I. csoportnak 4 h 30 perckor, a II. csoportnak 7 h 30 perckor a Széchenyi-téren, a Nagy Lajos gimnázium előtt. Utolsó megbeszélés 30-án, pénteken este 7 órakor az Orvosszakszervezetben.

* **A Pécsi Lendület SK** sakkszakosztályának minősítő versenye január 27-én indult meg. Az első forduló a várt eredményeket hozta, kivéve a fiatal Kocsis László győzelmét.

Párthírek

Értesítjük a Párttörténet és Sztálin elvtárs életrajza I. évfolyamán tanuló elvtársakat, hogy részükre a konferencia február 3-án, kedden délután 5 órakor a szokott helyen lesz megtartva. A politikai gazdaságtan I. évfolyamának konferenciája február 2-án, hétfőn délután 5 órakor a szokott helyen lesz.

Városi pártbizottság
agit. prop. osztály.

*

Értesítjük a párttörténet II. évfolyamán tanuló elvtársakat, hogy az „Árutermelés, Áru és érték, Az értéktörvény és működése, Értéktöbblet" c. anyagból az alább feleolt időben és helyen konferenciát tartunk.

Január 31-én délelőtt 8 órakor lesz Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Január 31-én délután 2 órakor lesz Papp János elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Jahn Vilmos elvtárs konferenciája a Szakszervezetek Megyetanácsa 43-as termében. Kászon József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Február 2-án délután 2 órakor lesz Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét a feltétlen és pontos megjelenésre.

Megyei pártbizottság
agit. prop. osztály.

A Tátrai vonósnégyes

ma esti hangversenyével indul meg az „Előadóművészet mesterei" című hangversenybérletsorozat, amelyet az Országos Filharmónia rendez a Doktor Sándor kultúrházban.

A sorozat első szereplője, a Tátrai vonósnégyes európahírű együttes, amely legutóbb a berlini Beethoven-ünnepségen képviselte a magyar előadóművészetet. Budapesti és most megindult vidéki körútjuk hangversenyeit megérdemelt, lelkes érdeklődés kíséri, mert klasszikus mesterek alkotásait méltó előadásban szólaltatják meg s ezzel hatalmas nevelő munkát végeznek a zenét kedvelő tömegek között.

Műsorukon: Haydn, Beethoven, Kramár és Lajtha László (Kossuth-díjas) vonósnégyesek szerepelnek.

A bérletsorozat további hangversenyein Fischer Annie, Kossuth-díjas kiváló művész, Mihály Ferenc, U. Mándy Margit, a Szegedi—Szendrei kétzongorás pár és Sass Dezső szerepelnek. Bérleteket az IBUSZ és az esti pénztár árusít. (Doktor Sándor kultúrotthon, volt Nőegylet.)

Német nemzetiségi kultúrcsoport alakult Villányban

A napokban összehívtuk a német anyanyelvű DISZ fiatalokat, hogy Villányban is megszervezzük a német kultúrcsoportot. A meghívottak mind megjelentek, sőt még olyanok is eljöttek, akiknek nem szóltunk.

Greiner elvtárs, a községi tanács elnöke üdvözölte a megjelenteket, és beszédében a nemrég Villányban járt komárommegyei német kultúrcsoport eredményeiről, munkájáról beszélt. Utána az egységes pártvezetőség titkára, Költő elvtárs, ismertette a nemzetiségi kultúra fejlesztésének jelentőségét. „A komárommegyei kultúrcsoport leveleiben már többször érdeklődött tőlünk — mondotta, — megalakult-e már a német kultúrcsoport. Ma este azon kell lennünk, hogy minél előbb megszervezzük a mi kultúrcsoportunkat is." Költő elvtárs többek között megígérte, hogy fűtött helyiséget biztosítanak, ahol jól és otthonosan érezhetik magukat a kultúrcsoport tagjai.

Megválasztották a hattagú vezetőséget. Elnök Pusztai János, kultúrfelelős Folcz Magdolna, rendező Maros József, szereptanító Haál Antal, énektanító Pusztai János, tánctanító Funk Margit.

Ezután a névsor összeírására került sor. A jelenlévők mind bemondták a nevüket és még másnap is jöttek hozzá, hogy részt vehetnek-e a megalakuló német kultúrcsoportban.

Kovács István
népművelési előadó.

„Miért hátráltatja munkánkat a mohácsi Teherfuvar Vállalat?"

Ellenőrzésem során elbeszélgettem az Ivánbattyáni bekötőút most épülő szakaszán a dolgozókkal. Megkérdeztem, miért halad ilyen feltűnően vontatottan a munka? Mire a dolgozók azt válaszolták: „Nem gondolja az elvtárs, hogy mi is szívesebben vinnénk haza havonta 1000 forintot, mint hatszázat, mert az elmúlt hónapban ennyit kerestünk." Mikor azt kérdeztem, hogy ennek mi az akadálya, azt mondták a dolgozók, hogy a mohácsi Teherfuvar Vállalat köteles szállítani az anyagot, de a szállítás nem folyamatos. Január 20-án egy gépkocsit kaptak, melynek vezetője rövidesen a megérkezése után kijelentette, hogy rugótörés van. A dolgozók kíváncsiak voltak és megnézték, milyen az a bizonyos rúgótörés. Kiderült, hogy a törés rozsdás, — tehát már régebben történt, — így már csak a rázódás következtében csúszhatott széjjel.

Ilyen felületes szállítás mellett érthető a lemaradás, de a hat munkás és a Mélyépítő Vállalat megbízottjának a panasza is indokolt. Ezúton kérem az illetékeseket, hogy ezeket a hibákat küszöböljék ki és tegyék folyamatossá az anyagszállítást. Ne hátráltassák a bekötőút építését, mert a villányi járásban még több község várja a bekötőutat.

SZEMCSÁK IMRE
közlekedési előadó,
villányi járási tanács.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZINHÁZ:

Harag napja, szelvénybérlet „A" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Állami áruház (fél 5, fél 7, fél 9 órakor)

Park: És felkel a nap (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Állami áruház (5, 7, 9 órakor)

VITAEST:

A November 7 kultúrotthonban Szántó Tibor regényrészletét vitatja meg a Magyar Írók Szövetsége Csorba Győző vitaindításával (este 7 órakor)

ELŐADÁS

A Közlekedés és Mélyépítési Tudományos Egyesület pécsi csoportja rendezésében dr. Somfai Jenő kerületi orvos „Vasutas betegségek" címmel előadást tart (délután 5 órakor a Vasutas Kultúrotthonban, Várady u.)

Az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat pécsi csoportja rendezésében Sasvári Kálmán: „Anyagvizsgálat röntgensugárzással" címmel előadást tart (délután 6 órakor az MSZT székház, Janus Pannonius u. 11., földszinti előadótermében)

Hanyag anyagrakodás

Simon Dezső, Németh László, Oláh Istvánné, Kunovszki János, Sándor István, Tóth József és Jasper János, a mohácsi TÜZÉP telep dolgozói már sokszor szóvátették, hogy a pécsi Cementáruipari Vállalat, valamint az összes cementet szállító vállalatok, hanyagul, felületesen végzik az anyagok berakodását, amelynek következtében a mohácsi telep dolgozóira hatalmas többletmunka, valamint többletkiadás esik.

Azt hisszük, hogy a pécsi Cementáruipari és más cementet szállító vállalatok vezetőire és dolgozóira nézve sem közömbös, hogy a cement szállítmányoknál sorozatosan tényálladéki jegyzőkönyveket vesznek fel a szállítás hiányosságai miatt. Éppen ezért javítsák ki sürgősen a hibát, szerezzenek saját területükön is érvényt annak, hogy népgazdaságunk által termelt árukat gondosan kell megóvni, hogy azok továbbszállításra is alkalmasak legyenek.

Két évi börtönre ítélték a közös vagyont elherdáló boldogasszonyfai tsz-elnököt

A szigetvári járásbíróság 27-én tárgyalta Parlag János, a boldogasszonyfai Vörös Október tsz volt elnökének ügyét. Parlag János a közös vagyon elherdálása, több esetben elkövetett lopás és sikkasztás miatt állt a bíróság előtt. Az OSZH-tól kiutalt összegekből amit a csoport állatok felvásárlására kapott, egyik alkalomkor 450 forintot és 600 forintot sikkasztott, amit cinkosaival elmulatott. Emellett számtalan esetben meglopta a közös állatállomány takarmányát.

Parlag János társai Reich István és Tirászi Lajos, ugyancsak több esetben meglopták a közös vagyont. Több, mint két mázsa abraktakarmánnyal és három mázsa búzával károsították meg a termelőszövetkezetet.

A járásbíróság Parlag Jánost sikkasztás, lopás és a közös vagyon hanyag kezelése miatt két évi börtönre, Reich István volt pénztárost, mint bűntársat 20 hónapi börtönre ítélte és három évre eltiltotta a közügyektől. Tirászi Lajost lopásért és mint bűntársat nyolc hónapi börtönre ítélte.

UJSZERŰ, 100-as ballongumis, tükörreflexes fényképezőgép, Tessar 1:3.5, redőnyzárral eladó. Telefon: 32-85. 297

HAT DARAB jó állapotban lévő, tiszta afrik matrac eladó. Marosvásárhely-u. 17.

VASESZTERGÁLYOST és autószerelőket felveszünk. XIV. Autójavító Pécs, Munkácsy Mihály-u. 33.

3+1 TORPESZUPER olcsón eladó. Endresz György u. 64. (Reptér mellett). 298

CSILLÁR eladó. Rét-u. 39. I. 4. 296

MATRACKÉSZÍTÉSHEZ lószőr eladó. Mártírok-útja 24., emelet. 299

4 CSALÁD méh tartozékkal eladó, vagy rádióért elcserélhető. Cím 300 számon.

ELADÓ új, férfi bunda, 44 sz. új filcesizma. Kertváros, Tolsztoj-u. 2. 201

SZEMÉLYGÉPKOCSIRA soffőrnek elmennék, vagy motorkerékpárral bármilyen állást vállalnék. Értesítést a 35-28-as telefonszámra kérem. 304

HÁZASPÁR bútorozott, vagy üres szobát keres. Cím a kiadóban 294 számon.

Kossuth Lajos-utca 8. sz. alatt
e héten megnyílik
a
Sportfogadási Osztály
pécsi kirendeltsége
Keresse fel és itt tippeljen.
Felvilágosítás! Tanácsadás!

HÍREK

PÉNTEK, JANUÁR 30

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81. telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Etel. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** Várható időjárás péntek estig: felhőátvonulások, még néhány helyen kisebb futó eső. Az erős északnyugati szél holnap kissé mérséklődik. Tovább tart az enyhe idő. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: péntek reggel 2—5, délben 4—7 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 30-án, pénteken négy fok alatt lesz.

— **Elveszett** szerdán a Búza-téri piacon egy erszény. Kérem a becsületes megtalálót, hogy a meghalt férjemtől megmaradt erszényt és a benne lévő fényképet az erszényben lévő címre juttassa el.

— **Halálozás.** Kotolák Jánosné temetése pénteken délután fél 4-kor. (x)

Jakab József temetése szombaton fél 1 órakor.

A KOMLÓI Mélyfúró Vállalat komlói telephelyén való alkalmazásra keres 6 géplakatost, 2 esztergályost, 2 autógénhegesztőt. Jelentkezés munkakönyvvel és a szakképzettséget igazoló okmányokkal a Vállalat komlói telephelyén. 91

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó EGRI GYULA
Szerkesztősége és kiadóhivatala: Pécs, Perczel u. 2 — Telefon 15-32 és 15-42
Előfizetési díj: havi 11.— forint

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkács Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27
A nyomdáért felelős MELLES REZSŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — SZOMBAT, 1953 JANUÁR 31

A MAI SZÁMBAN:

Németország Kommunista Pártja elutasította Adenauer fegyverkezési költségvetését (2. o.) — **A Tito-klikk a macedon nép szabadságharcának árulója** (2. o.) — **Rövid külföldi hírek** (2. o.) — **A Kossuth-aknai DISZ-brigád több segítséget vár a műszaki vezetőktől** (3. o.) — **Így készítsünk gyors-silót** (3. o.) — **A békeküldött** (3. o.) — **Javul a munkafegyelem a meszesi legényotthonban** (4. o.) — **Készítsünk házilag sumítót** (4. o.)

Ismertessék békebizottságaink a Népek Békekongresszusának határozatait

Egy hónappal ezelőtt fejeződött be a Népek Békekongresszusa. Egy hónappal ezelőtt hozták nyilvánosságra a népek bécsi békekongresszusának történelmi jelentőségű határozatait. Ezeknek a határozatoknak az ismertetéséhez békebizottságaink legnagyobb része most fog hozzá.

A népek békekongresszusa határozatainak ismertetéseinél a leghelyesebb az, ha a békebizottságok Sztálin elvtárs tételéből indulnak ki, hogy a békemozgalom demokratikus mozgalom, „a béke megvédéséért vívott harc demokratikus céljaira korlátozódik." Magyarázzák meg békebizottságaink, hogy ezt bizonyította a népek bécsi békekongresszusa küldötteinek összetétele is és ezt bizonyítják a népek bécsi békekongresszusának határozatai, felhívásai is, amelyeket nekünk is meg kell valósítanunk.

Több helyen előfordult, hogy a békebizottságok nem vettek be tagjaik közé olyan alapjában becsületes egyénileg dolgozó parasztokat, akik eddig még nem ismerték fel azt, hogy a termelőszövetkezeti út dolgozó parasztságunk egyetlen igaz és helyes útja. Vagy a békebizottságok sok faluban elhanyagolták a vallásos dolgozó parasztokat. A községi, üzemi békefelelősök beszámolói sok esetben alig különböztek a párt- vagy a tömegszervezetek vezetőinek beszámolóitól. Az eddig elért eredmények mellett, ezek a hibák és hiányosságok arra vezettek, hogy az alapjában becsületes, vallásos, vagy a termelőszövetkezetekbe jelenleg még belépni nem akaró egyénileg dolgozó parasztok, értelmiségiek, egy kisebb része még nem kapcsolódott be harcos aktivitással a békemozgalomba.

A népek békekongresszusa határozatainak ismertetésénél békebizottságaink magyarázzák el, hogy hazánk, megyénk békebizottságainak célkitűzése az, amit a Béke Világtanács, amit a népek békekongresszusa elénk szabott. De magyarázzák el azt is, hogy ezeket a célkitűzéseket mi más módszerekkel valósítjuk meg, mint a kapitalista országok dolgozói. A népek bécsi békekongresszusa például kimondja, hogy a nemzeti függetlenségért, a békéért vívott harc egymástól elválaszthatatlan, tehát a nemzeti függetlenségért vívott harcok a béke ügyét szolgálják. A népek békekongresszusa leszögezi, hogy a „béke legfőbb alapja valamennyi állam nemzeti függetlensége." A franciaországi, olaszországi békebizottságok és a többi kapitalista országok békebizottságai ennek szellemében harcolnak a nemzeti függetlenségért, hogy a jelenlegi, nemzeti függetlenséget árubabocsátó háborús kormányokat eltávolítsák és békekormányokkal váltsák fel, olyan békekormányokkal, amelyek készek szakítani az amerikai imperializmussal. A mi békebizottságainknak, a népek bécsi békekongresszusának szellemében arra kell nevelniök a dolgozókat, hogy minden erőnkkel meg kell védenünk nemzeti függetlenségünket, amelyet a Szovjetunió adott meg számunkra. Békebizottságainknak, a népek bécsi békekongresszusa határozatainak szellemében le kell leplezniök, meg kell gyűlöltetniök a békénkre és nemzeti függetlenségünkre törő Tito-bandát és gazdáikat, az angol—amerikai imperialistákat. Békebizottságaink a népek békekongresszusa határozatainak szellemében magyarázzák meg a dolgozóknak, hogy többtermeléssel, a jobb minőség előállításával, a begyűjtési tervek, az előirányzott mezőgazdasági munkák maradéktalan teljesítésével, végrehajtásával, néphadseregünk erősítésével erősítenünk kell népi államunkat s ezzel a béke ügyét szolgálják.

Ha békebizottságaink a népek békekongresszusa határozatait így ismertetik, akkor a dolgozók látni fogják, hogy a cél közös, de a módszer más. A dolgozók így átfogóan látják majd, hogyan függ össze a mi békeharcunk a kapitalista országok dolgozóinak békeharcával és mi a mi pontos, konkrét feladatunk a békeharcban. — A kémesi békebizottságok így agitálnak a dolgozó parasztok között, aminek az az eredménye, hogy Kémes túlteljesítette begyűjtési tervét, túlteljesítette vetési tervét. Hasonló a helyzet Nagynyárádon is, ahol a békebizottságok olyan jól dolgoztak, hogy elnyerték a magyarszéki békebizottságoktól a Megyei Békebizottság vándorzászlaját. A drávacsepelyi tszcs békebizottsága kukoricamorzsolás közben is folytatja a népek békekongresszusa határozatainak eredményes ismertetését.

A népek békekongresszusa határozatai hosszú időre megszabják a békebizottságok feladatait. — Ezért nem lenne helyes, ha békebizottságaink egy-két kiegyűlés megtartásával lezárnák a határozatok ismertetését. A határozatokat az egyéni agitáció útján is népszerűsíteni kell. A lovászhetényi állami gazdaság békebizottságának például mindegyik tagja meggyőzött egy-egy dolgozót, hogy mit jelentenek számunkra a népek bécsi békekongresszusának határozatai és hogyan kell harcolnunk a békéért.

Pártunk azt tűzte elénk, hogy a békemozgalmat népmozgalommá tegyük. Aktív békeharcosokká kell tennünk azokat a dolgozókat, akik még tettekben nem harcolnak a békéért. Ha a népek bécsi békekongresszusa határozatait jól ismertetjük, sok új békeharcost nyerhetünk. Különösen akkor, ha a békekisgyűléseket a délszláv és németanyanyelvű falvakban a békebizottságok saját anyanyelven tartják meg, mint az alsószentmártoni békebizottságok és akkor, ha megnyerjük a békemozgalomnak a tekintélyes középparasztokat és a néphez hű, a dolgozók szeretetét és közmegbecsülését élvező értelmiségieket. A tekintélyes középparasztok és értelmiségiek megnyerése általában szívós, türelmes agitációt kíván. Siklóson Fábián Sándor középparaszt először még szabódott attól, hogy belépjen a békebizottságba, de később meggyőződött róla, hogy a békeharcot nem lehet szemlélni, hanem részt kell venni benne. Fábián Sándor olyan jól dolgozott, hogy a siklósi járás dolgozói küldöttnek küldték a III. Magyar Békekongresszusra. Fábián Sándor azóta is lelkesen dolgozik és nagy része van abban, hogy Siklóson, ma már minden utcában megalakult az utcai békebizottság.

A begyüjtés teljesítésével készül dolgozó parasztságunk április 4-re

Az 1953. évi baromfi-, tojás- és tejbegyüjtés sikeresen beindult községeinkben. Községi tanácsaink többségében biztosították az átmenetet nemcsak a begyüjtésben, hanem a versenymunkában is.

Udvar község

tanácstitkára, Lauffer Sándor elvtárs erről így számolt be szerkesztőségünknek január 29-én:

— Az 1953. évi begyüjtés menetére nem panaszkodhatunk. Még nagyobb lendülettel folyik, mint az elmúlt évben, pedig akkor sem maradtunk szégyenben. Minden héten begyüjtési napokat tartunk. Egy-egy ilyen begyüjtési napra mozgósítva van az egész falu.

Termelőszövetkezeti csoportunk tagjai közül már harmincan elkezdték a baromfi-, tojás- és tejbeadás teljesítését. Példát mutatnak Fehér József, Ivik Mihály és Bambicz István. A 26-án megtartott végrehajtóbizottsági ülésen elfogadtuk községünk dolgozó parasztjai nevében a horváthertelendi dolgozó parasztok versenyfelhívását. Vállaltuk, hogy az első negyedévi tervet tojásból 110, baromfiból 140 és tejből 120 százalékra teljesítjük.

A mult évi hátralékot és az esedékes sertés- és vágóállatbegyüjtési tervet március 9-re 110 százalékban teljesítik a horváthertelendiek — szólt a vállalás. Nekünk hátralékunk nincs az elmúlt évről. Az 1953. évi sertésből is már félévi tervünket teljesítettük. Vágóállatból is március 9. előtt eleget teszünk kötelezettségünknek. Így dolgozunk a begyüjtési terv teljesítéséért, mert szeretnénk az elsők lenni a versenyben.

Villánykövesden

minden dolgozó paraszt eleget tett az 1952. évi beadási kötelezettségének. Példamutató munkát végeztek a begyüjtési és mezőgazdasági állandó bizottság tagjai. Az idén sem akarnak lemaradni — elhatározták, hogy csatlakoznak a horváthertelendi versenyfelhíváshoz. A vállalások teljesítésében részt vesz az egész falu. A begyüjtési állandóbizottság tagjai minden héten résztvesznek a végrehajtó bizottsági ülésen és munkájukat a már előre elkészített munkaterv szerint végzik.

A termelőszövetkezet tagjai élenjárnak az 1953. évi első negyedévi terv teljesítésében is. Vittenberger Orsine tsz-tag első negyedévi baromfi- és tojásbeadási tervét már 100 százalékra teljesítette. A begyüjtési állandóbizottság tagjai sem maradnak le a versenyben. Weber György kétholdas dolgozó paraszt I. negyedévi tervét már mindenből teljesítette. Ugyanígy Neumann János tsz-tag, Somlai Imre háromholdas dolgozó paraszt és Blum Ádám tsz-tag első negyedévi tervét már teljesítette. A begyüjtési állandóbizottság versenyben van a kisjakabfalvai begyüjtési állandóbizottsággal és munkájukat ezután is rendszeresen értékelik.

A lánycsóki pártszervezet

segíti a községi tanács begyüjtési munkáját. Együtt beszélik meg a feladatokat s gondoskodnak azok végrehajtásáról is. Baromfibegyüjtési tervüket 15 százalékra teljesítették. Követendő példát mutat Bognár Józsefné, a begyüjtési állandóbizottság elnöke, aki 1953. évi baromfibeadását már 50 százalékra teljesítette. Az asszonyok között, mint MNDSZ tag, aktív munkát fejt ki. Követték példáját Bujdosó Antal háromholdas dolgozó paraszt, aki tojásbeadási tervét 35 százalékra teljesítette. Kiss István 15 holdas középparaszt 120 tojást és 11.40 kiló baromfit vitt a begyüjtőhelyre.

A ligeti dolgozó parasztok

az idén is versenyben végzik a begyüjtési munkákat. Miután a begyüjtési rendeletet megismerték, elhatározták, hogy tervüket maradéktalanul teljesítik. Egy tanácsülésen 33 dolgozó paraszt párosversenyre hívta egymást a terv teljesítésére.

Időközönként saját maguk is ellenőrzik a verseny állását, ugyanígy tanácsülésen is. A versenyben élenjárókat dobszó útján és versenytáblán népszerűsítik. Liget község Magyarszékkel áll párosversenyben, jelenleg még a magyarszékiek vezetnek. Azonban, ha jobban „rákaposolnak" a ligetiek, elérhetik az első helyet a versenyben.

Dunaszekcső

község dolgozó parasztsága az elmúlt évben sem maradt szégyenben. Az idén a legutóbbi értékelés szerint 1399 kiló baromfit és 250 darab tojást szállítottak a begyüjtőhelyre. A tanács apparátusa nem egyformán foglalkozik a begyüjtéssel, mint ahogy azt az eredmény is mutatja. Pedig a tojásra is épp olyan szüksége van népgazdaságunknak, mint a baromfira. Elsők között teljesítették kötelezettségüket Tolnai János tszcs-elnök, Rapp József, Dávid István, Jeki Ferenc és Márton Tóbiás háromholdas dolgozó parasztok, akik máris teljesítették 1953. évi baromfibegyüjtési tervüket. Biró Márton tizholdas dolgozó paraszt baromfiból évi tervét 40 százalékra, Csekai Gyula tsz-tag 100 százalékra teljesítette baromfiból kötelezettségét.

A dolgozó parasztasszonyok előtt példát mutat Ross Józsefné és Erős Istvánné, mert 50 százalékra teljesítették évi tojásbeadási tervüket. Ezek is mutatják, hogy a begyüjtési munka általában sikerrel halad, egyes elkékenő azonban lemaradás van, amit be lehet hozni.

Rádfalván

is beindult a begyüjtési munka. Eredményük azonban jobb is lehetne, ha a pártszervezet még több segítséget adna a feladatok megoldásához és Perzsa György párttitkár elvtárs nem a nagy elfoglaltságára hivatkozna. A begyüjtési állandóbizottsági tagok népszerűtlennek tartják a „politikai" munkát a begyüjtés érdekében. Ennek a munkának az eredménye az egy mázsa körüli baromfi és az alig 300 darab tojás. A begyüjtési munka megjavítása érdekében szükséges, hogy a pártszervezet segítségével a tanács javítson eddigi módszerén. Fel kell venni a harcot a „népszerűtlen" nézetek ellen és megjavul a munka Rádfalván is.

Nagyobb gondot a trágyakezelésre és trágyázásra

„A német elvtársak véleménye szerint egyedül a helyes trágyázás következtében. — melynek végrehajtása, úgyszólván semmi befektetést vagy munkatöbbletet nem igényel — 25—30 százalékkal meg tudnók emelni terméshozamunkat" — mondotta Rákosi elvtárs az országgyűlésen tartott beszámolójában.

Rákosi elvtárs beszámolója után megyénk jónéhány termelőszövetkezetében, állami gazdaságában nagyobb gondot fordítanak a trágyakezelésre, termelési tervüket is úgy állítják össze, hogy az idei évben a tavalyinál sokkal nagyobb területet trágyáznak le.

Az ivándárdai termelőszövetkezet dolgozói most még csak minden három-négy napban viszik ki a trágyát a szántóföldre, de azon dolgoznak, hogy a napi trágyát minden reggel ki tudják vinni annak a területnek a végébe, amelyet trágyázni akarnak ebben a gazdasági évben. Kint a föld terület sarkában szarvasba, pásztaszerűen rakják le a trágyát, hogy ne száradjon ki, ne mossa ki a csapadék, amíg újból egy kocsival kivisznek. Az elmúlt évben csak 87 hold földet trágyáztak le, de az idei termelési tervükbe 210 hold terület letrágyázását ütemezték be. Nem véletlenül emelték a trágyázás területét, tavaly meggyőződtek róla, hogy nagyobb terméseredményeket tudnak elérni a jól trágyázott területen, a kukoricájuk például holdanként 18 mázsa átlagtermést fizetett morzsolva.

De nem látja még mindenki a trágyázás jelentőségét. *A sellyei járási tanács mezőgazdasági osztályán* vannak olyan elvtársak, akik keveset törődnek a trágyázással. Pönteken telefonon érdeklődött szerkesztőségünk: hogyan folyik a járásban a trágyakezelés. Hárman voltak a járási tanács mezőgazdasági osztályán de ezek közül kettő csak annyit tudott mondani, átadom a hallgatót, a harmadik elvtárs pedig általánosságban beszélt a trágyázásról, ami azt mutatja, hogy a járási tanács mezőgazdasági osztályán változtatni kell ezen a munkán és az eddiginél nagyobb gondot kell fordítani a trágyázásra.

A majsi tszcs a szerdai napon csupán egy nap alatt 47 hold területet trágyázott le. Dunaszekcsőn 37 hold földet trágyáztak ugyancsak egy nap alatt. Ezekben a községekben megfogadták Rákosi elvtárs tanácsát. Erdősmárok községben a dolgozó parasztok sem akarnak lemaradni a termelőcsoport mögött. Van olyan dolgozó paraszt, aki a tél folyamán már kétszer kihordta az összes trágyát.

Az egész mohácsi járásban foglalkoznak a trágya kihordásával. Különösen jó munkát végeznek a bólyi, hipesházai, szüri és nagynyárádi termelőcsoportok.

Élelmiszerhalmozó kulákokat ítéltek el

Schneider Gyula építési vállalkozót, akinek százhúsz hold földje is volt a felszabadulás előtt, mint kegyetlen munkásnyúzót ismerték Békés megyében. Fia, Schneider József, néhány évvel ezelőtt még ötven holdon gazdálkodott, az utóbbi időben pedig mint útmester működött Szarvason. A kulák útmester az elmúlt évben nagymennyiségű cukrot vásárolt fel s abból hetven kiló négyszobás luxuslakásának ablakredőnytokjában rejtett el. Ezenkívül csaknem mástél mázsa lisztet is rejtegetett. Bár a bérelt földjén termett búzából hét mázsát vitt haza a piacon is vásárolt búzát. A kulák nem elégedett meg a lakásán felhalmozott élelmiszerekkel, rendszeresen vásárolt kenyeret az üzletből is. A bíróság Schneider Józsefet két évi és nyolc hónapi börtönre, ezerötszáz forint pénzbüntetésre és ezerötszáz forint vagyonelkobzásra ítélte.

Bévárdi Sándorné dunapataji kulákasszony, akinek férje jelenleg közellátási bűncselekmény miatt kiszabott büntetését tölti, arra vetemedett, hogy az üzletekben összevásárolt kenyeret sertéseivel etette fel. Az elszámoltató bizottság tagjai nemcsak a moslékos dézsába áztatva találtak kenyeret, de a nyárikonyhában álló ágyából is előkerült egy zsákkal. A kulákasszony egy százegyven kilós sertés beadásával adósa a népi államának és elmulasztotta két hold őszigabona elvetését is. A kártevő asszonyt a bírósága kétévi börtönre, ezer forint pénzbüntetésre és kétezer forint értékű vagyonelkobzásra ítélte.

Németország Kommunista Pártja elutasította Adenauer fegyverkezési költségvetését

Bonn (ADN): Németország Kommunista Pártja a bonni szövetségi gyűlés csütörtöki költségvetési vitájában elutasította Adenauer fegyverkezési költségvetését. Heinz Renner képviselő a következőkben magyarázta a párt elutasító álláspontját.

„A szövetségi pénzügyminiszter — mondotta Heinz Renner. — a szövetségi gyűlés előtt úgy beszélt, mintha a német nép a háborús készülődés borzalmas terheit játszva elő tudná teremteni. A nép előtt elhallgatja a háborús készülődés hatalmas terhét. *Elhallgatja, hogy több, mint négy és félmillió új lakásra volna szükség. Elhallgatja, hogy nálunk ma hárommillió munkanélküli és legalább nyolcszázezer olyan ifjú van, akinek sem munkája, sem tanoncalkalmazása nincs. Elhallgatja, hogy az élelmiszerek ára a legutóbbi hónapokban átlag 40 százalékkal emelkedett.*

A pénzügyminiszter az 1953—54. évi költségvetési tervezetet a helyzet megszilárdításáért folytatott küzdelem költségvetésének nevezte. *Mi, kommunisták az Adenauer-kormány által kidolgozott költségvetési tervezetet a háborús szerződések, az újrafelfegyverzés, a háborús készülődés tervének nevezzük.* Ez a költségvetés a német nép érdekei ellen irányul. Ezt a költségvetést a megszálló hatalmak parancsai, az amerikai és a nyugateurópai imperialisták érdekei és szükségletei alapján állították össze.

A miniszter adatai szerint Nyugat-Németország lakossága 1945 óta több, mint 44 milliárd márkát teremtett elő csak a megszállás költségeire — folytatta Heinz Renner. — Az 1953 évre szóló megszállási költségek, amelyeket a pénzügyminiszter szépen hangzó szavakkal „védelmi hozzájárulásnak" nevez, az 1952 évi 8.8 milliárd márkáról 9.91 milliárd márkára emelkednek, pedig a szövetségi gyűlés és a szövetségi tanács a háborús szerződéseket még nem is ratifikálta. Az „európai védelmi közösségnek" nyujtott hozzájáruláshoz kell még számítani további 919 millió márkát, amelyből a „berlini hídfőnél" tartózkodó szövetséges csapatoké 170 millió márka.

Ha mindehhez hozzászámítjuk még a Lehr-rendőrség és a határőrcsapatok költségeit, a Wehrmacht volt tagjainak nyugdíját, valamint Nyugat-Berlinnek adott „támogatást" és a kereken egy egész háromtized milliárd márka „pótlólagos" összeget, amely a „hidegháború" költségeinek fedezését szolgálja, akkor *a háborús készülődés költségei összesen 10.578 millió márkát tesznek ki.*

Renner beszéde további során Erler szociáldemokrata képviselőhöz intézte szavait és a következőket mondotta: „Az ön szociáldemokrata miniszter kollégái, Erler úr, bíráljják ugyan időnként Adenauer politikáját, azonban határozottan és kíméletlenül érvényre juttják azt. *A német Szociáldemokrata Párt, ha akarta volna, a szövetségi tanácsban komoly akadályokat gördíthetett volna a népellenes politika útjába,* hiszen a szövetségi tanácsban a szociáldemokraták vannak többségben. Ezt a többséget azonban nem használják ki, inkább Adenauernek szereznek többséget" — mondotta Heinz Renner.

Nagy-Berlin békeharcosainak bizottsága béketanáccsá alakult

Berlin (TASZSZ): Az ADN hírügynökség közli, hogy január 28-án Berlinben megtartották Nagy-Berlin békeharcosai bizottságának gyűlését. A gyűlés elhatározta, hogy Nagy-Berlin békeharcosainak bizottságát béketanáccsá alakítja.

A továbbiakban elhatározták, hogy a béketanács tagjainak számát hatvanra növelik.

A béketanács elnökévé Havemann professzort választották.

Havemann beszámolójában a többi között hangsúlyozta: A béke hívelnek mindent meg kell tenniök, hogy Berlint valamennyi vitás kérdés békés megoldásának és Németország egysége újjáteremtésének kiindulópontjává tegyék.

„El akarjuk érni, hogy Nyugat-Berlinben megszűnjék a munkanélküliség, rendezni akarjuk a Nyugat-Berlin és Berlin demokratikus szektora, valamint a Német Demokratikus Köztársaság közötti gazdasági kapcsolatokat."

Csangkajsekista bandák garázdálkodnak a burmai-kínai határon

Bangkok (TASZSZ): Ranguni jelentések beszámolnak arról, hogy csangkajsekista bandák garázdálkodnak Burmában a kínai—burmai határon. Az amerikai fegyverekkel felszerelt kuomintangista bandák terrorizálják a helyi lakosságot, elrabolják élelmiszerüket és állataikat és „adófizetésre" kényszerítik őket.

A New York Times of Burma című lap közölte: a csangkajsekista bandák az ország déli része felé terjeszkednek. A jelentések rámutatnak, hogy január elején hétszáz csangkajsekista Keng-Kangtól ötven mérföldre északkeletre átkelt a Mong-Jangon és hogy a kuomintangisták előrehaladása folytatódik.

Belföldi hírek

A fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központjában kiállítást rendeztek a magyar és nemzetközi haladó irodalom egyik büszkeségének, a toll nagymesterének, Gábor Andornak műveiből.

*

A Szovjetunió példája nyomán a dolgozók egészségvédelme szempontjából nagyjelentőségű újfajta egészségügyi intézményeket, úgynevezett éjjeli szanatóriumokat létesít népi demokráciánk.

Ezekbe az intézetekbe olyan dolgozókat utalnak be, akik munkaképesek, résztvesznek a termelő munkában de szükségük van állandó orvosi ellátásra.

Jelenleg két ilyen szanatóriumot építenek, Sikondán és Miskolc-Tapolcán. Sikondán a komlói szénbánya, Miskolc-Tapolcán a diósgyőri kohászati üzemek dolgozói részesülnek szanatóriumi ellátásban.

*

A Magyar Szovjet Társaság kongresszusának előkészületei során vasárnap tartják meg ünnepélyes keretek között országszerte a megyei küldöttválasztó értekezleteket. Előzőleg minden megyében járási értekezleteken választották meg a megyei értekezlet részvevőit, akik majd a legjobb dolgozók, a Magyar-Szovjet Barátság élenjáró harcosai közül választják meg az országos kongresszus küldötteit.

*

Az Uj Magyar Könyvkiadó most jelentette meg Alekszej Tolsztoj „Emigránsok" és Csernobravec „Feltáratlan föld" című regényét.

Uj kiadásban jelent meg Karavajeva Sztálin-díjas írónő „Haza" című regénytrilogiájának első kötete, a „Tüzek".

A Szépirodalmi Könyvkiadónál jelent meg Martin Andersen Nexő, a világhírű dán író „Elveszett nemzedék" című regénye, a „Hódító Pelle" és a „Vörös Morten" című regények folytatása.

*

Több, mint 650 helyiségben játszott augusztus elseje óta az Állami Faluszínház együttese és közel 270.000 néző látta a színház előadásait.

Jelenleg Heves, Borsod, Bács-Kiskun, Békés és Tolna megyében játszanak az Állami Faluszínház együttesei.

*

A textilfestőgyár tervezői az elmúlt évben vidéki tanulmányúton szereztek tapasztalatokat hazánk egyes vidékeinek régi népviseleteiről, népművészetéről, ruháinak mintáiról. Ezeket a tapasztalatokat most felhasználják az új textilminták tervezésénél.

Rövid külföldi hírek

Páris

A francia parlament a január 29-re virradó éjtszaka megszavazta az 1953. évi költségvetést, amelynek 40 százaléka katonai előirányzat. — A költségvetés ellen szavaztak a Francia Kommunista Párt parlamenti képviselői és a jobboldali szocialisták. A jobboldali szocialisták „ellenzékieskedése" azonban csak a francia közvélemény durva becsapására irányul.

Az 1953. évi költségvetés katonai előirányzatai 1600 milliárd frankra rúgnak, tehát százhat milliárd frankkal többre, mint az eredeti előirányzat volt.

Az AFP telavivi jelentése

szerint az izraeli kormány szerdán tíz napra betiltotta az izraeli Kommunista Párt „Kol Haam" című lapját. Az intézkedést azzal indokolják, hogy a lap megírta: Az Egyesült Államok Koreába küldendő „önkénteseket" toboroz az országban. „Bűne" még, hogy közölte a Szovjetunióban ártalmatlanná tett zsidó burzsoá-nacionalista terrorista orvoscsoport leleplezéséről szóló hírt.

Páris

A „l'Humanité" hírt ad arról, hogy a fresnesi börtönben fogvatartott Ali Jata, a marokkói Kommunista Párt főtitkára súlyos beteg és Michel vizsgálóbíró ennek ellenére visszautasította, hogy orvosa kezelésben részesítse.

Az újság rámutat arra, hogy Ali Jatát hamis vádak alapján tartják bebörtönözve. Maga a rabati vádtanács tavaly novemberben kénytelen volt elrendelni Ali Jata szabadonbocsátását. Michel vizsgálóbíró azonban továbbra is börtönben akarja tartani Ali Jatát.

A „l'Humanité" felhívja a francia demokratikus közvéleményt, hogy erélyesen tiltakozzék a marokkói Kommunista Párt főtitkárának törvénytelen fogvatartása ellen.

A „l'Humanité" írja:

Le Havre szép példáját nyujtja az Henri Martin kiszabadításáért vívott harcnak. A városban az utóbbi 15 nap alatt négy új „Henri Martin-védelmi bizottság" alakult.

Newyork

A közelmultban a délamerikai országok négyszázhetvenöt küldötte kongresszust tartott, hogy megvitassa a délamerikai parasztság problémáit.

A felszólalók elmondották, hogy Latin-Amerika valamennyi országában a megművelhető föld néhány család kezében összpontosul a lakosság legnagyobb része csupán jobbágymunkát végezhet ezeken a földeken.

Brüsszel

Belgium ifjúsága egyre élesebben tiltakozik az ország amerikai parancsra végrehajtott militarizálása ellen és ellenzi az „Európai hadseregről" szóló egyezmény ratifikálását.

A dolgozó ifjúság béketömeggyűléseket szervez a békéért, a katonai szolgálati idő meghosszabbítása ellen, harcra hívó röpcédulákat terjeszt, pénzt gyüjt a bebörtönzött belga katonáknak, akiket azért ítéltek el, mert résztvettek az antimilitarista mozgalomban.

Lörrach

Több, mint 4500 zellí textilmunkás béremelési követelésének alátámasztására kedden abbahagyta a munkát és szerdán is folytatta sztrájkját.

Kenyából jelentik

Szerdán újabb letartóztatások történtek Kenyában. Ezúttal azért vették őrizetbe a Kikuju-törzs 27 tagját, mert „nem voltak hajlandók megengedni, hogy nyilvántartásba vegyék őket." A bíróság a letartóztatottak közül tizet háromhavi kényszermunkára, valamint százötven font pénzbüntetésre, a többieket pedig egyhavi kényszermunkára és ötven font pénzbüntetésre ítélte.

A „Reuter" bagdadi jelentése

szerint Dzsamil Madfai csütörtökön megalakította az új iraki kormányt, amely Mahmud tábornok úgynevezett átmeneti kormányának helyére lép.

Páris

Az AFP jelenti, hogy Patrick Brind tengernagy helyére Malcolm Evans Lombe altengernagyot nevezték ki az Atlanti Szövetség északeurópai övezetének haditengerészeti főparancsnokává.

Csütörtökön lezuhant

egy angol lökhajtásos repülőgép Düsseldorf fölött — jelenti a DPA. Az AFP jelentése szerint Charleroi fölött felrobbant és lezuhant a belga légierő egy vadászgépe.

Az AFP ankarai jelentése

szerint Mountbatten tengernagy csütörtökön a török fővárosba érkezett. Mint az AFP jelentéséből kitünik, Mountbatten látogatásának főcélja, hogy megbeszélje a török haderők bevonásának módozatait az úgynevezett atlanti haderők kötelékébe.

Eisenhower

Ernest Gross utódjául James Wadsworthet nevezte ki az Egyesült Államok ENSZ-küldöttségének helyettes vezetőjévé — jelenti az AFP.

A Tito-klikk a macedon nép szabadságharcának árulója

A macedon nép évszázadokon át török elnyomás alatt élt. Az I. világháború után, a burzsoá nagyhatalmak az „oszd meg és uralkodj" imperialista elv alapján Macedónia egyik részét Görögországnak, másik részét Jugoszláviának és egy kisebb részét a cári Bulgáriának tették. A macedon nép ismét harcra kelt és évtizedeken át harcolt azért, hogy szabadságát kivívja.

A német fasiszta megszállás idején a macedon nép fiait is ott találhatjuk a jugoszláv, bolgár és görög partizánok között. A macedon nép harcolt azért, hogy a német fasizmus leverése után megszerezze függetlenségét.

A Tito-klikk aljas módon kihasználta a macedon nép szabadságszeretetét. Macedónia egyesítésének jelszavával gyilkosságok, árulások sorozatát követte el nemcsak a macedon, hanem a bolgár és görög nép ellen is.

Titóék ellenséges politikája már a népi szabadságharcok első évében megmutatkozott. Tito Macedóniába küldte ügynökeit, közöttük Vukmanovics Tempo-t, az angol kémszolgálat ügynökét. Tempo ügynöktársaival együtt vad rágalmakat szórt a bolgár kommunistákra és a bolgár népre. Azt a szót, hogy bolgár, egyenlőnek nyilvánították a „fasiszta" elnevezéssel. A bolgár—macedon népet a bolgár nép ellen igyekeztek uszítani, hogy a Bulgáriához tartozó Pirin-vidéket majd Jugoszláviához csatolják. Kísérletet tettek bolgár területen egy külön macedon brigád megszervezésére, a bolgár szabadságharc vezetésének megkaparintására. A bolgár kommunisták öbersége azonban mindkét titóista tervet meghiusította.

1944-ben megalakult a bolgár néphadsereg, és a szovjet csapatok oldalán harcba indult a német fasiszták ellen. Churchill kétségbeesetten azt parancsolta Titonak, hogy a jugoszláv területen harcoló bolgár néphadsereget mindenképpen akadályozza harcában. Churchill abban reménykedett, hogy a visszavonuló német csapatokat a titóisták segítségével megmenti és majd ezeket a német csapatokat fel tudják használni Közép-Európában, a nyugat felé törő szovjet csapatok ellen. A titóisták készséggel teljesítették Churchill parancsait. Megtiltották, hogy a bolgár néphadsereg csapatai jugoszláv területre lépjenek, követelték, hogy a bolgár néphadsereg vonja vissza csapatait a jugoszláv területről. Végül a szovjet parancsnokság nyomására 1944 október 5-én Tito kénytelen volt olyan egyezményt aláírni, amely Jugoszávia területén szabad mozgást biztosít a bolgár néphadseregnek. De a Tito-klikk még ezután is akadályozta a bolgár néphadsereget harcában.

Az egyezmény után alig két nappal Vukmanovics Tempo levelet írt az egyik bolgár hadsereg parancsnokának, amelyben kijelentette, hogy a bolgár csapatok minden olyan határátlépését, amelyet Tito előzetes jóváhagyása nélkül hajtanak végre, ellenséges cselekedetnek minősítenek és aszerint fognak eljárni. Később, a bolgár néphadseregnek intézett ultimátumukban kérték a német fasiszta bandákat üldöző bolgár néphadsereget, hogy azonnal vonuljon vissza a kijelölt útvonalakon, mert ellenkező esetben „a macedon harcosok golyószóróival találják magukat szemben és a macedon katonai törvényszék elé" állítják őket. A titóisták szabotálásának eredményeképpen a bolgár néphadsereget több, mint 15 napon át visszatartották, megakadályozták, hogy szétverjék az általuk üldözött német fasiszta csapatokat. A német katonai parancsnokság a megmentett német csapatokból katonai csoportot, „Szerbia" nevű haditestet alakított, amelyet később bevetett a Közép-Európában harcoló szovjet csapatok ellen.

Hasonló árulásokat követett el a Tito-klikk a görög népi szabadságharc ellen is. Az ügynökök százait helyezték el a Görög Kommunista Pártban, az Égei—Macedon Kommunista Szervezetben, a görög népi felszabadító szervekben. A Tito-klikk egyikkot több kommunista vezetőt, a Tito-klikk megszervezte az ELASZ égei—szláv—macedon csapatainak lázadását a görög csapatok ellen, vad nacionalista politikát folytatott az égei—szláv macedon lakosság között, hogy megszerezhesse magának Égei-Macedoniát, hogy megbontsa a német fasiszta megszállók ellen harcoló görög nép egységét.

A felszabadulás után a Tito-klikk a délszláv államszövetség jelszavával ügynökök és kémek százait küldte a bulgáriai macedon-lakta Pirin vidékre.

A délszláv államszövetség a délszláv népek régi óhaja volt. A II. világháború után úgy látszott, hogy ez az annyira kívánatos testvéri egyesülés megvalósul. Az angol—amerikai imperialisták jól tudták hogy a délszláv népek testvéri egyesülésével örökre elveszik számukra egész Balkán. De bármit is tettek az angol—amerikai imperialisták, egyedül nem lettek volna képesek a délszláv népek testvéri államszövetségének létrejöttét megakadályozni. Az angol—amerikai imperialisták régi kipróbált ügynöktársulatukat, a Tito-klikket bízták meg a délszláv népek egyesülésének megakadályozásával.

A bolgár nép és nagy vezetője, Dimitrov elvtárs, őszintén óhajtotta a délszláv népek testvéri államszövetségét. A többi között azért is, hogy jugoszláv Macedonia és a bulgáriai Pirin vidék népe egyesülhessen. A Tito-klikk angol—amerikai gazdáinak parancsára a Délszláv Államszövetség jelszava alatt arra törekedett hogy a bolgár népre is a Tito-klikk jármát rakja rá.

A bolgár kommunisták ébersége azonban megakadályozta a Tito-klikk újabb aljas tervét. Leleplezték a Pirin vidékre küldött titóista „tanítókat" is, mint kémeket, titóista ügynököket, akik a bolgár nép ellen próbálták uszítani a Pirin-vidéki macedónokat és tömeges kivándorlásra szólították fel őket.

A Tito-klikk egyik legsúlyosabb és legaljasabb árulása, amelyet a balkáni népek szabadsága ellen elkövetett a görög nép hátbatámadása volt.

1949-ben, a görög néphadsereg felszabadította már az ország területének több mint hét tizedét. A görög monarchofasiszta hadsereg bomlott, a monarchofasiszta katonák ezrével szökdöstek meg. A görög reakciós politika súlyos válságba került és nem talált kiutat. Az amerikai gazdák sem találtak kiutat és arról beszéltek, hogy jobb lenne elhagyni Görögországot. A helyzet általános értékelése az volt, hogy a görög nép teljes győzelme küszöbön áll.

A Tito-klikk évek óta folytatta a görögországi égei—macedon lakosok között az uszító politikát. Az égei—szláv macedonokat a görög népi kormány, a görög néphadsereg ellen uszították, megszervezték az égei—szláv macedon csapatok lázadását a görög néphadsereg ellen, paradicsomot ígérve az égei macedonoknak. Többezer görögországi macedont telepítettek át. De még ez az áruló aknamunka sem lett volna képes a görög nép győzelmét megakadályozni.

A londoni Times 1949 júliusában megírta: „Ha Tito lezárja a határt, kölcsönt kap. Ez lesz a legnagyobb szolgálat, amelyet a görög hadseregnek tesz." (A Times természetesen a monarchofasiszta hadseregre gondolt.) A Tito-klikk még a Times követeléséné is galádabb aljasságra volt képes. Nemcsak hogy lezárta a jugoszláv—görög határt (a görög néphadsereg ellenőrzése alatt álló görög határvidéket), hanem a monarchofasiszta csapatokat átengedte Jugoszlávia területén, hátbatámadta a görög néphadsereget. A Tito-klikk ezért az ígért kölcsönt megkapta gazdáitól.

Jugoszláviában a felszabadulás után külön macedon köztársaság jött létre. De a jugoszláviai macedon nép önkormányzata csak látszat. A „macedon kormány" élén titóista ügynökök állnak. Jugoszláv Macedoniára, mint Jugoszlávia más öt köztársaságára a Tito-fasiszta járom nehezedik. A lakosság nyomorog, tüdővész pusztítja, kulákok szívják a nép vérét, mint egész Jugoszláviában.

A Tito-klikk, folytatva a szerb nagyburzsoázia politikáját, Macedónia elszerbesítését tűzte ki célul. A titóisták a macedon helyesírást a szerb helyesírással tették azonossá, a macedon nyelvet több ezer szerb szóval „gazdagítják", a macedon népdalokat, irodalmi műveket „átdolgozzák."

A Jugoszláviába átvándorolt macedonokat terrorizálják, Jugoszlávia területén szétszórják, gyüjtőtáborokba zárják. A titóisták vad uszító hadjáratot folytatnak a Bolgár Népköztársaság ellen, nyiltan és szemérmetlenül hangoztatják, hogy ők a bolgár Pirin vidéket és Égei-Macedoniát Jugoszláviához akarják csatolni.

Hasonló a helyzet a görögországi macedonok között is. A görög monarchofasiszták gyilkolják, terrorizálják és kíméletlenül kiszipolyozzák az égei-macedon népet.

A jugoszláviai és görögországi macedonok közül egyre többen látják és tudják, hogy függetlenségüket csak akkor szerezhetik meg, ha a jugoszláv és görög néppel változtatva megdöntik a fasiszta rendszert. A jugoszláviai és görögországi macedonok előtt példaképül áll a bulgáriai Pirin vidéki macedonok felszabadult és boldog élete.

A Kossuth-aknai DISZ-brigád több segítséget vár a műszaki vezetőktől

Röviddel azután, hogy a rádió és a sajtó hírül adták a hős szuhakállói bányászok megmentését, két DISZ fiatal kereste fel a Kossuth-aknai DISZ-bizottság helyiségét: Kandi Antal vájár és Váczi Béla csillés.

— Megmentették a szuhakállóiakat! — ujságolták örömmel, majd elmondták jövetelük célját.

— Azért jöttünk — mondta Váczi Béla csillés, — hogy segítséget kérjünk... Mert mi

DISZ-brigádot akarunk alakítani.

Duga elvtárs, a DISZ-bizottság titkára egyszerűen válaszolt:

— Számítottunk rátok elvtársak. Tudtuk, hogy megindítjátok előbb-utóbb a harcot, hiszen a DISZ védnökség benneteket is kötelez...

Eközben Kandi elvtárs papírt vett ki kabátja zsebéből és olvasni kezdte a neveket: — Kandi, Szakács, Váczi, Berényi, — sorolta. — Ezeket javasoljuk a brigád tagjainak. Valamennyi DISZ-tag, a legjobbak.

A Kossuth-aknai pártbizottság is helyeselte a kezdeményezést. Bertus elvtárs, a pártbizottság titkára megígérte:

minden tekintetben támogatja a brigádot és kiharcol számukra egy hatodik szinti elővájást a műszakiaktól.

Ott majd megmutathatják a DISZ-fiatalok, hogy lehet több szenet adni a hazának és hogy lehet meggyorsítani a feltárást.

Amikor a fiatalok a pártbizottságról visszatértek, a DISZ helyiségébe, azt mondták:

— Egy kérésünk van. Mégpedig az, hogy brigádunk a „Szuhakállói tizenbetek" nevet viselhesse. Tudjuk, hogy ez a név sokra kötelez minket.

Még aznap délután elmentek Ursitz elvtárshoz is, a komlói szénbánya igazgatójához. Elmondták itt is tervei-ket és segítséget kértek. Ursitz elvtárs megígérte, hogy támogatja őket és azt kérte tőlük: becsülettel állják meg a helyt adott szavuk teljesítésében.

Ezután két hétig folyt a harc a munkahelyért. Számtalan nehézség gördült a fiatalok elé, mert az üzemvezetőségnél és a mérnökségnél nem vette mindenki komolyan a kezdeményezést.

Még a fizikai dolgozók, idős vájárok között is akadtak olyanok, akik el akarták ódzni a brigád megalakulását.

Nagyon nehéz volt a kezdet. Azonban, amikor az ifjak a pártbizottsághoz fordultak segítségért, újabb támogatást kaptak: egy-kettőre megkapták a munkahelyet.

Egy elhagyott elővájásba kerültek. Valamikor talán öt métert hajtott ki ott egy csapat, utána telerakták csúszdákkal, kaparó alkatrészekkel. Ezeket el kellett távolítani onnan. Kicserélték a fiatalok a törött ácsolatokat, hogy mielőbb a szénfalhoz érjenek.

Gyorsan multak a műszakok. Egy-két nap alatt rendbehozták a munkahelyet, elérték a szénfalat. Mielőtt megkezdték a termelést, rövid megbeszélést tartottak: Kandi Antal vájár, Váczi Béla és Király Erzsi csillések versenyre hívták brigádjuk másik két harmadának dolgozóit.

Az első műszak után mindhárom fiatal betért a DISZ-bizottsághoz. Fáradtan, de örömtől sugárzó szemekkel mondták el az első műszak eredményét. Kilencven centiméter volt a tervük az elővájásban, de ők

152 százalékot teljesítettek.

De elmondták azt is, hogy a rázócsúszda motorja rosszul működött és az ifjetékesek nem adtak még motorkezelőt sem munkájuk megkönnyítésére.

Ahogy haladtak előre a munkában, mindig melegebb lett a munkahelyük. Mindhárom harmad fiataljai panaszkodtak, hogy nem jó a szellőztetés, kevés a sűrített levegő. Igazuk volt. A munkahelyen csak egy ventilátor működött, az is rosszul. Ezzel azonban a műszakiak keveset törődtek. Az illetékesek

vonatodtak segítséget adni.

A brigád tagjai mégis dolgoztak, törtek előre.

Az általuk termelt szén az 53-as csapat szenével hagyta el az elővájást, egy csúszda, közös gumiszalag szállította. Fát is csak az 53-as csapat munkahelyén keresztül hordhattak be. Ennek a csapatnak a vezetője nem akarta megengedni, hogy fát hordjanak be munkahelyükre, sőt még arról sem gondoskodott, hogy ivóvizet kapjanak a fiatalok. Tudta, hogy víz nélkül nem lehet ilyen meleg elővájásban dolgozni...

A műszakiak csak egy hét mulva javították meg a rázómotort, szerelték be az új ventillátort és biztosították gépkezelőt a brigádhoz. De ekkor is csak azért, mert a pártbizottság sürgette őket és megkövetelte, hogy feltétlenül javítsák ki a hibát.

A huza-vona miatt ebben az időben mégis száz százalékon felül teljesitették terviket az ifjak.

A napokban szinte valamennyien újból panaszkodtak a DISZ-bizottságnál a brigád tagjai. Elmondták: igen nagy a nyomás, a munkahely veszélyben van. Minden második ácsolat recseg-ropog, törik és sokat kell biztosítási munkával is foglalkozni. Amikor a DISZ-bizottság ezt megtudta, azonnal intézkedett. A fiatalok segítséget kaptak és újult erővel látták munkához. Lelkesedésükkel azonban csakis akkor érhetnek el példamutató eredményeket, ha a műszaki vezetők félredobva az előítéleteket, nagyobb támogatást nyújtanak a brigádnak és ők is szívvel-lélekkel küzdenek azért, hogy a DISZ-brigád betarthassa a szavát, példaképe lehessen azoknak a brigádoknak, amelyek alakulóban vannak.

Gáborhelyi Sándor
DISZ-titkár, Komló.

Így készítsünk gyors-silót!

Szálastakarmánykészletünk növelésére jó eredménnyel használhatjuk fel az őszi gabonák szalmáját — melyet eddig csupán almozásra használtunk. Az aszályos esztendő után bekövetkezett szűkös takarmányozási lehetőségek megkövetelik, hogy növeljük a takarmánykészletet és biztosítsuk az állatállománynak és szaporulatának jó áttelelletését.

Az őszi szalmák erjesztését gyors-silló készítéssel tudjuk megvalósítani. A gyors-silló készítés az alábbiak szerint végezhető: ha a gazdaság nem rendelkezik elegendő tüzelőanyaggal, vagy a szalmaforrásához szükséges berendezéssel, erjesztéssel kell megpuhítani, feltárni és az etetésre alkalmassá tenni. Ez a módszer különösen alkalmas arra, hogy szalmából szálas pótlására megközelítőleg azonos étrendi hatású takarmányt készítsünk.

Az eljárás lényege az, hogy a benedvesített, ledöngölt szecskát levegőtől elzárva három-négy napig erjedni hagyjuk és azután etetjük. Az erjesztés céljára az udvarban vagy a csűrben négy egyenlő nagyságú gödröt kell ásni. A gödrök mélysége 180—200 centiméter, szélessége 250—300 centiméter hossza pedig az állatlétszám nagyságának megfelelő, — a naponkénti felhasználásra kerülő takarmánymennyiségtől függően. Ezzel biztosítani tudjuk, hogy mindennap frissen erjesztett takarmány álljon rendelkezésünkre. Egy köbméter űrtartalomban 90 kilogramm szecskát lehet elhelyezni.

Ha az állatállomány nem nagy, úgy egy gödröt kell ásni és azt deszkával vagy téglafallal négy rekeszre kell osztani. Ezzel biztosítani tudjuk, hogy mindennap frissen erjesztett takarmány álljon rendelkezésünkre. A földbeásott gödröt deszkával, téglával, vagy sűrű vesszőfonattal béleljük ki, hogy a belerakott szalmaszecska ne szennyeződjön be.

A szalmaszecskát 25—30 centiméter vastag réteqekben rakjuk a gödörbe, vagy ládába és minden réteget öntözőkannából egyenletesen megöntözünk 25—30 fokos melegvízzel. Ezután a benedvesített rétegeket alaposan ledöngöljük hogy levegő ne maradjon a szecska között. A döngölést eredményesen fatuskóval és taposással végezhetjük. 100 kilogramm szecskára körülbelül 7—8 vödör vizet számítunk. A takarmány ízletességének fokozása céljából a szecskára rétegenként kevés korpát, felszeletelt gumóstakarmányt, higított melaszt, moslékot, vagy olajpogácsadarát is keverhetünk. Így nemcsak az ízletességet, de a tápértéket is nagyban fokozhatjuk.

Egyszerre csak egy negyedet kell megtölteni. Miután a rekeszt vagy a gödröt megtöltöttük és ledöngöltük, deszkával fedjük be és súlyos tárgygyal préseljük le. A hőszigetelés fokozására a gödör tetejét zsákokkal és szalmaréteggel vastagon borítsuk be. Az így ledöngölt és lefedett szecskában gyorsan megindul az erjedés, amelynek következtében az fokozatosan egész tömegében bemelegszik. De ügyeljünk rá, nehogy az erjesztett szalma túlmelegedjék.

A bemelegedés hőfokát az erjedő szecskába mélyen bedugott kazalhőmérővel egy nap eltelte után már ellenőrizzük. A hőmérséklet ne melegedjék 30—35 fok fölé, mert az erjedés rossz irányt vesz és az egész takarmány tönkremegy. Ha kazalhőmérőnk nincs, akkor egy vasrúddal is ellenőrizhetjük a hőmérsékletet. Az erjedésnek indult szecska közé mélyen bedugott vasrudat időnként kivesszük és ha az testhőmérséklet fölé emelkedett, akkor az erjesztőgödör tetejét rövid időre fel kell nyitni, hogy a takarmány lehűljön, majd újra be kell fedni.

Az első gödör berakása után másnap hasonló módon kell megtölteni a második, majd harmadik és negyedik nap a negyedik rekeszt, vagy gödröt. A harmadik—negyedik napon a szecska már etethető. A kiürült rekeszt a következő nap újra töltve — folyamatosan friss takarmányt biztosíthatunk állataink részére. A kiürült gödröt az újratöltés előtt alaposan tisztítsuk ki és mésztejjel fertőtlenítsük, nehogy a visszamaradó takarmányrészek romlásnak indulva az egész mennyiséget elrontsák.

A jól elkészített erjesztett szalma megpuhul és frissen sült kenyér illatára emlékeztet. Az elkészített takarmányt melegen etessük állatainkkal, amelyet az alábbi mennyiségben adagolhatunk: szarvasmarháknak napont 12—15 kilogramm, lovaknak 6—8 kilogramm.

Nem közömbös, hogy a takarmányokat milyen állapotban etetjük állatainkkal. Ezért szükséges, hogy etetés előtt a takarmányokat megfelelő módon feldolgozzuk, előkészítsük, feltárjuk. Hozzuk a takarmányokat az állatok részére könnyen felvehető állapotba, csökkentsük a rágási munkát, javítsuk a takarmányok ízletességét, a nehezen emészthető tápanyagokat tárjuk fel. A jól előkészített takarmányt az állat szívesebben fogyasztja, mert ízletes és könnyebb emészthetőségénél fogva nagyobb százalékban értékesül, — fokozza állományunk termelőképességét. Azzal, hogy kevésbbé értékes anyagokat is felhasználunk, feltárás után takarmányozásra, növeljük takarmánykészletünket, biztosítjuk a jó és olcsó áteleltetést.

A pécsi vasútigazgatóság területén 35 százalékkal nagyobb összeget fordítanak biztosító berendezésekre

A PÉCSI IGAZGATÓSÁG távközlő és biztosító berendezési szolgálat dolgozói a tervismertető értekezleten tájékoztatást kaptak az 1953. évi feladatokról. A feladatok ismét bizonyságot tesznek arról, hogy pénzügyi költségvetésünk nem a háborút hanem a tartós békét szolgálja. A távközlő és biztosító berendezési szolgálatnál 35 százalékkal lesz magasabb a beruházási és felújítási összeg, mint 1952-ben volt.

Örömmel szereztünk tudomást arról is, hogy a legkorszerűbb motorvonatból, amely óránként 160 kilométeres sebességgel fog száguldani, — a MÁV kap először. Az ilyen sebességgel futó vonatok menetének biztosítására természetesen korszerű és modern berendezésre is van szükség. Ennek alapjait teremtjük meg és rakjuk le az 1953-as tervévben, amikor a vonalak közlekedésének meggyorsítására négy új vonatjelentő őrhelyet is létesítünk, Pécs—Pécs-külváros között a biztosítóberendezést megfelelően átépítjük, több távbeszélő áramkör építését, távírókészülékek, rádiók és hangerősítő berendezések felújítását végezzük el.

TERMÉSZETESEN ezeknek a feladatoknak a megoldása fokozottabb munkát hárít a távközlő szolgálat dolgozóira. Hogy ezeket maradéktalanul megoldhassák fel kell számolniok a múlt évben tapasztalt hiányosságokat is, de nagyobb segítséget kell ehhez adni a felsőbb szolgálati vezetésnek is. Így helyesen bírálta Lászlófi elvtárs felszólalásában azt a tervszerűtlenséget, amely az anyag biztosításánál mutatkozik. Helyesen vették fel a dolgozók a műszaki tudás terén fennálló hiányosságokat.

Helyes volna a dolgozók szerint, ha a Közlekedésügyi Minisztérium írásbeli szabályokat adna ki a szakvonal részére annál is inkább, mivel ennek hiányát már régen érzik és többször javasolták.

A TERV TELJESITÉSÉNEK biztosítása érdekében javasolják a dolgozók az önálló anyagellátásra való áttérést. Például vascsatornát nem kapnak, de ezt helyben a Soplana Gépgyárnál meg lehetne rendelni, sőt más vasanyagokat is kérhetnének ettől az üzemtől.

Várnai László tudósító.
MÁV igazgatóság.

„Jelentékeny megtakarítást értem el a takarmányfelhasználásban"

Nálunk, Tésenyben is gondot okoz az állatok áttelelhetése. Én már gondolkoztam azon, hogyan tudnám áttelelteni az apaállatokat csökkentett takarmánnyal és mégis megtartsák a jelenlegi kondicíójukat. Most már eldöntöttem, hogyan fogom ezt megoldani.

Eddig három kiló darát kaptak a bikák. Én ezt két kilóra csökkentem és ezt a két kilót minden nap forró vízzel áztatom. Így meginf három kilóra tudom felemelni a napi abrakot és ezt könnyebben is emésztik az állatok. Forrázásnál minden tíz liter vízbe két evőkanál sót és egy evőkanál futott teszek. Szálastakarmányból négy kilót adtam naponta, lehet ez rétiszéna, vagy lenyerszéna. Ezt most két kilóra csökkentettem le és a többit árpa, vagy zabszalmával pótolom, amit sósvízzel locsolok le, hogy ízesebb legyen.

A kanoknál ugyanúgy adom az abrakot, leforrázva, mint a bikáknak és ezekkel a módszerekkel jelentős mennyiségű takarmányt tudok megtakarítani.

JÁMBOR BÁLINT
tésenyi apaállatgondozó.

Tudósítói értekezlet a „Dunántúli Napló" szerkesztőségében

Szerkesztőségünk 1953. január 27-én tudósító-értekezletet tartott. Az értekezlet célja volt, hogy értékeljük tudósítóink kéthavi munkáját, eredményeit és hiányosságait. *Az elmúlt tudósítói értekezlet óta sokat fejlődtek tudósítóink.*

Az értekezlet megállapította, hogy a „Dunántúli Napló" szerkesztősége kevés segítséget adott tudósítóinknak és kevés megbízással látta el őket. Az értekezlet azonban megállapította, hogy tudósítóink sem fordultak szerkesztőségünkhöz problémákkal.

Harvan József elvtárs a pécsi Bőrgyár tudósítója hozzászólásában elmondotta, hogy a dolgozók bizalmával fordultak feléje és segítségét kérik problémáik megoldásában. Az üzem a pártszervezet, a DISZ és a szakszervezet vezetősége azonban nem minden alkalommal segített munkájában és előfordult már olyan eset is, hogy segítségét ment kérni valamilyen anyag megírásához és nem adták meg, sőt messze elkerülték és a foglalkozásukra hivatkozva nem foglalkoznak vele.

Puska Ferenc elvtárs, szerkesztőségünk egyik új tudósítója hozzászólásában elmondotta, hogy az utóbbi időben munkájában javulás mutatkozik, nincsenek már olyan komoly nehézségei az anyagok megírásában, mint kezdetben. Az értekezleten valamennyi tudósítónk felszólalt és ígéretet tettek arra, hogy munkájukat még körültekintőbben fogják elvégezni. A vita során megállapodtak tudósítóink: munkájukban felszámolják azt, hogy rendszerint egy-két problémáról írnak csak. Így például a párt és tömegszervezetek munkáját nagyobb figyelemmel fogják kísérni.

Szerkesztőségünk az elmúlt két havi munkák értékelése és az előttünk álló feladatok közös meghatározása után a legjobb munkát végző tudósítókat értékes jutalomban részesítette. Így *Harvan József* és *Puska Ferenc* elvtársakat egy-egy tölcsértoll, *Pollák Dezső* elvtársat egy töltőceruza, *Alpár Ferenc*, *Várnai László* és *Sütő Sándor* elvtársakat egy-egy szépirodalmi könyvvel jutalmazta meg.

A tudósítói értekezlet tapasztalatai sok segítséget nyujtanak a tudósító elvtársaknak és szerkesztőségünknek a következő feladatok sikeres megoldásához.

FEHÉR KLÁRA:

A BÉKEKÜLDÖTT

Káldiné elment, de énnekem ugyan nem volt jó éjszakám. Soha életemben nem féltem én gyilkostól, betörőtől, de most tisszer megnéztem, hogy jól be van-e zárva a kapu, megnéztem minden reteszt és még így sem volt kedvem lefeküdni. A kis Cseke-gyerekre gondoltam, meg a saját unokáimat néztem. Hiszen abban igaza van a Káldinénak, ugyanúgy bezörgethetett volna mihozzánk is az a gazember, vagy ugyanúgy bezörgethet holnap, vagy holnapután. És arra gondoltam, amit Káldiné azután mondott. Hogy mi tehetetlenek vagyunk, ha a gyilkosok megtámadnak minket. Nem, ez nem lehet igaz!

Hirtelen eszembe jutott az egész életem. Anyám sokat mesélt arról, hogyan vitte el üregapámat háborúba a császár, mesélt arról, hogy sírtak mindig a lányok, amikor fogták a zsandárok a legényeket. És az én életem! Az első világháborúban ott maradt apám, bátyám, a mostaniban két gyönyörű, drága gyerekem. Eszembe jutott a két szép fiam, azokat is így altattam, így dajkáltam, amikor kicsinyek voltak. A Gáborkám mindig azt mondta: édesanyám, ha megnövök, veszek magának selyemkendőt, veszek magának cukrot, szappant a boltban. És a másik, az Istvánka, olyan tiszta kék szeme volt, fehér orcája, mint egy kislánynak. Miért pusztultak el? Urak ügyéért, urak parancsára. Nem láttak soha jót életükben. Nyolcéves volt a Gábor gyerek, mikor oda kellett adni kiskondásnak. István még anynyi sem volt, amikor először elküldték mást szolgálni. Hát az anyák csak azért kínlódnak, hogy azután tehetetlenül nézzék a pusztulást?

És eszembe jutott a gyerekkorom. Ott szorongtunk a szűk, füstös konyhán. Apám, anyám veszekedtek, a szomszéd család meg, akikkel egy konyhán voltunk — ugyanolyan nyomorult, ugyanolyan éhes, mint mi magunk, — azokkal civódtunk, amíg csak le nem feküdtünk. Örök rettegésben vártuk az őszt, nem dobnak-e ki a cselédházból, nem mondja-e az uraság, hogy újév napján fel is út, le is út. Minden évben kevesebb lett a fizetség, minden évben nagyobb a nyomorúság. Ha sok búza termett — éheztünk, ha szárazság volt, éheztünk, ha jagy verte a vetést, akkor is csak éheztünk. Éhség, betegség látogatott mindig, hullt a gyerek, mint az őszi légy, ha tán megmaradt, felnőtt tudatlanul, így is jó cselédje lett az uraknak. Hát errevaló volt az életünk.

És ahogy ezeken elgondolkoztam, magam előtt láttam az anyám arcát, aki mindig csak azt mondta, türelemmel kell lenni, örülni kell annak, ami van. Szegény ember néha szegény a sorsa. Dehát igaz volt ez? Dehogy is volt igaz. Az uramnak volt igaza, a Józsi fiamnak, a lányomnak, a vőmnek, az ő türelmetlenségüknek volt igaza. Jól tették, hogy nem hagyták mindent a régiben, jól tették, hogy igényelték a földet, hogy bementek a csoportba, jól tették, hogy traktorral szántanak, jól tették, hogy tanulnak, hogy a kis unokáim tiszta ágyban alszanak, cipőjük is van, játékuk is van. Bizony nekik volt igazuk.

Ahogy így elgondolkoztam az életről, akkor megint arra gondoltam, hogy dehát mit ér mindez, ha elvehetik tőlünk? Hiába terem gazdagon a búza, ha ott állkodik valaki és, felgyújtja a vetést, hiába szántja a földünket a traktor, hiába építünk a vályogos cselédházak helyett szép, cserepes házakat, ha holnap jön a háború és minden elpusztul, ha a két kis ártatlan jószágot a karomra kapva menekülni kell. És akkor egyszerre úgy éreztem: nem igaz, nem mondott igazat a Káldiné. Ha vasvillával őrzi a gazda a portáját — nem mer oda besurranni a tolvaj. Ha készen állunk, akkor meg tudjuk védeni az otthonunkat.

Szerettem volna, ha itthon lett volna a fiam, vagy az apám, hogy beszéljek velük, szerettem volna, ha akárkivel, csak egy szót is válthattam volna, ha valaki azt mondta volna nekem: igazad van, nem félni kell, hanem cselekedni.

De nem volt ott velem senki, csak a két alvó gyerek, és én újra meg újra elnéztem az arcocskákat. Milyen drágák, milyen kedvesek! Hányszor öleltek át a nyakamat, hányszor simultak az ölembe, hányszor etettem őket, hányszor fésültem őket, napközben hányszor nyargal oda hozzám az én Sanyikám: „Nézzed már, nagymama, milyen szép fűzfalovam van, elszaladok vele Mohácsra." Hányszor szalad oda hozzám a kis Kati: „Nagyanyám, csináljon nekem babát." Hát van-e erő a világon, amelyik elveheti tőlem az unokáimat?

(Folytatása következik)

Javul a munkafegyelem a meszesi legényotthonban

Januárban valamennyi bányaüzemünknél emelkedett az igazolatlanul mulasztók száma. Ha érdeklődünk: kikből tevődik össze a bumlizók gárdája, akkor rövid a válasz: a legényotthonlakókból. Nézzünk most ezért egy legényotthont az újmeszesi egyes számút, ahol Pethő János (3) elvtárs a politikai felelős és Fodor Ferenc elvtárs a legényotthon gondnoka.

Tisztaság és rend jellemzi az otthont

Ha végigmegyünk a korszerűen épített otthon szobáin, majdnem mindenütt példás rendet találunk. Az ágyak katonás rendben sorakoznak a fal mellett, frissen mosott az ágynemű, tisztán a pokrócok. Ebben az otthonban 174 dolgozó lakik, nagyrészt új munkások, akiknek nevelésében nagy feladatok várnak a politikai felelős elvtársra és a kommunistákra. *Elsősorban azért van itt szükség a nevelő munkára, hogy megszilárdulhasson a munkafegyelem és tovább csökkentsék a vándorló dolgozók számát.* Az év első hónapjában jó eredményt értek el a munkafegyelem megszilárdítása terén. Ha egy dolgozó mulaszt, Pethő elvtárs azonnal felkeresi és megmagyarázza neki, milyen kárt okoz mulasztásával nemcsak népgazdaságunknak, hanem saját magának is. Elsősorban hibát követ el már akkor is, amikor a csapat tagjai hiába várják a bányában és miatta nem tudják kiadni az előirányzott szénmennyiséget, legalább őt csillesérkiesést jelenti ez népgazdaságunknak. De ugyanilyen kárral jár a bumlizóra nézve is egy-egy műszak mulasztása. *Ezt magyarázta Szécsi Imre csillésnek is Pethő elvtárs, amikor műszakot mulasztott.*

— Nemcsak azzal károsodsz, hogy elveszted azt a harminc forintot, amit az elmulasztott műszakon kereshettél volna, hanem levonnak a szerjárandóságodból, meg kell fizetned a kapott munkaruha, bakancs, sapka és a sóneműn értékének felét, ezenkívül elvonnak a fizetéses szabadságodból is és a hűségjutalomnak is csak felét fizetik ki — mondta neki.

Azóta Szécsi Imre csillés nem bumlizott rendesen jár műszakra és a teljesítménye is növekedett. Hasonló módon foglalkozik a többiekkel is. *Ez a foglalkozás azonban mégsem elég eredményes, mert az Istvánaknai pártbizottság és szakszervezet nem ad megfelelő segítséget Pethő elvtársnak.* Pethő elvtársat úgy ismerik a legényotthonban, mint aki nem sajnál semmiféle fáradságot, ha a dolgozókról van szó. Legtöbbször hajnalban kel fel és az éjfél még mindig ébren találja. Hol egyik, hol a másik szobában tűnik fel, segít a hibák azonnali kijavításában. Egyedül azonban így is csak kevés munkát tud elvégezni és nem foglalkozhat úgy a dolgozókkal, mint ahogy azt azok jogosan elvárhatnák. A meszesi otthon lakói közül 74 ember 96 műszakot mulasztott decemberben, Januárban ez a szám már csökkent, mert 27-ig összesen 32 mulasztás volt és ezenhét ember bumlizott. Igen sok név szerepel Pethő János elvtárs naplójában, mely mellett ott van a megjegyzés „két bumlival kiutasítva" az otthonból. — *Igen helyes, hogy olyan hangulatot igyekeznek teremteni körükben, amelyben nem maradhatnak meg a műszakmulasztók, a naplopók, de a „kiutasítás" előtt jó volna alaposan foglalkozni a tegyelmezetlenkedőkkel*, azokkal, akik ma még nem értik — mert nem értette senki sem meg velük, — hogy milyen mérhetetlen károkat okoznak a termelésben és üzemünk tervünk teljesítésében.

Nincs szórakozási lehetőség

Bár modern, korszerű és tiszta a meszestelepi legényotthon, mégsem érzik itt egészen jól magukat a dolgozók, mert nincs szórakozási lehetőségük. Könyvtára van az otthonnak, de olvasni csak a szobákban lehet, mert nincs kultúrhelyiség. — *Nincs lehetőség — helyiség hiányában — a meglévő sportfelszerelések, társasjátékok használatára sem.* Filmvetítéshez volna az ebédlőben hely, de azt soha nem fűtik és filmeket sem hoznak ide. Pedig az otthon lakói közül nagyon sokan örülnének a jó filmelőadásoknak. Fodor Ferenc elvtárs az otthon gondnoka nem törődik eléggé azzal, hogy a dolgozók jól érezzék magukat. *Az ő hibájából nem fűtik az ebédlőt sem és így kénytelenek hidegben ebédelni.* Ez is komoly hiba, amelyen sürgősen változtatni kell. Nem elegendő az, hogy az üzemeknél megköveteljük a fokozott gondot a munkavédelmi intézkedések betartására. A fenti dolog is a munkavédelemhez tartozik és a jövőben nem szabad előfordulnia. Kifogásolják a dolgozók azt is, hogy az ebédosztásnál háromszor kell sorbanállniok a rossz munkaszervezés miatt. Ezen is sürgősen változtatni kell.

Több segítséget a pártszervezettől

Az itt felsorolt hibák mind abból adódnak, hogy sem Pethő elvtársat, sem Fodor elvtársat nem segítik eléggé munkájában. Az Istvánaknai pártbizottság tagjainak, a szakszervezet vezetőinek és a szakszervezeti bizalmiaknak a jövőben sokkal nagyobb szenvedéllyel kell foglalkozniok a meszesi legényszállásra került új munkásokkal. Csakis a velük való rendszeres és alapos foglalkozáson keresztül érhető el a műszakmulasztók további csökkenése. *Nem elegendő az, hogy Vertike elvtárs néha előadást az otthonba.* Gondoskodnia kell — mint a pártbizottság titkárának — arról, hogy az otthon lakóit bevonják a politikai oktatásba is. A pártbizottság felügyelje, segítő munkájának tudható be az is, hogy még Pethő elvtárs sem jár politikai oktatásra, eszükbe sem jutott a beosztása.

Javítsák ki sürgősen Meszesen ezeket a hibákat! Erre annál is inkább szükség van, mert a meszesi kettes számú legényotthonba a napokban már 259 új dolgozó érkezését várják. Még ezt megelőzően ki kell javítani a hibákat, hogy nagyobb segítséget nyújthassanak az érkező dolgozóknak is!

Fokozzuk a szabadtéri edzést!

A KOZTÁRSASÁGI atlétikai versenyek nézői gyakran látják, hogy azok a fiatal versenyzők győztek, akiket Alekszander Csikin sportmester edző nevelt. Az edző és növendékeinek szorgalmas, állhatatos munkája mindig jól gyümölcsözik. Csikin neveltjei közül csak 1952-ben 20-an szereztek másodosztályú sportolói minősítést és öten értek el az elsőosztályú szintet. V. Kucz az 5000 méteres futásban és a 3000 méteres akadályfutásban elérte a mestersportolói szintet. E. Long futó és H. Tinka a tehetséges többpróbázó országos ifjúsági csúcsot javított. A. Csikin mestersportoló az alábbiakban mondta el edzési módszerét.

„Növendékeim sikereit főleg az egész évi edzésnek köszönhetik. Sok atléta a nyári idény befejeztével abbahagyja edzését és egy ideig pihen. Éppen ezért ők lényegileg elvesztik formájukat.

Én szerintem az edzésben nem szabad holtidénynek lenni. Edzeni az egész év folyamán kell, erről saját tapasztalataimból győződtem meg. Éppen ezért növendékeimmel egész éven át edzek és alig csökkentem ősszel és a tél elején munkájukat. Miközben neveltjeim eddig elért formájuknak megőrzését biztosítom, egyidejűleg arra törekszem, hogy azokat a tulajdonságaikat fejlesszem, melyeket a nyári idény edzése nemigen fejlesztett. Bármilyen legyen is az időjárás, minden évszakban a szabadban végezzük az edzéseket. Ezzel kívánom fel sportolóimat arra, hogy bármilyen időjárásban tudjanak versenyezni.

Az őszi edzéseket szabadban 7—8-as csoportokkal végeztetem. A csoportokat a sportolók tudása szerint állítom össze. Az edzés másfél, két óra hosszat tart. Az edzés alatt figyelek arra, hogy a sportolók ne fázzanak és hogy ne ácsorogjanak futás után a hideg levegőn. Az edző elővigyázatlansága okozhatja, hogy a sportolók megfáznak.

A futók edzését rendszerint a következő bemelegítéssel kezdem: gyaloglás váltakozó iramú futás és tornagyakorlatok. Azután különböző távú futások következnek — a gyorsaság és állóképesség fejlesztésére. Az edzőpadokat és ugrókat kültéren edzünk. Rendszerint erdőben edzünk, mert ott szebb a szélárjárás. A csoportok edzése után mindig úgy lek arra, hogy biztosítsak számukra meleg zuhanyt vagy fürdőt.

A csoportok felkészültségétől függően hetenként 3—5-ször tartunk edzést. Néha a teremben edzünk. Ilyenkor az edzések célját, a megtárgyaljuk az egyes versenyágak technikáját, taktikáját, valamint sportegészségügyi és élettani vonatkozásait.

AZ EDZŐ KÖTELESSÉGE, hogy növendékei részére állandóan keressen és találjon új, érdekes, egész évi edzési formákat. Függetlenül attól, hogy van-e termük. az atlétákat feltétlenül ki kell vinni a szabadtéri edzésre. Ez elsősorban a kollektív sportolók vegyék tudomásul, akik gyakran hivatkoznak arra, hogy nincs sportcsarnokuk.

A tapasztalat megmutatta, hogy az egész évi szabadtéri edzés jó hatású a sportolók felkészítésére és a kiváló eredmények elérésének egyik feltétele."

Szombat, vasárnap tartják meg a megyei asztalitenisz bajnokságokat

A hétvége sportműsorán kézilabda, röplabda, asztalitenisz, párbajtőrvívás és birkózás szerepel.

A kézilabda terembajnokság során a megyei férfi és női I. osztályban már csak néhány elmaradt mérkőzés van vissza. Szombat, vasárnap a kiírás szerint főleg tartalékbajnoki mérkőzéseket játszanak le. A legnagyobb küzdelem a Vörös Lobogó—Bástya és a Haladás—Komló megyebajnoki férfi mérkőzéseken várható.

A röplabda bajnokság mérkőzéseit az Egyetemi tornacsarnokban bonyolítják le. A mérkőzések nagy részét szombaton délután játszák le. A sorsolás szerint a vezető csapatoknak könnyebb mérkőzések jutottak.

A megyei férfi és női felnőtt egyéni asztalitenisz-bajnokságokat szombat, vasárnap rendezik meg a Nagy Lajos gimnázium tornatermében. A versenyen a járásbajnokságok első négy helyezettjén kívül a városbajnokság első 8 helyezettje jogosult részt venni. A verseny szombaton délután a női egyessel és a női párossal kezdődik, majd vasárnap a vegyespárossal, férfi egyessel és a férfi párossal folytatódik. Az esélyeket nézve, a pécsi versenyzőktől várhatunk legjobb eredményeket. A helyezések kérdésében azonban beleszólhatnak a mohácsi és a bólyi versenyzők is. A férfi egyes Antal győzelmét ígéri. A női egyesben Lukács, Mozsesi és Tóth mellett a siklósi Kárpáti szólhat bele az elsőség kérdésébe. A férfi párosban az Antal—Gyulai páros nem lehet elvenni a bajnoki címet. A női párosban és a vegyespárosban már könnyebben fordulhat elő meglepetés.

A mindjobban fejlődő pécsi párbajtőrvívás újabb próbája lesz a Haladás vasárnapi országos II. osztályú versenye. A pécsi sportkörökön kívül a fővárosi sportkörök közül is többen nevezték versenyzőiket. A legjobb pécsi öttusázók közül is többen elindulnak az indulók között. A verseny vasárnap délelőtt 9 órakor kezdődik az Egyetemi tornacsarnokban.

A megyei ifjúsági kötöttfogású birkózó bajnokságokat szombaton tartják meg. A versenyen a szigetvári és a pécsi sportkörök versenyzői küzdenek meg egymással. A legjobb pécsi öttusázók közül is többen elindulnak az indulók között. A verseny vasárnap délelőtt 9 órakor kezdődik az Egyetemi tornacsarnokban.

A megyei ifjúsági kötöttfogású birkózó bajnokságokat szombaton tartják meg. A versenyen a szigetvári és a pécsi sportkörök versenyzői küzdenek meg egymással. A legjobb szereplést a Szigetvári Vörös Lobogó és a Pécsi Dózsa birkózóitól várhatjuk. A verseny ma délután a Nagy Lajos gimnázium zenetermében kerül sorra 5 órai kezdettel.

SZOMBATI SPORTMŰSOR:

Kézilabda: Petőfi—Janus Pannonius tartalék női 16. Janus Pannonius—Haladás tartalék férfi 16.40. Vörös Lobogó—Bástya megyei férfi 17.40. Lokomotív tornacsarnok.

Röplabda: Lokomotív—Dózsa megyei 15. MTSK—Építők városi férfi 14. Lokomotív—MTSK megyei férfi 17. Petőfi—Bányász megyei férfi 18. Pécsbányatelepi Bányász—Meteor megyei női 19. Egyetemi tornacsarnok.

Asztalitenisz: Megyei felnőtt bajnokság Nagy Lajos gimnázium 16.

Birkózás. Megyei ifjúsági kötöttfogású bajnokság. Nagy Lajos gimnázium 16.

Készítsünk házilag simítót

Az őszi mélyszántással jelentős mennyiségű csapadékot gyűjtünk össze növényeink számára a bőséges őszi és téli esőzések következtében máris olyan mennyiségű csapadék hullott le, amely növényeink fejlődéséhez elegendő. Feltétlenül szükséges tehát az új agrotechnikai eljárásokkal biztosítanunk hogy a lehullott csapadékmennyiséget kultúrnövényeink használják fel. A tavaszi szelek gyorsan kiszárítják a földet. — Ezért szükséges a simítózás. A simítózással a szántás felszínén vékony szigetelőréteget hozunk létre, megakadályozzuk az alsóbb talajrétegek nedvességtartalmának elpárolgását.

Mivel a simítózás nem tűr már halasztást, már most minden termelőszövetkezetben fel kell készülni erre a munkára, azaz, már most el kell készíteni a talajsimítókat.

A simítók házilag könnyen elkészíthetők. Legjobb a Viljamsz-féle háromtagú talajsimító. Ehhez 9 darab 60x60 milliméteres vastagságú sarkos, 80—100 centiméter hosszú fagerenda és a simítózás szélességének megfelelően egy 2.5 méteres közös vonógerenda, amelyhez a három egyforma tagot akasztjuk. Egy-egy tag három darab szögletes keménylagerendából áll. A gerendákat 15 centiméteres láncok kötik össze. Helyes, sőt szükséges, hogy a vonógerenda elé egy fogakkal ellátott szögvasat is tegyünk amely a talajfelszínt a simító előtt lazítja. A fogak száma 24 és egymástól 10.5 centiméterre vannak. A fogak magassága 13 centiméter.

A simító részei tehát: a vonógerenda 2.5 méter, ez a fogásszélesség, követi a három 80—100 centiméteres fogásszélességű tag. A talajsimító összsúlya, mintegy 95—100 kiló.

Minden termelőszövetkezet, de az egyénileg dolgozó parasztok is feltétlenül kezdjenek hozzá a talajsimítók elkészítéséhez, hogy azok a tavaszi munkák megkezdésekor mindjárt rendelkezésre álljanak.

Az elmúlt év folyamán számos termelőszövetkezet és egyénileg dolgozó paraszt is alkalmazta a simítózást. Ennek eredményeképpen kimagasló terméseredményt értek el.

A Tobak-brigád másodszor is megkapta a sztahánovista jelvényt

Tobak Ferenc elvtárs brigádja 1951-ben alakult. A brigád tervét állandóan 200 százalék felett teljesítette. 1951. augusztus 21-én a brigádtagok megkapták a sztahánovista oklevelet és a jelvényt.

Másnap Tobak elvtárs összehívta a brigád tagjait és rövid megbeszélést tartottak. Elhatározták, a jövőben még jobb eredményeket fognak elérni. A versenyben továbbra is Tobak elvtárs brigádja vezetett 220—230 százalékos teljesítménnyel. Közben többször változott a munkahelyük is.

Nagy részük volt abban, hogy a bőrgyári építkezésénél lévő 27 napos lemaradást két hónap alatt pótolták és a munkát 6 nappal a határidő előtt átadták. Jelenleg a porcelángyári építkezésnél dolgoznak. A műszaki vezető Csomor János és Saár József brigádját vésőselre osztotta be. A fal 70 centiméter vastag volt. A brigádok 36 órát dolgoztak rajta és még felét sem tudták kivésni. Tobak elvtárs látta, hogy lassan megy a munka. Felkereste az építés vezetőjét és kérte, hogy őket tegyék oda. Tobak elvtárs a falat alulról kezdte vésni felfelé, ami könnyebb és gyorsabb volt. A hátralévő munkát hárman tíz és fél óra alatt végezték el. Ezt látták az építés vezetői és hasonló munkára osztották be őket. Ezt a munkát is 27 óra alatt teljesen elvégezték. Kruzsina Béla, a Csomor János brigádjának egyik tagja ezt mondta:

„Könnyebben fogunk dolgozni, nem kell kézben vinni a nehéz betonlapokat, hanem talpiskára teszünk két deszkát és arra helyezzük." Ez a munkamódszer be is vált.

Tobak elvtárs kihívta munkaversenyre Bodonyi György brigádját, annak ellenére, hogy Bodonyiék kilencen voltak, ők pedig csak hárman. Bodonyi elvtárs brigádja is rátért arra a módszerre, amit Tobak elvtárs kezdeményezett. A versenyt Tobak elvtárs brigádja nyerte meg, mert ők hárman 11 lappal raktak le többet, mint azok kilencen. Havi átlagteljesítményük januárban 246 százalék.

Január 26-án kapták meg másodszor a sztahánovista oklevelet és jelvényt.

Párthírek

Értesítjük a Párttörténet és Sztálin elvtárs életrajza I. évfolyamán tanuló elvtársakat, hogy részükre a konferencia február 3-án, kedden délután 5 órakor a szokott helyen lesz megtartva. A politikai gazdaságtan I. évfolyamának konferenciája február 2-án, hétfőn délután 5 órakor a szokott helyen lesz.

Városi pártbizottság agit. prop. osztály.

Értesítjük a párttörténet II. évfolyamán tanuló elvtársakat, hogy az „Áruforgalom, Áru és érték, Az értéktörvény és működése, Értéktöbblet" c. anyagból az alább felsorolt időben és helyen konferenciát tartunk.

Január 31-én délelőtt 8 órakor lesz Szabó József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Január 31-én délután 2 órakor lesz Papp János elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében. Jahn Vilmos elvtárs konferenciája a Szakszervezetek Megyetanácsa 43-as termében. Kászon József elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza kistermében.

Február 2-án délután 2 órakor lesz Kővágó Dezső elvtárs konferenciája a Pártoktatás Háza könyvtártermében.

Felhívjuk az elvtársak figyelmét a feltétlen és pontos megjelenésre.

Megyei pártbizottság agit. prop. osztály.

— **SZTK ügyeletes szolgálatot tartanak** a következő orvosok: Szombaton 12 órától, hétfő reggel 6 óráig: I. tömb: dr. Siska Valér, lakása Doktor S. u. 7. Telefon: 16-83. A város nyugati fele (Sztálin út, Bem utca, Siklósi úttól Pellérd felé). II. tömb: dr. Germán István, lakása: Sztálin u. 2. Telefon: 10-80. A Sztálin út, Bem utca, Siklósi úttól keletre, Porcelángyár felé. III. tömb: dr. Saortai Árpád, lakása: Fürst Sándor u. 68. Telefon: 10-08. Gyárváros. Járóbetegek részére rendkívüli esetekben délelőtt 9—10-ig és délután 4—5-ig van a rendelés.

HÍREK

SZOMBAT, JANUÁR 31

ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁRAK: 10/3. sz. gyógyszertár, Széchenyi-tér 5. telefon: 29-81. 10/8. sz. gyógyszertár, Kossuth Lajos u. 81, telefon: 23-94. 10/12. sz. gyógyszertár, Doktor S. u. 17, telefon: 13-53. — **NÉVNAP:** Péter. — **IDŐJÁRÁSJELENTÉS:** — Várható időjárás szombat estig: felhőátvonulások, néhány helyen, főképp az északi megyékben esővel, a hegyeken havasesővel. Mérsékelt északnyugati szél. A hőmérséklet lassú csökken. Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: szombaton reggel 7—4 fok között, egyes helyen gyenge fagy, délben 6—9 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 31-én, szombaton négy fok alatt lesz.

— **Áramszünet.** Áramszünet lesz folyó hó 1-én, vasárnap reggel 8 órától 10 óráig a Beloiannisz, Temető, Lenin, Farkas I., Major, Halász, Haranglöntő, Alsó- és Felsőbalokány utcákban, 8 órától fél 12 óráig a Baranya vár, Bokor, Mészkemence, Diós, Darázs és Pélmonostor utcákban, valamint a volt Mezőgazdasági Sörgyár, Üszög állomás és Üszög pusztán.

— **Áramszünet.** A Déldunántúli Áramszolgáltató Vállalat pécsi üzletigazgatósága közli, hogy II. hó 1-én nagyfeszültségű hálózati munkák elvégzése miatt az alanti községekben 7—14 óráig áramszünet lesz. Sásd, Bakócza, Oroszló, Godisa, Felsőmindszent, Vázsnok, Felsőegerszeg, Baranyajenő, Baranyaszentgyörgy, Tormás, Szágy, Gödreszentmárton, Gödre, Kiskeresztúr, Vásárosdombó, Gerényes, Téllés, Tarrós, Meződ, Jágónak, Alsónyárcsakád, Ág, Kisvaszar, Szalatnak, Töröblény, Magyarszék, Liget, Sikonda, Barátur, Magyarhertelend, Bodolyabér, Mecsekfalu, Mecsekjánosi, Mecsekpölöske, Mánfa I. és Mánfa II.

— **Halálozás.** Özv. Helwig (Horányi) Jánosné temetése hó 1-én fél 12-kor. (x)

VASESZTERGALYOST és autószerelőket felveszünk. XIV. Autójavító Pécs, Munkácsy Mihály-u. 35.

SZEMÉLYGÉPKOCSIRA sofőrnek elmennék, vagy motorkerékpárral bármilyen gyalást vállalnék. Értesítést a 22-28-as telefonszámra kérem. 306

A KOMLÓI Mélyfúró Vállalat komlói telephelyén való alkalmazásra keres 6 gépi lakatost, 2 esztergályost, 2 autógénhegesztőt. Jelentkezés munkakönyvvel és a szakképzettséget igazoló okmányokkal a Vállalat komlói telephelyén.

TÁNCISKOLA a Doktor Sándor kultúrházban február 3-án, kedden fél 8 órakor kezdődik. Baranyamegyei Tánctanítók Munkaközösség rendezésében. Tanórák: kedd esténként, modern és új társastáncok.

ELVESZETT esténként este Mátyás kir. u. 24. számú ház előtt egy étbordó, megtalálója jutalom ellenében adja le. Mátyás kir. u. 22. Somorjai.

DOLGOZÓ szülők gyermekeit nappali gondozását vállalnám 2 éves kortól. Alsóbalokány-u. 91.

MÉLY ikerkocsi és porszívógép eladó. Petőfi-u. 58.

125-ös ZETKA és CSEPEL, majdnem új eladók. Rákóczi út 78.

ZEFIR KÁLYHA, női ruhák, cipők, horgolt terítők eladók. Radnics-u. 5.

SZOBA-KONYHÁS, kertes családi ház beköltözéssel eladó. Cím: INKÖZ-nél.

DOMBÓVÁRI kettőszoba, konyha és elkülönített kettőszoba, konyha, mellékhelyiségekből álló lakás elcserélhető hasonló pécsivel. Cím: INKÖZ-nél.

Újjáalakított
Mecsek Cukrászdában
Hétházi Nándor
budapesti zongoraművész
énekel és zongorázik
naponta 19—23 óráig. Belépés díjtalan

Újjáalakított
Pannónia Étterem
(Kossuth Lajos-ut 5.)
Naponta este 8 órától áll a dolgozók szórakozására.
Zene, tánc, hangulat!

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

SZÍNHÁZ:

Harag napja, szelvénybérlet „A" (este fél 8 órakor)

MOZI:

Kossuth: Állami áruház (fél 5, fél 7, fél 9 órakor).

Park: És felkel a nap (6, fél 9 órakor)

Petőfi: Állami áruház (5, 7, 9 órakor)

A November 7 kultúrotthonban vasutas kultúrcsoportok művészeti bemutatója (délután 4 órakor) utána tánc.

DUNÁNTÚLI NAPLÓ
a Magyar Dolgozók Pártja Baranyamegyei Pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő PALINKÁS GYÖRGY
Felelős kiadó: EGRI GYULA
Szerkesztőség és kiadóhivatal Pécs, Perczel u. 2. — Telefon 15-32 és 13-83
Előfizetési díj: havi 10.— forint
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon 20-27
A nyomdáért felelős: MELLES REZSŐ